

Giới thiệu Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào

Phong Kiều có một cô vợ trẻ như hoa như ngọc, thế nhưng luôn trốn mình đi đóng phim, đã vậy còn luôn cố tỏ ra về già dặn khiến anh phải đau đầu.

Hắn nở nụ cười đầy mỉa mai: “Em đừng hòng tiếp xúc người đàn ông nào khác ngoài tôi!”

“Em đang diễn vai quả phụ!”

“Nhưng cũng có một đứa con trai”.

”.....”

Nói tóm lại, đây cũng chỉ là một tên vẻ ngoài yêu nghiệt nhưng bên trong thì đen tối sai lầm hủ bại, già làm heo để ăn thịt hổ, mạnh mẽ kết hợp, cận bã nam cận bã nữ gây dựng nên đại lộ Hollywood đầy hào quang.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bị thít chặt quá nên không thở nổi à?

Editor: Quý Quý

C thị, chạng vạng.

Vườn Ngọc Liễu, biệt thự nhà họ Phong.

An Mộc vội vã đi tới, đứng ngoài cửa, lấy gương nhìn ngắm, tự sửa sang lớp trang điểm trên mặt mình.

Lớp trang điểm mắt khói rất dày, mi nặng trĩu gần như che khuất tròng mắt, một tổng thể chẳng ra già, son môi đỏ mọng làm người ta cảm thấy nặng nề, hơn nữa đầu tóc còn bù xù xỏ tung, cả người quả thật vô cùng thô thảm.

Quần áo lại đơn giản, áp phông, quần bò, dáng người bình thường, trông như học sinh tiểu học.

Bộ dáng của cô căn bản không giống một vị thiên kim tiểu thư chút nào mà giống tên côn đồ ngoài đường hơn.

Nhưng An Mộc lại hết sức hài lòng với bề ngoài xấu xí này, cô không tin Phong Tử Khiêm nhìn thấy gương mặt này có thể đồng ý đính hôn!

An Mộc nép vào góc tường, nhón chân không một tiếng động đi vào trong nhà.

Vừa bước vào buổi tiệc đính hôn, không khí nóng bức ập tới, làm An Mộc trong phòng cảm thấy có chút buồn bực.

Ngực có chút nhói đau.

Áo ngực thít rất chặt, cô có chút không thở nổi.

Cô nhìn trái nhìn phải, sau đó thuận thực đi về phía một góc mà không ai chú ý tới, bước chân nhẹ nhàng, từng chút từng chút mò tới ban công.

Thăm dò xem xét xung quanh, không có ai cả, hai tay cô nhanh chóng vòng ra phía sau luồn vào trong áo.

Đúng lúc này...

“Bị thít chặt quá nên không thở nổi à?”

Một giọng nói trầm thấp khàn khàn, mang theo tia trào phúng chậm rãi vang lên.

Toàn thân An Mộc cứng đờ, trái tim đập bình bình như muốn vọt lên cổ họng.

Quay đầu thật mạnh.

Liền nhìn thấy có một người đàn ông đang nằm trên băng ghế trúc một góc ban công.

Ấu phục màu đen, thân hình cao lớn, gương mặt tuy ngược sáng nhưng đường nét nổi bật tuấn tú lạ thường.

Lúc này anh đang dựa vào băng ghế trúc, hai chân ung dung bắt chéo, khí chất hào hoa phú quý, giống như một vị vua bóng tối.

Anh một tay cầm xì gà, một tay gõ lên tay vịn, khói thuốc tỏa ra bao phủ hơi thở tà mị cuồng vọng!

Sau đó, anh vươn ngón tay thon dài, chỉ vào đám người nhốn nháo trong đại sảnh rộng rãi, khéo miệng nhếch lên đầy ý trêu chọc: “Đây chính là vở tuồng kịch của nhà cô?”

Đôi mắt hoa đào lúng liếng của người đàn ông sáng lên rạng rỡ, nghiêng nghiêng dò xét nhìn An Mộc liếc mắt một cái.

Bộ dáng cuồng vọng không thể kiềm chế, nhìn người bằng nửa con mắt như nhìn một con kiến.

Chạm đến hơi thở đầy nguy hiểm làm cho An Mộc nuốt nước miếng.

Thời gian, chậm rãi trôi qua.

Tầm mười giây sau, A Mộc mới mở miệng: “Đồ thần kinh, tôi biết anh sao?”

Cái gì mà tuồng kịch, cái gì mà nhà cô, lời nói của người đàn ông này cũng thật khó hiểu! Nhưng làm sao anh ta biết ngực mình bị thít chặt?

Đôi mắt hoa đào của người đàn ông khẽ nhú lại, lộ ra một chút tiêu sái không thể kiềm chế.

Cánh môi mòng khê động, mang theo từng đợt tà khí cùng mê hoặc: “Hóa ra trí nhớ của An tiểu thư lại kém như vậy?”

Ba chữ “An tiểu thư” thoát ra từ miệng anh đầy mỉa mai, làm cho người ta cảm thấy hết sức gọi cảm.

Bọn họ từng gặp nhau trước kia rồi sao?

An Mộc nghi hoặc nhíu mày.

Nhưng hiện giờ, quan trọng nhất chính là: thân phận đã bị phát hiện!!

Đồng tử An Mộc co rút lại, nếu người đàn ông này ăn nói lung tung ở bữa tiệc, bao nhiêu công nguy trang mấy năm nay chẳng phải đều uổng phí sao?

Trong lòng tuy rất căng thẳng, nhưng tiếp theo...

Cô nhìn đi chỗ khác làm như lồng ngực đang không có cảm giác gì, từ từ bỏ ta ra khỏi áo phông.

Quay đầu, người đàn ông kia ha ha, gương mặt xấu xa làm cho người ta nổi da gà.

Cùng lúc đó, An Mộc lùi về phía sau, bộ dáng muốn chuồn đi, nhưng ngoài dự đoán, cô lại cong người lấy đà mà bật lên.

Một tay An Mộc túm lấy áo người đàn ông, một tay giữ tay anh đang đặt trên tay vịn, nghiêng người gấp cụp đùi thon kẹp bên hông người đàn ông, sau đó hung dữ mở miệng uy hiếp: “Tôi mặc kệ anh là ai, nhưng những gì anh vừa chứng kiến, nếu dám nói ra cho người khác biết, tôi sẽ không bỏ qua cho anh!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Cô xem như là tự nhào vào người tôi?

Một chiếc rèm kết hợp với màn đêm buông xuống trên ban công đã tạo ra khoảng cách với đại sảnh, nó cách xa như hai thế giới.

Bây giờ An Mộc đang nghiêng người nằm trên người của một người đàn ông.

Mặt hai người cách nhau không quá năm centimet. Dung nhan của người đàn ông đó hiện ra rõ mồn một, nhắm tới mức không có một lỗ chân lông.

Cặp mắt ấy vô cùng đào hoa nhưng khi nhìn An Mộc lại hiện ra một vẻ vô cùng hung tợn, khỏe mỗi cong lên rất đẹp.

Hai người cùng thở, làn khói thuốc dày đặc, nồng nặc lan tỏa khắp căn phòng tạo ra một mùi hương nam tính nồng đậm.

Mùi hương ấy cùng với khuôn mặt đẹp trai không góc chết trong giây lát đã khiến An Mộc mặt đỏ tím đập.

A!

Tên nam nhân này chính là một tên yêu nghiệt a!

An Mộc buông cổ áo người đàn ông đó ra, muốn đứng lên.

Nhưng ở bên hông cô lại có một bàn tay to lớn khi An Mộc mới vừa đứng thẳng lên đã dùng sức kéo cô xuống!

Cô cố gắng bám lấy tay vịn của ghế, nghiêng răng nghiêng lợi, trừng mắt nhìn người đàn ông đó.

Tay của anh dường như chỉ như vậy tùy ý đặt ở bên hông cô nhưng lại khiến cô không thể nhúc nhích được!

An Mộc trong nháy mắt trở nên vô cùng tức giận, “Anh đang làm gì vậy?”

Anh lười nhác dựa vào ghế nằm nhìn vào khoảng không tối như mực trước mắt. Đôi mắt anh không kiêng nể gì cứ vậy nhìn chằm chằm vào mặt An Mộc tựa như muốn xuyên thấu lớp trang điểm đó để nhìn rõ nhan sắc của cô.

Bị một luồng khí lạnh bao quanh, lúc này An Mộc mới nhớ ra trước mặt mình là một người đàn ông không nên động tới!

Cô đột nhiên rùng mình một cái.

Sau đó liền nghe được anh không nhanh không chậm mở miệng: “An tiểu thư, câu ấy vốn là để tôi hỏi mới phải chứ. Cô đây xem như là đang tự nhào vào người tôi trước?”

Giọng anh khàn và trầm nhưng khi vào tai của An Mộc lại bỗng trở thành điệu C trưởng của đàn violon. Nó mang theo một âm thanh mê hoặc, khiến người nghe mê mẩn.

Trong nháy mắt mặt An Mộc đỏ lên nhưng đáng tiếc vẻ mặt ấy lại bị lớp trang điểm dày che đi mất.

Nha!

Đúng là đồ lưu manh!

An Mộc cắn răng một cái, đùi phải dơ lên định đập rất mạnh vào háng của anh!

Dám đùa với cô sao. Hôm nay ta cho ngươi tuyệt tử tuyệt tôn!

Nhưng ai ngờ ——

Đùi phải vừa thực hiện động tác đó, đùi trái liền bị anh cầm chặt. Thế nhưng cô lại không mấy may để tâm tới chuyện đó!

An Mộc cúi đầu liền phát hiện ra đầu gối của mình cách chỗ đó của hắn không quá một centimet!

Thất bại trong gang tấc a!

Trong lòng cô đang vô cùng ảm ức nhưng ngay sau đó liền cảm thấy chấn động toàn thân.

Bởi vì cô cảm thấy bàn tay đó đặt ở trên đùi mình đang chậm rãi cọ xát từng chút một.

Vì đang là mùa hè nên cô chỉ có mặc một chiếc quần Jean mỏng vậy nên rất dễ để cảm nhận được bàn tay to, thô ráp nhưng ấm áp của anh.

Loại cảm giác này thật khiến cô cảm thấy như đang bị điện giật trong lòng, vô cùng tê dại.

Đây là lần đầu tiên cùng người khác phái thân mật nên mặt An Mộc liền đỏ lên.

Cô cố sức gượng gượng nhưng sức cô làm sao có thể đấu được với người đại diện Tae Kwon Do. Nhìn qua người đàn ông trước mặt chỉ là loại người trói gà không chặt nhưng lại khiến cô không thể động đậy được.

Sau đó, anh lại nghiêng đầu, tiến đến bên tai An Mộc, đôi mắt đào hoa nhưng lại vô cùng tà ác, “Sao, thế nào? An tiểu thư ngoài việc muốn đứng trước mặt tôi thay quần áo còn muốn cùng tôi... thâm nhập giao du sao?”

Khi anh nói chuyện hơi thở thổi vào trong tai An Mộc làm cô không tự giác được toàn thân run lên. Loại cảm giác ấy nhanh chóng lan ra toàn thân.

Trong lòng cô lúc này thật khó chịu.

An Mộc căn bản không nghe kịp anh nói những gì, chỉ vội vàng rũ mắt xuống, nhìn bên cạnh mặt của anh.

Góc mặt của anh rất rõ nét, khỏe miệng như không chú ý nhưng lại như cố tình để lộ ra nụ cười tựa như hoa khiến mọi người say đắm không thôi.

An Mộc vừa nhìn chỉ tầm ba giây rồi bỗng ý thức được những gì anh nói.

Thâm nhập giao lưu?

Tên này đúng là không biết xấu hổ!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Người chết,tới thân một cái!

Editor: Tuna

An Mộc tức đến nghiến răng nghiến lợi, cả người run lên bần bật.

Nhìn qua thân hình cao lớn của người đàn ông kia rồi lại cúi đầu nhìn xuống thân thể nhỏ bé của mình, ánh mắt bắt đầu so đo tính toán, dùng đầu ngón chân mà nghĩ cũng biết là đang lấy trứng chọi đá.

Có thể cầu xin tha thứ không?

Rõ ràng mấy năm nay ở Phong gia miễn cưỡng nhân nhượng, giả bộ đáng thương nhu nhược đã quen, nhưng giờ nhìn đến ánh mắt của người đàn ông này, loại ánh mắt mà chỉ cường giả mới có, An Mộc lại cảm thấy không được tự nhiên.

Tròng mắt luân chuyển một chút, chợt ánh mắt cô lóe lên.

Bờ môi với lớp son đậm hơi mấp máy, cố gắng mở miệng:

“Người chết, nếu ngươi thích ta như vậy thì cứ nói thẳng a, tới đây nào, thân một cái!”

Khi nói còn cố ý dùng một bộ dạng thực gấp gáp, đôi mắt nhắm lì, một bộ dạng “ta thật sự rất hưởng thụ a”, “mau tới đây ăn ta đi”, hai tay còn buông lỏng dựa vào ghế vịn, cả người hướng sát về phía nam nhân!

Ta không tin với bộ dáng này mà ngươi còn không ghê tởm!

Không ngoài dự đoán của cô, người đàn ông trước mắt nhanh chóng thay đổi tác phong, mới vừa rồi hơi thở còn mang đầy hương vị tà mị nhưng trong chớp mắt lại trở nên lạnh như băng, giống như có thể đóng băng hết năm dặm xung quanh!

Giây tiếp theo, An Mộc liền cảm thấy ngực bị người khác đẩy mạnh một cái.

Cô mở to mắt, ánh mắt đảo qua rồi dừng lại trên thân người đàn ông này.

Màu da này, còn đẹp hơn da con gái a.

An Mộc nhất thời ngơ tay, không chút nghĩ ngợi liền đặt tay trực tiếp lên mặt anh ta sờ soạng một phen.

Thật là trơn mịn a!

Cũng không biết là dùng mỹ phẩm dưỡng da gì mà lại đẹp như vậy!

Đẹp trai như vậy mà lại không đi làm diễn viên.....thật đáng tiếc!

Đương nhiên, việc quan trọng bây giờ là nàng đã có thể thoát khỏi ma trảo đó!

Còn chưa kịp cảm thấy may mắn thì -----Phanh!

“Ai da! Mông của ta a!”

An Mộc đứng dậy từ dưới sàn, tay nhẹ nhàng xoa lấy cái mông đáng thương.

Nha!

Tên này này xuống tay cũng quá độc ác đi!

“Phi! Ngươi chờ đó, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Lời nói ngoan độc vừa phát ra, thân thể nhỏ bé liền bị triệt.

Trong mắt người đàn ông, cô gái này cũng cá chạch chẳng khác gì nhau, bộ dáng giương nanh múa vuốt kia trong nháy mắt liền biến thành cừ non ngây thơ nhu thuận, sự lãnh đạm trong ánh mắt của anh cũng dần dần biến mất.

Khóe môi cười cứng đờ chợt nở rộ, đặc biệt rạng rỡ.

Cánh tay đang giờ giữa không trung cũng buông lỏng xuống.

A!

Tôi tham gia cái yến hội này, vốn chỉ là muốn đến làm cảnh, không ngờ lại phát hiện ra một người thú vị thế này!

Phong Kiều anh sống hai mươi tám năm, còn chưa từng có ai dám trêu chọc huống chi lại còn dám nói những lời như vậy với anh!

“Sẽ không bỏ qua cho mình?”

Vậy hẳn đành phải mãi mãi trông chờ vật nhỏ này rồi cuộc sẽ làm gì!

Đôi mắt thon dài thích ý nheo lại, có chút giống như cáo già đánh hơi được con mồi.

-----*-----

An Mộc tiến vào yến hội, hai tay co quắp đặt ở trước ngực, đôi mắt lại hơi nheo lại.

Người đàn ông vừa rồi, rốt cuộc là người như thế nào?

Vốn đang thắc mắc tự hỏi thì chuông điện thoại lại vang lên, đôi mắt trong treo của An Mộc trong phút chốc lộ ra vẻ khinh thường.

Cô chậm rãi lấy điện thoại cầm tay ra, nhấn nút nghe máy sau đó lập tức để điện thoại cách xa lỗ tai mình hai mươi centimet.

Trong điện thoại truyền đến chất giọng bén nhọn của một người phụ nữ, quả đúng là đinh tai nhức óc.

“An Mộc, mày tại sao còn chưa tới?!”

An Mộc khề bữu môi, áp sát tai vào nói, lời nói cùng hình tượng của cô có chút không tương xứng, cô phát ra thanh âm sợ hãi:

“Di Phong, con.....”

“Con, con cái gì? Phong gia bọn ta nuôi dưỡng ngươi nhiều năm như vậy, lẽ dĩ nhiên cùng Từ Khiêm mà ngươi cũng dám chậm trễ? A? Mày có phải là không muốn đính hôn? Mày, cái đứa xấu xa này, có phải là không hài lòng với Từ Khiêm của bọn ta? Mày đừng quên, từ nhỏ ngươi đã mồ côi, là Phong gia bọn ta nuôi dưỡng ngươi, không có Phong gia ngươi đã sớm chết đói rồi! An Mộc, làm người phải biết tri ân báo đáp! Mày.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Tôi làm trong đoàn làm phim

An Mộc liếc mắt nhìn trời, biết cái trò này.

Từ nhỏ đến lớn, nghe tới lỗ tai thành kén

Nhưng.. Bọn họ coi cô là kẻ ngu

Bọn họ thu dưỡng cô, nhưng đồng thời tiếp nhận, còn có công ty ba cô

""Cháu nghe bác nói không? Đến chỗ nào rồi?

An Mộc vội vàng nói vào điện thoại: ""Bác gái, cháu đã ở tiệc rượu rồi""

""Vậy sao cháu không nói sớm""

""..""Bác đã cho cháu cơ hội mở miệng đâu?

Cúp điện thoại, An Mộc giả bộ làm mất quý

Chẳng phải chỉ là đính hôn thôi sao? Cần phải đòi mạng thể không?

Chiều nay có một buổi thử giọng, cô ra khỏi buổi thử giọng, trực tiếp bắt xe, thời gian gấp gáp, chỉ có thể trang điểm ở trên xe taxi.

Lại cộng thêm cuộc điện thoại, cô nhanh chóng xuống xe, đi vào bữa tiệc, vậy mà quên mất đi chuyện quan trọng nhất----- buộc ngực!

Đừng tưởng điều này chỉ có thể xảy ra trong thời ngày xưa, phải biết cô đã buộc N năm

Trước mặt mọi người, giờ cô phải làm sao?

Cô nhìn bốn phía, cô nhìn thấy có chiếc xe hơi cách đó không xa.

Không ý kiến khác, giống như là nhìn thấy cứu tinh: Liên tiến lên.

Nhìn thấy trên ghế lái có người, cô không chút nghĩ ngợi trực tiếp mở miệng nói, tôi là người của đoàn phim, cần thay quần áo gấp

Nghĩ đến việc này, An Mộc có chút quỳnh lên, lần đầu tiên trong đời thay quần áo trước mặt đàn ông

Hơn nữa lúc ấy trong xe dù có hơi tối, nhưng cô có thể qua kính chiếu hậu thấy một đôi mắt sắc bén

Người tài xế kia chỉ ngồi yên ở đó, để An Mộc cảm thấy không khí xung quanh mình bị đè nén.

Nhưng trong lúc gấp gáp cô không nghĩ nhiều, cô chỉ có thể tóc áo lên, sau đó quần ngực. đáng người vừa mới để người khác phun máu, trong nháy mắt thành cái sân bay

Tiếp theo, cô không nói một lời mà đổ mặt xuống xe

Cầu nguyện đời này không phải gặp lại người tài xế này

Nhưng sau đó _____

An Mộc sững sờ

Cô đột nhiên nhớ tới người đàn ông trên ban công kia

Nghĩ đến cảnh anh ta nói ""Đặc biệt thích thay quần áo ở trước mặt tôi"".....

An Mộc đập trán mình, vừa rồi người đàn ông kia là tên tài xế

An Mộc kinh ngạc tận một phút

Về sau, cô chỉ có thể tự an ủi mình, nếu như là nhân vật nhỏ, chính mình vừa uy hiếp, hẳn là có ích

Vứt phiền não đi, An Mộc ngẩng đầu, nhìn chung quanh

Nơi này là sân nhà Phong gia, làm sao không có nhìn thấy người của Phong gia.

Không thích hợp, rất không thích hợp

""An Mộc""

Đột nhiên, một giọng nữ truyền đến

An Mộc nghe được tiếng liền nhếch miệng

Quay đầu, liền thấy, một phụ nữ mặc lễ phục dạ hội trắng, ước chừng hai mươi ba hai mươi bốn, cử chỉ ưu nhã đi tới

Trong tay cô ta bung hai ly rượu đỏ, đi tới, nhỏ giọng hỏi thăm:"An Mộc, cô mới đến? Cô biết Từ Khiêm ở đâu không

Còn có thể ở chỗ nào?

Khăng định ở một nơi nào phong lưu khoái lạc!

Phong Từ Khiêm được Phong gia nâng đỡ, tính khí thoải, hào sảng.

Mà lại chạy mất không kị, ai đến cũng không có cự tuyệt, đối với—phụ nữ - anh ta thay như thay quần áo.

Nếu không phải An Mộc chỉ có biến thành bộ dạng này, đáng người cũng buộc chặt, sớm đã bị anh ta chà đạp rồi.

Mà người trước mặt này, chính là một người bạn của Phong Từ Khiêm, mình tính hạng hai ở làng giải trí, Bạch Ngọc Khiết

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Tên của Bạch Ngọc Khiết như một loại trà xanh

Edit: Phong Nguyệt

Cái tên này như một loại trà xanh.

Bề ngoài nhìn qua yếu đuối động lòng người, trên thực tế.....

An Mộc trong lòng chắc chắn hai tiếng.

Cô tiếp tục cúi đầu, khóe mắt liếc qua nhìn thấy mọi người đều nhìn về hướng này, trong ánh mắt hiện lên một tia giảo hoạt.

Cô cố ý nói nhỏ giọng xuống giống như con muỗi ong ong: “Tôi không biết.”

Biết tính cách của Bạch Ngọc Khiết thiếu kiên nhẫn, khăng định mặc mru.

Bạch Ngọc Khiết sốt ruột nói: “Cô không biết? Vậy cô còn biết được cái gì? Chỉ có một cái vấn đề! Cô nhìn cách ăn mặc của cô coi, cô nhìn mặt của cô đi! Lớn lên có chút khó coi thì chưa nói, trang điểm thì giống như vẽ? Cô suốt ngày coi chừng Từ Khiêm, cô muốn khóa chặt tâm của Từ Khiêm lại sao?!”

Khóa chặt tâm của hắn lại? Còn không bằng một đao chém xuống hạ thân của hắn luôn đi.

Như vậy toàn thế giới sẽ yên tĩnh, còn có thể vì xã hội diệt trừ một tai họa.

Hơn nữa.....

Bạch Ngọc Khiết đến tốt cùng lấy thân phận gì tới giáo huấn mình.

Nếu thật có thể khép tâm của Phong Từ Khiêm lại, còn có loại người như Bạch Ngọc Khiết sao.

Nói như vậy, người khác mà nghe được cảm thấy rất buồn cười sao.

Bạch Ngọc Khiết nói một câu, đầu của An Mộc liền thấp một chút, mãi đến cuối cùng, đầu của An Mộc cơ hồ đều dán ở trên người.

Bộ dáng này của An Mộc, làm Bạch Ngọc Khiết càng thêm tức giận.

Thật vất vả cô mới dần thân vào vòng ôm ấp của phú nhị đại Phong Từ Khiêm, Bạch Ngọc Khiết nghĩ muốn ôm lấy đùi của hắn, mục tiêu của cô, chính là gả vào nhà quyền thế.

Bạch Ngọc Khiết đang muốn tiếp tục châm chọc An Mộc, bỗng dưng nhìn ly rượu vang đỏ trong tay của mình, nhất thời bình tĩnh lại, thiếu chút nữa hồng đại sự rồi!

Một hồi yên tĩnh, Bạch Ngọc Khiết rút cuộc phát hiện, mọi người chung quanh đều đang nhìn về phía bọn họ.

Nhìn bộ dạng của An Mộc như vậy, hiển nhiên chính mình đang khi dễ cô ta.

Bạch Ngọc Khiết hung tợn trừng mắt nhìn An Mộc một cái, có cảm giác nghĩ mà đến sợ hãi.

Mấy năm nay tạo dựng hình tượng ôn nhu, hào phóng, thiếu chút nữa liền hủy.

An Mộc nhìn, khuôn mặt thất vọng nhũn chặt thành một đường.

Thiếu chút nữa!

Suy nghĩ của Bạch Ngọc Khiết có chút tối tăm, không biết xấu hổ ngênh ngang vào nhà, lấy lòng mẹ của Phong Tử Khiêm, dựa vào sức mạnh này để tiến vào Phong gia, cùng Phong Tử Khiêm ăn chơi trác táng.

Hơn nữa cô ta lại châm chọc cô lớn lên xấu, không xứng với Phong Tử Khiêm.

Còn luôn miệng nói cô ta là tình yêu đích thực của Phong Tử Khiêm, muốn An Mộc cô thành toàn cho bọn họ.

Nhưng cố tình, kẻ thù trước mặt, cô phải tỏ ra vui vẻ.

Này không.....

Mọi người chung quanh đều nhìn qua, cô liền thu lại bộ dáng khắt nghiệt kia, đem ly rượu vang đỏ trong tay đưa cho An Mộc, “An Mộc, hôm nay là ngày lành của cô và Tử Khiêm, chúc cô cùng Tử Khiêm bách niên hảo hợp, hy vọng cô về sau hảo hảo chiều cố Tử Khiêm.”

Nói xong, ngửa đầu đem ly rượu vang đỏ trong tay uống, một bộ dáng muốn khóc, rõ ràng coi An Mộc cô là người chen vào tình cảm giữa bọn họ vậy.

An Mộc đáy lòng khinh thường, tiếp nhận ly rượu, nhấp nhấp một ngụm.

Quả hồng mềm nào cũng đều muốn bóp, có bản lĩnh cô tìm Phong Tử Khiêm khóc thút thít đi.

Tưởng tính kẻ An Mộc cô hả.

Giọng nói của An Mộc rất nhỏ, nhưng cũng đủ làm mọi người xung quanh nghe được, “Cảm ơn, Bạch tiểu thư, cô và Tử Khiêm rất quen thuộc, hiện tại cô cũng biết tôi và Tử Khiêm ở bên nhau?”.

Về mặt ngây thơ, lời nói ra lại mang theo ý tứ, bất quá Bạch Ngọc Khiết cũng là một trong tính nhân của Phong Tử Khiêm.

Ngực của Bạch Ngọc Khiết như bị nghẹn lại, sắc mặt xanh lét, tựa hồ thấy được sự cười nhạo của mọi người chung quanh.

Cô hít sâu một hơi, híp mắt nhìn An Mộc, cứ thế mà nói sang chuyện khác, “An Mộc, Phong phu nhân nói muốn cô thay đổi lễ phục.”

Thay đổi lễ phục?

An Mộc nghi hoặc, ngày thường Phong gia chính là ước gì chính mình càng phách lối càng tốt.

Cô sợ hãi liếc mắt nhìn Bạch Ngọc Khiết một cái, nói lời khách sáo: “Bạch tiểu thư, tôi mặc..... Không được sao?”

Trên mặt của Bạch Ngọc Khiết tuy rằng ôn nhu như cũ, trong ánh mắt lại lộ ra sự khinh bỉ, “Phong phu nhân nói, hôm nay có các đại nhân vật lớn tới, cô đừng làm cho Phong gia mất mặt!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Dám nói năng lung tung, cẩn thận bà đây cho ăn đấm!

Editor: Quý Quý

Nói xong, Bạch Ngọc Khiết đi trước “Tôi giúp cô chọn một bộ.”

Ngoan ngoãn cúi đầu, đi theo Bạch Ngọc Khiết, con người An Mộc tối đen khế đảo.

Người mà Bạch Ngọc Khiết nói, liệu sẽ là đại nhân vật thần bí đến mức nào?

Cái đầu nhỏ ngó nghiêng chung quanh, cũng không nhìn thấy bản mặt lạ hoắc nào, lại quay đầu lướt qua ban công vừa nãy thì nhìn thấy người đàn ông

đó.

Người đàn ông nghiêng người dựa vào cửa sổ, hai chân thon dài tảo nhả chống lên, bưng một ly rượu đỏ trên tay, chậm rãi đưa, màu đỏ đẹp đẽ của rượu lóe lên, ngón tay anh trắng nõn, tạo nên sự đối lập hấp dẫn thị giác.

Động tác của anh không nhanh không chậm, dưới ánh đèn, đôi môi còn vương giọt rượu vô cùng tà mị, khi chất cao cao tại thượng cuồng ngạo không hề che dấu.

An Mộc thấy đôi mắt hoa đào của anh nhú lại, lấp lánh tựa cánh hoa đào thảng tư bay lá tả, lạnh lùng ma mị.

An Mộc cảm thấy tức ngực căng thẳng.

Sao đó liền thấy cánh môi mỏng khẽ cười xấu xa, nâng ly như muốn mời rượu An Mộc ở phía xa.

Yêu nghiệt!

Không có chuyện gì để làm hay sao?

An Mộc rất có địch ý với người đàn ông nguy hiểm này.

Không ngờ lại bị yếu thế trước mặt anh ta, cô lập từ từ tròng mắt, một tay đưa lên miệng làm động tác kéo khóa, tay kia làm nắm đấm quơ quơ.

Lời ngầm? “Đồ yêu nghiệt kia, dám nói năng lung tung, cẩn thận bà đây đâm cho!”

“An Mộc, cô đang nhìn cái gì vậy?”

Giọng nói của Bạch Ngọc Khiết đột nhiên truyền tới.

Nghe thấy tiếng cô, An Mộc toàn thân cứng đờ.

Giờ đã là 0h mấy giờ, vẻ mặt kiêu ngạo của An Mộc biến mất trong nháy mắt, ai con mắt tròn to hung ác giờ trở thành đáng thương.

Nắm đấm thuận thế dừng ở đỉnh đầu vuốt vuốt tóc.

Nghiêng đầu sang chỗ khác, e sợ mở miệng: “Bạch tiểu thư, anh Từ Khiêm có phải lại có niềm vui mới rồi không?”

Nhắc đến việc này, Bạch Ngọc Khiết liền cảm thấy phiền lòng, cô phát tay, mím môi nói: “Đương nhiên là không rồi, đoán mò cái gì chứ? Nhanh lên, không có nhiều thời gian đâu.”

“Được.” An Mộc ngoan ngoãn cúi đầu, lại liếc về phía người đàn ông kia, chỉ nhìn thấy khoe miệng anh nhếch lên đùa cợt.

_____ *

Tầng hai.

An Mộc vừa mới lên tầng, Bạch Ngọc Khiết mới vừa rời ở bên dưới còn dịu dàng hào phóng, giờ trở nên không chút biểu cảm.

Cô quay đầu, hung dữ nhìn An Mộc: “Đồ quái dị, cô cũng thật không biết xấu hổ! Anh Từ Khiêm đã sớm nói, nếu không phải ba mẹ cô trước khi chết cầu xin anh ấy đính hôn với cô, anh ấy đã sớm quăng cô đi rồi! Anh ấy căn bản không yêu cô, cho dù hai người có thuận lợi kết hôn, cô cũng sẽ không có hạnh phúc đâu! Tôi khuyên cô, vẫn nên thức thời một chút, chủ động từ hôn đi!”

Khóc lóc cầu xin?

An Mộc nghe mấy lời này, ánh mắt trở nên rét lạnh, nhắc tới ba mẹ, trong lòng lại sôi trào tức giận.

Nếu ba mẹ vẫn còn sống, việc gì cô phải vì xí nghiệp An thị mà nhân nhượng lợi ích toàn cục, ăn nhờ ở đậu?

An thị là do một tay bà cô tạo nên, nay lại bị nhà họ Phong nắm chặt trong tay!

Phong Từ Khiêm rõ ràng ghét bỏ cô, mà vẫn muốn đính hôn với cô, còn không phải là để danh chính ngôn thuận chiếm lấy An thị?

Nhưng hiện giờ cô lại không có năng lực đoạt lại An thị.

Chỉ có thể ngoan ngoãn giả ngu, đề phòng nhà họ Phong chó cùng rứt giậu mà hủy diệt xí nghiệp An thị.

An Mộc nắm tay thật chặt, tự nhủ với chính mình: một ngày nào đó, cô sẽ lấy lại được An thị!

Bạch Ngọc Khiết bị ánh mắt sắc bén của cô làm cho hoảng sợ.

Người trước mặt này, thật không có lấy một chút cá tính nào, yêu Phong Tử Khiêm đến điên cuồng mất cả tự tôn?

Bạch Ngọc Khiết lấy lại bình tĩnh, nhìn thấy An Mộc cũng đã khôi phục lại dáng vẻ lặng lẽ như trước.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bị lừa

Bạch Ngọc Khiết vô cùng vênh váo tự đắc dẫn An Mộc đi vào phòng khách của Phong gia: “Phong bá mẫu đã cho người đặc biệt chuẩn bị lễ phục cho cô. Tới đây thử đi.”

An Mộc không nghĩ nhiều liền đi theo Bạch Ngọc Khiết đến khách phòng.

Bạch Ngọc Khiết tránh sang một bên để An Mộc một mình đi vào.

Vừa bước vào cô đã có một cảm giác ớn lạnh rồi lại nghe thấy một tiếng đóng cửa rất mạnh sau lưng.

Theo bản năng cô quay đầu lại thì phát hiện ra cửa phòng đã bị đóng. Cô chỉ nghe thấy tiếng “Răng rắc” ở bên ngoài, chứng tỏ cửa phòng đã bị khóa!

Trong lòng An Mộc liền nảy dựng lên, một cỗ lửa giận nổi lên trong lòng. Cô đập đập cửa: “Bạch Ngọc Khiết, cô làm cái gì vậy? Thả tôi ra!”

Giọng nói của Bạch Ngọc Khiết như có như không vọng vào: “An Mộc, cô thật không biết tự lượng sức mình, bắt Tử Khiêm đính hôn cùng mình. Ha ha, nếu vậy thì đừng trách tôi không khách khí! Cô tốt nhất là hãy ở đây hưởng thụ đi!”

Ha ha!

Cô ta cho rằng An Mộc cô nguyện ý đính hôn cùng cái tên ngựa giống kia sao?!

Bất quá..... Bạch Ngọc Khiết lại đem cô nhốt ở đây làm gì?

Nhìn xung quanh một chút, An Mộc cảm thấy vô cùng hốt hoảng.

Hít một hơi thật sâu nhưng hơi thở của cô vẫn không ổn định mà lại càng khiến lồng ngực thêm khó chịu. Nhưng nó lại không có dấu hiệu giảm đi mà càng ngày càng khó chịu hơn.

An Mộc đặt tay ở ngực.

Hôm nay cô làm sao vậy?

Ngày thường bị nói một hai câu cũng đâu có bi như thế này.

Cô lại hít thở thật sâu mà cỗ lửa giận đó dường như đang từ lồng ngực lan tỏa ra khắp cơ thể.

An Mộc cảm thấy rất không bình thường!

Thực sự rất không bình thường!

Bỗng dưng, cô nhớ tới lúc ở dưới lầu, Bạch Ngọc Khiết đã cho cô uống ly rượu vang đỏ đó!

Không xong rồi!

An Mộc thật sự không thể nghĩ tới Bạch Ngọc Khiết giữa ban ngày ban mặt dám hạ nhục cô ở Phong gia!

Cảm thấy được cơ thể mình đang dần nóng lên, cô âm thầm chửi rủa một tiếng.

A!

Dược tính này cũng quá mạnh nha!

Cô nắm chặt tay khiến khuôn mặt nhỏ trở nên đỏ bừng nhưng lại không thể nào phát tiết ra ngoài được.

Cô không thể ở chỗ này được.

Một lát nữa được tính phát tác mà nếu cô mất đi lý trí không biết Bạch Ngọc Khiết kia sẽ mang những người đàn ông gì vào nữa.

Cửa chính đã bị khóa, cô quyết định sẽ trốn thoát bằng cửa sổ.

Nếu nhảy xuống bây giờ chắc chắn sẽ đánh động những tên vệ sĩ như vậy người của Phong gia nhất định sẽ không bỏ qua cho cô.

Cho nên..... Cô chỉ có thể đi bằng cửa sổ ban công nhảy sang phòng sát vách.

Phòng sát vách, chính là phòng ngủ của Phong gia mà cô đã ở.

Đi vào căn phòng quen thuộc cô mới cảm thấy nhẹ nhõm hơn.

Nhưng ngay lúc đó hai chân cô mềm nhũn ra, ngã trên mặt đất.

Cả người khô nóng khiến cô rất khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Đùng! Đùng đi.....

Editor: Tuna

An Mộc nghiêng chặt hàm răng cuộn thành vòng tròn trên mặt đất, cả người thống khổ run rẩy.

Dựa vào!

Bằng bất cứ giá nào!

Lần đầu tiên của An Mộc cô, nếu không thể cho người mình thích, tốt xấu gì cũng phải là cái người có thể xem lọt mắt a.

An Mộc đột nhiên mở cửa phòng, vừa lúc đó nhìn thấy người đàn ông bước qua, cô liền trực tiếp nhanh tay chụp lấy bả vai của người đó.

Người kia kia dường như mọc mắt sau lưng, khẽ nhích người, An Mộc liền vớ phải không khí, theo quán tính liền chúi về phía trước, lảo đảo người, thiếu chút nữa là ngã gục trên mặt đất.

Quay đầu lại thì liền vừa vặn nhìn thấy, thế nhưng lại là người đàn ông yêu nghiệt kia!

Thật đúng là có duyên phận.

Không làm thì thôi, làm thì phải làm tới cùng, An Mộc không chút nghĩ ngợi, xoay người một cái dùng sức nhào tới phía trước một cái!

Hai tay ôm lấy cổ của người đàn ông, hai chân trực tiếp quấn lấy hông anh ta, tựa như sợ hãi người đàn ông này chạy trốn mất.

Phong Kiều ở một khắc khi An Mộc nhào tới, ngón tay khẽ động, sát khí trong mắt bất chợt lộ ra, thời điểm nhìn qua cô lại cảm thấy có đôi chút run rẩy.

Anh dùng một chân trụ ra phía sau để ổn định cơ thể, cho dù An Mộc có nhào tới thân hình của anh cũng không chút lung lay.

Cảm giác được An Mộc có ý muốn chui vào phòng, anh khẽ suy nghĩ, thật muốn nhìn một chút xem xem vật nhỏ này đến tột cùng là muốn làm gì, thuận thế lui một bước về phía sau, tiến vào phòng.

Sau đó liền nhìn thấy An Mộc quay đầu lại, đuổi chân.

Ầm!

Cửa phòng đóng lại.

Ánh mắt Phong Kiều lộ ra vài phần châm chọc, khuôn mặt tuấn tú tràn ngập hứng thú, vật nhỏ này vừa mới nói sẽ không bỏ qua cho mình, lúc này.....liền muốn thực hiện sao?

Tác dụng của thuốc quá mạnh, đầu óc cô dần dần mê mụi, lý trí cái gì? hờ thẹn cái gì? Toàn bộ đều vứt bỏ hết.

Nàng cảm giác được từng con choáng váng, hai mắt nhắm lại.

Cả cơ thể của người đàn ông toát ra hơi thở nồng đậm, khiến cho An Mộc gần như điên cuồng, hô hấp của cô càng thêm dồn dập.

Phong Kiều ngang ngược chế trụ cánh tay đang tác quái của An Mộc, tiến lên hai bước, tì tay lên vách tường, An Mộc cứ như thể liền bị hấn giam hãm trong vòng tay.

Thân hình thon dài của anh cùng với bộ dáng lười biếng làm lộ ra khí chất cao cao tại thượng. Đôi mắt đào hoa đen như mực lộ ra ánh sáng khiếp người:

“Cô muốn làm gì?”

Đôi gò má An Mộc lộ ra ánh đỏ khác thường, cả người cô không ngừng run rẩy, cô cắn chặt răng, ngập ngừng nói:

“Tôi.....Tôi muốn anh.....”

Thân hình người đàn ông chấn động, cánh môi tà ác cong lên. Khóe miệng thả ra một nụ cười lãnh mị, thanh âm nhẹ nhàng nhưng lại khiến người khác lạnh run mang theo chút trào phúng:

“An tiểu thư! Cô đúng là rất trực tiếp! Bất quá.....Cùng một tiết mục, dùng hai lần vẫn không cảm thấy chán sao?”

Nói xong, anh nhẹ nhàng đem cả người nàng xách lên rồi sau đó thô bạo đẩy ra.

An Mộc té ngã trên mặt đất, nàng thực sự rất khó chịu, từng hơi từng hơi thở dốc, tựa như một mỹ nhân ngư sắp chết khô.

“Đừng! Đừng đi.....”

An Mộc bò dậy, nằm rạp xuống dưới chân của người đàn ông, đôi tay xiết chặt lấy chân anh ta.

Người đàn ông thân hình cao lớn, lãnh mị mà cuồng vọng. Mà An Mộc lúc này lại hèn mọn giống như nô tì.

Phong Kiều cúi đầu, nhận thấy được rằng An Mộc lần này không phải diễn kịch, anh chán ghét nhũn mảy, đồng tử đen lại, lộ ra tầng tầng sát khí.

Anh thừa nhận lúc trước đối với nữ nhân kì quái này có vài phần hứng thú.

Nhưng không nghĩ tới cô lại là loại người này.

A!

Có thể nghĩ ra phương thức này để câu dẫn anh, thật đúng là không đơn giản.

Anh khinh thường hừ lạnh, rút đôi chân thon dài của mình ra khỏi vòng tay An Mộc, một lần nữa cô lại ngã chổng vó.

Nếu là khi cô tỉnh táo, cho dù có chết cũng trăm ngàn lần không làm ra loại sự tình mất mặt này.

Nhưng thật sự bất đắc dĩ, thuốc quá mạnh, cô sớm đã mất đi lý trí, có thể nói lúc này cô không khác gì người điên.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Sao anh còn ở đây?

Thế là đây dựa bò dậy, đến bên Phong Kiều

Cô làm bộ đáng thương nói: "" Tôi nóng! Nóng quá.. ""

""Muốn chết!"" Phong Kiều lui ra, cặp mắt nheo lại, phóng ra ý lạnh

Phong Kiều ghét nhất là đây dựa vói phụ nữ

Nhưng trong lúc vô tình chạm vào da thịt của cô, anh ta kinh ngạc nhũn mảy, trầm giọng nói: "" Cô bị hạ thuốc rồi hả? ""

"" Tôi không biết... "" An Mộc liềm mạng lắc đầu

Miệng cô nói linh tinh hết, chính cô cũng không biết mình nói gì

Cô thở dốc, lồng ngực phập phồng kịch liệt: "Tôi sẽ cho tiền"

Anh ta cười ra tiếng

Anh ta sống hai mươi năm, luôn luôn là phụ nữ xin anh ta bao nuôi, hôm nay có người lại bao nuôi lại

không gian yên ắng

Đôi mắt An Mộc mờ màng khẩn cầu

Mắt đen của Phong Kiều, âm đạm nhìn

Không nghĩ tới,... Đã nhiều năm như vậy, lần đầu tiên mình động tâm, lại đối với một người phụ nữ không rõ diện mạo

Thuốc tác động mạnh mẽ, đẩy người ta đến vui sướng cực hạn, mất lý trí

Ngủ mê vền vẹn năm phút, An Mộc bỗng mở to mắt

Cô ngơ ngác nhìn phòng, lý trí dần dần trở về

Nghĩ đến vừa rồi, cô nhảy dựng lên

Cô nén bi thương, Bạch Ngọc Khiết đã cho cô uống thuốc, chắc chắn sẽ dẫn người đến bất gian

Cô phải nhân cơ hội mà đi

Nhưng hai chân mềm nhũn, tí nữa là ngã

An Mộc cắn răng, đứng trên mặt đất, hai chân nhũn ra

Cô hít sâu, nhanh chóng mặc quần áo

Sau đó vào phòng vệ sinh một chút, tẩy rửa.

Lúc đi ra khỏi phòng vệ sin, bây giờ cô mới phát hiện trên giường còn có một người đàn ông

Anh ta cao lớn, đáng người hoàn mỹ

Phản ứng đầu tiên là nuốt một ngụm nước miếng

Sau đó, hoảng sợ trừng mắt, không thể tưởng tượng nổi đó chính là: "Anh, sao anh còn ở lại chỗ này?"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Lần sau còn tìm người

Edit: Phong Nguyệt

Phong Kiều nằm ở trên giường, híp lại cặp mắt đào hoa thon dài nhìn đối phương

Giống như người con gái khác, khi đã làm xong việc, khẳng định một khúc hai nháo ba thất cổ bắt hấn phụ trách.

Còn cô gái này, vậy mà... Hoàn toàn lơ hấn!

Môi mông của Phong Kiều hơi nhếch, mày kiếm nhăn lên, hai tay tự nhiên đặt ở sau đầu, bộ dáng tà mị đến cực hạn, giọng nói gọi cảm tràn ngập nguy hiểm: "Vậy tôi hấn là nên ở đâu?"

Giọng nói dễ nghe, để cho người ta nghe được còn muốn nghe nữa.

An Mộc biết, bây giờ không phải là lúc thêm nhỏ dãi sắc đẹp, cô vỗ đầu của mình: "A, tôi đã biết."

Nói xong quay người, từ trong ví tiền móc ra, móc ra năm tờ Mao gia gia.

Quay đầu nhìn Phong Kiều một chút, dáng người cao lớn thon chắc, giống như đang ẩn chứa sức mạnh.

Không thể không nói, vừa mới mất lý trí, mới có loại cảm giác này...

Khụ khụ!

An Mộc không để cho mình tiếp tục suy nghĩ.

Tờ năm trăm chính xác có hơi ít, nghĩ nghĩ, dứt khoát lấy hết tiền trong ví ra.

An Mộc hơi chột dạ, biểu hiện trên mặt thì không có chuyện gì, mang tiền đưa tới: "Cho anh, đi nhanh đi."

Phong Kiều liếc nhìn một xấp tiền thật mỏng, lông mày hơi nhướng lên, vật nhỏ này... Thật sự không biết hẳn?

Khóe miệng của hắn cong lên, kéo ra một vòng tà ác lại khiến người ta phỏng đoán là hắn cười.

Đột nhiên liền muốn trêu chọc cô: "Chỉ bằng nhiều đây?"

An Mộc rừ mắt xuống, chột dạ hai tay nắm lại, vất hết óc mở miệng nói: "Khụ khụ, cái kia, có nhiều đây cũng tốt rồi, anh nhìn xem những người đứng ở trên đường Ngưu Lang một đêm bao nhiêu tiền?"

Ánh mắt của Phong Kiều trầm xuống, trên mặt mỉm cười, càng để cho người ta cảm thấy nguy hiểm: "Cô mang tôi ra cùng bọn họ so sánh?"

Đương nhiên không thể so sánh, anh so với bọn họ xinh đẹp hơn!

Có thể lời này có thể nói ra?

An Mộc cúi đầu, mũi chân cọ sát sàn nhà.

Nếu cô có tiền, khẳng định cô sẽ cho thêm, nhưng vấn đề là, hiện tại cô không có tiền a!

"Anh nghe tôi nói..." An Mộc ngẩng đầu nhìn đối phương.

Rõ ràng anh ta không có bất kỳ động tác gì, cứ như vậy nghiêng người nằm trên giường, rõ ràng trên mặt của anh ta mang nụ cười ma mị, An Mộc cũng cảm nhận được, dường như anh ta nhìn cô bằng nửa con mắt.

Trên người anh ta có cỗ cuồng vọng không kiềm chế được cùng âm lãnh tà mị, An Mộc nuốt ngụm nước miếng.

"Nói cái gì?"

An Mộc bản năng lui về sau một bước, luôn cảm thấy người đàn ông trước mặt này, thập phần nguy hiểm: "Đừng nhìn, tôi, tôi bị hạ thuốc, cho nên vừa rồi không có cảm giác, cho nên cũng không biết chất lượng phục vụ của anh thế nào? Cho nên, cho nên..."

"Cho nên thế nào?"

An Mộc rụt cổ một cái, rõ ràng trong giọng nói của đối phương mang theo ý cười, An Mộc cảm thấy trong không khí đều tràn ngập cảm giác chèn ép.

Nhưng bây giờ không có thời gian để kéo dài cùng đối phương.

Thế là, An Mộc cắn răng một cái: "Cho nên muốn lần sau có chơi gái, nhất định tìm tôi, tôi khẳng định cho anh giá cao!"

Bất tri bất giác, liền tiếp vốn từ đều đã vận dụng.

Trên mặt của anh ta vẫn treo nụ cười tà mị như cũ, chỉ là lại nhiều thêm một vòng ý vị thâm trường.

Chơi gái?

A!

Cái vật nhỏ này, lá gan đủ lớn!

Trong phòng, trong nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Nửa ngày, An Mộc mới thấy được người đàn ông này mở miệng: "Nếu là tôi... Không đi đâu?"

Không đi?!

An Mộc ngẩng đầu.

... Móa!

Là bởi vì vừa rồi, chính mình ở trước mặt người đàn ông này buồn bã – dịu dàng – thỉnh cầu - vui mừng, cho nên cảm thấy mình thấp hơn anh ta hả.

Vốn định khách khí nói chuyện, tiền tôn đại thần này, có thể —— quả nhiên người hiền bị bắt nạt, ngựa hiền bị cười!

Còn được đà lần tới?!

An Mộc cười lạnh: "Tiên sinh, hiện tại đây là thế kỷ hai mươi mốt, sự tình vừa rồi, cũng là anh tình tôi nguyện, mà tôi tốt xấu cũng là một phụ nữ, người thua thiệt là tôi mới đúng chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Bọn họ ở trong đó!

Editor: Quý Quý

An Mộc tiến lên từng bước, một tay nhặt mấy trăm đồng tiền lên.

Người đàn ông lười biếng nằm trên giường, cơ thể trần trụi màu mặt ong, tản ra sức mê hoặc.

Trên gương mặt hồng nhuận mang theo tình cảm mãnh liệt, hơi thở làm tăng thêm vài phần yêu mị.

Nghe An Mộc nói, đôi môi mỏng của anh nhếch lên: "Kia thì sao?"

An Mộc nhìn bộ dáng xấu xa của anh, vô cùng tức giận.

Ưỡn ngực ngẩng đầu, cả người tỏa ra khí thế bức người: "Tôi là đại tiểu thư nhà họ An, anh cũng thấy rồi đấy, vừa già vừa xấu, Phong Tử Khiên còn muốn vội vàng cầu hôn tôi, anh nên biết tầm quan trọng của tôi đối với nhà họ Phong là như thế nào, tôi muốn giải quyết anh là một chuyện quá nhỏ!"

Khí chất của người đàn ông này, tuyệt đối không phải là một tên tài xế.

Nhưng.....

Những người đến vườn Ngọc Liên đều là đại nhân vật có tiền ở C thị, là nhà ai lại tự mình lái xe đến?

Người này ngay cả tài xế cũng không có, nhất định chỉ là một nhân vật tầm thường.

Chẳng sợ bị người ta nói mình vô dụng, nhưng An Mộc lại thốt ra mấy lời điên cuồng như vậy, hơn nữa chính cô cũng rất ương ngạnh, người không biết chuyện nhất định sẽ bị dọa chết.

Tên này cũng nên biết sợ rồi chứ?

An Mộc hất cằm, nhìn về phía người đàn ông, đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên rất ồn ào.

"Nơi này! Là chỗ này!" Là giọng nói của Bạch Ngọc Khiết.

Thôi xong!

Có người đến!

An Mộc lập tức khựng lại.

Cô đi đến cửa, mở lỗ nhòm, liền nhìn thấy Bạch Ngọc Khiết dẫn một đám người đi vào phòng bên cạnh, cô liền giật mình lui ra sau.

“Bạch Ngọc Khiết, em rút cuộc đưa bọn anh đến đây để xem cái gì?” Một giọng nam không kiên nhẫn vang lên.

Phong Từ Khiêm đang đứng ở cửa, mặc một thân âu phục màu đen, che đi hết những nét trẻ con còn chưa thuần thục trên người, anh mày rậm mắt to, thân hình cao lớn, anh tuần bất phàm.

Bộ dáng của một kẻ hời hợt, ăn chơi trác táng trong giới tư bản.

Giờ phút này, vầng trán anh lộ ra vẻ phiền chán, ngạo khí trên người đã không còn, nhìn Bạch Ngọc Khiết nói: “Em náo loạn đã đủ chưa?”

Bạch Ngọc Khiết lo lắng, rõ ràng đã nhốt cô ta trong này, sao giờ lại không có?

Cô cắn răng, lắc đầu nhìn về phía phòng An Mộc: “Anh Từ Khiêm, chắc chắn An Mộc đang giấu đàn ông lạ ở trong phòng, em đã nhìn thấy cô ta cùng với người đàn ông khác....”

Phong Từ Khiêm nghe thấy vậy, sai bước đến cửa phòng An Mộc, phiền chán gõ cửa: “An Mộc, mở cửa!”

Trong giọng nói tràn ngập ghét bỏ, dường như chỉ cái tên này thôi cũng làm anh thấy ghê tởm.

Tìm An Mộc nảy lên, xong rồi!

Cô xoay người, không nói năng gì nhảy lên giường, cầm lấy quần áo tung về phía người đàn ông!

“Đi đi, mau lên!”

“Bị phát hiện là xong đời đó!”

Phong Kiều vẫn không nhúc nhích, tùy ý để An Mộc cần nhân.

Bởi vì anh không chịu phối hợp, sơ mi của anh bị An Mộc giặt lên giặt xuống.

Có tiếng vải rách! Áo sơ mi hồng mất rồi!

An Mộc lập tức cứng đờ người.

Quả nhiên lại nghe thấy giọng nói của Bạch Ngọc Khiết: “Anh Từ Khiêm, anh nghe thấy chưa, An Mộc đang ở bên trong, không phải có chìa khóa dự phòng sao? Mau mang đến đây!”

Tiếp theo là tiếng bước chân chạy đi.

An Mộc nhanh tay trực tiếp cầm quần mặc vào cho anh.

Người đàn ông cứ nằm trơ ra như vậy, không phối hợp cũng không cự tuyệt.

Nhưng xô quần vào, ánh mắt lại chạm tới quần lót của đàn ông! An Mộc đang muốn xốc quần lên thì cánh cửa kêu răng rắc một tiếng!

Cửa mở toang!

An Mộc cứng đờ, giờ phút này, cô vẫn còn ở trên giường, đưa lưng về phía cửa và đang ngồi trên người Phong Kiều.

Mọi người ngoài cửa đều dồn ánh mắt lên hai người bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Tử Khiêm ca ca, ở đây có trộm!

Phong Kiều nằm ở trên giường, đôi mắt quyến rũ, đào hoa nhìn chăm chăm vào cô. Anh không hề nóng vội cũng không có một chút giải thích gì cho hành động của mình.

Dám nói anh là Ngưu Lang sao. Phải cho cô nếm thử một chút hậu quả mới được!

Cùng lúc đó, không khí và tư thế ái muội ở trong phòng đã bị những người ngoài cửa nhìn thấu.

Bạch Ngọc Khiết nhìn vào, trong lòng càng trở nên vui vẻ nhưng vẫn cố tỏ vẻ thánh khiết, giả bộ ngạc nhiên: “An Mộc, cô đang làm gì vậy?!”

Giọng nói sắc bén nhưng lại vô cùng vội vàng: “Cô, cô có thể xin lỗi anh Từ Khiêm mà?!”

Quả nhiên, lời này vừa nói ra sắc mặt Phong Từ Khiêm liền trở nên tái mét.

Anh nghiêng răng nghiêng lợi nhìn bóng dáng của cô gái ở bên trong. Anh tiến lên một bước đành phải mở miệng nói chuyện.

An Mộc nhìn xung quanh, dùng vận tốc ánh sáng để hoạt động đại não nên không quá ba giây mắt cô liền sáng lên.

Đưa lưng về phía đám người kia, cô lại nhìn tới cái quần nhỏ của anh đang trong tay mình. Cúi đầu, cô thực sự phải tìm một chỗ nào thật tốt để giấu mới được.

Nghĩ đến kế hoạch sau đó của mình thì thực sự thứ này không thể để lộ được!

An Mộc cắn răng rồi đột nhiên mang cái quần đó giấu vào trong ngực!

Phong Kiều thực sự ngây ngẩn cả người.

Đôi mắt thon dài đào hoa lập tức sáng lên, khóe môi hiện lên một nụ cười lạnh và ma mị làm anh trở nên thần bí khó lường.

Vật nhỏ này đang nghĩ cái gì. Vậy hãy thử xem cô sẽ làm như thế nào để giải quyết tình huống này?

Sau đó anh thực sự cười không nổi nữa.

Bởi vì ——

An Mộc đột nhiên nhào đến người anh, kéo một nửa quần áo của anh xuống rồi hô to, “Ăn trộm, người chạy đi đâu! Xem người chạy đâu cho thoát!”

Khóe miệng của Phong Kiều trong nháy mắt liền cứng đờ.

Ông trời ơi tại sao chỉ trong vòng một ngày anh lại trở thành như thế này. Đầu tiên là bị hiểu lầm thành tài xế, sau đó lại bị hiểu lầm thành Ngưu Lang còn bây giờ lại trở thành ăn trộm?!

Không thể tức giận hơn được nữa anh liền “Xùy” một tiếng. Anh vốn là chỉ bị rách áo somi nhưng bây giờ nó lại bị cô kéo mạnh mất rồi.

Đứng ở cửa bị Bạch Ngọc Khiết cùng một đám khách khứa đang xem náo nhiệt bây giờ còn dám trợn mắt há hốc mồm nhìn tất cả mọi thứ.

Này, đây là cái tình huống gì vậy? edit tại thích đọc truyện.c*m

Mà khi đang định mở miệng thì Phong Từ Khiêm nhất thời cũng bị tình huống này làm cho trở nên khó hiểu.

Anh nhú này, tiến lên một bước liền mở miệng nói, “An Mộc!”

An Mộc dường như lúc này mới nghe được giọng nói từ phía sau liền mờ mịt quay đầu lại. Nhìn thấy Phong Từ Khiêm mắt cô liền sáng lên nhưng trong nháy mắt liền trở nên ủy khuất, dung dung nước mắt: “Từ khiêm ca ca? Ô ô! Từ khiêm ca ca, ở đây có ăn trộm!”

An Mộc từ trên giường nhảy xuống, dưới chân mềm nhũn ra, thiếu chút nữa ngã trên mặt đất. Sau đó liền đánh Phong Từ Khiêm.

Ánh mắt cứ như vậy thay đổi, suy nghĩ ra một cô gái đã chịu ủy khuất rất nhiều, đang xem đến cảm giác khi trung bạch mã vương chết.

Đây là kỹ thuật diễn, An Mộc mấy năm nay đã khổ tâm nghiên cứu đồ vật.

Đoán trước được tình hình, Phong Từ Khiêm quả nhiên tin tưởng.

Anh nhắm mắt lại, nghiêng người, né những cái đánh của An Mộc, bấu môi kiêu ngạo nhìn về phía trên giường: “Hắn là ăn trộm?”

Rèm trong phòng đã bị kéo lên, thân hình của một người đàn ông cao lớn vẫn đang ở trên giường với bộ mặt tối xảm làm mọi người không nhìn rõ.

An Mộc có chút chột dạ.

Có thể tưởng tượng đến biểu cảm vừa rồi của người đàn ông này ——

Nhờ đâu hắn nói ra bí mật của mình thì sao?

Cho nên cô chỉ có nắm đàng chuôi!

Nói hắn là ăn trộm, đem hắn đuổi đi, mọi chuyện sau đó để tính sau!

Vì thế, đầu nhỏ của An Mộc đang rất rối bời chỉ có thể đi tìm chỗ ẩn nấp ở sau Phong Từ Khiêm.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Chú út??!

Editor: Tuna

An Mộc diễn quá giống thật, kéo theo một đám người đều tin tưởng. Nhưng có đánh chết Bạch Ngọc Khiết cô cũng sẽ không tin!

Ánh mắt của An Mộc lúc này trong trẻo, chứng tỏ là mê tình được đã tan hết, vậy.....là ai đã giúp cô ta giải?

Cô tiến về phía trước một bước, bọn họ nếu ở trên giường lẫn lộn, thời gian gấp như vậy, người đàn ông này quần áo lại không chỉnh tề chỉ cần tìm ra một mảnh đồ lót, liền có thể chứng minh là họ thông dâm.

Trong miệng còn nói:

“Anh Từ Khiêm, anh đừng tin lời cô ta nói, người đàn ông này.....”

Lời còn chưa nói xong, khi nhìn đến gương mặt của người đàn ông thì tự giác liền dừng lại.

Người này, lớn lên cũng thật sự là đẹp trai quá!

Trong chốc lát, lòng Bạch Ngọc Khiết bỗng sinh ra chút cảm giác ghen ghét, giong nói không nhận được lại càng thêm khắt nghiệt:

“Hừ, tiên sinh, nói đi, anh rốt cuộc là ăn trộm hay vốn là trai bao mà An Mộc tìm tới?!”

Lục tìm trên giường nhưng không thấy thứ gì, hai tay Bạch Ngọc Khiết gắt gao ôm tay trước ngực, quay đầu lại, trào phúng nhìn An Mộc:

“An Mộc, anh Từ Khiêm ưu tú như vậy, cô thế nào lại còn tìm thêm người khác, hóa ra là tìm được tiểu bạch kiểm, lớn lên còn đẹp trai như vậy! A, thật đúng là tôi đã quá xem thường cô, bắt quá, hiện tại, cô lại đem tiểu tình nhân nũng nịu biến thành trộm à?”

Nói xong, cô quay đầu nhìn về phía người đàn ông dụ hoặc trên giường:

“Tiên sinh, người cứ nói thật ra đi, bắt ăn trộm như thế nào lại bắt được ở trên giường? Người nhất định là cùng An Mộc tâm đầu ý hợp đi?”

Bạch Ngọc Khiết đắc ý nghĩ, An Mộc, đây là người tự tìm chết!

Lời Bạch Ngọc Khiết vừa nói ra, tức khắc lôi kéo lực chú ý của mọi người về phía người đàn ông.

Mà lúc này, người đàn ông trên giường rốt cuộc cũng động tác.

Chẳng hề sợ áo sơ mi bị bé rách làm lộ ra màu sắc da thịt, người anh ta bây giờ quần áo chật vật, nhưng anh chỉ vừa cử động, toàn bộ người trong phòng liền yên ắng lại.

Hai chân thon dài của anh thoáng dùng sức, ngồi bật dậy.

Rõ ràng là một động tác bình thường nhưng từng cái nhấc tay nhấc chân của anh đều mang lại áp lực vô hình, làm cho người khác không dám khinh thường.

Mà sau khi thấy được khuôn mặt hấn, thân hình Phong Từ Khiêm lập tức cứng đờ, môi mở ra, chỉ vì quá mức khiếp sợ mà không nói nên lời.

Đây, đây không phải là.....

An Mộc khẩn trương nhìn chằm chằm Phong Kiều.

Nàng biết, bắt trộm là một cái có vô cùng gượng ép.

Nhưng sự tình đã loạn đến mức này, đánh chết cũng không thể thừa nhận.

Dù sao bọn họ cũng không có chứng cứ xác thực, An Mộc cố gắng bình tĩnh lại, đang muốn mở miệng thì.....

Bạch Ngọc Khiết nhìn thấy ánh mắt của An Mộc hiện lên một tia nôn nóng thì đối với phán đoán của mình càng thêm chắc chắn, cô cười lạnh giành nói trước:

“Tiên sinh, anh còn không định nói lời nào sao? Hay là đợi An Mộc tìm cảnh sát đến bắt anh?”

Phong Kiều ngồi trên giường ánh mắt nhíu lại, thân hình cao lớn, trong chớp mắt liền làm cho cả căn phòng trở nên chật chội.

Sau đó, đôi môi mỏng của Phong Kiều khẽ mở, ý cười lạnh lùng càng thêm đậm, khiến cho người ta cảm giác lạnh căm:

“Bắt ta?”

Bạch Ngọc Khiết gật đầu:

“Đúng, dám đến Phong gia trộm đồ vật, đương nhiên phải bị cục cảnh sát mang đi rồi, người....

Lời còn chưa nói xong, liền thấy vẻ mặt tôn kính của Phong Tử Khiêm, thậm chí còn có chút lấy lòng không thể tưởng tượng:

“Chú út!”

Chú.....chú út?!!!!

Về đặc ý trên gương mặt của Bạch Ngọc Khiết còn chưa tan, cả người đều đông cứng lại. Mà An Mộc cũng là kinh ngạc đến không khép nổi miệng!

Người đàn ông yêu nghiệt trước mắt này, chính là cái nhân vật truyền kỳ kia của Phong gia?!

Từ nhỏ lớn lên ở Phong gia, cô chính là nghe truyền thuyết của người này mà lớn!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Lục Trà bị ăn tát!

Editor: Quý Quý

Sở dĩ An Mộc kiêng kị nhà họ Phong, không phải là vì bọn họ quyền thế nhất nhì C thị, mà là người chống lưng cho bọn họ có lai lịch phi phàm.

Người khác không biết, nhưng cô thì biết rõ, chỗ dựa vững chắc của nhà họ Phong, chính là chú út của Phong Tử Khiêm, Phong Kiều!

Anh là tổng giám đốc tập đoàn truyền thông số một trong nước – FAE!

Tập đoàn truyền thông FAE điều hành các dự án đầu tư điện ảnh, phim truyền hình, quảng cáo, phát hành đĩa nhạc, quản lý nghệ sĩ, mở rộng các gameshow, tài chính, bất động sản, ngoài ra còn tham gia vào nhiều ngành sản xuất, rất có tiềm lực thương mại, có sức ảnh hưởng vô cùng to lớn trên thế giới.

An Mộc chớp mắt hít một hơi thật sâu,

Cô rốt cuộc đã đắc tội với kiểu đại nhân vật gì thế này!

Bởi vì An Mộc biết được thân phận của anh, cho nên một câu cũng không dám nói.

Nhưng Bạch Ngọc Khiết nào biết đó là bí mật của nhà họ Phong chứ?

Cô nhìn Phong Kiều, rồi lại nhìn An Mộc, hôm nay chính là ngày đính hôn của An Mộc và Phong Tử Khiêm, cô không có cơ hội!

Hơn nữa, dù ở bên Phong Tử Khiêm, nhưng cô chưa bao giờ nghe anh nhắc đến người này, huống hồ nếu là người có tiền, sao có thể dây dưa với cái loại như An Mộc chứ?

Vì thế, Bạch Ngọc Khiết bước lên từng bước, chỉ vào An Mộc quát to:”An Mộc, cô, sao cô dám cá cược đồ chú út?”

Sau đó quay đầu nhìn người trên giường, rồi tới gần Phong Tử Khiêm:”Anh Tử Khiêm, anh đừng tức giận, em nghĩ chú út chỉ là nhất thời hồ đồ, bị An Mộc...”

Chát!

Âm thanh lập tức vang vọng khắp phòng.

Bạch Ngọc Khiết ôm mặt mình, không thể tin nổi nhìn Phong Tử Khiêm.

“Cô nói năng bậy bạ! Chú út là người mà cô có thể tùy tiện sắp đặt sao?”

Huống hồ, thương trường có ai không biết, tổng giám đốc FAE không gần nữ sắc, nếu không mấy tin đồn bê bối tình dục với đàn ông đã không bị truyền ra, tất cả mọi người đều hoài nghi giới tính của anh có phải không bình thường hay không.

Phong Tử Khiêm đánh người, quát Bạch Ngọc Khiết mấy câu, sao đó đi vòng qua cô, đi lên trước về mặt súng bái nói: “Chú út, đúng là chú rồi, cháu tìm chú ở dưới nhà này giờ, không ngờ chú lại ở.....Chú út, sao chú lại ở đây ạ?”

Khóe mắt Phong Kiều lướt thoáng qua vẻ mặt khiếp sợ của An Mộc, đôi mắt hoa đào nháu lại, chỉnh lại gương mặt trở nên rạng rỡ.

Anh khê cần môi!” Cái này.....”

Cổ tình tạm dừng một chút, quả nhiên liền nhìn thấy gương mặt nhỏ bé kia đầy căng thẳng cùng cảnh giác, giống con nhím đang xù lông lên tự vệ.

Nhưng thực ra An Mộc đang toát mồ hôi lạnh toàn thân.

Thậm chí tay cô cũng bắt đầu run rẩy.

Xong đời rồi!

Đắc tội với người không thể đắc tội, bí mật của cô không giữ được rồi!

Nếu như vậy, tám năm ân nhân của cô đều uống phí!

Trong lúc đó, ánh mắt cô phun ra cả ngàn tia oán hận, lòng tràn đầy căm phẫn, dường như muốn hóa thành đại dương cuộn cuộn ngập trời nhấn chìm tất cả.

Cô nắm tay thật chặt.

Tám năm chiến đấu còn chưa đến đích, nhưng sao chuyện này lại đổ xuống đầu cô, làm cô hoang mang không nhìn thấy hi vọng, càng không nhìn thấy tận cùng?

Đôi mắt hoa đào xinh đẹp của Phong Kiều nhìn chăm chăm vào người con gái.

Anh nhìn ra được sự bi thống gần như là tuyệt vọng trong mắt cô.

Phong Kiều trước giờ là người sát phạt quyết đoán, không hiểu sao lúc này có chút mềm lòng.

An Mộc cúi đầu thật thấp, hai tay nắm chặt, hít một hơi thật sâu, sợ cái gì chứ?

Cho dù bí mật bị vạch trần, cùng lắm thì bị đuổi ra khỏi nhà họ Phong, tuy không lấy lại được công ty của ba, cô cũng chấp nhận!

Nhưng dù sao....

Vẫn là không cam tâm!

Mấy năm nay sinh tồn trong nhà họ Phong, cuối cùng trở thành trò cười!

Đến lúc cô biết chắc lần này đời mình thế là xong rồi, thì chợt nghe thấy giọng nói trầm thấp mê hoặc của người đàn ông vang lên, “Ai, chỉ là đi đứng tùy tiện một chút, ai ngờ bị người nào đó cư nhiên gọi là kẻ trộm.”

An Mộc ngẩng phắt đầu lên.

Cái này.....

Người đàn ông này vừa nói cái gì vậy?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Ngực to là người không có não

Edit: Phong Nguyệt

“Chú nhỏ, cô ta từ nhỏ đã ngốc lại thêm ngốc, vụng về không ra gì, chú đừng nóng giận a, cháu nói cô ta xin lỗi chú!” Nói xong, quay đầu nhìn về phía An Mộc, giọng nói từ nịnh nọt liền biến thành răn dạy: “An Mộc, nhanh xin lỗi chú nhỏ!”.

An Mộc ngây ngốc như cũ, có chút ngốc.

Cô, cô không phải đang nằm mơ chứ.

Phong Kiều, chú nhỏ Phong Tử Khiêm, vậy mà giúp cô.

An Mộc nhìn Phong Kiều, anh ta cười như không cười hết sức quynh rũ, lại nhìn không ra bất kì cảm xúc gì.

Một đôi mắt đào hoa, đôi mắt màu đen ngọc, dường như mang theo nhẹ nhẹ mỉa mai hoặc, muốn đem linh hồn nhỏ bé của người khác hút vào.

An Mộc thế nhưng ma xui quỷ khiến mở miệng, “Cám ơn anh.”

Phong Tử Khiêm trực tiếp đen mặt.

Đã sớm biết An Mộc ngốc, như không nghĩ tới ngốc đến loại tình trạng này, nói xin lỗi là nói từ xin lỗi đó? Nói cảm ơn làm cái gì.

Vì thế, Phong Tử Khiêm chỉ vào An Mộc, không chút nào duy trì mở miệng châm chọc, “Ha ha, chú nhỏ, xem cháu nói đúng không, cô ta chính là trời sinh không có đầu óc!”.

Khóe môi của Phong Kiều khẽ nhếch, lời nói mang theo nhẹ nhẹ trào phúng, “Đều nói ngực to là người không có não, vị hôn thê này.....”

Nói xong, hần nhìn ngực An Mộc, quét vài lần.

Nghĩ đến nơi đó của mình giấu đồ vật, An Mộc tức khắc khom khom lưng.

Phong Kiều lại cười, mở miệng nói có ý riêng, “Ngực, cũng, thực ‘nhỏ’!”.

An Mộc:..... Móa! Anh ta dùng từ gì vậy, anh ta thế nhưng móc lấy chỗ ngoặc mắng chửi cô.

Sự tình tối hôm qua, thật là khiếp sợ, vừa nguy hiểm, An Mộc sống mười tám năm, trừ bỏ cha mẹ chết tối hôm đó, cho tới bây giờ không có sự kích thích nào lớn hơn nữa.

Thế nhưng trong buổi tiệc đính hôn, cô mơ mơ màng màng cũng không biết mình tiến hành như thế nào.

_____*

Tiệc đính hôn kết thúc, An Mộc muốn ngày mai dậy sớm để đi học lấy làm lí do, rời khỏi nhà Phong gia.

Đối với Phong gia mà nói, trước mắt cô là một sinh viên.

Hơn nữa người của Phong gia cũng không muốn thấy mặt cô, ước gì cô vĩnh viễn không trở về Phong gia.

Ngồi trên xe buýt để tới trường, An Mộc thừa dịp người khác không chú ý, lặng lẽ đem đồ giấu ở ngực suốt buổi tối, đều không có cơ hội lấy ra, từ trong góc áo lấy ra, ném vào sọt rác trên xe buýt.

Lúc này mới cảm thấy tâm tình đè nén cả đêm, giờ chuyển biến tốt lên một chút.

Vào lúc này, điện thoại của cô rung lên.

An Mộc cúi đầu nhìn, là một dãy số xa lạ.

Nghĩ đến việc hôm nay, ánh mắt của An Mộc sáng lên, chẳng lẽ là.....

Cô vội vàng nghe điện thoại, dùng giọng nói ngọt ngào mở miệng: “Uy, anh tốt.”

Điện thoại của người đối diện hơi dừng lại, tiếp theo, liền truyền tới một tiếng cười mỉa mai hoặc, mặc dù là không thấy được anh ta, trong đầu của An Mộc liền xuất hiện cặp mắt đào hoa của anh ta, thậm chí còn có thể cảm nhận được khóe miệng gọi lên và đường cong mê người của anh ta: “Cháu dâu, cháu như vậy hoan nghênh người chú này?”

Sắc mặt của An Mộc lập tức tối sầm, “Chú như thế nào biết số của cháu?”

Người đối phương lại cười hai tiếng, An Mộc tức khắc cảm thấy chính mình hỏi một cái vấn đề ngu ngốc.

Lấy thế lực của hắn, muốn mấy số điện thoại dễ như trở bàn tay.

Cô đề thấp giọng nói, “Chú muốn làm gì?”

“Thu hồi đồ vật.” Giọng nói của hắn không nhanh không chậm, lộ ra một cái lịch sự tao nhã.

“Thứ gì?” An Mộc nghi hoặc.

“Là đồ vật ở trong ngực cháu.”

Sắc mặt của An Mộc lập tức đỏ lên, thấp giọng mắng một tiếng: “Sắc lang!”

“Ta nhắc nhở cháu dẫu một chút, buổi tối hôm qua, là cháu chủ động mà.”

An Mộc cảm thấy mặt mặt, như bị lửa thiêu đốt, “Chú rốt cuộc muốn làm gì?”

“Rửa nó sạch sẽ.”

“Cái gì?”

“Chờ ta có thời gian, tôi lấy.”

An Mộc nổi giận, “Cháu đã sớm.....”

“Cháu dẫu, không cần nói cho ta nghe là cháu đã ném rồi, nếu lần sau không nhìn thấy thứ thuộc về ta, a..... Ta không biết sẽ nói những gì.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Một tin tốt và một tin xấu

Editor: Quỳ Quỳ

An Mộc lập tức ngậm chặt miệng.

Đồ biến thái!

Cô thấp giọng quát, “Anh...”

“Quên chưa nói cho cô biết, đây là thói quen của tôi.” Đối phương tạm dừng một chút, “Những thứ đã qua tay tôi, tôi thà phá hủy chứ nhất quyết không để rơi vào tay người khác.”

An Mộc:.....

Mấy lời này có hai ý nghĩa, cô hiểu.

Đang muốn phản bác thì đối phương đã cúp điện thoại.

Nhìn điện thoại trong tay mình, An Mộc tức giận thiếu chút nữa thì ném đi!

Tên khốn kiếp này!

Cô liếc mắt nhìn đồng hồ bỏ đi, bước tới nhặt mảnh quần lót kia lên...

“Đã tới cổng phía đông của đại học C, mời xuống xe.”

Âm thanh radio đột nhiên vang lên.

Da mặt vốn mỏng, dễ bị đàn ông uy hiếp, trong đầu An Mộc buồn bực, trực tiếp nhìn thẳng vào ánh mắt khác thường của những người xung quanh, cảm thấy đồ lót từ trong đồng đồ bỏ đi kia rồi xuống xe!

An Mộc giống như kẻ trộm, vọt vào khu nhà trọ cạnh đại học C.

Đóng cửa phòng trọ của mình, rồi mới nhẹ nhàng thở ra.

Ngẩng đầu, thẳng lưng, sự nhát gan trên mặt lập tức biến mất.

Cô hít thở lại, linh hoạt cúi bước ném túi xách lên sofa rồi cầm lấy điện thoại.

Có mấy thông báo hiển thị trên màn hình điện thoại: Diệp Đồng Đồng.

An Mộc gọi điện rồi mang điện thoại vào nhà vệ sinh, bắt đầu rửa mặt.

Mới qua hai hồi tin hiện, phía bên kia đã nhận cuộc gọi.

Tiếp đó là giọng nói vừa trong trẻo vừa ngọt ngào của Diệp Đồng Đồng: "An Mộc, xế chiều hôm nay đi casting có chút nguy hiểm..."

An Mộc lập tức cất ngang: "Đồng Đồng, tâm trạng của tớ bây giờ đang rất không tốt, cậu có thể nói chuyện gì tốt đẹp trước được không?"

Nói xong, cô cúi đầu hất nước tẩy sạch lớp trang điểm, ngẩng đầu lên, trong gương hiện lên một dung nhan tuyệt mỹ thiên hạ.

Bàn tay bao quanh gương mặt nhỏ nhắn, trắng nõn tinh tế.

Ngũ quan xinh xắn, vô cùng xuất sắc, đôi mắt phượng to tròn, đuôi mắt khẽ xếch lên, phong tình vạn chủng. Con ngươi tối đen, sáng lấp lánh như đá quý, hết sức linh động.

Quần bò áo phông đơn giản cũng không thể che lấp sự quyến rũ, sức hấp dẫn, không còn là con người mới vừa rồi còn kinh hãi mờ nhạt, cứ như là hai con người khác nhau.

Đây chỉ là một vỏ bọc bên ngoài, khí chất riêng biệt ở bên trong người thường vốn không thể bắt chước nổi.

Vỏ bọc này theo An Mộc từ năm 10 tuổi, cô là người có tài và học hỏi được kỹ năng diễn xuất đã đạt đến mức xuất chúng.

Dấn thân vào giới nghệ thuật là An Mộc tự mình lựa chọn.

Cô cần một số tiền lớn để đoạt lại A thị, đồng thời, diễn xuất cũng là đam mê của cô.

Giọng nói của Diệp Đồng Đồng tiếp tục vang lên: "Tin tốt là, quảng cáo đầu gọi đầu cậu quay tháng trước đã được quảng bá."

"Thật sao?" An Mộc nhất thời hưng phấn, đây chính là bước chân đầu tiên của cô vào làng giải trí.

Diệp Đồng Đồng ừ một tiếng, sau đó tiếp tục mở miệng: "Tớ không thể không tiếp tục nói cho cậu biết tin xấu, chiều nay cậu đi casting, về diễn xuất và bề ngoài thì cậu đứng thứ nhất, nhưng... hình như vai diễn chỉ được giao cho nội bộ."

"Trong nội bộ?" An Mộc mắt xa da mặt, nghe thấy vậy động tác liền chậm lại.

Vai diễn này là thứ chính rất quan trọng, với vị trí của người hiện giờ không có ý định ký hợp đồng với công ty mà nói, rất khó có được cơ hội này.

Vì buổi casting này mà cô đã nghiên cứu kịch bản suốt nửa tháng, mà hôm nay mới chỉ là vòng loại.

Mới vậy đã phải từ bỏ sao?

Diệp Đồng Đồng thở dài, "Đúng, mấy diễn viên kia cạnh tranh cùng với cậu, hình như có chút quan hệ mờ ám với đạo diễn."

An Mộc nhíu mày: "Còn cách nào không?"

"Có."

Diệp Đồng Đồng chậm rãi mở miệng: "Chúng ta có thể tìm người đầu tư, tớ nghe nói, bộ phim này là do FAE quay phim và sản xuất."

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Có mắt như mù

Phong gia.

Mọi ngày vốn vô cùng náo nhiệt, thế nhưng hôm nay lại yên lặng một cách bất thường.

Trong đại sảnh, một nhóm người hầu nhóm đang thu dọn tàn cuộc.

Bốn người của Phong gia đang ngồi ở một góc vô cùng sạch sẽ.

Chị gái của Phong Từ Khiêm, Phong Từ Nguyệt, năm nay đã hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, nhìn qua rất lạnh lùng, là con nhà được giáo dục rất tốt, Nhưng một khi mở miệng ra nói chuyện, tất cả mọi thứ liền thay đổi: “Hôm nay An Mộc mặc bộ lễ phục gì vậy? Thật là quá xấu đi mất! Em trai, em về sau đừng thật là bi thảm!”

Phong Từ Khiêm đang bắt chéo chân ngồi trên ghế sofa, nghe nói như thế, không thể kiên nhẫn được nữa: “Chị đi thì đi nhanh đi còn nói nhiều về cô ta như vậy làm gì? Cô ta xấu như vậy sẽ không lo bị người khác cướp sắc!”

“Em cho rằng chị muốn nói chuyện về cô ta sao, còn không phải là để không bị mất mặt sao? Từ Khiêm, chị đã nói với em bao nhiêu lần rồi, biết bao nhiêu phụ nữ đẹp trước mặt, hơn cô ta rất nhiều điểm” Phong Từ Nguyệt nói.

Phong Từ Khiêm vừa nghe xong liền càng phiền lòng: “..... Chị, em nhìn thấy cô ta xong liền cảm thấy vô cùng ghê tởm. Tại sao trên đời này lại có phụ nữ xấu tới như vậy?”

Phong Từ Nguyệt nói: “Đúng đúng, chị biết em đã phải chịu ủy khuất nhưng chỉ khi em kết hôn với cô ta chúng ta mới có thể hoàn toàn chiếm được An thị!”

Phong Từ Khiêm ghét bỏ mở miệng: “Vị tiền, rốt cục mọi người có thể vì tiền mà hy sinh hạnh phúc của em sao? Chị nhìn cô ấy mà xem, trước sau như một, không có một chút đường cong nào cả, người như vậy mà vẫn được gọi là nữ nhân sao?”

Phong Từ Nguyệt kiên nhẫn dụ dỗ: “Em nghe chị nói này em chỉ là cười cô ta thôi mà, bên ngoài vẫn còn rất nhiều phụ nữ đẹp, em muốn bao nhiêu người mà không được? Sau này nếu gặp người mình thực sự thích thì chỉ cần ly hôn là được mà!”

Ba mẹ Phong Từ Khiêm ngồi bên cạnh đều nghe rõ như vậy nhưng tuyệt nhiên không một ai phản đối cả tựa hồ ai cũng thấy những điều Phong Từ Nguyệt nói là đúng.

Phong Từ Khiêm cảm thấy vô cùng phiền phức, nhàm chán bữu mới mở TV ra.

Phong Từ Nguyệt ngồi ngay bên cạnh, xoa đầu anh: “Từ Khiêm, nghe lời chị đi, em không phải là thích Bạch Ngọc Khiết sao? Loại tiểu minh tinh hạng hai này, em bao nuôi bao nhiêu mà không được.”

Phong Từ Khiêm hơi hốt nói: “Cô ta cũng chỉ miễn cưỡng đập vào mắt!”

Từ nhỏ đã gặp qua rất nhiều người đẹp nên tiêu chuẩn của anh với người đẹp thực sự rất cao.

“Được rồi vậy Từ Khiêm của chúng ta thích ai a?”

Phong Từ Khiêm cũng nghi hoặc: “Không biết.”

Vô luận là đối với mỹ nữ nào, anh cũng chỉ hứng thú một chút, còn lại đều thấy giống nhau cả.

Bỗng nhiên, trong đầu anh đột nhiên nhớ về hai năm trước, đã từng gặp qua một nữ nhân tuy xinh đẹp nhưng lại vô cùng kỳ cục ở nhà phụ

Đúng lúc này, trong TV phát sóng quảng cáo đầu gối đầu nhưng nó lại thu hút được sự chú ý của anh.

Ở trong thác nước đột nhiên xuất hiện một mỹ nữ. Cô vừa bước ra mọi ánh hào quang đều phát ra xung quanh mà mái tóc đen nhánh kia càng làm nổi bật vẻ đẹp của cô.

Đôi mắt của cô gái đó thực sự rất đẹp tựa như chỉ cần không có màn ảnh TV đó là có thể mang hồn phách của người khác đi mất.

Phong Từ Khiêm chỉ cảm thấy tim mình bắt đầu đập mạnh lên, tầm mắt không thể dời khỏi màn ảnh TV được.

Mãi cho đến khi hết quảng cáo đó, Phong Từ Khiêm vẫn còn cảm thấy tim mình vẫn đang loạn nhịp ở bên trong.

“Từ Khiêm, Từ Khiêm?” Giọng nói của Phong Từ Nguyệt cuối cùng cũng thành công làm anh tỉnh lại, anh đột nhiên quay đầu lại, nắm lấy tay Phong Từ Nguyệt: “Chị, em tìm được rồi!”

“Em tìm được cái gì?”

Phong Từ Khiêm vô cùng hưng phấn: “Em tìm được người làm em nhất kiến chung tình rồi! Chính là cô gái của công ty quảng cáo đó? Mau, giúp em hỏi thăm hỏi thăm! Vì sao em lại chưa thấy cô ấy diễn phim truyền hình hay điện ảnh? Chị, em nhất định sẽ không đính ước gì đó đâu. Em sẽ kết hôn, vợ của em phải là cô gái đó!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Tự tiến cử, mạnh tay đánh một trận

Editor: Tuna

Bóng đêm mờ mịt trong làng giải trí.

An Mộc cùng Diệp Đồng Đồng đứng mặt ngay cửa.

Diệp Đồng Đồng là bạn thơ ấu của An Mộc, lúc cha mẹ An Mộc còn sống hai nhà đều ở chung một chỗ.

Vóc người Diệp Đồng Đồng nhỏ nhắn xinh xắn, thân chỉ cao một mét năm, tóc ngắn lưu loát, diện mạo thì ngây ngô.

Diệp Đồng Đồng học ở học viện điện ảnh, diễn xuất chuyên nghiệp, nhưng mơ ước lớn nhất của cô lại là làm một người đại diện tài ba.

Biết An Mộc muốn tiến quân vào làng giải trí liền lập tức xung phong làm người đại diện của cô.

Lúc này, sắc mặt hai người đều có chút khấn trương.

Diệp Đồng Đồng nhìn An Mộc, có chút muốn nói lại thôi.

Biết được cô ấy quan tâm mình, An Mộc thờ dài, nhưng nếu có cách nào khác thì cô đã không đánh nước cờ mạo hiểm này.

An Mộc vỗ vai an ủi Diệp Đồng Đồng:

“Yên tâm đi!”

Diệp Đồng Đồng thờ dài:

“Biết là khuyên không nổi cậu, cứ như vậy đi, cậu yên tâm, tớ đã hỏi thăm tốt lắm, Tôn giám đốc vừa rồi đã tiến vào phòng, chỉ cần chúng ta bắt được nhược điểm của ông ấy thì không sợ hắn không khuất phục.”

Tôn giám đốc là người đầu tư cho dự án phim truyền hình thuộc FAE. Có thể nói, trong lĩnh vực truyền hình, ông ta tuyệt đối có uy quyền.

An Mộc tính toán sẽ hành sự theo hoàn cảnh.

Nếu có thể thuyết phục đối phương, làm cho ông ta ủng hộ mình, tôn trọng nguyên tắc thì nghĩa là tất cả đều thuận lợi.

Nhưng nếu đối phương không đồng ý.....

An Mộc liền phải dùng sắc dụ đối phương, sau đó Diệp Đồng Đồng sẽ chạy vào chụp vài tấm ảnh.

FAE quản lý rất nghiêm khắc, tổng tài Phong Kiều vốn ghét nhất chính là quy tắc ngầm, hắn nổi tiếng là làm người không nói tình cảm, nhất định Tôn giám đốc sẽ phải chịu uy hiếp.

An Mộc hít sâu một hơi, tiến lên một bước, mở cửa phòng.

Bên trong phòng KTV cũng không có ồn ào náo nhiệt mà ngược lại hoàn toàn an tĩnh.

Ánh đèn mờ nhạt làm cho căn phòng càng trở nên âm đạm,

An Mộc tiến lên một bước, liền nhìn thấy căn phòng xa hoa bên trong có một người đàn ông đang ngồi ở trên chiếc sofa màu đen.

Người kia lưng thẳng tắp, hói đầu, bụng phệ, đúng là Tôn giám đốc rồi. Năm nay đã gần bốn mươi, ánh mắt đục ngầu, rõ ràng là tham dâm vô độ đã nhiều năm.

Nhưng.....Tại sao trong phòng chỉ có một mình ông ta? Ánh mắt An Mộc đột nhiên sáng ngời, cái này, thật đúng là cơ hội tốt.

Nghe được âm thanh mở cửa, Tôn giám đốc quay đầu nhìn thoáng qua, trong ánh mắt lộ ra thần sắc kinh diễm.

An Mộc tiến lên một bước, quy củ hướng Tôn giám đốc cúi chào:

“Chào Tôn giám đốc, tôi là Đường Hạ người ứng tuyển cho vai nữ phụ “Lãnh Sương” trong kịch bản “Kiếm tiên truyện”, không biết ngài còn có ấn tượng hay không?”

Đường Hạ là nghệ danh của An Mộc.

Tôn giám đốc tà mị trong mắt, nhìn chăm chăm vào bộ ngực của An Mộc, nghe thấy thế ngay lập tức liền gật đầu:

“Có, có, ấn tượng của tôi rất tốt, cô diễn xuất rất khá”

An Mộc nhẹ nhàng thở ra, thử dò hỏi:

“Như vậy, Tôn giám đốc đã định ra nữ phụ chưa?”

Tôn giám đốc nghe nói như thế, liền nghiêm túc:

“Cái này sao....”

An Mộc thuận thế tự tiến cử:

“Tôn giám đốc, nhân vật Lãnh Sương này tôi đã nghiên cứu rất kỹ, đây là nhân vật mà ta vô cùng tâm đắc, phiền toái ngài xem qua một chút.”

Nói xong liền đưa tập tài liệu qua:

“Ta cảm thấy bất luận là khí chất hay là hình tượng ta đều phù hợp với nhân vật này. Tôn giám đốc, ngài.....”

Tôn giám đốc đem văn kiện đặt lại trong bao, sau đó gật đầu, nói:

“Tôi đã biết.”

Tròng mắt An Mộc co rụt lại.

Đây là cái dạng trả lời kiểu gì a?

Tôn giám đốc lại nói:

“Tuyển cử, đều phải việc công xử lý theo phép công.”

Việc công xử theo phép công?

A!

Nếu có thể cạnh tranh công bằng, mình sao phải tới tận đây a?

An Mộc nhìn ông ta, tên này rõ ràng là có hứng thú với mình, lại nỗ lực kiềm chế ánh mắt, có chút nghi hoặc, tên chết tiệt này...Chẳng lẽ chơi trò lạt mềm buộc chặt?

An Mộc nghiêng răng một cái, tiến về trước một bước, đặt móng ngồi bên cạnh Tôn giám đốc”

“Tôn giám đốc, tôi tới bồi ngài uống một chén đi?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Không cần vai diễn này nữa sao?

Editor: Quỷ Quỷ

Quản lý Tôn bật dậy như dưới mộng có lửa cháy, tránh xa An Mộc một chút.

Nói thật, nhiều năm qua quản lý Tôn đã ngủ với không ít minh tinh, nhưng xinh đẹp đến không tưởng như người trước mặt này đúng là mới thấy lần đầu!

Lần casting trước, anh ta đã vô cùng hứng thú với An Mộc.

An Mộc không tìm đến anh ta, anh ta cũng sẽ đến tìm cô, nhưng giờ đây...

Anh ta nhìn về phía buồng vệ sinh.

Mẹ nó!

Tổng giám đốc đang ở đây, sao anh ta dám thực hiện quy tắc ngầm chứ?

Giám đốc đại nhân tí năm không đến cái C thị nho nhỏ này đến một lần, mà giờ lại xuất hiện để “giám sát”, làm anh ta phải tự cấm dục một tháng!

Nhưng, dục vọng nhất thời quan trọng, hay bát cơm quan trọng hơn đây?

Quản lý Tôn lạnh mặt đáp, “Đường tiểu thư, xin hãy tự trọng. Không còn việc gì nữa thì cô đi trước đi.”

Cái gì?

Người này rõ ràng rất có hứng thú với mình, sao giờ lại ra về thờ ơ?

Chẳng lẽ.....anh ta đã biết kế hoạch của mình?

An Mộc chủ động đi tới, giọng nói càng ngọt hơn, thò tay vào trong túi quần gửi tin nhắn đi, tiện thể dựa vào người quản lý Tôn, “Quản lý Tôn, tôi...”

Mặc kệ anh ta có thích mình hay không, trước tiên sấn vào để chụp lại được mấy tấm ướt át rồi nói sau.

Dù sao trình độ Taekwondo của mình không tồi, không sợ không khống chế nổi một tên quản lý Tôn!

Nhưng, đúng lúc này...

“Két két!”

Cửa buồng vệ sinh đột nhiên mở ra.

An Mộc cứng người lại, kinh ngạc quay đầu, liền nhìn thấy một người đàn ông cao ngất đang đứng ở đó.

Anh mặc một bộ âu phục màu bạc, hai tay đút túi quần, lười nhác dựa vào vách tường, đôi mắt hoa đào lúng liếng nhưng lại mang theo địch ý nồng nặc, sắc bén nhìn chằm chằm An Mộc.

Rõ ràng trong phòng rất sáng, nhưng người đàn ông này vừa xuất hiện, lập tức làm căn phòng âm u đi vài phần!

Anh giống như thần mặt trời, bất cứ nơi nào anh xuất hiện, mọi thứ xung quanh đều trở nên ảm đạm kém sắc!

Một người luôn năng nổ như An Mộc, giờ đây không vì mỹ nam xuất hiện mà trầm trồ tán thưởng, trái lại, đồng tử cô co lại, trong lòng nhói đau, đúng là oan gia ngõ hẹp!

Người đàn ông này không phải ai khác mà chính là Phong Kiều!

Sao anh ta lại ở cái chốn này chứ?

An Mộc nhìn thấy anh, theo bản năng muốn bỏ trốn, chưa kịp làm gì thì nghe thấy giọng nói tà mị của Phong Kiều vang lên.

“Cô muốn casting vào vai người hầu gái trong ‘Kiếm Tiên Truyện’?”

Giọng anh khàn khàn trầm thấp, từng chữ thốt ra lại êm dịu như những nốt nhạc.

Rõ ràng là dùng ngữ khí nói chuyện với người xa lạ, làm cho An Mộc lập tức tỉnh táo lại.

Đúng thế, cô sợ cái gì chứ?

Hôm kia gặp đối phương là lúc cô vẫn đang cải trang!

Người đàn ông này chắc chắn không nhận ra mình!

An Mộc cười xấu hổ, nhìn về phía cơ thể đang đông cứng của quản lý Tôn, rồi lại nhìn Phong Kiều, cắn chặt răng.

Quên đi!

Người đàn ông này, tâm tính khó dò, vĩnh viễn làm cho người ta không thể nắm bắt được, anh ta xuất hiện ở đây, mình vẫn nên nhanh chóng rút lui.

Nghĩ vậy, An Mộc cười ngại ngùng: “Quản lý Tôn, hóa ra anh có khách, anh tiếp tục đi, tôi đi trước.”

Nói xong, cô lập tức chuẩn đi.

Nhưng còn chưa kịp xoay người, lại nghe thấy giọng nói lười nhác của người kia truyền đến: “Sao nào? Không cần vai diễn này nữa sao?”

An Mộc cứng đờ người.

Hiện nay những vai diễn tốt đều bị các công ty giải trí bao hết, số người bên ngoài được nhận vai trên cả nước vô cùng ít.

Lỡ mất lần này, có trời mới biết bao giờ mới có lần sau.

Thực sự cô đang rất cần một cơ hội.

Nhưng nghe ý tứ của Phong Kiều, anh ta đồng ý trao cho mình cơ hội này hay sao?

An Mộc quay đầu, bình tĩnh nhìn anh.

Phong Kiều bước từng bước vững chãi tao nhã đi về phía cô.

Đôi mắt hẹp dài tùy ý di chuyển từ đầu đến chân An Mộc, sau đó cúi người ngồi xuống chiếc sofa bọc da màu đen.

Anh vừa ngồi xuống, quản lý Tôn lập tức đứng lên, cung kính cúi đầu đứng bên cạnh anh.

Khóe môi Phong Kiều nhếch lên, ngón tay thon dài chỉ vào một chai Vodka to trên bàn, giọng nói tràn ngập sự nham hiểm mê hoặc: “Nếu muốn có vai diễn đó, thì uống hết đi!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Trêu đùa, lại muốn suy nghĩ một chút

Một bộ dáng cuồng vọng, làm cho An Mộc không đoán được suy nghĩ của anh ta.

Phong Kiều, trong giới làm ăn không người nào không biết anh ta, anh ta ghét nhất chính là quy tắc ngầm.

Nghe nói, đã từng có nữ diễn viên Kỳ Hạ cấp bậc ảnh hậu tới tập đoàn FAE, nhào vào trong ngực của anh ta.

Một công ty quản lý mà nói, có thể đẩy một người ảnh hậu ra như vậy, trong đó phải tiêu tốn biết bao nhiêu nhân lực và sức lực.

Người bình thường, sẽ thật sự chán ghét đối phương, cũng muốn suy xét lợi ích của công ty, trước mặt mọi người, giữ gìn hình tượng của người ảnh hậu này.

Nhưng Phong Kiều lại tùy hứng, làm trò trước mặt mọi người, độc miệng mắng đối phương không sạch sẽ, là kỹ - nữ.

Một loạt hành động, trực tiếp làm cho người ảnh hậu này, thanh danh tụt xuống, từ đó hình tượng rớt xuống rất nhanh.

Mà trải qua chuyện này, tâm tính của Phong Kiều bất ổn, tính cách láu cá, cũng được truyền ra.

Mặc dù như vậy, cũng có các tiểu minh tinh đến như cũ, người trước ngã xuống người sau tiếp tục muốn chinh phục hắn, cuối cùng đều thất bại tan tát mà trở về.

Cho nên ——

Hiện tại Phong Kiều, rõ ràng là làm khó người khác.

Như vậy..... Uống, hay không uống.

Thân là tổng tài của FAE, anh ta nói chuyện không tính toán gì hết.

Ngẫm lại lúc này, đây chính là cơ hội tốt, muốn đoạt lại xí nghiệp của An Thị thì cần phải có lực lượng và tài chính, An Mộc tiến lên, cầm lấy bình rượu, ngửa đầu, trực tiếp rót vào trong miệng.

Anh ngồi ở trên sofa, nhìn hành động dứt khoát của cô, toàn thân lại dâng lên một cỗ lạnh lẽo tà mị.

Anh nhìn cô từ trên xuống dưới.

Diện mạo của An Mộc, thuộc về loại hình đặc biệt xinh đẹp.

Ngũ quan tinh xảo, nhan sắc vượt trội, môi đỏ đậm, mũi thẳng, xuất sắc nhất, là cặp mắt phượng kia, dường như mang theo ánh hào quang của toàn thế giới, một cái nhìn mà một nụ cười, mị hoặc mười phần.

Hôm nay cô mặc một cái váy màu vàng, lộ ra cặp chân trắng nõn tinh tế.

Thân hình mỏng manh, lại là lướt hấp dẫn, tuy rằng còn nhỏ, nhưng rõ ràng là một báu vật.

Trên chân cô mang giày xăng-đan màu trắng đế dài sáu centimet, không có mặc vớ, ngón chân mượt mà, nhìn qua giống như một dạng bánh trôi nước, thập phần đáng yêu.

Phong Kiều híp lại đôi mắt hẹp dài.

Không nghĩ tới vật nhỏ này, lại là người con gái đẹp như hoa mẫu đơn, hại nước hại dân.

Đúng vậy, An Mộc vừa nói câu đầu tiên, Phong Kiều liền nhận ra cô.

Cô ta vì muốn có được nhân vật này, liền tính toán muốn nhào vào trong ngực người khác.

Cô ta đem sự uy hiếp ngày trước của mình, đều quên mất đi.

Hơn nữa uống hết cái bình Vodka, dạ dày của cô ta chịu được sao.

Cô ta —— vì muốn nổi danh nên điên rồi sao.

Phong Kiều tức giận, đời này mình đã từng chạm qua cô ta, nhưng không nghĩ tới cô ta lại dơ bẩn như thế.

Ở Phong gia, gian xảo, xảo quyệt, nói dối hết lần này đến lần khác.

Mà hiện tại, vì muốn nổi danh, thế nhưng không biết xấu hổ đắm mình trong truy lạc, tự mình tiến cử mình.

Mất thấy yết hầu của cô lúc lên lúc xuống, Phong Kiều đột nhiên đứng dậy, một tay hất bình rượu đi.

Bang!

Bình rượu rơi xuống đất.

An Mộc hít thở từng ngậm từng ngậm, mùi vị cay độc trong miệng, làm cổ họng cô đau như lửa đốt.

Quả nhiên không hổ là rượu mạnh.

An Mộc ngẩng đầu, nhìn về phía Phong Kiều, bàn tay dài mảnh khảnh lau một chút rượu chảy ra trên khóe miệng, ánh mắt bừng bừng: “Hiện tại, nhân vật này là của tôi?”.

Nhưng không nghĩ tới đôi mắt của Phong Kiều híp lại, nửa ngày, cong môi, tà khí mở miệng: “Ai nói là của cô?”.

An Mộc tức giận, “Anh.!”.

Ánh mắt hẹp dài của Phong Kiều, hiện lên âm trầm không thấy rõ ánh sáng, “Tôi chỉ nói, muốn nhân vật này, trước hết uống cạn nó! Hiện tại, tôi. Lại muốn suy nghĩ một chút!”

Lại suy nghĩ lại suy nghĩ.

Tròng mắt của An Mộc co rụt lại.

Nha, anh ta thế nhưng chơi khăm cô.

Sắc mặt của An Mộc như tảng băng, nhìn chăm chăm Phong Kiều mở miệng nói: “Anh nằm mơ!”

Nói xong, xoay người, liền đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Nếu không, tôi sẽ gửi bức ảnh này cho giám đốc của anh

Editor: Quỷ Quỷ

Nhưng mới bước đi hai bước, cánh tay đột nhiên bị kéo lại, cô quay đầu liền nhận ra là Phong Kiều, bàn tay anh to cứng như thép nguội, nắm tay mình rất chặt, dưới sức mạnh này xương cốt cô dường như bị bóp nát.”

“A, không phải mới vừa rồi còn dành tình cảm yêu thương nhưng nhớ cho quản lý Tôn? Giờ này còn giả bộ trình tiết liệt nữ cái gì nữa?”

Nói tới đây, ánh mắt anh không khỏi ngang ngạnh đánh giá gương mặt cô một chút, “Hơn nữa nghệ danh của cô là Đường Hạ? Đúng là một cái tên hay! Nếu là đàn ông, cô sẽ ngoan ngoãn ‘nằm xuống’ chứ?”

Lời nói đầy châm chọc, làm cho trái tim An Mộc nhói đau như bị kim châm.

Đường Hạ, là vì mẹ cô họ Đường, còn cô sinh ra vào mùa hạ, ý nghĩa thật đơn giản nên mới dùng làm nghệ danh, nhưng qua miệng Phong Kiều, sao lại trở nên thấp kém ti tiện như vậy?”

Đúng!

Có đôi khi vì đạt được mục tiêu mà phải nhượng bộ, nhưng An Mộc cô, là có bí mật riêng!

An Mộc hít sâu một hơi, nhìn chăm chăm vào mắt Phong Kiều: “Buông ra, vai diễn kia, tôi không cần!”

“Không cần?” Trên mặt anh lộ ra vẻ trào phúng: “Cô nói không cần mà được sao?”

Người này, rốt cuộc là muốn làm gì?

Nhìn gương mặt không rõ hi vọng của anh, trong lòng An Mộc thăm phỏng đoán, nhưng.

Mặc kệ, đau chết đi được!

“Anh buông ra!” An Mộc dùng sức giãy dụa.

Nhưng người đàn ông này lại xoay người, ném cô xuống xô pha.

Qua con văng vắt, An Mộc phát hiện chính mình đã bị người đàn ông này đè xuống dưới thân.

Tay chân đều bị nắm chặt, không thể cử động.

Chính mình bị áp vào ngực anh, nhịp tim đập mạnh mẽ qua xuyên qua chất liệu vải mỏng mạc truyền tới.

Tư thế mờ ám này làm cho An Mộc đột nhiên nghĩ tới thân hình kiều diễm ngày đó.

An Mộc lắc lắc đầu, trời ạ, thời khắc máu chốt mà cô lại nghĩ cái gì vậy?

Ngẩng đầu, lọt vào tầm mắt cô là ánh nhìn tràn ngập sự thô bạo của người đàn ông, kiểu nhìn này như nói lên nếu An Mộc không chịu nghe lời anh sẽ chết vô cùng bi thảm!

An Mộc lập tức run rẩy.

Người đàn ông này thật sự quá nguy hiểm!

Hơn nữa, dù sao bọn họ cũng đã.

Bị anh ta nhìn một chút chắc cũng không sao đâu!

Mới nghĩ đến đây, cô lại ngẩng mạnh đầu lên nói: "Không phải còi quần áo sao? Được, tôi còi!"

Nói xong, một tay cô để lên vai, dùng sức kéo để lộ ra bờ vai khêu gợi!

Cũng không ngờ đến động tác này của cô, trong mắt người đàn ông lập tức phóng ra tia rét lạnh.

Gương mặt ma mị của anh lộ ra hơi thở làm người ta khiếp sợ.

An Mộc vẫn tiếp tục còi.

Ngay lúc không biết người đàn ông này sẽ có động tác gì tiếp theo thì đã thấy anh quay đầu nói với quản lý Tôn: "Cút ra ngoài!"

Quản lý Tôn chạy nhanh ra cửa, không dám quay đầu lại nhìn.

Trong phòng trở nên yên tĩnh.

Người đàn ông hít mắt lại, nhìn chằm chằm An Mộc nhếch mép, nụ cười càng thêm âm hàn, giọng nói như được truyền đến từ địa ngục: "Còi đi, sao lại không còi nữa?"

Còn phải còi nữa sao?

"Khôn kiếp!"

An Mộc co hai chân lại muốn đá Phong Kiều.

Rõ ràng cánh tay lười nhác của anh vươn ra, nhẹ nhàng băng quơ đặt lên đùi cô, làm An Mộc không hiểu sao lại dờ ra quên mất động đậy.

Sau đó, anh lôi kéo thật mạnh, làm An Mộc ngã trọn vào lồng ngực mình.

Người đàn ông cúi đầu, bàn tay to xé vạt áo của cô. Cảm nhận được sự thô bạo của anh, toàn thân An Mộc đều run lên, đúng lúc này...

Cửa phòng bị đẩy mạnh ra, Diệp Đồng Đồng lập tức xông vào, giới máy ảnh trong tay lên không hề do dự chụp lại tư thế hiện giờ của An Mộc và Phong Kiều!

Sau đó, Diệp Đồng Đồng đắc ý nhìn Phong Kiều: "Đồ háo sắc, mau buông cô ấy ra! Nếu không, tôi sẽ gửi bức ảnh này cho giám đốc của anh!"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Yêu nghiệt không thể nắm bắt

Editor: Quý Quý

Bầu không khí trong phòng đang rất kịch liệt đột nhiên bị gián đoạn.

Toàn bộ cơ thể của An Mộc bị Phong Kiều giam cầm, không thể động đậy.

Nhưng nghe được lời nói của Diệp Đồng Đồng, cô thật sự vừa luống cuống vừa xấu hổ.

Cô vội vàng mở miệng: "Đồng Đồng, anh ta... uhm..!"

Một bàn tay lớn trực tiếp bịt miệng cô lại.

Khoảng cách gương mặt hai người chỉ có 5mm, anh nhướn lông mày xinh đẹp, hỏi: "Cô vừa mới nói sẽ gửi ảnh chụp này cho ai?"

Diệp Đồng Đồng vốn là kiểu người ngốc nghếch ngây ngô, đối phương đang uy hiếp châm chọc mà hoàn toàn không hiểu.

An Mộc căn bản không dám hi vọng, cô chỉ có thể cố gắng phục hồi tinh thần.

Quả nhiên, người này ngắt đầu ưỡn ngực hùng hổ nói: "Giám đốc của anh, Phong thiếu!"

“Hả?” Người đàn ông trầm giọng nói, mềm mại thuận hậu.

Diệp Đồng Đồng tiếp tục uy hiếp: “Sợ rồi sao? Nói cho anh biết, biết điều thì mau buông.”

An Mộc lập tức hoảng hốt.

“Uhmml” Bị người đàn ông ôm chặt, An Mộc huy động khí lực toàn thân mới phát ra được mấy tiếng ậm ừ, rốt cuộc cũng thành công cắt ngang Diệp Đồng Đồng.

Diệp Đồng Đồng dừng nói một lúc, cũng kịp phản ứng: “Mau buông Đường Hạ ra! Nếu không nếu Phong thiếu của các người mà biết anh lấy cớ công việc mà lên lút dờ trò với diễn viên, anh không gánh nổi đâu!”

Nếu có thể, An Mộc thật sự muốn tìm một cái hố nào đấy rồi nhảy xuống.

Lại nhìn người đàn ông. . .

Quả nhiên vẫn là cái bộ dáng cuồng vọng gọi đòn đó.

Khỏe môi anh khẽ nhếch lên, đôi mắt dài nhìn chính mình chăm chăm.

An Mộc cắn môi.

Nhìn cái gì không biết??

Chẳng qua mới chỉ lên giờ chút thủ đoạn với nhân viên của anh ta mà đã bị anh ta làm khó dễ như vậy.

Hiện giờ nếu anh ta biết chính mình tính uy hiếp nhân viên của anh ta, không biết sẽ phản ứng thế nào!

Trông mắt An Mộc di chuyển, muốn tìm ra biện pháp thoát thân.

Đang lúc cô suy nghĩ miên man, bàn tay to lớn đang bịt miệng cô đột nhiên buông lỏng.

An Mộc sững sốt.

Bàn tay to lớn mang đầy vết chai chạm vào cái cằm vừa bị anh ta làm cho đau đớn, chậm rãi vuốt ve, An Mộc chỉ cảm thấy có luồng điện truyền khắp toàn thân, tiếp theo nghe thấy giọng anh ta: “Đau à?”

An Mộc hít sâu một hơi, trong lòng cũng rất nghi hoặc.

Tên này đang ra vẻ dịu dàng sao?

Nhưng rõ ràng cái mắt anh ta lúc nào cũng cuồng vọng tự cao tự đại cơ mà!

Hừ!

Giả mèo khóc chuột!

Người này nếu thực sự thương hoa tiếc ngọc, sao vừa rồi còn tóm chặt lấy người ta không buông?

An Mộc nhất thời khó thở, không che dấu vẻ bất mãn, quay đầu thoát khỏi bàn tay anh.

Nhưng cô lập tức hối hận.

Ồ. . . .

Có vẻ anh ta đang muốn cời quần áo, vẫn còn dám hung ác như vậy, không phải đối phương định. . .

Vốn tưởng người đàn ông này sẽ dùng biện pháp tàn bạo hơn để đối phó với cô, An Mộc co rúm cả người lại.

Phục hồi tinh thần thì phát hiện anh ta đã đứng lên.

Động tác anh tao nhã, cài lại cúc áo sơ mi vừa bị bung ra, ngón tay màu mật ong thon dài, làm gì cũng rất có luật điệu.

Sau đó anh thuận tay cầm áo khoác bên cạnh số pha, ánh mắt xinh đẹp nhìn An Mộc thật sâu, rồi đi ra ngoài.

.....

An Mộc tự nhỏ đã tự cho mình là thông minh, nhất là ở nhà họ Phong, nhìn sắc mặt người khác mà ăn cơm, tự cho rằng mình đã rất thuận thực đoán biết

ý nghĩ của người khác.

Nhưng giờ phút này, cô hoàn toàn không thể nhìn ra được người đàn ông này nghĩ gì!

Tro mắt nhìn đối phương đi thẳng ra cửa, An Mộc trong lòng đang dần bình tĩnh lại, chợt nghe tiếng Diệp Đồng Đồng kêu lên: “Đứng lại!”

An Mộc lại trở nên căng thẳng, nhanh nhanh tiến được tên ôn thần này đi là được rồi, Diệp Đồng Đồng lại sao lại gọi anh ta lại chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Ông bà ta có câu: Họa vô đơn chí!

Editor: Tuna

Tiếng nói thanh thúy của Diệp Đồng Đồng vang vọng trong phòng.

“Nhân vật nữ phụ kia tốt nhất là đưa cho Đường Hạ, nếu không hậu quả anh hẳn là biết rồi.”

Uy hiếp xong, Diệp Đồng Đồng chạy như bay về phía An Mộc:

“An Mộc, cậu không sao chứ? Anh ta có làm gì cậu không?”

Sắc mặt An Mộc thoáng chốc cứng đờ, Diệp Đồng Đồng rốt cuộc cũng đem tên thật ra gọi rồi.

Cô liếc mắt nhìn về phía Phong Kiều.

Chỉ thấy anh ta tạm dừng một chút sau đó liền tiếp tục đi về phía cửa.

Dường như là.....không để ý?

An Mộc trong lòng liền vui vẻ.

Sau đó, Diệp Đồng Đồng lại lần nữa phá nát tâm tình tốt của cô.

“Ai nha, thật không nghĩ tới cái tên Tôn giám đốc này lớn lên lại đẹp trai như vậy! An Mộc à, thật ra nếu bị anh chơi luật ngầm một chút cũng chẳng sao a! Lúc tớ vừa mới vào trong, nhìn thấy hai người dịu dàng thăm thiết đối diện nhau, còn sắp nằm xuống, tớ còn nghĩ rằng mình đang phá chuyện tốt của các cậu a!”

An Mộc:.....

Con mắt nào của cậu nhìn thấy tớ thăm thiết ngọt ngào?

Con mắt nào của cậu nhìn thấy tớ tình nồng ý đậm?

Hơn nữa, Đồng Đồng a, cậu không thể chờ người đàn ông này đi hẳn rồi mới mở miệng sao?!

An Mộc bây giờ không dám nhìn tới thần sắc của người đàn ông nữa.

Cúi đầu, rốt cuộc cũng nghe được tiếng cửa phòng đóng lại, lúc này cô mới ngẩng đầu lên:

“Diệp Đồng Đồng!”

Diệp Đồng Đồng chen lời:

“An Mộc, vừa rồi có phải tớ rất oai không? Ha, cái tên Tôn giám đốc này, khẳng định sẽ không dám không cho cậu làm nữ phụ đâu!”

Nhìn thấy bộ dáng mừng rỡ như điên của cô ấy, An Mộc liền vội đem lời định nói nuốt xuống.

Có đôi khi.....ngây ngô cũng là một loại hạnh phúc!

An Mộc biết, cái nhân vật nữ phụ này, chỉ sợ cùng mình vô duyên, cô suy sút về nhà, hung hăng ngủ một giấc.

Rượu Vodka cuối cùng vẫn phát lên tác dụng.

Sáng sớm khi tỉnh lại cô liền phát hiện là mình trẻ học rồi!

An Mộc cầu nguyện cho hôm nay giáo sư không điểm danh, nhưng mà đáng tiếc....

Ông bà ta có câu: họa vô đơn chí!

Thời điểm An Mộc đang rửa mặt liền nhận được cuộc gọi của giáo sư.

“An Mộc, em năm nay mới là học sinh năm nhất, nhưng ngay học kì một đã nghỉ học nhiều như vậy?!”

An Mộc tận lực dùng âm thanh đáng thương nhất của mình, vừa hỗn loạn lại vừa suy yếu:

“Thầy Ngô, em, khụ khụ! Em đang bị bệnh, em.....”

“Bị bệnh? Để tôi tới nhìn xem, em học kì này, đây là lần thứ mười tám bị bệnh, người thân qua đời năm lần! Mà chương trình học thêm bổ túc cũng chỉ điểm danh được hai mươi ba lần!”

An Mộc cảm thấy, đối với sinh viên mà nói, thầy Ngô chính là quái vật hòa lẫn kim tinh mạnh nhất thế giới này!

Cô vội vàng thay đổi cách nói, khẩn cầu mà chân thành:

“Thầy Ngô, em sai rồi, em cam đoan từ nay về sau sẽ không bao giờ trốn học nữa!”

“Em viết giấy cam đoan đi, tôi đã bỏ qua cho em một lần rồi!”

“Thầy Ngô, em khẳng định đây là lần cuối cùng mà.....”

“Em là người của thành phố C đúng không?”

Thầy Ngô đánh gãy lời nói của cô.

An Mộc đột nhiên thấy bất an:

“Thưa thầy, dạ đúng ạ, em.....”

“Vậy thì tốt rồi, ngày mai kêu người giám hộ đến trường học gặp tôi một chuyến.”

“Thầy Ngô, em cam đoan là sẽ không trốn học nữa còn không được sao, em.....”

“An Mộc, tôi đã hỏi qua thân thể của em, người giám hộ của em là Phong gia đúng không? Giờ là em tự mình mang họ tới hay vẫn là tôi gọi điện mời đây?”

“.....”

Treo điện thoại.

An Mộc mang về mặt khô sở nằm trên giường.

Nhìn màu trắng của trần nhà, tâm tình của cô đột nhiên kém đến mức tột cùng.

Trở về đem bọn người Phong gia kia đến trường?

A!

Bọn họ chắc chắn sẽ lại châm chọc mình!

Những câu châm chọc, móc méo cô đã sớm quen rồi, chỉ là trốn học quá nhiều, ít nhất cũng phải có lí do gì đó để giải thích, nếu làm cho bọn họ nghi ngờ, có thể hay không họ sẽ nhanh chóng phân rã An thị?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Hồng Môn Yến

Editor: Quỳ Quỳ

An Mộc kéo chân lên qua đầu, cả người trón bên trong, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?!

Đúng lúc này, điện thoại rung lên báo có tin nhắn đến.

An Mộc cầm lên liền nhận là tin nhắn là của Phong Từ Khiêm, chỉ có một câu ra lệnh cụt ngủn: “Tôi về nhà ăn cơm”

Vừa mới đọc hết câu, lại có thêm một tin nhắn vừa đến: “Nếu dám không về thì cô vĩnh viễn đừng có về nữa!”

Nói năng thì khó nghe, đúng kiểu không kiên nhẫn của Phong Từ Khiêm

An Mộc bủ môi, nhưng lại nghĩ đến thầy giáo Ngô uy hiếp, hơn nữa, nhiều năm nay đây là lần đầu tiên nhà họ Phong chủ động gọi mình về nhà, cô nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn quyết định tới đó xem thế nào.

4h chiều cô mới bắt đầu hóa trang.

Đánh một loại phấn kỳ quái lên mặt, gương mặt trắng nõn lập tức vàng vọt như nghệ, đôi mắt hai mí sinh động qua trang điểm biến thành mắt một mí vô hồn, cô lại thả tóc mái xuống, tóc mái rất dày che khuất nửa trông mắt sáng rọi.

Nếu nhìn kỹ thì cũng có thể nhận ra gương mặt này ngũ quan không tồi, nhưng An Mộc lại có thể khiến người ta cảm thấy cô mười phần hèn yếu, xấu xí, không tự tin.

Cô lại bó ngực, mặc áo phong quần bò.

Nhìn kỹ không có sơ hở nào rồi mới đeo túi lên vai, rời khỏi nhà bắt xe bus.

Hai tiếng sau, cô đứng giờ xuất hiện trước cửa nhà họ Phong.

Cô Lâm giúp việc mở cửa, An Mộc liền nhìn vào trong, trên sofa phòng khách, Phong Từ Nguyệt đang kéo kéo cánh tay Phong Anh Hùng - chủ nhân nhà họ Phong.

Nữ chủ nhân của nhà họ Phong, Tô Mỹ Huệ, vẻ mặt hiền lành lôi kéo Phong Từ Khiêm đang rất không kiên nhẫn mà nói gì đó.

Thời khắc An Mộc đứng ở cửa, náo nhiệt hay tức giận, tất cả đều lập tức tạm ngưng lại.

Toàn bộ người nhà họ Phong, không một ai nói với cô một câu nào.

Đây là một sự bài xích lạnh lùng.

Năm đó khi cô 10 tuổi, lần đầu bước vào ngôi nhà này, mỗi ngày không có lúc nào cô không nghĩ rằng, có phải mình đã làm chuyện gì sai, lỡ làm người ta chán ghét mình hay không.

Ba mẹ vừa mới qua đời, cô đau lòng tuyệt vọng, đó là lúc cô cần được ân cần che chở, nhưng mấy người này...

An Mộc nắm chặt hai tay, cúi đầu, bước vào trong nhà.

Còn chưa kịp chào hỏi, Tô Mỹ Huệ đã ngay lập tức gây khó dễ.

“An Mộc, cho cô về nhà ăn cơm, đã thế lại còn về muộn, để cho cả nhà phải chờ một mình cô, thể diện của cô cũng lớn thật đấy!”

Lời này vừa mới được thốt ra, cô liền nhìn vào nhà bếp, thấy Bạch Ngọc Khiết coi mình như chủ nhân, sai bảo giúp việc bung cá lên.

Đồ ăn nóng hổi, rõ ràng vừa mới được chế biến, sao có thể nói là cả một đám người chờ một mình cô được?

Tô Mỹ Huệ chính là rảnh rỗi chả có việc gì làm, mỗi lần có cơ hội là phải châm chọc mình mấy câu, không thì bà ta sẽ không thoải mái.

Nhưng An Mộc đã sớm quen rồi, cô chẳng mấy may sợ hãi bỏ túi trên tay xuống.

Sau đó, đi tới trước mặt bốn người nhà họ Phong: “Bác trai, bác gái.”

Giọng nói rụt rè, làm cho Phong Anh Hùng nhíu mày.

Gương mặt Phong Từ Khiêm cũng cau lại, biểu hiện sự chán ghét vô cùng rõ ràng.

Phong Tư Nguyệt bĩu môi: “Thật là xui xẻo, tôi đã nói sao cô không ăn mặc khá khảm hơn một chút, tương tá thì bần xỉn, cô là muốn nói cho người khác biết nhà họ Phong chúng tôi ngược đãi cô hay sao?”

Ăn mặc?

An Mộc cụp mắt che lại sự khinh thường.

Chỉ dựa vào 1 ngàn đồng tiền sinh hoạt phí nhà họ Phong cho mình hàng tháng, còn muốn mình phải ăn vàng mặc bạc?

Chẳng qua mấy lời nói hời hợt này, An Mộc cảm thấy chẳng đáng để lọt tai.

Tô Mỹ Huệ còn muốn nói thêm, nhưng Phong Anh Hùng liền mở miệng, “Được rồi, mau mau còn xử lý chính sự, bắt đầu ăn cơm đi.”

Chính sự?

Đồng tử An Mộc co lại.

Xem ra bữa cơm này, quả nhiên là “Hồng Môn Yến”!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Liên hợp uy hiếp, ký hợp đồng

An Mộc bình tĩnh quan sát, thấy Tô Mỹ Huệ đang bĩu môi, liền chỉ chỉ trên bàn trà, đã sớm chuẩn bị tốt hợp đồng.

“Ừ, cô qua đây, ký cái hợp đồng này.”

Ký hợp đồng.

An Mộc trong nháy mắt hiểu được, lập tức sắc mặt xanh mét.

Nhóm người này....

Nhóm người này!!

Năm đó cha mẹ để lại cho cô một khoản tài chính bất động(tiền bị khóa), phải chờ tới khi cô thành niên mới có thể khởi động.

Xí nghiệp An Thị, đã bị bọn họ chặt chẽ khống chế ở trong tay, dính hôn chỉ là mặt tốt đẹp ở bên ngoài, cho bọn hắn một cái lý do hoàn toàn thấu đáo được An Thị.

Hiện tại.....

A!

Bọn họ thật đúng là tính toán thời gian.

Đợi sinh nhật mười tám tuổi của cô, nhưng lại dính hôn trước một ngày.

Vừa mới dính hôn, bọn họ muốn đánh lên, một khoản này, kỳ thật trên người cô cũng không có nhiều vốn lưu động.

An Mộc không nhúc nhích.

Tô mỹ Huệ lộ ra giọng the thé cay nghiệt, “An Mộc, cô làm gì vậy? A, từ nhỏ ăn nhà chúng tôi, mặc cũng là nhà của chúng tôi, lớn lên đáng đáp lại xấu, Từ Khiêm cùng cô dính hôn phải chịu bao nhiêu ủy khuất đây? Như thế nào, hiện tại để cô ký tên, đều không sai khiến được cô hả?”

Ký tên?

Nếu quả thật giống như nói nhẹ nhàng như vậy, thì tốt rồi!

Tính cách của cô cho tới bây giờ chưa khuất phục trước ai, cô đi qua, Tô Mỹ Huệ đưa hợp đồng cho cô.

An Mộc cúi đầu, quả nhiên liền nhìn thấy bốn chữ chuyển nhượng hợp đồng.

“Chuyển nhượng hợp đồng?” An Mộc ngẩng đầu, nhỏ giọng mở miệng, “Bác gái, này, đây là tiền cha mẹ để lại cho con, vì, vì cái gì muốn chuyển nhượng cho anh Từ Khiêm?”

Phong Từ Khiêm rút cuộc nhìn không được, không kiên nhẫn mở miệng, “Kêu cô chuyển nhượng thì chuyển nhượng đi, nói nhiều như vậy làm cái gì?!”

An Mộc nghe nói như thế, lập tức ngẩng đầu lên, mắt rung rung nhìn Phong Từ Khiêm.

Tô Mỹ Huệ nhìn tình huống này, bĩu môi đúng lý hợp tình mà mở miệng, “An Mộc a, công ty Phong gia của chúng ta, gần đây cần một khoản tiền rót vào, cô cũng không thể nhìn thấy Từ Khiêm vì chuyện này mà buồn rầu được? Hơn nữa, cô ở Phong gia nhiều năm như vậy, ăn uống đều là nhà của chúng tôi, chút tiền ấy cho chúng tôi căn bản cũng không tính là gì.”

Ăn uống đều là nhà của bọn họ?

Người nhà họ Phong da mặt thật dày, có thể so sánh với Vạn Lý Trường Thành rồi!

Tưởng rằng cô không biết sao, mấy năm nay, Phong gia toàn dựa vào Xí nghiệp An Thị nuôi.

Năm đó công ty Phong gia, bởi vì Phong Anh Hùng kinh doanh không tốt, đã sớm phá sản.

An Mộc nắm chặt nắm tay.

Người Phong gia thay phiên ra trận, Phong Từ Nguyệt lạnh như băng đi đến trước mặt cô, “An Mộc, cô không nhớ đúng không? Vẫn là, cô căn bản không có yêu Từ Khiêm?”

Phong Anh Hùng ho khan một tiếng, trong phòng nháy mắt an tĩnh lại, Phong Anh Hùng mở miệng, “An Mộc, coi như số tiền này, coi như Phong gia chúng ta mượn cô.”

Lời này ——

Nói làm như thật.

Nhưng chỉ có Phong Anh Hùng hần, là một tiểu nhân dễ tiện.

Mượn? Hần có thể trả sao, nếu trả An Mộc cô lấy đầu xuống làm cầu đá.

So với Phong Từ Nguyệt, Tô Mỹ Huệ cùng Phong Từ Khiêm sẽ cướp lấy cho bằng được, loại người âm trầm này, càng không thể chọc.

An Mộc rũ đôi mắt xuống, lúc này cô có thể không nói sao.

Cô gật đầu.

Tô Mỹ Huệ liền một bộ dáng vẻ “Đã sớm phải như vậy, uống phí chúng tôi nói nhiều nước bọt như vậy”, đẩy hợp đồng qua, “Vậy cô liền ký hợp đồng đi.”

An Mộc ừ một tiếng, ngượng ngùng mở miệng: “Của con cũng là của anh Từ Khiêm, chỉ cần anh Từ Khiêm cùng con kết hôn, hợp đồng này không cần ký.”

Nói, đẩy hợp đồng về phía trước.

Nhưng vừa nói ra lời này, Phong Từ Khiêm vụt đứng lên, “Tôi mới không cùng cái người quái dị này.”

Lời nói còn chưa dứt lời, “Bang” một tiếng.

Phong Anh Hùng liền đặt ly nước ở trên bàn trà.

Phong Từ Khiêm, lập tức ghen lời ở trong cổ họng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Giả lợn để ăn thịt hổ

Editor: Quý Quý

Phong Tử Nguyệt thuận thế mở miệng: "An Mộc! Từ Khiêm đã đính hôn với cô, cũng chắc khác kết hôn là bao, không phải chỉ thiếu mỗi cái giấy đăng ký sao? Còn không phải là vì cô muốn chờ hai năm sau đủ tuổi kết hôn theo pháp luật sao? Nhưng nhà họ Phong chúng tôi là hạng người nào, hay ý cô là vẫn không tin tưởng chúng tôi?"

Chỉ có loại đầu heo mới đi tin tưởng!

Nhưng An Mộc cô vẫn phải sắm vai một kẻ yêu Phong Tử Khiêm đến điên cuồng không màng tự tôn, cũng không có trí tuệ, không thể nói không tin được!

Trong mắt An Mộc lưu chuyển, cầm lấy bút trên bàn: "Bác gái, là ký ở chỗ này sao?"

Ngón tay e sợ chỉ vào một chỗ.

Tô Mỹ Huệ quả nhiên không giữ nổi bình tĩnh: "Đúng đúng, chính là chỗ đó!"

An Mộc cup mắt, ánh mắt hiện lên tia trào phúng, ký tên mình xuống bên A.

Lại ngẩng đầu: "Cháu ký xong rồi."

Tô Mỹ Huệ hừ lạnh một tiếng, tùy tiện cầm lấy hộp đồng, lật lật xem xét, mở miệng nói: "An Mộc à, trông cháu xấu như vậy, Từ Khiêm ở bên cháu chính là sự thiệt thòi rất lớn..."

Lời nói còn chưa dứt, sắc mặt liền sầm xuống, đập văn bản xuống trước mặt An Mộc: "Cô, cô, tại sao cô lại ký tên ở bên A?"

Trang giấy xoẹt qua hai má, An Mộc lùi về sau từng bước, gỡ bỏ sự yếu ớt, tuyệt không đau đớn.

Chính là loại nhục nhã này....

An Mộc ngẩng đầu, "Bác Phong, cháu, cháu vừa mới hỏi, có phải ký chỗ đó không mà..."

"Cô còn dám nói? Nói! Có phải do cô cố ý không?" Tô Mỹ Huệ bước lên từng bước, vươn hai ngón tay câu véo cánh tay An Mộc.

An Mộc thét lên một tiếng đẩy bà ta ra, trượt chân ngã xuống đứng ghé sô pha.

Nhưng Tô Mỹ Huệ không được may mắn như vậy, bị An Mộc đẩy cả người ngã ra sau, đầu gối đập thẳng vào bàn.

Cô hít sâu một hơi.

Bên kia An Mộc cố tình tỏ ra sợ hãi, vội vàng đứng lên đi tới: "Bác Phong, bác không sao chứ?"

Nhưng tay chân cô loạng choạng không cẩn thận đụng vào Phong Tử Nguyệt bên cạnh.

Phong Tử Nguyệt đang bung một ly trà, vì bị An Mộc đụng vào làm cho tách trà lệch đi hất hết nước lên mặt Phong Anh Hùng!

Mà Phong Tử Nguyệt cũng bị mất đà ngã thẳng xuống người Tô Mỹ Huệ.

Hai người ngã dúm dúm, còn ngã rất mạnh, trên người không biết bị góc bàn đụng cho sứt mẻ bao nhiêu chỗ!

Trong phòng khách nhất thời loạn thành một đoàn.

An Mộc hoảng sợ trừng lớn ánh mắt: "Bác trai, bác gái, chị Tử Nguyệt..."

Khóe miệng Phong Tử Nguyệt bị sưng lên, nổi giận đùng đùng đứng thẳng lên, trực tới xông tới trước mặt An Mộc, giơ cao tay muốn giáng xuống: "Đồ sao chổi!"

An Mộc lộ vẻ hoảng sợ, chân vô tình đụng vào Phong Tử Khiêm, Phong Tử Khiêm chỉ cảm thấy hai chân mình mềm nhũn, người lao về phía trước.

"Ba!"

Tiếng bàn tay tát xuống, làm cho phòng khách im lặng như tờ!

An Mộc lại vọt tới trước mặt Phong Tử Khiêm, vẻ mặt cảm động mở miệng, "Anh Tử Khiêm, anh Tử Khiêm, chị Tử Nguyệt muốn đánh em thì cứ đánh, anh, sao anh lại đỡ cái tát này thay em? Ôi... anh Tử Khiêm, em sai rồi, hóa ra anh lại tốt với em như vậy, tiền của em đều cho anh, đều cho anh..."

Phong Tử Khiêm không tin nổi nhìn xuống chân mình, sao vừa rồi đột nhiên lại trở nên mềm nhũn chứ?

Tô Mỹ Huệ cũng không nói nên lời, sao bà lại có cảm giác không còn khống chế được An Mộc nữa?

Chỉ còn Phong Anh Hùng, gương mặt già nua tối sẫm, đứng dựng lên, nước trà từ tóc ông nhỏ xuống, bộ dáng vô cùng chật vật.

Ông quát lên chói tai: “Đủ rồi! An Mộc, cô...”

Tim An Mộc đập mạnh, cuối cùng đã phát hỏa rồi!

Ánh mắt Phong Anh Hùng cay độc, nhưng trăm ngàn cũng không nhìn ra sơ hở nào!

Đúng lúc này, ở cửa truyền đến một giọng nói cuồng vọng ngang ngược nhưng lại dễ nghe vô cùng:

“Chà, xem ra tôi đến không đúng lúc! Sao tự nhiên lại náo nhiệt thế này?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Ngày đó, trên giường- Cô cũng không có ngoan ngoãn như vậy!

Editor: Tuna

Trong phòng khách, bởi vì Phong Anh Hùng giận dữ mà bầu không khí trở nên khẩn trương.

Mọi thứ đều căng chặt đến nỗi tưởng như chạm vào là có thể nổ tung.

Tâm tình của An Mộc cũng nhanh chóng thay đổi.

Cho đến khi âm thanh yêu nghiệt kia truyền đến, trong phòng khách nháy mắt liền yên tĩnh.

Phong Anh Hùng không thể tin, nhìn về phía cửa, trong giây tiếp theo đôi mắt đột nhiên sáng rực!

“Phong, Phong thiếu, cậu, cậu đã tới?”

Phong Anh Hùng mới vừa rồi còn tức giận ra mặt, bây giờ trong nháy mắt liền trở nên khiêm tốn.

Vừa nãy vẫn là đại gia, bây giờ lại biến thành kẻ hèn, ông ta trực tiếp đến trước mặt Phong Kiều, vươn tay lên thì mới phát hiện là cả người hỗn độn, lập tức thu tay về, cả người mang bộ dạng cẩn trọng lấy lòng.

“Cậu tại sao lại tới đây?”

Theo như vai vế, Phong Anh Hùng chính là trưởng bối của Phong Kiều, nhưng xem cái thái độ này.....

Ánh mắt An Mộc hơi híp lại, tại sao Phong Anh Hùng lại ăn nói khép nép như vậy?

Xem ra, ở Phong gia này cũng có cái bí mật mà mình không biết.

Người đàn ông cao lớn đỉnh đặc, hôm nay mặc một bộ tây trang màu đen, phản ánh lên một gương mặt phản chấn.

An Mộc cảm thấy, ánh mắt của Phong Kiều như có như không lướt qua mặt mình, sau đó liền nghe hắn nói:

“Ở thành phố C, không quen không biết, cho nên liền tới ăn nhó một bữa cơm, nhưng xem ra có vẻ là.....không đúng lúc lắm?”

“Được mà, sao lại không đúng lúc.”

Phong Anh Hùng dẫn Phong Kiều đi vào bên trong:

“Phong thiếu, cậu tới vừa đúng lúc, đồ ăn cũng vừa mới chuẩn bị xong.”

Nói tới đây, ông quay đầu lại, nhìn một qua khách trong phòng.

To Mỹ Huệ cùng Phong Tư Nguyệt đang một thân chật vật, trên mặt Phong Tử Khiêm lại hiện rõ dấu bàn tay, nhìn cả nửa ngày, chỉ có An Mộc là người

tốt nhất.

Mà Bạch Ngọc Khiết đang ở trong phòng ăn, sau sự kiện lần trước liền hiểu rõ Phong thiếu này là nhân vật lớn, vội vàng tiến lên hai bước, vừa định mở miệng thì-----

Phong Anh Hùng trực tiếp xua tay một cái:

“An Mộc, Mau đến đây, đưa Phong thiếu gia lên ghế trên.”

Trong mắt Phong Anh Hùng, loại con hát như Bạch Ngọc Khiết cũng giống như người hầu trong nhà.

Sắc mặt Bạch Ngọc Khiết cứng đờ, ánh mắt oán giận nhìn về phía An Mộc!

Phong Anh Hùng nói xong lại quay qua cười lấy lòng với Phong Kiều:

“Phong thiếu, cậu xem, đã nháo đến một thân hỗn độn rồi, chúng tôi đi thay đổi quần áo một chút.”

Con người hẹp dãi của Phong Kiều tùy ý lướt qua hết một lần, tạm dừng một chút ở khuôn mặt của Phong Tử Khiêm, làm mặt cậu ta lập tức đỏ bừng.

Sau đó, anh cong khóe môi, tươi cười đường hoàng:

“Xin cứ tự nhiên.”

Phong Anh Hùng vội vàng thay đổi ánh mắt, nói khề nói An Mộc:

“Tiếp đãi hân cho tốt!”

Sau đó mới vội vã đi theo nhóm người, cùng nhau đi lên lầu sửa sang lại hình tượng.

An Mộc đứng ở phòng khách, nhìn chằm chằm cái người bất thành linh đến kia.

Trong lòng lại thấp thỏm bất an.

Tên này... Ngày hôm qua lúc trước khi đi Diệp Đồng Đồng gọi mình là An Mộc, anh ta rút cuộc là có nghe được hay không? Mặc kệ như thế nào, cứ tùy cơ ứng biến vậy!

An Mộc tiến lên, cười hi hi mở miệng:

“Chút út, mời đi bên này.”

Nói xong, liền mở đường.

Phong Kiều nghe thấy hai tiếng “chú út” này, khề nhượng mày, khóe môi cong lên, cúi đầu mở miệng nói:

“Ngày đó, trên giường- cô cũng không có ngoan ngoãn như vậy.”

Hơi thở ấm áp phả vào vành tai làm cho cả người An Mộc run lên.

Quay đầu lại liền nhìn thấy người đàn ông kia cách nàng chưa tới một centmet!

An Mộc bị hoảng sợ, đột nhiên lui về phía sau, dè thấp thanh âm:

“Đồ lưu manh!”

Người đàn ông nhượng mày:

“Lưu manh? Nhưng mà hôm đó là cô muốn tôi.....”

An Mộc cắn môi, sắc mặt lập tức đỏ bừng:

“Anh!!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Chú út, con muốn hỏi về một nữ diễn viên...

Editor: Tuna

“Đã giặt sạch sẽ rồi chứ?”

Người đàn ông này chuyển đề tài quá nhanh, An Mộc nhất thời không kịp phản ứng.

Sau đó đôi mắt hẹp dài của anh ta liếc đến ngực cô một phát.

An Mộc lập tức hiểu rồi, nha, người này, đúng là không biết xấu hổ!

Anh ta lại dám trắng trợn nói cái quần tứ giác kia!

An Mộc nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng:

“Phong Kiều, anh đừng khinh người quá đáng!”

Bạch Ngọc Khiết chờ ở nhà ăn, lại phát hiện ra An Mộc đang nói chuyện với Phong Kiều, nhìn bộ dạng hai người đó, hẳn là rất quen thuộc.

Bạch Ngọc Khiết mặt mày một động, mở miệng liền nói:

“An Mộc, người thế nào lại cùng Phong tiên sinh nói chuyện a?”

Lời này, đúng là gài đúng lúc đúng nơi, bởi vì ngay lúc đó, Phong Từ Khiêm vừa vặn đi xuống. Nghe được lời nói của Bạch Ngọc Khiết, sắc mặt cậu ta liền đen lại:

“An Mộc, cô lại làm sao vậy? Chú út là người mà cô có thể vô lễ Sao?”

Hắn nhanh chóng chạy xuống cầu thang, trực tiếp đến trước mặt An Mộc:

“An Mộc, mau xin lỗi chú út ngay!”

An Mộc nhìn Phong Từ Khiêm, rồi lại nhìn đến gương mặt hồ ly chết tiệt của gã nào đó, chỉ cảm thấy giận đến nghẹn cổ, không thể không phun ra.

Rõ ràng, mấy năm nay, đã sớm luyện được bách độc bất xâm, nhưng hôm nay thế nào lại vì một vài lời của người đàn ông này mà không khống chế được cảm xúc?!

An Mộc hít sâu một hơi, cúi đầu, không nói gì!

Phong Từ Khiêm thấy bộ dạng của cô liền định rằng dạy vài câu, nhưng Phong Kiều chợt mở miệng, đôi môi vẫn mang theo ý cười tà mị như cũ:

“Chỉ là nói đùa vài câu, thế nào...?”

Một câu vừa nói ra liền khiến Phong Từ Khiêm sùng sốt:

“Nói đùa?”

Phong Kiều không nói gì nữa chỉ liếc nhìn An Mộc một cái.

An Mộc lập tức hiểu, tên gia hỏa này là đang giúp mình!

Tuy không hiểu hẳn vì sao lại làm như vậy nhưng An Mộc vội vàng ứng lời:

“Đúng vậy nha, anh Từ Khiêm, em rõ ràng là cùng chú út nói chuyện vui vẻ, chính là Bạch Ngọc Khiết, cô ta...”

Nói xong, liền liếc mắt nhìn Bạch Ngọc Khiết một cái.

Có thể làm Bạch Ngọc Khiết chịu khổ, An Mộc đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Trong nháy mắt cả người Bạch Ngọc Khiết liền cứng đờ.

Phong Từ Khiêm hừ lạnh một tiếng:

“Cô ở đây gào to cái gì? Còn có, ai cho cô ở đây? Mau cút đi!”

Sắc mặt Bạch Ngọc Khiết trắng bệch, cắn chặt răng rồi đi vào bếp.

Thấy bộ dáng mặt dày đó của cô ta, An Mộc thật sự rất khâm phục.

Bên này, Phong Tử Khiêm cũng trừng mắt nhìn An Mộc một cái, ghét bỏ bĩu môi:

“Được rồi, ở đây không có chuyện của cô nữa đi xem xem đồ ăn đã làm tốt chưa, còn nữa, hôm nay chú út tới, bảo trong bếp làm thêm đồ ăn đi!”

An Mộc khề lên tiếng, sau đó hướng về phía phong bếp mà đi, vừa đi vừa dựng lỗ tai lên.

Phong Tử Khiêm luôn coi trọng hình tượng của mình, nhưng mà dấu ấn còn chưa có giải quyết tốt đã vội vàng xuống lầu, khẳng định là có chuyện muốn nói với Phong Kiều.

Quả nhiên liền nghe được giọng của Phong Tử Khiêm:

“Chú út, con muốn hỏi thăm chút về một cô diễn viên.”

An Mộc nghe đến đó liền bĩu môi.

Quả nhiên!

Miệng chó không mọc nổi ngà voi! Tên gia hỏa này sắc dục huân tâm, chắc chắn là đã coi trọng nữ minh tinh nào rồi.

Đi vào phong bếp liền thấy Bạch Ngọc Khiết đi tới, trên người tràn ngập lửa giận như thể bất cứ lúc nào cũng có thể bùng phát.

Cô ta hung hăng trừng mắt với An Mộc, cuối cùng trực tiếp đem một đĩa ngó sen xào đặt trên tay nàng, ra lệnh nói:

“Mang ra đi!”

An Mộc ngẩn đầu nhìn về phía Bạch Ngọc Khiết, con nhỏ này, coi mình thành người hầu trong nhà à?!

Bạch Ngọc Khiết lại tiếp tục trừng:

“Nhìn cái gì mà nhìn, đem đồ ăn ra ngoài bộ ủy khuất cô lắm sao? Có cần tôi đi nói với Tử Khiêm cho An tiểu thư cô ngồi nghỉ không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Chú út, chú có biết Đường Hạ không?

Editor: Quý Quý

Đúng là bất nạt kẻ yếu!

An Mộc cười lạnh một tiếng, bình thường cô chắc chắn sẽ không ngại làm náo loạn thật lớn, để cho Bạch Ngọc Khiết không chịu nổi.

Nhưng hôm nay....

Nghĩ đến cái tên yêu nghiệt kia, An Mộc quyết định, thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Cô bụng đồ lên bàn ăn rồi đi ra ngoài.

Trong phòng ăn.

Phong Kiều ngồi ở ghế chủ nhân, còn Phong Tử Khiêm thì ngồi ở ghế đầu ngay bên cạnh anh.

Phong Tử Khiêm đưa điện thoại cho Phong Kiều xem: “Chú út, đây là ảnh của cô ấy, chú xem xem có quen không?”

An Mộc bỏ lá sen xuống, khóe mắt liếc qua đúng lúc Phong Kiều ngẩng đầu, ánh mắt nghiền ngẫm.

Cô lập tức trở nên căng thẳng, người này lại muốn làm gì đây?

Cô tròn hai mắt hung hăng nhìn lại!

Người đàn ông nhú màu, đôi mắt hoa đào lúng liếng, phong thái khác thường, khoe mỗi cong lên cười như không cười, làm cho anh có một vẻ thần bí khó lường.

Sau đó, chợt nghe thấy giọng nói của Phong Từ Khiêm, “Chú út, cháu đã thăm dò rồi, cô ấy tên là Đường Hạ, nhưng cháu thực sự không biết cô ấy ở đâu, chú có biết không?”

An Mộc lập tức ngây ngẩn cả người.

Cô, cô không nghe lầm đấy chứ?

Người phụ nữ được anh ta coi trọng lần này, chính là cô??

Đột nhiên cô cảm thấy điều này sắc mùi tuồng kịch.

An Mộc đứng chôn chân một chỗ, có chút thất thần.

Ở bên kia, Phong Kiều hơi nhú cặp mắt hoa đào, tà mị hỏi: “Cháu tìm cô ta làm gì?”

Lời này vừa thốt ra, Phong Từ Khiêm trước nay vẫn tự xưng người đàn ông trong mơ của đám người đẹp cả nước cũng phải đỏ mặt, “Là thế này, hai năm trước, cháu từng gặp cô ấy ở gần đây, hồi đó, cháu vừa nhìn thấy cô ấy đã đem lòng cảm mến.”

Phong Từ Khiêm thờ dãi, “Chú út, cô ấy rất xinh đẹp đúng không? Hồi đó cháu cảm giác như mình đã bị trúng độc rồi, mang bệnh tương tư tât vát vã, mấy hôm trước cháu nhìn thấy quảng cáo của cô ấy trên tivi, chú út, cháu thích cô ấy, rất rất thích, cháu không muốn lấy cái người quái dị kia, người cháu muốn cưới là cô ấy!”

Nghe Phong Từ Khiêm nói, An Mộc đột nhiên cảm thấy thật buồn cười.

Hai năm trước?

Nghĩ kỹ lại, đúng là có một lần, cô dùng dung nhan thật của mình để tham gia một chương trình tuyển chọn, đáng tiếc cuối cùng lại “thương tích đầy mình” mà ra về.

Mấy năm nay cô vốn đều hóa trang, sợ bị nhà họ Phong phát hiện ra sơ hở.

Nhớ lại mới thấy mình thật đáng thương, với tình trạng này, đến bao giờ gương mặt thật của cô đến khi nào có thể lại thấy ánh mặt trời?

“Chú út, công ty của chú không phải có rất nhiều nhân mạch sao? Cô ấy là nghệ sĩ của công ty chú đúng không? Chú có biết cách để liên lạc với cô ấy đúng không?” Phong Từ Khiêm hỏi hộp hỏi liên tục, làm cho An Mộc chăm chú xem xét Phong Kiều.

Trái tim khẽ đập.

Cũng không biết hôm qua rốt cuộc anh có nhận ra cô không?

Phong Kiều híp mắt, lộ ra tia sắc bén, hơi thở bức người, đôi môi mỏng khẽ động: “Không biết.”

Không biết?

Rõ ràng hôm qua mới gặp mà, người đàn ông này, rốt cuộc đang nghĩ gì vậy?

Quả nhiên Phong Từ Khiêm cũng rất kinh ngạc.

“Không biết? Nhưng có chuyện gì mà chú út lại không biết được chứ? Chú...”

Ngón tay thon dài của Phong Kiều bỗng gõ gõ lên mặt bàn, động tác có vẻ vô tình nhưng lại mang theo hơi thở đáng sợ, làm Phong Từ Khiêm tự giác im bật, Phong Kiều lúc này mới mở miệng: “Có thể là người mới, không chú ý.”

Phong Từ Khiêm thất vọng cúi đầu xuống: “Vậy chú út giúp cháu điều tra đi, nếu tra được rồi thì nói cho cháu biết.”

Nói xong câu đó, anh nhìn hình ảnh trên điện thoại vô cùng chăm chú, si mê đông đầy trong mắt.

Bốn người nhà họ Phong thay quần áo rất nhanh, cùng lắm chỉ 2 phút sau, liền kéo nhau xuống phòng khách, khách sáo ngồi vào bàn ăn.

Một mâm đầy thức ăn nóng hôi hổi được bung lên.

Bạch Ngọc Khiết thức thối không ngồi vào bàn, mà An Mộc co quắp ngồi ghế xa nhất.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 30: Cho Phong Thiếu một chén canh gà

Sắc mặt của Tô Mỹ Huệ khó coi, đến bây giờ, trên đùi, trên eo bị đụng trúng, đau đến không chịu được, suy nghĩ một chút tình huống vừa rồi, ánh mắt của cô, liền bắn ra tia căm giận.

Đều do An Mộc.

Ngẩng đầu, liền phát hiện người của Phong gia, cũng ít nhiều chỗ bị thương, nhưng chỉ có An Mộc, hoàn toàn không bị gì hết.

Tô Mỹ Huệ không phục tức giận, mặc dù biết có khách mời ở đây, không thể tức giận, nhưng nhìn rồi lại nhìn, cuối cùng không thể nhịn được mở miệng, “An Mộc, cô còn ngồi ở chỗ đó làm cái gì? Không thấy còn có một chén canh chưa bùng lên sao?! Còn không mau đi bùng lại đây!”

Hôm nay món hầm chính là canh gà, một tảng mỡ vàng ở mặt trên, bát sứ lớn nóng bỏng.

An Mộc biết, Tô Mỹ Huệ lần nữa muốn tra tấn mình, một bộ dạng nghe lời đứng lên, “Tốt, Phong bác gái.”

Sau đó, trực tiếp đứng lên, liền đi tới phòng bếp bùng canh.

Đôi mắt của Phong Kiều, nhìn chăm chăm vào cô.

Vật nhỏ này trước nay nhanh nhẹn dẻo miệng, không chịu thua thiệt với bất cứ ai, lần này, có thể ngoan ngoãn nghe lời như vậy sao.

Hắn bỗng nhiên kéo ghế ra, đối mặt với bốn người cười nói, “Ta đi rửa tay.”

Đứng lên, liền hướng cửa phòng bếp đi tới.

Trong phòng bếp.

An Mộc nhìn nhìn cái chén sứ lớn đựng đầy canh, đưa tay đụng một chút, tiếp theo liền rút tay về, để tay lên lỗ tai của mình.

Thật là nóng.

Tạm dừng một chút, hít sâu một hơi, đôi mắt của An Mộc nhú lại.

Cô cười lạnh một chút, thuận tay cầm vật trong giỏ rác, từ trong bụng gà móc ra phân gà ném vào trong canh.

Lúc này mới lập tức bùng bát canh lên, đi ra ngoài.

Dám để cho cô nài nài bùng canh, vậy cho các người ăn – phân.

Nhưng vừa quay người lại, người kia đang nghiêng nghiêng dựa vào cửa nhìn, nhìn chăm chăm cô, trong nháy mắt cô hóa đá.

An Mộc lập tức ngốc lăng đứng tại chỗ.

Cô thậm chí cảm thấy, đại não đang tạm dừng chuyển động trong ba giây đồng hồ.

Vừa rồi những chuyện vừa rồi, anh ta..... Đều thấy hết.

Đang ở thời khắc căng thẳng, anh ta đột nhiên mở miệng, “Cháu dâu, buồng vệ sinh ở đâu thế?”

An Mộc ngây ngốc chỉ phương hướng, sau đó liền nhìn bóng dáng anh ta rời đi, ngón tay truyền đến độ ấm nóng bỏng, cô lúc này mới cúi đầu, chạy nhanh đến bùng canh gà trên bàn lên.

Chờ Phong Kiều từ buồng vệ sinh đi ra, một đám người, tiếp tục ăn cơm.

Tô Mỹ Huệ lấy lòng nhìn Phong Kiều, gấp một khối cá, đặt ở chén của hắn, “Phong Thiếu, bảo mẫu nhà của chúng ta, làm sở trường nhất chính là món đường hầm cá chép, cậu ném thử xem?”

Phong Kiều cúi đầu, lại bỗng nhiên nghĩ đến hành động vừa rồi của vật nhỏ này.

Hắn nheo nheo mắt, rất bình tĩnh đẩy cá ra, chọn đồ ăn của An Mộc, nhột nhột ăn một lát, liền bùng chiếc đĩa.

“Phong Thiếu ăn uống không tốt?” Phong Anh Hùng lập tức mở miệng, tiếp theo quay đầu, “An Mộc, mau đưa bát canh gà cho Phong Thiếu.”

Ách.....

An Mộc vội đầu ăn cơm, nghe nói như thế, thiếu chút nữa phun đồ ăn trong miệng ra.

Ngẩng đầu, liền nhìn Phong Kiều cười như không cười rồi nhìn chính mình.

Bộ dáng này, chuyện vừa rồi cuộc thấy được, hay là không thấy được a.

Cô đang rối rắm, Phong Tư Nguyệt bên cạnh đẩy cánh tay của cô, “Ngu ngốc? Còn không nhanh lên?”

Da đầu của An Mộc căng lên, ánh mắt nhìn có ý riêng chia vào anh ta, cứ thế múc cho anh ta chén canh gà nhỏ, đặt ở trước mặt anh ta.

Phong Kiều nhướn mày, bùng chén canh lên.

An Mộc từ từ khăn trương, dần dần trở nên hưng phấn.

Tên gia hỏa này vẫn luôn khi dễ mình, hiện tại bắt anh ta uống canh phân gà, cũng không tồi.

Đôi mắt nhỏ dùng sức nhìn chăm chăm miệng của anh ta, trơ mắt nhìn anh đặt chén trên miệng, khóe miệng của An Mộc, đều sắp nứt ra rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Cháu nên uống nhiều canh cho bổ não

Editor: Quý Quý

Nhưng giây tiếp theo, cô không thể cười nổi, bởi vì...

Người đàn ông đột nhiên buông bát, nhìn An Mộc mà nham hiểm mở miệng: “Cháu đầu nhìn chú chờ mong như vậy, có phải rất muốn uống hay không? Bát này cho cháu là được rồi.”

Nói xong, cánh tay thon dài vươn ra, đặt bát xuống trước mặt An Mộc.

An Mộc....”Thật sự, cháu không có muốn uống, hơn nữa gần đây phải giảm béo, chú út, chú cứ uống đi ạ.”

“Tuy người gầy cũng đẹp mắt, nhưng cháu đầu chỗ nên béo thì không béo, vẫn nên uống nhiều canh vào.”

An Mộc nắm chặt chiếc đĩa! Tên này nhả lời nào ra cũng ác độc!

Cúi đầu nhìn canh gà, cô trề môi: “Chú út ngày đêm làm lưng vắt vò, nhất định mất rất nhiều sức lực, cần phải bồi bổ nhiều hơn.”

“Cháu đầu đầu óc đơn giản, tư chi phát triển, uống nhiều canh cho bổ não.”

Khốn kiếp! An Mộc vừa muốn mở miệng.

Tô Mỹ Huệ đứng lên, thuận tay múc thêm một bát canh gà đặt xuống trước mặt Phong Kiều, khách sáo lấy lòng cười nói: “Chú cần gì phải như vậy, không phải còn rất nhiều sao? Chị dâu lại múc cho chú một bát, nhân lúc còn nóng mau uống đi.”

Đối với Phong Kiều tươi cười đầy mặt, vừa quay đầu lại đã hung dữ trừng mắt nhìn An Mộc.

Khói thuốc súng bốc lên không tiếng động.

Giúp việc bên cạnh tiến lên múc thêm cho mỗi người một bát canh, Tô Mỹ Huệ uống trước, không quên giới thiệu cho Phong Kiều: “Bát canh gà này hương vị không tồi, cũng là sở trường của giúp việc nhà chúng ta, không hề giống với bên ngoài.”

Lời này vừa nói ra, Phong Kiều vẫn chỉ dừng mắt ở An Mộc.

Trán An Mộc nhăn lại, khụ khụ, đương nhiên là không giống rồi, vì có thêm mấy nguyên liệu đặc biệt thôi mà!

Lại nhìn canh gà trước mặt, Phong Kiều cười lạnh buông đĩa xuống.

Anh không ăn, nhà họ Phong bốn người đương nhiên không dám ăn.

Chỉ có An Mộc vì quá ức chế mà vùi đầu xuống ăn.

Canh gà đương nhiên cũng ăn không còn giọt nào.

Ăn com xong Phong Anh Hùng và Phong Kiêu đi ra phòng khách ngồi nói chuyện phiếm.

Còn An Mộc phụ giúp việc rửa bát.

Vừa đi vào phòng bếp liền nhìn thấy Bạch Ngọc Khiết cầm điện thoại, trốn ở một góc bếp cúi mặt khẽ quát: “Cái gì, là một tiền truyện? Dựa vào cái gì? Đắt diễn chỉ có một tập, nhân vật chết sớm, anh có làm không? Anh khẳng định đây là vai diễn mà Từ Khiêm hứa hẹn cho tôi sao?”

Người bên kia không biết đã nói gì, Bạch Ngọc Khiết hừ lạnh, “Tôi không cần biết, Đông Hoa công chúa là Đông Hoa công chúa, vai diễn này tôi không nhận!”

“Cái gì? Không nhận không được?” Bạch Ngọc Khiết nhủu mày thật chặt, “Tôi biết rồi! Ngày kia? 9h? Được rồi. Nói cho anh biết, lần sau nhất định phải lấy cho tôi một vai diễn thật tốt, nếu không tôi sẽ không tha cho anh!”

Cúp điện thoại, Bạch Ngọc Khiết đứng thẳng người, vẻ mặt bất mãn hờn dỗi.

Quay đầu liền nhìn thấy An Mộc ở trong bếp, lập tức châm chọc khiêu khích, “Đúng là vô dụng! Lớn như vậy rồi còn muốn bám lấy cuộc sống của người khác, hừ, không biết xấu hổ!”

Mắng một lúc mới thấy thật thoải mái, cô tươi cười đầy mặt đi ra ngoài.

An Mộc chẳng thèm quan tâm đến cô ta, chỉ là âm thầm nhớ tên nhân vật, khéo môi nhếch lên, Bạch Ngọc Khiết, chúng ta cùng chờ xem!

Trong phòng khách, tất cả mọi người đều ngồi quanh Phong Kiêu, anh tùy tiện ngồi một chỗ, nhàn nhã như một đế vương.

An Mộc đi qua, lấy lý do ngày mai phải lên lớp để từ biệt mọi người.

Phong Anh Hùng nhìn An Mộc mờ miệng: “An Mộc, tối mai lại về nhà dùng com đi.”

An Mộc nắm tay, trên mặt sợ hãi gật đầu.

Ngày mai sao??

Cuộc sống được tạo thành bởi vô số việc ngoài ý muốn, ai biết được ngày mai sẽ có chuyện gì?”

Nhân lúc Phong Kiêu còn ở đây, cô có thể an toàn rồi đi, An Mộc nhanh chân chạy ra khỏi nhà họ Phong.

Đi ra bên ngoài, liền cảm thấy hối hận về việc đến đây ngày hôm nay.

Nhưng, ngày mai thầy giáo muốn gặp người giám hộ, làm sao bây giờ?

Cô buồn rầu đi tới trạm xe bus chờ xe, sau đó, một chiếc Maybach màu đen đột nhiên dừng trước mặt cô.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Gia giáo có vấn đề? Đôi chọi gay gắt

Editor: Quý Quý

Cửa kính xe vừa hạ xuống cô liền nhìn thấy bộ dáng ngạo nghễ của Phong Kiêu, nghe thấy giọng nói như ra lệnh của anh, ngắn gọn nhưng cứng rắn, chỉ có hai chữ: “Lên xe.”

Lên xe?

Có điên mới lên xe!

An Mộc lùi về phía sau từng bước, tính sẽ chuẩn đi.

Nhưng giây tiếp theo chợt nghe thấy người đàn ông kia uy hiếp: "Ai, vị hôn phu tốt đẹp của cô hình như lập tức muốn đuổi theo đưa tiễn tôi, hấn mà nhìn thấy chúng ta đang dây dưa với nhau, cô nói xem, sẽ như thế nào đây?"

An Mộc dừng bước, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ có thể mở cửa xe ngồi vào.

Cô ngồi ở ghế lái phụ, vừa mới bước lên cửa kính đã tự động được kéo lên.

Xe chậm rãi di chuyển.

An Mộc đánh giá người đàn ông bên cạnh.

Thân hình anh dong dỏng cao ngất.

Hai tay thon dong đặt trên vô lăng, tay áo sơ mi được xắn lên để lộ cánh tay dài rắn chắc, ngón tay thon thon màu mật ong, đường nét rõ ràng, mũi cao thẳng, ánh mắt kiên nghị cân trọng, gương mặt thập phần xinh đẹp.

Anh thân nhiên đảo mắt nhìn An Mộc, khiến tim cô đập nhanh hơn.

Tà mị, ngông cuồng, nhan sắc hoàn mỹ, khí chất vương giả trời sinh.

Phong Kiều nhìn về phía trước, đôi môi mỏng khẽ động: "Địa chỉ."

Hừ, có tài xế lái siêu xe, ngu gì mà không dùng!

"Công đồng đại học C."

Kế tiếp là một khoảng yên lặng.

An Mộc lại đánh giá siêu xe này.

Chiếc xe rất rộng, không có mấy thứ đồ trang trí tạp nham, đơn giản thanh lịch, làm người ta cảm thấy thoải mái.

Da bọc ghế sáng bóng.

An Mộc vươn bàn tay nhỏ bé sờ sờ.

Nếu đổi thành tiền chắc được nhiều lắm!

Cái bộ dáng chưa trải sự đời này làm cho Phong Kiều phải cười nhạo một tiếng.

An Mộc bữu môi, "Này!

"Tên tôi không phải là này."

Ngừ khí răn dạy...

An Mộc đảo mắt, "Ừm, Phong thiếu gia..."

Phong Kiều nhìn cô liếc mắt một cái, "Hóa ra cháu dâu quả nhiên thích khom lưng cúi đầu, hay là thích làm người hầu hạ của thiếu gia?"

An Mộc tức nghẹn, mặt đỏ bừng: "Anh..đồ vô sỉ!"

"Ai, tôi chỉ nói là người hầu của thiếu gia thôi mà, cháu dâu lại nghĩ đi đâu vậy?"

An Mộc khó thở, lại nhìn sang đối phương mặt không biến sắc, nuốt lại bao lời chửi mắng, ngọt ngào gọi: "Chú út..."

"Ngoan."

Phong Kiều lái xe không quên đưa tay ra xoa đầu cô.

An Mộc:...

Nhìn, phải nhìn!

Trên mặt anh mang theo ý cười, cô thử thăm dò hỏi: "Có câu muốn hỏi anh."

“Nói.”

An Mộc lựa chọn từ ngữ, cẩn thận mở miệng: “Phong Anh Hùng kia, là anh ruột của anh thật à?”

Đôi mắt hẹp dài của Phong Kiều híp lại sâu thẳm, mím mím môi, nhìn không ra là cảm xúc gì, An Mộc đợi cả nửa ngày, mới đợi được đến khi đối phương mở miệng, anh nói: “Cháu nhiên quả nhiên gia giáo có vấn đề, dám gọi thẳng tên của bề trên?”

An Mộc nghe thấy hai tiếng bề trên, trong ngực trào lên oán khí nồng nặc, lập tức cười lạnh châm chọc: “Gia giáo của tôi đúng là có vấn đề, anh hẳn là nên nói chuyện với người giám hộ của tôi. Có người giám hộ chỉ biết ra sức xu nịnh em trai ruột của mình, mà người em trai đó lại còn loạn luân với cháu dâu, tôi đương nhiên cũng chả tốt đẹp gì rồi, anh nói có phải không hả chú út?”

Lời này thốt ra, Phong Kiều toàn thân lập tức bắn ra tia rét lạnh!

An Mộc chỉ cảm thấy lạnh sống lưng, nhưng vẫn cố chấp ngẩng đầu nhìn thẳng vào anh.

Con người đen tối của Phong Kiều ảm ảm sát ý nhìn chằm chằm An Mộc làm cô giật mình.

Ngay lúc An Mộc cho rằng mình sẽ bị đối phương ném xuống xe, thì lại nghe giọng anh không hề gợn sóng vang lên: “Miệng lưỡi lợi hại.”

Nói là vậy, nhưng thật ra không có cảm xúc gì.

An Mộc cắn chặt răng: “Cảm ơn!”

Sau đó, trong xe chìm vào im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Anh tại sao lại đi theo tôi?

Editor: Tuna

Mãi cho đến khi tới phía Đông đại học thành phố C, An Mộc lúc này mới quay đầu, đẩy cửa, trực tiếp xuống xe.

Cô cũng không biết tại sao, tự nhiên trong người cảm thấy nhộn nhạo, rất muốn nôn.

Gương mặt nhỏ nhắn căng chặt, An Mộc trực tiếp hướng về phía tiểu khu mà đi.

Đến nơi, cô liền cảm thấy không đúng. Vừa quay đầu lại đã thấy người đàn ông kia đang đi theo cô, cô kinh ngạc nói:

“Anh đi theo tôi làm gì?”

Phong Kiều đứng đó, thân hình thon dài, ước chừng hơn An Mộc một cái đầu, chắc cũng khoảng 1 mét 8 đi!

Anh tà mị cười:

“Đương nhiên là đến để... lấy lại đồ rồi!”

An Mộc chau mày:

“Anh...!”

Nói xong, cô lại đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, thái độ lập tức xoay chuyển một trăm tám mươi độ, cười đến cong mắt:

“Chú út, muốn tới xem chỗ ở của cháu thì cứ nói thẳng đi!”

Tiếp đến cô nắm chặt lấy tay anh:

“Đi, đi thôi!”

Bộ dáng này, giống như là đang sợ Phong Kiều sẽ rời đi vậy.

Anh nghiêng đầu xem xét vật nhỏ đang kéo tay anh, khẽ nhếch mày.

Thú vị thật, vật nhỏ này, lại muốn tính kế gì đây?”

An Mộc học đại học ở thành phố C, thuê một căn nhà nhỏ, diện tích cũng chỉ có hai mươi mấy mét vuông.

Bình thường An Mộc ở một người đã quen, chưa bao giờ cảm thấy nơi này nhỏ chút nào, nhưng hôm nay có thêm một Phong Kiều, An Mộc đột nhiên cảm thấy, phòng dường như nhỏ đi rất nhiều a!

Dáng người cao lớn của hắn, chỉ cần đứng ở một chỗ cũng đủ khiến cho căn phòng trở nên chật chội dị thường.

Khóe môi An Mộc giật giật mấy cái:

“Chú út, nhà cháu tuy rằng nhỏ, nhưng là.....?”

Lời còn chưa nói xong thì đã bị âm thanh của Phong Kiều đánh gãy, hắn vuron ngón út:

“Cô xác định cái nơi nhỏ bé này có thể gọi là nhà sao?”

An Mộc:.....!

Dựa vào!

Trong cảm nhận của cô, chỉ có nơi này mới là chốn niết bàn, nhiều năm như vậy rồi, chỉ có nơi đây mới có thể cho cô được cảm giác an toàn, thế nhưng lại bị Phong Kiều khinh bỉ?

Cô nhin rồi lại nhin, nhin...nhin..., rốt cuộc vẫn là không nhin được, mở miệng phản kích:

“Đúng vậy, tôi đâu có giống con ký sinh trùng nào đó, sinh ra đã là phú nhị đại, đối với tôi, có nơi dừng chân như vậy đã là không tồi rồi.”

Nhưng cô không nghĩ tới, một lời vừa nói xong đã khiến đôi mày của Phong Kiều nhăn lại.

Anh chỉ biết vật nhỏ xảo trá tính quái, biết cô ở Phong gia không được hoan nghênh, nhưng Phong Kiều trăm ngàn lần không nghĩ tới, cô nhóc từng là An tiểu thư thế nhưng lại có thể nghèo túng đến mức này!

A.....

Xem ra Phong Anh Hùng năm đó đúng là không có đem lời của anh đặt trong lòng!

Đôi mắt Phong Kiều trở nên thâm trầm, sau đó sai đôi chân thon dài bước vào phòng.

Thân hình cao lớn của hắn đi đến chỗ sô pha đơn của An Mộc, cau mày ngồi xuống, vừa ngồi liền chiếm đầy cả sô pha.

An Mộc cúi đầu nhìn chính mình, sau lại ngẩng đầu nhìn Phong Kiều.

Đột nhiên đã hiểu vì sao anh ta lại kinh động đến thế rồi.

Có lẽ hai mươi mét vuông đối với mình là đủ lớn, nhưng đối với Phong Kiều, thật đúng là muốn động cũng không có chỗ mà động.

An Mộc ho khan một tiếng, tiến lên một bước, từ tủ lạnh lấy ra một lọ nước khoáng đưa cho hắn.

Thấy Phong Kiều tiếp nhận hành động tốt của mình, An Mộc lúc này mới tiếp tục hành động, cẩn thận nói:

“Chú út a, có thể nhờ chú một chút chuyện được không?”

Phong Kiều mở bình nước khoáng, uống một ngụm, sau đó híp mắt lại, khóe môi mang theo ý cười:

“Chuyện gì?”

An Mộc lại ho khan:

“Chuyện là....Chú út, gần đây, cháu phạm một chút chuyện nhỏ ở trong trường, sau đó, giáo sư bảo phải kêu người lớn trong nhà đến, chú có thể hay không, giúp cháu gặp mặt giáo sư một chút?”

Phong Kiều nhướng mày:

“A~, như vậy, cô đã phạm phải “chút chuyện nhỏ” gì đây?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 34: Vậy cô tính lấy cái gì để cảm tạ tôi đây?

Editor: Quý Quý

An Mộc chớp chớp mắt: “Đó là vài lần điểm danh, tôi vì ngủ nướng mà trốn học nên bị trừ điểm.”

“Vài lần?”

“Thì là một hai lần gì đó.” An Mộc vừa chạm phải ánh mắt cười như không cười của Phong Kiều thì vội vàng ho khan một tiếng, “Ài...Được rồi, là nhiều hơn hai lần, nhưng chú út, không phải là vừa mới học đại học nên mới có chút ham chơi sao, tôi cam đoan, về sau sẽ không thế nữa.”

Phong Kiều hí hóp mắt nhìn cô.

Đứa nhỏ bị người nhà họ Phong cực kỳ chán ghét, vậy mà...

“Sao lại tìm tôi?”

Sao lại tìm anh ư?

An Mộc cũng không trả lời được câu hỏi này.

Rõ ràng...từ lúc gặp mặt đến bây giờ, Phong Kiều luôn ở một vị trí vô cùng áp bức.

Phong Kiều là chú út của Phong Từ Khiêm, nhưng lại mấy lần bắt nạt mình.

Bản thân An Mộc cũng không hiểu nổi suy nghĩ của mình nữa, nghĩ không thông thì thôi tốt nhất không nghĩ nữa, cô nhìn Phong Kiều, ra vẻ đáng thương, nước mắt vòng quanh: “Chú út, chú cũng thấy rồi đấy, đám người họ Phong kia ai cũng không thích tôi, nếu tôi phải mời bọn họ đến thì chắc chắn bọn họ sẽ nhân cơ hội này châm chọc tôi, chú út, tôi...”

Cô nhóc này mặt thật dày, cứ để mặc cho người ta châm chọc mới là lạ!

Nhìn cái bộ dáng nước mắt đầy mặt này của cô, Phong Kiều lại nghĩ tới cái người hôm qua đến tìm quản lý Tôn.

Tuy không dùng thủ đoạn chân chính, nhưng mà...

Làng giải trí phức tạp, bên trong xấu xa dơ bẩn đến thế nào, anh là người hiểu rõ hơn ai hết!

Phong Kiều bỗng nhiên bắt đầu tức giận, cười lạnh, “Muốn tôi đi cũng được thôi, nhưng cô phải nói cho tôi biết, cô không đi học thì rốt cuộc cô đang làm cái gì?”

An Mộc thấy ngữ điệu của đối phương bắt đầu thả lỏng, lập tức vui sướng ngẩng đầu lên, “Chú út, tôi...”

Nhưng vừa mới ngẩng đầu thì nhìn thấy trong đôi mắt sâu thẳm của Phong Kiều đang hừng hực lửa giận.

Toàn bộ không khí trở nên bức bối, cứ như sắp phát nổ.

Trai tim nhỏ bé của An Mộc run rẩy.

Người đàn ông này khi nổi giận thật đáng sợ!

Nhưng rõ ràng vừa rồi còn nói chuyện hòa hảo, giờ thì trở mặt như trở bàn tay!

An Mộc nói chuyện càng thêm thận trọng, “Chú út, thực ra...”

Nói xong, cô cắn môi bộ dáng thẹn thùng.

Phong Kiều chăm chú xem xét, nghiền ngẫm lời nói của cô, lửa giận trên người cũng chậm rãi tiêu tan. An Mộc khẽ thở phào.

Sau đó cô lại cẩn thận mở miệng, “Gần đây tôi có nghiện chơi game, cho nên mới trốn học thường xuyên.”

Lời này thốt ra, chỉ cảm thấy lửa giận của đối phương vừa mới nguôi đi giờ lại bùng lên mạnh hơn.

Thậm chí, Phong Kiều còn không thèm che dấu sự tức giận của mình, trong mắt rét lạnh: "Game?"

An Mộc gật gật đầu, ra sức khẳng định là sự thật.

Nhưng cô không biết, cái bộ dạng này của cô càng làm cho Phong Kiều giận muốn điên lên.

Vôn muốn nói chuyện tử tế với cô, dù sao năm đó...

Nhưng cô nhóc này lại làm mấy việc không đáng hoàng như vậy, đến giờ này mà còn diễn trò!

An Mộc nói xong liền cẩn thận đánh giá vẻ mặt của Phong Kiều, thấy anh nụ cười của anh rất kỳ quái, con ngươi tối đen trầm ngâm, không biết anh đang suy nghĩ cái gì.

Ngay lúc cô phỏng đoán không biết người đàn ông này có tín nhiệm mình hay không thì đột nhiên cánh tay bị túm lấy rồi cả cơ thể bị nhấc bổng lên!

Cả người An Mộc lọt thõm trong lòng Phong Kiều!

Ai....

Cái mũi bị đập mạnh thật đau.

Cô ngẩng đầu, hung hăng đáp trả ánh nhìn phẫn nộ của anh, khuôn mặt đẹp trai của anh khẽ cúi xuống, nham hiểm nói: "Vậy cô tính lấy gì để cảm tạ tôi đây?"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Chú có ý gì

Lấy cái gì để cảm ơn anh ta.

Đôi mắt của An Mộc nhú lại, "Chú có ý gì?"

Phong Kiều cong môi, một tay chụp lấy cô, tay còn lại tùy ý vuốt ve cánh tay của cô, "Ta có ý tứ gì, cháu dâu đều hiểu mà.

Cô cắn răng, "Chú nhỏ, chú sẽ không đối - sắc đến loại tình trạng này chứ?"

Khóe môi của Phong Kiều cong lên, "Cháu dâu, nếu như, ta yêu cái miệng này?"

"Biến thái!"

Phong Kiều lại cười, "Ta chỉ đối với cháu dâu biến thái thôi."

An Mộc nghe đối phương da mặt dày trả lời, tức giận không nhẹ.

Nhưng năm lần bảy lượt độ sức, cô đã sớm biết rõ, dùng vũ lực, cô căn bản không phải đối thủ của Phong Kiều.

An Mộc không phản kháng, khuôn mặt nhỏ căng thẳng vô cùng, "Chú nhỏ, nếu như để Từ Khiêm biết, chúng ta xảy ra quan hệ, chú nói, anh ta sẽ như thế nào?"

"Cháu dâu muốn thử xem?"

An Mộc lại uy hiếp, "Cháu biết chú không sợ bọn họ, nếu giới truyền thông biết tổng tài FAE, thích loạn - luân thì?"

Phong Kiều lại cười, "Cháu dâu cảm thấy, ta sẽ sợ hãi dư luận?"

An Mộc cắn răng.

Đúng vậy, tập đoàn giải trí FAE, cơ hồ có thể bao phủ toàn bộ Hoa Hạ, báo chí gì chứ, không muốn sống thì thử đăng tin của anh ta thử xem?

Hơn nữa —— người này, người này nhìn qua giống như là sợ phá hư hình ảnh sao?

Kiên cường - - không được, An Mộc chỉ có thể tiếp tục mềm mỏng.

Trong mắt cô lần nữa hiện ra nước mắt, “Chú nhỏ, chú không thể giúp cháu sao? Cháu, cháu thật sự rất sợ đám người Phong gia biết được, bọn họ sẽ cười cháu mất.”

Phong Kiều vẫn như cũ không dao động.

Trong lòng của An Mộc âm thầm khinh bỉ một cái, trách không được mọi người đều kể lại, người này khó chơi, mềm không được mà cứng cũng không xong.

An Mộc dứt khoát trực tiếp hỏi, “Chú nhỏ, rốt cuộc muốn thế nào, chú mới có thể giúp đỡ cháu?”

Phong Kiều nheo nheo mắt, “Cháu dẫu cảm thấy thế nào?”

Nói xong, ngón tay, ở trên cằm của cô sờ soạng một chút.

An Mộc thấy ánh mắt đen kịt của anh ta, cắn răng một cái, “Cháu cùng chú làm một lần!”

Dứt lời, cô cảm thấy mình thật thấp hèn.

Nhưng có biện pháp nào đâu.

Vì muốn lấy lại công ty của ba, vì muốn thoát khỏi sự an bài của Phong gia, cô biết, có một số việc, cần phải hy sinh.

Lúc trước còn có cái phòng tuyến cuối cùng, nhưng đối mặt với người đàn ông này, cái phòng tuyến cuối cùng. Bây giờ suy nghĩ một chút, thật buồn cười biết bao.

Bọn họ đều đã ngủ với nhau một lần, cô làm gì ở trước mặt người đàn ông này, lần một lần hai đều giống như là người giả thanh cao.

Nhưng lời này vừa nói ra, đôi mắt của Phong Kiều lại híp lại, mặt đầy khinh thường.

An Mộc tâm lập tức luống cuống.

Thân là tổng tài của FAE, Phong Kiều muốn cô gái nào mà không có.

Cô muốn tìm Phong Kiều hỗ trợ, thật đúng là không biết tự lượng sức mình.

An Mộc nhìn Phong Kiều, chợt lại lần nữa mở miệng, “Mười lần!”

Khóe môi của Phong Kiều cong lên, càng thêm lạnh lẽo, cặp mắt đào hoa, tùy ý đánh giá An Mộc một chút, “Cháu dẫu cảm thấy, mời được Phong Kiều ta, mười lần liền có thể sao?”

“Vậy chú muốn bao nhiêu lần?” An Mộc không thềm điểm xĩa tới.

Dù sao An Mộc đã quen nhìn Phong Kiều, đúng là trai đẹp lại có mị lực của người đàn ông.

Giao phó thân cho anh ta, cũng không có mất mát gì.

Mà lần trước là ở bên trên, bên trên bao nhiêu lần không giống nhau?

Coi như mình làm lụng vất vả, tìm một người cao cấp trâu bò vậy.

Ánh mắt của Phong Kiều, tà tứ lại ngông cuồng, anh híp đôi mắt lại, An Mộc biết, người đàn ông này, tâm tình không tốt.

Quả nhiên, giây tiếp theo, Phong Kiều đột nhiên đứng dậy, một tay đẩy cô ngã ở trên sô pha.

Khóe môi của Phong Kiều cong lên trào phúng cười, đứng ở trước mặt cô, thân hình cao lớn từ trên cao nhìn xuống cô: “A, cháu dẫu cũng thật thông suốt, nếu như, một đêm mười lần vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Rung động

Editor: Quý Quý

Gương mặt An Mộc lập tức trở nên tái nhợt.

Cô biết, Phong Kiều lại một lần nữa cố ý làm khó mình.

Nhưng, cô có thể từ chối sao?

Nếu người nhà họ Phong phát hiện ra mình không hề đi học, để bọn họ nắm được sơ hở, chắc chắn sẽ tiến hành phân chia tài sản của tập đoàn An thị, cho dù có ngày cô lấy lại đc An thị thì phải làm thế nào đây?

An Mộc nắm tay thật chặt.

Phong Kiều nhìn cô thật sâu, trong mắt đầy châm chọc khinh thường. Trái tim An Mộc đau nhói.

Một lúc lâu sau An Mộc vẫn không mở miệng.

Phong Kiều khẽ “xùy” một tiếng, sai bước về phía cửa.

An Mộc nhìn bóng lưng của anh, nghiêng răng thật mạnh, quyết định liều một phen.

Cô lập tức nhảy xuống khỏi xô pha, đi thẳng tới chỗ Phong Kiều, đúng lúc anh quay đầu lại mà kiễng mũi chân hung hăng hôn lên đôi môi mọng lạnh yêu mị kia!

Kít!!

Bởi vì dùng quá nhiều sức, răng nanh của cô va mạnh vào răng nanh của anh.

Sau đó, một hương vị tanh tanh ngọt ngọt tràn ngập trong cổ họng.

An Mộc biết môi mình vừa bị rách.

Nhưng giờ không phải là lúc để tâm đến chuyện đó, chỉ sợ người đàn ông này cứ thế mà đi mất.

Cô kiễng hai chân lên, dùng sức vòng tay ôm chặt cổ anh, cả người đều dán lên người anh.

“Đừng đi, tôi đồng ý với anh, cái gì cũng đồng ý.”

Lúc này không bị rượu hay thuốc tác động.

Cô cảm thấy vô cùng gian nan khi nói ra những lời này.

Phong Kiều dừng chân, đôi mắt hẹp dài không hề vì cô chịu chủ động mà có lấy nửa phần dịu dàng, trái lại còn ần ần lạnh lùng.

Anh cúi đầu nhìn cô.

Bộ dáng mới nê này lại làm cho ác ý trong anh giảm đi một chút.

Hoang đường! Là rung động?

Phong Kiều cũng không hiểu được, thân hình bé nhỏ đơn bạc này hấp dẫn mình đến như vậy.

Anh một tay bế thốc An Mộc, sai bước tới xô pha.

An Mộc vừa được đặt xuống xô pha đã bị đôi môi của Phong Kiều áp chế.

Nụ hôn của anh mang theo hơi thở ngang ngược.

Vội vã, tàn phá bất chấp, quyen chặt lấy môi cô.

Sức nóng từ sự gần gũi là đầu óc An Mộc trở nên mụ mị.

Khi tỉnh táo lại, cơ thể cô phản kháng theo bản năng!

Cô hối hận!

Để chuyện đến nước này, cô thật sự hối hận!

Dường như cảm nhận được cử động của cô, người đàn ông một tay tóm chặt hai tay của cô, tay kia đỡ gáy cô, cả cơ thể cô bị giam giữ mạnh mẽ.

Nụ hôn càng ngày càng sâu.

Hai tay cô bị túm chặt trên đỉnh đầu, nắm chặt thành quyền.

An Mộc kháng cự một lúc lâu, dần dần không còn sức lực, đầu óc có chút mơ hồ.

Ngạt thở vì thiếu oxy làm ngực cô rất khó chịu.

Bao ưu thương khổ sở lập tức ập tới.

Rõ ràng cô là người chủ động, nhưng bây giờ cô lại có cảm giác bị lãng nhục.

Cảm thấy An Mộc dần dần trở nên ngoan ngoãn, không phản kháng nữa, Phong Kiều mới chậm rãi nói lỏng vòng tay.

Nụ hôn của anh không còn vội vã càn quét, chậm rãi mà dịu dàng.

Đôi môi cô đặc biệt mềm mại, trong cổ họng mang hương thơm của thiếu nữ.

Hơi thở Phong Kiều dần trở nên nặng nề, lý trí cũng trở nên mơ hồ.

Buồng môi cô ra, đôi môi anh đặt lên trên mặt cô, rồi rơi xuống cổ.

Đến lúc này Phong Kiều mới hồi phục lại tinh thần.

Anh mở mắt cúi đầu, liền nhìn thấy cô cắn chặt môi, mắt nhắm nghiền, một giọt nước mắt trong suốt rơi xuống từ khóe mắt cô....

Cả người Phong Kiều cứng đờ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Tiểu minh tinh hạng ba còn làm tốt hơn cô!

Editor: Tuna

An Mộc cắn chặt khớp hàm, đột nhiên cảm thấy người đàn ông kia đã ngừng lại động tác.

Cô trợn mắt liền nhìn thấy con người âm trầm của Phong Kiều, phát ra một luồng khí lạnh lẽo.

Nhận thấy anh sẽ không tiếp tục đi xuống, An Mộc liền nhẹ nhàng thở ra.

Khi An Mộc cho rằng đối phương sẽ không có động tác khác thì đầu của Phong Kiều lại tiếp tục mai phục!

Thân thể An Mộc co rụt lại, cả người căng thẳng, dùng sức tránh né, môi anh đáng lý sẽ chạm vào môi cô, nhưng sau đó lại rơi xuống gò má.

Người đàn ông này, hẳn lại muốn làm cái gì đây?

Mới vừa nghĩ như vậy thì ngay lập tức đã thấy hai tay Phong Kiều chống lấy sô pha, đem tay anh ta cầm chặt tay cô, mặt kẻ mặt, đột nhiên Phong Kiều nhếch môi cười làm cho gương mặt kia thêm phần tà mị cùng yêu nghiệt:

“Như thế nào? Nhanh như vậy mà đã thanh đối chủ ý rồi à?”

An Mộc cắn môi, không dám nói lời nào. Khi An Mộc đang bận suy nghĩ người đàn ông này sẽ làm gì tiếp theo, thì anh ta lại đứng lên. Từ trên cao bề ngễ nhìn xuống An Mộc, lời nói ra đầy vẻ châm chọc khó nghe:

“Cháu dâu, trên phương diện lấy lòng nam nhân, minh tinh hạng ba còn làm tốt hơn cả cô, aizz, thế sự hiềm ác, cô tốt nhất vẫn là ở trường học học sách đi!”

Dứt lời, anh trực tiếp rời đi, một cái ngoái đầu cũng không để lại.

An Mộc bị anh ta nói mà kinh ngạc đến tròn tròn mắt. Cô cắn chặt môi, cả người xụi lơ trên sô pha trong đầu toàn là hình ảnh bất nhã cùng với câu nói

cuối cùng kia của anh.

Anh ta lấy tư cách gì?

Đem cô so với tiểu minh tinh hạng ba?

Không lẽ là.....Hắn nhận ra mình chính là Đường Hạ?

Câu nói đó chẳng lẽ là để cảnh cáo cô, ý nói cô ở giới giải trí căn bản là làm không tốt?

An mặc nhắm mắt lại.

Một giọt nước mắt từ khóe mắt chảy xuống. Đối với hào môn quý tộc, diễn viên cũng như con hát thời xưa, địa vị thấp hèn, căn bản không đáng được coi trọng.

Nếu ba mẹ vẫn còn sống, chắc chắn sẽ phản đối cô tiến quân vào làng giải trí.

Nhưng.....

Từ năm mười tuổi, cô đã ở Phong gia, sống một con người khác.

Khi không đi học, cô liền lên luyện tập diễn kịch, biểu diễn, tự tập hóa trang, càng ngày càng tốt.

Nhưng, thầy đã nói qua, diễn kịch-là sẽ nghiện.

An Mặc nắm chặt tay, chậm rãi buông ra. Khi suy nghĩ về một nhân vật nào đó liền giống như sở hữu được một cuộc đời khác, một cái tôi khác.

Hơn nữa, vì để tự bảo vệ mình, từ nhỏ cô liền học không quá giỏi, cái sở trường duy nhất, chính là diễn kịch.

Nếu như vậy, tại sao không dùng thứ mà mình đam mê, thứ mình am hiểu nhất để đổi lấy một ít thứ mà mình mong muốn?

An Mặc hít sâu một hơi, từ trên sofa đứng dậy. Yên lặng tiến về phía gương, nhìn thẳng vào nữ nhân khiếp nhuróc không chút đặc biệt trong kia, chột câu môi:

“An Mặc, cô lên, mày có thể mà!!!”

Ngày hôm sau An Mặc liền ủ rũ cụp đuôi đến trường học.

Đứng trước văn phòng của thầy Ngô, cô hồi hộp đến mức không biết phải vào như thế nào.

Cho tới lần thứ ba nàng tự cổ vũ chính mình, tự nhủ rằng mình có thể, đi đến cửa văn phòng lại tiếp tục khiếp đảm không dám mở cửa, lúc đó, cửa phòng thầy Ngô mở ra.

Ánh mắt của An Mặc và thầy Ngô đối diện nhau, mắt to trừng mắt nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Cô lớn lên xấu như vậy, là do giống mẹ hay vẫn là giống cha vậy?”

Editor: Tuna

Chuyện diễn ra quá đột ngột.

An Mặc không hề nghĩ tới rằng sẽ chạm mặt thầy Ngô sớm như vậy.

Theo bản năng, cô lui về sau một bước:

“Thầy Ngô, con, con....”

Giáo sư Ngô nhìn thấy cô lập tức hiền lành mở miệng:

“An Mộc à, có chuyện gì sao?”

“A!” An Mộc sững sốt.

Thái độ của thầy Ngô hôm nay sao lại khác biệt đến như vậy?

Cô nhìn vào giáo sư Ngô:

“Thầy Ngô, chuyện là, việc con không đi học...”

“À, về sau không được tái phạm nữa đấy!”

Thầy Ngô đứng ở cửa nói, sau đó liền lái nhái một đồng cho An Mộc nghe, nào là nhỏ không học già hối hận này kia, cuối cùng mới thắm thía nói:

“An Mộc à, chơi game này nọ tác hại rất lớn, về sau em đừng có tiếp xúc nhiều quá.”

An Mộc nghe được liền tròn mắt há mồm. Cho đến khi nghe câu cuối cùng liền tỉnh ngộ, nhất định là do Phong Kiều nhún tay rồi!

Trong nháy mắt, trong tim như có một dòng nước ấm áp truyền qua.

Cứ tưởng rằng, ngày hôm qua hẳn cứ như vậy rồi đi, khẳng định sẽ không để ý tới cô, không ngờ....!

Sau khi thầy Ngô vừa rời khỏi đó, An Mộc lập tức cảm thấy tâm tình đặc biệt tốt, nhìn thời tiết cũng thấy sáng sủa hơn bình thường.

Chuyện này đã giải quyết xong, cô rút cuộc cũng có cơ hội để mà xem xét thật tốt chuyện kia rồi.

An Mộc trở về phòng thuê, cô nhanh chóng mở máy tính lên, thì lúc này di động lại reo vang.

An Mộc nhấn nút nghe điện, người gọi tới là Bạch Ngọc Khiết, giọng điệu giả mù sa mưa này còn là của ai được:

“An Mộc à, buổi tối nhớ về nhà ăn cơm nha. Bác Phong kêu tôi hỏi cô là cô có thích ăn món gì không?”

An Mộc nhíu mày:

“Hôm nay ở trường tôi có chút việc, không thể về ăn cơm được.”

Thanh âm của Bạch Ngọc Khiết liền trở nên bén nhọn, cô ta trào phúng cười:

“A, là ở trường có việc hay là vốn không muốn về? Hừ, cô luôn miệng nói cô yêu Từ Khiêm, nhưng thật sự có phải như vậy không?”

“Cô đó, được đính hôn cùng Từ Khiêm đã là phước ba đời, thế mà còn dám tính toán chi li. Số tiền đó cô giữ để làm gì? A, ba mẹ cô lúc cho cô tiền chắc cũng không nghĩ tới con gái mình tương lai lại như vậy đi? Haizz, tôi thật tò mò lắm, An Mộc à, cô lớn lên xấu như vậy, là do giống mẹ hay vẫn là giống cha vậy?”

Bàn tay cô xiết chặt điện thoại, Đôi mắt An Mộc nhíu lại.

Cô ta châm chọc mình, cô hoàn toàn có thể coi như cô ta đánh rắm, nhưng à lại dám nói đến cha mẹ cô??...

Cô hít một hơi thật sâu:

“Bạch Ngọc Khiết, tôi thực sự có việc bận, không về được.”

“Ha! Vậy là chuyện ở trường quan trọng, hay là anh Từ Khiêm quan trọng đây, cô từ từ mà nghĩ đi!”

Tối hôm nay cô không về, thử xem anh Từ Khiêm còn muốn cùng cô kết hôn hay không?!”

Nói xong Bạch Ngọc Khiết trực tiếp ngắt điện thoại.

Tay An Mộc tóm điện thoại chặt đến mức có thể nhìn thấy cả gân tay lộ lên.

Sau nửa ngày, cô mới chậm rãi thở đều ra.

Cái vai hề này cô đã diễn ở Phong gia đủ lâu rồi!

Cô cong môi, lên Baidu tìm kiếm bốn chữ “Đông Hoa công chúa”.

Trong chớp mắt, hàng loạt tin tức ồ ạt xuất hiện.

An Mộc tùy ý để tóc xõa tung, vẫn mặc bộ váy màu vàng ấy. Bởi vì không có tiền, chiếc váy này là thứ duy nhất nàng có thể tìm thấy.

Soi gương trang điểm lại một phen, hít sâu mấy hơi, người trong gương, trong nháy mắt đã thay đổi.

An Mộc ra ngoài, gọi xe đi thẳng đến nơi quay Đông Hoa công chúa!

Trên đường đi, cô cầm lấy điện thoại, nhắn cho Bạch Ngọc Khiết một tin: Anh Từ Khiêm là của tôi, anh ấy nhất định sẽ cùng tôi đính hôn, anh ấy đối với cô cũng lắm là nhất thời mới mẻ, cho dù anh ấy có treu chọc người con gái khác thì cuối cùng cũng sẽ nhận ra tôi mới là người phù hợp nhất!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Cướp vai diễn, trả thù Bạch Ngọc Khiết

Editor: Quý Quý

Quả nhiên, tin nhắn vừa gửi đi thì có cuộc gọi đến.

Giọng điệu kiêu căng của Bạch Ngọc Khiết truyền tới: "An Mộc, cô có ý gì?"

An Mộc ra vẻ sợ hãi cất tiếng: "Bạch Ngọc Khiết, anh Từ Khiêm vừa rời bao phòng ở Bóng Đêm Mông Lung, anh ấy nói với tôi, anh ấy không còn thích cô nữa, cô, cô đừng có tiếp tục dây dưa với anh Từ Khiêm nữa."

Bạch Ngọc Khiết ngừng lại một chút: "Bóng Đêm Mông Lung? Hừ, người anh Từ Khiêm hẹn chính là tôi!"

An Mộc lại ra vẻ vô cùng kinh ngạc: "Cô, cô nói dối."

Đã đến lượt Bạch Ngọc Khiết hóa trang.

Bởi vì là phim cổ trang, cho nên phải hóa trang trước.

Nhưng vì cuộc điện thoại này mà cô trở nên nóng nảy.

Một tay đẩy mạnh cửa phòng hóa trang, cô đứng lên đi thẳng ra ngoài, "An Mộc, nói cho cô biết, anh Từ Khiêm là của tôi, hừ, anh ấy nói với cô những lời đó đều là lừa gạt cô!"

Cúp điện thoại, Bạch Ngọc Khiết mặc kệ người đại diện uy hiếp, trực tiếp rời khỏi phim trường, vội vã đi tới Bóng Đêm Mông Lung.

Diễn với chả xuất!

Quan trọng nhất lúc này chính là nắm được trái tim của Phong Từ Khiêm!

Cô vừa mới đi khỏi, có một chiếc taxi đang đậu cách đó không xa.

An Mộc nhìn cô lái xe rời đi từ xa, khóe môi khẽ nhếch lên.

Sau đó, cô mở cửa xe, tao nhã đi xuống, chậm rãi bước vào phim trường.

Giữa sân, đạo diễn đang vô cùng tức giận, nhân viên chạy tới chạy lui, có chút lộn xộn, đạo cụ đã sắp xếp xong, nhưng diễn viên còn chậm chạp chưa vào vị trí, đạo diễn quát lên: "Diễn viên đóng Quỳnh Hoa đâu? Sao giờ này còn chưa tới?"

An Mộc nhìn về hướng tiếng nói đó, thấy một tay đạo diễn tóc tai bù xù.

Anh ta tên là Hoàng Khải - một đạo diễn nổi tiếng của Hoa Hạ, mọi người trên internet đều gọi anh ta là Hoàng Điện.

Từng có một đại hội quốc tế quy mô lớn được tổ chức ở Hoa Hạ, anh ta đã làm đạo diễn cho lễ khai mạc.

Diễn viên hay phim truyền hình do anh ta chỉ đạo đều có sức hút kỳ lạ.

Phim điện ảnh có anh ta làm đạo diễn căn bản không cần lo lắng đến vấn đề phòng bán vé.

Nhưng có một thứ tương xứng với năng lực của anh chính là tình tình.

Tình khí anh ta nóng nảy, không giữ thể diện cho bất kỳ ai, cho dù có là Ảnh Đế dưới tay anh cũng ăn mắng xoi xoi.

Nhân viên đoàn làm phim thấy anh ta tức giận thì căng thẳng đến mức như kiến bò trên chảo nóng, cuống cuống vây quanh anh ta, rồi lại quát mắng người đại diện của Bạch Ngọc Khiết: “Sao lại thế này? Người đâu rồi? Người đâu?”

Đạo diễn Hoàng đối với diễn viên diễn bộ phim của mình đều yêu cầu vô cùng nghiêm khắc, ghét nhất là khi bên đầu tư tự ý chỉ định diễn viên.

Lần này, Bạch Ngọc Khiết chính là do bên đầu tư nhét vào, đạo diễn Hoàng sớm đã bắt mẫn, chẳng qua bản thân chỉ là một nhân vật nhỏ, đám nhân viên trong đoàn cũng khen ngợi không ít, hơn nữa Bạch Ngọc Khiết này tư thái cũng không tệ lắm, liền miễn cưỡng đồng ý.

Nhưng lúc này rồi còn dám đùa giỡn tiền bối?

Người đại diện ra sức xin lỗi, “Xin chờ một chút, chờ một chút. . .”

Có thể ở mảng truyền hình đạo diễn Hoàng chỉ là một nhân vật nhỏ, nhưng đối với một diễn viên không quá nổi tiếng má nói, thật sự. . .

“Hừ, anh muốn cả đoàn làm phim phải chờ cô ta sao! Anh có biết một ngày làm công của nhân viên đoàn là bao nhiêu không? Vận hành đạo cụ hết bao nhiêu không? Bao nhiêu người cả máy móc đều phải chờ một mình cô ta sao? Bao nhiêu chi phí cô ta sẽ gánh hết được sao?” Nhân viên đoàn làm phim cũng rất tức giận, chưa bao giờ gặp phải diễn viên nào thiếu chuyên nghiệp như vậy!

An Mộc nhân cơ hội, từng bước đi tới, cười nói: “Xin hỏi. . .”

Một câu nói mà làm sự chú ý của đám nhân viên dồn hết về phía cô.

Quản lý đoàn làm phim ánh mắt sáng ngời, vội giữ cô lại: “Cô, chính là cô!”

An Mộc còn chưa kịp mở miệng, anh ta đã hô lớn một tiếng gọi đạo diễn Hoàng, “Đạo diễn, người đến rồi, chờ một chút, chờ một chút, lập tức hóa trang!”

An Mộc bị người kia vội vã kéo vào phòng hóa trang.

Chờ An Mộc đi ra, đạo diễn vẫn đang tức giận, “Sao lại thế này? Diễn viên hạng ba còn dám đùa cợt với tiền bối? Tôi thấy. . .”

Mới nói đến đây anh ta đã ngưng bật.

Toàn bộ phim trường, trong nháy mắt yên lặng như tờ, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía An Mộc.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Lần đầu diễn kịch, đau đớn vạn phần

Edit: Phong Nguyệt

Trên người của An Mộc mặc một bộ áo cổ trang màu tím, tóc đen nhánh, mềm mại rối tung ở sau người, trên tóc, chỉ có một trâm cài màu tím.

Khuôn mặt nhỏ, giờ phút này lại phát ra uy áp làm cho người khác sợ hãi, một đôi mắt phượng, càng tăng thêm vài phần hơi thở xuất trần, hào quang bắn ra bốn phía, cao quý không thể xâm phạm, để người ta trông thấy, không sinh ra tâm tư bí ối, dường như thấy được nữ thần.

《 Đông Hoa công chúa 》 là căn cứ vào tiểu thuyết tu tiên ở trên internet cải biên(sửa đổi) mà thành.

Quỳnh hoa chính là vị thần cuối cùng trên tiên giới, vì muốn bảo vệ, nên đã cùng Tà Hoàng đồng quy vu tận(cùng nhau chết).

Vạn năm sau, hồn phách chuyển thể trở thành một người tâm trí không được đầy đủ nữ hài Đông Hoa, vốn là công chúa của một quốc gia, lại bị người ghét bỏ, sau bị thượng tiên Minh Uyên thu nhận, từ đây đi theo sư phó tu tiên.

An Mộc giờ phút này đóng vai, chính là vai chính kiếp trước của Đông Hoa, Quỳnh Hoa.

Quanh thân cô có một cỗ khí thế, bỗng nhiên cảm thấy đây chính là hiện thể của Quỳnh Hoa.

Hoàng Đạo nhìn An Mộc, ngẩn ngơ trong chốc lát, che lại đôi mắt bối rối ở phía sau, hiện ra vẻ mặt hưng phấn.

“Mau! Mỗi người vào vị trí của mình! Quỳnh hoa, cô đến bên này.” Không phải không phát hiện người đóng vai Quỳnh Hoa đã thay đổi người, chỉ là đối với phim truyền hình cùng với đạo diễn cực kì chuyên nghiệp, mới không đi quản chuyện này.

Phản diễn bên trong, diễn vai Quỳnh Hoa là một người, ở trên Cửu Trùng Thiên vắng vẻ, cô đơn, sau đó Tà Hoàng tìm mọi cách tới gần, hai người dần dần nảy sinh tình cảm, cuối cùng, Quỳnh Hoa phát hiện Tà Hoàng muốn trộm Đá Nữ Oa, giận dữ về sau, cùng với Tà Hoàng đồng quy vu tận.

Diễn vai Tà Hoàng, chính là nam chính, cũng diễn vai Minh Uyên thượng tiên, chính là ảnh đế Tạ Nghi.

Kỹ thuật diễn của anh ta rất thành thạo, như có ánh sáng của đèn điện quang.

Tất cả tình cảm diễn xuất, đều dựa vào đôi mắt để diễn.

Cuối cùng một màn, khuôn mặt của Quỳnh Hoa cao quý lạnh lẽo, mặt không có biểu cảm, đôi tay nắm chặt thành quyền run nhè nhẹ, nội tâm của nàng giờ phút này hỗn loạn.

“Tà Hoàng, muốn lấy Đá Nữ Oa, vậy thì hãy bước qua thi thể của ta!”

Giọng nói thê lương, phát ra lại trầm thấp, xen lẫn vừa hận vừa yêu, mọi người trên trường quay nghe được, đều cảm thấy mũi chua xót.

Tà Hoàng hơi ngẩn người, trong mắt tình sâu cùng phức tạp, khắc hoạ vừa đúng, có thể tả sự khát khao nồng đậm, hấn cuối cùng vùng kiếm lên, đâm thẳng mà xông tới.

Quỳnh Hoa không thể tin cúi đầu, làm như không tin, Tà Hoàng thật sự sẽ giết nàng.

Mà Tà Hoàng, cả người sùng sốt, “Quỳnh Hoa, vì cái gì không né?! Nàng rõ ràng có thể.”

Quỳnh Hoa chợt cười, đôi mắt của nàng, thẳng tắp nhìn Tà Hoàng, “Chàng rút cuộc, có từng yêu ta hay không?”

Tà Hoàng nhìn vết thương của nàng đang chảy máu, “Quỳnh Hoa, nàng đừng nhúc nhích, ta chữa thương cho nàng!”

Quỳnh Hoa đột nhiên lùi về phía sau một bước.

Bị kiếm đâm trúng ngực, đau đớn vạn phần.

Nàng chợt một phen giữ chặt Tà Hoàng, hai tay vùng vẫy, tựa như làm phép, “Tà Hoàng, vậy thì đi theo với ta!”

Cái loại ánh sáng thiên địa linh khí, đều là chế tác của hậu kỳ, thời điểm diễn viên biểu diễn, thường thường sẽ cười một trận, nhưng giờ phút này, mọi người xem nhân vật Quỳnh hoa hết sức nghiêm túc, cổ chấp, đau xót, bộ dạng kiên cường, ai cũng không cười ra nổi.

Quỳnh Hoa đóng băng Tà Hoàng, sau đó che lại miệng vết thương của mình, nghiêng nghiêng dựa vào trong lòng ngực của hắn.

Màn ảnh sau cùng, ánh mắt của nàng sâu thẳm, giống như đang nhớ tới những ký ức, cho đến một lúc sau, trong miệng nàng ni non, “Ta như thế nào sẽ giết chàng được? Tà Hoàng, vạn năm sau, không cần nhớ rõ ta.”

Một giọt nước mắt trong suốt, chậm rãi từ khóe mắt của nàng chảy xuống.

Cảm xúc mọi người ở đây đều thay đổi, thậm chí Hoàng Đạo đều quên kêu cắt.

Đúng lúc này, một thân hình vọt tới giữa sân, nắm chặt An Mộc, một cái tát vang lên, đánh vào trên mặt của cô.

Giọng nói bén nhọn của Bạch Ngọc Khiết truyền đến: “Tiện nhân, đây là vai diễn của tôi, ai cho cô đoạt vai diễn của tôi?!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: An Mộc giảng bầy, Bạch Ngọc Khiết nhảy vào

Editor: Quỳ Quỳ

Bạch Ngọc Khiết đuổi tới câu lạc bộ Bóng Đêm Mông Lung, hỏi trước sau sân khấu, nhưng không hề thấy Phong Tử Khiêm.

Cô thở hắt hắt, gọi điện cho An Mộc, đối phương không bắt máy.

Không còn cách nào khác, lúc này cô mới nghĩ, vẫn nên trở về đoàn làm phim.

Tuy nhân vật Quỳnh Hoa ít đất diễn, nhưng đạo diễn Hoàng đích thân quay, đây là cơ hội hiếm có.

Bạch Ngọc Khiết vội vã về đến nơi thì đã hơn 3h.

Đúng lúc đến phần thử vai cuối cùng.

Trước mắt cô chỉ có một bối cảnh rất đẹp đẽ, hơn nữa nhân vật Quỳnh Hoa được hóa trang vô cùng diễm lệ, làm cho cô nảy sinh một loại trực giác.

Quỳnh Hoa sẽ rất nổi tiếng.

Tuy đất diễn chỉ có một tập, nhưng nó sẽ đưa cô trở thành tâm điểm chú ý của dư luận, giá trị của cô sẽ gia tăng đột phá!

Bạch Ngọc Khiết lập tức ghen ghét đến phát cuồng!

Đó là vai diễn của cô!

Bạch Ngọc Khiết nhất thời bị con tức giận lấn át, không nghĩ ngợi gì mà trực tiếp xông tới.

Một cái tát vang dội kéo mọi người còn đang đắm chìm trong ảo mộng về tình yêu tuyệt đẹp trở về với thực tế.

An Mộc nhập tâm nhanh, thoát ra cũng nhanh, trên mặt đau rát, cô lại không hề nhúc nhích, chỉ đứng ở im, trong đôi mắt phượng léo lên tia tính toán.

Quả nhiên, đạo diễn Hoàng nổi giận đầu tiên: "Này cô là ai? Sao lại thế này? Nhân viên đâu cả rồi? Đều chết cả rồi sao?"

Có người đi tới thấp giọng nói bên tay đạo diễn Hoàng: "Đạo diễn Hoàng, cô ấy mới là người đóng vai Quỳnh Hoa."

"Cái gì là người đóng Quỳnh Hoa, Quỳnh Hoa không phải ở đằng kia sao?" Đạo diễn Hoàng nổi giận gầm lên một tiếng, đi vòng qua máy quay đi lên phía trước, "Làm gì có chuyện đó? Mau báo cảnh sát, có người hành hung diễn viên!"

An Mộc vẫn không nói một lời, ánh mắt lại liếc nhìn Bạch Ngọc Khiết.

Quả nhiên, Bạch Ngọc Khiết hồi phục lại lý trí, lập tức trở nên điềm đạm đáng yêu, "Đạo diễn Hoàng, đây là vai diễn của tôi, cô ta là ai chứ, tôi vừa mới bước vào đây đã có người gọi điện thoại báo nói có người muốn tìm tôi, không hiểu sao lại chẳng có ai cả, rõ ràng là cô ta trăm phương ngàn kế cướp vai diễn của tôi."

Haizz, Bạch Ngọc Khiết cũng không phải kẻ ngốc!

Ai cũng biết đạo diễn Hoàng nổi tiếng thiết diện vô tư, ghét nhất là các diễn viên diễn trò lục đục với nhau.

Nghe tới đây anh ta còn có thể có ấn tượng tốt gì về mình chứ?

Đạo diễn Hoàng lập tức nhíu mày, chỉ vào An Mộc nói: "Ai để cho cô ta diễn Quỳnh Hoa?"

Quản lý Dương phụ trách giám sát diễn viên tập luyện, cũng chính là người vừa rồi để An Mộc diễn vai Quỳnh Hoa, thận trọng bước về phía này: "Đạo diễn Hoàng, là tôi."

Bạch Ngọc Khiết nhìn quản lý Dương: "Quản lý Dương, anh nhận bao nhiêu tiền của cô ta vậy, dám thay đổi diễn viên?"

Bạch Ngọc Khiết liêu lĩnh đổ sự oan uổng này lên đầu quản lý Dương, cô thật sự nghĩ anh ta đã nhận hối lộ, nếu không phải nhân vật quan trọng, làm sao có thể đứng ra trực tiếp đổi diễn viên?

Cô làm sao biết được rằng, hôm nay An Mộc dốc lòng diễn xuất, để lại ấn tượng cao quý lạnh lùng gây rung động với mọi người.

Quản lý Dương làm việc cho đạo diễn Hoàng, ánh mắt nhìn người nhất định phải có.

Chỉ cần liếc mắt một cái, anh có thể khẳng định, An Mộc hóa trang không hề thua kém Bạch Ngọc Khiết.

Còn về phương diện diễn xuất...

Vai diễn này là một "bình hoa". Tác phong của Bạch Ngọc Khiết cũng không quá xuất sắc, nhưng quản lý Dương không nghĩ cử chỉ và tư thái của cô có thể đảm đương được vai diễn quan trọng này!

Anh nhìn An Mộc, nhớ đến sự thể hiện của cô vừa rồi, nhất thời có chút thất thần.

Sự do dự này của anh khiến cho đạo diễn Hoàng gần như tin rằng anh bị Bạch Ngọc Khiết nói trúng tim đen.

Sắc mặt đạo diễn trầm xuống, quay đầu nhìn An Mộc: "Hừ, bản thân mình đã làm không tốt, làm sao có thể trở thành diễn viên giỏi? Mau đi thay quần áo đi! Hôm nay làm mất thời gian của chúng tôi, phí sai phạm tôi sẽ tìm luật sư trao đổi với cô!"

Dứt lời, anh ta liền quay về phía Bạch Ngọc Khiết: "Cô có thể đi hóa trang được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Đề Phong Tử Khiêm đến phân xử!

Editor: Quỳ Quỳ

Bạch Ngọc Khiết đắc ý vênh mặt lên, quay lại hung dữ trừng mắt nhìn An Mộc liếc mắt một cái.

Xinh đẹp thì đã sao, ở làng giải trí này không thể chỉ dựa vào gương mặt đẹp để kiếm cơm!

An Mộc bị khiêu khích nhưng chẳng thèm để tâm, ánh mắt cô dừng lại ở quản lý Dương.

Quản lý Dương nhăn trán, vội vã giải thích: "Đạo diễn Hoàng, không phải như thế đâu, là do thời gian quay phim đã tới, nhưng diễn viên lại bỏ đi, mọi người đều đã chuẩn bị xong hết rồi, sao có thể chờ đợi diễn viên chứ? Về phần cô"

An Mộc lập tức mở miệng: "Đường Hạ."

Quản lý Dương nói tiếp: "Đúng, Đường tiểu thư đây là do tôi tự mình đề cô ấy lên diễn, sao lại trăm phương nghìn kế ở đây? Làm gì có ai đưa tiền cho tôi chứ?"

Đạo diễn Hoàng nghe vậy sùng sốt: "Anh nói thật chứ?"

Quản lý Dương vẻ mặt chính trực: "Đạo diễn Hoàng, nhân phẩm của tôi anh còn không tin sao?"

Đạo diễn Hoàng không nói gì.

Đúng lúc này, đối thủ vừa rồi diễn cùng với An Mộc là Tạ Nghi đi tới.

Tạ Nghi năm nay đã gần ba mươi, gương mặt không phải dạng đặc biệt tuấn tú, nhưng lại vô cùng thú vị, nhất là đôi mắt thâm thúy có thể nắm bắt được tâm lý phụ nữ.

Tính cách của anh rất tốt, đàm truyền thông, phóng viên, bạn bè, không ai có thể không khen ngợi anh hết lời.

Tạ Nghi đi tới bên cạnh An Mộc, bỗng nhiên mở miệng: "Vừa rồi cô ta phẩm phẩm xông đến chỗ cô, ở góc độ của cô hẳn có thể nhìn thấy, vì sao cô không tránh?"

An Mộc sững ốt, không ngờ Tạ Nghi lại hỏi như vậy, rất nhanh liền trả lời: "Bởi vì đạo diễn chưa kêu dừng."

Một câu nói ra, mọi người xung quanh đều trầm mặc.

Tạ Nghi cũng nhú mày, nhìn đạo diễn Hoàng, cười như không cười lắc đầu: "Thật là chăm chỉ đó!"

An Mộc thuận thế mở miệng: "Thân là diễn viên, đạo diễn còn chưa kêu dừng, phải tiếp tục nhập tâm vào nhân vật, đây không phải là điều mà một diễn viên phải rèn luyện hàng ngày sao?"

Giọng nói của cô, không nhanh không chậm, điềm tĩnh mà lạnh nhạt, làm cho ấn tượng về cô của đạo diễn Hoàng có chút chuyển biến.

Đạo diễn Hoàng nói: "Hóa ra côtôi xin thu hồi lại lời vừa rồi, là tôi nghĩ oan cho cô, cô diễn rất tốt."

Ở trong mắt đạo diễn Hoàng, An Mộc nhìn thấy được sự tán thưởng.

Đây mới là cái mà cô muốn.

Ấn một cái tát thì tính là cái gì, được đạo diễn nổi tiếng khen ngợi, tương lai nghiệp diễn của cô sẽ càng thêm thuận lợi!

An Mộc cười cười nhưng không nói gì thêm.

Quản lý Dương bên cạnh đột nhiên nhìn về phía Bạch Ngọc Khiết: “Cô nói có người gọi điện thoại cho cô, cô có việc gấp phải ra ngoài, vậy tôi hỏi cô, cô có việc gì gấp?”

Bạch Ngọc Khiết sửng sốt, làm sao cô có thể nói rằng mình đi tìm kim chủ chứ?

“Cô thân là một diễn viên, một chút chuyên nghiệp cũng không có! Bỏ mặc cả tổ quay phim, không phải chuyện lớn gì ảnh hưởng đến tính mạng mà cô cứ thế mà bỏ đi sao?” Lời nói của quản lý Dương làm sắc mặt Bạch Ngọc Khiết trắng bệch.

Bạch Ngọc Khiết cắn môi, không biết phải lấy lý do gì, bắt đầu nói năng bất chấp lý lẽ: “Vai diễn này là anh Phong có ý để lại cho tôi! Các người thông đồng với nhau khinh thường tôi, là muốn để ép anh Phong rút vốn sao?”

Anh Phong mà cô nhắc đến, chính là Phong Từ Khiêm.

Lời này vừa thốt ra, quản lý Dương lập tức im lặng.

Quả thật quyết định sản xuất “Công chúa Đông Hoa”, dư luận phản ứng khá mạnh mẽ, dù sao cũng là tiểu thuyết mạnh mẽ loại tu tiên cũng không thích hợp để chuyển thể lên màn ảnh.

Nhưng đạo diễn Hoàng kiên trì muốn làm phim này, mọi người chỉ có thể đồng ý, chính là bên đầu tư cũng không thuận mắt, Phong Từ Khiêm đầu tư vào dự án này chỉ vì muốn lấy vai Quỳnh Hoa cho Bạch Ngọc Khiết.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Cũng chỉ là công cụ kiếm tiền mà thôi!

Editor: Tuna

Hoàng Đạo từ trước đến nay làm người ngay thẳng chính trực, nghe xong lời uy hiếp đương nhiên là giận đến xanh cả mặt:

“Vậy thì cứ rút vốn đi, tôi đã quyết làm phim thì không tin là không đủ kinh phí!”

Lời Hoàng Đạo vừa nói xong, quản lý Dương liền lo lắng sốt ruột hô:

“Hoàng Đạo!”

Hoàng Đạo hừ lạnh một tiếng, với đầu tóc lồi thoi lúc này làm cho hán càng nhìn càng giống tên ăn mày ngoài chợ.

Quản lý Dương nhìn về phía Bạch Ngọc Khiết nói:

“Bạch tiểu thư, rõ ràng là trách nhiệm của cô, huống hồ chỉ Phong tiên sinh đã đầu tư, cũng không thể không giữ lời a”

Bạch Ngọc Khiết nghe thấy thế liền hừ lạnh một tiếng:

“Vậy để ta hỏi một chút xem là được hay không được!”

Nói xong, cô trực tiếp cầm điện thoại di động gọi cho Phong Từ Khiêm:

“Anh Từ Khiêm, anh có thể tới đoàn phim một chút không? Là về chuyện đầu tư cho bộ phim đó, có chút chuyện.”

Ngắt điện thoại, Bạch Ngọc Khiết làm ra một bộ dáng chờ đợi xem kịch, hai tay khoanh lại, đứng đó chờ, nhìn mặt Hoàng Đạo từ xanh chuyển sang trắng, chậm rãi nói:

“Thật ra thì, chuyện này cũng không phải là chuyện lớn, chỉ là có chút chậm trễ. Suất diễn của Quỳnh Hoa vốn dĩ không nhiều lắm, chúng ta chỉ cần tranh thủ một chút, không chừng hai tiếng là có thể xong.”

Nói xong, cô ta nâng cằm, liếc An Mộc một cái.

Hoàng Đạo nổi giận:

“Không đối người!”

An Mộc thấy tình huống bên ngoài lung tung rối loạn nhưng vẫn đứng đó, không nói không rằng.

Cho dù là có gọi Phong Từ Khiêm tới đây, nhân vật này có về tay Bạch Ngọc Khiết thì cô cũng không có hại gì.

Ít nhất thì Hoàng Đạo sẽ thấy có lỗi với mình, về sau có dịp, ông ta nhất định sẽ nhớ tới mình.

.....

Phong Từ Khiêm trên xe đến chỗ đoàn phim đang lộn xộn.

Tài xế nhìn anh ta, hỏi:

“Thiếu gia à, rốt cuộc là cậu đang tìm ai vậy?”

Chỉ cần không phải người mù liền nhìn thấy anh ta đang tìm người, và đúng thật là như thế.

Đáng tiếc là tìm suốt hai ngày vẫn không thấy bóng dáng cô đâu, hơn nữa hắn đã hỏi rất nhiều người nhưng ai cũng không quen với cái người tên Đường Hạ này.

Không quen biết Đường Hạ?

Chẳng lẽ mắt bọn họ đều bị mù sao?

Người đẹp như vậy thế nào lại là dạng vô danh tiểu tốt?

Ngay lúc hắn đang phiền não thì Bạch Ngọc Khiết gọi đến, dù sao thì đoàn phim cũng gần đây, qua đó một chút cũng không sao, Phong Từ Khiêm liền thuận miệng đáp ứng.

Cúp máy của Bạch Ngọc Khiết thì điện thoại nhà gọi đến:

“Từ Khiêm à, con có liên lạc được với An Mộc không?”

Vừa nghe đến cái tên này thì anh liền cảm thấy đau đầu.

Cô gái xấu xí như vậy, tính cách yếu đuối lại vô năng, vì cái gì mà cứ một hai phải có liên hệ đến anh?

Anh ta không nhẫn nại nói:

“Không có, mẹ, mẹ gọi cho cô ta không phải là được rồi sao? Tại sao cái gì cũng tìm con?”

Tô Mỹ Tuệ ở đầu bên kia khuyên nhủ:

“Không phải mẹ không gọi, nhưng mà cô ta không nhận điện, mẹ tưởng cô ta đã nhận ra cái gì đó?”

Phong Từ Khiêm nghe thấy thế nhin không được xì cười:

“Mẹ, chỉ cần không phải là đồ ngốc, ai lại nguyện ý đem tiền của mình cho người khác?”

Tô Mỹ Tuệ nói:

“Nhưng trước mặt con, nó còn không phải là đứa ngốc sao? Nếu không phải nó đối với con khăng khăng một mực, chúng ta cũng không thể đem tài chính của An thị dời đi.”

Phong Từ Khiêm nheo mắt:

“Mẹ, con mặc kệ, dù sao chuyện kết hôn gì gì đó, mẹ cứ xem mà làm đi, con còn có việc, tắt máy đây!”

Nói xong liền trực tiếp ngắt điện thoại.

Sau cuộc nói chuyện, Phong Từ Khiêm liền bức bối trong người.

Nhìn qua thì có vẻ như là đại thiếu gia được cưng chiều nhưng thật ra thì trong mắt ba mẹ, anh ta cũng chỉ là một công cụ để kiếm tiền mà thôi.

“Thiếu gia, đến đoàn phim rồi”

Tài xế nhắc nhở làm Phong Từ Khiêm hồi lại tinh thần, không kiên nhẫn bước xuống xe.

Chương 44: Tình thế thay đổi, ai nói tôi muốn rút lui?

Editor: Quý Quý

Một đám người giằng co nhau giữa đoàn làm phim.

Trên mặt Bạch Ngọc Khiết tràn đầy sự tin tưởng tự mãn, làm cho quản lý Dương không khỏi căng thẳng.

Anh nhìn An Mộc, lại nhìn về mặt giận dữ của đạo diễn Hoàng, trong lòng bất an.

Đạo diễn Hoàng tính tình ngay thẳng, lâu nay chấp nhất với nghề làm phim, thực ra tuy lời đòi nhưng không khéo đưa đẩy, quản lý Dương sợ rằng lát nữa đạo diễn Hoàng sẽ vì chuyện của Quỳnh Hoa mà trở mặt với bên đầu tư.

Dù sao...loại chuyện này cũng không phải chưa từng xảy ra!

Quản lý Dương lại nhìn thoáng qua cô diễn viên đang sắm vai Quỳnh Hoa kia.

Cô vẫn im lặng đứng đó, dáng vẻ vô cùng bình thản, dường như mọi chuyện vừa diễn ra đều không liên quan gì đến cô.

Ánh mắt mọi người nhìn chằm chằm về phía lối vào.

Rất nhanh sau đó, một thân hình cao lớn xuất hiện.

Phong Từ Khiêm vừa đến, Bạch Ngọc Khiết lập tức mềm nhũn như con chim nhỏ bay tới nhào vào lồng ngực anh, “Anh Từ Khiêm!”

Giọng nói âm ức kia...

An Mộc chạm vào gương mặt vẫn đang đỏ rất của mình.

Chắc, ai không biết còn tưởng người bị đánh là cô ta!

Phong Từ Khiêm vươn tay ôm thắt lưng Bạch Ngọc Khiết, cô liền mở miệng: “Anh Từ Khiêm, bọn họ dám thay đổi vai diễn của em, nhưng em là người do anh chọn, bọn họ làm như vậy không phải là không thêm để anh vào trong mắt sao?”

Cao tay!

Nếu không phải lúc này không thích hợp, An Mộc đã giờ ngón cái với cô ta rồi.

Mồm mép Bạch Ngọc Khiết quả nhiên điệu nghệ, rõ ràng là vấn đề ở cô ta, lại cố tình đổ hết lên đầu một mình đạo diễn Hoàng.

Quả nhiên, dễ dàng chọc cho Phong Từ Khiêm nổi giận, anh nhàu mày thật chặt, giọng chất vấn: “Sao lại thế này? Không phải đã đồng ý để Ngọc Khiết diễn vai này sao?”

Bạch Ngọc Khiết đắc ý ngẩng cao đầu, “Đúng vậy, ở đâu ra có chuyện thay đổi tạm thời, đạo diễn Hoàng nói không giữ lời, hôm nay nếu không cho tôi một lời giải thích, anh Từ Khiêm của tôi sẽ rút khỏi dự án này!”

Sắc mặt đạo diễn Hoàng vô cùng khó coi, không chịu nổi liền nói với Phong Từ Khiêm: “Vai diễn này, trái lại tôi cho rằng, cô ấy thích hợp hơn.”

Nói xong, anh ta chỉ vào An Mộc.

Phong Từ Khiêm nhìn theo tay của đạo diễn Hoàng, thời khắc nhìn thấy An Mộc, toàn thân anh cứng đờ!

Trong mắt anh hiện ra một sự không thể tin nổi, là cô!

Bạch Ngọc Khiết tiếp tục nói: “Cái gì mà cô ta thích hợp hơn? Vai diễn này rõ ràng là của tôi, anh Từ Khiêm, anh nói gì đi chứ?”

Phong Từ Khiêm ngây ngẩn ừ một tiếng.

Đạo diễn Hoàng nghiêm túc nói: “Nếu anh Phong đã nói vậy, thì rút lui đi, bằng không bộ phim này tôi không quay nổi nữa.”

Lời này, ngoài uy hiếp còn tức giận.

Quản lý Dương hồi hộp đến mức trán nhễ nhại mồ hôi.

Bạch Ngọc Khiết hừ lạnh một tiếng, “Rút lui thì rút lui, anh Từ Khiêm sẽ đầu tư vào bộ phim truyền hình khác, không chừng tôi còn được làm nữ chính!”

Nói tới đây, cô khoắc cánh tay Phong Từ Khiêm, “Anh Từ Khiêm, chúng ta đi thôi!”

“Đi?” Phong Từ Khiêm hoàn hồn, “Đi đâu?”

Bạch Ngọc Khiết đắc ý nói, “Rút lui, đi tìm luật sư nói chuyện, yêu cầu đạo diễn Hoàng hoàn tiền lại cho chúng ta!”

Bạch Ngọc Khiết vô cùng hưng phấn nói.

Một số tiền lớn như vậy, tự mình có thể mua lại được một bộ phim thần tượng, đến lúc đó mình sẽ là nữ chính...

Còn đang ảo tưởng ta tương lai đã bị giọng nói kinh ngạc của Phong Từ Khiêm kéo giật lại, “Rút lui? Tôi nói rút lui hồi nào?”

Bạch Ngọc Khiết sững sờ nói, “Anh Từ Khiêm...”

Phong Từ Khiêm lập tức mặc kệ cô, tươi cười đầy mặt tiêu sái đi đến trước mặt An Mộc, “Đạo diễn Hoàng nói đúng, cô thực sự thích hợp với vai diễn này hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Đường tiểu thư, có thể mời cô ăn cơm tối không?

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc nhíu mày lại.

Phong Từ Khiêm nhìn cô bằng ánh mắt cực nóng.....

Đột nhiên liền nghĩ đến bữa cơm hôm trước, Phong Kiều nói thích mình.

Đến, xem ra, hiện tại chính mình thay đổi khiến đối phương hứng thú, cũng không biết cái loại hứng thú này, có thể tiếp tục được bao lâu.

Bất quá, nếu như vậy.....

Ánh mắt của An Mộc vừa đảo một vòng, hơi nghiêng đầu, mang gương mặt bị tát của mình xoay qua, rõ ràng là dấu vết của bàn tay, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt của Phong Từ Khiêm.

Sắc mặt của Phong Từ Khiêm tối sầm lại, quay đầu lại nhìn về phía Bạch Ngọc Khiết, “Cô đánh An Mộc?”

Bạch Ngọc Khiết bị thái độ của Phong Từ Khiêm làm cho mơ hồ, thấy mình có thể nói chuyện được với Phong Từ Khiêm, nhất thời làm bộ mặt đáng thương mở miệng, “Ô ô, anh Từ Khiêm, ta cũng là bị tức điên, cực khổ tới đóng phim, lại phát hiện nhân vật của mình bị cô ta cướp, ta.....”

“Vậy có thể tùy tiện đánh người sao!”

Bạch Ngọc Khiết trơ mặt ra không hiểu.

Phong Từ Khiêm..... đang quở mắng mình sao.

“Bạch Ngọc Khiết, thân là một người diễn viên, phải chú ý hình tượng chính mình trước công chúng chứ, cô như thế nào có thể lỗ mãng như vậy?” Phong Từ Khiêm quở mắng.

Nhân viên công tác chung quanh, toàn bộ giễu cợt nhìn về phía Bạch Ngọc Khiết, vừa rồi không phải còn kiêu ngạo sao.

Bạch Ngọc Khiết cảm thấy khó chịu cực kỳ, “Anh Từ Khiêm, ta.....”

“Tôi không phải là anh của cô.” Phong Từ Khiêm lại mở miệng, giống như vứt đi một con ruồi bọ, “Được rồi, nơi này không có nhân vật nào cho cô, vậy cô có phải nên rút lui hay không?”

Mặt của Bạch Ngọc Khiết có một chút tái nhợt.

Hoàng Đạo cùng Dương Kịch Vụ liếc nhau, Dương Kịch Vụ lập tức tiến lên một bước, “Bạch tiểu thư, mời cô rời đi, nếu cô không rời đi, chúng tôi liên phải kêu nhân viên công tác.”

Bạch Ngọc Khiết như cũ không thể tin tưởng, rốt cuộc..... Đã xảy ra chuyện gì.

Đây là cái tình huống gì, tình huống đột nhiên liền xoay chuyển.

Trong đầu đột nhiên dần hiện ra cuộc gọi điện thoại hôm nay của An Mộc, “Anh Từ khiêm thích người khác.....”

Chẳng lẽ người khác này, chính là cô ta.

Ánh mắt của cô, hung tợn nhìn về phía Đường Hạ.

Bạch Ngọc Khiết bị đuổi ra, trong sân lại lần nữa khôi phục cảnh tượng bận rộn.

Vừa rời cốt truyện đều đã chụp xong, nhưng yêu cầu bổ sung chụp mấy cái hình ảnh.

Chờ đến An Mộc cùng Tạ Nghi chụp xong, liền nhìn tới Phong Từ Khiêm còn ở bên ngoài đi bộ.

An Mộc thay đổi quần áo, từ phòng thử đồ đi ra, Phong Từ Khiêm liền lập tức đi tới, “Đường tiểu thư, không biết tôi có may mắn mời cô đi ăn một bữa cơm?”

Ăn cơm?

An Mộc nhìn đối phương, trong ánh mắt hiện ra một tia sáng.

Cơm tôi miễn phí, ăn chùa ngu sao không ăn.

Thành phố C bên trong khách sạn xa hoa nhất.

Phong Kiều từ bên trong xe bước xuống, cầm điện thoại, đang nghe người phụ trách là Tôn giám đốc nói.

Tôn giám đốc thật cẩn thận hỏi, “Phong tổng, nữ nhân vật số 2, có hai người tương đối thích hợp, một người là Đường Hạ, một người khác là.....”

Phong Kiều trực tiếp mở miệng, “Tuyển ai cũng không chọn Đường Hạ.”

Vật nhỏ muốn đóng phim.

A!

Giải trí tốt xấu lẫn lộn, căn bản không thích hợp với cô.

Cúp điện thoại, anh hướng phòng VIP xa hoa đi tới.

Anh đi tới, bước chân của anh, đột nhiên dừng lại, tầm mắt ngừng ở cách đó không xa có hai người đang ngồi.

An Mộc đang ở vui đầu ăn bò bít tết.

Đối diện, Phong Từ Khiêm cẩn thận dò hỏi, “Đường tiểu thư, cô thích cái dạng đàn ông gì?”

Ánh mắt ranh mãnh của An Mộc chợt lóe lên, ngẩng đầu, cười tủm tỉm mở miệng, “Tôi thích —— xử nam.”

Nhưng lời này vừa nói xuống, trong nháy mắt cô rung mình một cái, bởi vì có một đôi mắt hung ác nham hiểm, đang nhìn cô chằm chằm.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Tôi thích.....trai tân

Editor: Quỷ Quỷ

Trong đại sảnh chỉ có hai người, An Mộc cúi đầu thưởng thức mỹ vị.

Đồ Tây ở đây đã 8 năm cô không ăn rồi.

Hương vị vẫn ngon lành như trước.

Nhà họ An rất có gia giáo, nhiều năm như vậy rồi cô vẫn có thể làm được những cử chỉ tao nhã.

An Mộc là cố ý.

Nếu để Phong Tử Khiêm cho rằng mình cũng chẳng khác gì đám tiểu minh tinh dễ dãi kia, anh ta còn quý trọng mình hay sao?

Quả nhiên, thái độ của Phong Tử Khiêm khá thận trọng.”Nhìn tác phong của Đường tiểu thư, có vẻ như xuất thân từ một gia đình nổi tiếng?”

An Mộc dừng lại một chút, trả lời nước đôi:”Nhà tôi gia giáo rất nghiêm.”

Phong Tử Khiêm hiểu ra, người con gái xinh đẹp như vậy, sao có thể là con nhà trung lưu. Bước chân vào làng giải trí hẳn đã sớm nổi tiếng rồi, sao có thể đến tận bây giờ chỉ một quán cáo?”

Phong Tử Khiêm cẩn thận giải thích cho cô về lai lịch nhà hàng này, lời nói thú vị, làm người ta cảm thấy anh vừa khen ngợi vừa thổi phồng.

An Mộc vừa ăn vừa nhìn Phong Tử Khiêm.

Ài!

Con người từ trước đến nay không hề khách khí đối với mình, cứ gặp lại nói cô là đồ quái dị, giờ phút này như đang quỳ xuống phục tùng dưới váy cô.

Thật buồn cười!

Nếu đối phương biết mình chính là vị hôn thê xấu xí kia của anh ta, không biết anh ta sẽ phản ứng thế nào?

An Mộc nghĩ vậy, đột nhiên mở miệng:”Nghe nói anh Phong vừa mới đính hôn?”

Phong Tử Khiêm nghe thấy lời này, nhất thời trở nên nóng nảy:”Đường tiểu thư, tôi tuyệt đối không hề có tình cảm với vị hôn thê của tôi, cô ta là một người quái dị! So ra không bằng được một ngón tay của cô!”

An Mộc cười lạnh, “Vị hôn thê của anh thì có liên quan gì đến tôi?”

Phong Tử Khiêm âm ừ, đột nhiên mở miệng:”Đường tiểu thư đã có bạn trai chưa?”

An Mộc nhún mày.

Chắc chắn!

Không ngờ con người thay người tình như thay áo như Phong Tử Khiêm lại có lúc ngượng ngùng như thế này!

Đùa cợt với anh ta thật là vui!

An Mộc im lặng tầm 10 giây, nhận ra đối phương càng lúc càng căng thẳng, mới mở miệng:”Không có.”

Phong Tử Khiêm thở phào một cái, thần sắc cũng bình tĩnh trở lại, nhìn An Mộc thận trọng hỏi:”Vậy Đường tiểu thư, cô thích một người đàn ông như thế nào?”

An Mộc hai tay đỡ cằm, đôi mắt phượng trong trẻo thấu triệt, giả hoạt bức người.

Thích kiểu đàn ông gì?

Cô sống ở nhà họ Phong từ nhỏ, mỗi ngày đều nung nấu tư tưởng đoạt lại An thị, hơi đâu mà nghĩ đến cái đó?

Nhưng mà...không hiểu sao, cô lại nhớ đến đôi mắt hoa đào xinh đẹp của ai đó.

Yêu nghiệt!

An Mộc lắc lắc đầu, muốn vứt con người kia ra sau đầu.

Nhớ tới anh ta làm cái gì chứ?

Người nhà họ Phong, chẳng có ai tốt đẹp!

An Mộc bấu môi, lại nhìn Phong Từ Khiêm đang chờ mong nhìn cô.

Đột nhiên muốn trêu chọc anh ta một chút.

An Mộc nghĩ nghĩ, hai mắt sáng lên, “Tôi thích.”

Cô cố tình kéo dài âm ra, làm Phong Từ Khiêm càng căng thẳng hơn, rồi mới phun ra: “Trai tân.”

Một câu này thôi làm Phong Từ Khiêm sầm mặt lại.

C thị này có ai không biết, Phong thiếu gia của nhà họ Phong có thói quen phong lưu?

Trong nháy mắt Phong Từ Khiêm đột nhiên cảm thấy hối hận vì mình quá mức tự tin.

Anh ho khan một tiếng: “Trai tân thì có gì tốt chứ, không trải qua tình yêu, nhất định sẽ không biết cách yêu thương phụ nữ.”

An Mộc nghe vậy, gật gật đầu: “Cũng đúng!”

Nhìn thấy ánh mắt Phong Từ Khiêm lại sáng lên, cô hí hóp mở miệng: “Nhưng làm sao bây giờ, tôi chỉ thích sự thuần khiết trong sạch, hàng đã qua sử dụng làm tôi thấy buồn nôn.”

Phong Từ Khiêm sắc mặt càng đen.

An Mộc cảm thấy thật khoan khoái, tao nhã cầm lấy khăn tay, chấm chấm môi, đứng lên nói: “Cảm ơn bữa tối của anh, tôi đã ăn rất ngon.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Chú út, cô ấy có phải rất xinh đẹp không?

Editor: Tuna

Nói xong cô liền muốn rời đi.

Nhưng khi quay đầu liền nhìn thấy một cặp mắt độc ác nham hiểm đang nhìn nàng.

An Mộc hoảng sợ đến nỗi toàn thân đều cứng nhắc.

Thân hình cao lớn của Phong Kiều đứng nơi đó dường như có thể che khuất cả mặt trời.

Khuôn mặt tuấn đạt, không chút biểu tình, người thường qua lại sẽ thấy đôi môi anh cũng sẽ có lúc tạo nên vài gợn đường cong inh đẹp, nhưng mà giờ phút này nơi đó lại lạnh thành một mảng.

An Mộc giật mình.

Tên này đã đứng ở đó bao lâu rồi? Lời mình nói lúc này anh ta đã nghe được bao nhiêu?

Bị anh nhìn thấy mình cùng Phong Từ Khiêm ăn cơm, An Mộc tự nhiên lại thấy có chút chột dạ.

Cô dừng bước. Ở bên này Phong Từ Khiêm đã đứng lên:

“Đường tiểu thư, tôi thật sự rất thích cô, tôi....Á, chú út? Sao chú lại ở đây?”

Lời thổ lộ của Phong Từ Khiêm bởi vì sự xuất hiện của người đàn ông này mà bị ngắt quãng.

Anh ta kinh ngạc nhìn Phong Kiều.

Phong Từ Khiêm thật ra không thấp, thân cao chừng 1 mét tám, đứng ở một chỗ cũng có thể xem là tuấn lãng mỹ nam.

Nhưng khi đứng cạnh Phong Kiều, anh ta lúc này không khác gì một cậu học sinh tiểu học, hơn nữa lại vô cùng nhát nhòa.

Đây chính là bản lĩnh của Phong Kiều, không nói không rằng, không chế cựa diện làm cho ánh mắt của người khác cũng phải dời theo.

An Mộc bị anh ta nhìn chăm chăm liền cảm thấy nuốt không trôi.

Cuối cùng cũng nhìn không được quay đầu tránh đi ánh mắt của anh.

Đôi mắt hẹp dài của Phong Kiều hiện ra một tia tàn khốc.

Quay đầu nhìn Phong Từ Khiêm, cười nói:

“Chú tới gặp một người khách, sao đây...đang hẹn hò à?”

Lời nói ngả ngón đầy châm chọc làm cho An Mộc cảm thấy lòng ngực đầy chua xót.

Còn chưa kịp hồi phục lại tinh thần, đã bị Phong Từ Khiêm nhanh chóng thủ đoạn giới thiệu:

“Chú út, đây là Đường Hạ, là người mà mấy ngày trước cháu có cho chú xem, có phải là rất xinh đẹp hay không?”

Ánh mắt của Phong Kiều lại một lần nữa không kiên nhẫn nhìn về phía cô.

An Mộc bị nhìn chăm chăm liền cảm thấy mình đang bị hắt lọi hết từ trên xuống dưới mà nhìn vậy.

An Mộc bực bội cắn chặt răng.

Dựa vào!

Cái loại ánh mắt này làm cho cô thấy mình như là bó cải trắng ngoài chợ bị người ta bắt bẻ vậy.

Cô ngồi thẳng lưng, mở to mắt trừng lại.

Sau đó liền nhìn thấy trên môi Phong Kiều xuất hiện một nụ cười chế nhạo:

“Cũng bình thường thôi!”

Bình thường!

An Mộc tức đến khó thở. Đối với gương mặt của mình cô tuyệt đối có lòng tin.

Không phải cô tự ki mà thật sự là gương mặt này trong làng giải trí nhất định là có một không hai!

Phong Từ Khiêm đột nhiên thở ra:

“Cháu biết chú chương mắt cô ấy, chú út đã gặp qua biết bao cô gái rồi chắc chắn sẽ không tranh với cháu!

Lời này vừa nói ra, An Mộc lập tức nhìn về phía Phong Kiều. Tuy rằng cô cũng không biết là mình đang chờ mong điều gì!

Phong Kiều đương nhiên là xem thường cái liếc mắt vừa rồi của An Mộc, môi càng cười càng sâu, hé miệng định nói gì đó.

An Mộc biết tên chết tiệt này nhất định sẽ không nói cái lời gì hay ho đâu, trong lòng quỳnh lên, lập tức mở miệng:

“Chú út này, anh không phải là xử nam đó chứ?”

Lời vừa nói xong An Mộc đã hối hận không kịp.

Người đàn ông này không dễ chọc đâu!

Tại sao mình lại ba lần bốn lượt đi châm chọc hắn??

Bị hắn châm chọc vài câu cũng đâu có mất miếng thịt nào!

An Mộc thậm chí không dám ngẩng mặt lên nhìn anh, liếc mắt qua liền thấy trong con ngươi của Phong Kiều tràn đầy lửa giận.

Sắc mặt anh vẫn bình tĩnh như cũ, khóe miệng vẫn giữ nụ cười tà khí ấy. Nhưng An Mộc cảm nhận được rất rõ ràng một luồng áp lực đến từ phía anh.

Anh ta từng bước từng bước một đến gần An Mộc, làm cho cô muốn thở cũng không thở nổi.

Đứng trước mặt An Mộc thân hình cao lớn của Phong Kiều tựa như một ngọn núi cao đầy áp bách.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Ý em là, em thích tôi?

An Mộc cuối cùng cũng cảm thấy sợ hãi.

Cô muốn lùi về sau nhưng lại chẳng biết lùi tới nơi nào.

An Mộc liền tưởng tượng, khi mình bị ánh mắt kia làm cho mê muội, mất cảnh giác, ngay lập tức sẽ bị tóm lấy rồi xé thành trăm mảnh.

Phong Từ Khiêm ngay lập tức chen ngang vào giữa hai người, đẩy An Mộc lùi về phía sau lưng anh ta: "Chú út, cô ấy không hiểu chuyện, anh đừng so đo với cô ấy được không."

Phong Từ Khiêm che khuất tầm mắt người đàn ông kia, An Mộc mới cảm thấy không khí lúc này thông thoáng hơn một chút.

Phong Từ Khiêm nói xong câu đó, quay đầu lại nhìn An Mộc: "Cô Đường, chú út của chúng tôi là tổng giám đốc của FAE, cô muốn hỗn xược trong giới giải trí thế nào là việc của cô, nhưng không thể đắc tội với anh ấy!"

Nói xong anh ta còn dùng ánh mắt ra hiệu cho An Mộc, ý tứ vô cùng rõ ràng.

An Mộc không thèm nhìn anh ta, ánh mắt chằm chằm, nhìn thẳng vào Phong Kiều.

Người đàn ông này chắc chắn sẽ không dễ dàng mà buông tha cho cô.

Trong ánh mắt đào hoa của Phong Kiều lóe lên một tia tà ác, ánh mắt ấy lướt từ trên người Phong Từ Khiêm sang người cô, rồi dừng lại.

Bị anh ta nhìn chằm chằm, An Mộc cảm tưởng như thần trí mình chợt đóng băng!

Phong Từ Khiêm tiếp tục cố tình cất giọng: "Chú út, anh đừng nóng giận, tôi thay mặt cho cô Đường xin lỗi anh."

Đôi mắt sâu thẳm của Phong Kiều phóng ra một tia sắc bén, An Mộc dù đang mở to mắt cũng không dám chạm phải ánh mắt anh ta, dù vậy cũng có thể cảm nhận được sự tức giận và lạnh lùng của anh ta, giọng nói anh ta cất lên như đến từ địa ngục Tu La: "Thế còn cô?"

Phong Từ Khiêm cũng bị đối phương làm cho sợ hãi đến cứng họng, lại không ngăn cản được An Mộc trước mặt, liền đứng im không nhúc nhích.

An Mộc cắn chặt răng.

Cô chẳng làm gì động đến anh ta, dựa vào đâu mà đứng đây vênh mặt sai khiến cô chứ?

Nghĩ vậy An Mộc đẩy Phong Từ Khiêm ra, ngẩng cao đầu: "Chú út, tôi đắc tội với anh khi nào vậy?"

Sắc mặt Phong Từ Khiêm càng trắng bệch ra.

Phong Kiều nheo mắt: "Ý em là, em thích tôi?"

An Mộc lại ghen một lần nữa.

Giọng nói vang lên với ngữ khí rất bình thường nhưng lại làm cho An Mộc thực sự hoảng hốt.

Cô hít một hơi thật sâu, lại thêm một hơi thật sâu nữa.

An Mộc nhìn Phong Kiều, tự tiếp thêm can đảm cho chính mình.

Cái tên sao chổi này ba lần bảy lượt đùa giỡn với cô, dựa vào đâu mà cô phải đứng trước mặt anh ta mà ăn nói ý tứ khép nép cơ chứ!

An Mộc đột nhiên ngẩng đầu: "Tôi nói tôi thích trình nam, chú út, có phải anh muốn nói rằng, anh là trình nam?"

Những câu này so với những lời lúc nãy, quả thực làm cho Phong Từ Khiêm hải hùng khiếp vía.

Nhưng đồng thời cũng nhìn An Mộc với ánh mắt điên cuồng ngời sáng.

Nữ thân của anh ta, quả nhiên không tầm thường.

Trước mặt chú út mà dám dùng khẩu khí đó, chỉ có thể là có một không hai!

Phong Kiều cong môi: “Nếu không phải, thì em có đổi ý không?”

Trời!

Liệu có gì nhầm lẫn ở đây không?

Có thể tưởng tượng đến lần đầu tiên, khi đó tuy bị mất hết lí trí nhưng vẫn nhớ như in từng cử chỉ của anh ta!

Không thể kìm được nữa, lửa giận trong lòng An Mộc cháy lên bùng bùng, như vừa ăn phải gan hùm, cô hừ lạnh một tiếng: “Đổi ý hay không, tôi cũng sẽ không coi trọng những người lòng dạ khó đoán, bá đạo chuyên chế, luôn luôn tự đề cao mình cho rằng con gái cả thế giới này ai cũng yêu hẳn chết đi sống lại, ngày nay, đàn ông ảm áp, biết quan tâm mới là kho báu!”

Lòng dạ khó đoán? Bá đạo chuyên chế? Luôn tự đề cao?

Phong Kiều nhú mày, cô bé này thật là một ngày không chịu đòn, ngày đó sẽ lên tận nóc nhà lật ngói!

Anh cất giọng, phát ra âm thanh đầy quyến rũ: “Vậy ý em là, em thích anh ta?”

An Mộc ghen lại, không nói nên lời.

Phong Kiều khê cười, nhưng vẻ mặt tươi cười đó của anh lại khiến cho An Mộc cảm thấy toàn thân rét run, “cô Đường, cháu trai tôi thích cô như vậy, như vậy... nếu cô có thể làm vừa lòng nó, hoặc là đồng ý bên nó một đêm, tôi sẽ cho cô cơ hội tiến vào làng giải trí, cô thấy thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Đối với các người, ai tôi cũng không có hứng thú!

Editor: Quý Quý

Phong Từ Khiêm đứng bên cạnh, đột nhiên hôm nay bị cái bánh nóng từ trên trời rơi xuống làm choáng váng đầu đầu hoa mắt.

Vừa rồi An Mộc cự tuyệt, cô đã nói rất rõ ràng rằng cô chỉ thích trai tân, giống như một cái tát đập vào mặt anh.

Nhưng sao lúc này chú út lại giúp anh?

Phong Từ Khiêm lập tức quay đầu, hưng phấn nhìn An Mộc, “Đường tiểu thư, chú tôi vẫn luôn nói lời giữ lời, em... có cần thêm thời gian suy nghĩ? Tôi thực sự rất thích em, tình cảm của tôi dành cho em tuyệt đối không phải là gặp dịp thì chơi, tôi sẽ cưới em, tôi sẽ...”

An Mộc siết chặt hai tay.

Khốn kiếp!

Lần trước, đòi hỏi cô mười lần một đêm, còn muốn đủ loại tư thế.

Lần này, trắng trợn bảo mình hầu hạ cháu anh ta?

Người đàn ông này, rốt cuộc coi mình là cái loại gì?

Lửa giận sôi trào, đôi mắt An Mộc sáng ngời, lộ vẻ sắc bén.

Nghe Phong Từ Khiêm nói, cô nhếch mép: “Ài, điều kiện thật là hấp dẫn.

Lời này vừa nói ra, Phong Từ Khiêm lập tức trở nên vui sướng, “Đường tiểu thư...”

Nhưng giây tiếp theo, An Mộc nhanh tay chụp lấy ly cà phê trên bàn hất thẳng về phía hai người kia.

Phong Kiều lùi lại một bước vừa kịp né tránh cà phê.

Nhưng Phong Từ Khiêm thì không được may mắn như vậy, gương mặt hứng trọn đồng cà phê!

An Mộc liếc mắt mỉm cười: “Tiếc là.....đối với các ngài, ai tôi cũng không có hứng thú!”

Dứt lời cô liền xoay người, nện giầy cao gót xuống sàn nhanh chóng rời đi,

Trong phòng ăn, Phong Từ Khiêm nhìn bóng lưng An Mộc, đến việc lấy khăn lau cà phê trên người cũng không màng, anh ngậy ngốc nhìn An Mộc cả nửa ngày, mới đột nhiên quay đầu, hưng phấn mở miệng: “Chú út, chú thấy không? Cô ấy quả nhiên không phải người như thế! Cháu chỉ biết rằng cô ấy không hề giống những diễn viên tâm thường khác! Chú, cô ấy thật tự trọng!”

Ánh mắt thâm thúy của Phong Kiều vẫn dõi theo bóng hình kia. Đến khi cô biến mất đằng xa thì mới thu hồi ánh mắt.

Nghe Phong Từ Khiêm nói, không hiểu sao anh cảm thấy khá vui vẻ.

Nhưng giây tiếp theo, anh liền hận không thể bóp chết đứa cháu này.

Phong Từ Khiêm nắm chặt tay quyết âm: “Chú út, cháu nghĩ kỹ rồi, cháu muốn lấy cô ấy.”

.....

An Mộc đi ra khỏi phòng ăn.

Vốn nghĩ bữa được Phong Từ Khiêm một vỏ, tâm trạng vui vẻ mà thưởng thức món bít tết tám năm rồi chưa được ăn, giờ phút này bay sạch không còn sót một chút gì.

Nước mắt từng giọt từng giọt chảy xuống từ khóe mắt, An Mộc cắn chặt răng.

Cô sớm đã biết làng giải trí là một vũng nước đục rất sâu, từng bước đi của cô chưa từng dễ dàng.

Nhưng muốn dựa vào thực lực của chính mình mà sao lại khó như vậy?

Nghĩ tới mấy lời người đàn ông kia vừa nói, An Mộc siết chặt hai tay, dầm mạnh vào không khí vài cái.

“Đồ đàn ông cặn bã thôi tha!”

Trong lòng hung hăng chửi mắng vài câu, há hê chưa thấy đâu mà âm ức trong lòng không thể giảm bớt.

Cô hít sâu một hơi, lau khô nước nơi khóe mắt, nhìn trái nhìn phải, đi vào nhà vệ sinh, rửa mặt chỉnh trang lại một chút.

Nhìn mình trong gương không thấy có vấn đề gì cô mới đi ra ngoài.

Nhưng vừa mới bước ra khỏi nhà vệ sinh, cổ tay đã bị một bàn tay chắc khỏe tóm lấy, sau đó cô bị lôi đến một góc khuất.

An Mộc ngẩng đầu liền nhìn thấy đôi mắt tràn đầy ngang ngược cột nhà của Phong Kiều.

“Buông ra!” Trong lòng An Mộc tràn đầy tức giận, cũng không muốn nhiều lời, gờ chân lên hung hăng đạp vào người anh.

Người đàn ông một tay giữ chặt hông cô, một tay đè chân cô xuống, đột nhiên cúi xuống một bên tai cô, khẽ nói, đôi mắt xinh đẹp lộ vẻ chế nhạo: “Cháu dẫu, đây là cách cô chào hỏi bề trên sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Chú nhỏ, cháu chỉ nói giỡn với chú thôi

Edit: Phong Nguyệt

Một câu cháu dẫu, An Mộc cảm thấy đại não của mình vù vù một tiếng, giống như bị sét đánh.

Anh, anh, anh.....

Anh ta đã biết.

Anh ta khi nào biết được?!

Giờ khắc này, An Mộc còn chỗ nào nhớ được sự tức giận, lòng tràn đầy sợ hãi cùng bất an khi anh ta biết được bí mật của mình.

Có lẽ nhận thấy được chính cô không có động tác gì, Phong Kiều buông lỏng cô ra.

Thân thể được tự do, đại não cũng tức khắc bay nhanh mà vận chuyển lên.

An Mộc gục đầu xuống, quyết định không thừa nhận, cái tên gia hỏa này, vạn nhất không nổ tung cô đâu.

An Mộc ngẩng đầu, cười gượng, “Phong tiên sinh có làm gì không? Cái gì cháu dâu? Anh nói, tôi nghe không hiểu. Mời anh tránh ra, nếu còn chưa tránh ra, tôi cần phải báo nguy có người quấy rầy tôi!”

Phong Kiều dựa vào trên tường, thân hình thon dài, lại cản trở đường đi của An Mộc, đôi mắt hẹp dài nhìn chăm chăm cô, nửa ngày mới mở miệng, “Tốt, vậy cô báo nguy đi, cô hẳn là biết, báo nguy yêu cầu phải có thể căn cước(CMND)?”

Thẻ căn cước.

Cô như thế nào quên mất việc này.

Lấy ra thẻ căn cước, thân phận của mình, lập tức sáng tỏ.

Hơn nữa đối phương nói giọng điệu chắc chắn, làm An Mộc không thể không thừa nhận, cô bị phát hiện rồi.

Thái độ của An Mộc, trong nháy mắt xoay chuyển tới một trăm tám mươi độ, đi phía trước một bước, nâng cánh tay của Phong Kiều, mắt phượng loé lên ánh sáng giao hoạt: “Ha, chú nhỏ người cũng thật lợi hại, cháu mới vừa rồi chỉ nói giỡn thôi!”

“Nói giỡn?” Giọng nói của Phong Kiều ngừng lại, tiếp theo giọng nói lạnh buốt mở miệng dò hỏi: “Như vậy, xử nam, cũng là nói giỡn?”

An Mộc lập tức nghẹn họng, xấu hổ cười ha ha.

Trong lòng nghi vấn, thật sự là cào tâm cô ngứa ngáy, vì thế An Mộc lẩm miệng hỏi một câu, “Chú nhỏ, vậy chú là xử nam sao?”

Khóe môi của Phong Kiều cong lên, cúi đầu, dùng cái trán của mình, chĩa vào cái trán của An Mộc, cái động tác này, làm hai mắt của An Mộc, ngơ ngác nhìn anh ta.

Qua ba giây đồng hồ, liền thành công ở trên mặt của An Mộc, thấy được một vệt đỏ hồng.

“Cô nói đi?” Giọng nói của Phong Kiều, tràn ngập tà mị cùng dụ hoặc, làm người khác có một loại ý muốn, kích động muốn phạm tội.

An Mộc nuốt ngụm nước miếng, “Cái kia, cháu, cháu như thế nào biết.”

“Cô không biết?” Lại là giọng nói hỏi lại, lại làm An Mộc cảm thấy cả một núi lớn áp lực.

Tên này liền không dễ nói chuyện sao?!

Nghe anh ta hỏi thăm, khẳng định là lần đầu tiên.

Nhưng hiện tại tới đây đây đưa cái chuyện này làm gì.

Chẳng lẽ nói..... Muốn cô phụ trách.

An Mộc quyết định nói gần nói xa, “Khụ khụ, cháu nói, khẳng định không biết”

“Cô đã biết?” Anh ta như cũ thấp giọng dò hỏi.

An Mộc nghiêm túc gật đầu, vẻ mặt thập phần nghiêm túc, “Chú nhỏ người năm nay hai mươi lăm tuổi hả?”

“Hai mươi tám”

Hai mươi tám?

Tên gia hỏa này nhìn qua, nhiều lắm cũng mới hai mươi lăm.

Hai mươi tám, chẳng phải là so với chính mình lớn hơn mười tuổi sao.

Ọe, trời ạ.

An Mộc cô là cây cỏ non thể nhưng bị một con trâu già ăn.

An Mộc mở miệng, “Hai mươi tám, Chú nhỏ người phong lưu phóng khoáng, anh tuấn tiêu sái, phụ nữ bên người khẳng định không ít.”

Nói tới đây, nhất thời lầy lờn, “Đương nhiên, chú nhỏ của cô trước nay giữ mình trong sạch, ghét nhất những phụ nữ có tiếng đó, chính là, tôi cảm thấy có một người, người này khẳng định cự tuyệt không được.”

“Ồ?” Mặt mày của người đàn ông này vẩy lên một cái, “Ài?”

“Năm ngón tay của cô!” An Mộc bắt đầu tán dóc – giọng điệu hết mức tình cảm, thể nhưng còn có dáng vẻ nghiêm túc: “Cái này đi, kỳ thật là lần đầu tiên của chú, chính là cho cháu, cái kia, cho nên, chú cũng không thể xem như có chỗ mang đi, cho nên, cái kia, chú đừng tìm cháu phụ trách a, muốn tìm liền tìm nó đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Anh muốn bao dưỡng tôi???

An Mộc cười hắc hắc, phát phát tay với người đàn ông đối diện: “chú à, không nói nữa, khi khác gặp lại”.

An Mộc định xoay người bước đi, bả vai bỗng bị một người túm chặt

Quay đầu lại, cô bỗng thấy anh ta giờ một thẻ vàng đen trước mặt mình, ánh mắt An Mộc lập tức sáng lên

Thẻ vàng đen – đánh dấu lớp người giàu nhất thế giới, nhận được đặc quyền thẻ tín dụng

Dựa theo hoàn cảnh của An Gia năm đó, bố cô đã có một thẻ vàng đen, chỉ tiếc không thể đưa ra cho họ biết.

Thẻ này có thể đã sử dụng một số tiền cực kì lớn, An Mộc quả thực không dám tưởng tượng!

Hai mắt cô sáng lên nhìn chăm chăm vào vào cái thẻ kia, có thẻ này, cô thậm chí có thể dễ dàng dành lại một góc cổ phần!

Nuốt xong nước miếng, An Mộc quay đầu lại, nhìn về phía Phong Kiều: “Đây là cái gì, có ý nghĩa như thế nào?”

Phong Kiều với dáng vẻ quyến rũ, thấp giọng, lạnh lùng: “Em muốn biết?”

An Mộc ngay tức khắc gật đầu không chút đắn đo.

Phong Kiều giờ tấm thẻ ra trước mặt cô: “cho em”

“Tôi?” An Mộc đưa một tay chỉ thẳng vào mình, không thể tin được rằng chiếc bánh ngon từ rơi từ trên trời lại đáp thẳng xuống đầu mình.

Phong Kiều gạt đầu dứt khoát để xác nhận lại một lần nữa, sau đó nhét tấm thẻ vào tay An Mộc.

An Mộc ngay tức khắc tâm trí miên man bất định: “Anh, anh muốn bao dưỡng tôi?”

Đôi mắt Phong Kiều trùng xuống: “Tùy em nghĩ.”

An Mộc lại một lần nữa nuốt nước miếng: “Vậy, anh muốn tôi làm gì?”

Nói xong, An Mộc lùi về phía sau một bước, bất giác lấy tay vòng qua, che kín lấy ngực: “Một đêm 10 lần, các loại tư thế?”

Tên này... thật sự là không từ một chiêu trò nào sao?

Nhưng hẳn làm sao có thể làm chuyện đó 10 lần vào mỗi tối được chứ?

Không sợ kiệt sức sao!

Phong Kiến lắc đầu, chỉ đứng đó, phong thái ngời ngời, thoát tục, thấp giọng mở miệng, phát ra thứ âm thanh đầy mê hoặc, đầy ý vị: “Chỉ cần em đáp ứng cho tôi một yêu cầu”.

Một yêu cầu ư?

An Mộc lần này kiểu gì cũng phải gật đầu ưng thuận rồi!

Nhưng trong tức khắc cô lại đề cao cảnh giác:” Điều không nên thường đến muộn, nhưng giờ anh nói gì, tôi sẽ nghe đấy”.

Chắc sẽ là một yêu cầu nào đó rất khó khăn cho mà xem!

An Mộc ta đâu có ngốc chứ!

Phong Kiều khép mắt làm ngo, cất giọng như vô tình:” Không tiến vào giới nghệ sĩ”.

Không tiến vào giới nghệ sĩ?

An Mộc ngẩn người.

Cúi đầu nhìn tấm thẻ trong tay.

Ngẩng đầu lại nhìn thấy diện mạo xuất chúng của tên yêu nghiệt Phong Kiều

Có lộc liền tay, lại thêm một yêu nghiệt mỹ nam như vậy, cơ hội này hẳn sẽ không đến lần thứ hai.

Đặc biệt là loại người này, từ nhỏ đến lớn làm gì cũng không liên quan đến phụ nữ, điều này không phải là quá tốt sao?

An Mộc cong môi cười tự giễu, sau đó nhét lại thẻ vàng đen vào trong tay Phong Kiều:” chú à, cảm ơn lòng tốt của anh”.

“Em không cần?” Phong Kiều vẫn giữ sắc mặt trầm ngâm, làm cho An Mộc cảm thấy có khí lạnh đang quanh quẩn cạnh cô, không thể thoát ra được.

Dẫu biết khi mình gạt đầu, Phong Kiều chắc chắn sẽ không hài lòng, nhưng cô vẫn cắn răng, dứt khoát gạt đầu.

Phong Kiều cất giọng, nửa bình tĩnh nửa có chút không vui:” Em đi diễn không vì tiền?”.

An Mộc không chút do dự đáp lời:” thực sự, không hoàn toàn là vì tiền”.

Phong Kiều nhú chặt mày, con bực tức đã lên đến tận cổ, khí giận từ lời nói tỏa ra:” Thế là vì cái gì?”

Vì cái gì?

Cô không thể nói cho anh ta biết rằng mình đi diễn cái chính là muốn trả thù anh ruột của hấn ta, muốn làm cho những người đã từng châm chọc, cười nhạo và khinh thường cô cuối cùng phải phủ phục dưới chân cô.

Đương nhiên, còn một lí do khác...

An Mộc mấp máy môi, không nói nên lời.

Phong Kiều tiến lên phía trước một bước, tới gần cô, cúi thấp đầu, khoảng cách giữa hai người gần đến nỗi An Mộc có thể cảm nhận được cả hơi thở của anh ta.

Người hấn mang một luồng khí mát lạnh, hỗn loạn, thoang thoang mùi thuốc lá trong hơi thở, tất cả quện vào nhau một cách dễ chịu tựa như muốn xâm nhập thẳng vào đại não An Mộc, mê hoặc tâm trí cô.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Chú út, trong lòng tôi chỉ có anh thôi

Editor: Quý Quý

Anh vươn ngón tay thon dài, nâng cằm An Mộc lên, buộc cô phải nhìn thẳng vào mắt mình, sau đó trầm giọng hỏi:”Cô muốn đoạt lại An thị?”

An Mộc không phủ nhận, vẫn cắn chặt răng không nói câu nào.

Hành vi cử chỉ của cô rất kỳ quái, chỉ e Phong Kiều đã sớm cảnh giác, lúc này có phủ nhận cũng chẳng có tác dụng gì.

“Nói.” Phong Kiều hơi dùng sức, An Mộc lập tức cảm thấy cằm mình tê rần.

“Nói cái gì?” An Mộc tức giận, âm ức nói: “Anh thì từ đầu đến giờ vẫn luôn là của tôi! Tôi chỉ lấy lại thứ vốn thuộc về mình thôi!”

Mắt cô uon ướt, trong đôi mắt lúng liếng của Phong Kiều có chút biến động.

Anh đột nhiên nói: “Nhưng hiện tại, tôi đã biết được kế hoạch của cô, nên làm gì bây giờ?”

Về mặt anh buồn rầu, nhưng ánh mắt thì ráo hoảnh châm chọc, coi việc đùa cợt An Mộc là một loại thú vui.

An Mộc hít sâu một hơi, “Ý anh làm gì là làm gì?”

Ngón tay Phong Kiều miết cằm An Mộc, da thịt trắng mịn này, nếu lột hết quần áo ra, thật làm cho người ta hận không thể cắn một miếng, sắc mặt anh sa sầm, đôi môi mỏng chậm rãi nhếch lên: “Cô là người ngoài.”

An Mộc giả vờ, né tránh sự đùa giỡn của đối phương.

Phong Kiều cũng không để tâm, ánh mắt rơi xuống ngón tay mình, tiếp tục nói: “Nhưng chủ nhân nhà họ Phong là anh cả của tôi, cô nói xem, biết rõ cô sẽ gây bất lợi cho bọn họ, có khi nào tôi nên qua đó nhắc nhở một chút?”

Trái tim An Mộc trùng xuống, nghiêng răng nghiêng lợi trùng mắt nhìn anh, “Anh.”

“Tôi làm sao?”

An Mộc giận đến nổi tức ngực khó thở.

Người đàn ông này nếu muốn nói thì sớm đã nói rồi, việc gì phải chờ đến bây giờ?

Anh ta cố tình lấy chuyện này ra uy hiếp mình.

An Mộc hít sâu, tròng mắt chuyển động, cố gắng điều khiển cơ mặt mình nở ra chút tươi cười, cô nhìn người đàn ông, nói giọng nũng nịu. “Chú út, sao tôi có thể là người ngoài được chứ?”

Gương mặt nhỏ nhắn của cô xấu hổ: “So với bọn họ chúng ta rõ ràng thân thiết hơn mà!”

“Ồ, sao tôi thấy cô chẳng có cảm giác gì vậy?” Phong Kiều cười như không cười, chăm chú nhìn cô.

An Mộc trong lòng không khỏi điên tiết, “Làm sao có thể chứ, lần đầu tiên nhìn thấy chú tôi đã thích anh rồi! Trong lòng tôi chỉ có anh thôi!”

“Ài, chẳng trách cháu dâu mỗi lần nhìn thấy tôi lại luôn luôn nhiệt tình như vậy.”

“Anh!” An Mộc lập tức đỏ mặt, cứ nhìn thấy cái điệu bộ này của Phong Kiều, bao nhiêu ngoan ngoãn bay biến sạch sẽ, lại gật gật đầu, trở về hình dáng con mèo nhỏ bị cướp đi móng vuốt.

“Cho nên, chú trăm ngàn lần không thể nói cho bọn họ biết.” An Mộc thở dài, “Chú út, từ nhỏ cái gì tôi cũng không biết, người lại ngốc nữa, cũng chỉ yêu thích mỗi diễn xuất, con người mà, ai cũng có một ước mơ để theo đuổi, cho nên.”

“Cô có 2 lựa chọn.” Người đàn ông lạnh lùng mặt không biến sắc, đôi con ngươi hẹp dài nhìn chằm chằm An Mộc, “1, ngoan ngoãn đến trường học bài.”

“Thứ 2?”

“Bị tôi tiêu diệt, rồi lại ngoan ngoãn học bài.”

An Mộc:.....

Con thỏ bị ép nổi nóng cũng sẽ cắn người, huống chi là con mèo nhỏ?

Về mặt An Mộc như gió nanh múa vuốt, đuôi mắt xé hiện lên chút sắc lạnh, “Chú, không có lựa chọn thứ 3 sao?”

“Không có.” Người đàn ông lập tức cự tuyệt.

An Mộc cười lạnh, “Vậy để xem, ngoài làng giải trí, anh có thể một tay che trời không?!”

Dứt lời cô xoay người bỏ đi.

Bóng lưng thẳng tắp, An Mộc cô không cần người khác thương hại, cũng không dễ dàng bị uy hiếp!

Phong Kiều nhìn theo dáng vẻ ngạo nghễ của cô, ánh mắt tràn đầy hứng thú.

Chương 53: Lại một cơ hội mới xuất hiện!

Editor: Tuna

Vốn chỉ là nể mặt ba của cô, đối với cô quan tâm một chút, nhưng bây giờ, anh lại cảm thấy thuần phục một con mèo nhỏ cũng có chút thú vị!

Khóe môi Phong Kiều hiện lên một độ cong nho nhỏ.

A!

Vật hồ này thật là càng nhìn càng khiến hấn phải để tâm!

_____ *

An Mộc ra khỏi khách sạn, trong lòng cực kì khó chịu.

Ngẩng đầu lên liền thấy màn hình lớn ở quảng trường chiếu lên quảng cáo đầu gối mà cô từng làm đại diện.

Trong nháy mắt tinh thần của An Mộc lại tràn đầy ý chí chiến đấu.

Mọi chuyện trên đời vốn đều không dễ dàng. Khó khăn lúc này cũng chỉ là thử thách mà thôi, vượt qua được thì tương lai sẽ càng thêm xuất sắc!

An Mộc ngửa đầu mỉm cười, vươn vai uốn ngược đi trên đường!

Tương lai sau này nàng còn phải chờ đợi nhiều cơ hội tại trường học, tốt nhất là mỗi ngày nên làm con ngoan trò giỏi, học tập rèn luyện bản thân nhiều hơn.

Hôm nay, chiếc điện thoại đã lâu không dùng lại reo lên.

An Mộc cầm điện thoại lên lại phát hiện đây là một dãy số lạ.

Cô có đến hai số điện thoại. Một cái là dùng cho công việc của An Hạ. Chiếc đang reo là của Đường Hạ.

An Mộc nhường mày nhanh chóng nghe máy. Đầu dây bên kia là một giọng nữ:

“A lô, cho hỏi có phải là số của Đường Hạ tiểu thư không?”

“Vâng, cho hỏi cô là...”

“A, Đường tiểu thư hảo, tôi là quản lý của đoàn phim “Chinh phục”, chuyện là Hoàng Đạo có đề cử cô cho chúng tôi, nơi này có nhân vật thật sự rất hợp với cô, không biết cô có cảm thấy hứng thú hay không?”

Đôi mắt của An Mộc lập tức phát sáng!

Cảm thấy hứng thú? Còn hơn cả vậy nữa!

Hoàng Đạo đã giới thiệu sao có thể sai được.

Chuyện duy nhất đời này hấn chấp nhất chính là làm đạo diễn a!

Nội tâm rất kích động nhưng giọng nói của An Mộc vẫn như cũ, không nhanh cũng không chậm, làm cho người nghe rất thoải mái:

“Có thể cho tôi xem trước kịch bản một chút không?”

“A, đương nhiên rồi, tình hình cụ thể chúng ta sẽ gặp mặt rồi nói nhé!”

An Mộc đồng ý: “Được!”

“12 giờ ngày mai, tại khách sạn Đế Hòa, phòng vip 301.”

“Đế hào?” An Mộc nghi hoặc!

Đế Hào chính là nơi xa hoa nhất ở thành phố C, cũng chính là nơi lần trước cùng Phong Từ Khiêm ăn bò bít tết.

Theo như lệ thường, hử vai gì đó hẳn là phải làm ở phim trường mới đúng, tại sao lại là Đế Hào?

“Thật ra thì bộ phim vẫn còn đang trong giai đoạn bí mật, nên đạo diễn không có cách nào xuất hiện ở phim trường được!”

Nghe thấy lời giải thích, An Mộc liền thông. Có rất nhiều bộ phim, trong giai đoạn chuẩn bị đều duy trì bảo mật.

Chính là đúng giờ sẽ thả ra một chút tin tức, cho nên đối với diễn viên đều yêu cầu bảo mật rất cao.

Bản bạc tốt với đối phương rồi, An Mộc lập tức trở về chỗ ở của mình. Mở thời khóa biểu liền phát hiện ngày mai có tiết!

Haizz, xem ra ngày mai không thể bùng học!

Cô mở bóp tiền ra nhìn, thế nhưng chỉ còn có hai trăm đồng? Ngày mai đi xe đến đó, ít nhất cũng phải mất một trăm rồi!

Nghĩ tới một trăm đồng, tim liền đau như cắt!

Ngày hôm sau việc đầu tiên cô làm là đi học, vừa vào lớp đã thấy mọi người chuẩn bị sẵn sàng, kỉ luật của khóa trước, đúng là kém đến tàn bạo.

An Mộc cúi đầu, không nói lời nào, ngồi vào một góc.

Từ sau khi khai giảng cô rất ít đi học, với lại dáng vẻ bay giờ cũng rất tầm thường, căn bản là không gây chú ý nên cũng không có ai quan tâm đến cô, đối với mọi người mà nói cô cũng chỉ là một người xa lạ à thôi.

Đợi một lát, đột nhiên lại có một mỹ nữ tóc vàng đến ngồi cạnh cô. Dùng tay đẩy đẩy cô:

“Đi học mà có thể nhìn thấy được cậu, đúng là thật hiếm có!”

Mặt An Mộc đỏ lên, ngượng ngùng cười với mỹ nữ bên cạnh.

Ngành An Mộc học là truyền thông, nên rất đông đảo mỹ nữ, cô gái này là thuộc hàng xuất sắc nhất, là lớp trưởng ban một, tính cách hào sảng, nhiệt tình, tên là Lý Mạt Mạt.

Từ khi An Mộc vào đại học, đây cũng chính là người duy nhất mà cô có thể nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: “Đông Hoa công chúa” phát sóng

Editor: Quý Quý

An Mộc cười cười với Lý Mạt Mạt rồi tò mò nhìn ra chỗ khác: “Có gì mà náo nhiệt thế nhỉ?”

Lý Mạt Mạt nhìn An Mộc như nhìn người ngoài hành tinh, “An Mộc, tớ thật sự hoài nghi cậu có phải cậu sống cách ly với xã hội hay không, hôm qua cậu không xem Chanh Đài sao?”

An Mộc ngẩn người, “A? Chanh Đài?”

Chanh Đài là kênh truyền hình nổi tiếng nhất thuộc đài truyền hình Giang Nam.

Phim truyền hình được phát sóng trên kênh này đều có lượt xem rất cao.

“Đúng vậy, đang chiếu ‘Đông Hoa công chúa’ đó! Bọn tớ chờ cả mùa hè! Hôm qua rốt cuộc cũng chiếu tập một rồi!”

Hả. . .

An Mộc không khỏi kinh hãi.

“Đông Hoa công chúa” không phải tuần trước mới bắt đầu khởi quay sao?

Cô chỉ tập trung vào nội dung kịch bản “Đông Hoa công chúa” chứ không hề để ý đến việc phát sóng.

An Mộc hỏi, “Nhưng mà ‘Đông Hoa công chúa’ không phải vẫn đang trong giai đoạn sản xuất sao?”

Lý Mạt Mạt ném cho cô ánh mắt “Cậu chẳng biết cái gì sất”, nhưng vẫn kiên nhẫn giải thích cho cô: “Đông Hoa công chúa” được loạt phim được phát sóng từng tuần, nó mô phỏng theo phương thức của kênh truyền hình nước ngoài, một tuần phát sóng một tập, cho nên không chờ quay xong mà cho phát sóng luôn.”

An Mộc nghe tin này, thực sự là...

Thấy vẻ mặt cô còn tỏ ra khó hiểu, Lý Mạt Mạt giải thích thêm: “Ngoài phương thức này đạo diễn Hoàng không còn cách nào khác.”

Nghe Lý Mạt Mạt kiên nhẫn giải thích, An Mộc rốt cục cũng hiểu.

“Đông Hoa công chúa” là phim truyền hình dài tập, nhận không ít phê bình chỉ trích, rất nhiều người đều nói bộ phim này sẽ không thể thành công.

Nhưng đạo diễn Hoàng trực tiếp mời diễn viên điện ảnh đóng phim truyền hình, cũng từng kéo cả Ảnh Đế về, chưa nói đến Nữ Vương, đến Nam Vương Tạ Nghi, thù lao một tập phim cũng từ mấy chục vạn cho đến hơn trăm vạn!

Đưa phim truyền hình lên màn ảnh tốn rất nhiều tiền, bình thường đã là mấy ngàn vạn..

Nếu bộ phim có quá nhiều tập phát sóng liên tục, riêng thù lao cho Tạ Nghi sẽ lên đến mấy ngàn vạn, đây là một vấn đề rất nguy hiểm.

Nhưng nếu phát sóng từng tuần, có thể căn cứ vào độ hấp dẫn để đưa ra quyết định sẽ sản xuất bao nhiêu tập.

Nếu thành tích không tốt, hoàn toàn có thể cắt bớt nội dung phim, xây dựng cái kết sớm.

Nói như vậy thì khả năng thâm hụt tiền sẽ thấp đi.

Đương nhiên, nếu phim được chú ý nhiều thì tài chính cho phần hậu kỳ chắc chắn càng nhiều.

An Mộc lập tức cảm thán, giới giải trí này thực sự phức tạp.

Nhưng cô lại vô cùng vui mừng.

Phim truyền hình được sản xuất hàng năm nhiều vô số kể, nhưng được lên sóng thì rất ít.

Phim của cô tuần trước mới quay mà tuần này đã được chiếu rồi...

An Mộc đột nhiên cảm thấy bồn chồn.

Cũng không biết Quỳnh Hoa của cô sẽ mang lại kết quả như thế nào?

Thậm chí không đợi nổi tan học về nhà xem, An Mộc trực tiếp lấy điện thoại di động tìm xem luôn,

Tập 1 rất ngắn, chỉ có 35 phút.

Toàn bộ tập một chỉ có cảnh diễn của Quỳnh Hoa và Tà Hoàng, sau đó chuyển thẳng đến vạn năm sau, Tà Hoàng thức tỉnh nhưng hoàn toàn bị mất trí nhớ, bị sự phụ mạng đi đổi tên thành Minh Uyển.

Cảnh cuối là ở trong hoàng cung, Đông Hoa ra đời.

Xem xong An Mộc có chút ngơ ngác.

Vẫn còn cảm giác kỳ diệu không thể tin nổi.

Đây thật sự là phim truyền hình mình đang diễn xuất vừa được lên sóng sao?

Cô lắc lắc đầu, nghe thấy giọng nói của Lý Mạt Mạt, “Xem hết chưa? Cậu thấy sao? Quỳnh Hoa thật sự quá đẹp! Mấy năm nay trong giới giải trí cũng chẳng có mấy người đẹp được như vậy!”

Nghe Lý Mạt Mạt nói về Quỳnh Hoa, vài nữ sinh hàng trên lập tức quay đầu.

“Đúng thế, diễn xuất qua ánh mắt của cô ấy thật tốt!”

“Các cậu không nhìn ra sao? Tư thái của cô ấy còn tốt hơn! Cô ấy diễn Quỳnh Hoa đạt đến nỗi vừa xem vừa khóc cho đến hết tập.”

Chương 55: Danh tiếng của Đường Hạ mới nổi lên, An Mộc bị tính kế

Edit: Phong Nguyệt

“Người diễn viên này tên gọi là gì? Vì sao trước kia chưa nghe nói qua?”

Mấy cái giọng nói nữ bắt đầu lái nhai.

Lý Mạt Mạt lại lộ ra nụ cười chứa ý tứ hàm xúc: “Nhóm người các cô, thế nhưng không biết tên gọi cô ấy là gì sao?”

“Cậu biết không? Mau nói, còn có phim truyền hình khác sao?”

Lý Mạt Mạt có chút đắc ý ngửa đầu, trong tay mình có tài liệu, cảm thấy mình rất kiêu hãnh, “Cô ấy gọi là Đường Hạ! Ta ngày hôm qua tra Baidu. Ai ai, các cô làm gì, như thế nào không nghe ta nói?”

Mấy nữ sinh ở hàng phía trước, một đám cầm lấy điện thoại, bắt đầu tra Baidu để tìm diễn viên Đường Hạ.

Lý Mạt Mạt thờ dài, nhìn về phía An Mộc, “Đây các cô, ai, An Mộc ta nói cho cô a, Đường Hạ là người mới, cô ấy chưa diễn xuất qua cái phim truyền hình gì đó đâu.”

Mấy nữ sinh ở hàng phía trước quay đầu lại, thờ dài, “Đúng vậy, hơn nữa tra Baidu cũng không có bài viết của cô ấy? Cũng không có bất cứ tư liệu nào về cô ấy hết!”

“Cô ấy rốt cuộc là ai? Đang làm gì?”

Mắt thấy một đám người lại lần nữa ríu rít nói tiếp, trong lòng của An Mộc, đột nhiên liền tuôn ra một dòng nước ấm áp.

Nhóm người này thích cô.

Việc này cô điều biết, đôi mắt của cô lóe sáng lên.

Từ năm mười tuổi bắt đầu vào ở nhà Phong gia, trên thế giới này, liền không có bất cứ người nào thích cô, chú ý tới cô.

Loại cảm giác được thích này, hóa ra thật sự tốt như vậy!

An Mộc cầm lấy điện thoại, bắt đầu xem xét, bất quá thời gian trôi qua mấy tiếng, thế nhưng liền có người thiết lập thiệp cho cô.

Bên trong thiệp, chỉ có ít ỏi mấy mục nói về phim truyền hình xuống dưới là mấy hình ảnh, nhưng mỗi một mục, đều xa hoa long lẫy.

Phía dưới, đã hơn vạn câu trả lời!

Một đám vào, toàn bộ đều khích lệ cô.

Trong lòng của An Mộc, là đắc ý.

Loại cảm giác hưng phấn này, vẫn luôn liên tục đến khi lão sư tiến vào phòng học, ho khan vài cái, lớp học lúc này mới tốt được một chút.

Những chương trình học hôm nay, nhất định không có người nào nghe.

Vừa mới thoát khỏi chương trình học cấp 3 hết sức khô khan, sinh viên năm nhất, đối với những việc này đặc biệt chú ý, một đám thiếu niên nhần bắt đầu thảo luận.

Lão sư nhìn thấy tình huống này, dứt khoát bắt đầu điểm danh.

Chờ đến lão sư điểm danh xong, tiết thứ hai cũng bắt đầu, An Mộc nhìn nhìn lão sư, lão sư đi qua, viết trên bảng, thân thể của An Mộc lạng lẽ ngồi xổm xuống, tính toán từ cửa sau trốn ra.

Bà vai đột nhiên bị người nào vỗ.

An Mộc hoảng sợ.

Ngảng đầu, liền nhìn thấy ánh mắt không đồng ý của Lý Mạt Mạt, nhỏ giọng mở miệng, “Cô ở lại?”

An Mộc nhú chặt lông mày, đối với Lý Mạt Mạt làm tư thế cầu xin tha thứ, mở miệng nói cho đối phương, “Ta có việc.”

Lý Mạt Mạt là lớp trưởng, phụ trách lớp là kỷ luật. Theo lý thuyết, là không thể cho cô rời đi.

Lý Mạt Mạt nhìn nhìn cô, cuối cùng thở dài, vẫy vẫy tay.

Trong lòng của An Mộc sinh ra một cổ cảm kích, cô thuận lợi rời khỏi phòng học.

Ra cửa, kêu xe taxi, đi đến Đề Hào.

Trang điểm gì đó, ở trên xe taxi làm luôn.

Xuống xe, đầu tiên là đi đến buồng vệ sinh, thay đổi quần áo, lúc này mới đi ra, hướng lầu ba phòng VIP đi vào.

Đề Hào là thành phố C xa hoa nhất, đồng thời, cũng là nơi ẩn nấp, không có bất cứ đội paparazzi(chó săn) gì có thể đuổi tới nơi này.

An Mộc đi đến phòng 301, gõ cửa một cái.

Cửa rất nhanh liền mở ra, An Mộc đi vào trong, phòng có năm, sáu người đàn ông, liền đồng loạt nhìn qua chỗ cô đang đứng.

Nhìn cô được một lúc, trong mắt mọi người đều hiện ra sự kính sợ.

Lông mày của An Mộc cứng lại, cảm thấy có điểm không thích hợp.

Đúng lúc này, cô đột nhiên nghe được giọng nói nữ vang lên, “Thực xin lỗi a, xin lỗi, ta đã tới chậm.”

An Mộc quay đầu lại, liền nhìn thấy Bạch Ngọc Khiết đang đi vào, cô ta thấy An Mộc, trong ánh mắt hiện ra vẻ đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Lý tổng, tôi kính anh một li

An Mộc bước chân vào bữa ăn, đôi mắt nheo lại.

Ngoài mặt thì bình tĩnh không chút gợn sóng nhưng trong lòng cô lại cảm thấy có chuyện gì đó cực kì bất an.

Bạch Ngọc Khiết tại sao lại ở đây?

Lại xuất hiện mấy người đàn ông bụng phê, ánh mắt rất đổi ****, làm cho An Mộc càng thêm ghê tởm.

Trông mắt khê chuyển động, cô cất giọng ngưng ngưng:” ngại quá, tôi nhầm phòng”, sau đó định cất bước đi luôn ra ngoài.

Nhưng Bạch Ngọc Khiết lại chặn lối cô, như đã quen thân từ lâu, dẫn cô đi giới thiệu:” Đường Hạ, cô không đi nhầm, tới đây, tôi giới thiệu cho cô một chút. Đây là CHINH PHỤC, đoàn phim đầu tư cho cô, vị này chính là Lý tổng, vị này là Vương tổng, vị này là...”

An Mộc bị Bạch Ngọc Khiết nắm chặt cổ tay, kéo đến bàn ăn.

Với thân thủ của An Mộc, cô dễ dàng vùng khỏi bàn tay Bạch Ngọc Khiết.

Nhưng An Mộc từ đầu đã để ý thấy lúc bọn họ vừa đi vào, có ba mươi tư vệ sĩ đi theo và dừng lại ngoài cửa chính, vì vậy, không thể nhất thời manh động được.

An Mộc đề cao cảnh giác, gương mặt luôn giữ nụ cười điềm đạm, đôi mắt phượng vừa có nét thông minh trong sáng, lại thoáng chút giao hoạt tinh anh, mỗi lần chớp động lại lại khiến người ta không thể rời mắt.

Dáng vẻ của cô lúc này quả nhiên làm cho ánh mắt mấy vị chủ đầu tư sáng lên, nhìn cô chằm chằm như muốn ăn tươi nuốt sống một mỹ nữ đang khỏa thân trước mặt bọn họ vậy.

Bạch Ngọc Khiết cười, cất giọng:” Đường Hạ, để tôi nói cho cô biết, CHINH PHỤC là bộ phim truyền hình thứ 4 về một nhân vật nữ, cô rất hợp với vai này, hay để Lí tổng giúp cô một phen?”

An Mộc nhìn Lí tổng

Thấy Lý tổng đang hướng ánh mắt chăm chăm về phía mình

Lý tổng này tai to mặt lớn, thân khoan thể béo, nhưng lại đang cố tình khép nhỏ đôi mắt, làm toát lên vẻ sắc xảo ma mị, hai con mắt híp lại thành một đường ngang làm cho An Mộc nhìn không được thuận mắt.

An Mộc không nhớ chính xác đã gặp anh ta khi nào, nhưng xem thái độ anh ta như vậy, dù cô có không muốn, cũng đành miễn cưỡng mà chấp nhận.

Đề hào là người có đất dụng võ ngay chỗ họ đang đứng, kế hoạch tự mình bí mật đề ra đem đến kết quả tốt bất ngờ, An Mộc nghĩ nếu lúc này cô mạnh động lao ra khỏi căn phòng, chắc sẽ chẳng có ai tình nguyện giúp cô.

Suy đi tính lại một lúc, An Mộc bật cười.

Cô tùy tiện ném túi xách xuống cạnh ghế sofa, sau đó cời nút thắt áo khoác.

Hôm nay cô vẫn mặc theo phong cách cũ, chiếc áo vàng nhạt liền với váy dài đến đầu gối, chỉ là đột nhiên trời chuyển lạnh nên cô khoác thêm bên ngoài một chiếc áo gió chùng màu đỏ, có dây buộc ở eo.

An Mộc cời đồ, lại ném lần nữa xuống sofa, lúc này tiến lên phía trước, nũng nịu cất giọng:”Lý tổng, sếp tổng.”

Thấy cô mở lời trước như vậy, ánh mắt Lý tổng lập tức sáng lên, vẩy vẩy bộ vuốt heo (ý chỉ bàn tay đầy thịt) có ý vờ An Mộc lại:” Tiểu Đường à, tôi đây, ngồi xuống nào”.

An Mộc lại một lần nữa nở nụ cười, nhẹ nhàng đưa tay nâng một chiếc ly trên bàn ăn lên, rót rượu vang đầy đến nửa ly, dựa người vào sofa:”Lý tổng, gặp anh làm tôi hưng phấn hẳn”.

Lý tổng nghe vậy ha hả cười, một cái vuốt heo liền đáp lên vai An Mộc.

Tên Lý tổng này người ngòm phốp pháp, bàn tay to như tay lợn của hân ta mang theo luồng khí ẩm ướt nóng hổi, khiến cho An Mộc càng lúc càng thấy ghê tởm

Nghĩ vậy nhưng gương mặt cô vẫn luôn giữ vẻ nhẹ nhàng quyến rũ, tuyệt nhiên không để lộ cảm xúc ra ngoài.

Lý tổng thấy vậy lại càng thêm hưng phấn, cặp móng heo kia lần lần từ bả vai đến hông An Mộc, rồi lại tiếp tục di chuyển. cuối cùng ôm lấy eo cô, An Mộc chợt cứng người lên một chút:” Lý tổng, tôi kính anh một ly”.

Không nghĩ rằng An Mộc sẽ nhanh chóng đứng lên, Lý tổng lúc này sắc mặt khê biến, cánh tay quờ nhẹ trong không trung vài tích tắc, hệt hững như vừa rơi mất món đồ, rõ ràng là có chút không vui.

An Mộc cười:” Lý tổng, tôi mời anh một chén được không?”.

Lý tổng nghe An Mộc nói vậy, nét mặt cũng dịu đi phần nào

Hóa ra, ý của tiểu nữ nhân là muốn kính rượu ta ư.

Bạch Ngọc Khiết nhìn bộ dạng An Mộc, khinh thường bĩu môi.

Mất công cô coi An Mộc là đối thủ đáng gờm, mà hiện tại xem ra...thế này tốt hơn nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Tôi muốn đi nôn một chút!

Editor: Tuna

Bạch Ngọc Khiết tiến lên một bước, cầm lấy ly rượu Whiskey:

“Đường Hạ, uống rượu vang đỏ thì làm sao mà thể hiện được tấm lòng a, mời rượu hai vị tổng giám đốc đây cũng không thể giờ trò bịp bợm được.”

Nói xong cô ta liền cầm ly whiskey dốc vào ly rượu vang đỏ đang còn một nửa của An Mộc!

Ánh mắt của Bạch Ngọc Khiết tràn đầy toan tính.

Chuồn say, đến lúc đó không phải là sẽ có trò hề để xem sao? Tâm tư nhỏ bé này của Bạch Ngọc Khiết làm sao qua được mắt An Mộc?

Nhưng Lý tổng và Vương tổng đều đang nhìn chăm chăm vào cô, ly này không muốn uống cũng phải uống!

Cô rầu rĩ mím môi:

“Lý tổng, người ta trước giờ đều không có uống qua rượu mạnh, lần đầu tiên này của người ta chính là cho ngài đó nha~”

Bạch Ngọc Khiết:.....Không ngờ tới, con nhỏ này lại lẳng lơ như vậy, so với mình còn lẳng lơ hơn!

Giọng của An Mộc nũng nịu làm cho cả người Lý tổng đều mềm nhũn ra, lập tức nói:

“Được, được!, Tôi sẽ chịu trách nhiệm với em, ha ha!”

An Mộc then thùng cười, ngửa đầu liền uống một hơi cạn ly!

Uống xong, dường như không chịu nổi mùi nồng của rượu, cô liền ho sặc sụa.

Cô một tay che ngực, một bên lại lấy tay che miệng, nhân cơ hội, liền đem rượu nhả vào tay.

Mấy người đứng đó nhìn cô ho đến đỏ bừng mặt, cặp mắt càng sinh động long lánh, đẹp đến nỗi không gì so sánh được, không một ai chú ý đến hành vi mờ ám của cô.

Mới vừa uống xong một ly, Bạch Ngọc Khiết lại đưa qua:

“Đường Hạ, làm người cũng không thể quá bất công, ly vừa rồi là cô kính Lý tổng, còn Vương tổng cô quăng đi nơi nào rồi a?”

Nói xong lại tiếp tục đưa ly rượu qua.

Ai đưa qua An Mộc cũng không cự tuyệt, đều uống cạn,

Ý cười trên gương mặt Bạch Ngọc Khiết ngày càng rõ, dường như muốn đem hết bình whiskey này cho An Mộc uống mới chịu bỏ qua.

Uống hết một lần rượu An Mộc bây giờ đến đi cũng không xong.

Tươi cười trên mặt có chút ngây ngô, tròn mắt bắt đầu quay mòng mòng:

“A! Tại sao lại có đến hai Lý tổng a?”

Lý tổng cười ha ha, đưa móng heo của ông ta hướng đến bên người An Mộc.

Nhưng ngay vào lúc này, sắc mặt An Mộc lại đột nhiên trắng bệch, hai tay gắt gao che ngực:

“Ừa~”

Tuy rằng không nôn ra cái gì nhưng cũng đã ngăn được hành động ăn đậu hủ của ông ta.

An Mộc run rẩy đứng lên:

“Lý tổng, ngài chờ tôi một lát, tôi, tôi đi vào nhà vệ sinh một chút, chờ tôi xong sẽ ra ngay!”

An Mộc nhìn về phía Bạch Ngọc Khiết:

“Bạch Ngọc Khiết, đỡ tôi, đỡ tôi một chút!”

Nói xong cô liền dựa lên người Bạch Ngọc Khiết.

Bạch Ngọc Khiết đứng không xong, lại không thể đẩy An Mộc ra, nghe thấy mùi rượu trên người cô liền ghét bỏ nhàu mày.

Lý tổng phát tay:

“Mau đi đi!”

Bạch Ngọc Khiết tuy rằng không muốn hầu hạ An Mộc, nhưng cô ta cảm thấy có thể nhân cơ hội này chụp một vài khoảnh khắc hiếm có của An Mộc cũng không tệ!

Đế Hào quản lý rất nghiêm khắc nên chắc chắn băng ghi hình ở đây cô sẽ không thể lấy được, nên Bạch Ngọc Khiết hưng phấn gật đầu, đỡ An Mộc ra ngoài.

Bên trong phòng, Vương tổng dò hỏi:

“Ngài không sợ các cô ấy bỏ chạy sao?”

Lý tổng chỉ chỉ túi xách cùng quần áo của An Mộc vẫn còn nằm trên ghế sofa:

“Đồ còn ở đây thì chạy thế nào được!”

Nói xong ông ta liền nhìn về phía túi xách cười âm thầm:

“Để xem, bên trong có gì nào?”

Kết quả, vừa mở ra sắc mặt của Lý tổng liền thay đổi:

“Bị lừa rồi!”

_____ *

An Mộc dựa vào người Bạch Ngọc Khiết, cố tình đi xiêu xiêu vẹo vẹo.

Hai người tiến vào phòng vệ sinh, Bạch Ngọc Khiết cười nói:

“Đường Hạ, ta dẫn người vào trong nha, một mình người đi không nổi đâu.”

An Mộc không mở miệng, vội vã vọt vào trong.

Bạch Ngọc Khiết nghe thấy tiếng nồn mưa bên trong liền thấy ghê tởm nhưng cũng phải vào, sau đó liền khóa trái cửa lại.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Bởi vì... tôi thích!

Sau đó đi vào phòng bên trong, “Đường Hạ, cô...aaa!”

“Xôn xao!”

Một chậu nước lạnh dội xuống đầu cô trực tiếp từ trên xuống dưới.

Bạch Ngọc Khiết toàn thân ướt đẫm, lạnh đến thấu xương, làm cô như trở thành con ve sầu mùa đông.

An Mộc đứng trước mặt cô, sắc mặt như muốn thanh minh, tay bưng một thùng nước trà từ trong nhà vệ sinh ra, chớp chớp đôi mắt phượng, lộ ra tia giao hoạt: “Bạch Ngọc Khiết, cô ổn chứ!”

Bạch Ngọc Khiết lúc này mới hồi phục tinh thần: “Cô...!”

An Mộc đặt chiếc chậu nửa xuống, vỗ vỗ bàn tay, từng bước đi tới chỗ Bạch ngọc Khiết, bước chân còn đâu sự ngại ngùng?

Bạch Ngọc Khiết rút cuộc cũng cảm thấy sợ hãi hét lên một tiếng rồi chạy ra phía cửa.

“Có ai không, cứu mạng!”

“Bụp!”

An Mộc trực tiếp túm chặt tóc Bạch Ngọc Khiết, thân hình cao gầy làm cho cô đủ để nhìn xuống đôi phượng, đôi môi đỏ khê mở: “Bạch Ngọc Khiết, lần này là tôi trả thù cái tát của cô ở phim trường.”

Bạch Ngọc Khiết sợ hãi mở to mắt, ra sức giãy giụa nhưng toàn thân không thể động đậy, nghe An Mộc nói thế tức khắc lên tiếng: "Tôi biết sai rồi, biết rồi, mau buông tôi ra đi! Người cũng đánh rồi, giữa chúng ta coi như xong!".

Coi như xong?

Mấy năm nay Phong gia không lúc nào ngưng châm chọc, mỉa mai cô, thế nào gọi là coi như xong?

An Mộc từ trước tới giờ là một người luôn biết nắm bắt cơ hội, liền quyết định dùng sức để trả thù cô ta.

Cho nên cô giương cánh tay lên, hướng về phía Bạch Ngọc Khiết mà cho cô ta một cái bạt tai!

"Ngô, cô, cô, tại sao lại đánh tôi?!" Bạch Ngọc Khiết gương mặt sưng đỏ, làm ra vẻ vô tội hỏi cô làm cho An Mộc cảm thấy thật buồn cười.

An Mộc gương mặt thách thức, vô cùng thanh lịch, tuy Bạch Ngọc Khiết là một người phụ nữ cũng cảm thấy trong nháy mắt, trên người cô ta như phát ra ánh hào quang.

An Mộc cười nói: "Bởi vì.... tôi thích!"

An Mộc dùng cả tay và chân, hung hăng đánh Bạch Ngọc Khiết, mỗi nhát đánh đều chứa đựng những uất ức mà cô phải chịu đựng mấy năm qua.

Xong xuôi. Cô mở cửa phòng vệ sinh, ngẩng đầu, ưỡn ngực đi ra ngoài.

Vừa đi ra, cô liền thấy cửa phòng 301 bỗng mở ra, có một người chạy về hướng nhà vệ sinh.

Trông mắt An Mộc co rụt lại, không xong rồi, bị phát hiện!

Cô còn tưởng rằng phải đợi lâu hơn một chút!

Nơi nào An Mộc biết, tên Lý kia đều có thói quen nhìn trộm con gái?

An Mộc không có thời gian suy nghĩ lung tung nữa, co chân chạy nhanh xuống dưới lầu của đại sảnh!

Bước chạy thoăn thoắt của cô xem ra vẫn là chưa đủ đối với mấy tên vệ sĩ cao to chuyên nghiệp kia.

An Mộc vừa chạy vào đến trong đại sảnh đã bị một người đuổi kịp, chặn lối.

Cô hết đường chạy, nhú mắt nhìn chằm chằm đối phương.

Phía sau, lại có thêm 3 gã vệ sĩ chạy đến.

Trong nháy mắt, xung quanh An Mộc, tứ phía đều là kẻ địch.

Nhân viên làm việc trong Đế Hào đối với mấy chuyện kiểu này, coi như không thấy.

Dù là ai trong Đế Hào cũng phải tuân thủ nguyên tắc này, huống hồ cô lại là một cô tiểu a đầu không quen biết, hơn nữa bốn gã vệ sĩ kia vừa nhìn đã biết có lai lịch không tầm thường, những người bình thường làm gì có đủ khả năng làm vệ sĩ ở đây cơ chứ!

An Mộc nắm chặt tay.

Tuy rằng cô từng học qua Tea Kwon Do, nhưng một quyền khó trúng 4 tên địch.

_____*

Cùng lúc đó, vang lên tiếng bánh xe ma sát mặt đất, phát ra âm thanh sắc nhọn.

Một chiếc Aston Martin màu xám bạc, hãng siêu xe mới nhất, One77, kiêu ngạo đỗ trước cửa chính của Đế Hào.

Nhân viên giữ xe trước cửa Đế Hào vừa bước đến, nhìn thấy chiếc xe này, sợ ngây người!

Toàn thế giới chỉ có 77 chiếc, không chỉ có số tiền cực lớn, nếu không có thân phận cao quý, căn bản không có cơ hội sở hữu chiếc xe này.

Ở thành phố C nhỏ bé này, lại xuất hiện đại nhân vật thế này ư?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Đế vương tuần tra, Phong thiếu giá lâm

Editor: Quý Quý

Cửa xe mở ra, Phong Kiều tiêu sái bước xuống.

Gương mặt vô cùng xinh đẹp, nếu đặt trên một người khác sẽ có chút nữ tính, điều đầu tiên làm mọi người chú ý tới chính là khí chất lạnh lùng mê hoặc tỏa ra từ anh.

Người mở cửa rốt cuộc cũng tỉnh táo lại.

Hóa ra là vị đại thần này là Phong thiếu!

Nói đến một việc lớn xảy ra mới đây ở C thị, rất có liên quan đến vị Phong thiếu này.

Hàng loạt cao ốc khách sạn, nhà hàng ở C thị đều có lời mời anh, có thể được anh đặt chân tới một lần, tương đương với việc đăng cấp của nơi đó tăng cao!

Đế Hào cũng không ngoại lệ.

Là khách sạn sang trọng nhất C thị, nghiêm nhiên có được sự ưu ái của Phong thiếu.

Nhân viên phục vụ mỉm cười lấy lòng, cúi đầu cung kính đón tiếp Phong thiếu.

Đúng lúc này, có một chiếc Audi màu đen đuôi đến sát nút.

Thư ký Vệ Uy xuống xe, một thân âu phục màu đen, mặt lạnh như băng, cảm giác bất cứ chuyện gì trên đời cũng không thể làm thay đổi sắc mặt của anh ta, anh sải bước đến bên cạnh Phong Kiều: “Thiếu gia.”

Phong Kiều gật nhẹ đầu, cả người mang theo vẻ cuồng vọng kiêu ngạo tiếp tục đi về phía trước.

Đôi mắt hẹp dài lộ vẻ hài lòng làm người ta không thể rời mắt.

Toàn bộ nhân viên của Đế Hào chia làm hai hàng nhường đường cho anh.

Vệ Uy thấp giọng báo cáo: “Thiếu gia, người mà hôm nay anh sẽ gặp là người đã từng hợp tác với FAE....”

Bước chân Phong Kiều vững vàng, đang kiên nhẫn nghe người đằng sau giới thiệu thì đột nhiên dừng bước, quay đầu lại, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chăm Vệ Uy, khóe môi nhếch lên, lời thốt ra kèm theo một chút không kiên nhẫn: “Loại việc còn con này còn phải làm tới lúc nào?”

Sắc mặt Vệ Uy không chút thay đổi, “Thiếu gia, lần này anh đến C thị chính là để ‘kiểm tra sản nghiệp của FAE’, nhiệm vụ của anh chính là việc còn con này.”

“Mấy thứ vụn vặt từ đầu tư sản xuất đến phim truyền hình nhất định tôi phải quan tâm sao?” Phong Kiều lạnh lùng nói.

Thân là tổng giám đốc của FAE, từ bao giờ anh phải để tâm đến mấy việc này?

Vệ Uy không hề biến sắc, trong giọng nói không có chút sợ hãi: “Thiếu gia, nếu không vì mấy việc này thì anh giải thích ra sao việc anh ở C thị lâu như vậy?”

Vì che dấu mục đích mà anh lấy cớ đi “tuần tra” về C thị, thâm lao phải theo lao thôi.

Phong Kiều nghe mấy lời này thì hừ lạnh một tiếng, tiếp tục đi về phía trước.

Nhưng ngữ khí của anh dường như sắp kết ra băng, “Nói với Thượng Quan, trong năm ngày giải quyết xong cái nơi hỗn loạn kia đi, tôi nhớ rõ chúng ta còn có giao dịch với AFH.”

“Vâng.” Vệ Uy vốn mặt không biến sắc nhưng nghe mấy câu này vẫn cứng đờ người rung mình một cái.

Trên mặt anh ta rốt cục cũng có chút biểu cảm

Thượng Quan thích hưởng thụ nhất, mà AFH vừa trải qua chiến loạn, nói thẳng ra đó là nơi chìm chóc còn không thèm đếm xỉa đến, để anh ta đi tới đó còn không bằng cảm anh ta một tháng không được chạm vào phụ nữ.

Thiếu gia đã nói vậy, xem ra thật sự không còn kiên nhẫn.

Chẳng qua cho tới giờ, vốn là Hoàng đế của cả “đế chế” nay đột nhiên phải quản lý chút việc vặt, đúng là uống phí nhân tài.

Vệ Uy đi theo nhưng lại thấy thiếu gia dừng chân.

Vệ Uy sừng sốt, chợt nghe có tiếng cãi nhau trong đại sảnh.

Nhìn theo ánh mắt của thiếu gia, Vệ Uy liền nhìn thấy một người phụ nữ đẹp tuyệt vời.

~~~~~ *

Đại sảnh đột nhiên trở nên yên tĩnh.

An Mộc nhìn trái phải xung quanh, nhận thấy ở phía cửa có gì đó khác thường.

Quay đầu liền nhìn thấy Phong Kiều xuất hiện như một đế vương, được hộ tống bước tới.

Dáng người kinh diễm tuyệt luân, cao ngất như cây tùng, bộ âu phục màu bạc giúp chủ nhân tôn lên khí chất cao quý.

Nhìn lại chính mình, bị bốn người vây quanh đồ hết rượu lên người mình, quần áo thì chật vật, mặt mày dữ tợn...

Thực sự là...

An Mộc nắm chặt tay, nghĩ đến những lời Phong Kiều đã nói với mình.

Trong lòng không khỏi uất nghẹn.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Chuyện xấu? Quy tắc ngầm?

Cô muốn đi lên đỉnh cao của làng giải trí để anh thấy cô có thể làm được. Nhưng anh lại luôn thấy cô những lúc đang khó khăn, chật vật nhất.

Mộc Yên quay đầu che giấu khuôn mặt, hi vọng anh không thấy mình. Vào lúc này, một tên vệ sĩ tiến lên bắt được cổ tay cô.

Mộc Yên theo bản năng một chân quét qua đem tên vệ sĩ đẩy lui.

"Bắt cô ta lại! " Tên vệ sĩ hô lên.

Mộc Yên thân hình cứng đờ quay đầu, đập vào mắt cô là một cặp mắt hoa đào lạnh lùng.

Phong Kiều nhìn về phía này, thấy người con gái đã khiến cho anh tức giận, lại nhìn bốn vệ sĩ ánh mắt như muốn giết người.

Vệ Uy thấp giọng hỏi "Thiếu gia, có cần ra tay hay không?"

Khó khi nào thiếu gia đối với một cô gái có hứng thú, Vệ Uy cảm thấy nhất định phải nói cho Hoàng Thái Hậu và Thái Thượng Hoàng nhà mình biết.

Phong Kiều híp mắt khoát tay. Nghĩ đến thái độ của vật nhỏ lần trước, anh quyết định để cho cô tự mình giải quyết.

Chung quy phải chịu một chút đau khổ, biết được sống trong giới giải trí không dễ dàng, mới có thể ngoan ngoãn trở về đọc sách hay sao?

Mộc Yên thấy được ánh mắt xem kịch vui của đối phương, trong lòng quýnh lên càng ra sức đánh lại.

Cũng không phải cô luyện Takewondo tới đại đen nhị đẳng để chơi!

Cô trái phải ra quyền đẩy lui một vệ sĩ, thêm một cước đem tên còn lại ép lui, sau đó người giống như một luồng gió nhanh chóng chạy ra ngoài Đế Hào!

Ra khỏi Đế Hào, sẽ không ai có thể bắt được cô nữa.

Vệ Uy nhìn thân thủ của Mộc Yên liền nói "Thiếu gia, coi như là một gỏi thêu hoa nhưng cũng nổi bật hơn người."

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng, không nói lời nào.

Gần đây Mộc Yên rất bận rộn, cô bắt đầu phải đi học giống như bao sinh viên năm nhất khác nên chuyện ngày hôm đó cô cũng không còn tâm trí nào lo lắng.

Chỉ bằng Lý Tổng cùng Vương Tổng cũng không đủ khả năng để xóa sổ một diễn viên. Nhưng nghĩ tới ngày đó bị Phong Kiều bắt gặp thì trong lòng cô vẫn cảm thấy khó chịu.

Hôm nay, Mộc Yên phải lên lớp như mọi ngày. Trong lớp học vẫn còn ồn ào náo nhiệt.

Kể từ khi « Đông Hoa Công Chúa » phát sóng, mọi người vẫn thường xuyên bàn tán về nó, nhưng hôm nay cô lại cảm thấy có gì không đúng lắm.

Lý Mạt Mạt tới gần, mập mờ nói "Cũng không biết cuối tuần này, có thể phát sóng tập thứ hai hay không."

Mộc Yên nghi ngờ "Tại sao?"

Lý Mạt Mạt thở dài, "Nữ chính Thi Vi xảy ra tai nạn xe cộ! Nghe nói bị thương tới mặt, ít nhất phải dưỡng thương một tháng!"

Một tháng?

Mộc Yên nhất thời khản trương, mỗi tuần phát sóng một lần, một tháng làm sao theo kịp?

Lý Mạt Mạt đột nhiên mở miệng, vẻ mặt có chút mong đợi "Thật ra, Thi Vi diễn xuất rất tốt nhưng diễn vai Đông Hoa mình cảm thấy không đạt lắm, để cho Đường Hạ diễn vai này là tốt nhất."

Chính mình diễn vai Đông Hoa?

Cô biết rõ việc này đối với một người mới là không thể nào, nhưng lời Lý Mạt Mạt vừa nói ra, Mộc Yên trong lòng cũng có chút mong đợi!

Lúc này, đột nhiên phía trước truyền tới một tiếng hét kinh hãi "Này, điều này sao có thể?!"

Lý Mạt Mạt sùng sốt, đẩy nữ sinh đang trước "Làm sao?"

Nữ sinh quay đầu lại, đau lòng nói "Minh không nghĩ tới, Đường Hạ lại là người như thế này!"

Dứt lời liền đưa điện thoại tới trên màn hình có mấy hình ảnh rõ nét.

Tầm thứ nhất, Đường Hạ mặc áo gió màu đỏ đang tiến vào Đế Hào.

Tầm thứ hai, Đường Hạ cùng một người đàn ông mập mạp thân mật từ Đế Hào bước ra.

Tiêu đề bài báo là: Đường Hạ, ngọc nữ hay là dục nữ? Sử dụng quy tắc ngầm để thượng vị?

Mộc Yên chỉ cảm thấy đại não ông một tiếng.

Này, này là làm sao?!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 61: Weibo của Bạch Ngọc Khiết

An Mộc lập tức vô lấy chiếc di động, vào ngay trang tin tức giải trí.

Với xếp hạng của cô hiện giờ, chưa đủ để lên trang nhất, chỉ có thể ở vị trí góc nhỏ của mỗi trang.

Mặc dù có mặt trong bộ “Đông Hoa công chúa”, nhưng hiển nhiên, Đường Hạ vẫn là cái tên mới trong làng giải trí, suy cho cùng cũng chưa có địa vị gì nổi bật.

Nhưng đối với việc nữ chính đảm nhiệm vai Đông Hoa bị tai nạn xe, chuyện này của cô đúng là không đủ hiển thị trên trang nhất.

Cho nên mục tin tức chỉ có một tiêu đề: “Đông Hoa công chúa”, Ngọc Nữ vai Quỳnh Hoa, vẫn là *****? Thật giả lẫn lộn, qui tắc ngầm, hình ảnh và sự thật!

Mẹ kiếp!

An Mộc nhíu mày, trên đây ghi là diễn viên đóng vai Quỳnh Hoa, thậm chí còn không ghi rõ là Đường Hạ!

An Mộc xem kĩ hơn, liền nhìn về phía hai bức ảnh.

Phía dưới là dòng đề từ: Đông Hoa công chúa>> ban đầu chính là do tân tấn thanh thuần tiểu ngọc nữ Bạch Ngọc Khiết thủ vai, nhưng lại đột nhiên bị thay thế bởi một người cũng chưa từng có danh tiếng gì đáng giá hơn một tân binh, lúc ấy tất cả mọi người đều bất ngờ, kể cả người trong cuộc.

An Mộc vô cùng tức giận, đúng lúc này, điện thoại reo, Diệp Đồng Đồng lại gọi cho cô đây mà.”Mau lên xem Weibo, xem Weibo của Bạch Ngọc Khiết!”

An Mộc đã nghe thoáng có người nhắc đến vụ Weibo trước đó, nghe Diệp Đồng Đồng nói vậy, biết chắc Bạch Ngọc Khiết đã phát cái gì, lập tức đăng nhập vào Weibo, tìm tên Bạch Ngọc Khiết, sau khi xem xét kĩ mọi mặt sự việc, cô xem đến động thái của Bạch Ngọc Khiết.

Bạch Ngọc Khiết nói: trong Đông Hoa công chúa>>, nhân vật Quỳnh Hoa, theo nguyên bản kế hoạch đã phân công cho tôi diễn, tôi cũng đã đến phim trường sau một ngày kể từ khi có quyết định thay đổi diễn viên, cụ thể nguyên nhân thế nào tôi cũng không rõ lắm, nhưng hôm ấy chắc chắn chủ đầu tư có mặt tại phim trường.

Bạch Ngọc Khiết từ hồi mới khởi nghiệp, cũng đã nhận đóng vai phụ cho mấy bộ phim truyền hình, fan cũng có mấy vạn.

Mà Đông Hoa công chúa>> hiện tại đang trong giai đoạn thu hút ánh nhìn công chúng làm cho câu chuyện của Bạch Ngọc Khiết càng có nhiều người chú ý, cô ta mới phát trên Weibo được hai tiếng, đã có mấy ngàn lượt chia sẻ, bình luận cũng có tới vài ngàn.

An Mộc kéo xuống để xem

“Ngày hôm qua còn khúm núm trước nữ thần, không nghĩ cô ta lại là loại người đó! Gạt lệ mà lánh đi!”

“Quỳnh Hoa điểm lệ, không vương bụi trần, nhưng còn ý nghĩa chi nếu ta thấy một vết nhơ trên tổng thể ngọc ngà đó?”

“Nhan sắc của cô ta thực cũng đáng giá, nếu từ từ tiến từng bước, chưa chắc đã không thể nổi tiếng vang danh, hà cớ gì mà lại chọn con đường không thể quay đầu này thế?”

“A a a! không thể chấp nhận được! Thi Vi bất ngờ tai nạn, vốn dĩ từng nghĩ diễn viên thủ vai Quỳnh Hoa có thể đi thay thế, nhưng tình hình này, nếu là cô ta tham diễn, tôi sẽ không xem Đông Hoa công chúa>> nữa!”

“Quỳnh Hoa đi chết đi!”

“Trà Quỳnh Hoa cao khiết cho ta.”

Bình luận rất nhiều, ngôn ngữ ác độc, An Mộc càng xem, móng tay càng bấm chặt vào lòng bàn tay thành nắm đấm

Ở Phong gia nghe đủ lời lạnh nhạt, An Mộc vẫn nghĩ sức chịu đựng của mình rất tốt, nhưng lúc này, tâm trạng cô thực sự rất khó chịu.

Ánh mắt ngừng lại thật lâu

Đây rõ ràng là cái bẫy, đối phương nhắm vào mình rốt cuộc là có ý gì??

Cô vừa mới khởi nghiệp diễn, mới tham gia một bộ phim truyền hình, căn bản là không đủ tư cách để người có thể lực như vậy nhắm tới.

Chẳng lẽ là... Bạch Ngọc Khiết?

“Giới nghệ sĩ bây giờ không lẽ lại hỗn loạn như vậy?” Các nữ sinh hàng phía trước thờ dài “Đường Hạ lớn lên xinh đẹp như vậy, sao lại muốn tìm một tên bụng phệ chống lưng!”

Lý Mạt Mạt đập mạnh bàn một cái” Đừng nói bừa, tôi tin Đường Hạ không phải loại người đó!”

Nghe Lý Mạt Mạt nói vậy, trong lòng An Mộc trào dâng cảm giác ấm áp.

Các nữ sinh hàng trước cũng quay đầu lại.” Lốp trường, tôi cũng không muốn tin, nhưng chính mắt cậu cũng nhìn xem, đây chả phải bức hình với đầy đủ chân tướng sao....”

“Chân lí cái rắm*!” Lý Mạt Mạt bất ngờ nói tục, chỉ vào điện thoại như một vị đại gia “Bức ảnh thứ hai, tôi chắc chắn không phải Đường Hạ được không? Các người không thấy cô gái trong ảnh cả mặt cũng không lộ ra sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 62: Để cho Quỳnh Hoa đi thử một chút

Vừa bị Lý Mạt Mạt nói như thế, các nữ sinh ở hàng ghế đầu cẩn thận quan sát lại một lần nữa, nhưng đến tấm hình thứ hai, gương mặt cô gái trong ảnh bị che khuất hoàn toàn bởi tấm ngực người đàn ông kia, căn bản là không thấy rõ.

Lý Mạt Mạt thở dài:” Cái tên Kim Chu này là giám đốc điều hành một công ti nhỏ, còn Đường Hạ lại có gương mặt quá phổ thông, dễ dàng hòa trong đám người thường, như vậy chẳng phải là rất khó nhận ra hay sao?

Các nữ sinh ở hàng ghế đầu im bất không câu nào, tất cả đều không dám tranh luận với suy nghĩ của lãnh đạo đội.

An Mộc nhìn Lý Mạt Mạt, đột nhiên nghĩ đến Lý tổng cùng họ Lý, không lẽ...

Lý Mạt Mạt nghiêng đầu thấy An Mộc đang hướng ánh mắt đầy dò xét về phía mình, nét mặt liền thoáng nét lúng túng, thấp giọng:” Thực ra thì, người này, là chú của tôi”

An Mộc....

Chẳng trách Lý Mạt Mạt lại yên tâm như vậy.

_____ *

Đông Hoa công chúa>> phi hành đoàn

Hôm qua Thi Vi bị tai nạn xe, đạo diễn Hoàng Khải đến giờ vẫn tất bật không nghỉ, bụng dạ bất an như ngồi trên đồng lửa.

Một diễn viên đi ra từ phòng thử sau khi được chỉ định thử sức để thế vai, sắc mặt của Hoàng Khải lúc này lại càng thêm sầu não.

“Năm nay không có đến một diễn viên giỏi nào sao?”- Hoàng Khải thấp giọng, lên tiếng hậm hực.

Bên cạnh anh ta là người quản lý sân khấu, cũng cúi đầu, không dám nói lời nào.

Thi Vi là một diễn viên đạt tới mức chuyên nghiệp đến từng diễn xuất nhỏ, nếu tham gia vào bộ phim truyền hình này, nhất định bộ phim sẽ được xếp hạng tốt trước thời hạn.

Đông Hoa công chúa>> là nhân vật chính, cách đây 6 tháng đã chọn diễn viên rồi, mà giờ lại chỉ có một ngày để tìm người thích hợp thay thế, quả là không dễ dàng gì. Hơn nữa, ngày kia đã là cuối tuần, tập thứ 2 sẽ lên sóng!

Thời gian càng lúc càng gấp, bên cạnh Hoàng Khải là diễn viên từng đoạt giải Golden Horse, đột nhiên lên tiếng:” nếu đã đến nước này, có nên để vai đó cho... Quỳnh Hoa thử một chút??”

Lời vừa thốt ra, tất cả mọi người trong phòng lập tức im lặng, đồng loạt hướng ánh mắt về phía Hoàng Khải.

Hoàng Khải trầm ngâm nghĩ ngợi một lát:” Phát đoạn video đã ghi tại phim trường cho tôi xem”

Đoạn phim được chiếu lên, xem xong, mọi người trong phòng lại nhất loạt thờ dài.

Lúc ấy An Mộc vì muốn thu hút ánh mắt của người quản lý sân khấu nên đã cố gắng thể hiện lối diễn cao ngạo, vì vậy có thể nói, vai Quỳnh Hoa được diễn xuất bằng chính bản chất thật của diễn viên.

Nhưng Đông Hoa và Quỳnh Hoa vẫn có nhiều điểm bất đồng.

Vai Quỳnh Hoa chỉ cần đáng vẻ cao ngạo là có thể lọt tả được nhân vật, còn Đông Hoa, bắt đầu là một đứa trẻ bị bệnh tâm thần, mang trong mình đủ sự hồn nhiên của tuổi thơ trong veo và cả cái ngây ngốc của một đứa trẻ chậm phát triển, từ từ lớn lên, cuối cùng lại muốn kết duyên cùng nam chính là Minh Uyên, tình yêu đong đầy, cảm xúc dâng tràn trắng hoa cả trời đất. Diễn biến tâm lý phức tạp như vậy, không phải vai diễn mà một diễn viên bình thường có thể kiểm soát.

Đường Hạ là một diễn viên mới, tuổi lại nhỏ như vậy, làm sao có thể đảm nhận tốt vai diễn này??

Hoàng Khải càng thêm sầu não, cất giọng cau kình:” lát nữa sắp xếp cho người đến thử vai, nếu vẫn không được thì tìm đến cả bé gái đó... bé gái diễn phân vai Đông Hoa lúc nhỏ”

“là Hoàng Đạo” – người quản lí sân khấu tiếp lời, sau đó quay người đi ra phía cửa để lập tức giải quyết công việc được giao, đi được nửa quãng đường, anh ta đột nhiên quay lại:” Hoàng Đạo, hoặc có thể để cho diễn viên đóng vai Quỳnh Hoa ban này thử sức một chút?”

Hoàng Đạo vò đầu tâm trí giờ đang rối bời, căn bản anh không còn nhiều lựa chọn, nhanh chóng lên tiếng: “okay”

Lời vừa buông xuống thì có người sắc mặt biến đổi, quay sang Hoàng Khải:” Hoàng Đạo ư, ngài đọc tin tức này đi...”

Dứt lời, người đó đưa ra trước mặt Hoàng Khải từng đoạn blog nhỏ trên mạng.

Hoàng Khải xem xong nét mặt lập tức thay đổi, vẫy tay về hướng người quản lí sân khấu:”đừng để cô ấy đi thử vai”

Quản lí sân khấu không dám nói chuyện trực tiếp thêm với Hoàng Khải, cất bước ra ngoài.

~*~

Nếu An Mộc biết vì muốn tranh vai Bạch Ngọc Khiết, mình ban đầu đã ở trước mặt người quản lí sân khấu, diễn vai Quỳnh Hoa là một hình tượng cao ngạo, khiến bọn họ cho rằng sức cô diễn vai Quỳnh Hoa chẳng qua là gặp đúng dịp chứ cũng không có nhiều kĩ năng diễn xuất, vì vậy mà bỏ lỡ vai Đông Hoa, có khi cô cũng ầm ức đến hộc máu.

Nhưng lúc này, An Mộc cảm thấy mình gặp phải vận đen vô cớ, tâm trạng cũng không được xem là tốt.

Sau giờ học, cô đang thất thần lê bước trong khuôn viên trường, bỗng chuông điện thoại reo

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Vai diễn này, tôi muốn!

Editor: Tuna

Vừa cúi đầu nhìn xuống, An Mộc liền thấy một dãy số.

Số này, đối với An Mộc cũng không tính là xa lạ, khóe môi cô câu lên, nghe máy.

Người gọi tới là Bạch Ngọc Khiết:

“Đường tiểu thư đúng không?”

An Mộc không bày tỏ ý kiến, nhân nhạ từ một tiếng.

Âm thanh như vậy vừa phát ra làm người bên kia có chút ngập ngừng.

Bạch Ngọc Khiết cầm điện thoại nghi hoặc, cái giọng này, tại sao lại quen tai đến như vậy?

Lúc Đường Hạ đứng trước mặt cô, vì dung nhan rất khoa trương khiến cô không chú ý đến giọng nói của cô ta. Nhưng Bạch Ngọc Khiết đã gọi cho An Mộc rất nhiều lần, đối với âm thanh của An Mộc rất quen thuộc.

Cô cúi đầu nhìn xuống điện thoại, xác định đây là số của Đường Hạ chứ không phải An Mộc.

Sau đó mới nói tiếp:

“Ha ha, hình có đẹp hay không?”

Mất An Mộc nhú lại, tuy rằng đã sớm biết là do cô ta giờ trò nhưng vẫn nói:

“Là cô?”

“Không sai, là tôi đó.”

Giọng Bạch Ngọc Khiết có chút âm trầm:

“Đây là quả báo cho việc tay đâm chân đá của cô!”

An Mộc hừ lạnh một tiếng:

“Cô cũng chỉ biết loại thủ đoạn âm hiểm này thôi!”

Bạch Ngọc Khiết cười lạnh:

“Âm hiểm? Tôi âm hiểm à, vậy cô câu dẫn Phong Tử Khiêm thì có khác à? Cô đừng tưởng rằng câu được rồi thì có thể lấy lại được vai diễn Đông Hoa này, ha ha, hiện tại cô một chút cơ hội thử vai còn không có! Một lát nữa tôi sẽ đi thử vai, Đường Hạ, để tôi xem cô đoạt lại vai của ta như thế nào! Đông Hoa chính là cơ hội của tôi!”

An Mộc tỉnh ngộ, sau lại thấy buồn cười.

Bạch Ngọc Khiết này rốt cuộc là tự tin với bản thân đến mức nào a? Một người mới như cô ta sẽ được Hoàng Khải chọn diễn Đông Hoa?

Nhưng mà...

Ban đầu định diễn Quỳnh Hoa là để chính thức bước vào làng giải trí. Nhưng bây giờ tại sao lại không cho bản thân một cơ hội chứ?

Bạch Ngọc Khiết không gọi cô còn cảm thấy rất bình thường, nhưng gọi rồi thì lại khơi dậy ý chí chiến đấu của cô.

Gác máy xong cô liền suy nghĩ, sau đó liền gọi cho đoàn phim.

Quản lý Dương vốn là không quan tâm lắm nhưng cũng cảm thấy có chút ngại ngùng nói:

“Đạo diễn bảo là không được nhận người mới.”

Không nhận người mới?

Đây nhất định là lấy cớ!

Loại triệu tập khẩn cấp như vậy, còn dính dáng đến Bạch Ngọc Khiết, còn không bằng dùng người mới cho rồi.

Xem ra cái tai tiếng kia cũng có chút vấn đề đây.

An Mộc trầm tư một lúc, đột nhiên nói:

“Như vậy, anh hỏi đạo diễn Hoàng một chút, tôi sẽ tự mang đồ đến chỉ cần có một cơ hội để thử vai thôi.”

Tự làm?? Quản lý dương sợ ngây người. Chẳng lẽ Đường Hạ lại là tiểu thư nhà giàu? Hơn nữa, cơ hội tốt thế này sao lại có thể bỏ qua. Cũng chỉ là thử vai thôi cũng đâu phải là sẽ cho cô ấy diễn!

Quản lý Dương liền nhanh miệng nói:

“Vậy cô chờ một chút, để tôi đi hỏi xem xem.”

Không bao lâu quản lý Dương liền gọi lại liền xác định thời gian thử vai với An Mộc.

Bạch Ngọc Khiết muốn dùng tai tiếng để lật đổ cô? Vậy để xem cô sẽ đáp trả cô ta như thế nào!

Cái nhân vật Đông Hoa này chắc chắn phải là của An Mộc cô!

Ra khỏi sân trường, An Mộc vừa định quay lại phòng ở của cô để chuẩn bị đi thử vai, thì liền thấy một chiếc Ferrari đen dừng trước mặt mình. Nhìn thấy biển số xe quen thuộc cô liền muốn bước hụt chân.

Đôi mắt trừng to, cái này, cái này không phải là...

Cửa xe hạ xuống, một người đàn ông ngạnh lãnh thập phần kiêu căng xuất hiện trước mắt An Mộc.

Anh ta ước chừng khoảng hai ba hai bốn tuổi, ánh mắt sắc bén, biểu tình lạnh nhạt.

An Mộc nhìn thấy anh ta không khỏi thẳng lưng, ưỡn ngực cung kính gọi một tiếng:

“Anh.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Nhà họ Đường quan tâm

Editor: Quý Quý

An Mộc đã ngồi vào trong xe, vẫn không hết sững sờ.

Nghiêng đầu nhìn người đàn ông bên cạnh, cảm giác không chân thật.

Cô do dự một chút, không nhận được mở miệng.”Anh, chúng ta...”

“Đừng gọi tôi là anh.” Người đàn ông lạnh lùng ngắt lời cô, quay đầu, ánh mắt kiêu ngạo nhìn cô liếc mắt một cái, “Nếu bác tôi còn sống, năm nay cũng chỉ hơn 35 tuổi, không có con gái lớn như cô!”

An Mộc nghe vậy, trong tim lập tức quặn lại.

Nghĩ đến mẹ, cô siết chặt hai tay.

An Mộc cắn môi cúi đầu nói:”Anh Đường, anh định đưa tôi đi đâu?”

Người đang ngồi cạnh cô tên là Đường Cảnh, cháu của mẹ cô, là anh họ của cô.

Đương nhiên...

Theo lời anh nói, nếu mẹ cô còn sống năm nay cũng tầm 35 tuổi, căn bản không có khả năng sinh ra con gái lớn như cô.

Mẹ là mẹ kế.

Nhưng tình cảm của mẹ con cô vô cùng hòa hợp.

Đường Cảnh hừ lạnh một tiếng:”Ông nội tôi muốn gặp cô.”

An Mộc nhất thời không nói gì.

Trong xe vô cùng yên tĩnh, nửa giờ sau, xe đi vào một khu biệt thự, dừng lại trước cửa nhà họ Đường.

An Mộc xuống xe, liền nhìn thấy căn nhà quen thuộc mà xa lạ của nhà họ Đường.

An Mộc đi theo sau Đường Cảnh tiến thẳng vào trong nhà.

Ông Đường đang ở trong thư phòng luyện chữ, Đường Cảnh đưa cô vào thẳng thư phòng.

An Mộc cung kính cúi chào ông Đường, hai chữ “ông ngoại” cứ trực chờ bên miệng cô, nhưng cô lại nói, “Ông Đường.”

Bà Đường bên cạnh nghe cô xưng hô như vậy lập tức oán trách nói:”Đứa nhỏ này!”

Nói xong bà liền run rẩy đứng lên nắm chặt tay An Mộc:”Đứa nhỏ này, mấy năm nay cháu chịu khổ rồi, về nhà mà còn xa lạ như vậy làm gì? Gọi ông ngoại bà ngoại đi!”

Tìm An Mộc lập tức đau xót, xống mũi cay cay.

Hai mắt cô ửng đỏ, nhìn bà Đường rồi lại rụt rè nhìn sang ông Đường.

Năm đó, mẹ cô 23 tuổi gả cho ba cô 33 tuổi, còn chấp nhận cô khi đó 6 tuổi là con riêng của ba.

Mẹ là người nhà họ Đường. Ở C thị, nhà họ Đường thuộc loại giàu có, ông ngoại cực lực phản đối con gái mình gả cho ba, nhưng mẹ liều lĩnh gây áp lực để lấy ba.

Cho nên từ trước đến nay ông Đường luôn luôn lạnh nhạt với nhà họ An.

Nhưng bà Đường vẫn đối với cô rất tốt.

Cô cúi đầu, nhỏ giọng gọi một câu:”Bà ngoại.”

“Ba!”

Ông Đường thẳng tay ném mạnh bút lông xuống đất, ông hừ lạnh một tiếng trừng mắt nhìn bà Đường liếc mắt một cái.

Bà Đường lập tức mở miệng, “Ông nổi điên cái gì? Năm đó con bé lẻ loi hiu quạnh, tôi muốn nhận nuôi nó nhưng ông không cho, nhiều năm như vậy cũng không để tôi gặp cháu ngoại, hiện giờ có gọi một tiếng bà ngoại thì làm sao?”

“Nó là cháu ngoại bà sao?” Ông Đường lớn giọng nói, “Trên người nó chảy dòng máu nhà họ Đường sao?”

Một câu này khiến cho bà Đường nhất thời không biết nên nói gì.

An Mộc cúi đầu, đứng trước tình huống khó xử này, ánh mắt cô âm đạm.

Thái độ nhà họ Đường đối với cô, cô chưa bao giờ oán trách.

Đúng như ông Đường nói, cô không có một chút quan hệ nào với nhà họ Đường, bọn họ dựa vào cái gì mà muốn quan tâm đến mình?

Huống chi, mẹ là bởi vì...

An Mộc cắn môi, cúi đầu giống một đứa trẻ vừa làm sai chuyện gì.

Bà Đường nhìn mà đau lòng: “Được rồi, nói chuyện chính đi.”

Đến lúc này ông Đường mới nhìn về phía An Mộc, giọng gào nói: “Năm đó trước khi chết Đường Hoa lấy một phần đồ cưới để làm ngân sách giáo dục cho cô, cô có biết không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Anh, anh yên tâm, tôi không ngốc

Edit: Phong Nguyệt

Đường Hoa chính là mẹ của cô.

An Mộc lập tức gạt đầu.

Số tiền này, phải đợi cô thành niên mới có thể sử dụng.

Phong gia đang đánh chủ ý lên số tiền này.

Đường lão gia tử cũng không quanh co lòng vòng, “Hừ, ta biết cô thích một người trong nhà Phong gia, cô muốn bắt An gia trợ cấp tài sản cho bọn họ ta không có ý kiến, thế nhưng còn có quý ngân sách kia, là Đường Hoa để lại cho cô, trước đó không có quy định phải kết hôn, cô trước đem số tiền kia cho ta, ta bảo quản giúp cho cô!”

Đường lão gia tử nói, tuy rằng không được tự nhiên cho lắm, nhưng khi đó An Mộc vẫn nghe được sự quan tâm.

Hốc mắt của An Mộc nóng lên.

Xem ra, tuy rằng Đường gia không giúp cô, nhưng vẫn chú ý chuyện của cô.

Chính là đem tiền cho Đường lão gia tử?

Lông mi của An Mộc ngưng lại, cô còn chưa nói ra, Đường lão gia tử liền mở miệng, “Như thế nào, cô không tin ta? Sợ ta nuốt tiền của cô?”

An Mộc cúi đầu, “Không có, chỉ là.....”

“Tiền kia, cô rút cuộc có cho hay không?” Đường lão gia tử lần nữa mở miệng.

An Mộc biết, đây là cơ hội duy nhất có thể cùng Đường gia hòa hoãn mối quan hệ, chính là nhờ số tiền này, cô muốn tiến vào đoàn phim《 Đông Hoa công chúa 》.

Cô cắn chặt răng, lựa chọn như cũ lắc đầu, “Lão gia tử, không phải ta không tin người, ta.....”

“Được rồi!” Đường lão gia từ vung tay lên, “Hừ, lòng tốt lại trở thành lòng lang dạ thú! Ta liền xem cô như thế nào bị Phong gia lợi dụng triệt để, cuối cùng hai bàn tay trắng, đến lúc đó đừng tới tìm ta, cắt đứt!”

Đường lão gia từ nói xong, Đường Cảnh liền đứng ở trước mặt cô, thái độ mời phản hung hãn, “Mời.”

An Mộc nhìn lão gia từ, lại nhìn lão phu nhân, xoay người rời đi.

Dọc theo đường đi Đường Cảnh đều không nói lời nào, chỉ là ra tới cửa, rốt cuộc nhin không được châm biếm lên tiếng, “Gia gia là vì cô, rốt cuộc cô cũng không giao số tiền kia ra?”

An Mộc ngẩng đầu, đối với Đường Cảnh chỉ cười, “Anh, ta biết các người rất tốt với ta, anh yên tâm, ta không ngốc.”

Đường Cảnh nghe nói như thế, mày lại lần nữa nhăn lại, “Ai đối với cô tốt?! Chỉ là không chịu đưa tiền cho Đường gia chúng ta, làm như vậy vô duyên vô cớ bị người khác lừa!”

Lời tuy nói vậy, nhưng thái độ liền kêu ngạo. ....

Đường Cảnh lại không kiên nhẫn mở miệng, “Hừ, cô thà rằng tin tưởng đám người Phong gia, cũng không tin Đường gia chúng tôi? Nếu như vậy, cô cắt đi, cho nên, về sau vĩnh viễn đừng hướng tới nhà chúng tôi!”

An Mộc nhìn anh, muốn giải thích, lại không biết giải thích như thế nào.

Cuối cùng, cô chỉ có thể thật sâu nhìn thoáng qua Đường Trạch.

Tương lai, về sau cô sẽ cùng Phong gia đối địch, lại đến khẩn cầu hai vị lão nhân tha thứ đi.

An Mộc rời khỏi Đường gia, trực tiếp đi tới đoàn phim.

Tới chỗ đoàn phim để thử vai, bên ngoài đám người, đã ngồi kín hết chỗ.

Có một ít, là từ đoàn kịch của các trường đại học hệ chuyên nghiệp tìm đến miếng thịt tươi này, còn có vài tên, là giống như Bạch Ngọc Khiết diễn qua mấy phim truyền hình rồi, tương như là mình tính mười bảy mười tám tuổi vậy.

Nhóm người này, đang trang điểm thì nhìn thấy An Mộc đi tới, một đám lộ ra ánh mắt cảnh giác cùng địch ý.

Không có biện pháp, An Mộc thật sự là quá xinh đẹp.

Nhận số xong, An Mộc mới phát hiện, cô thế nhưng ngồi ở đằng sau Bạch Ngọc Khiết.

Ngồi ở phía sau Bạch Ngọc Khiết, Bạch Ngọc Khiết vẫn luôn dùng một loại thái độ cao cao tại thượng nhìn cô.

Đến khi Bạch Ngọc Khiết vào thử vai, một lúc sau trở ra, trên mặt đầy vui sướng, nhìn An Mộc, trực tiếp há miệng châm chọc: “Đường Hạ, muốn gia nhập vào đoàn phim sao? Cô cho rằng có tiền thì sẽ được mọi người coi trọng sao? A! Một người mới, không có kỹ thuật diễn, muốn vào Đông Hoa, nằm mơ!”

Xem dáng vẻ đắc ý của cô ta, hẳn là thử vai cũng không tệ lắm, khẳng định là nhân viên bên trong, đã ám chỉ qua cái gì.

An Mộc lập tức nắm tay, xem ra lần thử vai này, muốn vượt xa người khác thì phải hết sức phát huy.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Buổi thử vai, cơ hội

An Mộc hiện tại tai tiếng đầy mình, hơn nữa còn không có bất kì ai nâng đỡ.

Bạch Ngọc Khiết thân thế trong sạch, từ nhỏ đã có danh tiếng, phần diễn của cô ta vừa rồi thật sự cũng không đến nỗi tệ, vậy nên ngay cả khi An Mộc ngang sức vs Bạch Ngọc Khiết, không, thậm chí là có nhìn hơn cô ta một chút, đều sẽ bị so đi xuống!

Chỉ khi cô thắng tuyệt đối Bạch Ngọc Khiết, may ra mới giành được cơ hội lần này.

An Mộc hít một hơi thật sâu, đi vào thôi.

Cô vừa bước vào, lập tức thấy cả căn phòng đồng loạt hướng ánh mắt về phía mình.

“Cho tôi biết kĩ năng sở trường của cô”, quản lí sân khấu Dương nói.

Mất công đầu tư, chỉ cần cho cô ta một cơ hội để thử vai, nhưng phần thử của Bạch Ngọc Khiết vừa rồi thực sự khiến cho mọi người ở đây nhất nhất đều hài lòng, cho nên người kế tiếp này, cũng chỉ là để cho xong buổi thử hôm nay.

Tâm trạng An Mộc trùng xuống.

Hoàng Khải đang quan sát ngoại hình của cô.

Vì vậy, những tai tiếng của An Mộc trên mạng, với anh lúc này, thực sự không ảnh hưởng chút nào tới mắt nhìn.

Anh nhận thấy An Mộc ngày hôm nay, không phải một nữ thần kiêu ngạo, chỉ là một cô gái đơn giản với chiếc quần jean và áo dài tay, trông rất thuần khiết.

Mái tóc dài buộc đuôi ngựa, để lộ khuôn mặt nhỏ nhắn vô tội hiếm thấy, cặp mắt phượng tuyệt đẹp, thậm chí còn lộ ra tia nghịch ngợm, trông vô cùng lạnh lợi.

Ấy vậy mà vào vai Quỳnh Hoa, biểu hiện lại hoàn toàn trái ngược, làm Hoàng Khải đột nhiên cảm thấy hứng thú với cô gái này.

“Cô thử diễn đoạn tình cảnh này đi”. Hoàng Khải bước tới, đưa ra một tờ giấy.

An Mộc nghe vậy, lập tức tâm trạng vui vẻ hẳn lên.

Có hi vọng rồi, có cơ hội rồi!

Nếu diễn phân đoạn tự biên tự diễn thì chắc chắn không cô không có cơ hội, vai Đông Hoa sẽ không thể về tay cô.

Cô muốn thử vai bằng một đoạn diễn được phân công, một đoạn diễn thực sự phức tạp.

Đông Hoa đi theo sự phụ trừ yêu, sự phụ vì cứu nàng mà bị trọng thương, cần vài mảy loại dược liệu quý mới có thể chữa khỏi.

Đông Hoa trốn xuống núi, hao tâm tổn trí vì sự phụ mà đi tìm dược liệu, không ngờ bị tà khí ám vào người, nhất nhất muốn khống chế tâm trí nàng.

Đông Hoa trở lại sự môn, bị phạt vì tội tự ý xuống núi nhưng vẫn khẳng khái không nói mình xuống núi rút cuộc là để làm gì vì sợ bị phát hiện trúng tà khí.

Đông Hoa lúc này vừa nóng ruột, vừa thất vọng, lại vừa lo lắng bất an.

Có lúc nàng còn sợ chết, một khi bị phát hiện trúng phải tà khí, chắc chắn nàng không thể sống nổi.

Nhưng nói đến bỏ trốn, nàng lại luyến tiếc Minh Uyên sự phụ.

An Mộc bình tĩnh nhắm hai mắt lại, điều chỉnh trạng thái trong đầu, sau đó mở to mắt:” Chuẩn bị xong, sẵn sàng rồi”.

Hoàng Khải gật đầu, chỉ chỉ Tạ Nghi:” Anh đi giúp cô ấy hoàn thành vai diễn”.

Tạ Nghi nhẹ nhàng đứng dậy, mặt tươi tỉnh như vừa tắm gió xuân, nhìn An Mộc, đối với cô gái nhỏ này cũng có chút tò mò.

Cô gái này năm nay không biết đã thành niên hay chưa, nhưng đáng vẻ bình tĩnh kia trong lúc này, không phải người thường nào cũng có thể giữ được tâm lí như vậy.

Tạ Nghi đứng trước mặt An Mộc, khí chất ôn nhuận vừa xong hoàn toàn biến mất, lập tức trở thành một nam nhân thoát tục, không vương bụi trần, cao lạnh như băng, một Minh Uyên không dễ rung động.

Hoàng Khải nheo mắt.

Nếu là người thường, lúc này sẽ bị xuống tinh thần, chắc hẳn không tránh khỏi rụt rè, bị ảnh hưởng đến toàn bộ quá trình diễn xuất.

Vừa rồi Bạch Ngọc Khiết tới đoạn này, tâm lí cũng căng thẳng suốt mười mấy giây, sau đó mới miễn cưỡng nhập tâm.

Sau đó, vẫn là Tạ Nghi có chút kìm lại khí thế trên biểu cảm khuôn mặt, nhờ thế mà cô ta mới tiếp tục được phân đoạn diễn của mình.

So với những người cùng thi, Bạch Ngọc Khiết kém hơn không phải chỉ một chút, nhưng so với buổi thử vai hôm nay, thể hiện của cô ta còn được coi như tốt hơn!

Hơn nữa Bạch Ngọc Khiết đang mang hình tượng thanh thuần, rất hợp với vai Đông Hoa, cho nên Hoàng Khải mới miễn cưỡng đồng ý.

Hiện tại, An Mộc trong vai Đông Hoa.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Đôi mắt của cô ấy, rất hấp dẫn!

Editor: Tuna

Hoàng Khải vốn là cũng không hy vọng gì nhiều, nhưng đột nhiên ánh mắt của ông ta hiện lên hứng thú mãnh liệt.

Trước mắt là An Mộc đang đơn bạc đứng đó, nhẹ nhẹ run rẩy.

Minh Uyên mở miệng, âm thanh lạnh lẽo tựa như đến từ Cửu Trọng Thiên cung:

“Đông Hoa, từ khi lên núi đến nay ngươi chưa bao giờ phạm phải cung quy, nói cho vì sự nghe, tại sao hôm nay lại xuống núi?”

Đông Hoa vẫn cúi đầu như cũ, thậm chí không dám nhìn tới đôi mắt của Minh Uyên, cô nắm chặt tay thành hai nắm đấm, bộ dáng tuy rằng nhỏ yếu nhưng lại rất cố chấp.

Nửa ngày sau thanh âm của nàng mới truyền tới:

“Sur, sur phó, con, con là thềm hồ lô ngào đường ở nhân gian, cho nên, cho nên là...”

Thanh âm của cô ru không thành tiếng. Đôi tay nắm chặt lộ rõ vẻ khẩn trương.

Biểu diễn hình thể như vậy cũng không có gì đặc biệt, vừa rồi Bạch Ngọc Khiết cũng làm như vậy.

Chính là Hoàng Khải lại cảm thấy lúc Bạch Ngọc Khiết thể hiện, ông liền biết là diễn kịch, nhưng khi An Mộc làm động tác này, ông lại cảm thấy có phần đau lòng.

Rõ ràng, An Mộc so với Bạch Ngọc Khiết còn cao tay hơn, nhưng loại tâm tình khiếp nhược này làm thế nào mà nuôi được?

Sau đó Hoàng Khải đã hiểu.

Bạch Ngọc Khiết năm nay đã hai ba hai bốn, thuộc về dạng phụ nữ đã phát triển hoàn toàn rồi, con An Mộc, năm nay mới mười tám, thân hình mỏng manh, đóng vai thiếu nữ đúng là hợp tình hợp lý!

Ánh mắt Hoàng Khải có chút u mê, a, nếu như An Mộc thật sự có bản lĩnh đó như vậy Bạch Ngọc Khiết sẽ bớt việc.

Nhưng tiếp theo Hoàng Khải đã phải lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng được!

Minh Uyên tiếp tục nói:

“Đông Hoa, thật sự là như thế sao?”

Nghe thấy thế, An Mộc vốn vẫn đang cúi đầu đột nhiên lại ngẩng lên. Khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra sự khẩn trương, trong ánh mắt mang theo tia bất an cùng khủng hoảng nhưng nếu tinh tế quan sát thì sẽ thấy còn có chút ủy khuất bang hoàng, thậm chí ánh mắt khi nhìn Minh Uyên còn mang theo loại lưu luyến nồng nhiệt, tất cả những tâm tư phức tạp đó hội lại một điểm, quay cuồng mà phát ra.

Tiếp sau đó, cô lại bình tĩnh, trong mắt chỉ còn lại kiên quyết.

Đông Hoa cắn môi, không dám nhìn vào mắt Minh Uyên, nàng cúi đầu:

“Sur phó, đều là thật.”

Bộ dáng kia, tuy mọi người đều biết là nàng nói dối nhưng lại không muốn chọc thủng lời nói dối đó, như vậy liền buông tha cho nàng.

Cô gái này, có đôi mắt rất cuốn hút!

Mắt Hoàng Khải đều sang cả lên.

Thanh âm của Minh Uyên vẫn lạnh băng như củ, không nặng cũng không nhẹ:

“Đông Hoa, người nói dối!”

Minh Uyên lúc này làm cho nhân viên hậu trường nhin không được oán trách lên.

Đúng là quá vô tình a!

Đông Hoa cú đầu, nhưng cặp mắt kia lại lộ ra nét buồn bã.

Một chốc sau, Minh Uyên tiếp tục nói:

“Nếu đã như thế, ta sẽ phạt người đóng cửa ăn nắng ở Thiên Cơ các ba tháng.”

Thiên cơ các là nơi trừ sách, ở trong đó sám hối ba tháng?

Đây rõ ràng là giúp nàng học tập a! Tuy rằng Minh Uyên rất lạnh lùng nhưng lời nói ra đều là để bảo hộ ho đồ đệ của mình a.

Đông Hoa ngẩng đầu lên sung sướng nhìn về phía sư phó, người mà nàng vẫn luôn ngưỡng mộ.

Nhưng sau đó nàng lại nghĩ, chính mình ăn chút khổ cũng không sao, nhưng sư phó từ trước đến nay là người công chính liêm minh, bây giờ làm vậy có khi nào sẽ bị nói là lấy công làm tư không?

Đông Hoa rói rầm cuối cùng quý thật sâu xuống đất, bộ dáng làm cho mọi người đều động lòng:

“Sư phó, đệ tử sai rồi, xin sư phó trừng phạt con đến núi Tuyết Sơn đóng cửa ăn nắng!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Chiến thắng Bạch Ngọc Khiết, vỗ mặt!

An Mộc từ phòng thử vai đi về phía sau, người quản lý sân khấu đi tới, nhìn mấy nữ diễn viên còn lại một lượt.” Người đã được chọn, các cô có thể đi.”

Bọn họ lập tức buông tiếng thở dài.

An Mộc cúi đầu, thần sắc mệt mỏi.

Vừa lúc các diễn viên kia đi khỏi, hành lang chỉ còn An Mộc và Bạch Ngọc Khiết, cô ta cuối cùng cũng xé rách lớp nguy trang.

“Kìa, Đường Hạ, cô còn ở đây làm gì? ở lại đợi lát nữa xem tôi diễn sao?”

Nói tới đây, cô ta liền cười: “Ngày kia sẽ ra mắt tập hai, thời gian của tôi không có nhiều, chao ôi có khi đêm nay còn phải thức. Đương nhiên, cô không được nhận làm diễn viên lần này, đuổi cô cũng phí công. ....”

Bạch Ngọc Khiết giả ngô giả nghệ nói xong câu đó, cửa phòng thử vai lập tức mở ra.

Quản lý sân khấu Dương bước ra: “Hoàng Đạo nói thời gian gấp lắm rồi, mau đi thay trang phục, một lát nữa sẽ bắt đầu quay”.

Dứt lời, anh ta quay đầu nhìn Bạch Ngọc Khiết, ngạc nhiên: “Sao cô còn chưa đi?”

Bạch Ngọc Khiết nhìn chằm chằm An Mộc, nghe nói vậy liền cười: “Cô Đường không đi, chắc là lát nữa muốn xem chúng ta bầm mảy, quản lý Dương, nếu vậy....”

“Là tôi nói cô, sao cô còn chưa đi?”

Bạch Ngọc Khiết sững sờ: “Tôi? Tại sao tôi phải đi, tôi,....”

Nói tới đây, cô đột nhiên dừng lại, đôi mắt trừng lớn, khó khăn lắm mới cất được giọng: “Ý anh là....”

Quản lý sân khấu Dương phớt lờ Bạch Ngọc Khiết, vẫy tay với An Mộc: “Đường Hạ, cô đi theo tôi, tôi phải giới thiệu cô với trợ lý. ....”

Bạch Ngọc Khiết cuối cùng cũng định thần lại, vội nín cánh tay của quản lí Dương: “Quản lí Dương, sao lại như thế được? chẳng phải mọi người đã đánh giá cao phần diễn của tôi sao? Tại sao lại vậy....”

Hơn nữa phần diễn của Đường Hạ còn không được mọi người nhận xét gì sao có thể....

Bạch Ngọc Khiết quay đầu nhìn về phía An Mộc, lập tức thấy khóe môi cô cong lên thành nụ cười mỉa mai.

Là cô ta cố ý.

Cô ta cố ý làm cho cô hiểu lầm, làm cho cô từ trên cao ngã xuống đau điếng thế này!

Quản lí Dương hất tay Bạch Ngọc Khiết ra: “Nói tốt khi nào? Vừa mới thử vai xong, làm sao có thể nhận xét tốt với cô được?”

Bạch Ngọc Khiết tái xanh mặt, đột nhiên nhìn về phía Đường Hạ, đôi mắt phóng ra tia giận dữ: “Đường Hạ, có phải cô nói với Từ Khiêm cấp thêm tiền cho đoàn phim không?! Con tiện nhân này! Không có kĩ thuật diễn, một người mới như cô sao có thể được sắm vai chính? Còn các người nữa, để tôi xem Đông Hoa công chúa>> sẽ nằm liệt giữa đường như thế nào!”

Bạch Ngọc Khiết hung tợn nói xong những lời này liền lập tức quay người bỏ đi.

_____ *

Đoàn phim thực sự phải chạy đua để đuổi kịp thời gian, may là kĩ thuật diễn của Tạ Nghi và An Mộc đều rất khá, rất nhiều cảnh chỉ cần quay một lần đã được chốt, đoàn phim chỉ gặp chút vấn đề về góc quay, làm số lần bấm lại máy bắt buộc dĩ phải tăng lên.

Nhưng thực sự cũng là rất nhanh, kịp để tập hai ra mắt đúng dự kiến.

Sau khi ra mắt tập hai, tiếp theo cốt truyện sẽ dễ thở hơn, không còn phải chạy đuổi như trước.

An Mộc đã vất vả ngày đêm, mãi cho đến bữa trưa ngày hôm sau mới có cơ hội về nhà mình để nghỉ ngơi.

Vừa về tới nhà, cô liền nhận ngay được điện thoại của Diệp Đồng Đồng: “An Mộc, mau xem ảnh của Tạ Nghi trên Weibo!”

An Mộc dùng điện thoại đăng nhập vào Weibo, vừa vào đã thấy Tạ Nghi cập nhật trạng thái mới.

Tạ Nghi: Xét đến bộ phim Đông Hoa công chúa>>, cô Đường sắm vai Quỳnh Hoa thực sự rất đáng nghi, một mối nghi ngờ tới nay mới được làm sáng tỏ: Ngày đó, Hoàng Đạo mời tôi và cô Đường tới Đế Hào, thêm nữa, bức ảnh chụp cô gái giấu mặt cũng bị nghi ngờ đó là cô Đường. Đến nay lại có tin tức cho rằng, cô Đường là nữ nhân trong sáng, giàu có, có khi nào, cô ta ra nhập đoàn phim chúng tôi cũng là nhờ có mối quan hệ riêng tư như thế!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Tập 2 “Đông Hoa công chúa” lên sóng

Editor: Quý Quý

Tạ Nghi không hổ là Ảnh Đế, khí chất rạng ngời, thu hút sự chú ý của chục vạn fan.

Lướt xem trên Weibo đã lên đến mấy vạn, bình luận cũng đã hơn một vạn.

An Mộc xem lướt qua thấy các fan của Tạ Nghi rất ấn tượng với vẻ đẹp trai của anh.

Đương nhiên, bên cạnh đó cũng có những bình luận ác ý, nhưng so với ngày hôm qua còn nhiều hơn.

Có người nghĩ anh giả tạo, có người tin tưởng Đường Hạ trong sạch, nói qua nói lại nhất thời trở nên ồn ào huyền ảo.

Thời điểm tập phim được tung lên Weibo, chuyện xấu ngày hôm qua đã làm thay đổi tất cả, làm cho “Đông Hoa công chúa” trở thành tâm điểm của công chúng.

Hôm nay phải cùng với đạo diễn Hoàng thảo luận biện pháp đối phó.

An Mộc nằm trên giường ngủ thiếp đi.

Đến 10h tối, cô hưng phấn rời giường, mở TV kênh Chanh Đào lên, giống như mình là một fan, chăm chú nhìn vào sự thể hiện của mình trên TV.

Có thể nói, phim truyền hình là màn ảnh nhỏ, chỉ cần khả năng không quá kém thì diễn xuất trên phim truyền hình cũng không tồi.

Xét thấy nhân vật Đông Hoa thật ngu ngốc, mặc dù có nhan sắc, nhưng nhất định không thể kinh diễn được như Quỳnh Hoa, nhưng An Mộc đóng vai Tiểu Khúc Nhi trông như công chúa, bên trong ngốc nghếch dễ thương, tăng thêm vài phần thanh tú.

An Mộc hết sức hài lòng với hình tượng của mình.

Hung phấn xem hai tập phim, sau đó trao đổi mấy chỗ tâm đắc với Diệp Đồng Đồng qua điện thoại, cuối cùng Diệp Đồng Đồng giục cô nếu muốn nghỉ biện pháp thì xin phép nghỉ học, An Mộc lúc này mới vừa lòng nằm lên giường.

Hai ngày này thật sự quá mệt mỏi, việc phải xin nghỉ học thế nào cô cũng không muốn nghĩ tới.

Cố gắng tổng kết mọi chuyện ra khỏi đầu, An Mộc nhìn lên trần nhà.

Cô rút cuộc cũng thành công bước vào làng giải trí, cô nhất định phải đi đến tận đỉnh vinh quang, trở thành....

Nghĩ đến người kia, trong lòng An Mộc lại cảm thấy đau xót.

Cố nhắm mắt lại rồi trở mình tiếp tục ngủ.

Rạng sáng thì cô bị tiếng chuông điện thoại của mình đánh thức.

Cô mơ mơ màng màng mở mắt, nhìn thấy một dãy số lạ gọi vào số của Đường Hạ.

An Mộc nhú mày.

Cô tuy tham gia đóng Đông Hoa, bởi vì không có người đại diện chuyên nghiệp, không sử dụng weibo, nên đến bây giờ phương thức liên lạc với cô rất ít người biết.

Là ai nhỉ?

_____*

Đế Hào, phong VIP.

Ước chừng một đám trai gái tầm từ 24 đến 25 tuổi đang điên cuồng chơi đùa.

Nhìn kỹ một chút, thì đám người đó có vài thành phần là diễn viên, còn lại đều là con cháu nhà giàu có hoặc chủ của tòa cao ốc nào đó ở C thị.

Một người đàn ông, lỗ tai đeo kim cương, ngồi ở chính giữa căn phòng, được đám đông vây lấy chào hỏi, điều này phản ánh rõ ràng địa vị của anh ta trong căn phòng này.

“Hoàng thiếu!” Phong Tử Khiêm lại gần kéo cánh tay người kia, “Cùng nhảy đi!”

Hoàng thiếu khoát tay áo, nhảm chán mở miệng, “Không có hứng!”

Phong Tử Khiêm cười cười, “Hoàng thiếu, hôm nay anh là chủ xị, sao giờ lại nói không có hứng? Hay để Bạch Ngọc Khiết đến uống với anh?”

Nói xong, liền đi về phía kia kéo Bạch Ngọc Khiết đến.

Nếu là ngày trước, khi Bạch Ngọc Khiết còn là của Phong Tử Khiêm, nhất định sẽ không để cô đi mời rượu Hoàng thiếu.

Nhưng hiện nay Phong Tử Khiêm mê một Đường Hạ, hơn nữa cứ nhớ tới Đường Hạ nói thích thứ sạch sẽ, anh quyết định từ nay về sau sẽ giữ gìn bản thân và tinh thần sạch sẽ.

Cho nên giới thiệu Bạch Ngọc Khiết cho Hoàng thiếu cũng coi như giúp cô ta một việc.

Bạch Ngọc Khiết đã đỏ bừng mặt, ánh mắt lúng liếng nhìn Hoàng thiếu.

Hoàng thiếu không biết lợi hại hơn Phong Tử Khiêm bao nhiêu lần, ba anh là bí thư thành phố C, anh cũng có khả năng xưng bá ở C thị.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Người nào phong tỏa cô?! Lửa giận!

Edit: Phong Nguyệt

Bạch Ngọc Khiết dựa vào trên người Hoàng thiếu gia, bung chén rượu, “Hoàng thiếu gia, ta bồi anh uống một chén. ....”

Hoàng thiếu gia nhìn nhìn Bạch Ngọc Khiết, bĩu môi, một tay đem nạng đẩy ra, “Cái gì Ngọc Nữ? Ta xem không giống chút nào!”

Sắc mặt của Bạch Ngọc Khiết lập tức tối sầm, có thể tưởng tượng đến thân phận của Hoàng thiếu gia, không dám nói cái gì.

Trông mắt đảo một vòng, Bạch Ngọc Khiết đột nhiên cười mở miệng, “Đúng đúng, Hoàng thiếu gia nói đúng. Diện mạo này của ta, ở giới giải trí cũng không tính là gì, bất quá gần đây, Ngọc Nữ(chỉ người con gái đẹp) của giới giải trí cũng không phải là ta.”

Hoàng thiếu gia hứng thú, “Là ai?”

Bạch Ngọc Khiết cười hắc hắc, “Hoàng thiếu không thấy 《 Đông Hoa công chúa 》 sao? Người đóng vai Quỳnh Hoa!”

Hoàng thiếu gia nhú mày, “Có ảnh chụp không?”

Bạch Ngọc Khiết gật đầu, “Có.”

Đưa điện thoại di động có ảnh chụp cho Hoàng thiếu gia nhìn, Hoàng thiếu gia quả nhiên cảm thấy có hứng thú: “Cô ta không tồi, gọi điện thoại cho cô ta, kêu cô ta tới!”

Bạch Ngọc Khiết cười ha hả, “Hoàng thiếu gia, ngài còn không biết đi, vị Đường tiểu thư này, cũng không phải là người thường có thể mời là tới, cô ta nha, khinh thường quy tắc ngầm.”

Hoàng thiếu gia lập tức hừ lạnh, “Khinh thường quy tắc ngầm? Một khi Hoàng Tam này ra tay, cô ta dám không cho ta mặt mũi sao? Đừng nói nhảm nữa, gọi điện thoại!”

Bạch Ngọc Khiết cười ha hả, lập tức vỗ tay một cái.

Tất cả mọi người đều chú ý tình huống bên này, lập tức an tĩnh lại, liền nghe được Bạch Ngọc Khiết mở miệng, “Hoàng thiếu gia của chúng ta mời một vị bằng hữu mới tới chơi, mọi người cùng nhau hoan nghênh nha!”

Lúc này mới mang số cho Hoàng thiếu gia.

Sau đó, An Mộc liền nhận được cuộc điện thoại xa lạ.

Xuất phát từ lễ phép, cô nhận cuộc gọi.

Bởi vì vừa mới tỉnh ngủ, giọng nói lại lười biếng, lại thập phần dễ nghe, “Uy, ta là Đường Hạ, xin hỏi ai vậy. ....”

Hoàng thiếu gia nghe được giọng nói ánh mắt lập tức sáng lên, “Mỹ nữ, kết giao bằng hữu không!”

Giọng nói của đối phương dừng một chút, tiếp theo là cười lạnh một tiếng, lộ ra một cỗ ý lạnh cùng cao ngạo.

Hoàng thiếu gia nhanh mở miệng, “Ta là Hoàng Tam, cô hẳn là có nghe nói qua đi?”

“Hoàng Tam?”

“Đúng, cha ta là Hoàng Quân!”

“Phốc! Hoàng Quân? Bất quá, ba anh là ai, đâu có chuyện gì liên quan tới tôi?”

“Cô. ....! Bỏn thiếu gia coi trọng cô, hiện tại cô lập tức tới đây bồi ta!”

“..... Bệnh thần kinh! Tút TUT TUT. ....”

Sắc mặt của Hoàng thiếu gia lập tức thay đổi.

Đây là lần đầu tiên, có người không cho hắn mặt mũi!

Lại nhìn xem đám người kia cũng đang trở mắt nhìn mình, ngón tay của Hoàng thiếu gia đều phát run.

Lại lần nữa gọi điện thoại, phát hiện đối phương đã tắt máy.

Ánh mắt của Hoàng thiếu gia, lập tức lộ ra hung ác nham hiểm, Phong Tử Khiêm đứng ở trong phòng, nhìn anh ta, lộ ra vẻ khiếp sợ.

_____*

Cuộc gọi điện thoại đêm qua, An Mộc căn bản là không để trong lòng.

Sáng sớm hôm sau, cô liền đi đến đoàn phim.

Lên mạng tra xét, tập 2 của phim《 Đông Hoa công chúa 》, thế nhưng đạt tới 1. 2!

So với tập 1, vẫn tốt hơn.

Cái số liệu này, đủ để đoàn phim tin tưởng mà quay tiếp.

Khi An Mộc đi vào tới đoàn phim, lại phát hiện bên trong đoàn phim, tất cả mọi người đều có khuôn mặt khổ sở, giống như bị gió quét sạch một trận vậy.

An Mộc khó hiểu đi qua, Hoàng Khải liền gọi cô vào văn phòng, “Đường Hạ, cô có đắc tội người nào hay không?”

An Mộc sững sốt, “Cái gì?”

Hoàng Khải thở dài, “Hôm nay đài truyền hình gọi điện thoại cho tôi, bọn họ quyết định cái phim truyền hình này, về sau không phát sóng nữa. Sau đó còn nói rõ ràng cho tôi, hóa ra là có người muốn phong tỏa(bịt kính)..... cô.”

Phong tỏa?

Hầu như cô chỉ nghe thấy cái từ này, cô liền xác định: Là Phong Kiều!

Phong Kiều quả nhiên ra tay.

Ngực của An Mộc ngực dâng lên con tức giận, không chút nghĩ ngợi trực tiếp xoay người, liền hướng ra bên ngoài.

Cô muốn đi tìm Phong Kiều, nói chuyện cho rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Phải thế nào anh mới chịu buông tha cho tôi?

Tinh thần của đoàn phim đi xuống trầm trọng.

Đạo diễn Hoàng Khải lại càng cụp đuôi ừ rừ, bộ dáng đáng thương không sao kể xiết.

Gần đây mấy bộ phim truyền hình và điện ảnh do anh ta đạo diễn đều làm cho doanh thu phòng vé đồng loạt hạ xuống.

Thật uổng công xem trọng Đông Hoa công chúa>>, muốn lấy lại hình tượng cho mình, không ngờ lại lâm vào tình cảnh này!

Tập hai đã lên sóng, thay đổi người giờ này căn bản là không còn kịp.

Chanh Đài có thể không mua bộ phim này, đây là một bộ phim truyền hình, việc quay hình liên tục bị trì trệ như thế thì còn ý nghĩa gì nữa?

An Mộc là thành viên trong đoàn phim, nhìn bộ dạng mọi người như vậy, cảm thấy lòng tốt như bị một bàn chân hung hăng chà đạp, càng nghĩ càng thấy xót xa.

Chỉ vì cô...

An Mộc đột nhiên cảm thấy chính bản thân rốt cuộc vẫn là đang đánh giá thấp một ai đó.

Lúc trước Phong Kiều nói muốn ngăn chặn cô, An Mộc chỉ cảm thấy người đàn ông này quá mức kiêu ngạo.

Quả thật, anh ta là chủ tịch FAE, nhưng đúng là An Mộc đã không tin, trong giới giải trí, hẳn lại có thể một tay che trời.

Nhưng thực sự hiện tại,năng lực của anh ta có thể làm cho Chanh Đài không nhận bộ phim này?!

Phải biết rằng Chanh Đào là trạm phim được xếp hạng tối cao ở đài truyền hình tỉnh Giang Nam, một tiết mục giải trí của Chanh Đào > đã từng lên đến top 10 xếp hạng chương trình truyền hình!

Vị thế của Chanh Đào luôn ổn định trong một vòng tròn, chứ không lên xuống như cái đài truyền hình khác, bất kể bộ phim truyền hình nào mới ra mắt, chỉ cần Chanh Đào phát sóng, doanh thu phòng vé nhìn chung đều không quá thấp.

Ngay cả Đông Hoa công chúa>>, một loại phim truyền hình được cải biên từ tiểu thuyết trên Internet, mà vẫn có thể lên đến doanh thu phòng vé cao nhất nhì trong giới phim ảnh, đủ để thấy tầm ảnh hưởng của đài truyền hình này.

Nhưng hiện tại!

Phong Kiều có thể làm cho bọn họ tự cản trở mình?!

Đây là lần đầu tiên An Mộc đích thân cảm nhận được: tầm ảnh hưởng mang đến quyền lợi, cũng là lần đầu tiên cô cảm nhận được sâu sắc Phong Kiều mạnh đến cỡ nào.

Rời đoàn phim, An Mộc trực tiếp gọi điện gấp cho Phong Kiều.

Điện thoại vừa đổ chuông đã có người nhấc máy, rõ ràng đầu dây bên kia đang chờ cuộc gọi từ cô, vẫn là giọng nói trầm ấm đầy mê hoặc:”Ồ, cháu dâu chủ động gọi điện thoại cho tôi, có phải là mơ không?”

An Mộc nghe xong câu nói đó, toàn bộ lí trí lập tức trở về.

Hắn có thể làm cho Chanh Đào cản trở cô, bây giờ cô chủ động tìm đến hắn thì có thể làm được gì?

An Mộc lập tức dừng chân, hít một hơi thật sâu, lấy lại tinh thần.

Phải im lặng một lúc lâu cô mới mở miệng ngỏ ý dò hỏi:”Vì cái gì?”

Đầu dây bên kia thấp giọng cười cười:”Em nói xem?”

An Mộc nắm chặt tay, những câu nắn mó định tuôn ra đã kịp nuốt trở lại trong bụng.

Rất lâu sau cô mới cất giọng lần nữa:”Phải thế nào anh mới buông tha cho tôi?”

Mặc dù cách nhau một cái di động, An Mộc cũng cảm nhận được bộ dạng đối phương khi hắn mở miệng:”Cái này phải xem em làm như thế nào”.

Cô làm như thế nào?

Cô đã từng phải khấn khoản cầu xin hắn buông tha cho mình, còn phải làm như thế nào nữa đây?

An Mộc cắn môi, giọng nói đột nhiên dịu lại, nhỏ nhẹ:”Anh ở đâu, tôi sẽ đến đó tìm anh.”

Phong Kiều nói địa chỉ cho cô.

An Mộc trực tiếp bắt xe đến chỗ Phong Kiều.

Hiện tại hắn ta đang ở trong một căn biệt thự đơn, An Mộc nhảy xuống khỏi taxi, liền hướng tới căn biệt thự mà chạy.

Không có tâm trạng thường ngoạn khung cảnh mỹ lệ xung quanh, vừa nhìn thấy số nhà đúng với địa chỉ, An Mộc liền ấn chuông cửa.

Trong biệt thự, tại thư phòng

Phong Kiều đang cùng Vệ Uy bàn công việc.

“Thiếu gia, bên kia Thượng Quan truyền đến tin tức, thời gian vận chuyển hàng đến đây ước chừng còn 3 ngày, nói cách khác, anh ở lại giải quyết những chuyện vụ vật ở thành phố C trong 3 ngày là có thể trở về, kế tiếp, hành trình của anh sẽ là...”.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 72: Tôi chỉ muốn cho anh thấy quyết tâm của tôi

Editor: Quý Quý

Về mặt Vệ Uy nghiêm túc đến mức khô khan, làm cho không khí vốn thoải mái trở nên có chút chán nản.

Vệ Uy nhìn dáng vẻ thiếu gia đang nhìn vào điện thoại, dường như đang chờ đợi một cuộc gọi quan trọng.

Đến khi điện thoại đổ chuông, Vệ Uy lập tức nhìn thấy thiếu gia không kìm được mà nhoen miệng cười.

Vệ Uy không khỏi tò mò, rốt cuộc là điện thoại của ai có thể làm cho thiếu gia vui vẻ đến vậy?

Cúp điện thoại, thiếu gia liền dặn dò giúp việc, lát nữa sẽ có một cô gái nhỏ đến tìm anh, trực tiếp cho cô vào là được.

Rốt cục tiếng chuông cửa cũng vang lên, Vệ Uy liền nghe thấy tiếng bước chân dồn dập, lại ngẩng đầu lên nhìn thiếu gia, cặp mắt hoa đào thâm thúy kia rõ ràng sáng lên so với bình thường.

Vệ Uy thức thò khếp văn kiện trong tay lại, “Thiếu gia, tôi...”

Àm!

Còn chưa nói hết câu cửa thư phòng đã bị đá mạnh ra.

Vệ Uy quay đầu liền nhìn thấy một cô gái mỹ lệ đang phẩm phẩm tiến vào.

Vệ Uy trộm nghĩ, Đường tiểu thư này cũng thật là nhiệt tình.

Nhưng giâu tiếp theo Vệ Uy liền sợ đến ngây người.

Chỉ nghe thấy tiếng xé gió, sau đó căn phòng an tĩnh trở lại.

Phong Kiều nhàn nhã dựa vào ghế, bởi vì là ở nhà, cho nên anh chỉ mặc áo sơ mi màu đen, cổ áo phanh ra để lộ làn da mật ong rắn chắc.

Mà An Mộc lúc này đang ngao nghể đứng lên bàn, tay giờ cao gót đôi giày 6 phân hiệu Michael, đối diện với Phong Kiều!

An Mộc rất phấn nộ, hai tay chống nạnh, đôi mắt phượng lộ ra tia sắc bén!

“Phong Kiều!”

Giọng nói của cô đầy lửa giận điên cuồng.

Chính cô cũng không ý thức được rằng từ lúc cô bước vào ở góc nào đó trong căn phòng có âm thanh lên đạn!

Nếu không phải Phong Kiều đã ra hiệu trước, chỉ e giờ phút này An Mộc đã bị bắn nát rồi!

Vệ Uy mặt không biến sắc, xoay người nói. “Thiếu gia.....”

Nụ cười trên mặt Phong Kiều đầy vẻ thích thú, cứ như cái người đang bị ai đó dùng giày cao gót uy hiếp không phải là anh, anh nhìn Vệ Uy liếc mắt một cái, “Lui ra đi.”

Tuy chỉ là nói bằng quơ nhưng lại làm người ta không dám vi phạm mệnh lệnh.

Vệ Uy cúi đầu, “Vâng.” liền xoay người, rời đi rất nhanh.

Bình thường khi thiếu gia dùng ngữ khí này nói chuyện, nói lên rằng anh đang tức giận.

Vệ Uy không kìm được thở dài.

Thật khó khăn lắm thiếu gia mới cảm thấy hứng thú với một người phụ nữ, không ngờ cô ta lại dám chọc giận thiếu gia: Đường tiểu thư, cô tự cầu phúc đi!

Trong thư phòng, An Mộc giữ nguyên tư thế này suốt 10 giây.

Phong Kiều vẫn dựa lưng vào ghế, lúc này anh thậm chí càng thêm hứng thú, “Tôi còn tưởng cô đến là để cầu xin tôi.”

“Tôi cầu xin anh, anh sẽ buông tha cho tôi sao?” An Mộc lạnh giọng hỏi.

“Đường nhiên.....là không.”

An Mộc cười lạnh, “Cho nên, vì sao mà tôi phải cầu xin anh?”

Người đàn ông này cứng mềm đều không ăn, cô việc gì phải tự hạ thấp mình?

Phong Kiều nhú mày, “Vậy cô làm thế này để dọa tôi sợ sao?”

“Anh đương nhiên không sợ.” An Mộc thu tay lại, “Căn bản tôi cũng chả làm gì được anh.”

Thân thủ của mình trước mặt con người này, căn bản không đáng nhắc tới!

Phong Kiều tò mò, “Vậy vì sao cô vẫn còn làm?”

An Mộc đứng thẳng người, sống lưng thẳng tắp: “Tôi chỉ là muốn cho anh biết quyết tâm của tôi.”

Ngón tay thon dài của Phong Kiều gõ lên mặt bàn, động tác thông dong nhà nhả, mùi phấn hừng thú, đồng thời cũng sắc mùi nguy hiểm, “Ồ?”

Bị anh nhìn như vậy, An Mộc đã cảm thấy hết hồn.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Thời gian của tôi rất quý báu, không rảnh bởi cô chơi trò mèo vờn chuột đâu!

Editor: Tuna

Cô có thể tưởng tượng được việc anh làm, nhưng vẫn cứng cổ nói:

“Phong Kiều, tôi nói cho anh biết, trong từ điển của An Mộc tôi chưa từng có hai từ thỏa hiệp! Anh có thể làm khó tôi nhưng nhất định tôi sẽ không từ bỏ đâu!”

Nói xong câu đó, An Mộc quay người đi. Người đàn ông này rõ ràng là sắt đá, cầu xin hấn căn bản là vô dụng!

Vừa mở cửa phòng ra, đột nhiên xuất hiện hai người đàn ông mặt áo đen chặn trước mặt cô.

An Mộc vừa thấy hai người đó liền quay đầu lại:

“Phong Kiều, anh có ý gì đây?”

Nụ cười trên mặt Phong Kiều vẫn không đổi, chỉ là trong nụ cười đó ẩn chứa một cỗ âm hàn khó nói. Trong mắt cũng phát ra một mảng lệ quang.

Trên đời này chưa có một người nà lại dám nói chuyện với anh như vậy! Phóng túng vật nhỏ này một hai lần thì cô liền leo lên đầu anh mà ngồi, xem ra anh phải cho cô biết thế nào là lễ độ rồi!

Môi mỏng của anh khẽ mở, giọng nói rõ ràng, nhẹ nhàng mà chậm rãi nhưng không kém phần lạnh lẽo khiến người khác phải run sợ:

“Cô cho rằng đây là đâu, muốn đến là đến, muốn đi thì đi sao?”

Sắc mặt của An Mộc nhanh chóng thay đổi:

“Anh muốn làm gì? Anh là đang bắt giữ người phi pháp đó!”

“Bắt giữ người phi pháp?”

Phong Kiều đứng lên. Thân hình cao lớn của anh tựa như một ngọn núi cao, đầy áp lực làm cho không khí xung quanh trở nên ngột ngạt.

Anh đang bước từng bước một chậm rãi về phía cô, làm cho An Mộc cảm giác thấy một loại nguy hiểm tột cùng đang đến gần.

Anh đứng trước mặt An Mộc, hơi cúi đầu, khẽ hé môi:

“An Mộc.”

Đây là lần đầu tiên Phong Kiều gọi thẳng tên cô!

Giọng của anh trầm ngập từ tính, khan khan. Dưới tình huống này, cả người An Mộc có cảm giác muốn run lên.

Cô cắn chặt môi, dùng sức nhìn thẳng vào mắt anh.

Người đàn ông này, rõ ràng đang cười nhưng nụ cười kia, lại sâu không thấy đáy.

Gương mặt quyến rũ mị hoặc, đôi mắt lại lộ ra đôi phần sắc bén cùng hung ác nham hiểm, làm cô cảm thấy không rét mà run!

An Mộc cuối cùng cũng phát hiện, người đàn ông này thật đáng sợ!

Cô thật sự rất hối hận vì hành động ngày hôm nay. Lúc trước mỗi lần tiếp xúc, người đàn ông này tuy rằng tà mị nhưng lại chưa từng gây ra thương tổn cho cô.

Đến giờ phút này cô mới nhận ra rằng mình đã quá tự ki rồi! Cô chưa từng thật sự nhìn thấu được Phong Kiều.

Phong Kiều hẳn vốn sẽ không khiêu khích mình! Là do mình một lần rồi lại một lần khiêu khích điểm mấu chốt của hắn, bây giờ hắn đã muốn nổi điên rồi!

Lưng An Mộc thoáng cái toát đầy mồ hôi lạnh. Cô cắn môi, ánh mắt vẫn nhìn thẳng vào mắt anh, đứng thẳng tắp.

Không phải là cô không sợ nhưng khi chân chính đối mặt với cường giả, thứ kiều ngạo từ trong xương tủy của cô không cho phép cô cúi đầu.

Khóe môi đang cong của Phong Kiều đột nhiên biến mất, không còn tươi cười khiến cho gương mặt kia lộ hẳn ra vẻ lãnh khốc vô tình, anh lại nói, nói bằng một giọng điệu bá đạo mà âm lãnh:

“Thời gian của ta rất quý báu, không rảnh mà bồi người chơi trò mèo vờn chuột.”

Anh vươn tay, tùy ý đặt lên vai An Mộc:

“Đối với những con chuột không nghe lời, tôi luôn có một biện pháp, đó là ăn chết không tha!

An Mộc giật mình hoảng sợ.

Ấn?

Người đàn ông này, quá khủng bố đi:

“Anh, Anh muốn làm gì?”

Giọng nói của An Mộc rớt cuộc cũng run lên.

“Phì!”

Người đàn ông đột nhiên lại cười, bàn tay đang đặt lên vai nàng đã dờn lên đến má.

Phong Kiều tiếp tục nói:

“Yên tâm đi, tôi sẽ không làm gì con gái đâu, chỉ là, nếu cô không trở về ngoan ngoãn mà học hành thì tôi chỉ còn biện pháp là phải nhốt cô lại, cho đến khi nào cô khuất phục mới thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Cô....muốn tự sát?

Editor: Quý Quý

Giam giữ?

An Mộc trừng mắt thật lớn, cô cắn môi rồi mở miệng, “Tôi....vĩnh viễn không khuất phục đâu!”

Phong Kiều cười nhẹ hai tiếng, “Không khuất phục? Tôi cũng không ngại nuôi dưỡng một con chim hoàng yến.”

“Anh. ....Đồ khốn kiếp!” An Mộc kêu to.

Phong Kiều không thèm để ý xoay người, lạnh giọng nói: “Đẫn đi.”

“Vâng, thiếu gia.”

Nhưng ngay sau đó Phong Kiều chợt nghe thấy đám vệ sĩ kêu to, “Thiếu gia!”

Quay đầu lại, ánh mắt Phong Kiều lập tức sa sầm.

An Mộc đang cầm chặt một chiếc bút máy, lúc này đầu bút đang đặt lên cổ cô.

Phong Kiều nhìn về phía bàn làm việc, quả nhiên, vừa rồi ký văn kiện mà không thấy bút máy.

Anh chớp mắt, “Cô....muốn tự sát?”

Trong giọng nói chứa mùi phản trào phúng.

Dường như, anh tin chắc rằng An Mộc sẽ không tự đâm mình.

Trên mặt An Mộc tràn ngập kiên quyết.

Nhưng trong lòng cô lại đau khổ ngập trời.

Cô chỉ muốn làm một diễn viên, sao lại khó như vậy?

Từ nhỏ lớn lên ở nhà họ Phong, cô chỉ có thể cố gắng hết sức học cách kiềm chế sự phẫn nộ gò mình vào quy củ, hàng ngày đều phải học cách làm thế nào để tự nguy trang, tự bảo vệ mình.

Năm nay cô đã 18 tuổi rồi!

Đám người nhà họ Phong kia, sợ cô học giỏi, tư tưởng thông suốt mà ngay cả trường đại học tốt cũng không cho cô nhập học!

Thứ cô giỏi nhất chỉ có diễn xuất.

Nhưng hiện giờ Phong Kiều lại không cho cô diễn xuất?

Cô còn có làm được cái gì?

Cả đời làm chim hoàng yến bị nhốt trong lồng, còn phải phụ thuộc vào đám người đã cướp đi tài sản của nhà mình, hàng ngày phải phục vụ cho họ?

Không!

An Mộc cô có kiêu hãnh, tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy xảy ra!

An Mộc nắm chặt cây bút trong tay ánh mắt kiên quyết, “Phong Kiều, thả tôi ra, nếu không....”

“Nếu không thì sẽ thế nào?” Phong Kiều châm chọc, “Là ai cho cô sự tự tin như vậy, tự tin rằng tôi sẽ để tâm đến tính mạng của cô, tự tin rằng tôi sẽ để cho cô uy hiếp sao?”

Lời này thốt ra....

Đồng tử An Mộc co lại.

Đúng vậy!

Trên đời này đã không còn ai để tâm đến cô nữa rồi.

Khóe miệng cô trễ xuống, không thốt lên được câu nào.

Nếu đã vậy, không thể dựa vào chính mình để sống sót, thì còn sống làm cái gì?

Cô nắm chặt cây bút giờ mạnh tay lên!

Phong Kiều mở to mắt!

Nhưng giây tiếp theo, An Mộc trở tay đâm xuống bàn tay của một tên vệ sĩ đoạt áy sủng của anh ta rồi nhắm thẳng vào Phong Kiều!

“Phong Kiều, thả tôi ra!”

Dứt lời, cô chợt nghe thấy tiếng súng lên đạn từ phía, chỉ trong ba giây, đột nhiên xuất hiện tám mười người mặc đồ đen đột nhiên xông vào biệt thự bao vây xung quanh cô.

Phong Kiều rút cuộc cũng nhìn thẳng về phía cô.

Trong hoàn cảnh nguy hiểm như vậy, cô còn có thể điềm tĩnh cướp được súng trong tay vệ sĩ?

Nhưng giờ phút này đối diện với họng súng đen ngòm trong tay cô, Phong Kiều mặt không biến sắc, anh đi từng bước về phía trước. “Còn muốn chạy sao? Vậy nổ súng đi!”

“Thiếu gia!”

Mọi người xung quang hoảng sợ cùng hô lên.

Nhưng Phong Kiều chỉ xua tay, đám người toàn bộ lùi lại từng bước về phía sau, thu súng lại, cúi đầu.

Trong lòng An Mộc hiện giờ rất hỗn loạn.

Cả đời này cô còn chưa từng nhìn thấy súng lục chứ chưa nói đến dùng!

Nhất là khi vừa mới bị đám người dương súng ngắm về phía mình, nhìn vào những họng súng đó, thiếu chút nữa cô đã không nhận được mà hét lên!

Thật đáng sợ!

Giờ đây người đàn ông này chỉ đem lại cho cô duy nhất một cảm giác, chính là đáng sợ!

Rốt cuộc anh là ai?

Vì sao người của anh lại mang theo súng ống?

Việc này vượt quá sức phán đoán của cô, khiến cô toàn thân run rẩy.

Tuy trong lòng khủng hoảng, nhưng tố chất tư tưởng trong cô còn mạnh mẽ, vẫn đủ giúp cô có thể đối mặt với Phong Kiều.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Bị trêu đùa, lần đầu tiên khóc thút thít

Edit: Phong Nguyệt

Giọng nói của cô, đang run rẩy, “Cho tôi đi, nếu không, nếu không tôi giết anh trước, rồi sau đó tự sát!”

Phong Kiều dường như nghe được trò cười, anh đi về phía trước một bước, đột nhiên cầm tay An Mộc, “Nha đầu ngốc, giết ta, liền có thể rời đi, còn tự sát làm gì?”

Đầu của hắn, đè vào họng súng, “Nổ súng đi!”

Tròng mắt của An Mộc, đột nhiên trừng lớn.

Khán trương nhìn chằm chằm người nắm lấy tay của cô, tay cô rút cuộc run rẩy lên, “Anh, anh. ....”

“Nổ súng!” Anh ta khẽ quát một tiếng, tiếp theo cảm ngón tay của cô, đột nhiên chụp cò súng.

“A a a!” An Mộc rút cuộc nhận không được, hét chói tai, cô dùng sức đẩy anh ta, gất gao nhắm mắt lại, hạ cò súng xuống!

An Mộc sợ tới mức toàn thân đều phát run, hai tay nắm súng lục, vô lực rũ xuống trước mặt.

Nhưng nửa ngày, không nghe được tiếng súng.

An Mộc nơm nớp lo sợ mở to mắt, liền nhìn đến một người trong phòng, đang nhún nhún bả vai.

“Ha ha ha!” Phong Kiều rất cuộc cười ra tiếng, chỉ vào An Mộc châm biếm nói, “Không có lên đạn, cô mở bằng gì?!”

Sau khi cười xong, anh lại cười lạnh, “Giết người không được, cô nên ngoan ngoãn làm một con chim hoàng yến đi, dẫn đi!”

Có vệ sĩ, hướng An Mộc đi tới.

Hôm nay thế giới quan của An Mộc hoàn toàn bị phá vỡ, nhìn chung quanh một đám người đang cầm súng lục, cô phát hiện chính mình ở trước mặt bọn họ, tay trái gà không chặt!

Trong lòng, đột nhiên liền sinh ra một loại cảm giác mãnh liệt bất lực.

Loại cảm giác này, bất quá trong nháy mắt, lan khắp toàn thân!

Có lẽ là áp lực bị đè nén quá lâu, cũng có lẽ là tình huống hôm nay quá kích thích, càng có lẽ cô không có gặp được một cái mồi dẫn lừa, trong lòng dâng lên nhiều loại cảm xúc, đột nhiên lập tức toàn bộ cảm xúc trong lòng dâng lên.

An Mộc cũng không biết chính mình có sức lực cùng can đảm như thế, thế nhưng đột nhiên liền hung hăng ném súng lục trên mặt đất!

Cảm xúc hoàn toàn sụp đổ, cô đặt mông ngồi dưới đất, mở miệng, “Oa” một tiếng, liền khóc lớn lên!

Thoáng một cái, nhưng lại ra ngoài dự kiến của bọn vệ sĩ, từng người ở đó, không biết nên làm cái gì.

Phong Kiều nghe được tiếng khóc, lại nhìn cô ngồi dưới đất.

Lại thấy cô khóc thật phần thương tâm, nước mắt nước mũi chảy ra.

Thậm chí, cô vừa khóc vừa la to, “Các người đều khi dễ ta! Đều khi dễ ta! Không ai quan tâm ta, không ai yêu quý ta!”

“Cha mẹ, các người vì cái gì liền bỏ rơi ta!”

“Cha, con nhớ người!”

“Mẹ, con nhớ người!”

Tám năm tích lũy nước mắt, dường như trong nháy mắt, vỡ òa.

Nước mắt của cô, giống như không ngăn được, liên tục chảy xuống.

Túi thân, oán niệm, bất lực.....

Tiếng khóc của cô, giống như tiếng kêu gào thê lương, truyền đến trong tai của tất cả vệ sĩ.

Cũng không biết khóc bao lâu, cảm giác nước ở trong cơ thể, toàn bộ đều khóc ra hết, An Mộc lúc này mới ngừng việc khóc.

Mọi người chung quanh, không biết khi nào đã rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 76: Bị bắt cóc, bị bắt cóc!

Editor:Cà Chua

An Mộc bị đánh thức.

Thứ âm nhạc đinh tai nhức óc làm đầu óc cô như muốn nổ tung.

Bên tai cô ngoài tiếng nhạc điên cuồng chói tai còn có vài giọng đàn ông.

“Tầm Tắc, Hoàng Thiếu, các người nhìn xem gương mặt căng mện này, thật là giống như trứng gà bóc vậy! Nuột!”

“Hoàng Thiếu, quả nhiên đây là báu vật, hãy nhìn dáng người đó mà xem “

“Này, cô ta sắp tỉnh, tỉnh rồi!”

“Ta chịu hết nổi rồi, một tiểu mỹ nhân như vậy đặt ở nơi này, lại không cho chúng ta chạm vào, việc này chả phải là một hình thức tra tấn sao?”

An Mộc nhú mày, đám người này thật là ồn muốn chết!

Nhưng tại sao cô lại ở đây?

Cô vừa tỉnh lại sau hôn mê, vận động tới đa đại não, cô lúc này mới đột nhiên mới bừng tỉnh, nhận ra: mình bị bắt cóc!

Bắt cóc!

An Mộc ngẩng phát đầu lên, mờ to mắt, cặp mắt phượng sáng ngời nhìn quanh bốn phía!

Đập vào mắt cô đầu tiên là một khuôn mặt to.

Người đàn ông kia đột nhiên lùi về phía sau một bước, vỗ vỗ vào ngực mình:” Trời ạ, đột nhiên cô từ từ đi lên làm tôi sợ muốn chết!”

An Mộc nhìn quanh, lúc này mới phát hiện ra mình đang ở bên trong một cái KTV, chung quanh đều tối tăm, chỉ có một ánh đèn vàng trên đỉnh đầu, chiếu sáng nơi cô đang ngồi.

Lúc này, cô đang ở trên một cái bàn tròn lớn có tám hơn chục thanh niên khoảng hai mươi tuổi xúm lại xung quanh, ai nấy đều lộ ra cơ thể trắng bóng, cả nam và nữ đều vậy.

Những người đàn ông thì nhìn cô với ánh mắt thèm thuồng.

Còn mấy cô gái kia, ngược lại dùng bộ mặt với thái độ ghen ghét nhìn An Mộc chằm chằm.

An Mộc lập tức nắm chặt tay thành nắm đấm, hiện tại cô giống như món đồ trong một buổi triển lãm hàng hóa, đang bị nhóm người này xúm lại soi mói!

Cái yến hội này... rõ ràng là một “bữa tiệc tình dục”.

An Mộc cúi đầu.

May mắn thay quần áo trên người cô lúc này còn tương đối nguyên vẹn.

Hơn nữa trong đám người xa lạ kia, An Mộc nhận ngay ra một người quen: Bạch Ngọc Khiết.

Đôi mắt An Mộc nhú lại, lập tức động não, nghĩ xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

“Hoàng Thiếu, đây quả thật là báu vật!”

Một người đàn ông với cái giọng kéo căng vỡ hét lên.

Câu nói vừa thốt ra, liền nghe thấy thêm một âm thanh phù phiếm:” tránh ra”.

Mười mấy người thanh niên nam nữ lập tức nhường đường, An Mộc nhìn thấy một người đàn ông nhuộm tóc vàng, trên lỗ tai còn mang một chiếc khuyên kim cương đang bước tới.

Hắn đi tới trước mặt An Mộc, cặp mắt phù phiếm đưa khắp người cô, rồi ánh mắt bỗng sáng lên, nhìn về phía Bạch Ngọc Khiết:” Cô lớn lên chẳng ra gì, vậy mà con mắt nhìn đúng là không tồi!”

Bạch Ngọc Khiết nghe xong câu nói đó sắc mặt lập tức tối sầm, nhưng lại không dám tranh luận với Hoàng Tam, đành phải ngượng ngùng cất giọng:” Cô ta khi lớn lên cũng không tồi, chỉ là vì tính tình... khiến chúng ta không muốn đề cao.”

Hoàng Tam cười hắc hắc:” Đối với tôi, cô ta chỉ xứng làm một con mèo nhỏ, tôi cũng muốn thấy cô ta giờ vuốt giường nanh!”

“Hoàng Thiếu, như vậy thật thú vị, trong chúng ta, ai là người ném trước đây?”

“Tao, tao, tao!”

“Mấy cái gì mà mày, tránh qua một bên, tao tới trước!”

Nhìn mấy người thanh niên tranh chấp nhau, Hoàng Thiếu vung tay lên, bọn họ lập tức lấy lại bình tĩnh.

Hoàng Tam đưa mắt nhìn quanh một lượt, bỗng nhếch miệng:”Theo tôi, chúng ta hãy cùng chơi trò chơi tình dục kinh điển, đường nào về Nga, thế nào?”.

An Mộc nghe vậy, tức khắc cảm thấy trong người dậy lên từng đợt ghê tởm!

Hai nắm đấm xiết chặt, nhìn đám người xung quanh, ánh mắt vừa sắc bén, vừa hờ hững.

Cái nơi này...

Thành phố C tuy là một tiểu thành thị, nhưng lại là thành phố lớn với những thói dâm tục, mĩ sắc.

Có cái tiếng đó, những kẻ muốn tìm kiếm sắc dục hầu như đều đến đây để chơi đùa.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Cút ngay, tên khốn!

Editor: Tuna

Đây gọi là s*x đi? Bên trong chuyên môn cung cấp cho một số người muốn tìm kiếm kích thích mới lạ.

Phong Tử Khiêm chính là khách quen của nơi này.

Lúc này Hoàng Tam lại nói đến cảnh mấy cô nàng vịn vai nhau cúi người về phía trước, mông nhếch lên tầm 90 độ, làm thành một vòng tròn sau đó xoay quanh rồi dừng lại trước mặt mấy người đàn ông, để bọn họ dùng cái **** cắm vào rồi sau đó lại tiếp tục xoay vòng.

Một lần rồi lại một lần...

Cái phương thức dâm mĩ làm người ta buồn nôn này là thể loại mà nước ngoài rất thích làm khi mở tiệc, nhưng lại rất hiếm thấy ở trong nước.

Lời Hoàng Tam vừa nói xong, nam nữ xung quanh liền phản chấn cả lên. Bọn họ còn chưa có chơi qua kiểu như vậy a! Hoàng Tam cười hắc hắc, hắc chỉ vào An Mộc nói:

“Nhanh lên, cời đồ ra rồi tham gia với bọn tôi!”

An Mộc nghe thấy thế, sắc mặt liền xanh mét. Cô từ bàn trên đi xuống dưới đất, sắc mặt ghét bỏ trên gương mặt không thể nào che dấu được:

“Mọi người chơi đi, tôi không có hứng thú!”

Nói xong cô liền đi ra ngoài!

Đứng ở đây lâu thêm một giây phút nào nữa cô sợ mình sẽ ghê tởm mà chết.

Nhưng ngay tại thời điểm cô muốn rời khỏi thì đột nhiên xuất hiện một đám người chặn trước mặt cô.

Hoàng Tam ngửa đầu, hừ lạnh một tiếng:

“Nhưng mà bọn tôi lại thấy hứng thú, Đường Hạ, hậu quả của việc làm tôi mất hứng cô gánh không nổi đâu! Cho nên là, nhanh lên!”

An Mộc cảm thấy giọng nói của người trước mắt rất quen thuộc, cô suy nghĩ rồi nói:

“Đêm qua là anh gọi cho tôi?”

“Không sai! Đừng tự xem mình là hay, nếu cô dám cự tuyệt tôi, hừ!”

Bạch Ngọc Khiết nhân cơ hội tiến về phía trước một bước:

“Đường Hạ, cha của Hoàng thiếu đây chính là Thư ký của thị trường ở thành phố C, đừng có mà đắc tội Hoàng thiếu chứ!”

An Mộc nghe thấy thế, tròn mắt liền co lại.

Thì ra là thế!

Chẳng trách nhóm người này lại vây quanh Hoàng Tam, nhưng... là con của quan chức thì sao? Quan nhị đại thì sao? Có thể vô pháp vô thiên sao?

Sắc mặt An Mộc tái mét:

“Như vậy thì càng không thể biết pháp mà còn phạm pháp! Hoàng thiếu, nếu tin này truyền ra ngoài, anh sẽ khiến cho ba bị mất mặt lắm đấy!”

“Mẹ nó, mất mặt cái gì! Nhanh chóng thoát y đi! Đừng có mà nói nhảm, tiểu gia đến nơi này là để hưởng thụ, không phải đến nghe cô dạy dỗ cái gì pháp luật!”

Hoàng Tam nổi giận.

An Mộc nghiêng răng nói:

“Tôi nói rồi, đối với trò chơi này, tôi không có hứng thú! Cảm phiền tránh ra, nếu không tôi sẽ không khách khí đâu!”

“Không khách khí? Được! Người không cời, thì bọn ta giúp người cời!”

Nói xong hất liền vung tay, lập tức có hai tên bảo tiêu tiến lên.

Nhìn thấy hai người kia, trông mắt An Mộc co rút lại.

Thân thủ của bọn họ chắc chắn không phải bình thường!

Cô cắn chặt răng, hôm nay liên tiếp bị quấy rối, cô nhịn đủ rồi, An Mộc xông lên trực tiếp đánh nhau với hai người kia.

Nhưng An Mộc dù sao cũng là con gái, sức không thể so với bọn họ, sau vài hiệp thì cô cũng bị đối phương không chế.

Hoàng thiếu đi về phía trước, cười âm thầm:

“Thế nào? Nếu cô không muốn phối hợp thì để tôi tự làm vậy!”

Nói xong hất liền đi về phía trước, vờn tay ra. An Mộc bị hai tên kia khống chế, hai mắt trừng về phía hất tay:

“Cút ngay, tên hỗn đản, chết tiệt, cút ngay!”

An Mộc sắp điên lên mất.

Cô chỉ nghe thấy một tiếng xoẹt, áo thun liền bị Hoàng Tam xé rách.

Cô cắn môi, dùng hết toàn lực cố gắng vẫy ra khỏi sự khống chế của hai tên kia.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Đừng tới đây, nếu không, tôi sẽ tự sát!

Editor:Cà Chua

Trong tình huống tuyệt vọng nhất, con người luôn có thể bộc phát tiềm năng.

Cô quay đầu lại, hung hăng cắn vào cánh tay của một tên đang giơ lên đằng trước, đến khi mùi máu tươi đã xộc lên trong khoang miệng, cô mới buông đối phương ra!

“A!” Bảo Tiêu hét lên đau đớn, buông cánh tay cô ra.

An Mộc thuận thế hất tay kia của tên vệ sĩ ra, linh hoạt lật người một cái, đã sang bên kia bàn, nhanh chóng nhặt túi sách, vội vàng tìm điện thoại!

“Không được qua đây!” An Mộc vẻ mặt lạnh lùng, hoảng sợ nhìn đám người, trên người cô thoát ra sát khí, tạm thời làm cho đám người đột nhiên dừng bước, sau đó giọng nói cô lại vang lên: “Nếu không tôi sẽ báo cảnh sát!”

Cô vừa dứt lời, cả không gian đột nhiên yên tĩnh được hai giây, lại lập tức vang lên một tràng cười ồn ào.

Hoàng Tam dường như thấy xung quanh tất cả đều có ý chế cười, ôm bụng cười ngặt nghẽo rất phô trương: “Tôi vừa nghe được cái gì thế nhỉ? Cô vừa nói muốn báo cảnh sát?”

“Haha, Hoàng thiếu, anh nói không sai, đúng là cô ta nói muốn báo cảnh sát!”

“Nói cho cô nghe này Đường Hạ, tôi đã nói trước với cô rồi, chả lẽ tại cô có vấn đề sao? Hoàng thiếu là...”

An Mộc trong người càng uất ức.” Có quan hệ với lãnh đạo cấp cao thì đã sao? Lũ các người tụ tập dâm – loạn, vi phạm pháp luật! cảnh sát có quyền tới dẹp!”

Nói xong cô mặc kệ bọn chúng, cầm điện thoại lên lập tức báo cảnh sát.

Điện thoại vang lên hai hồi chuông đã có người nhắc máy, An Mộc tức khắc hoảng sợ.” Tôi muốn báo nguy, ở đây đang có người muốn làm chuyện xấu với tôi! Nơi này còn có nghi ngờ tụ tập dâm – loạn!”

“Được rồi cô gái, chúng tôi sẽ đến ngay”.

Nghe xong câu đó, An Mộc thở hắt ra.

Tắt điện thoại, An Mộc cất giọng.” Cảnh sát đang trên đường tới đây, các người nếu không muốn bị tóm thì hãy mau chạy đi!”

Cô nói xong, tất cả đều nhìn cô với ánh mắt chế giễu như cũ.

Chưa đầy mười phút, di động của Hoàng thiếu vang lên, Hoàng thiếu bĩu môi, mở to loa, điện thoại vang lên giọng của đại đội trưởng.” Hoàng thiếu, có người báo cảnh sát các anh có liên quan đến việc cưỡng hiếp, anh này, đừng có làm gì liên quan đến mạng người đó!”

“Yên tâm đi” Hoàng thiếu cười hắc hắc.” Chúng tôi chỉ chơi chơi một chút thôi”.

An Mộc chứng kiến xong cuộc điện thoại thì hoàn toàn tuyệt vọng.

Quả nhiên!

Cuộc sống vốn là không công bằng thế này sao?

Hoàng thiếu phát tay, tất cả bọn chúng lại hùng hổ tiến lại phía cô.

An Mộc giờ này hoàn toàn bất lực.

Thế giới này sao lại bất công như vậy, rõ ràng đã cố gắng rất nhiều, nhưng cuối cùng vẫn là lũ vô nhân tính thắng thế!

Thật sự là.....

Cô không thể khuất phục được!

An Mộc nghiêng răng nhìn đám người chen chúc tiến lại, lập tức giọng điện thoại lên vùng tứ phía trước mặt tên đang gần cô nhất, sau đó lại nhanh chóng lật người, thoát cái đã tới bên cạnh mép bàn, cầm ngay lấy chai rượu vang đỏ!

Choang!

Bình rượu bị cô hung hăng quăng mạnh vào vách tường, vỡ vụn.

Tay cô cầm một nửa chai rượu đã vỡ, phần đằng trước gương ra sắc nhọn, múa may chỉ vào mặt đám người đối diện.”Đừng tới đây! Nếu không tôi sẽ tự sát!”

Toàn thân An Mộc lúc này đang run rẩy.

Bình rượu vỡ nát, mảnh pha lê cửa vào cánh tay cô, máu tươi tí tách chảy xuống dưới sàn.

Nhưng cô lại thần nhiên, bất giác trừng mắt nhìn đối phương.

Nhìn thấy bộ dạng liều mạng đó, cả thần thái dữ tợn, một lần nữa làm cho không gian tĩnh lại, không ai dám mạnh động.

_____ *

Phong Kiều đang ngồi trên ban công lộ thiên của ngôi biệt thự trung tâm thành phố.

Vắt chân chữ ngũ, tay cầm điều xì gà, khói bay theo gió.

Mặt anh, ở đằng sau làn khói trở nên mờ ảo, khó ai có thể nắm bắt.

Chương 79: Có phải cô sẽ chết ở đây không?

Editor: Quý Quý

Phong Kiều cũng không biết mình đang nghĩ gì nữa, trước mắt là cảnh tượng cô gái không màng đến hình tượng ngồi dưới đất khóc lớn.

Bất lực như vậy, đáng thương như vậy...

Phong Kiều day day huyết thái dương của mình.

An Mộc nhỏ hơn mình tận 10 tuổi, trong mắt anh, cô chính là đứa nhỏ không hiểu chuyện.

Nếu không phải ba của An Mộc từng giúp đỡ mình, anh căn bản sẽ không ra tay can thiệp bất kỳ chuyện gì của cô, nhưng từ trước đến nay vốn là người sát phạt quyết đoán, giờ lại đang đối mặt với một cô gái nhỏ tùy hứng thì có chút tay chân luống cuống.

Phong Kiều không kim được nhếch khóe môi cười tự giễu, lắc lắc đầu.

Từ khi nào Phong Kiều anh lại mềm lòng thế này?

Đang trầm tư, điện thoại đột nhiên đổ chuông, anh liếc mắt qua liền nhận ra là thằng cháu có mắt không trong của mình gọi đến.

Phong Kiều trăm ngàn lần chán ghét nhận điện thoại.

Bên kia Phong Từ Khiêm thận trọng mở miệng, “Chú út, chả là, cháu có chuyện muốn chú giúp, là về Đường Hạ, cháu, là như vậy hôm qua Hoàng Tam, à, chính là con trai của Hoàng Quân, anh ta cũng đề ý Đường Hạ...”

Phong Kiều không kiên nhẫn mím môi.

Chi này của nhà họ Phong ở C thị, đúng là đời này bằng đời trước!

Đúng lúc này lại có tiếng chuông điện thoại vang lên.

Phong Kiều lại nhìn qua một chút lại phát hiện là An Mộc gọi.

Anh nhủ này, đột nhiên thấy hứng trí, cô nhóc này là gọi xin tha thứ sao?

A!

Chính mình đã buông tha cho cô, cô lại được đăng chân lên đăng đầu.

Nhưng khi muốn nhận điện, cảnh tượng hỗn loạn ấy cùng giọng nói của An Mộc vang lên bên tai anh: “Đừng tới đây! Nếu không, tôi giết anh!”

Phong Kiều nắm chặt điện thoại trong tay, có chút căng thẳng.

Trong đầu lại hiện ra cảnh cô cầm chặt bút máy kiên quyết đâm vào cổ mình.

_____ *

An Mộc không biết mình phải làm gì bây giờ.

Đám người kia vây chặt lấy cô.

Trên cánh tay cô có vết thương đang rỉ máu.

Cô vốn bị thiếu máu, mấy hôm rồi không ăn cơm đều đặn, cộng thêm vài ba lần bị kích động, khiến cho trước mắt cô chỉ nhìn thấy một màu đen.

Bước đi cũng chập vập.

Nhưng cô vẫn nắm chặt chai rượu trong tay, thế nào cũng không buông.

Lắc lắc đầu, An Mộc tự nói với mình, không được ngất.

“Hoàng thiếu, cô ta chống cự hết nổi rồi!” Bạch Ngọc Khiết chỉ vào An Mộc, đột nhiên hô lớn một tiếng.

Hoàng Tam cười nham hiểm, “Tiểu mỹ nhân quả nhiên hoang dã! Em đã không thích Russian Roulette, vậy chúng ta hãy chỉ ở thế giới riêng của hai đứa thôi!”

Nói xong, anh ta bước từng bước về phía trước.

Trước mắt An Mộc toàn một màu đen, không hề do dự trực tiếp đập chai rượu, cửa mạnh mẽ vỡ vào tay mình!

Đau đớn giúp cô tỉnh táo hơn, cô vùng tay lên, “Đừng tới đây!”

Toàn bộ người trong phòng đều sợ đến mức muốn kêu lên.

Chưa từng thấy có người lại ác với bản thân như vậy!

Hoàng Tam cũng nhất thời bị uy hiếp, không dám tiến lên.

Trước mắt càng lúc càng tối lại, đầu óc càng nặng nề.

Mỗi khi cảm thấy mình không thể kiên trì thêm nữa, cô lại lấy mảnh vỡ cửa vào tay mình.

Cánh tay nhỏ trắng trẻo của cô không biết có bao nhiêu vết thương.

Nhưng chung quy vẫn không thể ngăn được con thiếu máu ập đến.

Hai chân An Mộc mềm nhũn, rốt cục cũng gục ngã xuống đất.

Bàn tay không còn chút sức lực để giữ mảnh vỡ.

An Mộc nhắm chặt hai mắt lại.

A!

Minh...sẽ chết ở đây sao?

Nhưng cô chết rồi, trên đời này liệu sẽ có bao nhiêu người vì cô mà đau lòng?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Cha ta là Hoàng Quân!

Edit: Phong Nguyệt

Đám người Phong gia kia, vui mừng đến điên rồi sao, bọn họ có thể danh chính ngôn thuận chiếm xí nghiệp An Thị, còn muốn sở hữu tài chính nữa sao.

Trong trường học, cô vẫn luôn là người vô hình, không có bạn bè.

Bạn bè duy nhất, chính là Diệp Đồng Đồng.....

Có lẽ ngày hôm nay của hàng năm về sau, có lẽ ra nghĩa địa thăm cô rồi.

Trước mặt buồn bã, Hoàng Tam đi vào đứng ở trước mặt cô.

An Mộc có thể nhìn thấy được ánh mắt của hắn ta, mang theo dâm - uế.

An Mộc nhìn không được mà tưởng tượng, cô nghĩ muốn chết, Hoàng Tam có thể buông tha thi thể của cô hay không?

Nếu như vậy.....

An Mộc dùng hết sức lực toàn thân, lại một lần cầm nửa bình rượu tử, cô muốn cùng Hoàng Tam, đồng quy vu tận!

Trên vai bỗng nặng xuống, cô cảm giác được tay Hoàng Tam đề lên.

An Mộc mở bình rượu tửu, liền muốn hưng hăng đập tới!

Nhưng vào lúc này.....

Một cổ lạnh lẽo, đột nhiên đánh tới, làm đầu óc của cô, trong nháy mắt một mảnh thư thái.

Trước mặt, có người cầm bả vai của Hoàng Tam, chỉ một chút, liền đem cả người hắn kéo ra.

“An Mộc!”

Giọng nói trầm thấp, xen lẫn nhàn nhạt khản trương cùng vội vàng.

Giọng nói quen thuộc, làm An Mộc không thể tưởng tượng mở to hai mắt nhìn.

Sau đó liền nhìn đến, gương mặt vô cùng xinh đẹp kia.

Tâm tình của An Mộc thả lỏng, “Chú nhỏ?”

Tay cầm bình rượu tửu, rốt cuộc rơi xuống, phanh lập tức rơi trên mặt đất, tiếp theo, thân thể liền ngã xuống vào vòng ôm ấm áp quen thuộc.

An Mộc cảm giác được, chính mình được người khác bế ngang lên, thân hình cao lớn kia, thân hình cứng rắn kia, còn có hơi thở quen thuộc, thế nhưng làm cô an tâm, đột nhiên lắng đọng lại xuống.

Cô biết, chính mình an toàn.

Hoàng Tam không thể hiểu mình làm sao bị đẩy ra, lao đảo ngã nhào trên mặt đất.

Hắn âm thầm lắng một tiếng, “Ta phi, ai dám cùng tiểu gia ta đoạt mỹ.....”

Lời nói chưa nói hết, chợt dừng lại, tiếp theo, liền toàn thân rung mình một cái!

Trước mặt người đàn ông này, cao lớn thẳng tắp, quanh thân lộ ra sát khí sắc bén.

Rõ ràng diện mạo cực kỳ yêu nghiệt, nhưng Hoàng Tam lại chỉ có thể chú ý tới, khóe môi cong lên mỉm cười, nhưng mà độ cong kia, lại lạnh mị sắc bén làm hắn kinh hồn bạt vía!

Ánh mắt của Phong Kiều, ánh mắt nhìn đến miệng vết thương trên cánh tay vật nhỏ.

Từng vết máu, tung hoành trải rộng, lít nha lít nhít đếm không hết bao nhiêu vết thương, ở trên da thịt trắng nõn của cô, lộ ra có vẻ chói mắt!

Đôi mắt trầm xuống, một cổ lửa giận, âm âm dâng lên trong lòng!

Trong lòng, chỉ còn lại một ý niệm, anh đều không nở động vào cô, vậy mà bị người khi dễ thành bộ dạng này.

Khóe môi của Phong Kiều cong lên, cong lớn hơn nữa.

Anh hẳn biết người của anh, đều biết, Phong Kiều, nổi giận.

“Chú, chú nhỏ, hắn, cha hắn chính là Hoàng Quân, ngài, ngài chớ làm loạn!” Bạch Ngọc Khiết vội vàng mở miệng.

Phong gia cũng lợi hại, cũng là thương gia, thương gia, như thế nào cùng chính khách đầu?

Trong ánh mắt của Bạch Ngọc Khiết hiện ra vẻ đắc ý, hôm nay, Đường Hạ liền bị hủy ở nơi này!

Quả nhiên, lời này vừa nói ra, mặt mày của Phong Kiều nhăn lên, nhìn về phía Hoàng Tam, giọng nói mỉa mai hoặc mang theo ý lạnh, “Cha ngươi, là cái thị- ỳ - thư - nhớ Hoàng Quân?”

Hoàng Tam rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra, ngẩng đầu lên, “Đúng, chính là cha ta, nói cho ngươi biết, ngoan ngoãn nói lời xin lỗi với tiểu gia ta, lại bỏ cô ta ở lại để bồi ta, tiểu gia cao hứng, có lẽ sẽ buông tha cho ngươi!”

Con mắt hẹp dài của Phong Kiều, lộ ra ánh sáng khiếp sợ, anh ôm An Mộc, từng bước một hướng về phía Hoàng Tam đi tới, “Để cô ta ở lại, hảo hảo bồi ngươi?”

“Đúng, nói như vậy..... A, ngươi muốn làm gì..... A!”

Đột nhiên, một tiếng thét chói tai thể lương phát ra, gian phòng bên trong, một bàn tay, kẹp lấy một dòng máu loãng phun ra ngoài, phóng lên cao!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Phong Kiều cao ngạo, đầy quyền rũ

Editor:Cà Chua

Mọi người đồng loạt mở to mắt, không thể tin vào những chuyện đã xảy ra.

Ngay cả An Mộc cũng cảm thấy đại não bị đóng băng, chỉ tỉnh táo được đôi chút.

Cô vừa quay sang nhìn đã thấy Phong Kiều dùng một cây đao dài sắc bén, nhắm vào tay trái của Hoàng Tam, chặt đứt!

Bàn tay hắn ta bay trong không trung vài giây, cuối cùng đáp đất khi ngón tay còn đang khê cử động.

Trên mặt đất xuất hiện một vết máu dài.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, Hoàng Tam thậm chí còn mất vài giây mới có thể định hình được tình thế, cảm thấy bàn tay đã lìa khỏi, một cơn đau đớn kịch liệt ập tới, hắn thất kinh hét lên một tiếng, nhìn xuống chỗ cánh tay đã bị khuyết một phần, mặt biến sắc tối sầm, té ngất!

Phong Kiều một tay ôm An Mộc, tay kia cũng đồng thời ném cây đao vừa rồi xuống đất, sau đó ôm lấy cô.

Chém đứt một bàn tay Hoàng Tam đối với Phong Kiều nhẹ nhàng như việc giết chết một con cá, anh rút trong túi ra một tập khăn giấy, lau qua bàn tay rồi ném xuống đất.

Khăn giấy vừa lúc vừa chạm tới bãi máu tươi kia nhanh chóng bị máu đỏ thấm đẫm.

Mùi máu tanh nồng nhanh chóng tỏa khắp căn phòng.

Trong một lúc, bỗng nhiên căn phòng bị bao trùm bởi một thứ yên tĩnh kì quái, chỉ có âm thanh của tiếng nhạc đỉnh tai như ọc là vẫn không ngừng lại.

Loại âm nhạc này cực kì hỗn loạn, lúc này mọi người trong phòng dường như đồng nhất một biểu cảm đóng băng, hình thành tình thế đối lập, chỉ cấu thành một loại cảm xúc: khủng hoảng.

“A!”

Không biết trong đám người, ai mở mồm hét lên một tiếng, mọi người đều bắt ngờ hoảng loạn.

Nhóm người này tuy rằng làm vậy, nhưng rốt cuộc đều sống trong gia đình danh giá từ nhỏ, nào đã bao giờ gặp qua cảnh đồ máu như thế này?!

Một đám người xồm bịt chặt lỗ tai khi vừa nhìn thấy có người xa lạ tiến vào, hoặc có người lấy khăn tấm quần quanh người để tránh xa chuyện kinh hãi, sau đó cũng ngồi xổm xuống, sợ hãi, thét gào từng đợt trong lòng.

Cũng có người hoảng loạn cầm lấy di động, bắt đầu báo nguy:” Cứu với, ở đây là***, có người, có người giết người! Mau tới cứu bọn tôi, cứu!”

Đầu dây bên kia, giọng người cảnh sát luôn luôn chiếu lệ:”Được rồi, chúng tôi sẽ đến ngay”.

Vừa lúc đó cảnh sát xông vào, cùng với mười mấy người vệ sĩ mặc đồ đen, một đám vọt tới trước mặt Phong Kiều.

Nhóm người này... khác xa so với vệ sĩ của một gia đình bình thường.

Bọn họ quanh người mang theo sát khí cùng mùi máu tươi vương vấn

Thật giống như... Thật giống như vừa trải qua lễ rửa tội trong chiến tranh, các chiến sĩ tắm máu để có thêm tinh thần hăng hái!

Rõ ràng mười mấy người này toát ra khí thế ngút trời của một đội quân thời chiến, bọn họ vừa tiến đến, căn phòng lại một lần nữa lập tức tĩnh lặng.

Mười mấy người đi thành hàng ngay ngắn như đã trải qua một kì huấn luyện quân sự nghiêm ngặt, vừa tiến đến liền tỏa ra các phía, nếu để ý một chút có thể thấy bọn họ đứng thẳng theo vị trí, đủ để đảm bảo bất kì kẻ nào trong phòng cũng không thể lên ra ngoài.

Đi theo sau mười mấy tên vệ sĩ là một người đàn ông mảnh khảnh, nét mặt vô cảm.

Vệ Uy trực tiếp tới đây xem xét tình hình, thần thái không có lấy nửa phần biến hóa, nhưng khi nhìn thấy Phong Kiều ôm An Mộc, ánh mắt anh ta tối sầm lại, kinh ngạc vô cùng.

Không phải kinh ngạc vì vết thương trên người cô gái kia.

Mà là kinh ngạc...

Luôn luôn là một thiếu gia lạnh lùng cao ngạo, có khi nào lại chủ động ôm một cô gái?

Nhanh chóng, anh ta giấu nét kinh ngạc lại, hòa hoãn cúi đầu:” Thiếu gia, chúng tôi tới muộn.”

Đã bao lâu thiếu gia không động thủ?

Hơn nữa lại là động thủ vì một việc còn con con như vậy, làm cho vết máu bắn tung tóe lên người.

Chỉ cần xem tay áo thiếu gia bị xấn lên cao thế kia, đủ để biết cậu ấy phần nộ đến mức nào!

Vậy nên cũng không để ý nhiều đến kỹ năng và góc độ khi giết người nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Phong Kiều nổi giận!

Editor: Quỳ Quỳ

Vệ Uy liếc mắt qua An Mộc, xem ra, người phụ nữ này thực sự có sức ảnh hưởng đến thiếu gia, thật sự đã vượt quá tưởng tượng của mọi người.

Phong Kiều cúi đầu nhìn người trong lòng.

Cô trừng to hai mắt, trong đôi mắt phượng tràn đầy sự kinh hoàng.

Xem ra, động tác vừa rồi của mình đã dọa cô sợ.

Phong Kiều mím môi, nói với Vệ Uy, “Xử lý cho tốt.”

Nói xong, bế An Mộc lên đi về phía cửa.

Đúng lúc này, trong phòng vang lên tiếng chuông điện thoại.

Tiếng chuông này làm Hoàng Tam mới vừa rồi còn bàng hoàng đột nhiên bình tĩnh, anh ta cũng được coi là tên nham hiểm, bối rối nhận điện thoại.

Bên kia truyền đến giọng nói của đội trưởng đội cảnh sát: “Hoàng thiếu, lại có người gọi điện thoại tố cáo các anh, nói anh giả mạo tai nạn chết người, haha, muốn gọi nhắc nhở anh chú ý một chút...”

“Mau tới cứu tôi! Có người muốn giết tôi! Bọn họ chém đứt tay tôi!” Hoàng Tam thét lên chói tai.

Đối phương dừng lại một chút, rồi cuộc cũng phản ứng lại, “Hoàng thiếu, mấy người, chúng tôi sẽ tới ngay!”

Cúp điện thoại, Hoàng Tam chặt vật đứng lên, tầm mắt anh ta dán chặt vào cái tay dưới đất.

Nếu không quá 12h cánh tay kia vẫn có thể nối lại được!

Rõ ràng anh ta sợ tới run rẩy toàn thân, nhưng vì mất tay lại hung tợn mở miệng, “Chúng mày đừng hòng rời khỏi đây! Đắc tôi tao, tao sẽ làm cho chúng mày sống không bằng chết! Mày, tao sẽ chém đứt hai tay hai chân mày!”

Nói xong lại chỉ vào An Mộc, “Cô! Tôi sẽ bán cô vào nhà chứa ở Châu Phi, cho cô bị vạ người chà đạp! Cô...”

Vừa mới thôi ra câu muốn chém đứt chân tay Phong Kiều thì Vệ Uy bắt đầu đi về phía Hoàng Tam.

Anh đá mạnh vào ngực Hoàng Tam, làm anh ta quỵ rạp cả người xuống đất.

Mà Phong Kiều đang bế An Mộc đi ra cửa thì nghe thấy câu tiếp theo.

Phong Kiều cảm nhận rõ ràng người trong lòng mình đang cứng cả người lại.

Lửa giận trong anh sôi trào.

Anh dừng bước quay đầu.

Tầm mắt dừng lại ở thân dưới Hoàng Tam.

Sau đó, khước mũi anh nhếch lên bước lại gần, không nói một câu giờ chân hung hăng đạp thẳng xuống dẫm nát bộ hạ của Hoàng Tam!

“A a a!” Hoàng Tam đau đớn gào thét, cả người gãy dựa lại bị Vệ Uy giữ chặt.

Dưới chân Phong Kiều dùng sức nghiền nát, dường như còn nghe thấy cả tiếng xương cốt vỡ vụn.

Khi bảo đảm cái chỗ ấy sau này không còn dùng được nữa, Phong Kiều mới nâng chân lên, con người hung ác nham hiểm nhìn thoáng qua cánh tay của Hoàng Tam cách đó không xa, lại nhìn Vệ Uy liếc mắt một cái.

Vệ Uy liền đi qua đó, nhặt bàn tay kia lên.

Hoàng Tam đau đớn cuộn tròn người như con tôm, tay còn lại túm chặt bộ hạ của mình, nhưng vẫn nhìn theo hành động của Vệ Uy, nhất thời sợ hãi: “Mày, mày muốn làm gì?”

Vệ Uy hừ lạnh một tiếng, ném cánh tay này vào vũng rượu, sao đó mở bật lửa rồi ném xuống.

Cánh tay kia lập tức bốc cháy kịch liệt!

Hành động này hoàn toàn cắt đứt hy vọng muốn nổi tay của Hoàng Tam.

Hoàng Tam kinh ngạc mở to hai mắt nhìn Phong Kiều.

Anh ta rốt cuộc cũng hiểu, lần này đã lỡ trêu chọc phải nhân vật không thể dây vào!

“Sao lại thế này? Cảnh sát đây! Tất cả ngồi xổm xuống!” Ở cửa bảy tám viên cảnh sát dừng mãnh xông vào, dù sao cũng là chuyện của Hoàng Tam, đột trưởng đội cảnh sát không dám sơ sẩy, lập tức điều động cảnh lực xung quanh đến chỗ này.

Đám cảnh sát cầm côn điện tiến vào, vừa nhìn thấy thảm cảnh của Hoàng Tam, lập tức giương súng lên cảnh giác nhìn Phong Kiều cùng mười vệ sĩ mặc đồ đen kia.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Đấu tranh bằng vũ lực!

Editor: Tuna

“Ngồi xổm xuống, nếu các người dám làm loạn, ta sẽ bắn!”

Nhóm người bên cảnh sát kinh hô lên một tiếng, giờ sung lực, nhắm ngay vào đám người bên trong phòng.

Vệ Uy lập tức liền đứng chắn trước mặt Phong Kiều, tay anh ta chạm vào súng lục bên hông.

Làm loạn?

Vệ Uy thấy có chút đau đầu, ngay từ đầu mọi chuyện đã vượt tầm kiểm soát rồi, càng nháo càng lớn.

Tuy rằng biết là đã làm lớn chuyện rồi, cái có thiếu gia đưa ra “Tới thành phố C thị sát cơ sở FAE” lúc này cũng mất tác dụng, nhưng Vệ Uy anh từ khi sinh ra đến giờ chưa từng nghĩ phải cúi đầu khuất phục.

Bởi vì....

Cúi đầu? Khuất phục

Trong từ điển của thiếu gia căn bản không tồn tại hai từ này.

Mười mấy tên bảo vệ đối đầu với mấy người cảnh sát mới ủa vào, ai thắng ai thua, nhìn là rõ.

Phong Kiều không thèm để ý đến chuyện bên ngoài, ôm An Mộc hướng về phía cửa mà đi. Vật nhỏ mất máu quá nhiều phải đến bệnh viện thật nhanh.

Phong Kiều vừa di chuyển, nhóm cảnh sát liền như chim sợ cành cong:

“Không được cử động, nếu còn động chúng tôi sẽ bắn!”

Phong Kiều làm như không nghe thấy, bước chân không một chút chần chờ! Tên cảnh sát kia cắn răng một cái, ngón tay đang giữ ở cò súng liền động. Phanh!

Ngay lúc này cổ tay anh ta liền xuất hiện một lỗ hồng!

Cảnh sát quay đầu lại liền nhìn thấy Vệ Uy thối thối hòng súng, tiếp theo liền hạ lệnh:

“Bảo vệ thiếu gia!”

Mười mấy tên bảo vệ, vừa nghe thấy lời này liền rút súng, trong nháy mắt yafn bộ cảnh sát đều bị khống chế!

Rốt cuộc không một ai dám cản trở bước chân của Phong Kiều.

Thân hình to lớn của hắn, khẳng khái mà bước ra khỏi cửa, sau đó liền lên chiếc xe thể thao xám bạc, chạy vút lên phố.

---*---

Trong bệnh viện.

An Mộc nằm trên giường bệnh, hai mắt nhắm nghiền, trán nhũn chặt.

Cánh tay cô đã được bó chặt, quần áo trên người lúc này đã thành quần áo bệnh viện, thân hình đơn bạc, khuôn mặt nhỏ tái nhợt, cô nằm trên chiếc grab giường trắng làm cho cô nhìn như tấm lụa tơ tằm bị rách vụn.

Phong Kiều ngồi trên sô pha nhìn chăm chăm vào cô gái đang nằm trên giường. Trong đầu thoáng hiện lại hình ảnh băng bó lúc này, cô rõ ràng vẫn còn tỉnh nhưng lại không kêu than một tiếng nào.

Trong lòng tự nhiên lại thấy có chút bức bối, tùy ý rút ra một điều xì gà, ngay lúc đang định châm lửa thì anh lại nghĩ đến gì đó, sau đó lại đem điều thuốc ném lên bàn trà.

Anh dựa người vào sô pha, hai chân bắt chéo lại.

Đột nhiên, cô gái trên giường cử động. Phong Kiều theo bản năng bước tới gần cô, bắt lấy cánh tay đang múa may của cô. Sau đó liền nghe được tiếng cô thấp giọng tựa như mèo con:

“Buông tôi ra, cút ngay!”

“Cầu xin các người, buông tôi ra!”

Đôi mắt Phong Kiều đột nhiên trầm xuống. Bình thường cô ấy rất giáo hoạt lại nhạy bén, tuy rằng ở Phong gia có giả bộ nhu nhược nhưng cũng chưa từng chịu thua thiệt. Cho nên anh cho rằng cô cũng như người sắt vậy, dư thừa tình luyến.

Nhưng không nghĩ tới cô ấy cũng có một bộ dạng yếu ớt như vậy?

Phong Kiều nắm chặt tay nàng, môi mím chặt, bộ dáng không biết phải làm gì cho tốt, nửa ngày sau anh mới nhẹ nhàng vỗ về lưng của cô, an ủi:

“An Mộc, không sao rồi!”

Cô gái nghe được giọng nói của anh lúc này mới ngừng giãy dụa.

Đôi mắt hẹp dài của Phong Kiều nheo lại. Hắn có chút ơ hồ, cô gái này lúc nào cũng giáo hoạt, cơ trí, ngay cả lần trước bị Bạch Ngọc Khiết lừa đến tiệc rượu kia cũng có thể toàn thân mà trở ra, nhưng tại sao bây giờ.....Lại đem bản thân ép đến mức này?

Hắn bảo Vệ Uy mang băng ghi hình đến, sau đó liền phát hiện, từ đầu đến cuối An Mộc đều dùng sức phản kháng, trước nay cô đều dùng trí, cách làm lần này không phải là phong cách của cô.

Chương 84: Thời thơ ấu bi thương của An Mộc

Editor: Quý Quý

Đang lúc suy nghĩ, An Mộc lại khóc lên.

Tiếng khóc của cô mười phần uất ức mười phần tuyệt vọng.

“Anh Từ Khiêm, em không muốn đến nơi này, không đi....”

“Anh Từ Khiêm, em còn nhỏ mà....”

An Mộc chìm sâu trong ác mộng, cô vẫn còn nhớ năm ấy ba mẹ qua đời cô chỉ mới có mười tuổi, Phong Từ Khiêm mười sáu, một ngày nào đó Phong Từ Khiêm đã đưa cô tới “chỗ đó” để giải sầu.

Đó là lần đầu tiên Phong Từ Khiêm mời cô ra ngoài giải sầu, khiến cho cô - người vừa trải qua sự ghê lạnh đau khổ ở nhà họ Phong, vô cùng chờ mong. Không ngờ....

Khi nhìn thấy những cơ thể trắng nhợt trần trụi, cô hoảng sợ đến mức không biết phản ứng như thế nào!

Chính lúc đó, An Mộc đã nhận thức được đây chính là nơi ghê tởm nhất trên thế giới!

Sau đó, Phong Từ Khiêm vỗ vai cô, “An Mộc, chờ em trưởng thành rồi, anh sẽ đưa em đến đây chơi.”

Một câu này đã trở thành ác mộng của cô!

Bao nhiêu lần trong mơ, cô đã nhìn thấy người đàn ông này trần trụi đi về phía cô.

Tuy rằng khi đó cô còn nhỏ, vốn không hiểu chuyện nam nữ.

Sau đó, cô bắt đầu tự hóa trang cho mình trở nên xấu xí, cái gọi là bản năng tự bảo vệ mình này là lựa chọn duy nhất đối với một đứa trẻ như cô.

Thậm chí, lựa chọn này vốn không có bất kỳ ai chỉ ra cho cô.

Mấy năm nay, cô vẫn cố gắng hết sức tránh tiếp xúc với thế giới của Phong Từ Khiêm, không ngờ cô lại bị Hoàng Tam bắt cóc đến nơi đó.

Cho nên, An Mộc vô cùng hoảng loạn.

Cô dùng sức mạnh duy trì tư thái, che dấu sự bất an trong sâu thẳm nội tâm mình.

An Mộc nhỏ giọng cầu xin, “Đừng, đừng tới đây, đừng chạm vào tôi....van xin các người....”

Qua vài câu nói yếu ớt này làm Phong Kiêu lập tức hiểu ra.

Trong nháy mắt, sự phẫn nộ trong anh lại bùng lên!

Mấy năm nay, nhà họ Phong rốt cuộc đã làm gì cô ấy?

Chẳng trách cô ấy dù có chết cũng không chịu là một con chim hoàng yến!

Cửa đột nhiên bật mở.

Lúc này Phong Kiêu mới kiểm chế được lửa giận, quay đầu liền nhìn thấy Vệ Uy, “Thiếu gia, bệnh viện đã bị bao vây.”

Hơn trăm viên cảnh sát đã bao vây bệnh viện.

Thậm chí còn phái cả cảnh sát đặc công đến đây.

Bên ngoài có người kêu gọi, nếu bọn họ không phối hợp đầu hàng, cảnh sát đặc công sẽ xông vào!

Vệ Uy nói những lời này, ngữ khí rất nhẹ, dường như chuyện chẳng có gì to tát.

Phong Kiều trầm mặc không nói, một lúc lâu sau mới mở miệng, “Hoàng Quân đến rồi sao?”

Vệ Uy đáp: “Thiếu gia, chắc sẽ tới ngay ạ.”

_____ *

Lúc này, trong khách sạn xa hoa bậc nhất C thị, Hoàng Quân đang ngồi cạnh một người đàn ông hơn 50 tuổi, cười xòa nói: “Thủ trưởng, ông có thể tới C thị chúng tôi, chúng tôi vô cùng vinh hạnh.”

Người đàn ông cười haha, “Lần này tôi đến đây là bí mật, để thảo luận một số việc quan trọng liên quan đến quốc gia.”

Hoàng Quân cười hưởng ứng, đồng thời cũng suy xét trong lòng.

Vị đại nhân vật này đã đến đây mấy ngày, còn chưa thấy ông ta tiếp đãi bất kỳ ai.

Rốt cuộc là loại người gì lại có thể khiến ông ta bỏ thời gian tiếp đãi? Hơn nữa xem ra... dường như một câu oán hận cũng không có!

Ngay lúc ông còn đang tự hỏi thì điện thoại của ông đổ chuông, Hoàng Quân cúi đầu, nhận ra là điện thoại từ nhà.

“Cái gì?” Hoàng Quân lập tức đứng bật dậy, sắc mặt vô cùng khó coi!

Ông có tổng cộng 3 đứa con, nhưng 2 đứa đầu đều là con gái, chỉ có duy nhất Hoàng Tam là con trai.

Nhưng hiện giờ, những gì ông vừa nghe?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Người dám phản kháng, bắt lại!

Edit: Phong Nguyệt

Thế nhưng có người, ở thành phố C, ở trên địa bàn của ông, chém tay con của ông, còn, còn đạp chỗ đó của con ông?!

Này, ông có nghe lắm không?

Cúp điện thoại, sắc mặt của Hoàng Quân vẫn chưa tỉnh táo lại, “Thủ trưởng, có phần tử khủng bố vũ trang đang giăng co, đặc cảnh cùng bộ đội đều phái ra rồi, chúng ta phải chạy nhanh qua để nhìn xem.”

Người đàn ông lập tức nghiêm nghị lại, “Đây chính là đại sự, xử lý không tốt sẽ khiến cho xã – hội - động - đậy, mau đi đi.”

Hoàng Quân gật đầu, xoay người, sắc mặt liền trầm xuống, vội vã lao ra.

Người đàn ông thở dài, cái thành thị nhỏ đó không đáng để thành phố C chú ý tới, thế nhưng còn có người cùng bộ đội đặc công tới khiêu chiến?

Thực sự là.....

Nghĩ đến đây, sắc mặt của người đàn ông, bỗng nhiên cứng đờ!

Người đàn ông đứng lên, vội vàng đuổi theo ra bên ngoài, giọng nói gấp rút: “Mau, mau đi điều động người qua thành thị đó!”

_____ *

Bên ngoài bệnh viện, đã bị tầng tầng vây quanh.

Cánh tay của Hoàng Tam bị quần quanh, cả người nằm ở trên cáng cứu thương, bị người nâng, đứng bên ngoài, hung dữ nhìn chăm chú vào bệnh viện, “Giết hán! Các người giết hán cho ta!”

Hoàng quân vội vã lao tới, nhìn đến bộ dáng của con mình, mặt đầy âm trầm!

Cảnh sát cầm loa kêu gọi, đang lớn tiếng kêu gào, “Người ở bên trong nghe không, các người đã bị bao vây, buông vũ khí xuống, ra đầu hàng! Chúng ta sẽ xử lý khoan hồng!”

Lời này hô mấy lần, bên trong rốt cuộc có phản ứng.

Lầu một tầng đại sảnh cửa lớn mở ra, sau đó, trước mắt nhiều người, một người đàn ông mặc áo màu bạc tây trang, chậm rãi bước ra.

Người đàn ông vừa xuất hiện ở nơi đó, trông mắt của mọi người, liền nhất trí nhìn trên người đàn ông đó.

Ưu nhã mà bước đi, nhàn nhã đi dạo.

Bước chân nhàn nhã mà bước tới, hơi hơi chuyển động.

Dung nhan tuyệt mỹ, khí chất yêu nghiệt lạnh mị, so mình tinh hạnh nhất trên TV, còn muốn càng cực, đẹp trai hơn!

Anh ta giống như Đế Vương đi dò xét, anh ta cười như không cười con mắt quét qua, làm cho mọi người có một loại cảm giác không dám phản kháng!

Phong kiều một mình đi tới, cứ như vậy chậm rãi đi tới trước mặt cục trưởng sở cảnh sát, giống như chung quanh những người đang cầm súng không tồn tại vậy.

Đôi tay của anh ta dứt vô túi quần, quyền rũ cười lên, khoe môi cong lên, lãnh mị lại yêu dã: “Không phải chỉ đã thương người sao, cần bài trận lớn thế để làm gì?”

Cục trưởng vừa nghe lời của Phong Kiều nói, cũng không biết nói như thế nào nữa.

Nhưng cẩn thận ngẫm lại, đích xác như thế!

Nếu là người bình thường bị đã thương, bọn họ sao có thể phá nhiều cảnh lực như vậy?

Dân chúng chung quanh, trong nháy mắt hiểu rõ, lập tức, khóc thút thít lên.

Hoàng Quân không để ý tới người dân, nặng nề mở miệng, “Người tụ tập dân chúng để làm loạn, phi pháp cầm súng!”

“Ai nói ta phi pháp cầm súng?” Phong Kiều ném ra một tờ giấy, “Đây là chứng từ việc cầm súng. Còn ông nói ta đã thương người. .... A, ta còn muốn tố cáo con của ông, tụ tập dân chúng dâm - uế, cho nên, chúng ta tới gặp tòa án đi, thế nào, Hoàng thư kí?”

Phong Kiều nói một câu không hợp với tình thế cho lắm.

Hoàng Quân cúi đầu, quả nhiên là chứng từ việc cầm súng.

Đã như vậy không thể buông tha cho hắn ta được? Tuyệt đối không được!

Hoàng Quân phát tay, “Cái gì chứng từ việc cầm súng, đây là giả, mau hắn bắt lại!”

Lời này vừa rơi xuống, chung quanh liền có cảnh sát tiến lên.

“Giả?” Phong Kiều như rồng mảy: “Ông xác định là giả?”

Hoàng Quân hừ lạnh, “Chính là giả, như thế nào, người còn dám phản kháng?! Bắt lại!”

Phong Kiều như cũ cười như không cười đứng ở nơi đó, phối hợp vờ tay, tùy ý cho cảnh sát mang còng tay lên cho mình, “Ông cũng đừng hối hận.”

Bộ dáng bình thản ung dung, làm Hoàng Quân sững sốt, hắn dựa vào cái gì mà kiêu ngạo như vậy?!

Hoàng Tam nằm ở trên cáng cứu thương, hướng về phía Phong Kiều gầm thét lên, “Ta muốn cho người sống không bằng chết! Ta muốn giết người!”

Mặt của Hoàng Quân xanh mét, vung tay lên, “Mang đi!”

Nhưng vào lúc này, một giọng nói truyền tới, “Dừng tay!”.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Phong tổng đây đều là hiểu lầm!

Chương 86: Phong tổng, đây đều là hiểu lầm!

Editor: Cà Chua

Giọng nói đanh vang như âm thanh của chiếc chuông đồng vang lên, đám người tự động tránh ra.

Một người đàn ông mặc bộ đồ tây bình thường, theo sau là bốn năm người tùy tùng bước đến.

Hoàng Quân nhìn thấy anh ta, sắc mặt lập tức vui vẻ: "Thủ trưởng, sao anh lại tới đây? Đây đều là việc nhỏ, tôi..."

Người đàn ông nhìn Phong Kiều, đột nhiên sợ hãi, may mắn thay!

Anh ta vội vàng bước lên hai bước, thấy ánh mắt Phong Kiều ngưng lại, lập tức dừng chân, quay đầu về phía Hoàng Quân: "Tôi nghe nói, con trai của anh đã bị đánh?"

Hoàng Quân tức khắc gật đầu, có thể cảm nhận được vẻ mặt mong chờ của anh ta.

Vậy là, thủ trưởng đến đây chính là để chống lưng cho mình?

Anh ta lập tức tiến lên một bước, "Thủ trưởng, tôi đã cho người giữ hân lại, anh yên tâm, chuyện này, tôi tuyệt đối sẽ không gây bất lợi".

Gân xanh trên trán người đàn ông nổi lên, không phải vì lo ngại Hoàng Quân, người anh lo lắng chính là tên trùm kia, nói tâm ý hân tốt, không tính toán gì hết!

Người đàn ông ho khan một tiếng, lạnh lùng cất giọng: "Mọi chuyện ở đây đều là hiểu lầm!".

Nói xong, quay đầu đi về phía Phong Kiều, ra lệnh cho hai người đứng hai bên: "Còn không mau mở ra!"

Hoàng Quân sùng sốt: "Thủ trưởng?"

Người đàn ông quay đầu lại, gằn giọng: "Nhanh lên buông ra!"

Hoàng Quân mơ hồ, sắc mặt có phần suy tư: "Thủ trưởng, tên này đã chém đứt tay con trai tôi!"

Người đàn ông sắc mặt càng sẫm lại: "Ông nghi ngờ mệnh lệnh của tôi sao?"

Quay đầu nhìn về phía Phong Kiều, sắc mặt anh ta dịu xuống, cười cười: "Phong tổng, đây đều là hiểu lầm, nào, để tôi tự tay tháo còng cho anh."

Phong Kiều này giờ vẫn đang xem kịch vui, thân hình lại lệch về một bên để né tránh người đàn ông kia, bộ dạng lấy lòng: "Thôi, anh tới cởi còng tay cho tôi, người khác sẽ nghĩ là tôi đi cửa sau, chuyện này khó mà xử lý thế này được".

Ánh mắt đó đúng là không cho người ta có cơ hội đối đáp.

Người đàn ông thân hình mảnh khảnh.

Hoàng Quân là một tên có vai vế, có thể bồi dưỡng nhóm người kia có một bản lĩnh như vậy thật là không dễ dàng, cho nên, hân ta nhất quyết sẽ không bỏ qua chuyện này.

Người đàn ông đành phải tiến lên một bước: "Phong tổng, đây đều là hiểu lầm, tôi thay mặt Hoàng Quân nói lời xin lỗi anh được không?"

Hoàng Quân tức khắc thể hiện sự bất đồng gay gắt.

Người đàn ông quay đầu lại, hậm hực liếc nhìn hân một cái.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Ông ngay cả thật giả còn không phân biệt được, chi bằng hãy nghỉ hưu đi!

Editor: Tuna

Lời vừa nói ra, cái đại nhân vật kia liền hiểu được.

Ông quay đầu nhìn về phía Hoàng Quân, trầm mặc không nói.

Hoàng Quân liền hiểu.

Ông ta cắn răng, rõ ràng là con trai mình bị người ta đánh mà mình còn phải cúi đầu xin lỗi:

“Phong Tổng, chuyện này là do thằng bé không đứng, ngài có bằng chứng trong tay vậy đương nhiên phải là sự thật rồi, là do tôi có mắt như mù, không biết dạy con. Tôi...”

“Đúng là con trai ông không đứng.”

Phong Kiều cười:

“Tập tụ dâm loan, cưỡng bức con gái nhà lành, bắt luận là tội danh nào cũng đều là tội lớn, thư ký Hoàng, tôi cũng chỉ là phòng vệ chính đáng thôi, ông sẽ không so đo với tôi đi?”

Hoàng Quân nghe thấy thế liền cảm thấy tức đến nghẹn!

Phòng vệ chính đáng?

Nếu là phòng vệ chính đáng thì rõ ràng là có thể quay đi, tại sao còn quay lại chém tay con ông, còn đập vỡ đường con cháu của ông?!

Nhưng tình huống hiện tại, Hoàng Quân chỉ có thể gật đầu!

Phong Kiều lại cười:

“A, vậy là tốt rồi, còn về việc bằng chứng vụ cầm súng...”

Anh cười, nhìn về phía vị nhân vật lớn kia, lời nói chột hung ác hằn lên, khiến người ta cảm nhận được một cỗ lãnh mị cùng khí phách:

“Thư ký Hoàng đã hoa mắt đến nỗi không phân biệt được thật giả rồi, tôi thấy...có lẽ là do ông quá già rồi?”

Một câu nói mà suýt chút làm cho Hoàng Quân hộc máu chết.

Mẹ nó! Hại con ông, ông đã không nói đến nữa rồi, chẳng lẽ bây giờ còn muốn ông về hưu sao?!

Người ông đắc tội rồi cuộc là người nào! Vị đại nhân kia cũng có vẻ rất khó xử:

“Phong tổng, đây cũng chỉ là hiểu lầm nhỏ nhỏ thôi, thư ký Hoàng ở thành phố C nhiều năm như vậy, vẫn luôn yêu dân như con, hơn nữa...”

Đôi mắt sắc bén hẹp dài của Phong Kiều lộ ra vẻ không vui cho lắm.

Nhân vật lớn kia liền cầm bật, một lúc lâu sau mới mở miệng:

“Ngài nói đúng, chuyện này tôi sẽ xử lý. Phong tổng, cái này, có thể tháo ra không?”

Lúc này Phong Kiều mới vươn tay, vị đại nhân kia chặt vật đi lấy chìa khóa mở còng tay ra.

Phong Kiều sử dụng một chút thủ đoạn, cúi đầu cười nói:

“Thị trưởng à, về chuyện vận chuyển lần này, anh em chúng tôi tiến vào quá khó khăn, giá cả có vẻ sẽ lại tăng, còn có, thời gian giao dịch, ha ha, liền tùy ông vậy.”

Dứt lời cũng không cho ông ta thời gian phản ứng, anh liếc Hoàng Quân một cái sau đó kiêu ngạo xoay người đi, hướng về phía bệnh viện.

Hoàng Quân lúc này đã giận đến xanh mặt, nhìn Phong Kiều rời đi, sau đó quay lại nhìn người kia:

“Thị trưởng, các ngài thật sự muốn...”

Thị trưởng thở dài:

“Ai, Hoàng Quân ơi là Hoàng Quân, lần này ông hay rồi!”

Hoàng Quân càng thêm khó thở:

“Thị trưởng, cho dù là muốn tôi chết cũng phải cho tôi chết minh bạch a, tôi rồi cuộc là đã dắt tội với loại nhân vật gì vậy?”

Thị trường nhìn chung quanh, ghé sát lại gần lỗ tai của Hoàng Quân mà nói.

Trong nháy mắt, Hoàng Quân tròn mắt trắng dã. Sau đó một ngày, Hoàng Quân đột nhiên phát bệnh, từ chức rời khỏi thành phố C, đem theo con trai trở về nông thôn sống.

_____ *

Trong phòng bệnh.

An Mộc đã hôn mê cả ngày, lúc này mới bắt đầu tỉnh táo lại. lọt vào tầm mắt cô là một căn phòng trắng tinh, làm cho não cô thấy có chút choáng váng.

Nhưng rất nhanh, những chuyện đã xảy ra đột nhiên ùa về. Cô lập tức ôm đầu.

“Đường tiểu thư, cô thấy thế nào rồi? Có khát không?”

Chợt một âm thanh quen thuộc mà chán ghét truyền tới, An Mộc quay đầu liền phát hiện đó là Phong tử Khiêm, gương mặt anh ta lúc này gần trong gang tấc.

An Mộc nhú mày, theo bản năng nói:

“Anh tại sao lại ở đây?”

Phong Tử Khiêm lấy lòng nói:

“Chuyện của Hoàng thiếu, tôi cũng có biết chút ít, là tôi đã xin chủ út đến cứu cô, Đường tiểu thư, cô không có chuyện gì rồi, thật tốt quá!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: An Mộc tính kế với Phong Tử Khiêm, mới chỉ là bắt đầu!

Editor: Cà Chua

An Mộc nghe vậy, tròn mắt co rụt lại.

Anh ta cầu xin?

Lẽ nào, chỉ sợ anh ta cũng không biết chút ít rốt cuộc là nhân vật lớn nào!

Hơn nữa, chắc gì Phong Kiêu đã nghe theo mong muốn của anh ta?

Thật là buồn cười quá đi mất!

An Mộc nhìn anh ta.

Phong Tử Khiêm Ban đầu cũng là một người trong đám người kia thôi.

Nhưng hiện tại, anh ta có thể mặt dày đứng trước mặt cô, còn làm bộ dạng thuyết phục, lấy lòng?

Nghĩ đến thua nhò lớn lên cùng bao nhiêu ác ý, làm cho cô chật vật, An Mộc ngay lập tức lại cảm thấy oán trách, uất ức khôn cùng.

Tại sao mình lại bằng lòng sống trong sợ hãi suốt tám năm như thế, còn anh ta lại ra về vô tư tự tại, theo đuổi cô gái mà anh ta thích?

An Mộc nắm chặt hai tay thành hai nắm đấm.

Một ý niệm điên cuồng nảy ra từ đại não của cô.

Nghiêng đầu nhìn về phía sofa liền bắt gặp ngay sắc mặt u ám bất định của Phong Kiêu, khóe môi An Mộc liền cong lên thành nụ cười.

Cô không cảm thấy e dè trước vẻ mặt đó của anh ta, nở nụ cười ấm áp làm rung động lòng người: “Ngài Phong, cảm ơn ngài”.

Từ này biết Đường Hạ, đây là lần đầu tiên Phong Từ Khiêm nghe Đường Hạ nói như vậy với mình, lập tức âm thầm vô cùng hưng phấn!

Lẽ nào, anh hùng cứu mỹ nhân gì đó, thực sự có thể lay động lòng người sao?

Phong Từ Khiêm tức khắc gật đầu: "Cô Đường, tôi với cô thì khỏi cảm ơn đi, vì cô, tôi làm gì cũng được!"

An Mộc thận trọng liếc nhìn Phong Kiều một cái, thấy anh ta không phản ứng, lúc này mới tiếp tục "diễn".

Cô mỉm cười, đôi mắt phượng lộ ra tia giả hoạt: "Nếu vậy, nếu vậy có phiền tôi nhờ anh Phong thêm một chuyện được không?"

Phong Từ Khiêm ưỡn ngực: "Cô Đường cứ nói".

An Mộc làm bộ dạng khó xử: "Chắc có lẽ anh biết, giờ nếu tôi có lỡ đắc tội với ai cũng sẽ bị Chanh Đào lập tức sa thải, đối với Đông Hoa công chúa>>, tôi được tham gia cũng có tin đồn là lấy việc tư để làm chuyện không hay, nếu phim truyền hình này liên tục bị gián đoạn như thế....."

Câu nói chưa dứt, Phong Từ Khiêm đã hiểu ngay lời cô.

Anh ta tức khắc nhíu mày, bộ dạng suy tư lộ rõ trên mặt.

Chanh Đào là đài phát thanh lớn, anh có quyền gì mà can thiệp cơ chứ?

Nhưng nhìn ánh mắt to long lanh đầy mong chờ kia của An Mộc, đó chính là mối tình đầu của anh, là người tình trong mộng của anh, như thế này đúng là thách thức cả những người đàn ông ưu tú nhất chứ chẳng phải riêng anh, anh không sao nói nên lời.

Phong Từ Khiêm chỉ có thể căng da đầu, khó khăn lắm mới mở miệng: "Cái này.... Tôi có thể thử xem."

Nói xong, anh ta trực tiếp quay đầu, nhìn về phía Phong Kiều, về mặt cầu xin: "Chú út, anh có thể giúp tôi không?"

Phong Kiều thu con mắt hẹp dài, nhìn An Mộc chằm chằm.

An Mộc cắn môi, cảm khê hướng lên, lời nói đầy khiêu khích: "Lúc trước không phải chú út đã nói, nếu tôi làm vừa lòng anh Phong thì sẽ giúp tôi sao? Như vậy anh Phong hiện tại.....có vừa lòng không?"

Phong Từ Khiêm vội vàng phối hợp lên tiếng: "Có hài lòng, tôi đương nhiên có hài lòng!"

Đôi mắt An Mộc chằm chằm nhìn thẳng vào Phong Kiều: "Cho nên.....chú út vậy nên anh chớ có giờ mặt, sự việc lần này, giúp tôi giải quyết được không?"

Nhìn cô gái kia tái nhợt mặt mày, thậm chí trong lúc ngủ mơ còn xuất hiện bộ dạng bất an sợ hãi hết lớn, ánh mắt Phong Kiều lộ rõ nét suy tư.

Một lúc rất lâu, đôi môi mỏng của anh mới khẽ mở: "Đương nhiên."

An Mộc thở hắt ra, toàn bộ bất an trong lòng đã được trút sạch.

Lúc này cô biết mình rất cảm kích ơn cứu mạng của Phong Kiều, nhưng chỉ cần nghĩ lại những chuyện trước kia anh ta đã làm với cô, trong cô lại cảm thấy một cục tức nuốt không trôi.

Huống hồ Phong Từ Khiêm đang đứng đây, Phong Kiều cũng sẽ không giờ trò trước mặt Phong Kiều vậy nên đối với cô cũng sẽ không làm gì quá hơn so với thân phận hiện tại.

Đây là cơ hội ngàn vàng mà cô có được!

Nhưng nhìn thấy bản mặt kiêu ngạo của Phong Kiều, An Mộc lại cảm thấy bức mình.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Chú út, thừa nhận đi, anh có ý với tôi

Editor: Quỳ Quỳ

Vì thế, An Mộc cố ý cười với Phong Từ Khiêm: "Anh Phong, cảm ơn anh."

Lời này có ý dành hết sự biết ơn cho Phong Từ Khiêm.

Phong Từ Khiêm lập tức vô cùng đắc ý.

Anh nhìn An Mộc tái nhợt nằm trên giường, bỗng nhiên nắm tay cô, “Đường tiểu thư, tôi đã nghe về thân thế của em, biết được ba mẹ em đều đã qua đời, nhưng em yên tâm tôi sẽ đối xử thật tốt với em!”

An Mộc cố gắng kìm chế không gỡ tay Phong Từ Khiêm ra, quay đầu ra về thẹn thùng, nhưng trong ánh mắt lại chứa đầy băng lạnh.

Phong Từ Khiêm, anh đã tự dâng mình lên để tôi làm nhục nhà, làm sao tôi có thể không lợi dụng thật tốt chứ?

Nhưng tại sao được người ta nắm tay lại thấy chột dạ thế này?

An Mộc khẽ đảo mắt, xem xét người đàn ông đang ngồi trên sô pha,

Phong Kiều nhếch môi, ánh mắt dừng ở nắm tay của hai người kia, đột nhiên đứng lên, “Từ Khiêm cháu đi theo chú một chút, chú có chuyện muốn nói.”

.....

Cũng không biết hai người bọn họ nói gì bên ngoài.

Tóm lại, một lát sau, cửa lại mở ra, Phong Kiều bước vào một mình.

An Mộc lập tức nhắm mắt giả chết.

Nhưng luồng khí áp bức trước giường bệnh kia vẫn luôn ở đó, làm cho An Mộc dù nhắm mắt lại cũng cảm thấy vô cùng áp lực.

Rốt cuộc 5 phút sau, An Mộc không diễn nổi nữa đành mở mắt ra.

Người đàn ông đứng trước giường bệnh, cái nhìn sắc như dao, vô cùng thâm hiểm, thân hình cao ngất như một ngọn núi.

An Mộc lập tức cảm thấy sợ hãi, xấu hổ mở miệng: “Chú út, chắc hẳn anh bận rất nhiều việc? Ở đây tôi cũng không có vấn đề gì nữa, hay là, anh về trước đi?”

Phong Kiều sắc bén nhìn chằm chằm cô, “Hử? Tôi không bận.”

An Mộc cười lúng túng “Anh, anh.....”

“Mới vừa rồi còn nhanh mồm nhanh miệng mà?” Phong Kiều quay người ngồi bên mép giường cô.

Anh vừa ngồi xuống, An Mộc liền cảm thấy nệm trũng xuống, cô lập tức dịch sang bên kia, rồi xa con người nguy hiểm này.

An Mộc đảo mắt, “Những gì chú vừa nói là thật đúng không?”

Cô muốn khẳng định lại một chút, người này sẽ ra lệnh cho Chanh Đài chứ?

Phong Kiều nhìn cô liếc mắt một cái, “Cô cứ nói đi?”

“Tôi nói...” An Mộc nghiêm túc, “Đại trượng phu nhất ngôn cửu đỉnh, hướng hồ quan tứ nhất ngôn, tứ mã nan truy, cho nên chắc chắn là thật rồi.”

“Sai,” Phong Kiều quả nhiên không thèm quan tâm mấy lời vừa rồi.” Tôi chưa bao giờ là đại trượng phu, càng không phải là quân tử.”

An Mộc lập tức biến sắc, đáng thương nhìn Phong Kiều, “Chú, chẳng lẽ anh mặc kệ tôi đau khổ vì bị người ta bắt nạt sao?”

Phong Kiều nhú mày, “Sao tôi lại không mặc kệ chứ?”

An Mộc cười haha, đột nhiên nhào người lên vòng tay ôm cổ Phong Kiều, mặt dày mở miệng: “Anh chính là lưu luyến tôi, chú, thừa nhận đi, anh có ý với tôi!”

Bằng không, vì sao nhìn thấy cô khóc to thì thả cô đi?

Hơn nữa, những gì Phong Kiều làm với Hoàng Tam chắc chắn cũng là vì anh đặc biệt tức giận.

An Mộc từ nhỏ đã là một cô gái nhạy cảm, sự che chở Phong Kiều dành cho cô, cô sớm đã cảm nhận được!

Nên mới dám một lần nữa tính kể anh ngay trước mặt anh.

Phong Kiều nghe thấy thế, híp mắt nhìn cô dò xét.

Cô nhóc này lại tính kể anh, lại còn trắng trợn không thèm che giấu?

Khóe môi cong lên, nụ cười nham hiểm làm cho người ta lạnh sống lưng. “Cho nên?”

An Mộc mím môi rồi cười haha, “Cho nên, chú là người tốt, đưa Phật đến Tây Thiên, sẽ giúp tôi giải quyết chuyện nhỏ này chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Được Phong Kiều cung chiều, được một tác lại muốn tiến một thước

Edit: Phong Nguyệt

Phong Kiều dùng ánh mắt lảng lơ, ánh mắt thâm thúy nhìn chằm chằm An Mộc.

An Mộc cảm thấy mình bị đối phương dùng ánh mắt lảng trí(xảo thật) nhìn cô, mới nghe được sự răn dạy của anh ta, giọng nói không có một tia tức giận: “Được một tác lại muốn tiến một thước.”

Trong lòng của An Mộc, chợt trầm xuống, vội vàng kéo cánh tay của anh, thè lưỡi cười nói, “Ta biết chú nhỏ đối với ta tốt nhất, chú nhỏ, đoàn phim muốn quay phim, trong trường học ta muốn xin nghỉ, cái này.....”

“Muốn ta đây giúp cháu đâu phải không.” Giọng nói của Phong Kiều, vẫn tà mị như cũ, khàn khàn tựa như đàn violon, “Nhưng cháu đâu phải đáp ứng ta, cái phim truyền hình khi hoàn thành, liền ngoan ngoãn nghe lời.”

_____*

Trưa hôm đó, Phong Tử Khiêm hưng phấn nói cho An Mộc biết sự tình đã được giải quyết, bên đài truyền hình sẽ không phong tỏa phim truyền hình, 《Đông Hoa công chúa》 có thể tiếp tục truyền phát tin tức.

An Mộc nhẹ nhàng thở ra.

Vết thương trên người tuy rằng nhìn qua thật khủng bố, nhưng đích xác chỉ là một ít bị thương ngoài da, An Mộc kiên trì xuất viện, tiếp tục đi quay phim, ít nhất không thể trì hoãn vì cuối tuần phải truyền phát tin tức.

Nhưng khi cô trở lại đoàn phim, lại phát hiện, nhân viên bên ngoài đoàn làm phim, thế nhưng toàn bộ biến mất!

Trong nháy mắt An Mộc choáng váng.

Vào lúc này cô mới có phản ứng lại, sự việc mình bị phong tỏa đã được giải quyết, không có nói cho Hoàng Đạo biết, cho nên đây là..... Đoàn phim đã giải tán?

An Mộc buồn bã mất mát!

Tuy rằng ở chỗ này một thời gian, thật sự không lâu lắm, nhưng thật là lần đầu tiên cô đóng phim truyền hình, có một loại cảm tình đặc biệt.

Vội vàng lấy di động ra, gọi điện thoại cho Hoàng Đạo: “Hoàng Đạo, sự việc ta bị phong tỏa đã được giải quyết, cho nên đoàn phim.....”

“Đường Hạ a, cái phim truyền hình này, ài, chúng ta không quay nữa.” Hoàng Đạo mở miệng, giọng nói thực chán chường, “Cái phim truyền hình này, từ lúc bắt đầu đầu tư, người đến sau được chọn, vẫn luôn không thuận lợi, âm ỉ sóng gió cũng rất lớn, cho nên, cái hạng mục này, ta quyết định từ bỏ, cô là người diễn viên tốt, về sau có bộ phim điện ảnh, ta lại tìm cô.”

An Mộc tròn tròn mắt.

Chính mình nỗ lực lâu như vậy, rốt cuộc vẫn là bị từ bỏ?

Cúp điện thoại, cô liền đứng ở bên ngoài đoàn phim, ngây ngốc đứng yên thật lâu.

Nửa ngày, cô thờ dài, chân bước vào bên trong đoàn phim.

Nơi này là cung Cửu Trọng Thiên, cũng là nơi ở của Quỳnh Hoa, lần đầu cô diễn, cũng đúng là ở chỗ này.

An Mộc sờ sờ đầu gối cho tới lúc đi vào phòng ở, từng bước một đi vào.

Càng lúc cô đi vào trong, nhìn gian phòng hết sức ảm đạm, đột nhiên ánh đèn sáng lên, tiếp theo, một trận tiếng hoan hô vang lên: “Anh hùng, hoan nghênh trở về!”

Trong nháy mắt, trong phòng toàn bộ đèn được bật lên, chiếu sáng một đám người ở trong chỗ tối, một đám toàn bộ đứng lên, đối với An Mộc dùng sức vỗ tay!

An Mộc bị biến cố bất thành linh làm cho, cô ngơ ngẩn, nửa ngày mới phản ứng kịp!

Ảnh đế Tạ Nghi dùng khuôn mặt mỉm cười, từng bước một đi tới, đem hoa trong tay, đưa tới tay của An Mộc “Đường Hạ, hoan nghênh trở về.”

An Mộc ngây ngốc như cũ.

Đoàn phim xứng cho cô một tiểu trợ lý, tên là Miky, là một người hai mươi bốn tuổi vừa mới tốt nghiệp đại học, cô chạy đến trước mặt của An Mộc, “Đường Hạ, cô thật là quá tuyệt vời! Câu chuyện về người anh hùng, tất cả mọi người đều đã biết, hoan nghênh anh hùng trở về!”

An Mộc nghe đến choáng váng, này, việc này cuối cùng là cái gì a?

Cô nhìn đến không biết làm sao, Miky cảm lấy di động, “Đường Hạ, chuyện của cô đều được đăng ở trang đầu, cô còn muốn dấu giếm tất cả mọi người hả?”

Trang đầu?

Chuyện của cô?

An Mộc sững sốt.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Đoàn phim có kẹo, An Mộc xưng danh

Editor:Cà Chua

Tin tức giải trí đã được lan rộng kia, đích xác có sự việc về cô.

Tiêu đề: Đường Hạ, nữ chính trong Đông Hoa công chúa>>, người trình diễn đĩa Trung Diệp, xuất hiện ở thành phố “sex”, C, bí ẩn!

Nội dung: Theo phóng viên đài chúng tôi đưa tin, thành phố “sex”, C đó ngày xưa do người của các quan lớn sáng lập nên, cảnh tượng dâm – uế nhiều không kể xiết, người đến thành phố C còn hay có những ngôi sao giải trí ra vào, ngày trước đã một lần đã bị cảnh sát phát hiện.

Hôm đó bắt được Ngọc Nữ Bạch Ngọc Khiết đang ở đó trong bộ dạng trần như nhộng.

Nữ chính Đường Hạ trong Đông Hoa công chúa>> anh dũng chống lại quy tắc ngầm, không quản ảnh hưởng thân thể, lên vào trong đó, hợp tác cùng cảnh sát phá vỡ băng nhóm tội phạm.

Theo đó: Bạch Ngọc Khiết chính thức thừa nhận, đã từng muốn đưa Đường Hạ vào con đường mại dâm, lúc trước Đường Hạ vị dính vào nghi án quy tắc ngầm cũng là do một tay cô ta đạo diễn, bức ảnh chụp một nữ nhân gục đầu vào lồng ngực của người đàn ông, người phụ nữ trong đó không phải là Đường Hạ mà là bản thân cô ta cải trang. Sở dĩ Bạch Ngọc Khiết làm như vậy hoàn toàn xuất phát từ lòng ghen ghét đố kỵ với Đường Hạ.

An Mộc: o(∩_∩)o

Cô hoàn toàn không hiểu, sự tình từ đâu mà có thể phát triển lên như thế này?

Đĩa Trung Diệp còn “ẩn nấp” ở đâu thế!

Tình cảnh bất quá như thế, cuối cùng lại thành có lợi cho cô

Đến nỗi kết cục của Bạch Ngọc Khiết, An Mộc chỉ có thể tóm gọn trong hai chữ: Ha Ha!

Lần này là tai nạn bất ngờ, đến giờ tới cô lại được hưởng chút tiếng thơm, trong thời gian tức thì Đông Hoa công chúa>> thanh danh vang dội.

“Hậu quả” trực tiếp đó là tập 3 công chiếu vào cuối tuần đã nâng hiệu suất phòng vé lên tới 2.1!

Một bộ phim truyền hình ít sự chú ý, bỗng nhiên hiệu suất phòng vé lên hạng cao như vậy, thật là ngoài dự kiến của đoàn phim.

Đạo diễn Hoàng Khải chấn chỉnh lại bộ dạng uể oải của thời gian trước, bộ dạng phấn chấn hẳn lên, lập tức lên kế hoạch quay hình mới.

Thân là nữ chính của Đông Hoa công chúa>>, mức độ nổi tiếng của Đường Hạ cũng một tác lên trời.

“Tap!”

Âm thanh vang lên báo hiệu một cảnh phim đã hoàn thành.

Dựa theo kịch bản, đây đã là tập thứ 20.

Doanh thu tăng, tài chính của An Mộc cũng từ đó mà đi lên, đạo diễn Hoàng Khải trực tiếp đưa ra quyết định, bộ phim sẽ tiến hành quay theo đúng kịch bản 60 tập trước đó, không cắt bỏ đoạn nào.

An Mộc mặc bộ đồ của phái Côn Luân tu tiên, một chiếc áo choàng trắng, bước xuống.

Vừa tới nơi, trợ lý Miky đã mang nước ra cho cô.

“Cảm ơn”, An Mộc cũng không khách khí, uống ừng ực từng hơi, tới khi con khát đã giảm bớt, Miky đứng bên cạnh cô lên tiếng:” Đường Hạ, tập một vừa phát sóng, một nhóm fan đã tìm đến trang chủ của đoàn phim, yêu cầu cô ở tài khoản Weibo riêng, bao giờ thì cô định mở?”

Các fan thật thiện cận, đầu tiên xảy ra vụ việc quy tắc ngầm, một bộ phận ngửa miệng quay ra mắng cô, nhưng sau đó sự tình sáng tỏ, bọn họ thậm chí còn không có một chút áy náy nào, nháy mắt đã nằm trong tập thể người hâm mộ hùng hậu của cô.

Thậm chí bọn họ còn khiến cho những người hâm mộ cô từ trước nổi điên lên, đòi kẹo.

Nghe được câu nói của Miky, An Mộc thờ dãi:” Tôi còn không kí hợp đồng cùng người đại diện công ty, cho nên tạm thời không thể công khai Weibo”.

Miky gật đầu:” Vậy cô đang tính toán về công ti nào?”

Hiện nay thế giới giải trí điện ảnh, có hai công ti đang dẫn đầu chính là FAE và Star, cô không dám kí hợp đồng với FAE vì nếu bị Phong Kiều phát hiện, không chừng anh ta sẽ ăn cô mất!

Nhưng Star đó.....

An Mộc lắc đầu, gạt đi suy nghĩ đó:” Nói chuyện này sau”.

Miky gật đầu, đột nhiên lại cười hề hề, cất giọng đầy bí ẩn:” Đường Hạ, cô có nghe nói không? Nhân vật Big Brother này thấy bảo là một vị khách quý! Hơn nữa tới nay anh ta sẽ đến khách sạn, cô đoán đó là ai?”.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Minh tinh khách mời, là anh ta?

Editor: Quý Quý

Mấy ngày sau đó quay phim rất thuận lợi, cho nên số tập phim được gia tăng, mỗi tuần không còn chỉ phát một tập mà là phát hai tập vào thứ 7 chủ nhật.

“Đông Hoa công chúa” đã được phát sóng 40 tập, tỷ suất người xem cũng tăng lên, hiện tại đã là 2.5%, tương lai phía trước rất khả quan.

Người đảm nhận vai đại sư huynh kia vốn là một sinh viên, nhưng hiện giờ lại mời một diễn viên có tiếng tăm, việc “Đông Hoa công chúa” sẽ càng nổi tiếng hơn không phải không có khả năng.

Chỉ là diễn viên này còn chưa chính thức xác nhận, cho nên Hoàng Khải ngậm miệng thật chặt, nửa câu cũng không hé ra.

An Mộc lắc đầu, không thực sự hứng thú.

Đã hoàn thành xong các cảnh quay của ngày hôm nay, An Mộc thay quần áo, ra khỏi trường quay, vừa về đến khách sạn thì điện thoại số mấy của An Mộc đổ chuông, rung lên không ngừng.

An Mộc nhanh chóng mở ra xem, là Phong Tử Khiêm gọi.

Vội vàng nhận điện, bên kia liền truyền đến giọng nói không kiên nhẫn của Phong Tử Khiêm, “An Mộc, cô chết ở đâu vậy? Dám không nghe điện thoại của tôi?”

An Mộc cười lạnh, nhưng giọng nói vẫn nhu nhược trước sau như một: “Anh Tử Khiêm, có chuyện gì không?”

“7h tối, về nhà ăn cơm.”

Vừa dứt lời đối phương lập tức cúp máy.

Cái giọng ra lệnh này....

Nhưng tính thời gian, đúng là một tháng nay không về rồi, nếu không cho mấy người kia một cái cớ, để bọn họ tìm đến trường thì thật không ổn.

An Mộc chỉ có thể tuân theo, hóa trang cho mình thật nhanh, mặc quần áo tử tế, vừa bước ra khỏi phòng mình thì cô liền nhìn thấy có người đi ra từ trong góc.

Có ba nam một nữ, trong đó có một người đàn ông điển trai cao lớn đang đi về phía này.

Vừa nhìn thấy người này An Mộc lập tức cứng đờ người, cô quay đầu theo bản năng, nhưng giây tiếp theo chợt nghe thấy giọng nói kinh ngạc nhưng lạnh như băng của người đàn ông kia, “An Mộc?”

An Mộc dừng bước, tươi cười đầy mặt, “Anh....”

Xung hô vừa thốt ra liền nhìn thấy sắc mặt người đàn ông sa sầm xuống, cô vội vàng sửa lại, “Anh Đường.”

Người này không phải ai khác, chính là Đường Cảnh.

Thế giới hiện đại luôn luôn truyền bá tư tưởng nam nữ bình đẳng, nhưng làng giải trí chính là nơi nam nữ không bình đẳng nhất.

Thiên kim nhà giàu bước vào làng giải trí, chính là sa đọa không biết liêm sỉ.

Nhưng nếu là thiếu gia nhà giàu bước vào làng giải trí, thì phải là chơi bời, nếm thức ăn tươi, tự lực cánh sinh.

Đường Cảnh không phải là người thừa kế duy nhất của nhà họ Đường, cho nên ông Đường mới mở một mắt nhắm một mắt để cho anh ta gia nhập làng giải trí.

Mà Đường Cảnh xuất thân giàu có, diện mạo không tồi, mấu chốt là tư thái cũng tạm được, ngay trong năm nay đã đảm nhận vai chính trong bộ phim thanh xuân thần tượng “Sống động như thật”. Nhân vật ngược luyến tình thâm giúp Đường Cảnh vụt tỏa sáng, số lượng fan follow weibo đã lên đến mấy trăm vạn.

Hiện giờ, anh ta rất hot.

Chỉ là.....sao anh ta lại ở đây??”

An Mộc lập tức nhớ đến người mà Mễ Kỳ nói đến....

Trời ạ!

Không phải Đường Cảnh chính là.....

Đường Cảnh chau mày, lạnh lùng nói: “Sao cô lại ở đây?”

Vừa dứt lời, anh ngẩng đầu nhìn về căn phòng An Mộc vừa rời khỏi, về mặt kinh ngạc: “Đây không phải là phòng của Đường Hạ sao?”

An Mộc lập tức căng thẳng.

Chắc sẽ không bị phát hiện chứ?

Có một Phong Kiều hàng ngày ngăn cản mình là đủ rồi, nếu lại bị nhà họ Đường biết được, cô đừng hòng tiếp tục được ở lại làng giải trí!

An Mộc nhất thời khóc không ra nước mắt!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 93: Tôi là trợ lý của Đường Hạ

Editor: Tuna

Nhưng chợt, Đường Cảnh lại nói:

“Cô là gì của Đường Hạ?”

An Mộc vừa nghe thấy lời này, trông mắt đen nhánh liền đảo quanh, lộ ra vẻ giảo hoạt của hồ ly:

“Trợ lý, đúng, tôi là trợ lý của Đường Hạ!”

“Trợ lý?”

Đường cảnh lại nhìn sang cô, ngay thời điểm cô cho rằng đối phương sẽ tiếp tục dò hỏi gì đó thì anh ta lại mở miệng:

“Đường Hạ...có ở đây không?”

“A, anh tìm cô ấy làm gì?”

An Mộc thuận miệng nói.

Nhưng lời vừa nói ra cô liền thấy sắc mặt Đường Cảnh có chút không tự nhiên, anh ta hung tợn trừng mắt nhìn An Mộc, sau đó liếc một cái:

“Ngày mai có một buổi thử vai...”

Nói nói kê kê một hồi, Đường Cảnh liền cảm thấy bất mãn, tại sao anh phải giải thích cho cô ta?

Cặp mắt đen kia liếc nhìn An Mộc từ trên xuống, rốt cuộc cũng dò hỏi:

“Cô ở đây làm cái gì?”

Sau đó Đường Cảnh tự động não, sắc mặt tối sầm lại, giọng hơi trầm xuống:

“Phong gia không cho cô tiền sinh hoạt nữa sao?”

An Mộc lập tức xua tay:

“Không có, không có, tôi, tôi cũng anh giống nhau, là tự lập, tự lập!”

Nhiều năm như vậy rồi nhưng An Mộc vẫn chưa từng hướng Đường gia cầu xin cái gì, thứ nhất là vì không có quan hệ máu mủ, cũng vì Đường lão gia cũng không thích cô lắm.

Thứ hai .....

Phong gia có đại thần như Phong Kiều, cô không muốn Đường gia bị phá nát.

Lỡ như Đường gia muốn thay cô làm chủ, đặc tội đến Phong gia, Phong Kiều sẽ đối phó với Đường gia thì sao?

Huống hồ chỉ thời điểm cha còn sống có nói qua, không được tìm phiền phức cho Đường gia.

Đường Cảnh rõ ràng là không tin lời này của cô, hừ lạnh một tiếng:

“Cô cứ làm đi, tôi sẽ chờ một ngày tên Phong Tử Khiêm kia vứt bỏ cô!”

Nói xong liền quay người đi.

An Mộc nhìn thấy bóng dáng anh ta rời đi liền nhẹ nhõm thở ra.

Nhưng thật lòng lại thấy giống như mình đã không còn nơi nương tựa rồi.

Khi còn nhỏ, mẹ thường xuyên mang cô đến Đường gia chơi, bởi vì Đường Cảnh và cô gần tuổi nhau nhất, cho nên lúc nào cô cũng đi theo sau anh ta, gọi anh ngắn anh dài.

Đường Cảnh khi còn nhỏ bộ dáng rất dễ thương, tuy thường xuyên mắng cô là quỷ tham ăn nhưng lại cẩn thận giúp cô phải sạch mảnh vụn đồ ăn trên người.

Bọn học lúc đó còn bị mẹ chọc là một đôi. Thanh mai trúc mã, rốt cuộc lại....

Đáng tiếc....

An Mộc lắc đầu, đem kí ức đẹp đẽ kia cất giấu. Cúi đầu đi ra đoàn phim.

Lấy quỹ giáo dục ra, thì thời gian này cô cũng không thiếu tiền đi xe, nhưng cô chỉ để lại một vạn đồng tiền sinh hoạt phí, còn mấy trăm vạn kia toàn bộ đều nhập vào bên trong quỹ đen của đoàn phim, cho nên đến bây giờ, cô vẫn thực sự rất nghèo!

Tiền đi xe làm lòng cô đau như cắt, đi vào Phong gia liền thấy bầu không khí bên trong có chút kì quái.

Một nhà bốn người của Phong gia, ai nấy đều tươi cười, nhìn thấy cô cũng chỉ trách mắng một chút chứ không đối chọi gay gắt như bình thường.

Bộ dáng hiền lành phúc hậu này....

An Mộc liếc mắt sang ghế sofa kia, quả nhiên là thấy được bóng dáng của yêu nghiệt Phong Kiêu!

Cũng chỉ khi mà hắn xuất hiện thì mới có thể trấn được yêu ma quỷ quái của nhà này.

“An Mộc còn không mau chào hỏi chú út đi, thật là không có lễ phép gì cả!”

Phong Từ Khiêm bắt đầu àm khó làm dễ.

Không còn cách nào khác, dạo gần đây ngày nào hắn cũng tấn công Đường Hạ mãnh liệt, mỗi ngày đều gặp được khuôn mặt xinh đẹp kia nhưng lại không thể trực tiếp âu yếm, tất cả đều là do con người này hại hết!

Mỗi lần anh muốn ôm Đường Hạ, cô đều nhàn nhạt nói:

“Vị hôn thê của anh đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Thật hưng phấn! Tên yêu nghiệt kia phải đi?

Editor: Quý Quý

Cho dù Phong Từ Khiêm lúc nào cũng cam đoan sẽ không kết hôn với An Mộc, nhưng Đường Hạ vẫn giữ thái độ ôn hòa như trước: “Anh cứ từ hôn trước rồi hẵng nói.”

Nhưng ba mẹ đều một mực nói hiện giờ không thể từ hôn, công ty An thị cần phải được ổn định nhờ hôn nhân của bọn họ.

Phong Từ Khiêm đem bao nhiêu oán hận đổ hết lên đầu An Mộc, “Quên đi, cứ nhìn thấy tôi và cô lại lại phiền lòng, bộ dáng xấu xí làm người ta ghê tởm chính là lỗi của cô! An Mộc, cô cút vào nhà bếp làm cơm tối đi!”

An Mộc bủi môi, đảo mắt qua Phong Kiêu, liền nhìn thấy nụ cười trên gương mặt vạn năm không đổi kia, mà ngay cả độ cong của khóe môi dường như cũng đã được tính toán rồi.

Lúc mà cô nhìn qua đúng lúc Phong Kiêu cũng đang nhìn.

Tầm mắt hai người chạm nhau, An Mộc cảm giác nghe thấy âm thanh tia chớp bắn “bùm”

Yên tâm, cái này tuyệt đối không phải thông báo điện thoại.

Hoàn toàn là do An Mộc và Phong Kiêu bất hòa.

An Mộc rũ mắt xuống chui vào phòng bếp.

Mỗi lần về đây nhất định giờ ăn của nhà này sẽ kéo dài, đây là chuẩn bị chương trình học!

Đợi cho đám người ngồi vào bàn ăn, An Mộc tiếp tục ngồi ở góc xa nhất, cầm cốc ăn, lỡ tai thì dựng đứng lên nghe bọn họ nói chuyện phiếm.

“Phong thiếu, sao cậu lại đi sớm như vậy? Sao không ở lại chơi thêm vài ngày, trong khoảng thời gian này cậu luôn luôn bận việc, chúng tôi còn chưa đưa cậu đi tham quan C thị.” Phong Anh Hùng lấy lòng mở miệng.

“Đúng vậy, chú, chú đã giúp cháu rất nhiều, cháu còn chưa làm gì để báo đáp, ngày mai chú đừng đi, ở lại chơi thêm hai ngày đi ạ.” Phong Tử Khiêm vội vàng mở miệng.

Hai người vừa nói, An Mộc ngẩng phắt đầu lên, ánh mắt sáng ngời: tên yêu nghiệt này phải đi rồi?

Wow!

Ngay lập tức, bụng dạ tiểu nhân của cô nhàu nát tung bừa.

Tên ôn thần này rốt cục cũng sắp biến khỏi đây rồi!

Nhưng sau đó cô liền cảm nhận được ánh mắt của đối phương đang đảo qua mình, rét lạnh.

An Mộc lập tức cúi đầu, che giấu sự hưng phấn của mình, vừa rồi đã để lộ rõ ràng quá.

Giọng của tên yêu nghiệt kia vang lên: “Ồ, luyện tiếu tôi đi sao? Sao tôi lại cảm thấy có người không chào đón tôi ở lại nhỉ?”

“Làm sao có thể! Phong thiếu, cậu có thể lưu lại là vinh hạnh của chúng tôi!” Phong Anh Hùng nói.

“Chú, cháu thực sự kính đề chú! Rất rất muốn chú ở lại.” Phong Tử Khiêm vỗ vỗ ngực, chỉ thiếu nước thề với trời.

“Chú út, ở lại chơi đi ạ.” Phong Tử Nguyệt cũng mở miệng.

“Đúng thế, Phong tổng, chị dâu sẽ làm thật nhiều món ăn ngon, ở lại thêm vài ngày đi.” Tô Mỹ Huệ không cam lòng kém cạnh.

Cả đám người đều mở miệng, nhưng Phong Kiều lại vuốt cằm, không nói gì mà nhìn thẳng về phía An Mộc.

Thế là.....

Cả nhà họ Phong đều nhìn về phía An Mộc.

An Mộc đang vui đầu vào ăn, trong lòng còn đang suy nghĩ, sao tự dưng cuộc nói chuyện lại dừng lại?

Vừa ngẩng đầu thì phát hiện ra tất cả mọi người đang nhìn cô, thiếu chút nữa thì phun đồ ăn trong miệng ra.

Phong Tử Khiêm bực mình nói, “An Mộc, sao cô không nói gì?”

An Mộc dùng sức nuốt đồ ăn trong miệng, rồi mới ngơ ngác mở miệng, “Nói cái gì?”

“Hóa ra cháu dâu.....muốn tôi đi khỏi đây?” Âm thanh lạnh lẽo nham hiểm của Phong Kiều truyền đến.

Đáp án đương nhiên là đúng! Tuyệt đối đúng!

Nhưng câu này trăm ngàn lần không thể nói ra.

An Mộc vội vàng nhìn Phong Kiều thâm tình, “Chú út, chú ở lại thêm vài ngày đi ạ, chúng cháu đều luyện tiếu chú.”

Phong Kiều cười như không cười, nhìn chằm chằm cô tầm 3 giây, sau đó vói rồi tầm mắt.

Sau đó Phong Kiều liền mở miệng: “Nếu tất cả mọi người đã nói vậy, tôi sẽ ở lại chơi thêm hai ngày.”

An Mộc:.....%>_%

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Hóa ra, người không thích ta?

Edit: Phong Nguyệt

Trong lòng của An Mộc, giống như là ngồi tàu lượn siêu tốc, trực tiếp từ phía trên ngã xuống.

Khuôn mặt, cơ hồ không giữ được mà biểu lộ ra.

Nha!

Tên gia hỏa này tuyệt đối là có ý!

An Mộc phần hận nghiêng răng, cúi đầu, hóa phần nộ thành muốn ăn, ăn, ăn, ăn!

Ăn hai cái, liền nghe được tiếng cười tà mị của Phong Kiều, “Ha ha, đương nhiên, ta chỉ nói giỡn.”

Phong Anh Hùng lại mở miệng, “Phong thiếu gia, chuyện gì vội như vậy, chỉ chơi mấy ngày thôi, chúng ta.....”

Hắn là thiết tình muốn Phong Kiều ở lại, tuy rằng Phong Kiều ở thành phố C đã hơn hai tháng, tổng cộng hắn tới Phong gia không quá ba lần!

Phong gia ở thành phố C tuyệt đối không tính là danh gia vọng tộc gì, ít nhất, Đường gia trong nháy mắt hạ gục một mảng lớn của bọn họ.

Nhưng mấy năm nay vì cái gì có thể ở thành phố C làm nhiều việc ác, nga, không đúng, là ở thành phố C đứng vững gót chân, còn không phải bởi vì bọn họ cùng Phong gia ở kinh đô có quan hệ?

Nhưng thái độ của Phong Kiều không nóng không lạnh, sẽ làm tất cả mọi người ở thành phố C sinh ra một sai lầm khó lý giải, đó chính là Phong Kiều căn bản không đem bọn họ để vào mắt.

“Nga? Hóa ra trong mắt của người, chơi so với công việc của công ty càng quan trọng?” Phong Kiều nói chuyện với người khác, trước nay không đủ kiên nhẫn, nói một câu hỏi lại, cảm xúc vẫn như cũ, lại cứng rắn làm cho Phong Anh Hùng sợ tới mức phía sau lưng chảy ra mồ hôi lạnh.

Phong Anh Hùng thừa dịp mở miệng, “Phong, Phong thiếu gia, ta, ta không phải có ý tứ này.”

Phong Kiều nhướng mày, ở trong phòng không khí ngưng tụ lại, đột nhiên cười ra tiếng, giọng nói thông thả mở miệng: “Anh cả, anh sợ cái gì? Ta không trách anh.”

Tính cách âm tình bất định, thật đúng là kỹ xảo!

An Mộc ở trong lòng đối với Phong Kiều dựng ngón tay giữa.

Nhưng nhìn đến Phong Anh Hùng là người đánh đá chưa ngoa, ở trước mặt anh ta thế nhưng trong lòng run sợ, rồi lại cảm thấy trong đầu của cô, thỏa mái!

Phong Anh Hùng xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, cảm thấy người này so với mình trẻ gần hai mươi tuổi, thật sự là làm người khác đoán không ra, thấy không rõ, hắn ngưng ngưng, thấp giọng mở miệng, “Kia, ngày mai cả nhà chúng ta đưa cậu đi?”

Lời này, liền biểu hiện thật cẩn thận, tựa hồ liền đưa đối phương đi, phải xem sắc mặt mà hành động.

Phong Kiều mím môi, trong lòng của Phong Anh Hùng, liền lập tức nâng lên.

Liền muốn đưa hoặc không muốn đưa?

Có phải lúc này đây hắn tới thành phố C, bọn họ làm cho hắn mất hứng.

Trong lòng của Phong Anh Hùng run sợ, Phong Kiều mở miệng, “Đương nhiên có thể, chỉ là cháu dâu có rảnh không?”

Đương nhiên không rảnh!

“Ngày mai có khóa.....”

An Mộc nói chuyện xong ngẩng đầu lên, liền nhìn đến ánh mắt của mọi người chung quanh, lại lại lần nữa chăm chú trên người của cô, ánh mắt của đám người kia, tựa hồ cô dám nói không rảnh, bọn họ sẽ giết cô!

An Mộc ho khan một tiếng, giọng nói vừa chuyển, “Đương nhiên, đưa chú nhỏ đi, liền tính là xin nghỉ, cũng rảnh!”

Phong Kiều tựa hồ đạt tới mục đích của mình, lúc này mới không nói.

Ăn cơm, An Mộc lấy có đi vệ sinh, gọi điện thoại cho đạo diễn để xin nghỉ.

An Mộc tuổi còn nhỏ, miệng ngọt kỹ thuật diễn tốt, Hoàng Đạo đối với cô rất thích, cho nên thực sáng khoái đồng ý.

Tính cúp điện thoại của Hoàng Đạo, còn chưa có kịp tắt máy điện thoại, Phong Tử Khiêm liền cầm điện thoại của Hoàng Đạo nghe: “Đường Hạ, ngày mai chú nhỏ phải đi, cô muốn tới đưa chú nhỏ đi không?”

Nha!

Cô cũng không muốn nói rõ!

An Mộc mắng một tiếng, cười tủm tỉm mở miệng, “Tôi vì cái gì muốn đưa anh ta đi? Tử Khiêm, tôi thích anh, không phải chú nhỏ của anh.”

Lừa gạt Phong Tử Khiêm cúp điện thoại, An Mộc vừa quay đầu lại, liền nhìn đến vẻ mặt âm trầm của Phong Kiều đứng ở trước cửa, anh ta từng bước một đi tới, lạnh giọng lặp lại lời nói của cô, “Hóa ra, cô thích Phong Tử Khiêm, không phải chú nhỏ của Phong Tử Khiêm? Hả?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Chú út, anh muốn làm gì???

Editor: Cà Chua.

Toàn thân An Mộc cứng đờ.

Mẹ kiếp, anh ta làm thế nào mà bước chân lại lặng lẽ không một tiếng động thế, không phải ma quỷ thì là gì đây?

Cô nghĩ lại những điều mình vừa nói, chột dạ, suy nghĩ vài giây rồi tức khắc ngừng đầu, cô tình gậy khó dễ: “Anh nghe trộm tôi nói chuyện điện thoại?”.

An Mộc nghi ngờ hỏi lại, hi vọng có thể lảng sang chuyện khác.

Đáng tiếc...

Khi đối đáp với anh ta, cô đã bao giờ ở thế thượng phong?

Ánh mắt sắc như đao của Phong Kiều lướt ngang làm cho An Mộc lúng túng.

Mới làm ra bộ đúng lý hợp tình, giờ đã mất đi một nửa khí phách hồi nãy.

Trên mặt thoáng nét cười, An Mộc lên tiếng: “A ha ha, chú út à, tôi, không phải tôi...”.

“Không phải cái gì?” người đàn ông chợt tiến lên phía trước một bước, tới gần An Mộc!

An Mộc theo bản năng lùi về phía sau, cùng lúc đó phía sau eo cô bị đập ngay vào bồn rửa mặt.

Người đàn ông nở nụ cười thoáng chút lạnh lùng, hai tay xả nước rửa mặt trong bồn, sau đó trực tiếp đẩy An Mộc vào bên trong, ánh mắt là lướt quét khắp thân hình cô, nhếch môi cười, vô cùng quyến rũ.

Mặt anh ta cách An Mộc chỉ có 5cm, khi nói chuyện, hơi thở ấm áp ấy phảng phất trên mặt cô, nhột quá đi mất!

An Mộc khẽ chớp mắt, chăm chú ngắm nhìn từng đường nét hoàn hảo thanh tú trên gương mặt kia, trong đầu chợt hiện lên cảnh gần gũi mê hoặc lúc trước, lập tức nuốt nước miếng.

Cô phải dùng hết sức lực để dồn trọng tâm cơ thể về phía sau mới miễn cưỡng tránh cho chính mình không áp sát vào lồng ngực người đàn ông kia.

Mặc dù vậy, phần eo dưới vẫn ngang nhiên áp sát vào cơ thể Phong Kiều.

Nhiệt độ trên cơ thể anh ta dường như một phần đã truyền sang cô.

Giác quan trên người trong chốc lát dường như không còn nhạy bén.

An Mộc chỉ cảm thấy vô hình, không thể cảm nhận được tình thế ấm muội này, lảng lảng lơ đãng.

Khuôn mặt nhỏ của cô không thể kiểm soát trong chốc lát đã bùng đỏ, dường như có thể thiêu cháy cơ thể ngay lúc này.

Cô vươn cánh tay, để tạo khoảng cách giữa hai người:”Chú út, chú út à, anh, anh muốn làm gì?”

“Em nói xem tôi muốn làm gì?” Phong Kiều hỏi lại một câu, đầu cúi thấp, An Mộc liền cảm thấy bả vai bị đè xuống, quay đầu lại, liền nhìn thấy Phong Kiều đang tựa đầu trên vai mình!

Làn da trắng, đường nét xương hàm ẩn hiện quyến rũ trên gương mặt trông thật nam tính, thế nhưng khí chất ngút trời đã làm cho nhân tính của anh ta bay biến thì phải!

An Mộc càng thêm căng thẳng:”Chú...”

Còn chưa dứt lời, toàn thân An Mộc lại giật lên đánh thót!

Bởi vì!

Phong Kiều đột nhiên vươn đầu lưỡi, mon trón một đường nhẹ trên cổ cô!

An Mộc toàn thân căng chặt, không cả dám cử động, cảm giác ấm áp cô cảm nhận được lúc này dường như có một cổ điện lưu, bỗng dưng lan ra toàn thân thể, khiến cô tê dại!

An Mộc thấy hai chân mình như nhũn ra không còn một chút sức lực, may mắn còn dựa được vào bệ rửa mặt, không thì... An Mộc cũng không dám chắc rằng toàn thân mình sẽ không đổ ngã trên mặt đất.

Miệng An Mộc khô khát, đôi mắt mở to, dù lớp trang điểm có đậm cũng không che lấp được ánh sáng kiêu diễm trong đó.

Cô lại lần nữa nuốt nước miếng:”chú, chú út, anh... Ngồ!”

Lời còn chưa nói xong, An Mộc lập tức cảm thấy có bàn tay to ấm áp đột nhiên xốc chiếc áo thun của cô lên, bàn tay ấy trực tiếp phủ lên một bên ngực mềm mại!

Bàn tay kia bị lấp bởi một lớp chai mỏng, giờ phút này áp trực tiếp vào da thịt khiến cho An Mộc không thể kiểm soát, toàn thân tê dại, theo bản năng, cô vươn tay ra muốn kháng cự nhưng cơ thể Phong Kiều bỗng dưng xuống, áp chặt.

“Ngồ!” An Mộc kêu lên một tiếng, toàn bộ trọng lượng cơ thể của người đàn ông lập tức đè lên người cô.

Bị kẹp trong một bàn tay to, lại còn trong tư thế lộn xộn thế này, thậm chí một ngón tay của Phong Kiều còn nhẹ nhàng mon trón “tiểu đầu tây thượng”, An Mộc lập tức cảm thấy thần trí đóng băng, phần bụng dưới đột nhiên trở nên trống rỗng.

Cô đỏ bừng mặt, đôi mắt sáng lấp lánh, làm cho Phong Kiều vô thức bật ra từng hơi thở mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Mát xa nhiều mới mau lớn được!

Editor: Tuna

Anh tiến đến bên tai cô, nhìn thấy đôi tai thiếu nữ không chút trang sức, thật giống như một tác phẩm nghệ thuật vậy.

Ma xui quỷ khiến thế nào mà Phong Kiều lại cắn lên.

“A~”

Đây là lần thứ ba An Mộc kêu rên ra tiếng, lý trí nói cô phải gãy dựa, nhưng thân thể lại không còn chút sức lực.

Anh chợt buông lỏng tai An Mộc ra, thấp giọng nói:

“Chỗ này, mỗi ngày đều bị trói, có hay không sẽ bị ảnh hưởng a?”

Nói xong ngón tay càng rời cử động.

Hầm răng An Mộc run lên bần bật nói:

“Chú út, anh, anh buông tôi ra”

“Trả lời!”

Người đàn ông ra lệnh nói, không một chút ý tứ nào là muốn buông ra.

Lời nói nghiêm khắc cùng động tác thô tục này làm cho An Mộc cảm thấy như mình đang bị xúc phạm, sâu trong nội tâm ủy khuất ngập tràn. An Mộc cố gấn thu lại cảm giác đó, đột nhiên thấp giọng hỏi:

“Đương nhiên sẽ có ảnh hưởng! Anh cho rằng tôi nguyện ý mỗi ngày đều cột sao! Nếu không làm như vậy tôi đã sớm bị đập hỏng rồi!”

Nước mắt bỗng nhiên chảy xuống, cô rống giận khàn cả họng:

“Phong gia các người, không một ai tốt cả! Tôi hận các người! Hận chết các người!”

Phong Kiều liền sững sờ.

Từ khi quen biết An Mộc, cô luôn là người tinh quái, càn rỡ, tười cười không ngừng.

Nhưng cứ một lần rồi một lần, anh lại phát hiện vật nhỏ này rất ngoan cường.

Dừng lại hành động, anh bỗng nhiên cúi đầu, dùng miệng đem chỗ nước mắt vừa chảy xuống của An Mộc lai đi.

Động tác ái muội rất hỗn loạn nhưng lại cẩn thận và ôn nhu.

Ánh mắt An Mộc có chút mờ mịt, sau đó liền nghe được thanh âm ghét bỏ của người đàn ông:

“Mặn.”

Sau khi phục hồi được tinh thần cô liền phát hiện anh đang nhieu mảy, bộ dáng tà khí lại nghịch ngợm, người lớn thế rồi còn lộ ra vẻ mặt bướng bỉnh của con nít.

An Mộc ủy khuất một đồng, nhưng lại thấy có chút dờ khóc dờ cười.

Phong Kiều nhận thấy cảm xúc của vật nhỏ đã ổn định trở lại, con người hẹp dài mị hoặc híp lại, lúc này mới mở miệng:

“Ài, đúng là có chút nhỏ!”

Nhỏ?

Chốc sau An Mộc mới phản ứng lại, mới hiểu được là anh đang chê ngực cô nhỏ!

M**!

An Mộc nổi giận:

“Nhỏ thì sao anh còn đụng vào, mau buông tay ra!”

Người đàn ông vẫn đề lên người cô như cũ, lời từ miệng anh nói ra làm cho người ta có cảm giác người này rất muốn ăn đòn:

“Mát xa nhiều một chút mới có thể lớn.”

Nói xong, anh liền nghiêm túc mát xa.

Xoa xoa bên này một chút rồi lại xoa xoa bên kia một chút, còn phải canh cho hai bên đối xứng nhau, làm cho mặt An Mộc đỏ bừng lên.

Nhưng cố tình là An Mộc không thể thoát khỏi người anh, cứ như vậy, bị Phong Kiều đùa giỡn chừng hai phút!

An Mộc nhịn không được thấp giọng quát lên:

“Phong Kiều!”

Phong Kiều dừng động tác trên tay, cười như không cười:

“Như thế nào? Cháu dâu muốn chú dùng sức thêm một chút sao?”

“Anh buông tôi ra!”

“Không buông!”

“Buông hay không?”

“Không buông đấy!”

“Anh....tên hỗn đản này, anh làm gì....ngô!!!”

Phong Kiều cúi người xuống hôn, chặn lại miệng cô, cả khoang miệng đều tràn ngập hơi thở của người đàn ông.

An hôn, hôn một cách bá đạo, công kích. Cho đến khi An Mộc không còn phản kháng nữa, lúc này anh mới trở nên ôn nhu.

An Mộc cảm thấy cô sắp bị hôn đến ngất rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Tôi chỉ đang giở trò lưu manh với em thôi

Editor: Cà Chua

Đúng lúc này -----

Phanh phanh phanh!

Giọng nói tùy tiện của Phong Tư Nguyệt từ bên ngoài vang lên:”An Mộc, cô có khỏe không? Mau ra mở cửa!”

An Mộc hai tay dùng sức đẩy Phong Kiều:”Buông tôi ra, Phong Kiều! Anh buông tôi ra, nếu không sẽ bị phát hiện!”

“Phát hiện thì sao?”, Phong Kiều thở gấp, ngữ khí của anh không kiềm chế được mang theo cuồng vọng độc chiếm:”Em có tin, tôi chỉ cần lộ ra một chút hứng thú đối với em, giây tiếp theo, bọn họ liền đóng gói em mang tới giường của tôi.”

Lời này thì cô tin.

Chỉ là cô không cam lòng.

ở Phong Gia nếm mật nằm gai lâu như vậy, cô kiêu gì cũng phải giành lại được hoàn toàn An gia.

Hơn nữa, cô không muốn dựa vào quan hệ với người đàn ông này để dễ dàng leo cao, cô muốn dựa vào chính nỗ lực của bản thân, cô muốn nói với anh ta.....

Đột nhiên trong tâm lại nảy ra một ý, cô tức khắc giãy giụa ác hơn, giọng nói đầy van xin:”Cầu xin anh, đừng để bọn họ phát hiện ra.”

Phong Kiều cúi đầu nhìn An Mộc rất lâu rồi mới buông cô ra.

Thấy bản thân một mình đơn thương độc mã chật vật, An Mộc liền cảm thấy giận sôi máu.

Quay đầu lại, phát hiện người đàn ông kia lại nhìn chăm chăm cô như hồi nãy, An Mộc hung dữ mở miệng:”Nhìn cái gì mà nhìn?”

Bộ dạng kia giống như một con tiểu hồ li đang giương nanh múa vuốt!

Người đàn ông cong môi cười đầy trêu ghẹo, pha chút hứng thú:”Xem kiệt tác của tôi?”

Trong mắt anh ta, gương mặt xinh đẹp của An Mộc đỏ lên, làm bộ phi nhũ:”Lưu manh!”

“Tôi chỉ đang giở trò lưu manh với em thôi”.

“Anh.....!”

Sắc mặt An Mộc đang hồng hào bỗng nhiên tím tái:”Anh, đúng là tên vô liêm sỉ!”.

Phong Kiều mặc quần áo xong, tức khắc lấy lại dáng vẻ cao ngạo, tự do tự tại, đến gần An Mộc, ánh mắt cười như không cười: "Tôi nói sai rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: “Chiến tích xấu xa” của em nhiều như vậy, tôi cũng không hề tin tưởng em, làm sao bây giờ?

Editor: Quỳ Quỳ

Vừa rồi lúc cao trào, An Mộc đứng là thiếu chút nữa thì kêu lên thành tiếng, là thiếu chút nữa! sao có thể kêu thành tiếng được chứ?

An Mộc mím môi, người đàn ông này thật đáng ghét, bất kể là trên miệng hay thân thể, cho tới giờ cũng không để cho cô chiếm tiện nghi.

Quay đầu đi, không thèm để ý đến anh.

Nhưng sau đó, một đôi tay quần áo ôm thật chặt lấy cô, làm cô rơi vào lòng ngực cứng như thép.

An Mộc hoảng sợ, "Anh, anh, anh lại muốn làm gì sao?"

Phong Kiều híp đôi mắt dài, nhìn cô chăm chú, ngữ điệu này từ trước đến nay chưa từng có, "Mai tôi phải đi rồi."

An Mộc ngoan ngoãn gật đầu, cái này cô biết.

Nhưng người đàn ông này có ý gì vậy?

"Tôi đi rồi, em cần phải ngoan ngoãn nghe lời."

Đồng tử An Mộc co lại, cô biết anh có ý gì rồi.

Lần trước chính mình đã đồng ý với anh, quay xong bộ phim lần này sẽ ngoan ngoãn đến trường học bài.

Nhưng đó chẳng qua chỉ là kế hoãn binh, đương nhiên là không thật rồi.

Trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, nhưng An Mộc vẫn cười tủm tỉm ngoan hiền mở miệng, "Tôi biết rồi, chú."

Rõ ràng là nói cho có lệ, khéo môi Phong Kiều nhếch lên, cánh tay anh dùng sức, An Mộc liền bị ép chặt hơn trong ngực anh, "Cháu dâu, đừng nghĩ tôi đang nói giỡn, sự kiên nhẫn của tôi có giới hạn thôi, hiểu chứ?"

An Mộc tiếp tục gật đầu, "Biết rồi, hiểu mà."

Biết biết cái đầu anh!

Phong Kiều chỉ là nhất thời hứng thú với mình, hai tháng sau chưa biết chừng đến mặt mình còn quên mất, bất cứ ngoan ngoãn nghe lời mới là lạ!

Phong Kiều không quá vừa lòng với thái độ của cô.

Anh ôm cô, tà mị mở miệng: "Nhưng mà, ‘chiến tích xấu xa’ của em nhiều như vậy, tôi không hề tin tưởng cái cam đoan của em, làm sao bây giờ?"

Không tin là đúng rồi!

Đằng nào An Mộc cô cũng sẽ không rời khỏi làng giải trí!

An Mộc cười haha, "Chú út, anh bóp chết tôi giống như bóp chết một con kiến, anh chính là Phật Tử Như Lai, còn tôi chỉ là con khỉ họ Tôn, làm sao dám trái lời chứ, trốn cũng không thoát được núi Ngũ Chi của anh không phải sao? Cho nên, anh cứ yên tâm đi!"

Phong Kiều nhìn cô, liền cười nham hiểm.

Bị anh nhìn chăm chú, nụ cười của An Mộc càng ngày càng cứng ngắc, cuối cùng "A haha" một tiếng, cảm giác cơ mặt cũng cứng đờ.

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng: "Tôi vẫn không thể tin tưởng, cháu dâu, tôi có một cách tốt nhất."

“Cách gì?”

Phong Kiều kéo An Mộc đi ra ngoài, “Công khai mối quan hệ của chúng ta trước công chúng, tôi không tin có kẻ không muốn sống nào đấy dám để cho em, người phụ nữ của Phong Kiều tôi tiếp tục đóng phim!”

Bị anh kéo đi, An Mộc kinh hoàng, ra sức giãy dụa, “Chú, chú, đừng, anh nghe tôi nói, nghe tôi nói đi, cái kia...”

Bàn tay Phong Kiều đặt lên nắm đấm cửa phòng.

Ngoài cửa, giọng nói của Phong Tư Nguyệt lại vang lên, “An Mộc, cô làm gì trong toilet mà lâu vậy? Cô chết ở trong đấy rồi à? Vừa về đến nhà là lại chiếm lấy toilet, cô định trốn việc ở bên trong này nhân hạ sao? Còn không mau ra giúp chị Lý rửa bát!”

An Mộc lập tức hoảng sợ vô cùng!

Cô không chút nghĩ ngợi, trực tiếp nhào người lên phía trước, kiễng chân vòng tay ôm cổ Phong Kiều, “Chú, chú, bình tĩnh, bình tĩnh!”

Khóe môi Phong Kiều nhếch lên, tay vẫn không rời nắm đấm cửa.

“Chú!” An Mộc khẽ quát một tiếng, căng thẳng đến tận cùng!

Bàn tay Phong Kiều rút cục cũng rời khỏi nắm đấm cửa, An Mộc đang vô cùng kim chế để không đập cho tên này một cái!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Ngoan ngoãn chờ ta trở lại

Edit: Phong Nguyệt

Lại qua một phút đồng hồ, Phong Tư Nguyệt ở ngoài cửa mới rời đi.

An Mộc lập tức nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng chợt, cảm đã bị một người mạnh mẽ nắm, ngẩng đầu, An Mộc liền nhìn thấy cặp mắt mang theo sự tàn nhẫn, lại mang theo sự nhu tình.

“An Mộc, nhớ kỹ.” Người đàn ông nói, âm trầm lại có chút khàn khàn, lộ ra sự nghiêm túc, “Đừng có ý đồ khiêu khích tính kiên nhẫn của ta.”

Bàn tay to vỗ vỗ mũi nhỏ của cô, An Mộc thuận thế nhảy xuống, anh ta bỗng nhiên tiến đến bên tai của cô, tà mị mở miệng: “Ngoan ngoãn chờ ta trở lại.”

Nói xong, anh ta thần nhiên mở cửa phòng ra, đi ra ngoài.

Trái tim của An Mộc, lúc cao lúc thấp, bịch bịch nhảy không ngừng.

Vừa rồi, ánh mắt của anh ta, thật sự là quá độc ác!

Từ khi quen biết được Phong Kiều, cô chưa bao giờ bị anh ta nhìn như vậy.

Hai tay của An Mộc để lên ngực, qua nửa ngày, tim đập khấn trương, mới bình phục lại.

_____*____

Mới vừa đi ra từ buồng vệ sinh, Phong Tư Nguyệt chất vấn liền một cái tiếp một cái truyền tới, “An Mộc cô ở bên trong làm gì?”

“Cô cho rằng WC là nhà cô hả? Đi vào liền không đi ra?”

“Nếu thích WC như vậy, dứt khoát buổi tối hôm nay cô ngủ ở WC luôn đi!”

An Mộc cúi đầu, không có lên tiếng.

Phong Tư Nguyệt xem bộ dáng này của cô, đi về phía trước một bước, vươn tay định ngắt cô, “Cô là người chết hả, cùng với cô nói chuyện, cô lại không thèm để ý tới người khác, ai dạy cô quy củ như vậy hả?!”

An Mộc đột nhiên hét lên một tiếng, lui về phía sau một bước.

Phong Kiều ở phòng khách, nghe được tiếng hét, hướng bên này nhìn qua.

Tô Mỹ Tuệ vội vàng đi qua tới, túm lấy Phong Tư Nguyệt, thấp giọng răn dạy: “Con làm gì hả? Phong thiếu gia đang ở đây, con thu liễm lại cho mẹ, bây giờ thu thập cô ta không tốt?!”

Phong Tư Nguyệt không hiểu vì sao mình bị nể, lập tức mở miệng giải thích, “Mẹ, ta còn chưa có ngắt cô ta mà.”

Tiếp theo hung tợn liếc mắt nhìn An Mộc một cái, “Cô kêu gì kêu?!”

Khuôn mặt của An Mộc đau khổ, “Chị Tư Nguyệt, ta.....”

Sắc mặt của Phong Tư Nguyệt tối sầm, “Đừng sử dụng khuôn mặt khóc y như chôn người, thật là đen đủi!”

“Tốt tốt, đừng ồn ào!” Trong phòng khách, Phong Tử Khiêm không kiên nhẫn mở miệng, nếu cho rằng hắn xem qua thấy rõ mười phần sai, có thể làm hắn mở miệng ngăn cản, chỉ có một nguyên nhân: “Phim truyền hình sắp chiếu rồi, đều không được ồn ào!”

Phong Tư Nguyệt hung tợn liếc mắt nhìn An Mộc một cái, “Đi vào phòng bếp bưng dưa hấu lên.”

An Mộc bĩu môi, đi vào phòng bếp, cắt dưa hấu, nghĩ nghĩ, bỏ thêm điểm liêu, lúc này mới bưng lên.

Đề dưa hấu trên bàn, tròn mắt của An Mộc xoay chuyển, từ trong đĩa lấy ra một khối lớn, đưa cho Phong Kiều, giọng nói ngọt ngào mở miệng: “Chú nhỏ, ăn dưa hấu!”

Phong Kiều lười biếng dựa trên sofa, tầm mắt nhìn trên mặt An Mộc đảo vài vòng, “Cháu dâu xác định phải cho ta ăn?”

Động tác của An Mộc hơn dừng lại.

Phong Kiều mở miệng cười, lời nói mang theo chút ý tứ, “Vừa rồi ăn no, hơn nữa ta không thích ăn dưa hấu.”

Một câu, làm cho người khác mơ màng trống trải.

Khuôn mặt của An Mộc đỏ lên giống như lửa đốt, đề dưa hấu xuống, hung tợn liếc mắt nhìn Phong Kiều một cái, đồng thời ở trong lòng mắng một tiếng: Đồ lưu manh!

“Quá đẹp!” Phong Tử Khiêm xem TV không kim được mà mở miệng, chính mình nói không ngừng “Mẹ, mẹ xem, đây là Đường Hạ, có phải xinh đẹp hay không? Cô ấy quả thực giống như thiên sứ!”

Tô Mỹ Tuệ nhìn người trong phim truyền hình, nghĩ nghĩ, đột nhiên mở miệng, “Ta như thế nào cảm thấy, cô ta nhìn rất quen mắt?”

An Mộc nghe nói như thế, ngón tay bỗng nhiên nắm chặt, lúc mười tuổi, Tô Mỹ Tuệ có gặp qua cô!

Đôi mắt của Phong Tử Khiêm trong nháy mắt sáng ngời, “Mẹ, hai năm trước ta gặp cô ấy ở gần nhà mình, mẹ mau suy nghĩ lại đi, có phải cô ấy đã từng ở gần nhà mình hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Có mắt không trông

Editor: Cà Chua

Thời gian tám năm cũng đủ để mọi người dần quên đi diện mạo một người đã xa cách.

Nhìn An Mộc hiện tại, không ai có thể tưởng tượng được, tám năm trước cô là một cô bé mồ côi lưu lạc.

Tô Mỹ Huệ ra sức động não, cuối cùng đôi mắt dừng lại trên người An Mộc: “Đôi mắt cô ấy thực ra cũng giống mắt An Mộc khi còn nhỏ”.

Câu nói vừa thốt ra, Phong Tử Khiêm đã hét lớn: “Mẹ, mẹ đang nói bừa cái gì đó? Đôi mắt trâu to xù đó sao có thể so với đôi mắt của tiểu nữ thần này? Cặp mắt của nữ thần kia chính là tiêu chuẩn mắt phượng! nhìn quanh rực rỡ, con mắt sáng tỏa hết một phần nét mặt, mắt An Mộc đó là đôi mắt trâu...”

Nói tới đây Phong Tử Khiêm đột nhiên im bặt.

Đôi mắt của mọi người đồng loạt đặt trên người An Mộc.

Ngày bé cô sống trong ngôi nhà này như một lẽ dĩ nhiên, mọi người chỉ để ý đến khí chất yếu kém của cô, cũng chưa ai từng chú ý quá nhiều tới diện mạo An Mộc.

Nhưng Tô Mi Huệ vừa nói như vậy, mọi người mới phát hiện ra rằng cặp mắt kia của An Mộc, mặc dù đã được trang điểm nhưng cũng vô hình tạo ra một thứ linh cảm gì đó.

Đôi mắt sáng như viên ngọc, đen trắng phân minh, đáng tiếc lại bị mái tóc nắp nổi che khuất một phần.

An Mộc cố tình rũ mi mắt xuống, trong lòng có chút cảm giác tự ti xen lẫn bất an.

Cặp mắt kia mặc dù xinh đẹp, lập tức liền mất đi ánh sáng.

Phong Tư Nguyệt bĩu môi: "Đôi mắt này mà đặt lên cái đầu heo đó của An Mộc quả thực quá lãng phí!"

Nhưng An Mộc cố tình không có chút phản ứng, ngược mắt nhìn Phong Từ Khiêm, ánh mắt toát ra vẻ si mê

Phong Từ Khiêm tức thì cảm thấy chán ghét: "Cô ở đây làm gì? Có thấy đang làm phiền mọi người không!"

An Mộc không biết nói gì liền đứng lên: "Anh Từ Khiêm, tôi đi, tôi đi lên lầu đây".

"Đi đi, đi đi!"

Phong Từ Khiêm phát phát tay.

An Mộc xoay người đi lên lầu.

Phong Tư Nguyệt hừ lạnh một tiếng, muốn nói gì đó nhưng lại bị Tô Mi Huệ bắt chặt lấy tay, chặn lời.

Từ đầu đến cuối thấy An Mộc ở trong nhà này, ít nhiều cũng luôn tìm cách tránh mặt Phong Kiều, trên môi anh ta treo ý cười, càng ngày càng lạnh nhạt.

Phía cuối nhà, khi dáng người gầy ốm của An Mộc khuất hẳn trên cầu thang, trong đầu anh dần hiện ra cảnh tượng An Mộc ngồi co ở một góc phòng, không màng hình tượng mà khóc lớn, cùng với bộ dạng cô trong phòng tắm hôm đó...

Lửa giận đột nhiên lên cao bùng bùng.

Hai chân anh bỗng nhú vào nhau, người đồ ngã nhưng đã nhanh chóng đứng lên với phong thái cao ngạo, trên người anh ta như phát ra ánh sáng.

Khi anh vừa đứng lên, không khí trong phòng khách đột nhiên bị một khối áp lực nặng nề bao phủ.

Mọi người đều im lặng.

Cả bốn người trong nhà đều đồng loạt ngẩng đầu nhìn anh.

Nếu nhìn thẳng mặt một chút, có thể thấy được trong cặp mắt kia chứa đựng lửa giận ngập trời, Phong Anh Hùng lúc này không còn cảm giác gì ngoài run sợ!

Vội vàng đứng lên, cúi đầu: "Phong Thiếu..."

Ánh mắt Phong Kiều sắc lại, dừng trên người Phong Tư Nguyệt.

Phong Tư Nguyệt liền cảm thấy mình như đang ở trong một không gian đóng băng, toàn thân lạnh toát run rẩy, nơm nớp lo sợ lên tiếng: "Chú, chú nhỏ?"

"Em bao nhiêu tuổi?" Phong Kiều đột nhiên mở miệng, lời nói ngả ngớn.

Phong Tư Nguyệt không rõ nguyên do câu hỏi, gật đầu: "Hai mươi lăm tuổi".

"Đã có hôn ước chưa?"

Ánh mắt Phong Tư Nguyệt sáng lên, nói như vậy chẳng lẽ, chú nhỏ muốn liên hôn với mình sao? Cô biết, những gia tộc lớn đều thông qua hôn sự của con cái để thỏa thuận ít nhiều hợp tác.

Cô không ngại trở thành đối tượng liên hôn đó, bởi vì nếu có thể cùng phong gia liên hôn, nhà cô chắc chắn sẽ trở thành một đại gia tộc!

Vì thế Phong Tư Nguyệt lập tức lắc đầu: "Không có".

Phong Kiều nhếch mép cười khẩy.” Hai mươi lăm tuổi mà còn không có hôn ước, là bởi vì từ nhỏ đã lớn lên cùng người đến heo cũng không bằng?”.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Cái bộ dạng của cô so với heo còn xấu hơn

Editor: Quý Quý

Phong Tư Nguyệt mặt xanh mét.

Nhan sắc của cô được thừa hưởng phần lớn từ cha, thậm chí ngũ quan không tinh xảo được như Phong Tử Khiêm.

Nhưng nhìn bình thường cũng miễn cưỡng được cho là mỹ nhân, nhưng giờ phút này lại bị người ta trào phúng nói ngay cả heo cũng không bằng?

Phong Tư Nguyệt siết chặt hai nắm tay, cố gắng không thể phát tiết!

Kẻ nào dám chửi mắng cô, Phong Kiều là cái gì chứ?

Cô hít một hơi thật sâu.

Phía trước, Phong Kiều lại lạnh giọng mồm miệng:”Sao nào, nhìn vẻ mặt này của cô, là không đồng ý với tôi?”

Phong Tư Nguyệt cảm thấy tức ngực khó thở!

Phong Anh Hùng vội vàng nói, “Đâu có đâu có, Phong thiếu ở thành phố lớn chắc là đã gặp qua rất nhiều đại mỹ nhân, nhan sắc của Tư Nguyệt trong mắt cậu là không tốt không tốt.”

Phong Tư Nguyệt cảm thấy mình sắp phát điên!

Phong Kiều cúi đầu cười, “Đứa con gái này của ông, nuôi dưỡng không được tốt lắm.”

Nói xong liền trực tiếp đi về phía cửa.

Phong Anh Hùng đi theo sau anh, khom lưng cúi đầu nói, “Phong thiếu, Tư Nguyệt là bị tôi làm hư, dám đắc tội với cậu tôi nhất định sẽ giáo huấn nó, chỉ là, không phải tôi nay cậu muốn ở lại sao? Chúng tôi đã thu dọn dọn sạch sẽ căn phòng tốt nhất, cậu...”

Phong Kiều dừng chân nghiêng đầu liếc ông ta một cái sắc lém, “Bây giờ tôi không muốn ở, không được sao?”

Phong Anh Hùng nghẹn lời, cũng không dám nói không được!

Phong Kiều cười lạnh, đảo mắt qua Tư Nguyệt đang tức giận đến run rẩy, rồi mau chóng rời đi.

Rầm!

Cửa phòng bị đóng thật mạnh, đám người vẫn ngỡ ngàng không biết chuyện gì đã xảy ra.

Phong Anh Hùng lo lắng không thôi, “Rốt cuộc là đã đắc tội với cậu ta ở chỗ nào?”

“Oa!” Phong Tư Nguyệt sống sung sướng từ nhỏ đương nhiên không chịu được sự sỉ nhục này, lập tức khóc to, “Ba, anh ta thật đáng ghét! Anh ta giống một người chú ở chỗ nào chứ? Loại người gì mà không biết lịch sự như thế! Chẳng trách người khác đều nói anh ta tính tình âm tàn, tâm ngoan thủ lạt! Anh ta dám nói con như thế, nói con....”

Phong Anh Hùng đau đầu muốn nứt ra, phát phát tay rồi đi lên lầu.

Tô Mỹ Huệ nhìn cả nhà, trong đầu mơ hồ có một suy nghĩ.

Từ đầu đến cuối, ngoài Phong Tư Nguyệt chửi mắng An Mộc vài câu, còn lại đều rất bình thường.

Phong Tư Nguyệt vừa mới mắng An Mộc là heo thì ngay lập tức bị mắng lại đến heo cũng không bằng.

Nhưng mà..... Tô Mỹ Huệ lắc lắc đầu, ném hết những suy diễn này ra sau đầu.

Với nhan sắc đó của An Mộc, làm sao Phong Kiều có thể ra mặt thay cho nó cơ chứ?

Lại nói, cho dù Phong Kiều thực sự thích An Mộc, chỉ cần nói ra bọn họ cũng không dám không đồng ý, nhưng đằng này Phong Kiều một câu cũng không đề cập đến!

Cho nên nhất định là do bà nghĩ nhiều rồi!

Sáng sớm hôm sau, An Mộc còn đang ngủ, đã bị người nào đó đập cửa đánh thức.

Rời giường mở cửa phòng thì thấy Phong Tư Nguyệt đang quát tháo, “Cô là heo à! Ngủ để tận bây giờ? Chúng tôi phải đi tiễn chú út, không phải cô không muốn đi đấy chứ?”

Tiền Phong Kiều?

Sáng hôm qua 8h sáng mới dậy, lúc này mới có 5h mà!

Nhưng ngồi nghe Phong Tư Nguyệt giảng đạo lý thì đúng là không chịu nổi, An Mộc cúi đầu nói, “Tôi lập tức ra ngay.”

Hằng năm sống cuộc sống nom nớp lo sợ ở nhà họ phong, làm cho An Mộc sửa sang lại chính mình chưa đến 5 phút.

Xuống lầu thì chỉ thấy mỗi một mình Phong Tư Nguyệt đang ăn điểm tâm.

Cô vừa muốn đi ăn điểm tâm, Phong Tư Nguyệt liền châm chọc:”Ăn ăn ăn, chỉ biết ăn! Bụng hết điểm tâm của cả nhà lên đây!”

Hôm nay Phong Tư Nguyệt đặc biệt khó ở.

Hơn nữa nhìn đôi mắt kia, chắc cả đêm qua không ngủ nổi?

An Mộc nghi hoặc nhìn cô ta liếc mắt một cái, không nói gì, đi bê bát.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Phong gia mất mặt!

Editor: Tuna

Chờ đến khi ra tới, Tô Mỹ Huệ vẫn còn ở trên lầu, dự đồ Phong Tử Khiêm rời giường.

Ước chừng nửa giờ sau, Phong Tử Khiêm mới vác cả người lუმ thuộm, mê mang đi xuống.

Ăn sang xong đã là 8 giờ rưỡi, cả nhà lên hai chiếc xe đi tới khách sạn của Phong Kiều.

Nhưng khi đến khách sạn liền được thông báo là Phong Kiều đã rời đi từ nửa giờ trước rồi!

Cả đám người đều ngây ra.

Đặc biệt có vài người tới tiễn Phong Kiều còn trêu ghẹo nói:

“Ha ha, Phong tổng, Phong thiếu không phải là họ hàng của các người sao? Sao vậy, sao lại đi mà không nói tiếng nào với các người a?”

Phong Anh Hùng lập tức thấy có chút khó chịu:

“A, ha ha, là tôi nhớ nhầm thời gian.”

An Mộc nhìn thấy vậy liền thấy trong lòng thực vui vẻ sảng khoái.

Cả nhà xoay người đi, hướng đến xe, đang đi thì An Mộc đột nhiên cảm thấy mất tối sầm lại.

Theo bản năng nghiêng người, sau đó một cái tát liền hướng tới mặt cô, giọng nói tức tối của Phong Tư Nguyệt cũng truyền đến:

“An Mộc, nếu không phải cô lười biếng không chịu rời giường thì chúng ta làm sao lại đến trễ chứ!”

“Cô còn dám trốn, mau lại đây cho tôi!”

“Nói, có phải cô cố ý dạy trẻ để Phong gia bọn tôi mất mặt đúng không?”

Phong Tư Nguyệt túm chặt lấy An Mộc, An Mộc lập tức hét lên một tiếng.

Mọi người chung quanh đều nhìn về hướng này, Phong Tư Nguyệt nhất thời không xuống tay được.

An Mộc cúi đầu, làm ra bộ đáng cực kỳ đáng thương.

Nha!

Rõ ràng là do Phong Tử Khiêm dậy không nổi nên mới làm chậm thời gian, tại sao bây giờ lại đổ lên người cô! Nhưng mà, dù sao An Mộc cũng đã tập thành thói quen rồi, cô làm ra một khuôn mặt khóc như nhà có tang:

“Chị Tư Nguyệt, em không có mà, em cũng là người của Phong gia, tại sao lại có thể muốn Phong gia bị mất mặt chứ!”

“Đừng tưởng rằng cô cùng Tử Khiêm đính hôn thì liền trở thành người của Phong gia, tôi nói cho cô hay, cái hôn ước này lúc nào cũng có thể giải trừ!”

Phong Tư Nguyệt tàn nhẫn nói.

“Được rồi, trước mặt nhiều người như vậy, lòi lòi kéo kéo còn ra thể thống gì?”

Tô Mỹ Huệ thấp giọng quát, sau đó liền đưa ánh mắt ghét bỏ nhìn về phía An Mộc:

“Còn cô, tật lười biếng sau này phải sửa ngay cho tôi.”

Chỉ một câu nói mà đã định tội An Mộc trước mặt mọi người.

An Mộc cảm thấy cũng chẳng sao, mấy năm nay cô ở Phong gia, danh tiếng An đại tiểu thư đã trở nên xấu đến cùng cực rồi.

“An Mộc, về nhà tôi sẽ giải quyết cô sau!”

Phong Tư Nguyệt nghiêng răng nghiêng lời nhìn An Mộc.

An Mộc giả vờ như không nghe thấy:

“Bác trai, bác gái, con còn có chút chuyện ở trường, con....”

Tô Mỹ Huệ thấy cô không lên xe, chỉ có thể nói:

“An Mộc, lần trước chuyện quý giáo dục mà cô nói, cái gì mà về nhà ký hợp đồng?”

An Mộc ngập ngừng:

“Bác gái, tiền kia là.....”

Cô cúi đầu:

“Đường gia mấy hôm trước có tìm con, nói là họ muốn lấy lại của hồi môn của mẹ con.”

Giọng Tô Mỹ Huệ đột nhiên nâng cao:

“Cái gì mà thu hồi? Đó là tiền của chúng ta! Họ muốn lấy là cô liền đưa sao? cái đồ phá của này!”

Phong Tư Nguyệt cũng mở miệng rằng dạy:

“Số tiền đó ước chừng cũng mấy trăm vạn! An Mộc, ai cho cô đem tiền của Phong gia bọn tôi cho người khác hả?”

Tiền của Phong gia?

Đôi mắt An Mộc híp lại, cái này mà cô ta cũng dám nói sao?

---*---

Thật vất vả An Mộc mới thoát khỏi sự tra khảo của mấy người Phong gia. Cô rút cuộc cũng ngồi lên xe buýt chạy tới đoàn làm phim.

Vì đoàn phim quay bối cảnh cổ trang nên địa điểm quay cách thành phố C hơn 10 km, ở một chỗ gọi là Hoành Điểm.

Bối cảnh đều là kiến trúc cổ, hầu như mọi bộ phim cổ trang đều được quay ở đây.

An Mộc nhanh chóng đến đoàn phim, vừa tới nơi liền phát hiện bầu không khí ở đây có chút kỳ lạ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Đường Cảnh

Editor: Quỳ Quỳ

Đầu tiên cô về khách sạn rửa sạch lớp hóa trang, An Mộc lấy lại thân phận Đường Hạ tới trường quay.

Trường quay vốn bình thường ít khi náo nhiệt, giờ phút này lại bị một đám người vây quanh.

An Mộc đi tới, Mễ Kỳ dẫn đầu đám người liền phát hiện thấy cô, vẻ mặt vui sướng chạy tới, “Đường Hạ, không ngờ đại sư huynh lại là Đường Cảnh! Đường Cảnh là thần tượng của chị đó!”

Mễ Kỳ rõ ràng lớn hơn An Mộc 4, 5 tuổi, nhưng lúc này gương mặt nhỏ nhắn ửng hồng, hai mắt sáng ngời, trong đầu chỉ toàn là Đường Cảnh.

An Mộc cảm thấy hơi buồn cười, “Nhìn thấy Ảnh Đế Tạ sư phụ cũng không thấy chị hưng phấn như vậy.”

Mễ Kỳ cười haha, “Không giống nhau mà.”

An Mộc liền hiểu ý cô.

Tạ Nghi là tiền bối trong giới, là diễn viên thuộc phái thực lực, hơn nữa diện mạo cũng rất góc cạnh, đặc biệt.

Mà Đường Cảnh thì không giống như vậy, tuổi trẻ, đầy sức sống lại điển trai, nhờ vào một bộ phim truyền hình là vụt nổi tiếng, được xếp vào hàng tiểu sinh.

Luận địa vị trong ngành, Đường Cảnh rõ ràng không bằng Tạ Nghi.

Nhưng nếu bàn về độ nổi tiếng trên internet, fan của Đường Cảnh, phần đông là bộ phận nhỏ tuổi khẳng định lớn hơn Tạ Nghi rất nhiều.

Đó cũng là lí do tại sao Hoàng Khải tiến cử anh.

Có Đường Cảnh gia nhập, bộ phim truyền hình này nhất định sẽ còn nổi tiếng hơn, tiến lên thêm một bậc.

Nhưng mà...

“Ngày hôm qua Đường Cảnh đã đến đây rồi, không phải chị vẫn hưng phấn từ hôm qua đến giờ đấy chứ?” An Mộc mở miệng.

Mễ Kỳ lập tức trở thành bà tám, sôi nổi nói, “Đường Hạ, em biết hôm nay ai đến đây tham quan không? A, chị quả thật muốn hét lên, em có biết là ai không?”

Nhìn cái giọng điệu này, An Mộc cũng biết là ai, “Hứa Lộ?”

Mễ Kỳ nghe thấy thế lập tức hoa chân múa tay, “Hôm qua Đường Cảnh vừa mới đến, hôm nay người ta đã muốn đến tham quan, nói bọn họ không có quan hệ gì, ai tin chứ? Đường Hạ, em nói xem bọn họ không phải đang hẹn hò thì là cái gì?”

An Mộc vuốt trán, quả nhiên!

Từ khi “Sống động như thật” được phát sóng, trên internet fan của Đường Cảnh và Hứa Lộ mọc lên như nấm, cặp đôi “Cảnh Lộ” đã làm cảm hứng của rất nhiều tác phẩm tiểu thuyết và truyện tranh.

Việc hai người đó xuất hiện cạnh nhau rất được ủng hộ.

Cũng dễ hiểu sao Mễ Kỳ lại khẳng định như vậy.

Chẳng qua.....

“Hai người đó không thể đâu.” An Mộc chắc chắn mở miệng, vỗ vỗ bả vai Mễ Kỳ, đi vào trong.

Đường Cảnh không thể cười một nữ minh tinh, nhà họ Đường tuyệt đối sẽ không chấp nhận người từ làng giải trí.

Chưa kể anh là một người đàn ông rất biết tự chủ, đối với chuyện không có khả năng, tuyệt đối sẽ không để phát sinh điều gì.

Mễ Kỳ cong môi lên, “Sao lại không thể chứ, rõ ràng bọn họ rất giống một cặp.”

An Mộc liền hiểu Mễ Kỳ có ý gì.

Đi vào phòng hóa trang, An Mộc nhìn ra đằng xa, liền thấy một cô gái có thân hình yếu điệu đứng trước mặt Đường Cảnh cười nói dịu dàng.

Đường Cảnh vẫn lạnh lùng như vậy, nghe Hứa Lộ nói chuyện cũng có vẻ không tập trung lắm.

Xem ra....Hứa Lộ quả thật có ý với Đường Cảnh.

An Mộc ngồi trước gương trang điểm, đang suy nghĩ thì chợt nghe thấy Mễ Kỳ ra hiệu.

Nghi hoặc ngẩng đầu lên, trong gương Đường Cảnh đã đứng dậy đi về phía bên này.

An Mộc dừng động tác, có chút căng thẳng.

Trước đây cô thường xuyên chơi đùa với Đường Cảnh, nếu có người có thể nhận ra cô đầu tiên thì đó chính là Đường Cảnh.

Cô sợ bí mật nhỏ của mình bị lộ, nhưng khi Đường Cảnh đã tới rất gần, An Mộc lại trở nên tĩnh tâm.

Diễn thôi!

Từ nhỏ đã luôn là như vậy rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Nằm cũng trúng đạn

Edit: Phong Nguyệt

“Cô tốt chứ, tôi là Đường Cảnh.”

Giọng nói trầm thấp, trong nháy mắt làm An Mộc có chút sững sờ.

Đường gia gia giáo rất tốt, vẻ mặt của Đường Cảnh tuy rằng rất lạnh lẽo, nhưng mà đối với người khác luôn luôn có lễ phép. Chỉ có trông thấy cô, luôn kêu cô “Quý thích khóc”, “Con sen”, với vẻ mặt hung ác.

An Mộc hoàn toàn không thể tưởng được, có một ngày, Đường Cảnh sẽ đối với cô khách khí như vậy, nho nhã lễ độ.

“Đường tiểu thư, thật cao hứng có thể quen biết cô.” Giọng nói của Hứa Lộ, kéo An Mộc về hiện thực.

An Mộc vội vàng đứng lên, “Đường lão sư tốt.”

Lại quay đầu nhìn về phía Hứa Lộ: “Hứa lão sư tốt.”

Đường Cảnh gạt đầu, ánh mắt đảo quanh nhìn trên người cô, cuối cùng nhìn chăm chăm vào đôi mắt của cô.

Hứa Lộ mở miệng, “Đã sớm nghe được từ Đường Cảnh có nói về cô, hôm nay vừa thấy, quả nhiên thật xinh đẹp, thực thích hợp với phim truyền hình.”

Một câu rơi xuống, toàn bộ người trong phòng trang điểm lặng ngắt như tờ.

Nhóm chuyên viên trang điểm cùng với MiKy đều dừng một chút, kinh ngạc há to miệng, lại cúi đầu hết nửa ngày, dường như không nghe được cái gì hết.

Hứa Lộ nói những lời này, tuy rằng khích lệ, nhưng người thông minh một chút là có thể nghe được ý tứ trong đó.

Hứa Lộ đây là nói cô là một cái bình hoa, không có kỹ thuật diễn!

Trông mắt của An Mộc co rụt lại.

Người này bị bệnh tâm thần à, lần đầu tiên gặp mặt lại và vào mặt nhau như vậy sau?

Quay đầu, nhìn đến vẻ mặt của Đường Cảnh không thể hiểu được, ánh mắt thâm tình chân thành, An Mộc lập tức hiểu rõ.

Nha!

Ánh mắt này giống như người vô tội như cô bị gặp họa vậy!

Hiện tại Đường Cảnh nhìn cô bằng ánh mắt ấy, người nào không biết, còn tưởng rằng bọn họ trước kia có quen biết nhau!

Nhưng An Mộc cô cam đoan, Đường Hạ cùng Đường Cảnh, tuyệt đối là lần đầu tiên gặp mặt.

Tuy rằng Hứa Lộ là tiền bối trong ngành điện ảnh, An Mộc vừa mới đi vào giới giải trí, không nên đắc tội với vị nữ diễn viên đang nổi này, nhưng cô không có nghĩa vụ chịu đựng để Hứa Lộ làm khó dễ.

An Mộc cười cười, giọng nói thanh thúy mở miệng, “Hứa lão sư ở trong phòng trang điểm này cũng coi như《sinh động như thật》thật là đẹp, ngài quá khen ta rồi.”

Một câu, làm nụ cười trên mặt của Hứa Lộ, cứng nhắc lại.

Trông mắt của Hứa Lộ mở rộng, nhìn người trước mặt cũng chưa được hai mươi tuổi.

Ở giới giải trí này, thân là tiền bối, giáo huấn hậu bối đó là chuyện đương nhiên, nhưng không nghĩ tới cái người trước mặt này, cũng dám phản bác?

Hứa Lộ hơi hơi mỉm cười, “Đường Cảnh cô thật không tồi, bất quá giới giải trí này không thiếu nhất chính là mỹ nhân, thân là hậu bối, cô hẳn là phải học tập nhiều hơn, trong cái vòng nước này, sâu đấy.”

An Mộc phản bác: “Hứa lão sư nói đúng, thân là tiền bối cũng nên diu dắt hậu bối, rốt cuộc có câu nói Trường Giang sóng sau dề sóng trước, tiền bối coi có đúng không?”

Hứa Lộ không hề là diễn viên, khóe môi vẫn tươi cười như cũ nhu hòa tốt đẹp, cô ta quay đầu nói chuyện với Đường Cảnh cười nói: “Quả nhiên là cái tiểu cô nương, mồm miệng lanh lợi thật.”

Đường Cảnh dường như đối với sự đấu tranh gay gắt của hai người căn bản không để ở trong mắt.

MiKy chạy nhanh đến cắt ngang bầu không khí quý dị này, trêu đùa: “Hứa lão sư tốt, Đường lão sư tốt! Ngài đúng như đẹp đến《sinh động như thật》! Đúng là người được tất cả mọi người yêu mến mà! Hứa lão sư đến đây là..... Tôi thăm Đường lão sư sao?”

Hứa Lộ ngượng ngùng cười, “Vừa vặn gần đây có chút việc, nghe nói hẳn có khách đến thăm, ta liền tới đây nhìn lão bằng hữu một chút.”

Lúc này, một giọng nữ đột nhiên vang lên: “Hứa lão sư, một lát nữa Đường lão sư cùng Đường Hạ có cảnh quay với nhau, ngài có muốn ở lại để hướng dẫn một chút hay không?”

Lời này vừa nói ra, trong phòng lại lần nữa một trận an tĩnh.

Ở lại để hướng dẫn? Là ở lại xem náo nhiệt thì có?

Khóe môi của Hứa Lộ cong lên, cười mở miệng, “Tốt!”

Nhìn về phía ánh mắt của An Mộc, mang theo một tia khinh bỉ: Một người mới, có thể có bao nhiêu kỹ thuật diễn?!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Biểu diễn, Hứa Lộ tìm lỗi

Editor:Cà Chua

Nói về người phụ nữ này, cô ta tên Lý Kỳ, là diễn viên của vở diễn thứ 3, thuộc 17 ngôi sao gạo cội trong làng giải trí rất nhiều năm nhưng vẫn luôn

không an phận.

An Mộc là một người mới, lại trùng hợp sắm vai Quỳnh Hoa, tiếp theo lại thành nữ chính, cô vẫn luôn không phục sự việc này.

Nhưng bởi An Mộc thường ngày ở đoàn phim tính tình rất tốt, miệng lưỡi ngọt ngào được lòng mọi người, hơn nữa tuổi còn nhỏ, có thể tiến xa, nhan sắc nổi bật, tất cả mọi người đều rất ưng cô, Lý Kỳ nhiều lắm là nói hai câu mỉa mai.

Hôm nay thật vất vả cho Hứa Lộ, Lý Kỳ rất muốn xem An Mộc bị chê cười.

Mộc đám người đông đảo đi đến từ phim trường.

An Mộc liền phải bắt đầu cảnh quay, đạo diễn liền đứng dậy chỉ bảo cho cô và Đường Cảnh.

Đông Hoa đối với Đại sư huynh là một người em gái kết nghĩa, còn đối với Đông Hoa, thực sự cô đã yêu Đại sư huynh ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Hoàng Đạo nhìn hai người, anh không lo lắng về kỹ thuật diễn của An Mộc nhưng kỹ thuật diễn của Đường Cảnh có vẻ không chắc, chỉ là một diễn viên phụ, Hoàng đạo lo rằng Đường Cảnh sẽ trở thành bình hoa.

Hoàng Đạo không kìm được bước ra, quay mặt hai người đối diện nhau, nói: "Hai người thấy có ổn không? Đã sẵn sàng mặt đối mặt mà diễn chưa? Không cần nhanh, nhưng nhất định phải làm cho cảm xúc đúng độ".

Câu nói đó là Hứa Lộ sinh hiểu lắm

Quả nhiên, cô Đường Hạ này, kỹ thuật diễn chẳng ra gì.

Hứa Lộ đột nhiên lên tiếng: "Hoàng Đạo, đây thực sự là một màn diễn rất khó thể hiện, hay là để tôi diễn cùng Đường Cảnh trước, để Đường Hạ nhìn đó mà nhập tâm?".

Hoàng Đạo sững sốt, lạ thật, hai người phải tự tạo cảm giác với nhau chứ, quan trọng nhất chính là "phản ứng hóa học".

Đường Cảnh và Hứa Lộ đã hợp tác nhiều, "phản ứng hóa học" chắc hẳn không thành vấn đề, hai người họ diễn chung không biết chừng lại khiến cho Đường Cảnh nhanh chóng nhập vai.

Nhưng như vậy lại có chỗ hở duy nhất, chính là khi Đường Hạ trở lại diễn, thật là có hơi lộn xộn.

Nếu diễn như Hứa Lộ thì đó chính là bất chúc.

Nhưng không dựa theo cách diễn của Hứa Lộ thì lại dễ làm cho người chịu trách nhiệm kỹ thuật diễn xuất là Hứa Lộ sinh nghi ngờ khả năng.

Bất quá, ngẫm lại kỹ thuật diễn của Đường Hạ, Hoàng Đạo gật đầu: "Được!"

Diễn thử cũng giống hệt như diễn nghiêm túc.

Mọi người vào vị trí của mình, camera ngắm quay phim trường, xung quanh mọi người im lặng.

Đại sư huynh tuy rằng đến tập 21 mới xuất hiện, nhưng ở mấy tập trước đã được mọi người nhắc đến quá nhiều, phân vai này là vai nam rất quan trọng.

Trong phái Côn Luân, Minh Uyên là thượng tiên được mọi người coi trọng, thuộc tầng lớp cao, nhưng nhân vật mà Đông Hoa thường được nghe nhất không phải là Minh Uyên thượng tiên là người như thế nào, mà là Đại sư huynh như thế nào như thế nào.

Đại sư huynh lần này tu hành trở thành nhân vật thiên phú tối cao, đang dẫn theo chúng đệ tử để hướng dẫn tu luyện.

Hôm nay, Đông Hoa phải vâng lệnh ra ngoài trừ yêu.

Cho đến khi nhận Đông Hoa, Minh Uyên thượng tiên chưa từng nhận thêm đệ tử nào, cho nên ở trong sư môn, vì luôn bỏ ghen ghét nên nàng thường xuyên phải chịu chèn ép.

Lúc này bị các sư huynh xa lánh, sai đi trừ yêu.

Con yêu tính mạng xà pháp lực mạnh, làm cho Đông Hoa phải chặt vật liệu chết, cơ thể thì luôn bị tà khí điều khiển nên lúc nào cũng phải cố gắng tinh tảo, đang vào thế nguy, sắp không chịu nổi, Đại sư huynh từ trên trời giáng xuống!

Chàng một chỉ cần một nhát kiếm, cùng chiều nội công thoát ẩn thoát hiện, trong chớp lát đã chém chết xà yêu.

Đi một vài bước Đông Hoa kiệt sức ngã khuỵu xuống, Đại sư huynh đứng đối diện vươn tay đỡ lấy nàng, ôn hòa mở miệng:

"Cô còn là người phái Côn Luân nữa không vậy? Còn chưa xuất gia, sao đã đi ra ngoài một mình để trừ yêu?"

Làm động tác duỗi tay, Đường Cảnh bắt đầu diễn.

Hứa Lộ sắc mặt thất kinh, vỗ vỗ ngực mình, hoảng hốt, cô khẽ chớp đôi mắt hồn nhiên rồi mở to, đúng như biểu cảm của một cô gái nhỏ vừa tìm được đường sống trong chỗ chết, thể hiện hoàn toàn chính xác. Cách nói chuyện trở nên ngây ngốc đúng như bị bay mất một phần tâm trí, bộ dạng ngốc nghếch: “Ta, ta... người là ai?”.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: An Mộc thắng tuyệt đối! Bùng nổ!

Editor: Tuna

Nói xong liền thuận thế nắm tay Đường Cảnh đứng lên.

Tay của nữ nhân mềm mại không xương, rất tinh tế, Đại sư huynh luôn không câu nệ giới tính nay lại có chút sùng sốt.

Chờ đến khi nữ hài đứng lên, Đại sư huynh lại nhìn cánh tay mình, buồn bã mất mát, lại ngẩng đầu nhìn về phía ánh mắt của nàng, mang theo một loại tình cảm khó nói.

“Cắt!”

Đạo diễn Hoàng hô to một tiếng, vỗ tay khen ngợi:

“Thật tốt, cảm giác rất thực!”

Mọi người xung quanh cũng vỗ tay nhiệt liệt,

Hứa Lộ cùng Đường Cảnh là nhân vật tâm cỡ, kỹ thuật diễn xuất của cả hai đều không tồi.

Đối với bộ “Đông Hoa công chúa” này chỉ cần có họ xuất hiện mọi người xung quanh liền rất biết điều mà ngoan ngoãn.

Lý Kỳ trực tiếp khen ngợi nói:

“Hứa lão sư, đúng là trăm nghe không bằng một thấy, kỹ thuật diễn xuất của ngài quá tuyệt vời! Lúc ngài đóng vai Đông Hoa thực đúng là vừa linh động lại hồn nhiên!”

Hứa Lộ tươi cười, thoát khỏi diễn xuất liền trở về với vẻ mặt ôn hòa hữu lễ như thường ngày:

“Cảm ơn, chủ yếu là do Đường Cảnh phối hợp rất ăn ý.”

“Đúng vậy, kỹ năng diễn xuất của Đường lão sư cũng rất tuyệt vời!”

“Được rồi!”

Hoàng Khải cắt ngang công cuộc nịnh bợ này, sau đó nhìn về An Mộc:

“Chuẩn bị tốt rồi chứ?”

An Mộc gật đầu.

Hoàng Khải hô to:

“Mọi người vào vị trí của mình đi! Action!”

Đông Hoa ngã trên mặt đất, Đại sư huynh chậm rãi đi qua, thanh âm ôn hòa hỏi:

“Người là người của phái Côn Luân? Còn chưa xuất môn, sao lại có thể đi trừ yêu diệt ma?”

Đông Hoa không khủng hoảng cũng không thất thố, ngược lại nàng nhìn về phía vị mỹ nam ca ca như trên trời giáng xuống kia, ánh mắt đăm đăm tỏa sáng, cái loại ánh mắt này, mọi người nhìn thấy đều có thể hiểu được suy nghĩ của nàng: Nếu ta có được tu vi cao như vậy thì thật tốt!

Chính là, bản thân vừa mới tìm được đường sống từ chỗ chết, Đông Hoa tại sao lại không chút sợ hãi? Mọi người vừa nghĩ đến vấn đề này, sau đó lại

đột nhiên phản ứng lại, đứng rồi! Đông Hoa bị thiếu đi một hồn một phách, vốn dĩ cùng người thường không giống nhau! Nàng có chút điểm ngốc nghếch, nếu đối phó với người ngốc thì cũng chỉ có kẻ ngốc mới trị được!

Đông Hoa có chút thật hâm mộ, nàng phục hồi lại tinh thần, nhìn đến tay của nam nhân, lại hơi nhũn mảy, tựa hồ suy nghĩ đôi chút, ta có nên cầm tay của hắn không?

Sư phụ đã nói rồi, nam nữ khác biệt, chỉ có vợ chồng mới được có quan hệ xác thịt.

Không được rồi!

Ta chỉ muốn làm phu thê với sư phụ, cái vị mỹ nam ca ca này tuy rằng rất xinh đẹp nhưng ta không thể thay lòng đổi dạ a!

Vì thế Đông Hoa chống hai tay xuống đất, tự mình đứng dậy, thuận tiện phui phui bụi đất trên tay:

“Đúng vậy, huynh là ai a?”

Nam nhân sững sờ, nhìn về phía tay của mình.

Hắn chưa bao giờ so đo chuyện nam nữ khác biệt, chính vì lúc này bị tiểu nữ hài so đo mà có chút xấu hổ.

Nhưng chút ít xấu hổ này lại đột nhiên biến mất khi hắn nhìn đến cặp mắt linh động của Đông Hoa, tim liền đập thình thịch.

Ánh mắt của nàng, hồn nhiên tinh khiết tựa như dòng suối chảy, mặc dù hành vi có chút so đo, nhưng có lẽ là do nàng không hiểu chuyện tình cảm nam nữ.

Nàng tựa như một trang giấy trắng, chờ người đến tô điểm lên sắc màu.

Thần sắc của đại sư huynh lúc này có thêm nhu hòa, đôi mắt luôn ôn nhu lãnh đạm bây giờ lại có chút bùng sáng:

“Ta là đại sư huynh của nàng!”

“Đại sư huynh?”

Ánh mắt của Đông Hoa có chút mê mang, tiếp theo liền kinh hãi:

“Mỹ nam ca ca, thì ra huynh chính là đại sư huynh trong lời mọi người a!”

“Cắt!”

Cùng một tiếng nói của đạo diễn, nhưng phim trường giờ đây lại khác hoàn toàn với lúc nãy.

Yên lặng.

Nơi nơi đều yên lặng!

Ước chừng một chốc sau mọi thứ mới khôi phục lại như thường.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Nam thần xuất hiện

Editor: Cà Chua.

Mọi đôi mắt đều hướng về phía Hứa Lộ, chăm chú đến mức không nói nên lời.

Nhưng hầu hết ai cũng có thể thấy, Đường Hạ so với Hứa Lộ thậm chí còn tốt hơn.

Khi nói Hứa Lộ Đông Hoa, mọi người đều biết Hứa Lộ sắm vai Đông Hoa

Nhưng khi nói Đường Hạ Đông Hoa, lại làm cho mọi người quên mất Đường Hạ, chỉ còn nhớ tới vai diễn Đông Hoa.

Đẳng cấp đã được phân rõ ràng.

An Mộc trực tiếp dùng kỹ thuật diễn, hiện ngang đáp trả Hứa Lộ.

Hứa Lộ đứng đó sắc mặt hết tái xanh lại chuyển sang trắng bệch, cuối cùng hợp thành một trận cười xấu hổ.

_____ *

Đông Hoa công chúa>> lấy kịch bản từ một bộ tiểu thuyết trên Internet cải biên thành, là một kịch bản nói về một cô gái, lấy Đông Hoa là nhân vật trung tâm để triển khai kịch bản, vậy nên lượng khán giả chắc hẳn là rất nhỏ.

Mới chiếu được 21 tập, lượng theo dõi đạt tới một con bão, 2.8, tiếp theo, số lượng theo dõi ổn định ở mức 2.7.

Sau hai tháng bấm máy, bộ phim truyền hình này cuối cùng kết thúc tốt đẹp, hiện tại chỉ còn một chút cảnh quay màn ảnh cần thực hiện.

Hôm nay, sau khi An Mộc hoàn thành cảnh quay trong một ngày, Hoàng Khải liền đứng đối diện, vẫy tay với cô: "Đường Hạ, còn nhớ tôi đã nói với cô về công ti quản lý Hoa Nghệ chưa?"

An Mộc tức khắc gật đầu, đôi mắt sáng lên: "Hoàng Đạo, anh định giúp tôi vào đó sao?"

Công ti quản lý Hoa Nghệ chính là kinh đô trong làng các công ti giải trí, ai kí hợp đồng với công ti này, sau một thời gian hầu hết trở thành đệ nhất minh tinh.

Hoàng Khải cười cười, gật đầu: "Đúng, tôi sẽ giới thiệu cô đến đó, gần đây công ti bọn họ đang có người ở thành phố C này để tìm kiếm nghệ sĩ, chọn cô vốn không thành vấn đề".

An Mộc nghe vậy lập tức cười tít mắt: "Hoàng Đạo, thầy Ngôn Phi Thần có tới không?"

Hoàng Khải cười ha ha: "Cô thích ông ta như vậy à, đương nhiên là ông ta rồi! nếu không lấy thanh danh của cô hiện tại thì còn có ai dám chọn cô chứ?"

Đường Hạ vào vai Đông Hoa công chúa>>, có tỉ lệ theo dõi rất cao, tốt xấu cũng có chút thanh danh.

Hơn nữa Đường Hạ lại có nhan sắc nổi bật, là một công ti giải trí, làm gì có công ti nào không mong muốn có được cơ chứ.

An Mộc cười hắc hắc: "Cái chính phải là thầy Ngôn chứ không phải tôi, Hoàng Đạo, anh có thể giúp tôi nói vài lời hay được không?"

Quả thật nếu như đường đường chính chính được một người đại diện có thanh danh như Hoàng Đạo, nhất định sẽ coi trọng cô hơn.

Hoàng Khải nghe vậy thở dài: "Là tôi làm cô chậm trễ, không cần khởi nghiệp bằng một bộ phim truyền hình thế này, chỉ bằng kỹ thuật diễn của cô, ông ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cô đâu!"

Phải biết rằng trong giới nghệ sĩ, diễn phim truyền hình và diễn phim điện ảnh là hai khái niệm cực kì bất đồng.

Tiểu màn ảnh không thể giống với đại màn ảnh, diễn viên diễn phim truyền hình luôn bị cho là một diễn viên không chuyên, hình tượng chỉ mang tính chất bình hoa, nhưng một diễn viên điện ảnh chân chính, cần phải có kỹ thuật diễn cực cao.

Đây cũng là lí do mà trong các giải thưởng có giá trị ví dụ như giải Hoa Hạ Quốc Hội Bách Hoa, giải Kim Gà, giải quốc tế Cannes, Oscar, Berlin v.v các giải thưởng khác có rất ít phim truyền hình có thể giành giải.

Nghe nói vậy, ánh mắt An Mộc buồn bã.

Bản thân cô còn trẻ, chưa có hiểu biết nhiều về giới giải trí, muốn đi đến đỉnh cao của giới nghệ sĩ, lại khởi nghiệp bằng một bộ phim truyền hình, thật là kém cỏi.

Nhưng rốt cuộc thì cô cũng không hối hận!

Chưa nói đến việc bộ phim truyền hình này đã đưa cô đến với khán giả, chỉ nói riêng phần hoa hồng mà cô nhận được nhờ tiếng tăm của phim cũng đủ để cô tham gia vào dự án này.

An Mộc nắm lấy bàn tay Hoàng Đạo: "Hoàng Đạo, bất luận thế nào, tôi cũng muốn được kí hợp đồng với ông ta!"

Ngôn Phi Thần lần này đến học viện điện ảnh thành phố C để tuyển diễn viên.

Sinh viên học viện điện ảnh thành phố C nghe thấy tin này, đối với một thành phố nhỏ như nơi đây, thực sự làm cho bọn họ chấn động.

Đoàn phim gần nhất trong đó vẫn đang trong cuộc thảo luận.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 109: Muốn thêm cảnh giường chiếu?

Editor: Quý Quý

Hôm nay, mới sáng tinh mơ An Mộc đã bị tiếng chuông điện thoại đánh thức, cầm lấy điện thoại, là Diệp Đồng Đồng, nghe giọng cô rất chói tai và hết sức kích động. “An Mộc, cậu biết tin gì chưa! Minh tinh Lưu Từ Kỳ say rượu!”

An Mộc mơ mơ màng màng nhắm mắt lại hỏi, “Đồng Đồng, chỉ vì chuyện này mà mới sáng bảnh mắt cậu đã gọi điện đánh thức tớ à?”

Vài năm nay đúng là Lưu Từ Kỳ khá nổi tiếng nhờ mấy bộ phim ăn khách, đã được công nhận, chưa có một scandal nào. Nhưng vấn đề là, An Mộc và Diệp Đồng Đồng từ trước đến nay không hề có thiện cảm với cô ta.

Diệp Đồng Đồng la lên: “Đương nhiên không phải vì cô ta rồi! Lưu Từ Kỳ đúng là quá xấu xa! Chính cô ta say rượu nhưng lại muốn làm vạ lây đến thần tượng của chúng ta – Ngôn Phi Thần!”

Vừa nghe tin liên quan đến Ngôn Phi Thần, An Mộc ngồi bật dậy, đầu óc lập tức tỉnh táo: “Sao lại như vậy?”

Diệp Đồng Đồng giải thích, “Lưu Từ Kỳ hủy bỏ hợp đồng với công ty, cố tình uống say còn lớn tiếng kêu gào, ý muốn nói là Ngôn Phi Thần từ bỏ cô ta! Hiện giờ cô ta đang đóng vai kẻ yếu!”

What?

Ngôn Phi Thần chối bỏ tình yêu với nghệ sĩ của mình? Từ bỏ xong liền ép cô ta hủy hợp đồng?

Đúng là trò cười!

Ý Lưu Từ Kỳ muốn nói Ngôn Phi Thần một tay thao túng nghệ sĩ.

Công ty giải trí Hoa Nghệ là một công ty quản lý tầm trung, từ khi Lưu Từ Kỳ nổi tiếng có lẽ cũng có dã tâm lớn hơn, cho nên thời gian trước, khi Lưu Từ Kỳ hủy bỏ hợp đồng với Hoa Nghệ, trên internet đã có nhiều người mắng cô rằng nổi tiếng rồi thì quên đi nguồn cội.

Cũng không ngờ hiện giờ tình thế lại bị đảo ngược!

Diệp Đồng Đồng dừng lại tầm mấy giây, sao đó lại mở miệng hỏi: “An Mộc, nhất định là giả, nhưng tin này vừa được tung ra, danh tiếng của Ngôn Phi Thần sẽ bị tổn hại lớn!”

An Mộc vỗ vỗ mặt mình, mở miệng: “Đối với chúng ta mà nói, cũng là một cơ hội.”

“Ý cậu là gì?”

“Danh tiếng của anh ta bị hao tổn, đợt tuyển chọn ở C thị lần này không chừng sẽ không chiêu mộ được ai cả, chúng ta vừa vặn có thể ký hợp đồng!”

“.....An Mộc, cậu đang đùa à?”

“Đương nhiên!” An Mộc tỉnh táo lại rồi tiếp tục nói: “Đồng Đồng, Ngôn Phi Thần hiện giờ là người đại diện, không còn là nghệ sĩ nữa, cho nên mấy tin tức này vốn không có hại gì với anh ta. Nhưng cho dù anh ta đã thực sự từ bỏ Lưu Từ Kỳ thì đã sao? Chỉ cần anh ta có bản lĩnh, có năng lực của một người đại diện, không biết bao nhiêu người mơ ước được ký hợp đồng với anh ta!”

Ngôn Phi Thần cũng từng là nghệ sĩ, được tôn vinh là nam thần quốc dân, nhưng khi sự nghiệp đang trên đỉnh cao, đột nhiên lùi lại phía sau màn ảnh trở thành người đại diện, nguyên nhân là gì không ai biết.

“Cho nên....”

“Cho nên, đừng tỏ ra tích cực quá!”

Trần an Diệp Đồng Đồng xong, An Mộc cũng không ngủ được nữa, xuống giường rồi thu dọn đến đoàn làm phim.

Hôm nay người đến đoàn không nhiều lắm, An Mộc đang đi tới phòng hóa trang, chưa kịp vào thì nghe thấy giọng nói của đạo diễn Hoàng, “Thêm một cảnh giường chiếu thì sao?”

An Mộc dừng bước, phía đối diện là giọng của Tạ Nghi, “Đây cũng được xem như là thần thoại cổ xưa, anh xác định muốn có cảnh giường chiếu sao?”

Cảnh giường chiếu??

Không hiểu sao, trong đầu An Mộc đột nhiên hiện lên một lời mà Phong Kiều từng nói qua: “Thứ tôi đã dùng qua, thà rằng hủy diệt, cũng sẽ không để nó đến tay người khác.....”

An Mộc lắc lắc đầu, đang yên đang lành nhớ đến tên đó làm gì chứ? Hai tháng nay anh ta chưa từng liên lạc với mình một lần, quả nhiên đã quên mất cô rồi.

Quên rồi thì tốt!

An Mộc tiếp tục nghe ngóng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110: Trong mắt ra Tây Thi, đó là yêu sao

Edit: Phong Nguyệt

“Câu chuyện thần thoại xưa cũng là câu chuyện tình yêu, trong cơ thể của Đông Hoa có tiềm lực để bộc phát trở thành ma, muốn hủy diệt nhân gian, đoạn này Minh Uyên phải đưa tiền Đông Hoa, còn thêm một đoạn diễn ở trên giường, ngược lại càng thể hiện tình yêu của Đông Hoa đối với Minh Uyên.” Lời nói của Hoàng Khải đảo quanh, “Hơn nữa không phải người đối với cô ấy cảm thấy rất hứng thú sao? Cho người chiếm cái tiện nghi còn không biết chiếm hả?”

Tạ Nghi dừng một chút, bật cười nói: “Ừ, ta không có ý kiến, chỉ sợ cô ấy da mặt mỏng, không thả ra.”

Hoàng Khải mở miệng, “Không có việc gì, cái này ta đi nói.”

Bước chân của An Mộc dừng lại, vốn dĩ chuyện diễn trên giường cô thì không sao cả, nhưng đột nhiên liền nghe được đối phương nói Tạ Nghi đối với cô cảm thấy hứng thú?

Này.....

Chuyện này làm cho cô rất lúng túng, An Mộc xoay người, hướng phòng nghỉ đi tới.

Đi được một nửa, Đường Cảnh đi tới, thấy cô, gật gật đầu xem như chào hỏi, sau đó mặt không có cảm xúc mở miệng: “Hôm nay có tin tức muốn nghe không? Sự việc của Lưu Tử Kỳ, huyện nào rất lớn.”

Đường Cảnh luôn luôn không chú ý đến mấy thứ này, lần này, là làm sao vậy?

Chẳng lẽ nói, Đường Cảnh cũng là fan hâm mộ của Ngô Phi Thần?

An Mộc giải thích: “Chỉ là tin đồn thất thiệt, lại chưa có xác định, không tính là gì.”

Nói, liền hướng phòng nghỉ đi tới.

Cô không nghĩ cùng Đường Cảnh tiếp xúc quá nhiều, không thôi sẽ bị hấn nhận ra, nhìn thấy hấn muốn đi theo cô, cô cười cười, “Ta muốn thay quần áo, cho nên.....”

Bước chân của Đường Cảnh dừng lại, nhìn cô tiến vào phòng thay đồ, chau mày, trong đầu, dần hiện ra, là đã từng, đôi mắt của An Mộc khi mười tuổi rất tỏa sáng nói: “Nam thần Ngôn Phi Thần, hấn lớn lên rất đẹp!”

Cặp mắt Đan Phượng kia, cùng đôi mắt của Đường Hạ trước mặt này rất giống nhau.....

An Mộc đi vào phòng nghỉ, nghỉ ngơi một lát, Diệp Đồng Đồng cầm điện thoại đi tới, “Quay phim như thế nào?”

An Mộc cười, sau đó lặng lẽ đem lời nói của đạo diễn, muốn thêm một cảnh diễn trên giường nói cho Diệp Đồng Đồng nghe.

Diệp Đồng Đồng kinh hô: “Tạ Nghi a, a a a, hấn cũng rất tuần tú nha! Nhưng mà hơi già một chút? Bất quá nếu là Ngôn Phi Thần, khẳng định không có vấn đề!”

An Mộc bật cười ra tiếng, Diệp Đồng Đồng cùng với cô giống nhau, là fan nảo tàn của Ngôn Phi Thần, An Mộc phối hợp mở miệng: “Đúng vậy, nếu đổi thành Ngôn Phi Thần cùng ta diễn cảnh giường chiếu, ta tuyệt đối không có ý kiến!”

Lời này vừa rơi xuống, cửa phòng thay quần áo đột nhiên mở ra.

Có hai gã diễn viên che miệng, cười từ bên trong đi ra.

An Mộc:.....!!

Bị bọn họ nghe được chính mình cùng Diệp Đồng Đồng nói, quả thực là quá mất mặt rồi!

Mà đúng lúc này, cửa phòng mở ra, liền nhìn đến Đường Cảnh đứng ở cửa, “Đường Hạ, Hoàng Đạo ở phòng họp bên cạnh chờ cô.”

An Mộc chỉ cảm thấy gương mặt mình giống như lửa thêu đốt!

Hận không thể, có cái hang, có thể cho cô chui vào!!

Cũng không biết Đường Cảnh có nghe được lời cô nói hay không!

Đúng lúc này, tiếng chuông di động vang lên, cứu cô thoát khỏi sự lúng túng.

An Mộc chạy nhanh đến cầm di động, làm ra một cái động tác xin lỗi, gương mặt đỏ bừng: “Ta trước nghe điện thoại cái.”

Nói xong liền cúi đầu, mới vừa cân bằng hô hấp, ánh sáng trên mặt buồn bã, ngẩng đầu, liền nhìn đến Đường Cảnh đứng ở trước mặt, thần sắc quái dị nhìn cô, miệng ngoan độc: “Hóa ra cô thích Ngôn Phi Thần lão sư?”

Hơn nữa không có việc gì, liền muốn cùng hắn lên giường?”

Gương mặt của An Mộc, mới vừa hòa hoãn một chút, lần này tốt rồi, lại đỏ lên như ớt khi!

Mà cô không có phát hiện ra, vừa mới ở trong phòng nghỉ, cô khẩn trương, không cẩn thận khi ấn nút trả lời, trên màn hình lập loè mấy chữ: Đại ma vương!

Đây là danh hiệu mà cô đặt cho Phong Kiều.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Đường Hạ, tôi thích em, chúng ta kết giao đi

Editor: Cà Chua

An Mộc gương mặt đỏ bừng, cặp mắt phượng kia ngày càng ngấn nước, môi mím chặt, hét lên giận dữ: “Tiểu Cảnh Tử!”

An Mộc vừa dứt lời, hai người đều ngây ra.

An Mộc giờ chỉ hận không thể cắn đứt đầu lưỡi chính mình!

Tiểu Cảnh Tử là cái tên mà khi An Mộc còn nhỏ sống cùng Đường Cảnh, bên nhau chơi đùa, đó là biệt danh cô đặt vì Đường Cảnh hay đùa quá trớn với cô.

Thế này không phải là chưa đánh đã khai sao?

An Mộc thận trọng nhìn Đường Cảnh, thấy ánh mắt anh ta tối sầm lại: “Tại sao cô lại biết cái tên này?”

An Mộc vội đảo mắt qua chỗ khác, vội vàng nói: “Là An Mộc nói cho tôi”.

“An Mộc?” ánh mắt Đường Cảnh vẫn tối sầm, tai nghe không rõ.

An Mộc gật đầu: “Đúng, đúng, chính cô ấy nói với tôi anh có biệt danh đó lúc nhỏ,ahaha”.

Điện thoại đã không còn đổ chuông, biết ngay rằng cô tắt máy không tiếp.

An Mộc thấy vậy, không thể làm Hoàng Đạo đợi lâu, hơn nữa hôm nay Ngôn Phi Thần sẽ đến, cô nghĩ hẳn là Hoàng Đạo muốn giới thiệu cô với Ngôn Phi Thần, vậy nên ho khan một tiếng: “Việc đó, thầy Đường, nếu không có việc gì thì tôi đi vào trước đây”.

Dứt lời cô bỏ vội điện thoại vào túi xách, vỗ vỗ mặt mình để bản thân bình tĩnh hơn một chút, bước chân đã định sẵn hướng đi, trong chốc lát, cánh tay cô lại bị ai đó túm chặt.

An Mộc sững sốt khi vừa quay đầu đã bắt gặp ánh mắt sâu thẳm của Đường Cảnh nhìn cô: “Đường Hạ, nhớ lại thời gian cùng nhau diễn, tôi thích em, chúng ta kết giao đi.”

An Mộc.....

Cô ngơ ngác nhìn người đàn ông lạnh lùng trước mặt, đây là người bạn thuở nhỏ từ lúc 6 tuổi đến năm 10 tuổi của cô.

Khi còn nhỏ thường xuyên bị trêu chọc, gán ghép, nói rằng bọn họ sau này sẽ ở bên nhau.

Ngay cả mẹ nuôi cô cũng nói, sau này, muốn hủy hôn ước của cô với Phong Tử Khiêm, gả cô cho Đường Cảnh.

Còn nhỏ thì không cảm thấy gì, nhưng khi lớn hơn một chút, ngày ngày tiếp xúc với người của Phong Gia, càng ngày cô càng cảm thấy học không tốt, thậm chí còn không muốn coi Đường Cảnh chỉ đơn giản là bạn chơi cùng cô từ nhỏ, nhất định chỉ là giả vờ.

Nhưng cảm giác này lại giống như.....kí ức về những người thân yêu.

Muốn ở bên nhau ư?

Cô hiện tại không còn tâm trí để yêu đương.

An Mộc lại nhìn Đường Cảnh một lần nữa.

Bọn họ vốn không tiếp xúc riêng quá nhiều, khi diễn ở đoàn phim cũng không hay chạm mặt nhau, trước kia cũng chưa từng giao du cùng anh ta, vậy nên An Mộc không thể hiểu nổi vì sao anh ta lại làm thế....

An Mộc tỏ vẻ khó hiểu sờ trán Đường Cảnh, thấp giọng mở miệng: “Không sốt, vậy nghĩa là...”

Ánh mắt Đường Cảnh sáng lên: “An Mộc, tôi nói thật...”

“Vậy có nghĩa là anh không đùa!”, An Mộc lắc đầu: “Thầy Đường, anh là một thầy giáo, trò đùa này không vui chút nào!”

Nói xong, cô xoay người, điều chỉnh lại nhịp thở, hướng về phía phòng họp, bước đi.

Dọc đường đi cô không dám quay đầu lại.

Xem ra sau này phải tránh mặt Đường Cảnh thường xuyên hơn mới được.

Vào trong phòng họp, lúc này An Mộc mới bình tĩnh thở ra.

Ngồi trong phòng họp, Hoàng Khải không nhận được: “Đường Hạ, cô bước từ ngoài vào sao bộ dạng trông như có ma đằng sau vậy?”

An Mộc.....

Hoàng Khải cười haha, quay đầu nhìn Ngôn Phi Thần: “Biết ông nhiều năm như vậy đây là lần đầu tiên thấy có người coi ông phi phàm như mãnh thú! Nhìn xem cô gái nhỏ của chúng ta đã bị dọa thành bộ dạng thế kia rồi!”

An Mộc xấu hổ cười cười, lúc này mới dám hướng ánh mắt về phía Ngôn Phi Thần.

Thực sự trẻ, xem chừng anh ta mới trên dưới ba mươi, đang mặc một chiếc áo lông, ngồi thoải mái trên sofa, ánh mắt vô cùng ôn hòa.

Ngôn Phi Thần diện mạo tuấn tú, thuộc mẫu người càng đứng tuổi thì càng lịch lãm, ý nhị.

Bởi vì không là nghệ sĩ nên anh ta cũng không chú trọng về bề ngoài, nhưng phong thái nhàn nhã kia càng làm cho anh ta thêm phần quyến rũ.

Thấy Hoàng Khải trêu chọc hai người, Ngôn Phi Thần liêu xoa xoa cằm, mặt thoáng nét buồn rầu: “Xem ra tôi đã già thật rồi, khuôn mặt này cũng không còn dễ nhìn nữa”.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Tiền bối, anh là nam thần quốc dân trong lòng tôi

Editor: Quỳ Quỳ

Bộ dáng vô cùng hiền lành, bình dị gần gũi.

Nghe thần tượng của mình tự nói mình già đi, An Mộc lập tức nóng nảy, “Tiền bối không hề già, anh vẫn là nam thần quốc dân trong lòng tôi!”

Lời vừa nói ra, An Mộc liền cảm thấy thật.....

Ôi.....

Biểu hiện của cô cứ như một con ngốc!

An Mộc thở dài, dù sao mấy lời vừa rồi đều bị đối phương nghe thấy rồi, lúc này rõ ràng không vót vát lại được cái gì!

Xác định rõ ràng như vậy, tâm lý cũng thả lỏng hơn.

Hoàng Khải nhìn An Mộc, thay cô nói chuyện, “Ngôn Phi Thần, đây chính là tân binh tôi vừa khám phá ra, rất tài năng, tôi muốn anh là đại diện của cô ấy, nên nhanh chóng ký hợp đồng thôi, không cô ấy lại bị người khác đoạt mất.”

Đề cập đến vấn đề chuyên môn, sắc mặt Ngôn Phi Thần trở nên nghiêm túc, “Diễn xuất của cô được đạo diễn Hoàng tán thưởng, khẳng định là không phải nghỉ ngơi, nhưng tôi muốn hỏi cô một số vấn đề.”

Hoàng Khải thức thời đứng lên, “Hai người trò chuyện đi, tôi đi xem đám nhân viên, mấy ngày cuối này ai cũng lười đi rồi!”

Cửa phòng họp được đóng lại, An Mộc thay đổi sắc mặt, đứng trước mặt Ngôn Phi Thần.

Ngôn Phi Thần tùy ý đặt tay lên đầu gối, sau khi Hoàng Khải rời đi, ánh mắt ôn hòa đột nhiên trở nên sắc bén, “Tôi nghe nói gia cảnh của cô không tồi, vậy vì sao cô lại muốn dấn thân vào làng giải trí?”

Nghe câu này, An Mộc mở to mắt, “Gia nhập làng giải trí là ước mơ từ nhỏ của tôi.”

Ánh mắt Ngôn Phi Thần sâu xa khó lường, nhìn chăm chăm An Mộc, không nói một lời.

Bị anh ta nhìn như vậy, An Mộc cảm thấy như bị đầu óc bị nhìn thấu.

Cô cắn môi, biết giấu diếm cũng không được, “Được rồi, không phải là như vậy, nhưng nguyên nhân tôi gia nhập làng giải trí không thể nói được.”

Ngôn Phi Thần nghe câu trả lời, rõ ràng có chút kinh ngạc, mắt vẫn nhìn An Mộc, âm thầm đánh giá.

Tay anh chạm vào lý lịch sơ lược của An Mộc, vươn ngón tay thon dài chỉ vào sơ pha đối diện, “Ngồi xuống nói chuyện.”

An Mộc ngồi xuống.

Ngôn Phi Thần cúi đầu xem tài liệu, tuy rằng mới có 18 tuổi, nhưng hành vi cử chỉ của cô, tuyệt đối không giống một cô sinh viên mới rời xa ba mẹ.

Anh lật giở mấy trang giấy rồi để lên bàn, tiếp tục nói, “Tôi sẽ không ký hợp đồng với cô.”

Trong lòng An Mộc chợt lạnh, “Vì sao?”

Ngôn Phi Thần ôn hòa nói: “Bởi vì tôi không thích nghệ sĩ nằm ngoài tầm kiểm soát, mà bí mật của cô, rất nhiều.”

Anh chỉ chỉ vào lý lịch, “Ngay cả tên thật cũng không thể nói cho tôi biết, cô cảm thấy, quan hệ tín nhiệm giữa chúng ta có thể tồn tại sao?”

An Mộc nhìn chăm chăm đồng giấy tờ, cô biết, điều quan trọng nhất giữ nghệ sĩ và người đại diện chính là sự tin tưởng.

Nhưng, cô có thể tin tưởng người đàn ông trước mặt này không?

Từ nhỏ, cô đã là fan của anh.

Từ tác phẩm đầu tiên của anh, hình ảnh thâm tình nồng nàn trong “Thất tịch” đến hình ảnh già nua xấu xí trong tác phẩm cuối cùng “Năm tháng”, cô đều thích.

Mấy năm nay học tập diễn xuất, đều là xem đi xem lại phim của anh, bắt chước anh, dần dần từ tìm tòi đào sâu đến diễn xuất thực tế, tìm ra phong cách của chính mình.

An Mộc cắn môi, hồi lâu sau mới nói, “Tên thật của tôi là An Mộc.”

Ngôn Phi Thần nhú mày.

Nói ra được một sự thật đầu tiên, cô dần trở nên thả lỏng hơn, “Xí nghiệp An thị ở C thị vốn là của ba tôi, 8 năm trước, ba mẹ tôi vì tai nạn xe cộ mà qua đời, tôi được gia đình hôn phu của tôi nhận về nuôi dưỡng.”

Ngôn Phi Thần lại nhú mày.

An Mộc cúi đầu, “Nhưng bọn họ đối với tôi không tốt, hơn nữa còn muốn thu tóm công ty của ba tôi, cho nên mấy năm nay tôi vẫn vụng trộm học diễn xuất, muốn có một ngày có thể đoạt lại được công ty, bọn họ không hề biết tôi là Đường Hạ.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Tôi vẫn luôn đợi ông!

Editor: Tuna

“A?”

Ngôn Phi Thần rất hiếu kỳ:

“Bọn họ tại sao lại không nhận ra cô là Đường Hạ? Theo như tôi biết thì khi cô đóng “Đồng Hoa công chúa” cũng đâu có trang điểm quá nặng?”

An Mộc giải thích:

“Tôi ở Phong gia từ lúc mười tuổi đã bắt đầu giả xấu rồi.”

Ngôn Phi Thần gật gật đầu:

“Tôi vẫn luôn hiếu kỳ với kỹ thuật hóa trang của cô là từ đâu ra, thì ra là vậy...”

Ông ta chợt đứng lên:

“Thực rất xin lỗi, tôi đối với việc ‘Thiên kim trở về’ để trả thù không có hứng thú, cô lại thuộc dạng người trong ngoài không đồng nhất rất khó làm cho tôi tín nhiệm cô, người mà tôi muốn ký hợp đồng chỉ cần là một nghệ sĩ đơn thuần thôi. Nói xong ông ta liền đi về hướng cửa.

Trái tim An Mộc liền lạnh lẽo.

Cô nhìn theo bóng dáng của nam thần mình, nhìn hình dáng thanh thúy không đổi của ông, thỉnh thoảng nói:

“Ngôn lão sư!”

Giọng của cô có chút kích động, thậm chí là run rẩy.

Bước chân Ngôn Phi Thần dừng lại, quay đầu liền nhìn thấy cô gái tuổi pha đứng phắc lên, cô nắm chặt tay thành nắm đấm:

“Đạo diễn Hoàng nói, lấy danh tiếng của tôi hiện giờ, ký hợp đồng với FAE và có Nhị Lưu làm người đại diện là chuyện dễ như trở bàn tay nhưng tại sao tôi vẫn chờ ông không?”

Trán Ngôn Phi Thần nhăn lại, đối với cô gái lì lợm nhưng lễ phép này ông cũng chỉ có thể mở miệng nói:

“Tôi nguyện ý lắng nghe.”

An Mộc cắn môi:

“Bởi vì ông khác biệt!”

Ngôn Phi Thần khựng người.

“Ông một lòng một dạ muốn đem người ông đào tạo thành một ngôi sao mang tầm cỡ quốc tế, một người có địa vị quan trọng đối với Hoa Hạ, không

phải sao?”

Ngôn Phi Thần nheo mắt:

“Ai nói cho cô biết?”

“Là Lưu Từ Kỳ!”

An Mộc chậm rãi nói, thanh âm dần dần kiên định:

“Tôi đã từng nghiên cứu qua con đường nổi tiếng của cô ấy, mọi việc cô ấy làm đều theo hướng quốc tế mà phát triển, nhưng năm ngoái con đường của Lưu Từ Kỳ đột nhiên có biến hóa, cô ta bắt đầu ồn ào với người đại diện. Tôi nghĩ chắc là Lưu Từ Kỳ đột nhiên không nghe theo lời của ông nữa đúng không?”

“Ông muốn đưa cô ấy trở thành siêu sao quốc tế, nhưng các ý kiến của ông đều không được tán thành, mà cô ấy hiển nhiên đã làm cho ông thất vọng rồi, tôi nói có đúng không Ngôn lão sư?”

Sắc mặt Ngôn Phi Thần từ bình tĩnh chuyển sang kinh ngạc sau đó lại trở về với vẻ bình tĩnh, ông nhìn An Mộc bình luận:

“Cô rất thông minh cũng rất tinh tế.”

An Mộc mở miệng:

“Cảm ơn”

“Nhưng mà, cô hẳn là phải biết yêu cầu hiện tại của tôi là một người biết nghe lời!?”

An Mộc nhún vai:

“Thông minh không có nghĩa là không nghe lời đúng không? Sau khi tôi đoạt lại được công ty của ba, tôi sẽ rất giàu có, sẽ không giống với Lưu Từ Kỳ đi quay những bộ phim thương mại, tôi có thể chờ đợi những bộ phim có tính văn nghệ. Cho nên cái này không tính là khuyết điểm được, Ngôn Lão Sư à!”

Ngôn Phi Thần nghe thấy thế liền mấp máy môi, không nói lời nào.

An Mộc nhìn bộ dáng của ông ấy, trong lòng bốn chôn, cuối cùng nói:

“Ngôn lão sư à, hay là ông không dám đánh cược?”

Ngôn Phi Thần nghe thấy thế, cười cười:

“Khích tướng với tôi cũng vô dụng thôi!”

An Mộc lập tức thất vọng tràn trề.

Nhưng sau đó Ngôn Phi Thần liền xoay người lại, ngồi xuống đối diện với An Mộc:

“Như vậy chúng ta có thể tiếp tục nói chuyện về kế hoạch của mấy năm sau rồi!”

An Mộc đầu tiên là ngẩn người, sau đó liền phản ứng lại:

“Ngôn, Ngôn lão sư, ông, ông thật sự muốn kí hợp đồng với tôi sao?”

Ngôn Phi Thần gật đầu:

“Ngày mai, tôi sẽ cho người tìm cô ký hợp đồng, nhưng cô không phải người tốt nghiệp từ học viện điện ảnh, cho nên về tính chuyên nghiệp của cô, tôi có chút nghi ngờ, cho nên, điều kiện đầu tiên để ký hợp đồng đó là phải thi đậu học viện điện ảnh kinh đô.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Tư tưởng lệch lạc

Editor: Quý Quý

Ngôn Phi Thần đi rồi, An Mộc liền vội đầu vào quay phim, về phần cuộc gọi khó hiểu kia sớm đã bị cô ném ra sau đầu.

Đến tận 8h tối cô mới lê cái thân mệt mỏi về khách sạn.

Ăn cơm rửa mặt xong, nằm trên giường, đến động đây một ngón tay cô cũng không có sức.

Đang mơ mơ màng màng, đột nhiên nhớ ra hôm nay có một cuộc gọi nhớ, vì thế, tiện tay với lấy điện thoại....

Đại Ma Vương?

Ai lại có cái tên buồn cười như vậy?

Trong lòng cô vừa lóe lên một ý nghĩ, toàn thân lập tức cứng đờ.

Cái gì cơ?

Đại Ma Vương – Phong Kiều??

Cái tên đó hai tháng rồi không hề liên lạc với mình, hôm nay đột nhiên gọi cho cô làm gì?

Tay run lên, không cẩn thận trượt qua nút gọi lại.

An Mộc hoảng sợ, lập tức tắt đi!

Cô thực sự muốn trừng phạt cánh tay xúc động kia!

Đúng lúc An Mộc đang vô cùng rối rắm, chuông điện thoại đột nhiên vang lên.

“A!” An Mộc hoảng sợ thiếu chút nữa thì làm rơi điện thoại.

Trong lòng căng thẳng bồn chồn, quả nhiên là Đại Ma Vương!

Chuông điện thoại đã đổ lần thứ 2, dường như rất kiên nhẫn, ý rằng nếu cô không nhận điện, nó sẽ vang lên không ngừng.

An Mộc cắn chặt răng, nhận thì nhận, dù sao anh cũng đang không ở C thị thì làm gì được mình?

Nói vậy nhưng cô vẫn run rẩy nghe điện thoại.

Cuộc gọi vừa được kết nối cô đã cảm nhận được sự lạnh lẽo truyền đến từ bên kia.

Giọng của anh vẫn trầm trầm khó đoán như trước, “A lô?”

Chỉ một chữ đã làm An Mộc dường như đã nhìn thấy đôi mắt hẹp dài cùng đôi môi đầy ý cười.

Sau đó, anh lại nói, “Gọi cho tôi làm gì? Chẳng lẽ em nhớ tôi?”

Hừ!

Nhớ cái đầu anh!

An Mộc mắt tự nhiên đỏ mắt lên, ho khan một tiếng, “....hôm nay anh gọi cho tôi à?”

“Ừ.”

“Ồ, anh có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì thì không được gọi hay sao?”

“...” Đây, anh không thể nói chuyện từ tế được sao?

An Mộc bĩu môi, nằm xuống giường. “Đương nhiên là có thể, dạo này chú sống thế nào?”

“Không được tốt lắm” Giọng nói bên kia hình như có chút uất ức.

Đáng đời!

Nghe anh buồn bực, tâm trạng cô ngược lại rất tốt. “Ồ.”

“Em không hỏi tôi vì sao không tốt à?”

An Mộc nở nụ cười, mắt híp lại thành đường chỉ, “Chú vì sao không ớn?”

Đúng là trò cười, để nghe xem là ai có thể làm cho anh hậm hực. Dù sao cũng là chuyện tuyệt đối hả hê.

“Ừ, nghe được tin bạn giường của mình, khi không có việc gì luôn muốn cùng người khác lên giường, làm cho tôi thực sự hoài nghi có phải do năng lực của mình không đủ.”

An Mộc ngồi bật dậy tròn mắt lên: “.....Anh, anh, làm sao anh biết?”

Nói xong, cô liền kiểm tra điện thoại, cẩn thận suy nghĩ, nhưng cho dù bị nghe trộm thật thì cô có thể phát hiện được sao?

An Mộc đột nhiên cảm thấy mình đã bị theo dõi trong suốt thời gian qua, như vậy, đối phương biết mình muốn ký hợp đồng với Ngôn Phi Thần sao?

An Mộc nuốt nước miếng.

Bên kia lại nói: “Cháu dâu, có phải em bắt đầu có tư tưởng ‘lệch lạc’ rồi không?”

Tư tưởng “lệch lạc”?

Nếu không phải do lúc này có gì đó không thích hợp, nếu không phải do giọng nói của người đàn ông quá mức rét lạnh, An Mộc cô thiếu chút nữa thì cười phá lên!

Nhưng An Mộc vẫn đáp: “Chú, thứ lỗi cho tôi khi nói, trước khi chúng ta ở bên nhau, cơ thể của tôi từ lâu đã ‘lệch lạc’ rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Chú nhỏ, trong lòng ta chỉ có chú!

Edit: Phong Nguyệt

“Nga, hóa ra cháu dâu là - quý hộ chuyên nghiệp.”

An Mộc: “..... Con bà nó cái gì là - quý hộ chuyên nghiệp! Cả nhà người đều là - quý hộ chuyên nghiệp!”

“Vâng, việc này cũng chưa có gì là tệ, tệ nhất chính là, chính tai của mình nghe được- cô được người ta thô lộ tâm tình đấy.”

An Mộc: “.....”

Cầm lấy di động, mở dãy số ra, phát hiện có số của đại ma vương, thế nhưng đang ở trạng thái nghe, kéo dài trọn vẹn năm phút đồng hồ!

An Mộc lấy tay đập trên đầu mình, nha, khẳng định là không cần thận ấn nút nghe!

Nhưng vận khí của cô cũng thật tốt?

Bất quá, năm phút đồng hồ mà nói, chắc hẳn là không có nghe được chính mình cùng Ngôn Phi Thần nói chuyện đâu.

Còn tốt.

Nhưng khi người đối diện nói, giọng chột trầm xuống tới, “An Mộc.”

Đáy lòng của An Mộc trầm xuống.

Xong rồi.

Xong đời.

Mỗi lần nghe anh ta kêu tên cô, đều là muốn bắt đầu trừng phạt.

Chỉ là cách xa như vậy, anh ta tính toán như thế nào trừng phạt cô đây?

“Chú nhỏ?” Giọng nói lập tức liền mềm xuống dưới, An Mộc cười hi hi, “Chú nhỏ, cháu, cháu chỉ nói mò thôi.”

“Nga? Nhưng ta cảm giác được nguy cơ.”

Cơ hồ là theo bản năng cô liền biết đối phương muốn nói gì, khẳng định là muốn đem quan hệ của bọn họ đưa ra ngoài ánh sáng thì phải.

An Mộc vội vàng mở miệng, “Chú nhỏ, cháu cam đoan, trong lòng cháu chỉ có chú!”

Một câu nói mặt không đỏ tim không đập.

Nhưng người đối diện nghe điện thoại chính là Phong Kiều, đôi mắt đào hoa nhũn lại, khóe miệng cong lên, chỉ có phần khởi một ít, “Nga? Thật sao?”

“Thật, so với vàng càng thật hơn!”

“Vậy cháu có bao nhiêu thích ta?”

An Mộc:..... Vì cái gì cảm thấy giọng nói này của đối phương, thật là tà ác làm người ta tưởng tượng muốn đánh hấn?

“Ủm?” Người đối diện tựa hồ không cao hứng.

An Mộc vội vàng trả lời: “So với nước biển nhiều hơn một giọt, so với sa mạc nhiều hơn một cái!”

“Hóa ra, có nhiều việc để thích như vậy!”

“Đừng vậy đừng vậy, chú nhỏ, cho nên chú cứ yên tâm đi.” An Mộc vỗ vỗ bộ ngực, cam đoan nói, chợt ý thức được đối phương căn bản là nhìn không được, cô ngượng ngừng để tay xuống.

Nói chuyện điện thoại với đối phương, cô cảm thấy chỉ số thông minh của mình đúng là không đủ dùng?

“Nga, nếu cháu dâu thích ta như vậy, ta đây càng muốn nói cho người khác biết thật tốt, như thế có thể làm phu nhân nha, sẽ không bị khi dễ nữa?”

“Phong Kiều!” An Mộc nóng nảy, hô to một tiếng, tiếp theo ý thức được chính mình quá kích động, vì thế nói chậm lại, “Chú nhỏ, cháu sai rồi còn không được sao? Ngải đại nhân đại lượng, tha thứ cho cháu lần này đi!”

“An Mộc.” Giọng nói của người đối diện thật lạnh, “Ta đã sớm cảnh cáo cháu dâu, Phong Kiều ta sử dụng qua đồ vật, mặc dù phải hủy hoại, cũng sẽ không để cho người khác chạm vào, cháu dâu hiểu ý tứ của ta chứ?”

“Cháu hiểu rồi! Cháu cam đoan không bao giờ làm vậy nữa!”

“Cháu dâu cam đoan, có thể tin sao?”

An Mộc:.....

“Biết sai rồi?” Giọng nói của đối phương, đột nhiên có vẻ mềm xuống.

An Mộc vui vẻ, thường xuyên gật đầu, “Cháu biết sai rồi chú nhỏ, cháu cam đoan, về sau không bao giờ nói cái chuyện trên giường nữa.”

“Nga, chỉ cần nói với ta là được.”

An Mộc: “.....”

Thật cẩn thận dò hỏi: “Chú nhỏ, vậy chú, không tức giận hả? Chuyện này, liền bỏ qua đi?”

“Đương nhiên.....”

An Mộc nhẹ nhàng thở ra, nhưng tiếp theo ——

“Không có.”

An Mộc mới vừa thả lỏng được một chút khi nghe được câu sau, giọng nói lại nâng lên: “Chú nhỏ, chú muốn thế nào, chú mới không tức giận?”

“Ừ, ta nói như thế nào, liền như thế nào?”

An Mộc cắn răng, “Đúng!”

Chỉ cần Phong Kiều không nói quan hệ của bọn họ thì thật tốt!

Người đối diện chợt cười lên, “Tốt, cháu dâu. ....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Chụp hình chứng minh tình yêu của em!

Editor: Cà Chua

Nghe thấy yêu cầu của đối phương, mặc dù chỉ có một mình trong phòng, An Mộc cũng cảm thấy mặt đỏ tím đập, cô nhảy tách từ trên giường xuống”
Anh, anh là đồ vô si!”

“Sao thế? Cháu dâu không đồng ý sao?” ngữ khí của đối phương đầy khiêu khích lại làm cho An Mộc cảm thấy cực kì áp lực.

Cái này gọi là cận kề cái ác!

Toàn thân An Mộc run lên:”Anh, anh, anh là đồ hạ lưu!”

Luôn luôn nhanh mồm dẻo miệng, thực ra đều rỗng tuếch.

Tên này còn dám dụ dỗ _____ dụ dỗ cô gửi ảnh qua!

Mẹ kiếp!

Lần này, cô thực sự xấu hổ!

Hình ảnh đẹp - ảnh chụp – tai tiếng, anh ta có nhận thức được điều này không cơ chứ?!

Mà hơn nữa, đâu không có nguy cơ dính vào tai tiếng, An Mộc cũng tuyệt đối không chụp!

“A” đối phương bỗng bật lên một tiếng cười “Mà thân thể em thì còn chỗ nào mà tôi chưa thấy chứ?”

“Nhưng, nhưng lần này thì khác!”

Khuôn mặt An Mộc đã đỏ dựng lên, cảm giác như hôm nay ngoài cảm giác xấu hổ ra cô không còn cảm thấy gì khác.

“Không chụp!”

“Không chụp!”

Khoan nói đến vấn đề ngưng ngừng, gửi những tấm ảnh kiểu đó cho anh ta chẳng phải đã bị hấn nắm trong tay điểm yếu của bản thân rồi sao?

“Em làm tôi phải nghĩ lại đấy, Ngôn Phi Thần?” giọng nói của Phong Kiều đột nhiên lại trở nên lãnh đạm, cảm tưởng như tên này, giây tiếp theo sẽ lòi cả sỏ đen ra để uy hiếp cô.

Trái tim An Mộc bị rút một nhịp, “Chú út à, chú. ....”

“Anh ta là nam thần trong tim em à?” thái độ cuồng vọng, hỗn loạn của Phong Kiều dường như không thể kiềm chế được:”Em thích anh ta?”

An Mộc vội vàng mở miệng:”Sao có thể như thế? anh ta đã lớn tuổi rồi!”

An Mộc vừa dứt lời, lập tức lại có âm thanh đối diện truyền tới:”Già?”

“Đúng vậy, anh ta năm nay đã hơn ba mươi tuổi, tôi không thích người già như vậy”.

“Vậy chắc hẳn là em thích chàng trai trẻ trung trong sáng, Đường Cảnh rồi?” Phong Kiều thông thả phát ra từng thanh âm trầm ấm”Để tôi nghĩ xem nào, cậu ta hình như là thành viên trong FAE. ....”

“Đương nhiên là không rồi!” An Mộc càng nóng nảy:”Cậu ta, cậu ta còn quá nhỏ! Tôi cũng không thích hình tượng ấu trĩ như cậu ta!”

“Mẹ kiếp” An Mộc lần này không còn bình tĩnh, đối phương dường như đã quen với thái độ này của cô, tiếp tục bình thản cất giọng:”Nhưng tôi không tin”.

“Là thật mà, tôi thích anh như vậy, tôi...”

“Vậy chụp hình để chứng minh đi”.

“....”

“Ngôn Phi Thần hình như là người đại diện vàng của em? Còn Đường Cảnh, tôi nhớ rõ đó là anh trai nuôi của em!”

“....Phong Kiều!!”

“Có chụp không?”

An Mộc cắn răng:”Tôi chụp!”

Cái gã đàn ông đê tiện hiếm độc này!

Mọi tức tối trong lòng An Mộc chỉ có thể giải tỏa trong cú ném chiếc điện thoại xuống giường!

Tại sao cô lại dính vào cái tên tiểu ma vương như thế này cơ chứ?

Hốc mắt An Mộc đỏ đẫm, tim và gan ruột đều đau, đúng là kẻ xấu xa mà! Con sói hung dữ xấu xa!

Hung tợn mắng anh ta trong lòng vài câu, cô lập tức ngắt điện thoại.

Bình tĩnh lại tâm trí, lúc này cô mới bắt đầu suy nghĩ, cần những bức ảnh đầy khiêu gợi đó để làm gì?

Nghĩ ngợi một lát, An Mộc giờ di động lên, vờn đầu lười, liếm môi một chút.

“Răng rắc!”

Quay ngược lại để xem lại ảnh vừa chụp, hiệu quả không tồi.

Cô cầm lấy di động, lập tức nhắn tin cho Phong Kiều:”Gửi anh qua cho anh như thế nào? QQ? WeChat? Weibo?”

Đợi một lúc, đối phương nhắn lại ba chữ: “Đều không có!”

An Mộc nhìn thấy ba chữ này bất giác bật cười.

Thật là!

Anh ta cả ngày làm việc, tuổi trẻ như vậy đã làm chủ tịch FAE, làm gì còn thời gian mà lên mấy trong mạng thế này?

Tiếng cười của An Mộc vừa bật ra, điện thoại lại có tin nhắn:”Gửi tin nhắn màu!”

“Chú út, anh sẽ không có ý kiến gì chứ!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Mỹ nhân kiều diễm then thùng!

Editor: Tuna

An Mộc đáng thương nói:

“Hơn nữa thời hiện đại rồi, ai lại không dùng mạng xã hội? Không có sẽ tụt hậu a!”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng:

“Ngày thường cô hay dùng cái gì nhiều nhất?”

An Mộc nói liên mồm:

“Weibo, Wechat.”

“Đăng ký một cái cho tôi rồi ghi lại mật mã cùng tài khoản.”

Đại ác ma trực tiếp ra lệnh, không cho cô cơ hội phản bác.

An Mộc nghiêng răng nghiêng lời nhìn điện thoại, tròn mắt đảo một cái, sau đó mở weibo, trực tiếp đăng ký một cái tài khoản: Mỹ nhân kiều diễm thẹn thùng.

Cô chỉ cần nghĩ đến việc một người đàn ông như Phong Kiều lại có tài khoản như vậy liền không nhịn được cười lên.

Sau đó vào tài khoản của mình, gửi tên và mật mã cho anh.

Đợi trong chốc lát liền có tin nhắn phản hồi:

Mỹ nhân kiều diễm thẹn thùng: Cái tên quý quá gì đây hả?

“Hahahaha!”

An Mộc nằm trên giường lăn lộn cười, cười đến đau cả bụng.

Cầm lấy di động, đem ảnh chụp vừa nãy gửi qua.

Thanh xuân đầu tư Nam Quốc: hình ảnh.

Đợi trong chốc lát liền có một tiếng ding.

Mỹ nhân kiều diễm thẹn thùng: Cởi đồ rồi chụp lại lần nữa.

An Mộc:.....

Cởi – cởi đồ?

Nha~!

Vừa định phản kháng thì lại có một tiếng ding nữa:

Mỹ nhân kiều diễm thẹn thùng: Hủy bỏ theo dõi Đường Cảnh cùng Ngôn Phi Thần đi.

An Mộc:.....!! Tên gia hỏa này, quản nhiều quá đó!

Lúc này An Mộc mới ý thức được chuyện cô làm là sai lầm cỡ nào!

Tại sao cô lại làm lộ weibo của mình vậy trời??

Ding!

Mỹ nhân kiều diễm thẹn thùng: Nhanh lên, kiên nhẫn của tôi có hạn đấy!

An Mộc giận dữ cầm lấy điện thoại của mình gõ gõ mấy chữ:

Thanh xuân đầu tư Nam Quốc: Chú út à, rốt cuộc chú là dạng người gì a? Hay là, chú chụp trước làm mẫu đi!

Mỹ nhân kiều diễm thẹn thùng: Hình ảnh.

An Mộc nhìn qua liền gọi điện qua:

“Phong Kiều, anh đừng có quá phận! Cái đó căn bản không phải là dụ hoặc mà là lừa dối!”

“a, thì ra là tôi hiểu sai ý, đúng! Là chụp lừa dối!”

“Anh.....!”

“Tôi cho cô 5 phút, qua thời hạn thì cô biết ra sao rồi đó.”

An Mộc cúp điện thoại, phẫn nộ cắn môi.

Nghĩ nghĩ, bây giờ mình hóa trang, cứ như vậy gửi qua, dù sao cũng không ai nhận ra cô là Đường Hạ, lúc này cô mới cần răng, cời quần áo, nhưng vẫn mặc nội y, chụp gửi cho anh ta.

Thanh xuân đầu tư Nam Quốc: Hình ảnh.

Mỹ nhân kiều diễm thẹn thùng: Biểu tình cứng ngắt quá.

Nha! An Mộc điên lên rồi.

Đỉnh!

Mỹ nhân kiều diễm thẹn thùng: Bất quá, coi như miễn cưỡng cho qua.

Thanh xuân đầu tư Nam Quốc: Chú út thật là tốt quá, mê mê đất (ở đây cô ấy chơi chữ, phát âm gần giống với muah muah~ ý!)

Mỹ nhân kiều diễm thẹn thùng: Mê mê đất là cái gì?

Thanh xuân đầu tư Nam Quốc: Không có gì!

An Mộc đợi một chút, thấy không có tin nhắn mới nữa, lập tức thờ ra, biết mình đã qua ải rồi.

Chính là....

Bực mình quá nên dẫn đến khó chịu! Cô cố gắng nhắm mắt để chìm vào giấc ngủ.

Ở Kinh đô lúc này.

Phong Kiều mặc tây trang mang giày da, đi đến đỉnh cao nhất của tòa building, bên ngoài những ánh đèn lấp lánh, nhưng ánh mắt anh chỉ nhìn vào điện thoại, sau đó lại vào mục hình ảnh.

Chỉ mới có hai tháng không gặp, không nghĩ tới anh đã nhớ vật nhỏ như vậy rồi. ....

Hôm sau An Mộc thức dậy liền phát hiện thấy tin nhắn.

Mỹ nhân kiều diễm thẹn thùng: Không được diễn cảnh giường chiếu.

An Mộc:.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Đường Cảnh lại thông báo

Editor: Cà Chua

“Tap!”

Hoàng Khải hô một tiếng, tiếp sau đó, camera phía sau dựng lên, anh vùng tay: “Bắt đầu đóng máy!”

“Hoan hô!”

Toàn bộ đoàn phim trong nháy mắt dường như bùng nổ, cảnh tượng hạnh phúc này làm An Mộc nghĩ lại lúc cô tốt nghiệp đại học, khi chụp kiểu ảnh cuối cùng, cảnh mà các sinh viên cùng nhau tung chiếc mũ cử nhân lên.

Đoàn phim đã đóng máy, đến tối mọi người rủ nhau đi liên hoan, liên hoan xong một số ít người xin phép về trước nghỉ ngơi, số còn lại vẫn còn hưng hực khí thế, kéo nhau đổ xô đến KTV.

An Mộc lần đầu tiên được uống thoải mái như thế, hai má cô đỏ bừng, cô phải đứng dậy vào nhà vệ sinh, trên đường trở lại, cô lại đụng phải một người đàn ông đứng ở hành lang, là Đường Cảnh.

Đường Cảnh hình như cũng uống nhiều, đôi mắt đen bóng, nhìn chằm chằm An Mộc khiến cho cô có đôi chút chột dạ.

An Mộc chào hỏi: “Thầy Đường”.

Sau đó lách qua người anh ta để bước tiếp.

Đường Cảnh từ đầu tới cuối vẫn không nói gì, nhưng khi An Mộc định lách qua người, anh liền nhanh chóng túm chặt lấy cánh tay cô: “Đường Hạ, chuyện lần trước tôi nói, em nghĩ thế nào?”

Nghĩ thế nào?

Cô vừa nghe đã không muốn nghĩ đến có được không!

Trông mặt An Mộc đảo nhanh, làm ra vẻ khó hiểu nhìn Đường Cảnh: “Thầy Đường à, lần trước, anh nói gì cơ?”

Đôi mắt đen sâu thẳm của Đường Cảnh nhìn cô chăm chăm, ánh mắt đầy ý vị, đầy trầm trở như muốn kéo người đối diện vào thế giới đó.

Không gian xung quanh nơi hai người đang đứng dần trở nên ám muội, An Mộc cảm thấy không dễ chịu chút nào.

Xem ra lần này phải nói cho rõ ràng.

Nếu xét đến tính cách cao ngạo của Đường Cảnh, không biết có chấp nhận lời cự tuyệt thẳng thừng của cô không nữa.

Cô vừa định mở miệng, lại có một giọng nói khác từ xa vang tới: “Đường Cảnh, anh cũng ở đây sao!”

Hai người quay đầu lại, nhìn thấy Hứa Lộ đang đi tới từ phía cuối hành lang, ánh mắt cô ấy dừng lại ở bàn tay Đường Cảnh đang nắm chặt cánh tay An Mộc một chút, tỏ ra kinh ngạc: “Hai người là...”

“Tôi có đang làm phiền hai người không?” Hứa Lộ vội vàng cúi đầu: “Tôi sẽ đi lên phía trước để chờ hai người”.

Dứt lời cô liền dời đi.

An Mộc vội vàng lên tiếng: “Cô Hứa, tại tôi uống nhiều quá nên chân đi loạn choạng, vậy nên thầy Đường mới đỡ tôi, chúng ta về phòng thôi.”

Nói xong cô liền giật cánh tay ra.

Đường Cảnh liếc mắt nhìn An Mộc một cái, cuối cùng buông lỏng bàn tay ra.

Vừa đi vào, Miky liền quay sang bĩu môi: “Nhìn Hứa Lộ xem, miệng thì nói là tình cờ đi qua nên vào đây chơi, nhưng trên đời này làm gì có nhiều chuyện trùng hợp thế, theo tôi chắc chắn là cô ta cố tình tới để gặp Đường Cảnh”.

An Mộc đẩy đẩy cô: “Cô chẳng phải là người theo phe Cảnh Lộ sao? Sao lại nói câu nghe chưa lờm thế?”

Miky tức khắc mở miệng: “Tôi là vì cô nên mới bất bình, Đường Cảnh rõ ràng là có ý với cô, hơn nữa tôi cảm thấy Hứa Lộ ngoài đời và Hứa Lộ trên truyền hình có gì đó rất khó nắm bắt”.

Miky vừa nói vừa nháy mắt với An Mộc, sau đó cười cười: “Cô biết không, Hứa Lộ mấy ngày hôm trước trên Weibo có nói rằng muốn tái hiện lại hình ảnh nhà giáo Hạ Tâm Băng trong bộ phim >, còn tung ra mấy bộ ảnh thể hiện thần thái để quảng bá hình ảnh, vừa truyền ra ngoài mấy tấm ảnh đã bị chê không giống chút nào, vậy mà lúc nào cũng tấm tắc nghĩ mình là ai chứ? Vừa mới gặp may một chút mà đã muốn sánh cùng cô Hạ Tâm Băng sao? Hạ Tâm Băng mà biết chắc sẽ dùng tay ném cô ta xa mấy con phố ấy chứ!”

Chuyện này, An Mộc đã sớm chú ý tới rồi.

Hạ Tâm Băng là hoa hậu ảnh của Hoa Hạ, có chỗ đứng rất cao trong giới điện ảnh, không chỉ trong nước mà còn ra cả quốc tế, là một nhân vật đẳng cấp trong giới giải trí.

Trong khi Hạ Tâm Băng đang làm mưa làm gió trong giới điện ảnh thì cô đang ở đâu đó, một diễn viên trẻ mới chập chững vào nghề.

Hứa Lộ càng ngày càng phát triển hơn nhiều, đến giờ đứng là không tụt,

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Có Vợ Ngọt Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Sự kiện Weibo

Editor: Quý Quý

“Mấy người đang nói tiền bối Hạ Tâm Băng? Mấy ngày trước đám nhà báo chụp được ảnh của Hạ tiền bối, trời ạ! Tôi quả thật không dám tin Hạ tiền bối năm nay đã 40 tuổi? Nhìn vào không thấy một nếp nhăn nào!” Có người lại gần nói.

“Đúng vậy, tiền bối Hạ Tâm Băng chính là thần thoại của làng giải trí, nhìn không ra năm nay cô ấy 40 tuổi, so với cô ấy, Hứa Lộ còn kém xa.”

Mễ Kỳ cười haha, quay đầu nhìn An Mộc đang trầm mặc, đột nhiên lên tiếng, “Hứa Lộ đương nhiên không giống Hạ tiền bối, cứ như nói tôi vs Đường Hạ có giống nhau không vậy, mấy người nhìn mặt mũi cô ấy đi, trời ạ, nếu Đường Hạ mà đeo kính, quả thật chính là Hạ...”

An Mộc đứng bật dậy ngắt lời Mễ Kỳ: “Tôi có hơi đau đầu nên ra ngoài một chút.”

Thoát khỏi sự náo nhiệt bên trong KTV, An Mộc đứng bên ngoài, ánh mắt hơi lạnh, khóe môi cũng nhếch lên cười nhạt.

Cô lắc lắc đầu, muốn rũ bỏ sự không tự nhiên trong lòng, liền nhìn thấy Hứa Lộ và Đường Cảnh đi tới.

Hứa Lộ nhìn thấy cô, rõ ràng sửng sốt, sao đó trong mắt hiện lên tia không vui.

An Mộc biết, chính mình vào phòng rồi lại đi ra, chắc chắn đã khiến cho Hứa Lộ hiểu lầm, không chừng đối phương có thể nghĩ rằng mình cố tình ra ngoài chờ Đường Cảnh.

Trong mắt Hứa Lộ xoẹt qua tia mắt hững, nhưng rất nhanh liền cười rộ lên: “Đường Hạ, lại gặp cô rồi, đúng lúc tôi đang cùng Đường Cảnh chụp một bức ảnh để đăng lên weibo, cô chụp giúp chúng tôi chứ?”

Nói xong cô liền đưa điện thoại cho An Mộc.

An Mộc chụp tượng trưng hai kiểu, lúc đưa điện thoại lại cho Hứa Lộ, Đường Cảnh đột nhiên ôm bả vai An Mộc, đưa điện thoại của mình cho Hứa Lộ, “Cũng chụp cho chúng tôi hai kiểu đi.”

Hứa Lộ ngẩn cả người, sắc mặt có chút không tự nhiên.

An Mộc quay đầu, lập tức nghe thấy Đường Cảnh sáng giọng nói, “Đã hợp tác hơn 2 tháng rồi, Đường tiểu thư sẽ không đến một bức ảnh cũng không chụp chứ?”

An Mộc chỉ có thể nói, “Đương nhiên là không rồi, có thể được chụp ảnh chung với Đường tiền bối, là vinh hạnh của tôi.”

Ảnh được chụp xong, Đường Cảnh nhìn thoáng qua rồi buông An Mộc ra.

An Mộc cảm thấy như được đại xá, lúc trở lại phòng KTV, ánh mắt đám người bên trong hết nhìn cô rồi lại di chuyển đến Đường Cảnh và Hứa Lộ, ra vẻ hiểu biết cười cười.

An Mộc đang mơ màng không hiểu sao lại như vậy, lại cảm thấy điện thoại rung lên, mở ra xem thì nhìn thấy tin nhắn của Diệp Đồng Đồng: “Mau lên weibo, An Mộc cậu nổi tiếng rồi!”

An Mộc lập lên trang chủ weibo, chắc không có chuyện gì lớn đâu nhỉ, nghĩ nghĩ, đột nhiên cô nghĩ tới điều gì, tìm trang cá nhân của Đường Cảnh, quả nhiên liền nhìn thấy lần cập nhật mới nhất của anh.

Đường Cảnh: “Hôm nay hoàn thành xong tác phẩm, không thể tiếp tục quay phim cùng nhau, thật đáng tiếc”. Bên dưới là ảnh chụp của hai người.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, lượt thích và bình luận đã hơn trăm.

Hương Chuối Tiêu: “Cái gì cơ, chuyện này là thế nào? Tôi chỉ mới đi vệ sinh mấy phút mà nam thần đã chạy theo người ta rồi sao?”

Thiên Tướng Giáng Trần Liều Mạng: “Cô gái kia là ai vậy? Là ai? Tôi muốn xé xác cô ta!”

Muốn Khinh Bĩ Tôi Mời Xếp Hàng: “Hứa nữ thần có phải đang trốn góc phòng khóc không?”

.....

Đủ các thể loại bình luận, thích Đường Hạ, nói hai người đẹp đôi, fan của Đường Cảnh thì duy trì trạng thái trung lập, nhưng fan của Cảnh Lộ thì mắng Đường Hạ là kẻ thứ ba, cắt đi!

Đúng lúc này, một bình luận lọt vào tầm mắt An Mộc.

Gió Lạnh: “Não của mấy người roi hết rồi à? Một bức ảnh thì nói lên được cái gì? Nữ thần của tôi cố lên, tôi yêu em!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: An Mộc, ta biết Đường Hạ chính là ngươi!

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc có một loại cảm giác mình bị kiềm hãm

Lại ngẩng đầu, nhìn về phía người khôi xướng, An Mộc tức giận nghiêng răng.

Nhưng đối phương lại làm ra vẻ mặt vô tội, ngồi ở trên sô pha, liền như vậy nhìn cô, giống như hồn nhiên không biết chính mình vừa gửi tám ảnh lên Weibo, làm ra một trận náo động.

An Mộc cảm giác ngực mình bị nghẹn một hơi vậy, đi lên cũng không xong mà xuống cũng không được.

Đúng lúc này, di động lại lần nữa vang lên.

Nhớ tới lời cảnh cáo đêm qua của đại ma vương, An Mộc nghe được tiếng chuông di động, liền dọa đến phải nhảy dựng lên, cúi đầu vừa thấy, lại là Phong Tử Khiêm.

An Mộc dứt khoát rời khỏi phòng, đi ra bên ngoài nghe điện thoại.

Điện thoại được kết nối, Phong Tử Khiêm liền vội vàng mở miệng, “Đường Hạ, cái Weibo là chuyện như thế nào?”

Cái giọng chất vấn này.....

Nha!

Cô có thiếu cái gì nhà Phong gia bọn họ sao? Một đám đều dùng loại giọng này nói chuyện với cô?

Khi dễ không được Phong Kiều, nhưng đối phó một cái Phong Tử Khiêm, An Mộc cô không cần phải ép tính tình của mình.

An Mộc cười lạnh: “Phong tiên sinh, xin hỏi anh có cái tư cách gì dò hỏi chuyện của tôi?”

Đối diện Phong Tử Khiêm nóng nảy, “Đường Hạ, cô đừng nóng giận, tôi không có ý gì khác, tôi chỉ là thực thích cô, tôi muốn biết cô có phải cùng Đường Cảnh có chuyện gì hay không.....”

An Mộc phát tiết được một chút, lý trí trở về, nghĩ đến Ngôn Phi Thần nói để cô đến kinh đô thi học viện điện ảnh, trong lòng hạ quyết tâm.

Đoạt lại An Thị, không thể kéo dài được nữa.

Giọng nói của An Mộc, không có chuyển mềm xuống, “A, Phong tiên sinh, tôi cùng Đường Cảnh lão sư thế nào, đều không liên quan đến chuyện của anh?”

“Cái gì mà không liên quan chuyện của tôi! Đường Hạ, tôi gần đây vẫn luôn theo đuổi cô, cô không cảm giác được sao?”

Phong Tử Khiêm đối với Đường Hạ, từ nội tâm phát ra một loại cuồng nhiệt theo đuổi, cũng vẫn luôn chú ý hướng đi của cô, này không, Weibo của Đường Cảnh mới vừa phát ra không vượt quá mười phút, bên kia liền gọi điện thoại tới.

Mất phương của An Mộc híp lại, khóe môi cong lên nửa phần mỉm cười, lười biếng tựa như một con tiểu hồ ly, “Phong tiên sinh đem Đường Hạ ta biến thành người nào vậy? Anh có vị hôn thê, như vậy theo đuổi ta, ta cảm giác được không phải tình yêu, mà là châm chọc. Còn có, buổi tối hôm nay Đường Cảnh lão sư thổ lộ với ta, ta đang suy xét.”

“Cái gì vị hôn thê? Đường Hạ, tôi đã giải thích cho cô nghe rồi mà, cô cho tôi thời gian, tôi khẳng định sẽ cùng cô ta từ hôn, tôi.....”

“Tôi đã cho anh thời gian là ba tháng.” An Mộc nhẹ nhàng băng quơ mở miệng, giọng nói tràn ngập phiến muộn, “Tử Khiêm, từ lúc chúng ta quen biết nhau cho tới bây giờ, đã qua ba tháng, anh tính cho tôi chờ ba năm, hay là ba mươi năm? Tôi lại cho anh một khoảng thời gian, nếu sự việc giải quyết không được, tôi sẽ chấp nhận sự theo đuổi của Đường Cảnh lão sư.”

Nói xong câu đó, An Mộc trực tiếp cúp di động, đồng thời đôi mắt nhú lại.

Phong Tử Khiêm tùy hứng, cô hiểu bản chất con người của anh ta, chỉ cần chính mình nói như vậy, anh ta khẳng định sẽ mất hết kiên nhẫn.

Tô Mỹ Huệ cùng Phong Tử Nguyệt sùng ái hấn bằng mọi cách, như vậy xem ra, việc kết hôn này, nhất định sẽ phải từ bỏ!

Sau sự việc từ hôn này, muốn đi như thế nào?

An Mộc dứt khoát không trở về phòng, trực tiếp trở về khách sạn, cô không phát hiện, sau khi cô rời đi, phía sau chỗ ngoặt, Đường Cảnh đột nhiên đi ra, ánh mắt của anh ta nóng bỏng nhìn bóng dáng của An Mộc, nắm chặt nắm tay: An Mộc, tôi liền biết là cô.

Sáng sớm hôm sau, An Mộc liền thu thập đồ vật đi thuê phòng bên ngoài trường học, hóa trang xong, thời điểm cô tính đi học, đã bị người khác chặn ngay ở đầu đường, mặt của Phong Tử Khiêm xanh mét nhìn cô, “An Mộc, cô chạy đi đâu? Tôi liên hệ với các giảng viên, mấy ngày nay, cô không có đi học!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: An Mộc, tôi muốn từ hôn với cô!

Editor: Cà Chua

Trông mặt An Mộc co rụt lại: “Tôi...”

“Đêm qua tôi đã phải đến tận trường tìm cô, kết quả tìm khắp nơi đều không thấy, nếu không nhờ nhân viên tư vấn gọi điện thoại giúp, tôi còn không biết cô đã che giấu điều này được ba tháng!”

An Mộc đảo đôi mắt, cúi đầu: “Anh Tử Khiêm, tôi...”

Sức chịu đựng của Phong Tử Khiêm có hạn, cô làm bộ dạng không rõ ràng như vậy, quả nhiên làm cho anh mất kiên nhẫn: “Được rồi, tôi đến là để nói với cô, tôi muốn từ hôn với cô!”

An Mộc lập tức ngẩng đầu, không thể tin nổi: “Anh Tử Khiêm, tại sao?”

Phong Tử Khiêm phát tay: “Không tại sao cả, bây giờ cô cùng tôi về nhà một chuyến, chúng ta thương lượng một chút”.

Nói xong anh ta liền đi thẳng về phía trước.

An Mộc lui về phía sau: “Anh Tử Khiêm, tôi không đi, tôi không cần từ hôn!”

Phong Tử Khiêm nhú mày, nét mặt lộ rõ ý chán ghét: “Cô nói không mà xong ư? Chuyện này tôi đã quyết định rồi!”

Nói xong anh ta lập tức túm chặt tay An Mộc, kéo đi.

“Anh Tử Khiêm, buông tôi ra, buông ra...”, An Mộc giãy giụa cũng vô ích, chẳng lẽ phải làm bộ dạng sống chết không chịu từ hôn mới có thể ngăn cản được việc này?

Có lẽ do cô diễn quá đạt.

“Anh làm gì vậy? buông An Mộc ra!” Một giọng nói chắc nịch vang lên, hai người quay lại đã thấy Lí Mạt Mạt nổi giận dưng dưng chạy tới, túm chặt tay An Mộc, ánh mắt cảnh giác nhìn Phong Tử Khiêm: “Anh là ai, buông cô ấy ra! ở trong trường học, đối với những hành động như thế này, chúng tôi có thể báo cảnh sát!”

An Mộc thật là dở khóc dở cười!

Phong Tử Khiêm hừ lạnh một tiếng: “Người xấu còn đây ngoài kia! Tôi với cô ấy làm gì liên quan gì đến cô? Ăn no dùng mỡ nên muốn xen vào chuyện người khác à!”

Nói xong, anh ta không còn giữ hình ảnh, hùng hổ tiến lên một bước, gỡ bàn tay đang nắm tay An Mộc của Lí Mạt Mạt ra hất mạnh: “Cút ngay!”

An Mộc trở mặt nhìn!

Từ khi vào đại học, vì cô luôn bận rộn đóng phim và trau dồi kỹ năng diễn xuất nên rất ít khi đi học, cũng không có bạn bè.

Lí Mạt Mạt là lớp trưởng, thường xuyên tận tình hỏi han cô, lần này cô ấy ra tay trợ giúp, cũng xem như một người bạn của cô.

Ngày thường An Mộc ở Phong gia bị khinh thường còn chưa tính, Phong Tử Khiêm lại còn hành xử với bạn cô như vậy sao?

An Mộc thuận tay túm chặt lấy tay Lí Mạt Mạt, giả vờ bị hai người lôi kéo nhưng luôn chủ động hướng về phía Lí Mạt Mạt, thuận tiện vung vẩy đầu gối

vào sau chân của Phong Tử Khiêm, tay kia vung lên cao kéo tay Lí Mạt Mạt lên theo.

“Bang!”

Lí Mạt Mạt hung hăng đánh vào mặt Phong Tử Khiêm làm cho anh ta loạng choạng lùi lại, ngã ngồi xuống đất.

Lí Mạt Mạt ngăn người những người khác không hay để ý mấy chuyện này nhưng cô vẫn luôn là thiên kim tiểu thư nhà họ Lí, cũng không phải dễ bắt nạt, đôi tay chống nạnh: “Khi mắng người khác xấu xa, người đã tự soi gương nhìn lại mình chưa! Nếu tôi mà cũng tính là người xấu, chẳng phải anh đã gặp đồng mình đó sao?”

Mặt Phong Tử Khiêm in nốt năm ngón tay ửng đỏ lên, ngồi dưới đất nhìn bộ dạng rất chật vật, sau đó sắc mặt bỗng xanh mét, đứng dậy, bộ dạng như muốn đánh trả.

Lúc này, An Mộc vội vàng đứng ra chắn trước mặt Lí Mạt Mạt: “Mạt Mạt, anh ấy, anh ấy là anh trai tôi!”

Lí Mạt Mạt sững sốt: “Cái gì?”

Phong Tử Khiêm cái chính là không muốn mọi người biết An Mộc là vị hôn phu của anh, thấy An Mộc thức thối, liền hừ lạnh một tiếng, đứng nghiêm chỗ đó, gương mặt xanh mét: “Cô nghe rõ không đó, chúng tôi làm gì liên quan đến việc hít thở của cô không?!”

Lí Mạt Mạt lại hoài nghi nhìn An Mộc: “An Mộc, anh ta có thật là anh trai cô không thể? Có anh trai nào mà cư xử với em gái như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 122: Ra đi tay trắng

Editor: Quý Quý

An Mộc cười xin lỗi, kéo Lý Mạt Mạt vào bên trong, “Mạt Mạt, cậu đi học đi, anh tớ tìm tớ có chút việc.”

Lý Mạt Mạt quay đầu lại nhìn nhìn, cố ý lớn tiếng nói: “An Mộc, cậu yên tâm, đây là trường học, không ai có thể bắt nạt được cậu!”

Sự uy hiếp của Lý Mạt Mạt đã phát huy tác dụng, Phong Tử Khiêm rút cuộc cũng không dám làm gì, hung dữ trừng mắt nhìn An Mộc liếc mắt một cái, “Cô đi về với tôi!”

Phòng khách nhà họ Phong.

Phong Tử Nguyệt và Tô Mỹ Huệ ngạc nhiên lấy trứng gà xoa lên mặt cho Phong Tử Khiêm, anh phiến chán đẩy hai người ra, nhìn An Mộc đang ngồi đối diện ba người: “Là tôi muốn báo trước với cô một tiếng, chúng tôi hủy bỏ hôn ước. Cô không đồng ý cũng đừng mong tôi sẽ lấy cô.”

Phong Tử Nguyệt lên tiếng: “An Mộc, cô ăn uống nhà chúng không không phải trả tiền nhiều năm như vậy, giờ cô cũng đã trưởng thành rồi, đừng có ăn bám bầu vú vào chúng tôi nữa, Tử Khiêm đã không thích cô, tôi thấy cô cũng nên ngoan ngoãn đi đi, đừng có quẩn mãi không bỏ.”

Tô Mỹ Huệ hung hăng nhìn An Mộc liếc mắt một cái, “Nếu Tử Khiêm đã không muốn thì quên chuyện hôn sự này đi!”

Phong Anh Hùng ngồi một bên nhìn ba người không nói một lời.

Xem ra, người nhà bọn họ đã thống nhất về hôn sự này, chủ yếu là muốn có quỹ giáo dục của cô, nhưng giờ không ăn được, đương nhiên bọn họ cũng chướng mắt An Mộc cô.

An Mộc cúi đầu, không nói gì, ra về thập phần đáng thương.

Phong Tử Khiêm nhìn thấy cau mày nói. “Được rồi, cô đừng có giờ cái bộ mặt mô cô ba mẹ ra, cho dù hôn sự bị hủy bỏ, sau này tôi sẽ nhận cô là em gái.”

Lời này vừa nói ra, Phong Tử Nguyệt đã cười nhạo một tiếng “Em gái cái gì? An Mộc, chúng tôi niệm tình cô mất ba mẹ, nuôi cô lớn đến từng này, năm nay cô 18 tuổi, theo pháp luật, người giám hộ là chúng tôi cũng không còn nghĩa vụ nuôi dưỡng cô nữa.”

Tô Mỹ Huệ lập tức gạt đầu, “Đúng, Tử Nguyệt nói đúng, nếu đã từ hôn thì cô tự rời khỏi đây đi.”

Đi?

An Mộc siết hai tay thật chặt.

Cô rút cuộc vẫn coi thường độ mặt dày của một nhà này!

An Mộc cắn cắn môi thấp giọng nói: “Chị Tư Nguyệt, bác gái, nơi này là nhà của cháu.”

Không sai, tòa nhà lớn mà bọn họ đang ở, vốn là của cô!

Ba mẹ mất rồi thì bọn họ liền vào ở, tu hú chiếm tổ chim khách đã nhiều năm như vậy, hiện giờ từ hôn còn cư nhiên đuổi cô đi?

“Cái gì mà nhà của cô?” Tô Mỹ Huệ lớn tiếng nói, “Căn nhà này vốn đứng tên nhà họ Phong chúng tôi! An Mộc, lương tâm cô ném đi đâu rồi, nhà chúng tôi nuôi cô nhiều năm như vậy, trước khi đi còn muốn cướp đi của chúng tôi một đồng tiền sao?”

An Mộc ngẩng phắt đầu lên, không ngờ bọn họ dám đổi trắng thay đen?

Đôi mắt yếu đuối hoảng hốt sáng lên: “Cháu không đi, rời khỏi đây cháu không còn chỗ nào để đi nữa.”

Phong Từ Khiêm nhướng mày, vội vàng xua đuổi cô: “Người quái dị, cô còn muốn thế nào? Tôi sẽ cho cô một căn nhà, thêm mấy trăm vạn nữa, cô đi đi được không?”

“Cái gì mà mấy trăm vạn?” Tô Mỹ Huệ thất thanh nói, “Tư Khiêm con không thể nói thế được! Con nghĩ tiền của nhà chúng ta là từ trên trời rơi xuống hay sao? Con có biết mấy trăm vạn là bao nhiêu không?”

Phong Từ Nguyệt khinh bỉ mở miệng: “Lại còn căn nhà? C thị này mặc dù nhỏ nhưng một căn biệt thự cũng phải trên trăm vạn, Tư Khiêm, em cũng không thể hào phóng như vậy, đừng quên mấy ngày trước cô ta còn đưa tiền của nhà chúng ta cho nhà họ Đường!”

“Đừng! Đồ phá gia chi tử, nói đến lại muốn nổi điên, mau cút đi, đi khỏi nhà chúng tôi! Một đồng một cắc chúng tôi cũng sẽ không cho cô đâu!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Con muốn đi ra ngoài một chút!

Editor: Tuna

Tô Mỹ Huệ nói xong liền đứng lên chỉ tay về phía cổng lớn.

An Mộc ngẩng đầu, lần đầu tiên cô nhìn thẳng vào Tô Mỹ Huệ:

“Bác gái, con trên người không một xu dính túi, cũng không có công ăn việc làm, rời khỏi đây thì có thể đi đâu bây giờ?”

Trong đôi mắt trong trẻo của An Mộc mang theo tia sắc bén.

Tô Mỹ Huệ bị cô nhìn lại cảm thấy có chút chột dạ, nhưng sau đó bà liền hồi phục lại tinh thần, hừ lạnh một tiếng:

“Cô đi đâu thì liên quan gì đến bọn tôi? Hiện tại cô lập tức cút ngay cho tôi, nếu không tôi sẽ gọi bảo vệ đến kéo cô ra ngoài!”

A, cô biết chắc bọn họ sẽ có loại phản ứng này mà, may mắn là cô đã an bài từ trước. Đúng lúc này Lý tẩu hoảng hốt chạy tới:

“Bà chủ, bà chủ không ổn rồi!”

Tô Mỹ Huệ rống to:

“Kêu cái gì mà kêu, tôi vẫn còn sống tốt đây, cái gì mà không ổn chứ?”

Lý tẩu rụt cổ, nhìn Tô Mỹ Huệ:

“Bà chủ, lúc này quần gia vừa mới gọi tôi, họ nói đang có rất nhiều nhà báo bao vây đòi phỏng vấn nhà chúng ta! Bọn họ còn nói là....”

“Còn nói cái gì?”

“Còn nói là có người truyền tin rằng thiếu gia có tình mới muốn vứt bỏ An đại tiểu thư, nhà chúng ta còn muốn đuổi An tiểu thư ra khỏi nhà!”

“Mẹ, mẹ mau ra xem đi!”

Lý Tẩu vừa nói xong thì Phong Tư Nguyệt liền kinh hô một tiếng.

Tô Mỹ Huệ lại gần, Phong Tư Nguyệt liền đưa tin tức trên weibo cho bà ấy coi:

“.....Theo mọi người, thiếu gia nhà họ Phong có tiểu tình nhân mới, vứt bỏ An tiểu thư- con dâu nuôi dưỡng đã tám năm. Điều này làm cho chúng ta không thể không hoài nghi rằng bên ngoài Phong gia nhìn có vẻ đối xử rất tốt với vị con gái của bằng hữu này, nhưng đến tột cùng có phải là sự thật? Bên dưới là một số hình ảnh của An tiểu thư”

Phong Tư Nguyệt kéo xuống dưới:

“Phong gia chiếm giữ An thị mấy năm nay, chiếm đoạt không ít tài sản nhưng trang phục bình thường An tiểu thư mặt đều là hàng chợ mấy đồng, hơn nữa thân hình cô ấy trông rất gầy yếu làm cho chúng ta không thể không hoài nghi, có hay không việc An tiểu thư bị ngược đãi?”

Phong Tư Nguyệt hít sâu một hơi, lại đọc tiếp:

“Phong gia thâm tóm An thị, hiện tại đã thâm xong liền bắt đầu qua cầu rút ván, muốn đuổi An tiểu thư ra khỏi nhà!”

Phong Tư Nguyệt tức giận đem điện thoại ném lên ghế sofa, tức đến nghẹn nói:

“Cái gì mà ‘sự thật được phơi bày’ chứ?”

Nếu không phải là tình huống không cho phép thì có lẽ cô đã phá lên cười rồi.

Lần này Phong Anh Hùng ngồi không nổi nữa, nhú mồm đứng dậy nhìn về phía cửa sổ.

Mới vừa lộ mặt ra đã bị ánh đèn flash chiếu tới.

Lý Tẩu nói:

“Bảo vệ gọi điện thoại tôi kêu chúng ta tốt nhất đừng ra mở cửa, bên ngoài đều là paparazzi cùng phóng viên.”

Phong Anh Hùng nhú mồm, Tô Mỹ Huệ hô lên:

“Tại sao lại như vậy?”

Tiếp sau đó Tô Mỹ Huệ hung tợn nhìn về phía An Mộc nói:

“Có phải là mày làm không?”

An Mộc làm ra vẻ mờ mịt:

“Bác gái, con, con cũng là hôm nay mới được biết là anh Từ Khiêm muốn hủy hôn với con, từ lúc gặp mặt tới giờ con đều ở cùng một chỗ với anh ấy, hơn nữa.....Con làm sao mà quen biết được nhiều phóng viên như vậy?”

Phong Từ Khiêm khó có được một lần nói tốt:

“Đúng vậy, cô ta cũng không có được cái bản lĩnh đó.”

Lời này vừa nói ra, Phong Tư Nguyệt lại la lên một tiếng, Tô Mỹ Huệ thò lại gần, Phong Tư Nguyệt chỉ vào Weibo:

“Thì ra là do người trong đoàn phim ‘Đông Hoa công chúa’ nghe được Từ Khiêm gọi điện cho Đường Hạ, lúc này mới che tên mà nói ra.!”

Lời này vừa dứt, sắc mặt Phong Anh Hùng liền trầm xuống:

“Nghịch tử! Mày xem mày đã làm nên chuyện tốt gì rồi!”

Sắc mặt Phong Từ Khiêm cũng trắng bệch, anh không phải sợ bị mắng là vong ơn phụ nghĩa, mà anh sợ chuyện này sẽ làm ảnh hưởng đến Đường Hạ.

Phong Từ Khiêm vội vàng đứng lên:

“Con muốn đi ra ngoài một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Trở mặt. Nói đi, muốn bao nhiêu tiền?

Editor: Quý Quý

“Áy, thiếu gia!” Chị Lý kêu lên một tiếng.

“Từ Khiêm con quay lại đây, bên ngoài nhiều phóng viên như vậy con ra ngoài làm gì?” Tô Mỹ Huệ cũng mở miệng.

Đáng tiếc, lời nói của hai người Phong Từ Khiêm căn bản không đặt vào tai, đi thẳng ra ngoài.

Vừa mới bước chân ra khỏi nhà, đã bị đám người vây quanh, Phong Từ Khiêm nóng nảy trực tiếp xô đẩy xông ra ngoài, đương nhiên hành động này lập tức được đưa lên mạng: “Phong thiếu không lễ độ đánh người thiếu chút nữa xảy ra án mạng.”

Phong Từ Khiêm rời đi rồi, An Mộc cúi đầu, rồi nói: “Bác gái, cháu đi đây ạ.”

Tô Mỹ Huệ lạnh mặt, “Đi đi, nhìn thấy cô là tôi lại thấy khó chịu! Nếu không vì cô, nhà chúng tôi làm sao có thể bị người ta chửi mắng?”

Nhưng An Mộc chưa kịp bước nửa bước, Phong Anh Hùng đã quát lên: “Không được đi!”

Tô Mỹ Huệ nghi hoặc nhìn Phong Anh Hùng.

Phong Từ Nguyệt liền mắng, “Cô đi bây giờ là muốn ra ngoài nói với phóng viên rằng chúng tôi ngược đãi cô sao? An Mộc, nhà chúng tôi nuôi cô lớn bằng ngàn này, cô hẳn phải cảm kích chúng tôi mới đúng!”

Phong Anh Hùng cũng nhìn An Mộc chằm chằm.

Tô Mỹ Huệ nghe thấy thế, lập tức phục hồi tinh thần, vênh vao tự đắc ra lệnh cho An Mộc, “Đứng, hiện giờ cô ra ngoài nói cho bọn họ biết đó không phải là sự thật!”

An Mộc nhìn một nhà ba người ra vẻ đương nhiên phải thế, chỉ cảm thấy buồn cười.

Bọn họ đưa vào cái gì mà bắt cô phải bảo vệ cho bọn họ?

Khóe môi cô cong lên, nở nụ cười: “Có nghĩa là anh Từ Khiêm sẽ không hủy hôn ước nữa?”

Tô Mỹ Huệ phát ghen.

An Mộc lại nói, “Vừa rồi bác gái và chị Từ Nguyệt nói muốn con ra đi tay trắng, cũng không phải là thật đúng không?”

Phong Từ Nguyệt cũng khựng lại.

Phong Anh Hùng lúc này mới nói: “An Mộc, ngồi đi, bác trai có mấy câu muốn nói.”

An Mộc nghe lời ngồi xuống.

Phong Anh Hùng nhìn cô: “Từ nhỏ cháu đã là một đứa trẻ ngoan hiền. Chuyện lần này, là Từ Khiêm có lỗi với cháu, cho dù hai đứa từ hôn, cháu vẫn là con của chúng ta, nhà này vẫn là nhà của cháu. Vừa rồi lời bác gái nói đều là do quá tức giận, không phải thật.”

Phong Anh Hùng nói xong chăm chú nhìn An Mộc.

Sự cảm động như tường tượng không hề xuất hiện, An Mộc cúi đầu, im lặng nghe ông nói, Phong Anh Hùng chỉ cảm thấy vô cùng bức mình.

Ông lờm Tô Mỹ Huệ một cái sắc lém.

Tô Mỹ Huệ hiểu ý nói, giả mù sa mưa cười nắm lấy tay An Mộc, “An Mộc, cháu xem, nhiều năm như vậy chúng ta chưa từng thiếu cháu cái ăn cái mặc, người chứ đâu phải gỗ đã mà không có lương tâm, bây giờ cháu ra ngoài nói với phóng viên tin tức trên mạng đều là giả, có được không?”

An Mộc vẫn cúi đầu, không nói câu nào.

Tô Mỹ Huệ nổi giận, “Cô bị câm hay bị điếc? Có nghe thấy tôi nói gì không?”

An Mộc ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào Phong Anh Hùng, “Muốn cháu đi cũng được, nhưng cháu có điều kiện.”

Phong Anh Hùng nhướng mày, “Nói đi, cháu muốn bao nhiêu tiền?”

“Cái gì mà muốn bao nhiêu tiền?” Tô Mỹ Huệ cảm thấy choáng váng.

Phong Anh Hùng hừ lạnh một tiếng “Nhiều năm như vậy, những gì là của cháu đều là do chúng ta cho!”

An Mộc nhìn Phong Anh Hùng, “Bác trai, mọi người đuổi cháu đi, nhưng cháu cũng phải sống, cháu còn đang học đại học, không có nguồn thu nhập nào cả.”

Phong Anh Hùng gật đầu, “Được, cháu ra giá đi.”

An Mộc gờ hai ngón tay.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Dù một phân tiền chúng ta sẽ không cho CÔ

Edit: Phong Nguyệt

“Hai vạn?” Tô Mỹ Huệ đứng lên, cầm lấy túi tiền từ trong đó lấy ra một xấp tiền, đưa tới trước mặt của An Mộc.

An Mộc lắc đầu.

“Hai mươi vạn?” Tròng mắt của Tô Mỹ Huệ co rụt lại, thu số tiền trong tay về, “Tôi không biết cô cũng có công phu từ ngoạm a! An Mộc, cô có biết xấu hổ hay không?”

An Mộc nhìn về phía Phong Anh Hùng, mở miệng nói: “Hai ngàn vạn.”

“Cái gì?” Tô Mỹ Huệ trực tiếp nhảy dựng lên, “Sao cô không đi cướp luôn đi?! Hai ngàn vạn? Vậy mà cô còn mở miệng nói được hả! Cô muốn cả nhà chúng tôi đi uống gió Tây Bắc hết sao?”

Phong Anh Hùng cũng hừ lạnh một tiếng, “An Mộc, làm người không thể được một tác lại muốn tiến một thước!”

An Mộc ngồi ở trước mặt của Phong Anh Hùng, “Bá phụ, tám năm trước, thời điểm ngài tiếp nhận An Thị, tài sản của An Thị chính là hai ngàn vạn, trước không nói gì nhưng mấy năm nay hai ngàn vạn đã bị giảm giá trị đến tình trạng gì, liền nói hiện tại được ở căn hộ này, thị trường cũng ở một ngàn vạn rồi. Những thứ này ta không cần, ta chỉ cần hai ngàn vạn.”

Mắt của Phong Anh Hùng nhú lại, “Thế mà không biết hóa ra cô lại giấu sâu đến như vậy.”

An Mộc đánh trả, “Tại vì các người bức ta thôi.”

Phong Anh Hùng hừ lạnh một tiếng, “Nếu cô muốn tính sổ, ta đây liền chờ để cô tính, cho cô kiện với tòa án cũng được, toà án phải qua kiểm toán của An Thị, cũng như vậy mà tính tới! An Thị năm đó có một lần khủng hoảng kinh tế, xén bớt nhiều công nhân? Tồn thất bao nhiêu tiền? Cô nói cái gì hai ngàn vạn đã sớm trả xong rồi! Hiện tại An Thị, đều là ở đằng sau bên ngoài ta đầu tư vào, An gia của các người, có cổ phần An Thị, hiện tại chỉ có chút ít 1%! Nếu cô muốn cùng ta tính tiền, ta đây liền đem 1% kia cho cô. Hiện tại giá trị của An thị là hai trăm triệu, hai trăm triệu 1%..... Chính là hai trăm vạn.”

Nghe hẳn nói, An Mộc lập tức nắm chặt nắm tay!

Chính mình rút cuộc vẫn xem thường Phong Anh Hùng, hóa ra hẳn đã sớm phòng ngừa chu đáo!

Chỉ sợ giờ phút này, An Thị đã sớm thành thiên hạ của Phong gia bọn họ.

Ánh mắt bình tĩnh của An Mộc nhìn Phong Anh Hùng, chợt cười, “Bá phụ, ta kỳ thật cái gì cũng đều không hiểu, trên phương diện làm ăn ta thật dốt đặc cán mai, ta chỉ biết được cái lý lẽ cứng nhắc thôi.”

Nói xong, cô liền cúi đầu, một câu cũng không nói.

Phong Anh Hùng hừ lạnh một tiếng, lên lầu.

Tô Mỹ Huệ mắng to: “Hóa ra nhiều năm như vậy, nhà chúng tôi dưỡng một con bạch nhãn lang! An Mộc, nói cho cô biết, mấy năm nay cô ăn ở nhà chúng tôi, trước khi đi còn muốn hút máu chúng tôi, cô mơ tưởng đi, dù một phân tiền cũng sẽ không cho cô!”

Nói xong, bà cũng đi theo lên lầu.

An Mộc liền như vậy ngồi ở trên sô pha, ánh mắt đảo quanh khắp trong nhà.

Phong Tử Nguyệt mở TV, trong TV, đang truyền phát tin bộ phim 《 Đông Hoa công chúa 》, Phong Tử Nguyệt nhìn, cười khanh khách nhìn về phía An Mộc: “An Mộc, cô xem, cái người diễn viên Đường Hạ này, thật xinh đẹp?”

An Mộc gật đầu.

Phong Tử Nguyệt châm chọc nói: “Nếu như cô cũng xinh đẹp như vậy, Từ Khiêm khẳng định thích cô, người đâu, coi trọng tự cô hiểu lấy đi, cô nói cô có cái ưu điểm gì? Lớn lên xấu xí, người lại nết, nếu còn dây dưa đến cùng, khiến người khác chán ghét, cô hiểu không?”

An Mộc nhìn nhìn cô ta, không nói gì.

Phong Tử Nguyệt cười lạnh một tiếng, cho một lời nói, ném ở phòng khách sô pha.

An Mộc đứng dậy, lên lầu, đóng cửa phòng, Đường Hạ mở điện thoại ra, liền phát hiện di động cơ hồ sắp bị nổ tung vì cuộc gọi, tất cả đều là cuộc gọi của Phong Tử Khiêm.

Ánh mắt của An Mộc lạnh lùng, nghe máy: “Phong tiên sinh, chuyện này ồn ào đến lớn chuyện như vậy, sẽ ảnh hưởng xấu đến thanh danh, nếu ngài không thể xử lý thích đáng, chúng ta không có khả năng ở bên nhau!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Cô định giam lỏng tôi trong căn nhà này sao?

Editor: Cà Chua

Gác điện thoại, cô nằm trên giường, hai tay dựa sau đầu.

Kéo tấm rèm lại, làm cho ánh sáng chiếu vào căn phòng thật u ám.

Đôi mắt cô nhìn chăm chăm vào di động, trong lòng trống trải như đang mong chờ điều gì đó, rồi bỗng nhiên lại bật cười, đúng là cô đã suy nghĩ quá nhiều rồi.

Người phụ nữ kia tức giận nhìn cô, làm sao có thể để ý được chi tiết nhỏ như vậy?

Vùi đầu vào trong chăn, An Mộc mơ mơ màng màng ngủ một giấc.

Sau đó là vì đói quá mà tỉnh lại.

Ánh sáng ngoài cửa sổ đã mờ dần, cô mở cửa phòng đi xuống tầng, Phong gia một nhà bốn người đang ngồi ăn cơm, thấy An Mộc đi xuống cũng không ai thèm liếc nhìn cô một cái.

An Mộc lúi thủi đi vào trong bếp, lấy cho mình một bát cơm, nghĩ bụng chỉ ăn một chút cho xong bữa, mới ăn được hai miếng, Phong Tử Nguyệt từ phía cửa đi vào, làm cho bát cơm trong tay An Mộc nghiêng đi, “Tiện nhân! Gạo nhà chúng tôi không phải để hầu sói!”

Bát cơm rơi choang xuống mặt đất, An Mộc nheo mắt, gật đầu: “Tôi đi ra ngoài ăn đây”.

“Không được phép ra ngoài! Hiện tại bên ngoài đều là phóng viên, cô ra ngoài làm gì?!” Phong Tử Nguyệt cười lạnh “Cô muốn ra nói với bọn họ chúng tôi đã ngược đãi cô như thế nào sao?”

Không cho ăn cơm, ra ngoài ăn cũng không cho?

Đây là muốn nuôi dưỡng cho cô chết đói sao?

An Mộc khẽ cười lạnh, có khác gì quỷ không!

Vừa mới bước ra khỏi phòng bếp, phía sau lưng cô liền có tiếng gió truyền đến, An Mộc nghiêng đầu, một cái bát bay xẹt qua má cô, rơi choang trên mặt đất, vỡ tan.

Phong Tử Nguyệt lửa giận hừng hực: “Tiện nhân, nghe tôi nói không vào tai hả?”

Cô ta giờ tay lên định tiếp thêm cho An Mộc một cái bạt tai!

An Mộc lập tức túm chặt cổ tay cô ta: “Phong Từ Nguyệt, đủ rồi đó!”

Về mặt căng thẳng của An Mộc làm Phong Từ Nguyệt sùng sốt.

Nhưng chợt nghĩ ra điều gì đó, cô ta ra sức giãy giụa, An Mộc có học qua Tae Kwon Do, mình đâu phải là đối thủ của cô ấy?

An Mộc đang định buông tay khỏi Phong Từ Nguyệt, một thân hình lực lưỡng từ phía sau đi tới, giật mạnh cánh tay An Mộc ra khỏi Phong Từ Nguyệt: “An Mộc, cô làm gì vậy? Sao cô dám ra tay với chị gái tôi?”

Phong Từ Khiêm vừa dứt lời, Phong Từ Nguyệt bên kia vừa ngời tay, đã hung hăng vung ra một cái tát!

“Bốp!”

Mặt An Mộc hứng trọn cái tát đó của cô ta.

Mặc dù trên mặt còn có lớp trang điểm nhưng vết sưng đỏ kia vẫn lộ ra rõ mồn một.

An Mộc vội lấy tay che mặt, không để ý đến cảm giác bông rát kia, đưa ánh mắt sắc bén kia hướng về phía Phong Từ Khiêm!

Phong Từ Khiêm bắt gặp ánh mắt ấy, trong lòng có chút chột dạ, nhưng nhanh chóng hồi phục tâm trạng: “An Mộc, chúng ta hãy bình tĩnh ngồi nói chuyện đàng hoàng đi đã. Tôi từ nhỏ đã không thích cô, nhưng tôi cũng chưa làm điều gì có lỗi với cô, chỉ có mình cô năm lần bảy lượt làm cho nhà chúng tôi náo loạn là sao?”

Anh ta không làm gì có lỗi sao?

An Mộc che mặt lại, đứng đằng sau Phong Từ Nguyệt, khẽ cười lạnh: “Không phải tôi muốn làm loạn, các người bá chiếm phòng ở của An gia, bá chiếm xí nghiệp của An gia, giờ lại muốn vứt bỏ tôi ở nơi mà xung quanh đều thuộc về tôi, các người không thấy có gì đó không đúng sao?”

Phong Từ Khiêm sùng sốt, không biết nói gì.

Tô Mĩ Huệ nghe đến đây lập tức ném đôi đũa đánh bốp lên bàn ăn: “Cô nói cái gì cơ? Cái gì mà nhà của các người, đây đều là nhà của chúng ta! Một cây cỏ nhỏ cũng là của chúng ta!”

Trong lòng cảm thấy người nhà này vô liêm sỉ đến cực độ rồi, An Mộc không nói câu nào, chỉ cúi đầu, lách người qua Phong Từ Khiêm, hướng ra phía cửa mà bước đi.

“Không phải tôi đã nói cô không được đi ra ngoài sao?” Phong Từ Nguyệt hét lớn một tiếng.

An Mộc dừng bước, quay đầu lại, đưa mắt nhìn qua căn nhà một vòng, cuối cùng lên tiếng: “Cô định giam lỏng tôi trong căn nhà này sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: An Mộc xuất chiêu! Áp lực dư luận!

Editor: Tuna

Khỏe môi An Mộc câu lên, gương mặt mới vừa bị đánh mang theo chút co rút đau đớn.

“Bây giờ là xã hội pháp trị, bên ngoài còn có phóng viên, cô xác định tà muốn không cho tôi ra khỏi cửa cũng không cho tôi ăn cơm?”

Một câu vừa nói ra liền khiến mắt của Phong Từ Nguyệt trừng to, sắc mặt xanh mét.

“Đủ rồi!”

Phong Anh Hùng khẽ quát một tiếng, ánh mắt đánh đá đảo qua An Mộc, thanh âm nặng nề nói:

“Hiện tại là thời đại mới rồi, đương nhiên là không dám giam lỏng cô.”

Phong Từ Nguyệt còn muốn nói gì đó nhưng đã bị Phong Anh Hùng dùng ánh mắt cản lại.

An Mộc câu môi:

“Tốt, vậy con đi ra ngoài ăn cơm.”

Nói xong cô liền đi khỏi Phong gia.

Vừa mới mở cửa, phóng viên liền ập tới:

“An tiểu thư, xin hỏi chuyện trên Weibo có phải là thật hay không?”

“An tiểu thư, xin hỏi Phong đại thiếu gia thật sự muốn từ hôn với cô sao?”

“An tiểu thư, xin hỏi Phong gia mấy năm nay có làm khó dễ cô trong việc tiền bạc không?”

“An tiểu thư, xin hỏi mấy năm nay cô ở Phong gia có ăn uống no đủ hay không?”

An Mộc sờ sờ mặt, sợ hãi cúi đầu:

“Mọi người...”

Thanh âm của cô không lớn, nhưng chính là khi cô vừa mở miệng thì xung quanh lập tức im bật, sau đó liền nghe được An Mộc nói, giọng nhỏ như tiếng mèo kêu vậy

“Mọi người đừng nói bậy, Phong gia đối xử với tôi tốt lắm!”

Một câu nói ra tất cả phóng viên đều ồ lên.

Nhưng sau đó An Mộc lại nói:

“Là tại tôi lớn lên xấu xí, anh Từ Khiêm không thích tôi, tôi cũng không thể làm khó anh ấy, tôi sẽ cho anh ấy tự do theo đuổi tình yêu đích thực của mình, bác trai cùng bác gái trước giờ chưa từng khó khăn với tôi trong chuyện tiền bạc, mỗi tháng đều cho tôi một ngàn đồng tiền sinh hoạt phí. Tôi khi còn nhỏ thì ăn uống không đầy đủ lắm, nhưng mà bác gái nói là con gái ăn sáu phần là no rồi, không được ăn quá nhiều, nếu không sẽ không tốt....”

Mỗi một câu đều nghe có vẻ như là đang giải vây cho Phong gia, nhưng kết hợp lại thì.....

“An tiểu thư, ý cô là, Phong Từ Khiêm chính xác là vì muốn theo đuổi tình yêu đích thực nên mới vứt bỏ cô?”

“Một tháng một ngàn đồng? Đối với nhà giàu, một ngàn còn không đủ để đi làm móng a?”

“Con nít ăn sáu phần là no? Trời ạ, trách sao cô lại gầy như thế!”

Có phóng viên còn tinh mắt nhìn thấy dấu tay trên mặt của An Mộc liền lập tức kêu to:

“An tiểu thư, dấu tay trên mặt cô là như thế nào vậy? Bọn họ dùng bạo lực với cô sao?”

An Mộc nghe thấy thế vội vàng xua tay, sốt ruột giải thích:

“Không, không phải, lần này chị Từ Nguyệt đánh cũng không nặng lắm.”

“Lần này, không nặng lắm? Có nghĩa là những lần trước còn mạnh hơn?”

An Mộc lập tức cúi đầu:

“Mọi người đừng hỏi nữa, cầu xin mọi người đừng hỏi nữa, tôi muốn ra ngoài ăn cơm, xin nhường đường một chút...”

“Ăn cơm? Đã trễ thế này rồi bọn học tại sao không giữ cô lại ăn cơm?”

“.....”

An Mộc cuối cùng cũng đột kích vòng vây của phóng viên, tâm tình cô lúc này rất tốt.

Sờ sờ dấu tay trên mặt, khoe môi câu lên. Kỳ thực là lúc Phong Từ Nguyệt đánh tới, cô có thể tránh, nhưng cô muốn lấy cái tát này làm lý do!

Ăn cơm xong cô cũng không muốn tiếp tục trở về Phong gia chịu nhục, nên cô trở về căn phòng thuê gần trường.

Không cần phải tiếp tục diễn kịch nữa, cô liền thấy mình không có việc gì để làm nữa,

Đang ngồi ngây ngốc thì phát hiện điện thoại của Đường Hạ vang lên.

An Mộc vội vàng bắt máy, liền phát hiện là Ngôn Phi Thần.

An Mộc nghe điện thoại:

“Ngôn lão sư.”

Giọng của Ngôn Phi Thần rất ôn nhu nhưng lại làm cho người ta cảm giác rằng không dám không tôn trọng ông:

“Àn, chuyện của cô khoảng bao lâu thì giải quyết xong?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Phong Anh Hùng phản kích

Editor: Cà Chua.

An Mộc suy nghĩ một lát: “Vậy thì trong vòng một tuần đi”.

“Được, mọi việc xong xuôi, sau đó chuẩn bị trước một chút, thi đấu học viện điện ảnh, ngày mai tôi sẽ tới học viện điện ảnh của thành phố C để tìm vài người. vậy nên sẽ phải thường xuyên đi lại, khi nào cô đến nơi thì liên hệ với tôi.”

“Được”

Gác điện thoại với Ngôn Phi Thần, An Mộc lại nhắc máy gọi cho Diệp Đồng Đồng: “Đồng Đồng, cậu quyết định không lăn lộn ở giới nghệ sĩ nữa sao?”

Giọng nói lạnh lạnh của Diệp Đồng Đồng truyền qua, kèm theo thái độ thoải mái: “Thì làm sao? Làm người đại diện của tôi còn có ít người đủ tư cách nữa là!”

An Mộc bĩu môi tiết lộ: “Ngày mai thầy Ngôn Phi Thần muốn tới trường của các cậu tuyển người”.

“Thật á?” Diệp Đồng Đồng hưng phấn thực sự: “Rốt cuộc thì ta cũng có thể tận mắt chiêm ngưỡng thần tượng rồi!”

An Mộc ha hả cười: “Cho nên cậu hãy chuẩn bị bài kĩ một chút.”

“Chắc chắn rồi!” Diệp Đồng Đồng đánh thép trả lời “Chưa nói đến chuyện có trúng tuyển hay không, chỉ cần nhìn thấy thầy Ngôn một lần, cuộc đời đổi với ta như vậy đã là đủ rồi!”

“Hãy, có muốn ngày mai ta qua làm trợ thủ cho người không?”

“Người rảnh sao? Máy người dở hơi nhà trong nhà của người không làm cái cộc buộc người sao...”

“Thì bình thường ta vẫn có thời gian rảnh mà”

Gác máy, cảm giác nhàm chán lại vây quanh An Mộc, cô với chiếc điều khiển, mở TV.

Xem đến đoạn đài truyền hình thành phố C, đột nhiên trong TV lại xuất hiện người nhà Phong gia!

Trong TV, Phong Anh Hùng thở dài: “Về sự tình nhà tôi gần đây, trên truyền thông có chút ồn ào huyền ảo, tuy phần lớn là những lời đồn đại về thanh danh, nhưng thiết nghĩ, tôi vẫn cần làm sáng tỏ”.

Người dẫn chương trình hỏi dò: “Phong tổng, con trai ông có thật là muốn từ hôn với cô An không?”

Phong Anh Hùng cười chua chát đáng vẻ như một vị trưởng bối hiền lành: “Kì thực tôi cũng không hiểu tại sao mọi người lại nghe được tin tức này, tôi chưa bao giờ trực tiếp tuyên bố muốn từ hôn, chủ tịch An xưa kia với tôi là huynh đệ tốt, sao tôi có thể từ chối mối nhân duyên với An gia chứ?”

Trông mắt An Mộc co rụt lại, vậy là Phong Anh Hùng không muốn từ hôn?

Cô nhìn đến sắc mặt Phong Tử Khiêm đến đây có chút biến hóa, nhưng bên cạnh Tô Mi Huệ túm chặt cánh tay, không co anh ta nhúc nhích.

Sau đó, Phong Anh Hùng tiếp tục nói: “Chính là đứa nhỏ An Mộc này, không biết đã bị ai dụ dỗ hay suy nghĩ có gì khúc mắc mà một mực đòi từ hôn

cùng Từ Khiêm nhà tôi. Tại đây, tôi tuyên bố lại một lần nữa, trừ phi An Mộc chủ động đưa ra lời từ hôn, nếu không bắt luận cô ấy là chuyện hoang đường gì, chúng tôi cũng sẽ coi đó là trách nhiệm của con bé!”

Thực là một câu nói mà có tới mười phần chính nghĩa, người dẫn chương trình nhiệt tình tôn sùng:”Phong tổng thật có tấm lòng của nghĩa hiệp”.

Nhưng sau đó, người dẫn chương trình lại chuyển đối tượng của câu chuyện:” Cô An đã nói, một tháng, Phong gia cấp cho cô ấy một ngàn đồng tiền sinh hoạt phí, có đúng vậy không?”

Phong Anh Hùng thờ dài không nói, Tô Mi Huệ bên cạnh liền mở lời:”Sao có thể như thế được? đối với gia đình chúng tôi, một ngàn là điều không thể xảy ra, nhà chúng tôi mỗi tháng đều cấp cho cô ấy hơn hai vạn đồng tiền sinh hoạt, mấy năm nay chưa từng bớt đi một đồng nào, chỉ là do đứa nhỏ Mộc Mộc này không có mắt, mỗi lần muốn nhờ nó làm việc vặt đều liên miêng chỉ trích mắt tôi quá kém, con bé này từ nhỏ đã mồ côi, chúng tôi thương nó nên cũng không dám lớn tiếng trách cứ bao giờ, thật là đã đem chiêu hư nó rồi”.

Người dẫn chương trình tiếp tục dò hỏi:”Cô An còn nói từ nhỏ, lúc nào cô ấy cũng chỉ được ăn sáu phần no, có đúng không ạ?”

Tô Mi Huệ mở miệng cười:”À, nói đến chuyện này, Mộc Mộc từ nhỏ đã bị bệnh dạ dày, năm đó ba mẹ nó qua đời, con bé sống chết không chịu ăn cơm, để cho bụng sôi đói chín mười ngày, dạ dày vì vậy càng yếu, vậy nên bác sĩ đã chỉ đạo, nhất định nó không được ăn no, sáu phần no là được”.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Đổi trắng thay đen, nhà họ Phong vô sỉ đến cực điểm!

Editor: Quỷ Quỷ

An Mộc cảm điều khiển từ xa trong tay, nắm thật chặt, khớp xương đều lộ hết ra.

Đám người này.....sao có thể vô sỉ đến vậy??

Cô nhắm hai mắt lại.

Trí nhớ năm 10 tuổi mạnh mẽ ủa về.

Ba mẹ vừa mới qua đời, người nhà họ Phong đã xông vào nhà mình, lấy lí do nuôi dưỡng cô, cư nhiên chiếm lấy căn nhà.

Đến bây giờ cô còn nhớ rõ, khi đó Phong Tư Nguyệt tầm mười sáu mười bảy tuổi, đẩy chính mình ra khỏi phòng cô chúa, ngang ngược tuyên bố, “Căn phòng này từ nay về sau là của tôi!”

An Mộc ngày đó không hiểu chuyện, chỉ biết khóc ôm búp bê của mình không chịu rời đi.

Nhưng Phong Tư Nguyệt một tay xách cô lên, đưa thẳng cô vào phòng cho khách!

Phòng cho khách vừa lạnh vừa tối, cô ôm búp bê khóc rất thống khổ, đói vô cùng, ra sức đập cửa phòng.

Một ngày, hai ngày, ba ngày....

Người bên ngoài dường như đã quên mất mình!

Điều duy nhất cô có thể làm là vào nhà vệ sinh uống nước.

Đến cuối cùng, cô bị đói ngất trong phòng, lúc này cửa mới mở, cô được đưa vào bệnh viện.

Bác sĩ lúc ấy oán giận bọn họ, “Sao lại để đứa nhỏ đói đến mức này?”

Tô Mỹ Huệ lên tiếng, “Ày, ba mẹ nó vừa mới chết, không chịu ăn uống gì chúng tôi cũng không thể cứng rắn bắt ép được!”

An Mộc hít một hơi thật sâu, đám người này trước giờ đều làm cho người ta ghê tởm, mình cần gì phải tức giận?

Trên TV, người phóng viên nói, “Hôm qua lúc An tiểu thư rời khỏi nhà họ Phong, trên mặt rõ ràng có dấu tay, xin hỏi đã xảy ra chuyện gì? Hơn nữa, An tiểu thư còn nói, đây không phải là lần đầu tiên Phong tiểu thư đánh người?”

Phong Tư Nguyệt nghe nói vậy, lập tức bày ra bộ mặt oan uổng.

Tô Mỹ Huệ thở dài, “Chuyện này, đáng nhẽ An Mộc không nên để bị người ngoài tác động, con bé không nên từ hôn với Từ Khiêm, nhưng lại muốn...”

Nói xong, bà cúi đầu lau nước mắt, “Còn muốn cả nhà chúng tôi trả lại xí nghiệp An thị, ra đi tay trắng.”

Người phóng viên hít sâu một hơi, vẫn khách quan nói: “Nghe nói ngôi nhà hiện giờ của nhà họ Phong trước kia là của nhà họ An? Hơn nữa xí nghiệp An thị cũng là của An tiểu thư?”

Phong Anh Hùng thở dài, “Tất cả mọi người đã nói vậy, thì cứ cho là vậy đi.”

Người phóng viên nhìn ra được ý tứ gì đó, “Như vậy, Phong tổng, sự thật rốt cuộc là như thế nào?”

Phong Anh Hùng muốn nói lại thôi, Phong Tư Nguyệt liền mở miệng, “Tôi nói...”

Phong Anh Hùng quát lên chói tai: “Tư Nguyệt!”

Phong Tư Nguyệt lập tức mở miệng, “Ba, mấy năm nay những gì chúng ta đã làm cho An thị còn chưa đủ sao? Ba thực sự cứ như thế trả lại cho cô ta sao?”

Phong Tư Nguyệt hốc mắt ửng đỏ, bộ dáng vô cùng uất ức, “Hiện tại căn nhà này không còn là của nhà họ An nữa, mà là của nhà họ Phong chúng tôi!”

Một câu này làm cho phóng viên kinh ngạc, “Sao có thể nói như vậy?”

Phong Tư Nguyệt tiếp tục nói, “Năm đó thực ra ba của An Mộc gây chuyện bên ngoài, chạy nạn đến C thị xây dựng sự nghiệp, tài chính bọn họ mang đến cũng không nhiều, nhà của bọn họ vốn là của nhà họ Phong chúng tôi đã mua từ trước, bọn họ chỉ ở tạm mà thôi, không tin các người có thể kiểm tra ghi chép của cục bất động sản.”

“Nói láo!” An Mộc nổi giận gầm lên, “Đối trá!”

Cô đâm thật mạnh xuống sô pha!

Ba đã qua đời lâu như vậy, bọn họ còn muốn đồ hết tội lỗi lên đầu ông?

Cái gì gọi là gây chuyện?

Ba cả đời chính trực vô tư, quang minh lỗi lạc!

Năm đó tới C thị, chẳng qua là vì muốn rời xa nơi làm ba đau khổ!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Đại chiến dư luận, cô không bó tay chịu trời

Edit: Phong Nguyệt

Phong Tư Nguyệt cúi đầu, “Xí nghiệp An Thị khủng hoảng kinh tế vào một năm trước, gặp được đá kích nặng nề, cũng là ba của tôi đem công ty Phong gia bán của cải lấy tiền mặt, gom góp tiền tài bỏ vào An Thị, chính là ngày hôm qua An Mộc không chỉ muốn tống cổ chúng tôi ra khỏi nhà, cô ta còn nằng cả nhà chúng tôi là ký sinh trùng, tôi nhất thời tình thế cấp bách, mới động thủ.”

Bang!

An Mộc đóng TV, khuôn mặt nhỏ tức giận mà đỏ lên.

Đôi trắng thay đen, bôi đen sự thật, đây chính là Phong gia!

A, ha ha!

Cô ta dựa vào dư luận vì chính mình gia tăng lợi thế, quả nhiên, Phong Anh Hùng này là một con cáo già âm hiểm xảo trá liến giấu không được rồi.

Bất quá, cho rằng An Mộc cô sẽ bó tay chịu trời sao?

Sai!

Ngày hôm sau, An Mộc lên coi Weibo, liền phát hiện tình thế đã vượt tầm kiểm soát.

Bình luận trên Weibo nơi nơi đều mắng cô, cái gì là kỹ nữ, bạch liên hoa, còn có người hô to Phong Anh Hùng là người thấu tình đạt lý, coi như vì con gái, cũng nên cùng cô tranh đoạt gia sản!

Phong gia hoàn toàn đang đứng ở điểm cao về đạo đức.

An Mộc hít sâu một hơi, ngồi ở trên sofa, đại não nhanh chóng xoay tròn, tự hỏi như thế nào để ứng phó, di động liền vang lên.

“Ngôn lão sư?”

“Ừ, bình luận trên mạng. ....”

“Ngôn lão sư, anh yên tâm, tôi sẽ xử lý tốt.” An Mộc mở miệng.

Người đối diện dừng một chút, tiếp tục mở miệng, “Tôi không phải có ý tứ này, tôi là nói, chỉ sợ cô về sau đều phải lấy tên Đường Hạ để ra ngoài, ý tứ đó, cô hiểu không?”

Tròng mắt của An Mộc co rụt lại, ý tứ lời nói này. .... Đường Hạ là An Mộc chuyện này, không thể nói ra được?

“Vì cái gì? Tôi rõ ràng là người bị hại, tôi sẽ làm cho dư luận trả lại trong sạch cho tôi!”

“Cô đừng kích động, nghe tôi phân tích.” Giọng nói của Ngôn Phi Thần bình thản trầm ổn, lời này vừa nói ra, tâm của An Mộc, thế nhưng thật sự bình tĩnh trở lại.

“Thần tượng đều có vẻ bề ngoài bao bọc cả, cái này cô hẳn là biết rõ, An Mộc đại tiểu thư nằm gai nếm mật(chịu đựng mọi gian truân vất vả) đoạt lại xí nghiệp An Thị, rất chuyên tâm, thế nhưng rất dễ dàng làm cho người khác lưu lại ấn tượng thật sâu, vô luận như thế nào, thanh danh người đẹp hai mặt không thể nào loại bỏ. Cho nên vô luận cuối cùng dư luận hướng về phía nào, cô về sau đều chỉ có thể là Đường Hạ.”

An Mộc nắm di động, ánh mắt mờ mịt ngồi ở trên sofa.

Thần tượng vô bọc sao?

Đúng vậy, cái từ này, năm đó liền đập nát gia đình của cô, hiện giờ, lại muốn cô vĩnh viễn không thấy ánh mặt trời?

An Mộc dừng một chút, giọng nói vững vàng, “Ngôn lão sư, tôi tin tưởng thực lực của tôi, tôi cũng không muốn làm tên tôi yên lặng vĩnh viễn, thực xin lỗi.”

Người đối diện dừng một chút, giọng nói rõ ràng có điểm không cao hứng, còn là mở miệng, “Một khi đã như vậy, tôi đây tôn trọng sự lựa chọn của cô.”

An Mộc nhẹ nhàng thở ra, còn tưởng rằng Ngôn Phi Thần sẽ bởi vì chính mình không nghe lời, mà đình chỉ cùng cô ký hợp đồng, vì hiệp ước phía trước, cô cam đoan chính mình sẽ là một người nghe nhân nghe lời.

“Ngôn lão sư, cảm ơn anh.”

Cúp điện thoại, tay của An Mộc nắm cầm, ánh mắt hơi trầm xuống, rõ ràng đang tự hỏi.

Hiện tại, phản kích Phong Anh Hùng, mấu chốt liền ở năm đó ba của cô đi vào thành phố C, trên người rốt cuộc có bao nhiêu tiền!

Phương pháp có N loại, nhưng đơn giản nhất trực tiếp một loại đó là:

Nếu có thể có một người nhân vật công chúng ra mặt làm sáng tỏ. ....

Nghĩ đến đây, tâm tư của cô vừa động, cảm lấy di động, do dự ước chừng hơn một giờ, lúc này mới đem cái số nhớ kỹ trong đầu nhưng cái số này đã mấy năm không gọi rồi.

Bên đối diện thật lâu mới nghe máy, giọng nói ưu nhã, ôn nhuận, động lòng người, mang theo cả tuổi tác lắng đọng xuống dưới mà phải cảm nhận: “Uy, cô tốt, ta là Hạ Tâm Băng.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Tôi là....con gái của bà

Editor: Cà Chua.

An Mộc nắm chặt di động, cả người sững sờ ngồi trên sofa.

Thanh âm đối diện cũng không xa lạ.

Cô đã từng vô số lần nghe giọng nói này trên TV hay DVD.

Nhưng nhiều năm như vậy, lần đầu gọi qua di động, như gọi lại âm thanh trong quá khứ làm cho cô không thể kiểm soát được nhịp tim của mình.

Hơi thở của cô bỗng run rẩy.

Đối phương dường như cũng biết đó là cô, không vội nói ngay mà chờ cô lên tiếng.

An Mộc phải mất đến chừng mười giây mới có thể hồi phục tâm trí, sau đó dùng hết sức mình, mở miệng một cách tự nhiên nhất: "Tôi là An Mộc, là..."

Hai chữ tiếp theo, An Mộc phải kìm chế, nén vào thật sâu mà không thể thốt ra, cuối cùng vẫn phải cất giọng "...con gái"

Đúng vậy.

Không ai biết, thân phận của giới giải trí hiện tại, Hạ Tâm Băng chính là mẹ của An Mộc.

Phía đầu dây bên kia ngừng một chút, sau đó âm thanh lạnh lùng: "Vâng, xin hỏi gọi cho tôi có chuyện gì vậy?"

Ngữ khí xa cách, khách khí, lễ phép, không có lấy một chút cảm xúc, An Mộc bỗng nhiên trở thành người xa lạ.

Trái tim cô đột nhiên thất lại.

Cô như hoảng hốt nhớ lại quãng thời gian khi còn nhỏ, trên cao là nơi đặt bàn thờ của người mẹ lừng danh trong giới giải trí, từ đó, tình cảm của cô đối với mẹ ruột chỉ là cảm xúc của sự ngưỡng mộ chứ không có chút gì gần gũi.

Nắm chặt tay, cô hết sức làm cho giọng nói thật rõ ràng và bình tĩnh: "Mẹ... diễn viên Hạ, là thế này, tôi hiện tại cùng Phong gia thừa kiện, bọn họ nói cha tôi năm đó đến thành phố C không mang theo một chút tiền bạc hay tài sản đáng giá gì, cho nên..."

"Cho nên liên quan tới tôi sao?" đầu dây bên kia vẫn là giọng nói lạnh lùng quý phái vang lên nhưng có pha chút khàn khàn, thế nhưng An Mộc vẫn cảm thấy, câu nói tiếp theo định thốt ra đã đóng băng lại trong miệng.

Liên quan tới bà ấy sao?

Con gái bà ấy đã bị bắt nạt suốt bao nhiêu năm để thành ra thế này mà khi được hỏi bà ấy lại nói có liên quan tới bà ấy sao?!

Đối phương đợi chốc lát, lại mở miệng, vẫn là âm thanh bình tĩnh, lãnh đạm vang lên: "An Mộc, cô cho rằng tin tức ở thành phố C này, tôi không hay xem sao?"

An Mộc sững sờ: "Bà có ý gì?"

"Theo đuổi lẽ phải không có sai, nhưng Phong gia đã kinh doanh An thị nhiều năm như vậy, không có công lao thì cũng có khổ lao, hơn nữa, công sinh thành không thể sánh bằng công dưỡng dục, bất luận như thế nào, bọn họ cũng đã nuôi lớn cô như vậy, cô không nên đuổi tận giết tuyệt".

An Mộc chỉ cảm thấy trong không khí có một bàn tay vô hình bóp chặt lấy yết hầu cô, trái tim cũng bị xé ra thành từng mảnh đau đớn.

Khóe môi của cô buông ra một câu, đối với tâm trạng An Mộc bây giờ, khóe còn không thấm bằng cười: "Ý của bà là, bà tin những gì họ nói?"

"Đó là cô cảm thấy như vậy, chứ tôi bây giờ còn có thể tin ai được nữa?"

Hắn là không thể tin tưởng ai?

Ánh mắt An Mộc trở nên sắc bén: "Diễn viên Hạ, tin tưởng ai là quyền của bà, cha tôi đã vất vả để tạo ra An thị, tôi phải làm sao để xứng đáng với ông!"

Nghe An Mộc nói những lời này, đầu dây bên kia im lặng.

An Mộc cũng không hiểu sao, dù gì cũng không nên tắt điện thoại.

Trong khi tâm trạng cô đang rối bời, phía bên kia lại mở miệng: “Cô muốn bao nhiêu tiền?”

Trông mắt An Mộc co rụt lại: “Bà nghĩ tôi gọi điện cho bà là để đòi tiền?”

“Cô muốn giành lại An thị còn không phải là vì tiền? tầm mắt An Đức Bang quá nhỏ hẹp, tôi không muốn cô học theo ông ấy, để rồi rơi vào cái hố thanh danh đầy lang sói”, âm thanh đối diện chắc nịch, càng tăng thêm phần ngừ khí, “Đương nhiên, thân là mẹ cô, cô có thể cùng tôi đòi tiền, tôi cho thể cho cô một cái An thị, nhưng cũng chỉ cho một cái An thị.”

Ngừ khí của bà ấy giống như ngừ khí của bất kì vị trưởng bối nào đang giáo huấn văn bối vậy.

Khi nhắc tới cha cô là An Đức Bang, giọng nói bà ấy rõ ràng là có ý nghiêm khắc trách cứ, còn nhắc tới An thị với một ngừ khí khinh miệt làm cho An Mộc cảm thấy như bị bóp nghẹt bởi hai bàn tay độc ác như nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Nhà họ Đường ra mặt, An Mộc ra tay

Editor: Quý Quý

Cô biết, thân là người có đẳng cấp cao nhất trong là giải trí, bà ta có rất nhiều tiền, gia đình bà ta, người đã lấy bà ta cũng có rất nhiều tiền, nhưng có tiền là giỏi sao?

An Mộc sắc bén nói, “Cảm ơn ý tốt của Hạ nữ sĩ, mẹ tôi chỉ có một, bà ấy là Đường Hoa! Còn nữa, đồng tiền quý hóa của bà tôi không dám nhận, sợ sẽ tổn thọ mất! Bà hãy quên những lời vừa rồi đi!”

Nói xong cô lập tức cúp điện thoại.

Cô thở hồng hộc, cảm thấy lồng ngực bị đè nén thật đau.

Nước mắt trong suốt không kìm được mà rơi xuống, nhớ đến ba từng nói với mình rằng không được khóc, cô kiên cường kìm nén lại.

Hạ Tâm Băng dựa vào cái gì mà khinh thường ba? Khinh thường mình?

An Mộc siết nắm tay thật chặt, cô nhất định phải giỏi hơn bà ta, sau đó nói cho ba ta biết, tất cả đều là ba cô dạy dỗ!

Cầm khăn tay lau sạch nước mắt, An Mộc lúc này mới nhìn điện thoại.

Nhờ Hạ Tâm Băng hỗ trợ, chính là hạ sách, cô thừa nhận đã quá kỳ vọng vào bà ta nên mới làm một việc ngu ngốc như vậy.

Nếu Hạ Tâm Băng không chịu giúp....

An Mộc rũ mắt xuống, vừa muốn triển khai kế hoạch thứ 2, phát hiện trên weibo gió đã đổi chiều!

Nguyên nhân là do sáng sớm hôm nay, nhà họ Đường đã ra mặt.

Ông Đường của Đường Cảnh tiếp nhận phỏng vấn.

Phóng viên hỏi: “Ông Đường, xin hỏi ông An Đức có thật sự nghèo túng ngày mới đến C thị như người nhà họ Phong nói không? Tiền gửi ngân hàng của không có bao nhiêu, ông đã chấp nhận gả con gái cho người như vậy sao?”

Ông Đường nhướng mày, “Ai nói? Nếu anh ta là kẻ nghèo hèn, con gái rượu của tôi há có thể coi trọng anh ta? Hừ! Tôi đồng ý gả con gái cho anh ta còn không phải là do anh ta am hiểu kinh doanh, mặt mày sáng sủa.”

Phóng viên lại hỏi, “Ông có ý kiến gì đối với chuyện giữa An tiểu thư và nhà họ Phong không?”

Ông Đường hừ lạnh một tiếng, “An Đưa có bao nhiêu tài sản không phải tôi còn rõ ràng hơn bọn họ sao? Chẳng qua chỗ tôi còn có vài ghi chép về số liệu điều tra của xí nghiệp nhà họ Phong năm đó, các người có muốn xem hay không?”

Ông Đường giao tư liệu cho phóng viên rồi vung tay áo rời đi.

Đường Cảnh không hề biểu lộ cảm xúc, “Chưa nói đến nhà họ An có tiền hay không, năm đó bác tôi được gả qua đó cùng với một phần tư gia sản của nhà họ Đường, tài chính Đường thị hùng hậu thế nào, không cần nói các người cũng rõ ràng rồi chứ.”

Cuộc phỏng vấn của hai người lập tức gây bão mạng.

Ông Đường trực tiếp đưa ra chứng cứ, năm đó nhà họ Phong nợ nần ngập đầu, như vậy bọn họ nói bán của cải của xí nghiệp nhà họ Phong đổi lấy tiền về cứu vớt An thị chẳng phải là nói dối sao?

Dư luận lập tức xuất hiện bộ phận bênh vực An Mộc.

Trong lòng An Mộc xẹt qua một dòng nước ấm áp.

Mẹ đẻ cô bạc bẽo, nhưng một nhà mẹ kế luôn luôn quan tâm đến cô từ đầu đến cuối.

Hốc mắt nóng lên, cô không quên việc chính, bấm một dãy số điện thoại, “A lô, chị Vương, em là An Mộc, đúng, năm đó chuyện em cầu xin chị, đến lúc có thể thực hiện rồi.”

Rốt cuộc là ông Đường, hay nhà họ Phong là người nói dối, trên internet vẫn đang trong thế giằng co.

Đúng lúc này, một đoạn ghi âm được lan truyền điên cuồng trên internet.

Người trong đoạn băng là một người phụ nữ hơn 40 tuổi, tự giới thiệu từng là giúp việc nhà họ Phong, họ Vương, chị Vương khóc than trình bày sự thật người nhà họ Phong đã ngược đãi An Mộc thế nào.

Hon nữa còn đăng lên mấy tấm ảnh.

Trong ảnh là một cô bé, gầy gò yếu đuối, trên người, trên đùi đầy đặc vết thương, còn có hóa đơn mua thuốc và khám bệnh ở bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Cô ngốc Diệp Đồng Đồng

Editor: Tuna

Từ khi An Mộc lên 14 tuổi, cô rất ít khi bị đánh.

Không phải là do Phong Tư Nguyệt và Tô Mỹ Huệ trở nên tốt tính, mà do cơ thể cô đã linh hoạt tránh né.

Nhưng cũng có vài lần, cô không tránh cứ thế bị đánh, sau đó cô dùng điện thoại của Vương tẩu để chụp hình lại.

Tin đồn Phong gia ngược đãi An Mộc nháy mắt đã trở thành sự thật có bằng chứng hắc hoi! Trong nhất thời, Phong gia lại lần nữa rơi vào thế bị động!

Chỉ có hai giờ mà trên mạng đã loạn thành một mảng, thậm chí có người muốn An Mộc khởi tố Phong gia bạo hành! Đương nhiên An Mộc trong trận chiến dư luận này đã giành được phần thắng tuyệt đối!

Tâm tình cô cực kỳ tốt, thu dọn đồ đạc một chút sau đó liền đến học viện điện ảnh thành phố C.

Trường học ở thành phố C vốn rất đẹp, hơn nữa còn là vì ở đây là học viện điện ảnh nên có rất nhiều trai xinh gái đẹp.

An Mộc trực tiếp đi đến ký túc xá của Diệp Đồng Đồng.

Còn chưa tiến vào liền nghe thấy được giọng nói âm dương quái khí từ bên trong:

“Ai ui, cô không phải nói là không muốn làm diễn viên sao? Như thế nào? Không hiểu sao? Nhưng mà Diệp Đồng Đồng nè, cô lùn như vậy thật ra tôi cảm thấy sẽ có một số nhân vật phù hợp với cô!”

Cái giọng này vag thật à to a!

An Mộc đã từng nghe Diệp Đồng Đồng kể về những cô bạn cùng phòng này nhiều rồi, đây khẳng định là cô nàng “mỹ nữ không có tiền đồ” Mạnh Mạnh rồi.

Thiệt tình, Mạnh Mạnh nhà người ta đã nói thẳng ra như vậy rồi mà cô ngốc này vẫn còn ngây thơ nghiêm túc hỏi người ta:

“Nhân vật gì vậy?”

Manh Manh cười thật giả tạo, giọng nói ra rất thanh thúy dễ nghe:

“ Là vai thiếu nữ đó!”

Một câu vừa nói ra hai cô gái khác trong phòng liền cười rộ lên.

Nhưng Diệp Đồng Đồng vẫn tiếp tục không hiểu chuyện:

“ Thiếu nữ? Tại sao a? Là do mình quá nhỏ con sao?”

An Mộc không nghe nổi nữa, trực tiếp đẩy cửa phòng:

“ Đồng Đồng!

Diệp Đồng Đồng quay đầu lại, nhìn thấy An Mộc thì mắt liền sáng lên.

An Mộc cuối cùng cũng hiểu được tại sao Manh Manh lại tức nư vậy rồi.

Trước kia Diệp Đồng Đồng nói cô ấy không thích làm minh tinh cho nên trước giờ trang điểm đều rất tùy ý, hơn nữa cô ấy lại nhỏ con, tựa như cô bé nhà bên vậy.

Nhưng mà hôm nay Diệp Đồng Đồng lại mang lên một đôi giày cao gót tám phân, chiếc áo xanh biếc làm toát lên làn da trắng nõn. Mái tóc buộc thành một búi để chéo tùy ý, đem hết vẻ đáng yêu của cô thể hiện ra một cách nhuần nhuyễn.

An Mộc tìm tìm cười bước vào, kéo tay Diệp Đồng Đồng nói:

“ Đồng Đồng, hôm nay cậu ăn mặc thế này liền hơn hẳn người ta một con phố luôn a!”

Câu này vừa nói ra sắc mặt Manh Manh liền biến đổi.

Manh Manh đã từng đóng vai phụ cho một bộ phim truyền hình, sắp tới vốn định ký hợp đồng với bên công ty quản lý, vừa đúng lúc nghe nói Ngôn phi Thần lão sư đến, cô ta đợi cơ hội này thật sự đã rất lâu rồi.

Nếu hôm nay bị Diệp Đồng Đồng cướp mất phần nổi trội ...

Ánh mắt Manh Manh buồn bã, cảm ly cả phê trên bàn lên, nâng mắt nhìn Diệp Đồng Đồng:

“ Được rồi, Đồng Đồng, chúng ta nhanh đi thôi, lỡ thời gian thì liền không có cơ hội nữa.”

Bên ngoài nơi phỏng vấn đã xếp thành hàng dài rồi.

Cho đến khi tới phiên Manh Manh cùng Đồng Đồng thì đã trôi qua hơn một tiếng rưỡi rồi, Manh Manh bước ra từ phòng phỏng vấn, sắc mặt mang theo tia thất vọng, nhưng khi nhìn đến Diệp Đồng Đồng thì lại nghiêng răng nghiêng lợi.

Cô ta cảm ly cả phê ên, mở nắp đi tới gần Đồng Đồng, sau đó giả tạo hô một tiếng:

“ Ai nha! Đồng Đồng cẩn thận!”

Nhưng ly cả phê đã hất về phía Đồng Đồng!

Dưới tình thế cấp bách, An Mộc liền kéo Diệp Đồng Đồng lui về, dùng thân mình mà ngăn cản nước cả phê, cả ly cả phê đều nằm gọn trên áo khoác của cô nên Đồng Đồng cũng không bị gì.

Diệp Đồng Đồng hô lên một tiếng:

“ Cậu không sao chứ?”

An Mộc hướng Diệp Đồng Đồng phát tay một cái sau đó quay đầu nhìn về hướng Manh Manh.

Manh Manh lập tức liền thất vọng, ánh mắt lóe lên tia tàn nhẫn, sau đó vội vàng hỏi:

“ Đồng Đồng cậu không sao chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: Trợn mắt há mồm

Editor: Quý Quý

Diệp Đồng Đồng cau mày, phê bình: “Mạnh Mạnh, lần sau cậu nhất định phải chú ý một chút, nếu không có Đường Hạ đỡ thì cả phê đã bắn hết lên quần áo của tôi rồi!”

Nói xong, lúc này mới bước vào phòng phỏng vấn.

Diệp Đồng Đồng vừa mới đi vào, An Mộc vừa cởi áo ra, đảo mắt cười: “Mạnh Mạnh, tôi nói cho cậu biết một bí mật.”

Nói xong câu đó, cô bỗng nhìn về phía trước, “Đồng Đồng luôn luôn trầm trầm, từ trước đến nay chưa đã động gì đến nhóm các cậu, nhưng mà... nhà họ Diệp của C thị, chắc cậu cũng biết chứ?”

Mạnh Mạnh nghe thấy thế, đồng tử co lại, “Cậu có ý gì?”

An Mộc bữu môi, vỗ vỗ quần áo, về mặt ranh mãnh, lại ra vẻ cao cao tại thượng, “Cũng không có gì, chỉ mà muốn nói cho cậu biết, nếu Đồng Đồng muốn tiêu diệt cậu thì cậu cũng đừng mong còn có thể tồn tại trong làng giải trí.”

Mạnh Mạnh nắm chặt tay, rõ ràng kinh sợ, nhưng con vịt chết đến nơi còn mạnh miệng, nhìn An Mộc mĩa mai: “Chẳng trách cậu lại đối với cậu ta tốt như vậy, thì ra là muốn cậu ta có thể trở thành tay chân của tiền bối Ngôn Phi Thần, chiếm hết ưu việt về phía mình? Đường Hạ, cậu mới chỉ đóng có 1 bộ phim truyền hình, cậu đừng tự cho mình là giỏi giang! Nói cho cậu biết, có bản lĩnh thì hãy làm cho tiền bối Ngôn Phi Thần chú ý đến đi! Được tiền bối ký hợp đồng thì cậu mới coi như có bản lĩnh!”

Việc tiền bối Ngôn Phi Thần đến C thị được tuyên bố với lý do là muốn đến học viện điện ảnh truyền hình tuyển chọn người.

Ngôn Phi Thần không thích nghệ sĩ không chuyên nghiệp, cho nên nếu không phải là Mạnh Mạnh thì sẽ là Đường Hạ, chắc chắn không tuyển thêm ai.

Huống hồ, ngoài cái tên Đường Hạ, cậu ta còn có cái gì chứ.

Năm ngoái Đường Cảnh phát lên nhờ “Trông thật sống động” muốn ký hợp đồng với tiền bối Ngôn Phi Thần còn không thành công, huống chi là Đường Hạ!

Đáng tiếc, cô đâu biết rằng, lần này Ngôn Phi Thần đích thân đến C thị thực ra là vì muốn phỏng vấn Đường Hạ?

An Mộc nhú mày, nhìn Mạnh Mạnh, không nói một câu, chỉ cười.

Đạp Diệp Đồng Đồng đi ra khỏi phòng phỏng vấn, trợ lý Mễ Kỳ của Ngôn Phi Thần bước ra ngoài đồng dạng nói, “Phỏng vấn kết thúc, tất cả giải tán trở về chờ thông báo.”

Đám người ủa ra bên ngoài, Miky đột nhiên nhìn thấy An Mộc, vội vàng vẫy vẫy, “Đường Hạ, sao em lại ở đây?”

An Mộc đang định rời khỏi cùng Diệp Đồng Đồng và Mạnh Mạnh, chợt nghe thấy tiếng gọi liền quay đầu nói, “Chị Mễ!”

Mễ Kỳ nở nụ cười: “Đã tới rồi sao không vào chào tiền bối?”

An Mộc lúng túng nói, “Muốn lười một lần cũng không được a.”

Nói xong cô liền bước vào phòng phỏng vấn.

Mạnh Mạnh túm lấy cổ tay cô, lắp bắp nói: “Cái này.....là có ý gì?”

An Mộc nhìn cô mỉm cười, “Cậu nghĩ là có ý gì thì chính là ý đó.”

Mạnh Mạnh tốt sảm mặt, trong mắt hiện lên tia thất bại, điều này, sao có thể chứ?”

An Mộc nói vài câu với Ngôn Phi Thần, sao đó chào tạm biệt Mễ Kỳ, Diệp Đồng Đồng đang ở bên ngoài chờ cô.

Hai người cùng nhau ra ngoài, ở phía trước có một bóng người buồn bã.

An Mộc ngẩng đầu lên liền nhìn thấy Phong Tử Khiêm đang vui sướng nhìn cô, “Đường Hạ, sao em lại ở đây?”

Phong Tử Khiêm nói xong, lại tự vỗ vào đầu mình, “Hóa ra em là học viên của học viện điện ảnh truyền hình?”

An Mộc không giải thích, quay đầu nhìn thoáng qua Diệp Đồng Đồng, không thêm quan tâm đến lý lẽ trực tiếp đi qua anh.

Phong Từ Khiêm nóng nảy, “Đường Hạ, em đừng không để ý đến anh như vậy có được không, điện thoại cho em em không nghe, khó khăn lắm anh mới gặp được em, còn nữa, không phải anh đã từ hôn rồi sao? Em xem, chuyện đã ầm ỉ đến như vậy, em nghe anh nói có được không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Chú nhỏ, chú có thể bảo trì sự trung lập hay không?

Edit: Phong Nguyệt

Nghe Tiểu bá vương nói, An Mộc cảm thấy buồn cười.

Ngày hôm qua, một nhà bọn họ khi dễ cô, hôm nay liền khăn cầu cô, phong thủy đã thay đổi rồi sao?

An Mộc nheo nheo mắt, “Phong tiên sinh, những lời đồn đãi trên mạng, tôi đều nhìn thấy.”

Phong Từ Khiêm lập tức mở miệng, “Cái đó đều là bịa đặt! Đường Hạ, cô không tin tôi sao?”

Tin tưởng người?

An Mộc cong cong khóe môi, vẻ mặt lạnh lẽo, “Phong tiên sinh, anh có cái gì mà tôi phải tin tưởng anh? Sóng gió ầm ỉ đến tận bây giờ, nếu chúng ta ở bên nhau, về sau Đường Hạ tôi còn đi diễn được nữa không?”

Phong Từ Khiêm nghẹn lời, “Chính là tôi.....”

An Mộc nhìn hắn, “Mau chóng giải quyết sự việc nhà của anh đi.”

Nói xong, túm lấy Diệp Đồng Đồng rời khỏi.

Phong Từ Khiêm nhìn bóng dáng của cô, thở dài, rũ đầu cảm lấy di động, đăng nhập Weibo liền phát hiện Đường Cảnh có động thái(hành động) mới.

Đường Cảnh V: Hy vọng còn có thể cùng nhau đóng phim.

Phong Từ Khiêm lập tức cảm giác được nguy cơ lớn, nghĩ nghĩ, Phong Từ Khiêm cảm lấy di động nhắn cho An Mộc: Buổi tối 6 giờ, gặp ở quán cà phê.

Cùng Diệp Đồng Đồng đi một khoảng xa, An Mộc nhìn thấy tin nhắn.

Diệp Đồng Đồng dò hỏi: “An Mộc, cô sẽ đi sao?”

“Đương nhiên sẽ không.” An Mộc mở miệng, “Nếu anh ta nói đi chỗ nào liền đi chỗ đó sao, còn là gì cuộc đàm phán(thương lượng) nữa?”

Cô muốn dồn Phong Từ Khiêm đến mức giới hạn, cô mới có thể nắm giữ quyền chủ động!

Ban đêm, An Mộc nằm ở trên giường, cảm di động, đưa chân lên.

Mới vừa bước đi, liền nhìn đến cái tin nhắn mật.

Nam Quốc tiên sinh: Ồ?

Thời gian là giữa trưa hôm nay.

Bất quá..... Nam Quốc tiên sinh là ai?

An Mộc hơi sùng sốt, hướng lên trên lịch sử trò chuyện, cái này, liền ý thức được, thế nhưng là đại ma vương Phong Kiêu!

Mang theo nghi hoặc, cô trả lời một câu.

Một viên thanh xuân đậu tư Nam Quốc: Ồ, làm sao vậy?

Mới vừa nhắn xong, nhìn đến Weibo của mình, lại nghĩ đến tên của anh ta, trong nháy mắt An Mộc hiểu ra.

Nha, thế nhưng anh ta chiếm tiện nghi của cô!

Vừa muốn nêu tên, phía đối diện liền đình một tiếng, tin tức lại hiện lên.

Nam Quốc tiên sinh: Đang làm gì?

An Mộc nghĩ đến mục đích của chính mình, cười hắc hắc, tựa trên giường, hai chân gác ở giữa không trung, lắc lư.

Một viên thanh xuân đậu tư Nam Quốc: Anh đoán?

Nam Quốc tiên sinh: Suy nghĩ về ta.

Phốc ~

Thằng nhãi này cũng thật tự kỷ!

Một viên thanh xuân đậu tư Nam Quốc: Chú nhỏ, chú quả thực chính là con giun trong bụng cháu ~

Ghê tởm chết anh, giun đũa đại ma vương!

Nam Quốc tiên sinh: Đối với một số động vật đơn bào, hơi chút vừa động đầu óc liền biết cô suy nghĩ cái gì.

An Mộc:.....

Động vật đơn bào..... Tế bào động vật..... Động vật.....

Nha, cô từ nhỏ cho rằng cái đầu nhỏ dưa của mình là thông minh, như thế nào liền biến thành động vật đơn bào?

Hô hấp của An Mộc tăng thêm vài phần.

Một viên thanh xuân đậu tư Nam Quốc: Chú nhỏ, có thể nhờ chú làm một chuyện hay không.

Nam Quốc tiên sinh: Đương nhiên vui lòng cống hiến sức lực.

Một viên thanh xuân đậu tư Nam Quốc: Chú nhỏ, cháu cùng Phong gia giảng co, chú có thể đứng ở trung lập(ko giúp bên nào) được không?

Nam Quốc tiên sinh: Vậy cô lấy cái gì tới báo đáp ta?

Một viên thanh xuân đậu tư Nam Quốc: Chú nghĩ muốn cái gì?

Phong Kiều ở kinh đô, lười biếng nằm ở trên giường, hai chân chéo lại, thân hình thon dài, cơ hồ đem cả cái giường chiếm hết.

Anh thích ý nhìn di động, trước giờ ngại đánh chữ vì rất phiền phức, thế nhưng giờ cầm cái di động, lên Weibo nhắn tin.

Nhìn những lời này của An Mộc, môi mông cong lên, hơi thở lạnh mị phả ra.

Anh vừa muốn trả lời, di động đột nhiên vang lên.

Mây của Phong Kiều nhú lại, liền nhìn đến trên mặt hiện lên ba chữ: Hạ Tâm Băng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Năm quyền chủ động

Editor: Cà Chua.

An Mộc nằm trên giường, hai phút sau mới có thể tiếp tục.

Anh Nam: tôi cần cô.

Gương mặt An Mộc lập tức đỏ lựng.

Người đàn ông này khi nói chuyện hàm súc như thế muốn cô hiểu thế nào đây?

Mấp máy môi, An Mộc ho khan một tiếng, không biết nên nói gì thêm, liền treo di động như vậy, làm như ngủ rồi.

Ngày hôm sau tỉnh lại, mới nhận ra rằng mình không hồi âm lại tin nhắn Weibo, lập tức lấy tay đập vào đầu, nếu cô có gửi bỏ câu đùa thư, chưa biết chừng tên keo kiệt đó còn ăn luôn con bọ câu đó của cô mất!

Nhưng vừa mở Weibo lên, cô thấy hần lại cập nhật thêm một trạng thái nửa giờ trước.

Anh Nam: Không được sửa tên nick Weibo.

An Mộc:.....chẳng lẽ anh ta thật sự là con giun trong bụng mình sao?

An Mộc bắt quả nhưng cũng xét thấy trong chuyện này, cô là người sai trước, vậy nên chỉ có thể ngoan ngoãn không thay đổi tên.

Cô rời giường, đi làm một số việc cá nhân xong xuôi rồi mới mở điện thoại, giật mình thấy có tới hơn ba mươi tin nhắn chưa mở, giật mình khi thấy mấy tin nhắn đó không phải ai khác chính là Phong Từ Khiêm.

Còn có mấy tin nhắn nữa, đại khái là chất vấn cô tại sao không tới quán cà phê.

An Mộc chuẩn bị cho chính mình một bữa sáng thật thịnh soạn rồi ngồi trên sofa vừa ăn vừa thư giãn, bỗng chuông điện thoại kêu, cô bắt máy.

“An Mộc, cô chết chỗ nào vậy? cũng không bắt điện thoại của tôi! Hôm qua cô làm sao vậy, cũng không cả đến quán cà phê? Cô .....”

An Mộc tắt máy ngay lúc đó.

Sau đó di động lập tức lại đổ chuông lần nữa.

Cô vừa bắt máy, đầu dây bên kia dò hỏi:”An Mộc, là cô sao?”

“Là tôi”

“Cô còn dám tắt điện thoại! cô ....”

An Mộc lại lập tức tắt máy.

Lần này, một lúc sau, di động mới lại tiếp tục đổ chuông.

Phong Từ Khiêm có vẻ biết điều hơn:”Chúng ta có thể nói chuyện nghiêm túc không?”

“Có thể”. An Mộc nhẹ nhàng cất giọng, “Nhưng nếu anh vẫn dùng thái độ này để nói, tôi cảm thấy chúng ta chẳng còn gì nghiêm túc mà nói cùng nhau nữa”.

Có thể cảm thấy Phong Từ Khiêm đã kiềm chế được cảm xúc sau lời nói đó của An Mộc:”Vây, chúng ta sẽ gặp vào chín giờ sáng nay...”

“Buổi chiều hai giờ, tại quán cà phê XX”

An Mộc biết rõ Phong Từ Khiêm chỉ là một con hổ giấy, cô muốn nắm quyền chủ động.

Quả nhiên, thái độ cương quyết của cô có tác dụng, đầu dây bên kia đáp:”Cứ theo cô đi”.

Mới vừa xong cuộc điện thoại, bên ngoài lại có tiếng gõ cửa.

An Mộc sững sốt đứng dậy mở cửa, nhận ra người đứng ngoài chính là .... Đường Cảnh!

An Mộc mở to mắt, cực kì ngạc nhiên.

Đường Cảnh vẻ mặt hồn nhiên, bộ dạng vênh mặt hất hàm, bộ dạng sai khiến:”Không định mời tôi vào nhà ngồi sao? Cô tiếp khách kiểu gì thế?”

Anh ta thốt ra những lời này mới đem đến cho An Mộc một chút cảm giác chân thật.

Đây mới là Đường Cảnh sao?

Tuy rằng ngữ khí nghiêm khắc độc đoán, nhưng niềm vui trong ánh mắt cậu ta thì không thể che giấu được.

Nghiêng nghiêng người, An Mộc tủm tỉm cười mờ miêng:”Cậu Đường đến chơi!”

Đường Cảnh khựng lại một hai giây, đi vào trong, lên tiếng:”Cô vừa gọi tôi là gì?”

An Mộc cười tươi đến nỗi đôi mắt khép lại, lời nói đầy mờ ám: "Chính cậu hồi trước vừa nói tôi không cần gọi cậu là anh!"

Nét mặt Đường Cảnh lại căng ra, hình như có chút xấu hổ, đi khắp căn phòng một lượt: "Mấy năm nay cô vẫn ở trong một nơi như thế này sao?"

An Mộc lắc đầu, cố gắng làm cho biểu hiện của mình bình thường nhất có thể: "Không hẳn vậy, tôi cũng phải học đại học, nhưng cũng không muốn ở trong không gian sầm uất như kí túc xá, cho nên phải tự dọn dẹp...."

Cô chưa dứt lời, chàng trai trước mặt đột nhiên quay người lại, dang tay, kéo người cô, ôm trọn trong lồng ngực.

An Mộc không nói thêm được câu nào.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 137: Tới nhà họ Đường

Editor: Tuna

Cả người cô cứng đờ lại.

Cảm nhận được mùi hương dễ chịu của người đàn ông, trong lòng cô lại cảm thấy có chút chua xót.

Cô cứ như vậy liền tùy ý để Đường cảnh ôm, ước chừng qua hai phút mới nghe được giọng nói mng theo chút đau thương của Đường Cảnh:

"An Mộc, thật xin lỗi."

Thật xin lỗi, đã hiểu lầm em nhiều năm như vậy.

Cô hít hít mũi:

"Anh, anh không oán giận em sao?"

Đường Cảnh nghe cô nói thế thì đẩy cô ra, sắc mặt lạnh lùng:

"Giận, sao lại không giận cho được!"

An Mộc nghe thấy thế nháy mắt liền buồn bã. Đúng vậy, năm đó mẹ cũng bởi vì ở cùng với ba nên mới bị tai nạn xe cộ, bọn họ oán cô cũng không lấy làm lạ.

Cô thở dài:

"Anh à, em...."

"Em sao lại khờ như vậy? Nhiều năm như vậy rồi, tại sao lại không cầu xin Đường gia giúp đỡ?"

Đường Cảnh nắm chặt lấy bả vai của cô, chặt đến mức làm cô đau nhói, nhưng nhìn thấy bộ dáng muốn ăn thịt người của anh thì An Mộc lại không dám nói một lời.

Đường Cảnh cúi đầu, mặt hai người cách nhau không tới năm centimet:

"An Mộc, em...tại sao lại ngu ngốc như vậy?"

An Mộc ngậy cả người. Cô không nghĩ tới Đường cảnh lại nói ra những lời như vậy.

Nhưng giây tiếp theo cô phục hồi lại tinh thần, nhẹ nhàng mở miệng:

"Anh, anh đừng có làm cho mọi chuyện nghiêm trọng lên như vậy, làm giống như em bị ức khuất lớn lắm không bằng vậy. Thật ra thì những tấm ảnh đó không phải là thật đâu!"

Ánh mắt Đường Cảnh buồn bã nhìn An Mộc, khóe môi giật giật, sau cùng nói:

"Sau ày em muốn như thế nào? Em yên tâm, Đường gia sẽ luôn đứng về phía em."

An Mộc lui về sau một bước, bảo trì khoảng cách với Đường Cảnh, lúc này mới nói:

“Anh, anh yên tâm đi, khi nào cần giúp đỡ em nhất định sẽ nói.”

An Mộc rũ mắt xuống. Cô cùng Phong gia nháo loạn lớn như vậy mà người đàn ông kia cũng không có ra tay, nhưng cô sợ rằng khi Đường gia tham dự thì chuyện này sẽ trở thành trận chiến giữa hai gia tộc mất.

Cô không muốn đem chuyện này làm to lên, bởi vì khi nào vẫn còn người đàn ông kia hì phần thắng của Đường gia thật sự quá ít.

Nhưng mà cô cứ cự tuyệt như vậy chắc chắn Đường Cảnh sẽ tiếp tục truy vấn. Cô ngẩng đầu nhìn Đường Cảnh, quả nhiên thấy anh đang chau mày, nhưng cuối cùng anh cũng chỉ nói:

“Ông nội muốn gặp em!”

Lần này về Đường gia đãi ngộ khác hoàn toàn so với lần trước.

Vừa đến cửa đã thấy bà Đường xông lên, ôm An Mộc vào lòng, giọng nghẹn ngào nói:

“Đứa nhỏ này, con đã chịu khổ nhiều rồi.”

Sau đó An Mộc bị gọi lên thư phòng, Đường Cảnh đứng ngay sau lưng ông Đường.

Ông Đường nhìn cô, chỉ chỉ về phía sô pha đối diện, ý bảo cô ngồi xuống, một lúc lâu sau mới mở miệng nói:

“Tôi đã xem thường cô rồi!”

Lời này.....

An Mộc ngẩng đầu, nôn nóng giải thích:

“Con...”

Đường lão gia vung tay lên An Mộc liền ngậm miệng lại.

Ông Đường thở dài:

“Cô quả nhiên rất giống cha, tính tình bướng bỉnh, nhưng đúng là hữu dũng hữu mưu.”

Một cô gái mười tám tuổi bị người ta nói là tâm cơ thâm trầm, An Mộc không biết là đang được khen hay là đang bị châm chọc đây.

Cô cười khổ một chút:

“Cảm ơn lão gia đã khích lệ”

Ông Đường gật gật đầu:

“Hôm nay ta kêu cô tới là muốn dùng thân phận của một người làm ông ngoại khuyên nhủ: con hãy thu tay lại đi.”

An Mộc ngẩng đầu nhìn qua, thập phần kinh ngạc.

Ông Đường khoanh tay đứng thẳng lên:

“An Mộc, con quá trẻ con rồi. Dư luận phát triển trên mạng cũng chỉ là trò chơi cón con.”

An Mộc mấp máy môi:

“Con biết những cái đó căn bản là không thể gây tổn thương cho Phong gia, nhưng mà mọi chuyện chỉ mới bắt đầu thôi, con.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: An Mộc, tránh xa Phong Kiều ra một chút

Editor: Cà Chua.

Ông Đường ngắt lời cô: "An Mộc, cô biết vì sao bao nhiêu năm qua, nhà họ Đường tôi biết rõ ràng là Phong gia thầu tóm An thị nhưng vẫn không nói lời nào không?"

An Mộc lắc đầu.

Ông Đường đột nhiên chuyển chủ đề: "Cô có biết rằng ở Phong gia có chú út không? Mấy ngày trước cậu ta vừa tới thành phố C."

An Mộc sững sốt: "Ý ông là... Phong Kiều?"

Ông Đường gật đầu: "Cô biết cậu ta là ai không?"

"Chẳng phải là tổng giám đốc FAE sao?"

Ông Đường lắc đầu, không nói đến thân phận của Phong Kiều: "Quả nhiên, An Mộc, cô còn trẻ, chừng nào cậu ta còn ở đây, cô đừng nghĩ có thể làm loạn ở Phong gia".

Nhắc đến con người này làm cho không khí trong phòng đột nhiên nặng nề áp lực.

Đội chốc lát, An Mộc mới chậm rãi mở miệng: "Ý của ông là... Chỉ cần thu phục được anh ta, Phong gia cuối cùng sẽ trở nên dễ xáo trộn đúng không?"

Ánh mắt ông Đường lập tức dừng trên mặt An Mộc, trong đôi mắt ấy chứa những cảm xúc lẫn lộn.

Phải rất lâu sau ông ta mới lắc đầu, nụ cười pha chút chua xót: "Được rồi, những lời cần nói tôi đều đã nói, cô đi xuống đi".

An Mộc gật đầu, Đường Cảnh tiến lên một bước: "Tôi đi với cô".

Ông Đường đột nhiên nói: "Đường Cảnh, có hai câu muốn nói với anh".

An Mộc nhìn Đường Cảnh cười cười, bước xuống lầu trước.

Chờ đến khi bóng dáng An Mộc khuất hẳn, ông Đường lúc này mới nhìn về phía Đường Cảnh: "Đường Cảnh, cô ấy không thích hợp với con".

Mặt mày Đường Cảnh trùng xuống: "Bố có ý gì?"

Đường gia chúng ta chỉ là tòa miếu nhỏ, sao có thể đặt một bức tượng Phật đại tôn? Ông Đường từ từ nói: "Cô ấy mới mười tám tuổi mà suy nghĩ đã sâu xa như vậy, con không thể biết thời gian sau suy nghĩ ấy còn trưởng thành đến đâu nữa..."

"Bố, con chỉ thích một mình cô ấy! bất luận suy nghĩ của cô ấy như thế nào, con vẫn thích cô ấy!"

"Nhưng anh có biết suy xét không thế, nếu có một ngày, cô ấy cần người hỗ trợ cho mong muốn của mình, mà anh thì... liệu có giúp được không?"

Đường Cảnh nghe đến đây cảm thấy cổ họng nghẹn lại.

Nhưng chợt, anh lắc đầu: "Bố à, bố suy nghĩ nhiều quá rồi, cô ấy chỉ là một cô gái bình thường thôi".

Nói xong, anh mang theo cảm giác bất an rời đi.

Ông Đường nhìn theo bóng Đường Cảnh, thờ dãi lắc đầu: "Thằng bé ngốc này!"

An Mộc ở dưới lầu cùng bà Đường nói chuyện, thấy bóng dáng Đường Cảnh đi tới, nét mặt lạnh lùng: "Tôi đưa cô về".

An Mộc không biết chuyện gì, ngoan ngoãn đứng lên theo sau anh ta, đi ra ngoài.

Đường Cảnh lái xe đưa cô về đến dưới lầu.

An Mộc xuống xe, vừa xoay người cời dây an toàn định xuống xe, đột nhiên Đường Cảnh với tay nắm lấy tay cô.

An Mộc nghi hoặc quay đầu lại, Đường Cảnh phía đối diện lên tiếng: "An Mộc, cô..."

Anh ta dường như có chút do dự, rất lâu sau mới mở miệng: "Cô đã gặp qua Phong thiếu bao giờ chưa?"

An Mộc gật đầu.

Đường Cảnh trầm mặc một chút, đột nhiên lên tiếng: "An Mộc, nghe tôi, thân thể của anh ta rất phức tạp, đừng tới gần anh ta, đừng tò mò anh ta, cũng đừng... câu dẫn anh ta".

Dứt lời, anh cảm thấy lời nói của mình quả thực có hơi khó nghe, vội buông lỏng cánh tay An Mộc, nói sang chuyện khác: “Chỗ trọ này môi trường không tốt, phải dọn dẹp một chút, hay cô đến Đường gia ở tạm đi”.

Đầu óc An Mộc còn đang neo lại ở câu nói trước đó của anh ta, theo bản năng liền “ùm” một tiếng rồi xuống xe.

Đường Cảnh gạt đầu, lái xe rời đi.

An Mộc nhìn theo khói xe từ phía sau, bất đắc dĩ thở dài.

Đường Cảnh trước giờ chưa từng ăn nói bừa bãi, chính là.....bọn họ cắt đã không đứt, gỡ càng rồi thêm thì phải làm sao đây?

An Mộc lắc đầu, thôi mặc kệ, trước mắt phải giải quyết vụ Phong Tử Khiêm chiều nay đã!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Đàm phán với Phong Tử Khiêm

Editor: Quý Quý

Buổi chiều, tại điểm hẹn quán cà phê.

Phong Tử Khiêm đã chờ cô rất lâu, vừa nhìn thấy cô liền đứng phắt dậy, vẻ mặt mất kiên nhẫn, “Người quá dị, sao cô cứ chậm chạp như vậy!”

An Mộc không nói gì, gương mặt nhỏ nhắn nhún nhún đi tới.

Rõ ràng vẫn gương mặt non nớt, thân thể gầy yếu, nhưng đứng trước mặt Phong Tử Khiêm lại cho anh cảm giác áp bức, nhưng lại không dám nói ra.

An Mộc ngồi đối diện Phong Tử Khiêm, vẻ mặt bình thản, “Anh tìm tôi có việc gì?”

Phong Tử Khiêm ngăn người, rồi mới rút ví ra, đưa cho An Mộc một xấp, “Đây là tiền riêng của tôi, cũng tầm hai trăm vạn, An Mộc, cô không đấu lại được với ba tôi đâu, cho nên, hãy từ bỏ đi. Hai trăm vạn này đủ cho cô đến thành phố nhỏ nào đó sống cả đời.”

An Mộc nhìn xấp tiền trên bàn, vẻ mặt có chút hoảng hốt.

Thực ra ở nhà họ Phong, chỉ có Phong Tử Khiêm là đối với cô không tệ lắm.

Tuy thái độ khắc nghiệt, nhưng cái ăn cái mặc chưa bao giờ thiếu cho cô.

Khi Phong Tử Khiêm ở nhà, Phong Tử Nguyệt và Tô Mỹ Huệ bắt nạt cô cũng không dám làm quá.

An Mộc lập tức có chút mềm lòng.

Cứ nghĩ đến ba mẹ đã mất, nghĩ đến xí nghiệp An thị, An Mộc hạ quyết tâm, đẩy xấp tiền đi, nói thẳng vào trọng tâm, “Anh Tử Khiêm, cái giá tôi đưa ra không hề cao, tình hình thực tế nhà các người, anh hẳn phải hiểu rõ hơn tôi, các người đến tốt cùng đã nợ tôi bao nhiêu tiền.”

Phong Tử Khiêm không khỏi sửng sốt, người con gái trước mặt mình là cái người trước nay không dám lớn tiếng nói chuyện – An Mộc?

Anh khựng lại một chút, rồi mới nói, “Vậy rốt cuộc cô muốn thế nào?”

An Mộc chỉ chờ câu này, “Tôi muốn có được cổ phần của anh tại công ty An thị.”

Mấy năm nay An thị vẫn luôn bị Phong Anh Hùng nắm chặt trong tay.

Một năm trước ông ta đã chia cổ phần cho Phong Tử Khiêm và Phong Tử Nguyệt.

Phong Tử Nguyệt có 10%, Phong Tử Khiêm có 20%, An Mộc có 1%, các cổ đông còn lại không quá 10%, còn ông ta giữ hơn 50%.

Phong Tử Khiêm trợn mắt, “Cô điên rồi!”

An Mộc cũng không tức giận, thần sắc vẫn rất bình thản, thái độ như vậy làm cho Phong Tử Khiêm không có cách nào phát giận.

An Mộc gõ tay xuống mặt bàn, “Anh Tử Khiêm, anh nghĩ xem, tôi muốn có 20% cổ phần An thị là quá đáng hay sao?”

Quá đáng sao? Thế còn là ít!

An thị vốn là của cô.

Gương mặt Phong Từ Khiêm hết xanh lại chuyển sang trắng.

An Mộc lại tăng thêm lợi thế, “Chỉ cần anh cho tôi 20% tôi sẽ lên mạng nói mọi chỉ trích về nhà họ Phong đều là giả, tôi vốn sống vô cùng tốt.”

Từ đầu đến cuối An Mộc chưa từng ra mặt nói về chuyện trên internet.

Mặt Phong Từ Khiêm sáng lên, An Mộc tiếp tục nói. “Hon nữa tôi sẽ tỏ ra rằng là hai chúng ta cùng chia tay, tôi sẽ chúc phúc cho anh và Đường Hạ.”

Phong Từ Khiêm rốt cuộc cũng dao động.

Nhưng 20% cổ phần...

Phong Từ Khiêm đang vô cùng rối rắm, nghĩ đến weibo của Đường Cảnh, không được, anh tuyệt đối không thể để nữ thần cứ như vậy rồi bỏ anh.

Vì thế Phong Từ Khiêm lập tức đứng lên, “Đi! Chúng ta mau đi tìm luật sư, tôi hi vọng việc này mau chóng được giải quyết.”

Anh quả quyết nhau vậy khiến An Mộc ngán cả người.

Không ngờ chuyện sẽ thuận lợi như vậy.

Hai người lập tức đi đến văn phòng luật sư, ký hiệp nghị chuyển nhượng vô điều kiện, hơn nữa còn đi công chứng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Chú nhỏ, tìm chú mượn ít tiền thôi!

Edit: Phong Nguyệt

Đường An Mộc cầm 20% cổ phần chuyển nhượng của An thị, còn cảm thấy chính mình đang nằm mơ.

Phong Từ Khiêm xem về mặt ngạc nhiên của cô, còn tưởng rằng bị chính mình tuyệt tình nên mới bị thương tổn, lập tức mở miệng, “Khụ khụ, người quái dị, kỳ thật, ta tuy rằng thích mỹ nữ, chính là đối với cô cũng không nói lên được sự chán ghét, nếu không phải bởi vì nữ thần của ta, ta khẳng định sẽ cưới cô.”

An Mộc nhướn mày, không thể tưởng tượng nhìn Phong Từ Khiêm.

Cái người đàn ông phong lưu này, thật sự đổi tính sao?

Về mặt khát khao của Phong Từ Khiêm nói, “Cô ấy là tình nhân trong mộng của ta, từ hai năm trước gặp được cô ấy, ta liền quên không được cô ấy, An Mộc, ta thích cô ấy giống như là cô thích ta đúng không, vì cô ấy ta làm cái gì cũng đều vui. Cho nên, cô cũng đừng khổ sở, chúng ta là có duyên không phận.”

Nói xong, anh ta còn vỗ vỗ bả vai của An Mộc, làm một bộ dáng tình yêu, bước chân nhẹ nhàng rời đi.

Hắn vừa rời khỏi không bao lâu, An Mộc liền nhận được tin nhắn của Phong Từ Khiêm, anh ta nhắn cho Đường Hạ: Đường Hạ, chuyện của ta đã giải quyết, ta lấy lại độc thân rồi!

Giữa những hàng chữ, đều có thể cảm nhận được niềm vui sướng của Phong Từ Khiêm.

_____*

An Mộc nằm ở trên sofa, người đối diện nghe điện thoại, lúc trước cha cô có thù hằn (người dưới tay mình) hết sức trung thành, cũng là mấy năm nay Thẩm thúc thúc bí mật dạy dỗ cô, An Thị cũng may mắn có người cấp bậc nguyên lão này, mới không đi đường vòng.

“Cho nên, ý tứ của ngài là, muốn đạt được càng nhiều cổ phần, chỉ có thể đầu tư? Nhưng nếu muốn cầm quyền lên tiếng trong An thị, ta phải đầu tư một số tiền. .... Một trăm triệu?”

An Mộc lập tức dờ khóc dờ cười, khoảng thời gian trước mẹ cô có để lại cho cô một quỹ tiền, đầu tư « Đông Hoa công chúa », đầu tư một phen, hiện tại cũng có một ngàn vạn.

Nhưng vốn một ngàn vạn không có điểm dùng, không nghĩ tới thế nhưng, ... Chênh lệch lớn như vậy!

Cúp điện thoại, cô bắt đầu đau đầu.

Một trăm triệu a!

Cô ước chừng thiếu chín ngàn vạn!

Số tiền này, đi nơi nào kiếm đây.

An Mộc xoa xoa tóc, mượn Đường gia.

Sợ là cô không có năng lực tới mức đó, mà mượn tiền của Đường gia, chẳng phải đem Đường gia kéo vào trong hay sao.

Ngày đó lão gia tử cùng cô nói chuyện, cô nhớ rất rõ ràng.

Đương nhiên, nếu cô gọi điện thoại đòi tiền Hạ Tâm Băng, đối phương khẳng định sẽ cho, nhưng, ... Dù An Mộc cô nghèo đến kiệt xác (nghèo đến chết), cũng sẽ không tìm cô ta!

An Mộc đang nhức đầu, di động liên chán động một chút.

Nam Quốc tiên sinh: Nghĩ kĩ làm sao cảm tạ ta chưa?

An Mộc thở dài, đến, bên này lại tới giục nợ.

Cô cảm di động, không biết trả lời vấn đề này như thế nào.

Nghĩ nghĩ, dứt khoát cắn răng một cái.

Một viên thanh xuân đầu tư Nam Quốc: Chú nhỏ, tìm chú mượn ít tiền!

Nam Quốc tiên sinh: Nhiều ít?

Một viên thanh xuân đầu tư Nam Quốc: Đối với chú mà nói, khẳng định là chín trâu mất một sợi lông (không đáng kể hoặc là hạt cát trong sa mạc), chú có cho mượn hay không?

Nam Quốc tiên sinh: Ta sợ cô không trả nổi.

An Mộc: .....

Nam Quốc tiên sinh: Đương nhiên, nếu cháu dâu là thịt thường, ta không ngại.

An Mộc cảm di động, yếu ớt đánh lên mấy dòng chữ.

Một viên thanh xuân đầu tư Nam Quốc: Một lần bao nhiêu tiền?

Nam Quốc tiên sinh: Cháu dâu nói đi?

An Mộc nôm nớp lo sợ vươn ngón tay ra tính tính, chín ngàn vạn, nếu một lần một vạn, đó chính là chín ngàn lần!

Một năm 365 ngày, chín ngàn chẳng phải là ba mươi năm sao?

Không nên không nên, thêm tiền.

Nhưng một đêm hai mươi vạn có mắc quá hay không?

Đang ở thời điểm rối rắm, di động đột nhiên vang lên, cô nghe máy, liền nghe được giọng tà mị của đối phương: “Mở cửa.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Không muốn vay tiền hả???

Editor:Cà Chua.

Mở cửa?

An Mộc tay cầm di động ngơ ngác, nhưng vì thanh âm kia cứ liên tục thôi thúc, cuối cùng An Mộc vẫn ngoan ngoãn đi tới cửa, mở cửa phòng ra, cả người cô liền ngậy ngấn.

Ngoài cửa, một người đàn ông dáng người dong dỏng, mặc bộ đồ tây màu đen, theo sau còn có cả vệ sĩ hết sức cẩn trọng.

Anh ta đến nơi xóm trọ cũ kĩ này, phong thái cao ngạo cuồng vọng xen kẽ trong khung cảnh tồi tàn ở đây làm cho ánh sáng của nơi tối tăm này lại hội tụ hết với thứ ánh sáng phát ra từ người anh ta.

Một tay anh ta cầm di động, một tay bỏ trong túi quần, An Mộc vừa mở cửa, anh ta liền ngẩng đầu lên.

Đôi mắt hẹp dài trực tiếp dừng trên mặt cô.

Vừa bắt gặp ánh mắt ấy, An Mộc đã cảm nhận được thứ áp lực vô hình đang khổng chế xung quanh cô.

An Mộc thờ hất ra, thất kinh hô lên một tiếng:”Chú út?”

Người đàn ông chau mày, “Ừm” một tiếng, nghiêng người đi vào nhà, động tác tự nhiên như đang vào nhà của mình vậy.

An Mộc vẫn cảm thấy không thể tin được.

Ngày hôm qua, trạng thái Weibo của anh ta còn đang thông báo vị trí ở thủ đô, hôm nay sao có thể...

An Mộc ngây ngốc ngắt điện thoại:”Sao anh lại ở đây?”

Phong Kiều tùy tiện cởi áo khoác ngoài, bên trong vẫn là áo sơ mi màu đen.

Những lần trước An Mộc gặp anh ta, áo sơ mi bên trong đều là màu tươi sáng, sau đó mới lộ ra tâm địa tăm tối không thể giấu vào đâu được, đây là lần đầu tiên thấy anh ta ăn mặc thế này....quả nhiên.

Ngón tay thon dài của anh ta đặt ở cổ áo, cởi hai cúc áo đầu tiên ra, lúc này mới ngồi xuống chiếc sofa nhỏ của cô, con mắt giảo hoạt nhìn về phía An Mộc, khoe môi mấp máy, thần thái thì vẫn trước sau như một:”Sao thế, cháu dâu không mong tôi tới sao?”

“Không....đương nhiên không phải” An Mộc nhìn nhìn, vốn dĩ chính cô là người đang cuộn tròn trên sofa, lúc này lại bị anh ra ngồi mất một đầu, An Mộc thấy hơi bất tiện nên quyết định ngồi trên giường.

“Lại đây” Phong Kiều vẫy tay với cô.

An Mộc tức khắc cảnh giác lùi về phía sau:”Anh muốn làm gì?”

“Sao thế? không muốn vay tiền hả?”

An Mộc:.....

Cô biết ngay, một khi cô mở miệng, tên khốn này sẽ có cơ để uy hiếp cô hết lần này đến lần khác!

An Mộc đứng lên, ngoan ngoãn bước tới.

Cô đang chăm chú nhìn Phong Kiều, một bên hông đã bị anh ta túm lấy, kéo người cô về phía trước, khi cô định thần lại thì toàn thân đã ngồi ngay ngắn trên....đùi anh ta!

Tư thế này.....

Trời ơi!

Thế này khác nào cô gần như đã là người phụ nữ của anh ta?

An Mộc đang định nhắc mông lên, liền nghe thấy giọng nói đầy quyến rũ của anh ta:”Cháu dâu không thoải mái sao?”

“Anh mới không thoải mái!” An Mộc phản bác.

Người đàn ông nghe xong, gạt đầu, giương đôi mắt quuyền rũ kia lên: "Tôi đúng là vẫn chưa cảm thấy thoải mái".

Dứt lời, một tay anh ta ôm lấy cô, tay kia đặt lên hông An Mộc, chỉ cần một động tác, chiếc quần ngủ của An Mộc đã bị kéo xuống.

An Mộc....

Hiện tại mùa đông rất khắc nghiệt, trong phòng mặc dù có máy sưởi nhưng vẫn có thể cảm nhận được cái lạnh trên da thịt.

Khuôn mặt nhỏ thanh thoát của An Mộc lập tức đỏ bừng, hai tay ra sức giãy giụa, muốn nhảy xuống khỏi người của gã đàn ông kia: "Chú út, anh..."

Chưa kịp nói hết câu, người cô đã bị lật ngược lại, nằm trên đùi anh ta, nhưng mông cô tiếp tục ra sức nhích xuống.

Tư thế này....

An Mộc xấu hổ nổi giận: "Chú út, anh định bụng đối xử càn phải không?"

Cô vừa dứt lời, cùng lúc, giọng nói của Phong Kiều truyền tới: "Trên ảnh chụp là nơi này sao?"

Sau đó, cô cảm nhận được một bàn tay to thô ráp sờ trên đùi mình.

Vị trí kia....

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Em lấy cái gì để cảm ơn tôi?

Editor: Quý Quý

An Mộc sừng sốt, mới nhớ ra, năm Phong Tư Nguyệt 15 tuổi có một ngày tâm trạng không tốt, hất lên nước sôi vừa đun lên đùi cô từ phía sau.

Hồi ấy cô đau đến mức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, muốn chạy đi để xử lý vết thương, nhưng Phong Tư Nguyệt túm chặt lấy cô, bắt cô thu dọn sạch sẽ mới được trở về phòng.

Chờ đến khi về được phòng, trên đùi đã sưng lên một bọng nước to, do quần áo ma sát mà bị vỡ.

Da thịt cô rất màu lạnh, bị thương từ nhỏ đến lớn rất ít khi lưu lại sẹo.

Nhưng lần đó bị bỏng quá nghiêm trọng, nên đã để lại một vết sẹo nhàn nhạt.

Nhưng....người đàn ông này quay người cô lại, vì muốn nhìn vết sẹo đó?

Phong Kiều hỏi, "Em nói cái gì?"

An Mộc vội vàng lấp liếm, "À, haha, không có gì, chú, tôi chưa nói gì...."

"Đói quá ăn bữa?" Người đàn ông lập lại một chút, bởi vì đưa lưng về phía anh, nên An Mộc không nhìn thấy biểu cảm của anh, nhưng nghe giọng điệu này, có thể cảm nhận được tâm trạng của anh đang khá tốt?

"Lấy câu này để hình dung cũng không tồi."

An Mộc đầu đầy vạch đen còn chưa rơi xuống, cả người cứng đờ!

Bởi vì....

Phong Kiều cúi đầu, khẽ hôn lên vết sẹo của cô!

Vùng da giữa hai chân lập tức trở nên mẫn cảm, toàn bộ sự chú ý của An Mộc đều dồn xuống vị trí đó.

Hơi thở của anh rơi xuống da thịt cô, miệng vết thương ướt sũng, mềm mại, còn mang theo hơi ấm, làm toàn thân cô run rẩy!

Miệng lưỡi An Mộc lập tức có chút khô đắng, "Chú?"

Bàn tay to của anh nâng chân cô, động tác dịu dàng khiến An Mộc cảm thấy mình giống một món đồ sứ được nâng niu che chở.

An Mộc mở to hai mắt, tim đập nhanh hơn.

Cũng không biết tư thế này được duy trì bao lâu, An Mộc cảm giác tim cô sắp muốn vọt lên cổ họng, lúc này người đàn ông mới vỗ mông cô, để cô mặc lại quần ngủ.

Sau đó lại xách cô lên, An Mộc giống như một đứa trẻ ngồi lên đùi Phong Kiều.

Nhưng lần này cô không dám lộn xộn nữa.

Gương mặt nhỏ nhắn đã được tẩy trang, giờ không còn bị tầng phấn màu vàng kia che khuất, da dẻ trắng nõn, hồng nhuận, đôi mắt phượng lúng liếng lại rũ xuống, vẻ thẹn thùng lộ hết cả ra.

Phong Kiều nhìn chăm chú, yết hầu giật giật, đôi mắt trầm xuống, khóe môi tươi cười tà mị, “Không phải muốn vay tiền sao, bao nhiêu?”

An Mộc cúi đầu, vò đi vò lại góc áo.

Cô biết, nếu mình mở miệng thì chẳng khác gì bán thân.

Nhưng, dù sao cũng đã quan hệ hai lần, khả năng lớn sẽ phát sinh thêm vài lần nữa thì sao?

Việc đã đến nước này, nếu cô không đứng ra giành lại quyền kiểm soát An thị, ai biết được đám người họ Phong kia sẽ gây ra những tổn hại gì đến An thị?

An Mộc ngẩng đầu, nghiêng răng nói, “Một tỷ.”

Sắc mặt người đàn ông chẳng mấy may biến hóa, dường như một tỷ đối với anh chẳng khác một xu.

Anh thông dong dựa vào ghế sofa, bàn tay đặt lên hông cô bắt đầu chuyển động, “Ừm, vậy em lấy gì ra đổi?”

An Mộc lấy lòng nhìn anh, “Chú, sau này tôi sẽ trả lại cho anh được không? Anh có thể tính lãi.”

Người đàn ông nhướng mày, “Ồ, ‘Đông Hoa công chúa’ đã hoàn thành, theo tôi được biết, thù lao và hoa hồng của em chỉ có hơn một nghìn vạn? Tôi nhớ rõ em đã đồng ý với tôi sẽ ngoan ngoãn đến trường, vậy em lấy tiền ở đâu ra trả?”

Nói tới đây, bàn tay anh bên hông An Mộc siết chặt, “Hay là... em muốn qua mặt tôi, tiếp tục vụng trộm đóng phim?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Cò kè mặc cả, một đêm bao nhiêu?

Editor: Tuna

“Đương nhiên là không có!”

An Mộc hiện tại nói dối trắng trợn, bộ dạng kia rõ ràng là làm cho người ta không thể không hoài nghi.

Dù sao cũng đã học diễn kịch từ lúc mười tuổi, kỹ thuật điêu luyện. Phong Kiều cũng không truy cứu chuyện này, khóe môi câu lên:

“Vậy, thịt thường.”

Thịt thường, quả nhiên là cái này.

An Mộc thở dài:

“Được rồi, chú út... Một lần, bao nhiêu tiền?”

Nói xong cô trộm nhìn anh một cái.

Phong Kiều nhích khóe môi cười một cái.

“Tôi nhớ, sau đêm đầu tiên của chúng ta, cô cho tôi bao nhiêu tiền vậy nhỉ?”

An Mộc lập tức nghẹn lời.

Huhu...Hu...

Người đàn ông này đúng là bụng dạ hẹp hòi, có thù tất báo!

Chuyện đó đã xảy ra bao lâu rồi chứ?

“Àn, hay là cô thấy cô đáng giá hơn so với tôi?”

An Mộc:...Còn có kiểu còn kẻ mặc cả như vậy sao?!

Nếu dựa theo cách tính đó, vậy một lần năm trăm thì biết đến kiếp nào mới được?!

“Chú, chú út, chuyện đã qua rồi thì cứ để nó qua đi, là tôi có mất không trông. Lấy địa vị của chú, muốn bao nhiêu cô thì có bấy nhiêu cô, tre già măng mọc, người trước ngã thì có người sau thế, chú xem, tôi dù gì cũng là xử nữ...”

“Chẳng lẽ mỗi lần cô đều còn trong trắng sao?”

An Mộc lại nghẹn, bỏ qua chuyện đó:

“Tôi nhỏ tuổi a...”

“Minh tinh nhỏ nhất tron giới giải trí cũng chưa có thành niên đâu!”

An Mộc nghẹn rồi lại nghẹn, tiếp tục bỏ qua cái này:

“Dáng người của tôi rất tốt a...”

“36B mà cũng tính là dáng người tốt sao?”

“Vóc dáng tôi cũng rất cao ráo!”

“Àn, nhưng mà tôi thích kiểu xinh xắn lạnh lợi.”

“Tôi lớn lên cũng rất xinh đẹp!”

“Lên giường tắt đèn, không phải tắt cả đèn như nhau sao?”

“...” An Mộc hết chỗ nói rồi, cô rõ ràng cũng là mỹ nhân số một số hai trong giới giải trí, tại sao khi qua miệng anh thì cô liền trở thành người không có chút ưu điểm nào vậy?”

Cô tức giận trừng mắt nhìn anh, đang trừng thì lại thấy đôi mắt anh cong lên vì cười.

Mẹ nó!

Người đàn ông này lại chơi cô rồi!

Trông mặt An Mộc đảo một vòng, hai tay liền vòng qua cổ anh, cả người dán lên người anh, thanh âm nũng nịu nói:

“Chú út, cho dù thế nào thì chúng ta cũng là tâm đầu ý hợp, làm cũng nhau chắc chắn rất có cảm giác, đúng không?”

Nói xong cô còn dùng đôi môi mềm nhẹ thổi hơi vào tai Phong Kiêu

Đôi mắt người đàn ông lập tức trầm xuống, bàn tay to lớn ôm trọn lấy eo cô, hơi dùng sức:

“Cô làm sao biết được chúng ta là tâm đầu ý hợp?”

An Mộc cười hắc hắc:

“Nếu như không phải, vậy thì tại sao anh lại ba lần bốn lượt đến tìm tôi?”

Nói xong câu đó, cô liền ngẩng đầu lên, kiêu hãnh như một vị nữ vương:

“Chú út, một lời thôi, một lần mười vạn!”

“Thành giao.”

Lời này vừa nói ra, người đàn ông liền cười ra tiếng, tiếp theo liền dùng thân thể mình đè cô xuống:

“Như vậy, hiện tại chúng ta có thể bắt đầu lần đầu tiên chưa?”

Dứt lời, anh liền hôn xuống.

Trong căn phòng nhỏ hẹp, truyền ra những âm thanh ái muội.

Lúc này đây, Phong Kiều thật sự rất vội vàng, nhanh chóng vào chuyện chính. An Mộc cảm thấy cô cũng như là một chiếc thuyền lá giữa đại dương mênh mông vậy, trước trận cuồng phong của biển cả, chỉ có thể tiếp nhận, cùng nhau đạt đến cực đỉnh.

Hai người cùng nhau nằm xuống, nam trên nữ dưới.

Phong Kiều vẫn không nhúc nhích, nơi nào đó vẫn còn trong cơ thể cô, tựa như vẫn đang lưu luyến chút mềm mại nào đó.

Bị thân hình của người đàn ông đè nặng, An Mộc liền cảm thấy thở không nổi.

Lúc lâu sau, An Mộc đẩy đẩy người đàn ông:

“Chú út..”

Giọng của cô trở nên khan đục, tựa như vừa mới vận động quá sức.

Câu này vừa mới nói ra cô liền hoảng sợ, bởi vì cô cảm giác được, nơi nóng rất nào đó lại bị lấp đầy rồi.

Mắt cô trừng to đầy hoảng sợ, khẽ nuốt nước bọt nói:

“Chú...chú út...”

Từng giọt từng giọt mồ hôi trên trán Phong Kiều bắt đầu lăn xuống mặt cô, từng giọt từng giọt một.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Em yên tâm, thể lực của tôi rất tốt

Editor: Quý Quý

Sau đó anh cúi đầu cười, “Em nói không sai, hai chúng ta hóa ra lại hòa hợp đến vậy.”

Dứt lời, anh thoáng chuyển động, An Mộc giật mình kêu lên một tiếng, sau đó chợt nghe anh nói, “Lần thứ 2.”

.....

Hai tiếng sau.

Tiếng nước chảy trong nhà vệ sinh vang lên.

Toàn thân An Mộc như muốn nhũn ra, kiệt sức nằm trên giường, nhìn những dấu vết trên người mình, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Cái tên đó muốn cô tận ba lần!

Kẹt kẹt một tiếng.

Người đàn ông quần chiếc khăn tắm màu hồng nhạt của cô quanh hông đi ra.

Những giọt nước li ty đổ xuống tụ lại trong vòm ngực của anh.

An Mộc nhìn, không nhìn được mà nuốt nước miếng.

Phong Kiều khi mặc quần áo trông khá gầy, không ngờ lại rắn chắc như vậy!

Cơ bụng màu đồng qua từng chuyển động của anh là mơ hồ ẩn hiện, làn da màu mật ong sáng bóng mê người.

Ngay cả động tác lau tóc cũng toát ra sức quyến rũ đặc biệt.

Rõ ràng lúc này hai người ở bên nhau, anh luôn là người chủ động, nhưng lúc này nhìn anh thể lực dồi dào chẳng khác gì bình thường.

An Mộc nghiêng răng kèn kẹt, không nhịn được lên tiếng, “Chú, đàn ông hẳn là có khả năng bảo tồn thể lực, một ngày làm nhiều lần như vậy, cần thận bị liệt dương đó!”

Phong Kiều nhú mày, ném cho cô một cái nhìn đầy ẩn ý: “Cảm ơn cháu dâu quan tâm, em yên tâm, thể lực của tôi rất tốt.”

An Mộc đỏ bừng mặt, “Yên tâm cái gì chứ?”

Phong Kiều cười, “Em thử nói nữa đi?”

An Mộc lập tức ngậm chặt miệng, nếu lại nó thêm e sẽ không có kết cục tốt!

Phong Kiều lau khô người liền bỏ khăn tắm ra, tự nhiên thay quần áo trước mặt cô.

Không ngờ người đàn ông này làm gì cũng đẹp mắt như vậy.

Ngay cả động tác mặc quần áo cũng đầy tao nhã.

Áo xống mũ mào chỉnh tề vào anh lại là Phong thiếu, ai có thể tưởng tượng được anh ở trên giường sẽ trở nên vô si thế nào?

Người đàn ông này diễn tốt như vậy, chưa biết chừng còn đạt được giải Oscar!

Điện thoại của Phong Kiều trên bàn rung lên.

Anh nhú mày nghe máy, giọng nói lãnh đạm, “Tôi biết rồi.”

Cúp điện thoại, anh rút ví lấy ra một tờ chi phiếu, đặt trên bàn, “Mấy ngày nay tôi có chút việc gấp, chuyện của em...”

“Tôi có thể tự giải quyết được.” An Mộc bình tĩnh mở miệng.

Phong Kiều nhú mày, dừng động tác một chút, lại nở nụ cười, đi đến bên giường tà mị nói: “Cháu dâu, nếu em đã biết hai người chúng ta là hòa hợp nhất, thì bảo vệ chính mình cho tốt.”

Nói xong, anh đứng lên, sửa sang lại quần áo một chút, rồi đi ra ngoài.

Anh đi rất dứt khoát, không hề quay đầu, làm An Mộc nhìn theo có chút buồn bã.

Nhưng cô lại tự vỗ vào đầu mình.

Hai người chỉ là người tình, hơn nữa... người đàn ông này, làm sao có thể đối xử thật lòng với phụ nữ chứ?

Cô còn ôm ấp hy vọng xa với gì đây?

Lắc lắc đầu, cô đứng dậy, cầm lấy tám chi phiếu trên bàn, chữ ký của Phong Kiều rồng bay phượng múa, mạnh mẽ có thừa, giống như con người anh.

Phong Kiều xuống lầu, đi ra khỏi khu nhà.

Ở một góc sáng sủa có bốn năm chiếc xe hơi đang đỗ.

Anh vừa đi tới, Vệ Uy liền bước ra khỏi một chiếc xe, mở cửa xe cho anh.

Đoàn xe chậm rãi chuyển động.

Trong xe Vệ Uy, một người đàn ông mở miệng: “Vệ Uy, thiếu gia đột nhiên bỏ lại cả đám cô đồng, thân là chủ tịch lại chạy tới C thị này xa xôi làm gì? Chẳng lẽ là... Kim Ốc Tăng Kiều?”

Vệ Uy sắc mặt lạnh lùng: “Thượng Quan, trông nom tốt cái miệng của anh.”

Vệ Uy quay đầu, nhìn thoáng qua dãy nhà cũ nát kia.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 145: Nguy cơ đã qua, không nghĩ tới là cô!

Edit: Phong Nguyệt

Xem ra, đích xác, không bình thường có cần phải báo cho lão gia và phu nhân không.

Ở giữa đoàn xe, Phong Kiều lái xe, nheo nheo mắt.

Kỳ thật, liên chính anh cũng không rõ, vì cái gì một hai phải tự mình tới thành phố C, thời điểm nhìn cái thiệp mời, lại đột nhiên sinh ra cảm xúc muốn gặp cô.

Phong Kiều anh chưa bao giờ áp chế tính tình của mình, tâm đã hướng tới, liền theo ý tâm đi.

Đoàn xe chậm rãi rời đi, một chiếc Audi ngừng ở trước cửa tiểu khu.

Đường Cảnh nhìn đoàn xe, nghi hoặc, đại nhân vật nào lại tới thành phố C đây?

Bất quá, anh không nghĩ nhiều, lái xe tiến vào tiểu khu.

Mà ở phía sau Đường Cảnh, một chiếc xe hơi màu trắng, cũng lái vào tiểu khu.

Sau khi Đường Cảnh lên lầu, trên xe hơi màu trắng, một người phụ nữ mang kính râm bước xuống, cô ngẩng đầu lên cử chỉ hết sức tao nhã, mày nhíu lại.

Nếu nhìn kỹ, là có thể phát hiện, người này đúng là hồng biến nửa bầu trời Đại minh tinh Hứa Lộ.

Mở kính râm xuống, cặp mắt của Hứa Lộ, tràn ngập tò mò.

Gần đây cô muốn hẹn gặp Đường Cảnh, nhưng anh luôn lấy cớ là bận, không rảnh.

Hôm nay cô có ý đi tìm anh, vừa lúc nhìn đến vẻ mặt vội vàng đi ra của anh, Hứa Lộ nhất thời tò mò, liền đi theo.

Cô lên lầu, bước chân không tiếng động, liền nhìn đến Đường Cảnh ngừng ở lầu ba, gõ cửa.

Cửa vừa mở ra, lộ ra gương mặt kinh điển của Đường Hạ.

Về mặt của Đường Cảnh chuyển thành nhu hòa, “An Mộc.”

An Mộc?

Hứa Lộ nghi hoặc ngưng mi.

Gần đây trên mạng rất ồn ào, cô biết An Mộc chính là vai chính trong chuyện tranh đoạt tài sản.

Chỉ là..... Đường Cảnh vì cái gì không kêu Đường Hạ mà lại kêu An Mộc chứ?

Đường Cảnh tiến vào phòng, Hứa Lộ bị nhốt ở bên ngoài.

Cô nhìn bên trong, kinh ngạc ngưng mi, cảm lấy di động, mở ra ảnh của An Mộc, tinh tế đi xem, đôi mắt của cô bỗng nhiên sáng ngời.

Khóe môi lộ ra nụ cười trào phúng, a, quân người là An Mộc hay là Đường Hạ, dám cùng Hứa Lộ ta tranh đàn ông..... Vậy đừng trách ta không khách khí!

—————*—————

Giờ phút này, Phong gia.

Phong Anh Hùng tức giận trực tiếp đem văn kiện ném tới trước mặt của Phong Từ Khiêm, “Nghiệt tử! Người nói cái gì?”

Về mặt của Phong Từ Khiêm yếu ớt, lần đầu tiên thấy tính tình của cha nóng nảy như vậy, nhện không được thấp giọng giải thích: “Cha, kỳ thật, vốn dĩ cái này là của cô ấy, trả lại cho cô ấy.....”

“Người đưa nhỏ này còn không mau câm miệng!” Tô Mỹ Huệ hét lớn một tiếng, ngăn cản Phong Từ Khiêm nói, nhìn về phía Phong Anh Hùng, “Lão

công, người đừng trách Từ Khiêm, Từ Khiêm từ nhỏ tính cách đơn thuần, trời sinh tính thiện lương, khẳng định là An Mộc cô ta mê hoặc Từ Khiêm!”

Phong Từ Nguyệt tiếp lời: “Chính là, cái tiểu kỹ nữ kia cũng quá già bộ đi! Ai biết tâm tư cô ta sâu như vậy, thế nhưng ẩn dấu nhiều năm như vậy! Cha, hiện tại làm sao bây giờ?”

Phong Anh Hùng hừ lạnh một tiếng, “Làm sao bây giờ? Người đừng quên, hiện tại chúng ta vẫn là người giám hộ của cô ta. ....”

Ánh mắt của Phong Từ Nguyệt sáng lên, “Ba, ý tứ của cha là, chỉ cần diệt trừ cô ta, cổ phần của cô ta, đến lúc đó vẫn là của chúng ta?”

Phong Anh Hùng nghe nói như thế, nhú mày lại, hừ lạnh một tiếng, “Nếu có thể diệt trừ cô ta đã sớm đã diệt trừ rồi! Chúng ta không thể có liên quan với xã hội đen, người không phải không biết!”

Phong Từ Nguyệt thất vọng cực kỳ.

Đúng lúc này, di động của Phong Anh Hùng vang lên. Ông nhú mày, không kiên nhẫn nghe điện thoại, người bên kia điện thoại, truyền đến một giọng nói đã thay đổi, “Phong tiên sinh, ta có cái phát hiện, tin tưởng ngài nhất định sẽ cảm thấy rất hứng thú.”

Nghe đối phương nói xong, vẻ mặt của Phong Anh Hùng hết sức kinh ngạc, tiếp theo lộ ra vẻ mặt tàn nhẫn, “Không nghĩ tới thế nhưng là cô ta!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146: Tới Đường gia nói chuyện hôn ước

Editor: Cà Chua.

Đường Cảnh tới đón An Mộc tới Đường gia.

An Mộc nghĩ ngợi một lúc, cuối cùng lắc đầu nói: “Hay là thôi, tôi. . .”

“Hiện tại an toàn của em là vấn đề lớn nhất, người nhà họ Phong nhất nhất muốn giết em thì phải làm thế nào đây?”

Câu nói đó của Đường Cảnh làm cho An Mộc trầm ngâm chốc lát, cuối cùng vẫn làm theo lời anh ta.

Dù sao từ nhà cô lên thủ đô cũng mất mấy ngày, mấy ngày này, đành phải làm phiền nhà họ Đường một phen!

Trên đường đi, Đường Cảnh hỏi thăm: “Tiếp theo em tính sẽ như thế nào?”

An Mộc lên tiếng: “Kêu gọi đầu tư từ bên ngoài, làm cho cổ phần trong tay Phong Anh Hùng co lại, An thị sẽ trở thành cổ đông lớn nhất.”

Đường Cảnh nhú mày: “Vậy em phải cần tới một trăm triệu đó.”

An Mộc gật đầu.

Đường Cảnh trầm tư một lát, rất lâu sau mới mở miệng: “Chỗ anh còn mấy ngàn vạn, sau khi về nhà, chúng ta thương lượng với bố mẹ một chút, xem có thể xoay sở được một trăm triệu hay không.”

Mấy ngàn vạn đó của Đường Cảnh là tiền riêng của anh ta.

Nhưng hiện tại anh ta không chút do dự lấy ra đưa cho cô.... cảm giác âm áp lan tỏa cơ thể An Mộc, nhưng cô chợt mở miệng: “Không cần, tôi. ....”

“An Mộc” Đường Cảnh mấp máy môi, giọng nói trầm ấm, cắt ngang lời nói của An Mộc.

Xe vừa dừng lại ở chỗ đèn xanh đèn đỏ, Đường Cảnh quay đầu, cặp mắt đen sâu thăm nặng nề nhìn chằm chằm An Mộc: “Một ngày trước ngày mất, đi đã trở về Đường gia, em biết tại sao không?”

Đường Cảnh dứt lời cùng thái độ sừng sốt của An Mộc.

Giọng nói của Đường Cảnh vừa lạnh nhạt, vừa có chút ôn hòa ảm áp: “Dì nói, dì muốn cho em từ hôn, sau đó chúng ta sẽ đính hôn”.

An Mộc ngây người.

Khi còn nhỏ mẹ cũng thường nói giống như vậy, hơn nữa lời từ hôn từ phía Phong gia đã được cô xác nhận lại rất nhiều lần, thế nhưng An Mộc chưa lần

nào nghĩ tới, quyết định này lại được mẹ cô trực tiếp đưa ra!

Tám năm trước, khi thanh danh của Phong Từ Khiêm bắt đầu lan rộng một chút, bố mẹ cô đã nghĩ đến việc từ hôn.

Cô nhớ rõ đó là một ngày trời nắng đẹp, mẹ cô vừa bước ra đến cửa, nhìn cô tự hào: "An Mộc nhà chúng ta xinh đẹp như vậy, đừng lo, mẹ sẽ chọn cho con một người trưởng phu tốt nhất để đính hôn."

Sau đó, bọn họ trở về từ Phong gia và bị tai nạn xe.

Bàn tay đột nhiên bị một bàn tay to ảm áp nắm lấy, An Mộc lấy lại tinh thần mới biết Đường Cảnh đang nắm lấy tay cô: "Vậy nên An Mộc, em đừng tỏ ra xa lạ, chúng ta đích thị là người một nhà".

Ánh mắt anh ta cực kì nghiêm túc, bị nhìn như vậy làm cho An Mộc đột nhiên cảm nhận được áp lực rất lớn.

Đường Cảnh thích cô thật lòng.

Ngay lúc này, Đường Hạ của chính thời điểm này đang cảm nhận được điều đó.

Nhưng,.....

Nếu không có Phong Kiều, nếu như cả thể xác và tâm hồn của cô thực sự thanh sạch, cô sẽ nguyện làm theo sự an bài của mẹ.

An Mộc nhắm mắt lại, thở dài, cô lấy bàn tay kia gỡ bàn tay của Đường Cảnh ra: "Anh à, mẹ tôi chỉ nói đùa thôi, anh đừng tin".

Sắc mặt Đường Cảnh lập tức trở nên buồn bã, định mở miệng thì An Mộc đã chỉ tay về phía đèn đã chuyển màu xanh: "Kìa, có thể đi tiếp rồi".

Đường Cảnh trầm mặc nhìn cô, rất lâu sau mới quay lại phía trước, lái xe.

Trong xe chỉ có hai người, không gian lại trầm mặc như thế, thật khó xử.

An Mộc quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, xe tiến thẳng vào sân nhà họ Đường, lúc cô mở cửa xe bước xuống, liền nhận ra bên ngoài cửa còn xuất hiện một chiếc BMW mini màu trắng.

An Mộc nhướn mày hỏi: "Trong nhà có khách sao?"

Đường Cảnh nhìn chiếc xe, vừa nhìn dường như đã thấu rõ, hồ hững mở miệng: "Là Hứa Lộ".

Nghe thấy cái tên Hứa Lộ, An Mộc liếc mắt nhìn Đường Cảnh một cái, lại gần, thấp giọng nói nhỏ: "Anh à, cô ấy cũng có ý với anh đó!"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 147: Hứa Lộ châm ngòi, bà Đường mất hứng

Editor: Tuna

Đôi mắt lạnh lẽo của Đường Cảnh khẽ quét qua người cô ột chút, mở miệng nói:

"Đừng nói bừa, đây là do công việc thôi."

An Mộc biểu môi, có quý mới tin Hứa Lộ đối với anh không có hứng thú!

"Lần trước ở phim trường, ai đó làm đồ bình dâm, tôi cũng bị trúng đạn lấy, anh vẫn còn phủ nhận sao?"

Đường Cảnh liếc cô một cái, nhàn nhạt giải thích:

"Hứa Lộ là người không tồi, chỉ là không quân được miệng mồm, cô ấy ghét nhất là quy tắc ngầm, lần trước đối xử với cô như vậy cũng là do hiểu nhầm thôi."

Đấy!

Xem bộ dáng này của Đường Cảnh, thực đúng là quá tin tưởng cách làm người của Hứa Lộ a.

Nhưng mà, An Mộc vẫn không thể nào thích cô ta, ánh mắt của cô ấy....không đơn thuần.

Tại phòng khách của Đường gia.

Sau khi Đường Cảnh cùng An Mộc xuống xe, liền tới trước mặt mọi người.

“Xem bọn họ kia, đúng là trời sinh một cặp mà!”

Bà Đường đang ngồi kế bên Đường lão phu nhân, mẹ ruột của Đường Cảnh nghe thấy thế thì quay sang nhìn Đường lão phu nhân, sau đó lại nhìn hai người đang tiến về phía này, trên mặt liền hiện lên vẻ không vui.

Hứa Lộ đem thần sắc của cả hai người ấy thu hết vào trong mắt, ánh mắt trầm xuống, giả vờ kinh ngạc nói:

“A? Kì không phải là Đường Hạ sao?”

Bà Đường nghe thấy thế thì liền nghi hoặc nói:

“Cái gì Đường Hạ?”

Hứa Lộ tủm tỉm cười nói:

“Bác gái, nhất định là do bác gần đây không xem qua bộ phim ‘Đông Hoa công chúa’, Đường Hạ chính là nữ diễn viên chính trong bộ phim đó, không ngờ, mọi người cũng quen biết a!”

Hứa Lộ làm ra vẻ mặt ‘thì ra là thế’

“Nói đi cũng phải nói lại, một người mới vừa mới bắt đầu sự nghiệp lại có thể đóng vai chính. Châu vốn còn tưởng là do cô ấy dùng quy tắc ngầm, thì ra là thế này!”

Nghe được chuyện Đường Hạ là một diễn viên, sắc mặt bà Đường liền tối lại. Nghe Hứa Lộ nói câu tiếp thì sắc mặt bà khôn thể khó coi hơn nữa. Bà Đường không phải là dạng phu nhân nhà giàu không bước chân khỏi cửa, bà ở xí nghiệp của Đường gia nhận chức tổng giám đốc, Đường gia có đầu tư cho ‘Đông Hoa công chúa’ hay không bà hiểu rất rõ.

Nhưng nếu không phải Đường gia hậu thuẫn phía sau, An Mộc ở Phong gia đã chịu đủ chèn ép, làm như thế nào mà có thể liên hệ được với đoàn phim, còn lấy được vai chính?

Lúc con trai bà muốn tiến vào ngành giải trí bà đã cảm thấy không bằng lòng, nếu con dâu tương lai còn là người của giới giải trí.....

Sắc mặt bà Đường đen lại.

Cố tình, Hứa Lộ còn nói:

“Lúc ở đoàn phim a, Đường Cảnh liền một mực cứng chiều, từ khi quen biết cho tới giờ còn chưa từng thấy anh ấy có được lúc ôn nhu như vậy, hai người họ là thanh mai trúc mã, cảm tình thân thiết, có phải là do cũng nhau lớn lên?”

Bà Đường không thèm chú ý đến lời nói công kích ngầm của cô ta, cười tủm tỉm nói:

“Cũng không hẳn, chỉ là lúc nhỏ cũng thường xuyên chơi đùa với nhau!”

Nhưng từ khi An Mộc lên mười, hai người họ cũng không có gặp lại!

Sắc mặt bà Đường đầy vẻ khó chịu, chẳng lẽ mấy năm qua, An Mộc đều qua lại với con trai bà.?

Thật đúng là!

Lúc đó trên người cô ta vẫn mang hôn ước, vậy mà vẫn dám qua lại với con trai bà!

Phía bên kia, khi An Mộc cùng Đường Cảnh đi vào phòng liền nhìn thấy ba người đang ngồi trên sofa, An Mộc tủm tỉm chào hỏi:

“Cháu chào bà ngoại! Con chào mẹ!”

Đường lão phu nhân ngoắt ngoắt An Mộc:

“Ai da, con bé này, mau lại đây, để ngoại nhìn xem có hay không lại gầy đi a?”

An Mộc lại gần ngồi bên cạnh Đường lão phu nhân, đang định nói vài câu cùng bà Đường thì thấy bà ấy đột nhiên đứng dậy:

“Tôi còn có chút chuyện, mọi người cứ từ từ tán gẫu nhé.”

Nói xong liền trực tiếp đi lên lầu.

Đề lại An Mộc đang cảm thấy vô cùng xấu hổ.

Trong ánh mắt của Hứa Lộ ngập tràn ý cười, đứng lên nhìn về phía Đường Cảnh:

“Đường Cảnh, anh rảnh không? Chúng ta cùng nhau bàn bạc một chút chuyện đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148: Phong Tử Khiêm chặn lối: Trả lại cổ phần cho tôi

Editor: Cà Chua

Ngày hôm sau An Mộc liền đi tới trường đại học thành phố C làm thủ tục thôi học.

Để tránh tình trạng làm đảo lộn, cô lấy bộ mặt của An Mộc tới trường.

Lý Mạt Mạt ôm cô gào khóc mãi không thôi chẳng khác nào một cuộc tiễn đưa sinh li tử biệt.

An Mộc nhìn Lý Mạt Mạt, đột nhiên cảm thấy có lẽ bản thân mình quá tuyệt tình,

Cùng lắm là tiếp xúc được vài lần, nhưng Lý Mạt Mạt đối tốt với cô như vậy mà cô chẳng phút nào nghĩ ngợi đến điều đó.

Dường như từ năm lên mười tuổi, cô đã không còn có tâm trí mà kết giao bạn bè, càng không có khái niệm bạn tốt.

Nhìn Lý Mạt Mạt khóc nức nở, An Mộc thở dài, vỗ vỗ bả vai cô ấy: “Đừng khóc nữa, mình đi là muốn tới thi đỗ đại học trên thủ đô, nếu có dịp tới thủ đô cậu vẫn có thể đi tìm mình mà”.

Lý Mạt Mạt gật đầu.

Mang theo sách giáo khoa và hành lý, An Mộc đi đến cổng trường, lại quay đầu nhìn ngôi trường một lượt, vốn dĩ cô vẫn cho rằng, số lần cô tới đây học chỉ đếm được trên bàn tay nhưng đến lúc phải rời đi, trong lòng trước sau vẫn có chút phiền muộn.

Cô thở dài, vừa bước tiếp được hai bước, bỗng bị Phong Tử Khiêm từ đâu chạy tới chắn lối.

Phong Tử Khiêm sắc mặt tối tăm, nhìn An Mộc lên tiếng: “Tôi nghĩ lại rồi, cô đem cổ phần trả lại cho tôi đi.”

An Mộc thật là dở khóc dở cười!

Phong Tử Khiêm liệu có biết chắc năm nay anh ta đã hai mươi ba hay là mới lên ba?

Cô liếc mắt nhìn Phong Tử Khiêm một cái, trực tiếp lách người rẽ hướng rời đi.

Nhưng không ngờ Phong Tử Khiêm thoát cái đã túm được cánh tay cô, hung tợn lên tiếng: “Tôi đang nói chuyện với cô cô có nghe không hả? Mẹ tôi nói, nếu tôi không hồi phục lại chỗ cổ phần đó, sẽ đóng thẻ tín dụng của tôi!”

An Mộc nhìn cánh tay bị anh ta túm chặt, lạnh lùng mở miệng: “Buông ra”.

“Không buông, trả lại tôi chỗ cổ phần!”

Đúng lúc lúc đó, An Mộc nghe thấy đâu đó có tiếng gọi: “Anh ơi”, tiếp theo là tiếng máy ảnh tách tách chụp.

Cô lập tức quay đầu lại, thấy bốn xung quanh là rất đông paparazi vây đến, liên tục đặt câu hỏi với hai người: “Xin hỏi cô An và anh Phong, hai người tới đây làm gì?”

Phong Tử Khiêm vội cướp lời: “Cô ta đã lừa lấy đi cổ phần của An thị đang trong tay tôi!”

Bị nhiều người vây quanh như vậy, An Mộc nóng nảy, một tay cố gắng vùng ra khỏi bàn tay Phong Tử Khiêm, một tay dùng sức gỡ bằng được bàn tay đó, Phong Tử Khiêm đau quá kêu lên một tiếng, cuối cùng An Mộc cũng rút được tay ra, vừa bước vội được hai bước, liền nghe được tiếng mắng kèm theo sự đau đớn của Phong Tử Khiêm.

“Đồ lừa đảo!”

“Cô ta lớn lên xấu xa hiểm độc như vậy, sao tôi có thể kết hôn cùng cô ta cơ chứ?”

“Hừ, tôi bị lừa? cô ta cả ngày đi theo tôi mang tâm địa xấu xa như vậy, tôi chắc chắn là sẽ có lúc nhẹ dạ bị lừa rồi!”

Những lời ác khẩu liên tục được nói ra, An Mộc bị bỏ lại phía sau.

Cô lau mồ hôi trên trán, trước giờ, tình cảm của Phong Tử Khiêm đối với Đường Hạ cũng làm cho cô có chút áy náy, nhưng giờ đây, cô lại cảm thấy anh ta ích kỉ và đáng ghét vô cùng tận!

Cô bắt xe trở lại nhà họ Đường.

Tại phòng khách, bà Đường đã tan tằm về nhà, Hứa Lộ đang cùng Đường Cảnh trao đổi gì đó.

An Mộc bước vào, Đường Cảnh liền đứng lên: “Về rồi à!”

An Mộc thoáng thấy sắc mặt bà Đường có chút không vui, nên cũng chỉ “Ừ” một tiếng.

Cô xách hành lí qua phòng khách lên tầng hai, Đường Cảnh tiến lên một bước: “Để anh giúp em mang lên”.

“Chị Lý!” bà Đường đột nhiên lên tiếng, bảo mẫu Lý từ trong bếp đi ra, “Sao thế phu nhân?”

Bà Đường chỉ tay về phía An Mộc: “Còn không mau giúp cô An mang hành lí lên, muốn thiếu gia phải tự mình động tay sao?”

An Mộc nhìn bảo mẫu Lý cười cười: “Làm phiền thím rồi.”

Bảo mẫu Lý đẩy hành lí lên lầu, An Mộc định đi theo sau, bà Đường lại kêu cô ở lại: “An Mộc, quay lại đây.”

An Mộc nghi hoặc qua ngời, bà Đường liền đem Ipad đưa cho cô: “Cô nhìn cái này xem!”

Ngữ khí cực kì nghiêm khắc.

An Mộc cúi đầu, nhìn ngay thấy tiêu đề của mẫu tin: Gia tộc không gia giáo, ngay cả đôi hôn thê cũng sẵn sàng gây chuyện bên đường trước bàn dân thiên hạ.

Nội dung bài báo nói về việc cô và Phong Tử Khiêm ẩu đả bên đường, tố chất rất kém cỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Em cũng là khách của nhà họ Đường!

Editor: Quý Quý

Sắc mặt An Mộc lập tức sa sầm xuống.

Việc cô đến trường ngày hôm nay, rốt cuộc là ai tiết lộ cho đám paparazi?

Cô xuất quỷ nhập thần, mang hai thân phận, cho nên đến nay nếu không phải cô cố ý xuất hiện trước truyền thông, hình tượng An Mộc này chưa bao giờ bị ai phát hiện.

An Mộc đang trầm tư thì có người nói chuyện.

Hứa Lộ nhìn An Mộc, lời nói mang theo ý cảnh trọng, “An tiểu thư, theo lý thuyết tôi là người ngoài, không nên xen vào chuyện của người khác, tôi xem cô như em gái trong nhà, tuy chuyện tranh đoạt tài sản là chuyện của nhà họ An, nhưng đây là hai chuyện khác nhau. ....Nhất là nếu sau này chuyện cô là Đường Hạ bị truyền ra ngoài, hình tượng của cô cũng sẽ bị ảnh hưởng, dù sao cũng rất. ....Nếu cô kết hôn với Đường Cảnh, sẽ gây ra ảnh hưởng vô cùng. ....”

Hứa Lộ nói ra mấy câu này, mấy người trong phòng khách lập tức im lặng.

An Mộc ngẩng đầu, thấy bà Đường đang nhìn cô, ra vẻ hiểu biết, “An Mộc, cho dù cháu không lo lắng cho nhà họ An, cũng nên nghĩ đến nhà họ Đường,

nhà chúng ta ở C thị nhiều năm chưa bao giờ có bất kỳ tai tiếng nào!”

An Mộc nhú mày.

Đào mắt qua Hứa Lộ, lúc bà Đường và Đường Cảnh không để ý, trong mắt cô ta toát ra vẻ đắc ý.

Hơn nữa bà Đường đối với cô từ đầu đến chân đều không hài lòng.

Trái tim An Mộc trùng xuống.

Trước đây, bà Đường rất thích cô, nhưng vì sao khi cô vừa trở về, bà Đường lại trở nên vô nghiêm khắc đến vậy?

Đường Cảnh cau mặt lên tiếng, “Mẹ, Hứa Lộ, hai người...”

“Vậy ý của mẹ...” An Mộc cắt ngang Đường Cảnh, đứng bật dậy.

Cô biết, chính mình hẳn nên vững vàng, nhưng Hứa Lộ đã thành công chọc cho cô tức giận.

An Mộc cô từ giây phút rời khỏi nhà họ Phong, sẽ không bao giờ nhún nhường cam chịu bất luận kẻ nào gây khó dễ, cho dù đó là bà Đường cũng không ngoại lệ!

An Mộc nhếch khóe môi, lạnh lùng châm chọc, “Anh ta đánh cháu nên cháu phải chịu sao?”

Cô nhìn thẳng vào bà Đường, “Mẹ, ý của mẹ là vậy?”

Bà Đường bị hành động này của cô khiêu khích, tức giận nói, “An Mộc, sao cháu lại nói vậy? Chúng ta đang bàn luận, là nói đến chuyện này bị phóng viên chụp được, cháu...”

“Bàn luận mà mẹ có thể để một người ngoài tùy tiện phán xét hành vi của cháu không đúng, đây là cách bảo vệ cho cháu sao?”

Bà Đường tức giận đến hít thở không thông.

Đường Cảnh vội vàng tới đỡ bà Đường nói, “An Mộc, em bớt nói vài câu đi.”

An Mộc nhìn Đường Cảnh, ánh mắt lạnh lẽo, “Thật ngại quá, con người em không chịu được khi bị chỉ trích, nhất là.....từ một người ngoài.”

Nói xong cô liếc mắt về phía Hứa Lộ, ý ám chỉ cô vô cùng rõ ràng.

Hứa Lộ đứng lên, vẻ mặt bất đắc dĩ, ra vẻ rộng lượng không chấp nhặt trẻ con, “Là lỗi của tôi, mọi người đừng âm ỹ nữa, tôi không nên xen vào chuyện của người khác, An tiểu thư đừng làm bác Đường tức giận, bác ấy bị huyết áp cao, tức giận thường xuyên không tốt cho sức khỏe.”

“Ồ, Hứa tiểu thư, kỳ thật tôi không hiểu nổi, rốt cuộc là loại công việc gì mà cô phải đến tận đây để thảo luận? Chẳng lẽ thời gian của các người tại công ty không đủ? Hay phải nói rằng.....cô thực sự rất thích cái nhà này?”

An Mộc vừa nói, Đường Cảnh lập tức mở miệng, “An Mộc, Hứa Lộ là khách, không được vô lễ như vậy.”

An Mộc quay đầu, nhìn thoáng qua Đường Cảnh, tươi cười trên mặt rét lạnh hơn băng, “Chắc anh đã quên, em cũng là khách của nhà họ Đường.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Phong tiên sinh, xin gọi ta là An Mộc

Edit: Phong Nguyệt

Nói xong câu đó, cô trực tiếp lên lầu.

Nằm ở trên giường lớn trong phòng khách sạn, An Mộc cảm thấy bức bối.

Tâm tình như thế nào cũng không bình tĩnh được, ý tứ của Đường phu nhân, cô hiểu rất rõ, Đường gia không chào đón cô.

Nghĩ mấy ngày nay, toàn bộ Đường gia, cũng chỉ có Đường lão thái thái cùng cô nói mấy câu, còn lại toàn dùng bộ dạng hồ hững lạnh lẽo, An Mộc thờ dãi.

Cô đứng dậy, thu thập hành lý, mở cửa phòng ra, liền nhìn thấy Đường Cảnh ở ngoài cửa, thấy phòng mở ra, vẻ mặt lập tức xấu hổ, nhưng nhìn trên tay cô đang xách hành lý, lại nhũn mảy, tiến về phía trước một bước, túm chặt tay cô, “An Mộc, đừng chơi tính tình trẻ con nữa.”

Hành vi của chính mình, ở trong mắt của anh ta, hóa ra đều là tính tình trẻ con?

An Mộc đột nhiên cười, “Anh trai, ta không chơi tính tình trẻ con, mợ không thích ta, ta ở lại chỗ này, bắt quá sẽ tạo phiền toái cho mọi người, cho nên ta.....”

“An Mộc, ta đã nói chuyện với mẹ, về sau sẽ không ở trước mặt người ngoài giáo huấn cô, còn có.....” Đường Cảnh nhìn cô, lại mở miệng, “Ta đã nói với Hứa Lộ, công việc về sau, trong thời gian làm việc, tan việc sẽ không nói chuyện.”

Nói xong câu đó, anh lại tiến về phía trước một bước, “Qua hai ngày, ta phải đi thành phố B đóng phim, chúng ta không nên làm khó nhau? Bằng không ta ở nơi khác, khẳng định lo lắng cho cô.”

Nghe đối phương bên trong lạnh nhạt, xen lẫn lời nói nhàn nhạt cùng khẩn cầu, An Mộc mềm lòng, cô nhìn hành lý trong tay, gật gật đầu, “Đi tốt.”

Thời gian kế tiếp, An Mộc vẫn luôn bận tạo áp lực cho An Thị, làm cho bọn họ phải chịu vốn đầu tư bên ngoài, bắt quá Đường gia cũng chỉ là chỗ để cô ngủ, cho nên cũng không có gì phát sinh không thỏa mái.

Xí nghiệp An Thị đang kêu gọi vốn đầu tư bên ngoài, nhưng bởi vì trong khoảng thời gian này, tin tức trên mạng đang nháo đến mức ồn ào, lúc đầu một ít người bình luận rất tốt, đều bắt đầu xem chừng, bất ngờ đầu tư vốn.

Đang ở thời điểm Phong Anh Hùng đau đầu, liền có người liên hệ cho ông, tỏ vẻ nguyện ý lấy ra một trăm triệu một ngàn vạn đầu tư!

Phong Anh Hùng rơi vào đường cùng tỏ vẻ đồng ý, nhanh chóng quyết định làm thủ tục.

Sự tình thật thuận lợi, thời gian mấy ngày nay, trong tay của An Mộc liền có 51% cổ phần của An Thị, liền trở thành cổ đông lớn nhất của An Thị, quyền lên tiếng rất lớn.

Hôm nay, xí nghiệp An Thị tổ chức đại hội đồng sự(hội đồng quản trị).

Trước khi ra cửa An Mộc, trang điểm rất nhẹ.

Đây là thời điểm, cô dùng khuôn mặt chân chính của mình, xuất hiện ở trước mặt mọi người!

Sợ làm nổi bật tâm tư của mình, cô phải tạo ra khí phách cho mình, cho nên An Mộc thường xuyên một bộ trang phục nghề nghiệp, khuôn mặt non nớt, trang phục màu đen làm nổi bật lên, đều có vẻ thành thực vài phần.

Con mắt của cô, rất sắc bén, hiểu rõ triệt để.

Đường gia phái tài xế đưa cô đến xí nghiệp An Thị, xe chậm rãi đi tới, cô vừa xuống xe, đảm bảo an toàn hoa mắt.

Này, này ai a? Sao lại có thể xinh đẹp như vậy!

Phòng họp xí nghiệp An Thị.

Các người cổ đông cao cấp ngồi ở phía dưới, Phong Anh Hùng như cũ ngồi ở vị trí đầu, bởi vì có tài sản một trăm triệu, ông ở công ty có cổ phần nhiều nhất.

Toàn bộ phòng họp lặng ngắt như tờ, đều đang chờ đợi tân cổ đông đến.

Thời gian hội nghị tới gần, ngoài cửa của phòng họp, truyền đến tiếng lộc cộc của giày cao gót.

Cửa phòng họp mở ra, mặt An Mộc mỉm cười đi vào.

Phong Từ Khiêm ngồi ở dưới, trong nháy mắt nhìn thấy cô, vụt đứng lên, lắp bắp mở miệng, “Đường, Đường Hạ?”

Mặt của An Mộc vẩy lên một cái, muôn vàn hào hoa phon

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131. Chưa không tới một trăm triệu, tôi cũng không cần

Editor: Cà Chua.

Hôm nay là đại hội cổ đông lớn nhất được tổ chức tại An thị mỗi năm một lần, bất cứ ai là cổ đông của An thị nhất định phải được biết đến dịp này để tham gia.

Các vị cổ đông và giám đốc doanh nghiệp nhìn Phong Anh Hùng ngồi ở vị trí cao nhất, không lộ ra mấy may nét kinh ngạc trên khuôn mặt.

Cho dù có người đầu tư một trăm triệu, một ngàn vạn, nhưng tính đến 30% cổ phần trong tay Phong Anh Hùng, An thị vẫn là cổ đông lớn nhất.

Tuy rằng Phong Tử Khiêm đem cổ phần trong tay chuyển nhượng cho An Mộc, nhưng thân là con trai lớn nhất của cổ đông An thị, anh ta ở An thị trên danh nghĩa là tổng giám đốc, đương nhiên cũng phải có mặt trong buổi hội nghị này.

Ngồi ở chỗ này chán chết, Phong Tử Khiêm nhìn tới hai vị trí trống kia, sắc mặt rất khó coi.

Trong đó một chỗ, nhất định là An Mộc ngồi.

Một nhóm cổ đông đang ngồi cùng nhau, đưa mắt nhìn người phục vụ hạ đồ ăn, tranh thủ lấy lòng Phong gia, mở miệng châm chọc:

“Trong các người ai nói xem, cô An bao giờ mới tới nhỉ?”

“Không phải là còn quá trẻ nên kiêng dè không dám tới đó chứ?”

“Sau khi nắm được cổ phần thì sao? An thị còn ở trong tay Phong gia, ông nói xem cô ấy cùng với nhà họ Phong sẽ làm nên chuyện gì?”

“Để tôi xem nào, cô ấy quá thích Phong đại thiếu gia, bị từ hôn chắc trong lòng cũng đang rối bời lắm!”

Phong Tử Khiêm nghe những lời này mới thấy trong lòng có chút dễ chịu.

An Mộc kia mang hình tượng xấu như vậy, dựa vào cái gì mà có quyền sai khiến anh ta?

Ngày đó cô ta còn dám ra tay với mình, đúng là có chút thẹn quá hóa giận.

Giờ chứ!

Phong Tử Khiêm lắc lắc đầu, cô ta vì yêu mà sinh hận, thật là phiền phức!

Ngồi dưới Phong Tử Khiêm là Phong Tử Nguyệt, cũng mở miệng châm chọc:” Tử Khiêm, tôi thấy anh chỉ cần nói với cô ta vài lời hay ho, phần cổ phần kia chắc chắn sẽ trở lại với anh, cô ta thích anh như vậy, hoặc là anh có thể dùng thân, bồi cho cô ta cả đêm mà, hi sinh một chút có sao?”

Nghe nói vậy, sắc mặt Phong Tử Khiêm tối sầm:”Bồi cô ta cả đêm? Sao có thể chứ!”

Phong Tử Nguyệt cười tủm tỉm mở miệng:”20% cổ phần của công ti cũng đang giá bốn ngàn vạn, Tử Khiêm à, anh đừng hành động theo cảm tính, cả đêm để lấy bốn ngàn vạn, chẳng phải rất đáng giá sao! Hơn nữa anh lại là đàn ông, cũng đâu có thiệt gì mấy.”

Phong Tử Khiêm nhàu mày:”Cho không cô ta một đêm, có cho tôi một trăm triệu tôi cũng không làm, cô cũng không phải chưa nhìn thấy bộ mặt xấu xí của cô ta!”

“Tất đền, ai chả như ai?”

Phong Tử Khiêm tức khắc mở miệng:”Người phụ nữ khác, những điểm xấu khác ta còn chưa tính nhưng ít nhất cũng phải có ngực, còn An Mộc... bồi cô ta cả đêm, tôi sẽ cảm thấy chính mình đang ngủ cùng một người đàn ông! Thật ghê tởm!”

Câu nói vừa dứt, cả phòng tức khắc bật cười haha.

Phong Tử Khiêm thấy vậy lại càng phấn khích, tiếp tục:”Tôi chắc rằng, các ngài hôm nay đều mang theo tới một chiếc kính râm.”

“Vi sao lại thế?” Có người hỏi lại.

Phong Tử Khiêm tiếp lời:”Tốt xấu cũng để đỡ chói mắt, nhìn thấy sinh vật xấu xí như vậy, nguy cơ hỏng mắt là rất cao, ha ha ha!”

“Ha ha ha!”

Trong căn phòng vang lên một tràng cười nhạo.

Bầu không khí bên trong đây, thời gian, chỉ hướng về thời điểm 9 giờ sáng.

9 giờ sáng, đại hội cổ đông chính thức bắt đầu.

Đúng lúc này, mọi người đồng loạt đều nghe thấy tiếng gót giày lộp cộp từ bên ngoài.

Âm thanh không nhanh không chậm, làm cả căn phòng lập tức yên tĩnh lại.

Mọi người đồng loạt hướng mặt về phía cửa, đợi dài cổ, cuối cùng cổ đông lớn thứ hai của công ti đã đến.

Tiếng giày cao gót dừng ở trước cửa, bên trong dường như hoàn toàn tĩnh lặng, chỉ khi có tiếng ghế bị kéo lên, mọi người mới tản ra một chút.

Trước tiên, ai cũng cảm thấy trước mặt mình là một dáng hình kiều diễm!

Đứng ở cửa là một cô gái mảnh mai yếu điệu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Phong thái nữ vương – An Mộc

Editor: Quý Quý

Tuy cô mặc đồ công sở màu đen, nhưng sự quyến rũ của cô là không thể che giấu.

Lại nhìn khuôn mặt kia..

Mọi người đều tròn mắt...

Giương mặt xinh đẹp kia như găm vào mắt mỗi người, khiến cho mọi người chỉ có thể nhìn một mình cô, nhìn đến thất thần!

Tuyệt mỹ!

Giờ phút này mọi người đều cảm thấy bao nhiêu ngôn từ dùng để diễn tả vẻ đẹp của cô đều trở nên nhàm chán.

Đám người này đều xuất thân từ các gia đình phú quý, đã gặp qua không ít minh tinh, người con gái trước mặt, phải nói là tuyệt sắc!

Vẻ đẹp của cô thoát tục đến mức không một ai dám có suy nghĩ muốn xâm phạm.

5 giây trôi đi, đám người trong phòng họp mới hoàn hồn.

Trước ánh mắt kinh ngạc ngỡ ngàng của bọn họ, An Mộc chậm rãi đi vào phòng họp.

Thân hình gầy gò không thể át đi sự uy nghi lạnh lạnh toát ra từ cô, cô vừa bước vào, toàn bộ phòng họp đều có cảm giác thanh gươm sắc đã được rút ra khỏi vỏ.

Trợ lý phòng họp nuốt nước miếng, rốt cục cũng tỉnh lại, “Đường tiểu thư, mời đi bên này.”

Nói xong, anh ta kéo chiếc ghế cao nhất bên cạnh Phong Anh Hùng.

An Mộc hít một hơi, khóe môi nhếch lên lạnh lẽo, chậm rãi bước tới.

Cô không hề biết, tư thái của cô lúc này rất giống với tên yêu nghiệt nào đó, cô đã bắt tri bắt giác học được sự ung dung thản nhiên của người đó, nắm thế chủ động trong tay.

Cô từng bước đi tới đứng trước mặt Phong Anh Hùng.

Nhưng, cô không ngồi xuống, mắt nhìn thẳng vào Phong Anh Hùng.

Bộ dáng khiêu khích này...

Mọi người trong phòng họp đều hít sâu một hơi.

Cô muốn Phong Anh Hùng nhường lại vị trí đó cho cô!

Trong nháy mắt, cả phòng đều lặng ngắt như tờ.

Phong Anh Hùng ngồi đó, dáng người trầm ổn, không hề có ý đứng dậy.

Trong khi An Mộc vẫn đứng bên cạnh ông, thân hình gầy gò chỉ bằng một nửa Phong Anh Hùng, nhưng khí thế lại không mấy may kém cỏi.

Hai người ở thế giằng co, Phong Anh Hùng rốt cuộc cũng lên tiếng, “Hóa ra cổ đông mới của An thị là Đường tiểu thư.”

An Mộc nhếch môi, “Không sai.”

Phong Anh Hùng gật đầu, “Đường tiểu thư muốn ngồi vị trí này?”

“Đương nhiên.”

Phong Anh Hùng chưa kịp nói gì, Phong Tư Nguyệt đã lên tiếng, “Đường tiểu thư, hiện tại có chỉ có trong tay 305% cổ phần, không có tư cách ngồi chỗ đó, ba tôi mới là cổ đông lớn nhất.”

An Mộc quay đầu nhìn Phong Tư Nguyệt, “Vậy sao?”

Phong Từ Khiêm nhìn An Mộc, trong khoảnh khắc liền ngây ngẩn.

Tuy sớm biết Đường Hạ xinh đẹp như thế nào, nhưng cho tới bây giờ cũng không ngờ phong thái này của cô lại xuất chúng như vậy.

Nhất là đôi mắt phượng kia, hôm nay cô bận trang sức trang nhã, trang điểm mắt đậm hơn một chút khiến đôi mắt rạng rỡ lấp lánh như bảo thạch.

Phong Từ Khiêm cứ ngây ngốc nhìn nữ thần của mình, hồi lâu sau mới hoàn hồn.

Đầu óc vẫn còn chưa tỉnh táo hẳn đã vui sướng nói, “Đường Hạ, dĩ nhiên là em.”

Anh lập tức đứng bật dậy đi đến bên cạnh An Mộc, bộ dáng nịnh bợ, hoàn toàn khác xa con người mới vừa rồi còn cao ngạo được người khác nịnh bợ.

Phong Từ Khiêm sung sướng nhìn cô, “Đường Hạ, hóa ra em là cổ đông của xí nghiệp An thị!”

Nói xong, ánh mắt anh sáng rực lên, “Có phải là em sợ gã cho anh sẽ chịu áp lực cho nên đầu tư vào An thị, nắm cổ phần trong tay rồi sau này có thể ngồi chung bàn ăn với nhà anh?”

Phong Từ Khiêm bước lên nắm lấy tay cô, “Đường Hạ, em không cần phải làm như vậy, tình cảm của anh dành cho em, tuyệt đối sẽ không để cho em chịu áp lực.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: Tôi chính là con nhỏ xấu xí trong miệng anh!

Editor: Tuna

An Mộc nghe anh nói, đúng là dở khóc dở cười!

Trên đời này tại sao lại có loại người đàn ông vô sỉ lại còn tự kiêu như vậy?

Cô khẽ lui về sau một bước, tránh né sự lôi kéo của Phong Từ Khiêm.

Phong Từ Khiêm vớ hụt, quay đầu lại, khó hiểu nhìn Đường Hạ, tiếp sau đó lại làm ra vẻ mặt như là hiểu được cái gì đó, vội vàng giải thích:

“Đường Hạ, có phải là em nghe người ta nói là anh đem cổ phần của An thị trả lại cho An Mộc không? Em nghe anh giải thích đi, anh chỉ là muốn nhanh chóng từ hôn với cô ta, em xem, bây giờ trên mạng đã không còn đồn đãi gì nữa rồi! Tất cả những gì anh làm đều vì chúng ta cả!”

Nói tới đây, anh ta liền chán ghét nói:

“Cái con nhỏ An Mộc xấu xí đó hả, em yên tâm, cho dù cô ta có ở trong cổ đông An thị cũng sẽ không làm nên được sóng gió gì, Đường Hạ, về sau chúng ta có thể quang minh chính đại ở bên nhau rồi!”

Nói xong, lại bắt đầu kéo tay An Mộc.

An Mộc lại lần nữa tránh đi, ánh mắt nheo lại:

“Tôi tới rồi.”

Phong Kiều sững sốt:

“Anh biết là em đến rồi a, về sau An thị cũng sẽ thuộc về Phong gia chúng ta, em yên tâm, anh sẽ làm cho cái người tên An Mộc đó phải hai tay dâng cổ phiếu trong tay cô ta ra!”

“Tôi sẽ không giao cho anh!”

An Mộc lại nói:

Phong Từ Khiêm còn chưa hiểu được:

“A, em yên tâm, anh đương nhiên sẽ không lấy cổ phần của em, nhưng mà, khi chúng ta kết hôn, của em cũng là của anh mà tất nhiên của anh cũng là của em rồi, chúng ta, tuy hai nhưng thật ra là một mà...”

An Mộc cảm thấy, khi nói chuyện với Phong Từ Khiêm nhất định không được đánh đổ quá, thần sắc cô lạnh lẽo nói:

“Phong tiên sinh...”

Phong Từ Khiêm dừng nói, nghiêm túc nhìn cô:

“Đường hạ, làm sao vậy?”

“Đường Hạ là nghệ danh của tôi.”

Phong Từ Khiêm sững sốt:

“A? LÀ vậy à, không sao, anh không để ý.”

Sẽ không để ý cái gì?

An Mộc nhăn nhó mặt, cô cảm thấy mình không theo nổi tư tưởng lớn của người này.

Cô bước tới, dùng ánh mắt nghiêm túc nhất nói:

“Phong tiên sinh, cứ gọi tôi là...An Mộc.”

.....

An tĩnh.

Toàn bộ phòng hội nghị, liền yên lặng đến quý dị.

Tất cả mọi người đều hoảng sợ trừng to hai mắt, nhìn cô gái đứng trước mặt bọn họ đây. Vừa rồi, nhất định là ảo giác!

Mọi người nhìn An Mộc, xong lại nhìn Phong Từ Khiêm.

Trong đầu không khỏi hiện lên câu nói vừa rồi của Phong Từ Khiêm.

Lớn lên xấu xí?

Nếu cô ấy mà xấu thì chắc trên đời này sẽ không có mỹ nhân nữa!

Dáng người không tốt?

Người ta rõ ràng là đường cong chữ S, tuy rằng ngực hơi bé, nhưng là do người ta chưa phát triển a, còn nhỏ mà.

Mất của Phong Từ Khiêm có phải hay không có vấn đề a?

Phong Từ Khiêm phục hồi tinh thần lại:

“Đường Hạ, em đùa kiểu gì kì vậy?”

Ánh mắt An Mộc sắc bén:

“Tôi không có đùa giỡn, tên thật của tôi là An Mộc.”

Ánh mắt Phong Tử Khiêm đại ra:

“Sao, sao em lại cùng tên với con nhỏ xấu xí đó?”

Phong Tử Khiêm hoàn toàn ngây dại.

Chuyện này, tại sao lại như thế?

Trong đầu đột nhiên nhớ đến hình ảnh hai năm trước, ở tiểu khu bên cạnh nhà lần đầu tiên nhìn thấy Đường Hạ.... Ngày đó, hình như, hình như là lúc đó An Mộc không có mặt ở Phong gia!

Lại nhớ đến lần mình xem quảng cáo dầu gội trên TV, nói đến đôi mắt của Đường Hạ, mẹ nói.....

Phong Tử Khiêm nuốt nước bọt:

“Đường, Đường Hạ, chuyện này không nên đem ra đùa giỡn....”

Sau khi Phong Tử Nguyệt khiếp sợ thì chỉ còn lại phần nộ tột cùng:

“Tử Khiêm, đừng nói nữa, cô ta đúng là đã lừa chúng ta! Cô ấy cùng An Mộc căn bản là một người! Cái kẻ lừa đảo này, đem cả nhà chúng ta chơi thật đẹp..!”

Nói đến đây, cô ta tiến lên một bước, vươn tay ra định hung hăng đánh lên mặt An Mộc.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngọt Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Kiêu ngạo cùng vọng, An Mộc đáp trả

Editor: Quý Quý

Đồng tử An Mộc co lại.

Xem ra đám người này vẫn chưa nhận ra bản thân đang đứng ở đâu!

Cho rằng An Mộc cô của bây giờ còn là con người yếu đuối không dám đánh trả của trước kia hay sao?

An Mộc bắt lấy cổ tay của cô, tay kia vung lên.

Chát!

Cái tát chói tay này giáng thẳng xuống mặt Phong Tử Nguyệt.

Phong Tử Nguyệt bị đánh ngã thẳng xuống sàn, ôm mặt gào lên, “Cô cũng dám đánh tôi, cô.....”

Phong Anh Hùng đứng bật dậy, “Đủ rồi! An Mộc cô ngang nhiên hành hung cổ đồng, tôi có thể đuổi cô ra khỏi đại hội cổ đồng ngay bây giờ!”

“Đuổi cô ra khỏi đại hội cổ đồng?” An Mộc dường như vừa nghe thấy chuyện tiếu lâm khôi hài nhất trên đời.

Cô bước từng bước đến trước mặt Phong Anh Hùng.

Rõ ràng chỉ là cô gái 19 tuổi, nhưng lại giống Tu La dưới địa ngục, sát khí mười phần.

Phong Anh Hùng như rụng mảy.

Mấy năm nay, Mỹ Huệ và Tử Nguyệt rốt cuộc đã làm gì con bé? Tuổi còn nhỏ sao có thể hung ác đến vậy?

An Mộc từng bước tới gần, Phong Anh Hùng liền lùi về phía sau, không ý thức được rằng ông đã bước ra khỏi chiếc ghế cao nhất trong phòng họp.

An Mộc xoay người, nhẹ nhàng ngồi xuống.

Động tác uyển chuyển giống như bướm bướm tung cánh, rõ ràng là cảnh đẹp ý vui mà khiến cho người ta khiếp đảm.

Cô vừa ngồi xuống, hai tay đặt lên bàn, ngón tay gõ xuống, “Nếu các người còn chưa hiểu ra, tôi cũng không ngại cùng mọi người làm một phép tính.”

Cô nói chậm rãi, xinh đẹp động lòng người nhưng lại ẩn ẩn sự thâm trầm đặc ý, “Trong tay tôi vốn có 20% cổ phần của An thị, là bốn trăm ngàn. Thời gian trước, tôi đã đầu tư một tỷ một trăm ngàn, tổng là một tỷ năm trăm ngàn, mà An thị chúng ta hiện giờ tổng cộng có ba tỷ, như vậy có thể tính ra....cổ phần hiện tại trong tay tôi là 50%.”

Lông mi dài khê chớp, cô lạnh lùng nhìn Phong Anh Hùng, “Nói cách khác, ông Phong, tôi mới là người có quyền đuổi cổ các người, chứ không phải các người đuổi cổ tôi, hiểu chưa?”

Một câu vừa thốt ra, cả phòng họp lập tức nổ tung!

50%!

Cảnh tượng An thị bị đóng cửa bị chiếm đoạt tám năm không còn thấy nữa!

An Mộc trở thành cổ đông lớn nhất của An thị!

Nhóm người cổ đông lớn không khỏi tròn mắt há mồm nhìn cô gái trẻ tuổi trước mặt.

“Được rồi, đại hội chính thức bắt đầu!” An Mộc ra lệnh một tiếng, mọi người lập tức ngồi ngay ngắn.

Phong Tư Nguyệt ôm mặt mình, vẫn không thể tin nổi đứng lên.

Phong Từ Khiêm thì choáng váng, ngây ngốc nhìn An Mộc, không hề nhúc nhích.

Phong Anh Hùng dù có thế nào cũng sẽ không ngồi vị trí thứ 2, liền thâm độc mưu tính nhìn An Mộc.

Ba người đứng đó, An Mộc căn bản coi như không thấy, tùy ý lật giờ văn kiện của công ty vốn là của Phong Anh Hùng, rồi mới từ từ nói, “Mấy năm nay An thị xuống dốc, nguyên nhân thứ nhất chính là sâu mọt trong công ty rất nhiều! Phong Từ Khiêm không phải là cổ đông, dựa vào cái gì quản lý công ty? Từ giờ trở đi, sa thải anh ta khỏi ban giám đốc! Còn có...”

Giọng nói của An Mộc vang dội, tuyên bố sa thải một chuỗi những cái tên.

Những người này đều nằm trong danh sách mà chú Trầm đưa cho cô, đều là tay chân của Phong Anh Hùng.

Xong xuôi An Mộc lại mở miệng, “Nếu hệ thống nhân sự đã thay đổi lớn như vậy, tôi sẽ không ngại bổ sung thêm một cái tên, chức chủ tịch công ty...”

Cô chưa kịp nói hết, Phong Anh Hùng đã trầm giọng mở miệng, “An Mộc! Cô đừng có quá kiêu ngạo! Mặc dù cô là cổ đông lớn nhất, nhưng nếu bây giờ tôi rút lui, An thị sẽ xong đời! Hơn nữa cô còn trẻ tuổi, muốn ngồi lên ghế chủ tịch? Nằm mơ! Tôi là người đầu tiên không phục!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 155: Thật không tiện, phản đối không có hiệu quả

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc dừng một chút, nghiêng đầu, cười tủm tỉm mở miệng, “Phong bá phụ hà tất lại thiếu kiên nhẫn như vậy? Đầu tiên, nếu bác muốn rút vốn, thực tốt, cháu sẽ coi tình hình cổ phần của công ty, toàn bộ mua vào.”

Rõ ràng đã nghèo cái gì đều không có, muốn mua cổ phần của Phong Anh Hùng, ít nhất cần một trăm triệu bốn năm ngàn, nhưng những lời này của An Mộc, lại nói rất nhẹ nhàng.

Cô một cái người cũng không có, có thể xuất ra một trăm triệu một ngàn vạn, khẳng định là Đường gia ở sau lưng đầu tư.

Lúc này Phong Anh Hùng rời đi, không phải đem An Thị giao cho vào tay cô?

Lông mày của Phong Anh Hùng ngưng lại, không đề cập tới lời này.

An Mộc tiếp tục mở miệng, “Hơn nữa, ai nói ta phải làm chủ tịch?”

Mặt mày của cô đảo qua, chậm rãi mở miệng, “Ta đề nghị tuyển chủ tịch, mọi người như ở đây đã thấy, đẩy ra một người có tư cách, năng lực tất cả phải là người tốt nhất.”

Những lời này rơi xuống, phòng họp như cũ không có người nói chuyện.

An Mộc cười, mi mắt cong cong, cặp mắt phượng, lộ ra ý thích, “Các vị thúc bá không cần khách khí, ta mới đến, cái gì đều không quen thuộc, các người muốn tuyển ai đây?”

Chúng: Chúng ta không phải là người ngu ngốc! Liên tính tuyển ra có ích lợi gì, người một người có cổ phần, liên đại biểu phần lớn ý kiến của mọi người!

An Mộc buồn rầu xoa xoa trán, “Ta thật sự đối với công việc của công ty đều không hiểu lắm, bất quá nếu các người không mở miệng nói, như vậy ta đề cử chú Thắm, các người nói thế nào?”

“Ta không đồng ý!” Phong Anh Hùng đầu tiên phản đối.

An Mộc ý cười nhẹ nhàng, “Thật không tiện, phản đối không có hiệu quả.”

Chúng:.....

Nói xong, cô trực tiếp đứng lên, ánh mắt nặng nề, “Chủ tịch ngày sau của An Thị, chính là chú Thắm, có ý kiến thì giữ lại, tan họp!”

Nói xong, cô liền đi ra ngoài.

Phía sau, một người đàn ông hơn bốn mươi tuổi đuổi theo cô, dờ khóc dờ cười mở miệng, “Mộc Mộc, cháu cường ngạnh như vậy, liền không lo lắng nhân viên công ty phản đối sao?”

An Mộc quay đầu lại, cười lộng lẫy, “Chú Thắm, đây là trách nhiệm của chú.”

Chú Thắm:.....

An Mộc thờ dãi, “Mấy năm nay, chú làm thủ hạ của Phong Anh Hùng đã chịu không ít thiệt thòi, hiện tại cho chú một cơ hội, phản kích đi.”

Chú Thắm:.....

An Mộc liền như vậy..... Rời khỏi An Thị.

Nói thật, An Mộc lựa chọn như vậy, cũng không thể làm gì.

Năm mươi tuổi, đòi người chỉ tạo hình người một lần, cô vẫn luôn ở Phong gia đầu trí đầu dũng, sau đó liền dành thời gian học tập kỹ năng diễn, đến nỗi quản lý công ty gì đó, cô chưa từng học qua.

Cô biết chính mình có bao nhiêu cân lượng, cũng không biết cái sự việc gì cô đều tự mình gánh hết.

Tương lai mấy năm nay của cô, muốn đi học ở kinh đô, cô muốn đi đóng phim các nơi trên cả nước, quản lý An Thị, đích xác không có thời gian.

Từ tầng cao nhất xuống dưới, nhìn An Thị của cha, khoe môi An Mộc cong lên: Cha, hôm nay rốt cuộc con đã làm cho An Thị nở mày nở mặt rồi.

Cô xoay người, hướng cửa mà đi.

Đi tới, đột nhiên từ phía sau nghe được tiếng kêu của Phong Từ Khiêm truyền đến.

Bước chân của An Mộc dừng lại, quay đầu lại, nhướng mày.

Phong Từ Khiêm chạy đến trước mặt cô, nhìn cô, sau đó mở miệng, “Đường Hạ.....”

“Xin gọi ta là An Mộc.” An Mộc đánh gãy lời nói của anh.

Phong Từ Khiêm khó khăn sửa giọng, “An Mộc, về sau ta sẽ đối với cô thật tốt, ta.....”

An Mộc không kiên nhẫn đánh gãy lời nói của anh, “Anh đến tột cùng muốn nói gì?”

Phong Từ Khiêm thờ dãi, hơi có chút ý của kẻ phong lưu: “An Mộc, ta biết trước kia ta đối với cô không tốt, làm cô vì yêu mà sinh hận, cô cũng là vì quá hận ta mới làm như vậy, An Mộc, ta quyết định, ta không từ hôn, cô như cũ vẫn là vị hôn thê của ta.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Phong Tử Khiêm, tôi chưa bao giờ thích anh!

Editor: Cà Chua.

Phong Tử Khiêm nói xong liền đưa ánh mắt sáng quắc nhìn cô.

An Mộc lại cảm thấy dở khóc dở cười!

Trời sinh ra Phong Tử Khiêm này với bộ não có vấn đề sao?

“Anh nói xong chưa?”

Phong Tử Khiêm ngật đầu.

An Mộc “Ừm” một tiếng, xoay người tiếp tục đi ra ngoài.

Phong Tử Khiêm sùng sốt, theo bản năng với tay túm chặt cánh tay An Mộc.:”An Mộc, tôi đã đồng ý không từ hôn với cô, hãy đi nói với bố họ, cha tôi vẫn là chủ tịch, chúng ta vẫn là người một nhà, đừng bị ông Thẩm kia lừa dối.”

An Mộc thẳng tay tặng cho anh ta một cái tát làm cho hấn buông tay, đôi mắt nhúu lại.”Anh Phong, tôi không thể đồng ý với anh được rồi.”

“An Mộc, đừng làm loạn, tôi biết trước kia tôi đối với cô không tốt, làm cô bị tổn thương, Phong Tử Khiêm tôi đã ích kỉ, làm điều không phải, nhưng chẳng phải giờ tôi đã hối cải rồi sao? Từ khi nhìn thấy cô, nhìn thấy Đường Hạ chỉ một giây, tôi đã không còn ý định đi tìm cô gái khác...”

An Mộc nhìn Phong Tử Khiêm chăm chăm”Anh hối cải thì tôi liền phải tha thứ cho anh sao? Ở đâu ra cái đạo lí đó thế?”

“An Mộc, vậy làm sao để cô tha thứ cho tôi? Tôi thật sự thích cô...”

“Muốn tôi tha thứ cho anh sao?” An Mộc nắm chặt nắm tay, đôi mắt sắc bén lộ ra tia sáng làm người khác rùng mình, cô gần từng chữ một, chậm rãi lên tiếng:”Trừ phi anh có thể làm cho Tô Mi Huệ và Phong Tử Nguyệt như chưa từng làm điều gì có lỗi với tôi, trừ phi anh có thể cho tôi một tuổi thơ như một cô công chúa nhỏ, tuổi thơ mà tôi đáng được có...”

Phong Tử Khiêm nghẹn họng, rất lâu sau mới lên tiếng:”An Mộc, mọi chuyện đã qua rồi. ....”

“Đúng, ai cũng biết mọi chuyện đều đã qua, nhưng không có gì có thể đền bù lại những tổn thương đó”.giọng An Mộc trầm xuống, lời nói không có bất kì tình cảm nào:”Phong Tử Khiêm, tôi còn muốn nói với anh, tôi chưa bao giờ thích anh, cũng chưa từng có ý nghĩ muốn lấy anh! Các người chỉ xem tôi là một quan tiền nhỏ, bảy tám năm không cho ta lấy một bữa cơm tử tế, tôi thừa biết, cả nhà các người chỉ là nuôi tôi vì trách nhiệm với báo giới, với dư luận, với thanh danh!”

Nói xong, cô trực tiếp xoay người bỏ đi, để mặc Phong Tử Khiêm lại phía sau, ngây ngốc đứng lặng tại chỗ.

Phong Tử Khiêm nhìn theo bóng dáng An Mộc, chỉ còn cảm thấy như một giấc mơ.

Người mà từ nhỏ đến lớn anh ta lúc nào cũng khinh bỉ, một cô gái xấu xa, giờ có phải nữ thần của anh ta?

Trong thâm tâm anh ta giống như có chỗ nào đó còn chưa thông suốt.

Hai tay anh ta ôm lấy đầu, ngồi xồm sụp xuống, đột nhiên khóc lớn.

An Mộc rời khỏi An thị, ngồi trên xe của Đường gia, trực tiếp trở lại Đường gia.

Đoạt lại một nửa xí nghiệp An thị, còn lại nửa kia, phải nhờ chú Thẩm từ từ đoạt lại cho mình.

Đối diện xí nghiệp của An thị, tại một quán cà phê, có một người phụ nữ ngồi phía cửa sổ đang mang kính râm.

Đối diện cô ta làm một người đàn ông đội chiếc mũ lưỡi trai, rõ ràng là một nam paparazi.

“Sur huynh!” người đàn ông đưa ra mấy tấm ảnh chụp được.

Cô gái kia tấm tắc vài câu:”Anh Phong lúc đầu lẳng tử, đáng tiếc, tâm địa cô An lại quá tàn nhẫn, kiểu gì cũng không chịu tha thứ cho đối phương, như vậy xem ra, anh Phong thật đúng là đáng thương quá, anh nói xem có đúng không?”

Paparazi cười hắc hắc, “Liệu cô An có phải Đường Hạ thật không nhỉ?”

Đôi mắt cô gái trầm xuống, suy nghĩ một lát: "Chuyện này chưa đưa tin vội".

An Mộc là Đường Hạ, chuyện này không nên vội công khai.

"Anh không cảm thấy, hẳn là cô An đã tháo bỏ lớp bỏ nhếch nhác, còn anh Phong hồi đầu có vẻ thư sinh lãng tử, hai người này rất có cơ hội tái hợp sao?" cô gái gõ gõ ngón tay lên bàn: "Hơn nữa cô An đã ở Phong gia nhiều năm như vậy, chỉ sợ đã sớm cùng anh Phong "châu thai âm kết" rồi ấy chứ!"

Ánh mắt paparzi lập tức sáng lên: "Cái tin này mới nè!"

Nói xong anh ta liền đứng dậy: "Hắc hắc, lần này phải cảm ơn cô rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Lại bị tính kế, bài báo ác độc!

Editor: Tuna

Cô gái kia nói:

"Không cần khách khí, chúng tôi cũng chỉ là làm theo yêu cầu mà thôi."

Paparazzi vừa rời đi, cô gái ngồi lại một lát, sau đó vẫy tay, gọi phục vụ đến:

"Tính tiền."

Người phục vụ đến gần cô, sau đó mới hỏi:

"Xin hỏi, cô có phải là Hứa Lộ tiểu thư không?"

Cô gái chợt sững sốt, khóe miệng câu lên, làm động tác suýt với người phục vụ, sau đó nhanh chóng để lại tiền trên bàn, cúi đầu rời đi.

Người phục vụ biểu cảm rất kích động, thì ra đúng là Hứa Lộ a!

Cô phục vụ hưng phấn cầm lấy di động, chụp nhanh bóng lưng của Hứa Lộ, sau đó liền đăng lên weibo của mình: Ôi mẹ ơi, được phục vụ ngọc nữ Hứa Lộ, thật là vinh hạnh quá đi!~~~~.

Hứa Lộ ra khỏi quán cà phê, chờ hai tiếng sau, liền thấy tin tức mới trên mạng đã được đưa đến trang nhất rồi.

Nhìn thấy tin tức kia, Hứa Lộ hơi mỉm cười, cầm lấy di động gọi điện:

"Bác Đường, bác khỏe không?"

"Con cũng thấy được cái tin tức đó, cũng sốt ruột cho An tiểu thư lắm, nhưng mà cô ấy lại có chút hiểu lầm với con nên con không thể trực tiếp gọi cho cô ấy được."

"Bác gái, con với Đường Cảnh là bạn tốt, cũng muốn anh ấy có thể cùng cô gái mà anh ấy yêu ở cùng một chỗ, chuyện này, nhất định sẽ có cách giải quyết mà."

----*----

Thời điểm An Mộc trở lại Đường gia, bà cụ Đường đã đi dạo vòng quanh nhà, cô trực tiếp đến phòng, bắt đầu dọn dẹp đồ.

Sắp tới năm mới rồi, cô lại già thêm một tuổi, An Mộc định năm sau sẽ bắt đầu lên đường.

Đang thu dọn thì An Mộc nghe thấy tiếng truyền từ dưới lầu.

Xem đồng hồ một chút, thì ra đã tới giờ bà Đường tan sở.

An Mộc thở dài, bà Đường không thích cô, cô cũng biết là do đâu. Cho nên khi có bà Đường ở nhà thì cô liền ở yên trong phòng mình, không ra chọc mắt người khác. Nhưng mà hôm nay chắc chắn không thể làm như thường ngày rồi.

Cửa phòng truyền đến tiếng gõ cửa, Lý tẩu nói:

“An tiểu thư, bà chủ mời cô xuống dưới lầu.”

Lại có chuyện gì đây?

An Mộc buông quần áo đang dọn trên tay xuống, đi xuống lầu.

Vừa xuống tới liền phát hiện trong phòng khách xuất hiện một đám người, ông cụ Đường, bà cụ Đường, ông Đường, bà Đường, Đường tiên sinh, còn có anh trai cùng chị dâu của Đường Cảnh và đương nhiên còn có cả Đường Cảnh nữa.

Cả nhà tề tụ đông đủ a!

An Mộc nghĩ như vậy liền cười.

Tuy rằng bà Đường không thích mình nhưng bà cụ Đường lại rất yêu thương đứa cháu là mình đây.

Theo thứ tự chào hỏi sau đó an vị ngồi xuống.

Bà Đường hơi trầm mặc một chút, sau đó mới mở miệng.

“Hôm nay tôi gọi tất cả mọi người đến đây là có chút chuyện cần phải thảo luận, lúc trước Đường hoa có nhắc tới hôn sự của An Mộc cùng Đường Cảnh.

Một câu vừa nói ra, An Mộc liền hiểu, cô nhanh chóng nói:

“Mợ à, con...”

“Cứ nghe ta nói trước đã.”

Bà Đường không chút khách khí cắt ngang lời của cô.

“Con gái của Đường Hoa, ta đương nhiên rất tin tưởng, nhưng tình huống của An Mộc có chút đặc biệt, cho nên hôn sự này, cần phải bàn bạc kĩ hơn một chút.”

Đường Cảnh nhú mày lại:

“Mẹ...”

Bà Đường trừng mắt nhìn anh một cái, lúc này mới hướng mắt về phía An Mộc, đem Ipad đang cầm trên tay đưa cho cô:

“Cô tự xem bài viết mới nhất trên mạng hôm nay đi.”

Bài viết?

Khẳng định là bài viết về việc cô thành công chiếm lại được An thị đi.

Nghĩ như vậy, An Mộc liền bình thần cúi đầu, nhưng khi xem đến nội dung của bài viết thì đầu óc liền choáng váng!

Tựa đề bắt mắt đi rằng: Phong tiên sinh lãng tử quay đầu, khóc ròng giữ chân An đại tiểu thư, thực hư chuyện âm mưu của An tiểu thư!

Nội dung: Theo như nguồn tin tức của chúng tôi, An tiểu thư hiện đã cầm lại được trên tay số cổ phần của An ga, sau cuộc họp cổ đông, Phong tiên sinh liền lãng tử quay đầu, khóc ròng cầu xin An tiểu thư tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Tôi không làm!

Editor: Cà Chua.

Tiểu Biên rất xúc động, bởi vậy mới muốn tìm hiểu cô An trong nội tình sinh hoạt ở Phong gia.

Anh Phong lưu lạc bụi hoa, có thể coi là cao thủ tình trường, tính tình của cô An cũng không đến nỗi tệ, cho nên Tiểu Biên nghi ngờ, họ thực sự đã sớm “châu thai ám kết”.

Cô An qua lại bệnh viện nhiều lần như vậy, kỳ thật là cũng có tai mắt ngấm ngầm đi theo.

Phía dưới là lời làm chứng của bác sĩ khoa phẫu thuật ở một bệnh viện tư nhân.

Dưới đây là lời khai của bác sĩ, còn có ảnh chụp Phong Tử Khiêm cúi gồi khóc rống lên trước xí nghiệp của An thị.

Chuyện này....

Bàn tay cầm Ipad của An Mộc bỗng dưng siết chặt!

Điều này rõ ràng là bịa đặt!

Châu thai ám kết?

Cô tự mình làm cho bản thân trở nên xấu xí như vậy, chính là để tránh cho bọn họ khỏi làm càn, nhưng hiện tại lại có người đem đặt nên những chuyện như thế sao?!

Toàn thân An Mộc nhất thời phát run lên.

Lúc này, giọng nói của bà Đường truyền tới:”An Mộc, cô có muốn giải thích gì không?”

An Mộc ngẩng phắt đầu lên:”Tôi nói tôi không làm, cô à, cô không tin sao?”

Sắc mặt cô tái nhợt, ánh mắt một lượt đảo qua tất cả mọi người đang ngồi trong căn phòng, sự việc quá đáng này lại bị đăng trên mạng làm cho An Mộc vừa xấu hổ vừa giận dữ vô cùng.

Vốn tưởng rằng bà Đường sẽ mượn cớ để châm chọc cô, thế nhưng, người phụ nữ phía đối diện lại gật gật đầu:”An Mộc, lúc này, tôi nguyện tin cô”.

Trong lòng An Mộc tức khắc trào dâng cảm giác ảm áp.

Cảm giác ảm áp này chưa kịp lan tràn đến tứ chi, cô đã liền nghe giọng bà Đường nói:”Tất cả mọi người nhà họ Đường đều tin tưởng cô, Đường gia ta ở thành phố C cũng thuộc về giới thượng lưu, chuyện này xảy ra mang đến ảnh hưởng thực sự quá lớn, nếu không giải thích được rõ ràng mà gả cô vào Đường gia, thật là đã bôi đen thanh danh nhà chúng tôi”.

Lại một lần nữa nghe đến chuyện gả vào, An Mộc giải thích:”Cô à, cháu...”

Bà Đường lại một lần nữa ngắt lời cô:”Cho nên, cả nhà ta đã nghĩ ra một cách”.

An Mộc nhú mày, không hiểu tại sao bộ dạng đó của bà Đường lại làm cho cô có cảm giác cực kỳ bất an:”Cách gì ạ?”

“Đi làm kiểm tra đi” bà Đường thờ dãi:”Tôi biết điều này đối với một người con gái như cô thực là nhục nhã, nhưng An Mộc, chỉ cần thông qua kiểm tra, chứng minh cô hiện tại vẫn là trinh nữ, có như vậy, lời đồn đại ác ý đó mới tự sụp đổ”.

Kiểm tra ư?

Tròng mắt An Mộc co rụt lại, cô đứng phắt dậy:”Cô!”

Giọng nói của cô bén nhọn lại, mang theo nghi ngờ:”Cô nói cái gì cơ?”

Bà Đường nhìn thái độ hoảng hốt đó của An Mộc, đầu chân mày hơi chau lại, trong đầu đột nhiên xuất hiện lời nói của Hứa Lộ:”Chuyện này chỉ sợ cô An khó có thể chấp nhận, cho nên cháu không dám nói thẳng với cô ấy, nên đành thông qua dì vậy.”

Nhìn An Mộc trước mặt, bà Đường đôi mắt nhú lại, An Mộc quả nhiên không lấy đại cục làm trọng.

“Tôi không làm!” An Mộc quả quyết cự tuyệt.

“Sao lại không làm? Giờ đã là thế kỉ 21 rồi, còn gì phải ngượng ngùng nữa? chỉ cần có dụng cụ của bệnh viện chứng minh là có thể chứng minh cô trong sạch.” Bà Đường từng bước thuyết phục.

An Mộc suy nghĩ một lát:”Tôi không cần chứng minh bản thân mình trong sạch. Thanh khắc tự thanh, bọn họ....”

Bà Đường liền ngắt lời cô:”An Mộc, cô không thể ích kỉ như vậy, một mình cô không sợ trời không sợ đất, nhưng Đường gia chúng tôi còn có thể diện!”

“Chuyện của tôi thì Đường gia có can hệ gì chứ? Nếu sự việc đã đến nước này, tôi cũng nói cho cô biết, mẹ tôi cùng Đường gia bàn chuyện hôn ước...”

“Đủ rồi, đừng nói nữa!” Đường Cảnh đột nhiên lên tiếng ngắt lời An Mộc, vẫn là một người đàn ông trầm mặc, luôn luôn là người đứng giữa giữ ôn hòa, ánh mắt anh nhìn An Mộc tràn đầy ưu tư và nỗi thương cảm bất đắc dĩ.

An Mộc bắt gặp ánh mắt này liền cảm thấy lồng ngực có gì đó ép lại, tựa hồ cự tuyệt người đàn ông này, đối với cô vẫn là một loại tội lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Phát hiện manh mối

Editor: Quỳ Quỳ

An Mộc biết, Đường Cảnh ngắt lời cô vì lời tiếp theo cô nói sẽ là hai bọn họ không có khả năng.

Nhưng, sớm đã không có khả năng rồi...

Đường Cảnh nhìn An Mộc, nhún mày, “An Mộc, giờ là thế kỷ 21 rồi, yêu cầu của mẹ anh thật sự cũng không quá đáng.”

An Mộc đứng yên tại chỗ, nắm tay run bần bật.

Đúng vậy, cô biết yêu cầu này không quá đáng.

Nhưng, cô hiện giờ đã không còn là tám thân trong sạch nữa rồi!

Cô trầm mặc như vậy khiến áp lực không khí trong phòng đều hạ thấp.

Có những chuyện, đương sự trầm mặc sẽ bị coi là tự thừa nhận.

Ánh mắt của Đường Cảnh sa sầm xuống.

Anh nhìn An Mộc rất lâu, ngay lúc An Mộc nghĩ rằng anh sẽ chất vấn mình, anh lại nhìn về phía bà Đường, chậm rãi mở miệng, “Mẹ, cho dù thế nào, đây cũng là chuyện của cô và An Mộc, con tin tưởng cô ấy.”

Câu này làm An Mộc đau xót.

Bà Đường hừ lạnh một tiếng, ăn nói càng thêm khó nghe, “Con bé kích động như vậy, rõ ràng là muốn kháng cự, mẹ thấy không chừng đã xảy ra chuyện gì, An Mộc, cháu nói đi, không phải là cháu đã quan hệ với người khác rồi chứ?”

Bà Đường từng bước áp sát.

An Mộc khuất nhục nhắm mắt lại.

Bà Đường ý tứ sâu xa, “Quả nhiên, mẹ nói đúng rồi. Mẹ biết, cháu ở nhà họ Phong sống không dễ dàng, cho nên mẹ có thể hiểu cho cháu, thậm chí đau lòng thay cho cháu, nhưng Đường Cảnh chưa từng sai lầm, dựa vào cái gì mà bắt nó thừa nhận sự khuất nhục và tra tấn này cùng cháu chứ? An Mộc, cháu nói xem?”

Từng câu bà Đường thốt ra, toàn bộ phòng khách lặng ngắt như tờ.

Một lúc lâu sau, ngay lúc An Mộc định lên tiếng, Đường Cảnh đã gằn nhẹ một tiếng, “Mẹ, đây là chuyện riêng của chúng con! Cho dù cô ấy bị người ta chà đạp, cô ấy cũng chẳng sung sướng gì! Con tình nguyện chấp nhận cô ấy thì có sao?”

Anh đã có thể nói ra câu đó, An Mộc đột nhiên nở nụ cười, sáng rạng rỡ lóa mắt, như một đóa hoa thược dược diễm lệ nhất, lại tràn ngập sự bất đắc dĩ và ưu thương, “Anh, cảm ơn anh. Mẹ, cháu biết mẹ có ý gì, mẹ yên tâm...”

“An Mộc!” Đường Cảnh từng bước tiến lên.

“Anh!” An Mộc kêu lên, tránh né Đường Cảnh đang đi tới.

Sắc mặt An Mộc trở nên ngưng trọng, “Mẹ em quyết định hôn ước này, không hề tính toán điều gì, em cũng chưa từng nghĩ tới sẽ gả cho anh, tình cảm em dành cho anh chỉ là tình anh em.”

Cô nhìn bà Đường, “Mẹ đã vừa lòng chưa?”

Nói xong, cô xoay người đi lên lầu, vọt vài phòng mình, những giọt nước mắt chậm rãi rơi xuống từ khóe mắt.

An Mộc đưa tay lau khô.

Không được khóc.

Ngày mà An Mộc cúi đầu trước Phong Kiều đã hoàn toàn vứt bỏ tôn nghiêm

Hít sâu một hơi, An Mộc nhìn hành lý đã được sắp xếp một nửa, nghĩ nghĩ, rồi tiếp tục thu dọn nốt.

Vốn tính sang năm mới đi Kyoto, nhưng bây giờ, nếu mình vẫn tiếp tục ở lại nhà họ Đường, chỉ sợ năm mới không tốt lành.

Phải đi thôi!

Thu thập xong xuôi, cô tự mua cho mình vé xe lửa đến Kyoto, từ giờ đến lúc xuất phát chỉ còn mấy tiếng, nhàn rỗi không có việc gì, cô liền mở điện thoại lên weibo.

“Đông Hoa công chúa” đã được chiếu hết, độ hot của Đường Hạ không hề suy giảm

Xem xét một chút, một bài post khiến cho An Mộc chú ý.

ID của bài post là: Con chim bé nhỏ, được phục vụ ngọc nữ Hứa Lộ thật sự vinh hạnh! @Hứa Lộ

Bởi vì nhân vật được nhắc đến, hơn nữa quán cà phê này cũng không lớn, lại để cho người ta bắt gặp rồi đăng bài đứng đầu bản tin.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngọc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Âm mưu, An Mộc bị bắt!

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc mở ra xem, cười lắc lắc đầu.

Nhưng chợt, cô liền dừng lại.

Nhìn xem thời gian phát trên Weibo, đúng lúc mình rời khỏi An Thị!

An Mộc sững sốt, nhanh chóng mở cái thiệp mà Đường phu nhân đưa cho cô ra, cảnh chụp là vị trí(chỗ) của Phong Tử Khiêm. .... Đúng lúc là An Thị đối diện quán cà phê!

Thậm chí cái tên quán cà phê, cũng được chụp vào!

An Mộc vụt đứng lên, lấy tay đập trên đầu của mình.

Rời khỏi Phong gia, cuộc sống của cô quá an nhàn, mới có thể cái loại chuyện cơ bản này thường không để mắt đến, này rõ ràng, là có người nhắm vào mình a!

Nhìn lại khoảng thời gian Hứa Lộ xuất hiện ở quán cà phê, An Mộc tuyệt đối sẽ không tin tưởng, đây là trùng hợp sao!

Cô cảm di động, mở cửa phòng ra, liền phát hiện Đường Cảnh đứng ở bên ngoài, nhìn dáng vẻ đang định gõ cửa tiến vào.

Ánh mắt của An Mộc sáng lên, “Anh, vừa lúc tôi muốn tìm anh, nhưng anh đã đến rồi.”

Đường Cảnh vốn dĩ tính toán an ủi cô, nhưng không nghĩ tới cô thế nhưng vừa rồi rất cao hứng, toàn bộ đã quên, lập tức đi theo cô tiến vào phòng, “Làm sao vậy?”

An Mộc đưa điện thoại đưa cho anh, “Anh xem Weibo này đi, rồi xem cái thiệp này, nhìn xem thời gian, nhìn có cái gì không đúng không?”

Đầu óc của Đường Cảnh cũng không đần, rất nhanh liền bắt được điểm mấu chốt trong đó, “Ý của cô là nói, cô hoài nghi Hứa Lộ tìm người hại cô?”

“Còn cần hoài nghi sao? Chứng cứ này đã sáng tỏ ra rồi! Anh, ta nói Hứa Lộ không có ý tốt. ....”

Đang nói chuyện, di động của Đường Cảnh, liên vang lên tới, An Mộc xem xét liếc mắt một cái, liền nhìn đến là Hứa Lộ.

Đường Cảnh nhìn An Mộc, ảm loạ.

“Uy, Đường Cảnh?”

“Àn, là ta.”

“Ta gọi điện thoại là muốn nói cho anh biết, hôm nay ta gặp Hứa Đạo, nói không tồi, bất quá điện ảnh không thích hợp với chúng ta, cho nên ta từ chối. Bất quá thật là đúng dịp, Hứa Đạo muốn gặp mặt ta ở đây, thế nhưng là An Thị đối diện quán cà phê, ta ra cửa trước vừa vận nhìn thấy An Mộc đi ra, hôm nay cô ta thật xinh đẹp, đánh trận đúng là phải ý lại sắc đẹp?”.....

Cùng Hứa Lộ hàn huyên vài câu, Đường Cảnh cúp điện thoại.

An Mộc nhìn hấn, trong lòng như cũ mang theo hy vọng.

Đường Cảnh lắc đầu, “Cô cũng nghe rồi đó, chỉ là trùng hợp, hơn nữa cô ấy cần gì phải hại cô?”

An Mộc nhú mày, “Bởi vì cô ta thích anh.”

Đường Cảnh dờ khóc dờ cười, “An Mộc, ta sớm nói qua, cô ấy không phải thích ta, cô hiểu lầm rồi, cô.....”

An Mộc nhìn Đường Cảnh vô điều kiện tin tưởng Hứa Lộ như vậy, một cỗ lửa giận liền xông lên đầu, cô vụt đứng lên, vừa định muốn phát giận, nhưng chợt ý thức được, chính mình dựa vào cái gì mà nổi giận với anh ta?

An Mộc hít sâu hai cái: “Anh, ta định trong chốc lát mua vé xe lửa, muốn đi kinh đô một chuyến.”

Đường Cảnh trầm mặc một chút, “Ta đưa cô đi.”

“Không cần.” An Mộc vẫn là không có nhịn xuống, giận chó đánh mèo.

Cô lôi kéo rương hành lý, xoay người liền đi.

——*——

An Mộc ở phòng đợi của nhà ga đợi đoàn tàu, nhận được điện thoại của chú Thẩm, “An Mộc cháu ở đâu?”

“Nhà ga, con muốn đi kinh đô.”

Người đối diện chờ một lát, liền mở miệng nói: “Tốt, tạm thời đừng trở lại.”

Cúp điện thoại, An Mộc suy nghĩ việc chú Thẩm gọi điện thoại nói như thế làm cô không thể hiểu được, liền nhìn đến mấy người mặc đồng phục, đi đến trước mặt cô, “Xin hỏi, cô là An Mộc tiểu thư sao?”

An Mộc sững sốt, gật đầu.

Cảnh sát tức khắc lấy công tay ra, đem tay cô công lại, mang theo liền đi ra ngoài.

An Mộc nóng nảy, “Các người làm gì? Dựa vào cái gì bắt ta?”

“Chỉ bằng cô là cổ đông lớn nhất của An Thị, chúng tôi nghi ngờ xí nghiệp An Thị có liên quan đến quỹ tiền đen, mà cô, thế nhưng còn muốn chạy án?!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 161: Đầu óc anh có vấn đề à?

Editor: Cà Chua.

Cục cảnh sát, phòng thẩm vấn.

Xí nghiệp An thị dính nghi án rửa tiền!

Nghe người cảnh sát nói vậy, An Mộc kinh ngạc mở to hai mắt.

Xí nghiệp An thị là một công ti làm ăn nhờ đầu tư, thành phố C lại là nơi rất thu hút đầu tư, sao lại dính nghi án rửa tiền được?

“Chuyện này không có khả năng!” An Mộc la lên một tiếng, đứng phắt dậy.

Liền lúc đó, hai người cảnh sát đằng sau đã chặn tay lên bả vai cô.

An Mộc chỉ cảm thấy bả vai bị gì đau nhói, tiếp theo đầu gối bị một bàn chân hừng hực đạp vào, cô buộc phải đặt lại mông trên hết ngồi.

Người cảnh sát đối diện lạnh lùng mở miệng: “Yêu cầu cô bình tĩnh!”

Bình tĩnh cái đầu anh!

Giờ phút này An Mộc chỉ muốn hét thật to!

Rõ ràng hôm nay là một ngày đẹp trời, nhưng đầu tiên là gặp phải một trận chế nhạo ở Đường gia, rồi Đường gia thì lại gặp phải việc này, không biết tiếp theo sẽ là gì đây?

Ông trời phải nhìn cô chạy đôn chạy đáo mới hài lòng sao?

An Mộc xoa xoa bả vai mình, cánh tay giật giật ý bảo hai người cảnh sát phía sau buông tay, lúc này mới nhìn về phía người cảnh sát thăm vấn trước mặt: “Cảnh sát, anh họ gì?”

Cảnh sát nhíu mày: “Tôi họ Lư.”

“Vậy, cảnh sát Lư, tôi hỏi anh, chuyện rửa tiền này xuất hiện ở An thị từ bao giờ?” An Mộc giật giật bả vai, trong cặp mắt phượng kia lộ ra tia giao hoạt, cặp môi đỏ trên dưới chạm vào nhau mấp máy phát ra âm thanh nhỏ nhẹ dễ nghe.

Cảnh sát Lư thấy vậy thần thái bất giác có chút dao động.

Không thể phủ nhận, An Mộc thực sự là quá xinh đẹp!

Nhưng sau đó cảnh sát Lư cũng mau chóng định thần: “Một tháng trước”.

Ngón tay thon dài trắng nõn của An Mộc gõ gõ vài cái trên bàn: “Vậy xin hỏi cảnh sát Lư, tôi ra nhập xí nghiệp An thị khi nào?”

Cảnh sát Lư cúi đầu nhìn hồ sơ: “Đây, một tuần trước, cô nhận được 20% cổ phần, ba ngày trước, cô hoàn lại cho chủ tư một trăm triệu một ngàn vạn”.

“Vậy nên” đôi môi mỏng của An Mộc khẽ mấp máy “Nếu đầu óc anh chưa có vấn đề, tôi có thể đi rồi chứ?”

Cảnh sát Lư nghe nói như thế tức khắc cứng họng.

Như thế là có ý gì?

Mình không thả cô ta nghĩa là đầu óc mình có vấn đề ư?

Cảnh sát Lư hừ lạnh một tiếng: “Miệng lưỡi sắc bén, cô ngang nhiên nhục mạ cảnh sát, mặc kệ cô có liên quan đến chuyện rửa tiền hay không, tôi có quyền tạm giữ cô trong 24 giờ!”

An Mộc nghe tới đây đã hiểu rồi.

Tên cảnh sát Lư này đang làm bộ, hấn biết rõ rằng mình vô tội.

“Bất luận như thế nào, tôi cũng sẽ nộp đơn xin bảo lãnh”. An Mộc không kiêng nể đối chất cùng cảnh sát.

Nhưng không nghĩ đến khi cô nói xong những lời này, cảnh sát Lư liền lên tiếng: “Vì cô có thể chạy trốn, nên không thể tìm người bảo lãnh!”

Chạy trốn?

Mẹ kiếp!

Đến giờ dường như tội trạng đã được gán lên người cô rồi!

Cảnh sát Lư lên tiếng: “Mà nếu có cho cô tìm người bảo lãnh đi chẳng nữa, thì ai sẽ đến bảo lãnh cho cô? Cô có luật sư sao?”

An Mộc trầm mặc rất lâu.

“Giờ tôi có thể dùng điện thoại không?”

“Không thể” cảnh sát Lưu lần nữa lên tiếng, sau đó đưa tờ giấy ghi chép khai cung ra: “Cô kí tên vào chỗ này”.

An Mộc nheo mắt: “Cảnh sát Lưu, đầu óc anh có vấn đề chứ không phải tôi, anh nghĩ tôi sẽ kí vào đây sao?”

Sắc mặt cảnh sát Lưu tối sầm, hừ lạnh một tiếng: “Tôi sẽ làm cho cô phải kí!”

An Mộc nghiêng răng: “Trong quá trình thẩm vấn nếu các anh lạm dụng tư hình là trái pháp luật!”

“Lạm dụng tư hình? Ai nói chúng tôi lạm dụng tư hình?” cảnh sát Lưu đứng lên: “Chỉ là bắt đắc dĩ vì cô không chịu phối hợp, vậy nên chúng tôi tạm giữ cô ở đây để suy xét kĩ hơn một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Chứng sợ hãi phòng kín

Editor: Quý Quý

Nói xong, cảnh sát Lưu vung tay lên, phía sau An Mộc hai cảnh sát viên đi tới cùng cảnh sát Lưu đi ra ngoài.

Ba người rời khỏi phòng thẩm vấn, trong phòng có mấy trăm nghìn bóng đèn đều bật hết lên!

Ánh sáng chói mắt găm thẳng vào mắt cô, cô theo bản năng đưa tay lên che nhưng phát hiện hai tay đã bị còng lại trên bàn.

Kỳ thật đây cũng là một loại hành hình, ánh sáng chói lòa chiếu rọi, khiến cho cô không thể ngủ được, hơn nữa còn khiến cho năng lực chịu đựng của cô suy yếu.

Bọn họ thực sự tính sẽ ép mình ký tên?

Chết tiệt!

Hai tay An Mộc dùng sức gãy dựa, muốn thoát khỏi còng tay, nhưng cổ tay lại bị ma sát đến mức chảy máu, cũng không gãy ra được, cái ghế cô ngồi cũng bị đóng cứng trên sàn, đứng dậy cũng không nổi.

An Mộc chỉ cảm thấy chói đến mức mắt của cô như sắp đui mù!

An Mộc siết hai tay thật chặt, nhắm mắt lại, cô gắng bình tĩnh, nhưng loại cảm giác bị giam trong phòng kín khiến lồng ngực cô như bị túm chặt, giống như toàn bộ không khí trong phòng đều bị hút hết rồi, không thở nổi.

Hơi thở càng ngày càng dồn dập, càng ngày càng dồn dập, An Mộc cố gắng gãy dựa hai tay ấn lồng ngực mình thật chặt, há miệng thở hồng hộc!

“Đội trưởng, mau nhìn xem cô ấy sắp ngất rồi!” Bên ngoài, giám thị phát hiện tình huống trong phòng thẩm vấn, chỉ vào trong đó lớn tiếng nói.

Cảnh sát Lưu cười lạnh, “Mặc kệ đi, mới có bao lâu, làm sao có thể bị ngất xỉu chứ? Cô ta cũng không phải đồ ngốc!”

“Đội trưởng, không đúng, anh xem cơ thể cô ấy đang run lẩy bẩy, sắc mặt của cô ấy.....đội trưởng, không xong rồi, cô ấy bị sốc!”

Cảnh sát Lưu đứng phắt dậy, “Sao có thể như thế?”

Một đám người chạy vọt vào phòng thẩm vấn, liền nhìn thấy An Mộc tóc tai ướt nhẹp mồ hôi, thân hình gầy yếu trắng bệch như tờ giấy, sắc mặt tái nhợt không chút huyết sắc.

Cảnh sát Lưu nom nớp lo sợ đưa tay đến trước mũi cô....

“Mẹ nó! Đúng là bị sốc! Mau đưa đi bệnh viện!”

Cảnh sát Lưu quát to một tiếng, mọi người nâng An Mộc lên, hót ha hót hải lao ra.

An Mộc bị mùi thuốc khử trùng gắt mũi làm thức tỉnh.

Mở to mắt, liền nhận ra chính mình đang nằm trong phòng bệnh, lọt vào tầm mắt cô là mảnh trắng tinh.

“Cô ấy tỉnh rồi.” Nữ hộ sĩ mở miệng, cảnh sát Lưu liền bước tới, nhẹ nhàng thở ra, “Cô bị chứng sợ hãi phòng kín sao không nói sớm? Cô có biết nếu tôi chỉ đưa cô đến đây trễ hơn một chút là cô đã đi đời rồi không?”

An Mộc nghe những lời này, khóe môi nhếch lên.

Chứng sợ hãi phòng kín sao?

Ồ, haha...

Cái năm cô 10 tuổi ấy, bị giam trong phòng dành cho khách bảy tám ngày, cô đói là đi cũng không có ai mở cửa, sau đó lên con sóc, lúc đó cô còn chưa ý thức được chứng sợ hãi không gian kín là thế nào.

Còn vì sao không nói?

Nói ra còn có thể đến bệnh viện sao?

Chuyện cô bị bắt cóc, một con gió cũng không bị thổi ra ngoài, chính mình ở sở cảnh sát, chỉ biết bị ép phải ký tên, chịu hành hình, đám người cảnh sát Lưu kia rõ ràng đã bị mua chuộc, bọn họ cũng không cho mình liên lạc người ngoài đến cứu.

Cho nên, cô chỉ có thể liều mạng!

Cô đứng lên, thân hình lao đảo, cảnh sát Lưu đỡ cô, “Cô muốn làm gì?”

An Mộc rét lạnh nhìn anh ta, “Tôi muốn đi toilet, sao nào, cảnh sát Lưu muốn giúp tôi sao?”

Cảnh sát Lưu đỏ mặt lên, nhìn nữ hộ sĩ bên cạnh, “Cô đỡ cô ta đi.”

Hộ sĩ giúp đỡ An Mộc đi vào phòng vệ sinh.

Vừa bước vào trong, cô liền thu lại vẻ ngoài lạnh băng, cô nắm chặt tay nữ hộ sĩ, “Cô có biết tôi không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Cầu cứu! Tìm ai?

Editor: Tuna

Hộ sĩ nhìn cô bằng đôi mắt tỏa sáng, gật gật đầu:

“Cô là Đường Hạ.”

An Mộc nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần đối phương có biết cô, cái nhìn đầu tiên sẽ có thiện cảm, yêu cầu tiếp theo cũng không tính là quá phận.

An Mộc mở miệng:

“Có thể cho tôi mượn di động của cô một chút hay không?”

Cô hộ sĩ sững sốt.

An Mộc vội vàng giải thích:

“Bọn người đó muốn bắt nạt tôi! Tôi té xỉu là vì không muốn bị bọn họ dùng hình bức cung, tôi bây giờ phải tìm người giúp đỡ, cầu xin cô đấy.”

Cô hộ sĩ rõ ràng là tính cách đơn thuần, nghe thấy thế liền lập tức gật đầu:

“Cho cô mượn nè.”

An Mộc nhận lấy di động nhưng sau đó lại ngăn người.

Cô không có ba mẹ, cũng không có bạn bè thân thiết nên ngay cả một cái số điện thoại cũng không nhớ nổi!

Giờ phút này, một loại tuyệt vọng vô hình xuất hiện

Cô tự nhiên cảm thấy mình thật đáng thương.

Nhưng mà, vì tự cứu lấy bản thân...

Cô gọi một dãy số mà mình đã ghi tạc từ lâu trong lòng, điện thoại vang lên vài tiếng, rồi cuộc cũng nghe máy:

“ Alo, tôi là Hạ Tâm Băng”

Nghe thấy giọng nói đó, An Mộc trong nháy mắt cảm thấy thật xúc động, cô dù sao cũng chỉ là thiếu nữ mười tám tuổi, cũng sẽ có những lúc yếu đuối, cô nghẹn ngào mở miệng:

“ Mẹ, cứu con với...”

Đầu dây bên kia có chút nghi hoặc:

“ An Mộc?”

“ Là con, mẹ ơi, cứu con, con đang ở...”

“ Hạ lão sư, đến lượt bà rồi...”

Bên kia đột nhiên truyền đến một thanh âm

Hạ Tâm Băng liền cất lời An Mộc:

“ Lát nữa sẽ gọi lại cho con, lúc này đang có một cuộc họp.”

Nói xong, bà ta không đợi An Mộc trả lời, tựa như sợ người ta phát hiện quan hệ của bà và An Mộc, liền ngắt máy!

“ Tut...Tut...Tut.”

Tròn điện thoại truyền đến âm thanh ngắt máy, An Mộc cảm thấy tất cả đều trống rỗng.

Cô cúp điện thoại.

Nghe thấy mình cầu cứu nhưng vẫn cố gắng giữ thanh danh, không chút do dự mà ngắt máy!

An Mộc lúc này chỉ cảm thấy tia hi vọng cuối cùng mà cô ảo tưởng cũng đã biến mất.

Cô thậm chí cũng không cảm thấy quá mức khổ sở, khẽ thở dài một cái.

Ầm ầm ầm!

Buồng vệ sinh bị đập liên tục.

An Mộc lập tức vội vàng, suy nghĩ hồi lâu, cô quyết định mở weibo, thoát nick của nữ hộ sĩ, nhanh chóng đăng nhập của mình vào.

“ Các người đang làm cái gì? Đi vệ sinh mà cần nhiều thời gian như vậy sao? Mau ra đây, nhanh lên!”

Cảnh sát Lưu thô tục nói:

“ Còn không ra tôi sẽ xông vào đấy!”

An Mộc hoảng loạn, vội vàng mở khung chat, nhấn cho Diệp Đồng Đồng một tin: cứu tớ!

Nhấn xong, không chút nghĩ ngợi lại mở khung của Phong Kiều, một chữ cứu còn chưa kịp gửi thì.

Rầm!

Cửa phòng vệ sinh bị cảnh sát Lưu đá văng!

Cô run tay trực tiếp gửi tín hiệu cầu cứu...

Xác định rằng An Mộc chỉ là sợ hãi bình thường, cảnh sát Lưu lại giải cô về cục cảnh sát.

-----*-----

Diệp Đồng Đồng không hiểu được tin nhắn của An Mộc, lập tức gọi cho cô nhưng gọi một lúc lâu vẫn không thấy cô bắt máy, đành phải gọi cho Đường Cảnh:

“Cô ấy nhắn weibo cho tôi hai chữ: cứu tớ!, hông biết có làm sao không, anh có ở cùng một chỗ với cô ấy không?”

Đường Cảnh sững sờ:

“An Mộc đã đi kinh đô rồi.”

Lời này vừa xuống, hai người đều trầm mặc một chút.

Lúc lâu sau, Diệp Đồng Đồng giật mình hô lên:

“Không ổn, An Mộc xảy ra chuyện rồi!”

Đường Cảnh gọi ngay cho An Mộc nhưng không thấy bắt máy, anh lại chạy ra ga kiểm tra vé, nhưng phát hiện là An Mộc căn bản không lên tàu!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Đường Cảnh bắt lực, An Mộc bị ép ký tên

Editor: Quỳ Quỳ

Vậy rốt cuộc An Mộc đã đi đâu?

Đầu óc Đường Cảnh rối như tơ vò, cuối cùng đành đến sở cảnh sát, “Tôi muốn báo án, em gái tôi mất tích!”

Cảnh sát sắp xếp hồ sơ, “Anh Đường, có tin tức gì chúng tôi sẽ thông báo cho anh.”

Đường Cảnh gật gật đầu, vừa xoay người thì nhìn thấy Phong Anh Hùng và Phong Tư Nguyệt bước vào sở cảnh sát.

Đường Cảnh tò mò hỏi, “Bọn họ đến đây làm gì?”

Cảnh sát nhìn thoáng qua, “Thăm hỏi phạm nhân.”

Đường Cảnh nhíu mày, nhà họ Phong có ai ngồi tù?

An Mộc đột nhiên biến mất, chắc chắn có liên quan đến nhà họ Phong, nếu nói như vậy.

Đồng tử Đường Cảnh co lại, quay lại túm lấy viên cảnh sát, “Tôi hỏi anh, phạm nhân các người đang giam, có phải người tôi muốn tìm không!”

Viên cảnh sát mở máy tính, kinh ngạc hô một tiếng, “Ày, thật là trùng hợp, mới bị bắt chiều hôm qua...”

Đường Cảnh nắm chặt tay, biết chuyện này nghiêm trọng, anh đi thẳng đến cửa nhà cục trưởng cảnh sát để yêu cầu đưa cô về.

Nhà họ Đường cũng là một thế gia có tiếng ở C thị, cục trưởng sẽ không thể không nể mặt anh.

Cục trưởng tan tầm về, quả nhiên đã mời anh vào nhà.

Đường Cảnh vào thẳng vấn đề, “Cục trưởng, An Mộc là em gái tôi, rốt cuộc con bé đã phạm tội gì?”

Cục trưởng cũng không vòng vo, “Cô ấy đắc tội với nhà họ Phong. Chắc anh biết vị đại nhân vật của nhà họ Phong chứ? Lần trước ngay cả Hoàng Quân cũng thất thế trong tay anh ta, lần này tôi nào dám không nghe theo nhà họ Phong!”

Đường Cảnh siết chặt tay, “Nhưng em gái tôi bị oan!”

Cục trưởng thờ dãi, “Tôi biết, thực ra chuyện này rất đơn giản, chỉ cần em gái anh ký vào hợp đồng chuyển nhượng cổ phần, cô ấy sẽ được phóng thích.”

Đường Cảnh đi ra khỏi nhà cục trưởng, cảm thấy phía trước mờ mịt.

Năng lực của anh căn bản không thể so sánh với bị đại nhân vật kia, giờ phút này, Đường Cảnh đột nhiên nghĩ tới lời nói của ông nội, nếu có lúc cô cần

anh hỗ trợ, anh vốn đã không có năng lực đó rồi..

Đường Cảnh khôn khổ ôm đầu.

_____ *

Sở cảnh sát.

An Mộc ngồi trong phòng, nhìn thấy hai người vừa đến, mi mắt sụp xuống.

Phong Anh Hùng ngồi đối diện cô, bộ dáng cáo gi muru đồ tính toán, Phong Tư Nguyệt nông cạn hơn, vênh vào đắc ý viết hết lên mặt.

Phong Tư Nguyệt trực tiếp đề văn kiện xuống trước mặt cô, “An Mộc, việc đã đến nước này, với sự thông minh của cô, nên biết tiếp theo phải làm gì chứ?”

An Mộc không nói một lời.

Phong Tư Nguyệt lại nói, “Chỉ cần ký vào văn kiện này, chúng tôi sẽ trả tự do cho cô!”

An Mộc nhìn thẳng vào Phong Anh Hùng, “Ông đã sớm biết tôi là Đường Hạ?”

Phong Anh Hùng lên tiếng, “Không sai.”

Quả nhiên!

Chính mình còn đắc chí tưởng rằng muru kế được thành công, nhưng ai ngờ lão hồ ly đúng là lão hồ ly, không chỉ nhìn ra muru kế mà còn tương kế tựu kế!

Mình vẫn còn quá non nớt!

An Mộc nhắm mắt lại, dù sao cũng chỉ là một cô nhóc miệng còn hơi sữa, làm sao có thể qua mặt được con hồ ly này?

Cô hít sâu một hơi, cúi đầu, cầm lấy văn kiện trên bàn.

Toàn bộ nội dung là chuyển nhượng cổ phần.

Thậm chí dòng cuối cùng lại là để An Mộc cô làm người tình cả đời của Phong Từ Khiêm!

Cô nắm chặt trang giấy, khinh người quá đáng!

Cô ngẩng đầu, đôi mắt phượng phóng ra tia sắc bén bức người.

Sau đó, cô xé văn kiện thành từng mảnh từng mảnh rồi ném vào mặt Phong Anh Hùng và Phong Tư Nguyệt.

Phong Tư Nguyệt đứng bật dậy, “Chết đến nơi còn không chịu cúi đầu, cô thực sự chán sống rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Chú nhỏ, để An Mộc đi chết!

Edit: Phong Nguyệt

Cô hừ lạnh một tiếng, “Cô không kí vào những văn kiện đó, cô sẽ bị bắt vào tù, cha ta cũng sẽ lấy thân phận người giám hộ, lấy được cổ phần của cô! An Mộc, cô nên thông minh một chút tự mình lựa chọn đi!”

An Mộc lạnh như băng nhìn đáng vẻ đắc ý của cô ta, lập tức vọt đứng lên, khí thế của cô thẳng bức Phong Tư Nguyệt, làm cô ta hoảng sợ.

An Mộc lạnh lẽo cười, “Vô vị, liên tính như vậy, ta nhiều nhất bị phán bao nhiêu năm nhĩ? Hai mươi năm? Chờ ta ra tù, An Thị vẫn bị ta đoạt lại!”

Phong Tư Nguyệt sợ tới mức trái tim bang bang đập loạn, phục hồi tinh thần lại, có chút cuồng loạn, “An Mộc, ta xem ngươi chưa thấy quan tài chưa rơi lệ!”

An Mộc đột nhiên mở miệng, “Phong Tư Nguyệt, muốn ta ký tên sao?”

Phong Tư Nguyệt gật đầu.

An Mộc cúi đầu, “Tốt, trừ phi.....”

Cô thấp giọng nói một câu, Phong Tư Nguyệt không nghe thấy.

An Mộc lại thấp giọng nói một câu, Phong Tư Nguyệt đi lên phía trước một chút, “Cô nói cái gì?”

Đúng lúc này!

Nói thì chậm chuyện xảy ra thì nhanh!

An Mộc đột nhiên ra tay, một phen kéo đầu tóc của Phong Tư Nguyệt, tay đã bị còng cầm lấy bút máy, nhắm thẳng vào gương mặt của Phong Tư Nguyệt!

Phong Tư Nguyệt đột nhiên la to, “An Mộc, cô làm gì!”

An Mộc bỗng nhiên cười lạnh, “Phong Tư Nguyệt, cô nói, ta đang huỷ hoại gương mặt của cô?”

Tay cô hơi dùng sức, đầu bút máy cắm trực tiếp trên mặt của Phong Tư Nguyệt, Phong Tư Nguyệt ăn đau, khóc lên, “An Mộc, cô buông tay, buông ta ra!”

An Mộc lại cười lạnh, “Đây đều là các người bức ta! Phong Tư Nguyệt, từ nhỏ đến lớn, cô hướng lên trên ta căm không biết bao nhiêu lần? Hôm nay, ta liền trước trả lại điểm lợi tức cho cô!”

Nói xong, cổ tay khẽ động, dùng sức vạch một cái!

Mặt Phong Tư Nguyệt, trong nháy mắt đã bị gạch qua một vết sẹo dài!

“A!”

Nghe được thét chói tai thê lương của Phong Tư Nguyệt, An Mộc còn chưa có cảm giác được khoái ý, sau lưng liền tê rần, ngón tay đau xót, bút máy rơi trên mặt đất.

Quay đầu lại, liền nhìn đến Lưu cảnh sát cầm điện côn.

Phong Tư Nguyệt che lại mặt mình, “Mặt ta, mặt ta, đánh cô, đánh chết cô!”

Nói xong, cô trực tiếp đứng lên, vọt tới trước mặt Lưu cảnh sát, đoạt lấy điện côn, lấy tư thế hung hăng đánh An Mộc!

An Mộc cuộn tròn thân thể, trốn ở góc phòng, hai tay che chở đầu.

Cũng không biết bị đánh bao nhiêu, An Mộc cảm thấy thần trí đều có chút hoảng hốt.

Đúng lúc này, Phong Anh Hùng đứng lên, “Được rồi, đừng nháo nữa sẽ có người chết đấy.”

Phong Tư Nguyệt điên cuồng mở miệng, “Cha, con muốn cô ta chết, đi tìm chết! Cô ta thế nhưng huỷ hoại mặt con, con muốn cô ta chết!”

Phong Anh Hùng nhíu mày, “Chúng ta là người Phong gia, không thể nháo sẽ có người chết.”

Cùng lúc đó!

Một chiếc xe thể thao màu đen, ở bên ngoài cục cảnh sát, khẩn cấp phanh lại.

Quát!

Cùng với giọng nói bén nhọn vang lên, một thân hình thon dài cao lớn, từ trong xe đi ra.

Hai chân của anh thon dài, mạnh mẽ hữu lực, bước nhanh hai bước, liền tới bên trong cục cảnh sát.

Nhìn đến người đàn ông ưu tú này, cảnh sát tiến lên một bước, “Anh tốt, xin hỏi anh muốn làm gì?”

Đôi mắt của người đàn ông hẹp dài đảo qua, giọng nói lãnh mị, tức giận đến đỏ mặt, “An Mộc ở đâu?”

Lời này vừa nói ra, liền nghe được bên trong phòng thẩm vấn, phát ra một tiếng thét chói tai thê lương quen thuộc.

Giọng này, là Phong Tư Nguyệt!

Ánh mắt của Phong Kiều nhú lại, ý thức được cái gì, liền vọt tới phòng thẩm vấn!

Phanh!

Một chân đá cánh cửa.

Người bên trong phòng thẩm vấn, toàn bộ sợ ngây người.

Phong Tư Nguyệt quay đầu, nhìn thấy người tới, lập tức vui vẻ, “Chú nhỏ! Chú nhỏ người đã tới, chú xem mặt cháu, cháu muốn cô ta phải chết! Chú nhỏ, giúp cháu báo thù, làm cô ta chết đi! Đi tìm chết!!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 166: Phong thiếu đến!

Editor: Cà Chua

Phong Kiều đứng ở chỗ cửa.

Ánh sáng trong phòng thẩm vấn có phần u ám nhưng anh ta theo thói quen tầm mắt dừng lại ở trong góc, nơi có thân hình đang cuộn tròn ở đó.

Thân hình cô cuộn tròn lại, cánh tay để đỡ đầu, dáng vẻ rất chật vật, vết xước trên cánh tay khi bị bình rượu vỡ cửa phải còn chưa khỏi hẳn giờ lại thêm vết thương mới.

Dường như cô rất đau, thân hình run lên lẩy bẩy.

Cảm nhận được tiếng động từ phía cửa liền ngẩng đầu lên.

Lúc nhìn vào đôi mắt ấy, Phong Kiều chỉ cảm thấy dường như có một bàn tay vô hình đang bóp chặt trái tim anh!

Gương mặt kia bình thường luôn hoạt bát, tinh quái, vừa nhìn đã cảm nhận được đôi mắt sáng rực rỡ, giờ phút này lại hờ hững nhìn chằm chằm lại mình.

Cô ấy nhỏ bé như vậy, bất lực như vậy nhưng vẫn luôn nỗ lực để giữ nguyên phẩm giá của mình.

Cô ấy không bao giờ cầu xin ai, cũng không lấy một tiếng than thở, ánh mắt chỉ đảo qua căn phòng nhưng dường như muốn đem hình ảnh của tất cả mọi người trong đó ghi tạc trong tâm trí, hận đến tận tâm can.

Đúng vậy, tất cả!

Bởi vì ánh mắt cô ấy nhìn mình cũng y hệt như thế.

Phong Kiều cảm thấy trong lòng mình nhen nhóm lên một ngọn lửa, quanh thân tỏa ra đầy sát khí.

Một người cảnh sát nhìn thấy Phong Kiều, cau mày quát: “Anh là ai, có biết đây là đâu không? Ai cho anh tùy tiện xông vào cục cảnh sát làm loạn?!”

Lời nói vừa dứt, Phong Kiều quay đầu.

Người cảnh sát bị dọa đến mức bước chân bỗng khựng lại, toàn thân cứng đờ, cảm thấy xung quanh là một luồng khí lạnh, ánh mắt người này vẫn tia máu đỏ đậm như muốn ăn thịt người vậy!

“Cảnh sát, đây là người nhà của tôi”. Phong Anh Hùng chạy nhanh tới giải thích.

Người cảnh sát đưa tay lau mồ hôi lạnh đã rom róm trên trán, gật đầu.

Phong Anh Hùng nghi hoặc nhìn về phía Phong Kiều: “Phong thiếu, sao anh lại tới đây?”

Nói xong câu đó, lại như ý thức được điều gì đó, “Ồ đây chỉ là một chút việc nhỏ, sẽ không ảnh hưởng đến Phong gia, anh yên tâm”.

“Việc nhỏ sao!” Phong Tư Nguyệt hét lên một tiếng, quay đầu lại, trên mặt còn vết máu nhỏ giọt, cả người nhìn qua có nét đáng sợ lại dữ tợn: “Bố, chú út, cô ta hủy hoại gương mặt con! Con muốn giết cô ta, muốn làm cô ta chết!”

Mấy câu này vừa nói ra liền nhìn thấy Phong Kiều bước về phía trước một bước.

Anh bước từng bước một, hướng về phía An Mộc.

Phong Tư Nguyệt gần như điên khùng mở miệng: “Đó, chính là cô ta, chú út, giết cô ta để báo thù cho tôi đi!”

Phong Anh Hùng lại mơ hồ cảm thấy có điều gì đó không đúng, nhưng không đứng ở chỗ nào, ông lại không thể nói rõ được.

Phong Kiều đi qua đi lại, sau đó, anh nhẹ nhàng bỏ hai tay vào trong túi quần, chậm rãi ngồi xổm xuống.

Từng cử chỉ của anh chứa đựng nét ưu nhã, lộ ra phong thái cao quý, nhất cử nhất động nhẹ nhàng như nước chảy mây trôi, anh cũng không hề ngại mặt đất dơ bẩn, cứ thế ngồi xổm trước mặt An Mộc.

Đôi mắt trong trẻo của An Mộc nhìn thẳng vào anh.

Rất lâu sau cô mới đột nhiên quay đầu nhìn sang nơi khác như đang giận dỗi điều gì.

Có trời mới biết, An Mộc phải cố hết sức bình sinh để kìm nén tiếng kêu đau đớn trước mặt bọn họ.

Cô cắn chặt môi, oán giận nhìn người trước mặt.

Người nhà họ Phong chẳng có ai tốt đẹp cả!

Nếu không phải dựa hơi Phong Kiều, Phong Anh Hùng cùng đám người kia nào dám kiêu ngạo như vậy?!

Được cái... Phong Kiều chưa bao giờ tự khiến bản thân phải chịu thiệt thòi bao giờ, Phong Anh Hùng cáo mượn oai hùm nhiều năm như vậy, chắc anh ta cũng phải có chút lợi lộc gì đó chứ?

Hơn nữa... đôi mắt An Mộc rũ xuống buồn rầu.

Phong Kiều thân là em họ của Phong Anh Hùng, liệu anh ta có thể phớt lờ tình thân mà giúp mình báo thù không?

A!

Đúng là tin lắm quý tài rồi!

Con đau trên người cứ kéo đến từng đợt từng đợt làm toàn thân An Mộc tê tái, cô chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng nhưng vẫn cố tình quật cường xem như mình vẫn tỉnh táo.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Em có muốn trả thù hay không?

Editor: Tuna

Ngay cả cô cũng không biết tại sao lại như vậy, cũng không rõ cuộc là mình có đầu trí lại với người ta được không?

Nhưng chợt, phía trước gương mặt buồn bã ấy, xuất hiện một người đàn ông đang dần tiến đến rồi nhìn thẳng xuống gương mặt cô.

“Nhìn tôi.”

Thanh âm của anh ta tràn ngập mỉa mai, An Mộc giống như bị trúng tà vậy, lập tức ngẩng đầu lên nhìn anh.

Nhưng mà.....

Nhìn cái gì?

Nhìn anh ta nhẹ nhàng phong độ còn mình thì chật vật bất kham?

An Mộc cắn răng một cái, lại một lần nữa quay đầu đi.

Cầm lại bị anh nắm lấy. Tay anh chưa hề dùng sức, nói là nắm thì chỉ bằng gọi là nâng thì đúng hơn.

Ánh mắt anh, ôn nhu như nước nhưng lời nói ra lại lạnh hơn băng:

“Nói cho tôi biết, em có muốn trả thù hay không?”

Muốn trả thù hay không sao?

Đương nhiên là muốn!

Cô có năm mơ cũng muốn báo thù!

Nhưng mà, cô có thể sao?

An Mộc cắn môi nói:

“Muốn!”

“Tốt lắm”

Một chữ dứt khoát của người đàn ông làm cho An Mộc thoáng sửng sốt.

Ngay lúc cô đang cảm thấy khó hiểu thì liền thấy có một đôi tay chặn ngang hông cô, bế cô lên, một trận trời đất quay cuồng cô đã bị anh ôm vào lòng bằng kiểu ôm công chúa, cô theo bản năng liền choàng tay ôm lấy anh.

Sau đó Phong Kiều liền trực tiếp ôm cô ngồi lên ghế thăm vấn.

Phong Kiều cầm lấy một bàn tay trắng nõn nà của cô, khẽ nâng lên ngắm, trong căn phòng tối tăm, tản ra một loại ánh sáng nhu hòa, sau đó, anh ngừng đầu nhìn về phía bọn người đang trợn mắt há mồm kia.

Phong Tư Nguyệt bị dọa đến sắp ngất rồi, cái này, cái này là loại tình huống gì vậy chứ? Cô ta nhú mày, đi về phía trước một bước:

“Chú út, hù, chú cùng An Mộc.....hai người.....”

Phong Kiều nhàn nhàn lia mắt nhìn, cô ta cũng không dám nói anh cái gì, chỉ nhìn An Mộc rồi tức giận mắng:

“An Mộc cái con điểm này! Mày lại dám quyến rũ chú út sao! Mày...”

“Cô nói, ai là gái điểm?”

Phong Tư Nguyệt vẫn còn muốn mắng tiếp nhưng lại bị câu nói của Phong Kiều cắt ngang, hơi hơi sửng sốt.

Cô ta nhìn về phía Phong Kiều, sau đó lại nhìn An Mộc, cắn cắn môi, hốc mắt đỏ hoe, lý trí nói với cô ta rằng giờ phút này không thể tiếp tục nói nữa, nhưng cái loại ghen uất này làm cho cô ta không nhịn được nhìn về phía Phong Kiều nói:

“Chú út, con mới là cháu gái ruột của chú! Bây giờ, con à này hủy đi dung mạo của con, tại sao chú còn che chở cho nó? Chú út, chú phải báo thù cho con mới đúng!”

“Hủy dung?”

Phong Kiều nhưn mày, thanh âm tựa như ác ma đến từ địa ngục!

Phong Tư Nguyệt cho rằng anh đã mềm lòng, lập tức bước đến một bước, hơi cúi đầu, chỉ vào mặt mình, từng giọt nước mắt cứ thế rơi xuống:

“Đúng vậy a, chú út, chú nhìn xem, cô ta đúng là không coi ai ra gì, mặt con như vậy, sau này làm sao có thể gả!”

Đôi mắt hẹp dài của Phong Kiều tỉ mỉ lướt qua mặt cô ta:

“A, đúng thật là đã đỏ máu a!”

Phong Tư Nguyệt lập tức gật đầu ngay:

“Đúng vậy, cho nên chú út à, chú.....”

Lời còn chưa nói xong liền cảm thấy trước mắt lóe lên, cô ta còn chưa hồi phục tinh thần lại thì đã thấy động tác nhanh chóng của Phong Kiều, sau đó, Phong Tư Nguyệt nhìn thấy cây bút máy trên bàn bị ném xuống đất, trên đầu bút còn mang theo vết máu đỏ tươi. A? Đó là máu của ai?

Chẳng lẽ là chú út đã báo thù giúp mình>

Phong Tư nguyệt vội vàng nhìn về phía An Mộc, gương mặt trắng nõn, đôi mắt thì ngập tràn kinh ngạc.

Không phải cô ta?

Tròng mắt Phong Tư Nguyệt co rút lại.

Chuyện chỉ xảy ra trong chớp nhoáng, sau đó, cô ta liền cảm giác được nỗi đau nóng rát như muốn rách ra trên gương mặt!

Động tác của Phong Kiều quá nhanh, thế cho nên lúc này Phong Tư Nguyệt mới cảm nhận được đau đớn!

“A.....!”

Phong Tư Nguyệt lấy tay che mặt mình lại, lùi về sau một bước, mang theo điệu bộ không thể tưởng tượng được.

An Mộc cũng mở to đôi mắt hoảng sợ nhìn. Cô nhìn đến những vết xẹo trên mặt Phong Tư Nguyệt, ngang dọc tứ tung, ước chừng có khoảng năm vết!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 168: Lúc này mới thực sự biến dạng, xem hiệu quả đi

Editor: Cà Chua.

“Lúc này mới thực sự biến dạng” Phong Kiều cao giọng bật ra một câu như vậy, lại tốt bụng lục lục trong ví, lấy ra một chiếc gương nhỏ, ném cho Phong Tư Nguyệt, khoe môi vẫn lộ ý cười nhạt nhẽo như cũ: “Xem hiệu quả đi”.

Phong Tư Nguyệt nom nớp lo sợ nhận lấy, vừa nhìn qua, đã té xỉu ngất đi.

Người bên cạnh từ đầu đến cuối không nói một lời, toàn thân Phong Anh Hùng phát run, giờ phút này hai chân ông cũng đã mềm nhũn, quỳ rạp trên mặt đất, cơ thể mập mạp của ông ta đều run rẩy: “Phong thiếu, đối với cậu tôi là anh lớn, tôi. ....”

“Anh yên tâm, tôi sẽ không làm vậy với anh đâu.” Giọng nói của Phong Kiều thực ôn hòa nhưng lại mang theo ý vị khiến người nghe phải rùng mình.

Phong Anh Hùng không phải là Phong Tư Nguyệt, dễ dàng tin tưởng,

Ông ta lau mồ hôi trên trán: “Phong, Phong thiếu, tôi...”

Phong Kiều gõ gõ trên mặt bàn, im lặng một lát.

Phía cửa phòng thẩm vấn, Vệ Uy cùng cục trưởng cục cảnh sát vội vã đi tới.

Phong Kiều không kiên nhẫn liếc anh ta một cái, khoe môi mỉm cười càng tăng thêm tà mị: “Tốc độ nhanh đó!”

Toàn thân Vệ Uy tức khắc cứng đờ, biết tính khí của thiếu gia.

Nhưng chiếc xe thể thao Nima của anh, một chiếc xe hạng sang trên thế giới chỉ có hạn, xe của chúng tôi làm sao sánh kịp?

Vệ Uy cúi đầu tiến lên một bước đưa cho Phong Kiều một văn kiện.

Phong Kiều chỉ nghiêng đầu, liếc mắt xem xét một cái: “Xí nghiệp An thị dính nghi án rửa tiền?”

Cục trưởng tức khắc lau mồ hôi lạnh trên trán: “Về việc này, đây là lí do mà anh Phong lấy ra làm cái cớ để bắt cô An lại”.

Dứt lời liền nhanh chóng hướng đôi mắt bất an về phía anh.

“Vậy, xí nghiệp An thị dám coi thường pháp luật rửa tiền, không thể cho qua, chúng ta trước sau đều phải tuân thủ luật pháp!”

Phong Kiều làm vẻ mặt coi trọng chính nghĩa, vừa nói ra những lời này, Vệ Uy bên cạnh không kìm được, trong lòng một phen toát mồ hôi lạnh.

Trước sau phải tuân thủ luật pháp? Trong từ điển của thiếu gia có mấy từ này sao? Tại sao?

Cục trưởng ở bên cạnh gật đầu như bả cùi: “Đúng, đúng, đúng!”

Phong Anh Hùng nuốt nước miếng, khó hiểu nhìn Phong Kiều: “Phong thiếu?”

Phong Kiều liếc mắt nhìn ông ta, lại nhìn về phía người đứng bên cạnh, cảnh sát Lưu đã sớm đóng băng: “Khá khen, cục trưởng, vị cảnh sát này của các người tổ chất quá kém, như vậy rõ ràng là không nắm được sơ hở”.

Anh chỉ chỉ vào tập tư liệu án kiện: “An Mộc là người bị tình nghi à?”

Cục trưởng đã lầm, Phong Anh Hùng bên kia không nói với ông ta Phong thiếu là mệnh lệnh, nhưng thế này thì không định cho Phong gia còn mặt mũi nào nữa sao?

Hôm nay người này đến đây làm gì?

Cục trưởng lau mồ hôi lạnh lấm tấm trên trán: “Phong thiếu, ý anh là...”

“Phải chăng đầu óc anh cũng có vấn đề sao?”

Bị mắng đầu óc có vấn đề, sắc mặt cục trưởng đang hồng hào lập tức tím tái như gan heo, ở thành phố C này ngày nào ông ta cũng hiên ngang tự đắc, giờ phút này lại ngang hàng với cấp dưới, chỉ lặng lẽ cúi đầu: “Đứng, đứng, anh trách rất phải”.

“Hả?”

Cục trưởng tức khắc duỗi thẳng thân thể, cẩn thận dò hỏi: “Ý anh là, cô An bị oan?”

“Anh nói xem?”

Cục trưởng nhìn chàng trai này chắc chắn đang có tình cảm trong lòng, giờ phút này cách nói chuyện vẫn lạnh lùng, khó nắm bắt như cũ nhưng cử chỉ ôm An Mộc thực sự rất nhẹ nhàng!

Cục trưởng biết được điều đó, lời nói cũng thêm vài phần tự tin: “Cô An nhất định là bị oan, nhanh chóng thả người vô tội! Nhanh chóng thả người vô tội!”

Phong Kiều gật đầu, đứng phát dậy: “Nếu cục trưởng đã nói vậy, chúng tôi đi được rồi.”

Cục trưởng gật đầu: “Anh đi! Anh đi. ....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Rửa tiền? Để Phong Anh Hùng trả

Editor: Quý Quý

Lời này vừa nói ra, Phong Kiều liền đi về phía cửa.

Nhưng còn chưa kịp nhúc nhích liền cảm thấy có cử động bên hông, cúi đầu liền nhìn thấy cô nhóc trong lòng đang kéo áo mình.

Phong Kiều hít mắt lại.

An Mộc trong mắt lạnh lạnh, lộ ra sự không cam lòng, “Chú, trong quá trình chấp pháp, lạm dụng tư hình phải xử lý thế nào?”

Phong Kiều nhướng mày.

An Mộc cắn răng, cô biết mình lúc này đang được voi đòi tiên.

Cô không cam tâm!

Tuy đã trả thù được Phong Tư Nguyệt, nhưng còn cảnh sát Lưu thì sao? Phong Anh Hùng thì sao?

Cô không làm gì được Phong Anh Hùng, nhưng cảnh sát Lưu thay ông ta làm việc, cũng phải trả giá thật đắt!

An Mộc cô chưa bao giờ là người lương thiện, lấy nhân đức báo ơn, lấy lễ phải đáp trả kẻ thù.

An Mộc chỉ vào cảnh sát Luru, “Anh ta phải bị xử lý thế nào?”

Phong Kiều nhìn về phía cục trưởng, ông lập tức mở miệng, “Cảnh sát Luru lạm dụng tư hình, hiện tại tạm thời cách chức, nếu kết quả điều tra là thật, cảnh sát Luru sẽ bị trừng phạt theo pháp luật.”

Cảnh sát Luru nghe vậy, chân mềm nhũn ngã quỵ xuống đất, xong đời rồi!

Phong Kiều nhìn xuống, khoe môi tươi cười ranh mãnh.

Không tồi, người phụ nữ của Phong Kiều, quả nhiên lòng đã rắn rết, âm độc tàn nhẫn!

Phong Kiều ôm An Mộc, đi thẳng ra cửa, nhưng đến nơi lại dừng chân, quay đầu liền nhìn thấy Phong Anh Hùng nhẹ nhàng thở ra, lặng lẽ đi theo mình ra ngoài.

Anh cúi đầu, nhìn thoáng qua An Mộc.

Ánh mắt cô cố chấp, mang theo sự kiên cường.

Phong Kiều mím môi, nói với Phong Anh Hùng, “Ông không cần phải đi nữa.”

Phong Anh Hùng sững sốt, “A?”

Phong Kiều nhìn về phía cục trưởng, “Vụ án rửa tiền, phải xử trí theo pháp luật, sao nào, lời tôi vừa nói ông quên rồi sao?”

Cục trưởng nghe thấy thì sững sốt, ông còn tưởng rằng mấy lời đó Phong thiếu chi thuận miệng nói thôi, nhưng bây giờ ngẫm lại.

Ông nhìn Phong Anh Hùng, bừng tỉnh nó, “Tôi hiểu rồi, mau bắt Phong Anh Hùng lại! Ông ta là kẻ tình nghi lớn nhất rửa tiền xí nghiệp An thị với số lượng lớn, giải ông ta đi!”

Hai viên cảnh sát lập tức xông tới bắt lấy Phong Anh Hùng.

Phong Anh Hùng vừa mới đứng vững chân, lập tức lại mềm nhũn, kẻ tình nghi rửa tiền, ít nhất cũng bị phán quyết 20 năm!

Ông hoảng sợ nhìn Phong Kiều, “Phong thiếu, Phong thiếu, cậu không thể đối xử với tôi như thế được, tôi là anh cả của cậu! Phong thiếu...!”

Phong Kiều nhúm mày, có vẻ phiền chán.

Đang muốn rời đi thì người trong lòng đột nhiên ngẩng đầu nhìn chằm chằm cục trưởng, chậm rãi nói, “Cục trưởng, chuyện đã xảy ra hôm nay, các ông vốn chấp pháp công bằng, cuối cùng cũng tra ra chân tướng sự việc không liên quan đến tôi, ông nói đúng không?”

Cục trưởng gật đầu, “Đúng đúng!”

Rốt cuộc cũng tiến được hai ôn thần đi, cục trưởng sờ cảnh sát lau mồ hôi lạnh trên trán, mẹ nó, hôm nay là cái ngày gì vậy!

Ngồi vào chiếc xe thể thao của Phong Kiều, An Mộc cuối cùng cũng cảm thấy an toàn.

Bình tĩnh lại rồi, cô lại thấy đầu óc vô cùng choáng váng liền ngất đi.

_____ *

Khi tỉnh lại, cô nhận ra mình đang nằm trên giường.

Lọt vào tầm mắt là trần nhà màu trắng, còn có chùm đèn thủy tinh hoa lệ.

An Mộc không hiểu tự hỏi, đây là nơi nào?

Cô vươn tay vò đầu mình, rồi mới nhận ra cả cơ thể đều bủn rủn.

Trên lưng, cánh tay, vì bị đánh mà đau ê ẩm, điều này làm cho cô nhớ ra trước khi mình ngất đi đã xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Cháu dâu cháu gái hắt hủi ta như vậy sao?

Chương 1/0. Châu dậu, châu ghê bỏ ra như vậy sao.

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc mở to hai mắt nhìn.

Cô vạn lần không nghĩ tới, Phong Kiều sẽ nổi giận với Phong Anh Hùng và Phong Tư Nguyệt!

Thật sự là làm người khác quá kinh ngạc!

Phong Kiều người này, thật đúng là lục thân không nhận a (lục thân bao gồm bố, mẹ, anh, em, vợ, con đều không nhận).

Bất quá.....

Khuôn mặt nhỏ của An Mộc đỏ lên, vì cái gì cô cảm thấy Phong Kiều, như vậy rất đẹp trai ~

Vươn tay, sờ mặt chính mình, lúc này mới đứng dậy, nhưng vừa mới làm mấy động tác, liền nhận ra có chỗ không thích hợp, quay đầu, liền đối mặt đối với một đôi mắt đào hoa hài hước.

An Mộc lập tức hoảng sợ, hai tay chống xuống, người liền lùi về sau.

Đáng tiếc, sau lưng lập tức bay lên không, cô lập tức múa may đôi tay, “A a a!”

Tiếp theo, hai cánh tay hữu lực, liền bắt được tay cô.

Giờ phút này, An Mộc bởi vì hoảng sợ lùi về sau động tác có chút lớn, hơn phân nửa cái mông đang ở trạng thái lơ lửng trên không, hai tay của cô nắm chặt cánh tay của Phong Kiều, lúc này mới ổn định thân thể. Sắc mặt của An Mộc lập tức hồng lên, “Chú nhỏ, cảm ơn.”

“Không cảm ơn.” Giọng nói của anh trầm xuống, nói xong câu đó, khóe môi cong lên, nụ cười tà ác hiện ra.

An Mộc chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên.

Thằng nhãi này cười, cũng có sức mê hoặc đó!

Còn chưa phục hồi tinh thần, liền cảm thấy cánh tay buông lỏng, sau đó.....

Phanh!

An Mộc đặt mông ngồi dưới đất.

Xoa mông mình, An Mộc tròn mắt há mồm, tiếp theo lửa giận xông lên đại não.

Cô lập tức nhảy dựng lên, chỉ vào Phong Kiều rống to: “Chú, chú, chú làm gì buông tay?”

Anh nghiêng người, hai tay để ở sau đầu, làm lộ ra hình dáng trên khuôn mặt, hình dạng cứng rắn, lại là tướng mạo 360 độ không góc chết.

Nhưng cho dù lớn lên đẹp, giờ phút này An Mộc xem ra, cũng như là cái ác ma!

Anh mở miệng, “Ta đã nói rồi, không cảm ơn.”

An Mộc:.....

Đây là cái cái logic gì!

Nói không cảm ơn, cho nên liền không giữ chặt cô?

An Mộc hừ lạnh một tiếng, quyết định không cùng anh so đo, bởi vì vừa mới nãy anh đã cứu mình?

Bất quá..... Tính cách của anh như thế nào càng ngày càng cổ quái?

An Mộc lại nhìn anh.

Phong Kiều giờ phút này ngồi ở bên người cô, vẻ mặt lạnh lùng, tuy rằng khóe môi như cũ mang nụ cười, chỉ là quanh thân tản ra một loại hơi thở người sống chó tiền, hơn nữa đôi mắt của anh nhìn nơi khác, chuyện này hết thấy nói cho An Mộc biết, anh không cao hứng.

An Mộc liền vắt hết óc tự hỏi Phong Kiều giờ phút này suy nghĩ cái gì, bên tai truyền đến giọng nói của anh, “Cháu dậu liền như vậy..... Không nghĩ để cho người khác biết quan hệ của chúng ta sao?”

An Mộc lập tức sùng sốt, “A?”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng, môi mỏng nhếch lên, thu hồi nụ cười.

Nửa ngày, lúc này An Mộc mới hiểu rõ, Phong Kiều là bởi vì cô rời đi, nói với cục trưởng câu kia nhưng sao anh lại giận dỗi rồi!

Cô nhìn Phong Kiều, nhìn không được liền vui vẻ, “Chú nhỏ, chú đây là..... Đang giận dỗi?”

Một câu rơi xuống, ánh mắt Phong Kiều như tảng băng.

Miệng của An Mộc, nhất thời đóng chặt.

Cô cảnh giác ngồi ngay ngắn, ho khan một tiếng, làm bộ vừa rồi cái gì cũng chưa nói.

Người đàn ông này, chính là lão hồ, chỉ có thể nghe theo, không thể nghịch tới a, cô khiêu khích anh ta nhiều lần như vậy, mỗi lần kết cục..... Ân, đều không quá tốt đẹp.

Nhưng cô không nói lời nào, một lát sau người đàn ông, bình thường trở lại, khoe môi cong lên, “Cháu dâu, ta cảm thấy..... Thực mệt a. Rõ ràng anh hùng cứu mỹ nhân, cuối cùng lại bị mỹ nhân ghét bỏ?”

Ghét bỏ?

Phốc, cô dám ghét bỏ anh sao?

Hai người đang nói chuyện, từ cục cảnh sát cô bị Phong Kiều, mang ra mới về tới điện thoại, đột nhiên vang lên.

An Mộc tiện tay lấy lại đây, nhìn, thế nhưng là Hạ Tâm Băng!

Phong Kiều thò qua tới, “Người nào tích cực gọi điện thoại cho cháu dâu vậy?”

Nói xong, tầm mắt dừng trên màn hình điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Cháu dâu không nói, làm sao tôi biết được?

Editor: Cà Chua.

An Mộc vốn dĩ vẫn không muốn để cho người khác biết, mẹ thân sinh ra cô là Hạ Tâm Băng.

Cho nên thoáng thấy Phong Kiều, trong nháy mắt, cô theo bản năng cắt đứt điện thoại, quay đầu nhìn Phong Kiều: “Không có gì, hình như lộn số, tôi không quen số này”.

Phong Kiều không nghi ngờ gì, thực sự gần đây quảng cáo qua điện thoại rất nhiều.

Anh đưa người đến gần, vòng hai tay qua người An Mộc, khóa chặt cô.

Trong lòng An Mộc đang là một mớ hỗn độn.

Hạ Tâm Băng gọi điện đến lúc này làm gì?

Cô ném điện thoại di động lên đầu giường, nhanh chóng lấy lại tâm lý, hít một hơi thật sâu, quay đầu lại, hướng ánh mắt về phía người đàn ông kia.

Khoảng cách giữa cô và anh ta rất gần, mặc dù có tay chống đỡ nhưng vẫn có một phần cơ thể của anh ta đè lên người cô, da thịt tiếp xúc thân mật, làm cho gương mặt An Mộc lập tức ửng đỏ.

Ánh mắt cô đảo liên tục: “Này, anh làm gì thế?”

Giọng nói trầm ấm của người đàn ông mang theo ý cười: “Cô nói xem tôi muốn làm gì? Cháu dâu, tôi cứu cô, cô không suy nghĩ đến việc cảm tạ tôi sao?”

An Mộc tức khắc mặt đỏ tím đập, ý tứ của người đàn ông này, cô đương nhiên đã hiểu rõ.

Cô cần môi, vươn cánh tay che lấp khoảng cách giữa hai người: “Cái đó, chú út à, tôi. ... Hơi mệt.”

Ở cục cảnh sát thì bị thăm vấn liên tục, lúc này mới ra khỏi, cô nào có tâm trí và sức lực để làm việc đó chứ!

“Cho nên. ...?”

“Cho nên tôi mai được không?” khuôn mặt nhỏ nhắn của An Mộc đỏ bừng, cặp mắt phượng kia tựa hồ đang ngăn nước, làm người ta động lòng.

Đôi mắt Phong Kiều trầm xuống, cô gái nhỏ này có biết, chỉ cần một cử chỉ vô tình của cô ấy cũng đủ để làm tâm trí anh dao động?

Đầu cúi thấp, mùi hương nhẹ nhẹ quen thuộc của An Mộc liền xộc thẳng vào khoang mũi anh, làm anh cảm thấy thoải mái lạ thường.

Phong Kiều gối đầu lên vai An Mộc, thấp giọng cười nói: “Tôi mai làm gì?”

Làm gì?

Còn có thể làm gì!

Gương mặt An Mộc thẹn đến mức đỏ bừng, tức giận nhìn người đàn ông: “Chính là, chuyện đó!”

“Chuyện gì?” đầu Phong Kiều càng cúi thấp, cười thành tiếng: “Cháu dâu không nói, làm sao tôi biết được?”

Nhìn bộ dạng yếu ớt của người đàn ông kia, An Mộc bối rối không nói được lời nào, nhưng không nói lời nào, hậu quả là. .... người đàn ông bỗng nhiên cúi đầu, chỉ cách. .... ngực cô một chiếc áo ngủ mỏng!

A a a!

An Mộc cảm thấy muốn phát điên.

Tay dùng sức muốn đẩy anh ta ra nhưng giây tiếp theo, cánh tay đã bị anh túm chặt, cố định trên đỉnh đầu. Làm như vậy, coi như toàn thân An Mộc không còn chút phản kháng nào, anh càng dễ. .... hành sự.

An Mộc cảm thấy rất xấu hổ, giờ thì tốt rồi, không chỉ khuôn mặt mà toàn bộ thân thể đều sẽ có nguy cơ bày ra trước mặt anh ta một sắc ửng đỏ.

Cô không nhận được cầu xin? “Chú, chú út. ...”

“Nói gì đi?”

Người đàn ông rõ ràng không nói lời nào chỉ làm ra vẻ gây khó dễ, An Mộc dứt khoát cắn răng một cái, nói ra có chết đầu mà lo! Cô mở miệng: “Chính là. .... làm tình!”

Nói xong hai chữ này An Mộc lập tức nhắm tịt hai mắt lại.

Ô ô ô. ....

Quá mất mặt!

Lời nói lộ liễu như vậy sao cô có thể nói ra cơ chứ?

Người đàn ông trước mặt sao còn chưa nói gì đi?

Có khi nào lại nói. ... không chờ đến ngày mai?

A a a! Đúng là cảm thù! Cô hiện tại tốt xấu cũng được coi là người bệnh, vậy mà hắn ta còn bắt chẹt cô từ lời nói trở đi!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Lấy danh nghĩa mẹ tôi ra thế

Editor: Quỳ Quỳ

Híp một con mắt, An Mộc thăm xem xét, liền nhìn thấy người đàn ông đang nhìn cô chăm chú, nụ cười trên mặt càng lúc càng rộng hơn, đến mức bả vai

cũng run lên.

Anh cười thoải mái như vậy, An Mộc lập tức cảm thấy trái tim đang run lên, hai tay ra sức giãy dụa.

“Đừng nhúc nhích.” Người đàn ông uy hiếp mở miệng, sau đó cười ghé sát vào tai cô, “Hóa ra cháu dâu đã không thể chờ được rồi?”

Không thể chờ được?

Có mà anh không chờ được ấy!

Cả nhà các người đều như nhau!

Người đàn ông ra vẻ tự hỏi, “Nếu cháu dâu đã ngộ ý, tôi cũng nên đồng ý thôi.”

An Mộc:.... lời này chẳng phải ý muốn nói chính mình là đồ háo sắc sao?

Anh lại ghé sát tai cô, “Cháu dâu, tôi đã cứu em, vừa muốn hy vọng đêm mai sẽ giải quyết nhu cầu sinh lý cho em, cho nên, em phải cảm ơn tôi thế nào đây?”

Lại cảm ơn?

Hơn nữa giải quyết nhu cầu sinh lý không phải đã là cảm ơn rồi sao?

“Ôi, cháu dâu, tôi đói.” Người đàn ông đột nhiên mở miệng, vẻ mặt tươi cười, anh đỡ người sang bên cạnh, liền buông lỏng vòng tay ôm An Mộc.

“Cho nên?” An Mộc có chút không hiểu ý tứ của người này, chuyển đề tài cũng quá nhanh rồi đấy!

“Ừ, dưới lầu, trong tủ lạnh có mì, đi nấu một bát đi.”

An Mộc: .....

Người đang đứng dưới mái hiên, không thể không cúi đầu!

Đành vâng lời đứng dậy, nhưng mới đi đến cửa cô liền quay đầu thật mạnh, “Đội đã, cho nên ý anh là...anh muốn tôi nấu mì để cảm ơn anh?”

Người đàn ông vòng hai tay ra sau đầu, chân dài co lên, cả người thon thả tuấn đạt, nghe nói như vậy, anh đảo mắt, “Bằng không thì em nghĩ là gì?”

An Mộc:.....”Cho nên, chú, tôi có thể thu hồi lại lời ‘ngò’ tối mai không?”

“Không.” Người đàn ông nghiêm túc nói, “Quân tử một lời nói đáng giá ngàn vàng, còn chưa kể cháu dâu hiện giờ còn đang nợ tôi một tỷ, cho nên em lại muốn nợ tôi vàng? Ày, giá vàng thị trường là...”

“Chú, coi như tôi chưa nói gì.”

An Mộc u ám đi xuống lầu.

Ở nhà họ Phong, bởi vì giúp việc không làm 24/24, cho nên An Mộc thường xuyên bị Phong Tư Nguyệt bắt đi nấu cơm tối, An Mộc hay làm mì Riga cho Phong Tư Nguyệt, ví dụ như đến một nhiệt độ nhất định, ngẫu nhiên ném mấy thỏi chocolate vào, mỗi lần nhìn cô ta ăn, cô đều thâm trầm trong lòng: ăn cho béo chết cô đi!

Phong Tư Nguyệt rất chú ý việc ăn uống, nhưng có một khoảng thời gian cô không hiểu sao sẹo lòi bên hông không lành lại, vì thế cô đã buồn rầu rất lâu...

An Mộc nghĩ vậy, tay vẫn không dừng động tác, rất nhanh đều làm xong hai bát mì to.

Nhưng nghĩ đến cái tên vừa rồi trêu đùa mình.

An Mộc nham hiểm nở nụ cười, tiện tay lấy mù tạt đồ một ít vào bát mì Riga, rồi mới bung lên bàn ăn.

Trên lầu, Phong Kiều dường như ngửi thấy mùi mì nên đi xuống lầu.

An Mộc đưa đĩa cho anh, cúi đầu, vụng trộm nhìn anh qua khóe mắt.

Ăn đi ăn đi, cay chết anh!

Sau đó nhìn thấy Phong Kiều gấp mì đưa lên miệng, nhưng đột nhiên anh lại buông đĩa, “Cháu dâu, em có thêm nguyên liệu gì vào mì Riga không đấy?”

An Mộc lập tức nói, “Tuyệt đối không, tôi lấy danh nghĩa mẹ tôi ra thề, nếu tôi bỏ thêm sẽ khiến cho bà ấy biến thành bà già!”

Đồng thời trong lòng lặng lẽ nói, mẹ ở đây chính là Hạ Tâm Băng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Ăn mì, Phong thiếu thật phúc hắc!

Editor: Tuna

Phong Kiều:

“Em không thích mẹ mình sao?”

“Sao có thể a! Cho dù không thích bản thân cũng sẽ không bao giờ ghét mẹ.!”

Phong Kiều buông đĩa xuống:

“Cháu dâu, nếu tôi nhớ không lầm thì Đường Hoa chỉ là mẹ kế của em? Như vậy, mẹ ruột em ở đâu?”

“Bà ấy hả, là một bà già xấu xí!”

“A, thì ra là em được di truyền từ mẹ.”

An Mộc:.....Cái này có ý gì đây? Cô mà xấu như bà lão sao?!

“Rõ ràng là anh lớn hơn tôi mười tuổi! Anh không xấu nhưng tính ra cũng đã già rồi đi?”

“Em nói cái gì?”

Thanh âm của người đàn ông đột nhiên thấp xuống.

An Mộc lập tức tự mắng mình, ai da, tại sao lại đem ý nghĩ trong lòng nói ra chứ?!

“A, ha ha, chú út, tôi không có nói gì hết!”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng:

“Mẹ em đang làm gì?”

“Bà ấy....bán đồ ăn. Ba tôi trước kia chỉ là chỗ làm ăn buôn bán nhỏ, sau đó cưới một người vợ nông thôn, nhưng mà bà ấy quá thô bỉ, anh biết đó, đàn ông mà, có thành tựu một chút là liền ghét bỏ nữ nhân của mình, cho nên ba tôi ly hôn với bà ấy.”

“Vậy hiện tại bà ấy đang ở đâu?”

“A, Không chừng là còn ở quê trồng trọt a, sau đó nghe nói là đã gả cho con trai của thôn trưởng, sau đó có gia đình riêng của mình, chắc là đang rất hạnh phúc đi.”

An Mộc mở miệng thật bình thản, nhưng trong lòng thật ra có một cảm giác đau đớn, rất nhẹ, rất nhẹ thôi.

“Ừ, ngoan, mở miệng nào.”

An Mộc thuận thế mở miệng, sau đó.....

Một mùi hương nồng đậm xông thẳng lên não, làm hai hàng nước mũi không thể khống chế được mà trào ra!

An Mộc cúi đầu, liền thấy Phong Kiều đang đưa một đôi đũa vào miệng cô, đồng thời, còn tinh tế đánh giá.

Âm hiểm!

Quá âm hiểm!

Người đàn ông này thế nhưng lại chơi xấu!

An Mộc vội vàng cúi đầu, nhanh chóng đem mì sợi trong miệng nuốt vào, tận lực kiềm nén không phát ra bất kì tiếng động kì quái nào:

“Ừm ừm, ăn rất ngon, anh mau ăn đi!”

“A, cháu dâu à, sao mũi em lại đỏ lên thế?”

“A, là do bị cảm thôi!”

“Vậy mắt em tại sao lại rơi lệ a?”

“.....Tôi cảm động quá, không được sao?”

An Mộc ngẩng đầu, chỉ vào tô mì của Phong Kiều:

“Chú út, mau ăn đi, ăn ngon lắm, cực kì ngon, tôi cong bị mì sợi do chính mình nấu làm cảm động đây này.”

Phong Kiều nhìn cô, lúc lâu sau mới nói:

“Cháu dâu, có muốn đi uống một ly nước hay không?”

An Mộc nhảy dựng lên:

“Được a, tôi đi một chút rồi trở lại liền.”

Cho đến khi cô quay lại, Phong Kiều vẫn không đụng một thìa nào.

An Mộc nhin không được thúc giục:

“Chú út, mau ăn đi, không lẽ chú không thích mì sợi do tôi làm hay sao?”

Phong Kiều dùng vẻ mặt cảnh giác:

“Chiến tích của cháu dâu đây quá nhiều, làm cho tôi cũng không dám tin tưởng em!”

“Làm sao có thể a? Mì tôi làm thực sự rất ngon đó! Không tin tôi ăn cho anh xem!”

An Mộc cúi đầu cầm lấy đôi đũa, gấp một thìa mì thật to cho ngay vào miệng:

“Chú út, chú xem....phụt.....!”

Lại một hương vị gay cổ lao thẳng tới, An Mộc rốt cuộc không nhịn được.....phun ra.

Ổ đối diện, Phong Kiều lập tức cười ha hả, đôi ngươi hẹp dài kia đã hóa thành một đường cong, anh đập tay lên bàn cười đến là vui vẻ.

An Mộc:.....Thằng nhãi này từ khi nào đã đổi tô của anh ta qua cho mình!!!

An Mộc nhanh chóng chạy lên lầu, bước vào phòng ngủ, vừa đứng lúc nghe được tiếng chuông điện thoại. Cô hơi sững sốt, nhìn kĩ thì thấy đó là số của Hạ Tâm Băng.

Cụp mí lại, cô nhìn trong góc ngoài, Phong Kiều vẫn còn ở dưới lầu ăn mì, trong chốc lát sẽ không lên ngay, cho nên An Mộc nhấn nút nghe.

“An Mộc, con không có sao chứ?”

Thanh âm của Hạ Tâm Băng có chút vội vàng:

“Mẹ gọi cho con mấy lần nhưng điện thoại vẫn luôn tắt, hơn nữa khi mẹ gọi cho số kia thì đối phương lại nói là không có quen biết con.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Tạm thời ở Kyoto

Editor: Quý Quý

Bởi vì cô họ sĩ đó chỉ biết Đường Hạ, chứ không biết An Mộc là ai!

An Mộc đảo mắt, còn vì sao cô tắt máy, đó là do bị cảnh sát khống chế.

An Mộc lạnh lùng nói, “Bà có chuyện gì?”

Người bên kia trầm mặc một chút, “Chúng ta gặp mặt đi.”

An Mộc nhú mi, trái tim khẽ run lên, đây là lần đầu tiên từ năm cô 5 tuổi, Hạ Tâm Băng nói muốn gặp cô, nhưng, tuy có chờ mong, nhưng lại mạnh miệng trả lời, “Có cần thiết không?”

Nhưng vừa nói ra câu này, cô lại bối rối cần mồi.

Ở sâu thẳm bên trong tim cô, có một chút kỳ vọng.

Cô biết, khát vọng của cô là nhìn thấy bà.

Mới đây cô tỏ ra cao ngạo, cũng không thể lừa dối được mình, ngược lại cô càng muốn tới gần, muốn có được tình thương của mẹ.

“An Mộc, chiều lát mềm buộc chặt này không ăn thua với mẹ đâu, con đang ở Kyoto, còn không muốn gặp mẹ?”

An Mộc sùng sốt, có chút không hiểu rõ lời của đối phương.

Cái gì gọi là lát mềm buộc chặt?

Đội đã, bà ấy đang nói gì vậy?

Mình ở Kyoto?

An Mộc lập tức chạy ra cửa sổ nhìn ra bên ngoài, bởi vì là khu biệt thự cho nên xung quanh rất yên tĩnh, không có người.

“Tôi ở Kyoto?”

“Điện thoại của mẹ con không nghe, sợ con xảy ra chuyện, tìm người điều tra tung tích của con qua điện thoại.” Hạ Tâm Băng giải thích, “Nếu đã đến đây rồi thì gặp mặt đi. Con muốn gì cứ thẳng thắn nói ra, năm đó dù cũng là mẹ có lỗi với con và ba con, mẹ...”

An Mộc đột nhiên cảm thấy mình thật hèn.

Cô mạnh miệng ngắt lời đối phương, “Thật ngại quá, chắc bà hiểu lầm rồi, tôi không hề có ý muốn gặp bà, còn nữa, đừng tự tỏ ra mình là một người mẹ có trách nhiệm!”

Bên kia im lặng một chút, một lúc sau mới nói, “An Mộc, con phải hiểu cho mẹ, năm đó mẹ vẫn còn nhỏ tuổi, hiện giờ mẹ rất muốn bù đắp...”

Hiểu cái quỷ gì mà hiểu!

An Mộc tức giận cúp điện thoại!

Phải!

Năm đó Hạ Tâm Băng còn nhỏ tuổi, ngoài ý muốn sinh ra mình, bà ta sợ không gánh nổi trách nhiệm, bà ta dựa vào cái gì mà muốn cô hiểu cho bà ta?

Bù đắp....??

Nếu đã sớm có ý đó, vì sao mấy năm nay mặc kệ mình sống chết không hỏi han?

An Mộc siết chặt nắm tay, lắc lắc đầu.

Cô lại nhìn ra ngoài, đột nhiên cảm thấy không khí bên ngoài đặc biệt tươi mát.

Nghe nói sương mù ở Kyoto rất dày, nhưng đối với cô mà nói, nơi đây chính là một sự bắt đầu mới, một ước mơ mới.

Một đêm không nói chuyện, sáng sớm hôm sau Phong Kiều phải tới tập đoàn FAE xử lý công việc. trước khi đi, đưa lại chìa khóa ngôi biệt thự này cho cô. An Mộc nghĩ, dù sao mối quan hệ của hai người đã như vậy, mình ở Kyoto này lạ nước lạ cái, nếu từ chối thì là ra về thanh cao, nên cô đã nhận chìa khóa luôn.

Đầu tiên là lên mạng ghi danh vào học viện điện ảnh và truyền hình Kyoto, sau đó đặt mua vài cuốn sách về để học.

Cô báo danh đi thi, sau đó, An Mộc đã bắt đầu cuộc sống ở Kyoto như vậy.

Thay đổi nơi chốn, bởi vì không thường xuyên ra ngoài, chỉ ngẫu nhiên dạo xung quanh học viện để mua một ít tư liệu, hỏi thăm những phần cần lưu ý để được trúng tuyển, thường xuyên liên hệ với Hoa Nghệ, nghiêm khắc thực hành huấn luyện hình thể do họ sắp xếp.

Chẳng mấy chốc đã hết 3 tháng.

Mới ngày nào xuân về hoa nở, quay đi quay lại đã đến tháng 6.

An Mộc đã thi cử xong, tiếp đó lập tức tham gia thi vào trường cao đẳng khoa văn hóa, mới có thể khẳng định có trúng tuyển hay không.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Oan gia ngõ hẹp, thắng tuyệt đối!

Edit: Phong Nguyệt

Hôm nay, An Mộc đang đọc sách, nhưng rõ ràng không để tâm, dựng lổ tai.

Bên ngoài, tiếng bước chân của Phong Kiều dần dần xuống lầu, tiếp theo, phanh một tiếng cửa phòng đóng lại.

An Mộc nháy mắt từ trên ghế nhảy dựng lên, đi đến cửa sổ, tận mắt nhìn thấy anh rời đi, lúc này mới hưng phấn khoa tay múa chân một chút, “A!”

Phong Kiều phản đối cô thi học viện điện ảnh, bất quá cô nói năng hùng hồn đầy lý lẽ thành tích chính mình không tốt, chỉ có thể thi ở trường này, cho nên hiện tại Phong Kiều cũng không phản đối.

Chỉ là Phong Kiều như cũ không tán đồng cô đi diễn kịch, cho nên việc ký kết, cô vẫn luôn gạt đối phương.

Mấy ngày hôm trước, Ngôn Phi Thần sắp xếp, cho cô đi diễn thử một vai nhân vật, hôm nay muốn đi lấy kịch bản.

An Mộc tới chỗ hẹn gặp Phó Đạo.

Một người được tuyển không có danh tiếng đến quán cà phê, chờ đến nói xong, Phó Đạo liền rời đi.

An Mộc cảm thấy thời gian còn sớm, đi ra quán cà phê, liền tiến vào bên trong nhà hàng, tính ăn cơm.

Người phục vụ chờ cô gọi món, thời điểm cô xem menu, đôi mắt dùng sức nhìn chăm chăm ở vị trí một góc bên cạnh, vẻ mặt kích động, mắt như quả đào.

An Mộc nhìn, cảm thấy buồn cười, gõ menu, lúc này người phục vụ mới phục hồi tinh thần, “Ngượng ngùng.”

Người phục vụ thề lưỡi, “Bởi vì thấy được thần tượng, cho nên quá kích động, xin hỏi cô muốn ăn cái gì?”

An Mộc kỳ thật không xác định, liền nhìn menu, lễ phép cùng người phục vụ đáp lời, “Người không đi tìm anh ta ký tên sao?”

Người phục vụ vừa nghe lời này, uể oải, “Trong lúc làm việc, không thể quấy rầy khách, thật là đáng tiếc! Ta quá thích nhìn rất sống động, chỉ là đáng tiếc anh ta rất ít xuất hiện ở kinh đô, lần này cũng không biết tới làm gì?”

Trong rất sống động?

Ngón tay An Mộc gõ trên menu đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn qua, quả nhiên là hai người Đường Cảnh cùng Hứa Lộ!

Hơi nhú mày, An Mộc đứng lên, “Ngượng ngùng, ta đột nhiên không muốn ăn.”

Nói xong, cô trực tiếp hướng cửa trốn đi.

Ở chỗ này ăn cơm? Thấy Hứa Lộ, thật đúng là đen đui!

Đáng tiếc, cô vừa mới có động tác, bên kia dường như đã nhận ra cô.

Đường Cảnh nhìn qua, ánh mắt sáng lên, Hứa Lộ đã mở miệng, “Đường Hạ, trùng hợp vậy, chúng ta cùng nhau ăn cơm đi.”

Bước chân của An Mộc dừng lại.

Bị thấy, nếu lúc này rời đi, chẳng phải là chạy trốn chết sao?

Vậy thì đi xem một chút!

Ngồi ở bên cạnh hai người, Hứa Lộ liền bắt đầu dò hỏi, “Đường Hạ, nghe nói cô tới kinh đô để thi học viện điện ảnh, ta tốt nghiệp tại học viện ở kinh đô đó, cô thi thế nào, có cần ta giúp cô một chút hay không?”

Khóe môi của An Mộc cong lên, “Không cần, loại đề thi nhỏ này, ta có thể làm được.”

Hứa Lộ nghe nói như thế, hơi mỉm cười, “Ừ, kỳ thật ta đã sớm muốn nói cho cô, cô còn nhỏ tuổi, mới đi nửa đường đã gia nhập rồi, nổi danh sớm cũng không phải chuyện tốt, quay xong 《 Đồng Hoa công chúa 》, cô cũng yên lặng nửa năm đi, lúc này nên đi học tập một chút.”

Nói tới đây, lại cười cười, “Chờ cô tới tuổi chúng ta, liền có thể nhận được kịch bản tốt.”

Nói tới đây, một bộ dạng cao hứng phấn chấn, “An Mộc, hôm nay thật sự quá hưng phấn, cho nên nhịn không được muốn nói cho cô nghe một chuyện vui, ta cùng Đường Cảnh, được lựa chọn đi quay phim 《 Chìm nổi 》! Cô biết không? Đạo diễn Lý Đông Thịnh quay phim, trước nay toàn là đội hình minh tinh, hơn nữa rất ít diễn viên đóng phim truyền hình, ta cùng Đường Cảnh có thể đạt được cơ hội lần này, thật sự rất khó. Diễn viên đóng phim truyền hình, có thể được Lý Đạo lựa chọn, thật là miếng bánh tốt từ trên trời rơi xuống!”

Hứa Lộ nói rất dễ nghe, có dáng vẻ đó, rõ ràng là đang khoe khoang với cô: Nhìn xem, kim bài đại đạo diễn điện ảnh, hai người chúng ta có thể tham gia diễn, mà cô là một diễn viên nhỏ bé, vẫn nên ngoan ngoãn đi học đi!

Bất quá.....

《 Chìm nổi 》 sao?

Khóe môi của An Mộc cong lên, trong túi xách của cô, vừa rồi phó đạo đưa kịch bản cho cô, tên là ——《 Chìm nổi 》.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 176: Anh nghĩ như thế nào thì chính là thế ấy

Editor: Cà Chua.

Đạo diễn Lý Đông Thịnh thuộc top những đạo diễn hàng đầu trong giới điện ảnh, đã từng đạt giải thưởng đạo diễn xuất sắc cấp quốc tế, so với đạo diễn Hoàng Khải chắc chắn cao hơn một bậc, anh ta thuộc về lớp người đi đầu, trong nước hay quốc tế đều có vị thế nhất định.

Về lĩnh vực làm phim điện ảnh, giải thưởng mỗi năm về cơ bản anh ta đều nắm chắc được ít nhất một khung giải.

Phim điện ảnh của anh ta đã ba bốn lần đoạt giải trong làng điện ảnh Trung Hoa, thậm chí còn có phim đoạt giải quốc tế như giải diễn viên nam chính xuất sắc nhất tại lễ trao giải Oscar

>, chỉ nghe tên đã biết ngay là một dự án phim có triển vọng, đây chính là trung tâm của điện ảnh năm nay, trong nước đang tìm một đội hình diễn viên tham gia quay.

Nhiều năm trong nghề, Lý Đông Thịnh chưa bao giờ chọn diễn viên có kỹ thuật tầm thường, cũng không thích tuyển những gương mặt mới nổi, nhưng cho dù như vậy, An Mộc vẫn có cơ hội đến thử vai!

Chuyện này nguyên do đương nhiên là cô có một người đại diện sở hữu ảnh hưởng lớn trong giới giải trí.

Ngôn Phi Thần và Lý Đông Thịnh có quan hệ từ trước, Ngôn Phi Thần đã từng là một diễn viên quốc tế, thời còn rong ruổi trong nghề chắc chắn đã có lần hợp tác cùng Lý Đông Thịnh, hai người đều vì hợp tác cùng nhau mà cùng đi tới đỉnh cao của sự nghiệp.

Có một người đại diện như vậy, An Mộc không có được cơ hội lần này mới là lạ!

Cô nhìn hai người ngồi đối diện, Hứa Lộ liên tục tỏ thái độ ra mặt, An Mộc đột nhiên cảm thấy cô ta như một trò hề.

Cô nhấp môi, khẽ mỉm cười, không nói.

Hứa Lộ vừa ngồi xuống, Đường Cảnh nhìn nhìn An Mộc, đôi mắt sâu thẳm, chậm rãi nói: "Hứa Lộ, chúng ta đã kí một thỏa thuận bí mật, đừng nói về chuyện này nữa."

Nhìn thần sắc kia trên mặt anh ta, An Mộc biết rõ Đường Cảnh đang cố kìm nén cảm xúc trong lòng.

Hứa Lộ lè lưỡi với Đường Cảnh: "Đường Hạ ở đây chỉ là người ngoài thôi sao? Đường Cảnh, anh phiền chết đi được."

Đường Cảnh nghe nói như thế, thần sắc chuyển lạnh lùng, quay sang An Mộc: "An Mộc, công việc của em ở thủ đô sao rồi?"

"Vẫn bình thường" An Mộc trả lời cụt lùn.

Hứa Lộ nhìn nhìn Đường Cảnh rồi lại nhìn về phía An Mộc: "Đường Hạ, cô đừng hiểu lầm tôi, tôi cùng Đường Cảnh chung một công ti quản lí, công ti đó đang điều tra chi tiêu của chúng tôi, nhưng hai chúng tôi trong sạch! Cô đừng vì chuyện này mà nghi oan cho Đường Cảnh, anh ấy thích cô, tôi cũng không để tâm đâu, hai người là thanh mai trúc mã, trời sinh một cặp".

An Mộc nghe hết những lời này.

Lại nhìn đến dáng bộ lo lắng sốt ruột đầy quan tâm của cô ấy, diễn kịch mà cũng nhập tâm quá đi.

"Cô Hứa, cô thật là một diễn viên đoạt giải Oscar" An Mộc mỉm cười mở miệng, lời nói này rõ ràng mang ý vị châm chọc, Hứa Lộ sắc mặt cứng đờ, nhưng nhất thời vẫn chưa hiểu chuyện gì.

An Mộc thoáng nhìn qua Đường Cảnh, sau đó đứng dậy: "Tôi còn có việc, không còn gì nữa xin phép đi trước."

"Để tôi đi với cô" Đường Cảnh đứng lên, không nói gì thêm, đưa An Mộc ra cửa.

Hai người đi ra khỏi nhà hàng, An Mộc đứng bên vệ đường bắt xe.

Đường Cảnh nhìn cô, một câu cũng chưa nói.

An Mộc vẫy tay, chiếc taxi dừng lại, cô vẫy tay với Đường Cảnh, đang định bước lên xe, cánh tay đột nhiên bị Đường Cảnh nắm lấy.

An Mộc nghi hoặc quay đầu lại, liền nhìn thấy khuôn mặt không có chút cảm xúc nào của Đường Cảnh, nhưng cặp mắt kia của anh lại lộ ra tia bối rối, giọng nói cũng bối rối theo: "An Mộc, cô... cô ra khỏi cục cảnh sát bằng cách nào?"

An Mộc nghe vậy có hơi sững sốt, nhìn anh ta, trầm mặc một chút: "Anh nghĩ thế nào thì chính là thế ấy".

Nói xong cô liền chui vào taxi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Đồng đội của Phong Kiều

Editor: Tuna

Trên xe taxi tại Kinh đô, phong cảnh hai bên đường nhanh chóng lướt qua.

Từ sự kiện An thị tẩy tiền đen cũng đã qua ba tháng, án kiện lúc đó cũng định rồi.

Phong Anh Hùng bị án phạt hai mươi năm, toàn bộ tài sản của Phong gia đều đã bị Phong Kiều thu hồi, chỉ chừa lại vài cái biệt thự nhỏ cho Phong Từ Khiêm và Tô Mỹ Huệ, đến nỗi Phong Từ Nguyệt.....cũng biến mất.

Kết thúc như vậy, An Mộc cũng coi như là vừa lòng, nhưng rồi lại cảm thấy bản thân mình quá mức nhỏ bé.

Cô nỗ lực suốt tám năm ròng, còn bị người ta tính kế, nhưng Phong Kiều vừa mới ra tay.....

Vừa nghĩ tới chuyện đó thì khi An Mộc về đến nơi lại thấy trước cửa có tận mấy chiếc xe đang đậu, An Mộc rất kinh ngạc, cô ở đây đã ba tháng rất ít khi thấy bạn bè của Phong Kiều đến, cho nên, đây.....có thể là ai?

Cô do dự một lát nhưng vẫn mở cửa đi vào.

Vừa vào đến biệt thự, một trận kinh hô ập đến:

“Lão đại!”

An Mộc theo âm thanh đó nhìn.

Trong phòng khách xuất hiện ba người đàn ông.

Một người ngồi yên ở sô pha, không nhúc nhích, anh ta mặc một chiếc áo sơ mi đen, nhưng cũng không thể che được nét mặt hoặc, cái người mà làm cho người khác không thể nào bỏ qua được, anh ta chính là Phong Kiều.

Mà cái người ngồi ở sô pha đơn phía bên trái kia, lưng thẳng tắp, mặt không biểu cảm, ánh mắt hung ác nham hiểm, chính là Vệ Uy mặt than.

Còn về cái người còn lại, là một người cô chưa gặp lần nào.

Anh ta giống như là đang rất kích động, hình như mới vừa bật dậy từ sô pha, anh ta tuy rằng lớn lên rất đẹp trai nhưng gương mặt mang theo vẻ ăn chơi trác táng tùy tiện cùng khiêu thoát, nhưng mà, khi đứng chung với Vệ Uy mặt lạnh, Phong Kiều ám khí, thì rất đặc biệt, người đàn ông này thuộc kiểu hình tượng tòa sáng như ánh dương, mây kiếm tình mắt, đúng chuẩn hình tượng phú nhị đại.

Đáng tiếc lúc này đây sắc mặt của vị thiếu gia này không tốt lắm, mang theo tia hoảng sợ:

“Lão đại, cậu không nên chơi tôi như vậy a!”

Vừa dứt lời liền nghe được âm thanh mở cửa, ba người đồng loạt nhìn về phía An Mộc.

An Mộc đứng ở cửa, tiến không được mà lùi cũng không xong.

Ách....

Bị bắt gặp ngay lúc đang dạy bảo người khác, có phải hay không mất tự nhiên a?

An Mộc tự trấn định lại, ho khan một tiếng:

“Khụ, mọi người cứ tiếp tục, tôi...tôi đi lên lầu đây.”

Nói xong, cô thay giày, liệ hướng lên phía lầu trên mà chạy. Nhưng mới đi được hai bước đã nghe thấy tiếng la ó phía sau:

“Ai a ai a ai a! Lão đại, cô ấy là ai? Là chị dâu sao? Lão đại, cậu mà cũng có lúc kim ốc tàng Kiều a a a!”

Tàng Kiều cái mông cậu, rõ ràng là nuôi để thịt!

Cô lại tiếp tục đi lên hai bước, lại nghe thấy giọng của người đàn ông đó.

“Lão đại a, trai tân vạn kiếp như cậu rốt cuộc đã khai giới rồi? Hoàng thái hậu đã biết chưa? Thái thượng hoàng đã biết chưa? Ai nha, quả thực là tin tức quá lớn!”

Trai tân vạn kiếp? Khai giới?

Này có nghĩa là....trước khi có mình, Phong Kiều vẫn là....?

An Mộc lên lầu hai, lên nhìn xuống một cái liền thấy Phong Kiều đang ngẩng đầu, một ánh mắt hình viên đạn bay tới, An Mộc lập tức rút cổ, thè lưỡi chọc ghẹo anh một cái sau đó liền nhanh chóng trở về phòng của mình.

Trong phòng khách, Thượng Quan Vũ vừa nói xong những lời này, ánh mắt hẹp dài của Phong Kiều liền bắn tới:

“Tôi cảm thấy, tình lực của cậu thật sự quá dồi dào, đúng vậy không?”

Thượng Quan Vũ lập tức cảm thấy như bị ai sờ gáy, lạnh cả người, rốt cuộc cũng ngậm miệng lại.

Phong Kiều híp con ngươi lại:

“Cậu hãy canh chừng bọn họ cho kĩ vào, trong vòng một tháng nhất định phải chuyển đến, nếu làm không được....Cậu luồn qua bên đó ở luôn đi.”

Thượng Quan Vũ nghe xong lời này liền lập tức nóng nảy:

“Lão đại, cái này không phải lỗi của tôi a, cậu cũng biết con người Mại Khắc kia rất khó nói chuyện, thường xuyên làm mà không chịu tính toán gì hết, tôi...”

Phong Kiều căn bản là không chịu nghe anh ta giải thích, quay đầu nhìn về phía Vệ Uy:

“Vệ Uy, chỗ Lý Đông Thịnh ‘Chìm nổi’, cậu nhất định phải chú ý cho tôi.”

Vệ Uy thực rất nghe lời:

“Đã hiểu, thiếu gia.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Có hỏi gì không?

Editor: Cà Chua

Thượng Quan Vũ nghe không lọt tai giọng kiêu đó của anh ta, khoa trương run lập cập: “Đù rồi đó, Vệ Uy, anh đừng có động tí là ‘thiếu gia’, nghe mà toàn thân tôi tê dại, lão đại năm nay hai mươi chín rồi! không xem như thiếu gia được!”

Vệ Uy nghe vậy liếc mắt nhìn hắn: “Không thích nghe thì bịt tai lại là được mà.”

Thượng Quan Vũ hừ lạnh một tiếng, lại nhìn về phía Phong Kiều: “Lão đại, anh tới đây vẫn là quản việc của tôi đấy à, Mạ Khắc đó cũng chỉ có anh mới trị được, anh cứ phóng đại chuyện con con lên như thế, hạng tiểu nhân như vậy đâu có mang lại được bao nhiêu tiền, làm gì mà anh phải quá quan tâm? Trước giờ phương châm làm việc của anh luôn đặt lợi ích lên hàng đầu cơ mà!”

Đôi môi mỏng của Phong Kiều mấp máy: “Sai rồi, tôi là tổng giám đốc của FAE, thái tử gia của giới giải trí FAE phải không nào? Ở chức vị này, việc này không do tôi làm thì ai làm mới được?”

Thượng Quan Vũ vội vàng tiếp lời: “Tôi làm! Tôi sẽ làm!”

“Anh làm?” bộ dạng Phong Kiều rõ ràng không hề yên tâm, “Không phải anh ghét nhất giải quyết những chuyện con con sao? Chuyện này làm sao có thể gây hứng thú với anh được?”

Thượng Quan Vũ lập tức mở miệng: “Nếu cần cảm thấy hứng thú, tôi đương nhiên sẽ cảm thấy hứng thú mà! Lão đại, anh xem anh đường đường là một ông trùm trong giới giải trí, tôi đảm nhiệm chuyện giang hồ nhiều quá cũng không tốt, anh coi như cho tôi cơ hội rèn luyện với những việc như thế này đi được không? Hơn nữa, Mạ Khắc kia chắc chắn chỉ có mình anh là giải quyết được thôi!”

Ánh mắt Phong Kiều chợt sáng lên: “Một khi đã như vậy, chuyện của > sẽ giao cho anh, đương nhiên, nếu anh không muốn...”

“Đề tôi đi đến Châu Phi, đi AFH, được không, lão đại?” Thượng Quan Vũ lập tức đề xuất.

“Cứ làm như vậy đi” Phong Kiều ngay lập tức đáp ứng.

Thượng Quan Vũ thở dài, nói xong việc chính liền đi theo Vệ Uy đi ra khỏi căn hộ, lên xe, Thượng Quan Vũ đột nhiên đập đập vào đầu mình, nhắc máy gọi cho Vệ Uy: “Tôi đây! Anh có phải đi cùng lão đại đến nói chuyện với bố con nhà đó chứ?!”

“Tôi chả hiểu anh đang nói gì cả.”

“Anh – anh ta – mẹ - còn không thừa nhận sao? Chuyện Mạ Khắc luôn luôn là lão đại tự mình tới can thiệp, làm gì đến lượt tôi? Tôi càng nghĩ càng thấy không đúng, các người, các người tính trối tôi ở FAE sao?”

Vệ Uy trầm ngâm một lúc: “Thượng Quan, làm tốt lắm.”

“Cố lên, cố lên, cố lên!” Liên tiếp ba thán từ thốt ra, Vệ Uy liền ngắt máy.

Thượng Quan Vũ vô cùng tức giận, anh ta thì chỉ thích hưởng thụ, bản thân mình từ trước tới nay làm gì cũng tính toán gọn gàng nhanh nhẹn, nhưng sự tình bên trong FAE lần này vô cùng phức tạp, nhóm người này lại không có ai tình nguyện, hôm nay.....có khi nào lão đại cho anh ta biết cảm giác thế nào là thua không?

Anh ta nhắc máy gọi cho Phong Kiều, ngữ khí nói chuyện khác hẳn đối với Vệ Uy: “Lão đại, chuyện vừa rồi, tôi có thể rút lại lời nói không?”

Câu trả lời của anh ta là tiếng tút tút ngắt điện thoại.

Thượng Quan Vũ:.....

Tiền xong hai người kia đi khỏi, Phong Kiều lên lầu, mở cửa phòng ngủ, liền nhìn thấy An Mộc đang cắn bút, chau mày như đang làm bài thi khó mà giám thị lại coi chặt vậy, bộ dạng đáng yêu này giống như một học sinh đang học trung học.

An Mộc cảm thấy có chút hơi đau đầu.

Rõ ràng hồi sáng vừa xem đề mục này diễn ra vào một thời điểm, giờ lại có đề mục khác diễn ra cũng thời điểm đó, làm sao có thể làm nhiều việc cùng một lúc được?

Cô cắn cắn đầu bút, lại nhìn nhìn đề mục, cuối cùng cảm thán một câu, đầu óc mình thật là.

Dường như cô đang rất chú tâm, Phong Kiều vào đến phòng cũng không hề hay biết.

Đột nhiên bên tai vang lên một giọng nói trầm ấm: “Có hỏi gì không?”

An Mộc hoảng sợ ngẩng phắt đầu lên, gương mặt liền chạm vào mặt Phong Kiều.

Khoảng cách gần sát như vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn của An Mộc lập tức ửng đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Chú, em muốn xin anh một chuyện

Editor: Quỳ Quỳ

Mấy tháng nay, cô và Phong Kiều sớm chiều ở bên nhau, ngoài thời gian Phong Kiều đi công tác nước ngoài, bọn họ đều cùng giường cùng chăn gối.

Giờ phút này, ngón tay thon dài của anh chỉ vào đề, ánh mắt nghiêm túc, thản nhiên nhìn lướt qua, tiếp đó cũng không để ý đến cô đang ngơ ngẩn, trực tiếp lấy bút trong tay cô, vẽ thêm hai đường, “Vẽ thêm hai đường như thế này là giải được rồi.”

An Mộc cúi đầu, quả nhiên, hàm số lượng giác thật phức tạp, hơn nữa, kẻ thêm hai đường phụ này đúng là có thể tính diện tích dễ hơn rồi.

Ánh mắt cô sáng ngời, tính xong rất nhanh, thuận tiện mở miệng, “Òa, chú thật lợi hại! So với gia sư kèm tại nhà còn lợi hại hơn!”

Lời khen dễ nghe như vậy mà người nào đó vênh mặt lên tinh bơ nói, “Đề dễ như vậy, chỉ số thông minh chỉ cần đến 60 là giải được thôi.”

An Mộc:.....Con người này một ngày không mịa mai cô thì sẽ chết hay sao?

Nghiến răng nghiến lợi giải đề xong, An Mộc bỏ bút xuống, trong lòng có chút bồn chồn, “Chú, anh nói xem, liệu em có thể thi đậu không? Em nghe nói, khoa văn hóa yêu cầu điểm rất cao.”

“Chắc chắn không thành vấn đề.” Khó khăn lắm mới được câu an ủi, An Mộc cảm thấy rất ấm lòng, nhưng nghe đến câu tiếp theo, “Cũng không nhìn xem người dạy là ai.”

An Mộc:.....Cho nên đối phương không phải tin tưởng mình mà chỉ tin tưởng chính anh mà thôi?

Phong Kiều ngồi bên giường, trầm giọng hỏi, “Em làm xong việc của ngày hôm nay chưa?”

An Mộc biết người này muốn làm gì, lập tức căng thẳng muốn mở miệng nói chưa, nhưng chợt nghĩ đến điều gì đó, gấp sách lại, quay đầu cười hi hi đi về phía anh.

Vài ngày nữa phim sẽ khai máy, cô muốn nói với Phong Kiều một tiếng, dù sao cũng là chu kỳ quay phim điện ảnh, vai diễn của cô ít nhất cũng phải quay trong một tháng.

Đêm nay, An Mộc đặc biệt cố gắng, đến khi hai người mờ hơi đầm đìa, cô vòng hai tay ôm cổ Phong Kiều, “Chú, em có thể xin anh một việc không?”

“Ngoại trừ đóng phim.” Người đàn ông này như giun đũa trong bụng cô, cô còn chưa mở miệng đã biết cô muốn nói gì.

An Mộc nhất thời nghẹn lời, nhưng mắt lại sáng lên, không cho cô nói chuyện đóng phim, vậy nếu tâm trạng tốt thù bù thêm vài lần?

Mỗi lần mười vạn, nhưng cô thiếu đối phương tận một nghìn lần!

“Được, còn...”

“Cháu dâu, em có biết cái gì gọi là làm đến nơi đến chốn, tất cả đều phải đi từng bước một hay sao?” Đôi mắt hoa đào xinh đẹp híp lại khiến An Mộc nhất thời không nói ra lời.

Cái tên này.....cái tên này!

An Mộc xoay người, cầm lấy quyển sổ nhỏ đầu giường, nghiêng răng nghiêng lợi nói, “Vừa rồi là ba lần!”

Nói xong liền lật lại quyển sổ, ồ, hơn ba tháng cô đã trả được năm mươi lần, nhưng sổ phải trả tận một nghìn lần, đến năm nào tháng nào mới trả hết đây?

Thời gian vội vã, rất nhanh đã đến trung tuần tháng 6, An Mộc khẩn trương hoàn thành kỳ thi vào trường cao đẳng, chuẩn bị đến đoàn làm phim.

Bởi vì vai của cô không phải nữ chính, đất diễn ít, hơn nữa còn phải thi vào trường cao đẳng, cho nên đến trễ hơn so với những người khác nửa tháng, không thể để đêm dài lắm mộng nữa.

An Mộc hoàn tất thi cử, rồi mang theo một sự hoang mang lớn lao về nhà, lo lắng phải giải thích với Phong Kiều như thế nào việc cô sẽ biến mất trong vòng một tháng.

Do dự dọc đường, lúc về đến nhà rồi liền hạ quyết tâm, dù sao sớm muộn cũng phải nói, cho dù bây giờ không nói, nhưng đến khi phim được chiếu, bên đối ngoại bắt đầu tuyên truyền, cô chắc chắn cũng sẽ bị lật tẩy!

An Mộc mang theo khí thế trắng sí nắm tay quyết tâm, mở cửa phòng. Nhưng cô vừa mở cửa ra liền ngậy ngấn cả người.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Chó con An Mộc

Edít: Phong Nguyệt

Ở chỗ cửa, có một cái rương hành lý, người giúp việc đang bận rộn, mà Phong Kiều, cầm laptop hài lòng ngồi ở trên sofa, thấy An Mộc tiến vào, vẫy tay một cái, “Lại đây.”

Có việc muốn cầu người, cho nên An Mộc tung ta tung tăng đi qua, hồn nhiên không biết dánh vẽ chính mình, giống như là một chú chó con.

Phong Kiều buông laptop, trực tiếp ôm cô, đặt ở trên đùi anh, sau đó liền thành công thấy trên mặt An Mộc đỏ lên.

Trong mắt của Phong Kiều mang theo ý cười, cùng vật nhỏ ở bên nhau trong thời gian dài như vậy, cô thế nhưng vẫn còn thẹn thùng.

An Mộc lập tức cúi đầu, trong lòng nằng to sắc lang Phong Kiều, người giúp việc còn ở đây a a a a!

An Mộc đang thẹn thùng, liền nghe được giọng nói của Phong Kiều, “Ta muốn đi công tác một tháng.”

A?

Đôi mắt của An Mộc sáng ngời, “Thật sao?”

Thật là vui!

Dứt khoát không cần xin nghỉ!

Trong lòng An Mộc giống như là một tiểu nhân xấu xa!

Mặt mày của Phong Kiều vẫy lên một cái, “Cháu dâu thật cao hứng?”

“Đương nhiên.....” Lời vừa nói ra, An Mộc phục hồi tinh thần lại, lập tức thay đổi giọng nói, “..... Không có, chú nhỏ, chú đừng đi công tác, cháu rất nhớ chú.”

Tầm mắt của Phong Kiều, tràn ngập hoài nghi, “Nếu như vậy, hoặc là ta mang cháu dâu đi công tác?”

An Mộc lập tức hoảng sợ, “Không được!”

“Như thế nào không được? Chẳng lẽ lời cháu dâu nói vừa rồi, đều là giả?”

Trông mặt của An Mộc đảo quanh, không biết tìm cái gì để ứng phó, cuối cùng dứt khoát chắc chắn một câu, “Cháu, cháu phải về thành phố C một chuyến.”

Bởi vì 《Chìm nổi》 là phim cổ trang, cho nên ở tại Hoành Điểm để quay phim, lúc này về thành phố C một chuyến, cũng không phải nói dối.

Ánh mắt của Phong Kiều trầm xuống, lại nhìn An Mộc, khóe môi cười, càng thêm tà nịnh, “Cháu dâu, tốt nhất đừng đề cho ta biết, cháu muốn chơi xảo quyết cái gì, biết không?”

An Mộc nghiêm túc gật đầu, “Cháu đã biết, Chú nhỏ!”

“Thiếu gia, đã đến giờ.” Vệ Uy đứng lúc xuất hiện ở cửa, cho dù là tiếc đến đâu, Phong Kiều cũng muốn rời đi, anh đứng lên, nhìn An Mộc hưng phấn giống như con ong mật, ở trong phòng chạy tới chạy lui vì anh mà thu dọn, bộ dáng kia hận muốn kêu anh đi nhanh lên, ánh mắt anh trầm xuống.

Thật hận không thể đem vật nhỏ mang theo bên người, đáng tiếc, lần này không phải là giao dịch bình thường, cô không thích hợp để lộ diện.

An Mộc tiễn Phong Kiều ra cửa, nhìn anh lên xe, vừa muốn vui vẻ thổi huyt sáo, cửa sổ xe liền hạ xuống, “An Mộc, trước khi đi, cháu dâu có nên nói với ta chuyện gì không?”

Nói chuyện?

Nói cái gì?

An Mộc nhìn đến cặp mắt hẹp dài của Phong Kiều, lập tức cười tủm tỉm đi về phía trước, “Chú nhỏ, chú về nhà sớm một chút nha ~ người ta sẽ rất nhớ chú.”

“Ngoan.” Phong Kiều sờ đầu cô.

An Mộc:.....

Tại Hoành Điểm, đoàn phim《Chìm nổi》, bên trong phòng trang điểm.

Hứa Lộ đang ở trong phòng trang điểm, phía sau là người đại diện cùng tập thể trợ lý.

Có người mở miệng, “Ai, nghe nói hôm nay nữ số 3 sẽ tới!”

Lời này vừa nói ra, đôi mắt của Hứa Lộ liền nhú lại.

Người trợ lý lặng lẽ nhìn cô một cái, mở miệng nói: “Nữ số 3 tới thì thôi, có cái gì phải kích động, đâu phải là nữ diễn viên số một!”

Lời này vừa nói ra, trong phòng liền an tĩnh, mọi người đồng loạt nhìn về phía Hứa Lộ.

Đều biết, kỳ thật Hứa Lộ nhìn chăm chăm nữ số 3, đáng tiếc, lại bị người khác cướp đi nhân vật. May mắn FAE mặt mũi đủ lớn, Lý Đồng thịnh cũng coi như là đền bù tổn thất, mới đưa nữ số 2 cho cô.

Hiện tại cô tuy rằng biểu diễn nữ số 2, suất diễn so nữ số 3 nhiều hơn, nhưng nhìn kịch bản đều biết, nữ số 3 càng thêm rất vui!

Hứa Lộ cúi đầu, rũ mắt, giật móng tay của mình, cười lạnh, “Một cái nhân vật nhỏ mà thôi, không cần phải?”

Lời này vừa rơi xuống, cửa mở ra, có người mở miệng, “Nữ tam tới, không nghĩ tới, thế nhưng là, thế nhưng là cô!”

Hứa Lộ vụt ngẩng đầu lên, cô thật ra muốn nhìn, đến tận cùng là ai, cướp đoạt nhân vật của cô!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: Nữ thứ 3 là cô!

Editor: Cà Chua.

Khi đạo diễn Lý Đồng Thịnh chỉ đạo diễn xuất không bao giờ chú trọng đến lời khen, hơn nữa thời gian bấm máy đang là giai đoạn bí mật, các diễn viên tham gia đều phải ký hợp đồng cam kết bảo mật mọi thông tin.

Cho nên cụ thể ai diễn nữ số 3, đến tận bây giờ ngoài đạo diễn và người quản lý được biết, chuyện này vẫn là một bí mật.

Đại gia chỉ biết là, Hoa Nghị mới kí hợp đồng với một diễn viên nhỏ, cụ thể sự việc thế nào cũng không rõ.

Cho nên khi nghe bên ngoài có người nói nữ số 3 tới, đại gia lập tức mở cửa, ngoái ra bên ngoài.

Hứa Lộ nhìn thấy từ xa có một người đang tiến lại, trông mắt cô theo bước chân người đó ngày càng tiến gần, càng lúc càng co lại.

Hứa Lộ nắm chặt tay, tia hung dữ thoát ra từ mắt cô kèm theo cả câu giận và buồn bực!

Không nghĩ tới...thế nhưng lại là cô ta!

“Tốt rồi, tất cả mọi người đều đã tới, vậy đến đây xin giới thiệu một chút về nữ số 3 của chúng ta, cô ấy tên Đường Hạ, chắc hẳn mọi người cũng đã từng nghe qua.” Phó đạo diễn nhìn quanh thấy mấy diễn viên đang chuẩn bị trang phục diễn nhất loạt đều dừng lại, hướng ánh mắt về phía An Mộc nên giới thiệu một chút.

An Mộc cười tủm tỉm, bên đôi môi là chiếc má lúm đồng tiền đang ẩn hiện, khẽ cúi đầu đáp lại mọi người xung quanh: “Tôi mới đến, hi vọng các thầy cô và anh chị chiếu cố nhiều hơn!”

Giọng nói điềm đạm nhẹ nhàng, tuổi lại trẻ, hơn nữa lại sở hữu khuôn mặt cùng vóc dáng nổi bật như vậy, làm cho mọi người xung quanh đều phát sinh cảm tình một cách tự nhiên.

Vì thế đại gia hi hi ha ha nói giỡn một phen.

Lý đạo diễn đang ở bên kia bấm máy nên cũng không qua đây

Quản lý sân khấu cùng phối hợp viên thương lượng một chút rồi quay sang An Mộc: “Cô tới vừa đúng lúc, trang điểm trước đi, tí nữa sẽ có người đến phân đoạn cho cô”.

An Mộc gật đầu, chỉ có nam chính và nữ chính là có phòng nghỉ riêng, còn lại các diễn viên khác đều trang điểm ở cùng một phòng, Hứa Lộ đã xong xuôi, đang chờ phân đoạn, lúc này đang yên vị trong phòng hóa trang.

An Mộc vừa tiến đến, tầm mắt liền dừng lại trên người cô ta, vẫn giữ nguyên gương mặt tươi cười: “Cô Hứa, lại gặp rồi.”

Một câu đó dường như là một cú đòn ngay mặt Hứa Lộ vậy!

Nửa tháng trước Hứa Lộ vừa khoe khoang, giờ đây chuyện lại xảy ra thế này, cả hai người đều cảm nhận được.

Hứa Lộ thậm chí lúc đó nói chắc như đinh đóng cột, An Mộc thì vẫn luôn trong tư thế sống chết mặc bay, khiến cho cô lúc này có cảm giác như đang nhảy nhót trong vai hề vậy!

Nhưng mặc dù trong lòng có chút xấu hổ, trên mặt cũng không mấy may lộ ra cảm xúc gì: “Lại gặp rồi, Đường Hạ, cô thật ầu quá, giấu kĩ thế”.

Một câu nói đã thể hiện rõ tâm tư cô ta.

An Mộc đáp lại: “Cô Hứa cứ đùa, kí kết hợp đồng bí mật, thì làm sao có thể lộ ra ngoài khi chưa được phép chứ, phải không nào?”

Hứa Lộ cứng họng, âm thầm nghĩ rằng.

An Mộc đi trang điểm

Trong vở diễn, cô trong vai một cung nữ mà Thái tử ban cho nam chính.

Quyến rũ, mild, ôn nhu, sẵn sốc, một cô gái nhu mì, đầy mê hoặc.

Mọi người đều thấy An Mộc lúc này dường như quá thanh thuần.

Nhưng chẳng ai có thể ngờ, sau khi thay xong trang phục, cô lại làm cho tất cả mọi người trong phòng đều ngỡ ngàng thất kinh!

Một bông hoa lê điểm tuyết ở trên trán, cài trên mái tóc dài, mái tóc cột hết lại phía sau đầu, cặp mắt phượng kia, khi vừa ngẩng lên đã phát ra một luồng sáng hồi vọng, phong thái đầy quyến rũ, làm cho ai nấy như nín thở!

“Quá đẹp!” có người không kiềm chế được thốt ra tiếng cảm thán “Đường Hạ, cô chắc hẳn là một yêu tinh rồi!”

Lúc này, đại gia rốt cuộc cũng vỡ lẽ tại sao đạo diễn Lý Đông Thịnh lại muốn thay đổi người, mọi người đều nghĩ là Hứa Lộ, Hứa Lộ tuy rằng cũng đẹp, nhưng khi sánh với Đường Hạ thì quả là...kém xa!

Hứa Lộ nhất thời cũng thấy hơi kinh ngạc bởi cảnh tượng trước mắt, nhìn khuôn mặt kia của An Mộc thật là làm cô hận đến nghiến răng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 182: “Chìm nổi”

Editor: Quý Quý

Đúng lúc này, bên ngoài có người gọi, “Đường Hạ, chuẩn bị xong chưa? Cảnh tiếp theo đến lượt cô đó!”

An Mộc hờn giận người trong phòng một chút, “Đều do chuyên gia trang điểm khéo tay, hóa trang cho tôi đến ngay người thế này, buổi tối tan làm đừng về vội, tôi mời!”

Làm diễn viên chính là như vậy, phải vất vả lấy lòng xây dựng quan hệ sau công việc, nếu không họ có thể ngáng chân, đúng lúc đang diễn mà tóc tai lộn xộn chính mình chỉ muốn khóc chết.

Sự nhiệt tình của cô khiến cho mọi người càng yêu thích cô thêm vài phần.

Cảnh quay trước vừa kết thúc, diễn viên xung quanh có thể trở lại phòng nghỉ.

Đến cảnh quay của An Mộc.

Đây là cảnh quay đầu tiên của cô.

“Chìm nổi” lấy bối cảnh cung đình cổ đại.

Nam chính là Lý Thịnh Thế, là một thiên tài, thuộc hàng nhân sĩ giang hồ, bụng đầy văn chương, lý tưởng bao la, xông xáo nỗ lực vì sự nghiệp. Diễn viên đóng vai này là Dung Trạch, hai mươi tuổi đã diễn xuất, không chỉ vô cùng nổi bật trong giới điện ảnh, nhờ vào một số tác phẩm, từ một Thiên Vương không được chào đón trở thành người đạt giải Oscar cho diễn viên chính xuất sắc năm trước.

Lý Thịnh Thế cải trang Thái tử điện hạ vì hành ngoài cung, từ nay về sau trở thành phụ tá đắc lực của Thái tử, được giao cho chức quan thiếu bảo, vốn chỉ cần để ý xử lý vài việc vặt lại bị dính dáng nên tranh đấu cung đình.

Vai Thái tử cũng là do một diễn viên nổi tiếng của dòng phim hành động tên Đào Nhạc Hạo đảm nhận.

Lý Thịnh Thế là thân tín của Thái tử, hai người lại cùng thích một nữ nhân.

Lý Thịnh Thế xuất thân giang hồ, tâm sự vốn không che giấu được, thậm chí còn uống rượu nói năng thẳng thắn với Thái tử.

Thái tử nhờ Hoàng đế làm chủ, lấy nữ nhân kia, sắc phong nàng làm Thái tử phi.

Nữ chính là Thái tử phi, do diễn viên Chu Tư Tư đảm nhận.

Nữ thứ chính là vai của Hứa Lộ, chính là muội muội ruột của Lý Thịnh Thế, vì Lý Thịnh Thế thời còn trẻ tuổi ra ngoài học hành, bá cáo nhân làm sư phụ, cho nên mười mấy năm không hề gặp muội muội, tình cảm hai người cũng không sâu đậm. Mà muội muội lại thích Thái tử, gả cho Thái tử làm Lương Đệ.

Thái tử phi và Lý Thịnh Thế yêu nhau, Thái tử cướp đoạt ái tình, thành hôn sau, Thái tử và Thái tử phi tương kính như băng, Thái tử và Lý Thịnh Thế cũng có khoảng cách.

Lương Đệ ghen ghét Thái tử phi, nói năng lỗ mồm, Thái tử phi xuất thân thế gia, lấy thân phận vợ cả giáo huấn nàng, nàng không phục, ác miệng nói, “Đều tại người mà ca ca của ta đến bây giờ còn chưa rước ai vào cửa!”

Thái tử phi như bị sét đánh, thái tử sắc mặt sa sầm, đó là lần đầu tiên cãi nhau với Thái tử phi sau tân hôn.

Ngày đó, Thái tử gặp chuyện khó khăn, say rượu bất tỉnh ở Đông cung, Ngô Vương (Đường Cảnh đóng) dẫn đường đưa Hoàng đế đến, Hoàng đế giáo huấn Thái tử không làm việc đàng hoàng, ban ngày hành vi phóng đãng, phạt hấn bề môn ba tháng.

Cảnh tượng được bố trí xong, đạo diễn Lý nhìn thấy An Mộc đi tới, ánh mắt cũng sáng ngời, sau đó hô to: “Bắt đầu!”

Thái tử vô cùng thống khổ, Lý Thịnh Thế biệt được liền tiến cung khuyên bảo, “Vì một nữ nhân mà đến cả giang sơn ngài cũng không cần sao?”

Thái tử hỏi lại, “Người cũng không phải vì một nữ nhân mà ngay cả thê tử cũng không cưới, muốn đoạn tử tuyệt tôn sao?”

Lý Thịnh Thế không hề biện hộ, một lúc lâu sau mới mở miệng, “Thần chỉ là không gặp được người thích hợp.”

Thái tử nhắm mắt, đau khổ chất vấn: “Hiện giờ người ngoài kia đều nói người và bản thể tử vì một nữ nhân mà bất hòa, Thịnh Thế, người có oán trách ta không?”

Lý Thịnh Thế nhú mày, trên vầng trán mang theo sự mờ mịt, bất lực, nhưng lời nói lại kiên quyết: “Không trách.”

“Người không còn tình cảm với nàng?”

Lý Thịnh Thế khựng lại một chút, lại tiếp tục nói, “Không.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Đóng phim, Mị nhi!

Editor: Tuna

Thái Tử gấp gáp hỏi:

“Vậy tại sao người lại không cưới thê tử?”

Lý Thịnh Thế mở miệng:

“Chỉ là không muốn động tới.”

Thái tử dò hỏi:

“Vậy người thích nữ nhân dạng như thế nào?”

Lý Thịnh Thế biết Thái tử đang có hoài nghi đối với hắn.

Vì sự an nguy của Thái tử phi và cũng vì tránh khỏi hiềm nghi của Thái tử, Lý Thịnh Thế cười rộ lên:

“Thần a, chính là thích những cô nương xinh đẹp, nhu nhược, lại có thân hình yếu đuối thướt tha!”

Thái tử cười ha hả:

“Cô* nhớ năm đó cung người tâm tình ở dân gian, người cũng đã nói như vậy, đáng tiếc, trong đám nữ tử nhà quan gia, rất khó có thể tìm được người như vậy, cho nên, cô đã vì người mà huấn luyện cho một cơ thiếp.”

Nói xong, hắn vỗ tay hai cái. Từ trong màn xuất hiện một chuỗi tiếng chuông thanh thúy, nhìn tiếp cảnh tượng bên trong, liền thấy xuất hiện một bàn chân nhỏ nhắn ngọc ngà, kiêu ngạo mỹ lệ, nhàng theo về mê đắm lòng người.

Tiếp theo, một đạo ôn nhu thanh âm truyền tới:

“Mị nhi tham kiến Thái tử điện hạ, Lý đại nhân.”

Hai người trên đài đều tỏ vẻ sửng sốt, An Mộc chỉ vừa xuất hiện, cả hai người đều lập tức ngẩn ngơ.

May mắn là Dung Trạch phản ứng mau lẹ, mặt mày nhú lại, trầm giọng hỏi:

“Thái tử, ngài đây là có ý gì?”

Thái tử phục hồi tinh thần, dương tay:

“Mị nhi, công không mau vào bái kiến Lý đại nhân.”

Lời này buông xuống, một đôi tay mảnh khảnh liền xóc sa mảnh lên.

Mỹ nhân như ẩn như hiện, trong nháy mắt đã xuất hiện ngay cửa.

Nàng vận một thân vũ y cổ trang sắc đỏ, thân hình yếu đuối, bước đi nhẹ nhàng, đường cong cơ thể tựa như nước chảy, chậm rãi phiêu động, làm cho người ta có cảm giác hít thở không thông!

Nụ cười mỹ nữ, mị hoặc chúng sinh!

Lúc này tựa như không còn một từ ngữ nào có thể diễn tả được nàng.

An Mộc liền xuất hiện xinh xắn như vậy!

Sóng mắt lưu chuyển, mang theo phong tình, vẻ tự tin như thể có thể nắm bắt được hết tâm tư của nam nhân, càng làm cho người ta cảm thấy, nàng chính là một nữ vương.

Tầm mắt cô dừng ngay chỗ vừa Lý Thịnh Thế, chính là hắn...sao?

Ánh mắt đong đưa rất nhỏ, khóe môi cô câu lên.

“Cắt!”

Quá đáng tiếc, cảm xúc vừa mới ập ù lại bị đạo diễn ngang ngạnh đánh gãy!

Mọi người nhẹ nhàng thở ra, lộ ra vẻ luyến tiếc.

Bởi vì nữ phụ số 3 lần đầu tiên lộ diện, hơn nữa kịch bản còn viết rõ là mang theo vẻ đẹp mị hoặc chúng sinh, cho nên mọi người đều rất hiếu kỳ, xúm lại thành một vòng tròn người.

Hứa Lộ cũng ở trong đó, vẫn còn chưa tháo trang sức, vừa rồi trên đài, cái loại cảm giác làm cho người ta hít thở không thông đã bị tiếng cắt của đạo diễn làm đứt đoạn.

Cô nhẹ nhàng thở ra, đồng thời trong lòng mang theo không ít khoái cảm.

Đạo diễn Lý mắng người rất hung bạo, cũng không bận tâm đến mặt mũi của ai hết, hừ, nếu có thể mắng đến mức An Mộc bật khóc thì mới tốt a!

Trong lòng nghĩ như vậy, cô ta quay đầu lại, đứng kế bên Đường Cảnh nói:

“Đừng lo lắng quá, là do đạo diễn Lý yêu cầu quá cao thôi, ngoại trừ vai của Dung lão sư và Đào lão sư diễn rất ít bị NG, thì ngay cả Ngô Tư Tư lão sư cũng thường xuyên bị mắng đấy. Đường Hạ lần đầu tiên diễn, NG là chuyện cần thiết.”

Nhưng lời này vừa nói ra, liền nghe thấy đạo diễn Lý lớn giọng cảnh cáo:

“Đào Nhạc Hạo, cậu làm gì thế hả? Mị nhi là người đưa cho Lý Thịnh Thế, cậu lộ ra dáng vẻ lưu luyến đó để làm gì a? Không nữa à?”

Toàn bộ trường quay đều yên tĩnh, mọi người không thể tưởng tượng được nhìn về phía giữa sân.

Cho nên...Đạo diễn mắng là do Đào lão sư? Không phải nữ phụ mới tới?

“Ha ha ha!”

Đào Nhạc Hạo cùng đạo diễn Lý đã hợp tác với nhau rất nhiều lần rồi, quen hệ của hai người rất tốt, hơn nữa anh ta rất ít khi bị NG, nên đạo diễn Lý cũng cho anh ta chút mặt mũi, không mắng chửi, chỉ nói thôi.

*Ở đây xưng ‘cô’ là chỉ một người quân vương, cách xưng trong cổ trang Trung Quốc, không phải là cô trong cô đi chú bác.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Đường Hạ thể hiện tài hoa

Editor: Quý Quý

Đào Nhạc Hạo cười rộ lên, “Đạo diễn Lý, anh đi đâu tìm được một Mị Nhi như vậy, tên của cô ấy cũng thật chuẩn! Xinh đẹp như vậy không phải đã làm cho người ta mê mẩn sao? Tôi thật hoài nghi tên Thái tử đầu óc bả đậu mới gả một mỹ nhân như thế này ra ngoài.”

Đào Nhạc Hạo vừa nói như vậy, đạo diễn Lý không muốn cũng phải bật cười.

Anh nhìn thoáng qua An Mộc, nghĩ rằng cô gái nhỏ này không hề làm anh bề mặt!

Phải biết rằng áp lực lớn nhất là đến từ phía người đầu tư, anh không nên đòi nữ phụ, nếu Đường Hạ diễn không tốt hoặc không đủ sinh đẹp, hậu quả sẽ do chính mình phải gánh!

Quả nhiên!

Người Ngôn Phi Thần đề cả, không tồi!

“Được rồi đừng ba hoa nữa! Trang điểm lại rồi tiếp tục, cảnh ban nãy được rồi đó.”

An Mộc mỉm cười đi xuống dưới.

Đường Cảnh đi lên phía trước.

Bởi vì vừa có phân cảnh của Ngô Vương, cho nên anh vẫn mặc đồ cổ trang, đứng cùng An Mộc đúng là trai tài gái sắc.

Hứa Lộ nhìn thấy, siết chặt nắm tay.

Trợ lý nhỏ bên cạnh lấy lòng nói, “Chắc chắn, đã là cái gì chứ, mặt mày cũng có chút rạng rỡ, nhưng em xem tư thái của cô ta còn không bì được với một ngón tay của chị, chị Hứa Lộ chờ xem, lát nữa cô gái nhỏ chỉ e rằng bị mắng đến phát khóc mới gọi là mất mặt, cũng không biết tối nay có còn mời khách, coi như không tính toán gì hay không?”

Trợ lý nhỏ vui sướng khi người khác gặp họa nói, càng làm cho Hứa Lộ tức giận hơn.

Cô không quên được, khi còn quay “Đông Hoa công chúa” biểu hiện tư thái của An Mộc đã rất tinh tú hoàn mỹ.

5 phút sau, cảnh quay tiếp tục.

Mị Nhi vào bàn, về mặt tự tin, “Thái tử điện hạ, Lý đại nhân, Mị Nhi xin dâng một khúc.”

Dứt lời liền an vị sau đàn tranh bắt đầu gảy.

Tiếng đàn tao nhã, không vương một tia phong trần nào, khí chất cao thượng hoàn toàn khác biệt với nhân sắc kiêu diễm của nàng, Lý Thịnh Thế tò mò nhìn nàng vài lần.

Một khúc hoàn tất, Mị Nhi chân thành hành lễ.

Thái tử mở miệng, “Thịnh Thế, bản Thái tử tìm cho người nữ tử này, có xinh đẹp hay không?”

Lý Thịnh Thế nhìn Mị Nhi, rất khó tự dối lòng nói, “Xinh đẹp.”

Thái tử haha cười, “Vậy để Mị Nhi đi theo người đi.”

Dứt lời, Lý Thịnh Thế vừa muốn mở miệng, Thái tử đã nhìn về phía Mị Nhi, “Mị Nhi, người phải hầu hạ Lý đại nhân thật tốt, nếu không, bản Thái tử sẽ không tha cho người!”

Thanh âm trong vắt của Mị Nhi tuân lệnh, đi tới phía trước, dựa vào bên người Lý Thịnh Thế, lời nói ra tưởng như đùa nhưng lại mang chút cô chấp khiến người ta không chút nghi ngờ khẳng định đó chính là sự thật, “Lý đại nhân, nô tỳ từ nay về sai, sống là người của ngài, chết là ma của ngài, Lý đại nhân...đừng vứt bỏ nô tỳ.”

Đôi mắt phượng da diết nhìn Lý Thịnh Thế, trong đó tràn đầy mong ước chinh phục được người đàn ông này.

Theo lý thuyết, diễn xuất cùng với hai Ảnh đế, rất dễ bị áp đảo, ngay đến Ngô Tư Tư còn thường xuyên bị ép đến không thở nổi, mà Dung Trạch, Đào Nhạc Hạo và Ngô Tư Tư quan hệ rất tốt, cho nên đều trang điểm, lựa tình hình mà chiều cô cho cô có cảm xúc.

Nhưng hôm nay, tất cả mọi người đều nhìn ra, Đường Hạ này cùng một lúc gây kích thích cho cả hai Ảnh đế, cho thấy năng lực cả ba người ngang ngửa nhau!

Òa!

Cô gái nhỏ này rốt cuộc là từ đâu đến? Tư thái không hề kém cỏi!

An Mộc có thể làm nổi bật tâm tư của nhân vật, quay một lần đã được thông qua!

Lần này toàn bộ trường quay đều sợ ngây người, bùng nổ!

Phải biết rằng, theo đoàn làm phim từ đầu đến bây giờ, được thông qua nhanh như vậy chỉ có vài cảnh, còn đâu cũng phải diễn đi diễn lại vài lần, cho dù đó có là Dung Trạch hay Đào Nhạc Hạo – hai nhân vật nổi tiếng phải thực lực!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Ra sức đánh mặt của Hứa Lộ, chộc giận!

Edit: Phong Nguyệt

Mọi người ở bên trong bắt đầu than thở, hôm nay nhóm vai chính có suất diễn, xem như dừng ở đây.

An Mộc đi theo hai gã diễn viên chính đi ra ngoài sân, nhìn hai người phía trước, muốn nói lại thôi.

Phải biết rằng, Dung Trạch chính là thần tượng của cô!

Ngôn Phi Thần lui về phía sau hậu trường, thần tượng của cô liền thành Dung Trạch.

Còn nhớ rõ lúc ấy chính mình nghèo, lóc cóc chạy đến kinh đô, xem buổi biểu diễn của Dung Trạch.

Bất quá..... Hiện tại thần tượng đang nhũn mỳ lại, một bộ dáng không cao hứng, cô thật ra có chút thất vọng, có nên đi lên chào hỏi hay không?

Hô hô, thần tượng có ngoại hình rất đẹp.

Đang ở thời điểm cô đang suy nghĩ, Đào Nhạc Hạo quay đầu lại, nhìn thấy vẻ mặt trong ngóng của cô, một bộ mặt rõ ràng muốn tới gần, lại không dám tới gần, làm anh cười ra tiếng, “Đừng khẩn trương, anh ta, không có diễn đâu, ngày thường không như vậy.”

Những lời này, làm An Mộc nhẹ nhàng thở ra.

Có một số diễn viên, sở dĩ có thể diễn rất thật, chính là bởi vì nhập diễn quá sâu.

Bất quá..... Thái độ của Dung Trạch lão sư chuyên nghiệp như vậy, thật đúng là làm người khác kính nể!

Nghĩ nghĩ, An Mộc mở miệng, “Buổi tối ta mời khách ăn cơm, liền ở Kim Đình, hai vị lão sư có rảnh tới không?”

Đào Nhạc Hạo gật đầu, “Tốt, có thời gian chúng ta đi tham gia cho náo nhiệt.”

An Mộc cười tủm tỉm gật đầu, lúc này mới tiến vào thay quần áo, tháo trang sức, thay quần áo.

Chờ đến thay xong quần áo, rửa sạch mặt, An Mộc đi ra, bên ngoài đoàn phim nhân viên tốp năm tốp ba đang bận rộn, cô liền đi khách sạn trước, tính toán sửa sang lại hành lý một chút, sau đó đi Kim Đình chờ mọi người đến.

Mới vừa tiến vào khách sạn, Hứa Lộ vừa vịn từ trong phòng ra tới, hai người mặt đối mặt, sắp sửa chạm trán.

Bước chân của Hứa Lộ dừng lại, khoe môi cong lên, “Đường Hạ, hôm nay biểu diễn thực tốt.....”

“Nơi này không có người ngoài, ta cảm thấy cô không cần giả bộ.”

An Mộc trực tiếp mở miệng, trào phúng nói, “Trong phim ngoài đời đều biểu diễn, cô không chê mệt sao?”

Nói xong, lại đi phía trước một bước, cười tủm tỉm mở miệng, “Còn có, Hứa lão sư, thật ngại ngần, đoạt nữ số 3 của cô!”

Hứa Lộ nghe nói như thế, tức giận đến hai nắm tay siết chặt.

Nửa ngày, cô mới nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng, “Đường Hạ, nữ số 3 cũng rất vui nhì, cũng là nữ số 3, có gì đâu mà ghê gớm!”

An Mộc lập tức nheo nheo mắt, “Đúng vậy, Hứa lão sư làm gì phải tức giận như vậy?”

Nói tới đây, lại “Nga” một tiếng, “Hứa lão sư tới tham gia diễn phim điện ảnh, là vì sang năm giải thưởng Bách Hoa có giải nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất? Đáng tiếc, ta cũng là vì cái giải thưởng này, cho nên..... Thật ngại ngần!”

Nói xong, cô phát tay, vẻ mặt phách lối ngông cuồng, đê Hứa Lộ thấy càng tức giận hơn!

An Mộc tiến vào phòng mình, Hứa Lộ quay đầu liền đi, ở chỗ ngoặt, vừa vận dụng vào một người, Hứa Lộ cả kinh: “Dung, Dung lão sư?”

Dung Trạch liếc mắt nhìn cô một cái, không có nói lời nào, trực tiếp rời đi.

Hứa Lộ thật ra không dám tức giận với Dung Trạch, Dung Trạch đại bài(có lẽ là chính hiệu), chính là có tiếng!

Hứa Lộ một đường đi tới khách sạn, đi tới đâu, đều có thể nghe thấy mọi người thảo luận nữ số 3 Đường Hạ rất đẹp, tức giận đến toàn thân phát run.

Sự ca ngợi đó, vốn dĩ đều thuộc về cô!

Cô ta so với cô xinh đẹp hơn nhiều? Còn không phải là vì yêu cầu nhân vật? Còn không phải bởi vì đồ hóa trang cùng trang điểm?

Hứa Lộ càng nghĩ càng giận cắn răng, ánh mắt của cô chột lóe, vẻ mặt ác độc hiện lên, muốn cùng ta cướp đoạt nữ vai phụ tốt nhất? Nằm mơ!

Hứa Lộ cầm lấy di động, “Uy, Phong Tử Khiêm tiên sinh sao? Đêm nay Đường Hạ ở Kim Đình. ....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Cô đối đãi với hôn phu của mình như thế phải không?

Editor: Cà Chua.

An Mộc đến khách sạn thay đồ, cầm di động lên xem, phát hiện thấy tin nhắn từ Weibo của Phong Kiều.

Nam Quốc tiên sinh: Đang làm gì

An Mộc bĩu môi, ngay cả dấu chấm câu cũng không có, đã có thể nói chuyện được một câu bình thường như vậy, không biết tại sao, mặc dù cách nhau bằng đường truyền Internet nhưng cũng khiến An Mộc cảm nhận được không khí cổ quái.

Cô cầm lấy di động, viết một tin nhắn, rất lâu sau khi viết xong vẫn chưa thể nhấn gửi, cuối cùng lại không gửi nữa, tắt điện thoại đi ra ngoài.

Việc mình đi diễn, sớm muộn gì anh ta cũng biết, hiện tại giấu giếm kiểu này... hình như cũng không tốt lắm thì phải?

Chính anh ta đã cảnh cáo trước là không được nói dối bất cứ điều gì. ....

Liệu anh ta có ngay lập tức cho người đến bắt cóc mình đi không?

Bên cạnh Phong Kiều làm một tá vệ sĩ thần bí, cô cũng không dám khinh thường!

Cho nên....

An Mộc dứt khoát tắt di động.

Cô để điện thoại một chỗ, sẽ không có cơ hội liên lạc với chủ út, không phải lỗi của cô ha ha.

Sau khi sắp xếp ổn thỏa, An Mộc liền tới Kim Đình.

Hoành Điểm là địa điểm bấm máy nên trong đó toàn là minh tinh, trong đây, mọi thứ đều là bí mật, nhìn thấy điều gì, cũng không được phép lộ ra bên ngoài, vậy nên mọi người ở đây đều rất thoải mái, những ngôi sao lớn cũng dễ dàng được nhận ra.

An Mộc cùng nhân viên công tác tại đoàn phim tới phía sau, mọi người tụ tập lại, mọi người bắt đầu gọi món, không khí trong phòng cũng dần náo nhiệt lên.

An Mộc nhìn nhìn rồi lại thở dài, có khả năng Dung Trạch cùng ba người Ngô Tư Tư cũng không tới!

Tiếc thật, những nhân vật lớn như thế, đến bao giờ mình mới được gặp đây!

Giới giải trí hẳn là cũng phân cấp bậc!

Bọn họ là những minh tinh đệ nhất, chính họ mới là những nhân vật trung tâm, An Mộc hiện tại vẫn là một cô diễn viên nhỏ bé trong số những diễn viên

mười bảy, mười tám mới vào nghề!

Cho nên nhất định phải cố lên!

An Mộc âm thầm khích lệ bản thân, cố lên!

Đồ ăn đã ăn hết một nửa, lúc này cánh cửa đột nhiên mở ra, kèm theo một giọng nói lớn:” An Mộc!”

Lời nói vừa thốt ra, An Mộc ngay lập tức thấy trong lòng đóng băng lại.

Ngẩng đầu nhìn ra phía cửa, nếu không vì âm thanh kia quá đỗi quen thuộc, cô cũng chưa thể nhận ra người đàn ông kia, đó chính là Phong Tử Khiêm!

Quần áo trên người anh ta không còn chỉnh tề như trước, Phong Tử Khiêm lúc này đang rối tinh rối mù vì nghèo túng.

Bộ quần áo nhàu nhĩ dường như không có tiền để mang ra cửa hàng giặt đồ, mà Tô Mĩ Huệ cũng sẽ không dùng bàn ủi. Tóc bù xù, chắc do không có tiền đi làm tóc nữa.

Bị cảnh nghèo túng hành hạ, ánh mắt Phong Tử Khiêm trở nên hung ác như một con sói bị dồn vào đường cùng!

An Mộc nghe tiếng gọi, đứng lên, còn chưa kịp có phản ứng gì thêm, từ phía cửa đã vang lên tiếng cười trào phúng của Phong Tử Khiêm, “Các người đang ở đây đang làm gì thế? A! Đang ăn cơm hả, tới đây tới đây, tôi tiếp thêm cho một ít, cam đoan mọi người càng ăn càng thấy ngon! Tất cả mọi người dừng lại một chút nghe tôi nói đã.”

Toàn bộ căn phòng nghe thấy có chút âm thanh kì dị, chợt yên tĩnh lại.

Phong Tử Khiêm bước về phía trước, cửa lớn phía sau rộng mở.

An Mộc nhú mào, liền đứng lên đi về hướng cửa.

Cô muốn đóng cửa lại trước vì ở đây cũng có nhiều phóng viên chuyên nghiệp, nhưng cô vừa bước được hai bước, tay đã bị Phong Tử Khiêm tóm chặt, Phong Tử Khiêm lộ ra vẻ điên cuồng:”Tại sao tôi vừa tới cô đã muốn đi? Cô đối đãi với hôn phu của mình như thế phải không?”

Hai chữ Hôn Phu vừa thốt ra, tức khắc làm cho mọi người trong phòng chấn động.

Mọi người nhìn nhìn An Mộc, lại nhìn Phong Tử Khiêm lần nữa, một người thì kiêu diễm như hoa, một người chật vật bất kham, cho nên bọn họ...

Vì thế tất cả đều giương ánh mắt tràn ngập khó hiểu nhìn bọn họ.

Sắc mặt An Mộc vô cùng khó coi, tay hơi dùng sức, tựa hồ như muốn thoát khỏi tình cảnh bị anh ta lôi kéo, nhưng Phong Tử Khiêm lần này dứt khoát tóm lấy cô, làm cô nhất thời không thể làm gì được.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 187: Phong Tử Khiêm đổi trắng thay đen, day dưa không dứt

Editor: Tuna

Về mặt An Mộc nghiêm lại:

“Phong tiên sinh, thỉnh anh buông tôi ra! Giữa chúng ta đã không còn quan hệ, anh đã không còn là vị hôn phu của tôi!”

“A, Phong tiên sinh? Nhìn xem, bây giờ gọi nhau xa cách như vậy, đúng a, bây giờ cô đã là người có chút tiếng tăm rồi, nên bây giờ chúng mất tôi đúng không? Chẳng lẽ e quên rồi, năm đó khi ba mẹ cô bị tai nạn xe, ai đã thu dưỡng cô? Không nghĩ tới Phong gia bọn tôi đúng là nuôi on tay áo nuôi khi dòm nhà!”

An Mộc vẫn rất bình tĩnh.

Tên Phong Tử Khiêm này bây giờ con học được chiêu đổi trắng thay đen nữa đấy?

Nhưng bây giờ, cô có cùng hấn tranh luận, cho dù là đúng hay sai đều sẽ rất hạ thấp bản thân, còn có khả năng bị nhà báo, chó săn chụp được.

Đường Hạ cô còn chưa nổi danh thì đã tai tiếng đầy người rồi!

Nhưng nếu không cãi lại mà cam chịu bị hiềm nghi thì đúng là tiến thoái lưỡng nan!

Đôi mắt phượng của An Mộc trừng to, nhìn chăm chăm Phong Từ Khiêm, lúc lâu sau mới mở miệng:

“Phong Từ Khiêm, thị phi đúng sai, chắc hẳn trong lòng anh hiểu rất rõ, chúng ta đã từ hôn rồi nếu anh vẫn còn đến quấy rầy tôi, thì đừng trách tôi nhờ vả đến cảnh sát!”

Đôi mắt Phong Từ Khiêm đỏ ngầu:

“Ai đúng ai sai? Ba tôi tại sao lại ngồi tù, chị tôi sống chết không rõ, tôi còn quản ai đúng ai sai sao, tôi chỉ thấy cô thật là ngoan độc!”

Hắn dùng sức túm An Mộc, liền hướng cửa mà kéo:

“Ha ha, ai đúng ai sai? Chúng ta liền tìm công chúng đến phán xét đi!”

An Mộc bị hắn lôi kéo đến cửa, hoảng sợ trừng to mắt, nghe được lời hắn nói, cô liền biết bên ngoài có rất nhiều phóng viên đang chờ!

Dưới tình thế cấp bách, cô muốn tránh khỏi Phong Từ Khiêm, nhưng hắn đã điên cuồng đến cực độ rồi, cạy to con khóa lực lớn, dù sao hắn cũng là đàn ông, sức của An Mộc sao có thể độ lại.

Đường Cảnh lập tức đứng lên, muốn đi qua đó, lại bị Hứa Lộ túm chặt lại, Đường Cảnh nghi hoặc nhìn lại, Hứa Lộ thấp giọng nói:

“Đường Cảnh, hôm nay thế nào Đường Hạ cũng phải dính tai tiếng, chuyện này càng làm lớn thì cậu càng không thể dính vào.”

Sắc mặt Đường Cảnh đột nhiên biến đổi, hạ mắt nói:

“Cậu...”

Hứa Lộ làm ra vẻ nghiêm trang:

“Cậu mà dính vào, liền sẽ chịu chung tai tiếng, tớ thì không liên quan đến, cùng lắm chỉ bị người ta nói là bệnh vừa kẻ yếu, hoặc là thông đồng cùng Đường Hạ làm bậy mà thôi.”

Nói tới đây, cô ta nghi hoặc nhìn về phía Đường Cảnh:

“Cậu muốn nói cái gì cơ?”

Đường Cảnh sững sốt, câu nói đang định phát ra liền bị chặn lại, anh nghĩ tại sao mình lại có thể nghi ngờ Hứa Lộ chứ?

Hứa Lộ làm như không hiểu được ý câu anh, trực tiếp đứng lên nói:

“Buông cô ấy ra!”

Hứa Lộ tiến về phía trước:

“Anh là ai, có phải là say quá làm cuồng không? Còn không mau buông Đường Hạ ra, tôi sẽ báo cảnh sát đó!”

Hứa Lộ ra mặt làm cho cả Phong Từ Khiêm cùng An Mộc đều sững sốt.

Phong Từ Khiêm cảm thấy cái giọng này tại sao lại nghe quen như vậy?

An Mộc thì lại nghĩ rằng, ...Đầu óc Hứa Lộ nhất định là bị nhúng nước rồi, cô ta mà lại đứng ra bảo vệ mình?

Nhưng sự sững sốt của hai người rất nhanh hồi phục lại.

An Mộc nhân cơ hội, bẻ cánh tay của Phong Từ Khiêm, trốn thoát, nhanh chóng hướng về phía cầu thang mà chạy, định đóng cửa lại.

Phong Từ Khiêm hoàn hồn lại, trực tiếp hướng ra bên ngoài:

“An Mộc, cô không ra đúng không? Cô không ra thì tôi tự mình phỏng vấn với phóng viên!”

Phong Từ Khiêm đúng là loại người lì lợm la liếm, chắc chắn sẽ làm thật.

An Mộc cắn răng, cầm lấy điện thoại, gọi cho 110, nhưng vừa mới định gọi thì Hứa Lộ liền nói:

“Đường Hạ, nếu gọi cảnh sát lúc này thì chuyện sẽ càng lớn thêm thôi, đạo diễn Lý chắc chắn sẽ không hy vọng chuyện như vậy xảy ra đâu.”

An Mộc lúc này đúng là hận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Thân là người của công chúng, thật đúng là bị thương, cái này không được, cái kia không được, chẳng lẽ bị ức hiếp đều phải nuốt hết vào bụng sao?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Đường Cảnh giữ gìn

Editor:Cà Chua.

An Mộc đang nghiêng răng, phía kia Phong Từ Khiêm đã vọt ra bên ngoài, hét lớn: “Đại gia mau tới đây, có tin nóng!”

Đầu An Mộc tức khắc nổ tung.

Xong rồi, quá quái lắm!

Cô cắn chặt răng, cũng không rảnh lo Hứa Lộ, nhanh chân đi theo ra ngoài, nếu không rời khỏi lúc này thì sẽ càng thêm khó coi!

An Mộc đứng ở phía cửa, nhìn mọi người trong phòng, nét mặt gương ngùng xấu hổ: “Xin lỗi mọi người, người thân của tôi đem đến phiền phức, thật là không có ý tốt, không giải quyết được liền phải đi ra ngoài, mọi người cũng không cần đi theo, tất cả mọi người đều là nhân vật của công chúng, nếu bị paparazzi chụp ảnh ắt có chuyện không hay”.

Nói xong câu đó, cô thấy mọi người trong phòng mỗi người một biểu cảm.

Trong lòng thờ dài, xem ra nhân vật nhỏ bé nhưng bí ẩn này muốn từ bỏ.

Nhưng đạo diễn Lý Đông Thịnh ghét nhất những gièm pha xung quanh diễn viên mà ông đang hợp tác.

An Mộc liền cắn chặt răng, nắm chặt tay, mở cửa phòng, dứt khoát đi ra ngoài.

Trong phòng, Hứa Lộ nhìn Đường Cảnh, thấy anh ta quyết đoán đứng lên, hướng về phía cửa mà bước.

Không một chút do dự, không một tia chần chừ.

Rõ ràng biết nếu anh cố giữ gìn An Mộc như vậy, chắc chắn sẽ gặp không ít phiền toái, vậy nhưng anh vẫn hành động mà không có một chút suy xét nào!

Hứa Lộ thoáng thấy trong lòng mình có chút đồ vỡ, đến khi nào anh ấy mới có thể đối xử với mình như vậy?

Rầm!

Cửa phòng bị mở ra, lại bị đóng lại.

Mọi người trong phòng quay ra nhìn nhau, rồi cuối cùng ánh mắt đồng loạt hướng về phía Hứa Lộ.

Có người không nhịn được mở miệng hỏi: “Cô Hứa, thầy Đường và Đường Hạ có chuyện gì cô biết không?”

Đường Hạ là người mới, nhưng đã được những nhân vật lớn gọi hân hạnh danh.

Hứa Lộ nghe nói như thế, trong lòng càng hận, trên mặt lại không có chút biểu hiện gì, lúng túng nói: “Mọi người phải biết rằng, Đường Cảnh luôn luôn là người cương trực chính nghĩa.”

Mọi người ồ lên một tiếng, nhưng trong ánh mắt phía đối diện, rõ ràng viết ba chữ: có gian tình!

Hứa Lộ quay đầu, chỉ hận không nhìn thấy bất cứ điều gì.

Ngoài cửa.

An Mộc vừa bước ra đã bị một nhóm paparazzi tới tập vây quanh.

Hành động của người kia cũng nhất trí đem cô vây quanh trong đám người gian, Phong Tử Khiêm ác độc mở miệng:”...Cô ấy vừa danh giá được một chút, liền quay ra khinh thường tôi, haha, nhớ đến thời trước đây chúng ta cùng nhau ở Phong gia, cô hay thường đi đằng sau tôi, gọi tôi một tiếng anh Tử Khiêm, hai tiếng anh Tử Khiêm! Lại nói cho các người biết, cô ta trên giường – thường làm ra vẻ nhưng thực sự rất thích thú, Ngọc nữ thì cũng giống người phạm cả thôi, haha...”

***lời nói, khó nghe.

Sắc mặt An Mộc căng lên đỏ bừng.

Nắm chặt tay thành nắm đấm, lại bị bao nhiêu phóng viên vây quanh, một đám người cùng nhau dùng những lời lẽ sắc bén đặt câu hỏi với cô.

“Cô Đường Hạ, xin hỏi những điều mà anh chàng này vừa nói có đúng không?”

“Đường Hạ, cô tìm được chỗ dựa mới nên vứt bỏ anh ta phải không?”

“Đường Hạ, có phải kĩ thuật trên giường của anh ta quá kém mà cô chán nản đi tìm người khác không?”

“Đường Hạ, cô thật sự có liên quan đến quy tắc ngầm không? Xin hỏi nơi gần đây nhất mà cô đến là cô có mục đích gì?”

“.....”

Một cục vấn đề đập vào trước mặt làm cho An Mộc cảm thấy giống như có con dao nhỏ chọc vào người đau điếng.

“Đường Hạ, cô không nói lời nào như vậy là bởi vì chấp nhận cam chịu sao?”

“Đường Hạ, cô đang cố nghĩ ra những điều tốt đẹp để đối phó với chúng tôi sao?”

Cô không mở miệng, liền có phóng viên nóng nảy, đẩy cô một cái, người An Mộc lao đảo, suýt chút nữa thì té ngã, đúng lúc này, một cánh tay ấm nóng, khỏe mạnh gắt gao nắm lấy bả vai cô.

An Mộc thuận thế ổn định tư thế.

Còn chưa quay đầu lại, một người đàn ông thân hình dong dỏng cao từ bên cạnh xẹt qua, vươn cánh tay, đem cô bỏ về phía sau lưng, ánh mắt sắc bén:”Yêu cầu anh cẩn thận lời nói.”

Đôi mắt Đường Cảnh nhíu lại:”Còn không, nếu ngày mai những tờ báo uy tín đưa những thông tin sai sự thật chúng tôi sẽ truy cứu trách nhiệm pháp luật của các anh!”

Lời này vừa dứt, liền có phóng viên dò hỏi:”Các người đang ở đây để uy hiếp phóng viên sao?”

“Xin hỏi Đường Cảnh, anh và Đường Hạ có quan hệ gì mà anh lại giữ gìn cô ta như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189: Ô sao lại náo nhiệt thế này?

Editor: Quỳ Quỳ

“Xin hỏi Đường Hạ, Đường Cảnh là kim chủ mới của cô sao? Cô là vì Đường Cảnh mới từ bỏ hôn phu? Chẳng lẽ ở phương diện nào đó anh ấy xuất sắc hơn vị hôn phu của cô?”

“Đường Hạ, rốt cuộc cô đã ngủ với bao nhiêu người đàn ông rồi?”

“.....”

Toàn những câu hỏi ác ý, làm Đường Cảnh cũng có chút không đối phó kịp.

Anh nhíu mày lại, “Các người không thể công kích người khác như vậy được!”

“Anh Đường Cảnh, anh đang thẹn quá hóa giận sao?”

“Anh...” Đường Cảnh nổi giận, một câu này quá độc địa, “Nếu anh còn nói năng lung tung...”

“Đánh người đánh người!” Tên phóng viên lại nhả cơ hội gào to lên.

Đám đông đang vô cùng hỗn loạn.

An Mộc chỉ cảm thấy đầu óc quay mòng mòng, nói thật, từ nhỏ đến giờ cô chưa từng trải loại chuyện này.

Nhưng nhìn thấy Đường Cảnh không chút do dự đứng ra bảo vệ mình, cô thực sự cảm động.

Giữa đám người thối nát này, Đường Cảnh quả nhiên là ánh mặt trời duy nhất.

Hai nắm tay siết chặt, An Mộc cắn răng cúi đầu, trong mắt lộ ra tia bất đắc dĩ.

Làng giải trí thực sự dơ bẩn không chịu nổi.

Nhưng không thể để cho địa vị của Đường Cảnh bị dao động, dù sao anh đi được đến ngày hôm nay cũng không dễ dàng.

Nét đã vậy, cô chỉ có thể tự mình gánh vác, kích động đám phóng viên tập trung vào mình.

An Mộc cô chưa bao giờ muốn người khác thương hại mình, nhưng lần này...

An Mộc lên tiếng, “Các bạn nghe tôi nói...”

Đám phóng viên lập tức yên lặng.

Đã để cho An Mộc phải mở miệng rồi, nhưng ngay lập tức một giọng nói từ phía sau truyền đến, “Ồ sao lại náo nhiệt thế này? Xem ra tôi đến đây không uổng công rồi!”

Lời này vừa thốt ra, chúng phóng viên quay phắt đầu lại, nhận ra ai là người vừa đến, mặt mũi liền sáng ngời!

Là Dung Trạch!

À, không đúng, là Dung Trạch, Ngô Tư Tư, còn có Đào Nhạc Hạo!

Trời ạ!

Đám phóng viên cảm thấy muốn vui muốn điên luôn!

Bất kể là ai trong ba người này, ngày bình thường chả dễ gì gặp được, tin tức của một người thôi cũng trở thành chuyện lớn trong làng giải trí!

Nhưng hôm nay lại có thể gặp được cả 3 người!

Là ba người đó!

Tất cả phóng viên vừa nãy còn giờ máy ảnh lên chụp An Mộc, giờ phút này đều đồng loạt quay lại tập trung vào ba bọn họ!

Dung Trạch mở miệng nói chuyện, mắt hơi nheo lại, diện mạo tuấn lãng, có sức quyến rũ đặc biệt, “Mấy người làm gì ở đây vậy? Bắt nạt người mới cũng chẳng uy phong gì.”

Lời vừa nói ra, Đào Nhạc Hạo bên cạnh cười chế nhạo nhìn Dung Trạch liếc mắt một cái.

Về phần Ngô Tư Tư, có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh sau đó liền nở nụ cười.

Ngô Tư Tư cao gầy, là một mỹ nhân kinh điển, nhưng tên và tính cách của cô lại trái ngược nhau, không những không phải kiểu phụ nữ điệu đà nũng nịu, ngược lại giờ chân nhấc tay đều toát ra sự phóng khoáng hào sảng.

Trong những người bạn tốt của cô thậm chí có người đã đặt tên cho cô là Tư gia!

Ngô Tư Tư khoác tay lên vai Dung Trạch, “Sao nào? Nhìn thấy chúng tôi liền quên luôn chụp ảnh sao?”

Các vị phóng viên giờ máy ảnh lên bấm liên hồi.

Cô và Dung Trạch là bạn nối khố, bạn tốt, đôi này có rất nhiều fan trên mạng, tiểu thuyết và truyện ngắn về hai người nhiều không kể hết.

Bạn bè cùng ngành tuy biết bọn họ là anh em tốt, nhưng luôn luôn ủng hộ chuyện tình cảm của bọn họ.

Các phóng viên bắt đầu ra câu hỏi, “Tư gia, mọi người đi ra từ Hoành Địch, lại có tác phẩm lớn nào sao?”

Ngô Tư Tư vung tay lên, “Cái này, đương nhiên...không thể nói cho mấy người biết.”

Cô cười haha nói, “Đã ký hiệp ước giữ bí mật, nếu tôi tiết lộ ra ngoài anh phải bồi thường tiền phạt cho tôi đó!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Hứa Lộ hưng phấn: Thượng Quan Vũ muốn tới?

Edit: Phong Nguyệt

Các phóng viên rất nể tình, dù sao người ta là hàng hiệu chân chính mà.

Đúng lúc này, Dung Trạch liền mở miệng, “Sự việc trong điện ảnh không thể nói, bất quá sao..... Nếu các người phóng cho Đường Hạ một con ngựa, ta sẽ nói một tin tức quan trọng cho các người.”

Các phóng viên lập tức kích động, “Tin tức quan trọng gì?”

Trên mặt của Ngô Tư Tư tươi cười, cứng đờ, nhưng chợt tiếp tục tươi cười như hoa, ở góc độ người khác thì nhìn không tới, hung hăng liếc mắt nhìn Đào Dung Trạch một cái, nhưng không thể không phối hợp mở miệng, “Tin tức quan trọng đương nhiên đủ kích động, cho nên, các người có muốn nghe hay không?”

Nhóm tai to mặt lớn cùng phóng viên nói điều kiện, đây là sự tình thường xuyên xuất hiện.

Có người sẽ đem tin tức độc nhất vô nhị bán cho tòa soạn báo, chính là vì áp xuống tai tiếng nào đó.

Đường Hạ chỉ là một cái tiêu minh tinh tép riu, Ngô Tư Tư..... Cũng không phải đùa với bọn họ!

Cái nào nặng cái nào nhẹ, một đám hầu tể(khi thành tể rồi) như bọn họ, đương nhiên hiểu rõ, lập tức một đám cầm máy ảnh, đem ảnh vừa rồi chụp An Mộc, toàn bộ xóa bỏ, đưa cho Ngô Tư Tư kiểm tra, “Tứ gia, mau xem, chúng ta xóa sạch sẽ rồi, ngày mai báo Chí Thượng, cũng cam đoan sẽ không xuất hiện tên cô ấy, còn không nhanh lên nói tin tức quan trọng?”

Ngô Tư Tư ha hả cười, như cũ dựa vào trên người Dung Trạch, “Ta kết hôn kỳ, đã định ngày!”

“Oa ngô!”

Các phóng viên một mảnh kinh ngạc!

Cái này đúng thật là cái tin nóng!

.....

An Mộc lâm vào hoàn cảnh khó khăn, liền như vậy hiểu rõ.

Thậm chí ngay cả chính cô, đều cảm thấy không thể hiểu được, nhưng cô lại hiểu rõ, cái hoàn cảnh khó khăn này, là Dung Trạch cùng Ngô Tư Tư giúp cô!

Ngô Tư Tư thỏa mãn cho các phóng viên bát quái, nhóm người này như được ăn no thỏa mãn rồi đi.

Chờ đến khi bọn họ rời đi hết, An Mộc liền tiến đến trước mặt ba người, mặt ửng đỏ, tay nhỏ cũng có chút co quắp, có cảm giác nhìn thấy thần tượng thật kích động.

Cô nhìn ba người, lại nói không ra một câu, chỉ có thể thật sâu một cái khom lưng: “Cám ơn các lão sư!”

Tình huống bên ngoài, trong phòng tất cả mọi người đã biết.

Ai cũng không nghĩ tới, một cái người mới nho nhỏ, được ba tôn đại thần này, lại nể tình như vậy!

Phải biết rằng, bọn họ thường xuyên mở liên hoan, nhưng ba vị đại thần giống như là một, nhưng cho tới bây giờ không tham gia qua hoạt động của bọn họ!

Thế nhưng Đường Hạ vậy mà thoắt cái đánh mà tiến vào, hơn nữa nhìn dáng vẻ, ba người đối với cô ấn tượng đều không tồi!

Hứa Lộ khiếp sợ nhìn trước mặt, rõ ràng đem An Mộc đẩy vào chỗ chết, thế nhưng cô ta giống như có trời trợ giúp, tìm được đường sống trong chỗ chết!

Cô ở đoàn phim, tìm mọi cách lấy lòng ba cái đại thần, nhưng người ta đều không để ý tới, ngẫu nhiên nói một câu, cũng qua loa muốn chết.

Nhưng Đường Hạ thế nhưng.....

Hứa Lộ nắm chặt nắm tay, đúng lúc này, di động vang lên.

Cô cúi đầu, ngưng mi, đi đến bên cạnh, là người đại diện của cô gọi điện thoại tới.

Hứa Lộ nghe xong, lập tức khiếp sợ, “Cô nói là, công ty muốn phái giám đốc Thượng Quan Vũ tới thị sát? Tổng giám đốc thường xuyên cùng Thượng Quan Vũ ở bên nhau?”

Cô hít hà một hơi, “Chính là bởi vì đạo diễn Lý Đông Thịnh, một hai phải cho Hoa Nghị mặt mũi, thay cho sự việc của cô sao?”

“Anh ta khi nào đến?”

“Ngày mai? Tốt! Ta yên lặng chờ anh ta đến, thuận tiện, cũng sẽ đoạt nhân vật từ cô ta..... Hào hảo mà ‘giới thiệu’ cho anh ta!”

Cô cố tình nhấn mạnh hai chữ giới thiệu.

Công ty muốn mời cái đại nhân vật, thế Hứa Lộ cô, bênh vực kẻ yếu!

Phải biết rằng, Lý Đông Thịnh tước đoạt nhân vật của cô, chính là khiến cho cao tầng của FAE cực kì bất mãn, rốt cuộc cao tầng(vị trí cao nhất) của FAE chính là nhà đầu tư!

Công ty quản lý caotầng của FAE, sờ dĩ không phải cho cô tham gia vào cái điện ảnh này, chính là vì giải thưởng Bách Hoa nữ xứng tốt nhất!

Cho nên, bọn họ tới, khẳng định sẽ tìm mọi cách chèn ép Đường Hạ, ít nhất, sẽ tạo áp lực cho Lý Đạo, sẽ không để cô ta tham gia đề cử nữ xứng tốt nhất!

Hứa Lộ cười đắc ý, thủ đoạn của cao tầng của FAE thật phong phú, An Mộc, xem lần này cô, còn có thể thuận lợi chạy thoát hay không!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 191: Cũng không có gì đặc sắc mấy!

Editor: Cà Chua.

Phong Tử Khiêm đứng tại chỗ, mắt thấy đám phóng viên chạy về hướng ba vị minh tinh tai to mắt lớn kia, nếu anh ta có hét to lên cũng chưa chắc thu hút được sự chú ý.

Cuối cùng, Đường Cảnh gọi bảo vệ của Kim Đình, bảo vệ tới, mang anh ta đi ra ngoài, chuyện này cũng không giải quyết được gì.

Chỉ một khoảnh khắc này đã ảnh hưởng đến sự nghiệp diễn viên cả đời của An Mộc, đến đây là.....kết thúc sao?

Chính An Mộc cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, bản thân thực sự đã bộc lộ điểm mạnh cốt yếu!

An Mộc lúc này giống như một đứa nhỏ nhìn Ngô Tư Tư, lòng cảm kích không sao kể xiết đang lộ rõ trên khuôn mặt.

Ngô Tư Tư lớn hơn An Mộc mười mấy tuổi, năm nay đã ba mươi mấy, ở trước mặt An Mộc cô ấy giống như một người chị, nhưng khi nhìn thấy bộ dạng cảm kích của An Mộc, Ngô Tư Tư không khỏi cảm thấy buồn cười. “Tôi nghe nói hôm nay sẽ có một cô gái nhỏ với kĩ thuật diễn có thể sánh ngang với diễn viên nổi tiếng như Đào Nhạc Hạo, liền tò mò đến xem một chút, bọn họ nói cô là một cô gái nhỏ, tôi còn nghĩ thăm giới nghệ sĩ mà còn có gương mặt được gọi là “cô gái nhỏ” sao, nhưng giờ thì.., cô là Đường Hạ phải không? Cô cũng được coi là thành niên sao? Cô gái này khiến nhiều người lầm tưởng là trẻ em đang đi lao động đó chứ?”

Câu nói làm An Mộc giật mình, lập tức giải thích: “Cô Ngô à, tôi đã mười chín tuổi rồi.”

Ngô Tư Tư nhìn thấy bộ dạng nghiêm túc của An Mộc khi nói, tức khắc cười ha ha. “Cô gái nhỏ này cũng thật dễ trêu quá đi.”

Nói xong liền khoác vai An Mộc, tiến vào căn phòng đầu tiên.

Đào Nhạc Hạo cùng Dung Trạch sách vở vai nhau chậm rãi bước vào, Đào Nhạc Hạo thì thầm: “Này, nói thật đi, anh có coi trọng cô nương này hay không?”

Dung Trạch hừ lạnh một tiếng: “Liên quan đến anh hả?”

Đào Nhạc Hạo cười run lên: “Không thích cô ấy sao anh phải tốn nhiều công sức như vậy? Việc cưới Ngô Tư Tư như một quả bom lớn, anh làm như vậy chẳng phải nợ Ngô Tư Tư một tấm chân tình sao?”

Dung Trạch bĩu môi không nói.

Đào Nhạc Hạo cũng không cảm thấy xấu hổ, dù sao cái tên dở hơi này tình tình lúc nào cũng cổ quái như vậy, không để ý tới anh ta anh ta cũng không thối thiệt!

Ba người này vừa đến, không khí trong phòng tức khắc càng thêm náo nhiệt.

Vì ngày hôm sau là bắt đầu, vậy nên các diễn viên không dám ở lại trễ tới khuya, cũng không mấy ai dám uống rượu, thậm chí một nhóm diễn viên nữ, đến cơm còn không ăn nhiều, sợ rằng hôm sau sẽ mập lên, mặc trang phục bị lộ liễu, không hay, vậy nên bữa tiệc sớm tàn.

Mọi người trở về, đến sáng hôm sau mới quay lại, An Mộc vẫn chuyên tâm xem xét vai diễn, phân tích kĩ từng suất diễn của mình, xong xuôi mới yên tâm đi về.

Rốt cuộc thì An Mộc cũng cảm nhận được tâm huyết của Lý đạo diễn, càng ngày càng quyết đoán, trong thời gian này, Lý đạo diễn cũng rất ít khi đề nghị mọi người tăng ca, cũng không tiến hành quay vào ban đêm.

Bên này thì khăn trương quay chụp, bên kia Hứa Lộ buổi sáng không phải diễn, bị người đại diện gọi vào khách sạn.

Hứa Lộ dường như biết rõ câu chuyện, không giấu nổi hưng phấn.

Tới khách sạn, quả nhiên, cô được nhân vật bí ẩn mấy ngày nay gọi vào trong phòng.

Bước vào liền nhìn thấy một người đàn ông soái khí ngồi ngời ngời mặc bộ đồ tây, đi giày da đứng sẵn ở đó, tuy rằng diện mạo như một người đàn ông cao ngạo, nhưng lời nói lại không hề vô phép tắc.

Thượng Quan Vũ không nể nang nhìn quét một lượt trên người Hứa Lộ từ trên xuống dưới, cất giọng: “Đây là cô ngọc nữ mà công ti chúng ta coi là “lực đây” sao?”

Người đại diện gật đầu: “Tổng giám đốc, đúng vậy”.

Thượng Quan Vũ gật đầu, “Cũng không có gì đặc sắc lắm!”

Sắc mặt Hứa Lộ cứng đờ.

Người đại diện ha hả cười theo: “Chủ yếu là có nhân khí, đầu năm nay chẳng phải đầu ra của cô ấy rất khá sao?”

Thượng Quan Vũ nghe đến đó, gật gù: “Đúng, nói có lý”

Rồi lại tiếp tục mở miệng: “Được rồi, kế hoạch hiện tại của công ti, tôi cũng đã rõ, đầu tư vào bộ phim điện ảnh này, ngoài lí do muốn kiếm tiền, cái chính là muốn thu về nữ diễn viên khá nhất trong vai phụ Bách Hoa Thường đúng không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngọc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: Đồi đầu gay gắt

Editor: Quý Quý

Người đại diện gật đầu, đồng thời nghĩ trong lòng, vị thanh tra này nói chuyện thật thẳng thắn!

Thượng Quan Vũ phát phát tay, “Bộ phim điện ảnh này, cái gì mà Ngôn Phi Thần đưa người của mình vào đây? Còn gạt đi nhân vật ban đầu chúng ta đã chọn?”

Người đại diện lại gật đầu, “Đúng, đó vốn là vai thứ chính, nhưng lại bị Ngôn Phi Thần đoạt đi, đạo diễn Lý vì muốn bù lại cho chúng ta đã thêm một vai

phụ, rồi mới để Hứa Lộ trở thành thứ chính.”

Thượng Quan Vũ gật đầu ra vẻ đã hiểu, sao đó nhìn về phía Hứa Lộ, “Cô có muốn là nữ phụ xuất sắc?”

Hứa Lộ gật đầu không chút do dự, “Đúng vậy, thanh tra.”

Thượng Quan Vũ mỉm cười, “Muốn thì tự mình thể hiện đi! Trong giới các người chẳng có cái mà...? Áp diễn? Đúng rồi, áp diễn, cô không gây áp lực cho cô ta được sao? Không sợ cô ta cũng nhận được đề cử sao?”

Hứa Lộ và người đại diện liếc nhìn nhau.

Người đại diện mới cười mở miệng, “Thanh tra nói đúng, chúng tôi không phải là... Cô diễn viên mới đó còn nhỏ, chúng tôi còn không phải ngại đạo diễn nói chúng tôi bắt nạt người mới sao”

Thượng Quan Vũ nghe thế cười nham hiểm, “Được rồi, tôi cũng không phải là người sắp xếp, tôi ở đây, Lý Đông Thịnh cũng muốn cho tôi chút thể diện, sẽ không quá đáng đối với cô, tận lực gây sức ép với cô ta đi.”

Hứa Lộ hiểu ý, gật gù đầu, còn khách khí muốn nói vài lời, Thượng Quan Vũ đã có ý đuổi khách.

Người đại diện và Hứa Lộ đi ra khỏi phòng Thượng Quan Vũ, Hứa Lộ vẫn còn cảm thấy tim đập thình thịch, “Đó là ai vậy?”

Nói xong, chỉ vào phòng Thượng Quan Vũ.

Người đại diện thở dài, “Là thành viên trung tâm trong tổ chức của Thái tử gia, cuối cùng cũng tới rồi.”

Hứa Lộ nhẹ nhàng thở ra, “Nhìn thủ đoạn mạnh mẽ vang dội của anh ra, người không biết còn tưởng anh ta là mafia!”

Người đại diện lắc lắc đầu, lại hồn nhiên không hiểu câu nói đùa này của Hứa Lộ lại là sự thật.

Phòng nghỉ.

An Mộc trở về phòng trang điểm lại, đúng lúc Hứa Lộ vừa hóa trang xong, người trong phòng hóa trang nhân cơ hội đi toilet, cho nên trong phòng lúc này chỉ còn có hai người.

Thực ra cơ hội như vậy cũng không ít, “Chìm nổi” dù sao đa phần đều là diễn viên nam diễn, ngay cả nữ chính đất diễn cũng không có bao nhiêu, huống chi là hai người bọn họ?

Các vai diễn nữ càng ít thì người sử dụng căn phòng này liền ít, hôm nay chỉ có hai người có triển vọng nhất là An Mộc và Hứa Lộ, cho nên bọn họ có thể ở trong này thoải mái, điều này quá bình thường.

An Mộc nhìn Hứa Lộ, ánh mắt trầm xuống.

Thật ra, ngày đó làm thế nào Phong Từ Khiêm có thể vô duyên vô cớ tìm tới Kim Đình, sau này An Mộc nghĩ kỹ một chút, rõ ràng cô bị người ta tính kế!

Bằng không làm sao cô vừa bước chân vào Hoành Điểm, Phong Từ Khiêm đã biết được?

Trong đoàn làm phim này cô chẳng quen ai cả, cho nên chỉ có một người có động cơ tính kế cô, chính là Hứa Lộ!

An Mộc nhìn thấy cô ta liếc về phía này, đi ra đóng cửa phòng.

Hai người ai cũng không mở miệng nói chuyện, không khí trong phòng nghỉ cũng có chút u ám.

Một lát sau, Hứa Lộ mới lên tiếng, trong lời nói đầy ý khiêu khích, “Đường Hạ, cô đóng vai này thật không tồi!”

An Mộc nhếch môi, “Cảm ơn Hứa tiên bối khích lệ.”

Hứa Lộ cười nói, “Nhưng thật đáng tiếc, cho dù diễn không tồi, chuyện về Phong Từ Khiêm, sớm muộn gì cô cũng sẽ bị bôi nhọ, tôi khuyên cô nên biết điều một chút, nếu chuyện này truyền ra ngoài, đám paparazi nhất định sẽ đào lên tất cả những chuyện không sạch sẽ của cô!”

An Mộc nhướng mày, đuôi mắt ản dấu tia sắc bén.

Cái gì gọi là không sạch sẽ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 193: An Mộc, em nhất định phải cẩn thận

Editor: Tuna

Cô mấp máy môi:

“Hứa lão sư cứ đùa, tôi từ nhỏ đã sinh sống đàng hoàng trong sạch, làm gì có chuyện xấu nào để bôi ra. Bất quá, Hứa lão sư có kinh nghiệm như vậy, phải chăng đã từng trải qua rồi?”

“Cô đúng là nhanh mồm nhanh miệng.”

Hứa Lộ lại cười, cũng không vội tức giận, tự mình đeo khuyên tai lên, nhìn vào hình ảnh của chính mình trong gương, hơi mỉm cười:

“Lúc này đây, có tam đại vương bài giúp cô chặn tai tiếng, cũng không biết, lần sau cô sẽ như thế nào đây.”

An Mộc nghe thấy thế, cẩn môi, lúc lâu mới dò hỏi:

“Là cô gọi cho Phong Tử Khiêm?”

Hứa Lộ nhìn An Mộc, nhướn mày, nhìn gương, sửa sang lại bản thân, rồi sau đó lại nhìn gương mặt nhỏ nhắn đang tức giận của An Mộc, hơi hơi mỉm cười:

“Đúng vậy, thì sao nào?”

Thì sao ư?

Cô ta lại dám kiêu ngạo nói như vậy?

Mắt An Mộc trầm xuống, thật hận đến mức không thể xé nát bộ da của ả ta!

Hứa Lộ đột nhiên quay đầu, liền nhìn thẳng về phía An Mộc:

“Tôi cho cô chút gợi ý nha?”

Cô ta vươn đôi tay đã sơn móng bóng lưỡng lên thối thối:

“Cô đi nói cho Đường Cảnh, nói cho anh ấy rằng tôi chính là người đã hại cô.”

An Mộc trừng to mắt nhìn.

Hứa Lộ một bộ dáng mỉm cười nhìn cô, sau đó liền đi ra ngoài.

Nhìn theo bóng dáng cô ta, An Mộc chỉ thấy càng lúc càng bức, đến mức không có chỗ phát tiết.

Hứa Lộ dựa vào cái gì mà dám mở miệng nói như thế, kêu cô đi nói với Đường Cảnh?!

Đường Cảnh a...

Rõ ràng mình với anh ta cũng coi như là người thân, vậy mà hần lại lựa chọn tin tưởng người ngoài cũng không tin cô!

Trong đầu chợt hiện lên những hình ảnh từ lúc còn bé cùng nhau chơi đùa...

An Mộc lắc đầu, bỏ qua một bên, lúc cô đi ra ngoài, sắc mặt có chút không tốt.

Đường Cảnh hôm nay không có xuất diễn, cho nên tới phim trường dạo quanh, thấy An Mộc liền đi đến thăm hỏi:

“An Mộc, em không sao chứ? Có phải là quá mệt mỏi hay không?”

An Mộc nhìn anh ta, lắc lắc đầu nói:

“Không có gì.”

Đường Cảnh gật đầu:

“ Ần, biểu diễn trước mặt tiền bối tuy rằng rất vui nhưng mà cũng rất hao phí tinh lực, em không cần quá miễn cưỡng.”

An Mộc lại gật đầu.

Đúng lúc này, Đường Cảnh đột nhiên cúi đầu:

“ Lát nữa, khi cùng Hứa Lộ diễn...phải cẩn thận một chút.”

An Mộc nghe thấy thế, ánh mắt lập tức sáng lên, nghĩ thầm, chẳng lẽ Đường Cảnh thật sự tin tưởng cô, đã nhìn ra được việc làm của Hứa lộ?

Cô vừa định nói gì đó thì Đường Cảnh lại thờ dãi:

“ Tổng giám đốc FAE tới, chính là vì muốn xem phân đoạn của nữ phụ xuất sắc nhất, em hiểu ý anh chứ?”

An Mộc cũng không ngốc, trong nháy mắt liền hiểu rõ.

Đường Cảnh còn nói:

“Hứa Lộ vừa mới nói cho anh, cô ấy cũng không muốn cùng em diễn, chính là...Đây là yêu cầu của công ty, cô ấy cũng rất khó xử, biết em đối với cô ấy có chút hiểu lầm, nên cô ấy càng sợ....Cho nên, An Mộc, lát nữa, em...cẩn thận một chút.”

Cẩn thận có rất nhiều nghĩa. Cho nên ý tứ ở đây là, sợ cô đàn ép Hứa Lộ sao?

Hứa Lộ có bối cảnh, nếu mình đàn ép cô ta, phỏng chừng đạo diễn còn răn dạy mình, hướng hồ.

Nhưng nếu Hứa Lộ đàn ép mình, vậy coi là xứng đáng?

Trong thoáng chốc, tâm An Mộc cảm thấy có chút đau.

Giải trí, quả nhiên là ngập tràn cạm bẫy.

Đường Cảnh nói xong liền bị trợ lý casch đó không xa kêu đi, Đường Cảnh cười cười với An mộc, rồi đi.

An Mộc vội vàng nói:

“ Đường Cảnh...”

Đường Cảnh dừng bước, quay đầu lại.

An Mộc nhìn anh, muốn nói lại thôi, lúc lâu sau, đột nhiên mở miệng:

“ Nếu em nói, là Hứa Lộ khi dễ em, anh sẽ tin tưởng sao?”

Đường Cảnh hơi nhướng mày.

Cô còn chưa nói xong, nhưng động tác kia rõ ràng là đã đưa ra đáp án.

An Mộc đột nhiên cười lên.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Hứa Lộ tự ý sửa kịch bản

Editor: Quý Quý

Hôm nay có những phân cảnh mà An Mộc và Hứa Lộ diễn chung.

Lương Độ và Thái tử phi nảy sinh tranh chấp, Lý Thịnh Thế giải quyết vấn đề nghiêng về phía Thái tử phi, Lương Độ nổi giận dùng đòn về nhà mẹ đẻ tìm ca ca.

Lý Thịnh Thế lại nhìn thấy người trong lòng sống không thoải mái, tâm trạng buồn bực, uống rượu say ôm Mị Nhi, trong miệng lại gọi tục danh của Thái tử phi.

Mị Nhi sừng sốt, gương mặt tràn đầy nét đau thương, nhưng tư vị xót xa ản ản vì tình yêu chỉ qua một ánh mắt liền được lột tả vô cùng nhuần nhuyễn.

Lý đạo diễn phía sau ông kính thực sự hài lòng.

Vung tay ra hiệu, Lương Đề tiến vào.

Hứa Lộ giận giữ vọt vào phòng, nhìn thấy Lý Thịnh Thế liền nói, “Ca ca, sao huynh vẫn còn bảo vệ nàng ta, nàng ta làm hại huynh còn chưa đủ thảm hay sao? Hơn nữa, muội mới là muội muội của huynh, muội mới là muội muội của huynh huynh có hiểu không?”

Cả trường quay lập tức lặng ngắt, đạo diễn Lý mặt mày xanh mét.

Kịch bản không hề viết như vậy.

Đáng nhẽ phải là Lương Đề vọt vào phòng, cố gắng kìm chế rồi nói với Mị Nhi: “Ngươi ra ngoài trước đi!”

Sau đó máy quay sẽ tập trung vào Mị Nhi.

Nhưng Hứa Lộ lại lên sửa lại lời thoại, hoàn toàn bỏ qua Mị Nhi, nói cách khác, trong phân cảnh này Mị Nhi chẳng khác nào phong cảnh!

Không, nói tự ý sắp xếp còn chưa đủ, thân hình Hứa Lộ vừa vịn che khuất Mị Nhi trước máy quay, cứ như vậy chỉ có một góc áo của Mị Nhi là được lên ống kính.

Đạo diễn Lý vừa muốn kêu lên, chợt phó đạo diễn bên cạnh túm lấy cổ tay anh, lắc lắc đầu, lại chỉ chỉ, không biết từ lúc nào thanh tra của FAE - Thượng Quan Vũ đã bước vào trường quay.

Đạo diễn Lý cau mày, hừ lạnh một tiếng, không nói gì nữa.

Thanh tra của FAE đến đây, tối thiểu anh cũng phải giữ thể diện cho đối phương.

Dù sao cảnh quay này cũng không thật quan trọng, đành vậy!

An Mộc vốn ngồi bên cạnh Dung Trạch, ngón tay bị Dung Trạch nắm thật chặt, thấy Hứa Lộ tự ý sửa lời thoại, tròn mắt cup xuống phóng ra tia sắc bén.

Cho rằng cô sẽ ản ản, cam tâm làm nền cho cảnh quay? Ha!

Cô đã nhận nhin ở nhà họ Phong nhiều năm như vậy, sớm đã tiêu hao toàn bộ sự ản ản cho cả đời này rồi!

Đôi mắt Dung Trạch hip lại, nhưng đạo diễn còn chưa kêu cắt, anh sẽ phải tiếp tục nhập vai, đang định đáp lại lời thoại thì chợt nghe thấy âm thanh nhu thuận mềm mại bên cạnh vang lên: “Nô tỳ bái kiến Lương Đề.”

Cùng câu nói này, Mị Nhi chậm rãi đứng lên, khéo léo đi từng bước lên phía trước, xuất hiện trước máy quay.

Ngũ quan xinh xắn, gương mặt sáng rọi, bình thường lên ống kính đã làm tạo ra sự hưởng thụ thị giác, nhờ cử chỉ cùng khí chất, cô đã thành công đoạt lại không gian của mình.

Cô cũng đã sửa lại kịch bản.

Hứa Lộ lập tức mặt mày xanh mét, cảm giác bị áp bách xuất hiện, cũng không biết nên đáp lại thế nào, cô nhìn chằm chằm An Mộc, qua khóe mắt lại phát hiện Thượng Quan Vũ bước vào trường quay, cô liền trấn định trở lại.

Có thanh tra ở đây, cô việc gì phải sợ?

Trực tiếp áp đảo lại cô ta!

Vì thế Hứa Lộ lại bước lên phía trên, một lần nữa che khuất Mị Nhi trước máy quay, về mặt vênh vào tự đắc: “Ta cùng ca ca nói chuyện, một tiểu thiếp như ngươi không có mặt hay sao? Còn không mau quỳ xuống!”

Ở một góc mà máy quay không bắt được, trong mắt Hứa Lộ tràn đầy độc địa.

Quỳ xuống?

An Mộc cup mắt xuống, coi như không nghe thấy lời Hứa Lộ, cô nghiêng người, lại nâng chén rượu lên, đến bên người Dung Trạch, dựa vào người anh, gương mặt lại một lần nữa xuất hiện giữa khung hình.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 195: Cháu dâu, lá gan của cháu dâu thì không ít a?!

Edit: Phong Nguyệt

Sau đó, An Mộc từ từ mở miệng: “Nô tỳ là tiểu thiếp của Lý gia, là hạ nhân nô lệ, chủ mẫu là chủ, lẽ ra nên cung kính đối đãi, Thái tử Lương Đệ, người nói chính là?”

Một câu, cô tình cường điệu bốn chữ Thái tử Lương Đệ.

Lại miễn cưỡng như vả vào mặt Hứa Lộ!

Hứa Lộ cũng không phải là bởi vì cùng Thái tử phi cãi nhau mới có thể đi vào nơi này?

Hứa Lộ không phải khinh thường Mị Nhi là thiếp sao?

Nhưng nói đến cùng, bất quá cô cũng là tiểu thiếp của Thái tử!

Một đoạn lời nói này, căn bản là Lý Thịnh Thế nói theo như lời thoại, Thái tử Lương Đệ tới chất vấn, làm Mị Nhi đi ra ngoài, Lý thịnh Thế túm chặt tay cô, mở miệng nói: “Nàng là thiếp, cho nên muốn nghe lời nói, mà nàng đây? Nàng hiện giờ là tiểu thiếp Thái tử, phải nghe chủ mẫu răn dạy?”

Thái tử Lương Đệ lập tức nghẹn lại, cuối cùng khóc thút thít rời đi.

Mà hiện tại, An Mộc lại đoạt lời kịch của Dung Trạch.

Bị Lý Thịnh Thế răn dạy, Hứa Lộ thể diện chưa xong, nhưng bị Lý Thịnh Thế một cái tiểu thiếp răn dạy.....

Sắc mặt của Hứa Lộ, trong nháy mắt tăng thành màu gan heo!

Cô hung tợn mở miệng, “Người bắt quá là hạ nhân nô lệ, dựa vào cái gì nói chuyện với ta như thế?”

Tư thế của Mị Nhi tuyệt đẹp, chậm rãi cúi đầu, “Nô tỳ sai rồi, đều có chủ mẫu đại nhân răn dạy, Thái tử Lương Đệ không có quyền giáo huấn nô tỳ.”

Hứa Lộ lại nghẹn.

Lúc này, Dung Trạch rút cuộc mở miệng, “Tốt! Mị Nhi nói rất chính xác, Thái tử Lương Đệ mời trở về đi.”

Nói, đã kêu người đem Hứa Lộ mang đi.

Hứa Lộ thẳng đến bị mang đi đến khi thoát ly màn ảnh, lúc này mới phục hồi tinh thần, cô tránh thoát khỏi hai người diễn viên quần chúng.

Muốn tức giận, lại nghĩ đến Thượng Quan Vũ ở đây, lập tức quay đầu lại, ác độc cáo trạng trước ““Đạo diễn, cô ta sửa lời kịch!”

Lý Đạo cực kỳ im lặng!

Cho cô cơ hội để cô diễn đều diễn không thành công, hiện tại thế nhưng còn muốn trách người ta diễn tốt hơn sao?

Lý Đạo không nghĩ quay lại, bởi vì đoạn này, thật sự là quá xuất sắc!

Muốn quay một lần nữa vốn lại rất ít, một đoạn này vốn dĩ không thể nào xuất sắc, nhưng bị bọn họ đối chọi gay gắt như vậy, lập tức xuất sắc cảnh đẹp.

Lý Đạo vừa định mở miệng, Hứa Lộ lại nhìn về phía Thượng Quan Vũ, “Giám đốc, cô ta tự mình sửa lời kịch!”

Hứa Lộ nói xong, liền hung tợn nhìn về phía An Mộc.

Từ khi An Mộc đi vào trường quay, chưa bao giờ bị đạo diễn răn dạy qua, lần này, liền phải xem cô ta bị giáo huấn tới phát khóc!

Chỉ cần Thượng Quan Vũ mở miệng, Lý Đạo nể người có chức vị lớn, cũng ngoan ngoãn nghe lệnh!

Nhưng.....

Căn bản Thượng Quan Vũ tức giận đùng đùng, chuẩn bị tốt để gây chuyện, mặt mày xanh mét, chỉ vào màn ảnh mở miệng, “Này sao lại thế này? A, thế nhưng còn dám sửa chữa lời kịch, cái người nữ số 3 này, gọi tới đi, Lý Đạo, ta xem ông cần thiết.....”

Căn bản Thượng Quan Vũ cách khá xa, An Mộc lại mặc đồ cổ trang, nhất thời không thấy diện mạo của cô, nhưng khi đi cô đi gần tới. ....

Trông mắt của Thượng Quan Vũ chợt mở rộng!

Ta cái WOW!

Này, này không phải là chị dâu sao?!

Lời đến miệng, tức khắc liền biến thành, “Cần thiết phải khích lệ cho cô ấy, sửa thật sự là quá tốt, thật là khéo!”

A?

Hứa Lộ sợ ngây người, bộ dáng kia, trông mắt đều mau rơi xuống.

——*——

Hôm nay tâm trạng cô thấp thỏm bất an, An Mộc vẫn luôn trốn tránh Thượng Quan Vũ, rốt cuộc khi diễn xong, liền vọt tới bên trong khách sạn.

Xong rồi, xong đời!

Này, Thượng Quan Vũ như thế nào tới?

Hắn sẽ không miệng rộng nói cho đại ma vương chứ?

Ô ô ô!

Bất quá cô chỉ đi diễn lên thôi mà, như thế nào liền như vậy?

Uể oải đẩy cửa phòng khách sạn ra, không bật đèn, cô liền mò đến trên giường, người mỗi một hướng trên giường nằm xuống. ....

Tiếp theo. ....

“A!” Tiếng thét chói tai phát ra một tiếng, đã bị người dùng sức bưng kín miệng!

Tiếp theo, liền nghe được giọng nói hài hước lại hỗn loạn tức giận: “Mấy ngày không thấy, lá gan của cháu dâu phỉ ra a, dám tắt máy không trả lời tin nhắn?”

Hơn nữa. ....”

Anh một tay đè cô ở dưới thân, trong lời nói lộ ra một cỗ ý vị nghiêng răng nghiêng lợi: “Đây là cái cháu dâu gọi là thành phố C?!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 196: Tôi thích nhất là được gặp chú út

Editor: Cà Chua.

Căn phòng tối om, An Mộc nằm trên giường, đè lên người cô là người đàn ông thân thể cường tráng, dưới thân là chiếc giường lớn mềm mại.

Sau khi thích ứng với cái tối tăm trong phòng, cô nhận ra rõ ràng, người đàn ông này đang nằm đè lên người mình.

Tình cảnh mờ ám, người đàn ông kia hẹp dài hai mắt, toát ra ánh sáng mờ ảo, hơi thở phả vào cơ thể cô làm cho An Mộc nhất thời cứng đờ.

An Mộc không thể tin được, mở to hai mắt nhìn, lắp bắp: “Anh, anh, tại sao anh lại ở đây?”

Người đàn ông cúi đầu, hơi thở quen thuộc phả vào mặt cô, An Mộc tức khắc cảm thấy khô hết miệng lưỡi, anh ta chỉ mới lướt qua gương mặt cô bằng ánh mắt và hơi thở, vậy mà An Mộc cũng cảm thấy cơ thể mình có cái gì đó nghẹn lại đau đớn.

Anh ta đã ép cô đến mức không thở nổi!

Dùng sức hô hấp, An Mộc vươn tay, chấn vào giữa hai cơ thể.

“Sao thế? cháu đâu không nghĩ đây là tôi sao?”

Giọng nói nguy hiểm ấy làm An Mộc run cầm cập, còn chưa kịp lấy lại tinh thần đã phải ngay lập tức mở miệng: “Sao có thể như thế chứ, tôi thích nhất là được gặp chú út.”

Lời vừa nói ra, An Mộc lại hận không thể cho chính mình mấy cái bạt tai, trong tình thế bị áp bức thế này, thần kinh cô đã trở thành tê dại rồi hay sao?

Người đàn ông kia dường như cũng không ngờ cô lại trả lời như vậy, thấp giọng cười cười, giọng nói trầm ấm, toát lên vẻ quyền rũ không thể cưỡng lại: “Sao cơ? Vậy tại sao trở về không báo tin cho tôi?”

Tròng mắt đảo quanh, An Mộc mở miệng: “Tôi, di động của tôi bị mất...”

Lời vừa nói ra, một cái di động đã quơ quơ trước mặt cô: “thế đây là cái gì?”

Gương mặt An Mộc đỏ lên, nói dối bị người ta phát hiện là cảm giác đáng chán ghét nhất!

Những lúc như thế này, nói về khả năng mặt dày, An Mộc mà tự nhận là đệ nhị thì không ai dám nhận đệ nhất, cô lên tiếng: “Trời ơi, anh tìm thấy di động của tôi ở đâu vậy, tôi tìm mãi mà chẳng thấy đâu?”

Người đàn ông kia kéo cô vào sâu trong lòng, ép chặt thân hình nhỏ bé.

Luồng khí ấm áp trên người anh ta chỉ cách An Mộc một lớp quần áo: “Thấy ở trên tủ đầu giường em.”

An Mộc:.....

“Không nói được gì nữa à?”

An Mộc cúi thấp đầu xuống.

“Tại sao về mà không báo cho tôi?” ngón tay thon dài của người đàn ông kia khẽ nâng cằm An Mộc một cách dứt khoát: “Nói đi!”

An Mộc cắn môi, rụt vai lại, nhìn nhìn anh ta, nuốt nước miếng, chân cô đã bị ép đến tê dại, khẽ rút ra, nhưng giây tiếp theo lại bị người đàn ông kia kẹp chặt lấy.

An Mộc không thể động đậy được, chỉ có thể cố gắng làm bộ mệt mỏi mở miệng: “Chú út thực sự muốn nghe câu trả lời sao?”

“Em nói đi!” thanh âm tà mị ấy vừa thốt ra đã làm cho người khác đóng băng cảm xúc.

An Mộc lại không dám nói tiếp nữa.

Nói thật mặc dù ở thủ đô cùng anh ta sống chung ba tháng, nhưng ba tháng kia có một nửa thời gian anh ta đi công tác, khi về cũng bận rộn công việc, hai người tuy rằng là bạn giường quen thuộc, nhưng đối với sinh hoạt của từng người thì thực sự không quen thuộc chút nào.

Cô không hiểu về Phong Kiều, lại sợ hãi Phong Kiều.

Đặc biệt có một lần không thể quên được, Phong Kiều suất chút nữa đã đem cô đi giam cầm!

“Nói!” chỉ một chữ vang lên trong không gian tối tăm đem theo luồng khí ma mị sắc lạnh.

An Mộc cuối cùng cũng không dám nói, nhắm nghiền mắt, kêu lên: “Tôi, tôi không muốn nói dối anh”.

Lời này vừa nói ra, An Mộc đã sẵn sàng nhận một trận mưa rền gió dữ từ người đàn ông kia.

Nhưng không nghĩ rằng rất lâu sau, trong phòng cũng không có một âm thanh nào.

Đôi mắt An Mộc vẫn luôn mở, trộm liếc người đàn ông kia, nhìn tới anh mắt rờ rờ lấp lánh: “Nói tiếp đi”

Nói?

Giống như không có sinh khí?

Đại não An Mộc vừa kịp ý thức, đành phải mở miệng: “Anh không cho tôi đóng phim, tôi lại không muốn nói dối, đành phải tắt máy”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 197: An Mộc, nếu tôi cưới vợ, người đó chỉ có thể là em

Editor: Tuna

“Biết tôi không cho em đóng phim, vậy mà em vẫn còn cố chấp như vậy?”

Thanh âm bén nhọn của người đàn ông vang lên mang theo tia lạnh lẽo.

“Nhưng mà tôi rất thích!”

An Mộc nói, cũng không iết cô tìm sức lực ở đâu ra, mở miệng nói:

“Tôi thích đóng phim, tôi đóng phim cũng chẳng gây bất lợi gì cho anh, anh tại sao lại quản tôi nhiều như vậy?”

Gương mặt người đàn ông lúc này cách mặt cô chưa tới hai centimet.

Hô hấp của hai người tương đối đều, An Mộc thậm chí còn có thể ngửi được mùi thuốc lá nhân nhát trong cơ thể anh, còn có một loại hương vị mà chỉ thuộc về riêng anh, một loại hương mang đến cảm giác thoải mái tươi mới.

An Mộc vừa nói xong câu kia liền thấy đôi mắt anh trầm xuống, An Mộc cũng lập tức cup mi lại, hơi hơi nghiêng đầu né tránh ánh mắt của anh, cô mở lời, thanh âm trầm xuống:

“Chú út, tôi từ nhỏ đã sống ở Phong gia, cuộc sống cũng không dễ dàng gì, chỉ có thứ tốt nhất, đó chính là diễn kịch, đối với tôi diễn kịch đã là hơi thở, khắc cốt ghi tâm rồi, tôi thích diễn kịch, cũng yêu cả cái nghề diễn viên này, anh có thể lý giải mà, đúng không?”

Người đàn ông đã đoán trước được lời cô nên cũng không mở miệng nói cái gì.

An Mộc lại nói tiếp:

“Chú út, tôi biết anh rất tốt với tôi, anh đối với tôi chính là một vị cứu tinh, anh đã giúp đỡ tôi rất nhiều lần cho nên tôi thật sự rất thích anh, chỉ là, tôi không muốn trở thành con chim Hoàng Yến suốt ngày bị nhốt trong căn biệt thự xa hoa, như vậy, cuộc sống này còn có ý nghĩa gì cơ chứ? Thế giới này rực rỡ sắc màu như vậy, tôi vẫn còn rất tò mò, muốn tìm hiểu thêm về nó, tôi muốn tự gây dựng sự nghiệp cho mình. Cho đến sau này.....”

An Mộc thở dài:

“Cho đến sau này, khi anh cưới vợ, vợ anh không chấp nhận được tôi, tôi lặn lẽ lui về sau, ít nhất cũng sẽ có chuyện để mà làm, không đến mức mỗi ngày đều trôi qua ở biệt thự, ngày ngày nghĩ về anh, rồi chậm rãi già đi...”

Lời của cô, càng nói nghe càng đáng thương, nói dứt lời, thanh âm cũng chìm xuống, lấy hình tượng cô gái nhỏ lặng thầm trong tình yêu, một vẻ thâm tình bất hồi.

Lúc này, cho dù có là dạng đàn ông nào đi nữa cũng sẽ không chịu đựng nổi bộ dáng lúc này của cô, nhất định sẽ bị cô làm cho cảm động thật sâu, sau đó, sẽ vì đau lòng cho cô mà vì cô trả giá, đáp ứng yêu cầu của cô đi?

An Mộc thấy mình đã sờ đến thâm tâm của người đàn ông này rồi, anh ta là cái người ăn mềm không ăn cứng mà.

Cô rũ mắt, cảm bỗng nhiên bị anh cảm lấy, bị ép xoay đầu nhìn thẳng vào anh, trong đôi mắt thâm sâu kia, ẩn chứa vô vàng tình cảm, rõ ràng là đã bị cô làm cho cảm động đến mức này rồi.

An Mộc hơi sùng sốt.

Ách.....

Biểu tình của anh, có phải hay không hơi quá một chút.?

An Mộc liền phấn khởi hẳn lên, nhưng tiếp theo lại nghe thấy lời âu yếm ngọt ngào nhất trên đời này:

“An Mộc, nếu tôi cưới vợ, người đó chỉ có thể là em”

Ánh mắt anh trở nên thâm thúy sâu thẳm, mang theo vẻ chấp nhất cùng nghiêm túc hiếm có. Nụ cười trên môi không biết tự khi nào đã nâng lên, càng làm tô điểm cho bầu không khí đẹp đẽ lúc này.

Nhưng, đây là thông báo sao?

An Mộc đột nhiên cảm thấy mặt nóng như bị ai thiêu đốt vậy, nhịp tim cũng kịch liệt hẳn lên.

Rõ ràng là biết cả hai đều diễn kịch, nhưng An Mộc cảm thấy mặt có chút chua xót, hơn nữa trong tâm lại tràn đầy ảm áp, cảm xúc tựa hồ muốn trào dâng. ...Chẳng lẽ cái này gọi là cảm động sao?

Cô thật sự cảm thấy đầu mình có lẽ bị úng nước rồi, nên mới có thể cảm động vì lời nói của Phong Kiều!

Đây là loại người chỉ cần ho một tiếng là có thể ném người khác vào phòng giam đó!

An Mộc cắn môi.

Lý trí nói với cô rằng: người đàn ông này rõ ràng chỉ là đang diễn thôi. Nhưng thâm tâm cô lại nhịn không được muốn đáp trả lại. ....

Cô không biết mình đối với Phong Kiều là loại tình cảm gì nữa.

Anh ta lớn lên rất soái, đủ khiến tim người khác phải tan chảy, mà thân thể của hai người họ, cũng vô cùng phù hợp.

Anh ta đối với cô. ....cũng có thể nói là vô vàng sùng ái đi?

Trừ bỏ việc không cho cô đóng phim thì cô muốn gì căn bản đều có thể.

Chính là. ....Tại sao cô lại không được phép đóng phim?

Đáng chết!

An Mộc vừa mới nghĩ đến việc đó thôi thì đã muốn mắng ầm lên rồi, ngay lúc đó liền nghe thấy tiếng cười của người đàn ông, thanh âm nhanh chóng khôi phục lại vẻ tà mị như bình thường:

“An Mộc, sao rồi? Em có còn muốn diễn tiếp không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 198: Tôi là một người chồng độc đoán, ngoan ngoãn chịu phạt đi!

Editor: Cà Chua.

An Mộc đột nhiên cảm thấy như có ai đó hung hãn tát vào mặt.

Cô biết mà!

Anh ta trước giờ đều diễn kịch, lời nói chỉ là giả dối!

Cho dù là chính mình khơi chuyện trước, ngay lúc này, An Mộc lại cảm thấy vô cùng thất vọng.

Đến nỗi bản thân thân vọng vì cái gì, cô cũng không thèm nghĩ tới.

Đôi môi An Mộc hồ hững, hai tay vươn ra ôm lấy cổ Phong Kiều.

Nếu như động tay động chân không giải quyết được vấn đề, vậy chi có thể lấy nhu thắng cương!

“Chú út à, sao anh không cho tôi đóng phim, tôi thực sự rất muốn đóng phim-“.

Thanh âm lơ lửng, mang theo hơi thở mềm mại, giọng nói khiến người nghe có thể tan chảy ngay tức khắc.

Nhưng thật tình...

“Xem ra những lời tôi nói trước đây, em đều không cho ra gì?” Phong Kiều vẫn không lộ ra dáng vẻ gì động lòng, đôi mắt giữ nguyên vẻ hung ác nham hiểm, chăm chăm nhìn An Mộc: “An Mộc, tôi đã nói với em tôi chưa bao giờ có tính kiên nhẫn. Em một lần hai lần làm vậy là muốn khiêu khích tôi, em nói xem, tôi nên trừng phạt em thế nào đây?”

Lại là giọng nói đầy mờ ám này!

Còn có thể trừng phạt như thế nào?

An Mộc trong lòng Phong Kiều bĩu môi, chủ động rào đón trước: "Chú út, chú muốn trừng phạt tôi thế nào chứ?"

Khỏe môi Phong Kiều bắt giác cong lên, lộ ra nụ cười đầy tà khí, ngón tay đang nhéo cằm cô khẽ nhúc nhích, từ khuôn mặt nhỏ nhắn, lần lần xuống lớp da thịt mềm mại kia, ngón tay càng ngày càng đi xuống dưới, làn da trơn trượt trắng nõn lộ ra một sức quyến rũ mê hoặc.

Trong ánh mắt anh ta rực lên mong muốn chinh phục.

An Mộc cảm thấy ngón tay ấm áp kia tựa hồ như mang theo dòng điện nào đó, mỗi khi chạm đến thân thể mình, da thịt cô lập tức giống như bị giật điện, trở nên tê tê dại dại.

"Trừng phạt ngay nơi này được không?" Người đàn ông lập tức cắn cắn vành tai An Mộc.

Hơi thở ấm áp phả thẳng vào tai cô, An Mộc trong nháy mắt toàn thân cứng đờ.

"Nơi này?" ngón tay của người đàn ông tiếp tục đi xuống, xẹt qua cổ cô, dừng lại trên bộ ngực mềm mại, nhẹ nhàng nhéo một cái.

Toàn thân An Mộc lại một lần nữa run rẩy.

"Đúng, nơi này", tay của người đàn ông tiếp tục hướng tới đến phía bụng dưới của cô. ....

An Mộc tức khắc lấy hai tay túm chặt cánh tay đó: "Chú út. ...."

Lời vừa thốt ra, chính cô cũng ngay tức khắc giật nảy mình.

Giọng nói mềm mại này là của mình sao?

An Mộc cũng nhận ra, toàn thân có, bất giác đỏ rất nhiều mồ hôi.

Phong Kiều ngược mắt: "Làm sao vậy?"

An Mộc nuốt nước miếng: "Chú, Chú út, chờ đến khi về nhà được không, chờ đến khi về nhà. ...."

Trong lúc cô đóng phim và thay đổi suất diễn, trên người nếu có lưu lại dấu vết gì lạ lùng cũng không tốt lắm.

Lời vừa nói ra, liền nghe thấy giọng nói của anh ta: "Được"

Sao cơ?

Dễ dàng đáp ứng như vậy sao?

An Mộc đang bán tín bán nghi, bỗng dưng thấy người mình bị dựng đứng lên, Phong Kiều sửa sang lại dung nhan cho cô một chút.

An Mộc tức khắc nhẹ nhàng thở phào.

Nhưng hơi thở này còn chưa kịp thoát ra hết, cô liền cảm giác toàn thân bị nhấc bổng lên, trong nháy mắt đã bị anh ta vác trên vai, tay chân không còn điểm tựa, quơ quơ trong không khí!

Thế này. ....!

Cô đâu phải là một món đồ!

Tay chân An Mộc đấm đá, "Chú út, anh làm gì thế? mau thả tôi xuống!"

"Em nói xem còn có thể làm gì? Đương nhiên là. .... Về nhà."

"Chú út! Tôi, tôi còn muốn đóng phim nữa! anh đừng đùa như thế, đây không phải là chuyện nhỏ đâu!"

"Em cảm thấy em còn có thể quay tiếp sao?"

Cùng với câu nói này, anh ta trực tiếp mở cửa phòng khách sạn, không hề kiêng kỵ đám người bên ngoài, đưa cô thẳng ra phía cửa chính!

Chờ đến khi cô bị nhét vào ghế phụ, người đàn ông ngồi cảm lái, xe nhanh chóng lăn bánh, lúc này An Mộc mới biết được, anh ta không hề nói đùa! Anh ta thực sự muốn đưa mình đi!

Chương 199: Anh không cho em đóng phim, em có thể đóng sao?

Editor: Quý Quý

Đi tới bãi đỗ xe, trong đầu An Mộc còn thoáng hiện ra một số chi tiết, vừa rồi ở chỗ cửa hàng rượu cho đến đây, rốt cuộc đã có bao nhiêu người nhìn thấy cô.

Cô thực sự nên niệm một câu A di đà Phật, bình thường rất nhiều người đến khách sạn mà hôm nay lại chẳng có một ai!

Bằng không, nếu bị chụp được, về sau cô có trăm miệng cũng không nói rõ được!

....

Đội đã, bây giờ đó không phải là chuyện quan trọng!

Quan trọng chính là ....An Mộc quay đầu, nhìn về phía người đàn ông đang ngồi ghế lái, lập tức cảm thấy buồn bực!

Aiii!

Nếu mình sau này không thể đóng phim thì sao phải nơm nớp lo có scandal với anh chứ!

Trong lòng An Mộc vừa buồn vừa tức, anh vừa khởi động xe đã phóng đi như bay, An Mộc còn chưa kịp phục hồi tinh thần liền nhận ra xe đã ra khỏi Hoàn Kiếm và đang chạy trên đường cao tốc!

An Mộc vội vàng bám lấy cánh tay Phong Kiều, “Chú, đừng, đừng như vậy, một đám người đang chờ em, em không thể bỏ rơi đạo diễn được!”

“Chẳng sao cả, em cứ mặc kệ đi.” Người đàn ông không nhìn cô, chỉ nhìn chăm chăm về phía trước.

“.....tiền bồi thường rất nhiều.” An Mộc sắp khóc đến nơi.

“Em đã nợ đến 1 tỷ rồi còn phải lăn tăn về số tiền đó sao?” Cuối cùng anh cũng bỏ thí cho cô một ánh mắt.

An Mộc có chút khó hiểu, “Là sao?”

“Bộ phim này là do anh đầu tư.” Phong Kiều mở miệng.

An Mộc:.....

Vì sao cô lại cảm thấy nơi nơi đều có bóng dáng anh vậy?

“Muốn trở lại sao?”

An Mộc gạt đầu thật mạnh, sợ anh không tin.

Người đàn ông lại nhếch môi, “Em nghĩ nếu em trở lại, anh không cho em đóng phim thì em có thể đóng sao?”

Lời nói này nếu đối tượng nhắm đến không phải là cô cô còn cảm thấy khí phách này thật oai phong!

Nhưng mà!

An Mộc thực sự muốn khóc, “Chú, anh đừng như vậy nữa mà, em...”

Người đàn ông quay đầu, thuận thế túm chặt cổ tay cô kéo cô nhào vào lòng mình, “An Mộc, anh đã vô cùng kiên nhẫn với em.”

Lời này không hiểu sao có phần ý tứ rất lạnh lẽo.

An Mộc lập tức rùng mình một cái.

Cô nhìn vào mắt Phong Kiều, cắn cắn môi, không biết anh có ý gì.

Anh không thích người tình của mình trở thành nhân vật của công chúng.

Giống như ngay từ lúc hai người dính dáng đến nhau, anh liền biến mình trở thành tài sản riêng của anh.

Ở trong phạm vi mà anh cho phép, anh sẽ hết lòng cung chiều yêu thương cô, nhưng nếu dám vượt qua giới hạn của anh, vậy...

An Mộc nắm chặt tay, cảm tức nói, “Phong Kiều, em là một con người, không phải đồ chơi!”

“Cho nên?” Người đàn ông cả giận nghiêng đầu, ra vẻ cây ngay không sợ chết đứng.

An Mộc tức đến phát nghẹn, cảm thấy con người này đã quá độc đoán rồi!

Biết rằng nói đạo lý với anh vốn chẳng có tác dụng gì, An Mộc cắn răng một cái, trực tiếp nhào ra mở cửa xe!

Đáng tiếc, cả người cô bị anh ôm, một cánh tay anh chỉ cần thoáng dùng sức đã giam cầm được An Mộc trong lòng mình, không để cho cô có thể động đây!

An Mộc khó thở, mắt nhìn cánh tay rắn chắc ngay trước mặt, hai tay nắm lấy rồi cắn thật mạnh xuống!

Răng nanh sắc nhọn lại dùng sức, cho nên rất nhanh đôi phương đã chảy máu.

Nhưng người đàn ông đang lái xe hồn nhiên không để ý, dường như chẳng thấy đau đớn chút nào, thậm chí, An Mộc bỏ tay anh ra rồi thay đổi tư thế, “Có muốn tiếp tục nữa không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: An Mộc, ta không phải người tốt

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc muốn bắt anh đúng là không có biện pháp gì!

Đánh không lại anh, còn chạy không thoát khỏi anh ta, cô cơ hồ không có sự lựa chọn bị bắt cùng anh ở bên nhau.

An Mộc quả thực muốn tức giận muốn khóc, “Muốn thế nào chú mới cho ta đóng phim?”

“Chết tâm đi.” Anh nói một câu đơn giản, làm cho An Mộc cảm giác được sự tuyệt vọng.

An Mộc cúi đầu, “Chú nhỏ, ta vẫn luôn cảm thấy, chú cùng đám người Phong gia kia không giống nhau, chú.....”

“Sai.” Phong Kiều không chút khách khí đánh gãy lời của cô, quay đầu, ánh mắt nặng nề, khóe miệng tươi cười càng thêm tà nịnh yêu dã, “Chúng ta đều giống nhau, ta bắt quả so với bọn hăn lợi hại hơn mà thôi.”

Anh đi về phía trước, đầu để ở trên trán An Mộc, “An Mộc, ta không phải người tốt, ta muốn đồ vật, trước nay liền không có thất bại, đối với cháu dâu, sự kiên nhẫn của ta, đã hết sạch.”

Nói tới đây, ngón tay thon dài của anh, đột nhiên ấn ở trên động mạch cổ của An Mộc, dánh về đó, làm như một con quỷ hút máu nhìn thấy con mồi, “Không cần vất hết óc nghĩ như thế nào đi đóng phim, ta khuyên cháu dâu vẫn là nghĩ nhiều về sau muốn làm gì. Phong Kiều coi trọng người con gái, không thể là nhân vật công chúng.”

“Chú.....!” An Mộc tức giận toàn thân đều đang run rẩy, vốn tưởng rằng thật vất vả thoát khỏi Phong gia, nhưng không nghĩ tới mới ra ổ sói, không ngờ lại vào hang hổ!

Anh dựa vào cái gì..... Dựa vào cái gì!

“Phong Kiều, chú làm như vậy, ta sẽ hận chú!”

“Yên tâm, ta sẽ làm cháu dâu thích ta.” Giọng nói đầy tự tin, bộ dáng tràn đầy tin tưởng.....

An Mộc cảm thấy đủ rồi! Một câu không trải qua suy nghĩ trực tiếp nhảy ra tới: “Phong Kiều, nếu như vậy, ta đây lựa chọn không làm người của chú nữa được chưa?”

Quát!

Những lời này rơi xuống, anh đột nhiên dầm phanh lại, xe thể thao liền như vậy dừng lại ở trên đường cao tốc, anh quay đầu, ánh mắt thâm độc, giọng nói lạnh lẽo: “Cháu dâu nói cái gì?”

An Mộc ác càng ngày càng to gan, “Ta nói, ta muốn cùng chú chia tay! (ta đổi cách gọi nhân vật) Phong Kiều, ta thật là chịu đủ sự ngang ngược của chú! Ta không cần cùng chú ở bên nhau!”

Chia tay?

Sắc mặt của Phong Kiều không có biến hóa, giống như trước sau tâm đều bình tĩnh, không có xao động.

Người con gái này, thế nhưng dễ dàng đưa ra lời chia tay?

Nga, không đối.....

Tựa hồ, giống như, cho tới nay, ở giữa hai người, cô toàn bị ức hiếp vậy!

Nghĩ đến đây, ở sâu trong nội tâm, dâng lên từng luồng bức bối!

Phong Kiều anh, thế nhưng bị một người con gái ghét bỏ?!

Lừa gạt dâng lên, lông mày của anh cong lên, mắt hẹp dài, lộ ra sự lạnh lẽo, bên môi tươi cười càng thêm yêu dã, “An Mộc, ta nghĩ cháu dâu lý giải sai ý tứ của ta rồi.”

An Mộc nghe giọng nói ôn hòa, ánh mắt sáng lên, nghĩ thầm anh ta rốt cuộc sợ rồi?

Nhưng chợt, cô liền nghe trên thế giới nói cái gì lãnh khốc vô tình chứ.

“Cháu dâu, chỉ là bạn giường thôi, ta coi trọng cháu dâu, cháu dâu cảm thấy, cháu dâu có quyền lợi lựa chọn chia tay sao?”

Tròng mắt của An Mộc chợt co rụt lại!

Một câu chỉ là bạn giường kia, tựa một một con dao, hung hăng đâm vào trái tim của cô!

Cô chưa từng hy vọng xa vời cùng với Phong Kiều có thể quang minh chính đại yêu đương, rốt cuộc bọn họ ở bên nhau, trừ bỏ lên giường, giống như cũng không làm việc khác.

Mà khi những lời này được nói ra, cô như cũ cảm thấy từng đợt khó chịu!

Những câu nói này, làm cô đột nhiên nhận rõ hiện thực, cô xác định, chỉ là một món đồ chơi, một cái bạn giường!

Ngón tay gắt gao nắm lấy, An Mộc mở miệng, “Vậy chú rốt cuộc thích ta cái gì? Ta sửa!”

“Nga, ta thích thân thể của cháu dâu, cháu dâu có thể sửa sao?”

“Chú..... Vô sỉ!”

“Ừ, tùy cháu dâu mắng, tùy cháu dâu cao hứng.” Phong Kiều một chút cũng không để bụng phi báng một chút, thậm chí anh còn đem cả cánh tay đưa đến trước mặt của An Mộc, “Còn chưa hết giận, tùy cho cháu dâu cắn.”

An Mộc nhìn cánh tay kia, cười lạnh trào phúng: “Chú đối với bạn giường này, thật đúng là đủ sùng ái!”

“Cám ơn khách lệ.”

An Mộc thật hận muốn tát một cái, cô đang khen anh ta sao?

“Rốt cuộc muốn thế nào, chú mới có thể buông tha cho ta?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 201: Gặp nạn, để tôi đánh lạc hướng chúng

Editor: Cà Chua.

Làm sao mới chịu buông tha cho cô?

Phong Kiều đôi mắt nhú lại, hừ lạnh một tiếng: “Chờ tôi ghét bỏ thân thể của cô rồi hãy nói.”

Lời vừa nói ra, anh ta lại khởi động xe lần nữa, đi về phía trước.

An Mộc nhìn bộ dạng đó của anh ta mà trong lòng như muốn nổi điên.

“Còn có một khả năng khác”. An Mộc đột nhiên ác độc lên tiếng, “Anh chết, tôi sẽ được giải phóng”.

Ngón tay thon dài của Phong Kiều dừng lại trên vô lăng vài giây: “Em yên tâm, trước khi chết tôi sẽ bóp chết em, nếu không thì xuống dưới đó tôi sẽ cô đơn lắm”.

An Mộc:.....

Tại sao trước kia cô lại cảm thấy người đàn ông này rất tuấn tú nhỉ! Quả thật là mắt bị mù rồi!

An Mộc dùng sức giãy giụa, muốn ngồi ngay ngắn nhưng người đàn ông kia lại túm chặt eo cô, khuôn mặt nhỏ bé, lạnh lùng, An Mộc lên tiếng: “Anh yên tâm, tôi sẽ không lấy tính mạng của chính mình ra mà đùa giỡn đâu, tôi phải sống thật tốt, ngày ngày đều nguyện rửa anh!”

Đáy mắt Phong Kiều sầm lại, cái nhìn càng thêm triu mến, hừ lạnh một tiếng, buông tay ra.

An Mộc cuối cùng cũng yên vị trên ghế phụ, quay đầu nhìn ra bên ngoài, ngay lúc này, cô đang cảm thấy vô cùng tuyệt vọng khi bị đánh úp như vậy.

Nhưng chợt, cô cảm giác thấy chiếc xe rung lên rất mạnh.

An Mộc bị xóc lên xuống một lát, tiếp theo quay đầu nhìn Phong Kiều cười lạnh lùng mở miệng: “Xem đi, quả nhiên báo ứng tới rồi, hình như có tai nạn xe sắp xảy ra...”

Câu nói tiếp theo ngay lập tức chỉ còn có thể hiện lên trong ánh mắt.

Trời ạ!

Cô đang nhìn thấy tình cảnh gì thế này?!

Đây là một chiếc xe thể thao nhưng trước sau đều bị bao vây, hơn nữa hai ghế phía sau xe lập tức xuất hiện hai người đàn ông áo đen cầm súng, đang chia súng vào bắn bọn họ!

Vừa rồi xóc nảy cũng là do Phong Kiều phải cố tình né viên đạn, bẻ lệch bánh lái!

Tâm trí An Mộc lập tức căng lên!

Lại một lần nữa viên đạn xẹt qua Phong Kiều, làm cho cô càng cảm thấy run sợ, cảm thấy thế giới xung quanh anh ta không còn là thế giới của loài người nữa rồi.

Nhưng sau đó lại nghĩ lại, lẽ ra anh ta phải có dự phòng từ trước, nhưng lúc này.....

Cảnh bắn nhau này, thật sự không giống như có thể diễn ra ở Hoành Diêm, nó giống như phim trường của bom tấn Hollywood hơn!

Đôi mắt An Mộc đăm lại, chưa bao giờ gặp phải tình cảnh thế này, cũng không biết làm gì cho đúng!

Nhưng giây tiếp theo, đầu cô đã bị một người đàn ông mạnh mẽ ép xuống, “Không muốn chết thì đừng cử động!”

Giọng nói của người đàn ông lộ ra vẻ ngắc ngứ, nhưng tiếp theo, anh ta cười lạnh: “Thật đúng là có thể ngay lập tức nhìn chằm chằm vào cô”

Anh ta nhú mày, nhìn vật nhỏ trong lòng mình.

Nhận được điện thoại của Thượng Quan Vũ, anh ta liền mở chiếc xe thể thao, trực tiếp tiến lại, đem theo một đám người của Vệ Uy đi theo sau, hiện tại, rốt cuộc là đang cho đối phương cơ hội!

Xích!

Xe chống đạn không sợ bị đạn bắn xuyên qua, nhưng bánh xe rốt cuộc cũng vẫn là cao su, đám người kia nhắm vào mấu chốt chiếc xe!

Xe phát ra một âm thanh sắc nhọn khi ma sát với mặt đất, tiếp theo liền chuyển hướng, phóng vụt đi!

Phanh!

Xe đâm sầm vào dải phân cách phòng hộ, toàn bộ chiếc xe lập tức như sắp rơi xuống!

Người bao vây trước sau tức khắc dừng xe lại, mười mấy người trên xe lập tức mở cửa xe, nhảy xuống cao tốc giao lộ, định vào trong xe tìm người, nhưng cửa xe mở ra, lại phát hiện ra trong sẽ hoàn toàn không còn một ai!

“Bọn chúng chưa đi xa được! Lục soát!”

Một tiếng ra lệnh, đám người tốp năm tốp ba nhóm thành một đội, bắt đầu tản ra bốn phía để đi tìm.

Cách đó không xa trong một bụi cỏ.

Phong Kiều hẹp dài hai mắt, nói với An Mộc: “Mục tiêu của bọn họ là tôi, em ở nguyên đây đừng nhúc nhích, để tôi đi đánh lạc hướng bọn chúng.”

An Mộc ngay tức khắc túm chặt ống tay áo anh ta: “Đừng làm như vậy, rất nguy hiểm cho anh!”

Trong thời khắc nguy hiểm này, ánh mắt Phong Kiều lại mang theo ý cười: “Tôi chết rồi, chẳng phải em sẽ được thoát khỏi tôi hay sao?”

Dứt lời, không đợi An Mộc phản ứng lại, Phong Kiều liền một thân một thân một mình xông thẳng ra ngoài!”

“Ồ chỗ đó!”

An Mộc tiếp theo nghe được tiếng bước chân lộc cộc, cùng với hướng Phong Kiều chạy mà đuổi theo!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202: Kiếp trước mắc nợ nhà họ Phong!

Editor: Quý Quý

6h, chạng vạng, sắc trời dần dần tối đen.

An Mộc trốn trong bụi cỏ, không dám cử động.

Xa xa có tiếng súng lục, tiếng đánh nhau truyền đến làm tim cô đập rất nhanh.

An Mộc siết chặt hai nắm tay, run rẩy toàn thân.

Cô rất sợ.

Sinh tồn ở nhà họ Phong như một con sói nhỏ, cô vốn luôn tự mình đối mặt với những khoảnh khắc gian khổ nhất trong cuộc đời, bị người bắt nạt, bỏ rơi, bị mắng chửi, nhưng so với tình huống hiện giờ.....có cảm giác mình còn quá nhỏ bé.

Ngồi tù là sự khiếp sợ gây ấn tượng nhất đối với cô.

Nhưng hiện giờ..

Vấn đề cô đang đối mặt là mạng người!

An Mộc cố gắng hít sâu, lại nhận ra có làm thế nào cũng không bình tĩnh lại được.

Cô run rẩy, xung quanh dần trở nên yên tĩnh, cô biết, đám người kia đã đuổi theo Phong Kiều đi rất xa, lúc này chính mình mò lên đường cao tốc, bắt xe rồi rồi đi chắc chắn không thành vấn đề.

Hai chân cô mềm nhũn, chật vật đi về phía đường cao tốc.

Đặt chân được đến quốc lộ, cô mới ngồi phịch xuống đáy thờ hồng hộc.

Hoảng loạn, sợ hãi, cộng thêm sự yên tĩnh trong đêm dường như bị phóng lên gấp đôi.

Đến tận bây giờ cô mới muốn báo cảnh sát!

Dù có thể nào, Phong Kiều vẫn rất có ảnh hưởng ở C thị, bọn họ chắc chắn sẽ giúp anh.

An Mộc run run tay sờ vào túi quần, phát hiện ra...

Điện thoại đã bị mất.

Nhất định là vừa rồi xe bị đụng, lúc cô và Phong Kiều chật vật ra khỏi xe đã không cẩn thận làm rớt!

Shit!

An Mộc mắng một tiếng, phiền chán vô đầu mình, quay lại nhìn về phía sau, bóng đêm hoang vu bao phủ trùng trùng.

Anh lúc này sao rồi?

Có bị thương không?

An Mộc nhận ra mình đang thập phần bất an.

Nhưng chợt nghĩ, anh lợi hại như vậy, chắc sẽ không có việc gì đâu, nhiều người muốn giết anh như vậy, nếu mỗi lần đều có thể thành công thì anh vốn dĩ không thể sống đến 28 tuổi!

Hơn nữa...anh chết rồi không phải rất tốt sao?

Anh chết rồi, mình sẽ được giải phóng hoàn toàn, về sau muốn đóng bao nhiêu phim cũng được, cuối cùng cũng không phải nom nớp lo sợ anh!

Đúng, chính là như vậy.

Bây giờ mình trở về trường quay, coi như không hề biết chuyện gì đã xảy ra ở đây.

Cuộc sống ở nhà họ Phong khiến cô từ trước đến nay đều vì tư lợi, chưa bao giờ biết hai chữ “thánh nữ” viết như thế nào.

Cho nên sống chết của người khác thì liên quan gì đến cô?

An Mộc đứng lên, cảnh giác đi về phía Hoành Điểm.

Nhưng đi được lại bước cô lại dừng lại, ngoảnh đầu nhìn về đằng sau.

Vì sao...trong lòng lại bồn chồn bất an như vậy?

An Mộc siết chặt nắm tay, mới vừa rồi tên đó còn nói chỉ hứng thú với thân thể của cô, còn nói đã kiên nhẫn với cô đến cực hạn, lúc này cô còn đi quan tâm cái tên Đại Ma Vương đó làm gì?

Đúng, không thêm quan tâm đến anh.

An Mộc cố gắng tự thuyết phục bản thân, bước thêm hai bước.

Nhưng bàn chân cứ như bị đóng đinh trên mặt đất, rốt cuộc không thể nhúc nhích được nữa.

An Mộc cắn môi.

Từng giây từng giây một trôi qua.

Cả phút đồng hồ trôi qua...

“Mẹ kiếp! Phong Kiều, kiếp trước nhất định là tôi đã thiếu nợ nhà họ Phong các người!”

An Mộc cúi đầu nắn một tiếng, xoay người nhảy xuống khỏi đường cao tốc, chạy về phía Phong Kiều biến mất!

Cô không hề nhận ra, ban nãy chạy trốn hai chân cô cứ bải hoải rồi, nhưng giờ đi tìm Phong Kiều, hai chân cô lại vô cùng nhanh nhẹn, vừa rồi hoảng sợ bất an là thế, giờ toàn bộ đều biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Mất mặt, tôi dậy không nổi!

Editor: Tuna

An Mộc cúi đầu, che dấu thân hình, khẽ trốn trong bụi cỏ, hướng về phía bên kia mà đi.

Chung quanh đều rất yên tĩnh, chỉ có tiếng gió thổi cũng tiếng xì xào của hoa cỏ.

Bên tron bóng tối, lỗ tai của An Mộc nhạy cảm hết mức, ngay cả khứu giác đều tăng phần nhạy bén, cho nên rất nhanh cô đã ngửi được mùi máu tươi.

An Mộc đột nhiên lo lắng.

Đây là máu của ai a?

Cô mở to mắt ra nhìn, tiếp tục bò về phía trước, nhưng căn bản là không nhìn thấy ai cả.

An Mộc nóng nảy lên.

Chẳng lẽ Phong Kiều đã bị giết chết rồi? An Mộc nhìn khòh không được thấp giọng kêu:

“Chú út....!”

Không một ai đáp trả.

An Mộc cắn chặt răng, đề cao thanh âm

“Chú út!!!”

Chung quanh vẫn yên lặng như cũ. Toàn thân An Mộc nóng nảy, thanh âm lại đề cao thêm một chút:

“Chú út....Ồi!”

Sau lưng đột nhiên có một thân hình áp tới, một phen bít kín miệng cô. An Mộc mở to hai mắt nhìn, đôi chân đá loạn lung tung, trong lòng đã sợ hãi đến tột cùng, tưởng chừng như hồn sắp lìa khỏi xác thì lúc này bên tai truyền đến một âm thanh quen thuộc:

“Là tôi.”

An Mộc nhanh chóng an tĩnh lại, lúc này trên người anh dính đầy máu, không biết là của anh hay của người khác, tây trang trên người anh đã cời, áo sơ mi trắng bên tông đã bẩn đến không thể nhìn được.

Đôi mắt hẹp dài của anh, chiếc mũi cao kiên quyết, còn có đôi môi mỏng hồng nhuận, một gương mặt phần điêu ngọc mài thế này lại xộc lên khí thế của quân nhân tiền triều.

Bất quá, bây giờ không phải là thời điểm để mê muội, An Mộc khăn trương kéo áo anh, đề thấp giọng nói:

“Chú út, anh không sao chứ?”

Đôi mắt Phong Kiều nhú lại.

Vừa rồi anh đã xử hết bọn sát thủ, nhưng lại nghe thấy tiếng bước chân xào xạc từ phía bên này.

Anh yên lặng, không một chút tầm hơi định thủ tiêu từ phía sau, ngay thời điểm anh định nổ súng liền nghe được tiếng kêu quen thuộc của cô.

Một khắc kia, Phong Kiều cũng không rõ được tâm trạng của mình là gì nữa. Cái người phụ nữ này!

“Tại sao em lại quay lại đây?”

An Mộc cảnh giác nhìn bốn phía, liền nghe thấy giọng điệu dò hỏi của người đàn ông. An Mộc quay đầu lại liền nhìn thấy cặp mắt thâm thúy kia đang nhìn mình.

Cô cắn môi, không trả lời vấn đề của hắn:

“Chú út, đám người kia thế nào rồi?”

Phong Kiều bắt lấy cổ tay cô:

“Đã chết rồi.”

“Đã chết?”

Tròng mắt An Mộc co rụt lại, tiếp theo liền nghe được tiếng huyết sáo, liền tục ba đoạn.

Phong Kiều đáp trả một cái, liền có người đến đây.

“Thiếu gia.”

Thanh âm của Vệ Uy tràn ngập tự trách:

“Thuộc hạ bất tài.”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng:

“Tổng cộng là mười ba cỗ thi thể, xử lí hết đi.”

“Vâng!”

Phong Kiều đứng lên, nhìn những vết bẩn trên người, hơi trầm mặt.

An Mộc vẫn còn ngây ngốc quỳ rạp trên mặt đất, chỉ sợ không cẩn thận một chút thì liền có một viên đạn bắn nát đầu mình. Vệ Uy thấy hai người đều mang thần thái thoải mái, nhìn cô thì lại khẩn trương hỏi:

“Không có việc gì chứ?”

Phong Kiều cúi đầu nhìn khuôn mặt bị dọa sợ trắng bệch của cô, thân thể run rẩy không ra gì, đột nhiên, tâm đang cứng rắn cũng trở nên mềm đi một ít.

“Được rồi, đi thôi.”

Nói xong anh liền tiến về phía trước mà đi, anh đi được hai bước quay đầu lại nhìn thì thấy cô vẫn ngồi ở đó, mày liền nhăn lại, sau đó liền nghe thấy tiếng nước nở diễm đậm đáng yêu của cô:

“Tôi, tôi đây không nổi.”

Một câu vừa nói xong, những người đang xử lí thi thể xung quanh liền ngừng động tác.

Nhưng khi ánh mắt Phong Kiều đảo qua, đám người kia lập tức chuyển ai nấy làm.

Bất quá.....bà vai người nào người nấy đều run rẩy đến lợi hại.

Ngay cả trên khuôn mặt không cảm xúc của Vệ Uy cũng hiện lên ý cười trong đôi mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 204: Phải cảm ơn em thế nào đây?

Editor: Quỳ Quỳ

Xe chuyên dụng của Phong Kiều bị hỏng hóc đến không thể sửa chữa.

Cho nên Phong Kiều và An Mộc lên xe của Vệ Uy rồi đi.

Vệ Uy lái xe.

Phong Kiều và An Mộc ngồi phía sau.

An Mộc cúi đầu, gương mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, cảm thấy thật mất mặt!

Đám đàn ông này nhìn cô rõ ràng có ý cười nhạo.

Nhưng.....đây là lần đầu tiên cô thấy người chết, cô thật sự đã bị dọa sợ chết khiếp có được không?

“Sao em lại quay lại?” Giọng nói trầm khàn đột nhiên vang lên trong xe.

An Mộc không hề nghĩ ngợi nói luôn, “Em quay lại để cứu anh.”

Lời này vừa nói ra, không khí trong xe lại trầm mặc.

An Mộc ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy ánh mắt anh đầy ý cười.

Gương mặt nhỏ nhắn của cô lập tức đỏ lên, quay lại cứu người, lại bị dọa đến mức chân tay mềm nhũn, thực sự quá mất mặt!

Cô lại cúi đầu thật thấp, nhỏ giọng mở miệng biện hộ một chút, “Thực ra, lá gan của em bình thường còn lớn hơn.”

“Phi!” Vệ Uy rốt cuộc không nhịn được cười thành tiếng.

Chỉ có Phong Kiều đuôi mắt đã cong lên nhưng vì lời này của cô mà sững sờ.

Anh có thể nhìn ra được sự kinh hoàng của cô, dù rơi vào tình huống này nhưng cô lại quay lại vì mình...

Trái tim vốn đã cảm thấy mềm mại, nay lại có chút xúc động.

Nhìn bộ dáng quần bách của cô, không nhịn được lên tiếng cho cô đỡ xấu hổ, “Ồ, cháu dâu mỹ nhân cứu anh hùng, muốn cái gì nào?”

Người vốn đang cúi đầu nghe vậy thì ngẩng phắt đầu lên, hai mắt sáng ngời. “Cái gì cũng được sao?”

Phong Kiều lườm cô, “Trừ đóng phim.”

An Mộc mới rồi còn vui sướng, giờ nghiêng răng nghiêng lợi, “Chú, anh thật có chấp!”

“Chúng ta đều có chấp.” Phong Kiều đáp lại.

An Mộc mới vừa rồi còn cảm thấy quần bách, hiện giờ chỉ còn lại lửa giận, “Anh là đồ phát xít!”

“Ừ, cho nên em muốn gì nào?”

“Muốn mạng anh có được không?” An Mộc điên tiết.

Theo mấy bộ phim tình cảm, không phải anh sẽ cảm động rồi để cho cô đi đóng phim sao?

“Mạng của anh thật sự đáng quý, em lại không cần, chẳng em lại thích anh như vậy, cơ thể anh có thể cho em mượn dùng một chút.”

“Em thích anh bao giờ?”

“Không thích anh thì em việc gì phải mạo hiểm mạng sống quay lại cứu anh?”

An Mộc ghen hòng, ngực phập phồng thờ dốc, nhìn không được liền nói năng độc địa, “Thật xin lỗi, làm anh hiểu lầm rồi, em là tới nhìn xem anh đã chết chưa đó!”

Người đàn ông sa sầm mặt xuống, không khí trong xe lập tức bị đè nén xuống.

Người lái xe đằng trước đã thu lại nụ cười, ngồi thẳng lên, đồng thời nhìn An Mộc qua kính chiếu hậu: bà cô của tôi ời, cô cũng chán sống rồi! Ái dám nói chuyện với thiếu gia như vậy chứ?

Nhưng An Mộc trợn mắt thờ phỉ phò nhìn Phong Kiều, bộ dáng này rõ ràng còn tức giận hơn Phong Kiều rất nhiều.

Trong một lúc không ai nói chuyện với nhau.

Tay trái của Phong Kiều bị thương, bị đạn bắn xuyên qua, cho nên trước tiên bọn họ gọi bác sĩ tư nhân ở C thị tới làm một cuộc phẫu thuật nhỏ, Vệ Uy đưa hai người đến một khu biệt thự nhỏ.

Dù sao tình trạng của Phong Kiều hiện giờ không thể lặn lội đường xa.

Đến biệt thự, từ đằng xa An Mộc đã thấy Thượng Quan Vũ đang chờ ở đó.

Hai người xuống xe, Thượng Quan Vũ đi tới, đầu tiên là an ủi thương thế của lão đại nhà mình, sao đó nhìn An Mộc yếu ớt hỏi, “Lão đại, vai Mị Nhi của chị dâu nhỏ...”

Một câu vừa thốt ra, tất cả mọi người đều nhìn về phía Phong Kiều.

An Mộc đang cúi kính, gương mặt nhỏ nhắn lạnh lùng không thèm để ý đến ai, nghe thấy thế cũng tròn mắt nhìn Phong Kiều, chỉ thấy khoe môi anh nhếch lên phun hai mấy chữ: "Thay người khác!"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Lão đại nghiêm túc rồi!

Edit: Phong Nguyệt

"Chú!" An Mộc dưới tình thế cấp bách, nói một chữ, lại nhìn đến dáng vẻ nghi ngờ của Phong Kiều, lập tức ngậm chặt miệng, một câu không nói trực tiếp vọt tới bên trong phòng.

Cô cũng không thèm nhìn tới đến tới cùng là phòng ngủ của người nào, trực tiếp vọt vào, "Phanh" một tiếng, đóng lại cửa phòng, khóa trái cửa phòng khóa lại!

Tiếp theo, liền đem chính mình hung hăng quăng ngã ở trên giường, nước mắt lập tức liền chảy ra.

Cô mộng tưởng bao nhiêu năm, chính là muốn trở thành một người siêu việt giống như Hạ Tâm Băng, nhưng không nghĩ tới thế nhưng gặp được người đàn ông bá đạo lại ích kỷ.

Hai nắm tay của cô nắm chặt lại, nhắm mắt lại, gất gao cắn môi, lúc này mới không làm chính mình khóc thành tiếng tới.

Dưới lầu.

Vệ Uy cùng Thượng Quan Vũ nhìn phản ứng của An Mộc, một đám ngậm chặt miệng, trộm liếc mắt nhìn Phong Kiều một cái, thấy mặt anh đầy âm u, hai người thức thời lui về phía sau.

"Thiếu gia, ta đi xử lý công việc đây."

"Lão đại, ta qua..... Thay người."

Hai người nói xong, liền nhanh như chớp lên xe, chạy đi.

Trên đường, Thượng Quan Vũ gọi điện thoại cho Vệ Uy, "Uy, cậu nói lão đại sao không cho chị dâu đóng phim?"

"Đầu óc của cậu bị nước vào à?" Vệ Uy trả lời, thập phần sắc bén.

Thượng Quan Vũ lập tức giận dữ, một câu trêu chọc liền lộ ra tính cách: "Móa, cậu nói cái gì? Ta như thế nào đầu óc bị nước vào?"

Vệ Uy như cũ không nhanh không chậm, tự giữ giọng nói bình tĩnh, tựa hồ liên chưa từng có hoảng loạn, "Chẳng lẽ cậu không biết phu nhân, vì cái gì mà rời khỏi đó sao?"

Thượng Quan Vũ gãi đầu, "Không biết."

Vệ Uy thở dài, "Cậu thật đúng là có mười chỗ thùng, cậu hết chín chỗ thùng rồi, dốt đặc cán mai."

Nói xong câu đó, trực tiếp lười cùng đối phương gỡ vướng mắt, trực tiếp cúp điện thoại.

Thượng Quan Vũ bị mắng hai câu, trong lòng ghen đến mức hoảng, dùng sức nghĩ, lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, hấn lại lần nữa gọi điện thoại cho Vệ Uy: "Móa! Ta cho rằng lão đại đang chơi đùa tiểu minh tinh, lão đại này..... Đây là thật sự à? Muốn cưới về nhà?"

Vệ Uy hừ lạnh một tiếng, đang muốn cúp điện thoại.

Bên kia, Thượng Quan Vũ tiếp tục mở miệng, "Ta dựa vào ta dựa vào! Trách không được lão đại lớn như vậy còn không có tìm con gái, hợp lý..... Lão đại thích cái loại non có thể bóp chảy nước!"

Lần này, Vệ Uy cảm thấy đối phương càng nói càng không đáng tin cậy, trực tiếp cúp điện thoại.

Thượng Quan Vũ nhìn di động bị cúp, chỉ cảm thấy nói chưa có dứt lời, ghen đến mức hoảng, nhưng tên Vệ Uy kia thật bất quá, cũng quá thất sách.

Nghĩ nghĩ, ánh mắt của Thượng Quan Vũ sáng lên, trực tiếp bấm điện thoại, "Uy, Phong a, ta là Thượng Quan, ta nói cho cậu....."

Bên trong biệt thự.

Tất cả mọi người thức thoir rời đi, Phong Kiều ngồi ở phòng khách, xi gà trong tay một cây tiếp theo lại một cây, làm cho toàn bộ phòng khách, giống như là trong sương mù.

Lại đem một cây xi gà để ở trên gạt tàn thuốc, anh đứng lên, lên lầu.

Gõ cửa phòng, “Ra ăn cơm.”

Bên trong không có thanh âm

Mặt mày của Phong Kiều vẩy lên một cái, một cánh tay để lên cửa, anh dùng một cái tay khác, cầm lấy một sợi thép, đục vô ổ khóa mân mê vài cái, “Răng rắc” một tiếng cửa phòng mở ra.

Phong Kiều đẩy cửa tiến vào, liền nhìn thấy cô nằm ở trên giường, trên người không có đắp chăn, cũng không nhúc nhích.

Phong Kiều nhướng mày.

Quả nhiên vẫn là trẻ con, phát cáu riết nghiện!

Anh tiến lên một bước, tùy tay cầm lấy tấm thảm bên cạnh, đắp lên cho cô.

Nhưng mới vừa đắp lên, cô liền nhấc chân lên, đá tấm thảm ra.

Trong mắt của Phong Kiều u ám càng nặng, cúi đầu, nhặt tấm thảm lên, lại đắp lên cho cô.

An Mộc lại đá ra.

Phong Kiều giống như cùng cô tích cực, lại đắp lên.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 206: Lăn đi, tôi ghét anh!

Editor: Cà Chua.

Lại có đá rơi xuống.

Lại đắp lên.

An Mộc ngồi bật dậy, đem ném thẳng vào người Phong Kiều: “Lăn đi! Tôi không nhớ nhưng gì anh cả, anh cút đi cho tôi!”

Lời vừa nói ra, ánh mắt Phong Kiều lập tức quay cuồng tức giận, trên người thoát ra một loại sát khí sắc như dao!

Thường ngày cô gái này gặp anh giống như chuột nhìn thấy mèo, hôm nay lại hung tợn, trợn trừng mắt với anh, đúng là không còn biết sợ hãi là cái gì.

Lửa giận trong lòng Phong Kiều càng căng lên vùn vụt: “Em nói cái gì?”

An Mộc lúc này cũng tức điên, biết rõ những lời nói ra sẽ chọc giận đối phương nhưng nhìn thấy bộ dạng cao ngạo đáng ghét kia cô lại cảm thấy trong lòng không có chút nào thoải mái, dứt khoát quay đầu cự tuyệt: “Tôi nói anh lăn đi! Tôi ghét anh!”

“Ghét tôi?” Phong Kiều không lùi mà tiến tới, hai chân cùi gồi trên giường, tới gần An Mộc.

An Mộc lui về phía sau hai bước, tâm trí lập tức căng lên.

Người đàn ông này.....Sẽ không muốn vác cô lên mang đến nơi nào mà giết chết đó chứ?

An Mộc nuốt nước miếng.

“Định làm tôi lăn sao?” Phong Kiều thập giọng, phát ra âm thanh dò hỏi, nên trong đó là tiếng gầm gừ tức giận: “Lặp lại lần nữa thử xem!”

Lặp lại lần nữa?

Lặp lại lần nữa thì lặp lại lần nữa!

Nghĩ đến cuộc tranh chấp giữa mình và Hứa Lộ, không thể phủ nhận được tham gia đóng phim đối với cô là một sự trả giá rất đắt, nhìn thấy Hứa Lộ nhận vị trí nữ diễn viên xuất sắc nhất, cô cảm thấy rất khó coi!

An Mộc phi phi thở hắt hắt mấy hơi: “Được, anh muốn nghe lại, tôi sẽ nói lại, anh lần đi, tôi ghét anh. ... Cút đi!”

Câu nói kể tiếp liền bị người đàn ông kia nuốt trọn vào trong bụng.

Phong Kiều một tay gắt gao giữ An Mộc, dùng chính trọng lượng cơ thể mình ép làm cô không thể cử động, tiếp theo liền vùi đầu hướng tới cặp môi kia, ép chặt.

Đôi môi mềm mại, chất lỏng ngọt lành, nụ hôn đầy đam mê, cuồng dã, mang theo ý muốn chiếm đoạt rõ ràng, tràn ngập cảm giác chinh phục.

Anh Mộc dùng sức giãy giụa, đáng tiếc, cô có phải đối thủ của Phong Kiều không?

Vô vọng nhúc nhích phần bên dưới, tay cô hung hăng chọc vào vết thương của Phong Kiều!

Vết máu ngay lập tức tràn tung tóe trên chiếc ga trải giường trắng, hình thành thế đối lập.

Chính là. ....

Rõ ràng cảm giác thấy cơ thể anh ta đang cứng đờ, chắc chắn là rất đau, nhưng động tác của anh ta chỉ dừng lại trong tích tắc, rồi lại lần nữa tiếp tục, mãnh liệt hơn.

Toàn thân An Mộc trống rỗng, chỉ cảm thấy những cố gắng của mình càng ngày càng trở nên vô vọng.

Cảm thấy cô gái nhỏ này dường như đã ngừng giãy giụa, động tác của Phong Kiều dần trở nên ôn nhu.

Anh mút mát cặp môi hồng nhuận kia, hương vị ngọt lành làm anh mê đắm.

Bàn tay to chạm đến ông của người con gái, lại sờ đến chiếc áo thun bên cạnh, không chút do dự, luồn vào trong.

Làn da trơn láng của cô càng làm cho dục vọng trong anh lên cao trào, bàn tay to cọ xát vào da thịt cô, nhưng giẫy tiếp theo. ....

Động tác của Phong Kiều đột nhiên ngừng lại, buông cô ra, phát hiện má cô đã đỏ bừng, trong bàn tay ấm áp kia là độ ẩm nóng của da thịt, nóng quá nóng!

Phong Kiều tức khắc dờ dẩn.

Mẹ kiếp!

“Không thoải mái như thế sao không nói sớm!”

Phong Kiều vội vàng lấy điện thoại gọi cho bác sĩ gia đình.

Tuy rằng đang ở thành phố C nhưng thế lực của FAE trải rộng cả nước, cho nên ở thành phố C cũng có bác sĩ của bọn họ.

Bác sĩ chốc lát đã xuất hiện, phát hiện cô sốt đến ba chín độ năm!

Vội vàng làm biện pháp hạ sốt, nửa giờ sau, nhiệt độ cơ thể cô mới từ từ hạ xuống, Phong Kiều cau mày, dò hỏi: “Sao lại đột nhiên phát sốt thế?”

Bác sĩ trong lòng run sợ mở miệng: “Đây là tâm bệnh tích tụ, hơn nữa trên người đã chịu một sức nặng cực độ, loại bệnh sốt cao này đến nhanh mà đi cũng nhanh, nhưng thân thể yếu ớt như thế này, sau khi khỏi cơn sốt vẫn phải chú ý bồi dưỡng thân thể cho tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiêu: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Chị dâu, đây là mẹ chồng của chị!

Đã bị kích ngạc quá mức?

Ánh mắt Phong Kiều chột lóe lên, một cỗ lệ khí chậm rãi lan ra từ anh.

Anh nắm chặt tay thành nắm đấm, sau đó đột nhiên cầm lấy di động gọi cho Vệ Uy:

“Tôi nhớ rõ Cô Lang ở Đông Nam Á có một cái căn cứ đi?”

Vệ Uy nghi hoặc nói:

“Đúng vậy, thiếu gia, cậu....”

“Diệt đi!”

Vệ Uy sửng sốt:

“Thiếu gia, chuyện này.....”

“Dám tập kích tôi, tất nhiên phải trả giá lớn!”

Ngắt điện thoại xong, Vệ Uy vẫn còn ngẩn người, loại chuyện ám sát này, thật ra vẫn luôn dây dưa không dứt, không phải người ta ám sát mình thì cũng là mình đi làm với người ta.

Nhưng trước giờ thiếu gia chưa từng để trong lòng, lần này, tại sao lại...?

Bất quá, cho dù là như thế nào, lời của thiếu gia chính là mệnh lệnh!

Vệ Uy thở dài, vốn tưởng rằng có thể nghỉ ngơi hai ngày, xem ra kì nghỉ của hắn lại phải để qua một bên rồi.

---*---

Phong Kiều nhìn cô ngủ say, mày cau có, bất an cực độ.

Cho dù là đang ngủ cũng gắt gao cắn môi, nhưng lúc tỉnh lại không bao giờ tâm sự với bất kì ai.

Cái cô gái này!

Bề ngoài nhìn có vẻ tinh ranh quái quỷ, nhưng thật ra lại rất quật cường!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 208: Người mẹ vĩ đại? Nực cười!

Editor: Cà Chua.

Mẹ cô?

An Mộc nghe hai tiếng đó, sống lưng lập tức thẳng lên, vẫn còn đang sót lại bộ dạng ngái ngủ, trong nháy mắt tinh thần sáng láng, giọng nói lạnh lót vang lên: “Chào đi!”

Thượng Quan Vũ:.....

Bà Phong:.....

An Mộc nói xong lập tức mặt đỏ lựng, chỉ hận không có cái hố nào dưới đất để chui vào!

Tại sao cô vừa nghe thấy từ mẹ, má đột nhiên đỏ lựng, thần kinh chẳng mấy chốc mà tán loạn??? cô có bị tâm thần không?

Hay thật!

Rốt cuộc.....

Thoạt nhìn cũng biết người này là một quý phu nhân.

Thật là một diện mạo tuyệt mỹ, mặc dù tuổi đã già, khoe mắt đã có nếp nhăn, nhưng phong thái vẫn y như xưa, đứng ở đó, không nói lời nào, bộ dạng cao ngạo, chính là người vừa thốt ra câu nói...

“Cô gái nhỏ xinh đẹp, tốt quá, tôi là mẹ của Phong Kiêu, nếu nó dám không phải với cô, cô phải nói ngay với tôi, để tôi dạy dỗ nó! Ai za, làn da mịn màng xinh đẹp này, có khi còn véo ra làn nước trong trẻo ấy chứ, nào lại đây, để ta sờ một chút nào.”

Nói rồi liền vươn tay ra, lấy ngón tay chọc chọc vào má cô.

An Mộc:... lời nói tuy nhẹ nhàng nhưng tựa hồ mang theo sát khí ngầm giống như sợ cô trốn thoát vậy, rốt cuộc đầu mới là con người thật của bà ta?

An Mộc nhìn kĩ, nhìn kĩ thêm chút nữa, trong đầu đột nhiên lóe lên một ý nghĩ, ánh mắt sáng lên, lập tức kích động: “Bà, bà là... cô giáo Đặng Hi Thần!”

Đặng Hi Thần và Hạ Tâm Băng thuộc cùng một lứa diễn viên, nhưng cuối cùng thì Hạ Tâm Băng ở trong nước lừng danh, còn vươn ra cả tầm quốc tế, được nhiều người sùng ái và biết đến, rốt cuộc Đặng Hi Thần cũng bị bà ta áp đảo.

Đặng Hi Thần vẫn được coi là một đại nhân vật xếp thứ hai, lúc trước bất luận nổi tiếng đến mấy cũng nhất quyết không để lộ lí lịch của cha mẹ, sợ bị truyền thông ảnh hưởng.

Kĩ thuật diễn của bà ấy tinh tường nhưng nếu so sánh cùng Hạ Tâm Băng, trước sau đều như thiếu thiếu một chút gì đó.

Nhưng cho dù như vậy, năm đó, Đặng Hi Thần cũng một thời tiếng tăm lẫy lừng, hai mươi lăm tuổi lập tức đến với một hướng phát triển mới, từ đó thoát ảm thoát hiện trong giới điện ảnh được biết đã được gả vào một gia đình giàu có.

An Mộc chỉ biết rằng bà ấy được gả vào một gia đình giàu có, không hề biết Đặng Hi Thần lại được gả cho nhà Phong Gia!

Một người rục rờ như vậy, đi lấy chồng lại lặng yên không một tiếng động, làm cho rất nhiều người đều xem thế là đủ rồi!

Đặng Hi Thần thấy An Mộc nhận ra mình, ánh mắt lập tức sáng lên: “Trời ơi, thời điểm tôi dừng chân sự nghiệp chắc cô còn chưa sinh ra đâu, làm sao cô có thể nhận ra tôi được?”

Nói tới đây, hai tay bà ta đỡ lên mặt, tức khắc lên tiếng: “chẳng lẽ là bởi vì...do tôi quá nổi danh?”

An Mộc xưa nay đều gặp người nói chuyện tiếng người, gặp quý nói chuyện tiếng quý, giờ đã không còn ngọt ngào được nữa: “Tôi có xem > nên mới nhận ra bà! Trong phim bà đóng vai con gái Nhiếp Phụng quả thực quá đạt! sau này cứ hề thấy phim nhựa nào có mặt bà đều tìm đến xem, cô Đặng à, bà quay phim như vậy là quá ít.”

Đặng Hi Thần nghe được mấy lời đó quả thực không giấu được nụ cười, nhưng cuối cùng vẫn nắm lấy một tay của An Mộc, “Nói linh tinh gì thế! vai diễn con gái Nhiếp Phụng của tôi đâu có ý nghĩa nhiều, trong phim đó xuất sắc nhất chính là Hạ Tâm Băng! Ánh sáng chói lọi của tiểu hồ li đó tôi làm sao che lấp nổi!”

Đột nhiên nghe thấy Đặng Hi Thần nhắc tới cái tên Hạ Tâm Băng, An Mộc lập tức im bật, Đặng Hi Thần và Hạ Tâm Băng, hồi đó cũng có tin đồn rằng nhiều chuyện xích mích!

Đặng Hi Thần dường như thực sự có cảm tình với An Mộc, bao nhiêu lời cũng không thể diễn tả hết, quần áo cũng chưa kịp bỏ bớt, cầm tay An Mộc kéo ngay đến sofa: “Cô đã xem qua > vậy cô nói xem, tôi diễn tốt hay Hạ Tâm Băng diễn tốt?”

An Mộc tức khắc nghiêm mặt: “Nếu đơn thuần nói đến kịch, đương nhiên là bà đi trước bà ta một bước. khi đó Hạ Tâm Băng vẫn còn là người mới vào nghề...vai diễn đương nhiên vẫn chưa đủ tốt!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngọt Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Hoàng thái hậu đùa giỡn Phong Kiêu

Editor: Quý Quý

Đặng Thần chu miệng, “Nhưng trong bộ phim đó, mọi người chỉ chú ý mỗi Hạ Tâm Băng!”

Khi “Thanh xà truyền kỳ” khởi quay thì Đặng Thần đã rất nổi tiếng, Đặng Thần lớn hơn Hạ Tâm Băng vài tuổi, khi đó Hạ Tâm Băng mới vào nghề, là khả năng diễn xuất kém cỏi nhất.

An Mộc còn bình luận. “Đó là bởi vì Hạ tiền bối may mắn.”

Hạ Tâm Băng chỉ có gương mặt và những vai diễn nhỏ, lại cố chấp tham gia vào bộ phim đó, vô cùng nổi bật mà có được vai phụ diễn cùng với tiền bối Đặng Thần, lập tức vụt sáng.

Vì chuyện này mà Đặng Thần trong lòng không thoải mái, không thể bình thường với Hạ Tâm Băng.

An Mộc không nhận ra, lúc chính mình nói ra câu này đang tràn ngập bất mãn với Hạ Tâm Băng.

Đặng Thần nghe vậy trong lòng vô cùng thoải mái, càng thêm thích thú, “Tiểu Mộc Mộc cũng ghét Hạ Tâm Băng, vậy là tốt rồi, hai chúng ta cùng nhau ghét bà ta!

Nghe ngữ khí của Đặng Thần giống như trẻ con, An Mộc thực sự dở khóc dở cười!

Đồng thời cũng tự chột dạ, Đặng tiền bối, cháu không có ý giấu diếm quan hệ của cháu với Hạ Tâm Băng đâu ạ...

Đặng Thần đổi đề tài cũng thật nhanh, lập tức chuyển đến trên người An Mộc, “Tiểu Mộc Mộc thật là đẹp, haha, không hổ là người con trai bác coi trọng, ai da, diện mạo của cháu như vậy, sau này sinh cho bác cháu trai cháu gái, chắc chắn sẽ vô cùng xinh đẹp!”

An Mộc: ....Cô xinh đẹp thì tất nhiên đời sau di truyền từ cô đương nhiên là phải đẹp rồi.

Cơ mà, không đúng, cái gì mà sinh đứa nhỏ cho Phong Kiều chứ?

Lúc này, một giọng nói trầm khàn như ngái ngủ truyền đến, “Mẹ, sao mẹ lại đến đây?”

Mọi người trong phòng khách đều ngẩng đầu lên dồn sự chú ý về phía vừa phát ra tiếng nói, liền nhìn thấy Phong Kiều đứng ở cầu thang, từng bước đi xuống, động tác tao nhã, nhưng sắc mặt kia...

Biết hình dung thế nào đây?

An Mộc lần đầu tiên nhìn thấy vẻ mặt phức tạp ở Phong Kiều.

Vui mừng nhưng lại mang theo sự bất đắc dĩ.

Đặng Thần nhìn thấy bộ dạng này của anh, liền đứng phắt dậy, trực tiếp giang rộng cánh tay đi tới, “.....”

“Mẹ!”

Phong Kiều ngắt lời Đặng Thần, bà chỉ có thể đối xưng hô, “Kiều Nhi, mẹ nhớ con muốn chết! Đến đây cho mẹ thơm một cái!”

“Mẹ đứng yên đó đừng nhúc nhích!” Phong Kiều sải chân bước tới giang tay ôm Đặng Thần một chút, vô cùng bất đắc dĩ mở miệng, “Mẹ, con không phải trẻ con!”

“Ai da, con mẹ không yêu mẹ, vừa có cô dâu đã quên mất mẹ rồi! Ô, mẹ thật là đáng thương!” Đặng Thần thay đổi cảm xúc quá nhanh, lập tức ngồi phịch xuống bậc thang.

“Mẹ, con không yêu mẹ bao giờ?”

“Bây giờ!”

“Con đã làm gì chứ?”

“Con không cho mẹ ôm con!”

“Mẹ, con lớn rồi.”

“Đúng thế, lớn rồi thì không cho mẹ ôm, mẹ rất đau lòng.”

“.....Mẹ đừng diễn nữa.”

“Ô, người làm mẹ mà phải chờ đợi ân huệ của con, mẹ thương tâm mà lại nói mẹ diễn.” Đặng Thần nói xong, nước mắt đã thực sự chảy xuống, bộ dáng đau buồn không lời nào có thể miêu tả được, còn bộ dáng của Phong Kiều thì như đứa con trai nhỏ vừa bị phát hiện làm chuyện xấu.

Anh chỉ là không để mẹ ôm một chút thôi.

Phong Kiều nhú mày, nhìn người ngồi ở cầu thang không thêm để ý đến hình tượng của mình, cuối cùng lạnh lùng nhìn về phía Thượng Quan Vũ và An Mộc.

Thượng Quan Vũ lập tức quay đầu, coi như không thấy.

Đáng tiếc, An Mộc không phản ứng nhanh được như vậy, còn đang nghiên cứu rốt cuộc Đặng Thần thực sự thương tâm hay đang diễn.

Phong Kiều lại trừng mắt liếc cô một cái, An Mộc vẫn cảm thấy khó hiểu, tròn mắt nhìn hai người.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 210: Con biết nhử danh của Phong Kiều gọi là gì không?

Edit: Phong Nguyệt

Cuối cùng, Phong Kiều không có biện pháp, thở dài, cúi đầu, vron cánh tay, “Mẹ, nhìn thấy người thật cao hứng!”

Kết quả là.....

Vừa mới còn rơi nước mắt lúc sau về mặt của Đặng Hi Thần lại vui mừng, lập tức liền thu lại nước mắt, vron cánh tay về phía Phong Kiều, gắt gao ôm anh.

An Mộc đang cảm thán kỹ thuật diễn của lão sư Đặng Hi Thần hết sức ngây thơ, nước mắt kia chính là nói đến là đến, nói dừng là dừng, sau đó liền nhìn đến..... Mẹ của anh ta đang xoa xoa đầu tóc của Phong Kiều, còn không chịu dừng, ở trên gương mặt của anh ta bóp vài cái, thuận tiện cảm thán: “Tắm tã, vẫn là tuổi trẻ tốt a, nhìn xem làn da này, ta già rồi, không nhận mình già đúng là không được mà!”

An Mộc:..... Cảm tình gặp mặt véo mặt, đây là lão sư Đặng Hi Thần, phương thức chào hỏi thật độc?

Khỏe miệng của Phong Kiều giật một cái, mặt bắt đầu dĩ nhiên lão mẹ, trong ánh mắt chỉ lộ ra vẻ cung chiều.

Trên thế giới này, duy nhất người có thể đùa giỡn người với anh ta, chỉ có vị trước mặt này!

Đặng Hi Thần rốt cuộc véo đủ rồi, lúc này mới đứng lên, trong nháy mắt liền thành hình tượng một vị quý phu nhân ôn nhu, trên mặt tươi cười rất hòa thuận, vừa rồi khóc một trận, nước mắt kia cũng không thể phá khuôn mặt lộng lẫy như hoa, cười tủm tỉm nhìn An Mộc, “Con trai à, sao con không mang theo bạn gái về nhà, núi không tới tìm ta, ta đành phải tới tìm núi, con bé này thật không tồi, ánh mắt của con thực tốt! Con xem con bé này đi, tuy rằng ngực nhỏ, nhưng mà eo nhỏ mông tròn, dễ sinh, hơn nữa xúc cảm khẳng định không tồi, đúng là người con ta chọn mà!”

An Mộc:..... Cô cũng đang ở đây mà, liền giống như là chọn rau cải trắng đang nói cô sao, thật tốt hử?

Bất quá, cũng không thể làm người ta hiểu lầm.

Vì thế An Mộc mở miệng, “Đặng lão sư, người hiểu lầm rồi, con cùng con của người, chúng con..... Không phải loại quan hệ mà người tưởng tượng.”

Một câu nói xuống, Đặng Hi Thần lập tức nhìn Phong Kiều, lại nhìn An Mộc, cuối cùng nhìn về phía Phong Kiều, “Con khi dễ con bé?”

Phong Kiều không có nói lời nào.

An Mộc cảm thấy dường như thấy được mẹ của anh ta rất gần gũi, ủy khuất lập tức nảy lên trong lòng, trong nháy mắt hốc mắt liền đỏ, “Đặng lão sư, con.....”

Lời nói còn chưa nói xong, nước mắt liền chảy xuống dưới.

Cô cúi đầu, kiên cường xoa xoa nước mắt, cuối cùng vẫn chạy trên lầu.

Đóng cửa phòng lại, cô cảm thấy thật mất mặt.

Như thế nào ở trước mặt mẹ của Phong Kiều mà khóc chứ?

Cũng không biết Đặng Hi Thần lão sư có cho rằng chính mình quá vô năng mềm yếu hay không!

Dưới lầu.

Đặng Hi Thần nghiêm trang, không còn bộ dáng đùa giỡn, một câu, liền đâm chọc lên một chút, “Con không cho con bé đi diễn kịch?”

Phong Kiều không tỏ ý kiến: “Diễn thì lại thế nào? Thành công đến nửa bầu trời thì như thế nào? Mẹ không phải là sự nghiệp vừa lúc, liền ản lui xuống sao?”

Đặng Hi Thần thờ dài, nghĩ đến vừa rồi con bé nhấc tới điện ảnh, cặp mắt kia toát ra tia sáng ngời cùng chí hướng, bà phát hiện, cái con bé này, là trời sinh trong xương cốt máu đã có tế bào diễn kịch!

“Chính là, liền tính như thế, dù sao xem như vui vẻ đi!”

Một câu nói xuống, thân hình của Phong Kiều cứng đờ, đôi mắt hẹp dài, hơi nheo lại, lần đầu tiên, trong ánh mắt toát ra vẻ nghi ngờ.

Đặng Hi Thần vỗ bờ vai của anh, lên lầu, mở cửa phòng của An Mộc ra, liền nhìn thấy con bé khóc giống như thỏ con, nhìn bộ dạng hết sức ủy khuất, tựa hồ khắp thiên hạ đang phụ lòng con bé vậy.

Thật là động lòng người a!

Đặng Hi Thần cười tủm tủm đưa tay về phía An Mộc, “Tiểu Mộc Mộc a, ta biết con ta đắc tội với con, tới, ta nói cho con nghe một việc xấu hổ của nó, cho con giải hận.”

Mắt của An Mộc trừng to, quả nhiên bị hấp dẫn lực chú ý, xoa xoa nước mắt, “Cái gì?”

Đặng Hi Thần thần bí mở miệng: “Con biết nữ danh của nó gọi là gì không?”

An Mộc đột nhiên nghĩ đến, vừa rồi Đặng Hi Thần vừa thấy Phong Kiều, liền mở miệng kêu anh, lại bị một câu của anh ta đánh gãy, cho nên..... nữ danh của Phong Kiều, rất buồn cười a?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 211: Không dẫn về một đứa con gái, thì dẫn về một đứa con trai!

Editor: Cà Chua

Hai mắt An Mộc mở to nhìn thẳng Đặng Hi Thần: “Là sao?”

Đặng Hi Thần tức khắc cười hề hề, vừa định mở miệng nói gì đó, trong phòng lại có tiếng kéo kẹt vang lên.

Phong Kiều đang đứng ngay ở cửa.

Sắc mặt tối tăm, hẹp dài đôi mắt, hướng về phía Đặng Hi Thần, “Mẹ, mẹ ăn no quá không có chuyện gì làm phải không?”

Đặng Hi Thần bất gặp cái nhìn đó tức khắc rụt cổ: “A, mẹ với tiểu Mộc Mộc đã kịp nói gì với nhau đâu!”

Phong Kiều chau mày, nghiêng người dựa vào cánh cửa nhìn Đặng Hi Thần, ánh mắt lạnh lùng như băng, làm bà lại cười hắc hắc, chỉ vào Phong Kiều nói với An Mộc, giọng nói đầy hàm ý lây lòng: “Nhìn con trai tôi xem, càng lớn càng giống một tiểu tử hào hoa! Hừ, Hạ Tâm Băng lợi hại cũng không sinh được một đứa con trai như của tôi! Để tôi nói cho nghe, bà ta năm đó kết hôn sinh ra một đứa con gái, sau đó lại tái hôn, lại sinh thêm một đứa con gái nữa, đời này nếu nói về việc sinh con, bà ấy kiểu gì cũng bại dưới tay tôi!”

Nói xong Đặng Hi Thần ngẩng đầu lên, bộ dạng huênh hoang đắc ý, khiến người nhìn thật là...

An Mộc ho khan một tiếng, rũ mi mắt xuống.

Trên mặt lại xuất hiện một nụ cười lạnh.

Hạ Tâm Băng so với Đặng Hi Thần...đâu chỉ thua mỗi vấn đề này?

Nhìn thấy tình cảm mẹ con giữa Đặng Hi Thần và Phong Kiều, lại nghĩ đến quan hệ giữa chính mình với Hạ Tâm Băng...

Hay tại, bà ta sinh ra hai đứa con gái chưa đủ tốt?

An Mộc đang trầm tư, Đặng Hi Thần liền thờ dài, chuyển chủ đề câu chuyện: “Đáng tiếc, tôi lại không sống được bao lâu nữa.”

Lời vừa thốt ra, An Mộc lập tức giật mình.

“Đặng lão sư, bà...”

Đặng Hi Thần cười thâm trầm: “Cô xem cả ngày tôi vui vẻ như vậy không khác gì viên đậu hổng, kỳ thực chẳng phải vẫn nuốt nỗi khổ trong lòng đó sao? Nói cho cô biết, thân thể tôi đang có vấn đề”

Lời vừa nói ra làm cho An Mộc hoàn toàn tỉnh táo trở lại.

Vừa rồi Đặng Hi Thần nói bà ấy chỉ sinh có đúng một người con là Phong Kiều, vậy chẳng lẽ Phong Anh Hùng là cha của ba mươi tư đứa con sao?”

Vậy cũng đủ thấy, năm đó Đặng Hi Thần gặp nhiều chuyện thương tâm như thế nào!

Hơn nữa Đặng lão sư còn vứt bỏ cả tiền đồ đang rực rỡ như thế, bà vì gia đình này đã hi sinh quá nhiều.

An Mộc tuy rằng mới gặp bà ấy lần đầu tiên, nhưng trong thâm tâm bà ấy lộ rõ ra vẻ thiện cảm với cô, nghe nói như thế, hốc mắt liền đỏ lên: “Đặng lão sư, thân thể bà bị làm sao vậy?”

“Tôi đang bị ung thư dạ dày giai đoạn cuối, chắc còn sống được khoảng một năm nữa, nguyện vọng duy nhất của tôi trước khi chết, chính là ngắm đến ngày đứa con duy nhất của tôi tổ chức hôn lễ.” hốc mắt Đặng Hi Thần cũng đã đỏ lên, lại rất kiên cường không rơi bất kì một giọt lệ, hoàn toàn thần nhiên, lại nhìn về phía Phong Kiều, “Con năm nay cũng hai tám rồi, nhưng cho tới nay mới có một người bạn gái làm mẹ lo chết khiếp, cũng từng nghĩ nếu không dẫn về một đứa, con gái, con dẫn về cho ta một đứa con trai cũng được!”

An Mộc: ....Bà Phong, tư tưởng của bà quả thực quá phóng khoáng rồi!

Đặng Hi Thần vẫn chưa dứt lời: “Hại ta còn tưởng gia hỏa nhà này chắc cũng chẳng có ai lo liệu, An Mộc à, cuối cùng nó cũng chịu gấn bó với con, nhưng con nhất định phải đối xử với nó tốt một chút, tính tình nó cũng không được tốt, muốn cãi nhau thì cứ cãi nhau, nhưng...ngân vạn lần đừng vứt bỏ nó, bằng không bà già này có nhắm mắt cũng không an tâm”

Nghe những lời này của Đặng Hi Thần, An Mộc rất muốn lên tiếng rằng cô và Phong Kiều không phải là kiểu quan hệ đó.

Chỉ sợ trong mắt Phong Kiều, cô cũng không khác gì một món đồ vật không hơn không kém.

Những lời này khi đối diện với cặp mắt đầy mong mỏi kia lại không thể nào thốt ra.

Đó là đôi mắt của một người mẹ vĩ đại, tràn ngập chờ mong cùng quan tâm

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Tên mù khiếp đảm của Phong Kiều

Editor: Quý Quý

Đặng Thần túm lấy tay cô, “Sinh đứa nhỏ cho nó đi, Tiểu Mộc Mộc, bác gái giao nó cho cháu.”

An Mộc nghẹn lời.

Đúng lúc này, một giọng nói lạnh lạnh vang lên, “Con nhớ rõ, lần trước là ung thư đại tràng? Mẹ, trên người mẹ còn chỗ nào lành lặn không?”

Một câu nói thốt ra, cả căn phòng lập tức hoàn toàn yên tĩnh.

Mãi lâu sao, Đặng Thần mới thu lại biểu cảm trên mặt, khôi phục bình tĩnh, “Con trai à, con không làm hỏng chuyện của mẹ không được sao?”

An Mộc vốn đang phiền muộn, liền hóa đá, nhìn Đặng Thần, đúng là dở khóc dở cười!

Làm gì có ai đi lấy sức khỏe của mình ra đùa giỡn chứ?

Hơn nữa, không hổ xuất thân là diễn viên, vừa rồi chính mình suýt nữa bị bà làm cho...

Phong Kiều tựa lưng vào cửa, lạnh nhạt nói, “Mẹ, khuya rồi, mẹ đi nghỉ đi.”

“Đừng có bắt chước ba con!”

Phong Kiều nhú mi, “Vâng, nếu không còn việc gì, mẹ hẳn là nên đi dưỡng da.”

Anh nhìn đồng hồ đeo tay một chút, “Con nhớ rõ tầm giờ này mẹ vẫn hay đi đắp mặt nạ mà?”

“Đúng!” Đặng Thần đứng phắt dậy, cười tủm tỉm vẫy tay với An Mộc, “Tiểu Mộc Mộc, bác phải đi tắm, đắp mặt nạ, đêm nay chúng ta bật đèn pin nói chuyện.”

Câu này vừa thốt ra, sắc mặt Phong Kiều liền tối sầm.

Đặng Thần đắc ý vênh cằm ý muốn nói: dám làm hỏng chuyện của mẹ, thì mẹ làm bóng đèn!

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng.

Đặng Thần đắc ý đi tới cửa, đột nhiên quay đầu, “Đúng rồi, con trai, mẹ sẽ không nói cho Tiểu Mộc Mộc tên mẹ của con là Tước Tước đâu!”

Cuối cùng Phong Kiều cũng biến thành mặt sắt đen xì.

Đặng Thần lúc này mới vừa lòng, ngân nga vài tiếng đi ra khỏi phòng.

An Mộc ở lại trong phòng, ngẩn ngơ một lúc lâu mới tỉnh lại.

“Phi!” An Mộc bật cười rộ lên.

Tước Tước!

Là Tiểu Ma Tước sao?

Hay là...

An Mộc nhìn về phía đũng quần của Phong Kiều, trên mặt lộ ra vẻ đánh giá.

Cũng không biết Phong Kiều – ngày trước là Tiểu Tước Tước trông như thế nào?

Hơn nữa.....Phong Kiều rõ ràng là Đại Ma Vương, so với Tiểu Tước Tước....đúng là một trời một vực!

Trong đầu vừa nghĩ vậy, lập tức cảm nhận được một luồng khí lạnh lẽo phả vào mặt, An Mộc lập tức ngồi nghiêm chỉnh, cúi đầu, nhưng bà vai vẫn run lên vì cười....

“Muốn cười thì cười đi.”

An Mộc rớt cuộc không nhịn được nữa liền cười phá lên!

Từ ngày biết anh đến giờ, đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy vẻ mặt bất đắc dĩ của anh!

An Mộc thật muốn hô to một tiếng:

Hoàng Thái hậu uy vũ!

Hoàng Thái Hậu cát tường!

Nhìn người con gái lần đầu tiên bước vào ngôi nhà này thoải mái tươi cười, gương mặt Phong Kiều cũng dần dần giãn ra.

5 phút sau.

Bà vai An Mộc vẫn rung lên, Phong Kiều rớt cuộc không chịu nổi, “Cười đủ chưa?”

“Chưa! Để em cười tiếp đi!”

Phong Kiều:...

Lại 5 phút sau, An Mộc rớt cuộc cũng yên tĩnh một chút, ôm bụng mình, “Cười đau cả bụng.”

Phong Kiều hí hóp mắt lại, đi từng bước về phía trước, bàn tay không bị thương trực tiếp túm lấy tay An Mộc.

An Mộc hoảng sợ nhảy dựng lên, “Anh muốn làm gì?”

Chẳng lẽ tên này ngại mình sẽ cười nữa?

Nhưng rõ ràng nhìn anh không hề phản đối nên cô mới cười to lên mà!

Aiiiiiiii

Sớm biết thì cô đã không công khai chê cười anh, mà chuyển sang vụng trộm. . .

Nhưng An Mộc muốn nhảy ra, bị người đàn ông bắt lấy thì giật mình, sau đó anh ngồi lên giường, ra sức kéo An Mộc ngồi lên đùi mình.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 213: Đại ma vương buồn bực: Cười vui đến vậy sao?

Editor: Tuna

Bàn tay to ấm áp kia đặt ở bụng nhỏ của An Mộc, chậm rãi vuốt ve.

An Mộc sững sốt.

Cô ngẩng đầu nhìn về phía Phong Kiều liền thấy ánh mắt ôn nhu của anh.

Người đàn ông này.....đầu bị úng nước à?

An Mộc đang suy nghĩ liền nghe thấy thanh âm trầm thấp truyền vào tai:

“Cười vui đến vậy sao?”

Trong giọng nói, lộ ra chút vẻ buồn bực.

Cô lại nhớ đến cái nhũ danh vừa rồi, liền cảm thấy Phong Kiều thật quá đáng thương.

Có một bà mẹ ngờ ngẩn như vậy, tuổi thơ của anh, ừm, khẳng định là không hề tốt đẹp rồi.

Đang cảm thán liền thấy chỗ mình ngồi có gì đó nhanh chóng chọc chọc vào hông, An Mộc đầu tiên là sững sốt, chờ đến lúc phản ứng lại được thì gương mặt liền đỏ bừng!

“Luuu mạnh”

An Mộc không nhịn được, thấp giọng mắng.

Khóe môi Phong Kiều câu lên, thì thầm bên tai cô:

“Như thế nào? Chẳng lẽ em không muốn nhìn thử xem tiểu Tước Tước sau khi lớn lên hùng dũng như thế nào à?”

An Mộc:.....Người đàn ông này, không thể đàn hoàng một chút hay sao?!!

An Mộc nhảy dựng lên từ trong lòng ngực của anh:

“Tôi đi xem bác gái thế nào rồi, ừm, buổi tối còn muốn thấp nền tâm sự đó!”

Một câu vừa nói ra quả nhiên liền thấy được vẻ mặt khó coi của anh.

Phong Kiều quả thật rất buồn bực.

Hai mươi tám năm không đụng qua người phụ nữ nào, vốn dĩ không sao hết, nhưng sau khi khai giới thì dục vọng liền bành trướng, tách khỏi cô cũng đã nửa tháng, gấp mặt lại giận dữ, sau đó vật nhỏ bị phát sốt, hôm nay thật vất vả mới có thể hạ khẩu, thế mà lại bị mẹ làm vương bận!

Mắt Phong Kiều nhúu lại, theo cô đi ra ngoài.

An Mộc chạy tới phòng của Đặng Hi Thần, cô dường như quên mất phải gõ cửa, cánh cửa chỉ khép hờ, lộ ra một khe hở.

An Mộc đang định gõ cửa, liền nghe được tiếng động bên trong.

“Lục lang, chàng thật nhẫn tâm! Cái dã nữ nhân này là ai? Chàng không sợ làm ta thất vọng sao? Chúng ta rõ ràng là đã thề một đời một kiếp một đôi người mà....”

Bước chân An Mộc khựng lại.

Cái lời thoại này là đoạn kinh điển trong ‘Lục tiểu long truyền kỳ’ mà Đặng Hi Thần đóng, lúc này, Đặng Hi Thần diễn lại, lại có cảm giác như người oán phụ năm nào xuyên đến hiện đại.

Phong Kiều cũng dừng bước ngay phía sau An Mộc.

Hai người đứng ở đó, nhìn người trong phòng, trên gương mặt bà ấy mang đầy hồi ức chuyện xưa.

Trong lòng An Mộc đột nhiên chua xót, quay đầu liền hung hăng trừng mắt nhìn Phong Kiều.

Phong Kiều phản đối mình đóng phim như vậy, chắc chắn là giống ba của anh. Đặng hi Thần lão sư năm đó cũng bị ép lui ẩn như vậy sao? Đàn ông Phong gia tại sao lại bá đạo ích kỉ như vậy?

(Ba Phong ở kinh đô, đột nhiên hất xị mấy cái mắt lập tức trừng to: Ai dám nguyên rủa lão tử a?! Nhưng sau đó mặt lại đầy vui sướng: Chẳng lẽ là bà xã nhớ mình rồi.?”

An Mộc nghĩ đến chính mình, hộc mắt đỏ lên, đột nhiên xoay người rời đi.

Bước chân cô vừa mới động liền nghe thấy người đàn ông mở miệng:

“Hết bệnh rồi mới được đi đến đoàn phim.”

Bước chân An Mộc khựng lại, cô kinh ngạc quay đầu, phong thái trong đôi mắt còn đẹp hơn bất kì vì sao nào trên thế gian này:

“Anh, anh nói tôi có thể đi đóng phim rồi?”

Khóe môi Phong Kiều câu lên:

“Em kích động như vậy, chẳng lẽ là không muốn sao, vậy....”

“Muốn, đương nhiên rất muốn! Chú út à, anh thật là tốt quá đi!”

An Mộc kích động, lập tức nhảy dựng lên, vọt đến ôm lấy cổ anh, hôn chụt một cái lên trán anh, sau đó nhanh chóng chạy về phòng mình:

“Tôi muốn đi ngủ, ngày mai chắc chắn thân thể sẽ tốt lên rồi!”

Mắt thấy An Mộc đã chạy vào phòng, Phong Kiều lúc này mới quay đầu lại nhìn về phía căn phòng kia:

“Mẹ, có thể hạ màn rồi.”

Đặng Hi Thần đang diễn hăng say, nghe thấy thế liền xấu hổ quay đầu ra:

“A! Ha ha...Lại bị con phát hiện rồi.”

Phong Kiều cười với bà ấy, cái nụ cười này làm Đặng Hi Thần lập tức khiếp hoàng:

“Mẹ, con đã gọi cho ba rồi, ngày mai ba sẽ đến đưa mẹ về nhà.”

Nói xong câu đó, anh liền đi đến phòng của An Mộc, vừa vào trong liền lập tức khóa trái cửa, lên giường, đem An Mộc ôm vào trong lòng:

“Sao đây, An Mộc, em có phải là nên cảm tạ tôi hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 214: Ánh mắt kinh sợ của Hứa Lộ

Editor: Quý Quý

Trường quay phim “Chìm nổi”.

Hứa Lộ hóa trang trong phòng, trợ lý nhỏ phía sau ra sức lấy lòng cô, “Đường Hạ bốn ngày rồi không tới, thanh tra Thượng Quan của chúng ta cũng không có cách này, ngày đó thanh tra đến đây nói thay cho cô ta em còn hoảng sợ, hóa ra thanh tra là bị cô ta mê hoặc.”

Hứa Lộ nghe vậy, khóe môi nhếch lên, tuy rằng mê muội, nhưng hôm qua chính mình đã hỏi khéo Thượng Quan Vũ, đối phương nói chắc nịch rằng vai Mị Nhi phải đổi người, hơn nữa đã gọi điện đến FAE tuyển chọn người mới đến đây.

Ngày đó tuy Thượng Quan Vũ nói mấy lời thay cho Đường Hạ, cuối cùng vẫn là đá cô ta đi rồi.

Hứa Lộ mỉm cười, nham hiểm cúi đầu, thay người rồi, cô sẽ diễn xuất áp đảo đối phương là chuyện quá dễ dàng, chỉ tiếng vai Mị Nhi kia vốn không thuộc về mình!

Hôm nay cô lại có một cảnh diễn chung với Mị Nhi, Thượng Quan Vũ nói, hôm nay Mị Nhi mới sẽ đến.

Hứa Lộ cố ý trang điểm đậm hơn một chút, thế mới lần át được Mị Nhi, đã tâm cô bùng bùng, vào nghề đã năm năm rồi, năm nay nhất định phải có được giải thưởng diễn viên phụ xuất sắc nhất!

Bối cảnh là ngự hoa viên, Lý Thịnh Thế đưa Mị Nhi tiến cung tham gia yến hội, nhưng Lý Thịnh Thế nhận được tin tiền phương có biến, bỏ lại Mị Nhi mà rời đi.

Lương Đệ bị Thái tử lạnh nhạt, giận dỗi bỏ vào hoa viên một mình, Ngô Vương nhân cơ hội tới châm ngòi ly gián nàng với Thái tử.

Nội tâm Lương Đệ dao động, muốn đầu quân cho Ngô Vương, nhưng lại lưu luyến Thái tử, nhất thời rối rắm

Đúng lúc Mị Nhi đi tới, nàng núp vào chỗ tối, đợi Ngô Vương rời đi, nàng liến ra mặt, nói hai ba câu thức tỉnh Lương Đệ.

Đường Cảnh đóng vai Ngô Vương rời đi, Hứa Lộ ngồi trên ghế dài, sắc mặt âm trầm, trạng thái diễn khá tốt.

Sau đó, tiếng chuông đình đang truyền đến.

Lương Đệ hoảng sợ ngẩng đầu, phản ứng đầu tiên chính là chột dạ vì bị người khác phát hiện.

Nhưng vừa ngẩng đầu, Hứa Lộ lập tức ngây người!

Thân hình yếu điệu kia từng bước đến đây, gợn tay nhấc chân đều rất quyến rũ, phong tình vạn chủng, không phải ai khác, chính là Đường Hạ! Đưa lưng về phía máy quay, khóe miệng cô nhếch lên ẩn ẩn một chút ác độc, trào phúng, làm cho Hứa Lộ lập tức thất kinh!

“Cát!” Đạo diễn Lý kêu lên, nhìn Hứa Lộ mắng, “Về mặt cô là gì vậy? Nhìn gì mà ngây cả người! Đó là phụ nữ, không phải đàn ông!”

Một câu thốt ra, cả trường quay ồn ào cười to!

Sắc mặt Hứa Lộ đỏ gấc như tiết heo!

Cô không tin nổi nhìn An Mộc, nhìn cô không hề che giấu nụ cười trào phúng thì mới kịp phản ứng lại, đúng là An Mộc đã trở lại!

Tâm trạng Hứa Lộ lúc này chỉ có từ “khiếp sợ” để hình dung!

“Chuẩn bị xong chưa?” Đạo diễn Lý nhìn Hứa Lộ vẫn ngây người, vừa tức lại buồn, lớn tiếng hỏi.

Hứa Lộ cuối cùng cũng tỉnh táo lại, “Xong rồi, đạo diễn.”

Đạo diễn Lý cau mày, “Vậy bắt đầu!”

Cảnh quay bắt đầu.

Mị Nhi tiến tới trước, Lương Đệ hoảng sợ đứng lên.

“Cát! Lương Đệ, về mặt của cô? Đừng hoảng sợ đến mức đấy được không! Cô đang chột dạ chi cần hoảng hốt một chút thôi!”

“Cát! Lương Đệ, cô lại làm quá rồi! Mặt cô đang không phải là sợ hãi, cũng không phải là chột dạ, mà là ghen tị! Cô ghen tị cái gì? Hả? Tập trung vào!”

“Cát! .....Tập trung vào!”

“Cát!”

“Cát!”

.....

Cả buổi chiều cứ cắt liên tục như vậy, đến lần thứ 26, Hứa Lộ rốt cuộc bị mắng mà khóc.

Đại diện Lý nhìn thấy nước mắt, càng thêm nôn nóng, vung mạnh kịch bản lên, “Giải lao nửa tiếng!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 215: An Mộc trả thù

Edit: Phong Nguyệt

Toàn bộ nhân viên công tác, đều không kiên nhẫn nhìn Hứa Lộ, tuy rằng không nói gì, nhưng cái loại ánh mắt này.....

Hứa Lộ cảm thấy, đời này đều không có chặt vật qua như vậy!

Cô cúi đầu, đi đến bên cạnh, tiểu trợ lý bụng nước tới cho cô, cô tức giận đến cả tay cũng run rẩy.

Đúng lúc này, một giọng nói lạnh như băng truyền đến, “Hứa Lộ, hôm nay cô bị làm sao vậy?”

Hứa Lộ ngẩng đầu, liền thấy được Đường Cảnh.

Dáng người thẳng tắp, vẻ mặt cứ đờ như tượng, trông mắt bên trong cặp mắt đen thui, lộ ra vẻ lo lắng.

Hứa Lộ xấu hổ cười cười, “Không có gì, hôm nay không có tâm trạng.”

Đường Cảnh gật gật đầu, ánh mắt xuyên qua cô, lại nhìn về phía An Mộc cách đó không xa.

An Mộc còn mặc đồ hóa trang, liền từng bước một đi tới.

Như cũ mặc một bộ khiêu vũ màu đỏ của Mị Nhi, dáng người uyển chuyển làm cho con mắt của mọi người, đều luyến tiếc không rời khỏi người cô.

Đi đến trước mặt hai người, An Mộc nhìn về phía Hứa Lộ, cười hi hi mở miệng: “Hứa lão sư, một hồi có thể, nhanh lên một chút không? Hôm nay diễn xong rồi, ta còn có việc!”

Một câu, làm cho sắc mặt của Hứa Lộ vừa mới hòa hoãn, lập tức khó coi đến mức tận cùng.

Cô cắn răng, từng câu từng chữ mở miệng, “Tốt.”

Nhưng cố tình, An Mộc tựa hồ căn bản không biết lời nói của mình làm người khác khó chịu, tiếp tục cười tủm tỉm mở miệng, “Hứa lão sư, vẻ mặt của người có điểm không đúng, ngài suy nghĩ một chút, ngài cùng Ngô Vương ở bên nhau mưu đồ bí mật, bị ta nhìn thấy, hẳn là giống như bị bắt thông dâm nên phải xấu hổ cùng sợ hãi, giống như là cái tiểu tam, bị chính thất gặp được, ngài có hiểu không? Vẫn là Hứa lão sư cảm thấy, tiểu tam ở trước mặt chính thất có thể đứng lý hợp tình như vậy không?”

Lời nói của cô, từng chữ, đều giống như dao nhọn, đâm trên người của Hứa Lộ.

Nhìn sắc mặt càng ngày càng khó coi của cô, tâm trạng của An Mộc liền thoải mái lên!

Có thù không báo không phải là quân tử!

Hứa Lộ khi để cô như vậy, cô đương nhiên phải đánh trả!

Ở phim trường, cô đưa lưng về phía máy quay, chỉ cần một cái bóng lưng mà thôi, cô chính là muốn cười nhạo Hứa Lộ, chính là muốn cho cô ta không vào được trạng thái.

“An Mộc, cô.....” Hứa Lộ xấu hổ, Đường Cảnh thật sự nhìn nổi nữa, mở miệng muốn nói cái gì đó.

Nhưng đôi mắt to của An Mộc trừng mắt nhìn về phía Đường Cảnh, “Làm sao vậy? Ta nói sai cái gì sao?”

Đường Cảnh nhìn cô, đột nhiên có chút không còn lời gì để nói.

Từ nhỏ An Mộc đã như vậy, đối với người không thích, trước nay nói chuyện độc ác, không nề mặt mũi.

Nhưng cô chán ghét Hứa Lộ như vậy, chẳng lẽ là bởi vì..... Ghen?

Con mắt u ám của Đường Cảnh, sáng lên, tựa hồ thấy được hy vọng nào đó.

Hứa Lộ đứng lên, đứng xen giữa vào hai người, “Ta không có việc gì.”

Nói xong, lại đối với Đường Cảnh đầu khò cười: “Các người đừng bởi vì ta mà sinh hiểu lầm gì đó, ta điều chỉnh một chút là tốt rồi.”

An Mộc nhìn Hứa Lộ, lại cảm thấy một phen, nhìn xem kỹ thuật diễn này!

Bất quá, nếu cô ta đã hóa trang thành bạch liên hoa, nếu An Mộc cô không cho cô ta một cơ hội, chẳng phải là thật xin lỗi cô ta rồi sao?

Vì thế kể tiếp.....

Hứa Lộ lại liên tục NG hơn hai mươi lần, cuối cùng kết thúc công việc trước buổi tối, miễn cưỡng thông qua một cái.

Sau khi kết thúc công việc, An Mộc trở về, đoàn phim đều thực hưng phấn, mọi người đều muốn tổ chức ăn liên hoan.

Đáng tiếc, An Mộc chỉ có thể xin lỗi mở miệng, “Trong nhà có người bị bệnh, ta phải đi về chiều cổ một chút.”

Tuy nhiên thời điểm quay phim, mọi người cơ bản đều ở lại bên trong đoàn phim, nhưng thời gian nghỉ ngơi, thời gian các diễn viên, vẫn là tương đối tự do.

Cho nên đối với An Mộc buổi tối phải về nhà ở thành phố C, tất cả mọi người đều không có ý kiến gì.

Nhưng thật ra Hứa Lộ cùng Đường Cảnh, khó hiểu nhìn về phía cô.

Hứa Lộ dứt khoát nghi hoặc mở miệng: “Người nhà An Mộc sinh bệnh? An Mộc ở C thành trừ bọn người kia ra, còn có người nhà khác sao?”

Một câu, vẻ mặt của Đường Cảnh xanh mét.

An Mộc tháo trang sức, từ phòng hóa trang đi ra, đi ra bên ngoài, liền cảm giác được bụng nhỏ của mình trầm xuống, An Mộc nhú mày, tính toán thời gian..... Thật sự không xong rồi, khẳng định

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 216: An Mộc lúng túng!

Editor: Cà Chua.

Nhưng.....cô đã hoàn toàn quên mất điều này, cho nên trong người không mang theo băng vệ sinh!

Hiện tại đã tới Hạ Thiên, nắng hè chói chang chiếu rọi vào, chẳng mấy chốc sẽ lộ ra hết.

An Mộc giờ phút này thật là khó không ra nước mắt.

Chính mình cố tình thay đồ chậm nhất, đoàn phim lúc này còn rất ít người ở lại.

Cô chạy trốn vào trong WC, tiện tay cầm theo di động, gọi điện cho trợ lý của chính mình.

Cô lại chỉ là một người đến nơi này đóng phim nên cũng không dẫn theo tiểu trợ lý, nên đoàn phim giao cho cô một trợ lý tạm thời có tên là Tiểu Dung.

An Mộc cảm di động lên, nhìn thấy một dòng chữ nhỏ nào đó, lập tức gạt sang một bên, vội vàng nhấn số của trợ lý, điện thoại đổ chuông vài hồi mới có người nghe, An Mộc lập tức lên tiếng: “Tiểu Dung, hiện tại thời gian của tôi đang rất gấp, mang giúp tôi mang đến một chiếc băng vệ sinh nhé, tôi đang ở nhà vệ sinh nữ thứ ba nhìn từ bên trái”

Lời vừa nói ra, phía bên kia di động dừng lại trong giây lát.

An Mộc nghi hoặc: “Tiểu Dung? Tiểu Dung?”

Sau hai tiếng gọi, phía đối diện mới có một tiếng ừ.

An Mộc thoáng một chút ngây người nhìn vào di động.

Giọng nói của Tiểu Dung qua điện thoại sao lại xuống thấp như vậy?

Nhưng ngoài đời tiếng nói của Tiểu Dung cũng có phần thấp như thế, An Mộc đang rất gấp nên chỉ kịp nói thêm: "Nhanh lên nhé!"

Phía đối diện lại chỉ ừ một tiếng rồi ngắt điện thoại.

Khách sạn.

Dung Trạch ngắt điện thoại xong, tròn mắt đảo qua đảo lại một chút, cuối cùng nhếch môi cười.

Hắn đứng dậy, đôi chân thon dài bước đi toát ra một vẻ vô cùng cổ quái, mở cửa phòng đi ra, bước về phía đối diện.

Thời điểm bấm máy, tất cả nam nữ đều cùng nhau thách ra tầng trệt.

Khách sạn, một tầng này cũng chỉ có Dung Trạch và Ngô Tư Tư.

Hắn tùy tay gõ gõ cửa, Ngô Tư Tư còn đang mặc đồ ngủ, mở cửa, xuề xòa: "Sao thế, diễn viên Dung cảm thấy cô đơn quá nên muốn tìm tới tôi để ôn chuyện sao?"

Dung Trạch nhướng mày: "Bớt nói nhảm đi, tìm người muốn lấy chút đồ"

Ngô Tư Tư và Dung Trạch rất quen thân, hay chơi cùng nhau, coi nhau như huynh đệ tốt, trong mắt Dung Trạch, Ngô Tư Tư căn bản không phải là một người con gái.

Cho nên Dung Trạch trực tiếp đi vào phòng, nhìn xung quanh phòng cô một lượt, cuối cùng nhìn về phía Ngô Tư Tư: "Cái đó đâu?"

Ngô Tư Tư không hiểu: "Cái gì?"

Dung Trạch hơi xấu hổ, thành thực mở miệng: "Là cái đó đó!"

"Cái đó, cái đó! Người nói rõ ra xem nào!"

Dung Trạch dứt khoát hít thở thật sâu chuẩn bị tâm lí: "Băng vệ sinh!"

Ngô Tư Tư nhìn anh ta, xí một tiếng, bật cười, "Hắc tòi nói không phải ngại nhé, anh..."

Dung Trạch đơ người một lúc, Ngô Tư Tư che miệng cười, nhún vai, mở ngăn kéo ra, từ chỗ sâu trong đó lấy ra một cái bọc: "Muốn nhiều hay ít?"

Dung Trạch suy nghĩ một lát, dứt khoát duỗi tay lấy một bọc còn nguyên, sau đó đi ra ngoài.

Ngô Tư Tư tò mò nhìn ra phía cửa, nói với theo: "Không Phải rằng cho chính anh dùng sao? Còn mang cho ai thế?"

Dung Trạch trừng mắt liếc nhìn cô một cái: "Không liên quan đến người!"

Ngô Tư Tư tức khắc cười ha ha.

Từ nơi này đi bộ đến khách sạn chắc cũng phải mất mười phút, An Mộc cầm điện thoại lướt Weibo trong lúc chờ đợi.

Lướt lướt một lúc, cô đột nhiên nghĩ ra gì đó, đột nhiên kiểm tra di động, vừa nhìn đã thấy ngay ra vấn đề!

Xem danh bạ trong máy, một cái là Tiểu Dung, cái kia chỉ có một chữ Dung.

Mà tên Dung kia, chính là nam diễn viên buổi liên hoan hôm trước An Mộc xin số, Dung lão sư, lúc đó gọi điện vội quá, hình như bấm đúng vào số này để gọi.

An Mộc tức khắc hai mắt trừng to, aaaaaa, A di đà phật, nhất định phải phù hộ cho tôi vừa rồi gọi điện vào số của Tiểu Dung! Nhưng khi tra nhật kí cuộc gọi, số vừa gọi đi rõ ràng chỉ có một chữ: Dung!

Đúng lúc này, cửa phòng đơn bị gõ, tiếp theo bên ngoài có giọng nói vang lên: "Cô ở trong đó phải không?"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 217: Dung ảnh đế đi nhằm buông vệ sinh!

Editor: Tuna

Thời gian dường như đã dừng lại ngay giây phút này.

Trời ạ, các vị thần phật ạ! Mau đem con đi luôn cho rồi!

An Mộc che lấy tay che mặt, ngồi xổm trên bồn cầu, chỉ cảm thấy nhân sinh thật là con bà nó!

Cô có thể không nói chuyện sao?

Có thể vờ như mình không tồn tại sao?

“Đường Hạ?”

Nhưng cố tình, người bên ngoài lại tiếp tục gọi.

Ô ô ô...!

An Mộc nước mắt đầy mặt!

Cô cảm thấy mình đã không thể được lời nào nữa!

Lúc này cô phải làm gì? Làm gì đây??

Ngay thời điểm cô đang thất thố, cách một cánh cửa, liền có một thứ được đưa vào.

Thanh âm của người bên ngoài mang theo ý cười:

“Tôi ở bên ngoài chờ cô.”

Sau đó, An Mộc liền nghe được tiếng bước chân.

An Mộc:.....

Dứt khoát cái gì cũng mất kẹ, cầm lấy món đồ, chỉnh trang lại trang phục cho đàn hoàng, sau đó mới đi ra ngoài. Đang đi thì nghe được hai nhân viên phục vụ đang thờ ơ với nhau:

“A, vừa rồi không phải là Dung ảnh đế sao? Có phải anh ấy đi nhằm buông vệ sinh không?”

An Mộc:.....

Cô cúi đầu, từ góc tường nhích người ra một chút, thò đầu ra ngoài, cầu mong cho Dung Trạch đưa đồ xong liền rời đi cho xong, nhưng cố tình là khi cô nhích người ra liền thấy Dung Trạch đang đứng ngoài buồng vệ sinh, hai tay đút vào túi quần, đang nhìn ngó xung quanh, dường như không biết bản thân anh ta đã trở thành phong cảnh cho người khác ngắm

Không thể phủ nhận, Dung Trạch lớn lên rất hấp dẫn phụ nữ, gương mặt hơi mang đôi chút vẻ trẻ con phì nộn, không giống Phong Kiều góc cạnh rõ ràng, lại tinh xảo.

Nhưng mà, gương mặt như vậy mới thích hợp để sắm vai các nhân vật khác nhau, nếu đem tên yêu nghiệt Phong Kiều đến đóng vai người đàn ông ôn nhu, đúng là rất quý dị.

Ách...

Không đứngm tại sao lại liên tưởng đến Phong Kiều rồi? Máu chóet bây giờ là cái người này a!

Cô rất muốn lén trốn đi, nhưng mà hôm nay cô cùng Dung Trạch lại có một cảnh diễn chung a, hơn nữa bây giờ mà trốn đi, cũng thật là không lễ phép!

Thật đúng là xấu hổ lại thêm xấu hổ!

Ngay lúc An Mộc đang rối rắm, Dung Trạch dường như cảm nhận được ánh mắt của cô liền quay người lại.

An Mộc lập tức rút cổ về, đáng tiếc, cô đã chậm một bước, bị bắt gặp rồi.

An Mộc chỉ có thể gồng gượng, đi về phía trước hai bước, cúi đầu, chào hỏi:

“Dung, Dung lão sư, tôi...”

“Không cần cảm ơn.”

Dung Trạch mở miệng, tay gắt nắm chặt, nhìn cô, bộ dáng rất giống cậu nhóc mới lớn, tươi cười trên mặt rất thuần túy:

“Ừm, tôi rất vinh hạnh, những thời khắc như vậy được phục vụ nữ tử, đúng là mừng còn không kịp.”

An Mộc:.....Anh ta đang nói cái gì vậy a? Cô chỉ là gọi nhầm số thôi!

Sau đó lỡ như Dung Trạch hỏi tại sao gọi nhầm số thì sao? Chẳng lẽ trả lời là: do tên của anh và tên của trợ lý của tôi rất giống hay sao?

An Mộc cảm thấy biểu tình trên mặt của mình lúc này tuyệt đối là vẻ mặt cứng đờ nhất từ trước đến nay.!

Dung Trạch nhìn cô, nửa ngày mới chớp chớp mắt:

“Ừm, nói chuyện với tôi không cần quá khẩn trương, không sao đâu.”

An Mộc:.....Cô không phải khẩn trương có được không? Cô chính là đang xấu hổ!

Dung Trạch nhướng mày:

“Cô muốn đi đâu, tôi đưa cô đi?”

An Mộc lập tức xua tay:

“Không cần, không cần! Dung lão sư nhất định là rất bận, tôi....”

“Nga, thật đúng lúc, tôi cũng không có vội lắm.”

Dung Trạch nhìn nhìn cô, dò hỏi:

“Cô muốn đi thành phố C? Tôi đúng lúc cũng có chuyện cần làm ở đó, để tôi lái xe đưa cô đi.”

Nói xong, cũng không cho An Mộc cơ hội từ chối, trực tiếp đi.

An Mộc:.....Chẳng lẽ, ông trời muốn mình xấu hổ đến cùng sao? Ô ô! An Mộc cho đến bây giờ vẫn chưa có bằng lái xe, cho nên cũng không có xe riêng, chỉ có thể đi cùng Dung Trạch, lên xe của anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 218: Cho cô một cơ hội, mời tôi ăn tối

Editor: Cà Chua.

Xe của Dung Trạch là một chiếc xe hơi màu vàng đồng (BMW), chiếc xe cùng anh ta đều đem đến cho người ta cảm giác giống nhau, tươi đẹp, thiện lương, quanh người tỏa ra ánh sáng vàng lấp lánh.

Anh ta rất ga lăng mở cửa xe cho An Mộc, sau đó mới lên xe.

Trên đường tới thành phố C, Dung Trạch có hỏi: “Cô ở đâu?”

Ở đâu?

An Mộc thoát tiên không biết trả lời thế nào, cô và Phong Kiều hiện tại đang ở căn hộ chung cư, chỉ cần đi đến đó, điều tra một chút sẽ biết ngay là nhà ai.

Về do dự của An Mộc dừng trong mắt Dung Trạch, lại thành một ý tứ khác.

Dung Trạch lái xe vào một nhà hàng:”Xuống xe đi.”

An Mộc sững sốt:”Có chuyện gì vậy?”

Dung Trạch hồn nhiên mở miệng:”Cho cô một cơ hội, mời tôi ăn tối.”

An Mộc tiếp tục ngây ngốc:”Tôi, tôi.....”

“Không cần cảm tạ, đi thôi”

Dung Trạch chuyên nghiệp đưa chìa khóa xe cho người phục vụ, trực tiếp đi thẳng về hướng nhà hàng.

An Mộc:.....!

Cô đâu có nói muốn mời Dung Trạch ăn cơm?

Hơn nữa nhà cô còn đang có một bệnh nhân đang đợi ~!

Nhưng diễn viên Dung đã đi vào, An Mộc chỉ còn biết đi theo sau, hôm nay là diễn viên Dung phải mang băng vệ sinh đến cho cô, An Mộc thực sự không còn can đảm nói từ chối ~

Hai người cũng chưa để ý tới có một paparazzi đang đeo kính râm phía ngoài nhà hàng, đang nhòm chán ngồi dưới đó, đột nhiên thấy hai người, tức khắc ánh mắt sáng lên, chĩa máy ảnh về phía hai người liên tục chụp ảnh.

An Mộc mang bộ dạng khốn khổ đi theo Dung Trạch vào trong phòng, hai người gọi đồ ăn, An Mộc liền kiếm cớ ra ngoài một chút, đi vào nhà vệ sinh, cầm theo đi động, lập tức gọi cho Phong Kiều.

Điện thoại nhanh chóng có người bắt máy, An Mộc cảm thấy mình như đang đi nằm vùng, nhỏ giọng mở miệng:”Anh cơm nước gì chưa?”

“Còn phải hỏi, em cảm thấy một bệnh nhân có thể tự mình ăn cơm sao?” giọng nói trầm thấp. dù cách qua điện thoại nhưng cũng cảm thấy một luồng khí vô cùng âm áp, quyen rũ đang truyền tới.

An Mộc:...”Ồ đây đang có chút việc, vậy nên...”

“Cho nên cháu dâu vứt bỏ tôi ở đây sao?” lời nói của người đàn ông làm cho an Mộc có chút chột dạ.

Đêm qua cô đã đồng ý với anh ta, quay phim xong lập tức trở về nhà đúng giờ!

An Mộc xấu hổ cười cười:”Chú út, lát nữa tôi trở về sẽ mua cho anh một chút đồ ăn ngon được không?”

“Được, tôi sẽ chờ cô ở đây” người đối diện chậm rãi mở miệng, thanh âm lộ ra ý cười:”Ày, hình như cũng hơi đói bụng rồi.”

Tốt rồi, giờ đây An Mộc liền cảm thấy tội mình càng ngày càng to.

Từ ngày hôm qua Phong Kiều đã đồng ý để cô đi đóng phim, đối với Phong Kiều, quả thực cô không còn lí do gì để oán trách.

Huống chi anh ta giờ đáng thương như vậy cũng là vì cô đánh lạc hướng bọn cóm nên mới xảy ra chuyện đó.

An Mộc ủ rũ quay đầu liền nhìn thấy Dung Trạch đã ở ngay phía sau lưng cô.

An Mộc hoảng sợ:”Dung, Dung lão sư, anh, sao anh lại tới đây?”

Dung Trạch nhướn mày, tay còn đang cầm một bịch băng vệ sinh:”Tôi, tôi nghĩ cô đi vào vệ sinh sẽ cần dùng đến cái này, nên tôi đem tới.”

An Mộc:...

Vậy là diễn viên Dung đến đây là muốn làm tôi thêm xấu hổ sao?

Sau đến bữa ăn càng thêm ngại ngùng

Vắt vả ăn cơm, An Mộc cơ hồ cũng chỉ muốn nhanh nhanh chóng chóng đi về.

Chờ đến khi An Mộc đi về, Dung Trạch lúc này mới vui vẻ thoải mái về khách sạn cùng đoàn phim, vừa về tới nơi, Ngô Tư Tư đã nhanh nhẩu túm vai anh:”Nói đi, vừa đi cùng kính ai về?”

Dung Trạch ngẩng đầu, kiêu căng nói:”Không nói cho các người biết.”

Ngô Tư Tư ngoác miệng cười:”Cô gái nhỏ đó thích người sao?”

Dung Trạch hừ lạnh một tiếng: “Sẽ có cô gái không thích ta sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 219: Em nhìn anh bằng ánh mắt này, là đang có ý đồ đen tối gì sao?

Editor: Quý Quý

Cái vẻ mặt gọi đòn này...

Dung Trạch sờ sờ cằm, “Cô ấy nghĩ ra vài ba cách quyến rũ tôi như vậy, cũng thật đáng yêu! Hơn nữa, nói cho mấy người biết, cô ấy ở trước mặt tôi sẽ căng thẳng, ngay cả nói một câu cũng khó khăn, thực sự nhìn rất đáng yêu! Hơn nữa, cô ấy đi toilet trong quán com, lại không mang cái kia, tôi đến đưa cho cô ấy, về mặt của cô ấy lúc đấy mấy người không biết được đâu, đúng là cảm động muốn điên luôn, đúng là bà xã đáng yêu!”

Đào Nhạc Hao giờ ba ngón tay, “Xong rồi xong rồi, cậu trúng độc rồi, một câu thôi mà cậu đã nói đáng yêu ba lần rồi! Chẳng lẽ lần này là nghiêm túc?”

Dung Trạch ngẩng đầu, “Đương nhiên!”

Ngô Tư Tư nghĩ đến cái gì đó, dù sao cũng là phụ nữ, tâm tư cũng tinh tế hơn, “Cậu chắc chắn người ta là cảm động chứ không phải là xấu hổ?”

Một câu nói ra, trong mắt Dung Trạch nổi lên chút nghi hoặc, nhưng sau đó anh bị sự tự tin quá lớn của mình che mắt, “Đương nhiên, tôi đối với cô ấy tốt như vậy, nhất định là cảm động!”

An Mộc “xúc động muốn điên” kia mang đầy một bụng áy náy về đến biệt thự thì đã 9h tối.

An Mộc sững sốt.

Mở cửa ra thì nhìn thấy Phong Kiều đang nằm ngủ trên sofa phòng khách.

An Mộc sững sốt.

Bước chậm lại rồi nhón chân đi tới sofa.

Người đàn ông thân hình cao lớn phủ kín cái sofa, anh nằm nghiêng người, trên bàn bên cạnh còn có laptop vẫn đang mở.

An Mộc gấp laptop xuống, cầm cái chăn mỏng đắp lên người anh, lại thật cẩn thận tránh cánh tay bị thương của anh, sau đó liền ngồi xổm xuống trước mặt anh ngắm nhìn.

Phong Kiều trong lúc ngủ say, cặp mắt kia híp lại thành một đường thẳng nhỏ, lông mi cong vút, so với phụ nữ còn dài hơn.

An Mộc đang nhìn, người đàn ông trước mặt đột nhiên mở mắt.

Người kia tròn mắt nhìn mình, An Mộc lập tức cảm thấy một ánh mắt nóng bỏng bắn về phía này, cô vội vàng quay đầu, che dấu sự xấu hổ của mình, chợt nghe thấy người đàn ông kia cười nhạt một tiếng, “Cháu cháu dùng loại ánh mắt này nhìn ngắm anh, là có ý nghĩ đen tối gì sao?”

An Mộc đứng phắt dậy, cái tên này!

Mở miệng ra là trêu chọc cô!

Cô nhìn trái phải xung quanh, “Đặng tiền bối đâu?”

“Bị chồng bà ấy đón đi rồi!” Người đàn ông bỏ chăn ra, đứng lên nhún mảy, “Anh đói.”

“Ừ,” An Mộc xoay người đi vào phòng bếp. “Em đi nấu mỳ cho anh.”

Nhưng vừa mới xoay người đã bị người ta ôm thắt lưng, “Là nó đói.”

Nói xong, An Mộc liền cảm nhận được phản ứng gì đó đằng sau lưng, một cái gì đó cứng rắn vững vàng.

An Mộc lập tức đỏ bừng mặt, cô vội xoay người hay tay vung lên, “Chú, hôm nay ‘đi cả’ đến thăm em!”

Phong Kiều nghe vậy nhướn mày lên, “Thật sao?”

“Thật, so với vàng còn thật hơn đó!”

Nhưng giây tiếp theo, cô lại bị người đàn ông túm vào lòng, rồi bị người ta bịt miệng.

Nụ hôn của anh nhỏ nhẹ, vừa dịu dàng vừa chứa đầy dục vọng, nụ hôn càng lúc càng sâu, hai người đều thở dốc, người đàn ông nhìn thẳng vào mắt An Mộc, dường như muốn ăn cô sạch sẽ, “Điều kiện giữa chúng ta thì sao?”

An Mộc lập tức cạ lời.

Đúng là, cô đã nói, sẽ cho Phong Kiều “thoải mái”, người đàn ông này mới đồng ý cho cô đi đóng phim.

Nhưng hiện tại.

Ngay lúc An Mộc khốn đốn, ánh mắt Phong Kiều dừng trên tay cô.

An Mộc:.....Aaaaaa đồ háo sắc!

Sau một chút mây mưa, An Mộc xấu hổ vọt vào phong khách, lập tức đóng cửa lại, chỉ cảm thấy ngón tay mình đều run rẩy!

Ngày hôm sau, An Mộc bị điện thoại của Diệp Đồng Đồng đánh thức.

Cô mơ mơ màng màng vớ lấy điện thoại rồi áp lên tai, chợt nghe đối phương nói, “Mau lên weibo mục giải trí!”

An Mộc sững sốt, lập tức lên mạng, một dòng màu đen mờ mờ đập vào mắt cô: Bạn gái bí mật của Ảnh đế Dung Trạch lộ diện!

Phía dưới có ảnh, một tấm trong số đó rõ ràng chụp được góc nghiêng gương mặt của cô!

Phản ứng đầu tiên của An Mộc không phải là mình nên làm gì bây giờ, mà là.....Xong đời rồi! Đại Ma Vương sẽ giết cô mất!

Vì Đại Ma Vương đồng ý cho cô đi đóng phim, một trong những điều kiện chính là không được có scandal với nam minh tinh!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Đúng là tự tìm đường chết!

Edit: Phong Nguyệt

A a a a!

Thật là muốn chết!

An Mộc bực bội gỡ đầu tóc đến rối loạn lên, chính là nhìn xem thời gian, nên rời giường đi đến đoàn phim, vì thế lặng yên không một tiếng động rửa mặt sạch sẽ, trộm mở cửa phòng ra.

Vô luận như thế nào, trước chạy đến đoàn phim rồi tính sau.

Bên ngoài thực an tĩnh, hiển nhiên Đại ma vương đang nghỉ ngơi.

An Mộc nhón mũi chân, xuống lầu, lấy túi xách của mình, một hơi chạy đến cửa, mở cửa phòng ra liền xông ra ngoài.

Chờ đến khi ngồi trên xe taxi để đến đoàn phim, lúc này cô mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Trên đường, An Mộc rút cuộc nhớ tới, muốn chạy nhanh nên chưa gọi điện thoại cho người đại diện, lập tức cầm lấy điện thoại, nhấn số gọi đi, điện thoại vang thật lâu mới được kết nối, giọng nói của Ngôn Phi Thần, không mang theo nửa phần mộng lung(ngay ngủ), hiển nhiên đã thức dậy lâu rồi.

“Ngôn lão sư, ta.....”

“Chuyện của cô, ta đã biết.” Ngôn Phi Thần dừng một chút, giọng nói bình thản như cũ, “Rốt cuộc sao lại thế này?”

Nghe giọng nói trầm ổn xuống, trong lòng của An Mộc hoảng loạn lên, rốt cuộc cũng bình tĩnh lại.

Lão sư Ngôn Phi Thần cũng không có vừa lên tới liền chỉ trích cô, cũng không có hoài nghi cô ôm đùi của anh, mượn cơ hội lãng xê.

An Mộc cảm thấy cái loại phương thức chung đụng này thực thoải mái, nếu như đem sự kiện ngày hôm qua nói một lần, cũng quá xấu hổ đi, dứt khoát liền nói, “Dung lão sư giúp ta một việc rất gấp đi, sau đó ta cũng chỉ là đơn thuần mời anh ta ăn một bữa cơm, không nghĩ tới sự tình sẽ nháo thành như vậy.”

“Liền đơn giản như vậy?”

“Vâng.”

Ngôn Phi Thần trầm mặc một chút, “Mễ Kỳ đã chạy đến thành phố C, cô ấy sẽ giúp cô xử lý một ít sự tình, hiện tại, cô nên làm gì.”

An Mộc lập tức nhẹ nhàng thờ ra, ừ một tiếng.

Cô muốn trở thành, người siêu việt giống như Hạ Tâm Băng, liền không thể dựa vào scandal, đặc biệt là không thể cùng Dung Trạch có nửa phần hiểu lầm.

Bằng không, về sau trên người cô liền treo cái danh hiệu “Bạn gái cũ của Dung Trạch”, cô ở bên trong giới nghệ sĩ, về sau không siêu việt bằng Dung Trạch, thì làm sao có thể siêu việt bằng Hạ Tâm Băng?

An Mộc vừa đến đoàn phim, liền nhận thấy được ánh mắt của mọi người chung quanh, lập tức thờ dài.

Cô chỉ muốn diễn tốt một bộ phim thôi mà, thế nhưng mọi chuyện thật là khó!

Mọi người trong đoàn phim, ánh mắt đảo quanh nhìn trên người của An Mộc, lập tức thu hồi ánh mắt về.

Về mặt của mấy người kia tựa hồ muốn nói: Ai nha chúng ta cái gì cũng không biết nga ~ chúng ta chỉ là nhân viên công tác thôi~

An Mộc thờ dài, đi vào bên trong phòng hóa trang, hôm nay chuyên viên trang điểm đối với cô đều rất khách khí, một mực cung kính.

Ni Mã, cùng Dung Trạch có quan hệ, vị này chính là muốn tạo tiết tấu thêm đồ mà!

Hứa Lộ bên cạnh, thấy An Mộc, nhấp môi cười, “Đường Hạ, không nghĩ tới cô cùng Dung lão sư lại có quan hệ như vậy! Ngày hôm qua trong nhà có người bệnh không thể theo chúng ta ăn cơm, hóa ra là có người khác mời!”

Một câu, làm người chung quanh đều dựng lỗ tai lên nghe chuyện bát quái.

Lúc này, trợ lý tiểu Dung rốt cuộc ai nha một tiếng, tiếp theo ngẩng đầu nhìn về phía An Mộc.

Chung quanh người đều nhìn về phía cô, tiểu Dung ha hả hai tiếng, “Đường Hạ, mọi người phía dưới, mừng cô không còn một mảnh. ....”

Nghe nói như thế, động tác của mọi người toàn bộ là, nhất trí quay đầu lại, sau đó cúi đầu, cầm di động, xem bát quái.

An Mộc:.....

An Mộc cũng cúi đầu, cầm di động, đăng nhập, liền có hơn một ngàn tin mật cùng @, di động thiếu chút nữa chết máy, đợi hơn nửa ngày, di động còn hung hăng chấn động, xem ra là tin mới@ lại tới nữa!

An Mộc thờ dài, fan của Dung Trạch đoán chừng mấy ngàn vạn, cô, lần này cô chết như thế nào cũng không biết!

Đường Hạ không có nhiều thời gian, bởi vì 《Đông Hoa công chúa》đã có một một số người chú ý tới, fan ước chừng có mấy chục vạn, chính là hiện tại vừa mở ra, thế nhưng lập tức liền nhiều mấy chục vạn fan!

Dù để thấy được ở trên mạng Dung Trạch có lực ảnh hưởng rất to 1

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Weibo đại chiến!

Editor: Cà Chua.

Cô vừa tiện miệng khai ra một chút, đại bộ phận hầu như phản ứng tiêu cực.

Không tính đến những người xa lạ, có một số ID quen thuộc lướt qua tầm mắt.

Hương chuối tiêu: Cái gì cơ? Nữ thần leo cao Đường Cảnh đến ôm ấp cây nhờ diễn viên Dung?

Thiên tướng tài rồi một ngày cũng chết: Tôi cam đoan đây lại là một chiêu trò trong giới giải trí, hai người này mà có quan hệ ân ái, tôi ăn tương cho các người xem!

Trân trọng mời mọi người xếp hàng khinh bỉ tôi: Nhan sắc của Đường Hạ đúng là rất nổi bật, cuối cùng thì diễn viên Dung xem chừng cũng khó qua được ải mỹ nhân! Cũng không biết lần này diễn viên Dung định chơi bao lâu?

Không nên nói lên lút: Hãy, diễn viên Dung có thể cho chúng tôi biết, công phu trên giường của Đường Hạ như thế nào không?

Phụ nữ vì xinh đẹp nên phải phẫu thuật thẩm mỹ: Nguyên Phương, làm sao bạn thấy được điều này?

Gió thổi mông lạnh: Mọi người cút hết đi! Vì điều gì không phải mà diễn viên Dung quì gối nâng váy cho nữ thần? nữ thần vạn năng!

ID Gió thổi mông lạnh này vì lời nói đó mà bị @ mấy trăm lần, mà cô ấy cũng hiểu thấu như đám người kia, bình luận qua lại, ngôn ngữ vô cùng sắc bén, nếu nhân vật chính không phải là chính mình, thật là một khoảnh khắc chiến đấu kịch liệt bất quá!

An Mộc vào trang cá nhân của chính mình, cảm thấy không thể để cho những người ít ỏi bảo vệ mình lâm vào trận chiến ác liệt kia, vì thế liền ra nhập tình hình chiến đấu.

Một cô gái trẻ ở Nam Quốc: Ủng hộ! @Gió thổi lạnh mông.

Đang chờ đợi một đám người tiến công, bỗng trong hộp thư riêng có tin nhắn đến, vừa mở ra xem, đó chính là....

Nam Quốc tiên sinh: Ở đâu.

Chỉ hai chữ thôi nhưng đã làm cho sức chiến đấu tràn trề trong An Mộc vừa dậy lên giờ đã tắt ngấm!

Đại ma vương đã sống dậy!

Nếu như đã tỉnh rồi, lại có sức lên hân Weibo, ngữ khí nói chuyện lại không thiện chí như vậy, chỉ có một khả năng: Đại ma vương đã biết!

Tay An Mộc run lên, di động thiếu chút nữa rơi xuống đất, vội vàng thoát khỏi Weibo của mình, chột dạ!

“Đường Hạ, chuẩn bị tốt chưa? tiếp theo là đến lượt tràng diễn của cô!”

Đang hoảng loạn, nghe thấy tiếng gọi của trợ lý đoàn phim, An Mộc liền tắt điện thoại, đưa cho Tiểu Dung, vội vã đi ra ngoài.

Bên ngoài, Đường Cảnh vẽ mặt đầy u ám, quanh thân toát ra luồng khí lạnh đến gai người, ánh mắt đóng băng nhìn chằm chằm nam chính Dung Trạch cách đó không xa.

Dung Trạch đang đứng dưới một chiếc dù che nắng to, trợ lý cầm một chiếc quạt điện nhỏ quạt gió cho anh ta.

Lúc này, Hứa Lộ đi đến bên cạnh Đường Cảnh, cau mày, lo lắng lên tiếng: “Đường Cảnh, anh đừng như vậy, tôi thấy Đường Hạ và Dung lão sư chắc chắn chỉ là có chút hiểu lầm thôi, Đường Hạ không phải loại người vì muốn leo cao mà không từ thủ đoạn đâu.”

Những lời này nói ra, lửa giận trong người Đường Cảnh lại càng thêm tràn đầy, không từ thủ đoạn....

Anh nghĩ tới lúc An Mộc không rõ nguyên nhân được thả khỏi đồn cảnh sát, nghĩ tới lý tưởng của An Mộc khi còn nhỏ....

Gắt gao nắm lấy cánh tay cổ trang, lồng mày Đường Cảnh nhau chặt lại.

Vì anh nhìn đến chỗ Dung Trạch ánh mắt đang sáng lên, hướng theo ánh mắt đó là bước chân của một cô gái nhỏ từ đi tới....

Ánh mắt Đường Cảnh trùng xuống, lửa giận càng tăng lên, mà bên cạnh Hứa Lộ, Đường Cảnh nhìn không tới chỗ đó, khoe môi khẽ cong lên.

Đây à cảnh mà Lý Thịnh Thế, Mị Nhi và Ngô Vương cùng diễn.

Tiếp theo phân cảnh ngày hôm qua, Mị Nhi có dăm ba câu nặng lời với thái tử Lương Đệ, thái tử Lương Đệ tức giận rồi đi, Ngô Vương đem bộ mặt rú rú đi ra.

Ngô Vương ý muốn đùa giỡn Mị Nhi nhưng bị Mị Nhi phản ứng lại.

“Nghe này, nàng rút cuộc cũng chỉ là một tí thiếp mà thôi!” Ngô Vương lạnh giọng hăm lức “Còn muốn ở lại Lí phủ thì biết điều mà ngoan ngoãn phối hợp với bốn vương đi, bốn vương chỉ cần ra hiệu cho Lý Thịnh Thế là ta muốn người, hần còn dám không cho?”

Mị Nhi nghe nói như thế, trong lòng vô cùng hoảng loạn, lại bị Ngô Vương chạm vào đúng vết thương sâu nhất.

Nàng chỉ là một tí thiếp không được sủng ái, Lý Thịnh Thế không thích nàng, cho nên, Ngô Vương mở miệng nói với Lý Thịnh Thế như vậy, Lý Thịnh Thế.....Sẽ thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Đại Ma Vương đến rồi!

Editor: Quý Quý

Lúc này cô hy vọng Lý Thịnh Thế sẽ tạo ra một tình huống thật đẹp, nhưng lại cảm thấy e ngại, sợ Lý Thịnh Thế sẽ cho cô một lựa chọn thương tâm, cảm xúc đang không được tự nhiên, chỉ bằng một ánh mắt, cô khiến cho mọi người theo dõi đều bị cuốn theo, nhân viên xung quanh đều bị cô hấp dẫn.

Sau đó, Ngô Vương đột nhiên bước lên trước, một tay ôm hông cô, một tay đỡ gáy, hung hăng hôn cô!

An Mộc cứng đờ người.

Nụ hôn này vốn đã được loại khỏi kịch bản, nhưng giờ phút này....

An Mộc ra sức giãy dụa, nhưng Đường Cảnh lại giữ cô rất chặt, đầu lưỡi đảo qua tàn sát trong miệng cô, mang theo lửa giận đè nén đã lâu.

A!!

Hôm nay anh nổi điên cái gì vậy?

An Mộc ra sức đấm sau lưng anh, nhưng Đường Cảnh vẫn không hề buông cô ra, An Mộc khó thở, cắn đầu lưỡi Đường Cảnh!

“A!” Đường Cảnh hô nhỏ một tiếng, rút cuộc cũng nói lỏng vòng tay.

Đạo diễn Lý đằng sau máy quay cũng sửng sốt, quan sát hiệu ứng trên màn ảnh, anh không hề mở miệng ngăn cản.

“Chát!” An Mộc hung hăng giáng một cái tát lên mặt Đường Cảnh!

Nét quyến rũ trên người cô biến mất sạch sẽ, chỉ còn lại sự sắc bén lạnh lẽo, làm Đường Cảnh ngây người ngơ ngàng.

An Mộc nhìn thẳng vào anh, đang muốn răn dạy mấy cậu, chỉ thấy anh đột nhiên cười tà ác, “Chỉ là một cơ thiếp nhỏ nhoi lại mạnh mẽ vô cùng! Dám đánh bốn vương, lá gan không nhỏ! Người đâu, mau bắt nàng ta lại cho bốn vương!”

An Mộc trong lòng kinh ngạc, nếu Đường Cảnh vẫn muốn nhập vai, cô sẽ phối hợp, kinh hoàng lùi về sau hai bước, nhưng vì bất cẩn dẫm lên góc váy của mình, toàn bộ thân thể cô đổ về phía sau.

An Mộc dở khóc dở cười, không ngờ hôm nay lại bị xấu mặt trước nhiều người như vậy.

Nhưng đúng lúc này cô lại rơi vào một lồng ngực vững chắc ôn hòa.

Sau đó, một giọng nói dịu dàng như không mất đi khí phách vang lên, “Ngô Vương, Mị Nhi nhà ta sao dám đắc tội với ngài? Làm ngài tức giận đến như vậy?”

Ngô Vương bước lên, túm lấy cánh tay Mị Nhi, “Người tới thật đúng lúc, bốn vương nhìn trúng nàng ta, ban nàng cho ta, người nghĩ sao?”

Ngôn Vương và Lý Thịnh Thế ánh mắt chạm nhau, cảm giác tóe lửa bắn ra bốn phía.

Mọi người xung quanh đến thờ mạnh cũng không dám, căng thẳng dồn hết sự chú ý vào những gì đang diễn ra.

Bầu không khí kì dị này cũng xuất hiện thật đúng chỗ!

Đạo diễn Lý là một người rất tinh ý, đương nhiên biết phản ứng hóa học của mấy người này vô cùng tốt, hơn nữa vì sự kiện weibo, mới có thể tạo ra

được hiệu ứng này, nhưng cảnh quay đang diễn ra rất tốt, anh cũng chưa muốn can thiệp.

Đạo diễn Lý vô cùng hài lòng, thậm chí xúc động đến mức bàn tay cầm kịch bản còn hơi run run.

Giữa bối cảnh, Lý Thịnh Thế đối mặt với Ngô Vương không chút kiêng dè, khí thế bức người, “Ngô Vương mạnh mẽ cường đại cơ thiếp của bản quan, bản quan không dám không theo, nhưng trong nhà bản quan chỉ có mỗi một nhân vật xuất chúng như vậy, Ngô Vương muốn cướp đi, bản quan cũng không ngại cầu kiến Hoàng thượng đòi lại về!”

“Ngươi...” Ngô Vương cả giận nói.

Lý Thịnh Thế chớp mắt, “Xin Ngô Vương can trọng!”

“Cắt!” Đạo diễn Lý lên tiếng, cảnh quay này cuối cùng cũng kết thúc.

Xung quanh bùng nổ những tràng vỗ tay vang dội.

Nhưng rất nhanh những âm thanh đó liền biến mất hoàn toàn, làm An Mộc hơi sững sờ, nhìn theo ánh mắt mọi người, liền nhìn thấy từ đằng xa, một thân hình cao lớn đang chậm rãi đi tới, khí thế mười phần, khiến cho mọi người không tự giác đứng thẳng người chăm chú nhìn theo.

Mà An Mộc khi nhìn rõ là ai đang tới, toàn thân lập tức cứng đờ.

Chỉ thấy Phong Kiều vừa đi vừa vỗ tay, khóe miệng nhếch lên đến độ cong nguy hiểm nhất, “Diễn xuất không tồi.”

Ánh mắt sắc lẹm kia đảo qua An Mộc!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 223: Thổ phỉ Phong Kiều!

Editor: Tuna

Diện mạo của Phong Kiều, nhất định không thua bất kì nam minh tinh nào ở đây!

Hơn nữa anh lại thập phần khí thế, chỉ xuất hiện ở nơi người khác không với tới, chỉ cần nhìn thấy hình bóng của anh cũng sẽ làm cho người khác không tự chủ được mà dừng lại mọi thứ để nhìn ngắm anh.

Bước đi ưu nhã, khi anh bước ra từ sân vắng, thần thái tựa như một vị vua xuất tuần vậy!

Anh cứ như vậy, từng bước từng bước một đi đến trường quay, mọi người không tự chủ được mà tách sang hai bên nhường đường cho anh.

Mọi người kinh hô tò mò nhìn anh.

Người đàn ông này... là ai?

Phong Kiều cũng coi như là nhân vật phong vân trong làng giải trí, Thái tử gia của FAE, là đại minh tinh nổi bật độc nhất vô nhị.

Chỉ đáng tiếc là, hành tung của Phong Kiều vô cùng bí ẩn, cho nên đám Paparazzi trên cơ bản là không thể nào moi được tin tức từ anh, đương nhiên, dư luận cũng căn bản là không dám đưa tin của anh.

Nhưng Phong Kiều tuyệt đối là con cưng của truyền thông, thậm chí trên mạng còn có riêng một đàn fan riêng, đơn giản là năm đó có người chụp ảnh sự kiện ở FAE, sau đó đưa lên mạng, cuối cùng thì thu về được một đám fan, bọn họ chính là cảm thấy anh thật quá khốc, đẹp trai đến ngây người.

Trên mạng, bọn họ đặt cho anh một cái biệt danh cực kì dễ thương: Phong Phong.

Nhưng tần suất Phong Kiều hấp thụ ánh sáng mặt trời quá thấp nên fan cũng không có quá nhiều.

Nhưng mà!

Không nhiều thì mà cũng có đến mấy chục vạn!

Đương nhiê, weibo của Phong Kiều là một cái weibo ảo, anh chưa bao giờ thật sự có một cái weibo tư nhân!

Xung quanh một mảng yên tĩnh, có người nhận ra anh, kích động mà hô to một tiếng:

“Thái tử gia! Phong thiếu! Phong Kiêu! Anh ta là Phong Kiêu!”

Một câu kinh hô rất nhỏ, nhưng vì hội trường lúc này rất yên ắng nên tiếng nói này đã truyền đến tai mỗi người ở đây.

Có thể nói, cảm giác của mọi người bây giờ là: sấm nổ bên tai!

Phong Kiêu!

Trời ạ, không nghĩ tới đại tổng tài FAE, Thái tử gia lại tự mình đi đến nơi này!

Lúc này, Thượng Quan Vũ đi theo Phong Kiêu cũng lộ đầu ra, anh ta cười tươi với An Mộc một cái, trên mặt mang theo biểu tình cực rõ: Tự giải quyết sao cho tốt nhé!

Tiếp theo, Thượng Quan Vũ giới thiệu đạo diễn Lý với Phong Kiêu”

“Lão đại, đây là đạo diễn Lý.”

Lúc này mới nhìn về phía đạo diễn Lý:

“Đạo diễn Lý, đây là lão... Ách, Phong tổng, lúc này Phong tổng có chút việc gần đây, thuận đường qua nơi này xem xét.”

Lý Đông Thịnh đã sớm nghe qua đại danh của Phong Kiêu, tuy rằng lấy địa vị của Lý Đông Thịnh bây giờ, không nhất thiết phải khom lưng cong gối với nhà đầu tư, nhưng Phong Kiêu này, chính là loại người cao không với tới!”

Không có biện pháp!

Phong gia quá dã man!

Hiện nay giới giải trí có hai bá chủ, một là FAE hai là Ánh Sao.

Nhưng mọi người ai cũng biết, năm đó lão đại của FAE xuất thân từ hắc đạo, là băng đảng lớn nhất năm sáu năm về trước, tuy rằng bây giờ đã rửa tay gác kiếm, nhưng FAE vẫn hành sự theo một tue thái thô phi như xưa.

Cho nên, dù muốn hay không giới truyền thông cùng giới nghệ sĩ đều phải cấp mặt mũi cho FAE.

Lý Đông Thịnh đầy nghi hoặc, tuy rằng hạn mục này là do FAE đầu tư, nhưng với bọn họ, một trăm triệu đầu tư chế tác này cùng lắm chỉ là một hạn mục cỡ nhỏ, vậy, tại sao Thái tử gia lại đến nơi này làm gì?

Lý Đông Thịnh vẫn giữ mặt cười như cũ, đi tới, duỗi tay ra với Phong Kiêu:

“Phong Tổng, hân hạnh.”

Phong Kiêu luôn là người kiêu ngạo cuồng vọng chưa bao giờ nể mặt ai, lúc này, khóe môi câu lên, vươn tay ra đối với Lý Đông Thịnh:

“Đạo diễn Lý, chào ông, mấy bộ phim ông làm đạo diễn, tôi đều có xem qua, đúng thật là không tồi.”

Đạo diễn Lý lập tức cứng đơ.

Mẹ nó! Ông làm điện ảnh đến nay, tuyệt đối đều là tinh phẩm trong tinh phẩm, thế mà lại bị tên hậu bối từng này tuổi đánh giá là: không tồi??

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 224: “Anh Phong, chào anh, tôi là Đường Hạ

Editor: Quý Quý

Nghĩ thì nghĩ vậy, đạo diễn Lý cũng chỉ là cười xấu hổ, không nói gì thêm.

Chào hỏi đạo diễn Lý xong, Thượng Quan Vũ liền cười hờ hờ tiếp đón mọi người, “Nào, để tôi giới thiệu cho Phong tổng một chút.”

Thượng Quan Vũ vừa nói xong, toàn bộ diễn viên đến từ FAE lập tức đi tới, Thượng Quan Vũ bắt đầu từ nhân vật lớn nhất là Ngô Tư Tư, sau đó là Hứa Lộ, cuối cùng là Đường Cảnh.

Ngô Tư Tư chào hỏi, Phong Kiều cũng cho cô chút thể diện, gật gật đầu.

Về phần Hứa Lộ, liếc mắt một cái coi như chào hỏi, làm cho Hứa Lộ đang đầy mặt nhiệt tình hết sức khó xử.

Lúc này Thượng Quan Vũ nhủ thầm, “Phong tổng, vị này là tiểu sinh xuất sắc của FAE của chúng ta năm nay, Đường Cảnh.”

Nói xong liền dẹt sang một bên bộ dáng như xem kịch vui, haha, vừa rồi Đường Cảnh dám cưỡng hôn chị dâu nhỏ, còn đứng lúc vị Lão đại nhìn thấy, không biết Lão đại muốn xé nát cái miệng anh ta hay muốn giết phứt luôn đây?

Chắc chắc, có trò hay xem rồi! Vì sao tâm trạng lại vui vẻ như vậy? Ài, lâu rồi không thấy Lão đại cho ai ăn hành! Hưng phấn-ing~~~

An Mộc thu hết phản ứng này vào trong mắt, tên Thượng Quan Vũ này đúng là vô lại!

Tuy Đường Cảnh vừa rồi cưỡng hôn mình, nhưng dù sao anh cũng là anh họ mình, nhà họ An đã nợ nhà họ Đường rất nhiều, An Mộc rất không muốn anh bị ai đó giận chó đánh mèo, lập tức đưa mắt tràn đầy thỉnh cầu nhìn Phong Kiều, ý như đang nói, “Chú, tha cho anh ấy đi.”

Đường Cảnh nhếch môi.

Ánh mắt anh dừng trên người Phong Kiều rất phức tạp.

Lần trước, người đàn ông đưa An Mộc ra khỏi cục cảnh sát, ...anh đã mơ hồ có ấn tượng.

Nhưng giờ phút này, không hiểu sao anh ta lại xuất hiện ở đây, càng làm suy đoán của anh thêm được củng cố.

Đường Cảnh siết chặt nắm tay.

Trước kia chưa từng gặp Phong Kiều, anh vẫn cảm thấy ông nội đã nói quá, một người đàn ông mới có 28 tuổi thì có thể lực với ai?

Nhưng bây giờ....

Chỉ cần nhận ra bá khí tỏa ra quanh anh ta, Đường Cảnh không thể không nói rằng người đàn ông này làm cho người ta phải e ngại.

Nhớ đến An Mộc ngay bên cạnh, Đường Cảnh không do dự tiến lên trước, đưa tay ra trước Phong Kiều, “Phong tổng, xin chào, nghe danh đã lâu.”

Tầm mắt Phong Kiều rơi xuống bàn tay kia.

Không hiểu sao ánh mắt Phong Kiều nhìn bàn tay đó mơ hồ khiến cho mọi người xung quanh có một loại cảm giác Phong tổng dường như muốn bóp nát bàn tay này.

Trái tim An Mộc đồng thời nhảy dựng lên.

Ước chừng 5s, Phong Kiều bỗng nhiên quay đầu nhìn cô, khóe môi nhếch lên.

An Mộc lập tức cảnh giác.

Xong rồi, không phải Phong Kiều muốn công khai chuyện quan hệ với cô chứ?

Cô cắt môi, rụt cổ lại, ương ngạnh nhìn chằm chằm vào mắt Phong Kiều, lắc đầu thật khế, vẻ mặt thỉnh cầu.

Nếu cô dựa vào Phong Kiều mà thăng tiến, cũng chẳng khác gì dựa vào Dung Trạch mà thăng tiến, trên người cô vĩnh viễn bị đánh dấu chủ quyền của Phong Kiều, cô sẽ vĩnh viễn không vượt qua được Hạ Tâm Băng.

Cô siết nắm tay, ra hiệu cho Phong Kiều xong, liền cúi đầu nhưng dáng vẻ thì quật cường cố chấp, không ngại thể hiện quyết tâm của mình với anh.

Phong Kiều nhủ thầm, mặt đánh lại, môi hé ra dường như muốn nói chuyện, An Mộc lại ngẩng phắt đầu lên, tùm tùm cười nhanh chân bước lên phía trước, “Anh Phong, xin chào, tôi là Đường Hạ, hân hạnh được gặp anh.”

Người khác là nghệ sĩ của anh, cho nên xưng hô một tiếng Phong tổng, nhưng An Mộc thuộc Hoa Nghi, không liên quan gì đến Phong Kiều, nên có thể xưng hô bình thường.

Lời này nói ra, An Mộc có chút không dám nhìn thẳng vào mắt Phong Kiều.

Nếu ánh mắt có thể giết người, An Mộc cảm thấy không biết mình bây giờ đã chết bao nhiêu lần rồi!

Nhưng cô lại chủ động bắt tay Phong Kiều.

Vốn Phong Kiều cố tình không để ý đến Đường Cảnh, giờ phút này tình cảnh của anh đang hết sức khó xử.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 225: Ba người đàn ông cùng diễn! Phong Kiều nổi giận!

Edit: Phong Nguyệt

Vào đúng thời điểm này, An Mộc xông lên, gần nhất, dời đi lực chú ý của mọi người, giảm bớt xấu hổ cho Đường Cảnh. Thứ hai..... Động tác của mọi người cùng nhất trí mở to hai mắt nhìn.

Ai nha, ngày thường xem cô ta rất đáng tin cậy a, thế nhưng Phong tổng vừa đến, lại chân chó như vậy?

Chẳng lẽ là..... Muốn thông đồng với Phong tổng?

Thượng Quan Vũ ở bên cạnh, càng kinh ngạc tròn mắt đều rơi xuống.

Ni Mã!

Đây là đang làm cái gì?

Lão đại cùng chị dâu thế nhưng gặp mặt làm như không quen biết?

Hơn nữa, lão đại liên như vậy dễ như trở bàn tay buông tha cho cái đám người can đảm dám khinh bạc chị dâu?

Ánh mắt của Phong Kiều lạnh lùng, không nghĩ tới vật nhỏ này, kêu Phong tiên sinh thuận miệng đến như vậy? Hơn nữa, cô cứ như vậy không hy vọng người khác biết quan hệ của bọn họ?!

Phong Kiều ngăn chặn lửa giận trong lòng, đi lên phía trước một bước, lời nói có vẻ hùng hổ dọa người, “Đường Hạ? Không có nghe nói qua. Cái công ty nào?” “Không có nghe nói qua?”

Năm nay 《 Đông Hoa công chúa 》 cũng không có nổi bật gì!

Tuy rằng vị trí của cô không lớn, cũng không đến mức không có nghe nói qua loại tình trạng này.

Trong lòng của An Mộc lập tức thờ ra một hơi, Phong Kiều rõ ràng nhắm vào cô!

Có thể hết lần này tới lần khác, ai bảo cô giờ phút này đuối lý? Một hơi này, chỉ có thể miễn cưỡng nuốt xuống.

Phong Kiều nói một câu, mọi người chung quanh mọi đều cúi thấp đầu xuống, trong lòng vì An Mộc mà lau vệt mồ hôi.

Đẹp!

An Mộc cướp nhân vật của FAE, Thượng Quan Vũ tới muốn chen ép nhưng làm không được, cho nên Phong tổng tự mình lên sân khấu?!

Ách.....

Như vậy xem ra, hậu đài của Hứa Lộ rốt cuộc là có bao nhiêu lớn a?

Còn có, FAE đến tận cùng là muốn nâng cô ta mà?

Không thể không nói, não của mọi người mở rộng ra, sức tưởng tượng thật là quá phong phú!

An Mộc không lo lắng ý nghĩ của mọi người chung quanh, bị hỏi như vậy, chỉ có thể ngoan ngoãn trả lời: “Ta là Hoa Nghi.”

Phong Kiều cười nhạo, lại nhìn về phía Lý đạo, “Cho nên, Lý đạo đây là thích vận dụng người mới?”

Nói xong, con mắt hẹp dài của anh hơi híp híp, “Chính là ta thấy, kỹ thuật diễn của cô không được tốt lắm.”

Một câu như hiểu biết, một câu như chửi bới, làm hiện trường càng lạnh ngắt như tờ.

Lý Đạo xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

Bắt quá là cái nữ nhân vật số 3, như thế nào FAE lại coi trọng như vậy?

Đầu tiên là phải tới một cái Thượng Quan Vũ không đủ, thế nhưng Đại lão bản tự mình lên sân khấu?

Sớm biết rằng, ông sẽ không tự tạo phiền toái lớn như vậy!

Mất mặt lớn nhất lại là An Mộc, giờ phút này một câu cũng không dám nói.

Phong Kiều này rõ ràng, đem lửa giận của Đường Cảnh, chuyển dời đến trên người của cô!

Đúng lúc này, Dung Trạch tiến lên một bước, đứng ở giữa hai người Phong Kiều và An Mộc, đối với Phong Kiều vươn tay ra, “Phong tổng, đã lâu không gặp.”

Ách.....

Cái này là tình huống gì vậy?

Các vị nhân viên công tác, càng kinh ngạc.

Cho là vì Đường Hạ nên Đường Cảnh mới xuất hiện, hiện tại, Dung Trạch lại vì An Mộc mà xuất hiện?

Ai nha nha!

Trong phim quan hệ của ba người càng không minh bạch, hiện thực, quan hệ càng khẩn trương a!

Một đám người nín thở, có gian tình! Mà là có gian tình thật là lớn!

An Mộc nhìn bóng dáng của Dung Trạch, cũng ngẩn ngơ.

Vị này đột nhiên xông là có ý tứ gì?

Ô ô ô!

Là không ngại tình huống trước mắt không đủ loạn sao?!

Phong Kiều tuy rằng châm chọc cô vài câu, nhưng dựa vào sự hiểu biết một chút của cô về anh, Phong Kiều ít nhất trước mặt người khác, sẽ không làm cái gì quá lớn.

Nếu chủ nhân của sự tình trên Weibo lại xông lên kích thích một chút nói.....

Tuy rằng Dung ảnh để ở trong này địa vị không bình thường, nhưng Phong Kiều buồn hãn như vậy, không nhất định sẽ cho Dung ảnh để mặt mũi a!

A a a! Lúc này tình huống càng không xong!!

An Mộc khẩn trương nhìn về phía Phong Kiều, sợ lửa giận của Phong Kiều nổi lên, trực tiếp rút vốn ra khỏi bộ phim « Chìm nổi »!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 226: Tôi không nghĩ rằng giữa chúng ta có tình bạn!

Editor: Cà Chua.

Còn vui sướng nổi khi được đóng phim điện ảnh không đây!

An Mộc cúi đầu, đã chắc chắn làm cho Phong Kiều tức giận rồi, giờ lại chuẩn bị đã kích Dung Trạch.

Những người xung quanh không biết đến sự lợi hại của Phong Kiều, đều đứng ngóng chờ xem kịch hay.

Nhưng ngoài dự kiến của An Mộc.....

Đôi mắt Phong Kiều nhú lại, chỉ dừng lại một giây, liền vươn tay về phía Dung Trạch: "Đã lâu không gặp, gửi lời hỏi thăm của tôi đến anh trai anh."

An Mộc: ..... Đây là tình cảnh huynh đệ gặp gỡ sao?!

Phong Kiều và Dung Trạch quen nhau sao?

Phong Kiều còn quan tâm đến người anh trai của Dung Trạch?

Dung Trạch hiện giờ ở Hoa Hạ, đúng là muốn vươn tới đỉnh cao của giới giải trí, mối quan hệ đúng là không tồi.

Dung Trạch lại cười: "Không ngờ Phong tổng lại xuất hiện ở đây, quả là vinh hạnh của đoàn phim"

Nói tới đây, anh ta chỉ về phía phòng nghỉ bên cạnh: "Hay là tới đó ngồi một chút?"

Dung Trạch mời, Phong Kiều không từ chối, anh liếc An Mộc một cái, gật đầu, sao đó Dung Trạch liền đưa vị đại thần này tới phòng nghỉ.

Dáng hình Phong Kiều rời khỏi đoàn phim, mọi người đều tự nhiên thở hắt ra một hơi dài.

Ngay cả An Mộc cũng cảm thấy lòng nhẹ nhõm hơn hẳn.

"An Mộc, cảm ơn..."

An Mộc vừa mới thả lỏng, phía sau liền có một giọng nói truyền đến, nghĩ đến nụ hôn vừa rồi trong cảnh quay, cả người An Mộc cứng đờ, cô không quay đầu lại, chỉ cảm thấy xấu hổ.

Đúng lúc này, lại có một giọng nói nhẹ nhàng truyền tới: "Đường Hạ, Phong tổng... Có phải đã quá thích cô rồi không?"

An Mộc quay đầu liền nhìn thấy vẻ mặt lo lắng của Hứa Lộ.

Những người nhân viên cộng tác xung quanh cũng tự nhiên dựng lỗ chân lông khi nghe thấy thông tin quái gở này.

Thái độ vừa rồi của Phong tổng, thực rõ ràng là không thích An Mộc mà.

Ai nha nha, thật là làm cô gái nhỏ này phải lo lắng rồi!

Hứa Lộ lo lắng thở dài: "Haiz, đều là tại tôi, nhân vật nữ số 3 này, kì thật ai diễn chả được, tôi không nghĩ đến công ti lại coi trọng như vậy, Đường Hạ, việc chung là việc chung, việc riêng là việc riêng, việc tư là việc tư, hi vọng chúng ta không vì nhân vật này mà có gì hiểu lầm, ảnh hưởng đến tình bạn giữa hai ta."

Chà....

Nghe thấy khẩu khí này có chút giả nhân giả nghĩa.

Như là vô tội, như là bao dung, tâm can không có bất cứ toan tính gì quả thực là ôn nhu, sẵn sàng người khác!

Giờ mình mà có ý kiến gì với cô ta là gây thù chuốc oán sao?

Những lời này, từng câu đều thực sự khiêm tốn, nhưng nếu nghĩ sâu một chút, tất cả đều mang hàm ý thăm dò... rõ ràng là muốn chèn ép mình!

Hẳn là chủ ý của Hứa Lộ, lúc này nhiều người như vậy, cô ta nghĩ mình sẽ giữ cho cô ta chút thể diện, sẽ không mạnh bạo phản ứng lại cô ta, cho nên mới thừa cơ nhân tiện chế nhạo mình!

An Mộc bĩu môi, khoe miệng cong lên, quay đầu nhìn Hứa Lộ: "Hứa lão sư, tôi không cảm thấy giữa chúng ta có tình bạn nào cả ~"

Một câu đầy kiêu ngạo khiến sắc mặt Hứa Lộ cứng đờ!

Khoe miệng An Mộc ngưng cười, đi về phía trước một bước để tiến sát vào cô ta, thấp giọng mở miệng: "Hơn nữa, tôi cũng không ngờ mặt cô lại dày như vậy."

Nói xong liền nhìn đến sắc mặt trắng nhợt của Hứa Lộ.

Đúng vậy, trong FAE cô ta là nhân vật có vai trò như thế nào, chính cô ta cũng không rõ.

Tuy rằng không rõ Phong tổng tại sao lại tới đây, người khác có thể đoán rằng, cô ta rõ ràng biết, tuyệt đối không phải vì chính mình!

An Mộc chớp mắt một chút, lui về phía sau một bước, cũng không thèm nhìn Đường Cảnh, trực tiếp rời đi.

Tới phòng nghỉ, bởi vì hôm nay không có suất diễn của cô, cho nên cô tẩy trang, đang định gửi tin nhắn cho Mễ Kỳ hỏi xem cô ấy đi đến đâu rồi, liền

nhận được điện thoại của Mễ Kỳ.

“Tôi đến ngay đây, vừa rồi người đại diện của Dung Trạch, Tuệ Ti gọi điện cho tôi, chờ tôi tới rồi, chúng ta cùng nhau ngồi xuống thảo luận một chút. Đường Hạ, tôi nói trước là cô phải có mặt.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 227: Trái ôm phải áp, cảm giác thế nào?

Editor: Tuna

An Mộc cười gât đầu:

“Được, tôi đây đi ra ngoài đón.”

Ngắt điện thoại, An Mộc liền đi về hướng đoàn phim, cô cảm thấy có chút đau đầu.

Người quản lý chính là để giải quyết các vấn đề của cô, nhưng mà cấp bậc của cô bây giờ còn chưa thể có người quản lý riêng được, cho dù là có ký hợp đồng với Ngõn Phi Thần lão sư thì trước mắt mọi chuyện vẫn để cho Mễ Kỳ giúp cô xử lý, hơn nữa, theo như cô biết, thủ hạ của Mễ Kỳ cũng là đem theo bảy tám người mới.

An Mộc thở dài, cô biết là mình đã gây họa rồi. Từ phòng nghỉ đi ra, cô vừa đi được hai bước bỗng nhiên bị người tóm chặt!

An Mộc hoảng sợ, còn chưa kịp la lên liền có một bàn tay ấm áp bịt miệng của cô lại!

Tiếp theo liền kéo cô vào nhà vệ sinh!

Phanh!

Cửa phòng bị khóa, vang lên một tiếng cạch! Lúc này người đàn ông mới buông cô ra, tiếp theo, một cổ áp lực cùng thanh âm giận dữ truyền đến:

“An Mộc, vừa rồi trái ôm phải áp, cảm giác thế nào?”

Trái ôm phải áp?

Là nói lúc cô cùng Đường Cảnh, Dung Trạch diễn cảnh cướp người sao?

Ô ô ô!

Con mắt nào của anh thấy tôi trái ôm phải áp? Rõ ràng tôi là người bị hại có được không?

Người đàn ông này, lại đánh đổ bình dấm chua rồi?

An Mộc xoa xoa tay mình, nhìn người đàn ông đang lửa giận ngút trời, trong lòng tuy thấp thỏm nhưng trên mặt lại cười hi hi nói lái sang chuyện khác:

“Chú út, hôm nay anh tới là để khảo sát sao?”

Phong Kiều đứng trước mặt cô, sắc mặt âm tang bất định, đôi mắt hẹp dài lóe ra ánh sáng khiếp người, thân hình to lớn đem cô áp đến bên bờ bồn rửa mặt. An Mộc cảm thấy hoảng loạn vô cùng.

Nghe thấy cô nói, khóe môi Phong Kiều câu lên, anh vươn ngón tay thon dài của mình đặt lên môi cô:

“Vừa rồi, cảm giác thế nào hả?”

Độ ấm của ngón tay, dán lên môi cô, xoa xoa nắn nắn làm cho An Mộc cảm thấy bầu không khí thật ái muội.

Bất quá.....

Cái gì mà cảm giác thế nào?

An Mộc sững sốt, cuối cùng mới phản ứng lại, người đàn ông này là nói cảnh hôn lúc này của cô đi!

An Mộc lập tức dờ khóc dờ cười:

“Chú út, đó là diễn thôi mà, tòi...”

Lời còn chưa nói xong đã thấy người đàn ông áp bách xuống một luồng áp lực:

“Tôi nói rồi, tôi không thích người khác động đến đồ của tôi, em nghe không rõ sao?”

An Mộc theo bản năng nhướng người lên, hiểu? Hiểu cái rắm!

An Mộc cảm thấy cô bây giờ không biết phải nói gì cả!

Thân là một nữ minh tinh hiện đại, cảnh hôn cùng giường chiếu là chuyện hết sức bình thường, cũng bởi vì đây là một bộ phim cổ trang cho nên yêu cầu đối với cảnh tình yêu nam nữ không quá nghiêm khắc, cho nên mới nhắm một mắt mở một mắt! Nếu như là đóng cảnh hiện đại, chắc chắn phải lên giường! Thân là ông trùm ngành giải trí, chút chuyện còn con này chẳng lẽ Phong Kiều không biết?”

An Mộc trừng to mắt, tức giận nhìn Phong Kiều, cô cảm không bao giờ có thể nói đạo lý với người đàn ông này!

Chính là!!!

Cổ tình là cô lại không dám to tiếng với anh, không còn cách nào khác, ai bảo anh ta là người lo cơm ăn áo mặc cho cô làm chi?

An Mộc cười hắc hắc:

“Chú út, tôi hiểu rồi, lần sau chắc chắn sẽ không làm như vậy nữa!”

Miệng cam đoan nhưng lời này cô đã nói quá nhiều rồi!

Cũng không biết người đàn ông có tin những lời này hay không, nhưng ánh mắt anh bỗng nhiên trầm xuống, tầm mắt nhìn chăm chăm môi cô, tỏ vẻ dò hỏi:

“Rửa sạch rồi?”

Ách...

“Chú út, anh xem, tôi đã sớm tẩy trang, đã sớm rửa sạch sẽ rồi, anh yên tâm. ...ngô!”

Lời còn chưa nói xong đã bị người đàn ông ngăn lại!

Nụ hôn của anh, bá đạo lại dã man, găm cắn môi của cô, đầu lưỡi duỗi thẳng mà xâm nhập, mang theo áp lực của lửa giận, dùng sức quấn quýt.

An Mộc cảm thấy môi của cô sắp bị hút đi rồi, đau đến hít hơi, mơ hồ không rõ, nói:

“Chú út...”

Một bên kêu, một bên lại dùng tay chặn lại người đàn ông.

Anh rút cuộc cũng buông cô ra.

An Mộc cắn môi, liền cảm giác được một cổ đau đớn!

Cái người đàn ông này!

Nhất định là muốn phá cô!

Khuôn mặt An Mộc tức giận đỏ bừng, nhưng tiếp theo liền trừng to hai mắt!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 228: Khác loại trừng phạt! Phong Kiều nổi giận!

Editor: Cà Chua.

Bởi vì...

Cô cảm giác được một đôi bàn tay to bỗng nhiên xốc chiếc váy cô đang mặc lên, trực tiếp hướng tới vị trí đó, sau đó hai ngón tay lần tới, vuốt ve một hồi.

“Trời.....!” An Mộc thất kinh hô lên một tiếng, sắc mặt nóng bỏng như lửa đốt, dùng sức vặn vẹo thân mình.”Chú út, anh, đừng.....Nơi này là phim trường, chú út, đừng mà....”

Người đàn ông kia đi trước một bước, hơi thở ấm áp phả đến tai cô.”Tôi luyện tập cho em tập luyện một chút cảnh giường chiếu...”

Cảnh giường chiếu.....

Cảnh giường chiếu mà phải đến mức này sao!

An Mộc muốn hét lớn lên, nhưng miệng đã bị nuốt trọn, cổ họng cũng nghẹn lại, một âm thanh âm ỷ, rên rỉ bất lực thoát ra.

Hai thân thể trực tiếp, gặp nhau thân mật như vậy nhiều lần, khoái cảm đã lên đến đỉnh điểm, người đàn ông kia biết rõ nơi nào là nơi mẫn cảm nhất trên người cô, liên tục kích thích, làm dục vọng trong An Mộc cũng tự nhiên dâng trào.

Cô nuốt nước miếng, hai tay túm chặt cánh tay người đàn ông, muốn đem tay anh ta rút ra, nhưng sức lực đó quá khỏe mạnh, sao cô có thể lay động?

An Mộc vừa thẹn, vừa giận lại vừa vô cùng sợ hãi!

Xấu hổ là thế nhưng hiện tại cô rất muốn.....

Giận là vì người đàn ông này làm vậy, chắc chắn chỉ với mục đích trừng phạt cô thôi!

An Mộc cắn chặt môi, nắm chặt hai nắm đấm, cơ thể căng lên.

Sau đó liền thấy người đàn ông kia vươn tới, cắn một miếng vào tai cô, tiếp theo lên tiếng.”Em ra rồi.....”

An Mộc:.....!!!

Câu nói mang theo dục ý lại từ miệng một người đàn ông như anh ta nói ra, càng làm cho cô thêm nổi giận.

Muốn đẩy anh ta ra nhưng cơ thể lúc nào lại không còn chút sức lực nào, cô trừng cặp mắt ướt nhìn thẳng vào anh ta.”Chú út!”

Hai tiếng vang lên là nghiêng răng nghiêng lợi nhưng lại mang theo ngậm ý, làm cho ánh mắt Phong Kiều trầm xuống.

Bất quá....nếu mình có ham muốn vật nhỏ ấy ngay lúc này, phòng chừng chính cô sẽ nổi điên mất không?

Khóe môi Phong Kiều cong lên, lúc này mới rút ngón tay ra, khóe mắt càng lộ thêm vẻ phong trần quyết liệt, từ mạnh lên người cô, quấy rầy mở miệng.”Có phải người khác trên giường diễn như thế này, em cũng sẽ phối hợp không?”

An Mộc:....”Đương nhiên là không!”

“Ngoan.”

Phong Kiều xoa xoa đầu cô, “Bây giờ tạm thời bỏ qua cho em, nếu có lần sau.....em biết hậu quả rồi đấy.”

Em biết hậu quả rồi, năm chữ thôi nhưng cũng làm cho thần kinh An Mộc căng lên.

Cô rất muốn nói, cảnh diễn hôn lúc này cũng ra rất oan uổng có được không!

Nhưng người đàn ông trước mặt thực sự quá áp đảo, làm cô không thốt ra nổi một lời nào.

Đúng lúc này, ngoài cửa lộc cộc truyền đến tiếng đập cửa.

Tâm trí An Mộc lập tức căng lên!

Khóe môi Phong Kiều cong lên, thấp giọng mở miệng.”Em nói xem, giờ nếu tôi mở cửa phòng thì sẽ thế nào nhỉ?”

Sẽ thế nào?

Bọn họ hai người quan hệ, lập tức được đưa ra ánh sáng!

An Mộc nghiêng răng.”Chú út, xin anh, đừng.....”

Phong Kiều có vẻ không hài lòng: “Em sợ bị phát hiện như vậy sao?”

Lời vừa thốt ra, hai người đề vô cùng sững sốt.

Vì lời nói của Phong Kiều lúc này chứa đựng ý trách móc... chuyện này thực sự quan trọng như vậy sao?

Khóe miệng An Mộc giật giật, ha hả ngậy ngậy cười hai tiếng.

Nhất định lòng tự trọng của người đàn ông này đã bị tổn thương, Phong Kiều là một thái tử gia, có rất nhiều người con gái muốn có quan hệ với anh ta, qua một lần là nổi tiếng, nhưng đối với chính mình, trong trường hợp này tại sao lại cảm thấy e ngại hơn là muốn công khai?

Vẫn là...

An Mộc lắc lắc đầu để thoát khỏi suy nghĩ này. Bản thân mình lớn lên cũng xinh đẹp nhưng trên thế giới này, người đẹp không thiếu, cho nên người đàn ông này sao có thể có tình cảm thật với mình được?

Chỉ vì một câu nói của anh ta mà không khí trong WC bỗng trở nên thật kì quái.

May mắn, cuối cùng tiếng chuông điện thoại của An Mộc vang lên, giải vây cho bầu không khí trong phòng.

An Mộc đẩy Phong Kiều ra, đồ mặt cúi đầu lấy điện thoại trong túi ra, nhìn qua đó là Mễ Kỳ, nhanh chóng nghe máy: “Chị Mễ, tới rồi à? Được, tôi lập tức tới đó ngay, tôi đang có chút việc.”

Gác máy, An Mộc quả là có chút không dám nhìn thẳng mắt Phong Kiều, tay chân vội vàng luống cuống nhét điện thoại vào trong túi, “Chú út, cái kia, tôi còn đang có chút công việc, tôi đi trước đây!”

Dứt lời cô liền đi về phía cửa, không thấy động tĩnh gì bên ngoài, An Mộc mới mở cửa bước ra.

Cửa phòng vừa mở, Hứa Lộ cùng An Mộc tức khắc mặt đối mặt, bốn mắt nhìn nhau.

Ánh mắt Hứa Lộ tiếp theo liền dừng trên người người đàn ông phía sau An Mộc, rồi lại nhìn cặp mắt bối rối của An Mộc...

Hứa Lộ tức khắc mở to mắt hết cỡ: “Cô, hai người...!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 229: Hứa Lộ khiếp sợ!

Editor: Quý Quý

Hứa Lộ mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt không thể tin nổi!

Hai người đồng thời xuất hiện trong toilet nữ, nói bọn họ không có quan hệ gì với nhau ai tin chứ?

Giờ phút này Hứa Lộ trong lòng đã khiếp sợ đến cực hạn!

Đột nhiên nghĩ tới vừa rồi An Mộc đã nói rằng, “Tôi không ngờ cô lại có thể diện lớn đến vậy”, lúc đó cô còn mơ tưởng Phong Kiều đến đây là vì cô, nhưng bây giờ...

Hứa Lộ chỉ cảm thấy mình như vừa ăn một cái tát!

Vậy là rõ, vì sao Thượng Quan Vũ đến đây đòi thay người nhưng cô ta vẫn có thể trở về!

Gương mặt đỏ bừng của cô ta không thể lừa được ai, nói cách khác, cô ta vừa ở trong đó câu dẫn Phong tổng?

Sao cô ta có thể không biết xấu hổ như vậy chứ?

Hứa Lộ không thể che dấu sự hâm mộ, ghen tị lẫn phần hận sâu thẳm bên trong mình, cô cắn chặt môi.

An Mộc nhìn thấy Hứa Lộ cũng ngây ngẩn cả người, phản ứng đầu tiên chính là nhìn xung quanh trái phải, xác định là chỉ có mình Hứa Lộ, mới nhẹ nhàng thở ra, sau đó cười như không cười nhìn Hứa Lộ, “Khéo như vậy à?”

Hứa Lộ nuốt nước miếng, Phong Kiều đang ở đây đương nhiên cô không dám nói gì, chỉ cười xấu hổ, “Phong tổng, tôi...”

An Mộc đột nhiên lên tiếng, “Hứa tiền bối, vừa rồi có phải cái gì cô cũng không nhìn thấy không?”

Hứa Lộ sùng sốt, không dám nhìn vào mắt người đàn ông đang đứng sau An Mộc, chỉ có thể gật đầu thật mạnh, “Đúng.”

“Tốt, vậy mời cô đứng gọn vào, tôi muốn đi ra ngoài.”

Thái độ kiêu ngạo này của An Mộc làm cho Hứa Lộ hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng cái gì cũng không dám nói!

Cô vừa đứng sang một bên An Mộc liền đi qua người cô.

Đi được mấy bước thì An Mộc đột nhiên dừng bước, quay đầu lại cười như không cười nói, “Hứa tiền bối, tôi hy vọng cô có thể quản cái miệng mình thật tốt, tôi biết cô không sợ tôi, nhưng nếu mấy lời đồn đãi truyền ra ngoài gây ảnh hưởng đến anh Phong đây, tin rằng cô nên biết hậu quả.”

Hứa Lộ nghe thấy nhất thời phát ghen!

Cô ta dám trực tiếp lấy anh Phong ra uy hiếp mình.

Lần đầu tiên cô nhìn thấy An Mộc đã không hề có thiện cảm với kiểu xinh đẹp kiêu ngạo đó, luôn luôn cô gắng chèn ép cô ta, hiện giờ cô ta lại trắng trợn uy hiếp cô như vậy.

Hứa Lộ siết chặt nắm tay, cô không phải là trẻ con không hiểu chuyện, cho nên dù cảm thấy khó khăn, cô vẫn cười nhìn về phía Phong Kiều, “Phong tổng, anh yên tâm, tôi sẽ không nói lung tung.”

Cô cam đoan xong, liền tha thiết nhìn Phong Kiều, hy vọng đối phương thức thời cho cô thêm một chút đất diễn, lập tức nhẹ giọng mở miệng, “Phong tổng, tôi nhớ rõ công ty có đầu tư một bộ phim truyền hình “Hào môn bá ái”, tôi cảm thấy vai chính vô cùng thích hợp với tôi, không biết Phong tổng có thể cho tôi một cơ hội không?”

An Mộc lập tức nhú mày.

Ôi chào!

Hứa Lộ này đúng là không lúc nào là không kiểm soát lợi ích lớn nhất cho mình.

Đáng tiếc.....

Lần này, cô ta nhìn lầm người rồi!

Cô ta nghĩ mình cam đoan trước thì Phong Kiều sẽ phải nợ cô ta một lần sao?

Quả nhiên...

Hứa Lộ đang ngập tràn chờ mong nhìn Phong Kiều, đôi mắt hẹp dài của anh nhú lại, khóe môi nhếch lên, “Cô tên là gì?”

Một câu vừa thốt ra, Hứa Lộ cứng đờ người.

Tốt xấu gì cô cũng là một minh tinh nổi tiếng, không phải tất cả mọi người đều biết, nhưng ít nhất thân là Thái tử gia của FAE cũng phải biết tên cô chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 230: Kỳ thật, ta không ngại cháu dâu nói lung tung khắp nơi

Edit: Phong Nguyệt

Bất quá, đối với Phong Kiều, không biết vì cái gì, rõ ràng đối phương đang cười, cô lại cảm thấy có chút hoảng loạn, vì thế xấu hổ cười, “Phong tổng, ta là Hứa Lộ, ta.....”

“Cho nên, Hứa Lộ, cô vừa rồi là đang uy hiếp ta sao, hử?”

Một cái hừ, thanh âm hơi dề xuống, lại làm cho người khác nghe được, lập tức cảm thấy hai chân nhũn ra!

Hứa Lộ chỉ cảm thấy toàn thân đều run lên!

Bởi vì giờ phút này, Phong tổng hơi híp mắt, bờ môi đang cong lên, giống như là Câu Hồn sứ giả của địa ngục!

Hứa Lộ lập tức nuốt ngụm nước miếng, “Phong tổng, ta, ta không phải cái này, ta.....”

“Không phải tốt nhất.” Phong Kiều đi lướt qua người cô, cũng không thèm nhìn tới cô, lập tức rời đi.

An Mộc vẫn luôn ở phía trước nhìn, tự nhiên thấy được Phong Kiều rời đi, hai chân của Hứa Lộ mềm nhũn, thiếu chút nữa té lăn trên đất, may mắn dùng tay vịn ở mặt tường.

Trong nháy mắt cảm thấy trong lòng của cô có cân bằng, nhìn xem, chính mình sợ khí thế của Phong Kiều, cái loại biểu hiện này của mình còn xem như tốt!

Đang đắc ý dồi dào, liền nghe được bên tai có giọng nói của anh, “Kỳ thật, ta không ngại cháu dâu nói lung tung khắp nơi.”

Thân hình của An Mộc cứng đờ, quay đầu lại, anh đã rời đi.

An Mộc cắn chặt răng, không biết đó là mấy cái ý tứ gì, bắt quá..... Nghĩ đến thái tử gia của FAE, cũng không ngại mấy scandal đó đi?

Lắc lắc đầu, đem chuyện này vứt ở sau gáy, An Mộc đi nhanh hai bước, đi ra bên ngoài đoàn phim, liền nhìn đến Mễ Kỳ đã đứng ở nơi đó.

An Mộc lập tức chạy chậm qua, “Mễ tỷ!”

Mễ Kỳ thấy cô, sang sảng cười, vỗ vỗ bả vai của cô, “Chạy cái gì mà chạy, xem cái khuôn mặt nhỏ đỏ lên rồi kia, không biết còn tưởng rằng mới vừa bị cường gian.”

An Mộc:..... (công tử: Mễ tỷ, ngài chân thật quá rồi!)

Mễ Kỳ cười ha ha, ôm lấy bả vai đi vào bên trong, “Tốt tốt, ta chỉ đùa một chút.

Đến nỗi vì cái gì ta phải gặp cô đầu tiên mới được, là bởi vì ta muốn trước cùng cô cùng nhau bàn bạc, cái gì kia, cô cùng Dung ảnh đế..... Anh ta có đề ý cô lợi dụng anh ta không?”

Ách.....

Đề ý sao?

Cái này An Mộc cô làm sao biết được!

Cô lắc lắc đầu.

Mễ Kỳ gạt đầu, “Chuyện này, Ngôn lão sư đã có ý tứ, là áp xuống đi, tuy rằng hiện tại cô không tính quá nổi, đáng nói lão sư thực sự xem trọng cô, chúng ta không cần phải dùng loại chuyện này xóa bỏ đầu đề, hơn nữa về sau, ừ, chúng ta không đi con đường đó nữa. Cô có ý kiến sao?”

Mễ kỳ nói thực uyển chuyển, nhưng An Mộc lập tức nghe liền hiểu rõ.

Cô lập tức có chút dờ khóc dờ cười!

Cảm tình Mễ Kỳ cho rằng, chính mình là muốn dựa vào Dung Trạch!

Hơn nữa về sau nếu Dung Trạch vứt bỏ cô, còn có thể lấy thân phận kẻ yếu tranh thủ lấy sự đồng tình của mọi người.

Dù sao Dung ảnh đế tin tức đường viên(cuộc sống) luôn luôn rất nhiều, bản thân của anh ta căn bản là không thèm để ý cái này đâu.

Mà hiện tại Mễ Kỳ đã hoàn toàn hiểu lầm, cô cho rằng chính mình cùng Dung ảnh đế hiện tại ở bên nhau.

An Mộc thở dài, “Mễ tỷ, ta cùng Dung lão sư thật là trong sạch, ta cũng sẽ không lợi dụng anh ta để lên trang đầu, trong chốc lát cùng người đại diện Tuệ tỷ nói đi, đừng làm cho bọn họ hiểu lầm.”

Mễ Kỳ xem sắc mặt ngưng trọng của An Mộc, không giống như là nói giỡn lúc này mới gạt đầu.

Mễ Kỳ gọi điện thoại cho người đại diện của Dung Trạch, Văn Tuệ, tập thể hai bên trong chốc lát sẽ triển khai cuộc họp, rốt cuộc cái loại tin tức đường viên này rất đáng giá, khả năng kỳ tiếp theo Mễ Kỳ lo không ít chuyện, muốn làm sáng tỏ cho An Mộc, yêu cầu tập thể mọi người của bên Dung Trạch phải duy trì.

Tập thể mọi người bên Dung Trạch thực vui sướng tiếp nhận kiến nghị của Mễ Kỳ, hơn nữa bởi vì người Dung Trạch này dễ dàng nháo sự, cho nên tập thể mọi người bên Dung Trạch kỳ thật vẫn luôn đi theo bên người anh, cho nên bọn họ thực mau liền hẹn gặp một giờ sau, ở phòng họp gấp mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 231: Tôi có thể tuyên bố đồng dục, tôi đang theo đuổi em

Editor: Cà Chua.

Chờ đợi một tiếng, Mễ Kỳ cùng An Mộc đi vào phòng khiến mọi người đều ngẩn ngơ.

Bởi vì...nói trước chỉ là một số người có mặt, nhưng bây giờ trong phòng họp lại chật kín người đều là toàn bộ nhân viên, có chuyện gì vậy?!

Phong Kiều ngồi ở vị trí cao nhất, phía dưới là Thượng Quan Vũ và Lý đạo diễn, đối diện hai người là Dung Trạch cũng trợ lý riêng và người đại diện của anh ta.

Cho nên lúc Mễ Kỳ và An Mộc đi vào, bước chân bỗng khựng lại một chút.

An Mộc lúng túng xấu hổ mở miệng:” Ôi, mọi người còn đang bận họp, mọi người cứ họp xong đi, hai chúng tôi đứng bên ngoài đợi một chút.”

Nói rồi cô kéo Mễ Kỳ dời đi.

Trong phòng hội nghị nhìn thấy phản ứng dờ khóc dờ cười của hai người, vẫn là Lý đại diện lên tiếng:”Chúng tôi đang đợi hai cô tới mà.”

“Hả?” Mễ Kỳ và An Mộc chưa phản ứng kịp.

Lý đạo diễn thở dài:”Dù sao cũng là tai tiếng xảy ra trong lúc bấm máy, chúng tôi cũng nên quan tâm một chút. Người đầu tư Phong tổng cũng có ý này.”

“Được thôi” An Mộc cùng Mễ Kỳ đi thẳng đến ghế, ngồi xuống nhưng vẫn không ngừng ngây ngốc.

Mễ Kỳ là tay chân của Hoa Nghị Ngôn Phi Thần, ngày thường chỉ giải quyết một số việc nhỏ, giống như An Mộc, lần đầu dính vào tai tiếng điện ảnh, nhưng cũng không nghĩ tới....thái tử gia thế của FAE cũng đến đây!

Mễ Kỳ lập tức đến thờ cũng không dám thờ mạnh, ngồi đó ngây ngốc không nói một câu nào.

Phòng họp đột nhiên yên tĩnh một lúc.

Vẫn là Phong Kiều cuối cùng phá tan không khí quỷ dị này, anh ta nhìn Dung Trạch, lên tiếng:”Anh trai anh gần đây có khỏe không?”

Dung Trạch gật đầu:”Khá tốt, lần trước tôi có nói gặp được Phong tổng, anh ấy có nói sẽ mời anh đi chơi. Nước ngoài mà sao không khí cũng không sánh bằng không khí của thủ đô mình!”

Phong Kiều gật đầu, không nói gì thêm, ngón tay gõ gõ xuống mặt bàn:”Diễn viên Dung nên chú ý đến hình tượng cá nhân một chút, tai tiếng xung quanh anh không quan trọng, nhưng cô gái đó dù sao đây cũng là lần đầu tiên.”

Lời này nói ra làm nhiều người nghe có chút khó hiểu.

Bởi vì...những lời trước còn giống như đang nói chuyện phiếm, giống như Phong tổng và anh trai của Dung Trạch là bằng hữu cơ mà?

Nhưng tại sao đột nhiên lại lạnh lùng với diễn viên Dung như vậy?

Dung Trạch đột nhiên thẳng người ngồi ngay ngắn, nhìn thẳng về phía An Mộc nói như giải thích:”Haiz, những chuyện trước kia, những chuyện đó tôi chỉ chơi bởi cho vui chứ không hề nghiêm túc.”

Lời này vừa thốt ra, đôi mắt Phong Kiều liền nhú lại:”Cho nên lần này, lại là nghiêm túc?”

Phong Kiều hẹp dài đôi mắt, phóng ra một tia sáng gai người, như đè áp lực lên toàn bộ căn phòng, đột nhiên quay đầu nhìn về phía An Mộc và Mễ Kỳ:”Em nói xem?”

Mọi người đều hướng mắt nhìn hai bọn họ, Mễ Kỳ không nói lời nào, chỉ có An Mộc căng thẳng nói:”Chuyện lần này từ đầu tới cuối là Dung lão sư và tôi bị hiểu lầm, tôi cũng không nghĩ đến việc dùng lời nói này để bác bỏ tai tiếng.”

Nói tới đây, An Mộc nhìn về phía Dung Trạch và người đại diện của anh ta, Văn Tuệ.

Văn Tuệ là người đại diện cao cấp, cùng một cấp bậc với Ngôn Phi Thần, điều này đem đến cho sự nghiệp của Dung Trạch một sự thăng tiến như điều gặp gió, không thể để sự việc lần này ảnh hưởng đến bao công sức của chị ta.

An Mộc nhìn Văn Tuệ, “Chị Tuệ, giờ nếu tôi xin lỗi thì cũng không giải quyết được gì, những chuyện xảy ra ngày hôm qua đều là ngoài ý muốn, chị yên tâm, tôi sẽ không dựa hơi Dung lão sư để đạt được sự chú ý, tôi tuyên bố về sau, các người có thể không làm bất cứ điều gì.”

Nói tới đây, cô đứng lên đối diện Văn Tuệ và Dung Trạch, cúi đầu: “Xin lỗi, tôi biết bất luận bây giờ có giải thích bao nhiêu chuyện này nhìn qua cũng là tôi đang bao biện, tôi...”

“Không liên quan.” Dung Trạch cắt đứt lời cô, nói: “Tôi nguyện ý để em lợi dụng, hơn nữa nếu em bằng lòng, tôi thậm chí còn có thể tuyên bố đồng đặc... tôi đang theo đuổi em.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 232: Hóa ra Đường tiểu thư là fan hâm mộ của Dung Ảnh đế?

Editor: Quý Quý

Lời Dung Trạch vừa nói ra, toàn bộ phòng họp lập tức lạnh ngắt như tờ!

Mề Kỳ khiếp sợ nhìn An Mộc!

Dung Ảnh đế vừa nói anh muốn công khai theo đuổi cô!?

Cho nên... buổi họp này biến thành câu nói sao?

Không hiểu sao ánh mắt mọi người trong phòng đều dồn về phía Phong Kiều.

Đương nhiên, đám người này cũng không hề đoán biết được mối quan hệ của anh và An Mộc, nhưng lại vừa bày tỏ thái độ rõ ràng, bọn họ vẫn lơ mơ cảm giác được cái gì đó.

Trái tim đạo diễn Lý muốn vọt lên tận cổ họng!

Chuyện gì đây không biết!

Không phải chỉ là một vai phụ thôi sao, sao lại phức tạp như vậy!

Thái tử gia FAE đích thân đến đây còn chưa nói, nhưng hiện giờ Dung Ảnh đế đang muốn bảo vệ An Mộc sao?

Địa vị của Thái tử gia không gì có thể làm ảnh hưởng, tên Dung Ảnh đế này muốn cả đoàn làm phim loạn đến trời long đất lở hay sao mà dám ra mặt trước Thái tử gia chứ?

An Mộc cũng bị lời này của Dung Trạch làm cho ngây người, nếu là trước kia, được chính thân tượng của mình thổ lộ, cô chắc chắn sẽ hưng phấn nhảy dựng lên. Nhưng lúc này phản ứng đầu tiên chính là nghiêng đầu nhìn Phong Kiều!

Quả nhiên, trong mắt người khác, anh vẫn luôn mỉm cười, vẻ mặt dường như không có chút biến hóa.

Nhưng đối với người quá quen thuộc Phong Kiều như cô mà nói, đã sớm nhìn ra rồi!

Người đàn ông này khoe miệng mỉm cười, độ cong còn lớn hơn trước một phần!

Anh rõ ràng vẫn ngồi bình thản, ngón tay thon dài tùy ý gõ trên mặt bàn, nhưng hơi thở ma mị xung quanh anh lại làm cho người ta toàn thân rét run!

Hơn nữa nhiệt độ trong phòng mới rồi còn đọng lại giờ liền bị giảm xuống.

Điều này có nghĩa – Phong Kiều đang nổi giận!!

An Mộc thực hận không thể tìm được cái lỗ nào mà chui xuống!

Cô nhìn Dung Trạch đầy chua xót: Dung Ảnh đế, rốt cuộc tôi đã đắc tội gì với anh chứ?

Nhưng bộ dáng này ở trong mắt Dung Trạch lại được cố tình hiểu thành.....

Dung Trạch mỉm cười, “Thực ra tôi sớm đã biết em, một năm trước tôi có tham gia một buổi hòa nhạc ở Kyoto, em cũng đã ở đó. Lúc ấy bởi vì người ngồi bên em là một người bạn của tôi, mà em thật sự rất nổi bật, từ khi đó tôi đã chú ý đến em rồi.”

Lời này vừa thốt ra, Phong Kiều bên cạnh liền âm trầm mở miệng, “Ừa, hóa ra Đường tiểu thư là fan hâm mộ của Dung Ảnh đế?”

Fan hâm mộ? Từ này qua miệng Phong Kiều được ra sức nhấn mạnh.

An Mộc, “Xin hãy nghe tôi.....giải thích.”

Rõ ràng là đang muốn nói với Phong Kiều, nhưng mà....

Dung Trạch trời sinh căn cân, hồn nhiên không phát hiện bầu không khí quỷ dị xung quanh, tiếp tục nói, “Em không cần giải thích, tôi biết em thích tôi, đừng kích động, cũng đừng ngượng ngùng, tôi là ngôi sao quốc dân, em thích tôi là chuyện bình thường, đương nhiên, em đã thành công làm cho tôi hứng thú, hơn nữa, tôi phát hiện ra rằng tôi đã.....động lòng. Cho nên, lần này tôi rất nghiêm túc.”

Nói đến đây, anh lại quay đầu nhìn Mễ Kỳ, “Chuyện thế này Ngôn tiền bối của cô yên tâm rồi chứ? Tôi không phải đang đùa giỡn với nghệ sĩ của ông ta, lần này tôi thật lòng. Nếu có thể, tôi hoàn toàn có thể phối hợp, công bố với dư luận, đương nhiên, lúc nào cũng được, cô ấy là phụ nữ nếu cảm thấy ngượng ngùng, tôi hoàn toàn có thể lên tiếng trước giải thích, nói rằng tôi coi trọng cô ấy. Ừ cứ như vậy đi, chị Tuệ, lát nữa biên tập giúp tôi một post weibo, nếu chị thấy không có vấn đề gì thì tuyên bố đi.”

Lời này vừa nói ra, phòng họp lại rơi vào trạng thái yên lặng.

An Mộc đột nhiên cảm thấy sự việc phát triển theo hướng này đã đi quá xa.

Chẳng phải bọn họ tập trung ở đây là vì muốn làm sáng tỏ những bức ảnh đó sao?

Nhưng sao lại biến thành Dung Ảnh đế tỏ tình với cô, hơn nữa còn muốn lên weibo công bố?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 233: Thì ra em muốn ả hôn!

Editor: Tuna

Mễ Kỳ cũng là trợn mắt há hốc mồm!

Cô vội quay đầu lại, nhìn về phía An Mộc:

“Đường Hạ, ý tứ của em thế nào?”

An Mộc cảm thấy, chính mình rốt cuộc cũng có tiếng nói rồi!

Cô ho khan một tiếng, nhìn thấy ngón tay Phong Kiều dừng một chút, trong lòng run sợ, nửa ngày mới mở miệng:

“Dung lão sư, tôi năm ngoái thật đúng là có đến xem buổi biểu diễn của anh, nhưng đó là bởi vì tôi đi nghiên cứu kỹ thuật diễn của anh, tôi cũng không phải.....”

“Àn, tôi biết, em cũng không phải bởi vì gương mặt của tôi mà thích tôi, mà là bởi vì kỹ thuật diễn của tôi.”

Dung Trạch đánh gãy lời của cô:

“Kỳ thật, em cho dù là em thích diện mạo của tôi, tôi cũng rất là thật vui vẻ, rốt cuộc lớn lên soái đây cũng là ưu điểm không phải sao?”

An Mộc:.....

Sắc mặt Phong Kiều rốt cuộc trầm xuống, liếc An Mộc một cái.

An Mộc tức khắc mở miệng:

“Dung lão sư, ý của tôi là, tôi, tôi không phải không thích anh, nhưng không phải kiểu thích đó.....”

“Tôi biết, loại thích này của em là yêu, có đúng không?”

An Mộc:.....

Ngón tay đang gõ xuống mặt bàn của Phong Kiều dừng lại, An Mộc cảm thấy, người đàn ông này đang có dấu hiệu bùng nổ rồi.

Đáng tiếc, Dung Trạch vẫn tiếp tục:

“Ân, tôi cũng rất yêu em a, chúng ta có thể kết hôn, thời gian do em quyết định.”

An Mộc:.....

Sắc mặt Phong Kiều hoàn toàn trầm xuống rồi, con ngươi hẹp dài, lãnh mị nhìn chằm chằm An Mộc.

An Mộc quả thực là dở khóc dở cười, cô hiện tại hoàn toàn cảm giác được cái gì gọi là như đứng đồng lửa như ngồi đồng than rồi!

Một bên, bị thân tượng của mình thông báo, không những không thích mà còn có thể làm sôi trào dư luận a!

Về phương diện khác, bị Phong Kiều dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm, cô cảm thấy chính mình đều sắp bị đông lạnh thành băng còn!

An Mộc đột nhiên cảm thấy, cùng Dung Trạch nói chuyện quả không rõ ràng, dứt khoát quay đầu nhìn về phía Văn Tuệ:

“Tuệ tỷ, tôi không muốn công bố, ách..., không đúng, là tuyên bố cùng Dung lão sư có bất luận cái gì quan hệ Weibo, tôi không muốn làm một người dựa vào người khác, cho nên.....”

“Cho nên em muốn ả hôn?”

Dung Trạch lại đem đề tài tiếp qua đi, vuốt vuốt cằm:

“Ân, cái này cũng không tồi, chắc chắn chơi rất vui.”

An Mộc có cảm giác muốn phát điên rồi!

Cô nhận thấy được ánh mắt Phong Kiều sâu hơn vài phần, cô lập tức đứng lên, dứt khoát không cho Dung Trạch mở miệng, trực tiếp nói:

“Chuyện này bản chất chính là cái hiểu lầm, Tuệ tỷ, tôi sẽ phát biểu thanh minh, nếu có fan club, các người muốn phát biểu thanh minh cũng có thể, không nói cũng được, đã gây hiểu lầm cho mọi người, tôi thực xin lỗi.”

Nói xong một tràn, lúc này cô mới ngồi xuống.

Sau đó, khoe mặt dư quang ngấm ngấm Phong Kiều, thấy anh sắc mặt chuyển hoãn, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Kỳ thật, cô cứ như vậy nói thẳng ra, cũng không phải chuyện tốt lành gì!

Dung Trạch dù sao cũng là nam thần quốc dân, nháo ra tai tiếng, cô mà thanh minh sẽ khiến cho người ta nghĩ là cô chường mắt Dung Trạch, như vậy thực dễ dàng đắc tội một đồng fan trẻ tuổi của Dung Trạch.

Chính là, chuyện này nếu để Dung Trạch đứng ra thanh minh, thì sẽ giống như người ta đang giúp đỡ cô, vậy An Mộc cô sẽ thiếu đối phương một ân tình.

An Mộc thở dài, hiện tại chỉ có thể như vậy.

Nhưng không nghĩ tới lời này nói ra, Phong Kiều liền mở miệng, thanh âm quanh quẽ, mang theo vẻ nghiêm túc khi đàm luận công việc:

“Đạo diễn Lý bắt quá mời các người hai cái ăn bữa cơm, các người ở cùng một cái đoàn phim, đương nhiên là cùng nhau đi qua, có đúng không?”

Đạo diễn Lý nghe nói như thế, đầu tiên là sửng sốt, nhưng chợt liền phản ứng lại:

“Đúng đúng, ngày đó tôi mời hai người họ đi ăn cơm, là bởi vì có một đoạn kịch muốn thêm vào, như thế nào liền làm ra loại chuyện này? Ngày mai tôi sẽ ở diễn đàn của đoàn phim phát biểu thanh minh.”

“Ân, cứ như vậy đi.”

Phong Kiều đứng phắc lên:

“Tôi đi trước.”

Nói xong, anh liếc An Mộc liếc mắt một cái, lập tức đi ra ngoài.

Sự tình giải quyết phi thường nhanh chóng, chờ đến Phong Kiều rời khỏi phòng họp, An Mộc nhìn Dung Trạch, còn có chút xấu hổ, lập tức lôi kéo Mễ Kỳ, hai người đứng lên cúi đầu thật sâu với Dung Trạch:

“Dung lão sư, không có việc gì nữa, chúng tôi cũng nên đi rồi.”

Nói xong, liền lặng lẽ trốn.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 234: Chú mà ca hát nhất định sẽ siêu cấp đẹp trai

Editor: Quý Quý

Đến khi An Mộc rời khỏi phòng họp, Dung Trạch còn chưa hồi phục tinh thần, một lúc lâu sau mới mở miệng, “Cho nên, tôi vừa bị cự tuyệt?”

Văn Tuệ nhìn Dung Trạch dở khóc dở cười.

Con người này về phương diện tình cảm vẫn là có vấn đề, muốn an ủi anh vài câu nhưng anh đã ngẩng đầu lên, “Cô ấy còn nhỏ nên thận trọng, cũng đúng, chuyện tình cảm nhà trai vẫn nên chủ động, tôi hẳn là nên tăng tốc theo đuổi.”

Văn Tuệ.....

So với sự mơ hồ của Dung Trạch, đạo diễn Lý đến giờ còn mơ hồ hơn.

Phong tổng không có vẻ gì là thích An Mộc cả, nhưng biện pháp giải quyết được đưa ra sao anh lại cảm thấy dường như là đang giúp An Mộc?

Phong tổng rốt cuộc có ý gì?

Không để ý đến mấy người ở lại miên man suy nghĩ, rời khỏi phòng họp rồi, An Mộc liền thở hắt ra, nhìn Mễ Kỳ, tuy biết bây giờ hẳn là nên chiều đãi cô ấy. Nhớ đến Phong Kiều rời đi dường như đã liếc mắt nhìn cô một cái, An Mộc vẫn là nên đề phòng, đưa Mễ Kỳ đến phòng khách sạn của mình, sau đó liền ra bãi đỗ xe.

Trong bãi đỗ xe, có một chiếc Bentley dài vẫn đậu ở chỗ này.

An Mộc sai bước đi tới, cửa xe liền mở ra, cô nhanh nhẹn như mèo liền chui vào.

Vừa ngồi xuống lập tức tươi cười đầy mặt, “Chú, cánh tay anh không sao chứ?”

Vì bị thương nên hôm nay Phong Kiều chỉ dùng một cánh tay, tay kia vẫn tự nhiên buông xuống.

Mất nhìn người vừa vào xe, câu đầu tiên là quan tâm đến mình, sắc mặt Phong Kiều vốn khó coi, lúc này mới dần ra một chút.

Đôi mắt hẹp dài nhướng lên, giọng nói trầm khàn vang lên, “Ca hát thì đẹp mắt lắm sao?”

An Mộc nhất thời không biết nói gì, cô chỉ biết người này nhất định bắt lấy chủ đề này không tha!

Cô liền mở miệng thề thốt, “Khó coi lắm, không đẹp đâu! Nhưng nếu là anh hát cho em nghe, chắc chắn rất đẹp!”

Thượng Quan Vũ ở ghế trước phì cười. Đáng tiếc, sau lưng anh lập tức bị một cái liếc mắt sắc lẹm đảo qua, lập tức ngậm chặt miệng.

An Mộc không để ý hai người này vừa có chuyện gì với nhau, chọn đúng lúc này nói, “Ài, nói đến ca hát, chú, chúng ta biết nhau lâu như vậy rồi, em chưa bao giờ nghe anh hát, nhưng không cần nghe cũng biết, chú đẹp trai như vậy, giọng nói lại có mị lực như vậy, ca hát nhất định cũng vô cùng dễ nghe, trên đời này, vốn không có chuyện gì mà anh không làm được đúng không?”

Phong Kiều sắc mặt cứng đờ, nhưng An Mộc vốn đã nhìn ra sự biến hóa nho nhỏ này.

Anh hừ lạnh một tiếng, đổi đề tài, “Về sau không được dính vào scandal nữa.”

“Yes, sir.” An Mộc ưỡn ngực thi lễ với Phong Kiều, bộ dáng vô cùng lạnh lợi, làm cho Phong Kiều sa sầm, yết hầu giật giật.

An Mộc hôm nay không còn cảnh quay nào, cho nên trực tiếp theo Phong Kiều về nhà.

Phong Kiều giống như Hoàng đế, vừa mới vào nhà cô liền tung tăng cởi quần áo giúp anh, thay quần áo trong nhà xong, Phong Kiều đột nhiên túm lấy cô đi về phía nhà tắm, khiến An Mộc muốn nhảy dựng lên.

Người này vô cùng thích nhà tắm thì phải? Máy lần rồi, đều là ở trong toilet!

Nhưng mà.....

“Chú, đi cả của em còn chưa đi.” An Mộc yếu ớt mở miệng nhắc nhở.

Phong Kiều nhìn cô bằng ánh mắt quái dị, sau đó nhếch môi lên, “Anh chỉ muốn đi giải quyết thôi, em nghĩ đi đâu vậy?”

An Mộc lập tức đỏ bừng mặt!

“VẬY em ra ngoài.”

“Cánh tay anh bị thương.” Người đàn ông nhả ra mấy chữ.

An Mộc phải mất một lúc lâu mới hoàn hồn, ý anh là chỉ muốn cô giúp anh giải quyết?

Cái tên này!

Sao có thể vô si đến vậy?

Aaaaaaaaaaaaa

Cô thực sự muốn điên luôn!

Đúng lúc này chuông điện thoại vang lên như giải cứu cô, cô chạy ra khỏi phòng tắm, “Chú, em đi nghe điện thoại.”

Số lạ. Nhưng cô vừa bắt máy thì nghe thấy một giọng nói lạnh lùng truyền đến, “An Mộc, là Hạ Tâm Băng, mẹ đang ở C thị muốn gặp con một lát.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 235: Đền bù tình cảm mẹ con, yêu cầu hẹn trước?

Edit: Phong Nguyệt

“Lịch trình của ta kín hết rồi, ngày mai ước chừng buổi sáng từ 11 giờ 30 đến 12 ta chỉ có nửa tiếng thôi, cô có thể tới tìm ta, địa điểm là.....”

An Mộc cảm di động trong tay, đột nhiên nắm chặt.

Từ năm đó cô cùng cha rời khỏi kinh đô, đi vào thành phố C, liền không còn gặp mặt Hạ Tâm Băng, nhiều năm như vậy, cô vẫn luôn biết Hạ Tâm Băng thay đổi, xinh đẹp giống như tuổi trẻ, nhưng Hạ Tâm Băng, lại rất có khả năng căn bản là không quen biết cô đi?

Khóe môi của cô cong lên, nghĩ đến trước vài lần cùng với bà ấy không thoải mái, lạnh giọng cự tuyệt: “Thật không tiện, ta không rảnh.”

Nói xong, bà ấy liền cúp điện thoại, bên kia điện thoại đột nhiên mở miệng, “Bà đang giận ta sao?”

Giọng nói lạnh lùng, không có nửa phần nhận sai giọng nói, ngược lại lộ ra một cảm giác cao cao tại thượng, loại ngữ khí này, liền dường như nói An Mộc cô là người không hiểu chuyện, tùy hứng cuồng vọng.

Trong lòng co rụt lại, An Mộc nheo nheo mắt, “Hạ nữ sĩ, có lẽ ta với bà không quen. Gặp lại!”

Nói xong, cô trực tiếp cúp điện thoại!

Nói không đau lòng, là giả, nhưng nếu Hạ Tâm Băng thật muốn cô đền bù cảm tình mẹ con mấy năm nay, tại sao có thể lấy một loại thái độ việc công xử theo phép công, cùng chính mình hẹn gặp lúc 11 giờ 30?

Cô nhìn đi động, bủi môi, tâm tình có chút áp lực.

Từ trên ban công trở lại phòng khách, liền phát hiện Phong Kiều đã trở về, giờ phút này ngồi ở trên sofa trong phòng khách nhìn cô, “Điện thoại của ai?”

An Mộc dừng một chút, không nghĩ gạt người, nhưng lại không nghĩ nói những việc này, mở miệng trả lời: “Không có liên hệ gì.”

Nói xong, cô cúi đầu, cảm xúc trước sau tăng lên không nổi, “Chú nhỏ, hôm nay ta không thoải mái, ngủ trước.”

Cô mỗi lần nhắc tới mẹ, đều là ngày hôm sau đau đớn nhiều nhất, hơn nữa tâm tình khó chịu nhất.

Đôi mắt hẹp dài của Phong Kiều hẹp nhìn cô, gật gật đầu.

Kính ngạc Đại ma vương lại dễ nói chuyện như vậy, nhưng An Mộc như cũ chui vào phòng ngủ.

Cô vừa mới tiến vào phòng ngủ, Phong Kiều sử dụng cánh tay không bị thương, liền gỡ một chút mặt bàn, chợt cảm lấy di động gọi điện thoại cho Vệ Uy, “Vừa rồi có người gọi điện thoại cho An Mộc, tra là ai.”

Cô từ khi nghe điện thoại, tuy rằng tận lực biểu hiện thập phần nhẹ nhàng, nhưng khổ sở tựa hồ muốn khóc ra tới.

Phong Kiều phát hiện, chính mình thế nhưng có điểm không nghĩ xem bộ dáng này của cô.

Cúp điện thoại, anh xoa xoa cái trán, vẫn là thích cô linh hoạt như là một con tiểu hồ ly.

.....

Sáng sớm hôm sau, An Mộc muốn đi đến đoàn phim, vừa ra đến trước cửa, Phong Kiều thế nhưng cảm lấy áo khoác đi ra ngoài.

An Mộc kính ngạc, “Chú nhỏ, cánh tay của chú có tốt không, lại muốn đi ra ngoài sao?”

Vốn dĩ cực độ phản cảm người khác truy vấn hành trình của mình, Phong Kiều nghe nói như thế, thế nhưng có cảm giác được một cổ ấm lòng, lập tức gật gật đầu, “Có người trưởng bối tới, yêu cầu ta đi gặp một chút.”

An Mộc cùng anh đi ra ngoài, thời điểm đang muốn hướng cổng lớn của biệt thự đi ra ngoài, nghe được giọng nói từ phía sau, “Trở về.”

Bước chân của An Mộc dừng lại, “A?”

Phong Kiều nhướng mày, “Lên xe.”

An Mộc chớp đôi mắt một chút, “Chú nhỏ, chú muốn đưa ta?”

“Ừ, cùng nhau đi.” Nói xong, Phong Kiều thêm một câu, “Tiện đường.”

Bởi vì cánh tay của Phong Kiều bị thương, cho nên gần đây nhất tài xế của Phong Kiều, là Thượng Quan Vũ.

Thượng Quan Vũ ngồi ở ghế lái xe, nhìn xuyên qua cửa sổ xe thấy được An Mộc, lập tức cười tùm tùm chào hỏi: “Chị dâu!”

Sau đó huyt sáo một tiếng, “Hôm nay chị dâu thật xinh đẹp!”

“Cảm ơn.” An Mộc khách khí trả lời.

Bởi vì không hiểu biết sinh hoạt của Phong Kiều, cho nên An Mộc đối với cấp dưới của Phong Kiều, đều thực khách khí.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Hôm nay là sinh nhật diễn viên Dung?

Editor: Cà Chua.

Thượng Quan Vũ cười hắc hắc: “Không khách khí.”

Xe chuyển bánh, ba người ngồi trong xe đều không thể nào mở lời.

Trong lòng An Mộc chỉ nghĩ đến sự tình Hạ Tâm Băng ở thành phố C, hiwn nữa đi đường xa như vậy chắc chắn rất mệt, cho nên tâm trạng cũng vì đó mà đi xuống.

Phong Kiều vốn khó hiểu, còn Thượng Quan Vũ tuy nhiên lời nhưng cũng không thích nói chuyện phiếm nên cũng chỉ có thể trầm mặc.

Hình như Thượng Quan Vũ cũng cảm thấy không khí trong xe có phần đi xuống, vì vậy cũng tùy tiện lên tiếng: “À đúng rồi, hôm nay là sinh nhật diễn viên Dung, tối nay đoàn phim chúng ta liên hoan một bữa đi.”

Nghe nói như thế, An Mộc ngẩng phắt đầu lên: “Cái gì cơ? Thật vậy sao! sao tôi lại quên mất điều này nhỉ!”

Bởi vì Ngôn Phi Thần và Dung Trạch là hai diễn viên nam mà cô kính nể nhất, cho nên sinh nhật của hai người này cô nhớ rất rõ.

Nhưng bộ dạng cuống quýt vừa rồi của An Mộc lại làm cho không khí trong xe tức khắc trầm xuống, An Mộc lập tức cảm thấy vô cùng xấu hổ, quay đầu lại, quả nhiên thấy Phong Kiều đang nhìn mình, ánh mắt vô cùng âm trầm.

An Mộc: .....

Phong Kiều nheo nheo mắt, bỗng nhiên mở miệng: “Tôi nhớ rõ ngày hôm qua Dung Trạch có nói... ần hôn?”

An Mộc nhanh chóng xua tay giải thích: “Chú út, anh đừng hiểu lầm, thời gian ở bên anh, tôi sẽ tuyệt đối tuân thủ những giao ước trước đó của hai ta, tuyệt đối sẽ không quan hệ nam nữ bừa bãi!”

Những lời này hình như tự mình hiểu lấy thì hơn thì phải?

Nói như vậy Phong Kiều đã chắc chắn vừa lòng chưa?

Cô cảm thấy khi vừa nói xong câu nói này, áp suất trong xe tại sao lại càng xuống thấp như vậy?

Khuôn mặt Phong Kiều trở nên lạnh lùng.

Trước kia An Mộc cảm thấy anh ta không cười cũng không đáng sợ lắm, anh ta mà cười tươi mới càng làm cho người ta cảm thấy khủng bố.

Nhưng giờ phút này An Mộc lại cảm thấy phút tám lạng phút nửa cân. ....anh ta dù có cười hay không cũng đều làm cho người ta cảm thấy khủng bố!

Điều mình vừa cam đoan có điểm nào không vừa ý anh ta vậy?

Trời ơi!

Quả nhiên lòng dạ người đàn ông này sâu tựa đáy biển mà!

Vất vả lắm mới tới được chỗ đoàn phim, An Mộc từ trên xe nhanh chóng nhảy xuống: “Chú út, hẹn gặp lại.”

Ngay sau đó cô giống như muốn chạy trốn hung thần, nhanh chóng tọt luôn vào đoàn phim.

Phong Kiều nhìn theo bóng dáng cô, hẹp dài con mắt, lộ ra một tia sáng lạnh lẽo.

Cô ấy vừa nói cái gì? Cái gì mà thời điểm chúng ta đang ở bên nhau. ...

Hay là cô gái nhỏ này vẫn nghĩ chính mình muốn thoát ra cũng không được?!

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng, phía trước Thượng Quan Vũ này giờ luôn quan sát anh qua kính chiếu hậu, vẻ mặt tò mò của anh ta làm cho Phong Kiều không nhịn được, lên tiếng: “Anh nói xem, để giữ chân một cô gái, biện pháp tốt nhất là gì?”

“Có con!” Thượng Quan Vũ tức khắc mở miệng: “Cô gái đó mang thai, liền có tình mẫu tử hình thành, vì con, nửa bước cô ấy cũng không rời đi!”

Có con?

Phong Kiều đã hiểu.

“Còn có hôn nhân.” Thượng Quan Vũ lại lên tiếng, “Hôn nhân cũng có thể giữ chân một cô ấy!”

“Ai nói tôi muốn giữ chân cô ta?” Phong Kiều đột nhiên mở miệng phản đối làm cho Thượng Quan Vũ có chút kinh ngạc, “Sao cơ? Lão đại, anh chẳng phải...”

“Hừ, nhiều chuyện quá!”

Thượng Quan Vũ:.....

Xe từ đoàn phim vòng một vòng tròn thật lớn, cũng có thể coi như Phong Kiều tiện miệng nói ra những lời đó, dần dần cũng đã đến lúc xe đến nội thành, Phong Kiều lại mở miệng “Vừa rồi anh nói, hôm nay là sinh nhật Dung Trạch sao?”

Thượng Quan Vũ nhanh chóng trả lời: “Lão đại, anh không phải là muốn nhằm vào anh ta đó chứ? Anh trai anh ta chính là người đứng đầu của tổ chức 3K, chúng ta đối với bọn họ luôn luôn nước sông không phạm nước giếng, giờ cũng chỉ vì hấn theo đuổi cô ấy, có cần phải như thế không?....”

Lời nói ắt đột nhiên bị ánh mắt sắc bén của Phong Kiều cắt ngang.

Thượng Quan Vũ tức khắc im lặng.

Lão đại xưa nay làm việc đều suy xét rất ổn thỏa, lần này chắc hẳn cũng suy xét kỹ để không đắc tội với anh Dung, lại có biện pháp hiệu quả để trừng trị Dung Trạch.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 237: Sự trừng phạt của Phong Kiều: Mãi mãi không được lên trang nhất!

Editor: Tuna

Nửa ngày, Phong Kiều đột nhiên mở miệng:

“Cậu nói xem, trong giới giải trí này ai có thể đưa ra tin tức còn thu hút hơn cả Dung Trạch?”

Thượng Quan Vũ tức khắc mở miệng:

“Lão đại, ở giới giải trí, Dung Trạch đã thuộc Hoa Hạ nhất ca, nếu muốn đưa tin tức còn hot hơn của anh ta thì chỉ có tin tức của anh thôi.”

“Tôi?”

Phong Kiều nhướn mày.

“Đúng vậy, lão đại, anh không biết sao? Trên weibo anh có đến tận mấy chục nghìn fan, hơn nữa bởi vì anh quá mức thần bí, cho nên phạm là tin tức của anh vừa ra tới, nhất định sẽ bị giới truyền thông đưa lên đầu đề!”

Phong Kiều rừ mắt, tự hỏi một chút, tiếp theo mở miệng:

“Ân, chốc nữa cậu công bố với bên truyền thông, liền nói..... Tôi muốn kết hôn.”

Ách.....!

Nghe thấy tin tức này, Thượng Quan Vũ sốt ruột, dầm phanh lại, bánh xe tức khắc cùng mặt đất ma sát, phát ra âm thanh bèn nhọt.

“Lão đại, anh nói cái gì a?”

Thượng Quan Vũ quả thực hoài nghi lỗ tai mình bị hư rồi!

“Cậu không nghe lầm?” Phong Kiều lạnh như băng liếc mắt nhìn anh.

Thượng Quan Vũ tức khắc nuốt ực nước miếng:

“Vậy, kia anh rốt cuộc muốn nữ lang tin đồn là.....”

“Ân?”

Phong Kiều nghi hoặc ngưng mi.

Thượng Quan Vũ tức khắc phổ cập cho anh:

“Là thế này, anh là một trong hai người đứng đầu nhanh giải trí, trước mắt là người duy nhất thích hợp truyền tai tiếng, cho nên trên mạng gọi anh là Thái tử gia, chỉ cần là cô gái từng có quan hệ với anh, đều bị xưng là kiều nữ lang, đương nhiên cho tới nay, cũng chỉ là bắt gió bắt bóng có mấy cái có kiều nữ lang.....”

Người thừa kế của Ánh Sao, chỉ có hai người con gái, con gái lớn hiện giờ mới mười ba tuổi, mà tổng tài của Ánh Sao cùng phu nhân quan hệ đặc biệt tốt, trên cơ bản không nháo ra cái gì tai tiếng, cho nên không có gì tin tức nào giá trị để khai quật.

Có thể nói, Phong Kiều hiện tại chính là đỉnh núi của toàn bộ giới giải trí: Thái tử gia.

Phong Kiều nheo nheo mắt, nửa ngày, mở miệng nói:

“Chim sẻ biển phượng hoàng, tên họ, bảo mật.”

“Được rồi!”

Thượng Quan Vũ nói tới đây, đột nhiên ý thức được cái gì:

“Lão đại, này, anh muốn liên hệ ngay hôm nay không?”

Phong Kiều nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh:

“Không ổn sao?”

Thượng Quan Vũ mở to hai mắt nhìn, liên tưởng tới đoạn đối thoại lúc trước, đột nhiên liền hiểu rõ, cuối cùng hoảng sợ rụt rụt cổ:

“Cho nên lão đại, anh đây là muốn..... Dung ảnh để về sau vĩnh viễn lên không được đầu đề?!”

Phong Kiều không nói chuyện, chính là ngậm đồng ý.

Thượng Quan Vũ tức khắc rụt rụt cổ, đột nhiên liền cảm thấy..... Lão đại thật sự là quá khủng bố!

Đối với một người nghệ sĩ mà nói, cho dù có anh trai là lão đại, nếu không phải sợ dân chúng đối với khuôn mặt mình miễn dịch, thì chỉ sợ hận không thể mỗi ngày đều được lên trang nhất.

Hiện tại..... Dung ảnh để đắc tội lão đại, lão đại thế nhưng dùng dao nhỏ cắt thịt, muốn một chút ngược.

Có tin tức của lão đại, sinh nhật Dung ảnh để làm sao có thể lên trang nhất?!

Muốn lên trang nhất đã không dễ, nay có cơ hội lại bị đè ép, Dung ảnh để chắc chắn sẽ rất buồn bực a!

Ô hô, dung ảnh để, tự cầu nhiều phúc đi.

Ở đoàn phim

“Ắc xì..... Ấc xì!”

Dung Trạch hất xì hai cái.

Bên cạnh Ngô Tư Tư tức bước đi lên:

“Như thế nào, đêm qua mộng xuân quên đắp chăn à?”

Dung Trạch một phen đẩy cô ra:

“Cô mới quên đắp chăn, này khẳng định là có người nhớ tôi đó.”

Nói xong câu đấy liền nhìn thấy An Mộc đi vào đoàn phim, ngay lập tức ánh mắt anh sáng lên, Ngô Tư Tư ở bên cạnh nhìn thấy, nhấp miệng cười, nhưng phần lớn cũng là vì mừng cho cái tên bạn già này.

Nói thật, Dung Trạch cũng vì do gia thế, thành danh tương đối sớm, năm ấy 27 tuổi cũng đã trở thành ảnh đế, chính là, thân là bạn tốt của anh, lại phát hiện Dung ảnh để tuy rằng tai tiếng không ngừng, nhưng lại chưa hề thật sự quen bạn gái.

Cho nên hiện tại, thật vất vả tên này mới coi trọng một người, cô làm bạn thân, phải giúp đỡ một chút mới đúng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 238: Đường Hạ, em nhất định phải đến

Editor: Quỳ Quỳ

Đang xa, An Mộc bước vào trường quay liền đi về phía phòng hóa trang, đúng lúc nhìn thấy đám người Hứa Lộ cũng bước vào đó.

Đi vào liền nhìn thấy tập ba năm người tụ tập, đang thảo luận cái gì đó vô cùng náo nhiệt.

“Tán gẫu chủ đề gì mà vui vẻ vậy?” An Mộc nhìn thấy Tiểu Dung, tự nhiên hỏi rồi ngồi xuống trước gương.

Tiểu Dung nghiêng đầu quay lại, hai mắt sáng lên, “Đường Hạ, nghe nói hôm nay là sinh nhật Dung Ảnh đế, ôi chao, anh ấy vừa mời Đường Cảnh đến dự party! Cô nói xem anh ấy liệu có mời chúng ta cùng tham gia không?”

“Hảo huyền!” trợ lý nhỏ của Hứa Lộ lên tiếng, “Cô mà có cái thẻ diện đó sao?”

Từ khi biết về mối quan hệ giữa An Mộc và Phong Kiều, hôm nay rõ ràng là cô ta không dám nhắm vào cô rồi.

Nhưng Hứa Lộ không ra mặt thì trợ lý của cô ta vẫn công kích như thói quen, nhìn thấy An Mộc thì cười lạnh, “Đường Hạ, quan hệ của cô và Dung Ảnh đế cũng không tầm thường, vậy cô hẳn sẽ được mời đến tiệc sinh nhật riêng tư của anh ấy?”

Buổi tiệc tối nay cũng là một loại tiệc tượng trưng ho thân phận, chỉ có những người cùng đẳng cấp với bọn họ thì mới có thể được mời.

Tiểu Dung nghe vậy lập tức nói, “Đường Hạ và Dung Ảnh đế cũng có vẻ thân thiết, chắc chắn là đã được mời rồi, Đường Hạ, cô được mời rồi đúng không?” Đôi mắt sáng ngời lên nhìn An Mộc chăm chú.

An Mộc nhất thời cảm thấy có chút xấu hổ.

Haizz hôm qua cô vừa mới cự tuyệt Ảnh đế, cũng không biết Dung Trạch có tức giận không.

Thấy vẻ mặt của cô, mọi người trong phòng lập tức hiểu ra, trợ lý Hứa Lộ cười lạnh một phen, “Chị Hứa của chúng tôi còn chưa được mời thì sao đã đến lượt cô ta chứ?”

Huống hồ scandal hôm qua đoàn làm phim đã ra thông báo chính thức, đạo diễn tìm hai người ăn com, chắc chắn Dung Ảnh đế chán ghét An Mộc lợi dụng hình ảnh của anh để tự lăng xê cho mình, đạo diễn không có cách nào đành ra mặt hòa giải.

Trợ lý bĩu môi, người như cô ta mà còn muốn dây dưa với Dung Ảnh đế, đúng là không biết tự lượng sức mình!

Hứa Lộ chuyên tâm trang điểm, nghe nói vậy cũng không mở miệng.

Cô thực sự ghen tị với An Mộc muốn chết!

Nếu An Mộc đã có quan hệ với Phong Kiều, Dung Ảnh đế khẳng định sẽ thức thời không để ý đến cô ta.

An Mộc không phải muốn chính mình ngậm miệng lại sao? Đúng lúc An Mộc bị người ta hiểu lầm Dung Ảnh đế chán ghét vứt bỏ, cô lại không đứng ra giải thích chẳng phải càng hay sao?

Huống chi!

Trong đoàn làm phim này, ngoài Dung Trạch, Ngô Tư Tư, Đào Nhạc Hạo ra thì chỉ còn mình là Đường Cảnh là tiền bối, nhưng Dung Ảnh đế mời Đường Cảnh mà không mời cô thì đúng là quá không nể mặt cô rồi!

Hứa Lộ siết chặt nắm tay.

Trợ lý nhìn vẻ mặt của cô, lời nói ra càng khó nghe hơn, “Có người muốn dựa vào danh tiếng của Ảnh đế, cũng nên đừng có lộ liễu quá, nếu không trộm gà không được còn mất nắm gạo, sau cùng bị người ta chán ghét, đề đến nước muốn quay phim chụp ảnh cũng không được!”

Nói xong, trợ lý liền oai vệ ngẩng cao đầu, đi chọn quần áo cho Hứa Lộ.

Tiểu Dung bên cạnh và mấy người có quan hệ tốt với Đường Hạ an ủi cô, “Đường Hạ, không sao đâu, Dung Ảnh đế quanh năm suốt tháng thiếu gì scandal, một cái sọt cũng đựng không xuể, chuyện nhỏ như vậy chẳng sợ bọn họ nói gì.”

An Mộc cười khỏ gật đầu.

Mấy người này đều không ngờ, mấy lời chế nhạo vừa dứt, Ngô Tư Tư liền bước vào, trợ lý của Hứa Lộ nhìn thấy cô lập tức sáng mắt lên, “Chị Tư Tư!”

Giọng nói lập tức trở nên ngọt ngào, “Chị tới mời chị Hứa sao? Chị ấy đang thay đồ!”

Hứa Lộ vội vàng đi ra, nhưng không ngờ Ngô Tư Tư chỉ nhìn cô mỉm cười rồi quay đi chỗ khác, “Đường Hạ, tối nay bọn chị mở party, em nhất định phải đến!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Minh tinh tự hội

Editor: Quỷ Quỷ

Lời này vừa nói ra, toàn bộ phòng hóa trang rơi vào im lặng.

Ánh mắt mọi người không hề tập trung vào An Mộc, ngược lại dồn cả vào Hứa Lộ!

Hứa Lộ cũng cứng đờ người, dù luôn giữ thái độ đúng mực, giờ phút này cũng lộ ra chút thất thố!

Cô cứ tưởng Ngô Tư Tư tới là để mời mình, nhưng kết quả là...

Cảm giác bị cô lập, bị lừa đi này....

Hứa Lộ cảm thấy khó khăn đến tận cùng!

Ngô Tư Tư dường như không nhận thức được không khí khác biệt trong phòng, cười tủm tỉm đi đến chỗ An Mộc, ôm lấy bả vai cô, “Người đẹp, sao nào, không nề mặt tôi sao?”

An Mộc cười hi hi, “Chị Tư Tư đến gọi em, em nào dám không nghe!”

Ngô Tư Tư ngẩng cao đầu, “Như thế còn nghe được, nếu dám chọc giận chị, chỉ cần chị ra lệnh một tiếng em sẽ bị truy sát!”

Nói xong, chính cô cũng phì cười, “Những lời này mà bị truyền ra ngoài chắc chắn chị sẽ bị nói là tiền bối bắt nạt tiểu bối mất.”

An Mộc cười càng tươi hơn.

Thực ra, trong lòng cô cảm thấy rất kỳ quái.

Đã ở trong đoàn làm phim lâu như vậy rồi, Ngô Tư Tư tuyệt đối không phải kiểu dễ gần, ngoài lúc hỗ trợ cho vai chính, cô cũng không nói mấy câu với Hứa Lộ.

Nhưng Ngô Tư Tư đối với mình lại là chiếu cô khắp nơi, An Mộc có cảm giác “được sủng ái mà kính sợ”.

Đối với sự quan tâm này, cô đương nhiên sẽ hoàn toàn đón nhận, phải biết rằng trong làng giải trí, những con người quan trọng này sẽ mang đến cho cô rất nhiều thứ tốt đẹp!

6h tối, An Mộc đi tới xe của Ngô Tư Tư, đến địa điểm bí mật, sau đó cả hai cùng rời đi.

An Mộc liếc mắt nhìn Hứa Lộ, cũng không bỏ đá xuống giếng, đi thẳng ra ngoài.

Trong lúc quay phim, An Mộc và Hứa Lộ ngồi chung một chỗ, hai bên không có ai, Hứa Lộ rốt cuộc cũng bày ra bộ mặt thật, “An Mộc, mọi việc của cô đều thuận lợi như vậy, không sợ Phong tổng chán ghét cô sao?”

An Mộc nhướn mi nhìn Hứa Lộ.

Hứa Lộ nhếch môi, “An Mộc, người như Phong tổng, sớm muộn gì cũng chán ghét cô, đến lúc đó tự giải quyết cho tốt.”

Nói xong câu đó, tâm trạng bị đè nén cả ngày của cô mới giảm bớt một chút, sau đó đi quay phim tiếp.

An Mộc nghe mấy lời này, nhúu mày, chỉ biết thờ dài.

Thực ra Hứa Lộ nói vậy, cô cũng từng nghĩ qua.

Không có Phong Kiều, có lẽ con đường nghệ thuật của cô sẽ dễ đi hơn một chút.

Hôm nay An Mộc không có cảnh quay, toàn chạy quanh hồ trợ đây đó, hơn nữa vì hôm nay là sinh nhật Dung Trạch, cho nên đạo diễn cố ý cho bọn họ kết thúc công việc sớm.

Một đám người tùm nãm tùm ba, sau đó chia ra đi tới những chiếc xe ở các địa điểm bí mật.

Nơi tổ chức là một khu nhà nhỏ, bên trong tiệc đã được bố trí xong, lúc An Mộc đi theo Ngô Tư Tư bước vào, đã bị cảnh tượng bên trong làm cho ngây người.

Có tổng cộng bảy tám người đến dự tiệc của Dung Trạch, nhưng những nhân vật này đều là những tiền bối bậc nhất trong làng giải trí!

Nay tất cả tụ hội ở một bữa tiệc sinh nhật nho nhỏ này, An Mộc nảy ra ý muốn muốn chụp ảnh chung với thần tượng!

Đám người này bình thường trong mắt mọi người đều là hình tượng lạnh lùng cao cao tại thượng, nhưng thực ra lại rất dễ nói chuyện, ít nhất bọn họ đều ngầm thừa nhận Dung Trạch là thủ lĩnh.

Ngô Tư Tư đặt bánh sinh nhật lên tay An Mộc, chỉ chỉ vào bàn ăn.

An Mộc bùng qua đó, hô to một tiếng, “Bánh ngọt đến rồi!”

Đám người đang sôi nổi nói chuyện đều đồng loạt đi tới, Ngô Tư Tư tùm tùm nhìn Dung Trạch, “Dung Ảnh đế, ước đi!”

Dung Trạch nhìn ngọn nến, thở dài, “Lại lớn thêm một tuổi, thật không muốn nghĩ tới sinh nhật.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 240: Đường Hạ, cô có bạn trai hả?

Edit: Phong Nguyệt

Ngô Tư Tư tức giận nói: “Anh già mồm quá!”

Dung Trạch cười hi hi, “Còn không cho ta già mồm một chút a, không biết là ai, tiệc sinh nhật thế nhưng ước nguyện cho mình trẻ tuổi một chút, không muốn đi lên trên thêm, muốn đi xuống.”

Khuôn mặt của Ngô Tư Tư lập tức sụp đổ, “Dung Trạch, anh nói ra chuyện xấu hổ của ta, ta cùng anh tuyệt giao!”

An Mộc ở bên cạnh xem vui sướng, “Dung ảnh đế, Tư Tư tỷ, các người làm tổn hại lẫn nhau thật sự quá tốt? Ta là một fan hâm mộ, lại còn là CP nào tàn của hai người nữa, hiện tại nhìn hình tượng của hai người, là đối với tình yêu đánh mất lòng tin đó!”

Lời này vừa nói ra, Ngô Tư Tư liền cười tùm tùm nhìn qua, “Tiểu Hạ, muốn nhặt lại lòng tin tình yêu, như thế nào không tự mình làm?”

Nói, lại đẩy An Mộc, An Mộc trực tiếp ngã xuống bên cạnh Dung Trạch.

Dung Trạch lập tức vươn tay đỡ, quay đầu, ánh mắt thật thanh tịnh sạch sẽ, làm cho trong lòng anh hoảng hốt, “Đường Hạ, đứng vững vàng a!”

Nhưng mặc dù là như vậy, nói xong câu đó, anh liền thu tay lại.

Dung Trạch luôn luôn là người tùy ý, mặc sức tạo scandal với nữ minh tinh khác.

Nhưng lần này, hiếm thấy được sự nghiêm túc, điều này nói rõ.....

Ngô Tư Tư cùng Đào Nhạc Hạo liếc nhau, hai người hiểu ý cười.

Dung Trạch thổi bánh kem, Ngô Tư Tư liền ở bên cạnh ồn ào, “Dung ảnh đế, có nguyện vọng gì, nhanh nói ra đi!”

Dung Trạch nghe nói như thế, nhìn thoáng qua An Mộc, “Ta mới không nói, nói ra liền không linh!”

Ngô Tư Tư lập tức cười ha ha, “Anh không nói ra, đại gia như thế nào giúp anh thực hiện a?”

Dung Trạch nheo nheo mắt, “Nói ra là có thể thực hiện sao?”

Ngô Tư Tư gật đầu, “Đừng! Đừng không, Đường Hạ?”

An Mộc nghe nói như thế, nghiêm túc gật đầu, “Nguyên vọng của Dung lão sư, chúng ta cùng đại gia đương nhiên sẽ tận lực giúp anh thực hiện, chỉ là..... Nếu Dung lão sư muốn ngôi sao trên trời, chỉ sợ là không được.”

Dung Trạch nhướn mày, “Thật sự cần nói sao?”

Ngô Tư Tư ở bên kia ồn ào, bên này Đào Nhạc Hạo đã hiểu rõ nguyên vọng của Dung Trạch, lập tức nhìn về phía An Mộc, xem vẻ mặt thần nhiên của cô, thế nhưng bộ dáng không có nửa phần ngưng ngững, dừng một chút, dò hỏi: “Đường Hạ, có bạn trai chưa?”

A?

An Mộc vụt ngẩng đầu lên, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, đang nói chuyện nguyên vọng của Dung ảnh đế, như thế nào mà đột nhiên chuyển tới trên người cô?

Bất quá..... Bạn trai?

Loại sinh vật này, cô có sao?

Ngạch, không biết bạn thuốc nổ có tính không?

Về mặt thất thần của cô, mọi người đột nhiên liền an tĩnh lại.

Trong ánh mắt Dung Trạch cũng lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

Ngô Tư Tư nhìn, rốt cuộc nhìn không được thật cẩn thận mở miệng, “Đường Hạ, cô, cô không phải là có bạn trai chứ?”

An Mộc thở dài, “Tư Tư tỷ, ta năm nay đã mười chín tuổi, có bạn trai cũng không tính yêu sớm đi, không cần phải kinh ngạc như vậy?”

An Mộc thật sự là không nghĩ tới nguyên vọng sinh nhật của Dung Trạch là muốn cô tới thực hiện, bởi vì An Mộc cô xem ra, ngày hôm qua đã rõ ràng cự tuyệt Dung ảnh đế.

Tất cả mọi người đều là người trưởng thành, hưởng hồ tống cộng cô cùng Dung ảnh đế gặp nhau chỉ vài lần, Dung Trạch cũng không đến mức thích cô liền không phải cô không cưới.

Ngô Tư Tư nghe nói như thế, thật cẩn thận liếc mắt nhìn Dung Trạch một cái, đẩy cánh tay của anh, “Ai, anh hoặc là vẫn nên đổi nguyên vọng đi?”

Dung Trạch thuộc về người có khả năng, lấy lên được, liền bỏ được, hơn nữa Đường Hạ chưa từng có che dấu chuyện chính mình có bạn trai, cũng vẫn luôn cự tuyệt Dung Trạch, cho nên Dung Trạch không đến mức bởi vì chuyện này mà tức giận với Đường Hạ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 241: Không ổn rồi, anh ta muốn kết hôn sao?

Editor: Cà Chua.

Dung Trạch chỉ là có chút tiếc nuối, một cô gái tốt như vậy, sao lại bị một gia đình đối xử như heo chứ?!

Bộ mặt Dung Trạch lúc này đầy đau khổ: “Nguyên vọng ngày sinh nhật muốn thay đổi, để ngày mai lên trang nhất có được không?”

Phạm anh ta là Dung Trạch thì hề có chuyện gì khác thường là sẽ được chú ý, việc lên trang nhất chắc chắn có thể thực hiện được!

Chỉ là nếu nhất cử nhất động của anh ta đều lên trang nhất sẽ làm cho khán giả cảm thấy nhàm chán, không hứng thú, cho nên mấy năm gần đây, Dung Trạch chỉ đưa lên báo những thông tin ít ỏi nhưng có nhiều ý nghĩa.

Vậy nên yến hội sinh nhật hôm nay khó mà có cơ hội lên đầu đề.

Đáng tiếc lời này vừa nói ra, hôm nay một vị tổng biên của tạp chí nào đó được mời đến, từ trước đến nay luôn độc miệng, nhưng chưa bao giờ đưa những in giả mà nổi tiếng, rất có tiếng tăm trong giới tạp chí, tên là Rã Rích, lại đột nhiên mở miệng: “Về việc này, anh cũng muốn thất bại rồi!”

Dung Trạch tức khắc nhảy dựng lên: “Cái gì? Sao lại như thế được? Còn ai có thể nổi bật hơn tôi?”

Vừa rồi An Mộc nói có bạn trai, cũng không thấy anh ta sốt sắng như vậy, giờ chỉ động chạm đến chuyện lên trang nhất, thật sự lại làm anh ta bối rối.

Rả Rich ho khan một tiếng.”Cũng cho là anh xui xẻo, hôm nay các tòa soạn báo đều thu được một thông tin lớn!”

Lời này vừa nói ra, Ngô Tư Tư càng tò mò.”Đó là tin gì, mà có thể áp chế được của tin tức của diễn viên Dung?”

Rả Rich.”Tin tức này là....các người đoán xem?”

Mọi người:.....

Ngô Tư Tư liền ném chiếc gối ôm qua, “Rả Rich, anh có nói không! Không nói thì...đừng hòng bước ra khỏi cửa!”

Rả Rich ho khan một tiếng, khiến cho mọi người hết sức chú ý, xong xuôi, lúc này mới mở miệng:”Là Thái tử gia Phong Kiều muốn kết hôn!”

Thái tử gia Phong Kiều?

Muốn kết hôn?!

An Mộc chỉ cảm thấy tâm trí bỗng nhiên bị lén đập mạnh một cái đau đéng!

Cảm giác này làm cho An Mộc dường như không thờ nổi, mặt chẳng mấy chốc đã tái mét nhợt nhạt như tờ giấy.

Anh ta....muốn kết hôn?

Mấy chữ này vừa xuất hiện trong đầu, phía ngực lại thất lại, còn lên một cảm giác đau đốn.

Đúng lúc này, cánh tay đột nhiên bị một người túm lấy, cô ngẩng đầu lên, bắt gặp ánh mắt quan tâm của Đường Cảnh.

An Mộc lúc này mới cảm thấy được bộ dạng của mình đang thất thần đến mức nào.

Tin này vừa xuất hiện tức khắc làm cô thêm phần lo âu.

Sao cô lại khổ như vậy?

Chẳng lẽ nói....

An Mộc không dám tưởng tượng tiếp, cô nhanh chóng thoát khỏi suy nghĩ này.

Ngô Tư Tư bên kia hung hăng mở miệng:”Đôi phương là ai?”

An Mộc cũng lập tức căng lỗ tai lên, không biết vị hôn thê của Phong Kiều sẽ là ai nhỉ?

Rả Rich trầm mặc một chút, làm cho hứng thú của mọi người đều sụt giảm, lúc này mới mở miệng:”Không biết.”

“Trời! Anh chơi chúng tôi đấy à?!” Ngô Tư Tư lại ném một cái gối ôm khác qua, “Không được, hôm nay anh phải cung cấp thêm thông tin mới thỏa mãn được mong đợi của chúng tôi!”

Rả Rich ha hả cười, “Được, tin giật gân nhất là....Các người có biết Hạ Tâm Băng đã đến thành phố C không?”

“Cái gì?” so với người trời sinh đã cao cao tại thượng như Phong Kiều, Hạ Tâm Băng đối với những diễn viên ở đây thực sự hấp dẫn, khẳng định là được chú ý nhiều hơn Phong Kiều. Bởi vì bà ấy là thân Hoa Hạ của giới giải trí, đến nay chưa có vị thần nào khác siêu việt như vậy!

Ngô Tư Tư thực sự kích động, từ trên sofa nhảy dựng lên, đôi mắt sáng hẳn lên:”Ở đâu ra, ở đâu ra cái tin đó?”

Nói xong câu đó lại nhìn về phía Dung Trạch:”Dung Trạch, anh và Hạ lão sư chẳng phải có quen biết sao? Mau gọi điện mời bà ấy đến dự tiệc sinh nhật của anh đi!”

Dung Trạch nghe nói thế, ánh mắt ngừng lại một chút, “Thôi bỏ đi, Hạ lão sư là người như vậy, tới thành phố C chắc chắn là có việc, chúng ta không thể quấy rầy bà ấy.”

Dung Trạch nhắc tới Hạ Tâm Băng với bộ dạng vô cùng ngưỡng mộ!

An Mộc thấy vậy đột nhiên thấy tâm trạng càng đi xuống.

Cô không thể miêu tả cảm giác của chính mình lúc này, như có một cái gì đó chèn trong cổ họng, nuốt không trôi, lại phun ra cũng không nổi.

Uống một chén nước, che giấu một chút, thấy di động của Dung Trạch vang lên, anh ta nghe máy, ánh mắt đột nhiên sáng lên:”Thật chứ?”

Mọi người vô cùng tò mò, có chuyện gì mà Dung Trạch lại hưng phấn như vậy, anh ta treo điện thoại, hưng phấn mở miệng: “Hạ lão sư.....đang ở dưới lầu.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Đường Hạ, bộ dáng đào tẩu chật vật này của em...

Editor: Quý Quý

Mọi người trong phòng đều đứng phắt dậy, trợn mắt nhìn Dung Trạch.

Ngô Tư Tư thét lên chói tay, “Cái gì? Cậu nói cái gì? Hạ tiên bối đang ở dưới lầu? Vậy cậu còn ngồi đây làm gì, còn không mau xuống đón người đi!”

Dung Trạch nhìn Ngô Tư Tư kích động, bắt đầu mở miệng, “Không phải tôi đang chuẩn bị đi đây sao.”

“Mau lên mau lên!” Ngô Tư Tư thúc giục, Dung Trạch đi thẳng ra cửa.

Vài người trong phòng lập tức trở nên kích động, căng thẳng.

“Ài, cô thấy lớp trang điểm của thôi thế nào?”

“Hôm nay nhìn tôi không tệ nhỉ?”

“Ai da, mấy hôm trước mới làm tóc, hình như không đẹp lắm, qua hôm nay phải đi làm lại thôi!”

An Mộc lặng lẽ ngồi một góc, nhìn đám tiên bối trước mặt bồn chồn háo hức, mặt mũi sa sầm.

Người phụ nữ đó...vĩnh viễn là nữ thần trong mắt người ta.

Bà ấy cao cao tại thượng, dường như luôn luôn siêu việt khác người.

Cô siết nắm tay, không biết nên làm gì, cô đột nhiên muốn rời đi, cho nên đứng lên, “Chị Tư Tư, em...”

Ngô Tư Tư thân với Dung Trạch nhất, lúc Dung Trạch không có ở đây, cô chính là chủ nhân của nơi này, cho nên muốn rời khỏi chỉ cần nói với Ngô Tư Tư một tiếng.

Ngô Tư Tư lập tức quay đầu nhìn An Mộc, “Đường Hạ, làm sao vậy? Có phải hồi hộp quá nên có chút không thoải mái? Haha, không sao đâu, năm đó lần đầu tiên chị nhìn thấy Hạ tiên bối cũng giống như vậy, nhưng nhiều năm rồi vẫn không tiến bộ, đúng là xấu hổ. Hahaha!”

Tiêu Tiêu ở bên cạnh cũng nói, “Đừng nói là cô, tôi dù không phải là người trong làng giải trí, cũng không khỏi kích động, đến giờ còn nhớ rõ vai diễn kinh điển của Hạ tiên bối, là huyền thoại của Hoa Hạ, tôi lớn như này rồi đến giờ mới được nhìn thấy Hạ tiên bối!”

Đào Nhạc Hạo cũng cười, “Căng thẳng gì chứ, Hạ tiên bối cũng không ăn thịt cậu.”

Ngô Tư Tư quay đầu hưng phấn trừng mắt nhìn Đào Nhạc Hạo liếc mắt một cái, “Cậu thì biết cái gì? Cậu nói cậu không căng thẳng mà ngón tay cậu lại run run thế kia?”

“Haha!”

Trong phòng lập tức tràn đầy tiếng cười.

An Mộc nhìn bọn họ, thời gian không còn kịp nữa rồi, chỉ e sẽ gặp nhau ngay ở cửa.

Khu nhà này không phải biệt thự, dù sao Dung Trạch cũng không thể có biệt thự rải khắp cả nước. Vì thường xuyên quay phim ở Hoàn Kiếm, cho nên mới mua lại khu nhà này.

An Mộc nhanh miệng nói, “Chị Tư Tư, em đột nhiên nhớ ra trong nhà có việc gấp, em muốn về luôn.”

Nói xong, lập tức cầm túi xách đi về phía cửa.

Đám người còn chưa kịp phản ứng, nhìn cô đi tới cửa mới hồi phục tinh thần, “Haha, Đường Hạ, em căng thẳng không phải là vì sắp gặp Hạ tiên bối sao? Đáng về đào tẩu chật vật này của em thật là, haha...”

An Mộc đảo mắt, bộ dáng đào tẩu chật vật?

Cô bỗng nhiên siết nắm tay, vì sao cô phải đào tẩu?

Nhiều năm như vậy, là Hạ Tâm Băng bỏ mặc không quan tâm, An Mộc cô vì sao phải chạy trốn?

Cô còn đang do dự, tiếng mở cửa vang lên.

Trong phòng lập tức yên lặng, Ngô Tư Tư lập tức hô lên, “Đến rồi đến rồi! Ôi hồi hộp muốn chết luôn!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 243: Mẹ con gặp mặt

Editor: Tuna

Tìm An Mộc nhảy lên, nghe thấy giọng nói quen thuộc, đột nhiên quay đầu lại.

Then cửa vạn một chút, sau đó mở ra, Dung Trạch đứng ở cửa, quay đầu lại giải thích với Hạ Tâm Băng:

“..... Có bảy tám người, đều đang ở trong phòng, đã sớm rất muốn gặp cô một lần. ....”

Nói tới đây, Dung Trạch một cái quay đầu lại, liền nhìn thấy An Mộc đứng ở cửa, tức khắc sững sốt, mở miệng nói:

“Em ở chỗ này làm gì?”

An Mộc biết, hiện tại rồi đi, đã không còn kịp rồi.

Cô cắn cắn môi, chỉ có thể xoay người, lặng lẽ đem trong tay bao ném tới trên sofa, sau này lui lại mấy bước, đối Dung Trạch lắc lắc đầu:

“Không có việc gì.”

Dung Trạch cũng không so đo, nghĩ thầm khẳng định là cô kích động mà tới đón tiếp, anh lách người, né khỏi cửa:

“Hạ lão sư, mời cô vào trong.”

An Mộc trốn đến trong một góc, tiếp theo, phía trước có một thân hình cao lớn, che cô lại.

An Mộc ngẩng đầu, liền phát hiện là Đường Cảnh.

Đường Cảnh hơi hơi nhú lại mi, nhìn cô một cái, không nói gì loại hành động khiến người khác ấm lòng này, khiến An Mộc rất cảm động.

Đường Cảnh là biết thân phận của cô, nhưng là chưa từng nói với người khác.

Này xem như một loại tôn trọng dành cho cô.

An Mộc cắn cắn môi, mân khần môi, nhìn về phía cửa chỗ.

Từ cửa, một người xuất hiện một quý phu nhân vân đạm phong kinh.

Tuy rằng đã hơn bốn mươi tuổi, nhưng bởi vì bảo dưỡng khéo léo, nhìn qua thấy vẫn còn rất xuân sắc, một chút cũng không già.

Bà ấy mặc một cái váy dài màu đen, chân đeo một đôi màu đen giày cao gót, sắc đen huyền bí làm rõ lên da thịt trắng tươi, có vẻ hắc bạch phân minh, nhất cử nhất động của bà ấy là một cỗ ưu nhã tự nhiên hương vị, đó là một loại ưu nhã được rèn giũa bởi thời gian, bất luận ai cũng không thể bắt chước.

Bà vừa xuất hiện ở cửa, toàn bộ trong phòng khí tràng, nháy mắt đã xảy ra biến hóa.

Những người vừa rồi còn kiêu ngạo làm tiền bối bây giờ tựa như học sinh tiểu học, một đám ánh mắt lộ ra sắc mặt hâm mộ nhìn về phía Hạ Tâm Băng, tiếp theo, ở thời điểm bà tiến vào, tất cả đồng thời nói:

“Chào Hạ lão sư.”

Bà là vị thần của giới giải trí, là vị thần áp đảo tất cả bọn họ.

Hạ Tâm Băng quyền rũ cười, đối với bọn họ gật gật đầu, thanh âm khàn khàn, lộ ra hương vị mỉa mai:

“Tôi có việc tới thành phố C công tác, nhớ đến Dung Trạch đang đóng phim ở chỗ này, hôm nay còn là sinh nhật cậu ấy, nên liền tới xem náo nhiệt, hy vọng không quấy rầy đến mọi người.”

Bà nói chuyện nho nhã lễ độ, nhưng lại làm tất cả mọi người nhìn không được ngưỡng mộ.

Ngô Tư Tư giống như đứa con nít, đi lại gần:

“Hạ lão sư, có thể nhìn thấy cô thật tốt, em có thể, cô có thể kí tên cho em không?”

Ngữ khí nói chuyện, lộ ra vẻ thật cẩn thận, tựa hồ sợ Hạ Tâm Băng không vui.

Hạ Tâm Băng cười gật gật đầu, Ngô Tư Tư liền tức khắc lộ ra vẻ mặt của con nít khi được cho kẹo.

An Mộc đứng phía sau Đường Cảnh, trốn ở góc phòng, liền như vậy nhìn Hạ Tâm Băng.

Trong lòng, từng đợt dâng lên một cảm giác băng khuâng.

Đã là nhiều năm như vậy rồi, cô là lần đầu tiên nhìn thấy bà.

Nhưng cô, chỉ có thể tránh ở phía sau Đường Cảnh, yên lặng nhìn chăm chú vào bà.

An Mộc liền cảm thấy chua xót khó nhịn.

Cô nghĩ tới mấy năm nay, cùng Hạ Tâm Băng liên hệ chưa đến vài lần.

Ngày đó cha mẹ qua đời, cô thiếu chút nữa bị đưa đến cô nhi viện, khi đó, cô từ trong sổ của cha, tìm được số điện thoại của bà, cô kích động gọi ngay cho bà.

Thậm chí, khi đó cô đã tròng mắt thật to, chờ mong bà ấy đến.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 244: Hạ tiên bối, tôi là Đường Hạ!

Editor: Quý Quý

Tuổi cô còn nhỏ, không hiểu cảm giác ly biệt là gì, cô chỉ biết có lẽ lúc đó là một cơ hội để cô trở về bên bà ấy.

Cuộc gọi được kết nối.

Âm thanh đối diện vẫn rất dễ nghe, nhưng rõ ràng đang không hề kiên nhẫn, “An Đức, anh muốn gì?”

An Mộc hơi sững sốt, nhưng sau đó cô liền nói, “Mẹ, con là An Mộc.”

Người bên kia lạnh lùng, “Sao lại là con?”

An Mộc nói, “Mẹ, ba và dì Đường bị tai nạn xe qua đời rồi, mẹ đến đón con được không?”

Cô tự cho mình là thông minh, nếu gọi Đường Hoa là mẹ, người đối diện sẽ mất hứng, tuy mẹ Đường đối xử với cô rất tốt, nhưng cô vẫn xưng hô là dì Đường.

Người bên kia ngừng lại một chút, “Ba con...qua đời?”

“Đúng vậy, mẹ, mẹ mau đến đón con đi, bọn họ muốn đưa con đến cô nhi viện.”

Nhưng...

Khi đó Hạ Tâm Băng đã trả lời cô thế nào?

An Mộc không nhịn được nhếch môi, trái tim đau như bị đâm thủng!

Bà ấy nói, “Hiện giờ mẹ không rảnh, con đến cô nhi viện trước đi, sau này có thời gian mẹ sẽ đi gặp con.”

An Mộc khi đó nghe xong thì ngây ngẩn cả người.

Sau đó điện thoại chỉ còn vang lên tiếng tút tút.

Cô được nhà họ Phong nuôi dưỡng, gặp đủ loại khinh bỉ đả kích, một tháng sau, cô lại vụng trộm gọi cho Hạ Tâm Băng, cuộc gọi vừa được kết nối cô đã khóc, “Mẹ, mẹ đến cứu con đi, con sợ...”

Nhưng bên kia lại là giọng nói của một bé gái, chỉ tầm hai ba tuổi, “Mẹ? Ai là mẹ bạn?”

An Mộc khựng lại một chút, “Hạ Tâm Băng.”

“Hạ Tâm Băng là mẹ tôi, không phải mẹ của bạn. Không cho bạn gọi mẹ là mẹ.” Giọng nói của bé gái vô cùng ngang ngược.

An Mộc tròn tròn mắt, cô nhìn điện thoại trong tay mình, giờ phút này cô mới nhận thức được rằng, mình hoàn toàn là một đứa trẻ mồ côi.

Ngay sau đó cô liền nghe thấy giọng nói của bà ấy.

Hạ Tâm Băng dịu dàng mở miệng, “Angla, con đang nói chuyện với ai vậy?”

“Mẹ, mẹ chỉ là mẹ của con thôi đúng không?”

Hạ Tâm Băng cung nụng nói, “Đúng rồi.”

An Mộc nghe tới đó, cuộc gọi liền bị chấm dứt, chỉ còn vang lên tiếng tút tút.

Cô nhìn chăm chăm điện thoại thật lâu Hạ Tâm Băng mới gọi tới, “An Mộc?”

An Mộc lập tức gật đầu.

“Con tìm mẹ có việc gì?” Hạ Tâm Băng mở miệng, “Gần đây có chút việc, qua một thời gian nữa mẹ sẽ đến gặp con.”

An Mộc vội vàng nói, “Mẹ, con không muốn ở đây, bọn họ đối xử tệ với con, mẹ mau tới cứu con đi.”

Người bên kia khựng lại, “Bọn họ không cho con ăn?”

An Mộc sững sốt, tuy cô bị bỏ đói rất nhiều ngày, nhưng sau đó thì không, nên cũng không tính là nhiều lắm.

“Bọn họ không cho con uống?”

An Mộc vẫn không đáp, cô luôn luôn uống nước tại hệ thống cấp nước công cộng.

“Hay bọn họ đánh chửi con?”

Ngày đó, nhà họ Phong chưa hề đánh chửi cô.

An Mộc vẫn không nói gì.

“An Mộc, mẹ biết con làm như vậy là muốn khiến cho mẹ chú ý, nhưng cuộc sống của con tại nhà họ Phong mới là tốt nhất, biết chưa?”

An Mộc thần thờ, giọng đối phương thờ ờ như chuyện chẳng là gì, cúp máy trước.

.....

Âm thanh vô tình đó trong trí nhớ của cô giờ phút này hòa làm một với âm thanh của con người trước mắt cô, làm cho bao uất ức bấy lâu nay trong cô lên đến đỉnh điểm

Góc áo cô bị ai đó nắm lấy, cô ngẩng đầu lên thì nhìn thấy Đường Cảnh ra hiệu ý cảnh báo.

Hạ Tâm Băng nhìn cô, “Đây là người mới sao? Tên là gì?”

An Mộc sững sốt, Dung Trạch ở bên cạnh liền trả lời giúp cô, “Hạ tiên bối, cô ấy là người mới, tên là Đường Hạ, diễn xuất của cô ấy...”

Cái tên Đường Hạ vừa vang lên, Hạ Tâm Băng liền như có mây, nhìn thẳng vào An Mộc, gương mặt lập tức cứng đờ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 245: Mẹ con gặp mặt không quen biết

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc trốn ở trong góc, yên tĩnh đến gần người ra, nhìn Hạ Tâm Băng bị nhóm lão đại nhất tỷ quay chung quanh, chính là, trong phòng tổng cộng không có vài người, cho nên Hạ Tâm Băng rất nhanh liền chú ý tới cô.

Chính là.....

Người mới trong giới giải trí? Gọi là gì?

An Mộc như có mây, đột nhiên liền cảm thấy buồn cười!

Một người phụ nữ, trong lòng có bao nhiêu tàn nhẫn, mới có thể liên chính con của mình cũng không nhận ra?!

Hướng hồ..... Bà ấy không phải đã sớm biết cô chính là Đường Hạ sao?

Nga, có lẽ, bà ấy căn bản là không thấy cô là diễn viên chính trong phim truyền hình 《 Đông Hoa công chúa 》, cho nên căn bản là gặp mặt không nhận ra!

An Mộc nhìn Hạ Tâm Băng, trong ánh mắt toát ra một cỗ lạnh nhạt, khóe môi của Hạ Tâm Băng, bỗng nhiên cong lên, thu lại nụ cười giễu cợt!

Hạ Tâm Băng không nói lời nào, không khí trong phòng lập tức quý dị lên.

Ngồi ở bên cạnh lão sư Hạ Tâm Băng là Ngô Tư Tư, dùng sức đưa mắt ra hiệu cho An Mộc.

Mà người khác, cũng đều nhìn về phía An Mộc.

Đúng lúc này, Dung Trạch chạy nhanh mở miệng: “Hạ lão sư, cô ấy là người mới, tên là Đường Hạ, kỹ thuật diễn rất tốt.....”

An Mộc cẩn thận quan sát đến vẻ mặt của Hạ Tâm Băng, cô phát hiện, tên Đường Hạ vừa nói ra, mặt mày của Hạ Tâm Băng vẩy lên một cái, tùy ý nhìn ánh mắt của An Mộc, chợt ngưng trọng lên.

Xem ra..... Hẳn là đã nhận ra cô?

Bởi vì, kế tiếp bà ấy lập tức đứng lên, chậm rãi đi tới chỗ cô.

An Mộc nắm chặt nắm tay, liền như vậy nhìn bà ấy từng bước một đi tới, vẻ mặt có chút hoảng hốt.

Bao nhiêu năm trước, cô vẫn luôn hy vọng bà ấy có thể đi tới, nhưng bà ấy không có, mà hiện tại..... Bà ấy như vậy đi tới, An Mộc lại phát hiện, trong lòng chính mình trừ bỏ hận, đã không còn chờ mong.

“Cô là.....” Ánh mắt của Hạ Tâm Băng lạnh nhạt, hồn nhiên không có nhìn đến con gái của mình mà kích động.

“Hạ lão sư, nghệ danh của ta là Đường Hạ, tên thật là.....” An Mộc đứng lên, đánh gãy lời nói của Hạ Tâm Băng, tiếp theo nhìn Hạ Tâm Băng, khóe môi cười lạnh càng thêm trào phúng, “Gọi An Mộc.”

Tròng mắt của Hạ Tâm Băng co rụt lại, mày nhăn lại.

Hiện tại bộ dáng của An Mộc đã cách xa, thực rõ ràng nói cho cô, cô không nghĩ cho đối phương nhận ra.

Trước nay Hạ Tâm Băng đều là nữ vương của giới giải trí, khi nào bị người như vậy bỏ qua?

Trong lòng của Hạ Tâm Băng lập tức có chút không thoải mái, thân là con của mình, cô hẳn là cảm thấy vinh quang cùng vinh dự!

Lời nói bất kính của cô, mọi người trong phòng đều nghe ra thấy, một đám toàn bộ đều nín thở cứng lại, không nhìn cô.

Nhưng An Mộc liền như vậy nhìn thẳng Hạ Tâm Băng.

Đúng!

Cứ như vậy!

Có lỗi với cô, là bà ta! Cho nên An Mộc cô dựa vào cái gì muốn trốn? Vì cái gì muốn trốn?

An Mộc hí hóp mắt, khí thế mười phần.

Hạ Tâm Băng nhìn cô nửa ngày, đột nhiên mở miệng, “Ta biết cô, đóng vai nữ chính trong phim《 Đông Hoa công chúa 》.”

An Mộc lập tức mím môi, trả lời lại một cách mỉa mai: “Hạ lão sư có thể biết 《 Đông Hoa công chúa 》, ta thật là sợ hãi, ta còn tưởng rằng, người bạn rộng, người nổi tiếng như vậy, là khẳng định sẽ không để ý tới một bộ phim truyền hình có đầu tư thấp như vậy.”

Hạ Tâm Băng đứng thẳng thân thể.

Thân hai người cao không sai biệt lắm, đáng tiếc hôm nay An Mộc không có mang giày cao gót, mà Hạ Tâm Băng mang giày cao gót cao mười centimet.

Hơn nữa tuổi của bà lẳng đọng xuống khí thế bức người, tuy là An Mộc cường thế như vậy, căn bản là áp không được đối phương.

Hạ Tâm Băng đối mặt với An Mộc, hoàn toàn là nghiền áp khí thế, loại cường đại ép khí thế xuống dưới, An Mộc có thể nói ra những lời này, đã rất tốt rồi.

Đáng tiếc, lời này vừa nói ra, Hạ Tâm Băng chợt mở miệng, “Cô nói không sai, cái loại hình ảnh nát, ta sẽ không xem. Nhưng hôm nay gặp được cô, ta cũng muốn khuyên cô một câu.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 246: Cô không thích hợp để dẫn thân vào giới giải trí

Editor: Cà Chua.

An Mộc lập tức nắm chặt tay.

Phim không hay?

Cô biết, loại phim truyền hình kiểu thần thoại về tình yêu chắc chắn không có nhiều chất lượng về nghệ thuật nhưng Đông Hoa công chúa>> là vai diễn đầu tiên của mình, là nhân vật đầu tiên giúp cô dẫn thân vào giới nghệ sĩ!

Vậy mà bây giờ bộ phim ấy lại bị đối phương mở miệng nói không ngần ngại là không hay.

An Mộc cắn môi, rất lâu sau mới lên tiếng: “Cái gì?”

Hạ Tâm Băng nhìn chăm chăm vào cô, chợt nhoen miệng cười, nụ cười ấy có bốn năm phần giống nụ cười của An Mộc, vào giờ phút này đem theo khí thế áp đảo tuyệt đối!

An Mộc tuổi còn nhỏ, bị bà ấy đem khí thế ra chèn ép, sau đó liền nghe thấy Hạ Tâm Băng nói từng câu từng chữ: “Cô không thích hợp để dẫn thân vào giới giải trí.”

Cô không thích hợp để dẫn thân vào giới giải trí. ....

Từng chữ một vang lên giống như muốn moi tim cô ra, làm cho An Mộc vô cùng xấu hổ, giận dữ và nhục nhã!

Những lời này phát ra từ một diễn viên có tầm ảnh hưởng lớn nhất trong giới điện ảnh cùng thái độ chê cười!

An Mộc nắm chặt hai tay, trong lòng cô còn đang lặng lẽ run rẩy.

Hạ Tâm Băng vừa nói xong mấy lời đó, mọi người trong phòng đồng loạt ngẩng người, đều dẫn nhìn hai người, không hiểu An Mộc đã làm gì không vừa ý Hạ lão sư để bà ấy nói ra những lời này.

Phải biết rằng những lời này của Hạ lão sư mà được đăng báo thì sự nghiệp điện ảnh của An Mộc trăm phần trăm sẽ xuống dốc không phanh!

Đường Cảnh định thần lại, trực tiếp đến đứng cạnh An Mộc, đối diện trực tiếp nhìn về phía Hạ Tâm Băng:”Hạ lão sư, xin hãy khải hạ lưu tình.”

Hạ Tâm Băng liếc Đường cảnh một cái, đôi mắt hơi nhíu lại:”Tôi nhận ra anh hình như là cháu trai của Đường Hoa.”

Đường Cảnh gật đầu:”Là tôi”

Hạ Tâm Băng nhìn An Mộc, lại nhìn Đường Cảnh, phong thái và ánh mắt vẫn ung dung hào phóng, vẫn đẹp đẽ và quý phái vô cùng, bà cong môi, đang muốn nói gì đó, Dung Trạch rốt cuộc cũng định thần lại!

Tuy Hạ Tâm Băng là nữ thân, nhưng An Mộc và Đường Cảnh cũng là đến để tham gia tiệc sinh nhật của anh, trong bữa tiệc xảy ra chuyện không hay như vậy, Dung Trạch cũng muốn gánh vác một phần trách nhiệm.

Vậy nên Dung Trạch chạy tiến lên một bước, cười ha hả cắt ngang mấy người:”Hạ lão sư, bà không phải là đi tay không tới chứ?”

Hạ Tâm Băng liếc mắt nhìn Dung Trạch một cái, lúc này mới hơi mỉm cười, đi đến chỗ chiếc ghế sofa vừa rồi, từ trong túi lấy ra một hộp quà được bọc ngay ngắn:”Đương nhiên tôi sẽ không đi tay không mà đến rồi.”

Ánh mắt của An Mộc dừng lại trên món quà đó, đột nhiên nghĩ, bao nhiêu năm qua, ngày sinh nhật của cô chưa nhận được bất cứ món quà nào từ mẹ.

Cô đột nhiên nắm chặt tay, sau đó hất tay Đường Cảnh ra, hùng hổ đi tới chỗ Hạ Tâm Băng!

Không khí trong phòng vừa hòa hoãn được một lúc, Ngô Tư Tư cùng Đào Nhạc Hạo đứng quây quanh người Hạ Tâm Băng tận tình làm cho không khí bớt phần gượng gạo, lúc An Mộc đi tới, toàn bộ căn phòng lại lập tức được phen dờ dẩn.

Dung Trạch vội vàng đi đến bên cạnh An Mộc, nhỏ giọng lên tiếng:”Đường hạ, đừng làm loạn nữa, sự tình hôm nay cô yên tâm, tôi sẽ không truyền ra ngoài đâu.”

Lời này xem như làm cho An Mộc phần nào cam đoan.

Nhưng cái chính mà An Mộc muốn không phải sự cam đoan này.

An Mộc mỉm cười với Dung Trạch, ngại ngần mở miệng:”Xin lỗi, hôm nay đã khiến cho tiệc sinh nhật của anh có phần không vui.”

Nói xong câu đó, cô trực tiếp đi về phía Hạ Tâm Băng, từng câu từng chữ kiên quyết phản kích:”Hạ lão sư, tôi thích hợp với giới giải trí hay không không phải do bà định đoạt.”

Giọng nói của cô vì phần nộ mà trở nên run rẩy, nói xong câu đó đột nhiên thấy tâm trạng có chút nhẹ nhõm phần nào, chậm rãi, giọng nói càng thêm kiên định:”Là do kĩ thuật diễn định đoạt.”

Toàn bộ căn phòng bỗng lặng ngắt như tờ.

Rất lâu sau, Hạ Tâm Băng mới đứng lên, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Dung Trạch:”Dung Trạch, gặp nhau tới đây thôi, tôi đi trước.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 247: Chú út, anh có thể giúp tôi không?

Editor: Tuna

Dung Trạch vội vàng gật đầu, “Được, tôi đưa cô đi.”

Hai người nói xong liền một trước một sau đi ra ngoài.

Đưa Hạ Tâm Băng đi xong, Dung Trạch trở về, Ngô Tư Tư liền chạy lại đây, nhìn thấy thủ đoạn của An Mộc, vẻ mặt hiện ra biểu tình: người chết chắc rồi:

“Đường Hạ, cô điên rồi! Kia chính là Hạ Tâm Băng lão sư! Cô cùng bà ấy nói cái gì a? Cô biết Hạ Tâm Băng lão sư ở giới giải trí của Hoa Hạ có địa vị như thế nào không?!”

Đào Nhạc Hạo cũng xoa xoa ấn đường:

“Đường Hạ, cô không thích Hạ Tâm Băng lão sư? Cô tại sao lại không thích Hạ Tâm Băng lão sư?”

Tiếng ồn càng lúc càng nhiều:

“Hô hô, cho trái tim bình phục một chút đi, vừa rồi là Hạ nữ thần đã giáo huấn một người mới sao? Có phải hay không là chèn ép hậu bối? Nga nga, loại chuyện này, nếu tôi đăng đến báo chí thượng, tuyệt đối là đầu đề!”

Lời này vừa ra, Ngô Tư Tư tức khắc trừng mắt liếc cô một cái, rả rích vội vàng xua tay:

“Tôi chỉ là nói chuyện! Sự tình hôm nay tôi một chữ đều sẽ không nói ra, cô yên tâm. Bất quá, tôi không nói, nhưng Đường Hạ đã đắc tội hạ lão sư, chỉ sợ.....”

Ngô Tư Tư lại quay đầu nhìn về phía An Mộc:

“Đường Hạ, cô đúng thật là điên rồi! Cô biết Hạ Tâm Băng lão sư là ai không?! Bà ấy không chỉ là thần của giới giải trí, vị trí củ bà ấy ở giới nghệ sĩ đều không ai có thể thay thế, có thể nói, một câu của bà ấy có thể hoàn toàn đem người phong sát, hơn nữa, hơn nữa chồng của Hạ Tâm Băng lão sư, chính là tổng tài của công ty giải trí Ánh Sao!”

“Hai đại thủ lĩnh công ty, bởi vì Hứa Lộ, cô đắc tội FAE, vừa rồi, cô lại đắc tội phu nhân tổng tài Ánh Sao, Đường Hạ, cô là chèn con đường sự nghiệp quá dễ dàng nên tự tạo chút khó khăn sao?”

Công ty giải trí ánh sao?

A, cô biết, cô đương nhiên biết chồng của Hạ Tâm Băng bây giờ là tổng tài của Ánh Sao, thậm chí cô còn biết, Hạ Tâm Băng còn sinh cho ông ấy hai đứa con gái.

Một nhà bốn người bọn họ, tình cảm nồng đậm, thường xuyên được đăng báo.

Mà An Mộc cô, mỗi lần đều chỉ có thể xem báo rồi lại cực kỳ hâm mộ hai cô em gái chưa bao giờ gặp mặt kia.

Bất quá từ nay về sau, cô sẽ không tiếp tục hâm mộ nữa.

An Mộc cô, không còn có cái loại mẹ này!

Mẹ cô là Đường Hoa, đã qua đời cùng với ba cô rồi.

An Mộc trấn định lại tâm tình, nhìn về mặt đầy nơn nóng của Ngô Tư Tư, cô biết cô ấy tức giận, nhưng cũng là vì muốn tốt cho cô.

Tất cả mọi người trog phòng đều nhìn cô, mắt lộ ra vẻ đáng tiếc.

Dung Trạch cau mày, đột nhiên mở miệng:

“Không có việc gì, chuyện xảy ra ở tiệc sinh nhật của tôi, tôi sẽ chịu trách nhiệm cho em.”

Một câu nói ra, Ngô Tư Tư xì một cái liền cười ra tiếng tó, túm túm An Mộc:

“Đường Hạ cô nghe tôi đi, nếu là hai công ty bọn họ hợp nhau tới phong giết cô, cô liền ăn vạ Dung ảnh đế, chỉ cần anh quay phim truyền hình, cô liền phải làm cái nữ chính, xem bọn họ có có dám không cho Dung ảnh đế mặt mũi không!”

Lời Ngô Tư Tư vừa nói ra, Đào Nhạc Hạo liền ở bên cạnh lắc lắc đầu:

“Ngô Tư Tư, theo lẽ mà nói, cô cùng chúng tôi đã quen biết nhiều năm, thế nhưng hôm nay như thế nào ngược lại giúp đỡ Đường Hạ tính kế khỏi Dung Trạch?”

Ngô Tư Tư bĩu môi: “Tôi thích! Tôi vừa thấy này tiểu cô nương liền rất thích!”

An Mộc lúc này mới hiểu rõ, Ngô Tư Tư vừa rồi nói những lời này đó, không phải vì hù dọa chính mình, mà là vì bức Dung Trạch tỏ thái độ, lập tức trong lòng chuyển ám, cô cúi đầu:

“Tư tư tỷ, tôi thật sự cảm thấy có chút không thoải mái tôi đi trước nhé.”

Lúc này đây, tất cả mọi người không ai ngăn đón cô, bởi vì giờ phút này sắc mặt của An Mộc, thật là khó chịu đến cực hạn rồi.

Cô cầm lấy túi xách, mở ra cửa phòng, đi thang máy xuống lầu.

An Mộc đi đến tiểu khu cửa chỗ, đang muốn ra đường bắt xe về nhà, liền phát hiện..... Ven đường dừng lại một chiếc Bentley dài màu xám.

Mặt An Mộc lập tức khó chịu, cửa sổ chiếc xe kéo xuống, dưới ánh đèn đường gương mặt Phong Kiều dần xuất hiện, chưa bao giờ An Mộc cảm thấy

nhân nhậ ảm áp đến vậy.

Cô cơ hồ không hề suy nghĩ, mồm nhanh hơn não, đột nhiên nói:

“Chú út, tôi đắ tội một người, bị người ta đưởi cùng diết tận, anh có thể giúp tôi không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 248: Người phụ nữ của anh, ai cũng không thể ức hiếp!

Editor: Quỳ Quỳ

An Mộc cũng không biết chính mình bị làm sao, biết rõ người đàn ông này trước nay vẫn cực lực phản đối cô đóng phim, nếu có người chèn ép cô, anh cũng không cần ra mặt mà vẫn có thể chấn áp thay cô, vậy mà giờ đây cô lại hỏi câu như vậy.

Có lẽ, vì vừa gặp Hạ Tâm Băng, tâm trạng có chút xúc động, cảm thấy chính mình quá cô độc và đáng thương?

Cô tự giấu chính mình, đi sang bên kia, mở cửa lên xe.

Vừa ngồi vào xe, cảm xúc của cô dịu đi rõ rệt.

Phong Kiều nhìn cô chăm chú.

Từ hôm qua khi nhận cuộc điện thoại khó hiểu kia cô đã không được vui, chính mình có nhắc Vệ Uy tìm số điện thoại kia, nhưng lại không có kết quả vì số điện thoại đó đã bị vô hiệu hóa sau cuộc gọi kia.

Về mặt của cô ngày hôm nay...

Phong Kiều ngẩng đầu, nhìn thoáng qua căn nhà của Dung Trạch, hay là bị ai đó đã kích trong tiệc sinh nhật rồi?

Hừ, cũng không biết là kẻ nào dám ác mồm ác miệng với cô?

Nhìn cô hồn bay phách lạc này rõ ràng là đã...!

Phong Kiều nhìn về phía trước, con người chậm rãi chuyển động, một lúc lâu sau mới mở miệng, “Sẽ.”

Sẽ?

Sẽ cái gì?

An Mộc khó hiểu ngẩng đầu nhìn anh.

Về mặt đối phương bá đạo ương ngạnh, anh ôm eo cô, dùng sức kéo cô vào trong ngực mình.

“Người phụ nữ của anh, ngoại trừ anh, ai cũng không thể ức hiếp!”

Rõ ràng là một câu nói dịu dàng tình cảm, qua miệng Phong Kiều lại thành xơ xác tiêu điều.

An Mộc cần môi nhìn anh, cô rất muốn tin tưởng những lời này.

Nhưng điều kiện tiên quyết lại là....người phụ nữ của anh.

Nhớ đến bài báo hôm nay, An Mộc đột nhiên cảm thấy mát mát, anh muốn kết hôn rồi.

Quen biết Phong Kiều lâu như vậy, An Mộc hiểu, anh là một người vô cùng nguyên tắc, chỉ cần kết hôn, anh sẽ chung thủy với hôn nhân, nhưng đến lúc nó, chính mình có phải sẽ không còn là người phụ nữ của anh nữa?

Đến cùng, An Mộc vẫn muốn thoát khỏi Phong Kiều, nhưng giờ phút này dẫu lại có cảm giác không muốn rời xa anh.

An Mộc nhắm mắt, ở trong lòng anh phi nhỏ chính mình!

Vô dụng!

Người đàn ông này ức hiếp mày, mày còn ảo tưởng gì ở anh ta?

Chưa kể, giữa hai người vốn chỉ là một cuộc giao dịch!

Tâm trạng càng thêm mất mát, nhưng An Mộc đột nhiên nghĩ đến...

Hạ Tâm Băng dựa vào cái gì mà lại là người quan trọng với mình như vậy, bà ta dựa vào cái gì mà vừa xuất hiện đã gây ảnh hưởng đến tâm trạng của mình? Bà ta có tư cách gì?

An Mộc lập tức ưỡn thẳng lưng, đứng, cô phải kiên cường lên thì sẽ không bị người phụ nữ kia làm ảnh hưởng!

Một phút sau cô liền điều chỉnh tâm trạng của mình, vứt hết chuyện không vui ra sau đầu, cả người dựa vào Phong Kiều, “Chú, anh thật tốt!”

Nếu tương lai có một ngày bọn họ phải chia tay, thì cứ hưởng thụ trọng vẹn một ngày hôm nay đi!

Phong Kiều đâu biết trong lòng cô nghĩ nhiều như thế nào, chỉ là cảm thấy cô đã vui hơn một chút thì yên lòng.

Chiếc Bentley nhanh chóng về đến biệt thự, Phong Kiều phát hiện An Mộc đã tựa vào lòng anh mà ngủ thiếp đi từ bao giờ.

Anh nhủ mày, đắp áo cho cô cẩn thận, sau đó xuống xe, vươn tay ra bế cô lên.

“Lão đại, cánh tay của anh không thể dùng sức!” Thượng Quan Vũ ở phía trước nhìn thấy vội vã mở miệng, sốt ruột đi tới. “Đề tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 249: Nhóc, em không nhận được?

Editor: Quý Quý

Phong Kiều liền đảo con ngươi sắc bén qua, “Không muốn cái tay này nữa sao?”

Thượng Quan Vũ rụt cổ, ai da sao anh lại quên mất, Lão đại ghét nhất là người khác động vào đồ của mình.

Gãi gãi mũi, Thượng Quan Vũ nhún vai.

Phong Kiều xoay người đang định bế An Mộc lên, không ngờ cô lại mơ màng tỉnh dậy, nhìn thấy anh lập tức mỉm cười, “Chú? Về đến nhà rồi?”

Phong Kiều thấy cô tỉnh cũng không thu tay lại, bế ngang người cô đi thẳng vào biệt thự.

Đột đến khi Phong Kiều đặt cô xuống giường, An Mộc mới nhớ ra, “Ài, cánh tay của anh, sao anh có thể bế em được?”

Phong Kiều ngồi trên giường, thân hình cao ngất tràn ngập cảm giác áp bức, “Có gì mà không thể?”

“Cánh tay anh đang bị thương!”

“Không sao!” Phong Kiều mỉm môi, “Bị thương thì sau này em nuôi anh.”

An Mộc:.....

Cô nuốt nước miếng rồi ngồi dậy, “Em đi rửa mặt một chút.”

Nói xong cô liền vọt vào phòng tắm, tắm rửa tắm thân mệt mỏi, An Mộc cảm thấy tâm trạng tốt hơn rất nhiều, đang cảm khăn kỳ cọ cơ thể, đột nhiên có tiếng đập cửa.

An Mộc sững sốt, tắt vòi nước, liền nghe thấy âm thanh từ bên ngoài, “Mở cửa.”

Cô lập tức đỏ bừng mặt, nóng nảy nói, “Không! Anh định làm gì? Anh, anh...em còn chưa tắm xong!”

“Ừ.” Bên ngoài đột nhiên im bật, An Mộc nghĩ anh đã đi rồi, mới nhẹ nhàng thờ ra, lại mở vòi nước.

Đúng lúc này thì “Cách” cửa phòng bật mở.

An Mộc cứng đờ người ngơ ngác nhìn cánh cửa, Phong Kiều đang thân nhiên đi vào.

Anh đã cởi quần áo, dần dần tới gần.

An Mộc.....

Một giây sau.

“Aaaaaa, anh đi ra ngoài!” An Mộc kinh hô lên một tiếng.

Bối rối lấy khăn tắm bọc lại cơ thể mình, không ngờ vì quá sốt ruột mà bị trượt chân rơi xuống bồn tắm!

“aaaaaaaaaaaaa!” Nếu chỉ bị ngã một cái thì đã chả có gì đáng nói!

An Mộc co rúm người, nhận ra thất lưng bị một bàn tay to lớn nắm lấy, xoay một vòng 180 độ trực tiếp rơi vào lòng ngực của anh!

Da thịt chạm vào nhau, An Mộc chỉ cảm thấy miệng lưỡi đắng khô, nhiệt độ trên người anh truyền đến làm cô xấu hổ không thôi!

“Nhóc, em nồn nóng muốn ‘yêu’ lắm đúng không?” Anh cười nham hiểm càng làm cô thêm mặt đỏ tai hồng.

Cô vội vàng giãy dụa trong lòng ah, nhưng trên người vẫn còn sữa tắm, xả nước mãi không trôi, trên mặt cũng có sữa rửa mặt, cứ cố đứng lên lại bị trượt xuống, đành ngoan ngoãn ngồi im!

Hôm nay thật là xấu hổ!

Cô cúi đầu không dám nhìn vào mắt anh, chỉ vùi đầu vào lòng ngực anh, sau đó chợt nghe thấy, “Nhóc, em cứ làm như vậy là muốn khiêu khích anh hay là không nhịn được nữa?”

Không nhịn được nữa?

“Anh mới không nhịn được ấy, cả nhà anh đều thế! Anh.....”

“Ừm, nếu em còn tiếp tục, anh sẽ không nhịn được.” Nói xong anh xoay người đè cô xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 250: Mấy ngày nay kiên nhẫn một chút đi

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc theo bản năng cúi đầu, liền nhìn đến cái đồ vật đang ngẩng đầu hùng dũng oai vệ kia.....

An Mộc xấu hổ hận không thể có cái động trên mặt đất, chạy nhanh chui vào!

Cô nhắm hai mắt lại, “Chú, chú tiến vào làm gì!”

“Tiến vào đương nhiên là..... Làm cô.”

“.....” Như vậy trực tiếp mang sắc thái cho lời nói, mang theo vô lại cùng lưu manh, nói là làm An Mộc trực tiếp mất đi sức chống cự!

Tuy rằng nhanh mồm dẻo miệng, chính là cái loại lời nói này, muốn cô trả lời như thế nào?

Người đàn ông này..... Người đàn ông này!

An Mộc cắn răng, đang ở thời điểm không biết nói gì, anh đột nhiên lại mở miệng, “Đương nhiên..... Hôm nay thân thể cô không được tốt, cho nên ta chỉ có thể nhịn.”

An Mộc nhẹ nhàng thở ra, “Biết ta không tốt, chú tiến vào làm gì?”

Phong Kiều liếc nhìn cô một cái, trong ánh mắt mang theo ý cười nồng đậm, “Tiến vào phòng tắm có thể làm gì? Đương nhiên là tắm rửa.”

An Mộc:.....

“Cánh tay ta bị thương, ngày hôm qua không tắm rửa, như thế nào, vật nhỏ cô không có chẻ trên người ta đầy mùi mồ hôi chứ?”

Mùi mồ hôi?

Hôm nay vẫn luôn dựa vào trên người của anh, nhưng thật ra không có ngửi được mùi mồ hôi, nhưng thật ra chỉ có hơi thở nam tính mát lạnh, làm cô cảm thấy mặt đỏ tai hồng.

“Hóa ra, là thật sự không chẻ!” Anh lại cười.

An Mộc lập tức cảm thấy mặt lại nóng lên giống như lửa đốt, “Ghét bỏ! Đương nhiên ghét bỏ! Thúi chết!”

“Ừ, cho nên, đến đây đi.” Phong Kiều rút cuộc buông lỏng bàn tay to đặt ở bên hông của An Mộc, vươn cánh tay ra, bộ dáng này.....

An Mộc nhận mệnh, cô cầm lấy khăn tắm bên cạnh, đắp lên người, lúc này mới đem vòi sen bắt lấy tới, cẩn thận tránh đi miệng vết thương tắm cho Phong Kiều.

“Toàn thân trên dưới của ta nơi nào không thấy qua? Không cần thận thùng như vậy.”

“Chú.....!” An Mộc kích động, giương vòi sen lên, trực tiếp phun nước làm ướt băng gạc!

An Mộc:.....

Đem vòi sen ném xuống, cô chạy nhanh lấy khăn tắm bên cạnh, muốn lau khô cho anh, đáng tiếc, khi ném vòi sen, lập tức vòi nước phun lên, vốn dĩ chỉ là ướt băng gạc, lúc sau bắt đầu nhỏ giọt nước xuống.....

.....

Giày dò một phen, hai người ngồi ở mép giường, An Mộc nhìn bọt nước trắng bệch ở miệng vết thương, không lời gì để nói.

Hai người tìm tới bác sĩ gia đình, bác sĩ xem qua cánh tay kia, một lần nữa băng bó cho Phong Kiều, sau đó An Mộc đưa bác sĩ ra cửa, bác sĩ đi tới cửa, có ý riêng mở miệng nói, “Hiện tại Phong tiên sinh thích hợp nghỉ ngơi nhiều hơn, không thích hợp vận động quá độ, đặc biệt là..... Vận động phòng tắm, mấy ngày nay tiểu thư, phải kiên nhẫn một chút đi.”

An Mộc:..... Chịu đựng cái gì? Anh ta xấu tính đấy?

An Mộc gật đầu, “Tốt, ta đã biết, ta sẽ chịu đựng.”

Lời này vừa nói ra, bác sĩ ngược lại không biết nên nói cái gì, nhìn cô, cuối cùng rời đi.

Thẳng đến khi bác sĩ rời đi, lúc này An Mộc mới phản ứng lại lời nói của bác sĩ có ý tứ gì!

Lập tức về mặt xấu hổ đỏ bừng!

“Xoẹt~” Trên lầu truyền đến tiếng cười của Phong Kiều, An Mộc hung hăng đi qua, cô đi vào trong phòng khách.

Phong Kiều đi theo phía sau cô, “Vật nhỏ, không cùng ta ngủ sao?”

An Mộc quay đầu lại, ngoài cười nhưng trong không cười mở miệng, “Chú nhỏ, bác sĩ nói, kêu ta kiên nhẫn một chút, ta sợ nhịn không được, đem từ hình chú ngay tại chỗ!

Phong Kiều:.....

Khó thấy được đối phương bị chính mình làm cho ngại, An Mộc lập tức lộ ra vẻ mặt đắc ý.

Đáng tiếc, giây tiếp theo, liền nhìn đến người đàn ông hơi hơi mỉm cười, vươn cánh tay, “Tùy thời chuẩn bị tốt cho cô từ hình ngay tại chỗ, mau tới đi.”

An Mộc:.....

Tốt đi, da mặt dày tới hạn rồi, cô thật là hồ thẹn không bằng a a!

.....

Ngày thứ hai, An Mộc lại lần nữa đi đến đoàn phim.

Lúc này đây, đoàn phim đều đang thảo luận chuyện Phong Kiều muốn kết hôn.

Cô vừa mới đi vào phòng hóa trang, Hứa Lộ liền cười đi tới, cô ta nín thở, đem một phần tạp chí đặt ở trên bàn, “Đường Hạ, nhìn xem cái này.”

An Mộc cúi đầu, liền nhìn đến một phần tạp chí có sự khác biệt, phần tạp chí này suy đoán đối tượng sắp kết hôn của Phong Kiều là ai, mặt trên viết, khả năng lớn nhất, là.....

Nhìn đến cái tên kia, trông mặt của An Mộc co rụt lại!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 251: Để Phong tiên sinh làm tiểu Tam, cũng không tồi

Editor: Cà Chua.

Trên tạp chí đã trải qua nhiều giai đoạn phân tích, hơn nữa Phong Kiều cố ý tỏ lộ chi tiết chìm sẽ biến thành phượng hoàng, theo suy đoán của một số người chỉ ra, cô gái có nhiều khả năng được Phong Kiều lựa chọn nhất là.....Hạ Thiên!

An Mộc nhìn thấy cái tên này, chỉ cảm thấy cuộc sống thật là oan gia ngõ hẹp!

Nếu vị hôn thê của Phong Kiều thực sự là cô gái tin đồn kia thì chỉ sợ cô và Phong Kiều cũng thật sự kết thúc.

Ô mà, không đúng, bất luận vị hôn thê của Phong Kiều là ai, bọn họ đều đã muốn kết thúc rồi mà.

An Mộc đặt tờ tạp chí lên bàn, không mở miệng nói chuyện gì.

Hứa Lộ nhìn nhìn mọi người hai bên, nhìn thấy không mai còn chú ý tới bên này, cúi đầu: “Đường Hạ, Hạ Nhiên chính là con gái của Hạ gia, một gia đình trên thủ đô, dòng dõi chưa lâu đời, leo lên đến đẳng cấp của anh Phong thì thực sự đã thành chìm sẽ hóa phượng hoàng, mà cô dựa vào cái gì mà so sánh cùng cô ta? Chờ đến khi anh Phong chối bỏ cô, chán cô, cô không cảm thấy ở giới giải trí, địa vị của cô đã đi xuống sao?”

Hứa Lộ thực sự đang cảm thấy vô cùng thoải mái, sung sướng!

Hai ngày trước đó khi phát hiện An Mộc và Phong Kiều có quan hệ lén lút, cô vẫn luôn thấp thòm bất an, sợ rằng Phong Kiều sẽ nhắm tới cô, vì cô và An Mộc luôn đối đầu, thù mới hận cũ không sao kể đủ.

Ngày hôm qua khi tờ tạp chí này vừa ra, vừa xem được một đoạn, Hứa Lộ đột nhiên cảm thấy cuối cùng ông trời cũng đã đứng về phía cô rồi.

Xem ra sau dự án điện ảnh này, giải thưởng nữ vai phụ xuất sắc nhất là không thể thiếu được!

Phong Kiều sắp tổ chức đại hôn lễ, sau đại hôn lễ, vợ của Phong Kiều trước tiên chắc chắn sẽ không bỏ qua cho An Mộc!

Hứa Lộ nói xong câu đó còn tưởng sẽ nhìn thấy bộ mặt tang thương của An Mộc, thực sự không nghĩ những lời này vừa nói ra, An Mộc vẻ mặt vô cảm liếc nhìn cô một cái, ánh mắt đậm vẻ coi thường, làm cô cảm thấy buồn, sau đó liền nghe An Mộc nói: “Cô Hứa, xin lỗi đã làm cô thất vọng, có lẽ cũng không biết Phong tổng của các người, anh ta chính là một con người vô cùng hách dịch, ngày hôm qua còn nói với tôi không được rồi anh ta nửa bước.”

An Mộc xoa xoa cằm, “Ày, cô nói xem, mai sau nếu anh ta có kết hôn, vợ anh ta còn dám quản chuyện của anh ta sao? Để cho anh ta ngoại tình, có hay không chắc gì đã được lựa chọn?”

Không sợ gây sự chú ý, chỉ cần Phong Kiều kết hôn, mối quan hệ giữa cô và anh ta sẽ kết thúc, vậy nên những lời này cô nói chẳng phải không ảnh hưởng gì sao?

Đôi mắt phượng của An Mộc đắc thắng nhìn qua: Chỉ một câu nói của cô, đã làm cho sắc mặt Hứa Lộ bỗng chốc chuyển xanh mét!

Đúng vậy, tiếp theo Hạ Thiên gả cho Phong Kiều, Hạ Thiên mà dám quản việc riêng của Phong Kiều sao?

Sắc mặt Hứa Lộ càng ngày càng xấu, mãi mới mở miệng: “Đường Hạ, cô sẵn sàng làm kẻ thứ ba sao, cô...”

“Tôi là kẻ thứ ba thì đã làm sao, ở giới giải trí không phải có những mối tình kiểu đó không sao kể hết ư? Hứa lão sư, nói thật, cô có mong muốn có quan hệ với người như anh Phong không?”

Một câu của cô làm cho Hứa Lộ á khẩu, không trả lời được!

Tuy rằng cô ta thích Đường Cảnh, nhưng nếu có thể trở thành tình nhân của Phong Kiều.....

Sức hút của việc này thực sự quá lớn, lớn đến mức một diễn viên như cô không bao giờ nghĩ đến chuyện đó cũng không nói nên lời!

Trong nháy mắt Hứa Lộ đã trở nên như trời trồng.

An Mộc hơi mỉm cười đứng lên, ngẩng cao đầu, đi tới phòng hóa trang.

Vừa mở cửa phòng hóa trang, sắc mặt cô bỗng dưng chùng xuống.

Chỉ cần tưởng tượng đến cảnh Hạ Thiên kia cùng với Phong Kiều sau này sẽ ở bên nhau, chỉ cần tưởng tượng đến cảnh sau này Phong Kiều sẽ đối với người khác như đối với mình, sẽ ôm người khác, hôn môi Hạ Thiên, thậm chí lên giường cùng cô ta, cô cảm thấy lồng ngực như bị cái gì đồ nén chặt.

Cô nắm chặt hai nắm đấm, cắn chặt môi, tại sao lại là Hạ Thiên?

Tại sao lại là Hạ Thiên cơ chứ?!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252: An Mộc muốn theo đuổi lại!

Editor: Quý Quý

An Mộc hít sâu một hơi, cảm thấy rất không cam lòng.

Cô không biết lí do là vì người Phong Kiều muốn kết hôn là Hạ Thiên hay không. Nhưng dù có là ai cô cũng không cam lòng. Giờ phút này sự không cam lòng cũng lên đến đỉnh điểm.

Đôi mắt cô sáng ngời, đầy ý trí tranh đấu.

Nếu Phong Kiều muốn kết hôn, hơn nữa còn lấy người như Hạ Thiên, có nghĩa cuộc hôn nhân đó rất có thể là hôn nhân thương mại, nếu không phải thì vì sao phải là Hạ Thiên mà không phải là cô?

An Mộc trong “Chim nỏ” chỉ là nữ phụ, đến nam nữ chính còn không có nhiều cảnh diễn hướng chi là cô?

Một tháng quay phim, cảnh quay của cô ngày càng ít, hai hôm rồi cô đều không có việc gì.

Phong Kiều vì cánh tay bị thương, tự thưởng cho mình một tháng nghỉ ở C thị.

Đương nhiên, cho dù là nghỉ, anh cũng không hề nhàn rỗi cả ngày, hàng ngày đều đưa đón An Mộc đi quay phim.

Hôm nay An Mộc kiên quyết yêu cầu quay phim xong mình sẽ tự đi về nhà, làm cho Phong Kiều có chút tò mò.

Kết quả là...

An Mộc kết thúc công việc rất sớm, 4h chiều bắt đầu tẩy trang và rời khỏi trường quay.

Cô đi lên phía trước, đằng sau có một chiếc xe màu đen bám sát the sau.

“Thiếu gia, An tiểu thư ra khỏi trường quay.”

“Thiếu gia, An tiểu thư lên xe bus số 55”

“Thiếu gia, An tiểu thư tới trung tâm Thế Mậu.”

“Thiếu gia, An tiểu thư.....” Người đang báo cáo đột nhiên khựng lại, làm Phong Kiều bên kia lập tức tò mò.

“Sao?” Phong Kiều hỏi.

“Khụ khụ khụ!” Người báo cáo ho khan và tiếng, sau đó liền đỏ mặt tai hồng, “Thiếu gia, An tiểu thư đi vào cửa hàng nội y.”

Phong Kiều nhướng mày, quả quyết không muốn mình đón cô về nhà, là vì đến trung tâm Thế Mậu mua nội y? Nhưng bên cạnh khu biệt thự cũng có trung tâm mua sắm, bên trong cũng bán nội y mà.

Phong Kiều nhếch môi, “Cô ấy đi rồi, cậu vào hỏi xem cô ấy mua gì.”

“.....Vâng.” Viên vệ sĩ vô cùng bất lực, vốn làm vệ sĩ cho thiếu gia, từng thời điểm đều phải tinh táo còn chưa nói, giờ còn muốn anh đi theo dõi phụ nữ!

Hỏi nhân viên cửa hàng sau, anh bị bọn họ nhìn bằng ánh mắt “Đồ yêu râu xanh”, anh hận dưới chân không có Phong Hỏa Luân để mau chạy khỏi đây!

“Thiếu gì.” Viên vệ sĩ dường như muốn khóc.” An tiểu thư mua.....nội y gọi tình.”

Nói xong, mặt viên vệ sĩ đỏ bừng, An tiểu thư thật là, bác sĩ bảo phải kiên nhẫn một chút, mới có vài ngày đã nhịn không nổi rồi.

Phong Kiều nghe vậy, mặt mày giãn ra, nhovn miệng nở nụ cười.

Toàn bộ người trong phòng họp lặng ngắt như tờ, nhìn chăm chăm vào Phong tổng, cảm giác giả như mình không tồn tại trên đời.

Xong rồi xong rồi, vì sao tổng giám đốc lại cười nham hiểm như vậy chứ?

Ngón tay thon dài của Phong Kiều gõ lên mặt bàn, đôi mắt hẹp dài đảo qua từng người, chậm rãi mở miệng, thanh âm tà mị, hơi thở tràn ngập sự nguy hiểm, “Nếu chuyện gì của FAE cũng đều phải để tôi giải quyết, ngay cả một việc nhỏ như vậy các người còn không làm nổi thì tôi còn cần các người làm cái gì?”

Một câu này nói ra làm tất cả mồ hôi tuôn đầm đìa.

Nói xong Phong Kiều đứng thẳng lên, nhìn đồng hồ, đúng 5 rưỡi.

Anh đẩy ghế chủ tịch, đi thẳng về phía cửa.

Đám người trong phòng nhìn theo anh, nghĩ e là Phong tổng đã tức giận rồi... Dừng mà dừng mà!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 253: Bây giờ tớ nhất định sẽ không nhường cô ta!

Editor: Tuna

Tiếp sau đó liền nghe được Phong Kiều nói:

“Tồn tâm.”

Nani (cái gì)?!

Một đám nhân viên muốn rớt trong mắt rồi!

Bọn họ không nghe lầm đi?

Một người nghiêm khắc như lão bản, chỉ muốn mọi người mỗi ngày đều ngủ ở công ty, bây giờ... lại kêu đúng giờ tồn tâm?

Nga, trời ạ, nhất định là bọn họ hôm nay mở ra phương thức không đúng!

.....

Bỏ lại một đám người đang ngẩn ra, Phong Kiều bước ra cửa, ngồi trên siêu xe trở về nhà.

Nghĩ đến trong nhà có cái vật nhỏ đang chờ chính mình, đột nhiên liền cảm thấy..... Ân, đúng giờ tồn tâm, giống như cảm giác cũng không tệ lắm?

Từ công ty con đến biệt thự, ước chừng nửa tiếng, ngày thường cảm thấy rất gần, hôm nay lại cảm thấy thời gian lại có chút chậm.

Về tới biệt thự, Phong Kiều xuống xe, mở cửa ra, nhìn quét một vòng.

Phòng khách, vật nhỏ không ở đây.

Anh lên lầu, đi vào phòng ngủ, trong phòng ngủ, cũng không có vật nhỏ.

Bên ngoài, anh nghe được trên ban công có một ít thanh âm, lập tức bước chân nhẹ nhàng, đi qua đó.

An Mộc đang đứng ở trên ban công tiếp điện thoại, đối người kia là Diệp Đồng Đồng.

Ở chỗ này đóng phim lâu như vậy, cô còn không có cùng Diệp Đồng Đồng liên hệ quá, cho nên khi nhận được điện thoại của Diệp Đồng Đồng, cô có chút hưng phấn, vừa rồi Phong Kiều mở cửa thời điểm, cô vừa lúc đi đến ban công, không nghe được thanh âm ở cửa.

Tiếp nghe, đối diện thanh âm thực hưng phấn, “An Mộc An Mộc! Tôi được chọn rồi! Tôi được chọn rồi!”

Đôi mắt An Mộc lập tức sáng lên:

“Thật sao?”

Có thể nghe thấy tiếng la hét hưng phấn của Diệp Đồng Đồng, khẳng định là khoảng thời gian trước Ngôn Phi Thần tới tuyển ký hợp đồng nghệ nhân sự tình.

Diệp Đồng Đồng tuy rằng không đi trọng tâm vào diễn xuất, nhưng là kỳ thật diện mạo cô rất được, có thể ký hợp đồng, An Mộc cũng không kinh ngạc.

“Kia công ty an bày cho cậu thế nào?”

Thanh âm của Diệp Đồng Đồng thật hưng phấn, sắc thanh tựa mà mở miệng:

“Bọn tôi còn ở nơi này đi học, nhưng là công ty sẽ an bài tập luyện cùng cơ hội thực diễn!”

“Các cậu?” An Mộc nhướn mày.

“Nga, đúng rồi, Mạnh Mạnh cũng được kí hợp đồng!”

An Mộc:..... Mạnh Mạnh có thể được ký hợp đồng, kỳ thật cũng bình thường, các phương diện của cô ta đều không tồi.

“Vậy cậu khi nào thì đi kinh đô? Đến lúc đó tới tìm tôi nhé!”

Diệp Đồng Đồng nhẹ nhàng trả lời:

“Tốt! Học viện điện ảnh kinh đô của cậu khi nào khai giảng?”

Nghĩ đến sắp phải đi học, An Mộc lộ ra một mặt ý cười, năm nay mới gần mười chín tuổi, cô đích thực cần phải học hành, bổ sung kiến thức cho bản thân:

“Àn, còn có nửa tháng nữa. Đến lúc đó cậu đã đến rồi, sẽ mang cậu đi một vòng quanh trường.”

“Tốt. Đúng rồi, An Mộc tôi nhìn thấy trên tạp chí, nói là Phong tiên sinh muốn kết hôn? Cậu phải làm sao bây giờ?”

Làm sao bây giờ?

Đôi mắt An Mộc trầm xuống:

“Còn có thể làm sao bây giờ, chẳng lẽ lại cầu anh ấy không kết hôn sao?!”

“Hu hu, tôi liền biết cậu sẽ không dễ dàng nhận thua!”

An Mộc gật đầu:

“Àn, nghe nói người anh ta muốn cưới là Hạ Thiên!”

Diệp Đồng Đồng khốn đốn:

“An Mộc, cậu là bởi vì Phong tiên sinh muốn cưới Hạ Thiên, muốn cùng Phong tiên sinh ở bên nhau?”

An Mộc ánh mắt trong nháy mắt có điểm mờ mịt.

Có thể tưởng tượng đến Phong Kiều vẫn luôn phản đối chính mình đóng phim, mà cô cũng thật là vẫn luôn nghĩ đến như thế nào thoát khỏi Phong Kiều, cô không muốn nghĩ quá nhiều, trực tiếp gật đầu:

“Đúng vậy, Hạ Thiên từ nhỏ liền thích cùng tôi tranh đoạt đồ vật, khi còn nhỏ tôi không bảo vệ được đồ của mình, nhưng lúc này đây, tôi sẽ không nhường cho cô ta!”

Lời này vừa nói ra, người đàn ông đang đứng gần đó, đột nhiên dừng lại bước chân!

Đôi mắt hẹp dài đột nhiên trầm xuống.

Cô nói cái gì?

Cô muốn cùng mình ở bên nhau, chỉ là vì khí một cô gái khác?!

Phong Kiều đột nhiên gắt gao nắm lấy nắm lấy tay, vui mừng trong lòng lúc này, vào giờ phút này chợt biến mất!

Cô gái này..... cô gái này!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 254: Hạ Thiên là ai?

Editor: Quý Quý

Cạch!

An Mộc đang nghe điện thoại, chợt nghe thấy có tiếng động bên ngoài, hơi sững sốt, “Đồng Đồng, hình như anh ấy về rồi, cúp máy trước đây!”

Cô cúp điện thoại đi xuống dưới lại phát hiện ra trong phòng khách không có ai cả.

An Mộc hơi ngờ ngàng, chẳng lẽ tại mình có vấn đề?

Cô lắc lắc đầu, đi khắp biệt thự một lần, cũng không nhìn thấy anh, không khỏi có chút nghi hoặc, chẳng lẽ ban nãy mình nghe nhầm?

Thôi...kệ đi!

Lên mạng nghiên cứu thực đơn, cô mở tủ lạnh lấy ra hai miếng bít tết thượng hạng, sau với vào nhà bếp, tìm một cái chảo rồi nhìn miếng bít tết, dựa theo thực đơn đã được dựng lên, một mùi thơm dậy lên khắp biệt thự.

Trang trí đĩa ăn cô xong, cô tới phòng khách dọn dẹp lại bàn ăn, trải khăn trải bàn, sau đó mở rượu vang, đặt hai cái ly chân dài hai bên.

Nhìn bàn ăn tự chế lãng mạn này, An Mộc cảm thấy rất tự hào, nhất là mùi thơm đồ ăn, cô nuốt nước miếng, vỗ vỗ tay tự thưởng cho mình.

Nghĩ đến cảnh mình và Phong Kiều ngồi vào đó, dùng bữa tối dịu dàng, thắm thiết, sau đó...

An Mộc đột nhiên cảm thấy hai má đỏ lên, cô chỉ là vì không muốn thua Hạ Thiên, chứ không phải vì anh mà hao tổn tâm tư!

An Mộc cứ an ủi mình như vậy, dừng lại một chút, cúi đầu liền nhìn thấy trên người mình đầy mùi dầu mỡ, vội vàng lao vào phòng tắm, tắm rửa thật nhanh, sấy tóc, cố ý mở đồng hồ quần áo mới mua ra, nhìn trái nhìn phải, thật sự cũng có chút ngại ngùng, nhưng nghĩ đến Hạ Thiên, ...phải nhin!

Mặc đồ vào, bên ngoài còn mặc váy ngủ tơ tằm đắt giá, chỉnh trang lại bản thân thật tốt rồi cô mới đứng trước gương.

Người con gái trong gương xinh đẹp không gì sánh nổi, đôi môi đỏ mọng đầy mê hoặc cong lên, đôi mắt phượng rạng ngời.

Rốt cuộc cũng vừa lòng với bản thân, An Mộc mới đi ra, nhìn đồng hồ đã gần 7h....sao Phong Kiều còn chưa về?

Cô ngồi trên sofa, nhìn bít tết trên bàn ăn, một lúc nữa mà anh chưa về thì sẽ bị nguội mất.

An Mộc thờ dài, lấy điện thoại gọi cho Phong Kiều.

Tắt máy.

An Mộc sững sờ nhìn điện thoại.

Tuy rất ít khi gọi cho Phong Kiều, nhưng cô chưa từng bị tắt máy!

Chắc...anh ấy đang bận?

An mặc cúi đầu, nhắn tin cho Phong Kiều, “Chú, mau về đi, về nhà có bất ngờ!”

Một tiếng “Đinh” ngăn ngui cho biết đối phương đã nhận được tin nhắn, An Mặc mới để điện thoại sang một bên, mở TV bắt đầu chờ đợi.

.....

Thực ra Phong Kiều không đi xa, anh ngồi trong chiếc Bentley, cửa kính mở ra, anh gác một tay lên đó, cầm một điếu xì gà, khói thuốc lập lòe trong đêm tối, bên trong xe ánh đèn mờ nhạt, đằng sau làn khói mập mờ là nhan sắc mỹ hoặc chúng sinh của người đàn ông.

Phong Kiều hí hóp mắt lại.

Trong lòng phức tạp, nhưng anh chợt cảm thấy chính mình thật buồn cười.

Từ nhỏ đến lớn có thể bình tĩnh mà ứng phó với mọi chuyện, chưa từng có bất kỳ điều gì có thể ảnh hưởng đến nội tâm của anh, không ngờ lại có lúc rồi bởi như thế này.

Lại hít một hơi xì gà, anh nói lòng ca vạt, lấy điện thoại gọi cho Vệ Uy, “Điều tra cho tôi, Hạ Thiên là ai.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 255: Tra An Mặc cùng Hạ gia có quan hệ gì!

Edit: Phong Nguyệt

Động tác của Vệ Uy rất nhanh, cơ hồ chỉ một phút đồng hồ, liền bắt đầu trả lời: “Thiếu gia, Hạ Thiên, hai mươi hai tuổi, nữ, thân cao 165cm, cân nặng 49kg, tướng mạo xinh đẹp, là con gái một của Hạ gia ở Kinh Đô, Hạ gia chính là thế gia dương cầm, thanh danh không nổi, ở Kinh Đô cũng không có lực ảnh hưởng gì, nhưng là ở giới dương cầm, có thanh danh rất lớn. Tiểu thư Hạ Thiên mười tám tuổi thi đấu khắp cả nước đạt đệ nhất danh dương cầm xếp hạng thứ năm trên thế giới.”

Trong mắt của Phong Kiều lộ ra hứng thú, loại quý gia tộc này, giống nhau cũng chưa có lực ảnh hưởng gì, xem như là theo đuổi nghệ thuật, chỉ là.....

“Tra An Mặc cùng Hạ gia có quan hệ gì?”

“Là.”

Vệ Uy lại lần nữa điều tra, sau khi điều tra, phát hiện.....

“Thiếu gia.....”

Vệ Uy vừa muốn mở miệng, Phong Kiều đột nhiên phát hiện di động của mình vang lên.

Cúi đầu nhìn, thế nhưng là An Mặc gọi điện thoại tới, anh không chút nghĩ ngợi, nhíu mày, trực tiếp nhấn tắt.

Cúp điện thoại, mắt của Phong Kiều lạnh hơn, đối với Vệ Uy mở miệng: “Nói!”

Vệ Uy không biết nói gì đó, trong mắt của Phong Kiều, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Nửa ngày, Phong Kiều mở miệng, “Đã biết.”

Cúp điện thoại, anh tiếp tục ngồi ở trong xe, ngón tay thon dài, ở trên tay lái quay lên rồi quay xuống, nhìn thoáng qua di động, phát hiện An Mặc gửi tới một cái tin nhắn.

Anh nhìn thoáng qua, đột nhiên trong lòng càng thêm bức bối, hận không thể trực tiếp ném văng cái điện thoại!

Phong Kiều hít sâu một hơi, phun ra nuốt vào khói bụi, ánh mắt càng thêm âm trầm.

Cũng không biết qua bao lâu, anh khởi động xe, về tới biệt thự.

Đẩy cửa xe ra, thân hình thon dài từng bước một tới gần phòng.

Đến bây giờ vật nhỏ không có thích anh, mỗi lần cô chỉ lợi dụng anh, nhận biết được việc này, anh nắm chặt nắm tay, cả người cơ hồ tức giận đến phát cuồng!

Híp lại con mắt, anh mở cửa phòng ra, muốn tìm vật nhỏ phát tiết lửa giận một chút, nhưng không nghĩ tới vừa vào cửa, nhìn đến lại là.....

Cửa sổ phòng khách mở ra, gió lạnh thổi vào, thực lạnh.

Thế nhưng cô chỉ mặc một cái áo ngủ rộng thùng thình, liền dựa vào trên sô pha, nhìn TV..... Ngủ thiếp đi!

Ánh mắt của Phong Kiều nhú lại, theo bản năng nhìn về phía đồng hồ, đã 11 giờ tối.

Mây theo bản năng nhún lại, tất cả lửa giận cũng thế, nôn nóng cũng thế, đang xem vật nhỏ đang cuộn tròn thành một đống ở trên sô pha, thế nhưng có loại cảm giác phát ra không được.

Phong Kiều chưa từng có loại cảm giác này.

Trước kia anh, từ trước đến nay thích liền muốn, không thích liền hủy diệt.

Nhưng cái vật nhỏ này, lại làm anh có một loại cảm giác không thể nào xuống tay.

Thích cô, nhưng cô luôn làm cho anh buồn bực, nếu là trước kia, anh đã sớm hủy hoại cô.

Nhưng hiện tại, anh lại phát hiện, tất cả lửa giận, khoảnh khắc nhìn thấy cô, liền biến mất không còn gì hết.

Phong Kiều nặng nề thở dài, nói lỏng cả vạt, lúc này mới cảm một tấm thảm, chậm rãi đi tới chỗ cô gái nằm ở trên sô pha.

Thân hình cô cuộn tròn, áo ngủ bị xóc cho tới đuôi, hai chân thon dài trắng tinh như ngọc, mắt cá chân trơn trượt, làm tròng mắt của anh co rút lại, ngón chân này, mười ngón chân mượt mà trắng nõn, càng làm cho anh cảm thấy yết hầu căng lên, thân thể nóng lên.

Ánh mắt trầm trầm, đem thảm đắp lên cho cô, đứng lên mới phát hiện com trên bàn.

An Mộc ngủ đến mơ mơ màng màng, cảm giác được trong phòng có động tĩnh, cô mê mang mở mắt, liền nhìn thấy Phong Kiều đứng ở giữa phòng.

An Mộc lập tức ngồi dậy, trong nháy mắt đầu óc liền hiểu rõ!

Như thế nào cô ngủ quên rồi?!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 256: Ai cưới tôi là một sự may mắn đối với người đó

Editor: Cà Chua.

Dừng dậy, nhảy từ trên sofa xuống dưới, đi dép lê vào, cô dụi dụi mắt nói: "Chú út, sao hôm nay về muộn thế?"

Giọng nói mềm mại của người con gái đang ngái ngủ, còn hơi khàn khàn, làm nghẹn lại một bụng tức của Phong Kiều, cử chỉ đột nhiên nhẹ nhàng.

Phong Kiều đau khổ gật đầu.

Cô gái nhỏ này!

Anh ta không nói, An Mộc liền chạy tới mép bàn ăn, nhìn phần bò bít tết nguội lạnh thờ dài: "Phí mất phần bò bít tết ngon rồi!"

Nói xong câu đó, đôi mắt lại sáng lên: "Chú út, không sao, đợi một chút, tôi đi hâm nóng lại."

Nói xong cũng không đợi Phong Kiều đáp lại, trực tiếp bung phần bò bít tết vào phòng bếp, bật bếp lên, đem miếng thịt bò chiên lại một chút rồi bung tới.

Phong Kiều nhìn dáng vẻ hấp tấp đó của cô, khoe miệng giật giật, đang định nói nếu bò bít tết làm quá lửa sẽ không thể ăn được.

An Mộc đi tới, đẩy chiếc ghế ra cho Phong Kiều: "Chú út, mời ngồi!"

Phong Kiều bỏ chiếc áo ngoài ra, lúc này chỉ mặc mỗi chiếc áo sơ mi, mái tóc cắt ngắn, cặp mắt kia hẹp dài lại, long lanh ngấn lệ.

Anh nhấp nhấp bờ môi mỏng, ngồi xuống.

An Mộc đi đến phía đối diện, sau đó cũng ngồi xuống, chỉ chỉ vào chỗ bò bít tết: “Chú út, đây là lần đầu tiên tôi làm bò bít tết, ăn thử đi, nếm thử xem tôi làm có ngon không!”

Nói xong lại đứng lên, rót cho Phong Kiều một li rượu vang đỏ.

Phong Kiều nhìn bộ dạng tha thiết của cô, đôi môi mỏng không nhịn được gọi lên, tùy tiện lên tiếng: “Dùng thịt bò của tôi, phòng bếp của tôi, rượu vang đỏ của tôi, nói mời như đối với khách thực không biết xấu hổ sao?”

An Mộc tức khắc im bất, nhưng chợt cười tủm tỉm đáp lại: “Nhưng bít tết vẫn là tôi làm, không thể thay đổi được, anh ăn đi, đừng nhiều lời nữa!”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng, “Miệng lưỡi không biết xấu hổ!”

Nói xong câu đó, anh cầm dao cắt miếng thịt bò.

An Mộc ngồi đối diện, hai tay chống cằm nhìn anh ta.

Không thể phủ nhận, Phong Kiều dù nhìn theo hướng nào cũng toát ra soái khí ngùn ngụt.

Cho dù là ăn cơm, nhất cử nhất động trong đó đều mang theo dáng vẻ cao cao tại thượng, tựa như cử chỉ của quý tộc, làm cho động tác của anh ta, chỉ cần diễn ra là xung quanh đó đều biến thành phong cảnh đẹp.

Anh cắt ra một miếng bò bít tết, thoáng liếc An Mộc một cái, tiếp theo ưu nhã đưa lên miệng: “Cũng không tệ lắm.”

Tiếp theo nhanh chóng uống một ngụm rượu vang đỏ, lại ăn nốt phần còn lại.

Thấy đối phương mới ăn hết có một nửa, An Mộc chớp mắt một chút, lúc này mới đem phần bò của mình cắt ra, ăn một miếng, đột nhiên bị người đàn ông giành lấy, ngang đầu liền bắt gặp vẻ mặt vô cảm của Phong Kiều: “Buổi tối tôi tăng ca đến tận bây giờ, sẽ ăn hết chỗ này, đói là rồi, tôi ăn hết, đi làm tiếp đi.”

An Mộc sững sốt, miếng bò của cô bị cướp mất, há hốc miệng, có phần cảm thấy không vui.

Hách dịch quá rồi đó!

Một miếng bò của anh ta tưởng chừng như cũng một cân thịt, sao mà ăn không đủ no được!

Nhưng nghĩ đến việc cô đang muốn lấy lòng anh ta, những lời phản bác bỗng chốc biến mất, cười tủm tỉm gật đầu: “Được, tôi đi xem còn gì ăn được không.”

Nghe những lời đáp ngoan ngoãn này, con người Phong Kiều lại chùng xuống, nhìn bộ dạng nịnh nọt kia của đối phương, bất giác, lửa giận trong lòng lại dâng lên ngùn ngụt!

Anh ta rù con người xuống, không nói lời nào, chăm chú ăn hết phần bò bít tết trong đĩa của mình.

“Chú út, anh thấy không, tay nghề của tôi đúng là không tồi.” An Mộc nhân cơ hội này tranh thủ tặng bốc bản thân “Người như tôi, cưới về nhà ai, là nhà đó có may mắn đó, ít nhất là một lần một tuần đều được ăn bò bít tết thương hiệu An Thị!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 257: Vậy em nói cho tôi nghe, em rốt cuộc là nhớ tôi nhiều cỡ nào?

Editor: Tuna

Vừa nghe thấy lời này, Phong Kiều ngừng động tác ăn lại, rốt cuộc vẫn là không nói gì.

An Mộc đứng lên, đi đến chỗ tủ lạnh, phát hiện còn có hai miếng thịt bò, lập tức ánh mắt sáng lên:

“Chú út, tôi lại đi chiên thêm một miếng nha!”

Nói xong cô liền cầm lấy thịt bò liền đi phòng bếp.

“Không được.”

Nhưng cô không nghĩ tới, người đàn ông bá đạo mở miệng, mệnh lệnh nói:

“Em ăn khác đi, thịt bò này, để dành cho tôi ngày mai ăn.”

An Mộc:..... Một cổ lửa giận dâng lên, cô hít sâu, lại hít sâu.

Vì cái gì trước kia không có cảm thấy Phong Kiều nhỏ mọn như vậy đâu?!

Trong lòng mắng người đàn ông, An Mộc cầm lấy một phen mì sợi tiến vào phòng bếp, tự nấu cho chính mình một bát mì rau!

Thời điểm làm xong mì sợi, liền phát hiện bò bít tết đã bị ăn sạch, hơn nữa..... Rượu vang đỏ thể nhưng cũng voi đi hơn phân nửa bình!

Người đàn ông này, dạ dày cũng lớn thật đó!

Phong Kiều ăn xong, lại đi đến chỗ tủ lạnh, lấy ra một chai nước, một ngum lại một ngum uống xuống. An Mộc không nghĩ nhiều, suy nghĩ trong chốc lát, nhanh chóng đem mì của mình xử lí sạch sẽ, lúc này mới vọt vào phòng bếp rửa chén, sau đó đi ra.

Phát hiện phòng khách đã không có thấy bóng dáng của Phong Kiều, mà trên bàn cơm, lại bày hai chai nước không.

Người đàn ông này..... Có phải hay không lúc đi làm bị bỏ khát sao, thể khát đến mức này!

An Mộc ho khan một tiếng, chỉnh trang trang lại quần áo của mình, nghĩ đến chuyện lát nữa sẽ làm, gương mặt lập tức trở nên ửng đỏ.

Cô lặng lẽ đi đến phòng ngủ, xốc lên chăn, chui vào.

Tuy rằng đã phát sinh quan hệ với Phong Kiều rất nhiều lần, nhưng cô rất ít khi chủ động, bây giờ.....

Nghĩ đến việc bản thân lên mạng học tập mấy cái đó, An Mộc cảm thấy gương mặt tựa hồ đều phải bị thiêu cháy.

Tiếng nước chảy trong phòng tắm, đột nhiên ngừng.

Tìm An Mộc, cũng lập tức đập mạnh lên, hai tay gắt gao nắm chặt chắn, nhìn về phía cửa phòng tắm.

Cửa mở ra, người đàn ông bọc khăn tắm bước ra, dưới ánh sáng mờ ảo, An Mộc có thể nhìn thấy da thịt sắc mặt cuả anh, đáng ngờ nếu không hua gì người mẫu a!

Bọt nước theo sợi tóc trượt xuống, tiếng bước chân của anh, từng bước một, trầm ổn hữu lực, làm tim An Mộc đập mạnh, càng lúc càng nhanh.

Sau đó, anh liền đi đến trên giường, đang nhìn thấy cô nằm trên giường, ánh mắt trầm xuống.

Sắc mặt Phong Kiều càng lúc càng trầm!

Nhớ trước đây, cô muốn mình giúp đỡ, còn chưa làm được đến mức này đâu, nhưng hiện tại, thể nhưng vì cùng Hạ Thiên giận dỗi, muốn sắc - dụ anh?!

Anh đột nhiên tiến lên một bước, vươn tay một phen xốc lên chăn của An Mộc, thân thể cô lập tức lộ ra, sau đó, con ngươi hẹp dài nheo lại, lạnh lẽo mở miệng:

“Em ở đây làm gì?”

Làm gì?

Não bộ An Mộc nhất thời không thông, hai người không phải thường xuyên cùng nhau ngủ sao?

Mấy ngày hôm trước chỉ là bởi vì ‘dĩ cà’ đến, không tiện, cho nên mới ngủ đến thư phòng ngủ, nhưng hiện tại..... Người đàn ông này vì cái gì muốn hỏi như vậy?

An Mộc ho khan một tiếng:

“Chú út, tôi.....”

“Em làm sao? Ăn mặt thành như vậy, đừng nói là chỉ đến đây để ngủ a?..”

An Mộc lập tức liền ghen hòng, nhìn về mặt đôi bại của người đàn ông này, trong lòng thầm mắng: người đàn ông này đúng là âm tình bất định!

Rõ ràng là biết mục đích của cô rồi, cô cắn răng một cái, bước về phía trước:

“Chú út, người ta nhớ anh a!”

Khóe môi Phong Kiều câu lên, nhưng nụ cười kia lại đầy lạnh mị, anh bỗng nhiên lại chuyển sắc mặt, đỉnh đặc hướng trên giường một chuyển, thanh âm trầm thấp tà mị mở miệng:

“Nhớ tôi? Vậy dùng thân thể tôi nói cho tôi, em nhớ tôi nhiều bao nhiêu. ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 258: Chú, nghe nói anh muốn kết hôn?

Editor: Quý Quý

Dùng thân thể nói cho anh?

An Mộc càng thêm xấu hổ, anh nằm như vậy có nghĩa là muốn cô ở trên, anh ở dưới?

Đúng là....

Nghĩ đến Hạ Thiên, An Mộc cắn răng, dù sao cũng làm đến đây rồi, trên thì trên!

Không thể không nói, nhiều lần quan hệ với Phong Kiều, tâm lý của cô lúc này đã rất mạnh mẽ, cô quỳ trên giường nhìn anh.

Anh nhắm mắt nằm đó, hai tay vòng ra sau đầu, bộ dáng thản nhiên đặc ý.

An Mộc nuốt nước miếng, tay run run cời khăn tắm, khăn tắm rơi xuống, nơi đó của người đàn ông dương cao.

Cô không nhìn được quay đầu đi, tuy không phải lần đầu tiên nhìn thấy, thật xấu hổ!

An Mộc cắn chặt răng, biết anh lúc này đã có chút hưởng ứng, nên ra điều kiện vào lúc này!

An Mộc ho khan một tiếng, mở miệng nói, “Chú, ừm, nghe nói anh muốn kết hôn rồi à?”

Phong Kiều vẫn nhắm mắt, giác quan toàn thân đều dồn vào chỗ đó, nhưng câu này của cô làm trong lòng anh trùng xuống, anh nhàn nhạt ừ một tiếng.

An Mộc siết chặt nắm tay.

Quả nhiên!

Anh muốn kết hôn, nhưng cô dâu lại không phải là cô...

An Mộc cúi đầu, “Chú, anh không cần hôn nhân thương mại đúng không?”

“Em nói xem?” thần sắc Phong Kiều thập phần thông dong.

Nhìn mẹ của Phong Kiều cũng không phải kiểu người ép con trai phải thực hiện hôn nhân thương mại, trên mạng nói là Phong Kiều tự mình thả tin tức này ra, chim sẽ biến thành phượng hoàng.

An Mộc ngẩng đầu lên, hai mắt sáng lên đầy chờ mong, “Nếu vậy, anh cảm thấy em thế nào?”

Phong Kiều mở mắt nhìn cô.

Nhìn cô căng thẳng, nếu không phải vì đã nghe thấy cuộc điện thoại kia, giờ phút này anh còn khẳng định cho rằng đối phương là vì yêu thương chính mình...

Phong Kiều nhếch môi, chậm rãi mở miệng, “Cái gì thế nào?”

An Mộc khựng lại một chút, “Chúng ta kết hôn đi, chúng ta...”

“Xì” Phong Kiều cười phá lên, “Em nghĩ anh sẽ kết hôn với em?”

Giọng nói mang theo sự trào phúng nồng đậm, trái tim Phong Kiều thắt chặt lại, sau đó, anh thành công khi thấy vẻ mặt cô sa sầm.

Phong Kiều không nhận được tự giễu.

Từ nhỏ đến lớn, muốn cái gì được nấy, mà lúc này, anh chỉ muốn có trái tim của một người con gái, nhưng trong tim người này không hề có anh!

Hai tay dưới gáy nắm chặt thành quyền, anh đánh mặt lại.

An Mộc cảm thấy không khí trong lồng ngực đều bị rút hết đi, nhưng cô không thể chịu thua, không thể chịu thua!

Cô cố gắng giãn mặt ra tươi cười, lại gần anh nói, “Chú, vì gì mà anh không kết hôn với em? Anh xem, em biết nấu ăn, em xinh đẹp, mà chúng ta còn...”

Còn cái gì, An Mộc vẫn là xấu hổ không dám nói ra.

“Còn lên giường?” Phong Kiều hừ lạnh một tiếng, “Trên đời này người muốn lên giường cùng anh rất nhiều, chỉ cần anh tùy ý lựa chọn, không hẳn không có được người hài hòa với anh như em.”

Thế này là thế nào?

An Mộc ngẩn ngơ, nghĩ theo cách này, cô đích thật là không có bất kỳ ưu thế nào cả.

Cổ tay cô đột nhiên bị anh hung hãn nắm chặt, anh nhìn thẳng vào mặt cô, trên mặt anh không có nụ cười, con ngươi tối đen hơn bóng đêm, sâu không thấy đáy.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 259: Kết hôn với em, em có thể cho tôi những gì?

Editor: Quý Quý

Sau đó, An Mộc chợt nghe đối phương nói, “An Mộc, nếu kết hôn với em, em có thể cho tôi những gì?”

Anh cấp bách đòi hỏi một đáp án, ánh mắt thâm thúy làm An Mộc cảm thấy hoảng hốt.

Cô nghiêng đầu muốn trốn tránh cặp mắt kia, trong lòng tự hỏi, cô có thể cho anh những gì?

Đúng vậy, cô là người trong làng giải trí, nếu kết hôn thì phải che giấu.

Phong Kiều không muốn cô bước vào làng giải trí, vì một diễn viên không thể đảm đương được địa vị Phong phu nhân. Đến yêu cầu cơ bản này cô cũng không thể thỏa mãn anh.

Trong lòng trầm xuống, cô đột nhiên không biết phải nói về vấn đề này như thế nào.

Trước ánh mắt chờ mong của Phong Kiều, cô càng lúc càng trầm mặc, dần dần yên lặng.

Một Hoàng đế oai phong của làng giải trí, Lão đại giới Mafia, mà cũng có thứ muốn cũng không có được!

Đôi mắt Phong Kiều sầm xuống, lửa giận ngút trời dâng lên, khiến anh hung dữ mở miệng, “Đương nhiên, thứ tôi muốn nhất ở em chính là khoái cảm!”

Nói xong anh nằm xuống giường, “Cho nên, nếu làm tôi vui, nói không chừng tôi sẽ xem xét về hội thi toàn quốc.”

Vui về thì sẽ xem xét?

An Mộc hiểu ra ý tứ câu này liền cảm thấy bị sỉ nhục.

Mọi chuyện đến ngày hôm nay, tất cả đều là do cô.

Nghĩ đến Đường Hạ, cô nhất định phải bắt chấp tất cả!

An Mộc xoay người bước qua người anh, mở ngăn kéo ra bắt đầu tìm kiếm.

Một lúc thật lâu sau.

“Chú...bao cao su đâu?”

Phong Kiều quay đầu ném cho An Mộc cái nhìn sắc lẹm, làm cô không khỏi rùng mình.

Anh nghiêng người nói, “Không phải muốn kết hôn với tôi sao? Có lẽ, nếu em mang thai, tôi sẽ để em làm Phong phu nhân.”

An Mộc khựng lại.

Mang thai?

Cô cần môi, cô chưa từng nghĩ đến chuyện này.

Năm nay cô mới có 19 tuổi.

Cô còn muốn học đại học, gia nhập làng giải trí, nếu mang thai thì...

Nhìn ra được sự do dự của cô, Phong Kiều híp mắt lại, sâu thẳm trong nội tâm dâng lên một nỗi buồn, người phụ nữ này.....trong tim không hề có mình, làm sao có thể đồng ý sinh con cho mình?

Nghĩ đến đây, tâm trạng của Phong Kiều càng lúc càng xấu, nhìn về mặt bất lực của cô, cùng với sự ức chế trong người toàn bộ đều bùng nổ, anh túm lấy cô, ra sức lôi kéo, ném thẳng cô xuống giường, động tác của anh không còn dịu dàng như thường ngày mà lại mạnh mẽ thô bạo.

Soạt!

Anh xé rách váy ngủ rộng thùng thình, liền nhìn thấy một tấm thân kiều diễm khoác lên mình bộ nội y gợi tình, làm cho anh khựng lại một chút.

Sắc mặt anh liền giống như con bão điên cuồng lao tới càn quét!

Người phụ nữ đáng giận này lại có thể làm được chuyện này!

Trước đây, mỗi lần làm tình, muốn đổi tư thế cô đều xấu hổ không thôi, nhưng bây giờ...

Anh hận không thể ném con người này đi!

Nhưng chết tiệt!

Nhìn ánh mắt của cô đang trừng to hoảng sợ, cơ thể gầy yếu mềm mại run rẩy, lại thành công thổi bùng lên lửa giận nhen nhóm trong anh.

Sự tức giận và phiền chán không có chỗ phát tiết được tích lũy đến cực điểm, tạo nên sự trừng phạt nguyên thủy nhất!

Nụ hôn của anh lúc này mang theo sự phẫn nộ tận cùng, dường như muốn cắn nuốt cô vào bụng, để cô không thể làm mình tức giận được nữa.

Anh hôn lên xương quai xanh của cô, dùng sức cắn nát, làm cơ thể cô run lên đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 260: Đau, người như thế nào không nói?

Edit: Phong Nguyệt

Động tác của Phong Kiều dừng lại, mở đôi mắt đỏ thẫm ra, liền nhìn thấy cô cắn răng, thế nhưng còn kiên trì mở miệng nói: “Chú nhỏ, để ở nơi khác đi, ngày mai còn có phần diễn, dấu hôn trên cổ không thể che lấp.....”

Đến lúc này, cô nghĩ, thế nhưng vẫn là suất diễn ngày mai!

Một câu, rút cuộc hoàn toàn đem lý trí của anh chôn vùi!

Anh không quan tâm, trực tiếp ở xương quai xanh để lại ấn ký, tiếp theo vung bàn tay lên, xé rách quần áo còn sót lại, ở thời điểm cô không có chuẩn bị tốt, điên cuồng đâm vào!

An Mộc, không chiếm được tâm cô, như vậy ít nhất, thân cô, trước lưu lại đi!

Động tác của anh, thô bạo lại mang theo nguyên thủy thú - dục, chỉ là An Mộc như một chiếc thuyền con, mệnh mông trong biển rộng, sóng biển ngập trời.

Thời điểm An Mộc tỉnh lại, trời đã sáng tỏ, chỗ ngực bị đè ép, toàn thân đều chết lặng.

Hơi chút giật giật, lúc này mới cảm giác được động tĩnh ở bên người, trong nháy mắt khuôn mặt nhỏ của An Mộc tái nhợt.

Nghĩ đến lần lộn đêm qua, thân hình của An Mộc, không tự giác run rẩy lên.

Từ lúc ở bên cạnh của Phong Kiều, mỗi một lần, bọn họ đều thập phần hài hòa, trước khi anh đạt tới khoái cảm, anh luôn cho cô lên đỉnh trước.

Cho nên trước nay An Mộc cũng không biết, hóa ra loại chuyện này, cũng có thể đau đớn đến mức này!

Cô không rõ anh bị làm sao vậy, đêm qua, cảm xúc của anh tựa hồ có chỗ không thích hợp.

Chẳng lẽ là..... Chuyện công tác?

An Mộc dùng sức an ủi chính mình, quay đầu, nhìn đến gương mặt đang nhắm mắt kia, tình mỵ tuyệt luân(hết sức xinh đẹp).

Chính là vừa động một chút, liền phát hiện, chỗ nào đó của mình, nóng rất đau, lại thể nhưng bị nhét đầy.

Cô sùng sốt, lúc này mới nhớ tới, đêm qua bởi vì làm quá nhiều lần, cuối cùng, cô trực tiếp ngắt xiu! Lại xem người đàn ông, chỉ sợ là phát tiết xong, liền không có đem đồ vật kia lấy ra, thế nhưng hai người trực tiếp liền ngủ như vậy!

Tâm của An Mộc, đột nhiên nhảy dựng, từ trước đến nay kinh nguyệt của cô không ổn định, cho nên thời kỳ rụng trứng cũng thực không chuẩn, nếu tư thế này nói như vậy, như vậy thực dễ dàng cô sẽ mang thai!

Như vậy tưởng tượng, cô liền lạnh lẽo hoạt động thân hình, muốn rút ra chạy đến buồng vệ sinh rửa sạch, nhưng vừa mới có động tác, người đàn ông lập tức mở mắt.

Anh một phen ôm eo cô: “Mới sáng sớm liền câu dẫn ta, cô ngại đêm qua, làm chưa đủ?”

Thân hình của An Mộc rõ ràng cứng đờ, trên mặt lại nở nụ cười, vận vẹo thân thể một chút, hướng trong lòng ngực của anh chui vào, tay nhỏ vẽ vòng tròn trên ngực của anh, “Chú nhỏ, chú xem, đêm qua chúng ta kịch liệt như vậy, chú khẳng định là cực kỳ thích thân thể của ta, cho nên, vợ được chọn của chú, chú có nên suy xét một chút về ta không.”

Nhìn cô giống như có một con tiểu hồ ly, Phong Kiều đột nhiên phát hiện, vốn tưởng rằng phát tiết ra lửa giận, giờ phút này lại nghẹn lại ở trong cổ.

Mây của anh ngưng lại, xoay người một cái, trực tiếp đem cô lần nữa đè ở dưới thân.

Thân thể vừa động một chút, liền cảm giác được thân thể của cô kéo căng, An Mộc rút cuộc nhịn không được, hít hà một hơi.

Động tác của Phong Kiều dừng lại, nghĩ đến cái gì, thoát thân ra.

Anh ngồi dậy, một phen xách hai cái đùi của cô lên.

An Mộc lập tức cảm thấy 疼, dùng sức bảo vệ, “Chú nhỏ, chú.....”

“Đừng nhúc nhích.” Anh khẽ quát một tiếng, An Mộc hoảng sợ, tùy ý để anh xem.....

Chỗ nào đó, lại sưng lại hồng, thậm chí mang theo tơ máu nhè nhẹ, rõ ràng bị thương.

Ánh mắt của anh trầm xuống, “Cô bị thương như thế sao không nói?!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 261: Đây là thuốc gì?

Editor: Cà Chua.

Khuôn mặt nhỏ của An Mộc lại đỏ lên, ho khan một tiếng, lại không nói nên lời.

Cô nghĩ là chỉ nói đến đây, nhưng tưởng tượng, nếu cắt lờ anh ta, sao anh ta có thể hài lòng với mình chứ?

Vì thế cô cắn răng chịu đựng.

Từ nhỏ đến lớn, cô bị tổn thương nhiều như cơm bữa, cho nên sự tổn thương nhỏ nhất ngay lúc này, đối với cô chưa là cái gì.

Cô không nói lời nào, nhưng bộ dạng kia làm Phong Kiều lập tức hiểu ngay cô đang nghĩ gì.

Ánh mắt Phong Kiều lại một lần nữa chùng xuống, cặp con ngươi đen nhánh kia giờ đây sâu thẳm làm cho đối phương khó mà đoán biết được những suy nghĩ ẩn chứa sâu trong đó.

Anh ta đột nhiên đứng dậy, mặc thêm một chiếc áo ngủ, nhanh chân đi ra ngoài.

An Mộc nằm trên giường, cảm thấy không thể hiểu được những giằng co hôm nay cũng như đêm qua là vì lý do gì, xem ra áp lực công việc phải chăng chưa được xả ra hết.

Hay là bởi vì...vừa rồi cô không thỏa mãn được cho anh ta?

Trong lúc An Mộc đang miên man suy nghĩ, cánh cửa lại mở ra mang theo âm thanh “kèo kẹt” người đàn ông tiến vào, trong tay cầm theo một tuýp thuốc mỡ, không nói lời nào, vẫn như này thường, nụ cười cũng hiếm khi xuất hiện trên mặt, đi đến mép giường, đưa tay xách chân cô lên, sau đó....

An Mộc cảm giác nơi nóng rát nào đó đang trở nên mát lạnh, đau đớn cũng tức khắc giảm bớt.

Sau khi đỡ đau, cô lại cảm thấy được lòng bàn tay người đàn ông mát xa nhẹ nhàng, trong nháy mắt, một cảm giác tê dại lan khắp toàn thân, khuôn mặt nhỏ của An Mộc tức khắc lại đỏ lên!

Hai tay cô chống lên giường, sau đó ngả lưng, lấy chăn đắp lên người:”Chú út, thuốc tốt đấy.”

Phong Kiều ngẩng mắt đưa mắt liếc cô một cái, bỗng nhiên ném tuýp thuốc lên giường, lúc này mới đứng lên, đi vào nhà vệ sinh rửa mặt.

Lúc này An Mộc mới nhẹ nhàng thở ra.

Bởi vì bản thân anh ta u ám nên bài trí của ngôi biệt thự này cũng toát ra một bầu không khí vô cùng áp lực, An Mộc không dám nói thêm lời nào, xuống lầu, ăn cơm sáng, sau đó đi tới đoàn phim.

> đã trong những giai đoạn kết thúc, chỉ qua một thời gian ngắn nữa là chính thức đóng máy.

Suất diễn của An Mộc còn rất ít, cho nên công việc đạo này cũng rất dễ thở.

Lúc ăn cũng không nghĩ là Phong Kiều sẽ đưa mình tới đoàn phim nhưng nhìn đến vẻ mặt âm trầm của anh ta, An Mộc chung qui cũng là không nói ra được lời nào.

Ngoan ngoãn ngồi trên xe tới đoàn phim, xuống xe, An Mộc ngoan ngoãn cáo biệt Phong Kiều.

Thấy cô chậm rãi đi vào đoàn phim, Thượng Quan Vũ lái xe phía trước không nhịn được quay đầu nhìn Phong Kiều:”Hai người đang...cãi nhau sao? mới sáng ra bước lên xe đã làm không khí lạnh đến gai người thế!”

Lời vừa nói ra, Phong Kiều thờ ơ liếc mắt nhìn anh ta, Thượng Quan Vũ tức khắc dứt lời, “Được được, tôi nói sai rồi, giờ chúng ta đi đâu?”

Thượng Quan Vũ khởi động xe, đi một lúc không biết đi đâu, dò hỏi.

Phong Kiều dù sao cũng là chủ tịch FAE, nhưng cũng không có khả năng đi hết các chi nhánh của công ti trong vòng một ngày, ngày hôm nay đến chi nhánh này có thể ngày mai sẽ không đến nữa.

Nghe thấy những lời này, Phong Kiều vẫn không nói gì.

Thượng Quan Vũ nhìn qua kính chiếu hậu, có thể thấy khí lạnh trên người Phong Kiều toát ra vô kể, tức khắc sợ đến mức một câu cũng không nói.

Xe liền ngừng ở nơi này như vậy, đôi mắt Phong Kiều trước sau đều nhìn chằm chằm vào đoàn phim.

Một tiếng sau, Thượng Quan Vũ vừa ngẩng đầu, đột nhiên sững sờ:”Lão đại, kia chẳng phải là tiểu tử sao? Cô ấy sao lại đi ra vậy?”

Thượng Quan Vũ vừa nói xong, sắc mặt Phong Kiều càng trầm xuống:”Đuổi kịp cô ấy.”

An Mộc thấy đoàn phim đã hết việc của mình, nghĩ đến sự tình ngày hôm qua, chung quy vẫn là có điểm không yên tâm, cho nên lặng lẽ chuẩn bị ra khỏi đoàn phim, đi đến tiệm thuốc gần đó, mua một chút thuốc tránh thai.

Cô cầm thuốc, đang xem xét kĩ xem có nhầm không, phía sau vang lên một giọng nói vô cùng lạnh lùng: “Đây là thuốc gì?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 262: Em không muốn sinh con cho tôi?

Editor: Quý Quý

An Mộc cầm thuốc, cúi đầu, cẩn thận xem xét phần giới thiệu.

Lại có chút do dự.

Thực ra cô cảm thấy cuộc sống hiện tại của mình rất không ổn định, không thể cho đứa nhỏ một cuộc sống hạnh phúc, cho nên tốt nhất là không có nó.

Nhưng nếu thực sự có đứa nhỏ rồi mà lại uống thuốc, có phải quá tàn nhẫn hay không?

An Mộc cắn cắn môi thờ dãi, cuối cùng quyết định, vẫn là nên thuận theo tự nhiên đi!

Cô đang định ném thuốc vào thùng rác, thì chợt nghe thấy một giọng nói lạnh băng vang lên từ phía sau, “Đây là thuốc gì?”

An Mộc cứng đờ người!

Cô quay đầu thật mạnh, liền nhìn thấy ánh mắt u ám của Phong Kiều đã tràn đầy lửa giận!

Cô còn chưa mở miệng, Phong Kiều đã đoạt thuốc tránh thai trong tay cô, chỉ mới liếc nhìn qua một cái anh liền ngẩng đầu nhìn cô, ánh mắt rét lạnh như muốn ăn thịt người.

An Mộc bị anh nhìn như vậy, nhất thời nghẹn họng, có chút bối rối trước sự phẫn nộ và ưu thương của đối phương, khiến trong lòng cô cảm thấy chột dạ.

An Mộc muốn giải thích, “Chú, em...”

Nhưng còn chưa nói xong, Phong Kiều đã nhếch môi cười trào phúng, “Em cái gì?”

“Em...” Cô không thể nói nên lời.

Bộ dáng này của cô trong mắt Phong Kiều chính là chột dạ.

Phong Kiều nhìn thuốc, “An Mộc, hóa ra, em không hề muốn sinh con cho tôi?”

Không muốn sinh con cho anh?

Nhìn vào đôi mắt đen như mực, An Mộc rất muốn nói là không phải.

Cô không phải không muốn sinh con cho anh, mà tình hình hiện tại...

Cô mới có 19 tuổi, nghiệp diễn viên của cô vừa mới bắt đầu, cô....

Nhưng Phong Kiều không có cơ hội giải thích, anh tóm lấy cánh tay cô đi đến chiếc Bentley!

An Mộc bị anh ném thật mạnh vào ghế sau, sau đó anh cũng lên xe và đóng sầm cửa lại.

Thượng Quan Vũ đang ngồi ghế lái, nhìn dáng vẻ của hai người, lập tức kinh ngạc, “Lão đại, cậu, hai người tốt xấu gì cũng kiềm chế chút, trong xe này còn có người đang sống, tôi...”

Lời chưa nói hết Phong Kiều đã ngẩng phắt đầu lên, ánh mắt sắc bén như muốn giết người!

Thượng Quan Vũ lập tức thấy lạnh cả sống lưng, nuốt nước miếng, “Tôi, tôi đi uống cà phê!”

Nói xong, liền bỏ chạy.

An Mộc choáng váng, nhớ tới đêm hôm qua, cơ thể không tự giác phát run, hai tay chống đỡ thân thể, ngẩng đầu lên nhìn Phong Kiều.

Bên trong xe ánh sáng mờ ảo, làm sắc mặt anh đặc biệt khó coi, một bên mặt thì u ám, bên kia thì được ánh sáng hắt vào, giống sứ giả Câu Hồn từ địa ngục, làm An Mộc hoảng sợ vô cùng.

“Chú, anh muốn làm gì?”

“Làm gì?” Phong Kiều mở miệng, “Em nói xem là làm gì? Không phải muốn lấy tôi sao, hầu hạ tôi ngay chỗ này đi!”

Nói xong, anh cúi đầu tới gần cô, An Mộc nhìn gương mặt kia càng lúc càng gần lại, nhớ tới đêm qua, rốt cuộc vẫn quay đầu đi.

Nhưng sau đó, cảm cô bị siết đau đớn, bị ép nhìn vào mặt người đàn ông.

An Mộc hít phải một luồng khí lạnh, anh hừ một tiếng, “Sao nào? Chẳng phải em hao tổn tâm ý để làm chuyện này với tôi sao, giờ lại muốn thoát?”

An Mộc nhất thời á khẩu không nói gì được!

Cô hao tổn tâm ý... về chuyện đó sao?

Người đàn ông này sao có thể nói lời ác độc như vậy, rõ ràng hôm qua còn hòa hảo, sao hôm nay lại âm tình bất định?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 263: An Mộc, em không sợ làm tôi thất vọng sao?

Editor: Tuna

An Mộc cắn chặt khớp hàm, cảm tức nhìn trước mặt người đàn ông.

Phong Kiều liền như vậy bắt lấy cảm cô, đem cô nhìn gần anh hơn.

Sau đó, anh chỉ chỉ vào hạ thân của mình:

“An Mộc, hầu hạ tôi thoải mái, tôi liền cùng em kết hôn, thế nào?”

An Mộc nghe nói như thế, tức khắc sùng sốt:

“Anh, anh nói cái gì đó?”

“Ý trên mặt chữ, không phải cùng tôi kết hôn, em làm cái gì cũng sẽ thuận lợi hơn sao? Như vậy, hiện tại, khiến cho nó thoải mái đi.”

An Mộc bị anh nhéo cằm, trốn không thoát, nhưng cặp mắt kia, lại dần dần tràn ngập sự phẫn nộ.

“Phong Kiều, anh đem tôi trở thành cái gì?”

Kỳ thật, đã sớm biết người đàn ông này không có khả năng thích cô, mối quan hệ của hai người, chỉ là một loại giao dịch thể xác, nhưng An Mộc cũng không nghĩ tới, có một ngày, Phong Kiều sẽ nói ra lời này!

Lời này vừa nói ra, ánh mắt anh liền trầm xuống, vẻ mặt giống như muốn ăn tươi nuốt sống cô vậy!

An Mộc cảm thấy bất an, liền nghe được người đàn ông đề thấp thanh âm:

“Vậy em thì sao, em coi tôi là gì? Kim chủ? Hay là công cụ để trả thù người khác?”

Đôi mắt An Mộc đột nhiên trừng lớn!

Anh..... Anh làm sao biết?!

An Mộc đột nhiên nghĩ đến cuộc điện thoại ngày hôm qua, khi đó cô nghe được tiếng vang bên ngoài, chẳng lẽ là.....

An Mộc đột nhiên, liền cảm thấy vạn phần khủng hoảng cùng bất an.

Cô nuốt ngụm nước miếng:

“Chú, chú út, anh nghe tôi nói.....”

“Nói cái gì? Nói em lợi dụng tôi như thế nào, nói quan hệ giao dịch của chúng ta như thế nào, nói em, cái người này, căn bản là vô tâm vô phế?”

Phong Kiều một tiếng so một tiếng trầm trọng, một tiếng so một tiếng áp lực, cuối cùng một chữ rơi xuống, anh chợt nhoen miệng cười, nụ cười kia, vừa cô độc lại tràn ngập châm chọc:

“An Mộc, em nói xem, em không sợ làm tôi thất vọng sao?”

An Mộc sừng sốt, chỉ cảm thấy đại não dường như bị cái gì đào rỗng, có điểm không rõ lời người đàn ông này nói, là có ý tứ gì.

Chẳng lẽ nói, anh.....

Đáng tiếc, An Mộc còn không có nghĩ được cái gì, người đàn ông chợt vui đầu, một cái hôn liền dừng ở cô trên cổ.

Nụ hôn này, tựa như là cắn, gặm cắn hết những thanh âm ngày hôm qua, làm cô cảm thấy từng đợt đau đớn.

Cô trừng to mắt, mờ mịt nhìn cái người đàn ông gần trong gang tấc, vẫn luôn bị cô lùi đi, bỗng nhiên nhất nhất thoáng hiện ở trước mắt.

Lần đầu tiên nhìn thấy anh tức giận đến vậy.....

Sau lần bị hạ được đêm đó, cô hạ quyết tâm tìm cái người đàn ông, nhưng kéo vào tới người người đàn ông này, lại thấy có một chút cảm giác thờ phào nhẹ nhõm.....

Sau đó một lần lại một lần, anh vì mình giải quyết các loại chuyện nan giải, một lần lại một lần, cô đối với anh càng ngày càng ý lại, càng ngày càng tin cậy.....

Ban đầu là sợ hãi, bây giờ có thể ngẫu nhiên rống giận với anh, chỉ là dựa vào sự khoan dung mà anh dành cho cô!

An Mộc sơ sẩy gian nhắm hai mắt lại, cô cho rằng chính mình đúng là không có tim.

Từ nhỏ ở trong cái hoàn cảnh đó lớn lên, cô căn bản là không hiểu yêu thương là cái gì, mỗi ngày trong đầu tồn tại đều là nên như thế nào bảo hộ chính mình, nên như thế nào thông qua một việc, thu hoạch được lợi ích lớn nhất.

Cô năm nay mới mười chín tuổi, chưa yêu lần nào, nhưng cô tự hỏi lòng mình, những lúc dựa dẫm vào Phong Kiều, có bao giờ cô rung động?

Lúc biết được Phong Kiều sắp kết hôn, khi cô chưa biết được đối tượng là Hạ Thiên, trong lòng cô rất muốn, rất muốn giữ anh ở lại bên mình!

Tâm tình An Mộc, đột nhiên liền trở nên phức tạp.

Chỉ cảm thấy hô hấp tựa hồ đều đã đình chỉ, giống như bị người ta bóp ở yết hầu, không thở nổi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 264: Đau!

Editor: Quỷ Quỷ

Vết thương ở trên cổ đau đớn kéo cô trở lại thực tại.

Cơ thể cô phản kháng theo bản năng, đẩy mạnh Phong Kiều ra.

Phong Kiều giống như phát điên, cắn mạnh vào cổ cô, đến khi trong miệng có mùi máu anh mới tỉnh ngộ lại, máu tươi hòa tan sự phẫn nộ của anh, anh muốn nói lòng vòng tay thì bị cô đẩy ra.

Ngẩng đầu thấy cô đang nhìn mình bằng ánh mắt kinh hãi, Phong Kiều đột nhiên cảm thấy không khí trong xe thật khiến người ta bị áp lực.

Anh nói lòng cà vạt, trong sâu thẳm nội tâm không khỏi có chút luống cuống, nhưng không bị lộ ra ngoài.

Anh nhìn cô dần dần lạnh giá.

Dưới ánh nhìn này, An Mộc không nhận được mà run lên.

Người đàn ông này giờ phút này giống như ác ma!

Sau đó, anh liền nhào tới, bàn tay to xé rách quần áo của cô, ôm lấy hông cô ngồi lên người mình.

Trong nháy mắt liền xuyên thủng miệng vết thương của cô!

An Mộc cố gắng giãy dụa, nhưng không ăn thua, cô phần nộ đánh Phong Kiều, “Phong Kiều, đồ biến thái, buông tôi ra!”

Nhưng cũng không có tác dụng gì.

Cô càng phản kháng, động tác của Phong Kiều càng thô lỗ kịch liệt.

An Mộc bị xóc nảy lợi hại, gục xuống bờ vai anh, không nghĩ ngợi mà trực tiếp cắn xuống!

Phong Kiều nhìn cô kháng cự, cảm thấy chính mình sắp tức điên rồi.

Hai tay anh thô lỗ ôm chặt hông cô, từng chút, từng chút...

Nhưng động tác của anh cứng đờ.

Đầu cô tựa vào bờ vai của anh, hàm răng cắn xuống dần buông lỏng.

Có cái gì đó ấm áp thấp vào áo anh.

Phong Kiều chợt nhận thức được điều gì, đẩy cô ra liền nhìn thấy trong mắt cô ầng ầng nước.

Lửa giận vốn điên cuồng trước nước mắt của cô thì tắt ngấm.

Anh nhìn cô, động tác mềm mại đặt cô ngồi xuống rồi nâng chân cô lên, lo lắng hỏi, “Đau?”

Trong giọng nói có chút đau lòng.

An Mộc nức nở, nước mắt của cô giống những viên trân châu, ràn rụa rơi xuống.

Nghe anh nói, cô càng khóc khổ sở hơn, gật gật đầu.

Người đàn ông nhìn ra ngoài, cách đó không xa chính là tiệm thuốc mà An Mộc vừa mua thuốc tránh thai.

Anh vội vã mở cửa xe, chạy về phía đó, chỉ một lát sau liền cầm thuốc mỡ đi tới, sau đó giống như chăm sóc một đứa trẻ, nhắc chân cô lên nhẹ nhàng bôi thuốc.

Bôi thuốc xong, anh không nói một lời, ním môi giúp cô sửa sang lại quần áo. Cầm di động lên gọi điện thoại.

Không lâu sau Thượng Quan Vũ trở lại.

“Về nhà.” Phong Kiều mở miệng.

Thượng Quan Vũ không dám nhiều lời, chỉ biết nghĩ thầm: ôi chao, sắc mặt lão đại cứ như muốn giết người!

Xe rất nhanh đã tới biệt thự, dọc đường đi, ba người trên xe không hề nói chuyện.

An Mộc muốn giải thích, nhưng cơ thể kiệt sức mỗi mệt, nhắm mắt lại thì thiếp đi, ngay cả sức lực mở miệng nói chuyện cũng không có.

Xe dừng ở cửa biệt thự, An Mộc cố gắng mở to mắt, lại phát hiện, mí mắt càng lúc càng nặng, không mở ra nổi.

Sau đó một hơi thở quen thuộc bao quanh mình, cô được ai đó bế lên.

An Mộc đột nhiên cảm thấy an tâm, liền thiếp đi.

Lần này cô ngủ rất lâu.

Trong cơn mơ màng, cô đã nghe thấy rất nhiều âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 265: Reset tiêu đề

Edit: Phong Nguyệt

Phong Kiều nói, “Tĩnh lại nhanh lên! Sau khi tĩnh lại, ta sẽ không bao giờ bức bách cô!”

“An Mộc, tĩnh lại đi, ta thả cô ra, cho cô đi đóng phim được không?”

Giọng nói của anh, có khi ôn nhu, có khi ngang ngược.

Nhưng đều đặc sắc nhất, đó chính là, nghe được anh nói, đều có một loại làm cho người ta xúc động muốn khóc.

Thời điểm Đường An Mộc lần nữa mở to mắt, lọt vào trong tầm mắt là trần nhà màu trắng, tiếp theo chính là mùi vị nước sát trùng gay mũi.

Cô nhìn bốn phía chung quanh, liền phát hiện chính mình nằm ở bệnh viện.

Thấy cô mở to đôi mắt, y tá bên cạnh lập tức cười mở miệng, “Rốt cuộc cô cũng tỉnh rồi!”

An Mộc hơi sững sốt, cảm thấy đầu óc có điểm không đúng, “Ta bị làm sao vậy?”

“Cô phát sốt, nóng tới ba mươi chín độ rưỡi, thật là mạo hiểm!” Y tá đi tới, cho cô kẹp nhiệt kế, lại khống chế tốc độ truyền dịch một chút, vừa làm việc này, vừa mở miệng, “Chồng của cô vẫn luôn canh giữ ở bên cạnh cô, thật là làm người khác cảm động, trong ba ngày này, đều là anh ta chiếu cố cô, ta liền chưa thấy qua người ôn nhu như vậy.”

Chồng?

An Mộc sững sốt, là..... Phong Kiều?

Y tá nói xong, lại nhìn An Mộc, lúc này mới mở miệng, “Cô nên nghỉ ngơi nhiều hơn, ta đi nói cho bác sĩ, cô hết sốt, đã không có việc gì.”

An Mộc gạt đầu, y tá liền đi ra ngoài.

Mới vừa đi ra ngoài, đối diện đụng phải Phong Kiều.

Y tá lập tức mở miệng, “Tiên sinh, vợ ngài đã tỉnh, đã không có việc gì.”

Phong Kiều đang đi tới, nghe nói như thế, hơi dừng lại, mắt hẹp dài, thoáng qua lộ vẻ ưu thương, anh nhìn canh trong tay, đem nước canh giao cho y tá, “Cô đem cái này giao cho cô ấy, ta có chút việc, đi trước.”

Y tá một chút cũng không cảm thấy kỳ quái, “Tiên sinh, anh cũng mệt mỗi ba ngày ba đêm, trở về nghỉ ngơi tốt một chút đi.”

Phong Kiều gạt đầu.

Phong Kiều rời đi, y tá đi tìm bác sĩ.

Chờ đến khi bác sĩ tới, xác định An Mộc không có vấn đề gì lớn, dưỡng bệnh một hai ngày, liền có thể xuất viện, An Mộc được y tá nâng lên, uống lên mấy ngụm canh.

An Mộc hồi phục rất tốt, bất quá thời gian nửa ngày, căn bản thân thể mềm oặt, cũng có sức lực.

Cô quay đầu nhìn về phía cửa.

Trước đó cô cảm thấy, quả thực là bị đầu heo làm cho tâm trí mê muội, thế nhưng không rõ nội tâm của mình.

Chính là bị trận bệnh này, có một số việc, ở trong đầu đột nhiên liền rõ ràng.

Kỳ thật, có cái gì thẹn thùng, An Mộc cô bị động tâm rồi sao đây?

Cô nghĩ kỹ, cô muốn giải thích với Phong Kiều, cô không có uống thuốc tránh thai kia.

Cô cũng nghĩ kỹ, cô muốn cùng Phong Kiều ở bên nhau, không phải vì Hạ Thiên, chỉ là đơn thuần muốn cùng anh ở bên nhau!

Chính là.....

Một buổi trưa, Phong Kiều chưa từng có tới.

Ngược lại y tá khuyên giải an ủi cô, “Chồng của cô mệt mỗi ba ngày ba đêm, cô tỉnh lại, hẳn là trở về nghỉ ngơi đi.”

An Mộc nghe nói như thế, nghĩ, dù sao xuất viện, cô vẫn là có cơ hội tìm Phong Kiều.

Hai ngày sau, Thượng Quan Vũ đón cô xuất viện.

Trở lại biệt thự, An Mộc tung tăng nhảy nhót, vọt vào chung cư, muốn tìm kiếm thân hình làm cho trái tim cô nhớ ba ngày nay, lại phát hiện..... Biệt thự, giống như đã không có ai ở trong vài ngày.

Bước chân của An Mộc dừng lại, quay đầu lại, “Anh ta đâu?”

Thượng Quan Vũ nhìn thoáng qua cô, “Lão đại về Kinh Đô rồi.”

An Mộc:..... “Anh ta trở về?”

“Phòng chừng lão đại..... Sẽ không trở lại.”

Sẽ không trở lại?

Đây là có ý tứ gì?!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 266: Phong Kiều, tôi không cần phí chia tay!

Editor: Cà Chua.

Tay An Mộc đột nhiên nắm chặt, hoài nghi nhìn Thượng Quan Vũ.

Thượng Quan Vũ nhún vai: “Tiểu tấu tử, cô đừng nhìn tôi như vậy, lão đại nói sẽ không trở lại là sẽ không trở lại.”

Nói tới đây, anh ta xoay người, đưa một chùm chìa khóa cho cô, “Đây, đây là chìa khóa biệt thự, lão đại đã sang tên ngôi biệt thự này cho cô rồi.”

Nói xong, Thượng Quan Vũ cười hắc hắc, “Nhiệm vụ lão đại giao, tôi đã hoàn thành, lão đại còn nói, cô được tự do thoải mái rồi.”

Tự do?

An Mộc nghe hai chữ đó, tròn mắt bỗng nhiên căng lên.

Đã có lúc Phong Kiều nhất quyết không cho cô đóng phim, cô khát khao hai chữ đó vô cùng, nhưng giờ khắc này, nghe hai chữ đó nói ra từ miệng Thượng Quan Vũ, cô liền cảm thấy trái tim như bị ai đó hung hăng nắm chặt!

An Mộc xiết chặt chìa khóa trong tay, mắt thấy Thượng Quan Vũ đi về phía cửa, lái xe đi, chiếc xe biến mất khỏi biệt thự, chỉ còn lại mình cô.

Cô cũng không biết tại sao đột nhiên thấy vô cùng tức giận, ba chân bốn cẳng chạy về phía cửa, đem chiếc chìa khóa trong tay hung hăng ném đi.

“Tôi không cần!”

“Tôi không cần đồ của anh ta!”

“Chơi bời với tôi lâu như vậy, anh có ý gì? Không cần tôi? Ngôi biệt thự này là phí chia tay sao?”

“Phong Kiều, tôi không cần!”

“An Mộc tôi không phải là con chó nhỏ gọi đến là đến đuổi đi là đi!”

An Mộc khóc thét lên, đột nhiên ngồi bệt xuống đất, càng khóc lớn.

Ba cô đã bỏ cô mà đi.

Người mẹ duy nhất cũng không cần nhận cô.

Cô vất vả lắm mới tìm được một bờ vai đáng tin tưởng để làm chỗ dựa, luôn sẵn sàng che chở, bảo vệ cô, giờ cũng bỏ cô mà đi sao?

Lần đầu tiên cô có cảm giác, giống như sinh mệnh, có thứ gì đó vừa xẹt qua mà cô không thể kiểm soát được.

Không biết đã ngồi bao lâu, cô chạy ra nhặt chùm chìa khóa vừa ném vào, sau đó chạy lên lầu.

Di động của cô vì bận tới bệnh viện nên để quên trong biệt thự.

Cho nên cầm di động lên, cô liền gọi gấp cho Phong Kiều.

Không biết tại sao lúc này bàn tay cầm di động vô cùng run rẩy, vừa gạt đến số điện thoại kia, tâm trí cô lại căng lên.

Nhưng tiếp theo.....

“Xin lỗi, số máy quý khách vừa gọi đã hủy.....”

An Mộc thông tay, di động từ trong tay tuột rơi xuống, rơi trên mặt đất vỡ toang.

Cùng lúc đó, một chiếc phi cơ bay lên bầu trời thành phố C.

Trong khoang hạng nhất của phi cơ, người đàn ông giờ điện thoại lên tắt máy, đút lại vào túi áo, thất cả vạt, bắt đầu nghe ngóng xung quanh.

Bỗng nhiên, chiếc phi cơ rung lên một trận, chiếc điện thoại vừa bỏ vào túi lại rơi ra ngoài, đáp xuống phía dưới chân chiếc ghế.

Phong Kiều lập tức mở to đôi mắt sắc bén, rồi lại nghe được giọng nói của người tiếp viên, không nhanh không chậm”.....Xin hãy bình tĩnh, đừng hoảng sợ, máy bay đang đi vào vùng áp suất thấp, mời quý khách thắt dây an toàn....”

Phong Kiều xoa bóp huyệt thái dương, cầm lấy dây an toàn, thắt vào người.

Trong chốc lát, chiếc máy bay lại trở về trạng thái bình thường.

Ba tiếng sau, nước U

Một dòng chữ nước ngoài nhắc nhở được chiếu xuống, Phong Kiều đeo kính râm, mang theo chiếc áo khoác, đi ra ngoài.

Anh đi ẩn trong đám đông, nhưng vừa bước ra một bước, một trận súng quyết liệt bỗng vang lên dữ dội!

Phong Kiều nhú đôi mắt lại, thân hình thon dài, nhanh như cắt đã trốn đi biệt tăm.

Trong đám người không biết bao nhiêu người vô tội đã bỏ mạng vì những tiếng súng đó.

Khoảng chừng hai mươi phút sau, cảnh sát cùng một toán xã hội đen nhanh chóng đã về cùng một vị trí, mấy phần tử khủng bố vừa tập kích đã nhanh chóng bị bắt.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 267: Chờ anh về nhà!

Editor: Tuna

Lúc này, cảnh sát đem phần tử khủng bố bắt đi.

Phong Kiều chậm rãi hiện thân.

Trong lúc hỗn loạn, một tên con lai xuất hiện:

“Lão đại, anh không sao chứ?”

Đôi mắt hẹp dài khế liếc, khóe môi vi câu:

“Người nào?”

“Còn chưa biết, bắt quá, trừ bỏ đám kia người, thì còn có ai?”

Phong Kiều gật đầu:

“Đi.”

Người nọ đi theo phía sau Phong Kiều, nhìn nhìn anh, lại nhìn nhìn mình, đột nhiên mở miệng:

“Lão đại, tôi nghe Thượng Quan Vũ nói, chúng tôi có chị dâu rồi?”

Phong Kiều nghe nói như thế, khóe môi cong lên, càng thêm tà nhĩ lãnh mị, khóe mắt chỗ gia tăng rồi vài phần mỏng lạnh:

“Lăng Hi, có phải hay không U quốc quá thanh nhàn, nên việc riêng của tôi cậu cũng quan tâm đến vậy?”

Lăng Hi vừa nghe thấy lời này, tức khắc cảm thấy cổ chợt lạnh, rụt rụt cổ, lúc này mới bữu môi, nói sang chuyện khác, hoặc là nói, rốt cuộc nói đến trọng điểm:

“Lão đại, anh cảm thấy bọn họ có phải hay không đã nhận ra được thân phận của anh? Nếu không sao có thể tập kích ngay chuyến bay của anh.

Phong Kiều liếc Lăng Hi một cái, hừ lạnh một tiếng nói:

“Hắn là không có, bảo mật trong nước tuyệt đối không tởi, tại sao biết được chuyến bay của tôi, tất cả là trách nhiệm của cậu.”

Lăng Hi tức khắc ưỡn thẳng thân mình, trong ánh mắt phóng xuất ra ánh sáng thị huyết:

“Lão đại yên tâm! Tôi nhất định sẽ làm bọn họ biết gì nói hết, không nửa lời gian dối!”

Phong Kiều gật đầu, theo bản năng cảm di động lên, nhưng khi sờ đến túi quần mới phát hiện. ....

Phong Kiều mày cau lại, thờ dài.

Lúc này, là trăm ngàn lần không được dùng di động, nếu không, khẳng định sẽ bị bọn họ phát hiện.

Anh đối Lăng Hi duỗi tay:

“Di động.”

Lăng Hi đưa điện thoại di động đưa cho anh, anh thực mau chóng gọi cho Thượng Quan Vũ, Thượng Quan Vũ trả lời cũng thật nhanh:

“Lão đại, anh xuống phi cơ rồi?”

“Ân, cô ấy thế nào?”

“Rất tốt a, chị dâu trở lại biệt thự rồi, nói là chờ anh về nhà.”

Thượng Quan Vũ câu này nói về đến là mặt không đỏ tâm không nhảy.

Thật ra lão đại muốn anh chuyển lời cho An Mộc, nguyên văn là: anh có việc ra ngoài, muốn cô ngoan ngoãn nghe lời, còn có, nếu bọn họ có hiệp nghị, như vậy về sau người của cô, tâm của cô, đều không cho thoát ra! Mặt khác gần nhất nếu nghe được tin tức gì, không được tưởng là thật. Chờ anh trở lại kinh đô, hai người cùng đi lãnh chứng. Hơn nữa anh về sau sẽ không lại ngăn cản cô đóng phim.

Chính là.....

Lão đại hẳn là một tên có EQ thấp đi, rõ ràng chị dâu là cảm thấy anh quá bá đạo, vậy tại sao không thể uyển chuyển một tí?

Anh chính là phát hiện, ngày đó anh đem lão đại nói nói vài câu làm đạo chị dâu về sau, chị dâu rõ ràng cảm xúc kích động.

Chị dâu khẳng định là luyến tiếc đi?

Như vậy cũng tốt, có thể cho chị dâu thấy rõ ràng nội tâm của cô.

Thượng Quan Vũ nhếch miệng cười, lão đại, lần này tôi giúp anh, anh nhất định phải ghi nhớ nha!

Chờ anh về nhà?

Phong Kiều nheo mày lại, là lòng đang chờ, hay vẫn là.....

Phong Kiều lại thấy buồn bực, lại hít sâu một hơi nói:

“Bảo vệ cô ấy cho tốt.”

“Tuân lệnh, lão đại anh yên tâm đi!”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng, ngắt điện thoại.

.....

An Mộc ở biệt thự đợi một ngày một đêm, vẫn không thấy PHong Kiều trở về.

Ngày hôm sau, di động của An Mộc vang lên.

Cô xem cũng không có xem là ai liên tục tiếp tiếp nghe, trong thanh âm tràn ngập dồn dập:

“Alo?”

“Alo, An Mộc, là tôi đây.”

Đối diện truyền đến giọng nam, tuy rằng quen thuộc nhưng lại không phải anh.

An Mộc trong lòng lập tức thất vọng.

Đường Cảnh mở miệng:

“Chuyện là thế này, em vẫn còn một đoạn kịch, đạo diễn Lý muốn liên hệ em, nhìn xem em chừng nào thì có thời gian, rốt cuộc, suất diễn của Dung lão sư cũng sắp

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 268: Ném phần

Editor: Quý Quý

đóng máy rồi!

Cảnh quay cuối cùng?

An Mộc hồi phục tinh thần, “Hôm nay để em.”

“Tốt.” Đường Cảnh dừng lại một chút nói, “An Mộc, mấy ngày nay em xin phép không đến trường quay, là...có chuyện gì sao?”

Lòng ngực An Mộc thắt chặt, nước mắt rơi xuống theo khóe mắt, cô dùng tay áo lau đi, “Không có việc gì, em chỉ là..muốn về Kyoto.”

Quay xong bộ phim này, cô lập tức muốn về Kyoto, muốn gặp Phong Kiều, muốn nói cho rõ ràng.

Người đối diện lại ngừng một chút, một lúc lâu sau mới nói, “Gặp em sau.”

An Mộc gật đầu.

Đứng lên chỉnh trang lại bản thân, trước khi ra khỏi cửa liền đứng trước gương lớn, ánh mắt kiên định, nắm chặt tay nói với chính mình, “An Mộc, nhất định không được chịu thua!”

Cô khôi phục lại tâm trạng sáng láng thường ngày, bắt xe đến trường quay.

Tiểu Dung chạy tới đầu tiên, “Đường Hạ, sức khỏe cô sao rồi? Nghe nói cô bị sốt, có nghiêm trọng không?”

An Mộc cười với cô, “Không có việc gì.”

Mọi người đều chú ý đúng là An Mộc tiểu tụy đi nhiều.

Trong phòng hóa trang nữ, Hứa Lộ tuyệt nhiên không chịu giả bộ nữa, cô mím môi, nhìn An Mộc, “Ài, Đường Hạ, trong làng giải trí này, vẫn là phải đi lên bằng thực lực, cô xem, chỉ cần Kim chủ tụy tiện buông tay, đám mình tỉnh sẽ bị vứt bỏ giống như những con chó....”

Một câu này đâm trúng vào tâm trạng của An Mộc.

Đôi mắt phượng của cô đột nhiên trở nên sắc bén vô cùng, quay đầu hung hăng nhìn Hứa Lộ, “Cô nói cái gì?”

Hứa Lộ nhún vai, “Tôi đâu có nói gì, chỉ là...”

“Àm!”

An Mộc tức giận, hất thẳng hộp phấn mắt vào mặt Hứa Lộ!

Phấn mắt bị tung lên phủ hết lên mặt, lên tóc, lên cả người cô, Hứa Lộ há hốc mồm đang muốn nói gì thì bị bột phấn bay vào trong miệng.

Cô sùng sốt, dường như không thể tưởng tượng được An Mộc dám động thủ với mình công khai như vậy, giờ mới kịp phản ứng, tức giận đứng bật dậy giơ tay lên trước mặt An Mộc, “Cô, cô....”

“Chị Hứa!” Trợ lý Hứa Lộ kinh hô một tiếng, nhìn An Mộc, “Đường Hạ, sao cô dám động thủ động người? Mau, đi tìm đạo diễn đến đây!”

Nói xong, người của Hứa Lộ liền vọt ra ngoài.

Tiểu Dung cũng bị sợ hãi, nhìn An Mộc và Hứa Lộ, lắp bắp nói, “Chị Hứa, Đường Hạ cô ấy không có ý...”

“Không có ý? Không phải có ý thì là cái gì?” Trợ lý của Hứa Lộ cắt ngang, “Tất cả mọi người có mắt đều nhìn thấy, là cô ta ném phấn vào mặt chị Hứa!”

Hốc mắt Hứa Lộ hồng hồng, nước mắt rơi xuống, bộ dáng đáng thương vô tội.

“Sao lại thế này?” Đạo diễn Lý đi tới, nhìn thấy hoàn cảnh hỗn loạn này, nhíu mày thật chặt.

Trợ lý Hứa Lộ nhanh miệng cáo trạng, “Đạo diễn Lý, Đường Hạ tâm trạng không tốt, vậy mà dám gây khó dễ cho chị Hứa, anh xem, chị Hứa của chúng tôi....”

Hứa Lộ cúi đầu, túm lấy trợ lý, “Tiểu Như, đừng nói nữa.”

Trợ lý về mặt đầy căm phẫn, “Chị Hứa, chị tốt như vậy, Đường Hạ nhiều lần coi thường chị trong trường quay, chị đều nhẫn nhịn, bây giờ cô ta được voi đòi tiên, chị...”

Đạo diễn Lý hừ lạnh một tiếng, nhìn An Mộc, “Sao lại thế này?”

An Mộc im lặng, mặt đanh lạnh, không nói câu nào.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 269: Chỉ có anh mới nuông chiều cô vô điều kiện

Editor: Quý Quý

Đạo diễn Lý nhướng mày, “Cô.....”

“Đạo diễn Lý, nhanh một chút. Cảnh quay hôm nay rất quan trọng, thời gian chậm trễ thì mọi người phải quay đến nửa đêm đấy.” Ngô Tư Tư và Dung Trạch đứng ở cửa, Dung Trạch chậm rãi mở miệng.

Đạo diễn Lý khựng lại một chút, nhìn An Mộc, “Đường Hạ, cô xin lỗi Hứa Lộ, chuyện này sẽ được bỏ qua.”

An Mộc ngẩng phắt đầu lên, vẻ mặt cố chấp, “Đạo diễn Lý, tôi.....”

“Tôi xin lỗi thay cô ấy.” An Mộc chưa nói xong, Đường Cảnh đột nhiên mở miệng, anh tới sau lưng đạo diễn Lý, nhìn Hứa Lộ, “Hứa Lộ, chuyện này là

Đường Hạ không đứng, cô dừng chấp cô ấy.”

Trước mặt người khác Hứa Lộ vĩnh viễn tỏ thái độ rộng lượng, đương nhiên gật đầu, “Không sao, tôi không để bụng đâu.”

Đường Cảnh gật đầu, nhìn Hứa Lộ, rồi lại nhìn An Mộc, trong mắt có chút thất vọng, “Tôi đưa cô đi rửa mặt.”

Hứa Lộ đứng lên, “Được.”

Hai người sóng vai đi ra ngoài.

An Mộc nhìn theo, trong lồng ngực có cảm giác mất mát.

Đường Cảnh chưa bao giờ cho rằng người Hứa Lộ nhắm vào là mình, mỗi lần hai người xung đột, đều nghĩ rằng là lỗi của cô, lúc này lại đứng ra xin lỗi thay cô.

Đột nhiên cô nhớ tới Phong Kiều.

Lần nào cũng vậy, anh đều không hỏi rõ trắng đen, hung hăng trừng trị kẻ đã bắt nạt người của mình, cho dù Phong Anh Hùng có là người một nhà cũng chung số phận như vậy.

An Mộc siết nắm tay.

Đạo diễn Lý thấy tranh chấp đã được xử lý, đương nhiên cao hứng, lập tức lạnh mặt nhìn mọi người, “Việc hôm nay không ai được truyền ra ngoài, biết chưa?”

“Đã biết, đạo diễn!”

Đạo diễn Lý lúc này mới hài lòng nhìn An Mộc, nhìn bộ dáng tiều tụy của cô thở dài, “Hôm nay cô có ổn không?”

An Mộc gật đầu, “Tôi không sao, đạo diễn.”

Đạo diễn Lý gật gù, “Vây mau hóa trang đi.”

An Mộc nhanh chóng đi ra.

Hứa Lộ đã rửa mặt sạch sẽ, phần diện của cô chỉ còn một cánh mặt mày rạng rỡ, đến mai mới quay, cho nên Hứa Lộ hôm nay rất rảnh.

Cô nhìn An Mộc, đột nhiên nói, “Đường Hạ, hôm nay cảnh quay của cô rất nặng nề, nhưng nhìn trạng thái này của cô liệu có diễn nổi không? Haha, muốn có được giải nữ phụ xuất sắc? Chẳng qua, không còn Phong tổng phía sau, giải thưởng rơi vào nhà ai còn chưa biết được!”

An Mộc có chút căng thẳng.

Cảnh quay hôm nay của Mị Nhi là cảnh quan trọng nhất, vì Phong Kiều mà cô đứng là có chút không tập trung.

Nhưng mà...

An Mộc nhìn Hứa Lộ liếc mắt một cái, khóe môi nhếch lên, “Thì sao? Mắt cô vẫn còn lác liếc như vậy. muốn ăn thêm phần sao?”

Hứa Lộ nhất thời cứng miệng, hừ lạnh một tiếng, “An Mộc, tôi sẽ nhìn chăm chăm cô, nhìn cô gây bị chê cười!”

An Mộc lập tức bị chọc giận, “Vây nói cho cô biết, thật ngại quá, cô phải thất vọng rồi.”

Nói xong, cô xách váy đi và ngoài.

Cảnh quay hôm nay là kết cục.

Thái tử cuối cùng cũng đăng cơ dưới sự phò tá của Lý Thịnh Thế.

Nhưng Thái tử lại không lập chính phi của mình là Thái tử phi làm Hoàng hậu. Ngày Thái tử đăng cơ, chiếu thư phế Hậu được ban cho Thái tử phi.

Thái tử phi nhìn chiếu thư trong tay, lập tức bật cười ra nước mắt.

Thái tử lấy lý do vô từ vô đức mà biếm nàng vào lãnh cung.

Thái tử Lương đệ nhìn Thái tử phi từ xa.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 270: Mị Nhi mơ hồ

Edit: Phong Nguyệt

Thái tử Lương Đệ đem chuyện của nàng cùng ca ca Lý Thịnh Thế có tư tình nói cho Thái tử biết, hơn nữa Thái tử đã từng chính mắt thấy hai người lên lút gặp nhau, lời nói kích thích, Thái tử phi nhẹ nhàng đẩy Thái tử Lương Đệ một chút, Thái tử Lương Đệ làm bộ té ngã, thai nhi trong bụng khó giữ được.

Thái tử phi nhìn Thái tử Lương đệ, “Chàng thật tàn nhẫn, thế nhưng lấy hài tử vô tội làm tiền đặt cược!”

Thái tử Lương Đệ cười lạnh, “Vi hậu vị, ta cái gì cũng có thể làm! Hài tử của ta, là vì đệ đệ của ta mà làm lút đường vậy!”

Thái tử tới rồi, giận dữ, đem Thái tử phi nhốt vào thiên lao, quyết định mùa thu sẽ trả.

Đồng thời, tiền triều, Thái tử đăng cơ, lại cực lực chèn ép Lý Thịnh Thế.

Bởi vì là lúc đăng cơ, Lý Thịnh Thế quyền cao chức trọng, bị Thái tử kiêng kỵ.

Nghe được Thái tử phi sẽ bị trả, Lý Thịnh Thế kiên quyết đi cứu.

Lúc này, Mị Nhi lên sân khấu.

Trong phủ của Lý Thịnh Thế, Lý Thịnh Thế mặc y phục bó sát người, tính toán mang theo người, đêm tối thăm dò thiên lao, cứu Thái tử phi ra.

Hắn hít thở, ánh mắt sắc bén làm toàn bộ người chung quanh phòng nhìn một chút, hắn biết, chuyến đi này, hắn sẽ không bao giờ có thể trở lại.

Đúng lúc này, Mị Nhi lên sân khấu.

Như cũ là một thân vũ y, trên mắt cá chân buộc lục lạc, bước đi, thân hình thướt tha mềm mại, chỉ là tốc độ hôm nay, rõ ràng có chút hoảng loạn.

Nàng đứng xa xa nhìn Lý Thịnh Thế, trên mặt lộ ra vẻ mặt lo lắng.

Chính mình vì Thái tử nên làm nội gián trong Lý phủ, chính là một đoạn thời gian gần đây, Mị Nhi phát hiện, chính mình càng ngày càng không giống trước đây báo tình huống của Lý thịnh thế cho Thái tử.

Một ít chi tiết nguy hiểm, nàng đã qua huấn luyện đặc thù, dù là phát giác được chuyện không ổn, cũng không có hướng lên trên báo cáo.

Lúc này đây, nàng nhận được mệnh lệnh của cấp trên, Lý Thịnh Thế ra phủ, nàng phải gửi tín hiệu cho bọn họ, rõ ràng, đây là một cái bẫy.

Chính là giờ khắc này, Mị Nhi lại phát hiện, chính mình thế nhưng trong lòng nói không nên lời cái loại cảm giác này.

Nàng không muốn Lý Thịnh Thế đi chịu chết, nàng nắm chặt nắm tay.

Tơ mắt nhìn Lý Thịnh Thế mang theo người liền đi ra ngoài, thế nhưng nàng không chút nghĩ ngợi trực tiếp xông ra ngoài!

“Lý đại nhân!” Trong bóng đêm yên tĩnh, giọng nói của Mị Nhi, dễ nghe lại mỉa mai.

Lý Thịnh Thế quay đầu lại, thân hình cao lớn, dáng người thẳng tắp, vừa quay đầu lại, khí thế sắc bén, trong ánh mắt lập loè ánh sáng nhỏ vun, đều làm cho hắn lộ ra vẻ lạ thường.

Trong nháy mắt Mị Nhi kinh sợ.

Lý Thịnh Thế thấy nàng, hai người đối diện với nhau một lát, Lý Thịnh Thế lại lần nữa quay đầu.

“Lý Thịnh Thế!” Mị Nhi bỗng nhiên kêu tên của hắn, nàng không thể để hắn đi tìm chết, người nam nhân này, vì trợ giúp Thái tử, làm quá nhiều, nàng thường thức hắn, nàng đột nhiên mở miệng: “Không cần đi, đây là một cạm bẫy!”

Lý Thịnh Thế nghe nói như thế, quay đầu lại, kinh ngạc nhìn nàng.

Mị Nhi vội vàng mở miệng, “Đây là bẫy rập của Hoàng Thượng, Hoàng Thượng đã kiêng kỵ chàng, cho nên hắn mới có thể theo ý tứ của Thái tử Lương

Đệ, đem Thái tử phi nhốt vào thiên lao, chính là vì muốn chàng lưng đeo tội danh để tốt loại trừ chàng! Lý Thịnh Thế, không cần đi chịu chết! Không cần đi!”

Mị Nhi bắt được ống tay áo của hắn, trước đây nàng là người có máu lạnh, giờ phút này ở sâu trong nội tâm, dường như có khe hở, nàng không hiểu chính mình đối với Lý Thịnh Thế là dạng tình cảm gì, nhưng lại phát ra từ nội tâm không nghĩ muốn hắn đi chịu chết.

“Ta biết.” Lý Thịnh Thế đột nhiên mở miệng, một câu, làm cho Mị Nhi cảm thấy toàn thân chấn động.

“Biết, sao chàng còn đi?”

“Bởi vì, ta không thể nhìn nàng chết.”

Lý Thịnh Thế lưu lại một câu như vậy, trực tiếp rời đi.

Mị Nhi vươn tay, muốn bắt lấy cái gì, nhưng ống tay áo của hắn, lại từ trong tay nàng xẹt qua.

Mị Nhi đứng ở dưới ánh trăng, mờ mịt nhìn hắn, vì cái gì có thể vì Thái tử phi đi chịu chết? Nàng mơ hồ, rồi bên trong lòng nàng cũng mơ hồ, bí mật dò xét tới cái gì rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 271: Cảm giác có chút gì đó không đúng

Editor: Cà Chua.

Mị Nhi cầm chiếc pháo hoa đang cháy sáng, ở Lý phủ mặc dù nhiều chuyện rắc rối, nhưng cô luôn được sống thật với chính mình, cô nhớ lại quá khứ.

Cả một bầu trời như bùng cháy, chiếu rọi toàn bộ không trung, đều đỏ một màu lửa.

Mị Nhi càng lúc càng nôn nóng, chạy vọt vào thiên lao, liền nhìn thấy Lý Thịnh Thế cùng thái tử phi đang bị một đám người vây quanh, thái tử đang mặc bộ đồ của tù nhân.

Đạo diễn Lý Đồng Thịnh từ trước đến nay làm gì cũng vô cùng nổi bật, trang phục tù nhân của thái tử phi cũng không giống như trang phục đã được sử dụng trong những bộ phim khác, vai nữ chính luôn xinh đẹp trong mọi hoàn cảnh, nhưng tình cảnh như vậy, hoàn toàn không có chút nào đẹp cả, nhưng lại mang đến cho người ta cảm giác vô cùng chân thật.

Mị nhi ra nhập trận chiến nhưng lại đứng ở phía Lý Thịnh Thế.

Một đám người thoát khỏi thiên lao, hướng chạy tới phía kinh đô bên ngoài.

Bên trong một rừng cây, phía sau truy binh xuất hiện ngày một nhiều, thái tử phi không biết võ công, chân đã mỏi, dường như bất động, lúc này mà công người chạy, thực sự là một hành động vô cùng nguy hiểm.

Tuy vậy vẫn không ngừng khuyên thuộc hạ Lý Thịnh Thế rời đi một mình, nhưng Lý Thịnh Thế lại kiên quyết mở miệng: “Phải cùng nhau đi!”

Tiếng bước chân của truy binh ngày một gần, cây đuốc sáng trên tay cũng càng lúc càng cháy nhanh hơn.

Thời điểm quyết định, Mị Nhi đột nhiên lên tiếng: “Tôi sẽ tới đó!”

Nàng đột nhiên kéo chiếc áo ngoài của thái tử phi xuống, khoác lên người mình, tiếp theo chạy thẳng về phía ngược lại: “Tôi đi đánh lạc hướng truy binh, gặp nhau ở mười dặm phía trước!”

“Được!”

Sau đó là Lý Thịnh Thế trả lời.

Mị Nhi cố tình gây sự chú ý, đánh lạc hướng truy binh, nhiều phen bị thương, tưởng chừng như đã sức cùng lực kiệt nhưng nghĩ đến ánh mắt của Lý Thịnh Thế, nàng đột nhiên lại có thêm sức lực.

Nàng muốn sống, muốn cùng chàng ấy chung sống.

Mị nhi càng chiến đấu, ánh mắt càng trở nên quyết liệt.

Sống hay chết ở đây, cô cuối cùng cũng đã suy nghĩ thấu đáo.

Nàng yêu nhất là Lý Thịnh Thế.

Cô từ nhỏ đã được dạy rằng, suốt đời suốt kiếp này phải sùng ái Lý Thịnh Thế đầu tiên.

Cuối cùng nàng cũng hiểu được thế nào là yêu.

Cây kiếm trong tay nàng càng khua nhanh, rốt cuộc cũng đã chiến đấu với truy binh đến khi mặt trời lên.

Thân tàn ma dại, y phục đã bị rách tứ tung, cuối cùng Mị nhi cũng đến được điểm hẹn cách đó mười dặm.

Mười dặm đúng như đã hẹn, trong mười dặm đó, xung quanh là một mà hoa đào trắng xóa.

Mùa này nơi đây đúng là mùa hoa đào nở rộ.

Trên người nàng quần áo hỗn độn, từng vết máu rỉ ra chảy dài, nhưng vẫn không nghĩ đến bản thân mà vẫn nghĩ đến đối phương.

Nhưng lúc này, cảnh xung quanh đều là một màu hoa đào nên thơ tựa tiên cảnh đối lập với tình cảnh của nàng lúc này, trước mắt nàng hiện lên một bữa yến tiệc đã được bày biện sẵn.

Mị nhi đảo mắt nhìn xung quanh, tìm kiếm hình bóng quen thuộc kia.

Lại phát hiện nơi này dường như không có một bóng người.

Mị nhi đứng chôn chân ở đó, ánh mắt trống rỗng.

Nàng nắm chặt tay, muốn vứt bỏ mọi thứ xung quanh.

Đứng sau camera, Lý đạo diễn nhú mồm lại.

Cảm giác có gì đó không đúng.

Anh ta không còn kiên nhẫn được nữa.

Lý đạo diễn vẫn luôn đứng cạnh Hứa Lộ, nhìn biểu cảm bên trong cô gái đó, không nhìn được cong môi lên cười, cô muốn chờ xem người nào đó bị mắng, chờ đến lúc này, biểu cảm quá thể không thể chấp nhận được, chờ đến lúc Lý đạo diễn không nhìn được tước luôn vai diễn của cô ta....

Hứa Lộ thậm chí đã tưởng tượng đến cảnh An Mộc cứ cố chấp đứng nơi đó, mặt mày xám tro nghe những lời phê bình của Lý đạo diễn.

Cô nhìn Lý đạo diễn, cảm thấy Lý đạo diễn đã giờ tay lên, hơi mở miệng ra như muốn nói gì đó.

Đúng lúc này!

Phó đạo diễn đột nhiên mở miệng: "Lý đạo diễn, xem này!"

Lý đạo diễn sững sờ cúi đầu, nhìn về phía camera, ít nhất là không lâu sau, ánh mắt của Mị nhi đã có chút biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 272: Diễn xuất bùng nổ!

Editor: Quý Quý

An Mộc tận lực diễn tả tình cảm của Mị Nhi, nhưng vì tâm trạng hôm nay thật sự rất kém, vẫn không nuôi dưỡng được cảm xúc.

Máy quay phía trước đều ở cự ly xa, không thể quay được hết được diễn xuất trên gương mặt, cho nên đạo diễn Lý nghĩ rằng lúc này cô đang căng thẳng.

Cô biết, vai diễn Mị Nhi, thành công hay thất bại chính là vào thời điểm này.

Trên kịch bản chưa bao giờ nói về tâm tình của Mị Nhi, lý tưởng của Mị Nhi hẳn là chính diễn viên phải tự nghiền ngẫm.

An Mộc cũng không rõ Mị Nhi lúc này đang có tâm trạng gì.

Nhưng có lẽ hoàn cảnh rất đáng thương cảm, cô đột nhiên nghĩ đến chính mình, nghĩ đến Phong Kiều.

Trước kia, cô không hiểu tình yêu, nhưng bây giờ hiểu ra thì đã muộn rồi.

Mị Nhi có lẽ cũng là như vậy.

Nàng yêu Lý Thịnh Thế, vẫn luôn yêu, nhưng nàng cố gắng chôn vùi tình cảm này thật sâu, thậm chí chính mình cũng không hề nhận ra nó là gì.

Mãi đến lúc này nàng mới nhận ra mình yêu người.

Nhưng tình cảnh của bọn họ bây giờ như một trò cười.

Nàng thậm chí đã nghĩ đến về mặt trào phúng của đám người truy sát khi biết là nàng mặc y phục của Thái tử phi. .

Đúng vậy, nàng bị lợi dụng, từ đầu tới giờ đã là vậy.

Nhưng tất cả đều là nàng cam tâm tình nguyện.

Nàng cắn môi, đầu tiên là tức giận vì phát hiện mình là quân cờ, nhưng sau đó lại thờ dài.

Hai chân nàng mềm nhũn, té xuống mặt đất, ngón tay ra sức ấn vào ngực.

Màn ảnh giãn ra, có thể nhìn thấy, ngực nàng bị một mũi tên cắm vào.

Màn ảnh giãn ra thêm chút nữa, có thể nhìn thấy chân nàng từng bước đi là một vết máu, càng lúc càng lan tràn, từng giọt máu rơi xuống đỏ tươi như hoa đào.

Mị Nhi ấn ngực, dựa người vào một cây hoa đào, trong mắt chỉ còn lại sự thanh thản.

Nàng cắn môi, đưa tay về khoảng không phía trước, ngăn cách nghìn núi muôn sông, đột nhiên cất tiếng, “Lý Thịnh Thế, thiếp yêu người, người có biết không?”

Dứt lời, ánh mắt nàng trở nên mù mịt, một giọt nước mắt chảy xuống từ khóe mắt nàng.

Chớp mũi An mộc cay cay, đột nhiên nhớ tới Phong Kiều đã bỏ đi, nghĩ đến điện thoại của anh sao lại không liên lạc được, giờ phút này, cô đột nhiên cảm thấy tâm trạng mình thực sự rất bất ổn.

Cánh tay giữa không trung đột nhiên hạ xuống, môi nàng khẽ động, khó khăn nở một nụ cười, “Thiếp biết, người không biết.”

Mị Nhi chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Toàn trường quay không một tiếng động.

An Mộc nhắm mắt lại, mỉm cười thanh thản, ngã dưới tàng cây hoa đào, khiến nhân viên xung quay cũng không nhận tâm quấy rầy cô.

30s sau, đạo diễn Lý kích động hô một tiếng, “Cắt!”

“Quá tuyệt vời!” đạo diễn Lý khen ngợi không dứt miệng.

Đám nhân viên lúc này mới bừng tỉnh nhiệt liệt vỗ tay.

Đạo diễn Lý đưa ngón cái về phía An Mộc, “Đường Hạ, chúc mừng cô đã hoàn thành vai diễn!”

Kết cục là Lý Thịnh Thế và Thái tử phi cao chạy xa bay, sau đó sống cuộc sống mai danh ẩn tích.

Trong hoàng cung, Hoàng đế ngồi trên ngai vàng, bên cạnh Ân vệ đang báo cáo về Lý Thịnh Thế.

Thái tử lúc này là Hoàng đế, nghe mọi chuyện xong liền gật gật đầu.

Ánh mắt hắn trống rỗng nhìn ra phía ngoài, bỗng nhiên môi khẽ nhếch lên, bên tai văng vẳng lời dạy đạo làm vua của Lão sư hồi còn nhỏ, “Là một quân vương, người không thể có nhược điểm.”

Hắn nở nụ cười, không biết đang nói với ai, “Nàng, chính là nhược điểm duy nhất của ta, cho nên, ta chỉ có thể đem nàng giao cho người huynh đệ mà ta tín nhiệm nhất.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 273: Kinh đô tìm chồng!

Editor: Tuna

Nói xong câu đó, hắn lại cúi thấp đầu xuống:

“Huynh đệ, ta đem cô, còn cho người.”

Sâu trong cung, Thái tử lương đệ đứng quanh quẩn trong cung điện, ném thượng lụa trắng hương trên xà nhà.

Lúc này màn hình phóng gần hơn, nàng dùng vẻ mặt hung tợn mà tròn mắt, sau đó là độc thoại nội tâm: Ha hả, cuối cùng vẫn là người thắng, ta cho rằng tiêu diệt người, ta chính là Hoàng Hậu, nhưng không nghĩ tới. .... Ta chỉ là quân cờ của Hoàng Thượng.

Cảnh cuối cùng, là hoàng đế thượng vị nơi đài cao, hậu cung tuyển tú, ngồi ở hậu vị, là nữ nhi của một vị đại thần, mà trên mặt hoàng đế, sẽ không bao giờ xuất hiện lại vẻ mặt ngu ngơ của vị Thái tử thừa nào, tình cảm mãnh liệt, vĩnh viễn đều là như vậy một vẻ nhân nhát biểu tình, tựa hồ trên thế giới này, không còn có cái gì có thể khuấy động đến tâm của hắn nữa.

.....

An Mộc đóng máy, đây đã là cảnh cuối cùng của bộ phim rồi.

Về khách sạn dọn dẹp lại đồ của mình một chút, An Mộc đi ra, liền thấy nhân viên đưa cô đến đoàn phim.

Dung Trạch nhìn cô, bữu môi, nửa ngày đột nhiên mở miệng:

“Đường Hạ, Cô đã chia tay với bạn trai rồi à?”

An Mộc nghe nói như thế, hơi khựng lại, cô trước nay cũng chưa coi Phong Kiều là bạn trai, giờ phút này ngẫm lại, mình đúng là đồ xấu xa, chưa từng thật sự quan tâm anh.

An Mộc ngẩng đầu lên nói:

“Dung lão sư, tôi cùng anh ấy, chỉ là nháo một trận, mọi chuyện sẽ trở lại bình thường nhanh thôi.”

Chắc chắn sẽ ổn thôi.

Dung Trạch nhún vai:

“Nga, khi nào hai người chia tay rồi, em nhất định phải nói cho tôi biết.”

Một câu nói ra, làm An Mộc dở khóc dở cười.

Ngô Tư Tư lại thở dài:

“Đường Hạ, buổi tối hôm nay mọi người nói muốn giúp em mở tiệc chúc mừng đóng máy đầu, em thật sự có việc gấp lắm à, sao lại đi vội như thế?”

Trong ánh mắt An Mộc lộ ra thần sắc áy náy:

“Tư tư tỷ, Dung lão sư, Đào lão sư, cảm ơn mọi người trong khoảng thời gian này chiếu cố cùng trợ giúp em rất nhiều.”

Cô cuối đầu cảm ơn ba người họ, biểu tình thành khẩn, kiên định:

“Em vốn dĩ phải mời mọi người ăn bữa cơm, chính là thật sự có việc gấp, chờ mọi người đi kinh đô, em nhất định mời khách!”

Ngô Tư Tư ôm lấy cổ cô, cười hi hi mở miệng:

“Đường Hạ, một lời đã định a, đến lúc đó chị muốn đi ăn một bữa cơm thật đáng giá!”

An Mộc hơi hơi mỉm cười:

“Nhất định rồi!”

Chào tạm biệt mấy người họ, An Mộc bước chân uyển chuyển nhẹ nhàng đi xuống lầu, cô bước đi thực mau, tựa hồ thật sự có chuyện rất gấp.

Cô là thật sự có chuyện rất gấp.

Cô thậm chí không quay về biệt thự ở thành phố C mà trực tiếp đi đến nhà ga, mua một chiếc vé đến Kinh đô sớm nhất.

Tình yêu của Mị nhi, còn chưa bắt đầu, đã kết thúc, nhưng cũng chỉ là một nhân vật,

Nhưng An Mộc cô lại không phải!

Cô không thể liên như vậy từ bỏ Phong Kiều, nếu anh đi Kinh đô, như vậy cô đi Kinh đô tìm anh!

Ngồi suốt bốn tiếng trên xe lửa, rốt cuộc cũng đi tới nhà ga Kinh đô.

Cô gấp gáp không chờ được liền bắt xe hướng về biệt thự ở Kinh đô của hai người.

Thời điểm cô tới biệt thự, đã là đêm khuya 12 giờ rưỡi.

An Mộc xách theo rương hành lý, đứng trước cửa biệt thự, lại một lần cảm thấy di động, muốn gọi điện thoại cho người đàn ông kia, nhưng khi gọi qua, điện thoại vẫn tắt máy như cũ.

An Mộc nhìn không được uể oải, chẳng lẽ, Phong Kiều vẫn còn khó chịu?

Cô thở dài, lại lần nữa nhìn nhìn biệt thự, lấy ra chìa khóa mở cửa vào.

Cửa phòng mở ra, cô đi một vòng quanh phòng.

Biệt thự tuy rằng sạch sẽ sạch sẽ, nhưng nhìn qua là biết do người giúp việc dọn, bởi vì hết thấy mọi thứ vẫn duy trì bộ dáng khi cô rời đi.

Có nghĩa là..... Phong Kiều không ở nơi này?

An Mộc trong nháy mắt cảm thấy có chút mất mát.

Cô lại phát hiện, ngoại trừ chỗ này, chỉ có đến FAE mới có thể tìm được anh!

An Mộc cắn răng, cái người đàn ông này! Nếu nơi này anh không tới, như vậy công ty, anh chắc chắn sẽ đi!

Ngày mai, cô đến công ty tìm anh!

Bởi vì đi đường quá mệt mỏi, cho nên An Mộc trực tiếp ngã xuống liền ngủ mất.

Sáng sớm hôm sau, cô vừa mới tỉnh lại, liền nghe được âm thanh mở cửa.

Mắt An Mộc lập tức sáng lên, chẳng lẽ là..... Anh đã trở lại?! Bởi vì cái biệt thự này, chỉ có cô và anh có chìa khóa

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 274: Hóa ra là cô!

Editor: Quý Quý

An Mộc nhảy từ trên giường xuống, không kịp đi giày, chạy vội ra khỏi phòng ngủ, “Chú...”

Cô khựng lại, cô nhìn xuống thấy người bảo an bước vào, hai người bốn mắt nhìn nhau.

Người bảo an cung kính mở miệng, “An tiểu thư, cô đã trở lại?”

An Mộc ủ rũ cụp mắt, “Hóa ra là anh.”

Sao cô lại quên mất, nhân viên bảo an cũng có chìa khóa dự phòng?

“Vâng, là tôi, An tiểu thư đang chờ ai sao?”

An Mộc thất vọng nói, “Không có.”

Nói xong cô buồn bã quay về, bước được hai bước lại quay đầu hỏi, “Anh Phong không về đây sao?”

Người bảo an lắc đầu, “Không có.”

An Mộc thở dài, cúi đầu cụp tai, giống như một con cún bị chủ nhân vứt bỏ, cô ngồi trên giường thở dài rồi lại thở dài.

Liên tục hít thở một lúc, An Mộc liền đứng lên, mở tủ quần áo chọn xem hôm nay nên mặc gì.

Tuy ở bên Phong Kiều, nhưng cô vẫn ăn mặc giản dị, đa phần đều là quần bò áo phông. Trước kia Phong Kiều mua quần áo cho cô cô cũng không có hứng thú, nhưng giờ phút này lại hận không thể mặc được tất cả.

An Mộc rút cuộc cũng thông suốt một câu, phải tôn trọng vẻ đẹp của chính mình.

Trong tủ không có bộ quần áo nào nổi bật lắm, An Mộc chỉ có thể cầm thẻ đen mà Phong Kiều từng đưa cho, ra ngoài mua sắm!

Ít nhất, đi gặp anh cũng phải thật xinh đẹp.

An Mộc bắt xe đến trung tâm thương mại Thế Kỷ Kim Nguyên, bên trong đều là các thương hiệu thời trang nổi tiếng, giá một chiếc áo ở đây tối thiểu cũng lên hàng vạn.

Thân là tiểu thư của nhà họ An, trước khi 10 tuổi, cô được ăn mặc rất đầy đủ, nhưng từ khi được nhà họ Phong nuôi dưỡng, cuộc sống của cô càng ngày càng túng quẫn, cho nên lớn đến từng này rồi cô rất ít khi đi dạo phố.

Cửa hàng hiệu Valentino được trang hoàng hoa lệ, phòng ốc rộng rãi, các thiết kế được trưng bày ở đây cũng không nhiều lắm.

An Mộc ngẩng đầu, xem qua một lượt, đột nhiên để ý một chiếc váy dài màu xanh da trời.

Chiếc váy này thiết kế đơn giản, nhưng lại đoan trang quý phái, An Mộc nhìn qua một lần đã thích.

Cô nói với nhân viên bên cạnh, “Tôi muốn thử cái này.”

Nhân viên của Valentino nhất định là cao cấp, cho dù bọn họ nhìn An Mộc ăn mặc giản dị không giống người có tiền thì cũng sẽ không khinh bỉ đuổi người.

Nhân viên mỉm cười gỡ chiếc áo xuống, nói, “Thưa cô, cô thực sự muốn thử sao?”

Thói quen của An Mộc khi mua quần áo sẽ nhìn giá cả đầu tiên.

Bộ váy áo này lên đến cả trăm vạn, An Mộc hoảng sợ, cắn răng nhìn lại bộ váy.

Trong lúc rối rắm, một bàn tay đưa tới trực tiếp lấy đi bộ áo váy trong tay cô.

An Mộc ngẩng đầu, liền nhìn thấy một người phụ nữ cao gầy đeo kính, ném bộ áo cho trợ lý đằng sau, “Cái này thế nào?”

Trợ lý nhỏ lẳng xăng mở miệng “Chị thật tinh mắt, chị mà mặc bộ này chắc chắn sẽ vô cùng xinh đẹp!”

Người phụ nữ nhếch khóe môi, “Trả tiền.”

Cái kiêu bợ đẹp thế này làm An Mộc thực cảm thấy buồn cười.

Cô đi tới cản đường của người phụ nữ, “Thật ngại quá, bộ áo váy này là tôi đã chọn trước.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 275: Kẻ thù gặp nhau, hết sức đả mắt

Edit: Phong Nguyệt

Ở trong cửa hàng Valentino, nhân viên cũng không nhiều, nhưng An Mộc ngăn trước mặt đối phương, như cũ khiến cho nhân viên cửa hàng chú ý.

Người phụ nữ mang kính râm, nghe lời nói như thế, khóe môi mỉm cười càng thêm châm chọc, tuy rằng mang kính râm, nhưng tầm mắt kia lại không kiêng nê gì từ trên xuống dưới nhìn cô quét một vòng, “Cô mua nổi sao?”

Từ trước đến nay An Mộc gặp mạnh thì đối mạnh, không sợ phiền phức, nghe nói như thế, cô nâng cằm của mình lên, “Ta mua có nổi hay không, bộ quần áo cũng ở trong tay ta, ba mẹ của cô không có dạy cô không thể đoạt đồ của người khác sao?”

Người phụ nữ nhướn mày, tiểu trợ lý phía sau giật mình: “Cô nói vậy cái gì?”

An Mộc buông tay, “Ta nói vậy sao? Vừa rồi mọi người ở đây, đều nhìn thấy cô ta đoạt quần áo từ trong tay ta, chẳng lẽ không phải sự thật?”

Người phụ nữ nhướn mày, nhìn chung quanh, giọng nói hùng hổ dọa người: “Các người có ai thấy không?”

Nhóm người chung quanh, trong nháy mắt một đám cúi đầu, không dám nói lời nào.

Lúc này người phụ nữ mới khiêu khích nhìn về phía An Mộc, nâng cằm lên.

An Mộc cười lạnh, chỉ trong góc nào đó, “Nhân viên cửa hàng không dám đắc tội cô, đáng tiếc, nơi đó có ghi hình. Đương nhiên, nếu cô có bản lĩnh để Valentino xóa bỏ băng ghi hình, ta liền nhận thua.”

Valentino là nhãn hiệu lớn của quốc tế, một cái minh tinh hạng nhất trong nước, đều không có cái quyền lợi này để Valentino làm.

Người phụ nữ mỉm cười, thu liễm lại: “Cô muốn thế nào?”

Nghe thấy cái vấn đề này, An Mộc cơ hồ muốn cười ra tiếng.

Lời này như thế nào nghe đến giống như chính cô tới gây sự?

Cô nhìn về phía bộ quần áo, “Đem quần áo trả lại cho ta.”

Hai người đối diện, trong lúc nhất thời đều không có nói chuyện.

Đột nhiên, người phụ nữ lại cười, “Đường Hạ, cô tốt, cùng cô mở trò đùa nho nhỏ.”

Nói xong câu đó, cô trực tiếp tháo kính râm đã che nửa khuôn mặt xuống, đang xem dung mạo của người phụ nữ kia, tròng mắt của An Mộc co rụt lại.

Trước mặt người này không phải ai khác, đúng là khoảng thời gian trước, cùng Ngôn Phi Thần lão sư nháo đến ồn ào huyên náo đến hủy hợp đồng nghệ sĩ, Lưu Từ Kỳ!

Người phụ nữ này, dựa vào Ngôn Phi Thần lão sư một lần là nổi tiếng, từ hai mươi ba hai mươi bốn từ hàng tiểu minh tinh rồi trở thành ngôi sao lớn, chính là lúc sau liền không thỏa mãn với sự lãnh đạo của lão sư Ngôn Phi Thần, hai người nháo đến túi bụi, sau cùng lão sư Ngôn Phi Thần xóa bỏ hợp đồng, lại đánh dấu dưới cờ FAE.

An Mộc đối với chuyện này nhìn mà so sánh, hiểu rõ nguyên nhân trong đó, đối với người phụ nữ này vẫn luôn không thích, tuy rằng ở trong giới này, sớm muộn gì cũng gặp, nhưng An Mộc cũng không nghĩ tới, lại sớm gặp được đối phương như vậy!

Thấy ánh mắt kinh ngạc của cô, đôi mắt đẹp của Lưu Từ Kỳ vừa chuyển, hơi cúi thân người xuống, tới gần cô, giọng nói lộ ra khách khí: “Đường Hạ, quần áo này, ta nhìn trúng, không biết có nhường cho ta không?”

Nếu là người khác, nếu ngay từ đầu không có cướp đoạt quần áo của cô, An Mộc có lẽ sẽ không ngại một bộ quần áo, nhường cho đối phương, cũng coi như nhiều hơn bằng hữu.

Chính là Lưu Từ Kỳ nói, khóe môi của An Mộc cong lên, “Thực xin lỗi Lưu lão sư, cái bộ quần áo này ta thực thích.”

Lưu Từ Kỳ ghen hờn, đè thấp giọng nói: “Đường Hạ, ở trong giới giải trí này, cô biết cái gì là lễ nhún nhường trưởng bối không?”

“Xin lỗi, ta vừa mới gia nhập, đối với quy củ không hiểu lắm. Ta chỉ biết là, đồ vật của ta, người khác không thể cướp đi.”

Sắc mặt của Lưu Từ Kỳ tối sầm, đôi mắt đẹp đựng đầy phẫn nộ, quát một tiếng: “Đường Hạ, xem như cô lợi hại!”

Quay đầu lại, mở miệng nói với trợ lý, “Đưa quần áo cho cô ta!”

An Mộc nhận quần áo, rồi đột nhiên cảm thấy thực không thú vị, chính mình ở chỗ này vì lão sư Ngôn Phi Thần bệnh vực kẻ yếu, nhưng người ta có lẽ căn bản là không đem cô để vào mắt.

Chương 276: Đây là cái gì, đen xì chẳng nhìn thấy gì cả!

Editor: Cà Chua.

An Mộc lại cúi đầu, nhìn nhìn nhãn mác quần áo, vốn là người có thói quen tính toán tỉ mỉ, cô không tránh khỏi trong lòng có chút nghĩ ngợi, tính toán một phen liền thấy có điểm không thích hợp.

Đang băn khoăn tự hỏi liền nghe thấy tiếng cười nhạo của trợ lý Lưu Từ kỳ: "Mua không nổi thì thôi, chúng ta có chờ đợi để mua quần áo đâu. Đầu năm đã có người phùng má giả làm người mập, rõ ràng là mang bộ dạng nghèo kiết xác, lại cố tình làm ra vẻ có tiền. Không có tiền là lại dạo đến nhãn hiệu Valentino, cũng nhìn lại mình đi xem nhỏ bé đến mức nào!"

An Mộc nghe nói như thế, đôi mắt phượng ngược lên, đang muốn cãi lại, bên cạnh lại có một thanh âm khác truyền tới: "Có ai qui định những người nghèo không thể mang tới nhãn hiệu Valentino? Nhà nước có qui định người nghèo không thể mua quần áo sao? Là nhân vật của công chúng đương nhiên là phải chú ý đến hình tượng cá nhân rồi."

Những lời này vừa nói ra, An Mộc quay đầu, liền nhìn thấy một người ăn mặc sành điệu, tóc buộc cao sau đầu, phía trước chỉ còn lại một chút mái, kiểu sa đi tới, trên người cô ấy mặc một chiếc áo cách điệu tay lỡ, bên dưới là một chiếc quần jeans, kết hợp với đôi giày vải khỏe khoắn, quần áo cũng không phải là quá cầu kì, nhưng lại vô cùng tinh tế trong cách phối, phù hợp với thân hình, tuy rằng không trang điểm quá đậm nhưng vẫn khiến mọi người không thể rời mắt khỏi cô ấy.

An Mộc khi lớn lên cũng thuộc loại chỉ cần liếc mắt một cái đã toát ra sự kiêu diễm lay động lòng người, nhưng ngũ quan cân đối của cô gái kia, cùng với ánh mắt tinh tế lại mang lại cảm giác có một cái đẹp vô cùng tri thức.

Trợ lý của Lý Từ kỳ nhìn thấy cô ta, ánh mắt hơi ngừng lại: "Cô là ai? Chúng tôi nói chuyện liên quan gì đến cô?"

Cô gái kia hơi mỉm cười, giọng nói cũng giống như dáng người cô ấy ung dung thong thả, nhưng từng câu từng chữ lại dứt khoát, không câu nệ, từ trong túi xách lấy ra một chiếc danh thiếp đưa cho người trợ lý: "Chào cô, tôi tên Y Lạc, là phóng viên của >."

Lời này vừa nói ra, Lưu Từ Kỳ cùng người trợ lý đều hơi sửng sốt. > là tòa tạp chí nổi danh bậc nhất trong giới tạp chí, thường xuyên là nơi biết trước nhất những thông tin tuyệt mật của các minh tinh lớn.

Cho nên khi nghe thấy danh phóng viên Y Lạc, Tiểu trợ lý trở nên vô cùng sửng sốt.

Lưu Từ Kỳ cũng cảm thấy lúc này không xuống nước không được, nhưng Lưu Từ Kỳ dù sao cũng là người từng trải, lại một lần nữa nhìn về phía An Mộc, "Thì ra Đường Hạ và cô Y Lạc đây có quen biết, chúng tôi chỉ là quá thích bộ quần áo này, cô Đường, nếu cô không mua có thể nhường cho tôi không?"

Nói xong câu đó, cô lại nhìn về phía Y Lạc, "Cô Y Lạc, mua quần áo chỉ là việc nhỏ thôi mà, tôi tin rằng cô Đường cũng không muốn làm lớn chuyện hiểu lầm như thế này phải không?"

Những lời này nói ra rõ ràng là để uy hiếp An Mộc.

Ánh mắt An Mộc trầm xuống, hiện tại đúng là cô không thể tạo tai tiếng xấu, rõ ràng là bị gây khó dễ, nhưng nếu tai tiếng này truyền đi, cũng sẽ lại lưu lại hình ảnh yếu đuối.

Lúc này, cô nghe thấy Y Lạc nói: "Đương nhiên là không, bộ quần áo này, cô Đường đã định mua rồi."

Nói xong cô nhìn về phía An Mộc, "Tôi mua tặng cô."

Tặng cô?

Đây là một quần áo đáng giá bằng mấy chục bộ khác, An Mộc tức khắc lắc đầu: "Không cần đâu."

An Mộc lắc đầu, Y Lạc liền không hề kiên nhẫn, cuối cùng cũng là bèo nước gặp nhau, cô không thể đưa ra quyết định với một người xa lạ được.

Tiểu trợ lý nghe nói như thế, cười nhạo một tiếng, rốt cuộc cũng không nhịn được trào phúng cười nói: "Mua không có tiền thì nói sớm đi, không phải ai cũng có nhiều thời gian như các cô đâu."

Dường như Lưu Từ Kỳ cho rằng An Mộc sẽ từ bỏ bộ quần áo này, đặc ý hơi ngừng đầu, lúc đó, An Mộc móc ra một chiếc thẻ tín dụng, đưa cho nhân viên bán hàng: "Phiền cô soát thẻ giúp tôi."

Chiếc thẻ vừa xuất hiện, ánh sáng bên trong Valentino phả ra, thoát ra một tia sáng kì dị.

Mọi người đều cảm thấy vô cùng hoa mắt.

Chỉ có Tiểu trợ lí của Lưu Tử Kỳ trào phúng cười: "Đây là máy quét thẻ kiểu gì? Đen xì thế, từ trước đến nay tôi chưa từng thấy cái nào như thế này?"

Những lời này vừa nói ra, chỉ làm Lưu Tử Kỳ càng cảm thấy khó coi, lập tức khẽ quát lên một tiếng: "Câm mồm!"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 277: An tiểu thư, thiếu gia không ở đây!

Editor: Tuna

Thẻ hắc kim!

Trong nước cũng không phát hành bao nhiêu cái!

Chủ nhân của thẻ, ở Trung Quốc có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà vô luận là vị nào, đều không phải dạng người bọn họ có thể dễ dàng trêu chọc.

Nhóm người phục vụ ở Valentino, vừa nhìn thấy thẻ hắc kim, thái độ phục vụ tức khắc thay đổi.

Căn bản là phục vụ đã không tồi, nhưng hiện tại chính là hoàn toàn cúi đầu khom lưng, tôn sùng như thượng đế:

"Tiểu thư thỉnh chờ một chút."

Nói xong, vội vã chạy đến phía sau, chỉ chốc lát, chỉ nhánh giám đốc liền trên mặt mang cười đi ra:

"Tiểu thư, thỉnh đến bên này thí quần áo."

Có trợ lý nhờ Lưu Tử Kỳ, bây giờ chính là trọn mắt há mồm.

Này, đây là có chuyện gì?

Vì cái gì cái này cái thẻ hắc kim vừa ra tới, giám đốc chỉ nhánh liền chạy ra phục vụ cô ta?

An Mộc hơi hơi mỉm cười:

"Không cần thử, bộ này đi, thanh toán nhanh nhanh một chút."

Giám đốc chỉ nhánh tức khắc gạt đầu, cầm thẻ rời đi, một lát sau liền tự mình chạy tới tôn kính mở miệng:

"Đường tiểu thư, cô được hưởng đãi ngộ Vip của cửa hàng chúng tôi, quần áo đều được chiết khấu, bộ đồ này là hai mươi lăm vạn, chúng tôi lấy của ngài hai mươi bốn vạn một ngàn 250 nguyên."

An Mộc gạt đầu:

"Tốt."

Cầm quần áo, nhìn về phía Y Lạc.

Y Lạc mỉm cười lại với cô, sau đó hai người cùng đi khỏi Valentino.

An Mộc mở miệng:

"Vừa rồi cảm ơn cô, cho hỏi số điện thoại của cô là bao nhiêu, bây giờ tôi có chút việc gấp, khi nào rảnh rồi sẽ mời cô ăn bữa cơm."

Y Lạc tuy rằng nhìn qua là trí thức mười phần phong độ, nhưng làm việc thực lưu loát, sang sảng, lập tức nhấp môi cười:

"Mời cơm liền không cần, nếu cô không ngại, cô có thể cho tôi chữ ký được không, con trai tôi..... thực sự rất thích cô."

Con trai?

An Mộc nhướn mày, cái cô Y Lạc này nhìn qua cùng lắm là hai mươi bốn năm tuổi bộ dáng, thế mà lại có con trai?

Nhưng cô cũng không tiện nhiều lời, chỉ là gật gật đầu:

“Đương nhiên có thể.”

An Mộc lấy giấy cùng bút:

“Viết cái gì nhỉ?”

Y Lạc nghiêng đầu, nghĩ nghĩ:

“Hay là viết không được kén ăn, đặc biệt là ớt xanh.”

An Mộc tức khắc cười ra tiếng, cuối cùng mở miệng nói:

“Được.”

Đem chữ ký đưa cho Y Lạc, An Mộc nhìn cô ta, có bộ dáng muốn nói lại thôi.

Y Lạc ngược lại mở miệng:

“Cô có phải hay không muốn hỏi tôi, rõ ràng không có tiền, vừa rồi vì sao lại nói sẽ giúp cô trả tiền đúng không?”

An Mộc cười gật gật đầu.

Trong ánh mắt Y Lạc tức khắc lộ ra một tia nghịch ngợm, áp sát vào cô nhỏ giọng mở miệng nói:

“Valentino là điển hình của việc phục vụ tốt, bọn họ có cái đặc điểm, đó chính là trong vòng bảy ngày, có thể đổi miễn phí không cần lý do.”

Lời này vừa nói ra, An Mộc kinh ngạc, liền nhìn đến Y Lạc hơi hơi mỉm cười, đối cô phát phát tay, trực tiếp rời đi.

An Mộc nhìn bối cảnh của Y Lạc, lắc lắc đầu.

Tuy rằng thực thích người này, nhưng là, thuận theo tự nhiên không phải càng tốt sao? Cô tin tưởng, có duyên phận, bọn họ là sẽ gặp lại.

An Mộc tìm chỗ thay đổi quần áo, lại mua giày, lúc này mới gọi xe hướng đến tổng bộ FAE.

Cô biết, nếu cô nói tìm Phong Kiều, bảo vệ khẳng định sẽ không cho cô tiến vào, cho nên cô báo tên của Vệ Uy.

Rất nhanh, bảo vệ liên lạc với Vệ Uy, cho cô vào, cô trực tiếp tìm được tầng làm việc cao nhất của Tổng tài, Vệ Uy tiếc nuối mở miệng:

“An tiểu thư, thiếu gia không ở đây, cô trở về biệt thự đi, khi nào thiếu gia về sẽ tìm cô.”

Phong Kiều không ở đây?

An Mộc tuy rằng thất vọng, nhưng lại không có nghĩ nhiều, cô mất mát rữ đầu, trở về, mới vừa đi hai bước, liền nhìn đến thang máy ngừng ở tầng cao nhất, thang máy mở ra, Lưu Tử Kỳ từ trong đó đi ra, cô trang điểm thật sự tinh xảo, hai mắt sáng ngời có thần.

An Mộc theo bản năng dừng lại bước chân, nhìn cô từng bước một đi tới cửa chỗ, sau đó Vệ Uy đứng lên, “Lưu tiểu thư tới? Phong tổng chờ cô thật lâu, mời vào.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278: Tôi không đi, tôi muốn gặp Phong Kiều!

Editor: Quỳ Quỳ

An Mộc trợn mắt không tin nổi nhìn văn phòng tổng giám đốc.

Lúc này cô tự hỏi có phải do không khí ở tầng cao nhất này dường như quá loãng, làm cho cô không thể hít thở nổi!

Vệ uy vừa nói cái gì?

Phong Kiều ở bên trong?

Anh ở bên trong, sao lại để Vệ Uy nói với mình là anh không ở đó?

An Mộc siết chặt nắm tay, lập tức cảm thấy việc mình đến đây hôm nay thật là nực cười!

Đúng thế!

Cô là cái gì? Phong Kiều sao có thể thực sự thích cô? Anh quả nhiên chỉ có hứng thú với dung mạo của cô, chỉ vì ở thành phố C cô đã chọc giận anh cho nên anh không cần cô nữa?

Nghĩ đến đây, An Mộc liền thấy sống mũi cay cay, nước mắt cay đắng tuôn ra, vô cùng đau lòng, giống nước biển dâng lên đến tràn đầy đất trời, phần nộ và bi thống.

Cô chớp chớp mắt, cố gắng không ché nước mắt của mình.

Cô tự nói với chính mình, An Mộc, không được khóc, không được khóc.

Bộ đáng chết vật của mày bị người ta nhìn thấy còn chưa đủ hay sao?

Cô xoay người, cố gắng ưỡn thẳng lưng, cho dù bị vút bỏ, cô cũng không thể là một người con gái chỉ biết khóc sụt sùi.

Cô cố gắng giấu mặt nở nụ cười, đi từng bước đến thang máy.

Hai tay cô vì đau khổ mà run rẩy, cửa thang máy mở ra.

Cô đi vào, ánh mắt sững sờ vẫn dừng lại phía văn phòng tổng giám đốc.

Một khắc cửa thang máy đang khép lại, cô vương tay giữ cửa thang máy thật mạnh!

Thang máy đình một tiếng rồi mở ra, An Mộc lập tức đi thẳng đến văn phòng tổng giám đốc!

Cô muốn hỏi rõ ràng, rốt cuộc Phong Kiều anh có ý gì? Cô muốn anh nói thẳng trước mặt cô rằng anh không cần cô nữa.

Cô không cam lòng!

Thời điểm cô phăm phăm bước vào thì hai vệ sĩ cao lớn đột nhiên xuất hiện trước mặt cô, “Tiểu thư, văn phòng tổng giám đốc không thể tự tiện xông vào.”

An Mộc dừng bước, nhận ra có người chặn đường, hôm nay cô không vào nổi, cô phần uất đứng bên ngoài, cửa phòng đã đóng, cô nam quả nữ trong phòng liệu sẽ làm cái gì?

Hai mắt cô nóng lên, người vệ sĩ chỉ có thể nói, “Tiểu thư, nếu không có việc gì thì mời cô rời khỏi tầng cao nhất, nơi này không phải ai cũng có thể đi lên.”

“Tôi không đi, tôi muốn gặp Phong Kiều!” An Mộc cố chấp nói.

Hai vệ sĩ liếc nhìn nhau, một người tiến lên một bước, “Vậy xin đặc tội!”

Nói xong câu này hai người liền muốn động thủ với cô!

An Mộc lui về phía sau một bước, nhìn hai người trước mặt không hề kiêng kỵ, rốt cuộc hiểu ra, Phong Kiều thực sự không cần cô nữa.

Nhìn xem, vệ sĩ của anh bắt đầu muốn động tay động chân với mình rồi.

Khóe miệng An Mộc nhếch lên cay đắng, “Tôi tự đi được.”

Cô đi vào thang máy dưới ánh nhìn chăm chú của bọn họ.

Cửa thang máy vừa đóng, hai chân cô mềm nhũn sụp xuống đất, hai tay cô ôm mặt, nước mắt điên cuồng trào ra như hồng thủy vỡ đê.

Cuối cùng cô cũng không thể khống chế được cảm xúc của mình nữa.

Trong đầu, trước mắt cô đều là những ngày tháng ở bên Phong Kiều, anh đối với cô tốt như vậy, khoan dung như vậy.

Nhưng giờ đây anh vô tình đoạn tuyệt, An Mộc cảm thấy cả bầu trời dường như sụp đổ!

Mị Nhi yêu không kịp nói ra, nhưng An Mộc cô thực sự đã muộn rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 279: Phòng Tổng thống?

Editor: Quỳ Quỳ

Xuống đến tầng 1, An Mộc cũng không rời đi.

Bên cạnh đại sảnh của FAE có một khu nghỉ ngơi, cô ngồi trên một chiếc sofa, chăm chú nhìn vào thang máy dành riêng cho tổng giám đốc, cô nghĩ, sẽ có lúc anh phải xuống lầu.

Mà hôm nay cho dù có thế nào cô cũng phải nói chuyện rõ ràng!

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Tầng cao nhất, trong văn phòng tổng giám đốc.

Văn phòng này của Phong Kiều có một buồng nghỉ.

Vệ Uy đang đứng bên trong, đang nằm trên giường lớn là một người đàn ông tầm năm sáu chục tuổi, quần áo không chỉnh tề, trên gương mặt có vài phần tương tự Phong Kiều, năm tháng chưa chạm được vào dung nhan của ông, ngược lại còn làm già tăng thêm vài phần phong trần.

Lúc này, người đàn ông dựa vào thành giường, thở dài một hơi.

Vệ Uy mở miệng, “Ông chủ, thiếu gia có bệnh sợ sạch, giường của cậu ấy...”

“Tôi là cha nó, nó dám ghét bỏ tôi tôi đánh gãy chân nó!” Phong Hầu - một người đàn ông lớn tuổi lời đời, vừa mở miệng đã khiến người ta cảm nhận sự khác biệt.

Vệ Uy cúi đầu, trong lòng thầm oán, ngài dám đánh gãy chân thiếu gia, chỉ e phu nhân cả đời sẽ không cho ngài vào cửa phòng bà ấy nữa.

Nhưng anh cũng thức thời không dám nhiều lời.

Phong Hầu hờn giận, thở dài, “Ai da, scandal được truyền ra ngoài rồi chứ?”

Vệ Uy nghe vậy càng thêm đau đầu, “Ông chủ, ngài chắc chắn chứ? Ngài không sợ phu nhân nhìn thấy...”

“Hừ, tôi muốn cho bà ấy nhìn thấy! Một mình ra nước ngoài vui chơi cũng không thêm đưa tôi theo! Tôi hỏi bà ấy ở đâu cũng không nói! Bà ấy tự cho phép mình tự tại tại mà tôi thì không thể tìm phụ nữ trẻ đẹp để vui vẻ sao? Còn thằng nhóc Phong Kiều kia, bao che cho mẹ nó, làm tôi cũng không tìm ra được!” Phong Hầu nói về chuyện này vô cùng phẫn nộ, “Nó không phải đã quên lần trước ở C thị là tôi đã giúp nó đưa người ra, cho nó được tận hưởng thế giới riêng rồi chứ? Nhóc con vong ân phụ nghĩa!”

Vệ Uy cúi đầu, trên mặt không chút biến hóa.

Phong Hầu nhìn, “Ài, tôi nói nhiều như vậy mà cậu không đáp câu nào.”

“Dạ.” Vệ Uy lên tiếng.

Phong Hầu cảm thấy nhạt nhẽo, “Cái thằng cù lần này, cả ngày đến rầm cũng không xì ra đến một lần.”

Vệ Uy nghiêm trang nói, “Ông chủ, ngày nào tôi cũng xì ra thối lắm, nhưng là ở trong nhà vệ sinh, ngài không biết đâu ạ.”

Phong Hầu ghen hống, hung hăng nhìn Vệ Uy liếc mắt một cái, lúc này mới nhìn lên màn hình camera.

Đã sớm nhìn thấy An Mộc đối mặt với Lưu Tử Kỳ, cho nên Vệ Uy đặc biệt chú ý đến hướng đi của An Mộc, anh nói với Phong Hầu, “Ông chủ, tôi xin phép ra ngoài một lát.”

Phong Hầu gọi anh lại, “Đây là đứa con gái thẳng nhóc kia coi trọng?”

Nói đến đây, ông cúi đầu nghĩ nghĩ, đột nhiên cười nham hiểm, “Nếu nó dám đưa vợ tôi đi, thì tôi cũng sẽ dắt vợ nó đi.”

Nói xong liền quơ lấy bộ đàm, trực tiếp ra lệnh, “Dùng bất kể biện pháp gì, tiễn bằng được cô gái đó đi.”

“Vâng,” Bên kia vang lên giọng nói của vệ sĩ.

Vệ Uy thở dài, hai tên vệ sĩ bên ngoài là người của ông chủ, anh căn bản không phân phó nổi. Chỉ hy vọng thiếu gia trở về rồi sẽ không trách anh, thật sự là....An tiểu thư đang yên đang lành lại tìm đến công ty làm gì?

Tin tức thiếu gia đang không ở trong nước, chỉ có một vài người biết, nhưng ngay cả An tiểu thư cũng không được thông báo?

Đây không giống tác phong của thiếu gia!

Vệ Uy trong đầu đầy nghi hoặc, hồn nhiên không hay biết tất cả là do Thượng Quan Vũ vẽ ra hiểu lầm.

Phòng ngoài, Luru Từ Kỳ ngồi trên sofa, ngoan ngoãn ngồi chờ Thái tử gia trong phòng gọi vào.

Thực ra được Thái tử gia gọi lên lầu để tham dự bữa cơm gấp mặt khiến Luru Từ Kỳ đến giờ vẫn có chút không thể tin.

Phong Kiều đó!

Thái tử gia đó!

Người đàn ông này chưa từng để vào trong mắt bất kỳ diễn viên nào, vĩnh viễn là người đàn ông cao cao tại thượng đáng ngưỡng mộ như vậy.

Luru Từ Kỳ cảm thấy hô hấp dồn dập, cô biết, chính mình muốn được nổi tiếng, chỉ cần mình dính líu đến Thái tử gia thì cô sẽ được nổi tiếng!

Cô hít sâu một hơi, nhưng đợi nửa ngày mới thấy Vệ Uy đi ra nói, “Luru tiểu thư, thật xin lỗi, Phong tổng hôm nay có buổi hẹn khẩn cấp, Phong tổng muốn đưa cho cô cái này.”

Luru Từ Kỳ cúi đầu, lập tức hít phải một luồng khí lạnh.

Trong tay Vệ Uy là thẻ từ của phòng Tổng thống khách sạn Hoàng gia Kyoto!

Luru Từ Kỳ cảm thấy toàn thân kích động, cô đứng lên, sùng bái nhận lấy chiếc thẻ rồi mới đi ra ngoài.

Cô tính đi thang máy chuyên dụng, nhưng người vệ sĩ lại chỉ vào thang máy dành cho nhân viên nói, “Mời đi thang máy này.”

Luru Từ Kỳ lập tức cảm thấy khó khăn, nhưng cũng không dám thể hiện ra ngoài.

Thang máy chuyên dụng chỉ có duy nhất tổng giám đốc mới có thể sử dụng, điều này tự cô cũng hiểu ra.

Vừa rồi lúc đi lên thang máy chuyên dụng này ở lầu chót, sao giờ lại ở lầu một?

Tổng giám đốc luôn ngồi trong văn phòng không có đi ra ngoài sao!

Luru Từ Kỳ tuy còn chút nghi hoặc, cũng không dám hỏi nhiều, đi thẳng vào thang máy.

Thang máy đến tầng năm đột nhiên dừng lại, mở ra, một người đàn ông hình dáng mập mạp vọt vào trong.

Trên mặt ông ta tươi cười nhưng có chút dữ tợn, “Luru Từ Kỳ, bước chân vào FAE rồi em liền quên đi tôi! Tôi hôm nay, dù có thể nào em cũng phải đi với tôi!”

Luru Từ Kỳ nhìn người đàn ông, bĩu bĩu môi, “Tôn tổng, thật ngại quá, tối nay tôi có hẹn.”

Nó xong, cô giong thẻ phòng lên.

Tôn tổng nhìn thấy tấm thẻ, liền hiểu được đối phương đang ám chỉ ai, lập tức tròn to mắt, nhìn Luru Từ Kỳ đáng vẻ đắc ý, thật sự không vừa mắt, người phụ nữ này lợi dụng mình xong còn dám đưa chân đá văng ông ra?

Ông đột nhiên tiến lên trước, ập tới ngăn chặn Luru Từ Kỳ, sắp vào cổ cô cắn xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 280: Thiếu gia, An tiểu thư có phải hiểu lầm gì hay không

Edit: Phong Nguyệt

Nửa ngày, Tôn tổng mới một tay đẩy Luru Từ Kỳ đang gãy giữa ra, “Xú nữ nhân, cô cho rằng ta thật thích cô sao? Bất quá là bị bao nhiêu người làm - qua - - kỹ nữ - từ!”

Luru Từ Kỳ lui về phía sau một bước, lấy gương ra nhìn cổ của chính mình, không có dấu vết gì, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, thang máy đã tới lầu một, cô hung tợn nhìn về phía Tôn tổng, “Kẻ điên!”

Lúc này mới đi ra ngoài.

.....

Đôi mắt của An Mộc không nháy mắt nhìn chằm chằm thang máy.

Tổng giám đốc ở trong thang máy không thấy được người xuống dưới, nhưng trong thang máy, cô lại thấy được Luru Từ Kỳ đi ra.

Cô mang mắt kính lên, rõ ràng không nổi bật trong đám đông, nhưng quần áo có nếp uốn, hơn nữa đi phía trước hai bước, An Mộc liền thấy rõ ràng sau cổ cô có một dấu hôn!

Dấu hôn!!!

An Mộc không thể tưởng tượng đứng lên, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm cái dấu hôn kia.

Tâm, bỗng nhiên thất lại.

Anh thế nhưng, anh thế nhưng..... Chính là hôn môi nhưng mà, hôn môi người phụ nữ khác?

Không, không, xem bộ dáng giống như bị giày dỏ, khẳng định là ở văn phòng, bị khi dễ không nhẹ! Bọn họ có lẽ đã.....

Nơi xa, tiểu trợ lý chạy chậm về phía Luru Từ Kỳ, hô một tiếng: “Luru tỷ!”

Luru Từ Kỳ nhàn nhạt ừ một tiếng: “Buổi tối hôm nay có hoạt động gì không?”

Tiểu trợ lý lấy cuốn sổ ra, vừa muốn mở miệng, Luru Từ Kỳ liền cười mở miệng, “Vô luận hoạt động gì, đều từ chối hết, buổi tối hôm nay, ta hẹn hò.”

Tiểu trợ lý nghe nói như thế, lập tức kinh ngạc trừng lớn miệng, không thể tin tưởng mở miệng, “Luru tỷ, ý tứ của ngài là, là ngài cùng Tổng giám đốc hẹn hò?!”

Tiểu trợ lý thấy Luru Từ Kỳ cố tình lấy thẻ phòng ra khoe khoang, lập tức càng thêm kinh ngạc, khoa trương mở miệng: “Khách sạn Hoàng gia phòng chung! Luru tỷ, quả nhiên là Tổng giám đốc!”

Luru Từ Kỳ hơi mỉm cười, “Được rồi, đừng lúc gạt mình lúc la rống lên, công việc buổi chiều đều bỏ hết, ta đi làm spa.”

“Được rồi.....”

Hai người đi ra cao ốc FAE, lên xe, dần dần đi xa.

Thăng đến xe bọn họ, rốt cuộc nhìn không thấy, lúc này An Mộc mới thất hồn lạc phách từ đại sảnh đi ra.

Quả nhiên a.....

An Mộc đứng như cây tùng, ngơ ngác đứng ở nơi đó.

Ha hả.....

Còn có cái gì tốt chờ đâu?

Cô nhắm hai mắt lại, dùng sức đem nước mắt vuốt trở về, từng bước một đi ra ngoài, đánh xe, rời khỏi FAE.

Đồng thời, tầng cao nhất, Vệ Uy gọi điện thoại cho Phong Kiều: “Thiếu gia, An tiểu thư có phải hiểu lầm cái gì hay không?”

Sân bay U quốc.

Phong Kiều cảm đi động, nheo nheo mắt, “Sẽ không.”

giọng nói chắc chắn.

Anh đã cho Thượng Quan Vũ nói cho cô, trở lại kinh đô liền sẽ cùng cô kết hôn, người phụ nữ này, linh hoạt như là một con tiểu hồ ly, sao có thể hiểu lầm?

Vệ Uy nghe được đối phương bên kia nói, không hề do dự, “Luu Tử Kỳ đã đi phòng chung cho hai người, nếu cô ta không ngu ngốc, tin tưởng lão gia không có đi, cô sẽ không khoe khoang.”

Vệ Uy dừng một chút, mở miệng nói: “Nhưng là lão gia làm. .... Lấy danh nghĩa của anh, mời cô ta. Hơn nữa lão gia tự mình ra tay, lấy năng lực scandal của cô ta, ép không đi xuống.”

“Ừ.” Phong Kiều nheo nheo mắt, lão già kia muốn trả thù anh, thuận tiện. .... Lão già kia mới không dám thật sự nháo ra cái tai tiếng gì, ông ta sợ lão mẹ nhà anh, làm ông một năm đều không thể tiến vào phòng bà!

Bầu môi, cúi đầu, nhìn đồng hồ thủ công trên cổ tay, hiện tại ở nước ngoài đã là bốn giờ chiều, hai địa phương có giờ khác nhau, chờ anh về đến nhà, phòng chừng là 6 giờ tối, vật nhỏ này, hẳn là ở nhà ngoan ngoãn chờ anh đi?

Cúp điện thoại, Phong Kiều ném điện thoại cho Lăng Hi, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm vào anh, “Xem trọng nơi này, bất luận kẻ nào có hành động nhỏ gì, ta không hy vọng ta là người cuối cùng được biết.”

Thân hình Lăng Hi lập tức đông lại, gật đầu xác nhận.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 281: Cuối cùng cũng gặp!

Editor: Cà Chua.

An Mộc khởi động xe, lại không biết nên đi đâu.

Biệt thự?

Không, đó là nhà của anh ta, không phải nhà cô.

Cô không nghĩ đến việc trở lại nơi đó, nơi có dấu vết của anh ta lại càng làm vết thương trong lòng cô tấy lên.

Vấn đề là, không tới đó, cô biết đi đâu bây giờ đây?

Quay đầu nhìn về phía bên ngoài, thoáng thấy một quán bar, cô đột nhiên mở miệng: “Bác tài, dừng xe.”

Trời còn chưa tối hẳn, quán bar cũng không đông lắm nhưng người pha chế vẫn đang bận rộn ở quầy chuẩn bị.

An Mộc lập tức đi vào, đeo kính râm, gọi hai cốc rượu Whiskey mạnh.

Vừa nhấp một ngụm, vị cay đã làm tê dại đầu lưỡi, lan ra khắp khoang miệng, làm cô ho sặc sụa, nhưng cô không bỏ đi, lại cảm nguyên cả cốc Whiskey, đúng lúc đang định uống, di động lại vang lên.

Cô vừa cảm máy lên, màn hình di động lập lòe sáng nhưng vẫn nhìn rõ được tên trên đó, là Ngôn Phi Thần sao?

Đại não trong nháy mắt lập tức tỉnh táo lại, cô nghe máy, giọng nói của Ngôn Phi Thần luôn điềm đạm ôn nhu, lúc này lại trở nên vô cùng nghiêm túc, lạnh lẽo: “Cô đang ở đâu?”

An Mộc sửng sốt, quay đầu lại, nhìn thấy tên quán bar: “Tôi. ...”

“Đường Hạ, cô có nghĩ đến mọi người đang phải lẫn lộn ở đây hay không?!”

Ngôn Phi Thần chậm rãi lên tiếng: “Cô còn dám đến quán bar sao?”

Toàn thân An Mộc tức khắc như bị đánh giật lên, nhìn mọi thứ xung quanh, trong nháy mắt tâm trí lạnh như băng!

Ngôn Phi Thần biết cô ở đây, chứng tỏ.....cô đã bị paparazzi bắt gặp rồi!

“Ngôn lão sư, giờ tôi phải làm sao?” bị thương cũng tốt, khổ sở gì cũng được, giờ phút này cô đều gạt hết sang một bên, bình tĩnh lên tiếng.

Ngôn Phi Thần cười lạnh một tiếng, “Xem ra đầu óc cô vẫn chưa quay cuồng lắm, bây giờ cô không cần làm gì cả, cứ đeo kính râm như thế ra tới chỗ nào đó kín đáo một chút ngồi đợi tôi.”

“Được.” treo điện thoại, An Mộc cúi đầu, tức khắc thở dài.

Cô còn chưa thành danh, cho nên khi đi trên đường, kỳ thật bị nhận ra là điều hầu như không có khả năng, chắc hẳn là có người cố tình!

Chính vì hôm nay nhìn thấy Phong Kiều, cô đã trang điểm sao cho vừa ý nhất, bộ dạng này đi đến đâu để không gây sự chú ý bây giờ!?

Nhìn thấy trong góc có một cái sofa, cô nhanh chóng đến đó ngồi, tránh ánh mắt của mọi người.

Ngôn Phi Thần chỉ một lát sau đã có mặt, vừa đến chỗ ngồi, cởi áo khoác trên người ra, trực tiếp đưa cho An Mộc, An Mộc hiểu ý mặc ngay vào, cúi đầu, dùng tay che mặt, đi theo sau Ngôn Phi Thần ra ngoài.

Lên xe, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Ngôn Phi Thần nhìn cô, ngữ khí thực sự nghiêm khắc: “Hôm nay cô ra khỏi cửa không mang theo nào sao?”

An Mộc cứng họng, chính mình lúc này không dám phản bác như thế nào: “Ngôn lão sư, thực sự xin lỗi.”

An Mộc cúi đầu, một câu cũng không dám nói thêm.

“Giờ cô đi đâu?” Ngôn Phi Thần khởi động xe, lên tiếng dò hỏi.

An Mộc nghe nói như thế lại sững sốt.

Đi đâu đây?

Cô cúi thấp đầu xuống: “Có thể tới khách sạn không?”

Ngôn Phi Thần bắt đầu dĩ thờ dài: “Không cần nói cho tôi, cô đã ở thủ đô lâu như vậy còn không chịu ổn định chỗ ở, không biết rằng ở khách sạn có rất nhiều paparazzi sao?”

An Mộc cứng họng: “Đi tới Trí Nghiệp Viên.”

Ngôn Phi Thần nghe vậy, khởi động xe.

Nhanh chóng đã đến biệt thự của Phong Kiều, An Mộc nghĩ thầm dù sao Phong Kiều cũng không trở lại đây, mình sẽ trụ lại đây một ngày, rồi ngày mai sẽ đi tìm phòng ở!

Cô xuống xe, Ngôn Phi Thần cũng xuống theo, nhưng vì chiếc váy dài vướng chân, người An Mộc lao đảo một chút, sau đó té ngã sông soài, Ngôn Phi Thần theo bản năng chạy tới đỡ dậy, túm lấy eo cô.

Cảm nhận được hơi thở thanh đậm của người đàn ông, An Mộc tức khắc có chút bối rối, ngẩng đầu lên: “Ngôn lão sư, tôi...”

Chưa kịp nói xong lại đột nhiên cảm thấy có một luồng khí chấn áp ở đầu ve vẫn lại, thân hình An Mộc cứng đờ, theo bản năng quay đầu, liền nhìn thấy Phong Kiều đang đứng ở phía cửa biệt thự, mặt lạnh như băng nhìn hai người bọn họ!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 282: Các người còn muốn ôm nhau đến khi nào?

Editor: Quý Quý

Ngôn Phi Thần khí tức nam thần đầy người, dịu dàng nhưng tác phong rất mạnh mẽ.

Phong Kiều ngạo mạn, ánh mắt như một kẻ săn mồi nhìn chăm chăm lên người Ngôn Phi Thần. Nhưng dưới ánh mắt này anh không mấy may mắn lùi bước.

Lời xin lỗi của An Mộc đã vọt tới đầu môi.

Cô si mê nhìn anh.

Vài ngày không gặp, hình như anh gầy đi, râu cũng lộ ra, khoác âu phục đáng người cường tráng.

Ngũ quan đẹp đẽ của anh lúc này phóng ra tia lạnh lẽo.

Đến khi chạm đến anh mắt ấy cô mới bừng tỉnh, vừa muốn mở miệng liền nghe anh lạnh lùng nói, “Các người còn định ôm nhau đến khi nào?”

An Mộc sùng sốt, chính mình mới rồi quá khiếp sợ, còn chưa rời khỏi người Ngôn Phi Thần.

Ngôn Phi Thần phong độ cũng không để bụng.

An Mộc lại càng thêm xấu hổ, vội vàng đứng thẳng người, nhưng vừa mới đứng, gót giày cao gót bị lệch, cả người cô ngã nhào về phía trước.

Ngôn Phi Thần vừa mới buông lỏng tay cô cô đã lại ngã vào lòng anh, nhất thời có chút ngoài ý muốn dờ khóc dờ cười.

An Mộc cũng luống cuống tay chân, đúng lúc này cổ tay nhói đau, sau đó cả người bị túm lên, cô lao đảo ra ngoài vòng tay của Ngôn Phi Thần, hông bị bàn tay của Phong Kiều ôm chặt, tay kia anh vươn nắm tay hung hăng tung nắm đấm về phía Ngôn Phi Thần!

An Mộc hoảng sợ hô lên, “Ngôn tiên bối cẩn thận!”

Ngôn Phi Thần lui về phía sau hai bước, né được nắm đấm kia.

Phong Kiều nghe thấy câu nói của An Mộc, cô lại đi lo lắng cho đối phương?

Trong lòng lửa giận phun trào.

Chăm sóc cô ba ngày ba đêm, vì bên ngoài việc gấp nên anh phải rời đi.

Nhưng vài ngày này ở nước ngoài, anh từng giờ từng phút đều nhớ đến cô, nhớ đến phát điên.

Anh nghĩ rằng, dù cô không thích anh, anh cũng muốn kiên nhẫn hơn một chút, tục ngữ nói “Có công mài sắt có ngày nên kim”, với sự kiên định của mình, anh thừa sức chinh phục một cô nhóc 19 tuổi đầu!

Bận việc xong xuôi, anh lập tức trở về, nhưng về đến nhà, là cái gì nghênh đón anh thế này?

Là lúc cô và người đàn ông đó đang ôm nhau, chính mình động thủ chỉ vì uy hiếp đối phương, thế nhưng cô lại nói đối phương cẩn thận?

Phong Kiều nắm cổ tay An Mộc, siết tay thật chặt, dù dùng có một chút sức lực, liền nhìn thấy An Mộc nhăn nhó, có vẻ rất đau.

Phong Kiều đột nhiên nhớ đến ngày đó ở C thị chính mình đã bức cô đến mức phải vào viện, anh nhủ mày, chắc chắn cô đã đứng vững rồi mới buông lỏng tay cô ra.

Nhưng lửa giận trong lòng không có chỗ phát tiết, anh hít sâu một hơi, lại một hơi, lại phát hiện ra ngọn lửa trong lòng như lên men, càng lúc càng dâng cao!

Anh ngẩng đầu, bỗng nhìn thấy ánh mắt thâm thiết Ngôn Phi Thần dành cho An Mộc, con tức rớt cuộc cũng không nhận được nữa, anh sai bước lên phía trước tung quyền về phía Ngôn Phi Thần!

Ngôn Phi Thần từng đóng phim võ thuật, anh lại thường xuyên tự rèn luyện, phản ứng nhanh nhẹn, cho nên lập tức lùi lại vài bước.

Rầm!

Một quyền này của Phong Kiều rơi xuống chiếc xe, chỗ bị đánh lập tức bị lõm vào một chút.

An Mộc trong lòng run sợ, sức mạnh như vậy nếu đánh trúng người không phải sẽ học máu sao?

Cô sút ruột bước tới, “Đừng đánh, chú, đừng đánh!”

Phong Kiều cố tình coi như không nghe thấy, tiếp tục tấn công Ngôn Phi Thần.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 283: Nói cho anh ta biết, tôi là gì của em?

Editor: Tuna

Ngôn Phi Thần tránh né vài cái rớt cuộc cũng nóng nảy, động thủ phản kích.

Một quyền đánh tới, bị Phong Kiều động thủ, dùng sức tóm.

Phanh!

Hai người trực tiếp đâm vào nhau, Phong Kiều nguy hiểm híp đôi mắt lại:

“Tránh xa người phụ nữ của tôi một chút”

Ngôn Phi Thần nhú mày lại, nhìn về phía An Mộc:

“Quan hệ của ai người là gì?”

Thần sắc ôn nhu trên mặt đã Ngôn Phi Thần biến mất, nhìn An Mộc rồi lạnh giọng mở miệng:

“Đường Hạ, tôi nhớ rõ tôi đã nói cho cô, không được làm những chuyện lên lút lừa gạt tôi, nói cho tôi, anh ta là ai?”

Một câu nói ái muội lại làm người ta mơ màng.

Đôi mắt hẹp dài của Phong Kiều nhú lại, cũng nhìn qua:

“Nói cho anh ta biết, tôi là ai?”

An Mộc sững sờ ở tại chỗ.

Anh là ai?

Anh là Phong Kiều, FAE tổng tài, nhưng là, anh là gì của cô?

Cô cũng rất muốn biết!

Kim chi?

Không không, ở thành phố C anh bảo Thượng Quan Vũ nói cho cô, anh cho cô tự do.

Như vậy, anh là gì của cô?

Khóe môi An Mộc gọi lên một mặt trào phúng cười:

“Anh ta cùng tôi không có quan hệ gì cả.”

Không quan hệ?!

Tròng mắt Phong Kiều co rụt lại, ngón tay nắm chặt, trong nháy mắt phần nộ tới rồi cực hạn:

“An Mộc, em lặp lại lần nữa, tôi là gì của em?!”

An Mộc rất muốn nói bạn trai của cô, nhưng đột nhiên nghĩ đến Lưu Tử Kỳ còn ở khách sạn Hoàng Gia chờ anh, lập tức cắn răng, cười lạnh:

“Anh không là gì của tôi cả, tôi cùng anh không có chút quan hệ, anh nghe không rõ sao?!”

Tiếp theo cô nhìn Ngôn Phi Thần:

“Ngôn lão sư, chúng ta đi.”

Nói xong, cô liền đi về phía xe.

Nhưng mới vừa đi hai bước, bên kia, Phong Kiều buông lỏng Ngôn Phi Thần ra, một chân đem anh bức lui, tiếp theo gắt gao nắm lấy cánh tay cô:

“An Mộc, lặp lại lần nữa, tôi là gì của em?”

Cánh tay An Mộc đau nhói, quay đầu lại, mắt phượng cảm tức nhìn Phong Kiều:

“Anh buông tôi ra!”

Phong Kiều sững sốt, nhận thấy được trong ánh mắt An Mộc mang theo ghét bỏ, tim liền đau như bị ai xé rách.

Trước kia, anh chỉ cho rằng cô là không thích anh, nhưng hiện tại, đã là đã ghét bỏ sao?

Anh cảm giác, anh sắp bị ánh mắt này bức điên rồi!

Đúng lúc này ——

“Phong tiên sinh, anh còn như vậy, cánh tay cô ấy liền phải chặt bỏ.”

Ngôn Phi Thần đứng ở bên cạnh xem thật đúng là có chút đau đầu.

Không nghĩ tới Đường Hạ thế nhưng lại có quan hệ với Phong Kiều!

Hơn nữa xem bộ dáng hai người ..... Không giống như là đơn thuần bao dưỡng cùng bị bao dưỡng, ngược lại càng giống đôi vợ chồng nhỏ đang cãi nhau.

Giờ phút này, nếu anh không nói, chỉ sợ Phong Kiều thật sự sẽ đem cánh tay của Đường Hạ bóp gãy.

Cái cô gái này..... Thật là quá quật cường!

Nhưng mà lời này vừa nói ra, Phong Kiều liền bỗng nhiên quay đầu.

“Không cần ngại quân!” Phong Kiều trong thanh âm, hỗn loạn chính là ngập trời lửa giận!

Cánh tay An Mộc được thả ra, lúc này mới cảm thấy chỗ tay đau đớn đến tê dại, cô cắn răng, nhưng nhìn đến lửa giận Phong Kiều, nếu hôm nay mình không lưu lại, chỉ sợ anh sẽ không bỏ qua cho Ngôn Phi Thần.

Ngôn Phi Thần lão sư chỉ là người đại diện của mình, không nên thay thế cô chịu đựng lửa giận của Phong Kiều, cho nên An Mộc thờ dài, nhìn về phía Ngôn Phi Thần:

“Ngôn lão sư, ngài đi về trước đi.”

Ngôn Phi Thần nhìn nhìn Phong Kiều, lại nhìn nhìn An Mộc, gật gật đầu:

“Có chuyện gì cứ liên hệ tôi.”

Anh lò mò tìm điện thoại một chút, sau đó lại nhìn về phía Phong Kiều:

“Phong tiên sinh, nếu nghề sĩ của công ty tôi bị chút thương tổn, công ty chúng tôi nhất định sẽ không ngồi yên không nhìn đến!”

Nói xong câu đó, anh lại lần nữa đối An Mộc gật gật đầu, xoay người, lái xe rời đi.

Câu uy hiếp cuối cùng của Ngôn Phi Thần, làm An Mộc cảm thấy rất cảm kích.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 284: Anh không giận em, chúng mình làm lành đi

Editor: Quý Quý

Mãi nhìn theo bóng lưng đối phương, cô liền nhận thấy Phong Kiều đang đi về phía mình.

Cô nhìn thấy Phong Kiều vươn tay ra, dường như muốn tóm lấy cô, nhưng lại đột nhiên khựng lại, xoay người về phía biệt thự, “Lại đây!”

An Mộc vẫn đứng yên.

Phong Kiều quay đầu, hung tợn mở miệng, “Là em tự đi đến đây hay tôi tới bế em vào?”

An Mộc cắn răng, tên khốn kiếp này!

Cô đi theo sau Phong Kiều, thập phần xa cách và lạnh lùng.

Bước vào biệt thự, Phong Kiều liền chỉ vào sô pha, “Ngồi xuống.”

An Mộc vẫn đứng, “Không cần đâu, chúng ta nói rõ ràng luôn đi.”

Cô nhìn Phong Kiều, “Anh Phong, tôi sẽ lập tức rời khỏi đây...”

“Đi khỏi đây sau đó vùi đầu vào vòng tay thần tượng em à?” Phong Kiều híp mắt, con giận vừa mới kìm chế giờ lại bắt đầu nhen nhóm.

An Mộc sững sốt nhìn anh.

Đột nhiên cảm thấy buồn cười, anh có tư cách gì nói ra câu đó?

An Mộc cũng không giải thích, đi thẳng lên lầu.

Phong Kiều nhìn theo bóng lưng cô, có chút đau đầu xoa xoa cái trán, anh ở bên cô sao lúc nào cũng là như vậy?

Phong Kiều xoay người đi lên theo, vừa mở cửa phòng ngủ thì sững lại.

Anh nhìn thấy cô đang thu dọn đồ đạc.

Điều này có nghĩa, những gì cô vừa nói là thật?

Phong Kiều nhú mày bước vào, “Em muốn làm gì?”

An Mộc liếc anh một cái, không để ý đến, tiếp tục lấy quần áo trong tủ ra, sau đó xoay người lấy va ly của mình ra xếp quần áo vào.

Cô xếp xong bộ thứ nhất, đặt sang một bên, bắt đầu xếp bộ thứ hai.

Nhưng bộ thứ hai còn chưa xếp xong, Phong Kiều liền giật bộ thứ nhất ra.

An Mộc hơi dừng tay một chút, cắn chặt răng tiếp tục xếp.

Bộ thứ hai vừa xếp xong, cô cầm lấy bộ thứ nhất, nhưng bộ thứ nhất còn chưa xếp lại được Phong Kiều lại làm rối bộ thứ hai.

An Mộc hít một hơi thật sâu, cảm thấy mình sắp bị con người này làm cho phát điên.

Cô dừng tay nhìn anh, “Anh Phong, rốt cuộc anh muốn gì?”

Phong Kiều vỗ vỗ bên cạnh mình, “Lại đây.”

An Mộc đứng bất động.

Phong Kiều thở dài, đi tới muốn kéo tay cô.

An Mộc vung tay lên, ngồi xuống, “Tôi ngồi, nói đi.”

Phong Kiều lấy thuốc làm tan máu đông trong hộp thuốc ra, rồi nắm lấy cổ tay An Mộc.

Bị bàn tay cứng như thép nguội của anh nắm lấy, An Mộc không thể phản kháng nổi, cô ngoan ngoãn ngồi nhìn anh.

Sau đó, liền nhìn thấy Phong Kiều xốc tay áo của cô lên, nhìn cánh tay được anh nặn máu đọng ra, anh ở bên cạnh thấp giọng mở miệng, “Đau không?”

An Mộc nghe lời này, trong lòng đau xót không tưởng tượng được.

Cô cắn môi.

Đau không?

Đương nhiên là đau.

Nhưng tim còn đau hơn.

Người đàn ông này rõ ràng đã trả tự do cho cô rồi, vì sao vẫn còn dụi dằm như thế?

An Mộc nghiêng đầu, cố gắng không để anh phát hiện ánh lệ trong mắt mình, mím môi nói, “Anh Phong, thuốc đã bôi xong rồi, tôi đi được chưa?”

Cũng không ngờ vừa mới nói ra, thất lưng đã bị người đàn ông ôm lấy, sao đó anh đưa tay vuốt ve lưng mình nói, “Được rồi, Mộc Mộc, anh không giận em, chúng mình làm lành đi.”

Đột tác của anh vô cùng nhẹ nhàng, giống như An Mộc chính là đồ sứ quý giá nhất, không cần thận sẽ vỡ vụn.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 285: Ta khi nào nói thả cô đi?

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc càng thêm cảm thấy chua xót khó nhin, rồi lại cảm thấy buồn cười.

Anh không tức giận với cô?

An Mộc hít sâu một hơi, cũng đứng, cô trong cảm nhận của anh chính là đồ chơi, cho nên cô không có tư cách để tức giận?

An Mộc nắm chặt nắm tay, gắt gao nhắm hai mắt lại, nỗ lực đem nước mắt nuốt trở về.

“Phong tiên sinh, anh rốt cuộc có ý tứ gì?”

Phong Kiều nghe đối phương mở miệng gọi Phong tiên sinh, nghĩ đến trước kia cô bé cười nói dịu dàng gọi một tiếng chú nhỏ, nghĩ đến cô bé then quá thành giận kêu anh là Phong Kiều, giờ phút này, cái Phong tiên sinh này, làm hắn cảm thấy hết sức khó sở.

Phong Kiều bá đạo mở miệng, “Kêu ta.”

An Mộc cắn răng.

Phong Kiều đứng lên, thân hình cao lớn tới gần An Mộc, đem nàng vòng ở hai cánh tay, vây đồ ở trên giường, “Kêu ta!”

An Mộc khó thở, “Phong Kiều, anh rốt cuộc muốn làm gì?”

Đôi mắt của Phong Kiều trầm xuống, thờ dài, khóe môi mỉm cười tà mị lên, “Lúc này mới ngoan.”

Nói xong, anh đứng dậy, cầm quần áo một bộ rồi một bộ treo lên, “An Mộc, hôm nào ta bồi cô đi mua quần áo.”

An Mộc nhìn động tác của anh, biết hôm nay khẳng định là không đi được, vô luận là dùng vũ lực hay dùng là dùng trí, cô đều không phải là đối thủ của anh ta.

An Mộc nhắm mắt lại, nhận mệnh ngồi ở chỗ kia.

Phong Kiều tự mình mang quần áo đến tủ quần áo, lúc này mới mở miệng, “Tốt, xuống dưới ăn cơm đi.”

An Mộc không đi xem anh, lập tức xuống lầu, ăn cơm.

Ăn cơm, cô nhìn về phía Phong Kiều, “Không có việc gì nói ta muốn đi nghỉ ngơi.”

Nói xong trực tiếp đứng lên liền hướng trên lầu đi.

Phong Kiều nhìn đến bộ dáng của cô, nghĩ đến ở thành phố C, bởi vì cường bức cô mà làm cô phát sốt, lúc ấy bác sĩ nói, trong lòng cô có nguyên nhân.

Cho nên hôm nay hai người nháo đến không thoải mái, anh cũng không dám quá phận dây dưa với cô, chỉ là nhấn chặt mày, không rõ cô rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

Chính mình đều không so đo cô lợi dụng anh về việc của Hạ Thiên, cô như thế nào còn có thái độ này?

Một đêm mới, anh nằm ở phòng khách trên sofa, trực tiếp liền ngủ.

An Mộc nằm ở phòng ngủ trên giường lớn, trợn tròn mắt, ngủ không yên.

Dưới lầu tiếng bước chân của anh, cô toàn bộ nghe vào trong tai.

Giờ phút này bình tĩnh lại, cô mới nhận thấy được anh đối với cô quá ôn nhu cùng mật ý, cho nên, anh cũng là không nghĩ chia tay đi? Nếu, nếu cô buông thả tâm trạng, đi nói cho anh nghe mình thích anh, anh còn giống như trước, đối với cô thật tốt sao?

Rối rắm, cô lặng lẽ đứng lên, mới vừa tính toán xuống lầu, liền nghe được dưới lầu có tiếng mở cửa.

Bước chân của An Mộc dừng lại, Phong Kiều đi ra ngoài.

Cô đột nhiên liền nghĩ tới giờ phút này Lưu Từ Kỳ còn ở phòng chung rồi chứ.

Khóe môi của An Mộc cong lên, cảm thấy chính mình suy nghĩ nhiều quá!

Sáng sớm hôm sau, thời điểm người giúp việc tới dọn dẹp vệ sinh, thuận tay đem tạp chí bên ngoài mang vào.

An Mộc ăn cơm sáng xong, liếc mắt một cái, liền nhìn thấy Lưu Từ Kỳ ở đầu trang, đề mục là: Lưu Từ Kỳ cùng Thái tử gia của FAE mướn phòng chung, người phụ nữ có khả năng nhất?

Nhìn đến tạp chí, An Mộc đột nhiên cảm thấy tâm bị cái gì nắm chặt.

Lừa gạt ủy khuất trong nháy mắt dâng lên, cô không quan tâm trực tiếp xông lên lầu, ngón tay run run cầm quần áo thu thập cất vào rương hành lý, vội kéo đại cái rương trực tiếp xuống lầu!

Còn chưa mở cửa, Phong Kiều đã trở về, thấy cô trực tiếp ôm eo cô, đôi mắt nhú lại, ngữ khí hàm sắc bén: “Cô lại làm gì?”

Làm gì?!

Nước mắt của An Mộc lập tức trào lên, “Ta không làm cái gì, ở thành phố C anh muốn ta đi, ta đi, hiện tại ta liền đi, ta nhường chỗ cho cô ta đó?!”

Phong Kiều lập tức bắt được trọng điểm lời nói của cô, mày nhú lại: “Ta khi nào nói qua thả cô đi?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 286: Tôi ghê tởm anh!

Editor: Cà Chua.

An Mộc bị hấn ngăn lại, nghe nói như thế khóc càng lớn.

Anh ta đổi ý sao?

Chính là.....

“Phong Kiều, tôi không phải thuộc hạ của anh, gọi là đến đuổi là đi, tôi là cá nhân! Tôi chán ghét anh, tôi hận anh đến tận xương tủy!”

An Mộc khóc thút thít nói.

Phong Kiều nghe được ba chữ tôi hận anh, tâm trí đột nhiên khựng lại.

Gắt gao giữ chặt thân hình nhỏ nhắn, nhìn thấy cô như vậy, khóc đến mê mết, chỉ cảm thấy một cảm xúc vô cùng mãnh liệt.

Cô gái này.....

Anh nên làm sao với cô gái nhỏ này đây!

Cánh tay dùng sức ôm chặt lấy cô, nhắm vào đôi môi nhỏ đang mấp máy kia, hung hăng trao lên đó một nụ hôn mãnh liệt.

Nụ hôn đầy đam mê, cuồng vọng, tràn ngập toàn bộ khoang miệng, hương vị quen thuộc này làm cảm xúc trong An Mộc dần dần bình phục, cuối cùng không hề gãy giữa nửa.

Nhưng nghĩ đến việc hôm qua văn phòng quản lí của Lưu Từ Kỳ đi ra mất hình ảnh, lại vô cùng ảm ức.

An Mộc hung hăng há mồm, hung hăng nghiêng răng cắn chiếc lưỡi đang di chuyển trong miệng mình, dùng sức cắn!

Phong Kiều đột nhiên bị cắn đau như vậy, tức khắc kêu lên một tiếng, mở mắt.

Hai người thờ dốc, Phong Kiều có thể nhìn thấy tia uy hiếp trong mắt cô.

Chính là.....

Dường như buông cô ra, sẽ không bao giờ có được cô nữa, chẳng ngại đầu lưỡi đang rất đau, Phong Kiều chẳng quan tâm rằng An Mộc đã buông mình ra, lại hung hăng đưa miệng đến!

An Mộc lại giương ra bộ dạng khi nãy, quyết liệt cắn lần nữa!

Đến khi mùi máu tươi đã lan tràn đến cả khoang miệng, lí trí của cô bỗng nhiên trở về, cuối cùng vẫn không buông ra, cắn xuống phía dưới của đầu lưỡi anh ta, nhưng lần này hàm răng An Mộc cũng buông lỏng hơn.

Phong Kiều đầu lưỡi bị thương nhưng cũng không hề bối rối.

An Mộc lấy tay đẩy đôi phương ra, tiếp theo xoa xoa miệng mình, sau đó hung hăng phì nhổ xuống mặt đất, “Đừng hôn tôi, tôi ghê tởm anh!”

Tôi chán ghét anh.....

Tôi hận anh.....

Tôi ghê tởm anh.....

Những lời làm tổn thương người khác từ miệng cô nói ra chỉ làm cho đôi mắt Phong Kiều càng trở nên trầm mặc: “Cô cảm thấy ghê tởm tôi? Vậy sao lúc ở trên giường của tôi cô không thấy ghê tởm tôi?!”

An Mộc cứng họng.

Con giận nổi lên, Phong Kiều chẳng nói chẳng rằng trực tiếp khiêng người An Mộc lên, hướng lên lầu.

An Mộc tay chân đầm đã, dùng sức giãy giụa nhưng căn bản vẫn vô dụng.

An Mộc bị anh ta trực tiếp khiêng lên lầu, hung hăng ném lên giường!

Phong Kiều còi cà vạt, căm tức nhìn cô: “An Mộc, những lời cô vừa nói, nhắc lại cho tôi nghe!”

An Mộc nhìn anh ta, nhìn khuôn mặt mảnh khảnh, rõ ràng trong lòng đang rất khổ sở, thích người nam nhân này thích muốn chết, nhưng chỉ cần nghĩ đến cảnh hôm qua anh ta thân mật cùng Lưu Từ Kỳ, lại cảm thấy tức muốn chết.

Cô lấy tay đỡ lấy ngực mình, cảm thấy lồng ngực đau như sắp tắt thở.

An Mộc mở miệng kêu lên: “Tôi chán ghét anh, tôi ghê tởm anh!”

“Được, tôi sẽ khiến cho cô ghê càng ghê tởm, càng chán ghét tôi!” Nói xong câu đó, Phong Kiều đã cởi quần áo, trực tiếp nhào tới, đè An Mộc trên giường, đôi mắt tức giận vằn đỏ, như Cầu côn sứ giả của địa ngục phái đến!

Chỉ nghe thấy những tiếng xoạt xoạt, quần áo của An Mộc bị xé rách, phanh ra, tiếp theo lại có một thân hình to lớn phủ lên người.

Lúc này đây, An Mộc dùng sức giãy giụa, hai chân co lên lấy hết sức đá anh ta, “Anh cút đi, cút ngay, đừng dùng thân thể đã dơ bẩn, đã chạm vào người phụ nữ khác mà chạm vào tôi!”

Động tác của Phong Kiều đầy phần nộ, bỗng nhiên dừng lại, từ trên nhìn xuống thấy An Mộc khóc mê mết, roi lệ đầy mặt, trông vô cùng đáng thương.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 287: Vậy em đi đi!

Editor: Tuna

“Em nói cái gì?”

Phong Kiều kinh ngạc như rụng mảy, tất cả. .... Giống như đèn lệch khỏi quỹ đạo của anh.

An Mộc nhắm mắt lại, nước mắt chảy ra, nghe anh nói thế, đột nhiên mở mắt phượng, cặp kia mặc ngọc đôi mắt, trải qua một phen nước mắt, thế nhưng thanh tịnh không ra gì, nhưng cặp mắt kia, giờ phút này che kín khổ sở, tựa hồ có thể đem người đầu bao phủ.

Nghe được Phong Kiều nói, An Mộc rốt cuộc nhịn không được, lại lần nữa khóc, khóc ra thành tiếng:

“Anh là đồ chết tiệt! Tên lưu manh lưu manh! An Mộc Tôi không phải đồ vật của anh, người dựa vào cái gì mà không cho tôi đi?! Tôi là người a!”

“Ô ô ô! Nếu anh đã cùng Lưu Từ Kỳ ở bên nhau còn tôi trêu chọc tôi làm gì?! Tôi chán ghét anh, chán ghét anh đến chết!”

“Đêm qua là cô ta không hầu hạ anh thoải mái sao? Về nhà thế nhưng còn muốn khi dễ tôi?! Phong Kiều, tôi nói cho anh biết, An Mộc tôi không phải bình hoa công cộng, nếu anh phản bội tôi, tôi tuyệt đối sẽ không dây dưa anh! Chỉ cần anh từ nay về sau đừng xuất hiện ở trước mặt tôi, tôi chán ghét anh, anh làm tôi cảm thấy ghê tởm!”

Bộ dáng khóc lóc kia, tuyệt đối không dễ nhìn, nước mắt nước mũi cùng rơi ra, nhưng nhìn cô, nghe cô lời nói, lửa giận Phong Kiều, đột nhiên liền lập tức dập tắt.

Nguyên lai, cô như vậy vô cớ gây rối, là do nghĩ rằng anh không cần cô? Cho rằng những cái tin tức đó, đều là thật sự?

Mắt Phong Kiều đột nhiên sáng rực lên, thậm chí khóe môi gợi lên độ cong như trước kia, anh từ trên người An Mộc đi xuống, ngồi ở trên sofa phòng ngủ, cứ ngồi đó nhìn về chạt vật bất kham của cô tựa như đứa con nít bị cướp đi món đồ chơi yêu thích vậy.

“Em rất khổ sở?” Phong Kiều có chút không thể tưởng tượng dò hỏi.

An Mộc khóc đến thương tâm, nghe nói như thế, tức khắc ngậm miệng lại, nghẹn ngào đem thân thể của mình giấu ở trong chăn.

“An Mộc, tôi có thể hay không cho rằng, em hiện tại là. .... Đã thích tôi?”

Phong Kiều bên môi mỉm cười, càng thêm thích ý, thậm chí cảm thấy đầu lưỡi đều không quá đau.

An Mộc nghe đến mấy cái này lời nói, càng thêm cảm thấy xấu hổ và giận dữ, nhưng nhìn bộ dáng của anh, càng thêm tức giận.

Chính mình ở chỗ này lại khóc lại nháo, anh lại chỉ là nhẹ nhàng băng quơ hai câu lời nói?

Cô tức giận mở miệng:

“Đúng vậy, tôi chính là thích anh, chính là tôi không nghĩ tới anh thế nhưng là loại người này! Anh cùng Lưu Từ Kỳ ở bên nhau, là vì trả thù tôi sao? Tôi đây hiện tại nói cho anh, anh thành công rồi!”

Cô nước nở dưới, nước mắt như từng hạt châu rơi xuống xuống:

“Anh thành công rồi, tôi hiện tại rất khổ sở, tôi hiện tại cảm thấy tôi chính mình thật là quá tiện! Đủ rồi sao? Người có thể thả tôi đi sao?”

“Không đủ.”

Người đàn ông đứng lên, có chút táo bạo đem chính mình tây trang cởi ra, mở ra hai cúc áo sơ mi.

An Mộc nghe thấy hai chữ kia, tức khắc ngẩng đầu, hung tợn mà nhìn anh:

“Anh là cái hỗn đản, anh. ....!”

Phong Kiều nhìn cô, chỉ cảm thấy không thể nói thành lời, đôi mắt hẹp dài yêu mị chợt lóe, môi mỏng của anh khẽ mở, mang theo nhẹ nhàng trêu đùa:

“Vậy em đi đi.”

Bốn chữ vừa nói ra, tiếng khó của An Mộc khựng lại, khuôn mặt nhỏ trong nháy mắt tái nhợt như tờ giấy.

Phong Kiều nhìn nhìn cô, không nói gì, trực tiếp từ phòng ngủ đi ra ngoài.

An Mộc ngồi ở trên giường, một người, ngốc ngốc sững sờ.

Cô cho rằng cô chán ghét Phong Kiều, ghét bỏ Phong Kiều, nhưng khi ba chữ ‘em đi đi’ nói ra từ miệng anh, cô lại đột nhiên cảm thấy, tim của mình, giống như đã ngừng đập.

Tuyệt vọng, mắt mát, đồng thời nẩy lên trong lòng, làm cô nắm chặt tay lại.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 288: Thượng Quan Vũ đi đâu vậy?

Editor: Quý Quý

Hít một hơi thật sâu, An Mộc cảm thấy cố gắng bình tĩnh lại thực sự rất khó.

Cô cắn môi, lau đi giọt nước mắt sắp rơi xuống.

Phong Kiều, anh đã vô tình như vậy, vậy tôi vẫn cảm thấy thương tâm về anh là vì cái gì?

Nói thì dễ lắm, nhưng trong tim vẫn không hề nguôi ngoai.

Cô đứng dậy, kéo vali ra ngoài, đi xuống dưới thấy một bàn đầy thức ăn, mùi thức ăn thoang thoảng đến bên này.

Mấy ngày nay đều ăn uống không tử tế, đột nhiên ngửi thấy mùi thơm của thức ăn, cô không kìm được mà quay đầu lại nhìn, liền thấy nào là sữa đậu nành, súp, bánh quây vòng...

Tên kia hôm nay mời người khác đến nhà điểm tâm sao?

Cô xoa xoa cái bụng xẹp lép của mình, hừ lạnh một tiếng, kéo vali muốn đi luôn.

Nhưng người giúp việc lúc này lại nói, “Thiếu gia, toàn những món ăn nổi tiếng nhất của các nhà hàng lớn, sáng sớm cậu đã ra ngoài là vì mua bữa sáng sao?”

An Mộc khựng lại.

Đều là từ các nhà hàng lớn?

Cô quay đầu nhìn, bánh quây vòng và sữa đậu nành chỉ có ở trung tâm thành phố, mà biệt thự này lại ở ngoại thành, đi đi về về cũng phải hơn một tiếng, mà nghe nói cửa hàng bán đồ này vô cùng nổi tiếng, xếp hàng cũng tầm một tiếng rồi!

Cho nên..

Không phải anh thực sự đã...?

Đột nhiên nghĩ tới Lưu Từ Kỳ chờ anh ở quán rượu, An Mộc bĩu môi, người đàn ông này chắc hôm qua mệt rồi nên mới muốn tự thưởng cho bản thân?

An Mộc nghĩ vậy, trong lòng càng thêm buồn bực, tiếp tục kéo vali ra cửa.

Mới đi được hai bước, người giúp việc lại nói, “Thiếu gia, cậu vừa trở về từ nước U sao? Vé máy bay này cậu vẫn giữ hay vứt đi?”

Mới từ nước U về?

Chẳng lẽ hôm qua trở về tầm xế chiều rồi mà vẫn khẩn cấp đi tìm Lưu Từ Kỳ?

Cô nhúm mày, nhưng lỗ tai vẫn ra sức dòng lên.

Phong Kiều vừa tắm rửa xong đi ra, khăn tắm quấn ngang người, tóc còn sũng nước, bộ dáng yêu nghiệt, khiến cho người giúp việc không nỡ rời khỏi.

An Mộc nhìn, trong lòng đột ngột giật dừ, tên này không thấy người giúp việc đang ở đây sao? Vậy mà vẫn bày cái bộ dáng đó ra!

An Mộc kéo vali đi mấy bước, liền nghe Phong Kiều nói, “Chờ một chút.”

An Mộc dừng bước.

Phong Kiều khẽ ngắt đầu, chỉ vào vé máy bay trong tay người giúp việc, “Nếu em muốn ra ngoài thì phiền em vứt vé máy bay giùm anh.”

Người giúp việc lập tức đi tới đưa vé máy bay cho An Mộc.

An Mộc vốn định nói dựa vào cái gì mà anh sai bảo cô, nhưng nghe những lời vừa rồi người giúp việc nói, mà xui quýt khiến thế nào mà nhận lấy, liền thấy, thời gian trên vé là...4h chiều hôm qua?

Vậy trước đó anh vốn ở nước U?

An Mộc tròn tròn mắt.

Bên kia, điện thoại Phong Kiều đổ chuông, anh dường như vì tay đang không rảnh rang nên không nghe điện thoại ngay, mấy giây sau chậm rãi cầm lên, là Vệ Uy gọi đến, “Thiếu gia, hôm nay có phóng viên chụp được cậu khi đang xếp hàng mua súp, bọn họ giật tít là cậu mua cho Luru Từ Kỳ ăn, tin này cậu có muốn áp xuống không?”

An Mộc há hốc mồm.

Thời gian trong vé máy bay, lại còn xếp hàng mua súp? Chân tướng là cái gì đây?

Tìm cô đập nhanh hơn, lại nghe Phong Kiều hỏi, “Thượng Quan Vũ đi đâu rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 289: Sao em còn chưa đi?

Editor: Quỳ Quỳ

Phong Kiều vừa nói, bên kia giọng nói của Vệ Uy liền được truyền tới, “Gần đây có một dự án bên Trung Đông, cậu ta chủ động đợi chờ lệnh mà đi thẳng tới đó rồi ạ.”

Phong Kiều lạnh lùng đáp, “Tôi có cho phép anh ta đi sao?”

Vệ Uy khựng lại một chút, “Thiếu gia, cậu ta nói đã phạm sai lầm, muốn tự trừng phạt mình mới có thể làm ngài không thất vọng, hơn nữa còn không dám nghe điện thoại, cho nên...”

“Ừ.” Phong Kiều nhếch môi, đôi mắt hẹp dài xẹt qua tia nguy hiểm, “Mấy hôm trước bác trai có trao đổi với tôi về hôn sự của anh ta, tôi nghĩ, chờ anh ta về đây thì tổ chức hôn lễ luôn đi.”

Vệ Uy bên kia không khỏi nghĩ, chiều này của thiếu gia quả thực nham hiểm.

Thượng Quan Vũ ghét nhất là cuộc sống bị ràng buộc, bắt cậu ta kết hôn...còn không bằng giết phứt cậu ta đi!

Vệ Uy thành thật mở miệng, “Tôi nghĩ Thượng Quan Vũ rất nhanh sẽ trở về thôi ạ.”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng.

Vệ Uy tiếp tục báo cáo, “Ngoài ra, ông chủ tung scandal ra ngoài, hôm nay đã lên các trang nhất rồi, Luru Từ Kỳ được coi là người phụ nữ mới của Phong tổng, thiếu gia, ngài tính sao bây giờ? Có cần làm sáng tỏ hay...?”

Phong Kiều liếc An Mộc một cái, “Không cần, cứ mặc cho nó nhạt nhòa đi.”

An Mộc đứng ở cửa cứng đờ người, giống như người đang lơ lửng trên mây rơi thẳng xuống đất..

Cuộc điện thoại này rốt cuộc cũng làm sáng tỏ chuyện gì đang xảy ra rồi!

Hóa ra tổng giám đốc trong văn phòng hôm đó, không phải là Phong Kiều, mà là ba anh.

Ngày đó ở C thị, Thượng Quan Vũ đã ám chỉ rất rõ ràng.

Cho nên cô...vẫn luôn hiểu lầm anh.

An Mộc mở to mắt nhìn, nhớ đến việc mình đã chửi rửa người đàn ông này từ đêm qua đến giờ...

Lúc đó giận quá mất khôn, sao cô lại quên mất con người này không phải là người dễ gây sự?

Cô chộc giận anh, anh sẽ buông tha cho cô sao?

Trong đầu rối rắm, liền nghe thấy tiếng Vệ Uy trong điện thoại.

“Vâng, còn nữa, thiếu gia, ông chủ nói nếu cậu còn không nói ra tung tích của phu nhân, ông ấy sẽ không chỉ tung scandal về cậu, mà sẽ...” Vệ Uy ngưng lại một chút, “Ông ấy sẽ đăng ảnh lộ mông của cậu lên mạng.”

Phong Kiều nghe vậy liền đánh mặt lại.

An Mộc ở bên cạnh cười rộ lên.

Sao cô lại cảm thấy ba của Phong Kiều quả thật vô cùng khí phách? Trên thế giới này, người dám uy hiếp Phong Kiều cũng chỉ có ông thôi!

Tâm trạng liền thay đổi, An Mộc bày bộ dáng xem kịch vui nhìn chằm chằm Phong Kiều.

Quả thật, cô cực kỳ mong đợi ảnh ngày trước của người nào đó...

Phong Kiều là ai chứ? Cho dù có là ba, sao có thể uy hiếp được anh?

Anh nhận ra ai đó đang sung sướng khi người khác gặp họa, thâm hiểm liếc cô một cái, liền mở miệng đáp lại, “Nói với ông ấy, nếu ông ấy dám đăng ảnh của tôi, tôi cũng sẽ tung ảnh tuổi trẻ thác loạn của ông ấy lên mạng.”

“.....” Vệ Uy trong lòng cả kinh, nếu thực sự đến mức ấy, chỉ e Hoàng thái hậu vĩnh viễn không về nhà rồi.

“Còn việc gì sao?” Phong Kiều có chút không kiên nhẫn.

“Còn một việc cuối cùng, thiếu gia, khi nào cậu đi làm?”

Phong Kiều lại liếc An Mộc một cái, “Không phải ba tôi đang ở công ty sao? Để ông ấy vất vả mấy ngày đi.”

Vệ Uy lắp bắp nói, “Ông chủ chỉ e sẽ không....”

“Nói với ông ấy, nếu con trai của mẹ tôi mà một đến chết, bà ấy sẽ đau lòng không về nhà.” Phong Kiều nói xong liền trực tiếp cúp điện thoại.

Sau đó quay lại nhìn An Mộc, miễn cưỡng dựa vào sô pha, con ngươi híp lại, khóe môi tươi cười nham hiểm, “Sao em còn chưa đi?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 290: Chúng ta ăn một bữa sáng cuối cùng

Edit: Phong Nguyệt

Ách.....

Bị anh nhìn như vậy, An Mộc cảm thấy sau lưng tê dại.

Cô cúi đầu, ngón tay quần cùng một chỗ, mũi chân trên mặt đất cọ xát, “Cái kia, ta.....”

Cô đi cái gì đi chứ?

Đều biết hết thấy là hiểu lầm, vì cái gì phải đi?

Nhưng nhìn bộ dáng của anh, thực rõ ràng, là đang tức giận.

Chuyện này..... Cũng thật là chính mình không đúng, cô như thế nào có thể hoài nghi Phong Kiều?

Cẩn môi, An Mộc không biết nên nói cái gì, mới có thể làm người đàn ông này hết tức giận.

Trên bàn mùi hương của đồ ăn, truyền tới, bụng An Mộc “Lộc cộc” kêu một tiếng, tròn mắt cô xoay chuyển, “Chú nhỏ, ta muốn ăn chút cơm sáng đi?”

Trước ăn cơm sáng, ăn xong rồi, thuận thế ở lại.

Đây là bản tính tốt nhất của cô.

Nói xong câu đó, ngẩng đầu liếc mắt nhìn Phong Kiều một cái, liền thấy ánh mắt quyến rũ nhìn chăm chăm cô, đáy mắt thấy rõ bộ dáng của anh.

An Mộc hiểu rõ, đối phương biết đây là chính cô tìm lấy có, chỉ là.....

Không biết cái bậc thang này, anh có cho cô hạ xuống hay không?

Tên gia hỏa này tính tình luôn luôn bất định, liền Phong ba ba đừng nghĩ chiếm một ít tiện nghi của anh, khước mắt hiện rõ, có thù tất báo, chính mình mắng anh như vậy, không biết anh đối với cô có một chút tình nghĩa không, có thể biến mất như vậy hay không?

Thời điểm cô thấp thỏm bất an, liền nghe được giọng nói của đối phương, “Ăn đi.”

An Mộc tức khắc nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng tiếp theo, liền nghe được câu nói tiếp theo của anh, “Coi như là chúng ta ăn một bữa sáng cuối cùng đi.”

An Mộc vừa mới thả ra ngum khí, nháy mắt lại nâng lên.

Cô lôi kéo rương hành lý hướng phòng ngủ đi, “Ta đây trước đem hành lý trả lại đã.”

“Không cần.” Anh bỗng nhiên mở miệng, bước chân của An Mộc dừng lại, quay đầu lại, liền nghe được giọng nói của anh, “Đặt ở cửa là được, trong chốc lát cũng đi rồi.”

An Mộc cắn môi.

Cô cúi đầu, mím môi, anh này, rốt cuộc có tha thứ cho cô hay không?

Thật là lo lắng!

Buông hành lý, đi vào bàn ăn, nhìn bàn cơm, cô thật cẩn thận dò hỏi, “Chú nhỏ, chú mua nhiều cơm như vậy, là bởi vì còn có người muốn tới ăn sao?”

“Không phải.” Phong Kiều như cũ mặc áo ngủ, ngồi đối diện với cô, dù vậy, lại không có một tia bộ dáng chật vật, như cũ cao ngạo như đế vương.

An Mộc lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, không phải có người tới, mua nhiều đồ ăn làm gì?

Ngón tay thon dài của Phong Kiều gõ gõ mặt bàn, “Là bởi vì đêm qua, ta chọc người nào đó tức giận, cho nên mua nhiều đồ ăn cho cô để bồi tội.”

Một câu roi xuống, trong lòng của An Mộc lập tức càng thêm áy náy.

Đêm qua rõ ràng cô là người vô cớ gây rối, nhưng anh không có cùng cô cãi nhau, ngồi một đường xe đã mệt đến mức tận cùng, buổi sáng thế nhưng lại đi ra ngoài mua bữa sáng cho cô.

Nhưng mà cô làm cái gì?

Thế nhưng lại hiểu lầm anh!

Ngắm lại vừa mới ở trong lòng mắng đối phương, đầu An Mộc, lập tức thấy thấp hèn đi, một câu cũng không nói ra được.

Cô vurun chiếc đĩa, gấp một cái bánh bao hấp, bỏ vào trong chén của anh, “Chú nhỏ, ăn cơm sáng đi.”

“Ta có thể lấy.” Giọng nói của anh, lạnh như băng.

Trong lòng của An Mộc lại nhắc tới, lặng lẽ ngẩng đầu nhìn, liền nhìn thấy đối phương tuy rằng nói như vậy, lại như cũ vẫn gấp bánh bao hấp, lên ăn.

An Mộc nhẹ nhàng thở ra, đẩy bàn mỹ vị, kích thích đầu lưỡi của cô.

Mấy ngày nay không được ăn cơm, hiện tại tâm sự đã giải quyết, cô buông bụng ra, ăn đến bụng nhỏ phình phình, rốt cuộc ăn không vô, lúc này mới buông chiếc đĩa xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 291: Phong Kiều độc ác

Editor: Cà Chua.

An Mộc giẫm bớt khẩu khí, vỗ vỗ bụng mình, nhìn về phía Phong Kiều.

Anh ta com nước xong, buông đũa, ngẩng đầu, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía cô: “Có thể đi rồi à?”

Còn bảo cô đi?

An Mộc bĩu môi, người đàn ông này bụng dạ hẹp hòi, bộ dạng hiện tại chính là chờ mình cúi đầu xin lỗi.

An Mộc nhẹ nhàng mở miệng: “Chú út, tôi...”

“Cô họ An, tôi họ Phong, tôi không phải là chú của cô.”

An Mộc cứng họng: “Phong Kiều, tôi, tôi...”

Mấy chữ “Thực sự xin lỗi” cứ đảo quanh trong miệng, nhưng thế nào cũng không thốt nên lời.

An Mộc liền muốn chết, đời này chưa bao giờ vì người khác nói câu nào quá khiêm tốn, giáp mặt nhau nói một câu như vậy, tại sao lại khó khăn đến thế?

“Cô làm sao?” Phong Kiều lên tiếng, ngữ khí lạnh lùng, dựa lưng vào ghế, đôi mắt chăm chăm nhìn cô.

An Mộc bị anh ta làm cho có chút sợ hãi, nuốt nước miếng, rất lâu sau cuối cùng cũng mở miệng: “Xin lỗi, tôi đã hiểu lầm anh.”

Thực ra nói ra cũng không quá khó khăn như cô nghĩ.

Cô cúi đầu, vành mắt nóng lên.

Thật là hiểu lầm, cô cho rằng cô cũng giống Mị nhi, đành phải đánh mất tình cảm này.

Cuộc đời cô từ nhỏ đã lớn lên ở Phong gia, quanh quê cô độc, rất khó động lòng với người khác, cũng tương đối khó đồng cảm cùng người khác, nếu bỏ lỡ Phong Kiều, cô không biết mình còn có thể thích người nào khác hay không.

Nhưng nói xong những lời này, đối diện không có âm thanh nào phát ra.

An Mộc cúi đầu, chỉ có thể nhìn thấy mâm com trước mặt đã ăn xong cùng bát đĩa trên bàn.

Cô cắn môi, lặng lẽ ngẩng đầu lên, liền phát hiện Phong Kiều đang nhìn cô với ánh mắt phức tạp: “Sau đó thì sao?”

Sau đó thì sao?

Còn có sau đó à?

An Mộc về mặt khó hiểu.

Sắc mặt Phong Kiều lập tức trở nên khó coi trực tiếp đứng lên: “Cô không có gì khác muốn nói với tôi à?”

Khác?

Không có.....

An Mộc không thể hiểu được, lắc đầu.

Ánh mắt Phong Kiều trầm xuống, một hơi thở ấm áp truyền tới, ánh mắt lại lần nữa nhìn xuống dưới: “Ở thành phố C, Thượng Quan Vũ nói cho cô những gì?”

An Mộc mấp máy môi, mở miệng nói: “Anh ta nói, anh để tôi tự do, anh sẽ không trở lại.”

Nói xong câu đó, cô ngẩng đầu lên nhìn Phong Kiều, “Anh để anh ta cho tôi nói cái gì?”

Phong Kiều nghe nói như thế, lập tức không giải thích gì, chỉ là chậm rãi mở miệng: “Anh ta nói đúng.”

An Mộc sững sờ.

Phong Kiều cười lạnh, “Tôi để cho cô tự do tự tại, tôi sẽ không cố giữ một cô gái không thích tôi ở lại bên tôi.”

Nói xong anh ta chỉ vào chỗ cửa: “Vậy cô có thể đi rồi.”

An Mộc kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Một cô gái không thích anh ta?

Cô cần môi? Tôi...”

“Đi ra ngoài.” Giọng nói của Phong Kiều tuy rằng không có chút nào gay gắt nhưng lại làm An Mộc cảm thấy rùng mình!

Cô nắm chặt tay, hiện tại, hiểu lầm đã được giải trừ, nhưng anh ta vẫn nói mình đi sao?

An Mộc thở dốc, “Được, tôi đi, Phong Kiều, anh đừng có mà hối hận!”

Cô nói xong, trực tiếp đi về phía cửa, mở cửa phòng, đi ra ngoài!

“Phập!” cửa phòng đóng lại.

Phong Kiều đi đến ban công, đôi mắt sâu thẳm nhìn chằm chằm cô gái đang hướng về phía cửa mà bước.

Biện pháp của Thượng Quan Vũ làm Phong Kiều lập tức thông suốt, cô gái nhỏ này không bị làm cho đến đường cùng thì không thấy rõ trái tim mình muốn gì.

Cô ấy thích mình, chắc chắn thích mình, Phong Kiều quả quyết xác định.

Chính là anh yêu cầu làm cô phải nói ra.

Anh nhìn cô càng chạy bước chân càng chậm, bỗng nhiên đứng tại chỗ, quay đầu nhìn căn biệt thự một chút, sau đó, cô đột nhiên ném rương hành lý xuống, trực tiếp quay về!

Khóc môi Phong Kiều câu lên.

Cô gái nhỏ.....rất cuộc cũng chịu nói rồi sao?

Không biết giọng nói mềm mại đó, khi nói ra ba chữ “Em yêu anh” sẽ mang lại cảm giác như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 292: Em không sao, em đi ngay đây

Editor: Quý Quý

Phong Kiều sung sướng sải chân bước tới cửa, mở mắt mèo nhìn ra ngoài, tính đợi đối phương gõ cửa sẽ mở ra ngay.

Nhưng An Mộc lại đứng ở ngoài cửa, nhìn cô do dự tâm trạng anh càng tươi tỉnh.

Cuối cùng chuông cửa cũng vang lên.

Phong Kiều mở cửa, vẫn duy trì gương mặt lạnh nhạt, cố gắng kiềm chế chính mình, tận lực làm cho ngữ khí của mình phải thật lạnh lùng, “Sao em lại quay lại?”

Về mặt cô hình như không tốt lắm, trán đổ đầy mồ hôi, bộ dáng này làm Phong Kiều có chút mềm lòng, chẳng lẽ nói thật lòng mình ra khó đến vậy sao?

Phong Kiều thậm chí đều tự trách mình, đối với phụ nữ việc chủ động nói ra trước đã không dễ dàng rồi.

Anh đang đắn đo có nên mở miệng trước không thì cô đột nhiên đẩy anh vào trong, “Chú, em muốn mượn nhà vệ sinh một chút!”

Nói xong cô liền xông thẳng vào.

Phong Kiều sùng sốt, chỉ nghe thấy cửa phong trên lầu đóng rầm một cái.

Anh ngậy người ra, cái người này chẳng lẽ quay lại chỉ là để đi nhờ nhà vệ sinh?

Anh đi theo lên lầu, đứng trước cửa nhà vệ sinh chờ cô đi ra.

Cô ra rồi nhất định anh phải dạy dỗ cô một phen.

Nhưng...

10 phút rồi không có động tĩnh gì.

20 phút, bên trong vẫn im lặng.

Phong Kiều nhận ra có gì đó không đúng, gõ gõ cửa, “An Mộc, em làm sao thế?”

“Ừm...” Giọng của cô nghe vô cùng khổ sở, trái tim Phong Kiều lập tức nảy lên, lại gõ cửa, sốt ruột vội vàng nói, “Em làm sao rồi?”

“Chú, à không, không đúng, Phong tổng, tôi, tôi bị đau bụng, anh đừng vội, tôi sẽ ra nhanh thôi, sẽ đi ngay...” Cô giống như đang bị đau rất dữ dội, nói năng đứt quãng không hoàn chỉnh.

Phong Kiều nghe thấy càng nóng nảy hơn, “Rốt cuộc em đang bị làm sao?”

“Chú, em, em không sao.” Âm thanh của cô càng lúc càng yếu ớt.

Phong Kiều đẩy cửa, “Em sao rồi? Để anh đưa em đi bệnh viện.”

“Anh đừng vào, em không sao.” Miệng thì luôn nói không sao, nhưng giọng nói càng ngày càng đuối.

Phong Kiều càng nóng ruột, hai tay anh dùng sức đẩy cửa nhà vệ sinh ra, cửa bị khóa trái, anh lui về sau một bước, lấy đà tung cước văng cửa ra!

Ầm!

Cửa phòng bị phá ra, anh liền xông vào, nhìn thấy cô suy yếu dựa vào bồn rửa mặt, sắc mặt tái nhợt.

Trái tim anh run lên, sải bước tới bên cạnh cô, nắm cánh tay cô thật chặt. “An Mộc, em sao thế?”

An Mộc cười áy náy, “Em không sao, em đi ngay đây..”

Cô cúi đầu, bước từng bước khó khăn, nhưng cơ thể lại mềm nhũn, thiếu chút nữa thì ngã sấp xuống.

Phong Kiều không nói hai lời, trực tiếp bế thốc cô lên, sốt ruột đi xuống dưới lầu, “Anh đưa em đi bệnh viện.”

“Em không đi không đi,” An Mộc ra sức vùng vẫy, “Em không đi bệnh viện, em không sao cả, là tại em ăn nhiều quá nên đau dạ dày, em sẽ không ở lại làm chướng mắt anh, anh buông ra!”

Phong Kiều nghe thấy liền dừng bước, cúi đầu, “Thật sự chỉ là ăn nhiều quá nên bị đau?”

An Mộc cắn môi, “Đúng vậy, mấy ngày nay tâm trạng buồn bực nên ăn không ngon miệng, sáng nay thấy điểm tâm quá phong phú, nên đã ăn rất nhiều, anh buông ra, em sẽ đi ngay, tuyệt đối sẽ không lại gây phiền toái cho anh.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 293: An Mộc, tới giờ uống thuốc rồi!

Editor: Tuna

Phong Kiều nghe thấy lời nói giận dữ của cô gái nhỏ, liền thở dài.

Vốn là muốn cô chính miệng nói một tiếng ‘em yêu anh’, nhưng không nghĩ tới thế nhưng.....

Thôi, mặc kệ vậy, có những lời nói lưu tại trong lòng, có lẽ so nói ra càng tốt.

Phong Kiều ôm An Mộc xoay người, lại đi đến trên lầu phòng ngủ, đem cô đặt ở trên giường.

An Mộc có chút khó chịu động đậy, Phong Kiều liền đè lại thân thể của cô:

“Đừng lộn xộn, tôi đi lấy thuốc cho em.”

An Mộc bĩu môi:

“Không cần, Phong tổng, tôi còn phải đi a, tôi không nên sống chết mà lưu lại.”

Phong Kiều xoa xoa trán, cảm giác lúc này thật giống như lấy đá đập chân mình vậy!

Anh đè lại bả vai của An Mộc, không cho cô nhúc nhích, lúc này mới chậm rãi ngồi xổm xuống.

Cô ngồi ở mép giường, cúi đầu. Anh ngồi xổm trước mặt cô, ánh mắt chấp nhất lại nghiêm túc:

“An Mộc, nghe, đừng rời đi, em không phải là sống chết không chịu đi mà là tôi sống chết giữ em lại, có được chưa?”

An Mộc cảm thụ được ánh mắt của anh, cắn môi, quay đầu đi:

“Nhưng anh nói đúng lắm, chúng ta là cái dạng quan hệ gì chứ? Tôi như thế nào có thể ở lại chung cư của anh? Lỡ như lần sau anh lại không vui, lại đem tôi đuổi đi làm sao bây giờ? Tôi vẫn là nên rời đi thôi, Phong tổng, tôi.....”

Cô vẫn còn muốn nói nữa, lại đột nhiên bị Phong Kiều một phen túm vào trong lòng ngực.

Cái ôm ấm áp quen thuộc làm An Mộc lập tức dừng lại lời nói, sau đó, cô liền nghe được thanh âm của người đàn ông:

“An Mộc, ngoan, nghĩ ngợi cho tốt đi.”

An Mộc ở chỗ Phong Kiều không nhìn thấy được, khẽ nhếch môi cười.

Chỉ là cô cũng không thấy được, lúc Phong Kiều ôm cô, cau mày, chớp mũi giật giật.

Tại sao lại có mùi phấn nong như vậy?

Mi mắt anh rũ xuống, nhìn thấy thứ trắng như bột phấn trên mặt cô, tức khắc cảm thấy dờ khóc dờ cười!

Cái này vật nhỏ, muốn cô nói một câu ‘em yêu anh’ còn khó hơn cả lên trời sao?

Thế nhưng, thế nhưng.....!

Khóe môi Phong Kiều cong nhẹ lên, giờ khắc này, đột nhiên cảm thấy nữ hài chịu ở anh trên người hạ công phu, cũng thực không tồi.

Nếu cô không nói, vậy anh không miễn cưỡng cô, bắt quá..... Dám tính kể Phong Kiều anh?

Khóe môi Phong Kiều cong lên, càng thêm tà khí.

An Mộc đúng là đã tính kế Phong Kiều.

Biết người đàn ông muốn làm gì, cô lại cố tình không nói.

Dựa vào cái gì muốn cô mở miệng trước a, rõ ràng là người đàn ông này thích cô trước mà.

Hiện tại, có thể an tâm ở lại đi?

Trong ánh mắt cô hiện lên tia giao hoạt, tiếp theo liền cảm giác Phong Kiều muốn đem cô đẩy ra, An Mộc tức khắc đem nụ cười thu lại, lại lần nữa làm ra bộ dáng yếu ớt.

Phong Kiều đỡ bả vai An Mộc:

“Vậy em nằm xuống nghỉ ngơi, tôi đi cho người đem hành lý thu thập lại.”

An Mộc ngoan ngoãn chui vào ổ chăn, trên giường lớn, thân thể nhỏ bé kia, đơn bạc giống như không tồn tại, đắp lên chăn sau, chỉ lộ ra khuôn mặt nhỏ nhỏ.

Nhìn thấy gương mặt cô, Phong Kiều liền nghiền ngẫm nơi vết hầu.

Đã lâu không có chạm vào cô rồi.

Mặt mày Phong Kiều trầm xuống, xoay người, đi ra ngoài.

Phong Kiều đem An Mộc hành lý kéo vào tới, một món rồi một món giúp cô treo lại vào tủ, An Mộc liền ngoan ngoãn nhìn anh, trong lòng đã sớm cười tươi như hoa.

Nhưng vào lúc này, cửa phòng lại vang lên.

Cùng với một câu “Tiến vào” của Phong Kiều, người giúp việc bưng một chén đen tuyền đi vào tới:

“Tiên sinh, thuốc đã sắc xong, hiện tại liền uống sao?”

Phong Kiều nhận lấy chén thuốc:

“Không còn chuyện gì nữa, cô có thể đi rồi.”

Người giúp việc gật đầu rồi đi.

Phong Kiều bưng chén thuốc đi tới, đem chén đặt ở trên tủ đầu giường:

“An Mộc, uống thuốc đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 294: Tới cùng là ai thắng?

Editor: Quý Quý

An Mộc nghĩ thấy vị đắng chất nồng nặc của thuốc Đông y, loại khổ sở này thật khiến cô buồn nôn, lập tức bịt mũi, khó chịu nói, “Chú, đây là cái gì?”

“Thuốc của em, không phải em bị tiêu chảy sao? Nếu không đi bệnh viện thì phải uống thuốc.” Phong Kiều đứng trước mặt cô vô cùng chân thành nói.

An Mộc nghe xong thiếu chút nữa đi đầu xuống đất, sao cô lại có cảm giác cái tên này đang cố ý?

Nhưng nhìn kỹ, sắc mặt Phong Kiều quả thật có chút bồn chồn, nhưng sao lại nghe như anh đang bồn chồn cô vậy?

An Mộc cười khò, “Chú, em, em đã đỡ rồi, em...”

“Mặt trắng bệch ra thế kia đỡ cái gì mà đỡ? Anh biết em sợ anh lo lắng, nhưng sao có thể một mình gắng gượng như vậy?”

An Mộc.....

“Chú, em, em thật sự không sao cả, tiêu chảy thì chỉ cần chạy vào nhà vệ sinh vài lần là được, không cần uống thuốc đâu!”

“Em là bác sĩ?”

“Không phải. Nhưng anh cũng không phải...”

“Anh vừa gọi điện cho bác sĩ rồi, ngoan, nghe lời.”

An Mộc.....

Mất thấy cái bát thuốc kia càng lúc càng tới gần, An Mộc nghĩ thầm, hay cố ý không cẩn thận làm đổ?

Còn chưa biết nên làm thế nào thì Phong Kiều đã nói, “Nào, uống chậm thôi, để anh bảo giúp việc nấu thêm, còn nhiều lắm.”

An Mộc lập tức vứt bỏ cái ý định kia đi.

Cô đảo mắt, thuốc kia đã đến tận miệng mình, cô khẽ nhấp một chút, thuốc nhập khẩu phải nói là siêu đắng!

Vậy mà Phong Kiều cứ liên tục múc từng muỗng một.

An Mộc đột nhiên thấu hiểu thế nào là đào hố tự chôn mình, cô lập tức nhảy dựng lên lao vào nhà vệ sinh, “Chú, em muốn đi toilet.”

Vừa vọt vào nhà vệ sinh, cô đã soi gương hoa chân múa tay.

Cái tên này!

Cô cúi đầu, tẩy sạch phấn trắng, lại ngẩng đầu lên, gương mặt lập tức hồng hào trắng nõn trở lại.

Vỗ vỗ mặt mình, cô mới đi ra khỏi nhà vệ sinh, “Chú, đi được rồi em liền cảm thấy đỡ hơn rất nhiều!”

Cô chỉ vào mặt, “Anh xem, có phải không còn vấn đề gì rồi không?”

Phong Kiều nhú mày, đi tới xem xét cô từ trên xuống dưới, “Em xác định khỏe lại rồi?”

“Vâng.”

“Chắc chắn không sao rồi?”

“Chắc chắn.” An Mộc thận trọng nói, “Vây thuốc kia có phải không cần uống nữa đúng không?”

“À...có lẽ vậy, “ Phong Kiều bỗng nhếch môi, trực tiếp bẻ thốc cô lên, “Nhưng bây giờ, đến lượt anh ăn.”

Anh sai vài bước ném An Mộc lên giường, một tay cởi quần áo của mình rồi nhào lên giường.

An Mộc.....

Về sau cô nhận thấy, đáng lẽ nên cẩn thận uống thuốc đi cho xong.

Người đàn ông này, mới chỉ xuất ngoại có vài ngày mà cứ như bị cầm dục tận 10 năm, làm cô ngày đó không xuống nổi giường.

Mãi đến sáng hôm sau, An Mộc bị chuông điện thoại di động đánh thức.

Cô mơ mơ màng màng đưa tay lên tủ đầu giường tìm điện thoại, không ngờ lại đụng phải bát thuốc.

“Choang!” Cái bát rơi xuống đất, vỡ tan.

Mùi thuốc bốc lên nồng nặc, nhanh chóng lan ra toàn phòng, An Mộc rớt cuộc cũng tỉnh ngủ, cô lập tức ngồi dậy, nhìn đồng hồ hỗn độn trên sàn mà cảm thấy khó ngửi.

“Làm sao vậy?” Âm thanh lười biếng truyền đến, An Mộc nghiêng đầu, liền nhìn thấy gương mặt ngái ngủ của Phong Kiều, ánh mắt mông lung, ngũ quan cân đối toát lên vẻ đẹp tự nhiên khiến An Mộc trợn mắt há mồm.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cực Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 295: Phong Kiều thông báo: An Mộc, chúng ta kết hôn đi

Edit: Phong Nguyệt

Ong ong ong.....

Di động lại lần nữa vang lên, lúc này An Mộc mới từ nhìn sắc nam(mặt con trai) phục hồi tinh thần lại, chạy nhanh cầm lấy di động che dấu vẻ thất thần của mình, xem cũng không trực tiếp ấn nút nghe, “Uy, người tốt, ta là.....”

Nói tới đây thì dừng lại, nhìn nhìn di động, phát hiện là bạn của cô, vì thế tiếp tục lời nói, “Ta là An Mộc.”

“An Mộc, ta là Lý Mạt Mạt, ta tới kinh đô! Nghe nói hôm nay cô khai giảng, chúng ta tới kinh ảnh, cô ở chỗ nào vậy?” Đối diện bên kia truyền đến giọng hô to gọi nhỏ của Lý Mạt Mạt.

An Mộc dừng lại.

Lý Mạt Mạt tới Kinh Đô? Hơn nữa là “Chúng ta”? Còn có..... Hôm nay là ngày khai giảng?!!

Phản ứng đầu tiên của An Mộc chính là cảm lấy di động, mở lịch ra vừa thấy, mừng 3 tháng 9!

Lòng của cô, đột nhiên lập tức liên luống cuống, xong rồi, mấy ngày nay chỉ lo chuyện Phong Kiều tức giận, như thế nào đem chuyện quan trọng cấp quên mất?!

Cô lập tức từ trên giường nhảy dựng lên, chân mang dép lê, cảm di động đứng mặt mở miệng, “Ta, ta lập tức đi, ta..... A!”

Cô ở trong phòng đi tới, cô trang điểm, lúc này mới phát hiện toàn thân cô không có mảnh vải che thân, lập tức kinh hô một tiếng, muốn nắm lên thứ gì che khuất thân thể, nhưng nhìn bốn phía chung quanh hết nửa ngày, cũng không phát hiện có thứ gì, đành phải quay đầu lại, hung tợn nhìn về phía Phong Kiều: “Anh nhắm mắt!”

Phong Kiều lười biếng nằm ở trên giường, nhìn bộ dáng luống cuống tay chân của cô, mím môi, cảm thấy buồn cười.

Tuy rằng rất muốn tiếp tục thưởng thức, nhưng nhìn bộ dáng đỏ bừng mặt của cô, Phong Kiều nghe lời nhắm mắt lại.

Sau khi anh nhắm mắt lại, lúc này An Mộc mới cảm thấy không khẩn trương nữa, chạy nhanh cảm lấy quần áo vọt vào trong phòng vệ sinh, lúc này mới đứng mặt nói, “Lý Mạt Mạt, các người như thế nào tới?”

“Nga, trường học chúng ta cosplay xã đoàn, tới kinh đô tham gia trận chung kết, ta nghĩ đến hôm nay cô khai giảng, liền trực tiếp tới trường học chờ cô. Cô không ở trường học?”

An Mộc bị thăm gọi một tiếng, cô như thế nào liền đem ngày khai giảng quan trọng như vậy đều quên mất? Quên mất?!!

“Các người..... Trước tiên ở tìm một chỗ ở gần đây, ta, ta trong chốc lát tới rồi sẽ gọi điện thoại cho cô.”

Cúp điện thoại, An Mộc chạy nhanh cảm quần áo tròng lên trên người, sau đó lúc này mới rửa mặt, chờ cô từ buồng vệ sinh ra tới, Phong Kiều đã rời giường, chuẩn bị giúp cô đem giấy nhập học cùng thư thông báo trúng tuyển cùng thân phận chứng minh tinh lấy ra hết.

An Mộc trở lại trong phòng, chuẩn bị lấy vài bộ quần áo, “Chú nhỏ, khai giảng sau này ta liền phải trọ ở trường, ta.....”

Lời này vừa nói ra, động tác của Phong Kiều dừng lại, quay đầu lại nhìn về phía cô, khí phách mở miệng: “Không được.”

An Mộc xấu hổ cười, “Chú nhỏ, ta.....”

“Ta sẽ nhớ cô.” Bốn chữ đơn giản, lại làm An Mộc dừng lại.

Anh nói chính là sẽ nhớ cô, không phải nhớ thân thể của cô.....

An Mộc cắn môi, cho nên Phong Kiều đây là, cũng thích cô đúng không?

Tuy rằng An Mộc xác định chính mình thích Phong Kiều, nhưng kỳ thật ở sâu trong nội tâm, còn tồn tại một chút tự ti.

Anh là thiên chi kiều tử(người trên trời), mà cô lại hèn mọn đến bụi đất.

Anh thế nhưng sẽ thích cô như vậy?

An Mộc không có đáp lại những lời này, nhưng là cũng không có thu thập quần áo, cô đột nhiên xoay người, đi đến trước mặt của Phong Kiều, lập tức ôm lấy eo anh, “Chú nhỏ, ta cũng nhớ chú.”

Thân hình của Phong Kiều cứng đờ, giọng nói mềm mại, mang theo một tia làm nũng, cũng mang theo một tia ủy khuất, làm tâm anh, mềm tựa hồ muốn hóa thành nước.

Anh mắt anh kiên định, bỗng nhiên mở miệng: “An Mộc, chúng ta kết hôn đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 296: An Mộc, vẫn luôn là em

Editor: Cà Chua.

Kết hôn?

An Mộc nghe hai chữ đó có hơi sùng sốt.

Khi ở thành phố C cũng từng nghe tin Phong Kiều muốn kết hôn nhưng cô chưa từng nghĩ tới cô gái đó lại chính là mình.

Hiện tại, anh ta nói ra những lời này, An Mộc cắn môi: "Chúng ta kết hôn, vậy vị hôn thê của anh phải làm sao bây giờ?"

"Vị hôn thê?" Phong Kiều nhướn mày.

"Thì khi ở thành phố C, anh đã tung ra tin muốn kết hôn với một cô gái, mọi người đều nói đó là Hạ Thiên."

Phong Kiều dờ khóc dờ cười: "Hạ Thiên là ai tôi còn không biết. Từ đầu đến cuối, người tôi muốn kết hôn cùng đều là An Mộc, vẫn luôn là em."

An Mộc, vẫn luôn là em. ....

Khi nói mấy chữ đó, Phong Kiều cổ gàn gọng, hơi thở hơi gấp gáp, tiếng nói trầm ấm đầy thôn thức, hơn nữa lúc này anh ta đang mặc một chiếc áo tằm dài, tỏa ra mùi hương gợi cảm, làm An Mộc không nhịn được, nuốt nước miếng đánh ực.

Cô nhấp môi cười: "Tôi không tin, tôi căn bản vẫn chưa đủ tuổi pháp lý để kết hôn, sao anh có thể kết hôn cùng tôi được? Hơn nữa lúc ấy anh lại..."

Mấy chữ "anh lại không thích tôi" tạm thời không thốt ra được.

Bởi vì An Mộc đột nhiên ý thức được, từ lần đầu tiên bọn họ gặp mặt, người đàn ông này đối với cô rất tốt, chưa hề làm gì quá đáng quá.

Rốt cuộc thì,,,,,,Anh ta vẫn luôn chiều chuộng cô, vẫn luôn nhân nhượng cho mọi chiều trò của cô.

An Mộc cắn môi, rõ ràng anh ta muốn mình động lòng trước nhưng thực ra chính anh ta đã động lòng trước rồi.

Tình yêu trước giờ không phải lúc nào cũng công bằng, anh động lòng trước liền sẽ bị tổn thương nhiều hơn, ngấm lại chính mình trong khoảng thời gian này, nội tâm dường như thực sự hỗn loạn. ....

Nhìn lại người đàn ông trước mặt, An Mộc đột nhiên cảm thấy vô cùng lưu luyến.

Lưu luyến đến nỗi chỉ đi đến trường là thủ tục nhập học rồi lại trở về cũng cảm thấy có chút nhớ nhung.

Người ta nói trong tình yêu, khi cãi nhau sẽ làm cho tình cảm trở nên dần vật nhất, cô cảm thấy lúc này chính mình và Phong Kiều đang ở trong tình huống đó.

Phong Kiều đang nhìn cô bằng ánh mắt đầy mê hoặc, An Mộc cảm thấy bước chân thực sự vô cùng nặng nề, liền đứng chôn chân tại chỗ.

"Cái này em không cần lo lắng, tôi xử lý được." giọng nói trầm ấm của Phong Kiều đem thần trí An Mộc đang lơ lửng lập tức kéo về thực tại.

"Sao cơ?" An Mộc lúc này mới ý thức được rằng Phong Kiều đang nói đến chuyện kết hôn lập tức khuôn mặt nhỏ nhắn lại càng tái lên: "Anh đã cầu hôn đâu, vậy nên tôi mới không đồng ý gả cho anh!"

Nói xong cô quay người định rời đi, đáng tiếc, vừa mới di chuyển được một chút, cánh tay đã bị người đàn ông túm chặt, anh ta hơi dùng sức, xoay người cô lại, cả người cô thoát cái đã ngồi trọn trên đùi anh ta, còn chưa kịp mở miệng nói gì, bờ môi lại lần nữa bị anh bá chiếm.

Nụ hôn này An Mộc cảm thấy nhiệt huyết trong Phong Kiều đã lên đến cực điểm, đầy đắm say, cuồng vọng, làm cô không nhịn được bắt đầu đáp lại.

Nụ hôn dứt, An Mộc càng không nghĩ sẽ rời khỏi Phong Kiều, cô hiện tại cảm thấy tựa như còn hận không thể mua keo cao su để dính bọn họ bên nhau.

An Mộc đột nhiên ngẩng đầu: "Chú út. ...."

"Có phải em nên đổi cách xưng hô không?" Phong Kiều đột nhiên mở miệng.

An Mộc khựng lại: "Tôi nên gọi anh là gì bây giờ?"

Nói xong liền bốn cọt: "Chồng yêu?"

"Muốn chết à?" người đàn ông nghe thấy hai chữ đó đôi mắt hẹp dài nhú lại, nhìn mặt cô giáo hoạt cười cười, thần trí thực sự bị rung động, lại lần nữa phong tỏa môi cô.

Hai người gần chặt lấy nhau, thời gian cũng đã trôi qua khá lâu, nghĩ đến Lý Mạt Mạt cùng bao nhiêu người còn đang chờ mình ở trường, lại thấy hơi áy náy, cũng có chút muốn rời đi.

An Mộc nắm lấy tay Phong Kiều, lưu luyến không rời đi đến chỗ cửa, dường như rất lâu sau vẫn không muốn rời đi!

Hơn nữa Phong Kiều bận rộn như vậy, mấy ngày nay đều làm việc cả ngày ở công ti, được nghỉ có mấy ngày, vậy cô phải làm sao để có hoàn thành công việc sẵn sàng cho khai giảng bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 297: Tình yêu cuồng nhiệt của đôi nam nữ

Editor: Tuna

An Mộc đang trong lúc rối rắm, đột nhiên mở miệng:

“Anh hôm nay có rảnh không?”

“Có rảnh.”

Phong Kiều không chút do dự liền mở miệng:

Nếu đề Vệ Uy nghe được hai chữ này, phỏng chừng muốn học máu.

Thiếu gia, cho dù ngài giao công việc ở FAE cho lão gia, nhưng còn chuyện Mafia ở nước ngoài thì làm sao?! Lãng Hi cùng Thượng Quan Vũ nhưng đều đang chờ ngài tiến thêm một bước chỉ thị đâu!

An Mộc không biết anh ngày thường đều đang làm gì, nghe thấy hai chữ đó, đôi mắt chính là sáng ngời, nhưng lời nói cũng có chút ngượng ngùng:

“Lý Mạt Mạt là bạn học của em, ân, anh muốn hay không đi, trông thấy các cô ấy?”

Phong Kiều là FAE đại tổng tài, mà bọn họ đều là một đám học sinh, ở trong mắt anh chính là một đám con nít chơi chơi đi? Cho nên An Mộc hỏi thật cẩn thận.

Một câu nói ra, ý cười bên môi Phong Kiều liền càng nồng đậm.

Chỉ có xác nhận thân phận, mới có thể muốn giới thiệu bằng hữu cho anh đi?

Cho nên, An Mộc nói những lời này cũng là gián tiếp nói cho anh, cô đây là đem anh trở thành bạn trai?

“Có thể.”

Phong Kiều vui sướng trả lời:

“Anh đi thay quần áo.”

An Mộc gật đầu, nhưng chợt nghĩ tới cái gì:

“Em tới giúp anh. ....”

“Ừm?”

Phong Kiều thanh âm thực ái muội, nhìn An Mộc ánh mắt như lang tựa hổ:

“Em giúp anh thay quần áo?”

Gương mặt An Mộc đỏ lên:

“Nói cái gì vậy? Em muốn giúp anh hoá trang một chút.”

Cũng như An Mộc, gương mặt này của Phong Kiều chính là trời sinh để trở thành minh tinh, nếu bị đội paparazzi đụng tới, phỏng chừng liền sẽ nói không rõ.

Bất quá, An Mộc nói xong câu đó, liền nghĩ tới Phong Kiều đã xuất hiện một lần ở đoàn phim nói:

“Em không hy vọng người khác biết chúng ta quan hệ sao”.

Bởi vì yêu nên mới đột nhiên liền hiểu lúc ấy khi nói những lời này chắc chắn Phong Kiều rất tức giận.

Yêu một người, liền sẽ hận không thể nói cho toàn bộ thế giới biết rằng anh yêu cô.

Chính là cô.....

An Mộc vội vàng giải thích:

“Em không phải không muốn công bố quan hệ của chúng ta, chỉ là..... Phong Kiều, anh có thể cho em chút thời gian.”

Nói tới đây, cô ngẩng đầu lên, ánh mắt bình tĩnh:

“Phong Kiều, thân phận của em không xứng với anh, mong anh cho em một chút thời gian, cho em đuổi theo bước chân anh, làm em có thể nỗ lực tiến tới, thẳng đến ngày xứng với anh, ngày đó, chúng ta lại công bố có được không?”

Phong Kiều cúi đầu, trước kia cô, mờ mịt không hiểu gì về tình yêu, nhưng hiện tại An Mộc, mỗi một câu nói, đều sẽ bắt đầu vì chính mình suy xét.

.....

Thời điểm hai người ra cửa, đều trải qua đặc thù xử lý.

An Mộc tự đeo một bộ tóc mái thật dày, mắt liễm hơi rũ, nhìn qua an tĩnh như là bất luận cái gì một cái đệ tử tốt, mọi người gặp được cô, tuyệt đối sẽ không đem cô cùng 《 Đông Hoa công chúa 》 bên trong Đông Hoa liên hệ ở bên nhau.

Còn Phong Kiều sao.....

Mang tóc giả, lại đeo theo một cái kính râm đủ để che khuất nửa khuôn mặt, nhưng mặc dù là như vậy, kia chiếc cằm tinh xảo cũng đủ để lộ ra lãnh mị cuồng quyền hơi thở, làm người ta liếc mắt một cái là có thể bị anh hấp dẫn.

Không có biện pháp, này người đàn ông khí tràng quá mạnh.

Thời điểm Phong Kiều lái chiếc Audi rẻ nhất của anh đến trường của An Mộc, An Mộc liền nhìn thấy đám người Lý Mạt Mạt đang ở chỗ cửa chờ cô.

An Mộc đi nhanh hai bước, bắt lấy vai Lý Mạt Mạt:

“Lớp trưởng!”

Lý Mạt Mạt quay đầu lại, nhìn đến An Mộc, lộ ra mờ mịt biểu tình:

“Cô là.....”

An Mộc hơi hơi mỉm cười, mắt phượng lập loè một mặt sáng ngời:

“Tớ là An Mộc a.”

“An, An Mộc?”

Lý Mạt Mạt trực tiếp bị dọa chết khiếp rồi, ở thành phố C, cô nhìn thấy An Mộc, luôn luôn đều là một bộ dáng xấu xí, nhưng trước mặt người này, tuy rằng ăn mặc bình thường, áo ngắn tay cùng quần jean bạc, như cũ điệu thấp không chớp mắt, nhưng ngũ quan dưới tóc mái kia, như thế nào lại..... quen mắt như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngọt Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 298: Ở đâu cũng là tiêu điểm

Editor: Quý Quý

Nhưng nghe giọng nói, cô rất nhanh liền khẳng định người trước mặt chính là An Mộc, lập tức la lên, “Mẹ kiếp! Là Kyoto nuôi cậu quá tốt hay là mắt tớ mù rồi? An Mộc, cậu, cậu thay đổi từ bao giờ vậy?”

An Mộc cười hi hi mở miệng, “Tớ vẫn là tớ thôi, chỉ là không còn phải hóa trang như trước đây nữa.”

Lý Mạt Mạt cẩn thận nhìn, đúng là vẫn có những đường nét đặc thù trước kia, lập tức gật đầu, “Cậu thật quá xinh đẹp, chẳng trách có thể thi được vào học viện truyền hình và điện ảnh.”

Nói đến trường học, An Mộc thề lười, “Tớ còn quên mất hôm nay là khai giảng, phải đi làm thủ tục nhập học trước, sau đó tớ sẽ đưa các cậu dạo quanh trường học.”

Lý Mạt Mạt ôm cổ cô, “Khai giảng mà cũng quên được tớ cũng đến chịu cậu, mau lên đi.”

An Mộc gật đầu, nhìn xung quanh mới phát hiện mọi người đều đang nhìn về một phía.

Phong Kiều dừng xe rồi đi tới, tuy anh mặc đồ thể thao, đeo kính râm không nhìn ra diện mạo nhưng khí chất quanh người lại làm cho người ta không thể khinh thường.

Anh đứng ở nơi nào nơi đấy biến thành phong cảnh, dù cho học viện này minh tinh hội tụ, là nơi nhan sắc rất có giá trị, nhưng vẫn trở thành tiêu điểm của mọi người.

Lý Mạt Mạt đỡ đầu, bộ dáng cố gắng bảo toàn hình tượng không còn nữa, vẻ mặt háo sắc nói, “Soái ca trong học viện điện ảnh và truyền hình, sao lại nhiều như vậy, hình tượng cũng chuẩn quốc tế quá đi, An Mộc mau nhìn kia, anh ấy đang tới, cậu nói xem tớ có thể đi tới xin chữ ký không?”

An Mộc nghe Lý Mạt Mạt nói, ho khan một tiếng, “Ồm, để tớ giới thiệu, đó là...bạn trai tớ.”

Nói ra hai chữ bạn trai, mặt cô đỏ bừng, có chút không tự nhiên.

Lý Mạt Mạt nghe xong thì kinh ngạc, quay lại nhìn Phong Kiều, rồi lại nhìn An Mộc, vỗ lên vai cô thật mạnh, “Hóa ra là hoa đã có chủ!”

Từ sau khi An Mộc thôi học, Lý Mạt Mạt ngược lại càng ngày càng thân thiết với An Mộc hơn, giờ hai người đã trở thành bạn tốt rồi.

Nhưng cái vỗ vai này của Lý Mạt Mạt, Phong Kiều nhìn thấy thì híp mắt lại, liếc cô một cái.

Lý Mạt Mạt không hiểu sao cô tay mình hơi lạnh một tí, ngẩng đầu lên thì nhìn thấy Phong Kiều, sợ đến mức có chút nói không ra tiếng.

“Được rồi, chúng mình cùng vào thôi.” Đã 2h chiều rồi, An Mộc tính đi báo danh trước rồi mời các bạn đi ăn tối.

Học viện có thể coi là xuất sắc nhất trong những học viện điện ảnh và truyền hình ở Kyoto, cảnh vật tao nhã, kiến trúc rộng lớn, Lý Mạt Mạt đi cùng vài bạn học từ đại học C thì, theo An Mộc dạo quanh vài vòng liền cảm thấy trường của mình so ra đúng là quá yếu kém rồi.

Lý Mạt Mạt kéo tay An Mộc, nhìn kiến trúc trong trường, luôn miệng thán phục.

An Mộc cũng bắt chuyện hỏi han những người bạn đi cùng.

Phong Kiều vẫn luôn đi sau cùng, chậm rãi cước bộ, tâm trạng rất tốt.

An Mộc đi hai bước liền quay đầu nhìn anh, tiếp xúc với ánh mắt anh rồi lại tiếp tục dẫn Lý Mạt Mạt đi dạo.

Lý Mạt Mạt cười cô, “Mới quen sao? Yêu đương cuồng nhiệt thấy thế nào?”

An Mộc không kim được mà đỏ bừng mặt, vừa muốn giải thích thì Lý Mạt Mạt vẻ mặt giống như vừa phát hiện ra vùng đất mới, kích động chỉ về phía một gái đeo kính phía trước, “An Mộc, nhìn kia! Tổng An Huệ! Trời ạ...cô ấy chính là Tổng Ân Huệ rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 299: Thích nhất nhìn cô đối phó với mấy chuyện vặt vãnh

Editor: Quý Quý

Nhìn theo hướng Lý Mạt Mạt chỉ, An Mộc liền nhìn thấy một cô gái xinh đẹp, đeo kính râm, dáng vẻ khiêm nhường đang đi lại trong sân trường.

Đúng là Tổng Huệ Ân.

Tổng Huệ Ân có thể được coi là một ngôi sao mới nổi, nhờ có bộ phim truyền hình “Hong biến nửa bầu trời” mà hợp đồng quảng cáo đến không ngừng, nhanh chóng tiến vào hàng ngũ minh tinh hạng hai, cũng là người đứng đầu thế hệ diễn viên mới.

Hiện tại cô đang học năm tư, năm nay sẽ tốt nghiệp.

Có rất nhiều siêu sao theo học trường đại học điện ảnh và truyền hình Kyoto, An Mộc sớm đã chuẩn bị tốt tâm lý, hướng hồ hồi còn quay phim ở Hoàn Kiếm cũng đã quen biết Dung Trạch, Ngô Tư Tư, Đào Nhạc Hạo và những người bạn “tai to mặt lớn” của bọn họ rồi, cô đương nhiên không ngạc nhiên lắm khi nhìn thấy Tổng Huệ Ân.

Giọng nói của Lý Mạt Mạt quá lớn, lập tức làm mọi người chú ý.

Có người nói, “Không hiểu biết!”

An Mộc và Lý Mạt Mạt đồng thời quay đầu lại, liền nhìn thấy một nữ cán bộ tiếp đón tân sinh viên đang nhử mảy nhìn về phía này, nhìn qua hai người rồi nói, “Trong học viện này mình tỉnh còn rất nhiều, các cô tỉnh cứ nhìn thấy một người liền kêu to như vậy sao? Đúng là người mới không hiểu biết, không biết ở đâu mọc ra mấy người đàn độn này, thật là mất mặt!”

Lý Mạt Mạt lập tức nổi giận, “Tôi thích mình tỉnh thì đã làm sao? Nếu không có những người mới đàn độn như chúng tôi thì lấy đâu ra mình tỉnh cho các người sau này? Fan thì không được theo đuổi thần tượng sao?”

Đối phương hừ lạnh một tiếng, “Theo đuổi thần tượng thì có thể, nhưng đây là trường học, làm gì cũng phải biết kiềm chế một chút, nếu mỗi mình tỉnh về bị những sinh viên như các cô chỉ mặt gọi tên ầm ầm ỉ ỉ thì trường học không phải sẽ biến thành cái chợ sao?”

Lý Mạt Mạt nhất thời á khẩu.

Phong Kiều vốn vẫn đi theo sau lúc này dần đành mặt lại.

Thậm chí còn có kẻ dám tùy ý la mắng cô gái của anh?

Anh đảo mắt về phía An Mộc, cô ấy cũng không phải tiểu bạch thỏ, bị bắt nạt thì sẽ chịu đựng sao?

Khỏe môi hơi nhếch lên, Phong Kiều cảm thấy hôm nay có khi sẽ được chứng kiến thần thái sáng láng của cô nhóc hồ ly này rồi!

Anh thích nhất là nhìn cô đối phó với mấy loại chuyện vặt vãnh này.

An Mộc ở bên cạnh nghĩ nghĩ, người này giọng nói tuy dễ nghe, cũng có đạo lý, nhưng thái độ vs điệu bộ liền không hề tốt đẹp như vậy. Hướng hồ, các cô chỉ là biểu hiện sự kích động một chút, cũng chẳng bình luận quấy nhiễu gì đến đối phương không phải sao?

Có mà hội học sinh ở đây thấy các cô là người mới nên có thể mạnh mẽ áp chế thì có!

Học tỷ đây ra oai, giết gà dọa khỉ!

Đáng tiếc, chọn nhầm người rồi. An Mộc cô chưa bao giờ để yên khi bạn mình bị khinh bỉ, lập tức trả lời mỉa mai, “Chị nói cũng có lý, nhưng chúng em là sinh viên mới, đương nhiên sẽ có chút kích động, bước vào học viện này chúng em đều có niềm yêu thích đối với điện ảnh và truyền hình, có khát vọng được nổi tiếng, năm đó chị nhập học, nhìn thấy tiền bối cũng không hề cảm thấy phản kích rồi hết lên ư?”

Cán bộ hội học sinh nghe vậy, nhất thời nghẹn lời, nhưng vẫn mạnh miệng nói, “Dù có phản kích thì cũng phải chú ý đến hình tượng của chính mình và trật tự công cộng!”

“Chị cứ mở miệng là trật tự công cộng, vậy xin hỏi, chúng em đã làm gì ảnh hưởng đến trật tự công cộng? Đây là sân trường đại học, ai có quy định rằng không thể lớn tiếng nói chuyện?” An Mộc trực tiếp phản kích, “Hướng hồ hôm nay là ngày tân sinh viên nhập học, chỗ nào cũng ồn ào tiếng người, chúng em mà nói to thể nào cũng chẳng thấm thía vào đâu, không biết vì lý do gì mà chị chỉ nói mỗi chúng em?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 300: Oan gia ngõ hẹp

Edit: Phong Nguyệt

“Mặt khác, chúng ta cũng không cho Tổng Huệ Ân mang đến bất luận cái gì, còn có, học tỷ không phải Tổng Huệ Ân, cô như thế nào biết được người sùng bái là không phải chuyện tốt?” Nói tới đây, An Mộc lộ ra vẻ mặt bình tĩnh đại ngộ, “Nga, hiện tại học tỷ chưa có danh tiếng, khả năng trải nghiệm không đến cái loại bị fan theo đuổi.”

Một câu cuối cùng, châm chọc ý vị mười phần.

Các học sinh chung quanh mới một đám nhảy mắt cười ra tiếng.

Sắc mặt người học sinh kia hơi đỏ lên, hung tợn nhìn cô một cái, biết chính mình nói không lại cô, hừ lạnh một tiếng trực tiếp rời đi.

Lý Mạt Mạt đối với bóng dáng của người kia, thề lưỡi, “Khoe khoe!”

Nhưng tiếp theo liền nhìn về phía An Mộc, về mặt không thể tin tưởng.

Trước mặt vị tinh thần phấn chấn này, trước kia luôn vắng vắng dạ dạ, An Mộc không có chút nào thu hút?

Cô nghĩ đến đây, sắc mặt đột nhiên rầu rĩ, “An Mộc, ta có phải mang đến phiền toái cho cô hay không?”

An Mộc hơi mỉm cười, “Không có việc gì.”

Nghe thấy cô nói không có việc gì, không biết vì cái gì, Lý Mạt Mạt thế nhưng thật sự yên lòng.

.....

Một đám người ở bên trong sân trường đi dạo, thời điểm chờ tới rồi khoảng bốn giờ, nhóm người này mới vây quanh An Mộc đi xử lý việc nhập học.

Nhưng không nghĩ tới đi tới bên kia, thế nhưng phát hiện..... Xử lý thủ tục nhập học, thế nhưng rõ ràng là buổi chiều có nói vài câu về học tỷ!

An Mộc không nghĩ làm đặc biệt, làm Lý Mạt Mạt cùng Phong Kiều ở bên cạnh chờ, chính mình đi qua xếp hàng, rốt cuộc đến phiên An Mộc, học tỷ thấy An Mộc, tròn mắt co rụt lại, cười lạnh một chút, đứng lên, “Chờ một chút, ta đi WC trước.”

An Mộc nhướn mày, biết đối phương đây là có ý.

Mười phút sau, học tỷ trở về, thời điểm An Mộc đem tư liệu đưa qua, tiếp tư liệu, lại không có xử lý, chỉ là cười lạnh mở miệng, “Ta uống nước.”

Lần này, lại là mười phút.

Tuy nói bốn giờ, nhưng bởi vì là mùa hè, cho nên thái dương vẫn là rất nóng, An Mộc liền đứng ở chỗ đó phơi nắng.

Lý Mạt Mạt nhìn không được, trực tiếp đi tới, “An Mộc, sao lại thế này?”

Về mặt của An Mộc bình tĩnh, nhìn trước mặt học tỷ, đối mặt híp lại, “Không có việc gì.”

Cô là một người cán bộ hội học sinh, còn dám không cho chính mình xử lý thủ tục nhập học sao? Đơn giản là buổi chiều bị chính mình nói, khí không thuận, cho nên mượn cơ hội làm cho cô khó xử.

Học tỷ kia bưng chén nhỏ lên, một ngụm nhỏ rồi một ngụm nhỏ, rõ ràng là cho An Mộc đẹp mắt.

Ở phía sau An Mộc xếp hàng người, một đám đuôi dài quá cổ muốn nhìn xem sao lại thế này, đều có chút bất mãn lên.

Đứng ở cách đó không xa Phong Kiều, đeo kính râm, con mắt hẹp dài hơi hơi nheo lại, ngày đầu tiên vật nhỏ đi học, liền đắc tội người, bất quá..... Người kia cũng dám làm vật nhỏ của anh xếp hàng?

Đang đợi thời gian, di động đột nhiên vang lên, anh đặt được mục đích, lấy di động ra, thấy được mặt trên đánh dấu: Kinh đô điện ảnh học viện hiệu trưởng Lý.

Phong Kiều nghe điện thoại, đối diện bên kia liền truyền đến một giọng nói trung niên lấy lòng của một người đàn ông: “Phong tổng, ta ở bãi đỗ xe thế nhưng thấy được xe ngài, ngài khi nào thế nhưng đại giá quang lâm đến học viện điện ảnh của chúng tôi? Ngài ở đâu, ta lập tức qua tìm ngài!”

Phong Kiều nghe giọng nói, nhìn phía trước như cũ giăng co, khoe môi cong lên, “Lý giáo, ta ở chỗ của học viên mới, đưa một vị..... Bằng hữu tới xử lý thủ tục nhập học.”

“A? Phong tổng ngài trực tiếp đi thông báo là được, còn bài cái gì mà đợi chứ, thỉnh ngài chờ, ta lập tức đi qua!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 301: Chị Học, cô còn muốn uống bao lâu?

Editor: Cà Chua.

An Mộc đứng trước mặt Học Sinh Hội, cúi đầu nhìn đi động, lại ngẩng đầu, lại nhìn về phía đối diện, đôi môi nhỏ nhắn mấp máy mỉm cười: “Chị Học, cô đã uống nửa tiếng rồi, còn muốn uống đến bao giờ?”

Học Sinh Hội nhấp môi, “Cô không thấy tôi vì mấy người tân sinh viên các cô mà cả ngày vất vả sao? Nghỉ ngơi một chút cũng không được à?”

An Mộc chỉ vào người phía sau: “Đằng sau còn rất nhiều người đang xếp hàng đợi chị, chị Học, nếu hôm nay chị không là xong thủ tục nhập học, chẳng lẽ chúng tôi đều không được vào học sao?”

Học Sinh Hội cười nhạo một tiếng: “Yên tâm đi, dù là phải tăng ca tôi cũng sẽ làm xong nhiệm vụ.”

Nói xong câu đó, cô trực tiếp đứng lên, “Ai nha, uống quá nhiều nước rồi, tôi phải đi WC trước đây.”

Nói xong liền nghênh ngang rời đi.

Đám người xếp hàng phía sau lúc này xem như đã hiểu, chắc hẳn là cái cô sinh viên nhỏ phía trước có gì đặc tội với vị cán bộ rồi!

Trong lúc nhất thời, tất cả bọn họ đều nhỏ giọng bàn tán lên.

Đúng lúc này, một người đàn ông trung niên hơi chút mập mạp đi ra, vội vàng chạy tới, xa xa nhìn thấy một đại nam nhân đứng trong một góc, không chút do dự bước tới, cúi đầu, trên mặt nở một nụ cười lấy lòng: “Phong thiếu, anh tới rồi à?”

Phong Kiều luôn có thói quen sạch sẽ nên không bắt tay khi gặp mặt, anh chỉ khẽ cúi xuống nhìn anh ta, hơi gật gật đầu.

Người quản lý Lý dò hỏi: “Phong thiếu, anh tới đây do ai mời đến vậy? tôi không biết lần này lại có học sinh là người quen của anh?”

Có người quen cũng không biết là ai để tiếp đón cẩn thận, nếu nhờ người đó không thi đậu thì biết làm thế nào?

Phong Kiều nhấp nhấp môi, thấp thoáng nụ cười mở miệng: “Lý giáo, người quen này của tôi không thích gây sự chú ý, chỉ là... hiệu suất làm việc của mấy người này hình như hơi chậm thì phải.”

Anh ta cúi đầu, nhìn đồng hồ: “Chỉ là xử lý hồ sơ cho tân sinh viên mà đã khiến cho bao nhiêu người ở đây phải chờ cô ta mười phút đi trên đường, nửa tiếng uống nước, lúc này lại đi WC. Không biết một lúc nữa trở lại, có phải muốn tiếp tục uống nước nữa hay không?”

Phong Kiều không đề cập đến người quen của anh là ai, nhưng trong lời nói đã ám chỉ người quen này không thích nhiều người chú ý, đó chính là thái độ không quá năng đỡ.

Lý giáo lập tức hiểu chuyện, vừa quay đầu liền thấy một hàng dài tân sinh viên đang phải xếp hàng chờ, lập tức ánh mắt len vào đám đông tìm kiếm, không biết rốt cuộc người quen của Phong thiếu là ai, nam hay nữ?

Nhưng nếu làm cho người quen của Phong thiếu phải chờ đợi như vậy thực sự là một sai lầm!

Lý giáo đi dạo bước một vòng.

Vừa lúc đó nữ cán bộ Hội Học Sinh liền đi WC trở về, trực tiếp ngồi trước mặt An Mộc, lại cầm ly nước lên, nhấp từng ngụm, từng ngụm.

An Mộc không nhịn được: “Chị Học, cô còn muốn uống đến bao giờ?”

Nữ cán bộ Hội Học Sinh nhấp môi: “Tôi uống đến bao giờ liên quan gì đến cô?”

“Không liên quan đến tôi sao, nếu rốt cuộc cô vẫn không thể trực tiếp xử lý thủ tục nhập học cho tôi, tôi đành phải cần giấy tờ của mình đi tìm người khác xử lý.”

Cán bộ Hội Học Sinh cười lạnh: “Sao đây, cô muốn khiếu nại tôi sao?”

“Đương nhiên không phải, chỉ là chị Học thân kiều thế quý, xử lý mỗi một thủ tục nhập học thôi mà cũng phải để chờ hơn một tiếng, tôi muốn chị Học một ngày chỉ phải xử lý thủ tục cho một vài người thôi, cho nên nói với trường học đề ý kiến một chút, tôi vì chị Học mà tìm người chia sẻ một chút không việc chẳng phải là tốt sao? Mặt khác, xin khuyên chị Học một câu, chị cao quý như vậy, về sau nếu làm chân sai vặt cho một dự án phim truyền hình hay điện ảnh nào đó cũng vất vả lắm đây.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 302: Tôi nói cô đó, quá càn quấy rồi!

Editor: Quỳ Quỳ

Một câu thân kiều thị quý, trực tiếp châm chọc cán bộ hội học sinh sau này chỉ xứng với mấy vợ kịch chứ không thể đóng phim.

Đám người xếp hàng sau An Mộc nghe thấy vậy liền cười nói ồn ào.

Cán bộ hội học sinh đứng phắt dậy, “Cô nói cái gì?”

An Mộc nhún vai, “Em chỉ nói sự thật, học tỷ không nên tức giận thôi!”

“Cô...!”

Luận về nhanh mồm nhanh miệng, ai dám làm đối thủ của An Mộc?

Đúng lúc này...

“Sao lại thế này?”

Mọi người đồng loạt quay đầu, nhận ra Lý hiệu trưởng đã tới.

Cán bộ hội học sinh lập tức đỏ mắt lên, “Chú Lý, tân sinh viên này kêu gọi làm loạn! Hơn nữa còn châm chọc cháu, người không biết tôn sư trọng đạo như vậy, thật không hiểu làm thế nào lại vào được trường chúng ta!”

Lý hiệu trưởng nhìn cán bộ hội học sinh hơi sững sờ, “Đăng Vi?”

Cán bộ hội học sinh này thực ra là con gái một người bạn của Lý hiệu trưởng.

Đăng Vi gật gật đầu, liếc An Mộc một cái, nói năng càng thêm hung hãn, “Chú Lý, chính là cô ta, giới nghệ sĩ vô cùng xem trọng việc tôn sư trọng đạo, cô ta đối đãi với tiền bối như vậy thật là quá đáng!”

Đăng Vi vừa nói xong, An Mộc liền nheo mắt lại, chẳng trách người này to mồm như vậy, hóa ra là có chỗ dựa!

Có chỗ dựa thì có thể vô tư bắt nạt mình.

An Mộc ngẩng đầu nhìn Lý hiệu trưởng, “Hiệu trưởng, em chỉ cảm thấy công việc làm thủ tục nhập học của vị học tỷ này thật là vất vả, chẳng biết làm được bao nhiêu lại phải nghỉ ngơi hẳn một giờ, đằng sau còn nhiều sinh viên mới như vậy, chẳng lẽ chúng em phải chờ ở đây đến ngày mai sao?”

Đăng Vi hừ lạnh một tiếng, “Công việc của tôi trong ngày thật sự là mệt mỏi, nghỉ một chút thì có làm sao? Cô không biết chúng tôi đều phụng sự các cô vô điều kiện sao? Vậy mà còn kén cá chọn canh!”

Đăng Vi lại nhìn Lý hiệu trưởng, “Chú Lý, tân sinh viên này đúng là quá đáng, chú phải làm chủ cho cháu!”

Nói xong, liền dương dương đắc ý nhìn An Mộc.

Một tân sinh viên nếu bị kỷ luật thì sẽ biến thành vết nhơ trong 4 năm đại học!

Nhưng đúng lúc này, Lý hiệu trưởng đột nhiên răn dạy, “Làm loạn, đúng là quá càn quấy rồi!”

Đăng Vi gật đầu, “Đúng, cô ta đúng là quá càn quấy rồi!”

Trái tim An Mộc trùng xuống, đang muốn phản kích, liền nghe thấy Lý hiệu trưởng nói, “Tôi nói cô quá hồ náo rồi!”

Gì cơ?

Đám người đột nhiên im lặng, ngơ ngàng nhìn hiệu trưởng và Đăng Vi.

Vừa rồi hiệu trưởng đã nói gì vậy?

Đăng Vi ngây ngẩn cả người, sau đó mới phục hồi lại tinh thần, “Sao ạ?”

“Nếu cô cảm thấy mệt thì không cần làm việc này nữa, còn không mau đổi người đi!” Lý hiệu trưởng lên tiếng, đám người xem náo nhiệt càng lúc càng sắp lại gần.

Đăng Vi ở hội học sinh có thể sống lười nhác, cũng vì có mối quan hệ thân thích với hiệu trưởng, ai ngờ cô ta lại có ngày hôm nay?

Đặng Vi vành mắt đỏ lên, “Chú Lý, ba cháu...”

“Ba cô làm sao? Đã ở trường học thì phải tuân thủ quy tắc của trường học!” Lý hiệu trưởng bộ dáng thiết diện vô tư, nhìn về phía các sinh viên mới, “Còn không mau mở thêm những cửa nộp hồ sơ khác, mau mau làm thủ tục nhập học cho các tân sinh viên, trời nóng như vậy, bọn họ đều từ khắp nơi đổ về đây, muốn để người ta mệt chết sao!”

Một câu này nói ra, phía trước mấy cái bàn nhanh chóng được bày ra, đám học sinh lập tức xếp thành 4 hàng, chỉ một lúc sau thủ tục nhập học đều được xử lý ổn thỏa.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 303: Cô yên tâm, tôi sẽ không đánh phụ nữ

Editor: Tuna

An Mộc cầm thẻ phòng ký túc xá, nhận đệm giường cùng đồ vật minh tinh, dọn tới ký túc xá.

Ký túc xá đại học là bốn người một gian chung cư, có buồng vệ sinh riêng cùng ban công, rất lớn, cho nên Lý Mạt Mạt vừa tiến đến liền tức khắc kinh hô:

“Oa ngô, tuy rằng cũng là bốn người gian, nhưng kinh đô cùng thành phố C chính là không giống nhau a! Xem này ký túc xá.....”

“Quá nhỏ.” Ở cửa, một câu ghét bỏ nói, đánh gãy câu nói của Lý Mạt Mạt.

Lý Mạt Mạt vui sướng hâm mộ biểu tình còn không có thu hồi đi đâu, liền đột nhiên quay đầu nhìn về phía cửa.

Phong Kiều như cũ mang theo kính râm, đứng ở nơi đó, môi nhấp gút gạo, tuy rằng thấy không rõ lắm biểu tình sau kính, nhưng cái loại này biểu tình, rõ ràng chính là..... Ghét bỏ.

Lý Mạt Mạt nuốt ngụm nước bọt, muốn trả lời lại một cách mỉa mai, lại không dám.

Một người đàn ông lớn như vậy rồi, thế nhưng liền ở ký túc xá dạo qua một vòng, đi đến trên ban công, nhíu mày:

“Ban công nhỏ như vậy, như thế nào đủ bốn người sử dụng? Bốn người các cô ở chỗ này, là muốn đánh nhau sao?”

Đi đến buồng vệ sinh, tức khắc nhíu mày:

“Này buồng vệ sinh, cũng quá đơn sơ đi! Liền cái mát xa bồn tắm mát xa đều không có?”

Bồn tắm mát xa?

An Mộc nhìn, thật là dở khóc dở cười.

Cô đi qua, lặng lẽ nhéo nhéo tay Phong Kiều:

“Em không có ở nơi này, nhỏ một chút cũng không quan hệ.”

Lời này nói ra, ‘quý ngài bất bẻ’ Phong Kiều tức khắc biến mất, khóe môi mỉm cười trở lại, nắm tay cô:

“Àn, nói như vậy nhìn nhìn lại, ký túc xá cũng còn tạm coi được!”

Tạm coi được....

Tạm coi được....

Lý Mạt Mạt nghe ba chữ này, liền có một loại xúc động muốn học máu.

Cô chạy nhanh dẫn theo tới hai nam hai nữ nói:

“An Mộc, chúng tớ giúp cậu thu thập đồ vật.”

Nhưng nói xong câu đó, liền phát hiện An Mộc là quần áo nhẹ nhàng ra trận, không có bất kỳ thứ gì để thu thập!

Tham quan xong ký túc xá, An Mộc liền cùng vài người rời đi.

Đi hơn hai giờ, một đám người cũng mệt mỏi, liền tìm một cái tiểu đình hóng gió trong trường học nghỉ ngơi, nói chuyện phiếm.

Lý Mạt Mạt nhìn đi qua đi cả trai lẫn gái, hưng phấn bắt lấy An Mộc tay:

“An Mộc, người chính là thật là có nhân phúc! Người thấy được sao, thấy được sao? Vừa mới quá khứ cái kia nam, thế nhưng là Bành kỳ! Ông trời của tôi ơi, anh ấy quả thực còn đẹp trai hơn trên ti vi!”

Nói tới đây, một phen tím chặt An Mộc:

“An Mộc, cậu chính là gần quan được ban lộc a, ô ô, suy nghĩ một chút cậu có thể truy ở anh phía sau kêu một tiếng sư huynh. .... Chắc chắc, muốn hay không tới một đoạn chưa từng kỳ luyện?”

Lời này nói ra, liền nghe được thanh âm cười lạnh bên cạnh:

“Cho nên, cô là muốn đào góc tường của tôi sao?” (nôm na là dụ dỗ vợ người ta ngoại tình)

Những lời này phát ra bằng giọng điệu trầm trầm, làm thân hình Lý Mạt Mạt cứng đờ, nháy mắt hóa đá.

Cô chậm rãi, chậm rãi, xoay đầu đi, liền nhìn đến Phong Kiều lười biếng ngồi ở chỗ kia, ngón tay thon dài đặt ở trên cây cột của đình hóng gió, gõ gõ, chỉ là ánh mắt lạnh lùng đằng sau kính râm. ....

Lý Mạt Mạt run rẩy.

“A, ha ha, ta, tôi chính là nói đùa.”

Cô gãi gãi An Mộc, đề thấp thanh âm mở miệng:

“Người bạn trai này của cậu, khí tràng như vậy cường đại? An Mộc, cậu sẽ không thường xuyên bị khi dễ đi?”

“Nói xấu sau lưng người khác, cũng không phải là thói quen tốt.”

Giọng nói lạnh lùng lại bay đến.

Thân hình Lý Mạt Mạt lại lần nữa cứng đờ, nửa ngày sau, cảm thán một câu:

“Anh ta là chó sao? Lỗ tai thính như vậy? Tớ đã nhỏ giọng như vậy, sao có thể nghe thấy!”

“Cho nên, cô là đang mắng tôi là chó sao?”

Lý Mạt Mạt cảm thấy, chính mình sắp bị đông cứng.

“Ân, cô yên tâm, tôi sẽ không đánh phụ nữ.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 304: Đây là ba anh...

Editor: Quý Quý

Lý Mạt Mạt liền tự nhủ trong đầu, “Tên này không tầm thường, không phải con người.”

Cô chỉ cảm thấy có luồng gió lạnh thổi qua cổ mình vù vù.

Sau đó, không khí trong phòng có phần gượng gạo.

An Mộc xem giờ, đã 5h chiều, lên tiếng đề giảm bớt sự xấu hổ, “Tớ mời các cậu đi ăn cơm tối nhé!”

Lý Mạt Mạt đảo mắt qua người đại ông áp bức kia, ho khan một tiếng, sao cô lại có cảm giác nếu mình không khẩn trương rút lui thì sẽ không toàn thân

nhỉ?

“Không cần không cần đâu, bọn tớ vẫn nên về khách sạn thôi, ngày mai còn có trận đấu.”

Dứt lời, Lý Mạt Mạt cảm thấy nhiệt độ trong phòng đã được nâng cao một chút.

Xem ra đối phương cũng hài lòng rồi.

Nhưng Lý Mạt Mạt không dễ dàng gì mới đến được Kyoto này một lần, hôm nay chủ ý đến tìm An Mộc, cô sao có thể để cho người ta bụng rỗng ra về được?

An Mộc kiên trì, “Đi ăn đi, các cậu ở chỗ này, lát nữa tớ đưa các cậu về.”

Lý Mạt Mạt lại nhìn thoáng qua Phong Kiều, xong rồi, vừa rồi nhiệt độ được tăng lên giờ lại bắt đầu giảm xuống, cô cúi đầu, “Thật sự không cần đâu, bọn tớ tự đi được, hôm nay là đến thăm cậu, thấy cậu khỏe mạnh là được rồi.”

Lý Mạt Mạt vốn luôn phóng khoáng, lúc còn ở đại học cũng vô cùng thoải mái, sao giờ lại bối rối lằng nhằng thế này?

An Mộc nhìn cô, đúng lúc thấy cô nhìn về phía sau mình một cái.

Thông minh hẳn cảm như An Mộc, lập tức hiểu ra.

Phong Kiều nhìn quá bức người, nhóm người này không dám ngồi ăn cùng với anh!

An Mộc cười xấu hổ, “Gi vậy? Anh ấy không đi ăn cùng đâu!”

“Thật sao?” Lý Mạt Mạt ngẩng phát đầu lên, hưng phấn không lời nào tả nổi.

An Mộc vừa muốn gạt đầu, lại bị luồng khí lạnh kia bủa vây quanh người.

An Mộc cười quay đầu kéo tay Phong Kiều, “Ch..... Phong Kiều, anh đừng theo bọn em ăn cơm, về nhà đi, chờ em về nấu cơm cho anh, hay...em lại làm bít tết cho anh?”

Phong Kiều híp mắt, “Cho nên, anh bị bỏ rơi sao?”

An Mộc lắc lắc cánh tay anh, “Phong Kiều ~~~~”

Lời này lập tức gây ra sự chuyển biến.

Giọng nói dịu dàng nũng nịu, khiến Phong Kiều không thể kháng cự, chỉ có thể đồng ý.

Đám người nhìn anh lái xe rời khỏi, Lý Mạt Mạt rốt cục cũng hoan hô một tiếng, “Òa, như được sống lại!”

An Mộc nhìn cô thì phì cười, bọn họ cùng nhau đi ăn cơm.

Trên bàn ăn vô cùng náo nhiệt, An Mộc tuy cười đùa nhiệt tình, nhưng trong lòng vẫn có chút gì đó bất an.

Sau cuộc cãi vã hai người càng gần bó hơn, lúc này cô thậm chí có chút sốt ruột muốn mau chóng về nhà thân mật với anh.

Nhất là....nghĩ đến việc anh một mình lẻ loi ở nhà chờ cô về, trong lòng cô càng lúc càng áy náy.

Ăn tốt xong, Lý Mạt Mạt đề nghị đi hát Karaoke, An Mộc nói, “Không phải ngày mai các cậu có trận đấu sao?”

Mọi người đành ngoan ngoãn trở về khách sạn ngủ.

Lý Mạt Mạt nắm chặt tay cô, “Mai nhất định cậu phải tới cổ vũ cho tớ..!”

An Mộc gạt đầu, “Không thành vấn đề.”

Đám người vừa rời khỏi, cô tức tốc trở về nhà, nhảy hai ba bước chạy đến cửa, tra chìa khóa mở cửa, có lẽ là do căng thẳng quá mà mở mãi không được.

Một lúc lâu sau, người trong phòng không nhện được mà đi tới mở cửa cho cô.

An Mộc nhìn thấy Phong Kiều, liền vòng tay ôm cổ anh, nhảy lên người quắp hai chân quanh eo anh, khiêu khích dụ dỗ, “Chú, em nhớ anh muốn chết!”

Ngày thường, anh mà nghe vậy chắc chắn sẽ xông vào cô như sài lang hổ báo, không ngờ Phong Kiều chỉ vỗ mông cô một cái, “Xuống đi.”

An Mộc sững sốt.

Trên mặt Phong Kiều có chút bất đắc dĩ, “Trong nhà có khách.”

“Ài?”

An Mộc quay đầu, liền nhìn thấy một người đàn ông trung niên ngồi trên ghế sofa!

“Đây là ba anh!” Phong Kiều nói, sự phấn khích của An Mộc lập tức bay theo gió.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 305: Ba Ba thật tốt!

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc luống cuống tay chân từ trên người của Phong Kiều nhảy xuống, bởi vì quá mức khẩn trương, thiếu chút nữa trật chân.

Ánh mắt hoảng loạn của cô, trong lòng khẩn trương tới cực hạn rồi.

Trời ạ!

Vừa rồi, đến tột cùng là làm cái gì?!

Bị cha chồng tương lai thấy được cô, cô.....

Ô ô ô!

Không muốn sống!

Ánh mắt của An Mộc hoảng hốt, khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, tay chân cũng không biết để vào đâu. Lúc này, cô quả thực hận không thể trên mặt đất có cái hang có thể chui vào.

Cô cúi đầu, lúc này làm bộ dáng học sinh ngoan ngoãn, còn kịp không?

Luôn luôn trấn định tự nhiên, giờ nên diễn cái gì đây, giờ phút này cảm thấy nhân vật gì, đều không thể mang nhập vào cái tình cảnh này, hít sâu vài cái, nỗ lực cho mình bình phục lại, cũng không thể cho cha chồng tương lai lưu lại ấn tượng xấu!

Đồng thời, liếc khoé mắt qua, lặng lẽ đi đánh giá người đàn ông này.

Người đàn ông ước chừng 50-60 tuổi, nhưng nhìn đi lên tuyệt không có vẻ già, thành thực có mị lực, đôi mắt cùng cái mũi của Phong Kiều, hẳn là kế thừa từ cha, đều là cái loại mắt hẹp dài, phá lệ hết sức anh tuấn.

Chỉ là con mắt của Phong Kiều, càng nhiều vài phần lãnh mị, mà mắt người đàn ông này, càng nhiều vài phần âm ngoan, giống như là dân xã hội đen.

Giờ phút này, ánh mắt sắc đẹp của Phong ba ba quét về phía cô, chỉ ngồi ở chỗ kia, liền cho người ta một loại cảm giác khí phách uy vũ.

An Mộc bị ông nhìn đến cúi đầu, đang ở thời điểm rối rắm, liền cảm giác được bàn tay ấm áp.

Cô ngẩng đầu, liền phát hiện bàn tay to của Phong Kiều cầm bàn tay nhỏ của cô, trên mặt người này một chút xấu hổ đều không có, khoé môi như cũ là hết thấy đều không chế ở trong tay, dương dương tự đắc, anh nắm tay của An Mộc đi về phía trước hai bước.

“Vừa lúc cô trở về.” Những lời này, là nói với An Mộc.

Sau đó Phong Kiều quay đầu nhìn về phía người ngồi ở trên sofa, rất không cao hứng với Phong ba ba mở miệng, “Ba, gọi là An Mộc, nghệ danh Đường Hạ.”

Sau đó, lại quay đầu nhìn về phía An Mộc, “An Mộc, đây là ba của ta.”

“Ba ba tốt!”

Giọng nói An Mộc, lãnh lốt mở miệng.

Nhưng lời này vừa ra, An Mộc liền dừng lại.

Cô cứng đờ ngẩng đầu, liền phát hiện Phong Kiều nhìn ánh mắt của cô, nháy mắt trở nên ái muội, khóe môi mỉm cười, càng thêm đường hoàng.

An Mộc lúc này mới ý thức được.....

A a a a, cô như thế nào há mồm liền hô ba ba?!

Này, này, này.....

Sẽ làm cha chồng tương lai cho rằng chính mình gấp không chờ nổi muốn gả vào hào môn?!

Xong rồi! Xong đời!

An Mộc rũ xuống đầu nhỏ, vội vàng sửa đứng, đáng tiếc, giọng nói tiểu nhân cùng muỗi kêu tựa nhau mà, “Phong, phong bá phụ tốt.”

“Hừ!” Giọng nói lạnh của người đàn ông phát ra, làm trong lòng An Mộc trầm xuống.

Phong ba ba quả nhiên không thích cô?

Cũng là, ai thích con dâu vượt qua đầu mình chứ?

Như vậy tưởng tượng, An Mộc cũng bất cứ giá nào, quyết đoán ngẩng đầu lên, nhìn thẳng Phong ba ba, lúc này, Phong Kiều bên cạnh đi phía trước một bước, vừa muốn mở miệng nói chuyện, An Mộc đột nhiên ngăn cản Phong Kiều.

Cô đối với Phong Kiều là thật tâm, hai người chính như nhựa cây dính lấy nhau, An Mộc không nghĩ mình có ý kiến gì đối với trường bối, cho nên cô muốn nỗ lực để Phong ba ba có ấn tượng tốt với cô.

Cô cắn môi, thẳng đứng lên thể, vẻ mặt chân thành mở miệng, “Phong bá phụ, thực xin lỗi, vừa rồi con thất lễ.”

Phong Hầu ngồi ở trên sô pha, nghe đến đó, đôi mắt hơi hơi nheo lại.

Vừa rồi con bé từ ngoài cửa vọt vào hấp tấp, ông đích xác có điểm không thích, có thể cũng biết, hiện tại người trẻ tuổi, đại bộ phận đều thích như vậy.

Mà cái con bé này, nhìn qua còn đi học, hoạt bát một chút cũng không phải chuyện xấu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 306: Cô An năm nay mấy tuổi?

Editor: Cà Chua.

Phong Hầu thấy cô gái trước mặt chắc cũng chỉ đáng cho con trai mình chơi bởi một chút.

Nhưng trăm phần cũng không nghĩ tới, Phong Kiều lại chính thức giới thiệu với mình người này.

Phong Hầu lúc này mới thấy được có lẽ con trai mình đang thực sự nghiêm túc

Nhưng cô gái kia đã gọi mình là ba, lại làm ông có cảm giác hơi chút hoang đường, còn chưa kết hôn, mà đã gọi ba cái gì?

Ông hừ lạnh một tiếng

Nhưng cái mà Phong Hầu thực sự trăm lần cũng không nghĩ tới là.....

Người con gái này, đột nhiên đứng thẳng người, bỏ lại bộ dạng hấp tấp bất an vừa rồi, cô giống như một người khác, nho nhã lễ độ, mọi cử chỉ không còn vẻ trẻ con như vừa rồi, dường như thoát xác vậy, biến thành một người qui củ, hơn nữa quý khí trên người toát ra lại cao quý như đã được giáo dục từ khi còn nhỏ.

Khí chất này không thể nào được dạy dỗ trong một gia đình bình thường được.

Ông không nhận được đã nhiều lần đánh giá cô, nhưng lại thấy rõ diện mạo của cô sau đó tức khắc sắc mặt sầm xuống, lại hừ lạnh một lần nữa, sau đó

mở miệng:”Cô An năm nay mấy tuổi?”

Mấy tuổi?

Trông mắt An Mộc co rụt lại.

Biết rằng đôi phương đang ngằm ám chỉ mình quá nhỏ so với Phong Kiều.

Cô nhấp môi, lên tiếng:”19 là tuổi trên giấy tờ, thêm tuổi mụ là hai mươi.” Ngừng lại một chút, cô lại mở miệng:”Luật pháp nước ta qui định tuổi kết hôn đối với nữ là hai mươi, một năm nữa là đủ ạ.”

Phong Hầu hừ lạnh một tiếng, vừa muốn nói tiếp gì đó, Phong Kiều bên cạnh cao giọng nói:”Ba, ba còn chưa đi sao?”

Lời nói của Phong Hầu bị nghẹn lại, hung hăng trừng mắt nhìn Phong Kiều, liếc mắt một cái, nổi giận gầm lên một tiếng:”Con bất hiếu, ăn nói kiểu đó à?!”

Phong Kiều kéo cánh tay An Mộc, đi đến sofa ngồi, hất hàm nói:”Con muốn tốt cho ba thôi.”

“Lời này nói như thế nào đây?”

“Con sợ ba nhìn thấy con và An Mộc thân mật, con mất lại thêm thương.”

“Mày.....!” Phong Hầu đứng phắt dậy, tiện tay cầm chén trà trên bàn, trực tiếp ném về phía Phong Kiều:”Con bất hiếu, xem tao đánh chết mày đây này!”

Phong Kiều túm lấy An Mộc, chén trà xệt qua đầu anh ta rơi choang một cái mở mặt đất phía sau.

An Mộc nhìn hai bố con nhà họ nổi đóa, chỉ cảm thấy đờ đẫn đến trợn mắt há mồm.

Nhìn Phong Kiều ở cùng mẹ, cô còn tưởng Phong Kiều vô cùng hòa hoãn, nhưng không nghĩ đến lúc anh ta ở cùng ba, lại...thành ra thế này sao?

Đột nhiên nghĩ đến câu chuyện mình đã từng được nghe ở Đường gia, FAE là xã hội đen làm giàu, cho nên.....nhà bọn họ quả nhiên cách thức xử sự chỉ đơn giản thô bạo như vậy thôi sao?

Cô đang ngây ngốc, liền thấy phía trước bỗng nhoáng lên.

Còn chưa kịp phục hồi tinh thần, cẳng chân Phong Hầu đã giơ ra trước mặt hai người.

Phong Kiều túm chặt lấy An Mộc, lăn ngay xuống sàn, thoát khỏi cước chân này.

“Tiểu tử thôi, có bản lĩnh thì tới đây đấu đường hoàng với ta, trốn chui trốn lủi như vậy sao gọi là nam tử hán?!” Phong Hầu xuất chương hai lần không trúng, lên tiếng quát to.

Phong Kiều túm An Mộc đã ở trung tâm phòng khách, nghe những lời này, Phong Kiều cười nhạo thành tiếng:”Được rồi, tôi mà phải sợ một lão già yếu ớt à!”

An Mộc.....

Nếu không phải lúc này không đúng thời điểm, cô chắc chắn sẽ cười lên một tiếng thật lớn, người đàn ông này thật sự là quá độc miệng, đối với ba mình mà không thể khách khí một chút sao?

Quả nhiên, lời này vừa nói ra, Phong Hầu giận quá:”Ngươi nói ai già yếu?”

“Tôi chúc tuổi tác phân chia độ tuổi chỉ ra: dưới 45 tuổi là thanh niên, 45-59 tuổi là trung niên, 60 trở lên là người già. Ba năm nay 59, còn chưa già sao?” Phong Kiều nịnh nọt mở miệng.

“Ngươi cũng biết là ta 59! Không phải 60!”

“Theo con, 59 hay 60 thì đều như nhau.” Phong Kiều nhún vai.

“Cho nên, người già à, ngài đừng hơi tí là lại động thủ đánh người, trước mặt con cháu cũng nên chú ý hình tượng một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 307: Cô cùng Hạ Tâm Băng có quan hệ như thế nào?

Editor: Tuna

Vừa nghe thấy hai từ con dâu, Phong Hầu quả nhiên thu liễm một chút, không hề động thủ, đành đặc ngồi xuống:

“Hừ!”

Ông nhướng mày nhìn thoáng qua An Mộc, mắt rử rử:

“Đừng con dâu tức phụ kêu hay như vậy, nói cho con biết, cửa hôn sự này, ta không đồng ý!”

Nói tới đây, lại nhướng mày:

“Đương nhiên, nếu con nói cho ta chỗ của mẹ con, ta có thể mở một con mắt nhắm một con mắt.”

Phong Kiêu nhướng mày:

“Con khi nào nói muốn cha đồng ý?”

Phong Hầu sừng sốt, tiếp theo tức giận:

“Mày, cái thằng con bất hiếu này!”

Phong Kiêu sờ sờ cằm:

“Xem ra đúng thật là phẩm vị của cha cùng mẹ con không giống nhau, trách không được ta mẹ ghét bỏ cha.”

Phong Hầu mở to hai mắt nhìn:

“Cái gì?”

“Mẹ con thực thích An Mộc, cha nói xem, nếu để mẹ biết, cha như vậy đối đãi con dâu của bà, bà ấy sẽ thế nào?”

Phong Hầu không chịu uy hiếp:

“Chuyện đó đợi mẹ mày về rồi nói đi!”

Phong Kiêu lôi kéo An Mộc ngồi xuống, âm trầm trầm mở miệng:

“Gia? Như vậy những cái chướng khí mù mịt đồ vật trong nhà, cha đều thu thập tốt sao?”

Phong Hầu lại một lần nữa ghen.

Phong Kiêu hừ lạnh một tiếng.

Nghe hai người nói, An Mộc xem như nghe ra một chút chuyện.

Nguyên lai Hoàng thái hậu không phải vô duyên vô cớ rời nhà trốn đi a, cũng không biết Phong Hầu trong nhà những cái đó chướng khí mù mịt sự, là thật sao?

Đang tự hỏi thì Phong Hầu đột nhiên nhìn về phía nàng.

“Cô năm nay mười chín tuổi?”

An Mộc không biết vì cái gì đầu mũi nhọn lại chỉ hướng về phía mình, nhưng chẳng sợ Phong Kiêu đối Phong Hầu không tôn kính, phong ba ba cũng là trường bối, vì thế An Mộc đứng thẳng thân thể:

“Đúng vậy.”

“Hiện tại làm gì?”

An Mộc:.....

Công tình Phong Kiêu giới thiệu mình, ông ấy căn bản là không thèm nghe?

Đây là không phải thuyết mình, kỳ thật người ta căn bản không quan tâm đến chuyện của mình?

Cũng đúng, một người cha chồng, đối với con dâu tương lai, vốn dĩ liền không thêm để ý, hơn nữa nghe vừa rồi ý tứ trong lời nói, tựa hồ đối chính mình cũng không phải bất mãn, chỉ là muốn làm khó mình, để Phong Kiều đem chỗ của Hoàng thái hậu giao ra đây.....

An Mộc tắt cung tắt kính mở miệng:

“Bác trai, con hiện tại đang học năm nhất ở học viện điện ảnh kinh đôi, nghệ danh Đường Hạ, đã tiến vào hàng ngũ giới giải trí.”

Phong Hầu gật gật đầu, cũng không có kỳ thị cô, ánh mắt con trai ông trước giờ rất cao, nếu đã lựa chọn cô, thì khẳng định trên người cô cũng có ưu điểm, nhưng là Phong Hầu tiếp theo câu nói, vẫn là làm An Mộc chần chừ rồi.

“Tính toán khi nào muốn có con?”

An Mộc:.....

Phong ba ba nói, vì cái gì nghe như vậy làm người kinh hoàng a!

Cô năm nay mới mười chín tuổi!

Xã hội hiện tại, ai mười chín tuổi liền có con?!

An Mộc dừng lại:

“Con.....”

“Ta biết cô còn trẻ, chính là Phong Kiều cũng sắp ba mươi.”

Phong Hầu nói tới đây liền nhìn về phía Phong Kiều:

“Đã hiểu chưa? Đây là mâu thuẫn do tuổi chênh lệch quá lớn mang đến. Ta và mẹ con đã sớm chờ ôm cháu nội rồi!”

Phong Kiều nghe nói như thế, cũng không giải thích, chỉ là nhàn nhạt mở miệng:

“Nếu con nhớ không lầm, mẹ con năm nay mới bốn mươi chín?”

Một câu, làm Phong Hầu khựng lại.

An Mộc ở trong lòng tính toán, Mẹ Phong bốn mươi chín, Ba Phong 59, hai người chẳng phải là cũng là chênh lệch mười tuổi?

Phong Hầu rống giận:

“Chính là mẹ con hai mươi tuổi liền sinh con rồi!”

Phong Kiều bĩu môi:

“Vậy ba biết những năm đó, mẹ con mang theo con sinh hoạt rất vất vả?”

Phong Hầu lại khựng, lời nói mềm xuống dưới:

“Con của con sẽ không như vậy.”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng:

“Cho nên vấn đề này không quan trọng. Hỏi cái khác.”

An Mộc nghe đến đó, trong lòng càng ấm, người đàn ông này, tuy rằng đã từng bức bách cô sinh con, nhưng thời điểm ba Phong nói ra, anh liền triệt triệt để để, hoàn toàn bênh vực cô vô điều kiện.

Phong Hầu lại nhìn nhìn An Mộc, đột nhiên mở miệng:

“Cô cùng Hạ Tâm Băng có quan hệ như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 308: Em không muốn bác gái thương tâm

Editor: Quỳ Quỳ

An Mộc sững sốt, chưa kịp trả lời liền thấy Phong Hầu khoát tay áo, “Tôi thật sự nghĩ nhiều rồi, trên đời này người giống nhau rất nhiều, nếu cô và bà ấy có quan hệ thì việc gì phải sống dở dở ương ương thế này?”

Nói xong ông đứng thẳng lên, nhìn Phong Kiều, “Rốt cuộc con có nói cho ba biết hành tung của mẹ con không?”

Phong Kiều bĩu môi, thái độ kiên quyết, “Không cho.”

Phong Hầu cảm thấy muốn tăng xông, tuy tuổi cao nhưng sức lực dồi dào, bên trong tức giận đến vậy nhưng bên ngoài vẫn không thấy nửa phần bất ổn.

An Mộc nhìn, cắn cắn môi, đột nhiên kéo tay Phong Kiều.

Phong Kiều quay đầu nhìn An Mộc, “Em có mấy câu muốn nói với anh.”

Phong Kiều lườm Phong Hầu một cái, hé miệng cười cười, “Ba, nếu ba không muốn đi thì ở lại cũng được, ở trong phòng dành cho khách ấy, chỉ cần nhìn chúng con ân ái ái, đừng quấy rầy.”

Nói xong anh nắm tay An Mộc lên lầu.

An Mộc nhìn thái độ của anh, thật là dở khóc dở cười, người thì bị anh kéo đi nhưng lại quay đầu, “Bác Phong, lát nữa cháu sẽ đi dọn phòng cho bác, cháu...”

Còn chưa nói hết đã bị Phong Kiều túm vào phòng ngủ.

“Àm!”

Cửa phòng đóng lại, Phong Kiều nhìn An Mộc, “Em muốn nói gì?”

An Mộc nhìn anh, “Phong Kiều, anh mau nói tung tích của bác gái cho bác trai đi.”

Phong Kiều nghe vậy thì đánh mặt, ánh mắt lạnh lùng, “Em nói cái gì?”

An Mộc cúi đầu, “Em biết đây là việc riêng của nhà anh, em không nên xen vào, đúng là lần trước bác gái đối với em rất tốt, em rất thích bác ấy, cho nên...em không muốn để bác ấy đau lòng.”

Phong Kiều sững sốt, “Sao em lại nói vậy?”

An Mộc thở dài, “Em nghe ý tứ trong lời của mọi người, hẳn là nhà anh xảy ra chút chuyện? Bác gái tuy có thể dứt áo ra đi, nhưng anh có từng nghĩ tới, bác gái một mình ở bên ngoài thật ra cũng cực kỳ thương tâm. Vợ chồng với nhau, có chuyện gì thì nên cùng nhau đối mặt, xa cách như vậy, bác trai và bác gái chỉ càng ngày càng xa cách thôi, anh nói xem!”

An Mộc ngẩng đầu thận trọng nhìn Phong Kiều, vẻ mặt anh dăm chiêu, xem ra đã chịu nghe mình nói rồi.

Cô sớm đã nhận ra, Phong Kiều nhìn qua thì bá đạo độc đoán, nhưng anh cũng rất biết lắng nghe ý kiến của người thân.

An Mộc không ngừng cố gắng, “Huống hồ bác gái tuổi cũng lớn rồi, có thể ở bên ngoài mấy ngày, mấy tháng, nhưng sao có thể như vậy cả đời được? Nhìn bác trai, cũng không phải là không yêu bác gái...”

“Cực yêu luôn.” Phong Kiều đột nhiên mở miệng, làm An Mộc kinh ngạc, anh mím môi, “Bọn họ thực ra đều rất yêu nhau, nhưng có một số chuyện, không phải chỉ cần yêu là có thể giải quyết được. Thôi, em nói đúng, đó là chuyện của bọn họ, có lẽ anh không nên nhúng tay vào.”

An Mộc không hoàn toàn hiểu ý của anh, Phong Kiều nói xong liền vỗ vai cô, “Em nghỉ ngơi đi, anh ra ngoài một chút.”

An Mộc gật gật đầu.

Phong Kiều rời phòng ngủ, đi xuống nhìn Phong Hầu đang ngồi trên ghế sofa, vẻ mặt lo lắng.

Dừng lại một chút, Phong Kiều nói, “Tôi nay con sẽ rút người của con về.”

Phong Hầu hơi sững sờ, vẻ mặt nghiêm túc đứng lên, nhìn Phong Kiều, nghĩ nghĩ một chút nhưng lại chỉ nói, “Ba đi đây.”

Chương 309: Ba anh đi rồi

Editor: Quý Quý

Phong Kiều chịu mở miệng, Phong Hầu muốn tìm người cũng dễ dàng hơn.

Ngoài biệt thự, một chiếc Roll-Royce cầu cạnh đang đậu ở đó, hai vệ sĩ áo đen đứng bên xe, cung kính đợi Phong Hầu đi tới.

Phong Hầu đang đi đột nhiên ngoái đầu lại nhìn căn nhà, vẻ mặt khó hiểu, cuối cùng vẫn là phun ra ba chữ, “Tiểu tử thôi!”

Đứa con trai có chấp này, có o ép kiểu gì nó cũng không đổi ý, nhưng lần này...

Ông đương nhiên biết là do lúc đó An Mộc nói chuyện với nó trên lầu nó mới hồi tâm chuyển ý, tuy không biết An Mộc đã nói gì, nhưng trên đời này cuối cùng cũng có một người có thể làm cho Phong Kiều nó thỏa hiệp.

Đây là chuyện tốt.

Phong Hầu khom lưng ngồi vào xe, hai vệ sĩ đều lên ngồi ghế trước, chiếc xe được khởi động rồi ra khỏi biệt thự, đằng trước và đằng sau đều có xe đi theo để bảo vệ.

Phong Kiều đứng trên sân thượng nhìn theo cho đến khi những chiếc xe biến mất rồi mới bước vào trong.

Đẩy cửa phòng ra liền nhìn thấy An Mộc đang ngồi trên giường, vẻ mặt có chút nôn nóng.

Phong Kiều nhớ tới động tác ban nãy lúc cô vào phòng, khoe môi hơi nhếch lên, đi từng bước tao nhã tới gần cô.

Nghe tiếng mở cửa, An Mộc ngẩng đầu liền nhìn thấy anh đi tới.

Phong Kiều đến trước cô, mặt mày giãn ra, “Ba anh đi rồi.”

Ánh mắt An Mộc sáng lên, lập tức đứng lên vội vàng nói, “Đó là ba anh, đừng ăn nói như vậy.”

Nhớ ra rằng hôm nay là do mình có lỗi, lúc này nhắc đến chủ đề chính khiến An Mộc đột nhiên cảm thấy vừa rồi đã bị anh hướng “đi sai đường”.

Giờ muốn suy nghĩ thêm cũng nghĩ không ra, nhìn anh ngồi trên giường vươn tay giữ lấy cánh tay cô, An Mộc chỉ cảm thấy nhẹ hẫng một cái đã an vị trên đùi anh rồi.

“Em đang nghĩ gì?” Hơi thở của anh phả vào hõm tai cô, ảm áp, lại ngứa ngứa, khiến mọi tế bào trên cơ thể cô trở nên mẫn cảm.

Cô thở gấp, nói chuyện cũng lắp bắp, “Không, không có gì.”

“Vậy chúng mình... tiếp tục?”

“Tiếp tục cái gì?” Gương mặt của anh ghé sát lại, một nụ hôn nồng nàn chặn lại những điều cô đang định nói.

Nụ hôn này rất sâu, rất dài, mãi lúc sau An Mộc cảm thấy lưỡi mình tê rần.

An Mộc đỏ bừng mặt, nín chặt áo sơ mi của Phong Kiều, lí nhí nói, “Anh ăn cơm tối chưa?”

“Chưa.” Phong Kiều đáp..

“Anh có đói không?” An Mộc lại hỏi.

Phong Kiều quét ánh mắt lên người cô từ trên xuống dưới, “Đói.”

An Mộc vội vàng muốn đứng lên, “Để em đi nấu cơm cho anh.”

“Anh không muốn ăn cơm.”

An Mộc không hiểu, “Vậy mỳ thì sao?”

“Không.”

“Thế anh muốn ăn gì? Bít tết? Hay...”

“Anh muốn...cho em ‘ăn’ anh.”

An Mộc cứng đờ người.

Cô cảm thấy, cái tên này càng ngày càng giống tên háo sắc rồi đúng không?

Cô xấu hổ quay đầu đi, “Em không ăn.”

“Thực sự không ăn?”

“Không.”

“Nếu không ăn đằng trước có thể ăn đằng sau không?”

An Mộc:...

Chúng ta không thể nói chuyện trong sáng một chút sao?

Đêm nay, nhất định sẽ là một đêm không trong sáng.

.....

Sáng hôm sau An Mộc tỉnh ngủ vì quá đói, cô mờ mắt liền nhìn ngay thấy gương mặt anh đang rất gần.

“Đói à?” Anh hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 310: Mật khẩu điện thoại của Phong Kiều

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc trốn vào trong chăn, ngượng ngừng gật đầu.

“Này ta đi chuẩn bị đồ ăn cho cô.” Anh lại mở miệng.

An Mộc lại lần nữa gật đầu.

Có nhìn về phía sau, liền cảnh giác nhìn anh.

Người đàn ông đứng dậy, nhìn bộ dạng đối phó của cô, cười xấu xa tới gần, “Yên tâm, là chuẩn bị cho phía trên ăn.”

An Mộc:.....

Nhìn anh tinh thần sáng láng đi ra ngoài chuẩn bị bữa sáng, An Mộc nằm ở trên giường, nghĩ đến đêm qua mưa rền gió dữ, cảm thấy quả thực là quá mắc cỡ!

Bên ngoài sắc trời đã sáng tỏ, nghĩ đến chiều nay muốn đi gặp mặt bọn Lý Mạt Mạt đang thi đấu cosplay, An Mộc vươn cánh tay, sờ trên tủ đầu giường, đụng một cái điện thoại.

Ấn một chút, nhập mật khẩu, thế nhưng phát hiện mật khẩu sai?

An Mộc sửng sốt, lúc này mới ý thức được, chính mình thế nhưng cầm điện thoại của Phong Kiều.

Điện thoại của hai người rất giống nhau, mật khẩu điện thoại của Phong Kiều là cái gì nhỉ?

Cô nhìn cái điện thoại kia, do dự một chút, nhập sinh nhật của Phong Kiều.

0419, sai.

Đó là.....?

Nhập bốn lần vào điện thoại của Phong Kiều, tất cả vẫn sai như cũ.

Cô bấm đại vào cái điện thoại, đột nhiên liền rất muốn mở ra nhìn xem.

Trên mạng nói người yêu đương, phải cho hai bên một ít không gian, nhưng người yêu đương chân chính, lại có ai sẽ không cảm thấy hứng thú nội dung bên trong điện thoại của người mình yêu chứ?

An Mộc ấn mấy cái con số, cũng chưa mở ra, cô dứt khoát đứng dậy, mặc áo ngủ, mang dép lê mở cửa phòng ra, đi trên hành lang hướng phía dưới hồ to: “Chú nhỏ..... Phong Kiều, mật khẩu điện thoại của anh là gì?”

Đều do trước kia kêu chú nhỏ theo thói quen, bây giờ sửa miệng có chút không sửa được.

Dưới lầu, Phong Kiều đang ở chuẩn bị bữa sáng, nghe nói như thế thuận miệng nói: “0518.”

0518?

Đây là cái gì?

Cô tò mò cúi đầu nhập vào, đúng mật khẩu, màn hình giải khóa.

Phong Kiều bụng sửa bò, bánh mì cùng chiên trứng ra tới, An Mộc thuận miệng vừa hỏi, “Ngày 18 tháng 5 là ngày gì?”

Động tác của Phong Kiều dừng lại, quay đầu, cười thế nhưng làm An Mộc cảm thấy có điểm âm trầm, “Là ngày đầu tiên chúng ta gặp nhau.”

Là ngày đầu tiên gặp nhau?

Ách.....

An Mộc cẩn thận nghĩ, chẳng phải là ngày 18 tháng 5 năm trước sau?

Thời gian thế nhưng trôi quá nhanh như vậy, cùng Phong Kiều quen biết, chớp mắt liền một năm!

An Mộc đang cảm thán thời gian như thoi đưa, liền nhìn thấy album của Phong Kiều, thế nhưng trong điện thoại chỉ có mấy tấm ảnh, sao chỉ có mấy tấm nhỉ.....

Khuôn mặt của An Mộc lập tức đỏ lên, đột nhiên liền nhớ tới lúc trước chính mình nói Ngón Phi Thần là thần tượng của cô, bị đại ma vương tại chỗ bắt gặp, buộc cô chụp mấy tấm ướt át, mấy tấm ảnh này, không phải là mấy tấm ướt át trước kia sau?

Cô ngẩng đầu, lặng lẽ liếc mắt nhìn Phong Kiều một cái, ngón tay nhẹ động, mới vừa tính toán xóa bỏ, liền nghe được giọng nói âm trầm của anh, “Ừ, nếu cô xóa, ta không ngại tự mình chụp.”

An Mộc:.....

Ngón tay buông ra, cô mỉm cười với Phong Kiều, “Đây chính là ảnh chụp của ta! Ta có quyền lợi xóa!”

“Cô có thể thử xem.”

Đối phương rõ ràng không có chút biến động nào, nhưng cố tình, An Mộc chính là không tiền đồ không dám ấn nút xuống.

Phong Kiều bên cạnh nhìn chăm chăm cô, nhớ trước đây bộ dạng ném điện thoại của cô, anh vốn dĩ cũng không để trong lòng, nhưng sau lại đột nhiên nghĩ tới tấm ảnh chụp trong điện thoại, anh lập tức ra lệnh cho Lăng Hi lấy điện thoại để tìm ra.

Đến bây giờ Phong Kiều đều có thể nghĩ đến, khi Lăng Hi nhận được nhiệm vụ này, vẻ mặt có bao nhiêu đau khổ.

Hai người đang trêu đùa, trong tay của An Mộc, điện thoại của Phong Kiều đột nhiên vang lên.

An Mộc đang thẹn thùng, đại não thiếu sợi dây, theo bản năng không chút nghĩ ngợi trực tiếp nhấn nút, đặt ở bên tai, “Uy?”

Đối diện bên kia rõ ràng dừng lại, “Nếu ta nhớ không lầm, điện thoại này là của Phong Kiều? Ta là Hạ Tâm Băng.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 311: Anh cảm thấy, Hạ Tâm Băng là người thế nào?

Editor: Cà Chua.

Hạ Tâm Băng?!

Tròng mắt An Mộc co rụt lại, theo bản năng nhìn về phía Phong Kiều.

Anh ta cùng Hạ Tâm Băng rất quen thân sao? Quen thuộc đến mức, những điều thầm kín của anh ta, Hạ Tâm Băng cũng biết?!

Nhưng chợt, cô nhanh chóng phục hồi tinh thần lại.

Cũng đúng, Hạ Tâm Băng là bậc tiền bối trong các ngôi sao giải trí, Phong Kiều là tổng giám đốc FAE, thân đều là hai đầu sỏ trong giới giải trí, Phong Kiều sao có thể không quen biết Hạ Tâm Băng?

Không biết tại sao chỉ trong nháy mắt nghĩ như vậy An Mộc lại có chút phẫn nộ.

Cô cắn môi, không nói nên lời, đưa điện thoại di động cho Phong Kiều.

Phong Kiều đặt bữa sáng trên bàn, cử chỉ ưu nhã, tất cả đều lộ ra soái khí vô cùng quyến rũ, nhưng khi vừa quay đầu, lại thấy biểu cảm của An Mộc có điểm gì đó lạ thường.

Đôi mắt hẹp dài của Phong Kiều khẽ nhúc nhích, khóe môi chợt xuất hiện một nụ cười, giọng nói trầm ấm quyến rũ, mang theo vẻ dịu dàng: "Nhìn sắc mặt này của em có phải là Tiểu Tam lại gọi điện đến điều võ dương oai không?"

An Mộc nghe nói vậy bật cười, khóe miệng có hơi chút gượng gạo.

Nếu là Tiểu Tam gọi tới, sau khi nghe những lời không vào tai đó, cô sẽ ngay lập tức trở về trạng thái tốt như lúc đầu, nhưng....

An Mộc ngồi vào bàn ăn cơm, thực ra vẫn đang dựng lỗ tai lên, tò mò điện thoại của Phong Kiều.

Điện thoại của Phong Kiều thuộc phạm trù được bảo mật cấp độ cao, anh ta mang ra xa như vậy, một chút giọng nói của Hạ Tâm Băng cũng không lộ ra ngoài.

Vậy nên An Mộc chỉ biết ngồi chờ cho Phong Kiều nói chuyện điện thoại xong.

"Sao ạ?"

Người đối diện không biết nói gì đó, Phong Kiều chau mày.

"Vậy là di Hạ đang có chuyện sao?"

Di Hạ?

An Mộc cắn cắn môi, nghe thấy giọng điệu đó đột nhiên càng cảm thấy trong lòng buồn bực.

Trong những vai diễn của Hạ Tâm Băng, vai Hoa Hạ luôn là vai diễn được yêu quý nhất, bà ấy trong cảm nhận của mọi người cũng là một vị thần không thể với tới, thế nhưng có ai biết rằng bà ấy lại là một người đàn bà máu lạnh đến gai người?!

Những người xung quanh cô, chỉ cần nói tới một nhân vật, nếu đó là Hạ Tâm Băng thì vĩnh viễn đều là lời hay được nói ra.

An Mộc có cảm giác như mọi người đều say mình cô là tình, vô cùng cô độc.

Ôi, nghĩ tới đây, không biết trên thế giới này còn có người nào chán ghét Hạ Tâm Băng như cô không, đó chính là bà Phong.

Nhưng nếu bà Phong chán ghét bà ấy như vậy, sao quan hệ của Phong Kiều là Hạ Tâm Băng vẫn tốt như thế?

An Mộc vuốt cằm, bắt đầu suy tư dường như muốn tìm một kẻ hở, trước mặt bà Phong, Phong Kiều chắc chắn phải có lúc trung ra bộ mặt tối sầm chứ nhỉ?

Trong lòng tự hỏi nhưng lỗ tai vẫn không nhả rời, vẫn theo dõi nhất cử nhất động âm thanh phát ra từ phía Phong Kiều.

"Đương nhiên là được rồi."

“Vâng, đến lúc đó sẽ liên hệ sau.”

Còn liên hệ sao?

An Mộc bấu môi, trong lòng càng thêm ghen muốn chết.

Hai người đang trong thời gian tuần trăng mật, đã hoàn toàn bị cuộc điện thoại gấp này phá hủy!

Cô nhìn bữa sáng thịnh soạn trên bàn ăn, đột nhiên không muốn ăn nữa, đứng dậy đi lên lầu.

Mới bước được hai bước, tay đột nhiên bị giữ chặt, quay đầu lại, liền nhìn thấy vẻ mặt buồn cười của Phong Kiều đang nhìn cô: “Đi đâu đấy?”

Cô liếc mắt một cái, thấy Phong Kiều đã treo điện thoại.

An Mộc sờ sờ cằm, hình như hành động của mình hơi ấu trĩ rồi.

Hít sâu một hơi, An Mộc tiếp tục ngồi xuống: “Ăn cơm thôi.”

Phong Kiều gật đầu, ngồi xuống đối diện An Mộc.

An Mộc ngẩng đầu nhìn anh ta, rất lâu sau, cuối cùng cũng không nhịn được, lên tiếng: “Anh cảm thấy Hạ Tâm Băng là người thế nào?”

“Không tiếp xúc sâu, không biết nhiều.” người đàn ông trả lời ngắn gọn.

Nhưng câu trả lời này lại làm An Mộc thực sự vui vẻ, cô không nói, nở nụ cười chân thành, thử dò hỏi một câu nữa: “Anh cảm thấy em muốn vượt qua Hạ Tâm Băng, liệu có khả năng này không?”

Phong Kiều nghe đến đó, ngẩng đầu lên, nhìn An Mộc một lượt từ trên xuống dưới, sau đó tiếp tục cúi đầu: “Rất khó.”

Anh ta không nói là có khả năng hay không, chỉ nói là rất khó.

An Mộc lại bấu môi, thờ dãi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 312: Em muốn nói với anh một chuyện

Editor: Quý Quý

Cũng không phải quá khó chứ?

Năm 25 tuổi Hạ Tâm Băng đã là Thiên Hậu, là diễn viên trẻ nhất đạt được danh hiệu đó.

Tuy năm nay cô mới 19 tuổi, trong làng giải trí này, có bao nhiêu người nổi tiếng rất nhanh, lại có bao nhiêu người phải lận đận không biết bao nhiêu năm?

Cô cúi đầu, uống một ngụm sữa.

Cảm thấy mồm miệng nhạt nhẽo không thấy vị gì, đột nhiên xuất hiện một mẩu bánh mì trước mặt, An Mộc ngẩng đầu lên thì nhìn thấy ánh mắt quan tâm của Phong Kiều, “Em sao vậy?”

An Mộc lắc đầu, “Không có gì.”

Phong Kiều dừng lại một chút, giải thích, “Hạ Tâm Băng là nữ chủ nhân của Tinh Huy, mà năm nay bà ấy đã hơn 40 rồi!”

An Mộc khó hiểu nhìn anh.

Phong Kiều híp mắt nói, “Cho nên, anh và bà ấy chẳng có gì cả!”

An Mộc vẫn không hiểu anh đang nói gì, một lúc sau mới bừng tỉnh, đột nhiên hiểu ra, há hốc mồm..

“Phụt!”

An Mộc phun sữa ra văng lên người Phong Kiều, “Anh, anh nói cái gì cơ?”

Phong Kiều nhìn áo ngủ của mình dính đầy sữa, tươi cười bên môi cứng đờ.

An Mộc vội vàng đứng lên, lấy khăn ăn lau áo cho anh, “Em không cố ý, anh không sao chứ?”

Phong Kiều cầm tay cô, lắc lắc đầu, “Không phải em đang ghen sao?”

An Mộc:.....sao cô có thể hoài nghi giữa anh và Hạ Tâm Băng có gì được chứ?

Nhưng anh nói nhiều như vậy chỉ vì muốn giải thích rõ ràng với mình?

An Mộc vốn đang bức mình, tâm trạng lập tức tươi tỉnh hơn!

Được anh che chở, cô còn lý do gì mà không vui vẻ đây? Hạ Tâm Băng là cái gì, dựa vào đâu mà luôn luôn ảnh hưởng đến tâm trạng của mình?

An Mộc nhìn nhìn Phong Kiều, sau đó nói, “Phong Kiều, em cảm thấy em cần phải nói cho anh biết một chuyện.”

Tuy cô rất không muốn để người khác biết được mối quan hệ của mình với Hạ Tâm Băng, nhưng An Mộc cũng không thích giấu diếm người một nhà.

Ánh mắt sâu thẳm của Phong Kiều đột nhiên trở nên khó lường, anh cười như không cười nhìn cô, “Chuyện gì?”

“Thực ra...” An Mộc vừa mở miệng thì điện thoại di động đổ chuông.

An Mộc sững sốt cúi đầu, xác định đúng là điện thoại của mình, vội vàng bắt máy.

“An Mộc, đừng nói là cậu vẫn chưa ngủ dậy nhé? Đã 12h rồi cậu không đến cổ vũ cho bọn tớ à?” Lý Mạt Mạt lớn tiếng nói, An Mộc sững sốt nhìn chăm chăm điện thoại của mình...

Đã 12h rồi??

Bữa sáng này không phải chính là bữa trưa sao?

“Tớ lập tức đến ngay, đừng căng thẳng, không phải 2h mới bắt đầu sao?” An Mộc giải thích nói.

“Nhưng bây giờ chúng tớ đang hóa trang rồi!” Lý Mạt Mạt oán trách nói.

An Mộc cười gượng.

Cúp điện thoại xong thì ăn cơm với tốc độ tia chớp.

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua Phong Kiều, nghĩ đến tối qua anh ở nhà một mình vắng vẻ, An Mộc cắn răng, “Anh có muốn đi không?”

Phong Kiều nghe thế liền nhướn mày, nhưng nhìn trong mắt cô tràn đầy mong đợi, anh mím môi, gật gật đầu.

Hai người chuẩn bị trang phục, đảm bảo sẽ không bị người khác nhận ra, lúc này mới lái xe đến cuộc thi.

Dọc đường, Phong Kiều nhận điện thoại không ngừng, An Mộc vừa nghe anh chỉ trích vừa nghe anh sắp xếp công việc, lúc này mới ý thức được hình như mình đã làm chậm trễ công việc của anh?

Cuộc thi được tổ chức trong trung tâm thương mại.

Biệt thự của hai người ở phía tây, nửa giờ lái xe mới tới.

Đỗ xe xong hai người liền đi vào trong.

Địa điểm diễn ra cuộc thi đang rất náo nhiệt, người đến người đi, bởi vì là cosplay nên phong cách ăn mặc quái dị, An Mộc mới đi qua đã gặp được 3 – 4 Athena rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 313. Chiến thuật của Lý Mạt Mạt

Editor: Tuna

An Mộc nhìn, cái trận chung kết này, trong cả nước tổng cộng có hai mươi đội trứng cừ.

Đội của Lý Mạt Mạt tên là Thiếu niên ảo ảnh.

Còn chưa đi vào, An Mộc cũng đã bắt đầu lo lắng thay cho Lý Mạt Mạt, các đội hóa trang khác, cạnh tranh cũng rất lớn a.

Cái loại Cosplay này đều là do sở thích, đều là không có kinh phí thành lập, cũng may mắn nhà Lý Mạt Mạt ở thành phố C cũng được coi là hào môn, cho nên mới miễn cưỡng chống đỡ hấp lực của thiếu niên ảo ảnh.

Chỉ là nhân vật đứng đầu năm nay, đều bị người khác bắt chước, Lý Mạt Mạt muốn tanh, chỉ sợ áp lực rất lớn.

An Mộc túm Phong Kiều, liên tục đi mấy vòng, ở bên ngoài một gian phòng, rốt cuộc thấy được Lý Mạt Mạt.

Lý Mạt Mạt hóa trang, nhưng cũng không qua dày, thấy An Mộc tức khắc hưng phấn phát tay, nhưng chợt nhìn đến Phong Kiều đi theo phía sau An Mộc lập tức toàn thân khựng lại, cô có cảm giác như da gà đã rợn lên hết rồi.

An Mộc đi nhanh hai bước, đuổi tới bên người Lý Mạt Mạt, cô còn chưa có hóa trang, An Mộc không biết bọn họ sẽ hóa thành ai.

“Tại sao còn chưa thay quần áo?” An Mộc dò hỏi.

Lý Mạt Mạt nhìn nhìn mọi người chung quanh, cười hắc hắc:

“Chúng tớ lần này biến đổi tương đối mới mẻ độc đáo, cho nên không thể cho người khác nhìn thấy.”

“Thần bí như vậy a?” An Mộc đề thấp thanh âm, tò mò dò hỏi:

“Các cậu định sẽ sắm vai nhân vật nào?”

Lý Mạt Mạt đối An Mộc phát phát tay, An Mộc liền đem lỗ tai ghé lại gần:

“Cosplay cổ phong.”

Cổ phong?

Còn có thể loại này sao?

Cosplay ý tại lời, chính là bắt chước hình dáng của nhân vật trong game.

An Mộc đối với cosplay cũng coi như có chút hiểu biết, thế nhưng không biết còn có một cái cổ phong.

Lý Mạt Mạt gật gật đầu:

“Hiện tại đều là thể loại này, ý tưởng hôm nay của tớ, cũng không gì sáng ý, cổ phong kỳ thật một chút cũng không phải là ý tưởng mới, chỉ là cổ phong lần này của tớ..... Hắc hắc, cam đoan là mới nhất!”

An Mộc càng tò mò:

“Là cái gì a?”

Lý Mạt Mạt kéo rèm cửa phòng thay đồ một cái:

“Ta da!”

An Mộc liếc mắt một cái ..... Tức khắc liền sửng sốt.

Tất cả mọi thứ trong gian phòng để làm cô hết hoảng, cảm giác như mình đã về lại với đoàn phim vậy.

Quần áo mờ ảo, trang điểm cổ kính, còn hai người đã thay quần áo kia rõ ràng chính là nhân vật bên trong《 Đông Hoa công chúa 》!

An Mộc trực tiếp tròn tròn mắt.

Cố tình, Lý Mạt Mạt đập vai cô một cái từ phía sau:

“Thấy được không? Khiếp sợ sao? Nói cho cậu biết, tớ thích nhất Quỳnh Hoa, cho nên hôm nay nhân vật chính là Quỳnh Hoa!”

Cô lôi kéo An Mộc hưng phấn vọt vào trong thay quần áo, trực tiếp cầm lấy một bộ quần áo cho An Mộc xem:

“Thấy được sao? Đây là Quỳnh Hoa trang điểm, cũng là áp trực trò hay của tớ.”

An Mộc ngây ngốc hỏi:

“Câu tới đóng vai sao?”

Lý Mạt Mạt cười cười:

“Không phải, tớ cùng Quỳnh Hoa khí chất cách xa quá lớn, Quỳnh Hoa là cao lãnh nữ thần, tớ là tính cách điệu bệ, cho nên tớ tới sắm vai Đông Hoa công chúa trong vai điệu bệ Tiểu sư muội.”

An Mộc lại ngây ngốc gật gật đầu.

Lý Mạt Mạt cầm quần áo cùng trang sức khoe khoang với An Mộc:

“Mấy thứ này a, đều là tớ trực tiếp mua trở về từ đoàn phim, suất diễn của Quỳnh Hoa quá ít, cho nên quần áo cùng trang sức đúng là thiếu đến đáng thương. Nếu không phải do tớ không thích hợp cái nhân vật Quỳnh Hoa này, tớ khẳng định muốn mặc vào xú nữ một chút.”

Lý Mạt Mạt nói tới đây, nhìn An Mộc thần sắc có điểm không thích hợp, cho rằng cô cũng thích, lập tức mở miệng:

“Cậu cũng thích đi? Nếu là thực thích, bằng không thi đấu xong rồi, tớ cho người mượn mặc? Đây quần áo, chính là căn cứ theo dáng người lân nặng của Đường Hạ mà làm theo yêu cầu!”

An Mộc:.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 314: Sắm vai Quỳnh Hoa!

Editor: Quý Quý

An Mộc đang không biết nên nói thế nào, bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng thét cùng âm thanh bị xô đẩy.

Lý Mạt Mạt và An Mộc nhìn nhau, vội vàng đi ra khỏi phòng thay quần áo, liền nhìn thấy bên ngoài phòng nghỉ, có hai cô gái tầm 20 tuổi, một cô đang ôm chân mình, sắc mặt trắng bệch.

Người còn lại đưa lưng về phía phòng thay quần áo, khoác một bộ y phục trong manga “Diêm Ma Ái”.

Lý Mạt Mạt nhìn tình huống này, nóng nảy nói, “Sao lại thế này?”

“Đội trưởng!” Cô gái bị trẹo chân tủi thân hô lên, hốc mắt đỏ bừng, “Đội trưởng, cô ta đẩy tôi, cố ý làm tôi trẹo chân!”

Lý Mạt Mạt vội vàng ngồn xồn xuống, “Lý Diễm, chân cậu không sao chứ?”

Lý Diễm cắn răng: “Đau lắm, không đi được, đội trưởng, tôi làm sao mà tham gia thi đấu được bây giờ?”

“Đội trưởng, cô ta cố ý! Cô ta biết Lý Diễm là chủ lực đội chúng ta, cho nên cố ý đẩy bạn ấy ngã!” Bên cạnh có người lớn tiếng nói.

Lý Mạt Mạt đứng phắt dậy, quay đầu trừng mắt nhìn người sắm vai “Diêm Ma Ái”, “Cô là ai? Sao lại đến phòng chúng tôi?”

Diêm Ma Ái nhìn thấy Lý Mạt Mạt, hơi kinh ngạc, “Là cô?”

Giọng nói quen thuộc làm Lý Mạt Mạt và An Mộc có chút sững sờ, nhìn kỹ thì thấy dưới lớp hóa trang dày cộm, không phải là cái con người hôm qua còn gào lên rằng mình bị bắt nạt - Đặng Vi sao?

Trời ạ, An Mộc cảm thấy thế giới này đúng là quá nhỏ rồi!

Đặng Vi cũng hơi sững sờ, rất nhanh liền nhếch mép cười lạnh.

Đã sớm nghe nói trong cuộc thi này có một “Hắc mã”, Áo Ảnh Thiếu Niên, cho nên cô muốn đến đây để xem xem rốt cuộc bọn họ sắm vai gì.

Không ngờ lại là “Đông Hoa công chúa”!

“Đông Hoa công chúa” gần đây rất hot, lại là nhân vật thần thoại của Hoa Hạ, đúng là rất ấn tượng.

Đặng Vi sốt ruột nên cố ý đẩy Lý Diễm ngã tụt xuống, trừ bỏ quân bài chủ lực này cô cũng không tin đối phương có thể thắng mình!

Lý Mạt Mạt nghe vậy thì siết chặt nắm tay, phần nộ nhìn Đặng Vi, “Cô đến phòng chúng tôi làm gì?”

Đặng Vi cười lạnh, “Tôi đi nhầm phòng không được sao?”

“Cô...!” Lý Diễm đỏ mặt nói, “Vậy sao cô lại đẩy tôi?”

Đặng Vi nhún vai, “Tôi đâu có đẩy cô? Rõ ràng tôi chỉ vỗ nhẹ cô một cái, muốn hỏi phòng 102 đi đường nào, ai ngờ cô nhát gan như vậy, hoảng sợ đến mức tụt ngã tụt chân?”

“Cô...” Lý Diễm nước mắt lăn chả nhìn về phía Lý Mạt Mạt, “Đội trưởng!”

Nam sinh bên cạnh cũng nổi giận, “Đội trưởng, đánh cô ta một trận, dám bắt nạt người của chúng ta, đúng là chán sống rồi!”

Đặng Vi nghe vậy sắc mặt tái đi.

Lý Mạt Mạt lập tức ngăn chặn “Không được! Thời khắc mấu chốt mà chúng ta lại đánh người, tuy chúng ta không có lỗi nhưng chỉ e sẽ bị tước tư cách tham gia thi đấu!”

Đặng Vi nhẹ nhàng thở ra, trừng mắt đả kích nhìn bọn họ, “Đúng, cho nên....nếu không có việc gì, các học đệ học muội mời tránh đường, tôi đi trước...lát nữa gặp lại trong cuộc thi.”

Nói xong, cô ngay cả một lời giải thích cũng không có, nghênh ngang đi thẳng ra ngoài!

“Đội trưởng, chúng ta làm sao bây giờ?”

Lý Diễm cắn răng nói, “Tôi, tôi có thể đi được!”

Lý Mạt Mạt lắc đầu, “Không được, nếu cô đi khắp khiêng, khí chất nhân vật sẽ bị mất đi.”

Cô nhíu mày thật chặt, đang không ngừng suy nghĩ, nhìn thấy Lý Diễm đang nhìn về đằng sau mình.

Lý Mạt Mạt quay đầu nhìn thấy An Mộc, hai mắt sáng ngời!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 315: An Mộc, cô có phải Đường Hạ không?

Editor: Cà Chua.

Cosplay chủ yếu là dựa vào hóa trang và quần áo, vậy nên chắc chắn nhìn sẽ không giống, nhưng nếu cách xa một chút, chỉ cần khí chất và hình hài khá giống thì cũng không thành vấn đề.

Lý Mạt Mạt túm chặt tay An Mộc, “An Mộc, chúng tôi hiện tại hoàn toàn trông chờ vào cô đó!”

An Mộc nghe vậy tức khắc dờ khóc dờ cười.

Chính mình đóng vai chính mình, chuyện này....

Lý Mạt Mạt đã hành động, cô vốn dĩ là lớp trưởng của một lớp ở đại học C thi, làm việc rất đầu vào đấy, lập tức túm An Mộc ngồi xong góc hóa trang trước ống kính.

Nam sinh bên lạnh tiến đến bên người Lý Diễm, “Này, tạm thời thay đổi người, được không?”

Lý Diễm thờ dãi, “Được hay không thì cũng chỉ có thể như vậy, tôi làm một người què trên sân khấu, xác định cũng sẽ không được vững chắc.” Nói tới

đây, thần sắc Lý Diễm chợt trở nên hoảng hốt, “Hơn nữa, tôi cũng cảm thấy An Mộc thực sự rất quen.”

Rất quen?

Nam sinh sắm vai Tà Hoàng cũng nhìn về phía An Mộc.

“Ồi!” Lý Mạt Mạt hô một tiếng, mọi người trong phòng đồng loạt đặt tầm mắt lên người An Mộc.

Đáng tiếc, An Mộc quay lưng về phía họ, mọi người không ai biết đã xảy ra chuyện gì.

Lý Mạt Mạt kỳ thật cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp vuốt tóc mái nắp nôi của An Mộc lên, vừa một động tác, An Mộc kia quả nhiên không che giấu được tướng mạo, đã bại lộ ra.

Lý Mạt Mạt nhìn An Mộc trong gương, sợ đến ngất người.

Cô nỉ non tự hỏi: “An, An Mộc, không ngờ cậu lại xinh đẹp như vậy! Hơn nữa, tại sao mình càng nhìn lại càng thấy cậu quen mắt nhỉ?”

An Mộc là nữ thần sắm vai Quỳnh Hoa, dung nhan trong phim chắc chắn cũng được chăm chút kỹ hơn so với ngoài đời, hơn nữa, Quỳnh Hoa lại là vai cổ trang, là nữ thần kiều ngạo, An Mộc thường ngày luôn nhu nhược như một con cừu non, cho nên Lý Mạt Mạt kiểu gì cũng không thể liên tưởng từ An Mộc đến Đường Hạ.

Nhưng lúc này!

An Mộc nhìn qua gương, nhìn thấy biểu hiện của Lý Mạt Mạt phía sau, thờ dãi.

Kỳ thật chuyện cô là Đường Hạ cũng muốn nói với cô ấy từ lâu, rốt cuộc thì chuyện này cũng không có gì phải giấu.

Nhưng khi đến trường trang phục của cô luôn giản dị, hướng hồ người khác trước giờ cũng chưa tới hỏi qua cô có phải Đường Hạ hay không, cho nên cô vẫn chưa giải thích với ai về chuyện này bao giờ.

Hơn nữa nãy nay đi ra ngoài cùng Phong Kiêu, càng không muốn bị mọi người nhận ra thân phận, rước lấy những phiền toái không cần thiết.

Nhưng giờ phút này.....

Lý Mạt Mạt mở to hai mắt, nhìn mình với con mắt không thể tin nổi, làm An Mộc không đành lòng giấu giếm đối phương.

Cô vừa muốn mở miệng, Lý Mạt Mạt đột nhiên cúi thấp người xuống, thì thào với cô: “An, An Mộc, cô, cô có phải Đường Hạ không?”

Nhìn ánh mắt sáng ngời đầy mong đợi của cô ấy, An Mộc nhấp môi, mỉm cười gật đầu.

“Oa!” Lý Mạt Mạt một phen bụng kín miệng, bộ dạng kích động rối rít, “Trời ạ, trời ạ, tôi, thế nhưng tôi, thế nhưng tôi...”

Chân tay cô luống cuống, giống như đang muốn tìm thân thể của một ngôi sao lớn.

An Mộc không nhịn được cười, “Được rồi, mau hóa trang đi!”

“Để cho tôi một lúc để hồi phục lại đã!”

Lý Mạt Mạt khoa trương vỗ ngực, hít sâu vài hơi, lúc này mới lại cầm lấy bông đệm phấn, chỉ còn cặp mắt long lanh kia là như đang muốn tỏa sáng.

Trong suốt diễn của Quỳnh Hoa, bộ đồ trong đó chỉ yêu cầu một kiểu tóc, đó là một bộ tóc giả và búi, Lý Mạt Mạt hóa trang cho An Mộc xong xuôi, An Mộc lúc này mới đứng lên, nở nụ cười, “Thấy thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 316: Phong Kiêu đến làm khách mời

Editor: Cà Chua.

Thế nào?

Mọi người đều tròn tròn mắt.

Lý Diễm ngáy người nhìn, nỉ non mở miệng: "Lớp trưởng, thì ra kĩ thuật hóa trang của cô lại tốt như vậy, thực sự là giống quá đi mất!"

Nam sinh bên cạnh cũng trợn mắt, há hốc mồm nhìn An Mộc: "Đẹp, thật là đẹp mất!"

Người đàn ông ngược ngược hơi cúi đầu một chút, nhưng đôi mắt kia thật sự giống như lấy từ chính An Mộc mà ra vậy.

Nhưng đột nhiên người đàn ông cảm thấy bị một cảm giác lạnh lẽo đánh úp lại, lập tức cả người anh ta giật nảy mình, quay đầu, nhìn về phía cửa sổ, liền bắt gặp ánh mắt lạnh lùng của Phong Kiều đang nhìn mình.

Nam sinh đột nhiên cảm thấy dựng tóc gáy, máu trong cơ thể trong nháy mắt dường như đã đông lạnh cùng với cảm giác.

"Tôi đi thay quần áo đây." An Mộc đi vào phòng thay đồ.

Bên ngoài.

"Hoàng Bằng, anh có lộc để ăn rồi!" một nam sinh khác đùa giỡn nam sinh đóng vai Tà Hoàng.

Hoàng Bằng nghe nói như thế, sắc mặt đỏ lên, ánh mắt nhìn chằm chằm vào phòng thay đồ của An Mộc, như muốn làm cho trông mắt đảo ngược ra ngoài.

Không xong rồi, ai đã tạo ra một nữ thần xinh đẹp như vậy, làm anh ta không kìm được cảm xúc, cứ muốn ngắm mãi.

"Có lộc ở đâu mà ăn?" đột nhiên, một giọng nói lạnh như băng truyền tới.

Cả người Hoàng Bằng cứng đờ.

Một nam sinh khác liền mở miệng: "Tà Hoàng và Quỳnh Hoa có vai diễn gian tình phối hợp, cậu không xem Đông Hoa công chúa>> sao? Quả thực là to gan.....hầy....."

Phong Kiều lạnh lùng đưa ánh mắt tới, nam sinh kia tức khắc dừng lời.

Tiếp theo đó, Phong Kiều lại nhìn về phía Hoàng Bằng, ngữ khí tuy nhẹ nhàng nhưng lại mang theo khí phách để vương khiến người đối diện không dám coi thường: "Vai diễn phối hợp nào thế?"

Hoàng Bằng cảm thấy có người đều không được thoải mái, giống như đang bị bỏ lại ở một hầm băng ngàn năm, toàn thân run rẩy, lắp bắp mở miệng: "Chính là, chính là...chút nữa, tôi muốn cùng, muốn cùng Quỳnh Hoa lên sân khấu, tiếp đó tôi muốn đem Quỳnh Hoa bế ngang thân hình, tôi..."

Câu nói kế tiếp không sao nói nên lời, không có cách nào, Phong Kiều có khí phách tỏa ra quá lớn.....

Vì thế, chờ đến khi An Mộc thay đồ xong đi ra, đã thấy Phong Kiều ngồi trước bàn trang điểm, Lý Mạt Mạt trong lòng run sợ đang hóa trang cho anh ta, dính tóc giả.

An Mộc trong phòng thay đồ vừa đi ra, toàn bộ căn phòng dường như sáng sủa hơn rất nhiều!

Một bộ váy áo màu tím, mi mắt đánh màu tím, chính là Quỳnh Hoa không lẫn vào đâu được!

Dung mạo phi phàm như vậy, phong thái kiêu ngạo như vậy, cao cao tại thượng như vậy làm người ta không thể không quỳ gục dưới chân nàng.

Phản ứng đầu tiên của mọi người là dụi dụi mắt, sau đó lại chăm chú xem, cảm thấy như Quỳnh Hoa trong bộ phim truyền hình bỗng nhiên như sống lại trước mắt!

Đáng tiếc, khi An Mộc cất tiếng nói lại tức khắc phá bỏ hình tượng nữ thần này.

An Mộc kinh hãi nhìn Phong Kiều: "Chuyện này là sao?"

Lý Mạt Mạt nhìn cô một cái, lại thoáng nhìn qua Phong Kiều, ngoan ngoãn mở miệng giải thích: "À, chúng tôi vừa được thỉnh giáo người này, anh ấy là người thay thế đóng vai Tà Hoàng..."

An Mộc nghe nói như thế, cảm thấy quả thực là muốn học máu.

Cô cảm thấy, có phải mình đang nghe lầm không đây?

Đầu tiên, Phong Kiều sao lại thích vào vai một tên tiểu tử nhỏ bé thế này?

Tiếp theo, nếu là khách mời đến, sao lại có thể làm khách mời trong vai chính!!

Cô lập tức nhìn về phía Lý Mạt Mạt, "Không phải cô cố tình kéo anh ta vào vai đấy chứ?"

Lý Mạt Mạt:.....Cho cô một trăm lá gan cô cũng không dám ấy chứ!

Cô vừa muốn nói gì đó, liền cảm thấy ánh mắt của Phong Kiều trong gương đang nhìn mình đầy ảm ỉm, Lý Mạt Mạt lập tức giải thích:”À, diễn viên của chúng ta không đủ, nên mới mời anh ta đến làm khách mời.”

An Mộc càng thêm khó hiểu:”Nhưng tôi vừa nhìn thấy người đóng vai Tà Hoàng không phải là anh ta, sao bây giờ....?”

Bị cô chỉ tay vào, trong mắt Hoàng Bằng lộ ra tia sáng vô cùng thất thố, kinh hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 317: Tay cậu ta bị trật rồi!

Editor: Tuna

Lý Mạt Mạt:.....

Lúc này, Phong Kiều không nhanh không chậm mở miệng:

“Nga, tay cậu ta bị trật rồi.”

Tay bị trật rồi?

An Mộc đầy mặt nghi hoặc quay đầu lại, liền nhìn thấy Hoàng Bằng trong nháy mắt bưng kín tay trái:

“Đúng vậy, tay tôi đau, không thể dùng sức.”

Tuy rằng không biết bọn họ đang làm cái gì, nhưng là An Mộc thực mau vẫn là đem lực chú ý đặt ở Phong Kiều trên người, thò lại gần dò hỏi:

“Người không sao chứ?”

Phong Kiều vuốt cằm, thập phần khó xử mở miệng:

“Àn, tuy rằng anh cũng cảm thấy thực hồ nháo, nhưng là nếu là bạn của em, anh đây liền cố mà làm đi.”

An Mộc nghe nói như thế, tức khắc cảm thấy thập phần cảm động, khuôn mặt nhỏ lộ ra tươi cười:

“Anh thật tốt.”

Hoàng Bằng:.....

Lý Mạt Mạt bên cạnh:..... Trên thế giới này còn có người mặt dày hơn Phong Kiều sao? Có sao?!

“Đề em hóa trang cho anh.”

Một câu của An Mộc, nháy mắt liền giải phóng Lý Mạt Mạt.

Lý Mạt Mạt lui về phía sau một bước, nhìn nhìn An Mộc, lại nhìn nhìn Phong Kiều, ánh mắt cuối cùng lại dừng ở An Mộc trên người, hai mắt run rẩy, bộ dáng hưng phấn bộc lộ ra ngoài.

Giờ phút này tình huống, trong phòng thực quỷ dị.

Một thân ung dung hoa phục, cao lãnh mỹ diệu nữ thần Quỳnh Hoa, giờ phút này thể nhưng cong eo, cúi đầu, biểu tình nghiêm túc đáng yêu trang điểm cho Tà Hoàng.

Lý Mạt Mạt cùng một đám người, nháy mắt đều cảm thấy..... Hiện trường giống như mất khống chế.

Bọn họ xác định là tới tham gia cosplay đi?

Xác định là không có tới xem hai người họ ân ái mà?

Đang trong lúc mọi người ngây ngốc, thanh âm lạnh băng của Phong Kiều lại truyền tới:

“Mọi người không có việc gì à?”

Một câu nói ra, tất cả mọi người trong phòng liền hoạt động.

Lý Mạt Mạt hướng phòng thay quần áo đi:

“Nga, tớ đi thay đồ.”

Hoàng Bằng bị người nào đó mạnh mẽ cướp đoạt thân phận, ủ rũ cụp đuôi ngồi ở bên cạnh.

Có nam sinh nhờ cậu ta hỗ trợ dọn chút đồ vật, Hoàng Bằng tức khắc chỉ chỉ tay phải của mình:

“Tay tớ bị thương!”

Một câu nói ra, làm cho An Mộc, người đang hóa trang cho Phong Kiều ngẩng đầu lên:

“Vết thương của cậu, không phải tay trái sao?”

Hoàng Bằng sững sốt.

Trong gương, ánh mắt lạnh băng của Phong Kiều lại đâm tới.

Hoàng Bằng lập tức kêu to:

“Hai tay của tôi đều bị thương.”

An Mộc:.....

Thông minh giao hoạt như An Mộc, sao có thể nhìn không ra tới đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Chỉ là người đàn ông này nguyện ý vì cô mà sử dụng loại tiểu tâm tư này, cô trong lòng chỉ có cảm động, chỉ có cao hứng, hướng hồ..... muốn một nam sinh khác ôm cô, cô cũng chắc chắn là không muốn đâu!

Rất nhanh trang điểm cho Phong Kiều thật tốt, Phong Kiều đi thay đổi quần áo ra tới, trực tiếp kinh diễm một đồng người.

Lý Mạt Mạt thậm chí che lại ngực mình:

“Nga, trời ạ, vì cái gì lúc ấy Tà Hoàng không phải anh ta diễn?”

Hai người đứng chung một chỗ, thật sự là quá xứng đôi!

Lý Mạt Mạt lặng lẽ lôi kéo ống tay áo An Mộc:

“Người xác định anh ta không phải là mình tinh sao? Có phải hay không gần nhất ký hợp đồng chén lớn, tại sao lại có phong thái lớn như vậy!”

Thời điểm mọi người đều đang ngẩn ra, liền nghe được tiếng kêu quảng bá, thi đấu bắt đầu rồi!

Lúc này nhóm người mới bắt đầu hoàn hồn lại, Lý Mạt Mạt đi tới, lải nhải với An Mộc:

“Sau khi cậu lên đài, trước tiên là múa kiếm một đoạn, sau đó chủ yếu biểu diễn cảnh tượng, là Tà Hoàng ôm Quỳnh Hoa lúc cô ta qua đài.....”

Lời này nói ra, bên Lý Diễm liền xuất hiện bên cạnh:

“Múa kiếm không dễ dàng a, tớ lúc trước chính là luyện suốt một tháng, mới học được cơ bản, lớp trưởng, tớ thấy hay là đừng để cho An Mộc múa kiếm, chỉ cần đứng đó, đừng nói lời nào, đừng cười, là có thể khiếp sợ toàn bộ khán đài rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 318: Phong Kiều độc miệng

Editor: Quý Quý

Cô nói tới đây, đột nhiên nhìn An Mộc, nuốt nước miếng.

Không biết do đâu mà tổng thể này của An Mộc làm cô nhớ tới Đường Hạ.

Liệu có đúng là cô ấy không?

Trên đời này người người giống nhau rất nhiều, đúng là An Mộc trang điểm thật giỏi, giống y hệt Đường Hạ!

Lý Diễm còn đang ngăn người thi đám người đã tới hậu trường.

20 đội toàn bộ tập trung ở đó, đến khi Áo Ảnh Thiếu Niên đi tới, ánh mắt mọi người dồn cả về phía bọn họ! Không, là dồn vào Phong Kiều và An Mộc.

Lớp trang điểm của cosplay rất dày, căn bản không nhìn ra được dung nhan thật của người sắm vai, nhưng khí chất trên người An Mộc và Phong Kiều quá khác biệt!

Đám đông đột nhiên chen chúc ồn ào, không gian trở nên chật chội.

An Mộc vô cùng kích động, đây là lần đầu tiên cô đứng chung một sân khấu với Phong Kiều!

Mà còn...

Cô nghiêng đầu nhìn người đàn ông cao lớn bên cạnh, đã quen nhìn phong cách hiện đại của anh, giờ nhìn phiên bản cổ trang của anh, uy nghi mà lại phong lưu, quả thật còn đẹp trai hơn Tạ Nghi, so với Dung Trạch lại có thêm vài phần ung dung chỉ thuộc về đế vương! An Mộc lần đầu tiên có ý nghĩ...

“Sao anh không làm diễn viên đi?” An Mộc thấp giọng hỏi.

Phong Kiều quay đầu, nhận ra nét hưng phấn trên gương mặt cô, nhún mày, “Để làm gì?”

“Nếu anh đóng phim, thần tượng của em tuyệt đối chỉ có mình anh!” Cả gương mặt cô bừng sáng, làm Phong Kiều lóa mắt.

Phong Kiều khựng lại một chút, ngon tay xoa cằm, tóc dài xõa trên vai, toàn thân vận áo bào trắng, đúng là vô cùng mê người, An Mộc chẳng cần quay đầu cũng biết anh hiện giờ đã trở thành bạch mã hoàng tử trong mắt tất cả phụ nữ trong đây rồi!

Nhưng lời anh nói ra lại đập tan hết cái sự hoàn hảo này “Ừm, em không cần phải ao ước diễn cảnh giường chiếu với anh, chúng ta vốn dĩ dùng súng thật đạn thật!”

An Mộc:.....cái tên này sao lại nhỏ mọn như vậy??

Đang đá xéo vù mình từng nói muốn đóng phim chung với Ngôn Phi Thần đây mà!

An Mộc ghen hống, lập tức giẫm lên chân anh một cái, “Anh đừng nói nữa!”

Phong Kiều nhếch môi, vẻ mặt này của cô ngày thường hiếm thấy! Anh đột nhiên nhận ra, thỉnh thoảng làm loạn một chút cũng hay.

Đội của Đặng Vi diễn chung sân khấu với Áo Ảnh Thiếu Niên, hiện đang đứng trên sân catwalk.

An Mộc và Phong Kiều được dẫn đi một lối khác để lên sân khấu.

Biểu diễn hoàn tất, Đặng Vi xuống sân khấu đi về phía Lý Mạt Mạt.

Nhìn Lý Mạt Mạt, Đặng Vi đặc ý nói, “Không biết người bạn nhỏ của các người chân đã đỡ đau chưa?”

Lý Mạt Mạt nghe chế nhạo cũng chỉ thờ ơ cười lạnh, “Chưa.”

Nhìn Đặng Vi cười đắc ý, cô mím môi cùng nở nụ cười, “Đáng tiếc, chúng tôi đã tìm được người khác đóng Quỳnh Hoa rồi, thật ngại quá, quán quân hôm nay chính là chúng tôi rồi!”

Nụ cười của Đặng Vi cứng đờ, “Người bạn nhỏ, khi chị đây bắt đầu cosplay thì chắc em vẫn còn mặc quần yếm, nhưng người trẻ tuổi bốc đồng cũng không có gì, chỉ là nếu tự tin đến mức quá, sẽ trở thành trò cười cho người trong nghề đó!”

Lý Mạt Mạt chớp mắt, “Thật ngại quá, chờ lát nữa, chúng tôi chờ tiền bối chi điểm!”

Hai người còn đang đấu võ mồm, MC đã tuyên bố, “Mời Áo Ảnh Thiếu Niên lên đài!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 319: Đẹp không?

Editor: Quý Quý

Lý Mạt Mạt đi trước một bước, “Học tỷ, xin nhường đường.”

Đặng Vi trừng mắt.

Lý Mạt Mạt cười lạnh, “Tôi nghĩ nếu ở trong này học tỷ chơi đùa làm hư hỏng cái gì đó, camera kia sẽ ghi lại hết, đến lúc đó chúng tôi không được quán quân thì thôi, trái lại học tỷ đây...chỉ e sẽ bị các cosplayer trong giới chê cười. Mọi người chơi cosplay vốn là do hứng thú, dưới ánh mắt nhiều người như vậy, tôi nghĩ học tỷ sẽ biết nên làm thế nào.”

Đặng Vi nhú mày, không ngờ người con gái nhìn có vẻ nóng này này lại có thể nói ra được những lời như vậy.

Cô chơi cosplay đúng là có mục đích.

Dù sao cô cũng xuất thân từ học viện điện ảnh, nhưng cho đến giờ chưa từng đóng bộ phim điện ảnh nào, cũng không hề nổi tiếng, cho nên nghĩ rằng chơi cosplay rồi đạt được chút tiếng tăm để xuất đạo.

Cô đương nhiên vô cùng để ý đến hình tượng cá nhân.

Đặng Vi lập tức tránh đường, “Mời học muội, chị sẽ mãi chờ mong biểu hiện của các em.”

Nhìn bộ dạng vênh váo của cô, Lý Mạt Mạt đánh mặt lại.

Cẩn cẩn môi, còn đang muốn phản bác thì nhìn thấy ánh mắt MC đang đảo qua đây.

Lý Mạt Mạt đành phải giấu đi sự tức giận, nở nụ cười xinh đẹp đi lên sân khấu.

Lần này bọn họ đều sắm các vai trong “Đông Hoa công chúa”, tiểu sư muội lên đài, tiếp theo các sư huynh đệ cũng lần lượt đi lên.

Bên kia An Mộc nhìn các bạn biểu diễn trên sân khấu, yên lòng.

Lý Mạt Mạt bọn họ quả nhiên là những cosplayer có kinh nghiệm, kịch bản chặt chẽ, một chi tiết nhỏ cũng không bỏ qua.

Quay đầu nhìn Phong Kiều, “Đừng quá căng thẳng, anh...”

Cô ngưng bật khi nhìn về mặt dương dương tự đắc của anh, chẳng có chút căng thẳng sợ hãi nào cả!

An Mộc cảm thấy buồn cười, cũng đúng, người nhà anh, chỉ sợ trong từ điển sống vốn không hề có mấy từ này.

Có thể là nhận thấy được ánh mắt của chính mình, Phong Kiều quay đầu lại, hai người nhìn vào mắt nhau, tim An Mộc đập thành thịch.

Cái tên này cũng thật là bắt mắt quá đi!

Tổng giám đốc đọc tài liệu có phong phạm của tổng giám đốc, giờ đổi sang phiên bản cổ trang lại càng thêm thú vị.

An Mộc cứ nhìn không dứt ra được.

Phong Kiều cười nham hiểm? “Đẹp không?”

An Mộc gật đầu, “Đẹp!”

Phong Kiều cười cúi đầu ghé sát tai An Mộc.

An Mộc sững sốt, người này chẳng lẽ muốn hôn mình ở ngay đây?

Tim cô muốn nhảy vọt lên, nhận thấy hơi thở của anh càng lúc càng gần, không kìm được mà siết nắm tay, kiễng chân lên, nhắm mắt lại...

Đúng lúc này, giọng nói trên chộc vang lên, “Đến em rồi!”

“Hả?”

An Mộc mở bừng mắt, liền nhìn đôi phương tươi cười quý dị, mới nhận ra rằng đến lượt mình lên đài rồi!

Người này tuyệt đối là có ý!

An Mộc hừ lạnh một tiếng, hậm hực bước lên phía trước, nhưng cổ tay lại bị nắm lấy, Phong Kiều nói, “Tối nay sẽ để em nhìn cho đã!”

An Mộc.....

Còn chưa lên đài cô đã mặt đỏ tai hồng!

Dưới sân khấu.

Đặng Vi không đi thay trang phục, trực tiếp ngồi xuống hàng ghế được chuẩn bị cho thí sinh.

Bởi đội của Đặng Vi diễn ngay trước đội Áo Ảnh Thiếu Niên, cho nên Đặng Vi vừa ngồi xuống đã nhận được ánh mắt oán hận nhìn mình chằm chằm.

Ồ, đó không phải là cô bạn nhỏ đóng Quỳnh Hoa sao?

Đặng Vi nhú mày, cười khiêu khích.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 320: Kinh diễm toàn trường!

Edit: Phong Nguyệt

Lý Diễm không thể lên sân khấu, cho nên ở chỗ này nhìn, nhìn đến bộ dáng của Đặng Vi, thật là hận không thể xông lên tát cô ta một cái.

Hết lần này tới lần khác, còn có mấy người trong đội Đặng Vi đang chỉ chỉ chỏ chỏ.

“Người xem cái Tiểu sư muội này, ở phim truyền hình tuy rằng đã dùng hết sức, nhưng thời gian biểu diễn quá ngắn, căn bản là không có biện pháp đem hết kỹ thuật biểu diễn ra ngoài, còn có Đại sư huynh kia, phim truyền hình Đường Cảnh đóng vai Đại sư huynh có bao nhiêu đẹp trai a, chính là anh ta, là người hết sức lỗ mãng, Đội như vậy, còn chơi cosplay, thật là mất mặt!”

Người bên cạnh phụ họa nói: “Chính là, cũng không biết cái đội đó tiến vào trận chung kết như thế nào, chắc có người nhường cho rồi?”

“Người, chúng ta dựa vào thực lực của chính mình tiến vào, các người làm sao nói như vậy?” Lý Diễm nóng nảy.

Đặng Vi nhướn mày, bưng bình đại ngộ nói: “Nga, hóa ra đây là thực lực của người Giang Nam a.”

Một câu, thừa nhận thực lực của bọn họ, thế nhưng khía cạnh là..... Đây là đang đánh vào mặt người Giang Nam mà?!

Lý Diễm không nói lại bọn họ, trong nháy mắt sắc mặt lập tức đỏ lên.

Nhưng đột nhiên liền nghĩ tới Quỳnh Hoa, chỉ sợ Quỳnh Hoa vừa lên sân khấu, khẳng định sẽ lấn áp toàn trường!

Lý Diễm hít sâu một hơi, “Các người đừng đắc ý, một lát liền cho các người nhìn xem chúng ta chèn ép như thế nào!”

Đặng Vi nhướn mày, “Vậy rửa mắt mà đợi đi ~”

Ngữ khí hoàn toàn không có qua loa.

Thời điểm tìm người khác tới, có thể có bao nhiêu tài năng?

Đang đắc ý, đột nhiên liền nhìn thấy ánh mắt của Lý Diễm sáng lên, Đặng Vi nhìn ánh mắt của Lý Diễm, đang nhìn lên sân khấu, cô liếc mắt nhìn lên, tròn mắt co rụt lại!

Trên đài, Quỳnh Hoa bước ưu nhã, từng bước một lên sân khấu.

Quanh thân tản ra cô độc vắng lặng, một khuôn mặt, lạnh như băng sương.

Chính là, chính là người như vậy vừa đi ra, làm mọi người ở đây, hô hấp đều dừng lại!

Trong ánh mắt của mọi người lộ ra, tất cả đều là si mê cùng kinh diễm!

Quá đẹp!

Quá giống!

Đặng Vi một cái không nhìn xuống, vụt đứng lên, “Này.....”

Nhưng chợt, cô liền bình phục.

“Thế nào? Quỳnh Hoa của chúng ta, hôm nay là nhân vật sáng nhất!” Lý Diễm hưng phấn mở miệng.

Đặng Vi liếc nhìn cô một cái, “Đây là kỹ xảo hóa trang? Đáng tiếc, chúng ta tham gia cosplay không chỉ về bề ngoài bắt chước, không biết trong chốc lát cô ta muốn biểu diễn cái gì? Ta nhớ rõ động tác của Quỳnh Hoa kinh điển nhất, chính là múa kiếm vũ?”

“Cô.....!” Lý Diễm ghen lại, “Kiếm vũ ta luyện một tháng, cô ấy sao có thể diễn kiếm vũ.”

“Liên như vậy đứng ở chỗ đó, giống như cái đầu gỗ, không có một chút đặc sắc, cô cho rằng giám khảo sẽ thích? Nói chuyện viễn vông!” Đặng Vi trào phúng.

Gương mặt của Lý Diễm lập tức đỏ lên, muốn phản bác, nhưng không biết nói gì, gấp đến độ vành mắt đều đỏ, cắn môi quay đầu nhìn về phía trên sân khấu, nhưng vừa mới nhìn qua.....

“Dì?”

Đặng Vi thấy bộ dáng của cô, cười nhạo một tiếng, cũng xoay đầu đi, như vậy trong nháy mắt, toàn thân của Đặng Vi cứng đờ.

Trên đài, Quỳnh Hoa đi tới giữa đài, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng nhìn quét phía dưới một cái, cái loại ánh mắt này, liền dường như mọi người phía dưới, đều là chúng sinh, tràn ngập thương xót cùng lạnh lẽo.

Cô nhìn như vậy trong chốc lát, dường như cảm thấy nhàm chán, chợt xoay người, đi đến giữa sân khấu, chợt cổ tay run lên, rút ra thanh kiếm, một cây kiếm hoa sắc bén kiếm khí ập vào trước mặt!

Này, này.....

Đặng Vi đột nhiên nắm chặt nắm tay, ảo ảnh thiếu niên rốt cuộc là cái địa vị gì?

Thời gian ngắn như vậy, thế nhưng tìm được Đường Hạ!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 321: Đây mới là yêu

Editor: Cà Chua.

Đặng Vi Thân là học sinh của trường điện ảnh thủ đô, đương nhiên chắc chắn, người này trước mặt không hoàn toàn là cosplay.

Động tác thành thạo thế này, thanh thế nổi bật thế này, chỉ có thể là đã trải qua những lớp đào tạo đặc thù, có những yêu cầu về kỹ thuật diễn như một nhân tài!

Chỉ liếc mắt một cái, cô có thể khẳng định, người trên sân khấu chính là người sẽ sắm vai giống như Quỳnh Hoa, cũng là từ một bộ phim truyền hình, ở lứa tuổi thiếu nam thiếu nữ, con đường đi sẽ giống đến hơn một nửa so với Đường Hạ!

Tuy rằng Đường Hạ sau gần một năm không có tác phẩm mới, nhưng vai Quỳnh Hoa thực sự quá thành công, những người đã gặp qua cô đều không thể bỏ qua về ngoài mỹ miều của cô.

Đặng Vi hít hà một hơi, toàn bộ thân thể trở nên cứng đờ,

Nhìn Lý Diễm cũng vô cùng sửng sốt, nắm chặt bàn tay, trong ánh mắt lộ ra tia hưng phấn, động tác quen thuộc, tung ra như đang khiêu vũ, chỉ thiếu mỗi sự bùng nổ cảm xúc, An Mộc đã làm được điều này.....

Không, không, cô không phải An Mộc, cô là Đường Hạ!

Phải khẳng định là Đường Hạ!

Toàn bộ mọi người ở sân cosplay trong nháy mắt tất cả yên tĩnh không một tiếng động, chỉ nghe được tiếng biểu diễn trên sân khấu, mọi người đồng loạt mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng được những gì đã nhìn thấy trên sân khấu.

Phong Kiều đứng ở mép sân khấu, còn chưa lên sân khấu, liên quan sát trong lúc người con gái đang say sưa diễn kịch, phong thái tự tin đường hoàng, cả người tràn ngập nhiệt huyết.

Đây là bộ dạng phúc hậu của An Mộc.....

Này thường Phong Kiều ở cạnh bên cô, chưa bao giờ gặp qua....

Vậy nên thần sắc này hẳn là bắt nguồn từ niềm đam mê diễn xuất từ bên trong cô ấy sao?

Phong Kiều nghĩ đến khi mình kiên quyết không cho cô ấy đi diễn, lần nào cô ấy cũng đấu tranh, đột nhiên cảm thấy hình như mình có chút gì đó quá đáng.

Anh trước kia chỉ nghĩ đến việc làm sao để bảo vệ cô vậy nên không biết đến niềm đam mê của cô.

Cũng có thể là...khi đó tình yêu chưa đủ lớn, anh chưa biết cách đặt mình vào vị trí của cô để suy xét vấn đề?

Thực ra bọn học trước kia, tình yêu cũng chưa gọi là quá sâu đậm.

Mà hiện tại bọn học đang cảm thấy điều đó.

Khỏe môi Phong Kiều chợt gọi lên một nụ cười, nụ cười có vài phần tà khí, nhiều phần chân thành.

Kỳ thật, nhìn bộ dạng tươi cười của cô ấy lúc này thực sự rất đáng yêu.

Phong Kiều ở đằng kia thất thần, Lý Mạt Mạt bên cạnh thì vô cùng lo lắng!

Sắp đến phiên diễn của Hoàng Thượng, sao anh ta còn chưa lên sân khấu?!

Là vì, là vì....Phong Kiều đang đứng trước mặt cô nên cô cố tình không dám tiến lên một bước!

Lý Mạt Mạt cũng xuất thân từ một gia đình giàu có, nhưng cho tới bây giờ đối với anh ta chỉ từ xa mà nhìn, luôn cảm thấy khủng bố, không dám tới gần.

Trên sân khấu, An Mộc giống như đang đau lòng mắng Phong Kiều.

Tên này cố ý làm mình phải chơi kiếm sao?

Anh ta chẳng lẽ không biết rằng múa kiếm cũng cần phải một thể lực vô cùng khỏe mạnh sao?!

An Mộc cảm thấy cánh tay mỏi nhừ, nhưng hẳn ở đằng kia vẫn đang chăm chăm nhìn cô, ánh mắt đầy hàm ý chế cười đáng ghét.

An Mộc thừa dịp có động tác cách anh ta một khoảng ngắn, nghiêng đầu, hung hăng trừng mắt nhìn Phong Kiều một cái: Còn không lên sân khấu, buổi tối tôi không cho vào phòng!

Phong Kiều lúc này mới chậm rì rì bước lên sân khấu.

Phong Kiều từ sau cánh gà bước lên, khi thân thi vừa lộ ra, toàn bộ người xem lập tức dờ dẫm.

Anh ta chính là có loại khí phách này, chỉ mới vừa xuất hiện, là có thể thu hút mọi ánh mắt, dù là những người chưa từng quen biết, đơn giản là do khí chất.

Một bộ trang phục trắng bay bay, theo anh ta là một phong thái cao cao tại thượng tựa thần tiên, làm cho mọi người có cảm nhận, tựa như anh ta thật sự đến từ chín tầng mây, nếu không, người thường thì loại khí thế này ở đâu ra mà có?

Bước chân của Phong Kiều rõ ràng rất chậm, lại làm cho người ta có cảm giác khoan thai, nhưng chốc lát đã đến bên, đứng sát cạnh An Mộc.

Khi đứng cạnh An Mộc, An Mộc lúc này mới phải ứng lại, không xong rồi, hai người đứng trên sân khấu nhưng lại không có một chút tình tiết nào hết!

Nhưng hiện tại nói chuyện cũng không còn kịp nữa rồi, trong lúc An Mộc đang nôn nóng, người đàn ông đối diện bỗng nhiên ra tay!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 322: Tên thật của tôi là An Mộc

Editor: Quý Quý

Không biết vì lý do gì, chỉ cần một ánh mắt của Phong Kiều, An Mộc lập tức hiểu được ý anh, vung kiếm lên phía trước.

Phong Kiều nhẹ nhàng làm chuyển hướng mũi kiếm, An Mộc liền cảm thấy khí lực này làm cả người cô cũng bị lệch theo.

Cô chao đảo, vừa đúng lúc Phong Kiều thuận thế ôm lấy thắt lưng cô!

Trong nháy mắt, hai người giáp mặt nhau thật gần!

An Mộc hơi nâng một chân lên, tay cầm bảo kiếm đưa ngang trong không trung, ngửa đầu lên.

Phong Kiều ôm eo cô cúi đầu, mái tóc dài của anh chảy xuống.

Hai người một sắc đen một sắc tím, hòa quyện vào nhau, giống như cuộc đời của bọn họ, không thể tách rời.

Cảnh này không hề xuất hiện trên phim, nhưng lại khiến người ta cảm nhận được tình cảm trong đó.

Lý Mạt Mạt, Lý Diễm cùng Đặng Vi trong phút giây này đều bị mỹ cảm mông lung cực hạn thuyết phục.

.....

Không thể nghi ngờ, Áo Ảnh Thiếu Niên được giải nhất.

Đương nhiên, bởi vì thích nên mới chơi cosplay, giải đấu hữu nghị này đệ nhất hay đệ nhị thực ra cũng không được chú trọng lắm.

Chỉ là...

Trong phòng thay quần áo, An Mộc và Phong Kiều bị bao vây bởi các đội viên Áo Ảnh Thiếu Niên.

Lý Diễm kích động đến toàn thân run rẩy, muốn nói chuyện nhưng miệng cứ giật giật, khó khăn không mở miệng được.

Trái lại Hoàng Bằng nói trước, “Cậu là Đường Hạ đúng không? Là Đường Hạ đúng không? Tôi nhớ ra rồi, hồi đó trong trường, thời điểm mà Đường Hạ đóng Đông Hoa công chúa, cậu đã xin nghỉ phép không đi học!”

Đây là suy đoán của mọi người, đột nhiên bị nói ra, nếu Lý Mạt Mạt đang không kéo tay Lý Diễm thì bộ dáng hiện tại của cô giống như sắp gào lên đến nơi.

An Mộc nhìn phản ứng của mọi người, bất đắc dĩ thở dài, hài hước nói, “Bị các bạn phát hiện rồi.”

“Aaaaaaa!” Lý Diễm hét lên chói tai, “Đường Hạ! Cậu có biết tôi thích cậu đến mức nào không? Từ khi Quỳnh Hoa xuất hiện, trong phòng tôi trên vách tường đều là ảnh của cậu! Chỉ vì muốn cosplay cậu mà hàng ngày tôi đều bắt chước cử chỉ của cậu!”

Lý Mạt Mạt nhìn bộ dáng kích động của Lý Diễm, đột nhiên cảm thấy bình tĩnh.

Nhìn xem, thời điểm mà mình biết được sự thật vừa rồi có phải là đã quá trấn định hay không?

“Được rồi.” Lý Mạt Mạt ra mặt, “Đều biết hết rồi, An Mộc là Đường Hạ, nhưng Đường Hạ cũng là An Mộc, cô ấy hiện giờ là An Mộc, bạn học của chúng ta!”

Nhưng nói xong câu đó, Lý Mạt Mạt quay đầu nhìn An Mộc, “An Mộc, cậu có biết không? Tổ thực ra chính là quản trị viên của “Đường Quà Đoàn”, khả khả!”

An Mộc.....

Lý Diễm.....

Mọi người đang cười nói thì cửa đột nhiên bị đẩy ra.

Mọi người đồng loạt quay đầu, liền nhìn thấy Đặng Vi đứng đó, nhìn An Mộc chăm chăm.

Sau đó Đặng Vi tươi cười đi lên phía trước, nói chuyện với An Mộc vô cùng ôn hòa, “Đường Hạ, rất hận hạnh được biết em, chị nghe nói em đến thành phố trung tâm là để thi vào học viện điện ảnh, chị cũng học ở đó, tính ra thì chính là học tỷ của em!”

Đặng Vi thái độ tốt như vậy, trên mặt tươi cười chân thành như vậy, làm cho Lý Mạt Mạt tròn mắt há mồm.

Nhưng An Mộc trái lại có thể hiểu được.

Chính mình là Đường Hạ, trước kia gia nhập làng giải trí, muốn tồn tại ở đó liền khẳng định nơi này không thể gây thù hằn.

Chỉ là, cô ta không biết, mình cũng là An Mộc.

An Mộc liền nghịch ngợm đưa tay ra, “Xin chào học tỷ, sau này mong chị chiều cố nhiều hơn.”

Đặng Vi cho rằng đã thành công làm quen, lập tức cười lấy lòng, “Không thành vấn đề, xin hỏi tên thật của học muội là gì? Đường Hạ chắc chỉ là nghệ danh?”

An Mộc cười hi hi, “Đúng vậy, tên thật của tôi, là An Mộc.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 323: Tên thật của cô là An Mộc?

Editor: Tuna

Một câu nói ra, toàn bộ căn phòng, lặng ngắt như tờ.

Trên mặt An Mộc vẫn treo ý cười như cũ.

Mà tươi cười trên mặt Đặng Vi, đã hoàn toàn cứng đờ, không thể tưởng tượng nhìn An Mộc, cô mắt to trừng to, kia phớt bộ dáng giật mình, tựa hồ muốn đem tròng mắt đều trừng ra tới.

Đường Hạ nói cái gì?

Cô tên thật gọi là gì?!

An Mộc???

Đặng Vi chỉ cảm thấy, trên má đột nhiên liền nóng rất thiếu lên.

Trong đầu, đột nhiên liền dần hiện ra lúc trước tân sinh nhập học, cô ta trào phúng chính mình nói:

“..... Nga, học tỷ hiện tại còn chưa có danh tiếng, đương nhiên không thể hiểu được cảm giác có fan truy đuổi rồi.....”

Ngay lúc đó cô, bị An Mộc một câu lấp kín, nhưng sau lại rồi lại ngẫm lại, cái này An Mộc dựa vào cái gì mà kiêu ngạo như vậy?

Cô không có danh tiếng, thật đúng là chưa có tiến vào cái vòng xoáy này, vậy An Mộc có sao?!

Nhưng mà hiện tại.....

An Mộc dùng sự thật, đánh thẳng vào mặt cô!

Đặng Vi chỉ cảm thấy giờ phút này, ánh mắt mọi người trong phòng, toàn bộ dừng ở trên người cô, cô hoàn toàn trở thành trò hề cho người khác!

Đám người Lý Diễm cùng Lý Mạt Mạt bên cạnh, nhìn thấy Đặng Vi vẫn luôn cao cao tại thượng, vênh mặt hất hàm sai khiến người khác, hôm nay lại đột nhiên biến thành đáng vẻ này, đều cảm thấy, thật sự là quá há giận!

Nhóm người Thiếu niên ảo ảnh giờ phút này ánh mắt nhìn An Mộc, đã hoàn toàn là sùng bái!

Phong Kiều đứng ở bên cạnh, hai tay giao nắm trước ngực, thích ý cười, cặp mắt hẹp dài hơi hơi nheo lại, nhìn An Mộc bộ dáng vẻ mặt gian tà kia, chỉ cảm thấy trái tim như là bị con kiến bò qua vậy, ngứa, hận không thể đem cô ôm sát vào trong lòng ngực, dùng tất cả che chắn cô, không cho người

khác nhìn đến bộ dáng này của cô.

Chính là anh biết, chuyện này chắc chắn không thể.

Phong Kiều nỗ lực đem chính mình đẩy lòng kia cổ rung động cấp áp chế, nhấp nhấp môi.

Trong phòng, mọi người thần thái đều khác nhau.

Cuối cùng, là Lý Mạt Mạt một tiếng cười nhạo đánh gãy trong phòng nói:

“Vi Vi học tỷ, hôm nay chúng ta còn muốn cảm tạ người, nếu không phải người ‘ không cẩn thận ’ đẩy Lý diễm một phen, chúng ta cũng sẽ không thể đưa Đường Hạ lên sân khấu, ai, Đường Hạ lên sân khấu, này đệ nhất danh quả thực là không có tri hoãn sao, người nói, liền như vậy đúng là ngược ngừng a, đúng không?”

Lời nói của Lý Mạt Mạt nói ra thật làm cho người khác có cảm giác muốn đánh đòn, làm gương mặt Đặng Vi càng hồng, cô rút cuộc phục hồi tinh thần lại, cắn môi, nhìn An Mộc:

“Đường Hạ, tuy rằng quan hệ của chính ta có chút khó xử, nhưng cô xác thực muốn tính toán chi li như vậy sao?”

An Mộc nhướn mày:

“Học tỷ, hình như chị lại nhầm lẫn rồi, cái sao chổi đến tìm thiếu niên ảo ảnh bọn em, không phải là chị sao?..”

Đặng Vi lại ghen lời, hừ lạnh một tiếng:

“Nói cho cô biết, tôi chính là người của hội học sinh, cô, cô tốt nhất không cần quá kiêu ngạo!”

Nói xong câu đó, cô ta nỗ lực ngẩng cao đầu, trực tiếp xoay người rời đi.

Nhìn thấy thân hình Đặng Vi biến mất khỏi phòng, Lý Mạt Mạt lúc này mới bộc phát ra một tiếng “Ha ha” cười to.

Đặng Vi vừa đi cửa phòng, nghe thấy tiếng cười bước chân liền khựng lại, trong ánh mắt toát ra ánh sáng âm độc, cô ta nắm chặt hai tay, khí sắc đều có chút vặn vẹo.

Đám người này, khẳng định là ở trong phòng cười nhạo mình!

Cô như thế nào có thể, liền như vậy bị bọn họ nhìn chê cười?!

Đặng Vi hít sâu một hơi, đột nhiên nghĩ tới cái gì, cầm lấy di động gọi điện thoại:

“Alo, xin hỏi là tòa soạn xxx không? Tôi đang ở quảng trường Đầu Cuồng, tôi có tin nóng hỏi cho các anh, nơi này.....”

.....

Trong phòng, An Mộc bị mọi người vây quanh, mồm năm miệng mười nói chuyện, qua ước chừng hai mươi phút, xem bọn họ còn chưa có ý tháo trang sức, Lý Mạt Mạt đành phải mở miệng:

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 324: Chạy

Editor: Quý Quý

“Được rồi, tháo trang sức ra trước đi, muốn nói chuyện gì thì tối nay chúng ta mời Đường Hạ ăn cơm, để cho cô ấy nói rõ ràng.” Lý Mạt Mạt nói xong liền nhìn An Mộc, “Cùng trường một năm mà cậu giấu kỹ quá đi!”

An Mộc ngẩng cao đầu, “Đó là do các cậu không phát hiện ra, tớ chưa bao giờ nói tớ không phải là Đường Hạ!”

“Cát! Mỗi ngày giấu đầu hở đuôi ở chỗ nào làm sao bọn tớ biết được!”

An Mộc giải thích, “Hoàn cảnh của tớ lúc đó hơi đặc biệt một chút.”

Năm đó An Mộc ở thành phố C đã gây ra một hồi phong ba lớn, Lý Mạt Mạt liền hiểu rõ nỗi niềm khó nói của cô, giờ phút này nghe cô nói vậy thì cô lập tức im bặt.

Mọi người ở đây đều đến thi thành phố C, vì thế đám người không còn xoáy vào vấn đề này nữa.

An Mộc đang muốn tháo trang sức thì có tiếng gõ cửa.

Lý Mạt Mạt sùng sốt, mở cửa phòng.

Bên ngoài là một nam sinh hót ha hót hải, nhìn thấy An Mộc thì đỏ bừng mặt, "Đường, Đường Hạ, tôi, tôi là để nói cho các bạn, nữ sinh vừa nãy bước ra khỏi đây đã gọi cho tòa soạn báo, nói bạn ở trong này, tôi muốn nhanh chóng thông báo cho các bạn, chưa gì phóng viên đã đến tận cửa rồi."

"Cái gì cơ!" Lý Mạt Mạt kêu lên, "Đặng Vi đỏ vô lại!"

An Mộc cũng nhú mảy.

Ngày đó ký ước với Ngôn Phi Thần, cô đã nói to toàn bộ đều nghe theo Ngôn Phi Thần.

Chính mình vừa rồi lên sân khấu diễn xuất, về lý thuyết, nên thông báo cho Ngôn Phi Thần một tiếng, nhưng việc gấp thì phải tùy cơ ứng biến, cô liền quên mất, nhưng nếu việc này bị lên báo chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến con đường danh vọng mà Ngôn Phi Thần đã chỉ ra cho cô.

Hơn nữa...

Được rồi, An Mộc cảm thấy chính mình là một sự phiền toái, từ ngày ký ước đến giờ cô đã gây ra bao nhiêu sự phiền toái cho Ngôn Phi Thần rồi?

Lần này lại xấu hổ rồi!

Cho nên, An Mộc lập tức nóng nảy, cô lễ phép cảm ơn nam sinh kia, sau đó nhìn Lý Mạt Mạt trấn định mở miệng, "Y phục sẽ trả lại cho cậu sau."

Ngay lập tức cô quay đầu túm chặt lấy Phong Kiều chạy về phía cửa, "Bọn tớ đi trước!"

Ngoài cửa bởi vì biết Đường Hạ ở trong này nên đã tụ tập rất nhiều người, đám người kiếng chân muốn nhìn thấy Đường Hạ ngoài đời.

Ai cũng không ngờ, cửa đột nhiên mở thì Đường Hạ lại chạy vọt ra ngoài, cô còn kéo thêm một người đàn ông, tốc độ cực nhanh, làm cho đám người không kịp cầm điện thoại với máy ảnh lên, hai người họ dần dần biến mất khỏi nơi đó!

Đám người trợn mắt há mồm nhìn theo bóng lưng An Mộc và Phong Kiều.

.....

An Mộc một tay nâng váy, một tay túm lấy Phong Kiều chạy, rốt cuộc cũng tới bãi đỗ xe.

Cô dừng lại, khom lưng, chống tay lên đầu gối, thở hồng hộc, sau đó quay đầu nhìn xem có phóng viên chạy theo hay không, mới thở hắt ra.

Giờ là tháng 9, hai người mặc đồ cổ trang đều là mấy lọn quần áo, chạy quãng đường dài như vậy cô cảm thấy quần áo đều ướt đầm mồ hôi rồi.

Lại nhìn Phong Kiều, người đàn ông này vẫn sáng láng như vậy, hơi thở đều đều, không thấy nửa phần chật vật!

An Mộc luôn tự tin sức khỏe của mình không tồi, vậy mà bây giờ...

So ra với người ta thực là tức muốn chết!

Hô hấp một lát cũng bình thường trở lại, An Mộc lúc này mới đứng thẳng lên, xoa mồ hôi trên trán, ngay lúc Phong Kiều cho rằng cô đang muốn nói gì đó, thì cô lại hỏi "Lớp trang điểm của em có phải nhòe đi rồi không? Có phải rất xấu không?"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 325: Chúng ta sẽ mãi ở bên nhau

Editor: Cà Chua.

An Mộc, lau mồ hôi trên trán, lại thấy dính đầy phấn trên tay, mới nhớ ra chuyện đáng lo lúc này.

Phong Kiều vẫn cong môi, nghe nói như thế cảm thấy thật dở khóc dở cười, cô gái nhỏ này thật kì cục.

Ánh mắt anh dừng lại ở khuôn mặt nhỏ với ngũ quan cân đối, nhìn kĩ thật kĩ, sau đó lại thấy ánh mắt mong chờ của An Mộc, mở miệng, “Ày, thật là xấu.”

A a a!

An Mộc lập tức bung kín mặt, đôi mắt hoa lên, người này ghét mà hồng đến vậy sao!

Nhưng vấn đề là....

“Anh không thể an ủi tôi một chút à?” An Mộc oán trách Phong Kiều.

Phong Kiều cười nói: “Hả, nói thật cũng bị trách sao?”

An Mộc hừ lạnh một tiếng, “Chẳng trách anh hai mươi tám tuổi vẫn mãi độc thân! Nếu tôi là người con gái khác, anh mà nói những lời này chắc phải lập tức chia tay!”

Vừa nghe thấy hai chữ chia tay, lại còn được nhấn mạnh đầy ý trêu đùa, sắc mặt Phong Kiều đột nhiên trầm xuống, “Không được nói hai chữ đó!”

An Mộc sừng sốt, ngẩng đầu đã nhìn thấy bộ dạng nghiêm túc của Phong Kiều, cô lấy lòng: “Tôi chỉ nói cho vui thôi mà...”

“Nói cho vui cũng không được.” Phong Kiều tiến lên, ôm lấy eo cô, “Nói cho tôi nghe đi, chúng ta sẽ mãi ở bên nhau.”

An Mộc khựng lại.

Ngẩng đầu, phát hiện ra anh hoàn toàn nghiêm túc.

Nhưng nói ra những lời này....

An Mộc cảm thấy thực sự có chút thẹn thùng!

Cô cúi đầu, gương mặt ửng đỏ, “Không nói!”

“Có nói không?” bàn tay to lớn của anh càng xiết chặt eo cô.

An Mộc bị anh chen ép đứng chỗ gây buồn cười, tức khắc cười ha ha lên, “Tôi nói, tôi nói!”

Phong Kiều buông lỏng người cô ra.

An Mộc ho khan một tiếng, tạm dừng một chút, há mồm, lời nói vừa đến miệng, không hiểu sao lại không nói nên lời, cô lại cười, “Cần thiết phải nói sao?”

“Không nói cũng được.”

Hả?

Sao hôm nay anh ta lại nói chuyện tốt bụng như vậy?

An Mộc nhướn mày, liền nghe được anh nói tiếp: “Tôi không ngại nếu như em dùng hành động thực tế nói cho tôi, chúng ta hợp hai làm một, vĩnh viễn không chia lìa.”

An Mộc:....

Cô biết mà!

Nhưng....chú út, tôi có thể không làm điều đó trong bộ dạng như thế này không?!

Hợp hai làm một, vĩnh viễn không chia lìa....

Bỗng nhiên cô lại nghĩ đến buổi tối hôm đó, một buổi tối thật hoang đường đối với cả ai, đến cuối cùng, hai người lại rời đi như không có chuyện gì xảy ra.

Trong nháy mắt, khuôn mặt An Mộc tức khắc đỏ lên.

“Có nói không? Nếu không nói, tôi sẽ không ngại ở ngay chỗ này....hợp hai làm một.” khóe môi Phong Kiều khẽ cong lên thành nụ cười làm cho không khí càng thêm phần tà mị, An Mộc tuyệt đối không có chút hoài nghi nào về lời nói đó.

An Mộc tức khắc kinh ngạc, “Tôi nói, tôi sẽ nói.”

Nhìn Phong Kiều, An Mộc cắn môi, sau đó mở miệng, “Phong Kiều, chúng ta sẽ mãi bên nhau.”

Lời vừa nói ra, An Mộc cảm thấy càng lúc càng không thể khống chế được khuôn mặt đỏ bừng, đẩy Phong Kiều ra, hai người hướng tới phía chiếc xe.

Ai nha nha, nói ra những lời này thật là ngại chết đi được!

Cô cúi đầu, gò má nóng rất như thiêu, nếu không phải lúc này do trang phục trên người, cô lập tức sẽ chạy đi chỗ khác!

Đáng tiếc, vừa đến gần xe của Phong Kiều, cô vừa nắm lấy chốt, chuẩn bị mở cửa, tiếp theo, cánh tay bỗng bị túm chặt, có một lực mạnh mẽ đè lên người, Phong Kiều trở mình, đem An Mộc đặt lên trên.

Anh vươn hai tay, để thân thể An Mộc kẹp giữa thân thể anh và chiếc xe.

Hơi thở phập phồng của người đàn ông tức khắc tràn ngập cánh mũi, hơi ấm của cơ thể, xuyên thấu qua lớp quần áo, truyền tới.

An Mộc cảm giác được nhiệt độ ấy, hoảng sợ, “Phong Kiều, anh làm gì vậy?!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 326: Tôi đã sớm mơ tưởng đến cơ thể em

Editor: Cà Chua.

Phong Kiều khẽ cười: “Em ngại sao?”

Một câu khẳng định.

An Mộc trả lời: “Không có!”

“Vậy tại sao lại chạy?”

An Mộc: “.....” “Tôi, tôi sợ bị phóng viên nhìn thấy.”

Cô có chút hơi hoảng loạn, tròn mắt đảo qua đảo lại, hai tay cũng cuống cuống nắm chặt.

Phong Kiều thấp giọng cười hai tiếng, khoảng cách gần như vậy, cô thậm chí có thể cảm nhận được lồng ngực phập phồng của đối phương, vì thế mặt An Mộc càng đỏ hơn.

Phong Kiều cúi đầu, tiến gần hơn đến bên tai cô: “Em biết không? Bộ dạng của em lúc này làm người khác rất muốn..... làm khó dễ em.”

An Mộc ngẩng phát đầu lên, hoảng sợ mở miệng: “Anh muốn làm gì?”

Làm khó dễ cô?

Chẳng lẽ.....ở chỗ này sao?!

Người đàn ông này không phải là muốn chơi trò “Xe rung lắc” đó chứ?!

“Em nói xem?” Phong Kiều càng cúi thấp đầu, hơi thở liên tục phả trên mặt cô.

An Mộc nuốt nước miếng, “Hả, anh, anh muốn chơi “xe hướng đông” sao?”

“Xe hướng đông?” Phong Kiều nhướn mày, nét mặt khó hiểu.

An Mộc nhân cơ hội giải thích cho đối phương hiểu: “Trên mạng hay nói rằng, giống như người con gái nhất quyết cự tuyệt những động tác của người con trai, người cho trai đó đè cô gái vào tường, hai tay đỡ trụ cơ thể cô gái, gọi là “Vách tường phía đông. Chúng ta hiện tại.....chẳng phải gọi là “xe phía đông” sao?”

An Mộc nói xong câu đó, tròn mắt loạn chuyển, tiếp tục nói: “Chú út, anh xem, năm nay anh đã hai mươi chín tuổi, nhưng những từ ngữ được dùng phổ biến trên mạng lại không biết chút nào chẳng phải quá cô hủ sao? Về sau anh phải học tập tôi nhiều hơn đây.”

Lái người đàn ông này sang chuyện khác, liệu anh ta có mất đi suy nghĩ muốn làm xằng bậy không?

Nhưng không nghĩ tới, lời này vừa nói ra, Phong Kiều lại suy tư một lát, gật đầu: “Đúng là “xe hướng đông” thì tôi không biết thật, thật là thiếu sót, nhưng hôm nay chúng ta có thể thử xem “xe lác” sẽ như thế nào.”

An Mộc:.....

“Sao thế, không phải em nói vĩnh viễn không rời xa tôi sao? Chúng ta hiện tại không phải đã tách ra rồi sao?”

An Mộc:....

Da mặt người đàn ông này sao có thể dày như vậy!

An Mộc cầu xin tha thứ: “Phong Kiều, Chú út thân mến, hiện tại, các phóng viên còn ở bên ngoài rất nhiều, bọn họ ai cũng giống như hổ đang rình mồi, hơn nữa, bãi đỗ xe cũng có cameras, chuyện kia, chúng ta về nhà rồi tính nhé.”

Phong Kiều bị thuyết phục: “Cũng có lý.”

An Mộc nhẹ nhàng thở hắt ra.

Nhưng tiếp đó, Phong Kiều đột nhiên cúi đầu, thoát cái đã bá chiếm lấy bờ môi An Mộc, đầu lưỡi nhân cơ hội tiến công.

An Mộc hơi bị động, đầu lưỡi nhỏ dùng sức chống cự, muốn bỏ đầu lưỡi của anh ta ra khỏi mình, đồng thời đôi tay đầy ngực anh ta ra, nhưng không nghĩ đến việc một bàn tay to của anh ta đột nhiên cầm lấy ót cô, nhân cơ hội ngậm lấy đầu lưỡi cô.

Lực hút này làm An Mộc cảm thấy cả đầu lưỡi và khoang miệng dần dần tê dại, trong nháy mắt cảm giác ấy đã lan khắp toàn thân.

Đến tận hai phút sau, khi An Mộc cảm thấy cơ thể giống như người bị hôn muốn ngất xỉu nhất từ trước tới nay, Phong Kiều mới buông cô ra.

Khuôn mặt nhỏ của An Mộc đỏ lựng, tròng mắt ướt át, phần nộ chi trích: “Anh, anh lừa tôi!”

Phong Kiều ha hả cười: “An Mộc, em hôm nay quá đẹp, tôi đã sớm mơ tưởng đến cơ thể em”

An Mộc:.....Được lắm, quả nhiên tên này cũng khá biết cách dùng lời ngon tiếng ngọt.

Gương mặt An Mộc lập tức lại đỏ như thiêu.

Trong lúc này....

Toàn thân An Mộc cứng đờ.

Tầm mắt của cô dừng lại ở phía sau Phong Kiều.

Ở chỗ đó có một em bé tầm sáu, bảy tuổi mặc một bộ đồ cổ trang nhìn vô cùng ngoan ngoãn đáng yêu, hai tay cô bé đặt ở trước bụng, từng bước một cẩn trọng đi tới.

An Mộc không thể tin, vừa rời mình và Phong Kiều hôn môi lại bị nhìn thấy, cảm thấy hồ thẹn vô cùng, tiếp theo nhìn thấy cô bé đi tới gần Phong Kiều, ngẩng đầu lên nhìn anh ta, gọi một tiếng: “Ba.”

Trời đất dường như sấm sét ùng ùng, An Mộc lập tức trợn mắt há mồm.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 327: Co là tiểu thiếp của Phong Kiều?

Editor: Tuna

An Mộc kinh ngạc mở to hai mắt không thể tưởng tượng được, nhìn bé gái trước mặt.

Bé gái mặc một bộ cổ trang không biết từ thời đại nào, trên đầu buộc thành hai búi tóc, mỗi bên mang hai đóa châu hoa, lớn lên cũng thật đáng yêu, chỉ là khuôn mặt nhỏ, thấp phần nghiêm túc, nhưng cổ tình này phúc bộ đáng, lại làm người càng thêm cảm thấy buồn cười, giống như là một bà cụ non.

Hơn nữa bé gái liền như vậy đứng ở nơi đó, cũng đáng vẻ hào phóng, hiển nhiên gia giáo tốt đẹp, không giống với mấy đứa bé khác.

Bất quá.....

Giờ phút này An Mộc cười không nổi.

“Phụ thân”? Đây là loại xưng hô gì a!

Cô quay đầu, nhìn về phía Phong Kiều, cũng hiếm mà thấy được vẻ kinh ngạc trên mặt anh.

Phản ứng lúc này của An Mộc không phải là hoảng hốt Phong Kiều ở bên ngoài nuôi một đứa con riêng, ngược lại là..... Cô cắn cắn môi, cảm thấy thập phần khôi hài.

Phong Kiều làm người, cô vẫn là tin tưởng, cho nên, cô mới có thể càng thêm cảm thấy đùa rất vui cùng khôi hài.

Nhưng tiếp theo giây, cô liền cười không nổi, bởi vì nữ hài thế nhưng lại nhìn về phía cô, cắn cắn môi, nửa ngày mới mở miệng:

“Di nương.”

An Mộc:.....

“Di nương” lại là cái gì đây?!!!

Vì cái gì, cô cảm thấy đại não mình có chút không thông?

Hẳn là không phải..... là điều mình đang nghĩ đi?

Biểu tình xem trò hay trên mặt Phong Kiều còn chưa có thu hồi lại, cô đã sắp bị cái bé gái này cấp làm ngốc.

Cô ngẩn người, lại ngẩn người.

Cô trong não giờ phút này phản ứng là: Di nương = tiểu thiếp.

Cái này bé gái kêu Phong Kiều phụ thân, kêu mình di nương, nói cách khác, nói cách khác..... Bé gái thế nhưng nói mình là tiểu thiếp của Phong Kiều?

..... Mẹ nó!!

Sắc mặt An Mộc lập tức xanh mét.

Nhưng cố tình, bé gái như cũ vẻ mặt nghiêm túc dạng, ngưng mi, mở miệng mở miệng:

“Phụ thân, đây là chỗ nào? Chúng tại sao lại ở chỗ này?”

An Mộc:.....

Phong Kiều:.....

Này rốt cuộc là cái gì trạng huống?

Chẳng lẽ nói..... Bọn họ đụng người xuyên không?

Ngày xưa An Mộc xem tiểu thuyết xuyên qua cũng chính là cái dạng này biểu tình.

Cô chớp chớp mắt, lại chớp chớp mắt, ngồi xồm xuống, vừa lúc cùng bé gái mặt đối mặt, cô mở miệng dò hỏi:

“Cô bé, em tên là gì?”

Bé gái ngưng mi, nhìn về phía Phong Kiều:

“Phụ thân, di nương bị bệnh sao?”

An Mộc:.....

Phong Kiều lại nhướng mày, anh thật sự là không biết nên làm thế nào với cô nhóc này nữa.

An Mộc hít sâu một hơi, tự nhủ, không nên chấp nhặt với con nít, vì thế mở miệng nói:

“Cô bé, bọn chị không phải cha mẹ của em, chị.....”

Bé gái ngửa đầu:

“Ta đương nhiên biết người không phải là mẫu thân của ta, người chỉ là một cái tiểu thiếp, sao xứng để ta kêu người một tiếng mẫu thân?”

An Mộc:..... đây là con nhà ai a, mau mau ôm về đi!

Cô đứng bật lên:

“Ê, em đủ rồi nha, hôm nay chơi cosplay đến nghiện rồi sao? Con cái nhà ai, sao lại đáng ghét như vậy.”

Bé gái trừng mắt lãnh đối, muốn phát hỏa, nhưng nhìn nhìn Phong Kiều, rốt cuộc vẫn là đem tức giận áp xuống:

“Ta không nói chuyện với người, phụ thân, chúng ta khi nào hồi phủ?”

Còn hồi phủ, bé gái này tuyệt đối là chơi nghiện đi?

An Mộc đứng ở trước mặt Phong Kiều, cùng bé gái mắt to trừng mắt nhỏ, căm tức nhìn, cuối cùng, An Mộc bại trận tới:

“Cô bé, em tên là gì, nhà ở nơi nào? Cha mẹ em là ai?”

Bé gái bấu môi, không để ý đến.

“Trả lời cô ấy.”

Phong Kiều đột nhiên mở miệng.

Bé gái dùng một chút, lúc này mới mở miệng:

“Khuê danh của ta là Hạ Thính Âm, nhà ở Kim Lăng thành, phụ thân họ Hạ, tên Tiêu, tự là Tử Hề. Mẫu thân..... Đã qua đời rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 328: Cô bé này là xuyên không đến sao?

Editor: Tuna

Cô bé lại mở miệng, vành mắt đỏ lên, cúi đầu:

“Phụ thân, rốt cuộc chúng ta đang ở đâu? Nữ nhi rất sợ hãi.”

An Mộc chỉ cảm thấy sau lưng lạnh toát.

Kim Lăng thành..... Rất đáng sợ a.....

Chẳng cô bé là.....

Bãi đỗ xe lộ ra lạnh lẽo, không có ánh sáng chiếu vào, chỉ có đỉnh đầu đèn điện chớp roẹt roẹt.

Tay chân An Mộc đột nhiên lạnh băng, lại nhìn cô bé, dưới ánh đèn, khuôn mặt cô bé trắng toát.

“A!”

An Mộc hoảng sợ kêu một tiếng, trực tiếp nhảy dựng lên, túm chặt ống tay áo của Phong Kiều:

“Quý, quý a!”

Cô bé nóng nảy: “Ta không phải quý, không tin, người sờ thử tay của ta!”

Cô bé trực tiếp mở miệng:

“Ta cũng không biết ta như thế nào lại ở chỗ này, đồ vật xung quanh đều thật xa lạ, phụ thân, nữ nhi thật sự sợ quá!”

Phong Kiều bắt đầu nhìn nữ nhân của mình bị hù dọa, con người hẹp dài nhú lại, sắc bén nhìn về phía cô bé, khẽ môi câu lên, lạnh lẽo mở miệng:

“Tôi không phải phụ thân cháu, cháu nhận sai người rồi.”

Nói xong, anh kéo ra cửa xe, muốn cho An Mộc tiến vào bên trong xe.

Cô bé thấy bộ dáng này, oa một tiếng khóc lớn lên:

“Phụ thân, đừng bỏ con, về sau con sẽ không bao giờ cãi nhau với di nương. ô ô.....”

Ách.....

Bộ dáng này, làm bước chân An Mộc dừng lại, cô cảm thấy giọng điệu của cô bé, có chút đáng thương.

Lại nhìn bộ dáng của cô bé, có thật, thật là xuyên qua không?

An Mộc luôn luôn không tin quỷ thần, nhưng có lẽ là xem nhiều tiểu thuyết thế nên thật sự cảm thấy...

Hơn nữa cách cô bé này nói chuyện, còn có hành vi cử chỉ kia.....

An Mộc nhìn về phía Phong Kiều, cảm thấy não mình không hoạt động nổi nữa.

Phong Kiều nheo nheo mắt, không để ý đến cô bé, nhìn An Mộc ý bảo lên xe.

An Mộc đối Phong Kiều phán đoán, trước nay đều là mù quáng tín nhiệm, cho nên nghĩ cũng không nghĩ trực tiếp lên xe.

Phong Kiều chuyển qua đi, đi đến ghế điều khiển thượng, khởi động xe, liền ở lúc xe muốn khởi động, cô bé đột nhiên đứng lên lập tức vọt lại đây, trực tiếp mở ra cửa ghế sau, ngồi xuống.

Tiếp theo, cô bé liền thành thành thật thật ngồi ở chỗ kia, chỉ là đôi mắt kỳ quái đánh giá chung quanh:

“Phụ thân, xe ngựa này, thật là kỳ quái. Hơn nữa, tại sao lại không có ngựa?”

Phong Kiều từ kính chiếu hậu nhìn cô bé, lạnh như băng mở miệng:

“Đi xuống.”

Cô bé nhú mày, thống khổ nhìn về phía anh:

“Phụ thân, người thật sự không cần con sao?”

Phong Kiều mỗi lần nghe được hai chữ phụ thân, liền cảm thấy gân xanh ở trán giật lên.

Anh năm nay mới hai mươi chín, làm sao có được một đứa bé bảy tuổi?!

Mắt Phong Kiều sắc bén lướt qua, cô bé tức khắc sợ tới mức phát run.

Phong Kiều ra lệnh cho An Mộc:

“Đem con bé ném xuống.”

An Mộc tuy rằng cảm thấy quyết định của Phong Kiều có chút không nhân đạo, nhưng cô bé này cũng thật là, giốn quá đà rồi, vì thế An Mộc đẩy cửa xe ra, liền phải xuống xe thời điểm, nơi xa đột nhiên sáng lên đèn flash!

Một lượng lớn phóng viên vây quanh tiến vào, “Ở nơi đó, ở nơi đó!”

An Mộc đóng mạnh cửa xe lại, không dám xuống xe.

Phong Kiều nhìn thấy tình huống cấp bách này, trực tiếp lái xe, từ một đường khác nhanh chóng quay về nhà.

Trên đường về, An Mộc nghiêng đầu nhìn cô bé kỳ quái phía sau.

Hạ Thính Âm?

Cái cô bé này, rốt cuộc là ai?

Trên dọc đường đi cô bé cũng không nói chuyện, an tĩnh giống như không tồn tại.

An Mộc cùng Phong Kiều còn ăn mặc cổ trang, cho nên không thể đi đến chỗ khác, đành phải quay về nhà.

Sau khi xuống xe, cô bé liền đẩy cửa xe, liên tục đẩy vài lần, cũng đẩy không ra, đành phải dùng ánh mắt cực kì đáng thương nhìn về phía Phong Kiều:

“Phụ thân, cửa xe mở không ra.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 329: Lần đầu chụp ảnh chung

Editor: Quỷ Quỷ

Bộ dáng này...

Đúng là khó hiểu.

An Mộc càng nhìn càng cảm thấy cô bé này đúng là xuyên không đến rồi.

Phong Kiều không hiểu, chán ghét cau mày.

Người đã đưa đến đây, cũng không thể cứ nhốt trong xe như vậy, vì thế An Mộc mở cửa xe, dẫn cô bé vào trong biệt thự.

Cô bé dọc đường luôn miệng thán phục mấy kiểu nhà cửa kỳ quái, lúc này nhìn biệt thự thì tò mò tròn mắt nhìn.

Cô bé nhìn Phong Kiều, lại nhìn An Mộc, ngoan ngoãn không nói câu nào.

Ba người đi vào trong, An Mộc và Phong Kiều muốn lên lầu tháo trang sức, bởi vì là cosplay, cho nên các phụ kiện đều rất phiền toái, phải dùng nước tẩy trang, nhìn cô bé đi sau hai người, Phong Kiều nhíu mày thật chặt.

An Mộc vội vàng nói, “Em ngồi trên ghế sofa đi, bọn chị đi thay quần áo.”

Cố bé nhìn nhìn Phong Kiều, a lên một tiếng.

An Mộc đi theo Phong Kiều lên lầu, vừa đi được hai bước liền nghe thấy tiếng thét, cúi xuống thì nhìn thấy cô bé hoảng sợ chỉ sofa, “Phụ thân, cái này bị lõm xuống.”

An Mộc.....

Phong Kiều.....

Cô bé này quả là một chút sơ hở cũng không có!

An Mộc càng tin tưởng cô bé là bị xuyên không đến.

Cô bé sống chết cũng không ngồi lên sofa, An Mộc đành phải vác ghế bàn ăn tới cho cô bé ngồi xuống rồi mới đi theo Phong Kiều lên lầu.

Hai người đi vào ngã rẽ, vẻ ngoan ngoãn trên mặt cô bé liền biến mất, cô bé khẽ cười đôi mắt to hiện lên tia giao hoạt.

Cô nhìn nhìn bốn phía, bàn tay nhỏ sờ mó khắp nơi.

Tầng 2.

An Mộc và Phong Kiều đối mặt với nhau.

“Thật sự là xuyên không?” An Mộc tò mò hỏi.

Phong Kiều nhíu mày, nhìn An Mộc bằng ánh mắt chán ghét, “Em nghĩ trên đời có loại chuyện này thật sao?”

An Mộc lập tức nói, “Đương nhiên, anh không biết tam giác quỷ Bermuda sao? Trên đời này chuyện thần bí có rất nhiều, mà gần đây còn có vụ máy bay bị mất tích....”

Nghe An Mộc nói, Phong Kiều lắc lắc đầu, ngồi trên bàn trang điểm, “Tháo trang sức.”

Phong Kiều chưa bao giờ hóa trang, cho nên chắc chắn cũng không biết tẩy trang, An Mộc cười đi tới, nhìn Phong Kiều bận đồ cổ trang thực sự là quá đẹp mắt.

Người đàn ông này hôm nay tùy hứng làm loạn nên mới như vậy, về sau mà muốn nhìn phiên bản này của anh chỉ e không có cơ hội.

An Mộc nghĩ nghĩ, lấy điện thoại, ra, “Tôi đây, chỗ này.”

An Mộc kéo Phong Kiều ra ban công, muốn chụp ảnh với anh, nhưng tay mình lại quá ngắn chỉ chụp được phần đầu của hai người, cô đẩy đẩy Phong Kiều, “Anh cầm đi, chụp cho chúng mình một tấm.”

Phong Kiều nhúm mày, khóe môi lại nhếch lên tươi cười, cảm thấy cô gái này hành động thật là ngây thơ, nhưng cũng vương tay ra.

“Tách!”

Hình ảnh hai người đã được camera lưu lại.

Đề điện thoại xuống, An Mộc tẩy trang cho Phong Kiều, sau đó để Phong Kiều đi tắm.

An Mộc thần tốc tháo trang sức cho mình xong thì lấy điện thoại chơi.

Đột nhiên nghĩ tới màn hình khóa của Phong Kiều, An Mộc chớp mắt, gửi ảnh trong điện thoại mình sang điện thoại của anh, sau đó cài ảnh của hai người cho màn hình khóa.

Hai người trên màn hình, một xinh đẹp, một phong lưu, đúng là hài hòa.

An Mộc đang cầm điện thoại cười thì nó đổ chuông, đúng lúc Phong Kiều từ phòng tắm đi ra, An Mộc đưa cho anh, Phong Kiều ý bảo An Mộc nhận cuộc gọi.

Âm thanh của Vệ Uy truyền tới, “Thiếu gia, cô bé kia tôi đã điều tra.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 330: Bé gái tự nhưng xuất hiện

Edit: Phong Nguyệt

Đã điều tra?

An Mộc cảm thấy kinh ngạc, từ khi bé gái này xuất hiện, mới bắt quá qua nửa giờ, Phong Kiều là khi nào nói sự tình cho Vệ Uy, Vệ Uy lại như thế nào nhanh chóng điều tra?

An Mộc phát giác, liền nghe được giọng nói ngắn gọn lưu loát phân phó của Phong Kiều: “Nói.”

Vệ Uy mở miệng, “Thiếu gia, bé gái gọi là Hạ Thính Âm, tuổi tầm sáu bảy tuổi tổng cộng có 189 người, nhưng các đứa trẻ đều rất tốt, mà ta lấy ảnh đứa trẻ đi điều tra, phát hiện.....”

Lời nói của Vệ Uy dừng lại, tựa hồ có điểm khó xử.

Phong Kiều nhướng mày, “Nói.”

An Mộc cũng dựng lỗ tai lên.

Vệ Uy dừng một chút, lúc này mới mở miệng, “Không phát hiện bất luận cái gì.”

Phong Kiều nghe nói như thế, con mắt hẹp dài nhúm lại.

An Mộc cũng sừng sốt, dẫn đầu mở miệng, “Cái gì kêu không phát hiện bất luận cái gì?”

Vệ Uy ho khan một tiếng, “Chính là nói, đứa trẻ đó có thân phận đặc thù, bị đặc vụ ẩn đi thân phận, hoặc là là..... Không xuất hiện trên thế giới này.”

Đặc vụ.....

Loại ý tứ này, An Mộc cảm thấy cuộc sống của mình thật là xa xôi.

Cho nên cô theo bản năng bỏ qua cái này, trực tiếp đem suy nghĩ dùng cách nói ở trên.

Không xuất hiện trên thế giới này.....

Lời này mà nói, đứa trẻ đó thật là xuyên qua mà đến?

Thật không thể tưởng tượng!

Nhưng đứa bé gái này, liền như vậy xinh xắn ngồi ở dưới lầu!

An Mộc mở to hai mắt nhìn, nhìn về phía Phong Kiều.

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng.

Một tiếng này vừa ra, Vệ Uy ở đầu dây bên kia tức khắc mở miệng, “Thiếu gia, đám người đặc thù, muốn điều tra, yêu cầu thời gian.”

Phong Kiều đương nhiên biết, nhân nhạ từ một tiếng.

Cúp điện thoại, liền nhìn thấy An Mộc ở nơi đó phát ngốc.

Phong Kiều đi qua, vừa muốn nói cái gì, liền nghe được dưới lầu phịch một tiếng vang lớn.

An Mộc hoảng sợ, vọt nhảy dựng lên liền hướng dưới lầu chạy.

Hai người vừa mới tới dưới lầu, liền nhìn thấy Hạ Thính Âm đứng ở giữa phòng khách, mà trên mặt đất một người máy tự động tới giờ đang dọn dẹp, bị ném đi, ngửa mặt xoay một vòng.

Hạ Thính Âm hoảng sợ chỉ vào cái đồ vật kia, “Cha, cha, cái thứ này bị quỷ nhập, nó thể nhưng tự mình hành động!”

An Mộc:.....

An Mộc hắc mặt đi qua, đem người máy lên, người máy tức khắc bắt đầu quét dọn trên mặt đất, cô lại nhìn về phía Hạ Thính Âm, “Cái này và tất cả đồ vật trong nhà, con đều không được đụng đến, biết không?”

Hạ Thính Âm mờ mịt gật gật đầu.

Nhìn đến bộ dáng của đứa trẻ, An Mộc càng thêm cảm thấy bé gái này, khả năng thật là người xuyên việt.

Cô thờ dài, nhìn về phía Phong Kiều, “Anh xem chúng ta bây giờ nên làm gì với đứa trẻ này đây?”

Phong Kiều nhướng mày, nửa ngày, “Đưa tới cục cảnh sát.”

Biện pháp này mặc dù có điểm không có tình người, nhưng đây cũng là biện pháp tốt nhất.

An Mộc gật đầu, tiếp theo nhìn về phía bé gái, lại thấy nó đang ním môi, cúi đầu, hiển nhiên không rõ cục cảnh sát là địa phương nào, nhưng cũng nghe hiểu muốn đem nó tiễn đi, có chút không cao hứng.

Không biết vì cái gì, thấy đứa bé không cao hứng, cảm xúc của An Mộc cũng có chút hạ xuống, đành phải mở miệng nói: “Ta thấy trong tủ lạnh có hai khối thịt bò chất lượng tốt, buổi tối hôm nay ta nướng thịt bò cho các người.”

Dứt lời, Phong Kiều nhướng mày, “Không được.”

An Mộc sững sốt, “Vì cái gì?”

Phong Kiều rũ xuống mi mắt, “Hôm nay anh không muốn ăn bò bít tết.”

An Mộc bĩu môi, “Anh như thế nào như vậy bắt bẻ a.”

Lời này rơi xuống, Hạ Thính Âm ngẩng đầu lên, vẻ mặt không thể tin tưởng nhìn An Mộc, ním chặt môi, hiển nhiên có chuyện muốn nói, nhưng là nhìn xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 331: Tôi muốn kết hôn! Tôi không cần làm tình nhân!

Editor: Cà Chua.

An Mộc liếc mắt nhìn cô bé kia một cái, lời nói làm cho mình không thể mềm lòng.

Cô tiếp tục nói chuyện với Phong Kiều, “Đêm hôm đó sẽ ăn cái gì?”

“Ăn cháo, xào hai đồ ăn đơn giản.”

An Mộc buông tay, “Tôi không làm.”

Lời nói dù là như vậy nhưng cặp mắt kia lại dò xét nhìn về phía Phong Kiều, rõ ràng muốn nói với anh ta, cô muốn cùng anh ta làm bữa tối tình yêu.

Hai người đang ở vị trí muốn ra oai, Phong Kiều nghe nói thế chỉ khẽ nhếch mép, “Tôi sẽ làm.”

An Mộc tức khắc gạt đầu, nét tươi cười lộ rõ trên khuôn mặt, hai mắt sáng ngời giống như bầu trời đầy sao sáng.

Bộ dạng hài lòng này làm cho nụ cười của Phong Kiều càng thêm bắt mắt.

Mong muốn của cô gái nhỏ này kỳ thật chỉ đơn giản như vậy.

Hạ Nghe Âm hình như muốn nói gì đó rồi lại thôi, khuôn mặt nhỏ đã nghẹn đến mức đỏ bừng.

An Mộc cuối cùng cũng không nhịn được: “Có gì muốn nói thì mau nói đi.”

Hạ Nghe Âm gạt đầu, nghiêm trang lên tiếng: “Di kếp, cô là tình nhân của ba, sao có thể nói chuyện với ba theo kiểu đó? Ba nói hướng tây, cô không thể nói hướng đông, hơn nữa.....”

Hạ Nghe Âm nhìn An Mộc đánh giá một chút.

An Mộc vì vừa tắm gội xong nên mặc một cái váy ngủ, cánh tay và cẳng chân đều lộ hết ra ngoài, đôi mắt Hạ Nghe Âm rù xuống: “Di kếp, đây không phải là Di Hồng Viện, cô ăn mặc như thế này thực sự có chút hơi hở hang. Huống hồ, quân tử xa nhà bếp, sao cô có thể để ba phải xuống bếp chứ?”

Mỗi câu Hạ Nghe Âm nói, đôi mắt An Mộc lại trợn trừng thêm một chút, đến câu cuối cùng, An Mộc thiếu chút nữa đem cả cái bàn lật lên!

Cô nhú mày mở miệng: “Hạ Nghe Âm đúng không? Nói cho cháu biết, cô không phải là di kếp của cháu!”

Hạ Nghe Âm hừ lạnh một tiếng, nghiêng đầu, vẻ mặt đầy khinh thường: “Cô và ba cháu ở cùng một chỗ, nhưng hai người đã làm đám cưới chưa?”

Trời....đương nhiên là chưa.

Hạ Nghe Âm nhìn bộ dạng của An Mộc liền biết ngay cô muốn nói gì, lại tiếp tục lên tiếng: “Vậy hai người đã làm giấy đăng ký kết hôn chưa?”

An Mộc:.....

“Người đầu là vợ lớn người sau là vợ bé, cô không để ý đến thanh danh cùng ba cháu ở cùng một chỗ, thì chính là người tình của ba cháu.”

An Mộc:.....

Cô dường như muốn cái miệng nhỏ của Hạ Nghe Âm phồng dộp lên!

Tại sao cô phải nhất thời mềm lòng, để cho Hạ Nghe Âm nhiều lời như vậy chứ!

Hơn nữa điều quan trọng nhất chính là, tại sao phải nghe câu cuối cùng của Hạ Nghe Âm mà cô không thể cãi lại?

Ô ô.....cô muốn kết hôn, cô muốn chính danh!

An Mộc thở hồng hộc, cố gắng nghe Hạ Nghe Âm nói xong câu này, không thềm để bụng, nhưng cô bé đó lại bước lên hai bước, nhú đầu mày mở miệng nói: “Cô còn đứng đó làm gì? Còn không đi nấu cháo đi?”

An Mộc:.....

Cố gắng làm cho bản thân thật rộng lượng, không thêm so đo cùng một cô gái nhỏ, An Mộc đi vọt vào trong bếp.

Vừa mới tiến vào, eo đã bị một bàn tay to kéo chặt lấy, An Mộc không chút nghĩ ngợi, thẳng người, thở phì phì mở miệng: "Tôi muốn kết hôn!"

Phong Kiều nghe nói như thế, trên môi nở nụ cười vô cùng thâm thúy: "Được."

Có cô bé nhỏ này trong nhà, không nghĩ tới việc có tác dụng như vậy.

Phong Kiều rửa hàng mi dài xuống, cùng An Mộc nấu cơm.

Trong bữa ăn, tư thế của Hạ Nghe Âm muốn phản quý phái tao nhã, cái miệng nhỏ ăn được một lúc, liền lễ phép buông đũa, nhìn An Mộc, bắn khoăn một lúc rồi lại tiếp tục lên tiếng: "Dì kìa, cô không thể ăn cơm cùng mâm với ba."

An Mộc:.....

Nhìn, phải nhìn, buông chiếc đũa xuống, An Mộc đứng lên, không để ý đến Hạ Nghe Âm, trực tiếp quay sang nói với Phong Kiều: "Tôi đi thay quần áo, lát nữa anh lái xe, chúng ta tới cục cảnh sát."

Phong Kiều gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 332: Ngất? Thật hay giả vậy?

Editor: Quý Quý

An Mộc thay quần áo rất nhanh, bây giờ ngoài trời đã tối, nhưng An Mộc vẫn đi cùng Phong Kiều đưa Hạ Thính Âm ra ngoài.

Hạ Thính Âm rất nghe lời, cũng không phản kháng, ngoan ngoan đi theo sau Phong Kiều, nhưng vừa ra đến xe thì cô bé đột nhiên trợn mắt ngã thẳng xuống đất!

Cô bé té xù quá nhanh, làm An Mộc và Phong Kiều đều không có thời gian phản ứng.

An Mộc nhìn Phong Kiều, không thể không hoài nghi, "Cô bé này có ý sao?"

Nghe thấy sẽ đến cục cảnh sát cho nên cố ý ngất đi?

Nhưng lúc này An Mộc nhìn ra gương mặt cô bé tái nhợt, hai tay nắm chặt, đôi môi tím tái.

An Mộc lập tức kinh hãi, đi tới vỗ vỗ mặt cô bé, cô bé không có phản ứng gì, cả người thì lạnh toát.

An Mộc vội vàng ôm cô bé lên, "Mau đi bệnh viện!"

.....

Hành lang bệnh viện, đèn cấp cứu rớt cuộc cũng tắt.

An Mộc đứng phắt lên.

Tuy chỉ là một cô bé vừa mới quen biết, nếu cô bé xảy ra chuyện gì chính mình cũng sẽ bất an.

Bác sĩ đi ra khỏi phòng cấp cứu, nhìn thấy Phong Kiều, thái độ thập phần cung kính, "Phong thiếu, bệnh nhân đã tỉnh, cô bé không có gì đáng ngại, chỉ là lâu ngày bị đói nên đường huyết thấp nên mới ngất đi."

An Mộc nghe vậy mới dần yên tâm.

Chỉ là Phong Kiều nhìn bộ dáng muốn nói lại thôi của bác sĩ, không khỏi nhíu mày, "Còn chuyện gì nữa?"

Bác sĩ thờ dãi, "Phong thiếu, chúng tôi hoài nghi bệnh nhân còn mắc một chứng bệnh khác, cho nên muốn làm một cuộc kiểm tra toàn thân cho cô bé, cậu xem..."

“Vậy thì làm đi.” An Mộc không đợi Phong Kiều mở miệng mà trực tiếp lên tiếng.

Cô bé này đến cùng có phải là xuyên không đến hay không lúc này cô không quan tâm đến nữa, đó là một sinh mệnh nên cô nhất định phải có trách nhiệm.

Bác sĩ gật đầu, “Được, tôi lập tức thu xếp, để bệnh nhân nằm viện trước, kiểm tra xong hẵng đưa về nhà.”

Phong Kiều rất vừa ý với sự sắp xếp này, gật gật đầu.

Hạ Thính Âm còn đang ngủ, sắp mắt đã hồng hào lên, An Mộc nhìn cô bé được đưa vào phòng bệnh VIP.

Nhìn đồng hồ thì đã là 10h tối.

Phong Kiều lái xe đưa An Mộc về nhà đi ngủ, để lại một hộ lý trông nom Hạ Thính Âm.

An Mộc đã đến trường nhập học xong, ngày mai còn nghỉ lễ khai giảng phải tham gia, vì không thể đến muộn nên ban đêm, An Mộc ra sức cầu xin Phong Kiều thật lâu anh mới không “bắt nạt” cô.

An Mộc ngủ một giấc thật ngon, hôm sau tỉnh lại, nhìn giờ rồi báo cáo với Phong Kiều lịch trình của mình trong hôm nay, “Sáng em đến trường dự khai giảng, chiều lấy thời khóa biểu, nếu không còn chuyện gì thì chiều tan học em sẽ đến bệnh viện thăm Hạ Thính Âm.”

Phong Kiều gật gật đầu, hai người dính lấy nhau liền hai ngày, hôm nay rốt cuộc cũng phải tách nhau ra rồi.

Thực ra không tách ra thì cũng không còn cách nào khác, chẳng lẽ để cho Phong Kiều đi theo mình đến trường khai giảng?

Phong Kiều lái xe đưa cô đến trường, An Mộc xuống xe rồi chạy tới quảng trường.

Dọc đường đi cũng không thấy nhiều người, những năm qua buổi khai giảng cho sinh viên mới sẽ mời đến những sinh viên đã tốt nghiệp, là những minh tinh nổi tiếng trong làng giải trí về trường để động viên sinh viên mới, cho nên các sinh viên năm 2 năm 3 đều tới tụ tập xung quanh quảng trường.

Năm học này có ba ban diễn xuất, mỗi ban có 30 sinh viên, An Mộc thuộc ban thứ nhất, chen trong đám người đi tìm ba thứ nhất, liền nghe thấy những cuộc thảo luận.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 333: Lại gặp Hứa Lộ

Editor: Tuna

Bước chân An Mộc khựng lại, không khỏi bủn rủn, không nghĩ tới lễ chiêu sinh năm nay, khách mời của trường học, lại là..... Hứa Lộ.

Bước chân An Mộc dừng lại, trong lòng có chút phiền chán.

Thế giới này hình là nhỏ như vậy, hơn nữa trong thời gian gần đây, những người có danh tiếng cũng chỉ có vài người, Hứa Lộ từ tốt nghiệp tại học viện điện ảnh kinh đô, ở giới giải trí cũng coi như là minh tinh hạng ba.

Trường học cho dù có muốn mời người nổi tiếng hơn cũng không mời được. Cho nên chuyện tốt này rơi vào đầu cô ta cũng đúng thôi.

An Mộc đang nghĩ ngợi, liền nghe được có người kêu:

“An Mộc! An Mộc?”

An Mộc sững sốt, ngẩng đầu xem, thoáng nhìn vị trí ban một, có một nam sinh cầm tờ giấy điểm danh, kêu nửa ngày không ai trả lời, nam sinh có chút bức bối:

“Ai là An Mộc a? An Mộc ở cùng phòng ngủ với ai a?”

Lời này nói ra, liền thấy có ba nữ sinh giơ tay lên.

Nam sinh dò hỏi:

“An Mộc đi đâu vậy?”

Ba nữ sinh đồng thời lắc đầu.

Nam sinh kinh ngạc:

“Các cô cùng một phòng ngủ, như thế nào sẽ không biết cô ấy ở đâu?”

Một người nữ sinh mở miệng:

“Điều lượng, từ khi bọn tôi khai giảng đến bây giờ, đừng nói là thấy cô ấy, cả cái tên cũng nhìn không được!”

Điều lượng sững sốt:

“A? thần bí như vậy sao?”

Học viên của học viện điện ảnh thật ra việc học là nhẹ nhàng nhất, rất nhiều người vì đóng phim dài hạn, đều có thể trực tiếp xin trường cho nghỉ.

Cũng có một số ngôi sao nhí, sau khi thi đậu vào trường học lại không được dạy, trực tiếp ở luôn bên ngoài.

Cho nên An Mộc còn chưa tới, liền bởi vì lời nói của Điều Lượng mà bị mọi người chú ý.

“An Mộc là ai a?”

Có người tò mò dò hỏi:

“Chẳng lẽ là cái nào ngôi sao nhí?”

“Nhưng tôi không nghe nói có ngôi sao nhí nào kêu An Mộc a!”

An Mộc ở bên cạnh yên lặng hẳn, không nghĩ tới việc mình đi trễ, lại làm bản thân trở nên nổi tiếng rồi.

An Mộc yên lặng đi lên phía trước hai bước.

Những người đến tham gia buổi lễ nhập học đều phân ra theo đội, năm hai và năm ba vây quanh thành một vòng, người của Hội học sinh đang duy trì trật tự.

An Mộc nhúc nhúc kêu lên:

“Tôi ở chỗ này.”

Dứt lời, tất cả mọi người đều nhất trí quay lại nhìn cô một cái.

Nam sinh hệ diễn xuất, tuy rằng cảm thấy lúc này An Mộc rất xinh đẹp, nhưng học viện điện ảnh không thiếu nhất chính là mỹ nữ, hơn nữa xem khuôn mặt cô cũng không giống như ngôi sao nhí nổi danh, Điều lượng nhìn không được nhú nhú này:

“An Mộc, tại sao bây giờ cô mới đến?”

Lời này rơi xuống, liền có người âm dương quái khí mở miệng:

“Có một số người, thích làm tâm điểm, làm như bản thân rất lợi hại.”

Điều lượng nghe nói như thế, quay đầu nhìn về phía trong đám người, muốn răn dạy một tiếng, liền nghe được có người mở miệng nói:

“Hào, nghi thức nhập học bắt đầu rồi.”

Điều lượng gật đầu, chỉ chỗ cho An Mộc cho cô ngồi xuống.

Đầu tiên là đại biểu học sinh mới lên phát biểu, sau đó chính là tất cả mọi người vỗ tay hoan nghênh Hứa Lộ lên đài diễn thuyết.

Hứa Lộ hôm nay mặc một bộ quần áo thực huu nhân, trang điểm thật sự tinh xảo, cả người nhìn qua xinh đẹp, lại không mất thân thiết, giống như chị gái nhà bên, ngồi ở trên đài, hơi hơi mỉm cười, liền tạo hảo cảm tốt cho những người ngồi bên dưới.

“Oa, Hứa Lộ thật là quá xinh đẹp, cậu nói xem chúng ta có thể hay không trong chốc lát tìm cô ấy để chụp ảnh chung, xin chữ ký?”

Nói lời này, là cô gái lúc này nói An Mộc, An Mộc hướng về học sinh của cô ta nhìn thoáng qua, thì ra tên là Lư Tĩnh.

Nhận thấy được An Mộc nhìn về phía chính mình, Lư Tĩnh hưng hăng trừng mắt nhìn cô liếc mắt một cái, tiếp theo lại hưng phấn nhìn về phía trên đài.

An Mộc nghe diễn thuyết nghe mơ màng sắp ngủ, nửa ngủ nửa tỉnh mơ, nghe được Lư Tĩnh kích động tiếng kêu:

“Mọi người mau xem, mau xem, Hứa Lộ đến đây a! Nga, trời a, Hứa Lộ thế nhưng tới lễ nhập học của chúng ta!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 334: Cô ta tới tìm tôi

Editor: Quỷ Quỷ

Lư Tĩnh hưng phấn đứng ngồi không yên, muốn lại gần, nhưng nghi thức khai giảng còn chưa kết thúc nên không dám, hai mắt sáng ngời nhìn Hứa Lộ.

Sau đó, cảm xúc ban nhất sôi trào.

Chỉ có An Mộc, vì vừa rồi cảm thấy buồn ngủ nên biểu cảm trên mặt mơ màng.

Cái sự mơ màng này rất nhanh lọt vào tầm mắt Lư Tĩnh.

Lư Tĩnh nhú mày, muốn nói gì đó nhưng lại kiềm chế.

Ngược lại nữ sinh ngồi bên cạnh An Mộc hưng phấn kéo tay cô, “An Mộc, chị Hứa Lộ đến kìa! Mau nhìn đi, chị ấy thật xinh đẹp!”

An Mộc nghe xong không có phản ứng gì, chỉ bĩu môi.

Nữ sinh đồng trang lứa với cô, phần lớn đều ngây thơ đáng yêu, nhưng cô từ nhỏ sống ở nhà họ Phong, đầu óc sớm đã trưởng thành, giờ phút này nhìn cảm giác cuồng nhiệt này của bọn họ thật là đơn thuần.

Về điểm này cô cũng ngưỡng mộ bọn họ lắm.

Ngây thơ đơn thuần là do từ nhỏ bọn họ có ba mẹ che chở bảo bọc, chưa từng chịu tổn thương.

Chỉ là...

Nếu là người khác, cô không ngại cùng bọn họ ra vẻ hưng phấn, để mình không bị lạc quẻ.

Nhưng đó lại là Hứa Lộ, người mà An Mộc không muốn nhìn thấy nhất!

An Mộc vẫn chưa thoát ra lời nào khó nghe, chỉ là thái độ hơi bất cần.

Nữ sinh bên cạnh lại nói, “Sao Hứa tiên bối lại tới đây? Chẳng lẽ là đến thăm chúng ta, động viên chúng ta sao?”

An Mộc nhỏ giọng vui đùa, “Có lẽ, cô ta tới tìm tôi.”

Dựa theo tính cách của Hứa Lộ, lúc này vừa hay chán áp phủ đầu mình, điều võ dương oai.

An Mộc thờ dài, chỉ là tới dự hai giảng, không ngờ mình sẽ gặp phải cái phiền toái này.

Nữ sinh bên cạnh nghe An Mộc nói vậy lập tức cả kinh, nhưng nhìn vẻ mặt cô bông đùa, khả khả cười một tiếng, “Cậu thật biết nói đùa.”

An Mộc lại thờ dài, từ chối cho ý kiến.

Cái bĩu môi cùng câu nói vừa rồi rơi cả vào tai Lư Tĩnh.

Lư Tĩnh không nhịn được nói, “An Mộc, thái độ của cậu là sao vậy? Hơn nữa, chị Hứa Lộ làm sao có thể đến đây tìm cậu chứ? Cô nên về soi gương đi để biết thế nào là trời cao đất rộng!”

Câu này lập tức thu hút sự chú ý của mọi người.

An Mộc nhú mày nhìn Lư Tĩnh, không hiểu vì sao cô gái nhỏ này lại nhìn mình không vừa mắt.

Lư Tĩnh tức giận nói, “Nghĩ mình là ai không biết? Mới khai giảng đã ra ở riêng, có nhiều tiền như vậy thì thi vào học viện điện ảnh truyền hình làm gì?”

An Mộc lập tức hiểu ra, dờ khóc dờ cười.

Có lẽ Lư Tình này điều kiện gia đình không tốt, cho nên có chút đồ kỵ.

Là do mình mới nhập học đã khác biệt nên làm cho cô phản cảm với mình.

An Mộc cảm thấy, chính mình đúng là một cá thể có sức hấp dẫn khó hiểu, đi đến bất cứ đâu cũng sẽ có người không thích cô!

Điều Lượng nghe thấy động tức lập tức thấp giọng trấn áp, “Đừng ồn nữa, Hứa tiền bối tới rồi, mọi người trật tự đi.”

Lư Tình lập tức ngậm miệng.

An Mộc lập tức nhận thấy Điều Lượng này cũng không tệ lắm.

Ánh mắt Lư Tình tha thiết nhìn Hứa Lộ, nhìn thấy cô mỉm cười đi tới.

Lư Tình kéo tay bạn học ngồi cạnh, “A, mau nhìn xem, Hứa tiền bối đang nhìn tôi!”

“A, chị ấy cười với tôi!”

“Cô ấy đang đi về phía này!”

Nhìn Lư Tình cảm thán, An Mộc lại thờ dài, quả nhiên, Hứa Lộ tới tìm cô.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 335: Chào mọi người, tôi là Đường Hạ

Editor: Cà Chua.

Lư Tình tiến lên phía trước một bước, ý cười trên mặt Hứa Lộ càng thêm chân thành.

Lư Tình mở to hai mắt, đúng lúc đang muốn nói chuyện cùng Hứa Lộ, lại nghe được Hứa Lộ ôn hòa nói ra một câu, “An Mộc!”

Lư Tình trong nháy mắt vô cùng khiếp sợ!

Hứa Lộ lão sư.....thế nhưng lại gọi An Mộc?

Lại còn gọi với thái độ ôn hòa như vậy, thái độ tươi cười thế này giống như bạn bè lâu năm mới gặp lại vậy!

Lư Tình đột nhiên quay đầu, nhìn về phía An Mộc.

An Mộc cong khỏe môi lên thành nụ cười nhạt nhẽo đầy xa cách, chậm rãi đứng lên, cũng không thể hiện như bộ dạng Hứa Lộ lúc này, chỉ nhạt nhẽo chào hỏi, “Hứa lão sư.”

Lư Tình càng thêm ngạc nhiên.

Hứa Lộ lão sư nhiệt tình với An Mộc như vậy, nhưng An Mộc sao có thể lãnh đạm với cô ấy thế kia?

Mà thực tình...

Trên mặt Hứa Lộ lão sư đang nở một nụ cười rất nhiệt tình tựa như tấm gió xuân, thậm chí cô ấy còn hạ mình, tiến lên một bước, túm chặt tay An Mộc, “Nghe Đường Cảnh nói cô học ở đây, vừa lúc tôi tiện qua đây, anh ấy nhắc tôi đến thăm cô, thế nào, cô có khỏe không?”

Những lời này làm cho gương mặt những học sinh xung quanh trong tức khắc sáng lên!

Đường Cảnh.....

Từ phim truyền hình > cho đến phía sau màn ảnh, Hứa Lộ và Đường Cảnh đã thừa nhận tình cảm.

Chỉ là hai người này trước nay đều kín đáo úp mở trước truyền thông.

Nhưng lúc này nghe Hứa Lộ nói vậy, những học sinh xung quanh tức khắc đều hưng phấn hẳn lên, nói như vậy rõ ràng là hai người này có mối quan hệ thực sự gần gũi!

Mọi người giống như đang nhìn thấy điều gì lạ lẫm, đồng loạt hướng ánh mắt về một phía.

An Mộc nhìn xuống cánh tay cô lập tức liền cảm thấy ghê tởm, lui về phía sau một bước, làm bộ gãi đầu để lấy cánh tay ra, tránh động chạm với cô ta, vẫn lãnh đạm mở miệng, “Vẫn tốt.”

Thái độ của An Mộc làm cho mọi người một lần nữa lại không tin vào mắt mình.

Bộ dạng kiêu căng của cô lúc này,,, Hơn nữa....Nghe ý tứ của Hứa Lộ, An Mộc kỳ thật là biết Đường Cảnh, cho nên mới nhận ra Hứa Lộ sao?

An Mộc với Đường Cảnh có quan hệ như thế nào?

Người đứng quanh An Mộc nhất loạt hướng ánh mắt về phía cô.

Có người chần chừ mãi mới nói một tiếng, “Cô, cô là Đường Hạ sao?”

Câu nói vừa thốt ra, mọi người trong nháy mắt chợt bừng tỉnh.

Nước da An Mộc rất đẹp, chỉ là lúc này cô đang cố tình cúi thấp đầu, lại cất mái bằng, lập tức che đi một chút nhan sắc, khi có người nói đến cái tên đó, nhóm người xung quanh cẩn thận quan sát, quả nhiên phát hiện, An Mộc thực sự là Đường Hạ!

Trong nháy mắt, mọi người lập tức chấn kinh, xôn xao bàn tán!

Tầm ảnh hưởng của phim Đông Hoa công chúa>> thực sự rất nhỏ, nhưng đối tượng hướng tới hầu như là những người trẻ tuổi, cho nên những người hơn An Mộc mười hay hai mươi tuổi đều ở trong độ tuổi đó, chắc chắn đã quan tâm đến bộ phim.

Đôi mắt ai nấy sáng lên, “An Mộc, cô chính là Đường Hạ sao? Đường Hạ chính là thần tượng của tôi!”

Nữ sinh vừa kéo An Mộc ra chỗ Hứa Lộ cũng không nhịn được thấp giọng, “Hả, cô là Đường Hạ sao? Đường Hạ?!!”

Danh khí của An Mộc không lớn, nhưng lúc này lại là tâm điểm của sự tò mò này, bởi vì cô thực sự quá xinh đẹp!

Với diện mạo này, không cần kỹ thuật diễn, chỉ cần làm cái bình hoa trong phân đoạn cũng đã làm cho cảnh đẹp ý vui.

An Mộc nhìn mọi người đang hướng đôi mắt nóng bỏng về phía mình khoe miệng cong lên cười cười.

Cô không có ý giấu giếm thân phận, nhưng cũng không ngờ chuyện này lại bại lộ nhanh như vậy, rốt cuộc thì thân làm “Danh nhân”, làm việc gì cũng không thấy tự nhiên.

Nhưng lúc này bị bọn họ nhìn thấu, An Mộc cũng không che giấu nữa, cô dừng lại một chút, lúc này mới mở miệng, “Chào mọi người, tôi là Đường Hạ.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 336: Mị Nhi là do ai thủ vai?

Editor: Cà Chua.

“A!”

“Trời ạ!”

“Cô ấy đúng là Đường Hạ!”

Hiện trường hơi xao động, tựa như có phản hơi mất kiểm soát.

Đôi mắt Lư Tinh trừng lớn, rõ ràng là vô cùng kinh ngạc.

Cô nghĩ rằng An Mộc có thể xuất thân trong một gia đình có địa vị và vô cùng giàu có, nhưng không nghĩ tới cô ấy chính là Đường Hạ sao?

Trong nháy mắt, Lư Tinh nhận ra mình vừa hiểu lầm An Mộc, sắc mặt xấu hổ đến đỏ bừng.

Cô nhìn An Mộc, muốn tiến lên nhưng lại không biết nói gì, liền lùi về phía sau một bước, im lặng.

Hứa Lộ khẽ cau mày.

Cô vốn là tiêu điểm, nhưng lập tức đã bị so sánh là không bằng.

Nhưng cô từ trước đến nay sẽ tranh vai, tiến lên một bước, nhìn An Mộc với ánh mắt giận dữ, “An Mộc”.

Chỉ một câu đó làm mọi người xung quanh trở nên yên lặng, đồng loạt nhìn vào hai cô gái chăm chăm.

Sau câu nói đó của Hứa Lộ, trong lòng mọi người lại xuất hiện suy nghĩ.

Trong Đông Hoa công chúa>> tuy rằng Đường Hạ và Tạ Nghi diễn vai phối hợp, nhưng Đường Cảnh trong đó diễn vai huynh trưởng, cùng làm cho hai người si mê, cốt truyện về sau, liền có người trên mạng lập nên phe của Đường Cảnh và Đường Hạ “Cảnh Hạ hợp” PC, các loại tiểu thuyết ngắn, phim ngắn được dựng lên rất nhiều.

Nhưng cuối cùng thì Đường Cảnh cũng không sắm vai chính, cho nên thành viên của “Cảnh Hạ hợp” rất ít, kém xa so với “Cảnh Lộ hợp”.

Nhưng cho dù vậy, người theo phe “Cảnh Lộ hợp” cũng luôn cười nhạo “Cảnh Hạ hợp”, nói bọn họ nằm mơ giữa ban ngày.

Đường Hạ suy cho cùng cũng là một người mới, sao có thể xứng đôi với Đường Cảnh?

Sau lại rộ lên tin Đường Cảnh và Hứa Lộ cùng nhau tham gia dự án phim> của đạo diễn Lý Đông Thịnh, “Cảnh Lộ hợp” dường như đã thắng tuyệt đối.

Mọi người muốn nghe xem Hứa Lộ muốn nói gì cùng An Mộc, không nghĩ.....

Bộ dạng hỗn độn vừa rồi liền khiến cho người duy trì trật tự Hội Học Sinh chú ý, trên người mang theo hai chiếc huy chương của hội học sinh lúc này đi tới, quả mắng: “Chú ý trật tự nơi công cộng!”

Nghe nói như thế, An Mộc quay đầu, liền nhìn thấy Đặng Vi.

Đặng Vi thấy cô, nghĩ ngay đến cosplay đã không vừa mắt với mình, không nhận được cong môi, trào phúng nói: “Hóa ra là cô, thật là đi đến nơi nào cũng mang đến hai chữ “Phiền toái!”

Lời vừa thốt ra, xung quanh liền yên tĩnh trong giây lát.

Kỳ thật bất luận ở nơi nào, mình tinh và người tài luôn là tâm điểm của mọi sự chú ý.

Ngay cả Diêu Lượng vừa rồi cảm thấy An Mộc đến trễ cũng không có hứng, mà sau đó khi biết cô là Đường Hạ thì biểu cảm không vui liền lập tức biến mất.

Giờ phút này mọi người trong lớp chỉ sợ đều cảm thấy An Mộc là một cao nhân không dễ bắt nạt.

Nhưng không hề nghĩ tới người trong hội học sinh lại vừa cao giọng chỉ trích An Mộc!

Diêu Lượng xoa mồ hôi trên trán, không nhận được tiến lên, nhắc nhở đối phương: “Chị Học, cô ấy là Đường Hạ....”

Đặng Vi nghe vậy cong môi cười lạnh: “Đường Hạ thì đã sao? Đường Hạ thì có gì đặc biệt hơn người? Nếu đã thi đỗ học viện điện ảnh thì phải tuân thủ qui tắc của trường!”

Nói tới đây lại bĩu môi: “Có một số người, đừng tưởng rằng mình vừa mới nổi danh ở một bộ phim truyền hình đã tự cho bản thân có tầm ảnh hưởng lớn, thành người nổi tiếng rồi, đầu năm nay quay một bộ phim truyền hình sau đó hãy mai danh ẩn tích đi! Đông Hoa công chúa>> có phải là bộ phim ra mắt từ hè năm ngoái không? Đến giờ đã được một năm rồi, không biết Đường Hạ cô tiếp theo sẽ tiếp tục tham gia vai diễn nào đây?”

Một câu thì có mười phần là ý vị khiêu khích.

Đặng Vi nói tới đây, đắc ý liếc nhìn An Mộc, tiếp theo chuyển ánh mắt qua Hứa Lộ, mắt đang sáng lên: “Chị Học à, tôi nghe nói cô tôi nghe nói chị và Đường lão sư sẽ tiếp tục tham gia dự án phim> của đạo diễn Lý Đông Thịnh sao? Thật sự chúc mừng! Có thể được Lý đạo diễn ngắm trúng, tuyệt đối đó là do thực lực của chị Học! Không giống người nào đó, quay một bộ phim truyền hình chưa đầy một năm, thế nhưng đã dám đứng trước mặt tiền bối bắt nạt!”

Tiếp theo lại trưng ra bộ dạng kì quái: “Chị Học, trong >, Mị Nhi do ai thủ vai thế?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 337: Cưỡi ngựa cũng đuổi không kịp

Editor: Tuna

Thời chút Đặng Vi đến, cũng đã biết rõ tình huống hiện tại.

Xa xa mà nhìn thấy Hứa Lộ cùng An Mộc nói gì đó, nhưng là An Mộc vẻ mặt lạnh nhạt bộ dáng. Bản lĩnh xem mặt đoán ý Đặng Vi cô có, lập tức liền kết luận, quan hệ giữa hai người đó không ổn.

Vốn dĩ lần trước đắc tội An Mộc, Đặng Vi còn có chút sợ, rốt cuộc Đường Hạ đã là người trong showbiz, nhưng cô ta cái gì đều không phải.

Nhưng hiện tại.....

Còn có người mạnh hơn chắn ở phía trước cơ mà!

Đặng Vi lập tức như được uống máu gà, tinh thần dâng cao.

Đầu tiên là đem An Mộc bẹp không đứng tí nào, tiếp theo lại nâng Hứa Lộ lên cao.

Chỉ đóng một vai Mị nhi nho nhỏ sao?

Đôi mắt Hứa Lộ trầm xuống, liếc An Mộc một cái, lại thấy cô mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, không có ý định nói gì.

Hứa Lộ khước môi câu lên:

“Cái này, đoàn phim yêu cầu bảo mật.”

Đặng Vi gật gật đầu, cũng không truy cứu, tiếp tục vuốt mông ngựa.

“..... Học tỷ, nghe nói chị đóng vai nữ phụ số 2, thật là quá ghê gớm! Còn có hai tháng chính là lễ trao giải Bách Hoa diễn ra rồi, đạo diễn Lý Đồng Thịnh khẳng định có thể đoạt giải! Đến lúc đó nữ vai phụ tốt nhất, nhất định là chị!”

Đặng Vi đối giới giải trí thực hiểu biết, Hứa Lộ hiện tại là nhân vật được FAE nâng đỡ, trước không nói kỹ thuật diễn thế nào, cái giải thưởng này, khẳng định sẽ rơi xuống người cô ấy, cho nên Đặng Vi mới có thể như thế vuốt mông ngựa.

Hứa Lộ nghe nói như thế, một người giỏi nhẫn nhịn như cô ta, khước môi cũng nhẫn không được câu lên.

Vốn dĩ cho rằng An Mộc leo lên giường Phong tổng, giải nữ phụ tốt nhất của cô sẽ không còn nữa, nhưng không nghĩ tới Phong tổng thế nhưng vứt bỏ An Mộc!

Hơn nữa khoảng thời gian trước, Phong tổng mới cùng Lưu Từ Kỳ nháo ra tai tiếng, Lưu Từ Kỳ tuy rằng không xinh đẹp bằng An Mộc, nhưng Lưu Từ Kỳ là lão nghệ nhân a, hưởng hồ Lưu Từ Kỳ địa vị, có thể còn cao hơn cả cô.

Hứa Lộ không khỏi thập phần cao hứng, cô khách khí mở miệng:

“Làm gì có.”

Sau đó lại đem đề tài chuyển dời đến trên người An Mộc:

“Chúng tôi nói chuyện ảnh hưởng đến trật tự mọi người? Thực xin lỗi, tôi không biết sẽ như vậy.”

Đặng Vi lập tức xua tay:

“Học tỷ chị ôn nhu thiện lương như vậy, sao có thể sẽ ảnh hưởng trật tự? người làm ảnh hưởng thật ra là một người khác cơ.”

Nói tới đây, Đặng Vi lại nhìn về phía An Mộc:

“An Mộc, cho dù cô là Đường Hạ, cô cũng nên tôn trọng học tỷ. Đầu tiên, ở trong trường học, chị ấy tốt nghiệp sớm hơn chúng ta, tiếp theo, ở giới giải trí, chị ấy cũng là người tiền bối, chính là cô trước mặt nói chuyện, sao lại có thể như vậy không có lễ phép? Đừng tưởng rằng bản thân quay một bộ phim truyền hình thì liền ghê gớm, thành tựu hiện giờ của Hứa học tỷ, cô chính là thúc ngựa cũng không đuổi kịp!”

Một câu rơi xuống, hiện trường toàn tĩnh.

An Mộc neho neho mắt, nhìn trước mặt Đặng Vi, không biết vì cái gì đột nhiên liền liền tưởng tới chó điên.

Lúc cô ta giáo huấn mình, còn có vài phần sinh khí, mà khi nghe được câu nói cuối cùng kia, cô xém chút là cười ra tiếng.

Thành tựu hiện tại của Hứa Lộ là cái gì?

Hứa Lộ từ khi vào nghề, một là quay phim truyền hình hai là quay phim thương mại, kiểu làm việc với đạo diễn Lý Đông Thịnh trong ‘Chìm nổi’ vẫn là lần đầu tiên thôi!

An Mộc cười lạnh một tiếng, không để ý đến lời châm chọc mỉa mai của cô ta, chỉ là rất là cảm thấy hứng thú nhìn về phía Hứa Lộ.

Đoàn phim《chìm nổi》, Lý đông thịnh đạo diễn làm người tương đối khiêm tốn, không thích tuyên truyền rầm rộ trước khi ra phim, cho nên 《chìm nổi》 đến bây giờ liên quay chụp diễn viên biểu, đều không có công bố ra bên ngoài.

Mà lúc trước cô cùng Dung Trạch bị chụp lên khi ăn cơm chung bị Phong Kiều dùng thủ đoạn, đem tai tiếng kia xuống, cho nên việc Đường hạ đóng vai Mị nhi còn chưa có ai biết đâu!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 338: Thính Âm, An Mộc thế nào?

Editor: Tuna

Chỉ có Hứa Lộ cùng Đường Cảnh bị FAE đẩy ra làm thành một đôi tình lữ, hơn nữa hai người đều xuất thân từ phim truyền hình, lúc này đây được Lý Đông Thịnh lựa chọn, FAE mới cùng Lý đạo diễn thương lượng sau, đối với bên ngoài thả ra một ít tin tức, nói là hai người họ tham dự chế tác《chìm nổi》.

Giờ phút này, Đặng Vi như thế giữ gìn Hứa Lộ, nhưng một lần lại một lần coi mình không ra gì, cũng không biết, nếu cô ta biết được, mình giành vai Mị nhi từ tay Hứa Lộ thì biểu cảm sẽ thế nào nhỉ?

An Mộc nhìn về phía Hứa Lộ, lại thấy trong ánh mắt cô ta hiện lên một tia xấu hổ, nhưng chợt liền đem tia xấu hổ kia che xuống, lại không mở miệng ngăn cản.

An Mộc cười lạnh một chút, loại chuyện ra oai này cô nhìn còn ít sao, trực tiếp nhìn về phía Hứa Lộ:

“Không biết hứa lão sư tới tìm tôi còn có chuyện gì sao? Nếu không còn gì nữa, xin tránh đường cho. Đặng học tỷ nói đúng, hiện tại là nghi thức nhập học của tân sinh viên, hiệu trưởng còn đang nói chuyện, chị sẽ làm ảnh hưởng đến tôi đó.”

Lời nói vô tình lạnh nhạt này vừa xuấ ra làm học sinh chung quanh tức khắc hít hà một hơi!

Hứa Lộ càng là cảm giác được trên mặt có chút khó coi, cô ta kinh ngạc nhìn An Mộc.

Nữ nhân này, là thật sự một chút cũng không thêm để ý hình tượng công chúng của mình à.

Hứa Lộ nghĩ đến chính mình vì để lưu lại cái ấn tượng tốt trong lòng công chúng, thời điểm bên ngoài không chỉ có khống chế chính mình cảm xúc, còn phải thời khắc vẫn duy trì mỉm cười, trong lòng ghen ghét sự kiêu ngạo của An Mộc, lập tức ra về sao nào cũng được mở miệng:

“Cũng không có việc gì, chính là lần trước Đường Cảnh chọc tôi, chị tới thay anh ấy nói lời xin lỗi.”

An Mộc mặt mày nhẵn lại.

Cái cô Hứa Lộ này!

Lời này nói ra, làm cho mọi người cảm thấy cô ấy cùng Đường Cảnh quan hệ rất thân thiết! Cô ta luôn mềm Đường Cảnh thế nào, Đường Cảnh thế nào, thật đúng là cho rằng chính mình thích Đường Cảnh sao?

Cô ta đem Đường Cảnh coi như báu vật, nhưng mà Đường Cảnh đối với chính mình mà nói, chỉ là một người anh họ không hơn không kém!

An Mộc quay đầu:

“Tôi đã biết.”

Lời này nói ra vừa đúng lúc nghi thức khai giảng kết thúc, dưới đài vang lên tiếng vỗ tay vang dội, bên ngoài, người đại diện của Hứa Lộ cũng một đường

lại đây, hộ tống Hứa Lộ rời đi.

Những sinh viên năm ba vẫn nhìn chăm chăm An Mộc, Điều lượng ho khan một tiếng:

“Hôm nay là ngày đầu tiên khai giảng, hay là tối nay chúng ta tổ chức liên hoan đi?”

Lời này nói ra, mọi người đều đồng ý.

An Mộc nhìn Điều lượng ngượng ngùng cười cười:

“Ngại quá, nhà tôi còn có hút việc gấp, như vậy đi, chờ đến khi tôi rảnh sẽ mời mọi người ăn cơm, hôm nay phải vắng mặt rồi.”

Mọi người còn muốn thừa cơ hội này cùng An Mộc tiếp xúc nhiều hơn a, nhưng người ta nói như vậy, mọi người cũng không dám nói cái gì, chỉ có thể gật đầu.

Nghi thức khai giảng buổi sáng, buổi chiều đã phát ra chương trình học, nhận biest trường khoa, đến khoảng 5 giờ liền không còn việc gì nữa, An Mộc kêu xe, đi đến bệnh viện.

Bên trong phòng VIP của bệnh viện.

Hạ Thính Âm đang mặc đồ bệnh nhân, nằm ở trên giường, khuôn mặt nhỏ tái nhợt, nhắm chặt con mắt, tựa hồ đang ngủ, nhưng sau khi hộ sĩ đo nhiệt độ cho cô bé xong, đôi mắt to lập tức liền mở.

Đôi mắt của cô bé rất đẹp, rất to, trắng đen rõ ràng, đôi mắt vừa mở ra, lặng lẽ nghe tiếng động bên ngoài, thấy không có người chú ý tới cô, lúc này mới ngời dậy, cầm lấy máy bàn của bệnh viện gọi đến một dây số.

Vang hai tiếng, đối phương liền trả lời.

Hạ Thính Âm thanh âm mềm mềm mại mại:

“A lô.”

Đối diện vang lên một đạo kiều gòn thanh âm:

“Thính Âm, An Mộc thế nào?”

Hạ Thính Âm nghe nói như thế, dừng một chút, cắn cắn môi, trên khuôn mặt nhỏ lộ ra một tia mê mang cùng rồi rầm biểu tình, một lát sau mới mở miệng:

“Ừm~ cảm thấy, cô ấy khá tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 339: Thân phận của Hạ Thính Âm

Editor: Quý Quý

Người bên kia cắt ngang, “Em đừng để về bề ngoài của cô ta đánh lừa, ngày đó khi em còn chưa ra đời, cô ta đã gọi điện tới muốn cướp mẹ của chúng ta. Mà em chẳng đã nhìn thấy cô ta ở C thị còn gì? Hừ, hủy hoại cả nhà mà đã nuôi nấng cô ta từ nhỏ đến lớn, người này thực sự là quá độc ác rồi.”

Hạ Thính Âm nghe tới đó, trong đôi mắt to hiện lên chút mê mang.

Chẳng lẽ An Mộc hoàn toàn đóng kịch? Cho nên cô mới không phát hiện ra sơ hở?

Hạ Thính Âm dừng lại một chút, “Chị, ba mẹ tìm em à?”

“Không có, bọn họ nói có khi em đến nhà bạn học chơi rồi.”

Gương mặt Hạ Thính Âm tối sầm.

“Alo, Phí Thính Âm, sao em không nói gì thế?”

Phí Thính Âm bấu môi, “Em đã nói với bọn họ em muốn theo họ Hạ, em muốn cùng họ với mẹ.”

“Cái này tuyệt đối không nói với bọn họ, ngộ nhờ thân phận của em bị nghi ngờ thì sao? Đúng rồi, ngày đó người đàn ông cosplay cùng An Mộc là ai? Có đẹp trai không?”

Phí Thính Âm ngập ngừng, “Em không biết tên người đó là gì, nhưng chị, người đó trông rất quen, em cảm thấy hình như đã gặp ở đâu rồi, và lại em thích anh ấy, không cho chị cướp đi!”

“Được rồi, dù có thế nào em cũng phải tìm cách ở bên bọn họ, còn nữa, em có nói như đã được dặn không, nói mình là con gái của An Mộc?”

Phí Thính Âm bấu môi, “Còn lâu em mới gọi cô ta là mẹ, cơ mà em nói em là con gái của bạn trai cô ta.”

Nói tới đây, Phí Thính Âm mỉm cười bồn chồn, “Hơn nữa, em còn gọi cô ta là dì ghê.”

“Hahahahaha!” Người đối diện cười sảng khoái, “An Mộc kia khẳng định tức muốn lệch mũi! Em thật giỏi! Vậy cứ cố gắng trụ lại, khi nào ba mẹ nhớ em thì hãy trở về!”

Phí Thính Âm trên mặt hiện lên sự cô đơn, “Chị, em nhớ ba nhớ mẹ, em muốn về nhà...”

“Ngoan, nghe lời, em nhất định phải kiên trì!” Người đối diện ngon ngọt nói, “Em nghĩ xem, mẹ không thích cô ta như vậy, em lại ở bên cô ta thì mẹ mới không tìm thấy em, đợi mẹ lo lắng rồi chị sẽ liên lạc lại với em, em về nhà rồi mẹ sẽ không bỏ bê em nữa.”

Hạ Thính Âm vẫn muốn nói thêm gì đó nhưng ngoài cửa có tiếng bước chân, lập tức nói, “Chị, có người đến, em cúp máy đây.”

*

Lúc An Mộc đến cửa phòng bệnh thì điện thoại đổ chuông.

Là Phong Kiều gọi, gương mặt nhỏ nhắn của cô nở nụ cười tươi sáng như hoa thược dược, khiến hộ lý và bác sĩ ngoài hành lang không khỏi ngỡ ngàng.

“A lô?” Giọng cô nhu mì hiền hòa, làm anh nghe thấy mà ngừng thở.

“Em đang ở đâu?” Giọng nam trầm quen thuộc của cô vang lên.

An Mộc điềm đạm trả lời, “Bệnh viện, anh đến đón em à?”

“Được, 5 phút nữa anh đến.”

Cúp điện thoại, Phong Kiều vốn đang trên đường đến học viện diễn ảnh và truyền hình liền quay đầu xe đi đến bệnh viện.

An Mộc nghĩ đến việc sắp được nhìn thấy Phong Kiều, tâm tình trở nên vui vẻ trở lại.

Trong phòng bệnh Hạ Thính Âm còn đang ngủ, An Mộc liền ngồi bên cạnh dạo weibo, một lúc sau thì điện thoại đổ chuông.

Là Ngôn Phi Thần, lập tức nhẹ nhàng đứng lên ra ngoài nghe điện thoại, “Ngôn tiền bối, có chuyện gì vậy?”

“Đường Hạ, đoàn làm phim ‘Chìm nổi’ sẽ họp báo vào chủ nhật, địa điểm chính là trường cô, đạo diễn Lý muốn cô tới tham dự, để chính thức giới thiệu cô với truyền thông.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 340: Sẽ cho cô đề danh giải thưởng Bách Hoa

Edit: Phong Nguyệt

Địa điểm ở trường học của bọn họ?

An Mộc nghĩ đến hôm nay Đặng Vi bị giáng chức, đột nhiên cảm thấy..... Đây chẳng lẽ là an bài của vận mệnh trời cao?

An Mộc sáng khoái đồng ý.

Ngôn Phi Thần lần nữa mở miệng, “Lát nữa có cuộc họp báo, cô sẽ chính thức tiến vào giới nghệ sĩ, yêu cầu cô cần có một người trợ lý cố định vì cô xử lý việc vặt.”

Nghe lời này..... An Mộc đã hiểu.

Như là đã quyết định công việc cho cô, đều chỉ cần nói cho tiểu trợ lý đến là được rồi, Ngôn Phi Thần bận rộn như vậy, sao có thể vì cô mà an bài loại sự tình này?

Gương mặt của An Mộc lập tức đỏ.

Cô vẫn luôn không có tìm một người trợ lý cố định, là bởi vì, gần nhất, có trợ lý, hành vi cử chỉ của mình bị hạn chế, thứ hai..... Tốt đi, cô đã quen việc không có tiền và không có thời gian, hiện tại cô lấy tiền riêng ra mướn một người tiểu trợ lý, cô tổng cảm thấy không cần thiết.

An Mộc ngượng ngùng cười, thưa dạ mở miệng, “Tốt, Ngôn lão sư ta đã biết.”

“Ừ, còn có quan hệ với người giúp đỡ cô trong tương lai, ta sẽ nói Lễ Kỳ thông báo cho cô, hiện tại cô còn đi học, không thích hợp quay phim nhiều sẽ ảnh hưởng tới việc học, nhưng cũng không thể đánh gãy hết được, nếu không nhân khí sẽ giảm xuống, cho nên mấy năm nay, cô phải làm cho tốt sẽ rất khổ rất mệt cô nên chuẩn bị tâm lý.”

Về mặt của An Mộc căng thẳng, nghiêm túc mở miệng, như là học sinh tiểu học tuyên thệ mà mở miệng: “Ngôn lão sư, ta không sợ khổ không sợ mệt.”

Ngôn Phi Thần:.....

Ngôn Phi Thần ngồi ở trong văn phòng, nghe nói như thế, trước mắt hiện ra lời nói của An Mộc, cặp mắt kia lộ ra kiên nghị.

Cái con bé này, luôn làm cho người ta có cảm giác, b

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 341: Người duy nhất có thể ảnh hưởng đến Phong Kiêu

Editor: Cà Chua.

Đương nhiên tất cả công lao đều qui về phía Ngôn Phi Thần, cho nên An Mộc thực sự chân thành nói lời cảm ơn: “Ngôn lão sư, cảm ơn anh!”

Gác điện thoại, hai mắt An Mộc sáng lấp lánh, hưng phấn đi tới đi lui ở hành lang, nhưng mãi vẫn không giảm đi được cảm giác hưng phấn trong cô lúc này.

Phong Kiêu ở bãi đỗ xe Đình Hảo, vừa mới tới, di động liền kêu vang, anh liếc mắt nhìn hàng số điện thoại, cười nhẹ, trong ánh mắt có chút âm trầm.

Nghe máy, phía đối diện là giọng nói của Lăng Hi: “Lão đại, chúng tôi trên đường đi đã nhận được lời uy hiếp của Mafia, tôi đã liên hệ với người của bọn họ, có vẻ muốn chúng ta giao phí qua đường.”

Con mắt hẹp dài của Phong Kiêu nhú lại, lộ ra tia sáng sắc bén: “Phí qua đường?”

Lăng Hi đối diện nghe thấy giọng nói gần xuống, tức khắc sợ tới mức nói không thành tiếng, rất lâu sau mới cẩn thận mở miệng: “Lão đại, anh nói.....phải làm sao bây giờ?”

Khóe môi Phong Kiêu mím chặt lại, quanh thân tỏa ra một luồng khí huyết ấm nóng.

Anh ta đi đến cửa thang máy, người đứng chờ ở cửa thang máy thấy anh ta, liền cảm thấy đến thở cũng không dám thở nhanh.

Thang máy đến nơi, Phong Kiêu tiến vào, người bên cạnh do dự một lúc cuối cùng cũng vào theo.

Nhưng đôi mắt hình viên đạn của Phong Kiêu vừa nhìn qua, người kia trong nháy mắt toàn thân giật nảy lên, nhanh chóng lùi về phía sau một bước.

Vì thế....thang máy VIP của bệnh viện liền trở thành thang máy riêng của anh ta.

Đối diện, Lăng Hi đợi mãi cũng không nghe thấy động tĩnh gì.

Phản ứng của Phong Kiêu tựa như còn ôn nhu hơn ngày thường, chỉ là trong ánh mắt kia lại lộ ra đằng đằng sát khí.

Phong Kiêu giọng nói lạnh lùng sắc bén, tựa kim loại xẹt qua mặt đất mát lạnh: “Tìm được căn cứ lớn nhất của bọn họ, liên hệ với cảnh sát để bảo vệ. Sau đó truyền tin này cho bộ phận chuyển tiền, chúng ta sẽ nộp phí qua đường.”

Anh ta nói tới đây, môi nhấp nhấp, hiển nhiên không quá cao hứng, bồi thêm một câu: "Nếu cảm thấy còn chưa đủ, nói với bọn họ, chúng ta không ngại đưa thêm."

Lăng Hi dù rất mất bình tĩnh cũng cố không để lộ hơi thở hỗn hển, nhưng vẫn còn muốn nói vài lời: "Lão đại, chúng ta và Bồ Nữu Á trước giờ luôn luôn nước sông không phạm nước giếng, biện pháp này có phải quá ôn hòa hay không? Chúng ta..."

"Sao?"

Một tờ đơn giản nhưng lại làm Lăng Hi cảm thấy mặc dù qua đi động nhưng cũng cảm nhận được hơi thở lạnh lẽo của người đối diện, tiếp theo, anh ta lập tức kiên quyết mở miệng: "Rõ rồi!"

"Cứ vậy đi!"

Thang máy đã đến nơi.

Phong Kiều cảm di động đi ra, mới ra đến tầng trệt của thang máy VIP, một thân hình vội vã đã lao tới phía anh.

Phong Kiều mặt không biến sắc, ngón tay khẽ nhúc nhích, chau mày, thả lỏng thân thể, thân hình kia như nhào thật mạnh vào lồng ngực anh.

Tiếp theo, anh cảm giác eo mình bị An Mộc ôm chặt, cúi đầu, liền nhìn thấy đôi mắt hưng phấn của cô, trong sáng như một bầu trời sao.

Trên môi cô không giấu nổi nụ cười, thấy anh cúi đầu, liền dụi đầu vào ngực anh, cọ cọ, thấp giọng lên tiếng: "Chú út..."

Dường như muốn đem niềm hưng phấn đó tạo thành cảm giác rung động cho người đối diện, làm cho tâm trạng Phong Kiều trong nháy mắt từ lạnh lẽo chuyển sang ấm áp.

Tiểu nha đầu này có chuyện gì thế nhỉ?

Cả người cô chuyển động nhảy nhót giống như một chú bướm nhỏ.

Khóe môi cong lên lạnh lẽo, không tự giác nhu hòa, khóe mắt, đuôi mày đều mang theo ý cười.

Phong Kiều xoa đầu An Mộc, làn tóc mềm mại, nhưng lại có tiếng chuông điện thoại vang lên từ trong túi áo anh, làm mất đi không gian tình tứ của hai người.

"Lão đại à?" trong di động truyền tới giọng nói của Lăng Hi.

Phong Kiều phục hồi tinh thần, nhìn An Mộc cười cười, An Mộc đỏ mặt buông eo anh ra, Phong Kiều hướng sang bên cạnh, bước hai bước đã ra tới gần sát cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 342: Tình trạng của bệnh nhân.....không tốt lắm

Editor: Quỳ Quỳ

"Như thế nào?"

"Cho nổ căn cứ nào ạ? Căn cứ lớn nhất của bọn họ chính là tổng bộ, nếu cho nổ tổng bộ, chỉ e hai phái chúng ta phải kết thù!"

Phong Kiều giãn mày "Ừm, đúng là có chút quá phận, vậy thì thử biện pháp ôn hòa đi. Cậu đi tìm lão đại của bọn họ nói chuyện, về sau nếu bọn họ muốn đi qua địa bàn của chúng ta thì chúng ta cũng sẽ mở đường."

Lăng Hi sững sờ, "Dạ?"

Lão đại.....không phải bị ma nhập rồi chứ?

Biện pháp ôn hòa, là chuyện mà lão đại làm được sao?

Trong từ điển của anh, chỉ e chưa từng có từ khuất phục, càng không có đàm phán, chỉ có thuận ta thì sống nghịch ta thì chết!

Lăng Hi nuốt nước miếng, cúi đầu nhìn điện thoại, đúng là số của lão đại không sai, giọng nói cũng thực sự là của lão đại, không sai!

Lăng Hi khóc không ra nước mắt, rốt cuộc chuyện gì đang diễn ra vậy trời??

Phong Kiều liền kết thúc, “Cứ làm như vậy đi.” rồi cúp máy.

Quay lại thì thấy An Mộc vẫn chăm chú nhìn mình, trong mắt có chút lo lắng.

Trái tim lạng băng không hiểu sao giờ như tan ra.

Giết chóc quá nhiều đúng là không tốt, xử lý ôn hòa một chút, có lẽ về sau ông trời sẽ niệm tình mình cứu một mạng người hơn xây bảy tòa tháp mà phủ hộ cho cô nhóc này cả đời bình an.

An Mộc nhận ra vừa nãy thật sự rất vui cho nên anh vừa bước ra khỏi thang máy liền bay đến lao vào lòng anh.

Đang muốn làm nũng, ngẩng đầu lên liền nhìn thấy vẻ mặt lạnh lùng sắc bén lập tức được thay thế bởi sự ấm áp.

Anh khiến cô hoa mắt, cứ đinh ninh là mình nhìn nhầm.

Nhưng lúc anh nghe điện thoại, trông lại đờ đẫn sát khí!

Nhớ đến việc anh từng tàng trữ súng ống, bên người lúc nào cũng có vệ sĩ, An Mộc không khỏi bồn chồn.

KHông phải Phong Kiều định làm chuyện nguy hiểm gì chứ?

An Mộc nuốt nước miếng, bao nhiêu vui vẻ mới rồi giờ biến mất sạch, lo lắng cho sự an nguy của anh.

Phong Kiều cúp điện thoại rồi quay lại đây.

An Mộc ngửa đầu nhìn anh.

An Mộc khá cao, nhưng Phong Kiều vẫn cao hơn cô một cái đầu, thân hình đơn bạc hao gầy của anh lại là một ngọn núi nhỏ trầm ổn yên bình của cô.

Điều mà An Mộc lo lắng bỗng nhiên bị nén xuống.

Dù anh có làm gì, chính mình vẫn ở bên anh cơ mà.

Nghĩ đến đây cô vứt hết đồng sầu lo ra sau đầu, cười rộ lên, “Chúng ta cùng vào thăm Hạ Thính Âm thôi.”

Phong Kiều quan sát diễn biến cảm xúc trên mặt cô, cảm thấy buồn cười, rồi nắm tay cô cùng đi vào phòng bệnh.

Trong phòng bệnh, Hạ Thính Âm nằm ngủ trên giường, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

An Mộc không khỏi lo lắng, “Chú, anh nói xem đứa nhỏ này...không phải có bệnh gì nặng chứ?”

Phong Kiều nhíu mày.

An Mộc chỉ có những lúc cực kỳ hưng phấn, hoặc cực kỳ bất an thì mới gọi anh là chú, bây giờ cô đang vô cùng lo lắng cho đứa bé này sao?

Phong Kiều quét ánh mắt qua cô bé nằm trên giường, “Hôm qua đã cho cô bé làm kiểm tra toàn thân, lát nữa sẽ có kết quả, chúng ta đi gặp bác sĩ, em đừng lo.”

An Mộc gật đầu.

Hai người đi vào phòng làm việc của bác sĩ, bác sĩ vừa lấy kết quả kiểm tra, đang muốn gọi cho Phong Kiá báo cáo thì nhìn thấy hai người bước vào, lập tức chỉ vào ghế đối diện, sắc mặt có chút nghiêm trọng, “Ngồi đi.”

Nhìn bộ dáng này của ông, trái tim An Mộc trầm xuống.

Quả nhiên, bác sĩ nói, “Hai người nên chuẩn bị tốt tâm lý, đúng là tình trạng của bệnh nhân...không được tốt lắm.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 343: Suy thận? Người thân?

Editor: Tuna

An Mộc ngồi ngay ngắn lại:

“Sao lại thế này?”

Bác sĩ Từ cầm lấy đơn xét nghiệm, rút ra trong đó một tấm hình siêu âm nội tạng, chỉ chỉ một chỗ trong tấm hình:

“Đây là thận, người bình thường một quả thận có thể to bằng một nắm tay, chính là cô xem, thận của cô bé.....”

Bác sĩ Từ đem hình đặt ở dưới đèn, An Mộc xem qua chỗ ông ấy chỉ, thận cô bé chỉ to bằng nửa nắm tay!

Đôi mắt An Mộc nhú lại:

“Bác sĩ, đây là có ý tứ gì?”

Bác sĩ Từ thở dài:

“Chúng tôi vừa rồi kiểm tra, phát hiện người bệnh mắc chứng suy thận, hơn nữa, đã là trung kỳ.”

An Mộc đứng phắt dậy, không thể tưởng tượng mở to hai mắt nhìn:

“Cái gì là thận suy kiệt? Có ý tứ gì? Bệnh này, có thể trị sao?”

An Mộc đột nhiên cảm thấy đau lòng thay Hạ Thính Âm.

Có phải hay không chính vì lí do này, cho nên con bé mới có thể bị cha mẹ ruột vứt bỏ?

Mà con bé sợ mình cùng Phong Kiều không chịu giữ con bé, nên mới mở miệng nói dối, nói cô bé là xuyên qua, còn luôn miệng gọi Phong Kiều là phụ thân?

An Mộc sáu tuổi liền bị mẹ ruột vứt bỏ, mười tuổi thì cha cùng mẹ mới mất, liền thấy đồng cảm, nhất thời cảm thấy Hạ Thính Âm cũng không còn đáng giận như trước nữa.

An Mộc kích động như vậy, Phong Kiều ở bên cạnh liền mở miệng:

“Em đừng như vậy, trước hết nghe xem bác sĩ nói như thế nào.”

An Mộc nhìn nhìn Phong Kiều, thấy Phong Kiều gật đầu đối với cô, lúc này mới ngồi xuống.

Bác sĩ Từ trầm tư một chút, lúc này mới mở miệng:

“Kỳ thật suy thận cũng không phải không thể trị, chỉ là phải tìm được thận thích hợp, đổi một cái thận là được. Chỉ là..... thay thận là cái vấn đề lớn, cần phải lật thân nhân với nhau.

Người thân?

Đó chính là nói, phải tìm được cha mẹ của cô bé?

An Mộc nhăn mày.

Nếu Hạ Thính Âm là bị vứt bỏ, như vậy khả năng cha mẹ con bé xuất hiện thật sự rất nhỏ.

Mà nếu Hạ Thính Âm thật là xuyên qua lại đây, như vậy khả năng cha mẹ con bé xuất hiện cơ hồ bằng không.

Chẳng lẽ nói, Hạ Thính Âm liền không có biện pháp chữa bệnh?

“Loại bệnh này, có dễ dàng nhận biết hay không?”

Phong Kiều đột nhiên mở miệng.

An Mộc khó hiểu nhìn về phía hắn.

Trên mặt Phong Kiều không có chút nào nôn nóng, bộ dáng bình tĩnh như vậy, làm An Mộc đột nhiên liền cảm thấy, cũng có hi vọng.

Có Phong Kiều ở đây, sẽ có chuyện gì không thành được sao?

Phong Kiều giải thích:

“Nếu loại này bệnh không dễ dàng điều tra ra, như vậy con bé liền không khả năng là bởi vì bệnh này, mà bị cha mẹ vứt bỏ.”

An Mộc bừng tỉnh, ngay lúc mình lo lắng cho cô bé thì Phong Kiều đã nghĩ tới khả năng đó rồi!

Trước tiên phải xác định con bé có phải hay không bị vứt bỏ rồi nói tiếp.

Bác sĩ Từ dừng một chút:

“Thật ra bệnh này, nói dễ thì không dễ, nói khó thì lại không khó, kiểm tra sức khỏe bình thường, thì căn bản là tra không ra, trừ phi là thời kì cuối, nhưng chúng tôi là bởi vì ngày hôm qua phong tiên sinh nói làm hạo hạo mà, cẩn thận tra, mới có thể phát hiện vấn đề này. Hơn nữa theo tôi được biết, hiện tại gia đình bình thường, cũng không có thói quen đứng giờ thì cho trẻ nhỏ trong nhà đi làm kiểm tra, mà gia đình hào môn. ....”

Bác sĩ Từ chưa nói xong, An Mộc liền nghe hiểu.

Gia đình bình thường không có thói quen kiểm tra sức khỏe, cho nên không có khả năng phát hiện cái bệnh này.

Nhưng gia đình hào môn, chẳng lẽ vì không có tiền mà vứt bỏ con sao?

Phẫu thuật thay thận chỉ tầm mấy chục vạn, nhà giàu có chẳng lẽ koong xuất ra nổi?

An Mộc lại nhăn mặt, cô bé này rốt cuộc là ai?

Phong Kiều gật đầu:

“Vậy con bé rốt cuộc khi thì phát bệnh?”

Từ bác sĩ trầm mặc một chút:

“Suy thận từ kì giữa đến kì cuối, chỉ sợ còn khoảng nửa năm. Mà kì giữa, thật ra cũng không có việc gì lớn, chính là phải cho con bé ăn uống thanh đạm một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 346: Tình tứ trên Weibo

Editor: Cà Chua.

Weibo của cô lập tức nhận lấy mấy trăm điều bình luận, một ngàn lượt theo dõi!

An Mộc hoảng sợ, phản ứng đầu tiên là chuyện đã bại lộ.

Nhưng chợt nghĩ đến, lại thấy không đúng, cô không làm gì để chuyện đó bại lộ cả.

An Mộc vỗ vỗ đầu mình, trong lòng run sợ mở Weibo lên, bao nhiêu bình luận cùng người dùng nhảy tới, An Mộc mở từng cái một ra, đều là những lời cảm thán.

[Điên cuồng vì Kiều: Tôi chết mất tôi chết mất! Tôi nhìn thấy cái gì thế này?! Tình cảnh của thần tượng là đây sao?!]

[Phải làm một con gà trống kiêu ngạo: Là nữ chính của anh ấy đã xuất hiện sao? Phong tổng, anh thực sự đã vứt bỏ chúng tôi rồi sao?! Tôi sẽ đấu tranh dù là yếu đuối!]

An Mộc nhìn thấy ở đây, cảm thấy đầu óc trở nên tê dại, cũng không xem những bình luận tiếp theo mà xem luôn khúc cuối, vừa nhìn đến những người dùng và bình luận sau, cô trực tiếp tròn tròn mắt.

Bình luận của cô vừa xóa trên Weibo mà đã bị Phong Kiều hồi phục!!!

[Phong Kiều V: Ôi, bà già cũng có thể ngồi trên sofa mà// @Một hạt đậu mầm của riêng Nam Quốc: Chồng hư, ông thật sự quá đào hoa rồi, còi hết

quần áo ra, bà đây muốn đánh cho ông mấy roi! Tội nay quỳ ván giặt đồ, không được lên giường, lão chồng hư đốn này, đối với ông tôi chỉ có sáu chữ thôi: Nộp hết tiền – làm việc nặng, hết!]

Cô nhìn thấy bình luận này toàn thân tức khắc cứng đờ.

Không dám quay đầu lại, đôi mắt to tròn nhìn chằm chằm vào gương bàn trang điểm, thấu qua gương nhìn về phía người đàn ông đang ngồi trên giường, không dám nói câu nào!

Ô ô ô!

Tại sao trước giờ cô chưa từng đăng nhập tài khoản Weibo của anh ta mà anh ta lại làm thế với cô?!

Hơn nữa. ....hơn nữa, Chú út, anh làm vậy là chỉ chú ý tới bình luận của tôi, thực sự là quá tốt rồi sao?

Vừa mới đi vào tắm rửa một lúc, mà lượng fan đã lên đến một nghìn!

An Mộc trong lòng run sợ buông di động ra, giống như mình đã sai trong chuyện tình hải tặc, đầu tóc cũng chưa lau khô, quay đầu lại, cười hắc hắc với Phong Kiều, bộ dạng lầy lòng, làm Phong Kiều nhớ tới Tiểu Cầu.

Phong Kiều ngồi trên giường, đôi mắt hẹp dài khó hiểu.

Tiểu nha đầu này đứng ngồi không yên, đầu ngón chân cũng nhanh chóng thu lại, nhìn anh cười nịnh nọt như vậy, đôi mắt ngày thường tinh nghịch sắc xảo, giờ lại trong sáng như vành trăng non.

Bộ dạng đáng yêu này làm Phong Kiều thấy buồn cười, cô ấy cho rằng mình sẽ động lòng sao?

Cô gái nhỏ này xem nhẹ mình quá rồi!

Phong Kiều hai tay chống lên giường, vừa di chuyển một chút liền nghe thấy giọng nói của An Mộc: "Anh làm gì vậy?"

Ngẩng đầu lên thấy tiểu nha đầu kia tròn tròn đôi mắt, toàn thân căng chặt, tựa như vừa thấy được nguy hiểm là phải báo ngay với mình.

Phong Kiều nheo mắt, anh đáng sợ như vậy sao?

Phong Kiều xuống giường, lạnh lùng lên tiếng: "Không phải nói rằng sẽ không cho lên giường sao?"

An Mộc nghe nói như thế lập tức gương mặt đỏ bừng.

Cô tức khắc đứng lên, ngẩng đầu co người lại, từ đầu đến chân đều tinh khôi trắng muốt, làm ánh mắt của Phong Kiều trầm xuống.

Anh lại đi về phía trước một bước, An Mộc lui về phía sau một bước, cảnh giác lên tiếng: "Chú út?"

Phong Kiều lạnh lùng: "Còn muốn cho vài cái roi sao?"

Chân tay An Mộc tức khắc luống cuống, mở to mắt cười lầy lòng: "Tôi, tôi nói chơi thôi mà."

"Nhưng làm sao bây giờ, tôi lại nghĩ là thật." Phong Kiều sờ sờ cằm, làm bộ dạng buồn rầu.

An Mộc tưởng chừng như muốn khóc, ô ô ô, bộ dạng của Phong Kiều lúc này thật là khủng khiếp.

Cô nuốt nước miếng, lập tức đi ra bên ngoài tự giải vây: "Vây, chú út, tôi, tôi đi ra phòng khách ngủ."

Còn chưa bước đến cửa, đã nghe thấy người đàn ông lạnh lùng mở miệng: "Sang phòng Hạ Nghe Âm ngủ được không?"

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 347: Anh, anh muốn làm gì?

Editor: Tuna

Bước chân An Mộc khựng lại, hai tay ôm lấy đầu, đứng vậy, cô tại sao lại quên mất đứa nhỏ này!

Chính là.....

Nhìn bộ dáng của Phong Kiều, tại sao cô lại thấy cô ngủ cùng anh, chính là đem dê dâng vào miệng cọp vậy!?

Phong Kiều lại bước một bước, An Mộc tức khắc kinh hô một tiếng:

“Anh, anh muốn làm gì?!”

Phong Kiều dừng bước chân lại, con ngươi hẹp dài đảo qua cô, môi mỏng gọi lên một độ cong nho nhỏ, nhàn nhạt mở miệng:

“Không phải muốn ra sô pha sao?”

An Mộc:.....

Ô ô ô!

Hai tay cô đan vào nhau, hận không thể đem ngón tay của mình bẻ xuống!

Ngẩng đầu, lặng lẽ liếc Phong Kiều một cái, lại thấy đối phương dù bận vẫn ung dung ngồi ở trên sô pha.

Người đàn ông vừa mới tắm rửa xong, tóc ướt át sụp ở trên đầu, lại càng làm nổi bật lên khuôn mặt tuấn mỹ không tì vết, mũi cao, môi bạc, cảm nhận, đi xuống chính là yết hầu, bả vai dài mà rộng, cơ bụng rắn chắc, xuống chút nữa.....

Mặt An Mộc trưởng đến đỏ bừng, cho dù cùng người đàn ông này ở bên nhau lâu như vậy, chính là mỗi một lần, tim cô lại đập càng nhanh hơn, vẫn cảm thấy khẩn trương.

Thật sự là..... Đây người đàn ông này sức chiến đấu quá tràn đầy có phải hay không!

Ô ô, hôm nay thứ sáu, cuối tuần còn có cái cuộc họp báo, cô không muốn cả ngày mai chỉ nằm không trên giường a.

Chính là, làm sao mới có thể chạy thoát đây?

Đang trong lúc tự hỏi, liền nghe thấy thanh âm người đàn ông:

“Lại đây.”

“A?”

An Mộc kinh ngạc.

Nhưng nhìn thấy bộ dạng duy ngã độc tôn của Phong Kiều, An Mộc chỉ có thể đi phía trước hai bước, nuốt ngụm nước miếng, nhỏ giọng mở miệng:

“Chú. Chú út?”

Dứt lời, đã bị người đàn ông một phen ôm eo, tiếp theo một trận long trời lở đất, sau đó bị hung hăng đè ở trên sô pha.

An Mộc cảm thấy trên người chột lạnh, nguyên lai là do khăn tắm bị rơi, thân thể của cô hoàn toàn bại lộ ở trong mắt người đàn ông.

An Mộc xấu hổ đến nỗi khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, giây giụa muốn đi nhặt đồ vật:

“Khăn tắm của em.....”

“Đừng nhúc nhích.”

Thanh âm ra lệnh vang lên, An Mộc chỉ cảm thấy thân thể bị một khối ấm áp thân hình áp lại đây, tức khắc cảm thấy không khí loãng đi, có chút thở không thông.

Nụ hôn của người đàn ông, tất tất tác tác dừng ở cái trán của cô, mũi, sau đó là môi.

Anh ngậm lấy cô đôi môi, đầu lưỡi ấm áp linh hoạt, nhẹ nhàng miêu tả hình dáng đôi môi cô.

Khi An Mộc nhịn không được muốn đáp lại, thì đôi môi Phong Kiều lại rời đi, dời đến chỗ khác.

Cổ, xương quai xanh, bụng nhỏ.....

Thân hình An Mộc lập tức căng chặt, chỉ cảm thấy máu trong toàn thân nháy mắt toàn bộ xông lên não, làm cô mặt đỏ tai hồng.

Cô cắn môi, nhưng giây tiếp theo, người đàn ông liền rời đi vị trí nào đó, tiếp tục đi xuống.

Cuối cùng, anh cầm lấy chân cô.

Dưới ánh đèn, vật nhỏ, trắng nõn mỹ lệ.

Nhìn đầu ngón chân no đủ mượt mà, trong mắt Phong Kiều liền hiện lên một vẻ bồn chồn.

Ngón tay anh, nhẹ nhàng đặt ở mặt trên, vì thế.....

An Mộc vừa nẩy còn xấu hổ không kềm chế được, trong nháy mắt thân thể liền căng thẳng, tiếp theo thân hình uốn éo, muốn đem chân mình rút về:

“Kha kha..... Anh buông em ra..... Ha ha..... Buông em ra.....”

An Mộc cảm thấy nhột gàn chết rồi, nỗ lực muốn đem chân rút về, nhưng người đàn ông liền như vậy khinh phiêu phiêu nhéo, cô liền rút không ra.

An Mộc cảm thấy vừa hổ thẹn vừa nóng nảy:

“..... Ha ha..... Phong Kiều! Nếu không buông ra, em, em sẽ không để ý tới anh nữa..... Ha ha.....”

An Mộc cảm thấy nhột chết đi được, cũng cười sấp vớ bụng rồi, Phong Kiều lúc này mới buông lỏng ra cô, tiếp theo đứng lên liền hướng đến bàn trang mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 348: Anh làm không đẹp sao?

Editor: Tuna

An Mộc cười bò ở trên sofa, một chút sức lực đều không có, nhìn anh ở bàn trang điểm tìm tới tìm lui, nhin không được dò hỏi:

“Anh làm gì đấy?”

Phong Kiều quay đầu lại, liếc cô một cái:

“Không có gì.”

Nói xong, tiếp tục tìm, rốt cuộc, ở một cái ô vuông nhỏ, thấy thứ anh đang cầm, mà khi anh đi tới, ngồi xổm trước mặt An Mộc, An Mộc lúc này mới thấy rõ ràng.

Phong Kiều thế nhưng cầm một lọ..... Sơn móng tay?

Tinh tế xem lại, không sai, chính là sơn móng tay.

Hơn nữa còn là..... Màu đỏ rực.

Giương mặt An Mộc đỏ lên:

“Anh làm gì vậy? Màu đỏ rực rất tục, hơn nữa loại nước sơn này, phối quần áo cũng ớn, ai, anh lại túm chân em làm gì.....”

Lời nói còn chưa nói xong, liền khựng lại, bởi vì cô phát hiện, người đàn ông thể nhưng cầm chân cô, cúi đầu, nghiêm túc tỏ cho cô.

Anh cúi đầu, sợi tóc buông xuống, sắc mặt nghiêm túc, tựa như việc anh đang làm là một việc rất trọng đại.

An Mộc suy nghĩ một chút, cô nhìn thấy Phong Kiều, trước nay đều là ung dung,坦然, mỉa mai, tựa hồ khắp thiên hạ liền không có chuyện gì có thể cho anh cảm thấy hoảng loạn.

Nhưng giờ phút này Phong Kiều, tạo ra một cảm giác rất chân thật.

Hơn nữa anh mân khấn môi, đôi tay thon dài, mang theo vết chai mỏng, mà xát bàn chân cô, làm An Mộc cảm thấy có chút nhột..... Có một loại cảm giác rung động dần len lỏi.

Thái độ của Phong Kiều lúc này là hoàn toàn nghiêm túc, thật sự là quá mê người!

Bộ dáng nghiêm trọng của anh làm cho cô cảm thấy, tựa hồ giờ phút này trong tay anh không phải là lọ son móng, mà là cây dao phẫu thuật có thể ảnh hưởng đến sinh mạng.

An Mộc nhìn anh đến thất thần, sau đó đột nhiên liền nhìn thấy, mà anh nhả lại, có chút bất mãn.

Theo anh tầm mắt nhìn lại, khoe miệng An Mộc giật giật.

Người đàn ông này!

Màu son lem hết ra cả ngón chân cô rồi.

An Mộc muốn chân mình rút ra, nhưng người đàn ông lại gắt gao cầm, lại lấy ra một chai nước tẩy móng, nghiêm túc đem vết lem lau đi, sau đó lại lần nữa cầm lấy son móng tay, bắt đầu son. ....

Một phút đồng hồ đi qua. ....

Năm phút đồng hồ qua đi. ....

Mười phút đi qua. ....

An Mộc thật sự nhịn không được, ở trên sofa tìm cái tư thế thoải mái, chỉ chốc lát sau liền ngủ rồi.

Cũng không biết ngủ bao lâu, An Mộc cảm thấy lòng bàn chân ngứa, mơ mơ màng màng bên tỉnh dậy, mở mắt, sau đó liền nhìn thấy người đàn ông như cũ nắm chân cô, mà đầu ngón chân cô ..... Mười đầu ngón chân, đều bị nước son tô đầy.

Chỉ là. ....

An Mộc khoe miệng lại giật giật.

Có thể hay không theo một phương hướng đồ? Không cần như vậy gò ghề lỗi lổm có được không?

“Thế nào?”

Thanh âm Phong Kiều ở bên tai vang lên.

An Mộc nhìn về phía Phong Kiều, thấy bộ dáng đặc ý của anh, thật sự là không đành lòng nói ra lời đã kích anh, khoe miệng lại một lần giật lên, nỗ lực trái lương tâm nói:

“Rất đẹp.”

Phong Kiều gật đầu:

“Anh cũng cảm thấy rất đẹp.”

An Mộc: ....

Phong Kiều cười đến híp cả mắt.

Nhìn vào mắt cô là anh đã biết, anh tỏ khẳng định là xem không nổi, nhưng cố tình tiểu nha đầu này lại lừa dối lương tâm nói rất đẹp.

Phong Kiều đột nhiên cảm thấy, cảm giác khi cô muốn bảo vệ tâm tình anh, làm anh thập phần sung sướng.

Cho nên, Phong Kiều nhịn không được trêu đùa cô.

Giờ phút này nhìn cô khoe môi cô giật giật, biểu tình xấu hổ, lại nỗ lực làm ra một bộ dáng hài lòng, trong lòng Phong Kiều đã cười muốn điên rồi, tiểu nha đầu thật sự là chơi rất vui!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 349: Hộp báo phim “Chìm nổi”

Editor: Quý Quý

Phong Kiều vẫn cảm thấy không đủ, tiếp tục đùa cô, “Hợp báo ngày mai em cứ như này mà đi thôi.”

An Mộc,.....Đó là hình tượng mắt mặt nhất của cô đó!

“Em đang nghĩ có khi ngày mai mặc màu đỏ, em...”

“Vậy mai anh sẽ cho người chuẩn bị lễ phục màu đỏ cho em.”

An Mộc, “Đúng là...”

“Được rồi, chúng ta bây giờ có thể đi vào việc chính được rồi.”

“Hả?” An Mộc sững sốt, việc chính là việc gì?

Còn chưa nghĩ ra thì trước mắt tối sầm, Phong Kiều đột nhiên đè cô xuống.

Khỏe miệng An Mộc giật giật, cứ tưởng tối nay mình tránh được một kiếp, ai ngờ...

Trên sô pha, một mảnh hỗn độn.

An Mộc đột nhiên bị anh ôm eo, xoay người ngồi lên người anh.

Anh vỗ hông cô, “Em muốn đánh anh?”

An Mộc:.....

Thân hình anh vừa động liền đi sâu vào cơ thể cô, “Em thật sự muốn đánh anh?”

An Mộc:.....

Người đàn ông này thật nhỏ nhen!

Lăn qua lăn lại tầm 2 tiếng, anh mới buông tha cho cô, trước khi ngủ cô không ngừng mắng anh trong lòng.

Đồ quý hẹp hòi!

An Mộc ngủ thật sâu, sáng hôm sau, cảm thấy mũi hơi bị ngứa.

Cô xoay người, muốn tiếp tục ngủ, liền nghe thấy một giọng nói non nớt, “Di nương, mặt trời đã lên cao rồi, sao người lại lười biếng như vậy, sáng chiều hầu hạ là bổn phận, người...”

An Mộc ngồi bật dậy, nhìn thấy cô bé nghiêm trang đứng trước giường cô, vẻ mặt nghiêm túc, An Mộc hít một hơi thật sâu, sau đó nở nụ cười, “Thính Âm, cháu tốt nhất nên tự cầu nguyện rằng mình thực sự xuyên không đến đây.”

Hạ Thính Âm không hiểu câu này, nhưng cũng rung mình một cái.

An Mộc nhắm mắt, trong lòng không ngừng gào thét: nếu không phải xuyên không đến đây, chỉ cần mở miệng gọi một câu di nương thôi thì bà đây sẽ đánh cho răng rơi đầy đất!

Thở phì phì xóc chấn lên, ngón chân vừa chạm xuống đất thì đột nhiên phát hiện ra có cái gì đó không đúng.

Cúi đầu liền nhìn thấy móng chân móng tay đã được sơn sửa sáng bóng, vô cùng đẹp đẽ, cứ như được sửa sang ở các salon chuyên nghiệp!

An Mộc sáng mắt lên, xem ra tối qua mình ngủ rồi, anh đã tu bổ lại cho cô!

Rửa mặt trong trạng thái ngây ngất, rồi cùng Hạ Thính Âm xuống ăn sáng, Phong Kiều đã tìm một giúp việc tạm thời.

Hạ Thính Âm ở nhà một mình, nhưng bọn họ đều phải đi làm đi học.

Mấy ngày nay An Mộc ở nhà, cả ngày mắt to mắt nhỏ nhìn Hạ Thính Âm, hai người đều không vừa mắt nhau, cho nên mỗi người đi một nẻo lại bình an vô sự.

Thế Phong Kiều đưa cô dùng để tới thăm mỹ viện chăm chút nhan sắc khỏe mạnh xinh đẹp, sau đó tới những cửa hàng đồ hiệu để chọn lễ phục.

Sau khi đã tươm tất mới đánh xe đến học viện điện ảnh và truyền hình trung ương.

Rất nhiều cuộc họp báo điện ảnh đã được tổ chức tại quảng trường của học viện.

Hôm nay là họp báo của “Chìm nổi”, an ninh rất nghiêm ngặt.

An Mộc mang kính râm đi tới, vừa mới tới cửa đã nhìn thấy Đặng Vi cùng hội học sinh đang duy trì trật tự.

Đặng Vi đang vô cùng chờ mong nhìn nữ sinh bên cạnh, “Nghe nói vai Mị Nhi là do đạo diễn Lý Đông Thịnh đặc biệt tuyển chọn, là người mới, nhưng lại được đạo diễn Lý Đông Thịnh để ý đến, có lẽ sẽ trở nên vụt sáng! Không biết ai lại may mắn như vậy!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 350: Đặng Vi đùa giỡn

Edit: Phong Nguyệt

Cô gái ở bên cạnh của Đặng Vi, cũng là hội học sinh, nghe nói như thế, mở miệng dò hỏi: “Lần trước học tỷ Hứa Lộ không phải tới sao? Cô không có hỏi?”

Đặng Vi bĩu môi, “Miệng cô ta cũng thật kín kẽ, chưa nói.”

“Tốt, dù sao một lát liền biết, cô cũng đừng có gấp.”

Đặng Vi nghe đến đó, lại đắc ý dào dạt lên, “Nói cũng đúng, lần này trường học của chúng ta mở cuộc họp báo, thư mời rất khó lấy được, nếu không phải nhờ bác của ta làm hiệu trưởng, ta chỉ sợ không lấy được hai tấm vé này, đợi chút chúng ta đi tìm Dung ảnh để ký cái tên, thuận tiện nhìn lại đến tột cùng là người nào được ông trời ưu ái, cho đóng vai Mị Nhi!”

Hai người vừa nói, hai người đi lướt qua người của An Mộc, đi tới cửa, lại phát hiện phía trước có một chút tình huống.

Hai gã nhân viên bảo an, mặt đầy nghiêm túc, “Thực xin lỗi, không có thư mời, chúng ta không thể mời các cô tiến vào.”

Hai người đứng ở cửa, cúi đầu, đau khổ cầu xin, “Bảo an đại ca, chúng ta chính là học sinh của học viện điện ảnh ở Kinh Đô, hai người cho chúng tôi vào đi.

Chúng tôi cam đoan sẽ không gây rắc rối đâu, sẽ không nháo để xảy ra chuyện gì.”

“Đúng vậy, bảo an đại ca cho chúng tôi vào đi, anh xem, đây là thẻ chứng minh học sinh của chúng tôi, chúng tôi ở ở nơi này được không? Chúng tôi muốn vào xem, cầu xin anh mà, bảo an đại ca.”

Dáng người của hai nữ sinh động lòng người, giọng nói yếu điệu, nhưng nhân viên bảo an đã quen với nghề này, tuy rằng không đành lòng, cũng nghiêm mặt, “Thực xin lỗi, chúng tôi muốn xử lý theo lẽ công bằng.”

Về mặt của hai nữ sinh thất vọng, thờ dài.

Vừa quay đầu lại, nhìn thấy Đặng Vi, trong đó một người lập tức nhăn mày.

Đặng Vi cũng thấy được bọn họ, lập tức giương đầu lên, trào phúng cười nói: “Thật là không biết trời cao đất rộng! Cuộc họp báo các người có thể tùy tiện đi vào sao? Lư Tĩnh, ta thấy đầu óc của cô thiếu căn dặn rồi?”

Đau khổ cầu xin bảo an, đúng là Lư Tĩnh cùng An Mộc và một nữ sinh ở lớp khác.

Bởi vì Lư Tĩnh có chút thù tâm lý, không quen nhìn những đại tiểu thư được nuông chiều từ bé, cho nên nói chuyện đặc biệt thẳng, không cần thận đắc tội Đặng Vi.

Nhưng là người này không có ý gì xấu, tựa như đối đãi với An Mộc, tuy rằng hằng ngày không quen nhìn An Mộc, về sau biết được An Mộc chính là Đường Hạ, phát giác chính mình là hiểu lầm cô.

Rốt cuộc người này cũng có chút khí chất của một ngôi sao, không trọ ở trường có thể quản lý công ty có cái vấn đề gì.

Cho nên Lư Tĩnh lại nhấn tin xin lỗi An Mộc.

Lư Tĩnh trăm triệu không nghĩ tới, ở chỗ này đụng phải Đặng Vi!

Bị cô trào phúng một câu, tức khắc cảm thấy mặt đỏ tai hồng, vành mắt cũng lập tức liền đỏ, cúi đầu, lúi kẻo một nữ sinh lớp khác liền rời đi.

Hết lần này tới lần khác, Đặng Vi đến lý không buông tha người, “Chờ một chút.”

Cô thân là người của hội học sinh, chuyên môn quản thúc đàn sinh viên năm nhất, cho nên Lur Tĩnh không thể không dừng lại bước chân.

Đặng Vi cười lạnh một chút, “Đã làm sai chuyện, liền như vậy rồi đi sao? Các người biết đạo diễn Lý Đồng Thịnh ở trường học chúng ta mở cuộc họp báo là đại vinh quang cho trường cỡ nào không? Ngày hôm qua chúng tôi đã thông báo cho các người, không cho các người đi lại gần khu vực phụ cận, miễn làm ảnh hưởng tới trật tự công cộng, a, các người đem lời ta nói, trở thành gió thoảng bên tai rồi?”

An Mộc nghe Đặng Vi nói, chỉ cảm thấy buồn cười.

Sinh viên năm nhất, quản không được tò mò của mình, đây là thực bình thường, hơn nữa Lur Tĩnh các cô chỉ là tới cầu xin bảo an một chút, bảo an không đồng ý, cũng không ăn vạ, như thế nào liền ảnh hưởng tới trật tự công cộng?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 351: An Mộc anh hùng cứu mỹ nhân

Editor: Cà Chua.

Đặng Vi này thật đúng là cảm lông gà phe phẩy ra lệnh mà cứ tưởng là mình cao quý sao?

Lur Tĩnh cũng không nhịn được, giơ tay lên cổ tranh cái nhưng lại lập tức bị một cô gái nắm chặt cánh tay, cô gái bên kia lá gan tương đối bé, không dám cãi lại lời của hội học sinh, thấp giọng lên tiếng: “Chị Học, thực sự xin lỗi, đúng là chúng tôi đã sai rồi.”

“Cái gì ~ nếu chỉ thực sự xin lỗi mà giải quyết được vấn đề thì còn cần phải học nội quy làm gì nữa? các người vi phạm nội quy của trường, phải xử lý theo nội quy của trường, trở về lấy nội quy của trường học thuộc lòng, sau đó chép lại hai mươi bản, cùng lắm là như thế tôi mới không truy cứu trách nhiệm của các người.”

Học thuộc nội quy? Chép lại hai mươi bản?

Việc này, ngay có những nữ sinh có tính tình tốt cũng không nhịn được, sầm mặt.

Cô ta nghĩ tô ta là ai? Ngay cả thầy cô cũng không dám dùng cách xử phạt ấy để giáo huấn học sinh.

Lur Tĩnh tức điên: “Cô đang dùng cách xử phạt về thể xác!”

Đặng Vi nhướn mày, “Không muốn sao? Vậy thì tôi sẽ đem chuyện này báo cáo lên trên, xem nội quy của trường sẽ xử lý các cô thuê nào nhé? Hãy ghi tội đề xử phạt đi?”

Một câu ghi tội, làm Lur Tĩnh và mọi người đều trắng mặt.

Lur Tĩnh nắm chặt tay, cắn môi, nuốt nhục, hốc mắt đỏ bừng.

Đặng Vi ngẩng cao đầu, khoanh tay nhìn cô, bộ dạng như muốn thách thức: tôi rất có kiên nhẫn, các cô hãy từ từ lựa chọn đi.

An Mộc không nhịn được.

Được lắm, cô vốn không thích Lur Tĩnh vì cô ta bụng dạ hẹp hòi, còn hay thù vặt, nhưng đây dù sao cũng là một lớp học, hơn nữa bộ dạng của Đặng Vi đúng là làm cho mọi người không ai có thể vừa mắt.

An Mộc tiến lên một bước, đột nhiên mở miệng: “Thì ra cách người ở chỗ này, tìm mọi người đã lâu.”

Lời vừa nói ra, Lur Tĩnh cùng mọi người đều ngẩng đầu lên, không thể tưởng tượng được trước mặt là một cô gái trang điểm rất trau chuốt.

Cô là.....?

Nhìn thấy vẻ mặt hoài nghi của hai người, An Mộc ha ha cười, tháo kính râm xuống: “Chỉ mới hai ngày mà đã làm như không quen biết tôi rồi sao?”

“Đường Hạ?” Ánh mắt Lur Tĩnh sáng lên.

Hôm trước nhìn thấy cô ở lớp chỉ cảm thấy cô ấy rất xinh đẹp, nhưng giờ phút này khi cô ấy trang điểm và ăn mặc thế này, như thấy được hào quang đang tỏa quanh người vậy!

Lư Tinh nhìn cô với ánh mắt ngưỡng mộ: “Sao cô lại ở đây?”

“Vây, chúng ta cùng nhau đi vào thôi.” Nói tới đây, An Mộc bỗng nhiên quay đầu về phía Đặng Vi, nhếch miệng cười: “Chị Học, có thư mời tới đây thì sẽ không trái ngược với nội quy trường học chứ?”

Lời vừa nói ra, toàn bộ mọi người xung quanh đồng loạt nhìn về phía Đặng Vi.

Lời nói châm chọc này như trực tiếp và vào mặt cô ta, làm Đặng Vi lập tức mặt đỏ tía tai, nhưng vẫn cắn răng mở miệng: “Không.”

An Mộc vỗ vỗ ngực mình: “Vây là tốt rồi, nếu không thì tôi cũng không dám đi vào, chị Học đồng ý rồi, vậy chúng tôi đi vào trước nhé!”

An Mộc là người trong đoàn phim cho nên được phép đi lại trong trường, căn bản không cần xếp hàng.

Nhưng cô vừa bước được hai bước, đã bị Đặng Vi gọi lại: “Các người cũng không chịu xếp hàng sao?”

Nói tới đây, lại nhìn về phía hai người Lư Tinh: “Hơn nữa cô nghĩ có thể mang hai người này vào theo à?”

An Mộc vừa muốn nói gì đó, phía trước đột nhiên truyền tới một giọng nói: “Đường Hạ?”

Mọi người hứng mắt về phía phát ra âm thanh, thế nhưng đó là một người đàn ông mặc đồ tây Đường Cảnh, đang đứng phía trước, nhìn An Mộc, anh ta dường như đến lúc này mới nhận thấy hình như đang có chút phiền toái, lập tức chậm rãi đi tới: “Sao cô còn chưa vào?”

Thấy Đường Cảnh, An Mộc liền gạt đi suy nghĩ muốn cùng Đặng Vi đấu võ mồm, lập tức gạt đầu, “Giờ tôi sẽ vào.”

Quay đầu lại, nói với hai người Lư Tinh: “Hai người đi vào cùng tôi, sau đó tìm chỗ nào đó ngồi chờ nhé.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 352: Mị Nhi sao có thể là cô ta?

Editor: Quý Quý

Lư Tinh nhìn An Mộc, hai mắt sáng ngời còn mang theo vẻ sùng bái, như một đứa trẻ.

Nhìn bọn họ bước vào, Đặng Vi nhìn theo đầy ghen tị.

Nữ sinh bên cạnh hỏi, “Sao Đường Hạ lại đến đây?”

Đặng Vi cũng nghi hoặc, nhưng chợt nhớ đến lời ngày đó Hứa Lộ nói, lập tức hiểu ra, “Không phải cô ta từng hợp tác với Đường Cảnh sao? Nhất định là Đường Cảnh đưa cô ta vào để học hỏi.”

*

Quảng trường đã được trang hoàng, trên sân khấu treo poster của “Chìm nổi”.

Các diễn viên của “Chìm nổi” đã ngồi vào vị trí, An Mộc ở hậu trường, chờ đợi đạo diễn gọi tên mình.

Phía khán đài đã không còn chỗ trống, thậm chí các phóng viên đến trễ một chút cũng chỉ có thể đứng ở phía sau, giờ hết camera và microphone ra trước.

Hợp báo được bắt đầu, đạo diễn Lý cùng nhân vật chính lên sân khấu.

MC nhìn diễn viên chính là Dung Trạch và Ngô Tư Tư, đùa giỡn hai người vài câu, rồi chuyển qua Đào Nhạc Hạo, sau đó là Hứa Lộ và Đường Cảnh.

“Sau ‘Sống động như thật’, hai người lại một lần nữa hợp tác, khả khả, tôi tin rằng rất nhiều fan ‘Cảnh Lộ’ đang vô cùng hưng phấn, cũng không biết hai người đóng nhân vật nào trong bộ phim này?” MC hài hước mở miệng đặt câu hỏi cho Hứa Lộ và Đường Cảnh.

Đường Cảnh trầm mặc nghiêm túc, Hứa Lộ lại cười tí mắt, “Cảm ơn mọi người đã quan tâm, nhưng đành phải làm mọi người thất vọng rồi, vai diễn của chúng tôi là đối thủ của nhau...”

Lập lò nước đôi về mối quan hệ của hai người, những ai có từng trải rồi sẽ hiểu theo nghĩ là, “Chúng tôi là tình nhân, nhưng lại đóng vai đối thủ của nhau, có chút đáng tiếc.”

MC cười to, “Có lẽ trái tim các fan đang tan nát rồi đó.”

Hai người dù sao cũng không phải là nhân vật chính, nói hai câu thì MC liền chuyển chủ đề, “Được rồi, chắc mọi người cũng giống như tôi, đều phát hiện ra trên sân khấu này còn thiếu một người, chúng tôi đều rất tò mò, nhân vật mà đạo diễn Lý đích thân khai quật, rốt cuộc là ai? Xin mời Mị Nhi lên sân khấu, cô ấy là...”

An Mộc mỉm cười đi lên sân khấu.

Bên dưới.

Đặng Vi ghé cổ nhìn quanh khán đài một lượt, muốn tìm An Mộc.

Khu phóng viên, không có.

Khu khách mời, không có.

Khu khán giả, cũng không có.

Cô lại nhìn thấy Lư Tĩnh và bạn của cô ta.

Vậy An Mộc đi đâu rồi?

Đặng Vi nhớ lại, nếu không có ở đây thì chắc là ở hậu trường, nơi đó chỉ có nhân viên đoàn làm phim mới được vào.

Nhân viên đoàn làm phim?

Đặng Vi quay phắt đầu nhìn lên sân khấu.

AN Mộc là Đường Hạ, đã là Đường Hạ đương nhiên không thể là nhân viên của đoàn làm phim, vậy chỉ có thể...

Đặng Vi liền nghe thấy MC lên tiếng, “...Đường Hạ!”

Cô liền nhìn thấy An Mộc đang bận lễ phục màu xanh lam, mỉm cười không kiêu ngạo đi tới, vẫy vẫy tay với các phóng viên bên dưới, “Xin chào mọi người, tôi là Đường Hạ, trong “Chìm nổi” tôi đóng vai Mị Nhi.”

Đặng Vi đứng phắt dậy, sắc mặt hết trắng lại xanh, nhìn chằm chằm sân khấu, dường như cảm thấy mắt mình có vấn đề rồi.

Sao có thể là cô ta? Sao có thể là cô ta?

*

Sinh viên năm nhất học viện điện ảnh và truyền hình trung ương, đối với hộp báo trong làng giải trí là một sự vinh dự đến mức nào.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 353: Vị hôn thê của Phong tổng

Editor: Tuna

Tuy rằng hội học sinh cố gắng ngăn cản nhiều lần, nhưng cho dù có làm như thế thì mọi người vẫn không nhận được mà vậy trong kí túc xá, canh mẹ tin tức từ máy tính và di động.

Một đám người tai to mặt lớn đều xuất hiện, bảo sao bọn họ lại không xúc động.

Dung Trạch a, Ngô Tư Tư a, một cái ảnh đế, một cái ảnh hậu, dù cho không tính đến ‘chìm nổi’, chỉ nói đến giá trị của họ thôi cũng đủ khiến người ta tặc lưỡi!

Mà thời điểm An Mộc xuất hiện, diễn đàn QQ liền bùng nổ!

【 nani (cái gì)?! 】

【 Tôi đang nhìn thấy gì vậy? 】

【 Đó là An Mộc sao? Phải không? Ai tới véo tôi một chút, tôi cảm thấy mình là đang nằm mơ! 】

【 Tại sao tôi không thể đến buổi họp báo? Tại sao vậy a! 】

【 Mẹ nó! Mọi người còn nhớ rõ hai ngày trước, Đường Hạ còn bị châm chọc sao? Cuộc họp báo này, tuyệt đối là hắt nước lạnh vào mặt bọn người hội học sinh rồi! 】

【 Con bà nó! Ngẫm lại lúc ấy Đường Hạ người ta trấn định mà không phỉ nịnh, thật là quá ngầu đi! 】

【 Bọn họ là năm hai thì ghê gớm lắm sao? Lớp chúng ta có một tiểu minh tinh mới là lợi hại a? Đường Hạ ban chúng ta mới là chân chính là lợi hại! Ha ha ha! 】

【 a a a a, An Mộc được diễn chung với Dung ảnh để sao? Đúng không, đúng không?? 】

Diễn đàn QQ đang bạo phát thì đột nhiên một tấm hình xuất hiện, đúng là hiện trường cuộc họp báo!

Trong đàn vừa thấy nick QQ đó, tức khắc lại nổ tung chảo!

【 Lur tình, cô làm thế nào trà trộn được vào buổi họp báo a? A? 】

【 Là Đường Hạ mang tôi tiến vào, Đường Hạ đệp chết đi được! Tôi từ nay về sau nhất định sẽ là người của Kẹo đoàn, tooi phải làm fan trung thành! 】

Phía dưới, là một nữ sinh khác, đem chuyện vừa mới xảy ra, nói sơ qua một lần với mọi người, kết quả là.....

Toàn bộ hệ diễn xuất, ba lớp học, gần một trăm học sinh, lập tức trở thành fan của An Mộc!

Mà nghĩ hiệp, trí tuệ đã trở thành hai từ dễ miêu tả cô.

Đương nhiên, những việc này, An Mộc người ta vẫn còn ở buổi họp báo nên còn chưa biết.

Các phóng viên sau khi hỏi cô một số vấn đề, liền lại lần nữa chuyển dời đến trên người vai chính.

An Mộc cho dù có xuất sắc hơn nữa thì cũng chỉ là vai phụ, mà khi cô bị bỏ qua, Ngô Tư Tư bên cạnh đột nhiên một phen túm chặt cô, cười tủm tỉm nhìn màn ảnh, nói với phóng viên:

“Lần này a, mọi người đã đoán sai rồi, tôi cùng Dung Trạch không phải là tình lữ, ở trong phim, chỉ có Đường Hạ là nữ nhân của Dung Trạch thôi!”

Một lời nói ra, làm An Mộc lại giành được càng nhiều chú ý!

Các phóng viên trong nháy mắt toàn bộ đem tiêu điểm dừng lại ở trên người Dung Trạch cùng An Mộc, còn về Hứa Lộ cùng Đường Cảnh bên cạnh, gần đây bọn họ đã sớm tuyên bố tin tức nói rằng sẽ tham gia 《chìm nổi 》, cho nên đã không hiếm lạ gì nữa, hơn nữa hai người bọn họ gần đây xuất hiện quá thường xuyên, các phóng viên đối bọn họ đã không còn nhiều hứng thú.

Hứa Lộ nhìn trước mặt chỉ có ít ỏi mấy người phóng viên, sắc mặt có chút cứng đờ, quay đầu, nhìn đến phong thái của An Mộc, nắm chặt tay lại.

Sau khi cuộc họp báo với phóng viên kết thúc, chỉ có nam nữ chính phải đến phòng bên tiếp tục phỏng vấn, còn những người còn lại đều không có tư cách này, cho nên phải ngoan ngoãn ra hậu trường đợi.

Người trong phòng nghỉ cũng không nhiều, chỉ có ba người An Mộc, Đường Cảnh, Hứa Lộ, nhưng mà không khí trong phòng vẫn yên ắng đến quý dị.

Hứa Lộ rũ đôi mắt xuống, ánh mắt lóe lóe, đột nhiên liền mở miệng:

“Mọi người đã biết chưa, vị hôn thê của Phong Tổng hôm trước đã xuất hiện trên Weibo đó?”

Lời này vừa nói ra, Đường Cảnh lập tức ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hứa Lộ.

Hứa Lộ thấy bộ dáng nà của anh, liền biết rằng Đường Cảnh chắc chắn biết mối quan hệ của An Mộc cùng Phong Kiều, nhưng cho dù như vậy, anh ấy vẫn nhớ mãi không quên An Mộc?

Hứa Lộ trong nháy mắt đối An Mộc càng thêm oán hận.

Đường Cảnh mở miệng:

“Là ai?”

Hứa Lộ nhìn về phía An Mộc, ở thành phố C hai người giận đối, An Mộc mang bộ dáng thối khổ khó nói.

Mà hiện tại, cô ta áo mũ chỉnh tề, chói lọi, thật sự là làm người khác.....rất khó chịu a! Nếu mình đem tên vị hôn thê của Phong tổng nói ra, khẳng định là có thể nhìn thấy bộ dáng chật vật của An Mộc.

Nghĩ như vậy, Hứa Lộ liền cười:

“Weibo của cô ta là ‘ Một viên thanh xuân đầu tư Nam Quốc’ ”.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 354: Tôi muốn nói chuyện với An Mộc

Editor: Quý Quý

Hứa Lộ càng thêm hận An Mộc.

Đường Cảnh lên tiếng, “Là ai?”

Hứa Lộ nhìn An Mộc, ngày đó hai người lục đục với nhau ở C thị, bộ dáng của cô ta đã thối khổ như thế nào.

Mà hiện tại, cô ta mũ áo chỉnh tề, thật làm cho người ta vô cùng khó chịu! Nếu chính mình nói ra tên vị hôn thê của Phong tổng, nhất định có thể nhìn thấy sự chật vật của cô ta.

Nghĩ như vậy, Hứa Lộ cười nhạt, “Tên weibo của cô ấy là ‘Viên đầu thanh xuân nhỏ nhớ về miền nam’.”

Hứa Lộ nhìn chằm chằm An Mộc, ra vẻ tức giận thay cô, “Phong tổng cũng thật là vô tình, nhưng làng giải trí là như vậy đó, Đường Hạ, cô cũng đừng quá đau lòng.”

Nói tới đây cô rũ mắt, nhìn Đường Cảnh, “Đường Cảnh, em thấy An Mộc gầy đi rồi, anh có rảnh thì khuyên nhủ cô ấy, việc gì cũng phải nghĩ thoáng một chút, cô ấy tuổi còn nhỏ, đi nhầm đường, nhìn làm người là điều rất bình thường, chỉ là sau này, dựa vào chính mình cố gắng đạt được mục tiêu, đừng đi đường tắt là được...”

Trong mắt Hứa Lộ dâng lên đầy sự châm chọc.

Trước mặt Đường Cảnh nói ra việc An Mộc bị Phong Kiều đá, trong cảm nhận của anh chắc chắn địa vị của An Mộc sẽ bị giảm xuống.

Cô cũng muốn đều Đường Cảnh nhìn cho kỹ, người con gái mà anh khắc cốt ghi tâm rốt cuộc là cái loại gì!

Đáng tiếc...

Đường Cảnh nghe thấy cái tên weibo đó, cả người như bị sét đánh cứng đờ ra, câu nói tiếp theo của Hứa Lộ một chữ cũng không vào đầu anh.

Hứa Lộ không biết, “Viên đầu thanh xuân nhỏ nhớ về miền nam” là ai, nhưng anh biết!

Anh kinh ngạc nhìn An Mộc, vẻ mặt không thể tin nổi, năm đó ở C thị, ông nội đã từng nói qua, trêu chọc ai cũng không được đụng đến Phong Kiều, khi ông nội khuyên nhủ anh lại cảm thấy không đúng.

Về sau mới nhận ra, mối quan hệ giữa Phong Kiều và An Mộc có gì đó không đơn giản.

Anh chỉ không hiểu, một đại nhân vật như Phong Kiều sao có thể coi trọng một cô gái nhỏ bé?

Ai làm ơn nói cho anh hay vì sao An Mộc lại trở thành hôn thê của Phong Kiều đi?

Vì sao?

Anh chỉ là yên lặng chờ đợi cô, chờ đến khi cô bị đánh cho đầu rơi máu chảy sẽ quay đầu lại nhìn anh, nhưng bây giờ... trước mặt anh là người phụ nữ ung dung tự tại và tỏa sáng, anh đột nhiên không nói được nên lời.

Một lần nữa Đường Cảnh ý thức được, người phụ nữ trước mặt anh đã càng ngày càng xa khỏi anh rồi.

Hứa Lộ vốn muốn nhìn thấy sự không kiên nhẫn cùng thất vọng của Đường Cảnh dành cho An Mộc.

Nhưng giờ Đường Cảnh đang trợn mắt nhĩ An Mộc.

Hứa Lộ nhú mày, cảm nhận được có cái gì đó không thích hợp.

Cô muốn nói thêm gì đó, Đường Cảnh lại nói, “Cô ra ngoài một lát được không? Tôi muốn nói chuyện riêng với AN Mộc.”

Hứa Lộ mím môi.

Cô cảm thấy mình bị xem như người ngoài.

Đúng là từ trước đến nay vẫn luôn trưng ra hình tượng dịu dàng hiền hậu trước mặt Đường Cảnh, nên lúc này không thể từ chối yêu cầu của anh, cô nủ mắt xuống, trong mắt có tia oán hận,”Được.”

Cô đi tới cửa, lặng lẽ đóng lại, sau đó nhìn trộm vào.

Cô cầm điện thoại, mở camera, hướng vào bên trong phòng, như vậy thông qua nó cô có thể biết được diễn biến bên trong.

Tuy không nghe rõ, nhưng lại có thể nhìn thấy cả hai người.

Trong phòng.

Hứa Lộ đi rồi An Mộc liền nhìn Đường Cảnh.

Đẹp trai, có tiền, lạnh lùng, những thứ này đã khiến Đường Cảnh trở thành một LadyKiller.

Đáng tiếc, An Mộc luôn luôn coi anh là anh trai.

Cô ngẩng đầu, giờ phút này có chút lúng túng, lại có chút mất mát, một lúc lâu sau mới nói, “Anh muốn nói gì?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 355: Cô ấy chắc chắn thích anh

Editor: Cà Chua.

“Em đã nghĩ kĩ rồi chứ?” Đường Cảnh thấp giọng dò hỏi, “Muốn đi theo anh ta sao?”

An Mộc ngừng lại một chút, nhìn ánh mắt sầm xuống của Đường Cảnh, lại từng câu từng chữ nghiêm túc mở miệng, “Nghĩ kĩ rồi.”

Giữa nàng và Phong Kiều, tuy rằng không có lưu luyến ngay từ đầu, nhưng trải qua nhiều sự việc như vậy, cô đã thấy rõ được tình cảm của mình.

Lời này vừa nói ra, trong phòng lại lần nữa lặng ngắt như tờ.

An Mộc vẫn ngồi nguyên trên sofa, nhưng không khí trong phòng lại làm cho cô thấy thực sự không thoải mái, cô đứng lên, đi về phía cửa, nhưng mới vừa bước được hai bước, Đường Cảnh đột nhiên tiến lên một bước, túm chặt cổ tay cô, dùng sức kéo lại, cơ thể An Mộc hơi ngã về phía sau, anh nhân cơ hội ôm An Mộc vào trong lồng ngực.

Hương nước hoa Cổ Long của Đường Cảnh xông vào mũi, trong đầu An Mộc lại dần hiện ra hình bóng Phong Kiều, trên người anh cũng có mùi hương thoang thoảng giống như thế này.

Phong Kiều...cũng dùng loại nước hoa này sao?

Mối tương tượng như vậy, bên tai cô lại nhận được giọng nói của Đường Cảnh, “An Mộc, đừng nhúc nhích, để cho tôi ôm một cái thôi.”

An Mộc:.....

Cô không nhúc nhích, nhưng tại sao trong lúc này cô lại nhớ tới Phong Kiều? nói của Đường Cảnh lúc này vô cùng cô đơn lại làm An Mộc có cảm giác không đành lòng đẩy anh ta ra.

Vì vậy, An Mộc liền gây mất hứng lên tiếng:”Anh muốn ôm bao lâu?”

Đường Cảnh:.....

Cảm xúc thương cảm vừa rồi đột nhiên bay biến!

Đường Cảnh thờ dài, buông lỏng tay, “Bất luận như thế nào, tôi đều mong em có thể hạnh phúc, nếu anh ta đối với em không tốt, nhất định phải cho tôi biết.”

An Mộc cười, thương cho Đường Cảnh một quyền, “Đó là điều đương nhiên, anh là người nhà mẹ đẻ tôi mà!”

Người nhà mẹ đẻ sao?

Đường Cảnh cười chưa xót, trong lòng cô ấy, mình cuối cùng cũng chỉ là người nhà mẹ đẻ.

Nhưng vì chuyện của Hứa Lộ, hai người lâu lắm rồi không có cuộc nói chuyện nào thoải mái thế này.

Nhận thấy được cảm xúc của Đường Cảnh dần tốt lên, ngữ khí của An Mộc cũng chuyển sang trêu chọc, giả bộ tỉnh bơ lên tiếng, “Vậy anh với Hứa Lộ, khi nào thì định công khai đây?”

Đường Cảnh sùng sốt.

An Mộc nhún vai, “Sẽ không vì em mà hỏng chuyện đấy chứ?”

Đường Cảnh lắc đầu, “Giữa chúng tôi không phải loại quan hệ như em nói đâu.”

An Mộc bĩu môi, cười hi hi đi về phía trước,:”Đường Cảnh, chẳng lẽ anh thật sự không biết Hứa Lộ thích anh sao?”

Ngữ khí của Đường Cảnh đầy chắc chắn, “Cô ấy chắc chắn là không.”

An Mộc nhìn bộ dạng đó của anh ta cũng thấy hơi khó hiểu.

Đường Cảnh ngừng lại một chút, đột nhiên mở miệng, “Cô ấy đã kết hôn, tôi đã gặp con gái của cô ấy rồi.”

An Mộc:.....!!

An Mộc lập tức khiếp sợ mở to hai mắt nhìn.

Hứa Lộ đã kết hôn? Còn có cả một đứa con gái??

Vậy cô ấy ba lần bảy lượt khiêu khích mình, câu dẫn Đường Cảnh là vì cái gì?

Chuyện này không khoa học chút nào!

An Mộc không tin, “Đó là con gái cô ấy sao?”

“Đúng vậy, nhìn rất giống.”

An Mộc ngưng mi, “Vậy anh đã gặp chồng cô ấy bao giờ chưa?”

Đường Cảnh mờ mịt, “Chưa.”

Chưa gặp qua chồng cô ấy, cô ấy nói cô ấy có chồng lập tức tin ngay, không nghi ngờ.....

An Mộc rũ mắt, cười khổ mở miệng, “Vậy nên, vì chuyện này, bất luận em nói gì, anh đều không tin, cô ấy nói cái gì, anh đều nhất mực tin tưởng?”

Đường Cảnh trầm mặc.

An Mộc gật đầu, “Em hiểu rồi.”

Ngẩng đầu nhìn Đường Cảnh ngốc nghếch kia, An Mộc nhớ tới lúc nhỏ anh ta luôn ngẩng cao đầu, tiểu Cảnh tử hách dịch, suốt ngày bắt nạt cô là thế, nhưng lúc này.....

Sự tình khi còn nhỏ bỗng dưng ủa về làm thần trí An Mộc lập tức mềm nhũn, cô nhìn Đường Cảnh, “Để em nói cho anh biết, cô ấy lừa anh, cô ấy đích đích xác xác thật sự thích anh.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 356: Tôi nghi ngờ kĩ thuật diễn

Editor: Cà Chua.

Cửa sổ chỗ Hứa Lộ không nghe được gì bên trong, nhưng lại phát hiện ra không khí giữa hai người có chút thay đổi.

Đặc biệt là nhìn thấy Đường Cảnh ôm An Mộc, cô dường như ghen ghét đến phát cuồng!

Chẳng lẽ, là do mình nói An Mộc bị Phong tổng từ bỏ, vậy nên Đường Cảnh cho dù là hàng Seconhand nhưng cũng bắt chấp lựa chọn?

Cô nắm chặt tay.

Đúng là đi dọn sỏi lại bị cục đá đập vào chân chính mình!

*

Cuộc họp báo lần này, tất cả diễn viên trong > đều được chính thức công bố, thông tin lên đến mạng truyền thông lập tức gây sóng to gió lớn.

Trên mạng đều là những người quan tâm đến điện ảnh vào bình luận, có người còn nói, nhan sắc của diễn viên trong phim sẽ làm nên chuyện!

Có người còn nói, dù chỉ là cảm nhân giá trị diễn xuất đơn thuần cũng sẽ hứa hẹn có một dấu ấn khó phai.

Đương nhiên, có khen ngợi thì cũng có chê bai.

Trên mạng xuất hiện một chiếc thiệp, lặng im không một tiếng đánh động nhưng mọi người đều tò mò mở ra xem.

Thiệp do một người đã thành danh để lại bình luận, thể nhưng tiêu đề lại là....Lý Đông Thịnh gắng sức cho >, sẽ bị hủy hoại trong tay Đường Hạ!!

Thiệp đã chỉ ra rõ ràng: mấy năm nay đạo diễn Lý Đông Thịnh thật là diễn viên nào cũng chọn, những diễn viên vô danh tiểu tốt cũng được anh ta đưa lên tầm nhưng đại danh, Dung Trạch, Ngô Tư Tư, Đào Nhạc Hạo, là những diễn viên mới nổi, nhưng ngang nhiên cho đóng những vai nam nữ chính lại làm hỏng mất tính nghệ thuật của dự án, làm phim chuyển hướng nhiều sang mục đích thương mại nhiều hơn.

Bất luận thế nào, Hứa Lộ, Đường Cảnh cũng đều là những diễn viên lâu năm, kĩ thuật diễn còn rất ít điều phải bàn cãi. Nhưng đạo diễn Lý Đông Thịnh lại để cho nữ thần phim truyền hình Đông Hoa công chúa>> Đường Hạ thủ vai thật là một nét bút mà làm hỏng toàn bộ bức tranh!

Toàn bộ bộ phim sẽ bị một bình hoa như thế kéo những diễn viên có kĩ thuật diễn tốt đi xuống.

Thiệp càng sắc bén chỉ ra, đạo diễn Lý Đông Thịnh ngày càng sa đọa, hay sẽ định không bước tiếp trên con đường điện ảnh nữa, hay sẽ chuyển hẳn sang hướng quay phim thương mại?

Thiệp này vừa phát ra đã nhận được mấy ngàn lượt chia sẻ, phía dưới lại là bình luận ùn ùn không dứt.

Thông tin về điện ảnh sẽ đi một vòng sau khi được truyền phát, nhưng nội trong một vòng này, An Mộc chính thức xem như đã nghi ngờ năng lực của Internet.

Mình vẫn luôn tự tin như vậy, chưa ao giờ đem những chuyện như thế để bụng, nên là, đương nhiên, cứ tự do tự tại, nên đi học thì cứ vẫn muốn đi học.

Đến nỗi Hạ Nghe Âm ở dưới chỗ của bảo mẫu đã nhanh chóng làm quen với sinh hoạt kiểu hiện đại, ít nhất cũng đã đọc báo hằng ngày.

Hôm nay trong lúc ăn cơm sáng, Hạ Nghe Âm đột nhiên nhìn chằm chằm An Mộc.

Liên tục bị ngắm đến lần thứ N, An Mộc cúi đầu, lại cảm thấy đối phương lại lần nữa muốn ngẩng đầu nhìn cô, lập tức ngẩng đầu, cùng Hạ Nghe Âm đầu hai đôi mắt.

Hạ Nghe Âm tức khắc giật mình cúi đầu.

Khóe môi An Mộc cong lên, nhóc con, tôi còn không thu phục được cháu sao?

Cô liền tiếp tục trừng to mắt nhìn Hạ Nghe Âm, Hạ Nghe Âm cuối cùng cũng không ăn được như bình thường, lập tức ngẩng đầu, cô bé dường như nhìn về phía An Mộc: "Dì kìa, cháu nghe nói, gần đây cô bị nhiều người mắng."

"Người khác mắng hay không cô không biết, cô chỉ biết có cháu ngày nào cũng mắng cô."

Hạ Nghe Âm ngưng mi, “Cháu không có, cháu chưa bao giờ nói lời thô tục.”

Đây là tiểu thư khuê các nắm chắc những lễ nghi cơ bản đó sao?

An Mộc nhướn mày, “Cháu cứ mở miệng ra là gọi cô một tiếng Di Kê, còn không phải là đang mắng cô đi làm thiếp ba, thiếp bảy sao?”

Hạ Nghe Âm nghe vậy, lập tức cúi đầu.

An Mộc mỉm cười, “Được rồi, nói đi, sao cháu lại nhìn cô?”

Khuôn mặt Hạ Nghe Âm đỏ bừng, đương nhiên đã bị thái độ của An Mộc áp đảo, trong thời gian dài như vậy, đấu võ mồm trước giờ mình vẫn chưa từng thắng cô ấy! Hạ Nghe Âm buồn bực lại ác độc mở miệng: “Không có gì, cháu chỉ là đã thấy mọi người nghi ngờ kỹ thuật diễn của cô, sao cô có thể thần nhiên như chưa có chuyện gì? Sau đó còn thần nhiên nuốt trôi com!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngọc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 357: Ngày công chiếu #039; Chìm nổi#039;

Editor: Tuna

An Mộc cắn một ngụm bánh mì:

“Cho nên, em là đang quan tâm chị, lo lắng chị ăn không vô?”

Hạ Thính Âm nhe răng:

“Không bao giờ!”

“Á à~.”

An Mộc cười tủm tỉm mở miệng, tâm tình thực sự rất tốt, phát hiện trêu đùa cô bé này cũng là một chuyện rất thú vị, lại cắn một ngụm bánh mì, vừa ăn vừa mở miệng nói:

“Em rõ ràng có một trăm vạn, nhưng là người khác nói em thực nghèo, em sẽ thế nào?”

Hạ Thính Âm ngưng mị:

“Đích thực là rất nghèo a ~”

An Mộc:..... Hay lắm, một trăm vạn đối với đứa nhỏ này, thật là rất nghèo!

Cô ho khan một tiếng:

“Vậy em có rất nhiều rất nhiều tiền, thực giàu có, nhưng là người khác nói em thực sự quá nghèo, em có thể hay không cảm thấy bọn họ thực nhàm chán?”

Hạ Thính Âm nghe nói như thế, lúc này mới gật gật đầu.

An Mộc cười nói:

“Chính là đạo lý này.”

Hạ Thính Âm mờ mịt, nghe không hiểu nổi.

Phong Kiều đang ngồi bên người An Mộc, nhìn nữ nhân của mình cùng Hạ Thính Âm, không nhịn được mà bật cười.

Mắt công anh mấy ngày này, dấu điểm chuyện trên mạng với cô, thậm chí còn lo lắng vật nhỏ của anh tâm tình không tốt, mỗi ngày đều đổi cách cung chiều cô, nhưng không nghĩ tới, cô nhóc của anh nhìn qua liễu yếu đào tơ, nhưng năng lực thừa nhận lại mạnh mẽ như thế!

Không hổ là nữ nhân mà Phong Kiều anh nhìn trúng!

Ăn sáng xong, An Mộc liền đi học.

Vừa đến ngồi vào chỗ, liền nghe được hai nam sinh có ý to tiếng tám chuyện ở cửa.

“Đạo diễn Lý Đông Thịnh thật đúng là mơ hồ rồi, tại sao lại đi tuyển một cái bình hoa chứ?”

“Ai nói không thể a? Ha ha, sinh viên năm nhất, có thể có năng lực biểu diễn sao? Nếu là kỹ thuật biểu diễn tốt, còn tới đi học làm gì? Đường Hạ chính là nét bút hồng nhất trong « chìm nổi » rồi!”

“Đúng vậy, cho dù có tham gia đóng thì sao? Hiện tại còn không phải thành chuột chạy qua đường, mỗi người kêu đánh?”

“Nếu là tôi, tôi nhất định rời khỏi ngành giải trí, bị Tôn lão sư phê bình, thật sự là quá mất mặt!”

Tôn lão sư, chính là người viết ra bài phê bình kia, cũng chính là nhà bình luận phim ảnh nổi tiếng trong nước.

An Mộc ngồi ở trong phòng học, nghe Đặng Vi kéo đám người của hội học sinh đến ba hoa, thật là dở khóc dở cười, cái cô Đặng Vi này, có phải là rất rảnh rỗi hay không?

Đang trong lúc rối rắm, Diêu Lượng cùng Lư Tĩnh đi tới:

“Đường Hạ, không cần lo lắng, phim còn chưa công chiếu, ai có thể nói trước được chuyện gì xảy ra?”

“Đúng vậy, đúng vậy!”

Bạn cùng lớp phụ họa nói.

An Mộc nhìn mọi người, trong lòng len lỏi chút âm ảm.

Mỗi một bộ phim điện ảnh, trước khi ra mắt công chúng, thường sẽ mời một ít người xem may mắn, còn có đông đảo nhà bình luận điện ảnh tới xem suất chiếu sớm, sau khi xem xong, các nhà bình luận sẽ đưa ra đánh giá.

Rất nhanh sau đó suất chiếu sớm của ‘chìm nổi’ cũng bắt đầu.

An Mộc tới tận bây giờ vẫn rất điềm tĩnh, lúc này đã sớm đi vào bên trong rạp chiếu, ngồi ở vị trí thuộc về mình, sau đó, nhin không được khăn trương nắm chặt ngón tay.

Cô biết, cuộc đời của mình tốt hay xấu, liền nằm hết ở ngày hôm nay!

Cô đã ngồi an vị tại ghế, nhưng hai ghế cạnh bên vẫn còn trống, trong lúc cô khăn trương bất an chờ đợi, sau cánh gà, đột nhiên xuất hiện một tia xao động.

Cô quay đầu lại, liền nhìn thấy một người đàn ông tầm hơn sáu mươi tuổi, bước đi tập tễnh, đầu tóc bạc phơ đi vào, các bình luận viên bên trong khi thấy ông ta tiến vào liền lập tức đứng lên đứng lên, động tác nhất trí hành lễ với ông ta.

An Mộc nhìn thấy người kia đi tới, kinh ngạc lần khăn trương mở to hai mắt nhìn, người đó không phải ai khác, chính là nhà bình luận điện ảnh trứ danh: Tôn lão sư.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 358: Phong tổng thật nhiều tiền

Editor: Tuna

An Mộc nhìn thấy tôn lão sư, quả thực sợ đến ngây người.

Tôn lão sư là nhà bình luận điện ảnh trứ danh, lời nói của ông sắc bén lại thường chém không lưu tình. Cho nên rất nhiều bộ phim, đối với ông vừa yêu vừa hận, mỗi lần trước khi công chiếu chính thức đều sẽ gửi thư mời cho ông.

Nhưng Tôn lão sư mấy năm gần đây thể trạng ngày càng kém, đã rất lâu không đi rạp chiếu phim xem điện ảnh, chỉ ở nhà dùng rạp chiếu tại nhà mà xem.

Hơn nữa hai ngày trước tin tức truyền ra, Tôn lão sư bởi vì trúng gió, đã ra nước ngoài nhập viện, cho nên lúc này, tại sao Tôn lão sư lại có mặt ở kinh đô, hơn nữa còn là ở phòng chiếu?

An Mộc cảm thấy thập phần kinh ngạc.

Đạo diễn Lý đỡ tôn lão sư ngồi xuống vị trí xem tốt nhất, cùng thấp giọng nói mấy câu với ông ấy, lúc này mới đi đến trước sân khấu tại chỗ ngồi của diễn viên.

Đạo diễn Lý vừa bước qua chỗ An Mộc, An Mộc nhìn không được liền dò hỏi:

“Đạo diễn Lý, Tôn lão sư tại sao lại tới đây?”

Lý Đông Thịnh cười tủm tỉm mà mở miệng:

“Đây là do Phong tổng mời đến.”

An Mộc sững sờ:

“A?”

“Phong tổng cố ý dùng phi cơ tư nhân đem Tôn lão sư đón về, mời theo cả bác sĩ tại gia, hơn nữa cố tình phái xe cứu thương đưa Tôn lão sư đến, chờ đến phim kết thúc, Tôn lão sư còn có xe chuyên dụng đưa về.”

Đạo diễn Lý cảm khái nói.

Phong tổng ra tay, quả nhiên không giống bình thường a!

Chỉ là một chuyến qua lại, liền phải tiêu đến mấy trăm vạn!

Đạo diễn Lý cảm thấy, FAE quả nhiên là nhà tư bản lớn, tiêu xài kiểu này cũng tương đương với phí tuyên truyền rồi!

An Mộc nghe nói như thế, trong lòng xẹt qua một dòng nước ảm.

Cô là người thông minh, lập tức liền đoán được, Phong Kiều làm như vậy, tất cả đều là vì cô!

Cô bị Tôn lão sư nghi ngờ, mới có thể khiến cho này một vòng một ít ngôn luận, như vậy biện pháp tốt nhất, chính là làm Tôn lão sư tự mình thừa nhận, chứng kiến tận mắt, làm tôn lão sư thừa nhận kỹ thuật diễn xuất của cô!

An Mộc ngờ ngác đứng ở chỗ đó, nghĩ vậy một vòng tới nay, Phong Kiều chưa bao giờ ở chính trước mặt cô đề cập qua chuyện này, cũng chưa từng an ủi cô.

Cô tuy rằng mặt ngoài kiên cường, nhưng kỳ thật ở sâu trong nội tâm, vẫn là khát vọng được an ủi a.

Cô cảm thấy Phong Kiều không đủ hiểu cô, không đủ săn sóc cô, thậm chí thời điểm buổi tối, cô còn định chơi xấu không cho anh chạm vào mình. ....

Hốc mắt An Mộc có chút ướt, mũi cũng có chút đỏ rồi, nếu không phải là tình thế không cho phép, cô thật sự rất muốn khóc ngay bây giờ.

Loại cảm giác ôn nhu che chở này. .... Thật sự là làm người ta cảm thấy quá ảm lòng có đúng hay không!

An Mộc phục hồi tinh thần lại, lập tức dò hỏi đạo diễn Lý:

“Phong tổng sẽ đến chứ?”

Đạo diễn Lý cười cười:

“Phong tổng bận rộn như vậy, sao có thể tự mình tới?”

Nói xong, ông cảm thấy vấn đề của cô gái nhỏ này thật buồn cười.

FAE mỗi năm đều đầu tư không ít cho phim điện ảnh, nếu như mỗi bộ phim anh đều đến vậy chẳng phải mỗi ngày đều phải cầm cọc ở rạp chiếu phim sao?

Đạo diễn Lý lắc đầu, đi đến vị trí của mình, ngồi xuống.

An Mộc lại cảm thấy trong lòng có chút mất mát nho nhỏ, đây chính là bộ phim điện ảnh đầu tiên của cô a!

Nhưng mà. ....

Hồi sáng, Phong Kiều có hỏi cô có muốn anh cùng đi với cô không, An Mộc lúc ấy cảm thấy chột dạ, sợ người khác phát giác quan hệ của bọn họ nên đã cự tuyệt anh.

Nhưng mà bây giờ..... cô hối hận rồi có được không?

An Mộc ảo đay đay ót mình, đầu cô thật sự là bị lừa đá rồi!

Cúi đầu, lấy ra di động, cô do dự do dự, cuối cùng vẫn là gửi tin nhắn cho anh:

“Anh có bận không?”

Tin nhắn trả lời rất nhanh, chỉ có hai chữ, là phong cách trước sau như một của Phong Kiều: Như thế nào

Ngay cả dấu chấm câu đều không có.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 359: Em nhớ anh rồi

Editor: Quý Quý

Bỏ qua sự gượng gạo, An Mộc lập tức nhoẻn miệng cười, soạn tin nhắn: “Nếu không bận thì tới đây xem phim đi!”

Nói như vậy, có khi nào Phong Kiều không nhìn ra là cô đang mời anh không?

Và lại, đối phương bận rộn như vậy, không chừng lúc này còn đang làm việc gì đó, đi từ tổng bộ FAE đến đây chắc cũng không kịp đâu!

Haizzz

Đều tại mình buột miệng sáng nay, thời khắc quan trọng trong sự nghiệp diễn xuất của cô sao có thể thiếu Phong Kiều?

Hối hận hối hận.....!

An Mộc cúi đầu, xóa đi câu vừa rồi, sau đó cắn răng, mắt đỏ bừng lên nhả ra mấy chữ, “Nhớ anh rồi.”

Tin nhắn vừa gửi đi, cô nắm chặt điện thoại, hồi hộp chờ anh nhắn lại.

Thời gian từ từ trôi qua.

An Mộc luôn kiểm tra điện thoại xem anh có nhắn lại không, nhưng vẫn chưa thấy động tĩnh gì.

An Mộc thở dài, lúc này.....có lẽ Phong Kiều đang họp?

*

Phong Kiều đích thị là đang họp.

Nhưng không phải là ở trong phòng họp của FAE.

Hiện giờ anh đang ngồi trong phòng làm việc của mình, tham gia buổi họp qua máy tính.

Lăng Hi đứng bên cạnh, còn trong màn hình máy tính, là một người đen nhẻm gầy gò Thượng Quan Vũ.

Thượng Quan Vũ khó sở nhìn Phong Kiều, “Lão đại, tôi có thể về nhà được chưa? Cậu nhìn mặt tôi xem, sắp hòa làm một với màn đêm không thể nhìn ra nữa rồi!”

Phong Kiều không thèm để ý, chỉ nhìn Lăng Hi nói, “Tình hình thế nào?”

Nhắc tới việc chính, người đối diện liền thay đổi thái độ.

Về mặt Lăng Hi có chút nghiêm trọng, “Bọn họ giống như bị người nào đó giật dây, thái độ với chúng ta không quá hữu hảo, lão đại, bọn họ đề xuất phí qua đường gấp 4 lần.”

Thượng Quan Vũ nghe vậy hung dữ mở miệng, “Dựa vào cái gì? Cái lũ đó muốn đi ăn cướp sao? Tiền bạc xương máu của chúng ta đổ vào phí qua

đường của bọn nó lại còn gấp 4 lần?”

Phong Kiều gõ gõ tay lên mặt bàn, “Điều tra được kẻ nào phá rồi sau lưng chưa?”

Lăng Hi lập tức cúi đầu, “Lão đại, không tra được.”

Phong Kiều ngược mắt lên, Lăng Hi lập tức cứng đờ người, Thượng Quan Vũ bên kia cũng cảm thấy chính mình cũng bị ảnh hưởng.

Phong Kiều nhếch môi, “Không tra được? Đáp án này làm cho người ta không được hài lòng cho lắm.”

Người hiểu rõ Phong Kiều đều biết anh càng tức giận thì thể hiện ra ngoài càng bình tĩnh ôn hòa, ngữ khí âm áp như gió xuân lúc này ngược lại đối với Lăng Hi và Thượng Quan Vũ giống như đang bị ngấm trong hầm băng!

“Lão...lão đại...” Lăng Hi nom nớp lo sợ, muốn tự thanh minh cho mình.

Ánh mắt sắc bén của Phong Kiều giống như lang sói đảo qua, khiến câu tiếp theo của Lăng Hi chuẩn bị nói ra liền mắc kẹt trong cổ họng! Lão đại thực sự là quá đáng sợ! Giống như mình làm anh bất mãn thì một giây sau xác của mình sẽ bị xé tanh bành!

Lăng Hi xoa mồ hôi lạnh vốn không tồn tại trên trán, anh cảm thấy mình thật xui xẻo, bình thường tâm trạng của Lão đại không biến đổi nhiều lắm, nhưng hôm nay...có vẻ như không được vui?

Đúng lúc này!

“Đình!”

Một tin nhắn mới đến chấm dứt sự u ám trong ánh mắt Phong Kiều.

Vừa nhận ra người gửi tin nhắn đến, sự rét lạnh quanh anh lập tức thay đổi.

Tiện tay cầm điện thoại lên, anh trả lời hai chữ.

Sau đó ngón tay thon dài tiếp tục gõ lên mặt bàn.

Lúc này cô nhóc kia gửi tin nhắn làm gì?

Đang lúc nghi hoặc thì tin nhắn trả lời đến.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 360: Lão đại hện hò, heo sẽ lên cây!

Edit: Phong Nguyệt

Nhìn thấy ba chữ nói nhớ anh, trong lòng của Phong Kiều, giống như ở giữa không trung không có trọng lượng, cơ hồ đều muốn phiêu lên rồi!

Anh cầm di động, đùa bỡn bằng mọi cách.

Nên trả lời cho tiểu nha đầu như thế nào nhỉ?

Tôi cũng nhớ cô? Không được, nếu trả lời như vậy, tiểu nha đầu nhất định sẽ cười nhạo anh giả tạo.

Tôi đi xem cô? Không được, buổi sáng đã bị tiểu nha đầu cự tuyệt qua một lần, lại nói như vậy, chẳng phải chính mình có vẻ rất muốn thấy cô?

Ngón tay thon dài của Phong Kiều để ở trên điện thoại.

Mà Lăng Hi ở phía đối diện, nhận thấy được tâm biến đổi của Phong Kiều, tức khắc mở miệng, “Lão đại, ta.....”

Lời nói còn chưa nói xong, liền nhìn đến đối phương vụt đứng lên, Lăng Hi sợ tới mức lui về phía sau một bước, đụng vào sofa phía sau, lúc này mới ý thức được chính mình là đang xem video, lão đại thật sự không cao hứng, cũng không có biện pháp bắt anh được!

Lăng Hi nhẹ nhàng thở ra, vừa muốn tiếp tục mở miệng, liền nhìn thấy người đối diện cầm lấy áo khoác, trùm trên người.

Lăng Hi lập tức ngậy người.

Chẳng lẽ lão đại muốn dùng máy bay riêng bay qua để giải quyết chuyện này?

Không đợi anh phục hồi tinh thần lại, liền nhìn thấy Phong Kiều liếc mắt nhìn cameras một cái, nhàn nhạt để lại một câu, “Sự việc công bố, người xử lý, tôi có việc đi ra ngoài một chút.”

Dứt lời, liền dứt khoát đóng video.

Cả người Lăng Hi đều không tốt, cái gì kêu anh xử lý một chút?!

Hơn nữa.....

Lăng Hi bắt được Thượng gửi tin nhắn? Gửi tin nhắn?!!”

Thượng Quan Vũ nhìn động tác động kinh của Lăng Hi, đột nhiên cảm thấy lúc trước chính mình nhận thấy được thái độ không đúng của lão đại, thật sự là bình tĩnh nhiều!

Thượng Quan Vũ không để ý tới Lăng Hi, Lăng Hi liền tại chỗ đi qua đi lại, “Lão đại đến tốt cùng là đi làm gì? Có chuyện gì, có thể so sánh được với sự việc công bố?”

Thượng Quan Vũ mở miệng, “Lão đại đi hẹn hò.”

Lăng Hi tức khắc lấy một loại ánh mắt “Người là ngu ngốc” liếc mắt nhìn Thượng Quan Vũ một cái.

Nếu lão đại hẹn hò, phỏng chừng heo sẽ lên cây!

Thượng Quan Vũ.....

*

Bộ phim《 chìm nổi 》rốt cuộc phát sóng.

Kỳ thật tuy rằng An Mộc đóng vai Mị nhi, nhưng là điện ảnh chân chính, lại không có xem

Bởi vì hậu kỳ trong phim còn đang chỉnh sửa, sửa sang lại, rất nhiều cảnh quay khi diễn suất, đều sẽ xóa giảm, không đến cuối cùng ****, trên cơ bản cô không biết được suất diễn trong phim của cô có bao nhiêu.

An Mộc khẩn trương hưng phấn nhìn bộ điện ảnh đệ nhất của mình, hết sức chăm chú, mở to hai mắt nhìn.

Suất diễn đầu tiên là của Dung Trạch, Đào Nhạc Hạo còn có Ngô Tư Tư cùng tham gia diễn suất, thậm chí Hứa Lộ sắm vai Thái tử Lương Đệ đều đã lên sân khấu, toàn bộ điện ảnh cũng đã truyền phát tin ở giữa đoạn rồi.

An Mộc càng xem càng khiếp sợ, càng xem càng khẩn trương.

Suất diễn phía trước, rõ ràng có thể thấy được, suất diễn của Hứa Lộ bị cắt không ít, ngay cả Ngô Tư Tư, cũng bị xóa cô mình là bình hoa, nếu đạo diễn Lý Đông Thịnh bị mắng thật sự sẽ tức giận, có thể đem suất diễn của mình, cũng xóa giảm rất nhiều hay không?

An Mộc nắm tay thật chặt, rốt cuộc tới rồi.

Trong màn hình, Thái tử mở miệng nói với Lý Thịnh Thế, “..... Nàng vì người đã dạy dỗ một cơ thiệp.”

Tiếp theo, Thái tử quay đầu, vỗ vỗ bàn tay.

Hô hấp của An Mộc, lập tức dừng lại, cô biết, kế tiếp cô liền phải lên sân khấu!

Tay cô, gắt gao nắm lấy tay vịn của ghế dựa, cả người căng chặt thân thể tựa hồ đã tới cực hạn.

Đúng lúc này, bàn tay to ấm áp, đột nhiên cầm tay cô.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 501. Anh ta không ưu ái:

Editor: Cà Chua.

An Mộc sững sốt, theo bản năng quay đầu lại, liền thoáng nhìn trong bóng tối có bóng hình một người đàn ông cao lớn, cong eo ngồi cạnh cô.

Ánh sáng mờ ảo chiếu trên mặt anh ta, làm cô thoáng thấy dung nhan bất phàm kia.

An Mộc trừng to mắt: "Anh. . ."

"Suyt. . . ." Phong Kiều đặt ngón tay lên môi làm động tác ra hiệu cho cô im lặng, bà tay to của anh ta nắm lấy tay An Mộc, hơi dùng sức giữ lại.

An Mộc lập tức kích động.

Anh ta tới!

Sao anh ta lại tới?!

Hơn nữa, thân là Phong Kiều, sao anh ta phải lén lút như vậy, như là tới để ăn trộm thế?

An Mộc ngó nghiêng hai bên, thấy tất cả mọi người trong rạp chiếu phim đều đã từ trên sân khấu đi xuống thế nhưng không ai chú ý tới sự xuất hiện của anh ta!

An Mộc thấy mắt mình lập lờ như bị hoa, cảm giác những thứ mình sở hữu đột nhiên biến mất làm cho cô khó chịu đã được thay thế bằng niềm vui sướng khi anh ta xuất hiện.

Cô cúi đầu, Phong Kiều đã đến gần cô, thấp giọng mở miệng: "Anh. . ."

Những lời nói vừa định phát ra, người đàn ông liền vươn một ngón tay khác ấn trên môi cô, ánh mắt hướng lên trên màn hình đang xuất hiện cảnh của Mị Nhi, trong ánh mắt người đàn ông tỏa ra nét kinh diễm cùng tán thưởng không thể che giấu.

Bộ dạng dễ nhìn này làm An Mộc đột nhiên cảm thấy mặt có chút đỏ lên, dường như ngay lúc này anh ta đang nhìn chăm chăm vào mình vậy.

An Mộc cắn cắn môi, néo néo tay Phong Kiều.

Toàn bộ màn hình dừng lại ở bộ mặt đặc tả cô, chừng năm giây.

Thật sự đẹp, đường hoàng, đầy tự tin và thanh tân!

Trong nháy mắt, đã làm cho đôi mắt toàn bộ người xem không thể rời khỏi màn hình.

Mọi người không tự chủ được, đều suy nghĩ, vẻ đẹp này, quả là làm người t thờ cũng không thông!

Phong Kiều giờ phút này cũng quay đầu về phía đối diện.

Ngoéo bờ môi An Mộc, thấp giọng giải thích: "Tôi sẽ rời đi trước khi bộ phim kết thúc, sẽ không để em bị phát hiện."

An Mộc nghe nói như thế, trong lòng lập tức mềm nhũn, giống như bị đâm trúng tim đen.

Lúc này An Mộc cảm thấy vô cùng cảm động.

Cô nắm chặt lấy tay Phong Kiều, những lời muốn nói đều không nói ra được.

Trong bóng tối, mọi thứ xung quanh dường như biến mất, chỉ còn cô và anh.

Hơi thở của anh, mùi hương của anh, hình dáng của anh đều ở trong mắt cô.

Có lẽ là cảm thấy cô đang nhìn anh chăm chú, Phong Kiều đột nhiên quay lại: "Em thật đẹp."

An Mộc vui sướng cười tươi.

Cô cảm thấy mọi lời nói ngọt ngào trên thế giới đều không sao sánh với một câu nói này.

Đến khi bộ phim sắp kết thúc, An Mộc lúc này mới để ý, cô này giờ đều không theo dõi biểu hiện của chính mình trong phim!

Nhìn lên màn hình, phát hiện đây đã là cảnh cuối cùng của Mị Nhi trong phim.

Toàn thân nàng là máu, dựa vào cây hoa đào, vươn tay, trên môi treo lại nụ cười.

Màn ảnh lại dừng lại ở cảnh này năm giây.

An Mộc bị chính mình làm cho cảm động.

Sau khi bộ phim kết thúc, toàn khán giả yên tĩnh tầm mười giây, tiếp theo phát ra một tràng pháo tay nồng nhiệt.

An Mộc lúc này mới phục hồi tâm trí, quay đầu, phát hiện chỗ ngồi bên cạnh đã trống trơn, không biết Phong Kiều đã rời đi từ khi nào.

An Mộc cảm thấy trong lòng trống trải, vì cuộc đời diễn viên, cô đã không ít lần làm sai lệch quan hệ giữa cô và Phong Kiều, như vậy có phải quá bất công với Phong Kiều sao?

Đang tự hỏi bỗng nhiên nghe thấy Lý đạo diễn gọi.

An Mộc phục hồi tâm trí, nhìn thấy Lý đạo diễn đang đỡ Tôn lão sư đang run rẩy từng bước một đi về phía mình.

An Mộc lúc này mới hoàn toàn về với thực tại, tâm trí vừa về tới lại tức khắc bay lên.

Vừa rồi chính mình cũng chưa xem được biểu hiện của bản thân, Tôn lão sư đến đây .....không phải là để phê bình mình đó chứ?! Chương 362: Xinh đẹp quá cũng là một loại tổn thương

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 362: Xinh đẹp quá cũng là một loại tổn thương

Editor: Quý Quý

Tuy tự tin với biểu hiện của mình, nhưng ánh mắt nghiêm khắc của thầy Tôn năm đó đã phê bình Hạ Tâm Băng diễn xuất không tốt...

Cho nên...

An Mộc thầm run sợ khi người đàn ông kia đi tới, cúi đầu, bộ dáng vẫn bối nhìn trường bối, cô chưa kịp hô lên “Thầy Tôn” thì thầy Tôn đã bắt chuyện trước.

“Đường Hạ, tôi muốn xin lỗi cô. Diễn xuất của cô thực sự quá hoàn mỹ!”

.....

Buổi công chiếu “Chim nỏ” kết thúc tốt đẹp!

*

Trong ký túc xá sinh viên năm 2 học viện điện ảnh, Đặng Vi ngồi trên giường, đang thảo luận về các phân cảnh trong “Chim nỏ”.

Đặng Vi bĩu môi, “Đã thế còn dám mời cây bút lão làng là thầy Tôn đến, haha, đúng là không biết mình là ai, thầy Tôn đã từng thẳng tay phê bình Dung Trạch và Ngô Tư Tư, trong mắt chưa không nổi một hạt cát!”

“Ài, buổi công chiếu vừa mới kết thúc, trên internet thậm chí còn có rất nhiều bài đăng bình phẩm!” Nữ sinh giường trên nói, ngữ khí thoải mái, “Haha, không biết bộ phim này còn bị giảm giá trị đến mức nào.”

Đặng Vi thờ dãi, “Đường Hạ cũng thật xui xẻo, “Chim nỏ” luôn khiến người ta thấy thần bí, trước khi phim được công chiếu, bình luận khen chê Đường Hạ trên mạng cũng không đồng nhất, bao nhiêu ánh mắt dồn vào cô ta, nếu cô ta chỉ diễn không tốt một chút thôi sẽ bị khuếch lên đến 10 lần, về sau còn ai dám mời cô ta đóng phim nữa, mới chập chững bước được vài bước thì bị bóp chết, nếu tôi là Đường Hạ thì đã nhảy lầu rồi!”

Đặng Vi không có cảm tình với An Mộc, ngược lại còn châm chọc khiêu khích, “Là người nào để cho cô ta lên đầu ngọn gió vậy? Xứng đáng có được sự nổi tiếng sao, loại bình hoa không diễn xuất được như cô ta, chắc chắn, tôi có thể tưởng tượng được, thầy Tôn nhận được thiệp mời sẽ mắng chửi như thế nào.” Nói đến đây, cô hắng giọng giả làm thầy Tôn nói, “Đến giờ cái thể loại diễn xuất này vẫn còn tồn tại sao? Này cháu gái, về mặt thì cứ trơ như gỗ! Bình hoa thì còn có thể cảnh đẹp ý vui, nhưng cô đứng đó, tôi nhìn mà cảm thấy không bằng cái đầu gỗ.”

Đặng Vi nói xong cả phòng lên phá lên cười.

“Đến rồi đến rồi!” Một nữ sinh lớn tiếng nói. “Thầy Tôn vừa đăng bài mới rồi!”

Đặng Vi nhếch môi, “Mau xem xem, thầy Tôn lại phát minh ra từ ngữ chữ bói nào mới mới?”

“Tên bài đăng này cứ kỳ kỳ?”

“Tên gì?” Đặng Vi hồ hững hờ, dù sao cũng là bài chữ, có gì khác nhau đâu.

“Quá xinh đẹp cũng là một loại tổn thương” Nữ sinh nọ thốt lên xong liền im bặt.

Không khí trong phòng đột nhiên yên tĩnh, chỉ nghe thấy tiếng Đặng Vi uống sữa chua, cô cười nhạo một tiếng, “Quá xinh đẹp cũng là một loại tổn thương? Ý chỉ Đường Hạ chỉ có khuôn mặt, không diễn được chứ gì?”

Đặng Vi nghĩ, ngày mai gặp An Mộc, nhất định phải xoáy vào nỗi đau của cô ta, nhưng lúc này cô lại cảm thấy có gì không đúng.

Ba người trong phòng đều nhìn cô bằng ánh mắt quái dị.

Kiểu nhìn này như là....cô chết chắc rồi!

Đặng Vi sững sốt, cướp lấy điện thoại trong tay nữ sinh nọ.

Cô cúi đầu đọc, câu đầu tiên đập vào mắt cô:”.....Mỗi người nhìn vào gương mặt đó, đều vì nhan sắc của cô mà nghi ngờ diễn xuất của cô, nhưng không thể không cảm tạ Lý Đông Thịnh đã cho cô cơ hội, để chúng ta có thể thưởng thức một bữa tiệc thị giác xuất sắc như vậy! Tôi muốn giải thích cho sự nghi ngờ của tôi dành cho cô ấy, quá xinh đẹp cũng là một loại tổn thương!”

Đặng Vi lập tức ngậy ngẩn cả người!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 363: Giải thưởng Bách Hoa xướng danh!

Editor: Quý Quý

“Chìm nổi” được tuyên truyền rất ít, bởi vì bài đăng của thầy Tôn mà lập tức trở nên nổi tiếng.

Hệ quả của việc đó, ngay ngày đầu tiên công chiếu doanh thu đã lên tới 6500 vạn, chỉ số truyền thông cũng tăng vọt, đứng đầu các bảng xếp hạng, thành công ngoài mong đợi.

Một tuần sau doanh thu phòng vé đã đạt con số 5 tỷ, xứng đáng trở thành bá chủ phòng vé trong hai năm gần đây.

“Chìm nổi” hot hơn bao giờ hết, trên internet, ở ngã tư đường, nơi nơi đều bàn tán về bộ phim này, một trong những thành công của AN Mộc chính là, fan của Đường Hạ đã tăng đến cả trăm ngàn người.

Trên internet, từ khóa tìm kiếm về cô cũng vô cùng phổ biến. Cô có tên trong danh sách 10 tiểu hoa đán của thế hệ này, đứng thứ 2 sau Tống Tuệ Ân.

Trong khoảng thời gian này An Mộc cảm thấy từng ngày trôi qua vô cùng buồn chán, mỗi ngày chỉ chạy qua chạy lại hai nơi là trường học và biệt thự.

Đám paparazi không vào được trường học, nên đi học cô có thể được thư giãn một chút, nhưng lại phải chịu sự dỗi theo của các học tỷ trong trường.

Cô đột nhiên nhớ tới ngày nhập học năm nhất, cô và Lý Mạt Mạt nhìn theo Tống Tuệ Ân bị Đặng Vi phê bình, khi đó chính mình còn cho rằng được người ta dỗi theo cũng là một loại hạnh phúc.

Nay rốt cuộc cô cũng cảm nhận được, đến đi toilet cũng bị người ta nhìn chăm chăm, thực sự là không vui chút nào!

Hệ quả của sự nổi tiếng chính là cô phải bảo vệ hình tượng ngôi sao của mình mọi lúc, đội mũ đeo kính cúi gầm mặt mà đi.

Đi ra xe cũng khó khăn.

An Mộc không có bằng lái xe cho nên khoảng thời gian này Phong Kiều liền trở thành tài xế danh dự cho An Mộc.

Từng ngày trôi qua, chẳng mấy chốc mà giải thưởng Bách Hoa bắt đầu mở cửa bình chọn.

An Mộc nhận được điện thoại của Ngôn Phi Thần, tới công ty giải trí Hoa Nghi.

Hoa Nghi là một công ty giải trí nhỏ, quản lý mấy chục nghệ sĩ.

Giao thông đông đúc nên cô bị kẹt xe rất lâu, lúc đến nơi đã là 10h, vì đã hẹn trước với Ngôn Phi Thần nên cô có chút sốt ruột, nhìn thang máy phía trước sắp đóng, cô nhanh chân vọt lên.

“Chờ một chút!” An Mộc vươn tay giữ lại cửa thang máy, cửa thang máy lại mở ra, cô còn chưa kịp thở đã bị người bên trong đẩy ra.

Cô không kịp phản ứng, lao đảo về phía sau mấy bước. Đứng vững được rồi liền nhìn thấy có vài người trong thang máy.

Người đứng giữa chính là nữ minh tinh đang được đầu tư mạnh nhất của Hoa Nghi - Chu Chu.

Trợ lý của Chu Chu vênh vác nhìn An Mộc, “Dám can thang máy của chị Chu, tôi nhìn cô chắc cũng không phải người trong nghề?”

Nói xong cũng không thèm nhìn kỹ An Mộc là ai, lập tức ấn nút đóng cửa mặc kệ An Mộc bên ngoài.

An Mộc:...

Cô gãi mũi, chỉ có CEO mới có thang máy riêng, Chu Chu này mặt mũi cũng lớn thật!

An Mộc bủi môi nhìn thẳng máy lên tầng cao nhất, thoáng nghĩ hoặc, tầng cao nhất không phải là văn phòng của CEO sao?

Nhưng cô cũng không có hứng thú, chờ thẳng máy xuống lần nữa, lên đến nơi cô cũng đã muộn 5 phút rồi.

*

Trong thang máy.

Chu Chu hừ lạnh một tiếng.

Trợ lý cười nói, “Chị Chu Chu yên tâm đi, Đường Hạ vốn không phải là đối thủ của chị!”

Chu Chu thoáng vênh mặt lên.

Trợ lý lại nói, “Đặng tổng sẽ không để cho giải thưởng vượt khỏi tay chị đâu, yên tâm đi.”

Lúc này sắc mặt Chu Chu mới hơi giãn ra.

Lên tới tầng cao nhất, Chu Chu lấy gương ra sửa sang lại dung nhan một chút, nở một nụ cười thỏa mãn rồi mới bước vào văn phòng CEO.

Ngôn Phi Thần đang ngồi trong phòng làm việc, vì An Mộc tới muộn nên có chút bực mình.

An Mộc xấu hổ cười, “Thật xin lỗi, Ngôn tiên bối, tôi...”

Ngôn Phi Thần không đợi cô giải thích, lập tức đi thẳng vào vấn đề, “Cô đã được đề cử giải nữ phụ xuất sắc, hai ngày sau tham gia lễ trao giải Bách Hoa, phải chú ý...”

Ngôn Phi Thần gọi cô đến là để bàn về chuyện lễ trao giải, An Mộc vô cùng chăm chú lắng nghe.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 364: Lần đầu bước lên thảm đỏ

Editor: Quý Quý

Bàn công việc xong, An Mộc muốn nói lại thôi.

Ngôn Phi Thần mở miệng, “Có gì thì cứ nói.”

An Mộc không nhịn được tò mò hỏi, “Ngôn tiên bối, thực ra việc tôi và Hứa Lộ cùng tranh giải nữ phụ xuất sắc có phải không thích được thích hợp lắm

không? Tôi cảm thấy người thích hợp nhất chính là tôi.”

Tuy không thích Hứa Lộ, nhưng Hứa Lộ lại là minh tinh đang lên của FAE.

An Mộc biết, chỉ cần nói một câu, Phong Kiều nhất định sẽ giúp cô, nhưng không đáng phải sử dụng quy tắc ngầm để vượt mặt đối thủ.

Ngôn Phi Thần dừng lại một chút, “Đây là quyết định của công ty, giải này chỉ dành cho người tốt nhất.”

An Mộc gật đầu, có phần mê mang, nhưng cô tin Ngôn Phi Thần.

An Mộc xoay người rời khỏi, không hề phát hiện ra sắc mặt Ngôn Phi Thần đột nhiên trở nên âm ảm

*

Lễ trao giải Bách Hoa được diễn ra theo dự kiến.

Đám tân sinh viên học viện điện ảnh đều ngồi trước màn hình máy tính, căng thẳng dõi theo.

Diêu Lượng quay đầu, chà xát tay, “Các cậu nói xem, An Mộc đã được đề cử, tôi còn lo lắng cái gì nữa chứ?”

“Haha, nếu thực sự nữ thần đoạt giải, khóa chúng ta cũng có thể nổi danh rồi!”

Nam sinh thì theo dõi lễ trao giải, còn nữ sinh thì lại quan tâm đến những phương diện khác.

Mọi người sôi nổi nói chuyện phiếm

Lư Tĩnh mở to mắt nhìn lối vào, “Các cậu nói xem, An Mộc sẽ mặc lễ phục gì đây?”

“Vội nhan sắc ấy, An Mộc mặc gì mà chả đẹp, yên tâm đi!”

“Kể cả như thế, vài năm gần đây có rất nhiều nữ minh tinh không phối đồ tốt trên thảm đỏ, đây chính là lần đầu tiên An Mộc lên thảm đỏ đó!” Lư Tĩnh sốt ruột nói.

“A, đến rồi đến rồi!”

Tất cả các sinh viên đều nhìn chăm chăm vào màn hình.

Một chiếc Rolls-Royce dừng lại trước thảm đỏ.

“Trời ơi! Đoàn làm phim “Chìm nổi” cũng quá xịn rồi! Riêng chiếc xe đã thấy áp đảo rồi!”

“Nghe nói là FAE cố tình cho bọn họ mượn xe.”

“Xe cộ thì liên quan gì? Mau nhìn người đi! Đào Nhạc Hạo và Tứ gia ra rồi!”

Đào Nhạc Hạo mặc âu phục màu xám nhạt, đẹp đẽ sang trọng, Ngô Tư Tư khoác tay anh, toàn thân lễ phục đỏ tươi, phong phạm nữ vương.

Sau đó An Mộc khoác tay Dung Trạch đi xuống.

Hôm nay An Mộc mặc một bộ lễ phục màu trắng bạc, vạt áo dài buông xuống, bên hông đeo đai lưng màu đỏ, sinh động nhưng không mất đi sự trang trọng, trông cô giống như một nàng công chúa.

Dung Trạch thì bận một bộ âu phục màu xám bạc, hai người giống hệt một cặp, khí chất của anh cao quý như một vương tử.

Đám sinh viên trước màn hình bùng nổ.

“Trời ạ trời ạ! An Mộc đi cùng Dung Ảnh để sao? Tôi không nhìn nhầm đấy chứ!”

“Aaaaa, hâm mộ quá đi!”

“Đi cùng Dung Ảnh để mà Đường Hạ cũng không hề bị lép vế, còn ra dáng công chúa mười phần!”

“Màu trắng bạc còn có thể phối với đai lưng đỏ sao? Lại còn xinh đẹp như vậy!”

“Một câu thôi, đẹp điên đảo!”

Một lúc sau mới có một giọng nói yếu ớt vang lên, “Không phải Dung Ảnh để vốn đi cùng Tứ gia sao? Sao lại ghép cặp thế này? CHẳng lẽ...?”

Mọi người dừng lại một chút, tiếp đó có người mở miệng, “Chắc là theo nhân vật trong phim”

Nếu mấy lời này đến tai An Mộc, nhất định sẽ nói, bạn học, cậu nói quá chuẩn!

Hôm nay vốn là phải ghép cặp theo phim, ví dụ như Hứa Lộ và Đường Cảnh, đó là một chiêu quảng bá của FAE.

Nhưng cùng Dung Ảnh để bước lên thảm đỏ, An Mộc cũng vô cùng áp lực!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 365: Nội tình ở Hoa Nghị, khả năng lớn trở thành nữ vai phụ xuất sắc nhất!

Editor: Cà Chua.

Hai người vừa ở bên ngoài đã bị phóng viên ngăn lại, hàn huyên vài câu, lúc này mới tiến vào hiện trường lễ trao giải.

Hai người đi phía sau Hứa Lộ, dẫn theo Đường Cảnh, người khác đứng một góc cũng thấy được, đôi mắt cô ấy đang lộ ra một tia ghen ghét.

Vì đi cùng diễn viên Dung lên thảm đỏ, vậy nên màn ảnh dừng trên người bọn họ lúc nào cũng lâu hơn một chút!

Rõ ràng theo sát ai người đó chính là mình và Đường Cảnh, làm cho bọn họ không có đủ thời gian, khi người dẫn chương trình xướng tên hai người lên, khiến bọn họ phải tiến vào hội trường.

Hứa Lộ nắm chặt tay, chỉ cần vào lúc An Mộc xuất hiện, cô luôn xui xẻo như vậy!

*

Lễ trao giải bắt đầu, người dẫn chương trình hài hước nhanh chóng làm sôi động cả không khí hội trường.

An Mộc ngồi ở hội trường, nắm chặt tay, vô cùng khẩn trương.

Người phía trước nói gì cô đều không nghe rõ.

“Bồn chồn thế cơ à?” Dung Trạch mở miệng, “Lần đầu tiên tôi bước trên thảm đỏ cũng cảm thấy hồi hộp như vậy. Nhưng kỳ thật thì không sao đâu, cô cứ coi mọi người phía dưới là cái trống là được.”

An Mộc nhìn bộ dạng Dung Trạch đang cố vắt hết óc để an ủi mình liền dờ khóc dờ cười mở miệng, “Dung lão sư, tôi vốn dĩ không phải đang hồi hộp, nhưng anh nói vậy lại làm cho tôi cực kì hồi hộp.”

Dung Trạch:.....Anh thật sự không phải đang làm phúc an ủi cô ấy sao?

An Mộc hít sâu, thả lỏng, thả lỏng.

Quay đầu nhìn về phía Ngôn Phi Thần lão sư, lại thấy anh ta hơi chau mày, bỏ đi ra ngoài.

An Mộc sững sốt.

Cô nhìn về phía sân khấu, vừa mới bắt đầu trao giải, khoảng cách thời gian trao giải giữa giải thưởng nữ chính xuất sắc nhất và nữ phụ xuất sắc nhất còn khá lâu, liền theo anh ta đi ra ngoài xem sao.

Hứa Lộ nãy giờ vẫn luôn chú ý An Mộc, thấy cô chuẩn bị đi ra, đôi mắt sầm xuống, sau đó liền bám theo.

An Mộc đi ra ngoài hội trường, tìm tới hành lang, tìm được Ngôn Phi Thần rồi, cô tiến lên phía trước một bước, vừa muốn đi tới hỏi han thì đối diện Ngôn Phi Thần lại xuất hiện một người đàn ông dong dong cao.

Hóa ra là do Ngôn lão sư hẹn người ta!

Cô nên trở về thôi hơn, không nên làm phiền Ngôn lão sư.

An Mộc xoay người, chân vừa bước đi một bước, chuyện hai người nói lại truyền đến tai.

“Nói với Đường Hạ từ bỏ đi.”

Bước chân An Mộc khựng lại, nói cô từ bỏ cái gì?

Ngôn Phi Thần thấp giọng, vẫn nở nụ cười ôn hòa, lời nói lúc này có vẻ hơi vội vã, “Đặng Uyên, chuyện này lúc trước tôi đã có nhượng bộ! Đối với Đường Hạ, giải thưởng diễn viên xuất sắc nhất vốn dĩ không thành vấn đề, nhưng anh lại muốn đưa Phùng Chu Chu lên, tôi cũng nhượng nhịn mà chiều theo, chỉ nhận giải thưởng nữ vai phụ xuất sắc nhất, hơn nữa, lúc ấy anh có đáp ứng tôi bất cứ cái gì không? Anh đồng ý sẽ để cho Đường Hạ trở thành thành viên mẫu chốt của Hoa Nghi!”

An Mộc nghe vậy, neho mắt lại. Thì ra đây chính là chân tướng sự việc.

“Phi Thần, trước khác giờ khác, lúc ấy chúng ta đều cho rằng Chu Chu dễ dàng xứng đáng với nữ diễn viên trẻ xuất sắc nhất, nhưng ai biết sẽ xảy ra chuyện này? Số vị trí mẫu chốt của chúng ta có hạn, công ty cũng không phải là một công ty đầu sỏ, sao có thể đồng thời quan hệ hai giải thưởng cùng một lúc?”

“Vậy nên anh chọn bỏ đi Đường Hạ sao? Anh rõ ràng có thể nhìn ra, Đường Hạ rõ ràng có tiền đồ hơn Chu Chu kia!” Ngôn Phi Thần lớn tiếng nóng giận.

Đặng Uyên hừ lạnh một tiếng, “Không phải tôi muốn bỏ đi Đường Hạ, anh cũng nên suy nghĩ lý trí một chút, FAE đã đầu tư cho Hứa Lộ bao nhiêu tiền biết không? Hoa Nghi chúng ta sao có thể đối đầu chung với FAE được? Cảm thấy uổng phí như vậy, chỉ bằng đem số tiền đó tập trung cho Chu Chu.”

“Đặng Uyên, anh...” Ngôn Phi Thần lên tiếng.

“Chuyện này là do cấp trên của công ty đã thống nhất.” một câu của Đặng Uyên một phen làm cho Ngôn Phi Thần cứng họng.

Ngôn Phi Thần nhìn Đặng Uyên, luôn luôn là một người ôn hòa, trong ánh mắt lộ ra tia sắc bén, “Cho nên, anh đang lấy thân phận ra để ra lệnh cho tôi sao?”

Đặng Uyên thờ dãi, “Phi Thần, anh đôi khi thật là cố chấp.”

Lời này vừa dứt, Ngôn Phi Thần khẽ cười lạnh, “Đúng vậy, năm đó chỉ vì công ty, thời điểm tôi từ bỏ sự nghiệp diễn xuất, tại sao anh không nói tôi cố chấp?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 366: Nữ vai phụ xuất sắc nhất là.....!!

Editor: Cà Chua.

Đặng Uyên sùng sốt, “Phi Thần, việc công và việc tư không nên đánh đồng.”

“Được, chúng ta tới đây để nói chuyện công, Đường Hạ mới vào nghề mà nghệ danh đã lên đến một tầm như vậy, tương lai sắp tới, cô ấy sẽ là công ty tương lai của chúng ta, Chu Chu sao? Vào nghề đã ba, bốn năm nhưng những vai diễn trong phim điện ảnh đã đem đến hiệu quả như thế nào?” Nói đến đây, ngữ khí lập tức chuyển sang sắc lạnh: “Không thể bởi vì cô ta đã nằm trên giường của anh, mà anh đã vội công tư chẳng phân biệt như vậy!”

Đặng Uyên lập tức tức muốn học máu: “Phi Thần, anh một vừa hai phải thôi, sao lại đi nói những lời khó nghe như vậy?”

“Tôi chỉ là nói thôi, không giống một số người, nói là làm!”

Đặng Uyên hừ lạnh: “Bất luận anh nói như thế nào, thì sự tình đã như thế rồi.”

“Tôi không đồng ý!”

“Phản đối cũng vô ích thôi, tôi nói cho anh biết, hôm nay hội đồng thẩm định đã làm việc, có bốn mươi người bị chúng ta mua lại, vì nể mặt FAE, tôi đã để cho bọn họ đem phiếu đầu cấp cho Hứa Lộ!”

“Anh.....!”

“Phi Thần, anh sốt sáng như vậy, chẳng lẽ giữa anh và Đường Hạ có gì đó sao?”

Ngôn Phi Thần khó thở: “Đừng nghĩ ai cũng xấu xa giống như anh!”

Đặng Uyên thở dài: “Phi Thần, công ti chúng ta muốn nối đường ray quốc tế, cần phải nhờ đến FAE, tôi biết lúc này đề cử Đường Hạ, cô ấy chính là người giỏi nhất của chúng ta, sẽ vì công ty này mà cống hiến. Tôi biết anh là người chính trực, cho nên những chuyện không rõ ràng thế này cứ để tôi làm. Anh vẫn là Ngôn lão sư phẩm cách cao ngạo, tôi mới là kẻ gian thương, như vậy không tốt sao?”

Ngôn Phi Thần bị nói như thế thực sự sửng sốt.

Đặng Uyên vỗ vai anh ta, xoay người đi hướng bên cạnh.

Phi Thần lập tức sắc mặt suy sút, nắm chặt nắm tay.

An Mộc nhìn thấy cảnh này cảm thấy lửa giận trong lòng dâng lên ngàn ngút, cô nỗ lực tìm kiếm cho mình một sự công bằng, một sự công bằng thực sự, cho nên không để Phong Kiều nhúng tay vào chuyện này, nhưng không nghĩ tới mọi chuyện cuối cùng lại thành ra thế này!

Cô bị người một nhà đánh úp!

An Mộc cắn môi, xoay người, nhìn thấy ngay vẻ mặt khoe khoang của Hứa Lộ.

Hứa Lộ đi về phía trước một bước, gằn thấp giọng mở miệng, “Ngại ngần lắm phải không, Đường Hạ, nữ vai phụ tốt nhất là tôi!”

An Mộc trừng đôi mắt sắc bén, “Cô cho rằng cô đã nắm chắc như vậy sao?”

101 người có chuyên môn bình phẩm, chỉ mua được 40 người, còn 61 người khác thì đi đâu!

Những lời này vừa nói ra, Hứa Lộ liền nháy miệng cười: “Ngại quá, người đại diện của tôi vừa nói với tôi, anh ta đã giúp tôi thu phục thêm ba mươi người nữa rồi.”

Hứa Lộ ngẩng cao đầu trung ra tư thế của người thắng cuộc: “Đường Hạ, cô thực sự đã quá ngây ngô rồi, cô cho rằng giới giải trí thật sự có cái gọi là công bằng sao? Không còn Phong tổng lót đường cho cô, cô vẫn nghĩ những hào quang sau này đều chiếu vào cô sao?”

Hứa Lộ trở về chỗ cũ: “Nữ vai phụ tốt nhất, tôi muốn là được!”

An Mộc biết giờ chính mình sẽ quay lại lễ trao giải như thế nào, tâm trạng cô đang xuống dốc không phanh, vừa quay đầu đã thấy người đại diện của Hứa Lộ đã đến bên người cô ấy, nói nhỏ gì đó, Hứa Lộ lại làm ra bộ dạng đắc thắng, khiến tâm trạng An Mộc càng trở nên trầm trọng.

Hạng mục trao giải cuối cùng cũng đến phần của diễn viên phụ xuất sắc nhất.

Người dẫn chương trình cất giọng hào hứng: “Đạt được danh hiệu nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất trong giới điện ảnh Bách Hoa là ai đây? Cô ấy chính là... Đường Hạ!”

Hứa Lộ nghe thấy những lời này không thể tưởng tượng mở to mắt nhìn, lấy tay bịt miệng, bộ dạng mừng hốt đứng phắt dậy.

Mọi người nổ một tràng pháo tay nhiệt liệt, xung quanh cô mọi người cũng thấp giọng chúc mừng.

Trong hội trường tối tăm, đèn tụ quang nhanh chóng tìm được chỗ cô đang đứng, chiếu lên người cô, mà Hứa Lộ lại không có đường lên sân khấu, quay đầu nhìn xuống phía An Mộc, sống lưng đĩnh đạc thẳng tắp, trên mặt nở nụ cười tự tin, nụ cười thực sự kiêu ngạo của người thắng thế!

An Mộc nhìn thấy bộ dạng của cô ta, đôi mắt nheo lại.

Tại sao... cô lại vừa nghe được cái tên mà người dẫn chương trình gọi vang chính là Đường Hạ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 367: Điều tra rõ, ai có quan hệ xã hội!

Edit: Phong Nguyệt

Nửa giờ trước.

Văn phòng tầng cao nhất của FAE, Phong Kiều đứng ở trước cửa sổ lớn nhìn xuống đất, thân hình ưu nhã tôn quý, liếc bằng nửa con mắt nhìn toàn bộ Kinh Đô.

Trong tay anh bung cà phê, tầm mắt, nhìn màn hình LCD được gắn ở trên tường.

Trên màn hình, phát sóng trực tiếp buổi lễ trao giải.

Tụ tập rất nhiều người, tình quang lộng lầy.

Loại cuộc họp báo này người tới thường có giá trị rất cao, nhưng cố tình, tầm mắt của anh có thể chuẩn xác nhìn xuyên qua màn hình, tìm thấy được thân hình của An Mộc.

Hôm nay cô trang điểm thực đẹp, cao quý ưu nhã tựa như công chúa.

Phong thái của toàn bộ hội trường, tựa hồ bị một mình cô độc chiếm! Làm cho nhiếp ảnh gia đều thiên vị hướng về phía cô, cameras liên tiếp từ trên người cô xẹt qua, cơ hội lộ mặt rất nhiều.

Phong Kiều uống một ngụm cà phê đen, khi anh uống vào có mùi vị đắng chát, lại cảm thấy có vị ngọt nhè nhẹ.

Cameras lại một lần đảo qua An Mộc, vẻ mặt tươi cười của cô rất hào phóng, có thể nói hoàn mỹ, nhưng quen thuộc với người cô, vẫn là trong nháy mắt bắt giữ được ý cười của cô, không đạt tới đáy mắt.

Phong Kiều hơi kinh ngạc, mày cong lên, không nghĩ tới..... Thế nhưng cô đang khần trương.

Ở Phong Kiều xem ra, mắt to của An Mộc trùng to, khóe miệng tươi cười cứng đờ, cố tình phải làm ra một bộ dạng hào phóng không để bụng, bộ dạng không quan tâm đến giải thưởng kia, cái bộ dáng kia..... Thật là đáng yêu cực kỳ!

Phong Kiều không nhìn được mà bật cười, ở trước mặt anh tùy tiện vô tâm không phôi, thậm chí lời nói hùng hồn, nói cái gì giải thưởng nữ phụ tốt nhất không thuộc về cô, kia khẳng định là không có thiên lý, khẳng định là FAE sau lưng giờ trò.

Yêu cầu anh cư xử công bằng, cho nên anh cố ý phân phó một câu, nhân viên công tác của FAE, tuyệt đối không có nhờ mối quan hệ đối với giải thưởng nữ phụ tốt nhất.

Phong Kiều lại uống hai ngụm cà phê.

Tư thái nhàn nhã, lại hồn nhiên không biết, bộ dạng lúc này của anh, hoàn toàn ở trong mắt của Vệ Uy đang đứng ở ngoài cửa.

Khóe môi của Vệ Uy giật giật.

Nói cái gì có chuyện quan trọng muốn làm, muốn đẩy công việc ra phía sau, nhưng không nghĩ tới chuyện quan trọng của thiếu gia, thế nhưng là..... Xem phát sóng trực tiếp! Xem, thẳng, truyền bá!!

Thiếu gia nhiều năm, không có xem TV?!

Hơn nữa loại giải thưởng Bách Hoa này có cái gì đẹp?

Dựa vào thủ đoạn của thiếu gia, một câu phân phó đi xuống, đừng nói một cái nữ vai phụ tốt nhất nho nhỏ, thiếu gia liền tính nói cho An Mộc nhận một cái giải nữ chính tốt nhất, cũng chưa người dám nói một lời!

Nhưng cố tình, An tiểu thư một hai nói cái gì công bằng.

Vệ Uy lắc đầu, cúi đầu, nhìn thoáng qua văn kiện ở trong tay, ở trong lòng yên lặng tính toán, giải thưởng Bách Hoa duy trì hơn một giờ, xem ra, hôm nay thiếu gia muốn xem thêm một giờ.....

Đang tự hỏi thời gian, lại có người đưa văn kiện tiến vào, “Vệ bí thuật(táo bón), đây là văn kiện khẩn cấp, có thể mời Phong tổng nhanh ký tên không?”

Vệ Uy ho khan một tiếng, “Người xuống trước đi, đợi chút ta cùng người sáng lập hội lấy trước đưa cho Tổng tài.”

Người tới vẻ mặt sốt ruột, “Hiện tại không được sao? Thật sự rất khẩn cấp.”

Vệ Uy lắc đầu, “Không được.”

Người tới thở dài, đang muốn quay đầu đi, liền nghe được giọng nói ở bên trong “Vệ Uy!”

Ánh mắt của người tới sáng lên, chỉ chỉ văn kiện.

Vệ Uy gật đầu, cầm văn kiện tiến vào văn phòng.

Bên trong văn phòng.

Nụ cười trên môi của Phong Kiều đã biến mất.

Xuyên thấu qua TV, anh phát hiện trên đường An Mộc ra hội trường, mà chờ cô trở lại, không biết đã xảy ra chuyện gì, về mặt tuyệt vọng, làm Phong Kiều lập tức ý thức được, đã xảy ra chuyện!

Vệ Uy theo tiếng mà vào.

Về mặt của Phong Kiều rất nghiêm túc, ánh mắt sắc bén, “Cho người hai phút, điều tra rõ Hứa Lộ có quan hệ xã hội với ai.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 368: Trời xui đất khiến!

Editor: Cà Chua.

Vệ Uy nhìn thấy vẻ nghiêm túc trên gương mặt anh liền lập tức thẳng người, “Thưa thiếu gia.”

Đến nỗi phải nhận thêm văn kiện để kịp tiến độ, nhìn sắc mặt của Phong Kiều như vậy, Vệ Uy sao còn có thể có thêm ý kiến?

Vệ Uy ra khỏi văn phòng, lấy di động ra.

Một phút sau, anh quay lại thấy Phong Kiều đang ngồi trên sofa, ngón tay thon dài gõ gõ thoải mái trên mặt bàn trà, thoáng thấy vậy Vệ Uy lập tức cảm thấy trong lòng khiếp sợ.

Mỗi lần thiếu gia có sự việc gì không đúng ý, đều gõ gõ ngón tay như vậy, sau này lão gia nói, thiếu gia làm vậy sẽ bị bại lộ tâm tính cho nên từ đó trở đi, thiếu gia đã sửa được tật xấu đó, nhưng lần này...

Còn không phải là một lời nhắc khéo nhẹ nhàng sao?

Vệ Uy cảm thấy sự việc nếu có liên quan đến An Mộc, y như rằng thiếu gia sẽ mất kiểm soát.

Nhưng anh ta không dám chậm trễ, mở miệng, “Công ty không có ai có quan hệ, chỉ có Hứa Lộ mời cô ta làm người đại diện, lấy chính tiền của mình quan hệ xã hội với ba mươi người.”

Ba mươi người sao?

Phong Kiều nhướng mày.

Theo như sự tự tin tuyệt đối của cô gái nhỏ kia, nếu chỉ quan hệ xã hội với ba mươi người, cô ấy sẽ không đến mức hồn bay phách lạc như vậy!

Phong Kiều nhanh chóng quyết định, lấy di động ra, gọi một cuộc điện thoại gấp.

Cuộc gọi được kết nối, phía đối diện vô cùng cung kính, “A lô, lão đại, có chuyện gì thế?”

Phong Kiều đầy kín đáo mở miệng, “Tôi thấy anh có phải đã làm chuyện này nhiều rồi hay không mà đầu óc đã trở nên sắt đá như vậy?”

Những lời khó nghe như vậy làm cho phía đối diện không dám không ngoan ngoãn cung kính, thậm chí còn có cảm giác đang toát ra từng giọt mồ hôi lạnh.

Lão đại không bao giờ vô duyên vô cớ mắng mỏ người khác, lần này lại còn phải thực hiện chuyện này qua điện thoại, thái độ mất kiên nhẫn như thế có phải đang gọi điện để trực tiếp cắt chức mình không?

Hiệp hội giải thưởng Bách Hoa được phát triển từ một hiệp hội giải thưởng khác của Trung Quốc có tên Điện ảnh đại chúng>> do một tạp chí gây dựng nên, người nhận điện thoại lúc này tên là Đỗ Văn Hoa, là chủ biên của tạp chí đó.

Tuy rằng không nằm trong sự quản lý của Phong Kiều, nhưng đã từng là cấp dưới của Phong Kiều trong một thời gian dài, thậm chí có thể nói, anh ta có thể lên đến vị trí này trong sự nghiệp cũng là do một tay của Phong Kiều hỗ trợ mà nên.

Lỗ Văn Hoa bị mắng tới mức hoang mang đầu óc, thấp giọng thận trọng lên tiếng, “Có chuyện gì vậy?”

“Tôi mặc kệ những cái khác, giải thưởng nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất này phải được làm cho ra nhè!”

Lỗ Văn Hoa nghe vậy toàn thân cứng đờ, lập tức gật đầu nói, Được.

Gác máy, Lỗ Văn Hoa kinh hãi một hồi lâu, chẳng lẽ... Việc mình đáp ứng cho Hoa Nghị mua chuộc bốn mươi người trong ban biểu quyết giải, lão đại đều đã biết?

Lỗ Văn Hoa đập tay vào đầu mình, có khi nào lão đại muốn hỗ trợ cho một minh tinh nào đó mà phải trực tiếp ra tay không?

Bất quá, lão đại phải chăng tin tưởng Hứa Lộ như vậy sao?

Lỗ Văn Hoa liền nhanh chóng đến hội trường có 101 vị bình bầu trung gia, vừa lúc đó, người đại diện của Hứa Lộ cũng đến nơi, đưa cho Lỗ Văn Hoa một chiếc phong bì, “Chủ biên Lỗ, phiền anh đưa cho ba mươi người kia giúp tôi...”

Lỗ Văn Hoa cười tươi hết sức, “Không thành vấn đề, không thành vấn đề, tất nhiên là không thành vấn đề!”

Có hậu phương là lão đại, giải thưởng nữ phụ xuất sắc nhất sao có thể không phải là Hứa Lộ chứ?

Nhưng lão đại nói phải làm cho công bằng, ra nhẽ, anh ta sẽ không đòi nào sai người đi mua chuộc ba mươi người trong ban bình bầu, nhưng cái phong bì này... rõ ràng là không minh bạch!

Người đại diện và Lỗ Văn Hoa vỗ vai nhau, sau đó phấn khởi rời đi.

Người đại diện của Hứa Lộ vừa mới rời đi.

Người phụ trách của Hoa Nghị đã tới, vỗ vỗ bả vai Lỗ Văn Hoa, vừa muốn nói gì đó đã thấy Ngôn Phi Thần vội vã chạy lại, Ngôn Phi Thần túm lấy người phụ trách của Hoa Nghị, thấp giọng mở miệng, “Đặng tổng thay đổi ý định rồi, phiền anh chuyển quan hệ xã hội ấy sang cho Đường Hạ.”

Người phụ trách của Hoa Nghị hoảng sợ, “Thật không đấy, Ngôn Phi Thần, anh...”

Sắc mặt Ngôn Phi Thần lập tức nghiêm lại, ngày thường là một người luôn ôn hòa, giờ phút này lại nghiêm túc, “Anh không tin tôi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 369: Phải làm ra vẻ bất ngờ

Editor: Quý Quý

Đại diện của Hoa Nghị hoảng sợ.

Thời Ngôn Phi Thần còn là nghệ sĩ, trong giới rất có danh tiếng, tính tình ôn hòa, điềm tĩnh, làm người đại diện rồi vẫn vậy.

Nhưng trong công ty Hoa Nghị, trong làng giải trí, không ai dám xem thường anh!

Người quen thuộc anh đều biết, bình thường anh không câu nệ tiểu tiết, nhưng một khi đã chạm vào giới hạn của anh, anh nhất định sẽ phản pháo mạnh mẽ.

Năm đó có một tiểu minh tinh ỷ vào tính cách dễ chịu của anh mà làm tới, muốn lợi dụng anh để nổi tiếng, còn tuyên bố với truyền thông rằng cô ta có mối quan hệ không minh bạch với anh.

Sau đó Ngôn Phi Thần công khai trực tiếp đáp trả, “Vì để minh bạch, sau này nơi nào có cô ta tôi đều sẽ tránh.”

Đúng là kiêu ngạo!

Khi đó NGôn Phi Thần là Ảnh đế, ai thêm đề tâm đến tiểu minh tinh kia chứ?

Tiểu minh tinh kia thành sao xẹt, liền phải giải nghệ.

Đại diện Hoa Nghị thấy Ngôn Phi Thần tức giận, lập tức gật đầu, “Tôi tin tôi tin.”

Ngôn Phi Thần nhìn người đại diện đi tới trước mặt Lỗ Văn Hoa, thấp giọng nói gì đó, rồi Lỗ Văn Hoa gật đầu xác nhận.

Lỗ Văn Hoa nghĩ, dù sao các người chỉ mua có 40 người, đến lúc đó giải về tay Hứa Lộ rồi lại muốn những người còn lại chọn Hứa Lộ!

Đã nói đến tiền rồi sao có thể không cho Hoa Nghị thể diện chứ!

Đại diện Hoa Nghị quay lại nhìn Ngôn Phi Thần nói, “Ngôn tổng, tôi là dựa theo yêu cầu của anh, nếu về sau Đặng tổng truy cứu. ...”

Ngôn Phi Thần híp mắt, vẻ mặt hồ hững, “Anh yên tâm, tôi sẽ chịu trách nhiệm.”

Đại diện Hoa Nghị lập tức thở hắt ra.

Hội trường lễ trao giải.

Người đại diện của Hứa Lộ lén lút đi tới chỗ của cô, gắp ánh mắt của cô anh ta liền gật gật đầu,

Tâm trạng Hứa Lộ lập tức trở nên hưng phấn!

Giải nữ phụ xuất sắc nhất. ...

Cô vào nghề 5 năm, cuối cùng cũng có được giải thưởng đầu tiên rồi!

Hứa Lộ siết chặt nắm tay, sự vui sướng của cô lúc này không lời nào có thể diễn tả được.

Người đại diện thấp giọng nói, “Chú ý biểu cảm, bộ dáng này sẽ làm cho người ta hoài nghi cô đã biết trước việc mình được giải, nhất định phải cố ra vẻ bất ngờ.”

Hứa Lộ gật đầu, ánh mắt sáng ngời.

Bên kia Ngôn Phi Thần cũng bắt đầu đi vào hội trường.

Anh yên lặng không một tiếng động đi tới chỗ của An Mộc ngồi xuống bên cạnh cô.

An Mộc nhận ra anh liền cứng đờ người, cắn môi.

Ngôn Phi Thần nhìn thẳng về phía trước, một lúc lâu sau mới nói, “Đường Hạ, tôi muốn nói xin lỗi cô.”

An Mộc xua tay, thờ dãi, “Ngôn tiền bối, anh không cần phải áy náy.”

Cô cũng nhìn về phía trước, vẻ mặt tự nhiên, “Không có anh, tôi vốn không thể tham gia vào ‘Chìm nổi’, sẽ không được như bây giờ, tôi không thể bởi vì không có được giải thưởng liền giận chó đánh mèo lên anh, tôi biết, anh đã cố gắng nhiều rồi.”

Ngôn Phi Thần sững sốt nhìn cô.

An Mộc thần nhiên nói, “Anh và Đặng tổng nói chuyện tôi đã nghe hết rồi.”

Ngôn Phi Thần mím môi, điều này khiến anh cảm thấy thật khó khăn, không thốt nên lời.

Anh nghiêng đầu, nhìn góc nghiêng hoàn mỹ của An Mộc, thấy cô nhìn lên MC, vô cùng căng thẳng, lại cảm thấy buồn cười.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 370: Hứa Lộ này, bị điên rồi!

Edit: Phong Nguyệt

Thời gian trở lại bình thường.

Đèn chiếu, đèn flash toàn bộ nhắm ngay Hứa Lộ.

Trong nháy mắt cô lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, cũng được thu vào trong ánh mắt của mọi người.

Mà căn bản cô nhìn về phía An Mộc bằng vẻ mặt cao ngạo, khi đèn flash quay qua, đổi thành một loại mỉm cười.

Trong đoàn nhân viên của bộ phim « chìm nổi », đều chỉ có mình đơn độc ngồi chỗ này, Hứa Lộ ngồi ở vị trí bên trái, theo lý thuyết, lên sân khấu lãnh thưởng, cũng nên từ bên trái đi ra ngoài.

Nhưng cô cố tình dường như kích động đến hồng rồi, trực tiếp liền hướng bên phải đi.

An Mộc cắn môi.

Hứa Lộ này, thật đúng là dối trá!

Chính mình ngồi ở bên phải của Hứa Lộ, cho nên cô đây là muốn từ bên này đi, chính mình điều vô dương oai đây mà!

Chỉ là.....

An Mộc nghi hoặc nhìn về phía người chủ trì trên sân khấu, chẳng lẽ là..... Cô ảo giác?

Vì cái gì cô nghe được, là người chủ trì kêu Đường Hạ?

Toàn bộ đoàn người làm phim của bộ phim《chìm nổi》, nghe được tên sau đó toàn bộ nhiệt liệt vỗ tay, nhưng khi nhìn lại Hứa Lộ, một đám há to miệng, không thể tưởng tượng nhìn về phía trên sân khấu.

Người chủ trì mặt mang ý cười, tầm mắt vững vàng đặt ở trên người của Hứa Lộ, mà sau khi thấy Hứa Lộ rõ ràng, vẻ mặt cứng đờ, đột nhiên thấy lúng túng khó xử, cô hoài nghi chính mình đọc sai tên rồi sao, lập tức cúi đầu nhìn người đoạt giải một chút, là Đường Hạ a, không sai a ~

Phía dưới.

Mặt của Hứa Lộ mỉm cười, cúi đầu cười nói: “Nhường một chút, mời nhường một chút.”

Người trong đoàn làm phim, từng người nhường vị trí cho cô.

Hứa Lộ ở giữa sự hưng phấn cực độ, căn bản là không có phát hiện người khác nhìn cô bằng ánh mắt khác thường!

Ánh mắt dừng ở trên người của An Mộc, một lòng muốn cho An Mộc cảm thấy khó chịu!

Phía sau người đại diện nhỏ giọng kêu cô, “Hứa Lộ, Hứa Lộ!”

Hứa Lộ quay đầu lại, nhìn về mặt khăn trang của người đại diện, còn tưởng rằng anh là vì chính mình cao hứng, lập tức đối với anh hơi hơi mỉm cười, tiếp theo chấp nhất đi về phía trước.

Hứa Lộ không chú ý tới tình huống chung quanh, nhưng An Mộc chú ý tới.

Cô xác định, cô không nghe lầm!

Cô không xem bộ dáng kia của Hứa Lộ, chỉ là khăn trang hưng phấn mà quay đầu, bắt được cánh tay của Ngôn Phi Thần, kích động hai mắt sáng ngời, trên mặt của cô, tràn đầy đều là cái loại đột xuất vui sướng này, cái loại không nghĩ tới là kinh hi!

Ngôn Phi Thần nhìn bộ dáng của cô, quả nhiên như anh suy nghĩ, tràn đầy năng lượng.

Anh thấp giọng, mỉm cười mở miệng, “Đi nhận giải.”

Lúc này An Mộc mới phục hồi tinh thần lại, đối, cô muốn đi nhận giải.

Trong nháy mắt muốn đứng lên, Hứa Lộ muốn chạy tới trước mặt cô, như cũ mang nụ cười mở miệng, “Thực xin lỗi, xin nhường một chút.”

An Mộc nhìn trên sân khấu, nhìn hàng trăm camera chung quanh, đột nhiên liền cười.

Người của cô nghiêng nghiêng, tránh khỏi chỗ của Hứa Lộ.

Sau đó tận mắt nhìn thấy Hứa Lộ đi lên trên hành lang, từng bước một, duy trì bước chân ưu nhã, hướng trên sân khấu đi nhận giải.

Loại chuyện này, trước nay chưa từng có, tất cả mọi người đều là minh tinh tai to mặt lớn, trường hợp này khẳng định sẽ chú ý hình tượng của mình, cho nên trong lúc nhất thời, tất cả mọi người cả người ngây ngẩn, bây giờ không biết nên làm cái gì.

Khi Hứa Lộ, như cũ đi về phía trước, cô thậm chí vừa đi, vừa nhìn về phía phóng viên hai bên, còn che miệng, làm ra vẻ mặt vui sướng.

Khi Hứa Lộ bước lên bậc thang để lên trên sân khấu để nhận giải, người chủ trì rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, trải qua các loại trường hợp, ứng đối qua các loại phát sinh tình huống bất ngờ, giờ phút này đại não đều có mơ hồ, trong đầu chỉ có một ý niệm: Hứa Lộ này, bị điên rồi!

Nhưng Hứa Lộ cố tình không có tự giác, đang mỉm cười nhìn về phía dưới sân khấu, ưu nhã đi về phía trước.

Người chủ trì phát hiện, cô ta đang đi về phía mình, lập tức kinh hô một tiếng, “Chờ, từ từ!”

Chương 371: Tôi dám cá, cô ấy đang cực kì choáng váng

Editor: Cà Chua.

Hứa Lộ nghe nói thế sùng sốt.

Người dẫn chương trình lúc này mới nhìn về phía dưới sân khấu, phục hồi tinh thần lại, người dẫn chương trình nói giống như hồn dôi: "Vẫn hay nói Hứa Lộ và Đường Hạ như chị em tốt, mà lại quan trọng hơn thua trong giải thưởng này thế sao, sao có thể làm người dẫn dắt được? Đường Hạ, còn không nhanh đi lên!"

Hứa Lộ tròn tròn mắt.

Người dẫn chương trình vừa nói cái gì?

Giải thưởng là của cô, sao lại phải muốn cho Đường Hạ tới lĩnh?

Rõ ràng....vai nữ phụ tốt nhất chính là mình...không thể như thế!

Lời nói vừa rồi của người dẫn chương trình lại lần nữa thoáng hiện trong đầu, "...cô chính là...Đường Hạ!"

Tròng mắt Hứa Lộ co rụt lại, Đường Hạ!

Cái tên mà người dẫn chương trình đọc lên chính là, Đường Hạ!

Cả người Hứa Lộ đang bất động thẳng đơ trên bục nhận giải, vừa rồi chính cô còn mừng rỡ khi nghĩ giải thưởng này chắc chắn sẽ về tay mình, nhưng lúc này biểu cảm mừng rỡ của Hứa Lộ lại lộ ra rất thật, có thể nói trong sự nghiệp diễn xuất của cô, kĩ thuật diễn luôn là điều được nhắc đến một cách tự hào nhất, nhưng trong giờ phút này, cảm xúc này lại trở nên rất thật, giống như cảm giác đáng chê cười!

Cô thậm chí còn không dám quay đầu, không cần đi xem, không cần đi nghe, cô cũng biết phía dưới nhóm người này, khẳng định là đang chê cười mình!

Hứa Lộ cảm thấy như mọi chuyện đã kết thúc!

Cô cảm thấy bao nhiêu nỗ lực, bao nhiêu cố gắng duy trì thanh danh chỉ trong phút chốc đã hoàn toàn sụp đổ!

Cô như đang choáng váng đứng trên sân khấu, chính mắt nhìn thấy An Mộc đứng lên từ chỗ ngồi, nhìn đèn tụ quang chiếu hết lên người cô ta, dung nhan không tì vết ấy tựa như một nữ thần vừa đáp xuống!

Cô ấy từng bước một đi ra, lên sân khấu, đi qua cô, cô cho rằng An Mộc sẽ nhân cơ hội này mà một phen diễn võ dương oai, sẽ cười nhạo và châm chọc mình không tiếc lời, nhưng An Mộc lại thần nhiên bước qua mặt mình, thậm chí một cái liếc mắt cũng không dừng lại trên người mình!

Thái độ bất cần này giống như Hứa Lộ từ trước đến giờ chưa bao giờ ở trong mắt cô ấy!

Hứa Lộ cảm thấy khó thở, tim đập mạnh, toàn thân cứng đờ.

An Mộc đi đến bục lĩnh giải thưởng, cũng người dẫn chương trình trao nhau một cái ôm thật nhiệt tình.

Cô kích động vô ích rồi!

Cảm giác mất đi rồi lại được tìm lại, làm tâm trí cô lúc này hưng phấn không nói nên lời, thế cho nên chuyện với Hứa Lộ cô hoàn toàn cho qua.

Cô cuối cùng cũng đứng trên bục nhận giải.

Đôi tay cô run rẩy nhận lấy chiếc cúp, ngữ khí kích động, thậm chí đã đồ dẫn sớm học thuộc dòng cảm nghĩ khi nhận giải một lần. Ngữ khí của cô thực sự đầm ấm, nhưng người xem cũng như khán giả truyền hình đều nhìn thấy trong vẻ đầm ấm đó là một hơi thở phập phồng mãnh liệt!

*

Học viện điện ảnh thủ đô.

Lư Tĩnh nắm chặt hai nắm đấm, hốc mắt rung rung.

Người bên cạnh chọc chọc cô:”Rõ ràng chỉ là lúc cao hứng, cô xem Đường Hạ bình tĩnh như thế, cô khóc cái gì?”

Lư Tình chun mũi:”Nhưng không biết tại sao tôi lại muốn khóc.”

*

Tại tầng cao nhất của FAE, trước màn hình TV LCD.

Phong Kiều tay cầm ly rượu vang đỏ, hơi đưa tay, mặt lộ ra niềm vui khôn xiết, khóe môi cong lên, nhìn cô lắc đầu:”Cô gái ngốc này.”

Vệ Uy bên cạnh liếc mắt một cái, vắt chân chữ ngũ, ngày thường là một người rất ít nói, giờ phút này không nhịn được, nhiều lời hẳn lên:”Thiếu gia, cảm thấy cô An xử sự thật thông minh, khác với các tiểu minh tinh khác, mới mười chín tuổi mà có thể giật được giải thưởng Bách Hoa về hạng mục nữ diễn viên xuất sắc, chắc chắn sẽ sớm kích động mà khóc, nhưng anh nhìn cô An xem, khi đoạt giải tư duy vẫn khúc chiết, ngữ khí bình tĩnh, nhận chiếc cúp này chỉ dễ như ăn một bữa cơm với cô ấy.”

Phong Kiều nghe tới đó, nhướn mày:”Anh nhìn thấy cô ấy đang thực sự bình tĩnh sao?”

Vệ Uy gật đầu.

Khóe môi Phong Kiều lại gợi lên:”Không, cô ấy hiện tại đã trọn tròn con mắt lên rồi, tôi dám cá, cô ấy căn bản đang không biết chính mình đang đọc cái gì đâu.”

Vệ Uy:.....loại lời nói “tôi dám cá” này cũng có thể được nói ra từ miệng thiếu gia sao? Sao thế??

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 372: Khóc cái gì?

Editor: Quý Quý

An Mộc thực sự choáng váng.

Thực sự cô cũng không biết mình đang nói cái gì nữa, chỉ là cảm ơn một đồng người, rồi mới cầm cúp rồi hướng xuống phía dưới tươi cười.

Phong Kiều trước màn hình TV, thấy nụ cười kia cũng không khỏi xoa xoa cái trán....đúng là rất đáng yêu!

MC cũng bị bộ dáng của cô làm cho bật cười, “Đây là lần đầu tiên tôi thấy có người nhận giải thưởng lại không khóc mà còn cười.”

An Mộc sững sốt, mở miệng theo bản năng:”Khóc cái gì?”

MC:.....

Các bạn học trước TV:.....

Phong Kiều lại xoa xoa cái trán.

MC cũng phải hặn hặn lời.

Giải Bách Hoa cho nữ phụ xuất sắc nhất tuy không phải là giải thưởng lớn lao gì, nhưng vị MC này đã dẫn qua nhiều chương trình, đến lúc này cũng không biết phải nói gì.

MC nhìn sang Hứa Lộ đang đứng ngây ngốc, quyết định thay đổi không khí, “Nữ phụ xuất sắc nhất 19 tuổi của chúng ta đúng là tuổi trẻ tài cao! Vừa nhìn thấy cô ấy tôi đã cảm nhận được sức sống của tuổi trẻ, chẳng trách cô ấy và cô Hứa chị em thân thiết, có được em gái như vậy cô ấy nhất định rất mong muốn che chở.”

Nói đến đây vị MC nhìn An Mộc, “Nhưng mà vì muốn nhàn hạ lại để cho cô Hứa lên sân khấu lĩnh thưởng thay cô thì có thể thấy cô rất lười nha!”

Hứa Lộ nghe thấy mới dần hoàn hồn.

Đúng vậy, cục diện hiện giờ, chỉ cần An Mộc mở miệng nói mình thay cô lên nhận giải, tuy lời nói dối này có nhiều sơ hở, nhưng ít ra cũng vớt vát lại cho mình chút thể diện.

Cô rất nhanh điều chỉnh sắc mặt, đi tới khoác tay An Mộc, khỏe miệng cong lên, cố ý hạ thấp âm thanh chỉ để 2 người nghe được, uy hiếp nói ”Đường Hạ, nể mặt Đường Cảnh, cô nhất định phải giúp tôi, hơn nữa...tôi tin chắc đạo diễn Lý Đông Thịnh không hề muốn diễn viên của ‘Chìm nổi’ có scandal bất hòa!”

Nghe vậy, niềm vui khi nhận giải của An Mộc vơi đi không ít, suy nghĩ trong đầu chậm rãi lưu chuyển.

Cô nhìn Hứa Lộ, về mặt cô ta ép buộc mình không muốn giúp cũng phải giúp.

Loại chuyện này bình thường nếu là người khác, có lẽ sẽ lựa chọn lùi một bước là trời cao biển rộng.

Nếu phản ứng gay gắt nhất định sẽ để lại ấn tượng khí thế bức người, vì hình tượng trước công chúng nên phải làm ra vẻ chị em hiền lành.

Hơn nữa cũng lưu lại tiếng thơm trong lòng khác giả.

Lấy đức báo oán thì thu lại được cái gì?

An Mộc cô chưa bao giờ là người dễ mềm lòng, trong thế giới của cô, lấy đức báo ơn, lấy oán báo oán!

An Mộc mím môi, có lẽ Hứa Lộ đã nhận ra được ý đồ của cô liền nắm chặt tay cô, thấp giọng nói, “Tôi là nghệ sĩ của FAE, An Mộc, nếu cô không giúp tôi, Phong tổng chắc chắn sẽ giết cô!”

Phong Kiều sẽ giết cô sao?

Thật buồn cười!

Hơn nữa, Hứa Lộ này cũng đánh giá bản thân thật cao, đầu tiên là nể mặt mũi của Đường Cảnh, giờ lại lòi Phong Kiều ra!

An Mộc tươi cười nhìn Hứa Lộ, ra vẻ như chính mình sẽ bảo vệ cô ta.

Vj MC nhìn hai người, chậm rãi nói, “Xem ra mối quan hệ của hai người rất tốt, tình cảm chị em như vậy thật là hiếm có a?”

An Mộc cười, ngượng ngừng cúi đầu, “Đúng là hiếm có.”

Hứa Lộ vừa nhẹ nhàng thở ra, nhưng ngay lập tức cô liền khiếp sợ mở to hai mắt!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 373: Lấy đức trả ơn, lấy thắng báo oán!

Editor: Cà Chua.

An Mộc nhìn về phía máy quay, vô cùng chân thành, lên tiếng, “Từ khi bắt đầu sự nghiệp đến nay, Hứa lão sư luôn là một người đi trước vô cùng đáng kính, vậy nên tôi học hỏi được rất nhiều kỹ thuật phim trường từ cô ấy. Xung là chị em tôi hẳn là không dám nhận, Hứa Lộ lão sư là người đi trước, sao có thể xưng hô là chị em để trò chuyện?”

Câu nói này khác nào nói Hứa Lộ ý thế mình là người đi trước để đối xử không phải với cô!

Nhưng khi nói ra những lời này, nét mặt An Mộc vô cùng chân thành, cực kì hồn nhiên.

Người đại diện của cô cũng bị những lời nói đó làm cho ngây ngốc, cô gái nhỏ này có biết rốt cuộc mình đang nói cái gì không đó?

Nhưng nhìn lại bộ dạng của An Mộc, nghĩ đến lúc cô ngây ngô nhìn màn ảnh rồi cười, tâm trạng người đại diện lại bớt căng thẳng, cuối cùng là cô gái nhỏ này không bao giờ chịu thua những sự việc hắc ám trong giới giải trí.

Lúc người đại diện muốn nói gì đó, An Mộc lại chớp chớp mắt, chậm rãi mở miệng, “Thực sự, tôi không nhờ Hứa lão sư đến nhận dùm tôi giải thưởng này, vừa rồi tôi còn nghĩ người đoạt giải chính là Hứa lão sư! Nói đi nói lại, Hứa lão sư vẫn là tiền bối của tôi, nên phải khiêm nhường một chút, giải thưởng này thực sự xứng đáng là của Hứa lão sư.”

Những lời này vừa nói ra, người đại diện lại một phen thót tim.

Có ý gì thế? Muốn nói đến tin đồn phía sau giải thưởng Bách Hoa, cho rằng Hứa Lộ là người được đề cử trước sao?

Đang muốn chuyển đề tài lại nghe thấy An Mộc mở miệng, “Cho nên, tôi căn bản không hề nghĩ tới, tôi lại may mắn có được giải thưởng này, cảm ơn chương trình, cảm ơn tình cảm của khán giả đối với tôi!”

Nói xong, An Mộc tiến lên một bước, nhân cơ hội thoát khỏi bà tay nâng đỡ của Hứa Lộ, trực tiếp khom người, đứng đối diện máy quay cúi người chào.

*

Lễ trao giải kết thúc.

Toàn bộ giải thưởng trong lễ trao giải dường như được > làm chủ.

Dung Trạch thân là một diễn viên nổi tiếng, nhưng nhận được một giải thưởng nhỏ trong chuỗi giải thưởng Bách Hoa cũng được coi là một thành công, Ngô Tư Tư tuy vậy còn trêu anh ta rằng không nương tay với đàn em.

Ngô Tư Tư nhận được giải thưởng vai nữ chính xuất sắc nhất. Còn vai phụ tốt nhất thuộc về Đào Nhạc Hạo lão sư.

Đạo diễn xuất sắc nhất, biên kịch xuất sắc nhất...

Nhìn chung, sau lễ trao giải Bách Hoa đã làm cho > trở nên rúng động!

Kết thúc lễ trao giải, những người hoạt động trong đoàn phim còn được mời nán lại để trả lời phỏng vấn.

Trong lúc chờ đợi phỏng vấn, An Mộc lấy điện thoại đăng nhập vào Weibo, nhận thấy tất cả những ồn ào huyền ảo đều liên quan đến giải thưởng Bách Hoa.

Có một bình luận, thẳng thắn chỉ ra Hứa Lộ làm ra vẻ, bên trong hậu trường, khi nghe thấy tên mình được xướng lên trong mục giải thưởng nữ vai phụ xuất sắc nhất liền lập tức làm ra vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Lời bình luận trực tiếp công kích cô ta, về kỹ thuật diễn, trên trang Bạch Liên Hoa, cũng có người nói, chắc chắn bên trong ban tổ chức và thẩm định của giải thưởng Bách Hoa chắc chắn có nội tình.

Những fan đối nghịch của Hứa Lộ thấy vậy liền trả lời lại bình luận đó:

[ha ha, Hứa nữ thần chỉ là bị bối rối một chút thôi, hơn nữa nếu có nội tình thì giải thưởng sao có thể trao được cho Đường Hạ chứ?]

Chỉ một câu nói này cũng tức khắc khiến người ta hiểu ra.

[u a, đây thật đúng là có vấn đề, người dẫn chương trình rõ ràng kêu tên của Đường Hạ, Hứa Lộ lại lập tức đứng phắt dậy, lại làm ra vẻ mặt không thể ngờ như thế, có phải trước đó cho rằng người đoạt giải chính là mình không? Tại sao cô ấy lại biết trước điều đó? Chắc chắn là đã có người lo liệu chuyện này!"]

Fan của Hứa Lộ tiếp tục trả lời, [tại sao khi Đường Hạ đoạt giải thì được ngợi khen mà khi chúng tôi lên tiếng thì lại thành ra có nội tình? Hơn nữa, nói tới đáng về cực kì xúc động kia, cũng có thể cho rằng biểu cảm của Đường hạ trước đó không được cô ta chuẩn bị tốt chăng? Hứa nữ thần lỡ giải, không chừng là bởi vì cô ấy không sử dụng quy tắc ngầm giống Đường Hạ, cũng có thể là vì hoa hồng của cô ấy không thơm tất như của Đường Hạ cũng nên!]

An Mộc nhìn thấy những bình luận trả lời này tức khắc nhú mày.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 374: An Mộc, em thật là...

Editor: Quý Quý

Cái này chắc chắn không phải fan nói, là do ekip của Hứa Lộ lèo lái dư luận!

Bọn họ biện minh cho sự bề mặt của Hứa Lộ.

Dù sao, thanh danh của Hứa Lộ cũng mất rồi, giờ lại muốn kéo mình xuống bùn.

Hứa Lộ này đúng là âm hồn không tiêu tan,

An Mộc hít một hơi thật sâu, cố gắng áp chế cơn giận, liền nhìn thấy một bình luận:

“Haha, tôi chỉ có thể nói, cho dù cả hai người đều là diễn kịch, nhưng chỉ một hành động đã phân cao thấp không phải sao? Về mặt của Hứa Lộ lúc đó mà gọi là vui sướng sao? Có mà là kinh hãi thì có! Nhìn Đường Hạ xem, từ đầu đến cuối đều khiêm nhường nhận giải thưởng, biểu hiện động lòng người như vậy tuyệt đối chân thực! Nếu đều là diễn cả, vậy Đường Hạ đạt được giải này cũng xứng đáng! Dùng thực lực để chứng minh!”

An Mộc không nhịn được mỉm cười.

Nhìn ID quả nhiên là...”Gió lạnh”?

Cô liền cảm thấy bạn fan này lời lẽ thật sắc bén.

Đang tận hưởng sự vui vẻ, bên cạnh liền có tiếng nước nở truyền đến, An Mộc kinh ngạc quay đầu, liền nhìn thấy Hứa Lộ cúi đầu khóc lóc, ra vẻ hoa lệ đái vũ, người không biết còn tưởng cô ta bị bắt nạt!

Đường Cảnh đang đứng bên cạnh cũng có chút luống cuống.

Hứa Lộ ngẩng đầu lên, nhìn An Mộc liếc mắt một cái, khẽ nói với Đường Cảnh, “Bọn họ nói, công ty đã giành giải về cho em, em không ngờ cuối cùng lại thành ra như vậy.”

Có giải thưởng nhờ quan hệ là chuyện bình thường, Đường Cảnh đương nhiên hiểu rõ, cũng không cảm thấy Hứa Lộ đi giành giải nhờ quan hệ xã hội có cái gì không đúng.

Hứa Lộ cúi đầu lau nước mắt, “Đường Hạ chắc là hận em lắm, cho nên một câu cũng không nói giúp em. Chi e, về công ty sẽ bị bỏ mặc mất.”

Đường Cảnh nhún mày rồi thở dài, “Yên tâm đi, chắc sẽ không đâu, công ty có chính sách của công ty, nhất định không bỏ quên cô đâu.”

Hứa Lộ hai tay ôm mặt, “Nhưng em còn mặt mũi nào xuất hiện ở đây nữa? Có phải em không nên có mặt ở đây không?...”

“Đừng khóc, mọi người sẽ không để bụng chuyện đó đâu.”

Hứa Lộ cúi thấp đầu, “Nhưng lát nữa tiệc chúc mừng em không muốn tham gia, anh đưa em đi khỏi đây được không?”

Đường Cảnh gật gù đầu, cởi áo khoác của mình ra khoác cho Hứa Lộ, sau đó lại cầm theo kính của cô để cả người cô được che khuất.

Hai người đi ra ngoài, lúc đi qua An Mộc, Đường Cảnh rốt cuộc không nhịn được, cau mày nhìn An Mộc, “An Mộc, em thật là...”

Thật là cái gì, anh chưa nói.

Nhưng về mặt của anh làm cho An Mộc ghen hòng.

Cô biết, đối phương đang trách mình vô tình.

An Mộc rất nhanh siết nắm tay, giống con nhím xù lông lên, “Tôi chỉ ăn ngay nói thật. Sao nào, Đường tiền bối, tôi đã làm gì sai sao? Nếu tôi sai, anh có thể lên weibo vạch trần tôi.”

Một tiếng “Đường tiền bối” khiến Đường Cảnh sững sốt, sau đó siết nắm tay, anh không nhìn An Mộc nữa, chỉ che chở cho Hứa Lộ, “Chúng ta đi.”

Hai người đi thẳng ra ngoài, bên ngoài thoang thoảng tiếng chụp ảnh cùng ánh đèn nháy lên.

An Mộc ngồi trên ghế, trào phúng nhếch môi.

Đường Cảnh, rốt cuộc đến lúc nào anh mới nhìn ra bộ mặt thật của Hứa Lộ đây?

An Mộc cúi đầu xuống, đang sầu nào thì điện thoại đổ chuông, nhìn thấy ba chữ Đại Ma Vương, đáy mắt An Mộc vui vẻ, trực tiếp nhận điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 375: Phong Kiêu, tôi chiên bò bít tết cho anh

Editor: Cà Chua.

“Thật sao?” giọng nói An Mộc chứa đựng cảm giác vô cùng hưng phấn.

Phong Kiều ghé vào di động, khước môi hơi nhếch lên, “Là tôi.”

“Tôi biết là anh mà.” Giọng nói của An Mộc thực sự hưng phấn, “Phong Kiều, tôi muốn được thưởng, tôi muốn được thưởng!”

Giọng nói bình tĩnh của Phong Kiều truyền qua điện thoại vô cùng trầm âm dễ nghe, “Được rồi, tôi biết rồi.”

An Mộc bủ môi, đang có hứng nói chuyện, “Anh không thể giả bộ là đến giờ mới biết sao?”

Phía bên kia điện thoại ngừng lại một chút, tiếp theo thay đổi ngữ khí, có vẻ vô cùng khoa trương, “Thật vậy sao? Tôi đang rất vui vì em đây!”

An Mộc:...

“Ha ha ha ha ha!” An Mộc cười to thành tiếng.

Cũng không biết cười bao lâu, An Mộc nắm chặt tay, lúc này mới mở miệng, “Phong Kiều, hôm nay tôi rất vui.”

“Tôi biết.”

“Sao anh biết?”

“Em nói cho tôi biết.”

“Vậy hà.” An Mộc mở miệng, “Vi chúc mừng tôi đạt giải, tôi mời anh ăn cơm được không?”

Phía đối diện thấp giọng cười hai tiếng, “Được thôi!”

Ánh mắt An Mộc sáng lên, “Tôi mời anh ăn bò bít tết nhé, tôi nhớ rõ hồi ở thành phố C, anh rất thích món này.”

Phong Kiều:...

“Sắp tới tôi cũng bận học chắc không mời được đâu, hay là tối nay, tôi mời anh bò bít tết luôn đi! Chúng ta lại có một bữa tối bên ánh nến lãng mạn cùng nhau, được không?”

“.....”

“A lô, anh còn đó không?” An Mộc nhìn nhìn di động, trên điện thoại vẫn còn giữ cuộc gọi mà.

“.....ờ” Phía đối diện ho khan một tiếng, “Chúng ta vẫn đi ra ngoài ăn đi.”

An Mộc “A?” một tiếng, “Tại sao?”

Phong Kiều ngừng lại một chút, “Trong nhà có Hạ Nghe Âm, em muốn bữa tối bên ánh nến của chúng ta có thêm một bóng đèn như vậy nữa sao?”

An Mộc sao có thể thông minh bằng người này, nhưng sao lại cảm thấy những lời nói đó như muốn giấu giếm mình điều gì đó nhỉ?

Nhưng rõ ràng, anh ta nói rất có lí.

An Mộc đột nhiên cảm thấy, bản thân ở thủ đô cũng chưa đến căn hộ, có phải đã quá lí trí rồi không!

Nhìn xem, hiện tại muốn tìm một nơi riêng tư để hẹn hò cũng khó khăn.

Phong Kiều như sợ cô nói thêm điều gì, lập tức đưa ra quyết định, “Tôi đi đặt nhà hàng đây.”

“Được được, vậy anh tìm nơi nào kín đáo một chút nhé, tôi không muốn có tai tiếng không hay.”

“Được.”

An Mộc nói tới đây, liền nhìn thấy phía trước có Dung Trạch, Ngô Tư Tư, Đào Nhạc Hạo, còn có cả đạo diễn cùng nhân viên đoàn phim đứng cách đó không xa đang phát phát tay với cô, nhìn thấy ánh mắt tò mò của An Mộc, Ngô Tư Tư liền làm một động tác như đang ăn cơm.

An Mộc lập tức hiểu ra, cô khẽ gõ vào đầu mình, “Phong Kiều ~”

Phong Kiều nghe thấy giọng điệu ấy, biết chắc là có chuyện không hay, “Sao?”

Phong Kiều:.....”Vậy nên? Anh tới chỗ tôi chơi một lúc được không?”

Phong Kiều đang đứng đối diện Vệ Uy, cúi đầu xem văn kiện, nghe nói như thế lỗ tai lập tức dựng đứng lên.

An tiểu thư có lá gan thật là to quá nhỉ! Cũng dám mời thiếu gia đến chơi sao?

Vệ Uy ngẩng đầu lên, đôi mắt liếc liếc một chút, liền tức khắc bị Phong Kiều làm cho phát sợ, cúi đầu giả điếc, trong lòng đồng thời nghĩ: mình là không khí, mình là không khí....

An Mộc dờ khóc dờ cười.

Giọng nói của người đàn ông rõ ràng là vẫn bình tĩnh, nhưng sao lại có một chút lạnh lẽo đến hoảng sợ như vậy!

An Mộc lấy lòng mở miệng, “Chuyện đó, tôi sẽ bồi thường xứng đáng cho anh, được không?”

“Bồi thường thế nào?”

An Mộc cắn môi, “Tôi chiên bò bít tết cho anh ăn!”

Phong Kiều:.....

Từ phía xa, Ngô Tư Tư gọi to một tiếng An Mộc, đám người kia đã lên xe hết, An Mộc nóng nảy, “Tạm thời như thế đã nhé, tôi treo máy đây.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 376: Mở tiệc tối!

Editor: Cà Chua.

“Chờ một chút.”

An Mộc khựng lại:”Sao thế?”

“Có phải em quên gì đó không?”

Gương mặt An Mộc đỏ lên, trộm nhìn xung quanh, thấy không ai chú ý tới mình, lập tức đưa microphone lên, hôn “Chụt” một cái!

Lúc này mới đỏ mặt gác máy.

Nhưng chợt, An Mộc liền thờ dài.

Những lúc như vậy cô chỉ muốn trốn đi cùng Phong Kiều để cảm nhận tình cảm của hai người, nhưng thực tình.....

Đã tới đây thì phải tuân thủ quy tắc ở đây, không đến dự tiệc mở màn tối nay, sao cô có thể rơi vào cái vòng lẩn quẩn này?

Ô ô ô.....

Chú út, thực sự xin lỗi anh.

Mai sau mỗi ngày tôi sẽ chiên cho anh một miếng bò bít tết thật to để đền bù nỗi áy náy này!

Mí mắt Phong Kiều bỗng căng ra, bỏ chiếc bút đang xử lý văn kiện xuống, xoa xoa trán, đột nhiên mở miệng nhìn về phía Vệ Uy:”Tiệc tối của > có phát thư mời tối không?”

Vệ Uy sững sốt, “Đã phát rồi!”

Phong Kiều nhướn mày nhìn anh ta, “Loại tình thế như thế này, xử lý như thế nào?”

Tập đoàn đầu tư FAE trong điện ảnh, tiệc tối mở màn kiểu gì cũng không quên gửi thư mời.

Chỉ là FAE mỗi năm đầu tư cho nhiều bộ phim như vậy, Phong Kiều sao có thể xử lý được đến những chuyện như thế này? Thường thường đều là cử một người đại diện đi tới thay mặt một chút là xong.

Vệ Uy mở miệng: “Chuyện thế này, đều là phía dưới lấy danh nghĩa của anh đến dự...”

Còn chưa dứt lời, liền cảm thấy một khí lạnh lẽo bao quanh, Vệ Uy ngẩng đầu nhìn Phong Kiều đang dùng đôi mắt lạnh buốt nhìn anh.

Vệ Uy không nói nữa, trong phòng này có áp khí nặng lắm rồi!

Thân là người lúc nào cũng thân cận với Phong Kiều, Vệ Uy đương nhiên hiểu rõ anh ta hơn những người khác, lập tức chuyển chủ đề câu chuyện, “Nhưng > dù sao cũng là một bộ phim lớn, doanh thu khởi điểm đã quá trăm triệu, là hạng mục lớn nhất của công ty năm nay.”

Vệ Uy nói xong, áp khí trong lòng tiền tăng trở lại.

Vệ Uy đang định nói có thể đi tham gia, nhưng vừa liếc mắt đã nhìn thấy một đồng văn kiện đang xếp chồng chất như núi.

Hôm nay vì xem chương trình trực tiếp trao giải thưởng Bách Hoa, nên đã đem công việc gác hết sang một bên, nếu lại tham gia bữa tiệc tối nay, chẳng lẽ thiếu gia định không ngủ luôn sao!

Vệ Uy ho khan một tiếng, “Nhưng một trăm triệu đối với FAE mà nói, cũng chưa là cái gì to tát mấy.”

Lại nữa rồi!

Dứt lời, áp khí trong phòng trong nháy mắt lại xuống thấp.

Vệ Uy cúi đầu, bị loại không gian này làm cho run sợ, thật sự không nhị được, chậm rãi lên tiếng: “Thiếu gia, văn kiện nhiều như vậy...”

“Thì sao?!” Phong Kiều vừa nói xong câu này, Vệ uy tức khắc sửa lại câu nói, “...để ngày mai làm cũng không sao. > là bộ phim có doanh thu lớn nhất trong giới điện ảnh năm nay, thiếu gia có thể tới tham gia một chút, như vậy cũng thể hiện sự gần gũi của thiếu gia.”

Lời này vừa dứt, Phong Kiều liền bỏ chiếc bút máy xuống, trực tiếp bước về phía phòng thay đồ của công ty, “Phải, anh nói đúng.”

Sau đó nghĩ thầm: “Cô gái nhỏ hôm nay mặc bộ lễ phục màu bạc, vậy...”

Nói đoạn, anh lấy trong tủ đồ ra một bộ đồ tây màu bạc.

Vệ Uy: .....thiếu gia, hình tượng của anh để đi đâu rồi!!!

*

Tiệc tối mở màn của >, kỳ thật đã dự định trước nhưng đạo diễn Lý Đông Thịnh đã lùi lại.

Như bình thường một bữa tiệc tối của bộ phim điện ảnh không được mấy người đến dự, nhưng cũng bởi Dung Thạch và Ngô Tư Tư tới dự, vậy nên những minh tinh tai to mặt lớn đáp ứng lời mời đến dự nhiều không kể xiết!

Các phóng viên hoa hết cả mắt, không biết nên quay ai, chụp ai!

Buổi tối hôm nay An Mộc có vẻ được ưu ái hơn bình thường một chút, bởi Ngô Tư Tư luôn kéo cô đi giới thiệu với người khác, có tiền bối dẫn theo, An Mộc nhanh trọng được quen mặt rất nhiều minh tinh tai to mặt lớn trong giới điện ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 377: Dân nghe lén chuyên nghiệp

Editor: Tuna

Tiệc tối ăn uống linh đình, người đến người đi tấp nập.

An Mộc ở trong đó, thậm chí còn cảm thấy có chút không chân thật.

Cô năm nay mới mười chín tuổi, liền nhận được giải thưởng vai nữ phụ tốt nhất của Bách Hoa, theo lý thuyết thì ở trong mắt người khác cô cũng đã được xem như nghệ nhân thành công nhất rồi.

Nhưng mà, Hạ Tâm Băng năm đó mười chín tuổi đã được công nhận là ảnh hậu.

Cô thở dài, rót cuộc thừa dịp lấy rượu vang đỏ, đi tới bên cạnh trên ban công, có thể nghỉ ngơi một chút.

Không nghĩ tới vừa đi qua liền thấy được bóng dáng Ngôn Phi Thần cùng Đặng tổng.

An Mộc liền kinh ngạc một trận, Ngôn lão sư như thế nào lại ở chỗ này?

Thực giác của cô mạch bảo chuyện này nhất định có liên quan đến việc cô được giải Bách Hoa.

Hoa Nghị hồi lộ tận bốn mươi người, Hứa Lộ lại tự mình hồi lộ thêm ba mươi người nữa, theo lý thì cái giải thưởng này thế nào cũng không thể bay lên đầu mình.

Lúc ấy cô chỉ lo cao hứng cùng hưng phấn, lại hoàn toàn bỏ qua chi tiết này.

Đặng Uyên đè thấp thanh âm, giận dữ hét:

“Ngôn Phi Thần, anh đào tạo ra cái loại nghệ sĩ gì vậy?! Bây giờ thì hay rồi! Chúng ta hoàn toàn đắc tội với FAE rồi! Anh biết không? Phong Kiều anh là người nhất mực bệnh vực người của hần!”.

Phong Kiều anh ta là nhất bệnh vực người hần. ....

Ngôn Phi Thần nghe thấy câu đó, khóe miệng liền run run, anh đương nhiên biết người đàn ông này bệnh vực người của hần.

Chỉ là tình cảm của Phong Kiều cùng An Mộc không thể đưa ra ánh sáng, Ngôn Phi Thần không thể lấy cái này làm cái cớ để thuyết phục Đặng uyên.

Ngôn Phi Thần dừng một chút, mở miệng:

“Đừng lo lắng, sẽ không có việc gì.”

Đặng Uyên hừ lạnh một tiếng:

“Sẽ không có việc gì? A! Anh nói nhẹ nhàng! Phi thần, nhiều năm như vậy, chúng ta hợp tác cũng không biết bao nhiêu lần, lúc này đây, anh cũng dám làm trái tôi? Anh rót cuộc có đem vị tổng tài là tôi đặt vào mắt hay không!”

Ngôn Phi Thần rũ mắt:

“Tôi cũng là vì muốn tốt cho công ty thôi.”

Đặng Uyên hừ lạnh một tiếng:

“Cái gì gọi là tốt cho công ty, tôi so anh rõ ràng hơn! Tôi không hy vọng có người lừa trên gạt dưới, để hủy hoại giao tình bao nhiêu năm của chúng ta!”

Giao tình nhiều năm?

An Mộc mặt mày nhăn nhúm, kinh ngạc cực kỳ.

Kỳ thật ở thời điểm rực rỡ nhất của Ngôn Phi Thần, thế mà anh ta lại quyết định rút lui về phía sau màn, mọi người có rất nhiều suy đoán.

Mà lý kỳ nhất, và cũng như là thuyết phục nhất chính là..... Ngôn Phi Thần thích Đặng Uyên.

Ách.....

Trong giới nghệ sĩ, tình yêu đồng giới kỳ thật lưu hành rất rộng rãi.

Năm đó khi xuất hiện loại suy đoán này, có người còn đào lên được hình ảnh khi Đặng ó người còn đào lên được hình ảnh khi Đặng Uyên cùng Ngôn Phi Thần ở chung!

Hai người bọn họ tương mạo đều thuộc về dạng đặc biệt xuất sắc, hình ảnh trên mạng vừa tung ra liền làm rung động biết bao trái tim của hủ nữ?

An Mộc vốn dĩ vẫn luôn cảm thấy chuyện là như vậy, cũng vì địa vị của Ngôn Phi Thần ở Hoa Nghị rất đặc thù, tuy rằng chỉ là người quản lý nghệ sĩ, nhưng lời anh ta nói, cũng như là lời của Đặng Uyên vậy, nhất ngôn cửu đỉnh.

Nhưng sau khi tiếp xúc với Ngôn Phi Thần, An Mộc liền phát hiện, Ngôn Phi Thần một chút cũng không ảo là.....

Thật ra bạn nhỏ An Mộc kiến thức hạn hẹp, ở trong ấn tượng của cô, hai người đàn ông yêu nhau kỳ thật đều có một người đàn ông giống phụ nữ.

An Mộc lúc này nghe thấy câu ‘giao tình nhiều năm’, tức thì cảm thấy mình đã thấu được chân tướng.

Hóa ra, Ngôn lão sư cùng Đặng Uyên, thật sự là tình nhân a!

Chợt, An Mộc nghĩ, thật bất công cho Ngôn Phi Thần.

Nhiều năm như vậy, Ngôn lão sư vẫn luôn giữ mình trong sạch, nhưng Đặng Uyên thì lại tai tiếng đầy rẫy!

Cách đây không lâu còn truyền ra tin tức ái muội với Chu Chu đó.

Ngôn lão sư vì anh ta mà từ bỏ sự nghiệp diễn xuất của mình, nhưng Đặng Uyên lại làm nhiều chuyện có lỗi với Ngôn lão sư như vậy!

Ngôn Phi Thần nghe được lời nói của Đặng Uyên, thần sắc liền trầm xuống:

“Cậu cũng biết nói là giao tình nhiều năm, vậy không lẽ tôi sẽ làm hại Hoa Nghị sao?”

“Phi Thần, trước kia đối với tôi anh chính là nói gì nghe nấy, nhưng mà bây giờ, anh thay đổi rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 378: Có lẽ nào, Ngôn lão sư thật sự là g-a-y?

Editor: Cà Chua.

Ngôn Phi Thần trầm mặc một chút, “Không phải tôi thay đổi mà chính anh mới là người thay đổi, anh quên rằng lúc trước chính chúng ta đã sáng lập nên Hoa Nghị từ những ngày đầu sao.”

Đặng Uyên đột nhiên vươn ngón tay, chọc chọc nhẹ vào ngực Ngôn Phi Thần, “Anh không thay đổi sao? Anh hãy nghĩ lại một chút, anh có dám thề rằng anh không thay đổi không?”

Ngôn Phi Thần sùng sốt, Đặng Uyên hừ lạnh một tiếng, không nói tiếp mà lập tức xoay người rời đi.

Ngôn Phi Thần một mình đứng tại ban công, ánh đèn trong đại sảnh hắt vào khuôn mặt thâm trầm của anh.

Dung mạo tinh tế, những đường nét hoàn hảo lộ ra một vẻ cô đơn vô hạn, anh thực sự vô cùng đau lòng.

An Mộc thở dài, cũng xoay người chực rời đi, lại nghe thấy Ngôn Phi Thần nói, “Ra đi.”

An Mộc khựng lại, chẳng lẽ mình đã bị phát hiện rồi?

“Giờ tôi mới biết, cô còn thói quen đứng ở góc tường nghe chuyện nữa sao?” lời nói của Ngôn Phi Thần tuy rằng ôn hòa nhưng lại lộ ra vẻ châm chọc.

An Mộc đứng ra, cúi đầu, hai tay đan vào nhau như một cô bé nhỏ vừa mắc lỗi, “Ngôn lão sư, tôi không có ý muốn nghe lén hai người nói chuyện, tôi...”

Ngôn Phi Thần xua tay, “Nếu không phải có ý nghe lén, thì khi nghe được câu đầu tiên đã lập tức phải rời đi chứ?”

An Mộc cứng họng.

Đúng là lúc đó cô thực sự rất tò mò, không nhịn được nên đã ở lại nghe toàn bộ.

An Mộc cúi thấp đầu, rất lâu sau mới mở miệng, “Ngôn lão sư, thực sự xin lỗi, tôi đã làm ảnh hưởng đến tình nghĩa giữa anh và Đặng tổng.”

Ngôn Phi Thần nhíu mày, “Tình nghĩa?”

An Mộc thở dài, “Ngôn lão sư, thật sự có mấy lời tôi đã muốn nói với anh từ lâu nhưng sợ anh không vui cho nên...”

“Sợ tôi không vui cho nên cô không nói.” Giọng nói của Ngôn Phi Thần không còn ôn hòa như lúc trước.

An Mộc biết chắc đôi phương lúc này đang không vui, thậm chí có nên tính là Ngôn lão sư vừa... cãi nhau cùng tình nhân?

An Mộc cúi đầu, ngại ngùng túm lấy bộ lễ phục, mặt đỏ ửng tai, cúi đầu nhìn chằm chằm xuống mũi chân, “Ngôn lão sư, anh không muốn nghe thì giờ tôi cũng vẫn muốn nói.”

An Mộc ngừng lại một chút, “Ngôn lão sư, tôi cảm thấy Đặng tổng không xứng đáng với anh, anh biết rõ rằng giới giải trí thực sự rất phức tạp, tôi đã gặp qua anh ta qua lại với rất nhiều các nữ minh tinh khác. Tâm tính anh ta đúng là quá trắng hoa, cũng quá là thực dụng cả nhân, căn bản không phải là một tác phong của người làm nghệ thuật. Ngôn lão sư, tại sao anh không thoát khỏi cuộc tình này đi, anh ta căn bản không xứng đáng để anh trao tình cảm đi nhiều như vậy...”

Ngôn Phi Thần còn tưởng tiểu nha đầu này muốn nói chuyện gì, ai ngờ... càng nghe, sắc mặt anh càng xanh mét, “Yêu anh ta?”

“Anh vì anh ta mà từ bỏ sự nghiệp, nhưng anh ta đâu có quan tâm? Nhiều năm như vậy, một cái danh phận anh ta cũng không chịu cho anh, chưa từng công khai trả lời về mối quan hệ giữa hai người, tôi rất khâm phục nghị lực của anh, tôi không kì thị gay, tôi...”

“Đủ rồi!” Ngôn Phi Thần tưởng chừng như sắp phát điên, anh rút cuộc cũng hiểu ra tiểu nha đầu này có ý gì rồi.

Sao cô ấy có thể cho rằng....cho rằng mình là gay?!

Ngôn Phi Thần chỉ cảm thấy, không thể tưởng tượng được!

Toàn thân anh ta từ trên xuống dưới có chỗ nào giống gay thế?!

Nhưng An Mộc vẫn còn đang tưởng rằng Ngôn Phi Thần thực sự đang giận dữ với mình, lập tức trốn giường mắt nhìn anh, “Ngôn lão sư, tôi biết tình yêu vốn dĩ là sự hi sinh, tôi chỉ cảm thấy quá thiệt thòi cho anh, tôi...”

“Đi ra ngoài đi!” Ngôn Phi Thần quát lên một tiếng chói tai, chỉ vào cửa ban công, nói cô đi vào yến hội.

Tiểu nha đầu này còn tiếp tục nói nữa, anh không thể chắc chắn sẽ phải gào lên với cô ấy rằng anh không phải là gay!

Ngôn Phi Thần từ trước đến nay là người ôn hòa, giờ phút này đang tức giận như vậy, An Mộc tức khắc hoảng sợ, tựa như con thỏ mất hồn, xoay người lập tức tiến về phía yến hội chạy nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 379: Phong tổng giá lâm!

Editor: Quỳ Quỳ

Trong bữa tiệc, An Mộc quay đầu liếc mắt qua chỗ của Ngôn Phi Thần.

Quả nhiên mình đã làm Ngôn tiên bối tức giận!

Nhưng Ngôn tiên bối thực sự quá khủng bố mà!

Hơn nữa....Ngôn tiên bối thật sự si tình, mình vừa dò hỏi người đó có phải Đặng tổng hay không anh liền thờ hồn hển như vậy.

Nếu Ngôn Phi Thần biết suy nghĩ trong đầu cô nhất định sẽ tức muốn học máu luôn!

An Mộc đang buồn chán muốn chết, đột nhiên nghe thấy tiếng nhón nháo ở ngoài cửa.

Các ngôi sao xung quanh lập tức nhìn về phía đó, cửa lớn được mở ra, đạo diễn Lý Đông Thịnh đích thân ra nghênh đón, Phong Kiều được bao nhiêu người vây quanh, bước vào như vương giả.

Hôm nay anh bận âu phục màu bạc, thân hình cao lớn đứng đó dường như khiến mọi thứ xung quanh đều trở nên mờ nhạt.

Ánh đèn chiếu xuống người anh, đôi mắt nam tử, sống mũi thẳng tắp, đôi môi đầy đặn đỏ mọng, hoàn mỹ!

Cho dù nơi đây tập hợp những ngôi sao sáng nhất, cũng không chói mắt bằng anh!

Khóe môi anh nở nụ cười lười nhác, khiến bao người ngừng thở trầm mê.

Ít nhất trong tầm mắt An Mộc, toàn bộ phái nữ trong hội trường này đều bị ánh mắt của anh hấp dẫn.

Trái tim An Mộc đập dồn dập, sao anh lại đến đây?

Chẳng lẽ...

Hai mắt An Mộc sáng bừng, nhất định anh đến vì mình.

Nêu không phải do ở đây có quá nhiều người, cô đã sớm chạy tới nhào vào lòng anh rồi.

Nhưng hiện giờ. ....anh chỉ có thể nhìn anh từ xa.

Phong Kiều quét ánh mắt khắp hội trường, loại khí chất chế ngự mạnh mẽ khiến mọi ngôi sao ở đây đồng thời ngừng động tác mà chỉ nhìn về phía anh.

Lý Đông Thịnh cười nói, “Phong tổng trong lúc bận rộn vẫn có thể đại giá quang lâm, thật sự là vinh hạnh của chúng tôi.”

Phong Kiều gật đầu, khoe môi tà mị nhếch lên, “‘Chìm nổi’ năm nay dường như đã xâm chiếm lễ trao giải Bách Hoa, bao năm không có một đại chế tác như vậy, tôi đương nhiên muốn đến xem. Lý đạo diễn đã ra tay quả nhiên không tầm thường.”

Lý Đông Thịnh cười nhăn cả mặt, “Đâu có đâu có.”

Phong Kiều gật gật đầu, rõ ràng anh chẳng để tâm lắm, bắt chuyện với ai cũng như nhau, “Mọi người tiếp tục đi, đừng vì tôi mà câu nệ.”

Lý Đông Thịnh cười haha, “Để tôi tiếp đãi anh.”

Phong Kiều hờ hững “ừ” một tiếng, sau đó phóng tầm mắt xuyên qua đám đông, dừng lại trên người An Mộc.

An Mộc hai mắt sáng lên, tim đập nhanh hơn, cảm thấy một loại hạnh phúc đang dâng đầy trong lòng.

Tay cô đặt lên ngực, cắn cắn môi, khoe miệng khê hé ra, cứ như yêu đương vụng trộm.

Cô mỉm cười thật tươi, bộ dáng vui vẻ như một con mèo nhỏ khiến Phong Kiều cảm thấy lần nay đến đây đúng là không tệ.

An Mộc mới rồi cảm thấy bữa tiệc này thật nhàm chán, nhưng giờ lại cảm thấy nơi này có chút thú vị, ngay cả các món điểm tâm cũng trông ngon hơn nhiều.

Ăn ăn ăn, cô lén ngáng đầu liếc trộm Phong Kiều một cái.

Xung quanh nhiều người như vậy đều muốn tới chào hỏi lấy lòng anh.

Phong Kiều đứng đó, lời nói thành thực ổn trọng, khiến người nghe cảm thấy thoải mái.

An Mộc chưa từng nhìn thấy một Phong Kiều trên thương trường, người đàn ông này luôn bá đạo khó đoán, nhưng trên thương trường, anh thành thực có sức thuyết phục. Ở trong đám người trưởng thành, dù anh không nói nhiều nhưng không ai có thể coi thường.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 380: Có thể mời cô nhảy một điệu nhảy không?

Edit: Phong Nguyệt

Này anh, trong ngoài không đồng nhất kia!

Nhưng khoe môi của An Mộc, lại nhìn không được cong lên.

Phong Kiều nói chuyện với người khác, cũng có thể cảm giác được một cỗ ánh mắt nóng bỏng kia, Phong Kiều nhìn không được xoa xoa cái trán.

Nếu không phải hôm nay ánh mắt của rất nhiều nữ tính nhìn anh đều giống nhau, vật nhỏ này muốn nói quan hệ của hai người cho mọi người biết!

Ánh mắt của vật nhỏ này, cũng quá nóng bỏng rồi!

Yến hội cử hành được một nửa, ở vị trí chính giữa mọi người đang tránh ra, âm nhạc nổi lên.

Phong Kiều ngáng đầu nhếch lên, ngấm ngấm nói một tiếng xin lỗi với Lý Đạo, tiếp theo tầm mắt ở toàn trường nhìn quét một lần, tựa hồ đang tìm kiếm bạn nhảy, cuối cùng trực tiếp đi về phía An Mộc.

Có thể đi tới, nhìn đến bên người vật nhỏ có một người đàn ông, sắc mặt của anh trầm xuống, bước chân tăng nhanh.

An Mộc nhìn thấy Phong Kiều đang nhìn sang đây, còn tưởng rằng có chuyện gì, hướng về phía Phong Kiều bước tới, nhưng trước mặt lại đột nhiên có một bàn tay, quay đầu, liền nhìn thấy khuôn mặt ưu nhã của Dung Trạch, anh hơi khom lưng: “Tiểu thư xinh đẹp, xin hỏi, có thể.....”

Dung Trạch lời còn chưa có nói xong, một cái tay khác cường thế xen vào tới, tiếp theo một giọng nói ưu nhã thấp mị truyền tới, “Có thể nhảy một điệu nhảy không?”

An Mộc sững sốt, lúc này mới phản ứng lại, hóa ra là tới thời gian khiêu vũ rồi!

Thân là nữ vai phụ của bộ phim 《chìm nổi》, cô đương nhiên sẽ được chú ý.

Thế nhưng đây là tình huống gì?

Dung ảnh đế cùng Phong tổng, đồng thời mời cô khiêu vũ?

Ánh mắt của mọi người, toàn bộ động tác đều tập trung trên người của cô, là hâm mộ, hoặc ghen ghét, càng có người như đang suy nghĩ, này tuyệt đối có JQ a JQ a!

An Mộc đầu đầu muốn chết!

Lúc này, cô nên hẳn nên lựa chọn ai?

Lựa chọn Dung Trạch, liền không cho Phong Kiều mặt mũi, huống hồ cô cũng không nghĩ làm Phong Kiều thương tâm.

Chính là lựa chọn Phong Kiều?

Khẳng định sẽ cho mọi người biết được nhiều chỗ trống của cô, rõ ràng cô cùng Dung Trạch tương đối có quen biết, như thế nào sẽ lựa chọn Phong tổng tới khiêu vũ?

Trong lúc nhất thời An Mộc, phát sầu lên.

Dung Trạch ở bên cạnh, tức muốn nổ tung!

Anh chính là muốn mời An Mộc khiêu vũ, như thế nào liền có người tới đoạt người?

“Uy, ta mở miệng trước!” Dung Trạch nhìn về phía Phong Kiều, một chút cũng không sợ hãi.

Mắt của Phong Kiều nhú lại, bên môi tươi cười càng thêm tà mị, “Phải không? Ta như thế nào không nghe thấy?”

Dung Trạch phát điên: Sớm biết rằng, anh nói trước làm cái gì chứ!

Hiện trường một mảnh lộn xộn, vẻ mặt của An Mộc thập phần xấu hổ, nhưng Dung Trạch cùng Phong Kiều vươn tay tới trước mặt cô, lại cố chấp đều không thu trở về.

An Mộc hiểu rõ, Phong Kiều đây là muốn cùng cô chung vui ngày hôm nay, cô cũng muốn cùng Phong Kiều khiêu vũ a.

A a a a, Dung ảnh đế lúc này anh chạy ra là có ý gì?

Giờ khắc này An Mộc vô cùng oán niệm Dung Trạch.

Vốn dĩ, nếu Phong Kiều mời cô, mọi người cũng không nghĩ nhiều, rốt cuộc An Mộc là nữ minh tinh xinh đẹp nhất.

Nhưng Dung Trạch cố tình xuất hiện, lúc này An Mộc lựa chọn Phong Kiều, thật không thích hợp.

Hiện trường xuất hiện một đoạn an tĩnh quý dị, An Mộc thật sự là cảm thấy đau đầu.

Cái cục diện này, hoàn toàn không có biện pháp phá giải!

Ô ô ô!

Đang ở thời điểm sứt đầu mẻ trán, đột nhiên một giọng nói ôn hòa truyền tới, “Xem ra, động tác của ta chậm mất rồi, nhưng thân là người mười chín tuổi, tuổi trẻ như vậy đã được giải nữ vai phụ tốt nhất, Đường Hạ, không thể nghỉ ngơi hôm nay cô là người sáng nhất, cho nên.....”

Đào Nhạc Hạo nhấp máy môi, nhú mày, giống như thập phần buồn rầu, cuối cùng lại hạ quyết tâm, trực tiếp duỗi tay về phía An Mộc, “Đường Hạ, có thể mời cô nhảy một điệu nhảy không?”

An Mộc đầu tiên là sững sốt, nhưng tiếp theo, ở sâu trong nội tâm liền đối với Đào Nhạc Hạo sinh ra lòng cảm kích.

Chương 381: Bá vương đang ở Cung lớn!!

Editor: Cà Chua.

Đào Nhạc Hạo giải thích như vậy, hơn nữa còn nói chêm chọc cười, có đầu bản tin sáng mai, sẽ chỉ đề cập đến việc An Mộc nổi bật thế nào, có số lượng khủng các vị nam nhân đằng sau đợi để được khiêu vũ cùng cô.

Ngô Tư Tư cũng nói chêm chọc cười: "Các người thật sự là quá đáng! Một diễn viên như tôi hoàn toàn bị bỏ qua! Các người không thể vì Đường Hạ mà bỏ qua tôi được!"

An Mộc hoảng sợ, biết rằng bản thân hôm nay đã quá nổi bật, Ngô Tư Tư nhất định đã không vui rồi.

Nhưng cô ngẩng đầu lên, thấy Ngô Tư Tư làm một bộ mặt giận dữ mới biết là cô ấy nói đùa.

Kỳ thật An Mộc cũng cảm thấy băn khoăn, tại sao Ngô Tư Tư lại luôn khoan dung với mình như vậy?

Nếu là nữ diễn viên khác, chỉ sợ Ngô Tư Tư đã sớm tức giận.

Đào Nhạc Hạo nghe nói như thế, ha hả cười, "Ngài Tứ, cô chỉ cảm thấy mình kém tuổi Đường Hạ thôi sao?"

Ngô Tư Tư ghen hòng, giận dữ nói: "Đào Nhạc Hạo, anh nói cái gì?"

Hai người đó vừa nghịch ngợm, vừa đáng yêu, lại làm hội trường vang lên một tràng cười thật hiền lành.

Ngô Tư Tư tiến lên một bước, đặt tay lên vai An Mộc: "Đường Hạ, hiện tại cô chính là nữ vương, có ba soái ca đang chờ đợi cô, tôi thấy cô tuyệt đối đừng chọn một, cứ chia ra mỗi người một khúc, tuyệt đối công bằng!"

Dung Trạch nghe thấy thế liền mở miệng: "Tôi đầu tiên!"

"Sao anh lại là người đầu tiên?" Đào Nhạc Hạo lên tiếng.

Dung Trạch ngẩng đầu, "Bởi vì tôi mời cô ấy đầu tiên."

Nói xong Dung Trạch nhìn về phía An Mộc, "Đường Hạ, cô nói xem, ai mới là người đầu tiên?"

An Mộc nhìn anh ta, thật là dở khóc dở cười, diễn viên Dung, hình tượng nam thần của anh đâu? Minh tinh màn bạc của chúng tôi đâu?

Đúng lúc An Mộc đang rối rắm, cánh tay đột nhiên cảm thấy gì đó, tiếp theo, cô liền ngã vào một vòng tay quen thuộc.

Phong Kiều ôm lấy cô, trực tiếp bá đạo kéo vào sàn nhảy.

Động tác này...thực sự có quá soái không!

Dung Trạch cùng tất cả mọi người đều ngây người, An Mộc cùng Phong Kiều trong đám người khiêu vũ, anh lặng lẽ lắc đầu: "Tại sao tôi lại không thể nghĩ đến Bá vương đang ở Cung lớn nhỉ?"

Đào Nhạc Hạo:....

Ngô Tư Tư:.....

Anh có là cái gì đâu!

Sắc mặt Dung Trạch âm trầm, nhìn đôi năm nữ trong sàn nhảy, lại cúi xuống nhìn lễ phục của chính mình.

Bởi vì An Mộc mặc chiếc váy màu bạc, cho nên anh ta mới tìm bộ đồ hoa râm để phối hợp, nhưng lúc này nhìn qua,.....trang phục của An Mộc và Phong Kiều sao giống như một cặp vậy? Nam thanh nữ tú, quả thực là quá xứng đôi!

Kìa thực sự là sóng tình dường đã xiêu xiêu...!

Dung Trạch tức giận nghiến răng.

Vũ hội cuối cùng cũng được cử hành thuận lợi, từng đôi nam nữ tham gia trong đó.

An Mộc và Phong Kiều không thể là tiêu điểm đứng sau, cơ thể An Mộc lúc này mới thả lỏng.

Khỏe môi cong lên, ngẩng đầu nhìn Phong Kiều: “Anh tại sao phải nhất quyết một hai đối đầu với Dung Trạch thế?”

Phong Kiều nhướn mày, nhìn Dung Trạch đứng dậm chân, nụ cười càng thêm tà mị: “Tại sao em không nói rằng, anh ta muốn cướp bạn gái của tôi?”

Nghe được bốn chữ “bạn gái của tôi” An Mộc bỗng nhiên ngượng ngùng, hờn dỗi lên tiếng: “Ai là bạn gái của anh!”

“Không phải sao?”

“Không phải!” An Mộc kiêu ngạo ngẩng đầu.

“Được, tôi hiểu rồi.”

An Mộc ngẩng đầu, “Anh hiểu cái gì?”

Phong Kiều cười thâm thúy: “Em muốn làm lão bà của tôi...”

Gương mặt An Mộc lại thoáng chút đỏ lên: “Đã bảo không mà!”

“Là ai ở nhà liên tục uốn nắn Hạ Nghe Âm, em là lão bà chính quy của tôi, không phải di kế?”

An Mộc:.....

Người đàn ông này có phải đã quá đáng ghét rồi không!

Khúc đầu là một bản nhạc khá chậm, An Mộc và Phong Kiều tay trong tay nhẹ nhàng từng bước nhảy.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 382: Đấu vũ

Editor: Quỳ Quỳ

Điều nhảy vừa kết thúc, Dung Trạch liền vọt lên sàn nhảy, nắm lấy tay An Mộc, “Đến tôi!”

An Mộc đau đầu nhìn Phong Kiều, hi vọng anh sẽ không làm khó cô.

Vốn tưởng anh bá đạo đã thành thói quen, chắc chắn không đồng ý, chẳng ngờ anh chỉ buông tay rồi nhìn Dung Trạch chăm chọc, “Không biết cách mời quý cô khiêu vũ, phong cách quý ông đi đâu rồi?”

Dung Trạch liền giận dữ, rốt cuộc ai mới không có phong cách quý ông ở đây?

Nhưng “cướp” được An Mộc rồi, Dung Trạch rất nhanh liền trở về với hình tượng anh tuấn của mình, đưa An Mộc ra giữa sàn nhảy.

Khỏe mắt An Mộc vẫn dõi theo Phong Kiều, chú ý đến một nữ minh tinh thuộc FAE thận trọng đi tới trước mặt anh, vươn tay ra mời anh khiêu vũ.

Bàn tay An Mộc trong tay Dung Trạch trở nên căng thẳng.

Dung Trạch cảm nhận được, lập tức nói, “Đừng lo, điệu tiếp theo là Tango nên tiết tấu hơi nhanh một chút, em cứ theo tiết tấu của tôi là được.”

An Mộc:.....Cô không hề sợ mà.

Chỉ là.....ôi ôi tay của Phong Kiều đang đặt lên hông người phụ nữ kia, có phải đang rất dùng sức không?

AN Mộc thấy không hề vừa mắt, lén ném ánh mắt hung tợn về phía bên kia.

Cái trừng mắt này của cô gặp đúng lúc Phong Kiều ngẩng đầu lên.

An Mộc hoảng sợ, muốn thu hồi ánh mắt, sao cứ như mình đang chột dạ vậy?

Vì thế An Mộc ngẩng đầu, tiếp tục trừng mắt nhìn anh.

Phong Kiều mím môi, đột nhiên cười thật tươi.

Cười cái gì mà cười? Khiêu vũ cùng mình tỉnh nọ liền vui sướng vậy sao?

An Mộc chu miệng lên.

Còn đang ngăn người thì nhạc nổi lên!

Điệu Tango nhạc điệu mạnh hơn, vũ đạo cũng nhanh hơn, người nam phải bảo vệ chính mình khỏi mị lực của người nữ, cần khá nhiều sức lực.

An Mộc bị Dung Trạch ôm chặt bắt đầu khiêu vũ!

Khóe mắt chỉ chú ý đến Phong Kiều bên kia, bước nhảy cũng tự động về phía bên đó.

Đúng lúc này, một đoạn nhạc tiết tấu đặc biệt nhanh vang lên, Phong Kiều đột nhiên dùng sức xoay tròn người phụ nữ trong lòng hướng về phía Dung Trạch!

Cô gái kia bắt đầu chênh vênh, Dung Trạch theo bản năng giơ tay ra đỡ lấy, rồi thuận thế ôm cô vào ngực, cơ thể cô ngửa ra sau, chân thì nâng lên tạo ra một dáng nhảy rất đẹp!

Cùng lúc đó, An Mộc cũng bị Dung Trạch buông ra, cô bị va vào cô gái kia, bị thổi lui ra sau vài bước, ngay lập tức liền cảm nhận được một thân hình vững chắc đang áp vào lưng mình.

An Mộc sững sốt, thất lưng đã bị anh ôm lấy, bả vai cũng bị anh lôi kéo, mũi chân xoay tròn 180 độ trực tiếp rơi thẳng vào lòng anh.

Nụ cười bên môi Phong Kiều càng thêm nở rộ, “Cô gái của anh, hoàn hồn chưa?”

An Mộc:.....

Kỹ thuật nhảy của Phong Kiều rất mạnh mẽ, giờ chân nhấc tay đều cao quý tao nhã, mang theo sự nam tính gợi cảm của đàn ông, động tác đôi bạn nhảy của anh làm những người xung quanh cũng bắt đầu đôi bạn nhảy.

Dung Trạch tức giận nhưng không thể phát ra, Phong Kiều nhất định là cố ý! Anh nhảy với An Mộc còn chưa nổi 1 phút!

Dung Trạch bắt đầu trở nên tùy hứng, dẫn bạn nhảy đến gần Phong Kiều và An Mộc, thừa dịp có cơ hội muốn trả lại bạn nhảy cho Phong Kiều.

Lúc khiêu vũ cũng phải tuân thủ một chút quy tắc, vậy mà Dung Trạch và Phong Kiều lúc này rõ ràng là đang đấu vũ với nhau!

Phong Kiều một tay đẩy An Mộc ra, một tay túm được cánh tay của cô gái kia, xoay cô 360 độ rồi khiến cô lại quay trở về với Dung Trạch.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 383: Phong Kiều chiến đấu đến cùng!

Editor: Cà Chua.

Dung Trạch tức khắc nổi giận đang định đi tìm An Mộc!

An Mộc mặc dù bị Phong Kiều đẩy ra, xoay người mấy vòng cuối cùng cũng về lại với lồng ngực của anh ta!

Khoan đã!

An Mộc dứt khoát lao vào lồng ngực của anh ta!

Ngẩng đầu liền thấy ánh mắt Phong Kiều lóe một tia phản kích.

Tay anh ta nắm chặt lấy eo An Mộc, thấp giọng mở miệng, “Trừ khi tôi không có mặt, không được khiêu vũ với người đàn ông nào khác!”

An Mộc:...

Thân là một nữ minh tinh, yêu cầu này sao có thể dễ dàng đáp ứng được.

Ít nhất thì khúc nhạc sau kiểu gì cô cũng phải khiêu vũ cùng Đào Nhạc Hạo nữa.

Khúc thứ hai vừa xong, Dung Trạch liền phì phì xông tới, “Phong tổng, anh chơi xấu, mỗi người một khúc cơ mà.”

Phong Kiều xoa cằm, “Nhưng tôi cảm thấy tôi với cô ấy rất xứng đôi.”

Dung Trạch càng tức giận, “Sao có thể, tôi mới chính là người tình nhân của cô ấy trong phim!”

Phong Kiều nhướn mày, nhìn nhìn quần áo trên người Dung Trạch, “Nhưng ó những người ở đây chứng kiến, tôi và cô ấy hôm nay mặc đồ rất tương xứng.”

Dung Trạch:....

An Mộc:.....

Ở nơi nào đó lại có một người đàn ông khí phách ngời ngời ưu nhã tiến đến gần, trên tay cầm tới một li rượu vang đỏ, nhấp một ngụm.

Dung Trạch thờ phỉ phỉ, thoáng nhìn bộ đồ của hai người, tức khắc cảm thấy càng thêm ám ức, đột nhiên trông mắt chuyển động, hướng tới người cầm rượu vang đỏ đang tới, “Ai nha!”

Dung Trạch khoa trương hô lên một tiếng, đem rượu vang đỏ rót xuống trên váy An Mộc, tiếp theo vô tội mở miệng, “Ôi, tôi quá là không cẩn thận rồi!”

An Mộc ngẩng phắt đầu lên: diễn viên Dung, tôi rõ ràng thấy anh cố tình! Làm ơn chuyên nghiệp một chút được không, kĩ thuật diễn đâu hết rồi sao không lấy ra mà dùng!

Rõ ràng cố tình hủy hoại váy của tôi, lúc này nhìn vẻ mặt của Phong Kiều không thể đoán trước được chuyện gì sẽ xảy ra!

Hơn nữa.....

Cúi đầu nhìn chiếc váy, An Mộc muốn khóc nhưng không có lệ.

Đây là bộ lễ phục mượn từ Valentino, cô còn phải trả lại nữa!

Giờ thì tốt rồi, xem ra chỉ có thể xốt xa chi tiền ra cho bộ lễ phục này thôi.

Đang hoang mang, giọng nói bất đắc dĩ của Đào Nhạc Hạo truyền tới, “Xem ra tôi khó khăn lắm mới được khiêu vũ cùng cô.”

An Mộc quay đầu, nhìn Đào Nhạc Hạo, cô đột nhiên hung tợn tiến về phía Phong Kiều.

Ôi!

Chỉ trách mình không được ngoan ngoãn như vậy!

Động tác vừa rồi của Dung Trạch, với thân thủ của Phong Kiều, chỉ cần một động tác là có thể “cứu” được chiếc váy.

Nhưng anh ta không ra tay, chắc chắn là cố ý!

Vì nếu hỏng lễ phục, cô không thể tiếp tục khiêu vũ nữa

An Mộc rùng rùng nước mắt chạy đi.

Chỉ là khiêu vũ thôi mà, phải làm những chuyện như thế sao?!

An Mộc đau khổ run người, khiến cho bộ đồ cũng run lên theo, bởi vì sự việc xảy ra ngoài ý muốn, lại không thể đòi lễ phục ngay, vậy nên An Mộc có cớ để buộc phải rời đi.

Chào hỏi Lý đạo diễn xong xuôi, lúc An Mộc vừa đi tới chỗ cổng lớn, quay đầu lại, liếc mắt nhìn vào hội trường đã thấy Phong Kiều lặng lẽ không một tiếng động rời đi liền khẳng định giờ này Phong Kiều đang ở bãi đỗ xe đợi mình.

An Mộc trộm cười, người đàn ông keo kiệt này.

Cô nhẹ nhàng bước đến bãi đỗ xe, đi được nửa đường, đột nhiên bị chặn lại.

Dung Trạch đẩy soái khí đứng trước mặt cô, cười cười nhìn về phía cô, “Đi đâu đó?”

An Mộc sững sốt, “A?”

Ngón tay Dung Trạch khẽ vuốt lọn tóc trên trán An Mộc, “Vừa rồi liếc mắt vào hội trường chẳng phải là để gọi tôi đưa cô đi sao?”

An Mộc: .....Cô phải bị tên Dung Trạch này ăn không nói có đến bao giờ đây!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 384: Đường Hạ, bạn trai em là con rùa rụt cổ

Editor: Quỳ Quỳ

An Mộc dờ khóc dờ cười nói, “Dung tiền bối, không cần đâu, tôi...”

“Tôi không sao, đưa em về nhà thôi.” Dung Trạch đi thẳng lên phía trước, bộ dáng “Ý tôi đã quyết”.

An Mộc biết tranh cãi vô ích, không nhịn được nói, “Dung tiền bối, có người đón tôi về nhà.”

Dung Trạch sững sốt, “À? Vậy vừa rồi em nhìn tôi là có ý gì?”

An Mộc chớp mắt, “Tôi không có nhìn anh.”

Dung Trạch nhú mày, mãi mới nói, “Là bạn trai em tới đón em?”

An Mộc gật đầu.

Dung Trạch liền tránh đường, “Vậy em đi đi.”

An Mộc nhẹ nhàng thở ra, cô phát hiện ra sự sùng bái và hâm mộ của cô dành cho Dung Trạch đã bay biến đi từ bao giờ.

Hiện giờ cô chỉ cảm thấy anh có chút phiền phức!

An Mộc đi qua anh, rảo bước về phía bãi đỗ xe, rất nhanh liền nhìn thấy chiếc Audi của Phong Kiều, cô bước nhanh hơn, đến nơi liền gõ tay vào cửa kính xe, đang chờ Phong Kiều hạ cửa kính xuống thì phía sau một giọng nói vang lên, “Đây là xe bạn trai em à?”

An Mộc liền bị dọa giật mình, quay đầu thì nhận ra Dung Trạch đang nhìn chằm chằm vào chiếc xe về tò mò, dường như muốn nhìn xuyên qua lớp kính xem người bên trong là cái dạng gì.

An Mộc theo bản năng áp lưng che đi cửa kính, khiếp sợ nói, “Anh, sao anh lại tới đây?”

Dung Trạch cười cười, “Là tôi không cam lòng, muốn nhìn một chút xem rốt cuộc là ai đã có được em.”

Nói xong, anh đi lên phía đầu xe, “Sao nào, không dám ra à? Muốn làm con rùa rụt cổ sao?”

An Mộc nói, “Dung tiền bối, anh ấy không phải là người trong làng giải trí, tôi không muốn để anh ấy, tôi...”

“Tôi sẽ không nói ra.” Dung Trạch không hề có ý buông tha.

An Mộc thực sự tức phát khóc, cửa xe muốn mở, Phong Kiều phồng chùng muốn đi ra.

Dung Trạch còn tiếp tục khiêu khích, hai tay chống nạnh, vô cùng kiêu ngạo: “Là đàn ông thì ra đây cho tôi nhìn xem, nếu còn không ra vậy tôi sẽ toàn lực theo đuổi Đường Hạ! Chỉ cần chưa kết hôn, tôi vẫn còn cơ hội không phải sao?”

An Mộc một đầu đầy vạch đen, cửa xe lại mở một chút, An Mộc lại dùng sức che, chỉ trong khoảng thời gian ngắn cùng đoàn làm phim với Dung Trạch, An Mộc biết con người này rất quảng giao!

Anh sẽ không nói gì với phóng viên, nhưng một khi anh đã biết thì đám bạn tốt của anh ta chắc chắn biết!

Các minh tinh đang hẹn hò thì nhiều vô kể, đám bạn tốt trong làng giải trí đương nhiên biết, chỉ là đều không nói ra.

Cơ mà bạn trai cô có chút khác thường a!

Nếu nói ra làm gì có chuyện sẽ sống yên biển lặng chứ.

“Này Đường Hạ, loại rùa rụt cổ này còn phải để em bảo vệ, rốt cuộc em cần hấn làm gì?”

An Mộc thật muốn bịt miệng Dung Trạch!

Phong Kiều lớn như vậy còn chưa bao giờ bị người ta nói nhát gan!

An Mộc trên mặt khăn cầu, “Dung tiền bối, Dung tiền bối, anh đừng ép anh ấy...”

“Mấy người đang làm gì đó?” Trời ạ, một giọng nói trầm lạnh vang tới.

An Mộc cứng đờ người, quay phắt đầu lại, liền nhìn thấy Phong Kiều đứng đó không xa, âu phục màu bạc, dường như phát sáng lên trong bãi đỗ xe tối tăm

An Mộc sững sốt, “Hà?”

Sao anh có thể ở đây? Anh chẳng vừa rời khỏi bữa tiệc cách đây không lâu mà!

Nếu anh đứng kia thì người trong xe là ai?

An Mộc quay đầu lại nhìn liền nhìn thấy người bên trong là Vệ Uy, mặt sắt đen xì, “An tiểu thư.”

An Mộc lúc này mới hiểu ra mình đã nhận nhầm người!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 385: Vậy em nói xem, em thích tôi ở điểm nào?

Editor: Cà Chua.

Dung Trạch bên cạnh còn cố tình nói to, “Đây là bạn trai của cô sao? Tuy rằng nhìn có chút chấp vá, nhưng nói chung là cũng khá đi, có phải anh ta đang cười phải không? Có phải mắc chứng thần kinh không bình thường ngay từ trong bụng mẹ không?”

An Mộc:.....

Vệ Uy:.....

Phong Kiều:.....

Phong Kiều nghe được hai chữ bạn trai, ánh mắt sắc bén quét về phía Vệ Uy, Vệ Uy chỉ cảm thấy toàn thân nổi hết da gà, theo bản năng ngồi thẳng người, trong lòng thì lại dở khóc dở cười, mình chắc chắn đang nằm trong tầm ngắm của lão đại! Thật sự chuyện của mình không liên quan gì đến lão đại mà!”

An Mộc đang không biết giải thích như thế nào, Vệ Uy đã lên tiếng, “Tôi không phải bạn trai của cô An.”

Dung Trạch mới đầu hơi sững sốt, tiếp theo lại càng thêm khinh thường Vệ Uy, “Thật là dám làm mà không dám nhận, có bạn gái xinh đẹp như vậy có gì mà phải giấu? Anh nói xem anh còn đáng mặt đàn ông sao?”

Vệ Uy:.....

Dung Trạch tiến lên phía trước một bước, “Đường Hạ, một người đàn ông như vậy thì tốt ở chỗ nào chứ? Sao có thể xứng đôi với cô?”

Vệ Uy ho khan một tiếng, “Anh Dung, tôi đã nói tôi không phải bạn trai của cô An.”

“Nói dối ~” Dung Trạch trợn mắt, “Trong xe chẳng lẽ còn có người đàn ông khác?”

Vệ Uy:.....

An Mộc:.....

Dung Trạch vươn tay chỉ về hướng An Mộc, “Như vậy người đàn ông này không hề xứng đáng, không hề nghĩ đến tương lai của hai người, vì hạnh phúc tương lai của cô, tôi cũng muốn theo đuổi cô, Đường Hạ, tôi sẽ không từ bỏ!”

An Mộc:.....

Nhìn thấy ánh mắt lạnh băng của Phong Kiều, như một con dao nhỏ tựa như đã đâm tới, An Mộc nhanh chóng lùi về phía sau một bước, tránh né cánh tay lôi kéo của Dung Trạch, cô cười xấu hổ mở miệng, “Dung lão sư, chuyện của tôi không cần ah phải lo lắng, việc kia, không còn gì để nói, anh cứ về bữa tiệc trước đi, tôi còn có việc.....”

Dung Trạch nhìn nhìn An Mộc, lại nhìn đến Vệ Uy, lắc đầu đầy tiếc nuối như viết lên mặt dòng chữ tiếc nuối, “Một bông hoa nhài cắm lên bãi cứt trâu!”

Nhưng Dung Trạch cũng không phải người lì lợm cứ bám chằng lấy người khác, nếu An Mộc tỏ thái độ như vậy, Dung Trạch không hề do dự, chỉ nghiêm túc nói, “Nói đến chuyện tính toán, hôm nay Dung Trạch tôi phải nói cho cô biết, tôi chấm cô rồi, trừ phi hai người kết hôn, nếu không tôi vẫn còn cơ hội, phải không?”

Nói xong, không đợi An Mộc mở miệng, Dung Trạch trực tiếp xoay người đi vào bữa tiệc.

Lúc đi đến bên Phong Kiều, Dung Trạch nghiêng răng, “Phong tổng, anh không vào bữa tiệc sao?”

Ánh mắt Phong Kiều nhìn Dung Trạch tựa như muốn cho anh ta một nhát dao, “Không đi.”

Dung Trạch ồ lên một tiếng, cũng không nghĩ nhiều, nhanh chóng rời đi.

Đợi đến khi bóng dáng Dung Trạch biến mất ở bãi đỗ xe, An Mộc lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng vừa mới nhẹ nhàng thở ra, tức khắc toàn thân lại cứng đờ.

Phong Kiều đã tới trước mặt cô, trên môi mang theo một nụ cười bí ẩn, lại làm cho thần trí An Mộc lạnh băng, “Xem ra, nữ vai phụ xuất sắc nhất của chúng ta thực sự được hoan nghênh rồi!”

An Mộc:.....

An Mộc vội vàng nâng cánh tay Phong Kiều lên, biến thành một cô gái nhỏ thẹn thùng, ngữ khí lấy lòng lên tiếng, “Nhưng người ta chỉ thích mỗi tên xấu xa này thôi ~”

Vệ Uy ở trong xe bên cạnh, nghe thấy câu nói này nổi hết da gà: An tiểu thư, Phong thiếu gia, tôi có thể hơi ít nói một chút, nhưng đừng đem một người còn sống sờ sờ như tôi biến thành không khí thể chứ!

Vệ Uy nhanh chóng đóng chặt cửa xe.

Phong Kiều nghe lời nói nũng nịu đó, cảm giác như toàn thân cứng đờ.

Trước kia cũng không phải chưa từng có nữ minh tinh nào tán tỉnh anh, cũng là loại giọng điệu này, anh chỉ cảm thấy thực ghê tởm, những lời nói ấy phát ra từ cô gái nhỏ này, anh lại cảm thấy vạn phần đáng yêu, làm cho anh cảm thấy thần trí có hơi chút nhộn nhạo.

Phong Kiều nâng cằm cô lên, “Vậy em nói xem, em thích tôi ở điểm nào?”

Thích anh ta ở điểm nào?

An Mộc trợn mắt, lời nói ầu trĩ như vậy mà Phong Kiều cũng có thể nói ra sao?

Nhưng chợt lại cảm thấy được người đàn ông ôm vào lòng, xiết chặt eo, An Mộc tức khắc cười tủm tỉm mở miệng, “Tôi thích tất cả!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 386: Tai tiếng: Đường Hạ là vợ ba?!

Editor: Cà Chua.

Phong Kiều bồn chồn nhíu mắt lại, “Chẳng phải là nộp hết tiền bạc, sống trong kham khổ sao?”

Gương mặt An Mộc tức khắc đỏ lên, cô biết ngay, người đàn ông này căn bản vẫn canh cánh trong lòng sự việc trên Weibo dạo trước!

Ô ô ô!

Chú út, tôi đã bao giờ như thế chưa, bụng dạ có cần hẹp hòi như vậy không!

An Mộc gương mặt đầy vẻ xấu hổ, Phong Kiều liền ôm cô lên xe.

Xe khởi động, tay Phong Kiều lại không đứng đắn quờ lung tung trên người cô.

An Mộc nhìn Vệ Uy bên trên đang lái xe, vắn vẹo người: “Chú út, chú út, anh đừng...”

“Em thích tôi như vậy, tôi cũng muốn sờ xem, tôi thích gì ở em...”

An Mộc:.....

Nhưng nếu để nguyên, chỉ sợ có người sẽ mau súng bóp cò.

Phong Kiều ôm chặt An Mộc, làm cô ngồi lên đùi mình, đối mặt anh, hai chân kẹp chặt cô, tiếp theo bà tay to liền theo cổ áo đi vào, nắm lấy một tiểu anh đào của cô.

Chỗ nắn cảm bị chà đạp bằng mọi cách, khuôn mặt An Mộc lập tức đỏ lựng, hai tay đẩy Phong Kiều ra, nhưng lại không thắng nổi sức lực của anh ta, Vệ Uy ở phía trước hình như có chút khựng lại suy nghĩ gì đó, An Mộc thật là cảm thấy mặt đỏ bừng!

“Phong Kiều, anh buông tôi ra!” An Mộc tức muốn học máu, thấp giọng quát.

Phong Kiều như rồng mây, “Không biết tiếp tục làm sao bây giờ?”

An Mộc cơ hồ muốn khóc, “Đừng, đừng ở chỗ này....A!”

Khi nói chuyện Phong Kiều đột nhiên tiếp thêm sức lực vào bàn tay kia, làm An Mộc sợ hãi kêu lên một tiếng.

Phong Kiều liền tiến đến tai cô, cắn một bên tai, hơi thở ấm áp phả vào lỗ tai, tức khắc làm toàn thân An Mộc giật lên một cái.

“Không nghĩ tôi sẽ chạm vào chỗ này sao?”

Toàn thân An Mộc khô nóng, vội vàng gạt đầu.

“Tốt lắm.” Phong Kiều thu tay về.

An Mộc nhẹ nhàng thở hắt ra, đang suy nghĩ xem tại sao lúc này anh ta lại nói chuyện tốt như vậy, liền cảm thấy vạt áo bị hắt lên, cặp bàn tay to kia túm chặt lấy đùi cô!

Toàn thân An Mộc cứng đờ, thẳng đứng lên, vừa muốn mở miệng nói gì đó, Phong Kiều liền vươn tay, nhấn vào chỗ nào đó trên xe một cái, liền có một âm thanh “xoát xoát xoát” vang lên, sau đó có một tấm màn màu đen, ngăn cách buồng lái với chỗ của cô và Phong Kiều.

An Mộc cực kì sửng sốt: “Này, này, khẳng định xem nó có cách âm không chứ?”

Một bàn tay to của Phong Kiều đặt lên nhũ hoa của cô, tay kia đã đem vật nhỏ kia chạm chạm vào đầu gối cô, nghe được giọng nói của An Mộc, anh ta cong môi cười, “Thế, cho nên...không cần phát ra âm thanh đâu~”

Dứt lời, tay anh túm lấy mông An Mộc, dùng sức ấn một cái!

“A.....!” An Mộc kêu lên một tiếng, nghĩ đến lời nhắc của Phong Kiều lập tức lấy tay bịt chặt miệng!...

Bên trong xe diễn ra cuộc mây mưa, Phong Kiều và An Mộc lăn qua, lộn lại, như vậy khoảng hai lần, những âm thanh vang lên lại càng kích thích tâm trí hai người, làm cho An Mộc cùng Phong Kiều cùng trần trề dục vọng.

An Mộc cũng coi như làm cho người đàn ông hoàn toàn nộp hết tiền bạc, sống trong sung sướng!!

Hai người thở hồng hộc, cuối cùng cũng đến lúc Phong Kiều buông tha cho An Mộc, An Mộc vẫn cảm thấy khó hiểu, này giờ cũng khá lâu rồi, từ biệt thự đến yên hội, nhiều nhất đi xe cũng chỉ mất một giờ, tại sao còn chưa tới nơi?

An Mộc gạt tấm rèm cửa xe nhìn ra ngoài, khóe môi mím chặt.

Thì ra.....Vệ Uy lái xe vòng lên hướng đường cao tốc!!

“Linh linh!”

Đúng lúc này, di động của An Mộc vang lên, cô cúi đầu, lấy di động ra liền nhận được tin nhắn của Diệp Đồng Đồng, liên tiếp mấy tin.

An Mộc nhíu mày mở ra, đã nhìn thấy một dòng tin ở trước mắt:

Diễn viên nhận vai phụ xuất sắc nhất Đường Hạ, chen ngang hạnh phúc của Đường Cảnh và Hứa Lộ, phá hỏng tình yêu của hai người! Có ảnh là có chân tướng, Đường Hạ thật xứng đáng làm vợ ba xinh đẹp nhất trong lịch sử!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 387: Đường Cảnh chen chân giữa Đường Cảnh và Hứa Lộ??

Editor: Tuna

An Mộc nhìn thấy tiêu đề, lập tức sững sốt, nhíu mày!

Kéo xuống xem tiếp, nội dung chính là cuộc họp báo của ‘chìm nổi’, hình ảnh bên trong phòng nghỉ của học viện điện ảnh Kinh đô, bức ảnh An Mộc ôm Đường Cảnh, một tấm khác, là chụp Hứa Lộ đang thất hồn lạc phách, bộ dáng thực tuyệt vọng.

An Mộc nhăn mày, cô căn bản là không có chủ động đi ôm Đường Cảnh, tấm ảnh ôm Đường Cảnh kia..... Hoàn toàn là do góc chụp!

Lúc ấy Đường Cảnh ôm lấy cô, cô muốn đẩy đôi phương ra, tiếp theo nghe được Đường Cảnh nói, liền buông xuống cánh tay, mà hiện tại, trong hình là cô tự nâng lên cánh tay, xem theo góc độ này, thật giống như là cô ôm Đường Cảnh.

Đến nỗi Hứa Lộ vì cái gì như vậy khổ sở, có quý mới biết!

An Mộc trong nháy mắt tức giận đến không thờ được.

Tin tức này đem biến cô trở thành loại người không từ thủ đoạn, còn nói cô từ khi vào showbiz đến nay liền không tôn trọng trường bối, bất kính với Hứa Lộ, cho dù là khả năng diễn xuất cao, nhân phẩm cũng không đáng khen tặng.

Giống như lúc nhận giải Bách Hoa, Hứa Lộ người ta chỉ là nghe lầm tên, cuối cùng người chủ trì muốn điều tiết không khí, nhưng cố tình cô Đường Hạ này dọa bạch liên hoa trang vô tội, giả nhu nhược, làm Hứa Lộ lâm vào tuyệt cảnh.

Hơn nữa Đường Hạ không chỉ có đoạt giải thưởng của Hứa Lộ, còn là muốn cướp đi bạn trai của người ta.

Đương nhiên, từ cuối cùng liền mắng Hứa Lộ, người đàn ông của mình còn giữ không được, thật là không đáng mặt phụ nữ!

Cho dù là công kích Hứa Lộ hay Đường Hạ, thì người này cũng đã đạt được mục đích cáo nhất!

An Mộc vừa mới xem xong, tin nhắn của Diệp Đồng Đồng trên weibo liền bay đến:

【Đã đọc tin tức rồi sao? An Mộc, cậu đây là đắc tội với ai a? Đây là muốn đâm chết cậu! Hơn nữa, nếu như cậu công bố mối tình thanh mai trúc mã của mình thì Phong tổng nhà cậu phải làm sao?

An Mộc:.....

Diệp Đồng Đồng, giọng điệu vui sướng khi người gặp họa của cậu đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!

Cô dứt khoát không đi để ý tới Diệp Đồng Đồng, gấp gáp gọi nhanh cho Ngôn lão sư.

Loại chuyện này vừa xảy ra, đầu tiên phải nói cho người đại diện của mình a, phải xem làm sao để khống chế sự tình phía trước.

Nhưng không nghĩ tới, Ngôn Phi Thần lại không tiếp điện thoại!

An Mộc nóng nảy, liền gọi cho công ty.

Trợ lý Mễ Kỳ của Ngôn lão sư tiếp điện thoại, nhưng thời điểm An Mộc hỏi chuyện này phải giải quyết như thế nào, cô ta liền nói: chuyện này cô ấy chưa từng trải qua, phải hỏi ý của Ngôn lão sư, muốn An Mộc bình tĩnh một chút, đừng gấp gáp.

Không nên gấp gáp?

Có thể không nóng nảy sao?

An Mộc phát hiện, lúc mình không có người đại diện chắn phía trước, chuyện gì cũng không thể làm!

Cô lặng lẽ lên Weibo, quả nhiên, phía dưới có rất nhiều bình luận ác liệt.

Mà fan trung thành của cô, cũng thật mạnh mẽ bênh vực cô.

【 hương là chuỗi tiêu: Nữ thần lại nháo ra tai tiếng, ba ngày hai đầu như vậy, là muốn quấy kiểu gì? Tuy rằng rất thích kỹ thuật diễn của cô, nhưng là không thể ủng hộ tiêu tam, đã đảo tiêu tam! 】

【 thiên tướng hàng đại nhậm với người chết: Đường Hạ là tiêu tam? Tôi không tin, mọi người tin sao? 】

【 tướng khinh bỉ ta thỉnh xếp hàng: Không có biện pháp tiếp thu chuyện này, tôi muốn lẳng lặng, không nên hỏi tôi lẳng lặng là ai!! 】

【 phải làm cao ngạo gà hoa lau: Giả đi? Kỳ thật Cảnh Lộ hai người họ, chưa từng có công khai thừa nhận quan hệ của bọn họ, không chừng Đường Hạ người ta cùng Đường Cảnh mới là chân ái? 】

【 lại bức ta chết cho người xem: Trên lầu là heo, dưới lầu là chó. 】

【 không nên nói thỉnh nhỏ giọng nói: Hừ, nào đến sắp loạn ra rồi? 】

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 388: Bây giờ cô lập tức tới công ty một chuyến

Editor: Tuna

【 nữ vì duyệt mình giả chính dung: Lại một lần bị khiếp sợ, nhưng là..... Đường Hạ là tuổi trẻ, nhan sắc lại cao, nếu tôi là Đường Cảnh, thì tôi cũng sẽ chọn Đường Hạ, để Hứa Lộ ngồi chơi hóng mát đi! 】

An Mộc thói quen tính đọc tiếp bình luận, quả nhiên lại nhìn thấy ‘gió thổi thí thí lạnh’ nanh lại.

【 gió thổi thí thí lạnh: Nữ thần, em bắt chấp mọi thứ để yêu chị! Chỉ là chị đã xác định Đường Cảnh xứng đôi với chị sao? Chưa nói đến lúc mà chị đứng trên đài nhận giải đầu, lúc đó a, thật uy vũ!! 】

An Mộc:.....

An Mộc thở dài, đem điện thoại di động ném tới bên cạnh.

Cô cũng không có tìm Phong Kiều hỗ trợ, bởi vì mỗi công ty, đều có quy định riêng của công ty đó, cô nếu đã là nghệ sĩ của Hoa Nghị, liền phải tuân thủ quy tắc của Hoa Nghị.

Mới vừa đem điện thoại ném tới bên cạnh, điện thoại Ngôn Phi Thần lão sư liền gọi đến, An Mộc nhanh chóng tiếp:

“Ngôn lão sư!”

Thanh âm của Ngôn Phi Thần rất thấp trầm, hiển nhiên tâm tình không tốt lắm.

“Ừm, sự tình tôi đã biết, cô hiện tại lập tức tới công ty một chuyến đi.”

Nghe thấy giọng ông như vậy, An Mộc liền biết, tình huống không quá lạc quan.

Cô có chút khẩn trương, nhanh chóng ngồi ngay ngắn, muốn trực tiếp đi tới công ty, nhưng quần áo trên người còn chưa có thay đâu!

An Mộc cắn cắn môi:

“Dừng ở bên đường một chút, mua bộ quần áo để mặc, sau đó đi Hoa Nghị.”

Cô nói xong câu đó, cô liền gõ gõ bảng che ở phía trước.

Nhưng gõ gõ mãi, An Mộc phát hiện xe cũng không có biến hóa, vẫn như cũ đi vòng vòng trên đường cao tốc quanh thành phố.

An Mộc nhìn về phía Phong Kiều, khó hiểu.

Phong Kiều thấp giọng ho khan một tiếng, dùng áo khoác của mình bao người An Mộc lại, An Mộc lúc này mới ý thức được trên người mình có chút hỗn độn.

Tiếp theo, cô liền nhìn thấy Phong Kiều đề một nút, tấm màn ngăn bị kéo ra, Vệ Uy lúc này mới có phản ứng, anh quay đầu, gỡ bỏ tai nghe, nhìn về phía sau qua gương chiếu hậu:

“Thiếu gia, hiện tại là về nhà hay là.....?”

An Mộc lúc này mới phản ứng lại, thì ra Vệ Uy vẫn luôn mang theo tai nghe, căn bản là nghe không được âm thanh ở phía sau!!

Như vậy vừa rồi Phong Kiều còn lừa mình, làm cô không thể phát ra âm thanh!!

An Mộc hung tợn nhìn về phía Phong Kiều, liền nhìn thấy ý cười bên môi anh càng thêm nùng liệt.

An Mộc:.....

Phong Kiều ôm An Mộc:

“Đi đến cửa hàng quần áo gần đây nhất.”

Nói xong câu đó, anh nhìn nhìn An Mộc, thấy trên cổ cô còn có dấu hôn, lập tức dừng một chút lại mở miệng:

“Đi đến cửa hàng Adidas gần nhất.”

An Mộc vốn đang nghi hoặc vì cái sao lại đi Adidas, cho đến lúc cô thay ra bộ quần áo mà Phong Kiều đưa, nhìn trước gương, thấy được dấu tây trên cổ, khoe miệng cô co rút, thiếu chút nữa liền nhịn không được muốn hung hăng mắng Phong Kiều một trận.

Người phục vụ của Adidas đứng ở hai bên, trộm nhìn về phía An Mộc, thậm chí thừa dịp An Mộc thay quần áo, không chú ý, chụp ảnh An Mộc và Phong Kiều.

Này đó, An Mộc cũng không biết, đáng người cô rất tốt, thay quần áo, mặc dù là đồ vận động, cũng có vẻ tinh thần sáng láng.

Lại từ mua thêm kính râm cùng mũ lưỡi trai, hóa trang thật tốt, lúc này mới đi theo phía sau Phong Kiều, rời khỏi cửa hàng.

Phong Kiều trước khi rời đi, nhìn thoáng qua Vệ Uy, Vệ Uy tức khắc gật gật đầu.

Chờ đến hai người rời đi cửa hàng, Vệ Uy lúc này mới đi đến trước mặt người phục vụ, vươn tay:

“Tiểu thư, mời đưa điện thoại ra.”.....

Chuyện sau đó, An Mộc một chút cũng không hiểu được.

Dọc theo đường đi, cô đều thấp thỏm xem xem phải đối mặt với tình huống như thế nào.

Tối cửa công ty, Phong Kiều cầm tay cô, dừng một chút vẫn là nhìn không được không yên tâm mở miệng:

“Có muốn anh đưa em lên không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 389: Cuộc họp ở Hoa Nghi

Editor: Quý Quý

An Mộc nghe vậy thì hoảng sợ, nếu Phong Kiều đi cùng cô, bất cứ chuyện gì cũng có thể dễ dàng giải quyết, nhưng...nếu vậy, nghiệp diễn của cô sau này sao có thể tiến bộ được?

Cô sẽ vĩnh viễn là vì dựa vào Phong Kiều mới có thể nổi tiếng!

Lúc này cô đột nhiên nhớ đến Hạ Tâm Băng, ít nhất, năm đó Hạ Tâm Băng còn có được vị trí độc tôn, gả cho tổng giám đốc của Tinh Huy mới có thể làm cho người ra quên đi xuất thân của bà.

An Mộc cô cũng sẽ cố gắng, trước kia ước mơ của cô là trở nên siêu việt hơn Hạ Tâm Băng, nhưng hiện tại, cô chỉ muốn được trở nên xứng đôi với Phong Kiều.

An Mộc lắc đầu, kiên quyết đáp, “Không cần đâu.”

Nói như vậy có làm anh mất hứng không?

Trộm liếc anh một cái, quả nhiên thấy anh mím môi, vội vàng bổ sung thêm một câu, “Nếu không giải quyết được em sẽ tìm anh.”

Nhớ đến Hứa Lộ và Đường Cảnh liền nghiêng răng kèn kẹt, “Dù có thế nào, bọn họ cũng là nghệ sĩ của FAE.”

Phong Kiều thấy cô giận chó đánh mèo, không những không giận còn thấy buồn cười.

Anh đã sớm hiểu tính tình An Mộc, trừ phi là người thân cận nhất, nếu không cô sẽ không dễ dàng giận chó đánh mèo lên người khác.

Phong Kiều cúi đầu mỉm cười, kéo cô lại rồi xoa đầu cô.

An Mộc lại trộm nhìn anh, thấy anh không mất hứng mới yên tâm xuống xe, chạy vào công ty.

Đến văn phòng của Ngôn tiên bối rồi liền nhìn thấy Mễ Kỳ đang đứng đó, vẻ mặt rất khó xử, “Bọn họ đều đang ở phòng họp trên tầng cao nhất, Ngôn tiên bối nói em đến rồi thì đi thẳng lên đó.”

An Mộc lại đi tới tầng cao nhất, còn chưa tới nơi đã cảm nhận được sự đối chọi gay gắt rực lửa bên trong phòng họp.

Đặng Uyên tức giận hùng hục, “Ngôn Phi Thần, đã nhìn thấy chứ? FAE phản kích rồi! Trực tiếp thả ra một cái scandal như vậy, giải Bách Hoa còn vừa mới kết thúc chuyện này đã trời lên! Đây là hậu quả của việc ‘Vây Ngụy cứu Triệu’ đấy!”

Nói xong câu đó, ông không kiên nhẫn đi qua đi lại, tiếp đó gõ gõ mấy cái xuống mặt bàn, “Anh còn nói không có việc gì? Hiện tại FAE đang nhắm vào một mình Đường Hạ, chưa biết chừng ngày mai sẽ nhắm vào Hoa Nghị chúng ta!”

Lập tức có một người khác lên tiếng, “Được rồi được rồi, Đặng tổng đừng tức giận quá, việc cấp bách bây giờ là xử lý chuyện này như thế nào.”

Thanh âm ôn hòa có thể khiến người ta bình tĩnh của Ngôn Phi Thần vang lên, “Có nghệ sĩ nào mà không có nguy cơ từ các mối quan hệ xã hội? Đường Hạ là nghệ sĩ do tôi quản lý, scandal này không đến mức phải mở cuộc họp hội đồng quản trị chứ?”

Đặng Uyên thờ ơ, “Nghệ sĩ anh quản lý? Không cần mở cuộc họp hội đồng quản trị? Ngôn Phi Thần, có phải anh định lơ đãng nhìn Hoa Nghị chúng ta bị FAE chèn ép đến chết không? Liên lụy đến mối quan hệ với FAE, anh dám nói ekip của anh có thể giải quyết được chuyện lần này hay sao?”

Ngôn Phi Thần vẫn nói năng bình tĩnh, “Tôi không nghĩ đây là thủ đoạn của FAE, Phong Kiều kia làm việc luôn mang theo hơi thở tàn bạo, nhưng loại phản công hào hoa phong nhã thế này chắc chắn là do Hứa Lộ cùng ekip của cô ta đứng sau. Nếu tầng cao nhất của FAE còn chưa nhúng tay vào thì anh gấp cái gì?”

Câu nói sau cùng mang theo sự châm chọc mỉa mai.

Đặng Uyên tức giận đến mức mặt đỏ phừng phừng, chỉ vào Ngôn Phi Thần, nói không nên lời.

Ngôn Phi Thần đứng thẳng lên, “Nếu không còn việc gì khác, tôi nghĩ chúng ta nên giải tán. Chuyện của nghệ sĩ của tôi, tôi và ekip của tôi sẽ giải quyết.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 390: Yêu cầu phong sát An Mộc?!

Edit: Phong Nguyệt

An Mộc đứng ở ngoài cửa, nghe được Ngôn Phi Thần đang đánh giá Phong Kiều, khóe miệng giật một cái.

Thổ phi tức giận ngang tàng bạo ngược?

Ha hả! Ngôn lão sư anh quả nhiên can đảm mười phần!

Hon nữa Ngôn lão sư thế nhưng vì cô, lại một lần nữa cùng Đặng tổng tạo mâu thuẫn, này, này, chính mình sẽ không cuối cùng làm cho hai người kia đường ai nấy đi chứ?

Cô sẽ thành tội nhân của Hoa Nghi mất!

An Mộc đứng ở ngoài cửa, thập phần xấu hổ, đi vào khẳng định liền trở thành tiêu điểm cho mọi người công kích, nhưng không đi vào..... Bọn họ là đang thảo luận sự tình của cô.

Liền ở thời điểm An Mộc đang rối rắm, trong phòng lại bắt đầu nói chuyện.

Giọng nói của Đặng Uyên thực mới mẻ, “Phi Thần, chuyện này đã nháo tới cao tầng rồi, chúng tôi là cổ đông, chẳng lẽ đối với công ty một cái nghề nhân, đều không có quyền lợi để xử lý sao?”

Ngôn Phi Thần dừng lại: “Cho nên, hiện tại người là cùng ta tranh đoạt quyền lợi để xử lý?”

Ánh mắt của Đặng Uyên lạnh lên, “Ta không phải có ý tứ này, nhưng là chúng tôi đều là cổ đông, ta càng là tổng tài của công ty, người cần thiết vô điều kiện phục tùng chúng ta!”

An Mộc đứng ở bên ngoài, nghe nói như thế, cảm thấy khổ sở trong lòng.

Ngôn Phi Thần vì Hoa Nghi công hiến thời gian tuổi trẻ của mình, năng lực của anh, cũng đủ để cho anh đảm nhiệm cái chức vị tổng tài, nhưng hiện tại, thế nhưng Đặng Uyên muốn những tay vào quyền lực của anh?!

Trong phòng họp một trận trầm mặc, nửa ngày, Ngôn Phi Thần mở miệng, “Tốt đi, người nói, các người tính toán xử lý chuyện này như thế nào?”

“Phong sát Đường Hạ, cấp FAE một công đạo.” Đặng Uyên trầm mặc một chút, cuối cùng phun ra những lời này.

An Mộc ở ngoài phòng họp, nghe thấy lời nói đó lập tức cảm thấy một trận tâm lạnh(trong lòng lạnh lẽo)!

Đây là cao tầng của Hoa Nghi.

Nhưng trừ bỏ tâm lạnh, thế nhưng cô không có một chút sợ hãi.

Nếu thật sự bị Hoa Nghi phong sát, cùng lắm thì, cô liền tìm Phong Kiêu!

Chỉ cần có Phong Kiêu, cô cũng không tin không xử lý được sự tình, chỉ là cứ như vậy, có vẻ cô thực vô dụng.

An Mộc thở dài, rồi lại sững sờ.

Trước kia chính mình gặp loại chuyện này, khẳng định sẽ vọt vào phòng họp, sẽ dùng những lời lẽ nói với họ, cuối cùng không được liền cầm dao uy hiếp đối phương, cũng sẽ tranh thủ làm chính mình không bị phong sát.

Nhưng hiện tại cô, từ khi nào bắt đầu, thế nhưng bắt đầu ý lại vào Phong Kiêu?

Trong lòng của An Mộc có một trận kích động, không biết đây coi là chuyện tốt hay chuyện xấu.

Lắc lắc đầu, đem chuyện phức tạp đó vứt qua sau đầu, liền nghe được giọng nói lạnh lẽo trào phúng của Ngôn Phi Thần, “Cái này chỉ sợ không được. Đầu tiên, Đường Hạ cũng không sai, hon nữa cho dù có sai, chỉ là nam nữ tuổi trẻ nói chuyện yêu đương, chúng ta là người của công ty không phân xanh đỏ đen trắng trực tiếp phong sát Đường Hạ, sẽ làm nghề nhân của công ty cảm thấy, chúng ta quản lý cao tầng không có trách nhiệm, gặp sự tình, chỉ biết đem nghề nhân đẩy ra, mà không giữ gìn các quyền lợi cho các cô ấy, nói như vậy, Hoa Nghi về sau còn lưu được nghề nhân tốt sao?”

An Mộc xì một tiếng cười ra tiếng.

Những lời này của Ngôn lão sư, chính là đánh vào thể diện của cao tầng Hoa Nghi!

Cô dứt khoát cũng không đi vào, liền như vậy đứng ở bên ngoài nghe.

Bên trong phòng họp, Đặng Uyên quả nhiên thẹn quá thành giận, “Ngôn Phi Thần, người có ý tứ gì?”

“Ta chỉ là đem chân tướng sự thật nói ra.”

An Mộc ở phòng họp ngoại, đều có thể nghe được tiếng thở hồng hộc của Đặng Uyên.

Cuối cùng, lại có người mở miệng, “Tốt, ta thấy các người nhường nhịn nhau một chút đi, chuyện này, chúng ta không cần xử lý, thế nào?”

Không cần xử lý, như vậy cũng sẽ không đắc tội FAE, đối với nghề nhân của Hoa Nghi, cũng có cái công đạo, rốt cuộc có một số việc, chính là không

xử lý, làm sự tình dần dần bình ổn, tai tiếng luôn có nhiệt độ lui đi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 391: Cô tín nhiệm tôi như vậy sao?

Editor: Cà Chua.

Hội đồng quản trị cuối cùng cũng đi đến kết thúc, Ngôn Phi Thần cuối cùng cũng đồng ý không làm theo cách này.

Chờ đến khi mọi người ra khỏi phòng họp, ánh mắt của Đặng Uyên dừng trên người An Mộc.

Trong ánh mắt hiện lên một chút cảm giác vô cùng ngưỡng mộ nhưng rồi chợt nghĩ ra điều gì đó, lại chán ghét liếc cô một cái, sau đó trực tiếp rời đi.

Ngôn Phi Thần tới, thấy cô, lạnh nhạt mở miệng: "Đi cùng tôi."

An Mộc theo sau Ngôn Phi Thần, cúi đầu, có chút chột dạ.

Mình giống như.....đi tới đâu là gây phiền toái cho Ngôn lão sư đến đó.

Cô thở dài rồi lại thở dài lần nữa.

Hai người tới văn phòng của Ngôn Phi Thần, Mễ Kỳ liền nhanh chóng tránh ra ngoài, trong văn phòng, Ngôn Phi Thần chỉ vào chiếc sofa bên cạnh, ý bảo An Mộc ngồi xuống, lúc này mới nói: "Chuyện này nói đến cùng thực ra cũng không tổn hại là mấy, tôi nhìn thấy những bình luận trên mạng đối với cô cũng không phải tất cả đều là tiêu cực, chúng ta nếu cố giải thích thì e rằng lại làm to chuyện, không giải thích, xử lý êm xuôi mới là biện pháp tốt nhất."

An Mộc nghe xong sững sốt, rất lâu sau mới phản ứng lại, đây là Ngôn lão sư đang tự giải thích cho chính mình, tại sao anh ta lại không xử lý vấn đề nguyên nhân của vụ tai tiếng này?

Ôi.....

An Mộc hùng hồn đứng lên: "Ngôn lão sư, tôi nếu đặt ở vị trí cấp dưới của anh, tôi đối với anh luôn tuyệt đối tín nhiệm, anh yên tâm, bất luận mọi chuyện được xử lý thế nào, tôi cũng sẽ không có bất kỳ một câu oán hận."

Ngôn Phi Thần nghe nói như thế có phần hơi sững sốt, nhìn về phía cô, khó hiểu nói: "Cô tín nhiệm tôi như vậy sao?"

"Đương nhiên!" An Mộc trả lời, đồng thời trong lòng im lặng bổ sung thêm một câu nữa.

Anh ta sẽ không kí hợp đồng sắp tới, An Mộc đã tìm hiểu về một số minh tinh nổi tiếng, cô nhận thấy, Ngôn Phi Thần không chỉ có nhân cách lớn, hơn nữa anh ta còn chưa từng làm bất kì điều gì có lỗi với những nghệ sĩ khác!

Nói đến chuyện giữa anh ta và Lưu Từ Kỳ, Lưu Từ Kỳ phản bội anh ta, thậm chí vì muốn đem lại thanh danh cho mình mà đem hết trách nhiệm đổ lên đầu Ngôn Phi Thần, nhưng từ đầu tới cuối, Ngôn Phi Thần đều không vì lợi ích của anh ta mà giải thích một câu nào.

Anh ta muốn chìm Lưu Từ Kỳ xuống, muốn làm cho Lưu Từ Kỳ thân bại danh liệt, chắc chắn là chuyện dễ như trở bàn tay!

Lưu Từ Kỳ vốn đã không phải là một người minh bạch, từ khi cô ta vào nghề đến khi trở thành ngôi sao giải trí nhất nhì trong giới, đã có bao nhiêu nhược điểm được khắc phục nhờ bàn tay của Ngôn Phi Thần?

Ngôn Phi Thần tâm huyết với nghề, thật sự làm người khác kính nể.

Ngôn Phi Thần nghe cô khẳng định chắc chắn như thế, liền có chút sững sốt, trong lòng chợt thấy ảm áp.

Anh ta rũ đôi mắt, nhẹ nhàng cúi đầu, viết cái gì đó trên giấy, sau đó đưa cho An Mộc.

An Mộc sợ tới mức trong lòng phát run, chẳng lẽ lại nói thẳng là mình đã làm cho Ngôn lão sư gặp quá nhiều phiền toái, vậy nên Ngôn lão sư muốn tuyệt giao với mình sao?

Cô cầm lấy tờ giấy, mới phát hiện ra không phải chuyện đó, mà là...

Cố vấn trang phục, trợ lý, chuyên gia dinh dưỡng, chuyên viên trang điểm, quản lí.

An Mộc đang nghi hoặc không hiểu, Ngôn Phi Thần bắt đầu lên tiếng: “Đây là những nhân viên mà cô cần, cô nói xem, để cô trực tiếp tuyển dụng họ hay để công ty thông báo tuyển dụng?”

An Mộc sững sờ, trước giờ nhân viên công tác, không phải là toàn do công ty cấp cho cô sao?

Hình như nhìn thấy dấu hỏi lớn đó trong mắt An Mộc, Ngôn Phi Thần trầm ngâm một lúc, “Vốn dĩ đều là công ty cấp nhân viên cho cô, nhưng thân phận của cô.....tương đối đặc thù. Nếu cô không hiểu rõ thì có thể về hỏi Phong Tổng một chút.”

Một chữ Phong tổng khiến An Mộc tức khắc hiểu ra.

Trợ Lý và quản lý cơ bản lúc nào cũng đi theo cô, cô đi đâu liền theo tới đó.

Cho nên trợ lý và quản lý, nếu như là người đối địch với FAE thì sẽ vô cùng phiền toái.

An Mộc tức khắc gật đầu, thành khẩn lên tiếng: “Ngôn lão sư, cảm ơn anh.”

Ngôn Phi Thần gật đầu, “Tôi đã lưu ý một phim nhựa cho cô, mấy ngày sau sẽ nói rõ hơn với cô, chúng ta phải chuẩn bị cho những bước tiếp theo.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 392: Tôi và Phong Kiều là thật lòng, chúng tôi sẽ kết hôn

Editor: Quỳ Quỳ

An Mộc vô cùng vui vẻ, nói thật, từ lúc “Chìm nổi” phát lên đến giờ, mỗi ngày cô đều cảm thấy nhàm chán, không nhận bộ phim nào, thực sự là khó khăn!

Nếu những lời này đến tai những nghệ sĩ lâu đời, nhất định sẽ nói với cô rằng, “Bạn nhỏ, nên quý trọng hiện tại đi!”

Đến khi danh tiếng ổn định rồi, các quảng cáo, chương trình giải trí ập tới nhiều đến mức chân không chạm nổi xuống đất!

Nhìn vẻ mặt của An Mộc, Ngôn Phi Thần thở dài, quả nhiên vẫn còn là một đứa trẻ.

Nếu đã vậy...

Ngôn Phi Thần dừng lại một chút, vẻ mặt nghiêm túc, “Đường Hạ, bây giờ tôi muốn nói một chuyện nghiêm túc với cô.”

An Mộc ngồi ngay ngắn, “Ngôn tiền bối nói đi ạ.”

Ngôn Phi Thần do dự thật lâu, rồi mới mở miệng, “Cô và Phong tổng...”

An Mộc liền cúi đầu, có chút chột dạ.

Công ty không cho phép nghệ sĩ mới yêu đương, Ngôn tiền bối không phải sẽ nói cô và Phong Kiều hãy chia tay chứ?

“Đường Hạ, với địa vị của Phong tổng, chuyện này có hơi nguy hiểm, nếu cô ở bên anh ta, nhất định phải biết tự bảo vệ mình thật tốt, mặt khác...”

Ngôn Phi Thần khựng lại, cảm thấy nếu nói thẳng sẽ làm cô gái nhỏ này bị tổn thương, nhưng dù không nhẫn tâm cũng phải nói ra, “Mặc khác, nếu có một ngày Phong tổng chán ghét...Cô và Phong tổng chia tay, nhất định phải nói cho tôi biết, người như Phong tổng làm việc âm tình bất định, nếu hai người chia tay, anh ta chắc chắn sẽ trở mặt rất nhanh, tuyệt đối tuyệt tình. Việc đối nghịch với Hứa Lộ chúng ta có thể đưa ra phương pháp xử lý, nhưng việc này sẽ là một chuyện hoàn toàn khác, cô hiểu chưa?”

An Mộc nghe mà dờ khóc dờ cười.

Vì sao ai biết mình yêu Phong Kiều đều nhắc nhở mình phải cẩn thận đừng để bị tổn thương??

Chẳng lẽ cô không thể xứng với Phong Kiều, không thể cùng Phong Kiều đi tới cùng hay sao?

Ở trong mắt bọn họ, có lẽ mình với Phong Kiều chính là kiểu quan hệ tình nhân với kim chủ!

Nhưng Ngôn tiền bối thật sự quan tâm đến cảm xúc của cô, vốn tính nói Phong Kiều chán ghét mình, liền sửa thành chia tay...

An Mộc thở dài, giải thích, “Ngôn tiên bối, tôi và Phong Kiều là thật lòng, chúng tôi sẽ kết hôn.”

Ngôn Phi Thần nhìn cô gái trước mặt nói lời son sắt, trong lòng không khỏi cảm thán cô thực sự quá ngây thơ rồi.

Loại người như Phong tổng, sao có thể kết hôn với một tiểu minh tinh? Anh ta chỉ chơi bời mà thôi!

Nhưng lời này anh sẽ không nói ra.

*

An Mộc rời khỏi Hoa Nghị đã là 10h tối.

Gió đêm mát mẻ, cô liếc mắt liền nhìn thấy chiếc xe Audi đậu ở cách đó không xa.

Trong lòng An Mộc ấm áp, vừa rời cô bảo Phong Kiều rời đi, anh cũng đồng ý rồi, không ngờ anh không hề đi, là ở chỗ đó đợi mình sao?

Cô kéo mũ lưỡi trai xuống sâu hơn, rảo bước đi tới.

Mở cửa xe, ngồi vào ghế sau.

Ngẩng đầu liền tươi cười với Phong Kiều.

Phong Kiều nhìn qua kính chiếu hậu thấy tâm trạng của cô khá tốt nên mới không hỏi han gì.

Scandal này không lớn, nếu Hoa Nghị ngay việc con con này cũng không giải quyết được thì nên sớm đóng cửa đi là vừa.

Phong Kiều vỗ vỗ ghế lái phụ, “Lên đây.”

“Không cần đâu.” An Mộc mở miệng theo bản năng.

Sự việc chấn động ban nãy trên xe cứ dội về trong trí nhớ của cô.

Phong Kiều nhú mày, “Hử?”

An Mộc lúng túng, “Được rồi, em lên.”

Cô ngoan ngoãn ngồi vào ghế trước, Phong Kiều lại hỏi, “Đi ăn cái gì nhé?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 393: Cùng đi ngắm sao

Editor: Quý Quý

Tiệc tối đều là điểm tâm, vốn ăn không đủ no.

Nhưng An Mộc không muốn đêm không ngủ được vì đói, liền nói, “Về nhà nấu mì ăn vậy.”

Phong Kiều không phản đối, lái xe đi hướng biệt thự.

An Mộc nhìn Phong Kiều, rồi tự đập vào đầu mình, “Đúng rồi!”

Nói xong liền lấy tờ giấy mà Ngôn Phi Thần đưa cho cô đưa lại cho Phong Kiều, “Đây là những vị trí mà Ngôn tiên bối muốn em tìm người đảm nhiệm...”

Còn chưa nói hết Phong Kiều đã chớp lấy tờ giấy rồi lườm cô một cái, tùy tiện nhét vào trong túi áo, “Ừm, để anh sắp xếp.”

An Mộc nghe vậy liền thở phào.

Chỉ cần là người của Phong Kiều, chắc chắn không có vấn đề!

Chiếc xe chạy trên đường, đi ra ngoại thành, người càng lúc càng ít.

An Mộc nhìn ra ngoài cửa sổ, đột nhiên nhận ra hôm nay trời đêm ít mây, sao rất sáng, liền hưng phấn quơ quơ cánh tay, “Dừng lại, dừng!”

Phong Kiều không hiểu, dừng xe rồi nhìn cô.

Gương mặt nhỏ nhắn của An Mộc ửng đỏ, cảm thấy chính mình vừa mới quá khích, xấu hổ nói, “Chỉ là, lâu lắm rồi em không được nhìn thấy bầu trời đầy sao tuyệt đẹp như vậy.”

Nghe lời cô, Phong Kiều cũng ngẩng đầu lên, Đé đô sương mù mịt mù, hôm nay ban ngày nổi gió to, đến đêm lại không gió, không khí lại trong lành, ngẩng đầu nhìn thấy ánh sao sáng lấp lánh, hào quang ánh lên màu xanh trong bóng tối, đúng là cảnh đẹp hiếm có.

An Mộc lắm bầm, “Ngày đó, em thường xuyên cùng ngắm sao với ba mẹ, ba sẽ ôm mẹ còn em dựa vào bọn họ. Em còn nhớ ba từng nói với em, người sau khi chết rồi sẽ biến thành một ngôi sao, sau đó họ qua đời rồi, em liền cảm thấy, hai ngôi sao sáng nhất trên bầu trời kia chính là bọn họ, lúc nào buồn lòng, em sẽ ngẩng đầu nói chuyện với bọn họ, nói xong liền cảm thấy nhẹ lòng.”

Nói tới đây cô trẻ môi, “Đáng tiếc, sau này đi học rồi em mới phát hiện ra mình thật quá ngây thơ.”

Hiểu chuyện rồi thì lại phát hiện ra chỗ dựa tinh thần duy nhất của mình biến mất.

Từ đó về sau, có tâm sự gì cũng chỉ có thể giấu trong lòng.

Hốc mắt cô có chút ẩm ướt, “Nhưng hôm nay em rất vui, thật sự rất vui, rất muốn chia sẻ với ba mẹ.”

Bộ dáng cô lúc này giống như một con mèo nhỏ lạc đường, làm người ta tiếc thương.

Phong Kiều nhìn cô nhăn mày, nắm lấy tay cô, “Về sau, có bất cứ chuyện gì đều có thể nói cho anh biết.”

An Mộc sứt sứt mũi, “Cái này không giống, anh đâu phải ba em!”

“Anh không ngại coi em là con gái một lúc...” Yêu chiều, ý nghĩa đằng sau hai chữ này Phong Kiều chưa từng nói ra.

An Mộc cười hi hi, đẩy Phong Kiều một cái, “Nào có chuyện dễ dàng như vậy, không sinh con, tự dưng lại có được một đứa con gái lớn xinh đẹp!”

Phong Kiều nhếch môi, dịu dàng nhìn cô, đột nhiên nắm chặt tay cô, “Đi với anh đến một chỗ này.”

Phong Kiều lái xe, đưa An Mộc đến một vùng ngoại thành, địa hình càng lúc càng cao, trước mắt là công viên Bát Đại Xử.

An Mộc sáng mắt lên, Phong Kiều đưa cô lên núi ngắm sao?

Nếu đã vậy..

An Mộc gọi anh, “Dừng xe!”

Phong Kiều dừng xe, An Mộc mở cửa xe, nhảy ra ngoài, chạy vào một cửa hàng tạp hóa, mua mấy thùng bia, thêm hai hộp mì ăn liền, rồi mới lên xe cười nói, “Em mời anh ăn mì...”

Đi lên núi ngắm sao không thể thiếu mì ăn liền được!

Nếu có gà chiên ở đây thì đúng là hết xẩy!

Công viên Bát Đại Xử đã đóng cửa, nhưng không biết Phong Kiều gọi điện thoại cho ai mà bỗng nhiên được mở xa, xe chạy lên phía trên, hai người rất nhanh đã đến sườn núi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 394: An Mộc giao cho con, hai người hãy yên nghỉ đi

Editor: Quỷ Quỷ

Chiếc xe dừng ở một bên, An Mộc và Phong Kiều tìm một tảng đá lớn chắn gió ngồi xuống, Phong Kiều vẫn bận âu phục và giày da, ngồi ở đây có chút tương phản, An Mộc tựa đầu vào vai anh, ngẩng đầu lên nhìn sao trên trời.

An Mộc mở bìa ra uống một ngụm, đang muốn uống tiếp thì Phong Kiều đoạt lấy, anh ngửa đầu một ngụm uống hết nửa chai, sau đó đứng lên, bộ dáng vô cùng đẹp trai quyến rũ.

Chỉ thấy anh ngửa đầu, hai tay đưa lên miệng làm loa, hô ta vào khoảng không, “Hai người có thể yên nghỉ rồi, sau này hãy giao An Mộc cho con, con sẽ chăm sóc cô ấy thật tốt!”

An Mộc tròn tròn mắt nhìn.

Cái con người trước mặt ngửa đầu nói chuyện với trời, thực sự là cái người mặt dày không ai bì nổi, độc đoán tà mị chú út Phong Kiều?

Cô đứng phắt lên, vươn tay áp lên trán anh lâm bầm, “Không có sốt mà, chẳng lẽ là người khác trọng sinh vào cơ thể này?”

Nói xong, một tay túm lấy cả vạt Phong Kiều, hung tợn nói, “Nói, rốt cuộc người là ai? Người giấu Phong Kiều của ta đi đâu rồi?”

Phong Kiều thấy cô đùa dai, búng tay lên trán cô, “Nghịch ngợm!”

An Mộc liền buông tay xoa xoa cái trán của mình, “Đau chết đi được, sao anh lại búng mạnh như vậy.”

Phong Kiều nắm tay cô, “Thật à? để anh xem xem.”

An Mộc ngây ngốc nhìn gương mặt xinh đẹp của anh, ánh mắt nghiêm túc nhìn cái trán của cô, lập tức tìm đập bình bình, ngón tay bị anh nắm chặt.

Một nụ hôn lạnh lạnh rơi xuống trán cô, sau đó là Phong Kiều nhỏ giọng hỏi, “Còn đau không?”

An Mộc:.....

Hai má đỏ bừng, An Mộc quay đầu lại nhìn sao trên trời, biết rõ rồi còn cố hỏi, “Vừa rồi anh nói chuyện với ai vậy?”

“Ba mẹ.” Phong Kiều nói ra hai chữ mặt không biến sắc.

An Mộc trắng mắt liếc anh một cái, “Ngày đó khi ba em qua đời, em mới có 10 tuổi, còn ông 30 tuổi, vậy là lớn hơn anh 10 tuổi! Hơn nữa....mẹ em lớn hơn em mười mấy tuổi, chắc chỉ lớn hơn anh có vài tuổi!”

“Cho nên giờ em chê anh già sao?”

An Mộc lắc đầu, “Không mà.”

Phong Kiều nhú mày.

An Mộc cười phá lên, chạy chạy ra xa, “Anh không già, tuổi của anh có thể xưng anh chị với ba mẹ em, bọn họ nếu còn sống chắc chắn sẽ không đồng ý gả em cho anh!”

An Mộc vừa nói vừa cười khanh khách, tiền cười của cô lạnh lót vang lên giữa không gian phiêu đảng.

Phong Kiều nhìn cô vui vẻ, khóe môi cũng bắt giác nhếch lên.

Cho nên...anh đang bị chê đó sao?

An Mộc chạy chạy quay đầu nhìn Phong Kiều vẫn đứng tại chỗ không đuổi theo, trong lòng có chút hoảng sợ.

Chẳng lẽ vì mình chê anh già nên anh mất hứng sao?

An Mộc vội vàng quay lại, “Này, em chỉ nói đùa thôi mà, em...”

Nói đến đây, Phong Kiều lập tức xông tới, chụp lấy cánh tay cô, muốn chạy cũng không nổi, sau đó, anh ra sức cù cô, “Em dám chê anh già?”

“Đừng.....Aaaa! Phong Kiều.....hahahah!.....anh tha cho em đi.....”

Tiếng cười vang thật xa, làm người ta cảm thấy sao trên trời cũng sáng hơn một chút.

Phong Kiều nhìn cô gái trong lòng, lại nhìn lên trời, tuy biết những ngôi sao kia không phải là những người đã khuất, trong lòng vẫn vang lên một câu nói, “An Mộc đã có con, hai người hãy yên nghỉ đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 395: Tại sao cô không đi bán thân đi?

Editor: Cà Chua.

Hậu quả trực tiếp nhất của buổi tối chơi quá mức đó là khi sáng hôm sau dậy đi học, hai mắt xuất hiện hai quầng thâm vô cùng rõ nét.

An Mộc mang theo kính râm, cúi đầu tiến vào phòng học, vừa ngồi vào chỗ, liền nghe thấy phía cửa có tiếng bước chân lạch cạch, tiếp theo, Đặng Vi cùng một đám người trong hội học sinh vọt tiến vào.

Đặng Vi ngẩng cao đầu, nhìn toàn bộ quanh phòng học, cuối cùng tầm mắt dừng lại trên người An Mộc, cong môi cười, “Có một số người da mặt thật là tốt! Bị mắng tới như vậy còn dám vác mặt đi học sao?”

Đôi tay cô ta chống nạnh, nhìn An Mộc chăm chăm, nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng, “Đường Hạ, cô thật là không biết xấu hổ! Chị Hứa Lộ là tấm gương của chúng tôi, sao cô lại nhúng tay làm loạn chuyện tình của Hứa Lộ và Đường Cảnh?! Sao cô dám?”

Đặng Vi vừa mắng vừa tiến gần hơn tới phía đối diện An Mộc, dùng ngón tay chỉ chỉ trỏ trỏ, ý nói loại người thế này không xứng đáng học ở trường đại học điện ảnh thủ đô.

Sau đó khoe môi Đặng Vi lại cong lên thành một nụ cười đắc ý.

Kĩ thuật diễn đã được khẳng định ở >, lại thêm nhận được giải thưởng nữ vai phụ xuất sắc nhất, tiền đồ của Đường Hạ phải nói là vô cùng xán lạn, chỉ có điều.....!

Nếu như bọn họ cạy đông hiệp yếu, cố tình đuổi An Mộc, bồi nhọ thanh danh của cô, vậy thì cô còn mặt mũi nào mà có mặt tại đây nữa!

Đặng Vi ở bên cạnh đang có ý châm ngòi thổi gió, “Xinh đẹp thì có gì là ghê gớm chứ? Làm người thứ ba thì căn bản nhân phẩm đã không thể chấp nhận được! Thật không thể hiểu được mẹ cô đã dạy dỗ cô kiểu gì, để cô trở thành một loại người như vậy!”

Đặng Vi cùng một đám người hùng hổ, người trong lớp An Mộc mặc dù cảm thấy đôi phương nói không có ý nhưng cũng không dám đứng ra đối nghịch cùng bọn họ, dù gì đó cũng là người trong hội học sinh, quản lý tất cả bọn họ!

Hơn nữa học viện điện ảnh thủ đô không giống như các trường đại học khác ở chỗ, nếu một sinh viên nào còn đang học trong trường có liên quan đến giới giải trí bên ngoài, thì việc tôn kính tiền bối là nguyên tắc bắt buộc, nên bọn họ cũng không dám phản bác lại Đặng Vi.

Đương nhiên có một bộ phận khác nhìn Đường Hạ cũng không mấy vừa mắt, cảm thấy chuyện cô làm thật là không đúng.

Lớp trưởng Diêu Lượng nhăn chặt mày, nhìn An Mộc, thấy cô vẫn ngồi tại chỗ với vẻ mặt thờ ơ, cúi đầu đọc sách, để cho đám người kia muốn làm gì thì làm, hiển nhiên không để mắt tới bọn họ, chỉ có thể thở dài, đến trước mặt Đặng Vi, “Chị học, lúc này sắp đến giờ học, mọi người có nên.....”

“Có nên làm sao? Cô đang đuổi chúng tôi đấy à?!” Đặng Vi lại ngẩng cao đầu, “Hừ, trường học này của chúng ta đúng là có những con sâu làm rầu nồi canh, mới chỉ có đang năm nhất, mới chấp chững chân ướt chân ráo vào trường mà đã chen chân làm người thứ ba, Đường Hạ, sao cô không đi bán thân đi?!”

Lời vừa dứt, lại có người tiếp lời, “Đúng đó, nhưng chưa chắc cô đã chưa bán, nếu không thì tuổi còn trẻ như vậy, làm sao có thể tham gia được vào Đồng Hoa công chúa>>, lại còn > nữa chứ? Cũng không biết Đường Hạ đã ngủ qua với bao nhiêu người rồi?”

Có một nam sinh quét ánh mắt đầy khinh thường từ trên xuống dưới qua người An Mộc, “Một đêm của cô đáng giá bao nhiêu tiền thế?”

Lời vừa dứt, tất cả mọi người đều cười ầm lên.

Lư Yên lặng nghe đến những lời này, không nhịn nổi tức giận, đập bàn đứng phắt dậy, “Đù rồi! Các người thân là những thành viên đứng đầu của học sinh trong trường, nhưng lại đối xử với những sinh viên năm nhất thế này sao? Trên mạng đều là những thông tin cốt gây tai tiếng để tạo sự chú ý, các người lại một mực tin theo sao? Hơn nữa, trong trường học mà các người cứ bàn tán thái quá về chuyện yêu đương, Đường Cảnh nếu thích Đường Hạ, chia tay với Hứa Lộ, đó là chuyện bình thường, vậy nên Đường Hạ chẳng có lỗi gì cả, nếu các người không thuận theo cho mọi chuyện êm xuôi thì muốn làm gì được chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 396: Bạn trai, có phải người nhà không?

Editor: Cà Chua.

Đặng Vi lập tức ghé góm lên tiếng: "Ồi, nơi này còn có người vì cô ta mà muốn bênh vực kẻ yếu sao, tôi xem ra, có phải cô hâm mộ cô ta, cũng muốn dân thân bằng những quy tắc ngầm phải không?!"

Hơi thở của Lur Tinh lại trở nên khó khăn cực đại, vì đã từng hiểu lầm An Mộc nên về sau cô càng hiểu rõ và trân trọng cô ấy: "Các người đang nói cái gì thế? Thân là những chị Học của trường, các người nói vậy mà không cảm thấy ngượng miệng sao?!"

Lur Tinh đứng trước mặt An Mộc: "Chúng tôi phải đi học bây giờ, các cô hãy rời khỏi đây đi!"

Đặng Vi nheo mắt: "Cô bảo chúng tôi đi là chúng tôi phải đi sao? còn có chuyện, cô tính làm gì, chỗ này không có chuyện của cô. Cô tránh ra!"

Nói trong cô ta còn trực tiếp vươn cánh tay đẩy Lur Tinh ra một chút.

Trong phòng bà ghế đều là gỗ lim, Lur Tinh bị đẩy eo cô bị đập vào bàn đầu giường, cô tức khắc hít hà một hơi!

An Mộc thực ra đang phải học đuổi, mấy ngày tham gia giải thưởng Bách Hoa, cô đã bị lỡ mất mấy buổi học, cô cuối cùng cũng không nhận được, trực tiếp đứng lên đi đến bên cạnh Lur Tinh, rồi rút dò hỏi: "Có sao không?"

Trong nghề diễn nếu eo bị tổn thương, đối với công việc sẽ có ảnh hưởng rất lớn!

Đặng Vi không thể không biết điều này nhưng cô ta đã cố tình vươn tay ra!

An Mộc đột nhiên quay đầu, ánh mắt sắc bén nhìn Đặng Vi, liền nhìn thấy một tia độc ác phóng ra từ mắt cô ta.

Lur Tinh cong eo, dùng tay xoa xoa, rất lâu sau mới hồi phục tinh thần lại: "Không sao đâu."

An Mộc gạt đầu, lúc này mới đi tới trước mặt Đặng Vi, từng câu từng chữ sắc bén mở miệng: "Hiện tại, cô xin lỗi cô ấy đi."

Đặng Vi bị ngữ khí từ An Mộc làm cô sợ đến mức lùi về phía sau một bước, nhưng nghe nói như thế lập tức cười to phản đối: "Tôi xin lỗi ư? Tôi càng không!"

"Cô nói cô không xin lỗi sao?!" An Mộc lại đi về phía trước một bước, khí phách càng làm cho người ta sợ hãi.

Đặng Vi nheo mắt, bỗng nhiên giơ tay lên.

Một lon Coca trực tiếp hất lên đầu An Mộc, làm cho cô ướt át từ đầu đến chân!

An Mộc chỉ cảm thấy một cảm giác lạnh thấu tim từ đầu đến chân, làm người cô rung mình một cái.

Ngẩng đầu, dòng nước theo đường nét khuôn mặt, chảy vào trong miệng mang theo vị ngọt.

Đặng Vi đắc ý nói: "Đường Hạ tiểu tam này, là thay cho chị Học Hứa Lộ.....A, cô muốn làm gì?!"

"Bốp!" An Mộc trực tiếp đi tới, một cái tát hung hăng đánh vào mặt Đặng Vi.

An Mộc có học qua võ, một cái tát vẫn chưa hả cơn giận, lại dùng một chân đá vào đầu gối Đặng Vi, làm cô ta quỵ sụp trên mặt đất, tiếp theo vươn tay tóm lấy tóc cô ta, tóm giật ngược lên trên, làm gương mặt Đặng Vi lộ ra.

"Bốp bốp bốp bốp!"

An Mộc tay nắm tay mười, chỉ chốc lát sau, mặt Đặng Vi đã sưng vù!

Đặng Vi sững sốt một hồi lâu, lúc này mới phản ứng lại, tức khắc phát ra tiếng kêu: "A a a!"

Mọi người xung quanh lúc này đều bị An Mộc dọa cho choáng váng, mọi người ngây ngốc đứng tại chỗ, đúng lúc giáo viên nhận tiết bước vào, nhìn thấy tình huống này liền gọi giáo viên chủ nhiệm tới.

Chủ nhiệm nhìn sự việc của hai người, không nói hai lời, trực tiếp ra lệnh: "Mời gia đình của các em tới đây!"

"Gọi đi, gọi đi!" Đặng Vi hung tợn nhìn An Mộc, hốc mắt cô ta đỏ lên, không ngăn được dòng nước mắt chảy ra, bố của cô và hiệu trưởng có quan hệ rất tốt, cô nhất định phải gọi bố đến để xả cục tức này! Cô muốn làm cho Đường Hạ phải thôi học, làm cho cô ta thân bại danh liệt!!

Đến An Mộc, sau khi cơn giận đã nguôi, nhìn chuyện do chính mình gây ra.....

Trời ơi, không biết gọi ai đến làm người nhà đây?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 397: Dám hai lòng sẽ phải trả giá

Editor: Quý Quý

Phong Kiều đang họp.

Vẫn là họp qua màn hình máy tính với Lăng Hi và Thượng Quan Vũ.

Lăng Hi báo cáo tình hình về băng Mafia Nhược Á”. ....Họ có nhiều cấp lãnh đạo khác nhau, một bộ phận muốn hợp tác cùng chúng ta, còn một bộ phận khác lại muốn thu phí qua đường của chúng ta. Lão đại, tôi thấy chắc chắn có người đang nhắm vào chúng ta nhưng chưa xác định được là ai.”

Đôi con người sắc bén tối đen như mực của Phong Kiều híp lại, nhìn chăm chăm màn hình, một lúc lâu sau mới mở miệng, “Chuyến hàng này bị chèn ép bao lâu rồi?”

Lăng Hi đáp, “Lão đại, đã 2 tháng rồi.”

“Thời gian 2 tháng mà còn đang thảo luận cậu có tin không?”

Lăng Hi lập tức toát mồ hôi lạnh đầy đầu, “Lão đại, tôi...”

“Bọn họ muốn kéo dài thời gian của chúng ta, có nghĩa người cậu bố trí bên trong Nhược Á chỉ e không thể dùng được nữa.”

Lăng Hi cúi đầu, “Hóa ra là như vậy! Tôi đã nói, chẳng qua chỉ là một chuyến hàng sao mãi không thể đạt được thỏa thuận? Không ngờ là do tay trong của chúng ta làm phản!”

Nhưng anh nghi hoặc ngẩng đầu, “Nhưng bọn họ muốn kéo dài thời gian của chúng ta làm gì?”

Phong Kiều nhếch môi cười lạnh, “Trong nước cũng không hề yên bình, tôi nghe nói gần đây có người qua lại rất thân thiết với Cô Lang bên kia.”

Lăng Hi nghe vậy nhũn chặt mày.

Thượng Quan Vũ bên cạnh tức muốn giậm chân, “Mẹ nó! Trong nước muốn tìm đối tác thứ 2? Đám người kia đúng là không biết xấu hổ! Mấy năm nay chúng ta đã bán cho bọn họ bao nhiêu hàng tốt với giá mềm? Hiện giờ lại muốn đá chúng ta sang một bên?”

Anh thờ phỉ phò, “Lão đại, chúng ta làm gì bây giờ? Cứ để mặc bọn chúng tiến hành giao dịch trước mũi chúng ta sao?”

Phong Kiều tươi cười nham hiểm, “Đương nhiên, chúng ta còn làm được gì bây giờ? Làm cho bọn chúng tiến hành giao dịch thôi.”

Thượng Quan Vũ sùng sốt, “Hả?”

Lăng Hi ngẩng phát đầu, “Ý của lão đại là...”

“Trong nước vẫn là thiên hạ của chúng ta, mấy năm nay, khẩu vị của bọn chúng càng lúc càng lớn, một chuyến hàng cũng dám ép giá tôi, hiện giờ không phải là một cơ hội tốt sao?” Ánh sáng sắc bén vụt qua trong mắt Phong Kiều, “Dám hai lòng thì sẽ phải trả giá.”

Thượng Quan Vũ và Lăng Hi liếc nhìn nhau, Thượng Quan Vũ lập tức nở nụ cười, vỗ bàn đứng lên, hào khí trào dâng: “Lão đại, cậu phải làm như vậy từ sớm! Các anh em liều chết làm ra hàng, cậu luôn bán lại bằng giá thấp cho bọn chúng, miễn cưỡng đủ cho các anh em ăn uống, nhưng cậu nhìn xem các băng Mafia khác ai mà không phải bỏ ra cả đồng tiền. Chúng ta cũng không phải không yêu nước, bọn họ còn dám lật lọng như vậy đúng là quá đáng đến tận cùng!”

Thượng Quan Vũ nói xong liền nhận được ánh mắt chế nhạo của Phong Kiều, “Cho nên trước kia cậu luôn có ý kiến với tôi?”

Thượng Quan Vũ lập tức nghẹn lời, phẩy phẩy tay, “Làm gì có, tôi nào dám!”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng, “Ngay cả tôi cũng dám lừa thì cậu còn cái gì mà không dám?”

Thượng Quan Vũ lập tức cảm thấy lạnh gáy, rụt cổ lại, sau đó cười xấu hổ, “Lão, lão đại, tôi, tôi còn không phải là vì muốn tốt cho cậu và chị dâu nhỏ sao? Tôi, tôi...”

“Bao giờ cậu về nước làm đám cưới đây?”

Thượng Quan Vũ cứng đờ người, dường như muốn khóc, “Lão đại, tôi sai rồi, tôi đã nhận sai rồi còn không được sao?”

“Ừ, nếu tuần sau còn không vác xác về thì khỏi về luôn.”

Thượng Quan Vũ:.....

Vừa bàn xong chuyện, điện thoại Phong Kiều rung lên, nhận ra là An Mộc, Phong Kiều nhìn đồng hồ theo bản năng: giờ này, không phải cô nhóc đang lên lớp sao?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 398: Đến phòng giáo vụ tìm em

Editor: Quỷ Quỷ

Phong Kiều nghe điện thoại, mới vừa rồi anh còn lạnh lùng âm tình khó dò, lập tức trở nên dịu dàng, ngay cả chính anh cũng không hề nhận ra điều này, tươi cười trên mặt anh trở nên chân thành ấm áp hơn rất nhiều.

Bên kia màn hình, Lăng Hi nhìn mà cảm thấy vô cùng khiếp sợ, dí sát mặt vào nhìn xem có đúng là lão đại đã thực sự thay đổi hay không, liền nhận ra Phong Kiều đang liếc mắt nhìn anh.

Lăng Hi lập tức đứng thẳng người, chuyển tầm mắt đi chỗ khác, làm bộ như không hề để ý gì, nhưng lỗ tai lại dựng thẳng lên, nhưng đợi cả nửa ngày vẫn không nghe thấy động tĩnh gì.

Trong lòng bồn chồn khó chịu, rốt cuộc là ai gọi điện cho lão đại?

Quay đầu lại nhìn màn hình đã đen lại, lão đại lại đi đâu rồi...

Lăng Hi lập tức sa sầm mặt.

Lão đại, anh cũng thật quyết đoán!

Phong Kiều gấp máy tính xuống để nói chuyện điện thoại.

Bên kia vang lên giọng nói thận trọng pha lẫn hoảng loạn, “Alo?”

Giọng nói ngọt ngào này, Phong Kiều không nhận được mỉm cười, “Sao vậy? Không học mà lại gọi cho anh, lại nhớ anh rồi phải không?”

“...” An Mộc không cần nhìn cũng mừng rỡ ra khoe môi anh đang cong lên nở nụ cười yêu nghiệt, con người này!

Cô rất muốn nói câu gì đó tình cảm, nhưng quay đầu liền nhìn thấy Đặng Vi ngồi trên sofa phòng giáo vụ trừng mắt nhìn mình.

Lúc này cô mới nghĩ đến việc chính, ho khan một tiếng, “Chú, anh đang bận à?”

Chú?

Phong Kiều nhú mày, chỉ khi cô vô cùng vui vẻ hoặc vô cùng kinh hoàng mới gọi anh là chú.

Nhưng giọng nó cô vẫn rất bình tĩnh, rốt cuộc có chuyện gì vậy?

Phong Kiều phun ra hai chữ: “Không bận.”

“Ừm.” Bàn tay nhỏ bé của cô chạm lên bức tranh trên bàn làm việc, tranh ơi tranh ơi ~ nếu để Phong Kiều đến trường sẽ bị chú ý, sẽ rất xấu mặt đó!

An Mộc vô cùng oán trách, chuyện của sinh viên với nhau sao cứ phải mời phụ huynh đến chứ?

Cái chế độ trường học khốn kiếp!

An Mộc thầm chửi trong lòng, người bên kia lên tiếng, “Cho nên?”

“Cho nên... anh có thể đến trường một lát không?” An Mộc mở miệng.

Phong Kiều nhú mảy, chắc chắn là có chuyện gì đó rồi, “Có thể.”

“Vây, em, em đợi anh ở phòng giáo vụ.” An Mộc lập tức cúp điện thoại.

Thật là mắt mặt!

An Mộc rối rắm vô cùng, nhưng về mặt này trong mắt Đặng Vi có nghĩa An Mộc có tật giạt mình, gia giáo rất nghiêm.

Đặng Vi nhăn mặt tròn mắt nhìn An Mộc.

Một lát sau, bên ngoài vang lên những tiếng bước chân hỗn độn.

Chuyện vừa xảy ra, Đặng Vi lập tức gọi cho ba mẹ, đúng lúc ba mẹ Đặng Vi đang ở nơi cách trường học không xa lắm, nhận được điện thoại liền đi thẳng tới đây.

An Mộc vừa ngẩng đầu, liền nhìn thấy một cặp vợ chồng trung niên dung mạo bình thường đi tới, người vợ nhìn Đặng Vi lập tức hô lên, “Vi Vi, mặt con làm sao vậy? Đã có chuyện gì?”

Đặng Vi nhìn thấy mẹ mình, lập tức meo mào khóc lóc, nức nở túm tay áo mẹ, về mặt uất ức đến tận cùng.

Mẹ Đặng hộc mắt đỏ lên, nhìn về phía giáo viên chủ nhiệm, “Chủ nhiệm, đây là chuyện gì? Trường học sao lại có thứ học sinh độc ác đánh Vi Vi của chúng tôi thành ra thế này!”

Đặng Vi chỉ thẳng vào An Mộc, “Mẹ, chúng nó ra tay đánh con!”

Ánh mắt mẹ Đặng như dao găm lập tức rơi xuống người An Mộc.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 399: Cho cô thân bại danh liệt!

Editor: Quý Quý

Trong thâm tâm An Mộc nảy sinh một loại cô đơn.

Mẹ người ta đều không quan tâm tốt xấu mà bảo vệ con gái của mình, vì sao Hạ Tâm Băng chỉ biết hoài nghi nhân phẩm của cô sau khi cô gây náo loạn với nhà họ Phong ở C thị, mà không hề tin tưởng cô?

An Mộc nhìn mẹ Đặng, trong mắt có chút mê mang.

Cùng là mẹ, nhưng sao lại khác nhau nhiều như vậy?

Ba Đặng mặt đầy giận dữ, nhìn giáo viên chủ nhiệm, “Rốt cuộc có chuyện gì? Chúng tôi đem con của mình hoàn toàn lành lặn giao cho trường học, nhưng sao lại như thế này? Nếu con bé bị hủy dung thì ai là người chịu trách nhiệm?”

Giáo viên chủ nhiệm nhìn ba mẹ Đặng, lại nhìn An Mộc, thở dài, “Chuyện là thế này...”

Giáo viên chủ nhiệm tóm tắt lại vụ việc cho hai người nghe.

Mẹ Đặng chỉ nghe vào câu cuối cùng, An Mộc ra tay đánh người lập tức nhảy dựng lên, “Bản thân mình là đồ hồ ly tinh, còn không cho người ta nói? Nói còn sai sao? Cô chính là thứ hồ ly tinh, hàng rách nát, đồ đàn bà dâm đẳng! Cô dám đánh Vi Vi nhà tôi tôi sẽ cho cô thân bại danh liệt, cho cô ngồi tù!”

Mẹ Đặng nhìn ba Đặng, “Bảo cảnh sát, bảo cảnh sát luôn đi.”

Đặng Vi ở bên cạnh nhỏ giọng nói, “Mẹ, gọi phóng viên đến đây!”

Mẹ Đặng vừa nghe thấy mắt liền sáng lên, “Đúng, gọi phóng viên đến đây! Hôm nay nhất định phải lật tẩy bộ mặt thật của cô ta!”

Giáo viên chủ nhiệm thực ra chính là fan hâm mộ của đạo diễn Lý Đông Thịnh, hơn nữa cũng có quan hệ tốt với anh, đương nhiên luôn nâng đỡ Đường Hạ - người được anh một tay “khai quật”.

Huống hồ chuyện này, rõ ràng là Đặng Vi không đúng, Đường Hạ cũng chỉ là đứng ra vì bạn mình mà thôi.

Cho nên giáo viên chủ nhiệm vội vàng ngăn cản ba Đặng, xấu hổ cười nói, “Đều là bọn trẻ náo loạn với nhau, ông đừng nóng giận, có chuyện gì từ từ nói, để tôi bảo Đường Hạ xin lỗi Đặng Vi được không?”

“KHông được!” Đặng Vi đứng phắt lên, không hề có ý buông tha, “Trừ phi cô ta cũng cho tôi đánh thành bộ dạng như tôi bây giờ!”

Giáo viên chủ nhiệm nhúm chặt mày, cái thứ học sinh này không hiểu sao lại vào được Hội Học sinh!

Nhiều năm như vậy giáo viên chủ nhiệm xử lý cái loại xích mích, cũng có biện pháp của riêng mình, ôn hòa nói, “Đều là mẫu thuẫn giữa các học sinh, tôi mời phụ huynh của các em đến đây là muốn bí mật xử lý chuyện này, không nên để lớn chuyện...”

Giáo viên chủ nhiệm nhìn Đặng Vi liếc mắt một cái cười lạnh, “Haha, danh tiếng của em cũng không dễ nghe đâu, mọi người về sau đều phải đi con đường này, vẫn còn chưa tốt nghiệp đã tranh chấp với Đường Hạ trong trường, dù ai đúng ai sai, fan của Đường Hạ chắc chắn sẽ anti em, hơn nữa...”

Giáo viên chủ nhiệm còn nhà thêm một đòn trí mạng, “Đường Hạ rất được đạo diễn Lý Đồng Thịnh ca ngợi...”

Đặng Vi liền nhảy dựng lên, “Đương nhiên không thể nói là em bị đánh, chỉ cần nói cô ta đánh em!”

Giáo viên chủ nhiệm đảo mắt trắng dã, trường này là do nhà cô mở hay sao mà cô muốn gì được nấy?

Còn chưa nói xong, ba Đặng đã hiểu ý của giáo viên chủ nhiệm, lập tức cười lạnh, “Nhà học Đặng chúng tôi không phải là ý lớn ức hiếp người ta, nhưng chuyện này chúng tôi không thể để yên, nếu giáo viên chủ nhiệm không thể đem lại công bằng cho chúng tôi, ngay bây giờ chúng tôi sẽ gọi hiệu trưởng đến phân xử!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 400: Ác nhân đều có ác báo

Edit: Phong Nguyệt

Nói xong, ông trực tiếp bấm số điện thoại của hiệu trưởng, “Uy, lão Lý a, chúng tôi bị đánh trong trường học của ông, ông xem chuyện này làm sao bây giờ?”

Ba Đặng cố tình mở loa ngoài điện thoại, lời này vừa nói ra, đối diện liền truyền đến giọng nói của Lý Giáo, “Cái gì? Bị đánh? Ai làm? Không nghĩ muốn lẫn lộn ở đây sao? Đặng lão ca, hiện tại các người ở đâu, ta lập tức qua nhìn cháu gái.”

Ba Đặng liếc mắt nhìn chủ nhiệm phòng giáo vụ, “Chủ nhiệm phòng giáo vụ.”

“Tốt, ta lập tức đến.”

Nghe được Ba Đặng nói, trán của chủ nhiệm phòng giáo vụ lập tức ra mồ hôi lạnh.

Ông trăm triệu không nghĩ tới, hóa ra Đặng Vi này kiêu ngạo như thế, là bởi vì bọn họ quen biết Lý giáo!!

Đặng Vi nhìn chủ nhiệm phòng giáo vụ, bộ dáng giờ phút này không dám nói thêm một câu nữa, cũng không khóc, đặc ý nhìn An Mộc, “Đường Hạ, nếu cô chịu quỳ xuống cầu xin ta, có lẽ, ta có thể không truy cứu trách nhiệm của cô.”

Chủ nhiệm của phòng giáo vụ nghe nói như thế ánh mắt lập tức sáng lên, “Cô nói là thật?”

Đặng Vi cười lạnh, “Đương nhiên là thật sự, ta chưa bao giờ nói láo.”

Chủ nhiệm phòng giáo vụ đi đến chỗ của An Mộc, thấp giọng mở miệng khuyên: “Đường Hạ, kỳ thật, thân là nghệ nhân, đều phải biết co được dãn được, cô là một diễn viên giỏi, không vì sự tức giận, đem tiền đồ của mình phá hỏng!”

An Mộc nghe chủ nhiệm phòng giáo vụ nói xuất phát từ tâm can, trong lòng có dòng nước ấm xẹt qua.

Cô còn tưởng rằng cô là một người phiền phức, đời này cũng sẽ không có người nào sẽ thích cô, nhưng quả nhiên, thế giới này vẫn là tốt đẹp thiện lương.

An Mộc đối với chủ nhiệm phòng giáo vụ, cười cười, “Cám ơn chủ nhiệm.”

Nói xong câu đó, công nhìn về phía Đặng Vi, chậm rãi mở miệng nói: “Nhưng chủ nhiệm, có một số người, căn bản là không xứng được nhận câu xin lỗi.”

Đặng Vi thấy cô đến bây giờ còn kiêu ngạo như vậy, nóng nảy, đi phía trước một bước, trực tiếp động thủ đẩy cô, “Cô nói ai đấy?”

Trong lòng của An Mộc lửa giận tăng cao.

Ở ngay phòng giáo vụ cũng giám động thủ, Đặng Vi này cũng thật đủ kiêu ngạo!

Nhưng cố tình!

Chính mình chỉ có một người, đối phương lại có ba người!

Lúc này động thủ, khẳng định không phải cái lựa chọn sáng suốt.

Bàn tay của Đặng Vi đã ở phía trước người của cô, An Mộc nghiêng người tránh né, cô không ngốc, cho rằng chính mình bị đánh vài cái Đặng Vi liền sẽ buông tha cho cô.

Nhưng không nghĩ tới, một cái tát này của Đặng Vi cho rằng khẳng định có thể đánh vào trên người của An Mộc, lại không ngờ tới thân thủ của An Mộc linh hoạt như vậy, trực tiếp tránh ra.

Một cái tát của cô không đánh trúng An Mộc, ngược lại thân thể theo quán tính, hướng về phía trước!

“Phanh!”

Thân thể của cô trực tiếp ngã trên bàn phía sau lưng của An Mộc.

“Lách cách lang cang!” Đồ vật trên bàn, phát ra âm thanh hỗn loạn, tiếp theo..... Một cái phích nước nóng đột nhiên nghiêng đổ, trực tiếp liền ngã xuống trên cánh tay của Đặng Vi, nước nóng giọt trên cánh tay của cô.

“A a a a!”

Đặng Vi lại lần nữa phát ra tiếng thét chói tai!

“Hoi hoi!” Mẹ Đặng mở to hai mắt nhìn, kinh hô một tiếng, vọt tới bên người của Đặng Vi, mặt đầy vẻ không thể tin tưởng cùng hoảng loạn không biết làm sao!

“Hoi hoi!” Ba Đặng cũng kinh ngạc cực kỳ, nhưng lý trí của ông hơn mẹ Đặng, mở miệng chỉ huy, “Mau đem tay áo vén lên!”

Hiện tại đã là tháng 11, mọi người ăn mặc áo lông, áo lông che cánh tay lại, thực dễ dàng liền sẽ nổi bóng nước.

Mẹ Đặng tìm lại lý trí, đuổi tay vén tay áo của Đặng Vi lên.

An Mộc nghe tiếng kêu của Đặng Vi, còn tưởng rằng có bao nhiêu nghiêm trọng, lo lắng thăm dò nhìn xem, mới phát hiện giờ phút này trên cánh tay của cô ta chỉ có một mảng đỏ rực, cũng không có nặng bao nhiêu.

An Mộc lập tức bĩu môi, thật là ác nhân đều có ác báo.

Nhưng giây tiếp theo, cô liền cười không nổi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 401: Phong Kiêu tới!!

Editor: Cà Chua.

Bà Đặng xông thẳng đến phía mình, thậm chí vươn tay túm chặt cánh tay cô, “Người con gái như cô sao có thể độc ác như vậy! Cô nhìn xem tôi đã biến thành bộ dạng gì rồi!”

An Mộc:.....Cô tròn tròn mắt, rõ ràng là vì mẹ Đặng Vi xông lên muốn đánh cô, cô chỉ tự vệ thôi, sao giờ lại thành cô tự dưng đánh bà ấy?

An Mộc chống cự một chút, muốn gỡ tay bà Đặng ra, nhưng bà ấy lại cố tình đặt móng ngòi xuống đất, kêu khóc: “Đánh người, đánh người! các người là

học sinh của trường trung ương mà lại ra tay đánh người, đây là bản chất trường học của các người phải không!”

An Mộc:.....

Hiện tại An Mộc đang có cảm giác như ăn phải một đồng ruồi bọ.

Bà Đặng túm chặt lấy cánh tay cô, dùng hết sức ấn xuống làm cho cô cảm thấy rất đau.

“Bà đừng nói bậy! Tôi đánh bà bao giờ?! Bà buông tôi ra!” An Mộc nhăn mặt, “Nếu không buông ra tôi sẽ không khách khí đâu!”

Ông Đặng bên cạnh khuôn mặt âm trầm mở miệng:”Cô muốn không khách khí thế nào?”

Nói xong cũng tiến lên một bước gần hơn vào lưng An Mộc.

An Mộc bị cánh tay bà Đặng túm chặt, phía sau đường lui bị ông Đặng cản trở, Đặng Vi cũng như tìm được sơ hở của cô, nhìn nhìn cánh tay bị đỏ lên của mình, đôi mắt cô ta đột nhiên trở nên đỏ hoe, từ trên bàn cầm lấy một cốc nước nóng:”An Mộc, cô dám đánh tôi, tôi muốn cô phải đền bù xứng đáng!”

An Mộc hoảng sợ mở to mắt, nhìn cốc nước nguy hiểm kia, liền cố sức thoát khỏi bà Đặng, nhưng thế nào cũng không lại được, cô thầm nghĩ lần này.....xong thật rồi.”

An Mộc nhắm hai mắt lại, nhưng ập vào trước mắt không phải là dòng nước nóng bỏng mà là một tấm ngực với mùi hương quen thuộc, cô lập tức mở to mắt, nhìn thấy Phong Kiều đã đứng trước mặt cô, phía sau anh ta, nước nóng đã hắt trực tiếp vào lưng, làm bộ đồ tây ướt hết.....

*

Phong Kiều qua điện thoại nghe được câu chuyện ở phòng giáo vụ tức khắc cười qua đi động.

Cô gái nhỏ này đúng là có gai, ở đâu cũng không chịu thiệt thòi, chắc ở trường cũng gây thù chuốc oán nhiều lắm.

Cuối cùng,...vẫn là mình đến trường làm phụ huynh, thật đúng là buồn cười!

Phong Kiều bỏ mặc diễn viên Lãng hi còn đang chờ mình cố vẫn bước công việc tiếp theo, trực tiếp lái xe về hướng trường học.

Nhưng vốn tưởng rằng vừa đến trường sẽ được nhìn thấy cô gái nhỏ của mình diễn võ dương oai làm khó dễ người khác, đến trước của phòng giáo vụ lại gặp tình cảnh như vậy!

Phong Kiều ôm An Mộc, sau lưng nóng rất nhưng cũng không cảm thấy đau.

Giờ phút này, anh chỉ cảm thấy nghĩ mà sợ, nếu mình đến chậm một bước! Hậu quả thực sự không thể tưởng tượng nổi! Nếu cô gái nhỏ này của anh bị cốc nước nóng đó hủy hoại dung nhan.....

Tuy rằng hiện tại có thể phẫu thuật thẩm mỹ, nhưng phẫu thuật thẩm mỹ xong chắc hẳn sẽ rất mất tự nhiên.

Anh có thể không để ý đến dung nhan của An Mộc, nhưng đối với một diễn viên, biểu cảm tự nhiên trên khuôn mặt quả thực là quá quan trọng!

An Mộc nhìn Phong Kiều, cảm thấy nỗi lo sợ trong lòng lập tức biến mất, ngẩng đầu lên, đi đến phía sau của anh kiểm tra.

“Anh không sao chứ?”

“Anh không sao chứ?”

Hai người trăm miệng một lời, một người chỉ quan tâm đến sau lưng của đối phương, một người cũng chỉ quan tâm đến gương mặt của đối phương.

Nói xong, hai người đều sùng sốt.

Trong lòng Phong Kiều lại trào lên một cảm giác ấm áp.

Hốc mắt An Mộc lập tức đỏ lên rồi rơi nước mắt, muốn cởi áo ra cho anh ấy nhưng nhận ra tay mình còn đang bị bà Đặng túm chặt!

An Mộc cúi đầu nhìn nhìn một chút, đang nghĩ xem mình làm sao để có thể thoát khỏi bà ta, liền thấy.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 402: Ai làm??

Editor: Quỷ Quỷ

Phong Kiều một cước đá văng mẹ Đặng ra.

An Mộc:.....sao anh có thể ra đòn lưu loát như vậy!!!!

Nhưng hiện giờ không phải là lúc cảm khái về đẹp của Phong Kiều, đôi tay nhỏ bé được tự do liến tủa lấy Phong Kiều, “Chú, mau cởi áo ra, để em xem lưng anh!”

Phong Kiều thực sự là dở khóc dở cười, muốn anh cởi áo trước mặt bao nhiêu người thế này?

Thực sự vết bông nhỏ nhoi này đối với anh chẳng thấm vào đâu, nhưng nhìn về mặt lo lắng của An Mộc, Phong Kiều lặng lẽ nuốt lại lời mình định nói, để cô tùy ý lôi kéo đến chiếc sofa trong phòng, sau đó cởi áo khoác của anh, rồi nói lòng ca vạt và kéo áo sơ mi của anh ra nhìn nhìn sau lưng anh.

Bộ âu phục của Phong Kiều không hổ là hàng sản xuất riêng, chống thấm nước hiệu quả!

Cho nên áo sơ mi chỉ bị ướt một chút, da bên trong cũng chỉ hồng hồng, quả nhiên không có việc gì.

Lúc ấy An Mộc mới yên lòng lại.

Hành vi không kiêng kị gì của hai người làm nhà họ Đặng lẫn giáo viên chủ nhiệm á khẩu.

Đúng là khí chất của Phong Kiều quá mạnh mẽ, anh vừa vọt vào phòng bọn họ dường như đều bị đông cứng lại!

Người đàn ông khí chất đế vương như vậy lúc này lại để mặc An Mộc tùy ý kéo qua kéo lại.

Ba Đặng đã kịp hoàn hồn, nhú mồm nhìn Phong Kiều, “Anh là phụ huynh của Đường Hạ? Anh nhìn con gái tôi xem, là Đường Hạ nhà anh ra tay đánh người, anh phải cho chúng tôi một lời công đạo!”

Phong Kiều nghe vậy liếc mắt qua Đặng Vi, Đặng Vi bị anh nhìn thì cảm thấy lạnh lạnh, hô hấp khó khăn, cứng ngắc toàn thân.

Phong Kiều cười lạnh, “Chẳng phải vẫn chưa chết sao?”

Một câu thốt ra, cả phòng im bật.

Giáo viên chủ nhiệm.....vốn cảm khái ông bà Đặng cưng chiều con gái quá mức, nhưng chú của Đường Hạ còn quá đáng hơn!

Ba mẹ Đặng đều bị áp chế bởi sát khí nồng nặc tỏa ra từ Phong Kiều!

Người đàn ông này thật kinh khủng!

Phong Kiều quay lại nhìn An Mộc, xem xét cô từ đầu đến chân, áo cô ướt sũng, lại còn chuyển thành màu nâu nâu, nhìn cứ như là...coca?

An nhú mồm chỉ vào An Mộc, “Ai làm?”

Đặng Vi nghe vậy, chột dạ lùi từng bước theo bản năng, ánh mắt Phong Kiều lập tức rơi xuống người cô.

Đặng Vi bị anh nhìn liền cảm thấy run rẩy toàn thân.

Ba Đặng đi tới trước ngăn trước Phong Kiều, híp mắt nói, “Cho dù là chúng ta có làm một chút, nhưng Đường Hạ nhà anh không phải càng quá đáng sao? Anh nhìn mặt con tôi xem, chúng tôi mới là người bị hại!”

Ba Đặng chỉ cảm thấy kinh hồn bạt vía.

Thanh niên này còn chưa đến 30 tuổi, cho nên ông không biết đối phương đã có thành tựu gì, không ngờ bản thân là một nhà kinh doanh già dặn mới nói anh ta hai câu đã cảm thấy áp lực thế này.

Ba Đặng cau chặt mày, nhìn Đặng Vi nói, “Hiệu trưởng đã tới rồi, hiệu trưởng chắc chắn sẽ cho chúng tôi một lời công đạo!”

Cùng với lời nói của ông, tiếng của hiệu trưởng Lý cũng vang lên từ ngoài cửa, “Đúng, nhất định phải nghiêm khắc xử lý! Trường học không phải là nơi có thể tùy tiện đánh người....”

Hiệu trưởng Lý nói đến đây, vừa bước vào cửa, nhìn đám người trong phòng, dừng lại trên người Phong Kiều thì im bật!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 403: Phong tổng, sao anh ta lại ở chỗ này?

Editor: Quý Quý

Phong, Phong tổng?

Sao anh ta lại ở chỗ này!

Lý hiệu trưởng cảm thấy đau đầu nhức óc.

Ba Đặng không chú ý tới vẻ mặt của ông ta, chỉ là nhẹ nhàng thở ra, sau đó chỉ vào hai người đang ngồi trên ghế sofa, “Ông Lý, mau đến xem sinh viên của ông đi, đây là loại tổ chất gì? Đánh người cũng tự coi là hợp tình hợp lý, còn phụ huynh sinh viên lại càng quá đáng, còn nói Vi Vi nhà chúng tôi chẳng phải chưa chết?”

Mẹ Đặng rút cuộc cũng thở phào, “Đúng, ông Lý, ông phải cho chúng tôi một lời công đạo! Vi Vi của chúng tôi bị thương ở mặt lại còn bị bóng cánh tay, chúng tôi cần tiền thuốc men, còn cả phí tổn thương tinh thần nữa! Còn nữa, chúng tôi muốn chuyện này được lên báo! Muốn cả thiên hạ biết được bộ mặt thật của Đường Hạ!”

Đặng Vi cắn răng, nghẹn ngào mở miệng, “Bác Lý, bác nhất định phải giáo huấn cô ta cho cháu! Cháu muốn cô ta bị đuổi học!”

Ba người nói này giờ Lý hiệu trưởng căn bản không lọt tai nổi, ông ta chỉ nghe mỗi một từ mà ba Đặng nói, “...Phụ huynh sinh viên này...”

Thế nên... Phong tổng là phụ huynh của sinh viên này?

Phụ huynh?

Chẳng lẽ ý là, cô bé này là người nhà họ Phong?

Không đúng, nhà họ Phong chỉ có Phong tổng là con trai một nhà.

Lý hiệu trưởng cảm thấy đau óc chính mình không đủ nhanh nhạy nữa rồi, chỉ biết ngây ngốc đứng ở cửa.

Ba Đặng đi tới kéo ông vào phòng, “Ông Lý, chuyện hôm nay ông tính sao đây!”

Đặng Vi đi tới, ôm cánh tay Lý hiệu trưởng, “Bác Lý, bác nhất định phải trừng phạt Đường Hạ thật nặng!”

Lý hiệu trưởng tròn tròn mắt, vậy mà ông bạn đây vừa mới đắc tội với Phong tổng?

Ông ta là bạn lâu năm của ông, ông cũng không muốn ông bạn u mê hồ đồ này trở thành tội nhân!

Lý hiệu trưởng vội vàng mở miệng, “Ahaha, chuyện này, không phải là đùa giỡn giữa các sinh viên với nhau sao, nhìn xem, cứ phải nghiêm túc như vậy làm gì?”

Nhà họ Đặng ba người nghe thấy liền dựng đứng chân mày.

Ba Đặng còn chưa nói, Đặng Vi đã mở miệng, “Cái gì mà đùa giỡn? Bác Lý, nếu bác thiên vị Đường Hạ, cháu không đồng ý! Nếu bác không làm chủ cho cháu, cháu sẽ báo cảnh sát!”

Lý hiệu trưởng hận không thể bịt miệng Đặng Vi lại, cảnh sát trước mặt vị này đều chỉ là hạng tép riu!

“Ahahaha, gọi cảnh sát làm gì. chuyện trong trường bác xử lý là được.” Lý hiệu trưởng vội vàng mở miệng.

“Không được!” Ba người nhà họ Đặng đồng loạt kêu lên, mẹ Đặng nói, “Chuyện này chắc chắn phải cho Đặng Vi nhà chúng tôi một lời công bằng, tất cả đều phải được xử lý xong, chúng tôi không chịu thiệt thòi không công!”

Lý hiệu trưởng ra sức nháy mắt với ba Đặng, nhưng lúc này ba Đặng chỉ cảm thấy nhìn Phong Kiều có chút quen mắt nhưng lại không nhớ ra, đang cố gắng suy nghĩ nên không nhìn thấy ánh mắt của ông.

Lý hiệu trưởng đang muốn điên lên, đúng lúc này, ông nghe thấy cô bé đang ngồi trên ghế sofa lên tiếng, “Chú, anh xem, mắt Lý hiệu trưởng bị làm sao vậy?”

Lý hiệu trưởng liền cảm thấy cơ thể cứng đờ, quay đầu liền nhìn thấy An Mộc đang cười tít mắt nhìn ông.

Lý hiệu trưởng đột nhiên cảm thấy nụ cười của cô bé này sao lại giảo hoạt như hồ ly vậy?

Ông xoa xoa mồ hôi không hề tồn tại trên trán, cười nói, “An Mộc à, chuyện này, em xem, có thể không truy cứu không?”

An Mộc còn chưa trả lời, Đặng Vi liền kêu to, “Sao có thể không truy cứu? Cháu muốn cô ta phải chịu trách nhiệm!”

“Đúng! Lý hiệu trưởng còn chưa kịp nói gì Phong Kiều đã lên tiếng.

Anh vừa mở miệng, mọi người trong phòng đều nhìn về phía anh, chỉ thấy khóe môi anh nhếch lên mỉa mai, “Đương nhiên phải truy cứu thật kỹ, người phạm lỗi nhất định phải chịu trách nhiệm”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 404: Nhất định phải sòng phẳng

Editor: Quý Quý

Hiệu trưởng Lý mắc nghẹn, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện, hi vọng mấy người này tự giải quyết cho tốt!

Ba Đặng nhìn kỹ Phong Kiều, đột nhiên nhớ tới cái gì, lập tức kinh hãi, “Anh, anh là Phong Kiều?”

Phong Kiều tuy thân phận thần bí, nhưng thân là Thái tử gia của FAE, là đề tài khai thác quan trọng của báo giới, đã là thương nhân, sao có thể không biết anh?

Ba Đặng còn hi vọng mình nhận nhầm người, không ngờ vừa buột miệng nói thì Phong Kiều nhìn lại, gật gật đầu, “Hân hạnh.”

Ba Đặng khiếp sợ chôn chân tại chỗ!

Trời ạ!

Ông đã đắc tội với loại người gì thế này??

Sắc mặt ba Đặng lập tức tái nhợt, sợ tới mức toàn thân cứng đờ!

Phong Kiều nhàn nhã ngồi trên ghế sofa, tươi cười bên môi vô cùng nham hiểm, “Các người đã thương... nhìn kỹ xem, 100 vạn có đủ không?”

Đặng Vi nghe thấy 100 vạn vô cùng hoảng sợ, thực ra mặt cô chỉ bị xạm một chút, 100 vạn đương nhiên đủ!

Bọn họ đang tính lấy tiền để giải quyết sao?

Đường Hạ này quả nhiên là người có tiền!

Đáng tiếc!

Đặng Vi này không cần tiền, cô đang định lên tiếng thì ba Đặng rốt cục cũng tìm lại được giọng nói của mình, “Phong, Phong tổng, sao chúng tôi dám lấy tiền của anh chứ, không cần không cần, là bọn trẻ còn nhỏ không hiểu chuyện, chúng ta là người lớn không cần nhúng tay vào đúng không?”

Phong Kiều vuốt cằm của mình, “Cái này không được, bọn trẻ không hiểu chuyện, trường học phải chịu trách nhiệm với bọn chúng, không phải sao? Tôi chưa bao giờ là người chịu thiệt, 100 vạn đủ sao?”

Ba Đặng nuốt nước miếng, “Đù, tuyệt đối đủ, không cần nhiều như vậy a!”

Phong Kiều nhếch môi, “Tôi sẽ bảo thư ký chuyển sang cho ông.”

Ba Đặng gật gật đầu, quay đầu túm mẹ Đặng và Đặng Vi đi ra ngoài, “Nếu Phong tổng không còn việc gì thì chúng tôi xin đi trước.”

Còn chưa đi thì giọng nói của Phong Kiều lại vang lên, “Sao lại đi rồi?”

Ba Đặng dừng bước, tuy rất muốn chạy nhanh ra khỏi đây, nhưng chân cứ như bị dính trên mặt đất, tuyệt không dám nhúc nhích!

Đặng Vi và mẹ Đặng cũng không phải người ngốc, nhìn phản ứng của ba Đặng liền đoán được sắp có chuyện, hai người lúc này một câu cũng không dám nói.

Ba Đặng quay đầu, run sợ nói, “Phong, Phong tổng, còn có điều gì cần dặn dò?”

Phong Kiều mím môi, “Chúng ta tính toán còn chưa rõ ràng mà đã vội đi rồi?”

Ba Đặng sùng sốt, “Tính cái gì cơ?”

“Tôi cũng không thích gây sự với người khác, nhưng cũng chưa bao giờ là người chịu thiệt. Các người đánh An Mộc của tôi, vậy 100 vạn bồi thường của tôi đâu?”

Ba Đặng ngậy người, “Anh... cái gì?”

Phong Kiều híp mắt, trong mắt hiện lên tia nham hiểm, “Sao nào, vừa rồi lệnh thiên kim còn không cẩn thận hất nước nóng vào tôi, không tính bồi thường sao?”

Ba Đặng biến sắc, “Bồi thường, chúng tôi bồi thường, xin hỏi cần bồi thường bao nhiêu?”

Phong Kiều nhếch môi, “Cái này cần phải học bác sĩ riêng của tôi, số tiền cụ thể tôi sẽ để luật sư chuyển con số đến công ty ông.”

Ba Đặng siết chặt nắm tay, “Đương nhiên, đương nhiên.”

*

Chuyện này cứ trôi qua bình thản như vậy.

An Mộc lên xe Phong Kiều đi về nhà, trên đường cô nhìn anh chăm chăm.

Phong Kiều mở miệng, “Nhìn cái gì?”

An Mộc chớp chớp mắt, “Anh vốn không phải người không biết nói chuyện, lần này sao lại...”

Phong Kiều nghe vậy ánh mắt liền sa sầm.

An Mộc sát lại gần anh, “Anh tính để nhà người ta bồi thường bao nhiêu tiền vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 405: Tôi bồi thường, làm cho bọn họ phá sản!

Editor: Cà Chua.

Phong Kiều nghiêm túc mở miệng, “Tôi nói muốn hỏi bác sĩ gia đình của tôi.”

An Mộc tức khắc cười ha ha, “Tôi chỉ tò mò hỏi một chút thôi mà!”

Phong Kiều nhìn nhìn phía trước, ngón tay thon dài đặt trên bánh lái, anh dường như không thích người khác lái xe của mình, nhưng từ sau khi xác định mối quan hệ cùng An Mộc, vì lý do thân thiết trong xe, Vệ Uy lập tức trở thành tài xế chuyên chức.

Nhưng hôm nay Vệ Uy bận việc công ti, cho nên đích thân anh lái xe tới.

“Muốn biết sao?” Phong Kiều chỉ vào mặt mình.

Gương mặt An Mộc tức khắc đỏ lên, cô cắn môi, liền rướn người từ ghế phụ sang, hôn chụt một cái vào má anh.

Phong Kiều nhú mày, “Nếu có thêm vị gì nữa thì tốt hơn thì phải...”

An Mộc lập tức nắm chặt tay múa một quyền qua mặt Phong Kiều, “Ê, Phong Kiều, anh không muốn sống nữa sao?!”

Phong Kiều bật cười thành tiếng.

Lần này không giống nụ cười đầy tà mị thường thấp thoáng trên môi anh mỗi ngày, nó là nụ cười bật ra một cách tự nhiên đầy vui sướng, lại làm cho An Mộc ngáy người nhìn.

Chợt An Mộc quay đầu đi, hừ lạnh một tiếng, không để ý đến anh nữa.

Phong Kiều cười một lúc, lúc này mới mở miệng trả lời, “Được, tôi sẽ nói cho em biết.”

An Mộc sắc mặt thay đổi, lỗ tai lập tức dựng lên, vẫn không nói lời nào.

Phong Kiều liếc thấy bộ dạng đó của cô, biết bây giờ làm cho cô hụt hẫng, chắc chắn sẽ thành then quá hóa giận, vì thế nói thật, “Tổn thương lần này, trừ đi phí chữa trị, còn có tiền công, tiền dinh dưỡng. Phí chữa bệnh và phí dinh dưỡng đều không phải chịu, nhưng xí nghiệp Đặng thị của họ bồi cho tôi không đáng cả phí công!”

Nhìn bộ dạng ương ngạnh kiêu ngạo của Phong Kiều, An Mộc không nhịn được nhỏ giọng dò hỏi, “Công ti kia của bọn họ, ước chừng có bao nhiêu tiền? Anh phải làm như thế nào?”

Phong Kiều thấp giọng cười, “Bọn họ hẳn là cũng có tới mấy ngàn vạn, thì làm nên cơm cháo gì? Đương nhiên là phá sản.”

Nói tới đây anh lại mở miệng trào phúng, “Không có tiền thì sẽ nỗ lực đi kiếm, sẽ rất có thể xảy ra chuyện vàng hóa cám đấy!”

An Mộc nghe nói như thế, gật đầu.

Cô cũng không cảm thấy Phong Kiều không phải chỗ nào, bởi vì Đặng Vi đã tác oai tác quái trong trường từ lâu, chắc chắn cô ta ý vào quyền thế của gia đình mà tự cho mình cái quyền muốn làm gì thì làm!

Hai người nói đến đây, xe đã dừng đến nhà.

An Mộc kinh ngạc, “Sao thế, anh không đến công ti à?”

“Có người bồi công phí không xứng đáng, tôi đến công ti làm gì nữa?”

An Mộc:.....

Lúc hai người tiến vào cửa, Hạ Nghe Âm đang ở phòng khách xem TV, nghe thấy tiếng động liền nhìn về phía An Mộc, thấp giọng mở miệng, “Làm rớt gà vào nồi canh ở mấy nơi rồi?”

An Mộc:.....

An Mộc cười tủm tỉm bước lên một bước, đến gần ngồi cạnh Hạ Nghe Âm

Hạ Nghe Âm đứng phắt dậy, lớn tiếng: “Cô, cô đi ra xa một chút đi, người của cô bẩn quá!”

“Bẩn sao? Nhưng cô lại chả thấy bẩn chút nào hết!” An Mộc chớp chớp đôi mắt, làm bộ ngây thơ, “Nghe Âm à, cô tốt xấu cũng là dì kế của cháu, cháu như vậy có phải là thật không lễ phép hay không? Tới đây, chúng ta cùng nhau ngồi xuống nào.”

Hạ Nghe Âm khẽ mấp máy môi, “Cháu không cần!”

“Nhưng cô muốn.”

“Cô, cô đối xử không tốt với cháu!”

An Mộc cười lạnh, “Ai mắng cô làm rớt gà vào nồi canh trước?”

Hốc mắt Hạ Nghe Âm lập tức đỏ lên, nhưng An Mộc không hề bỏ cuộc, ở nhà chỉ cần nhìn đến mình là cô bé liền chỉ chỉ trỏ trỏ, An Mộc biết, mình cần phải giáo dục cô bé này.

Hai người đối diện nhau rất lâu, Hạ Nghe Âm lúc này mới cúi đầu, thấp giọng, “Thực xin lỗi.”

“Như thế có phải ngoan không?” An Mộc đứng dậy, đi lên phòng tắm rửa.

Phong Kiều:.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 406: Tôi nguyện vì cô mà làm bất cứ chuyện gì

Editor: Cà Chua.

An Mộc tắm xong, ngồi trên giường cầm di động xem tin tức giải trí biến động.

Thật sự là muốn xem “Sự việc Tiểu Tam” hiện tại đang diễn biến như thế nào.

Dù vậy cũng không nghĩ đến việc, vừa mở ra, liền phát hiện sự kiện Tiểu Tam đã được rất nhiều người chú ý.

Cũng không biết ai đã đăng lên một bức ảnh khi hai người chụp trong dự án phim Đông Hoa công chúa>>, phía dưới bức ảnh viết: Thì ra ngay từ lúc đầu, Đường hạ đã sớm câu dẫn Đường Cảnh!

Được lắm!

An Mộc thức chút nữa mang điện thoại di động ném ngay đi.

Nhưng Hoa Nghị để chế độ bảo mật nên cô cũng không thể viết vài dòng thanh minh trên Weibo.

Điện thoại đột nhiên vang lên, cô liếc mắt một cái, hơi sững sốt khi phát hiện đó là Đường Cảnh.

An Mộc nhú mày.

Kỳ thật nếu sự kiện Tiểu Tam phát triển đến mức này, đã qua một ngày, mà câu chuyện giữa ba người vẫn không có dấu hiệu được làm sáng tỏ.

Cô là người bị hại của công ty Hoa Nghị.

Hứa Lộ không muốn ra mặt làm sáng tỏ, hoặc hoàn toàn có thể nghi ngờ, tai tiếng này đều là do cô ta truyền ra ngoài.

Nhưng tại sao ngay cả Đường Cảnh cũng không ra mặt làm sáng tỏ?

An Mộc cũng không biết bản thân đang hoài nghi điều gì liền mang tâm trạng hỗn độn ấy nghe điện thoại.

Đầu dây bên kia, giọng nói trầm thấp của Đường Cảnh tràn đầy mệt mỏi: “An Mộc, thực sự xin lỗi.”

Thực sự xin lỗi. ....

An Mộc cong môi, không nói gì, quả nhiên nghe được lời giải thích trực tiếp từ Đường Cảnh.

“Hứa Lộ nói, nếu hiện tại truyền ra ngoài lời giải thích, chỉ có thể có hai điều chứng minh cô trong sạch. Thứ nhất, tôi và Hứa Lộ không phải mối quan hệ người yêu. Như vậy cô ấy cảm thấy bản thân càng thêm đáng thương, sự việc ở giải thưởng Bách Hoa đã làm cô ấy đủ mất mặt, làm ơn để cho tôi giữ mặt mũi cho cô ấy ở điểm này. Thứ hai, nếu bây giờ tôi lên tiếng giải thích, nói cô không có ảnh hưởng đến quan hệ của chúng tôi, chẳng phải đã thừa nhận, quan hệ giữa chúng tôi chính là. .... Chúng tôi không phải người yêu. Cho nên, An Mộc, chuyện này hãy xử lý nhẹ nhàng êm xuôi được không?”

An Mộc nghe nói như thế, quả thực cảm thấy buồn cười.

Xem ra chuyện này Hứa Lộ đã lường trước được, chính là muốn cùng Đường Cảnh công khai quan hệ, nhưng cô ta chắc cũng không ngờ rằng, Đường Cảnh thà làm An Mộc chịu oan ức một chút cũng không muốn cùng cô ta công khai thừa nhận tình yêu!

Lúc này Hứa Lộ nên khóc hay nên cười đây?

“Tôi biết rồi.” An Mộc ngắt điện thoại trước, bực bội ném lên giường, cô nằm trên giường, vừa được năm phút, di động lại vang lên.

Lần này không phải là có người gọi đến mà là. ....tin tức từ Weibo!

Không ngờ rằng có nhiều người theo dõi đến vậy!

Chắc là lại có bình luận nằng mỗ nào đó.

An Mộc cảm thấy thật phiền phức, dứt khoát tắt di động, cùng Phong Kiều trải qua một đêm yên bình.

Sáng sớm hôm sau, cô khởi động lại máy, di động ở trong trạng thái thông báo tin nhắn cùng tin tức rất lâu!

Chờ một lúc cuối cùng cũng khôi phục lại bình thường, cô liếc mắt một cái, đã thấy hàng vạn cái tài khoản vào bình luận!

[phải là một bông hoa mào gà xinh đẹp: Cái gì? Tôi không nhìn lầm chứ? Chỉ có thể nói sức hấp dẫn của nữ thần nhà cô thật là vô địch!]

[không nên cố tình nói nhỏ: Ôi, thật là! Đây thực sự là năm để lan truyền tin khiếp sợ về cô! Không thể tin! Còn ai nhỏ giọng nói gì, tôi đều muốn khai ra! Có mắt đều có thể nhìn thấy, Đường Hạ sinh ra để gây ra những chuyện ba người sao?!!]

[lại bắt nạt, tôi giả chết cho cái người xem: Đây là sự thật sao? Đây là sự thật sao? a a a, Đường Hạ là con quỷ chen ngang!!]

.....

An Mộc không thể kiên nhẫn được nữa liền đọc đến bình luận cuối cùng, đang kéo xuống, cô đột nhiên nhìn thấy dòng chữ, và đã hiểu tại sao trên mạng lại bùng nổ như thế.

[Dung Trạch V: Tôi đã nói với cô, chỉ cần cô đồng ý, tôi nguyện vì cô làm bất cứ điều gì. Cho nên bây giờ bọn họ gọi cô là người thứ ba, là Đường Hạ sao? Là do cô không có mắt hay do bọn họ không có mắt thế? (tới Đường Hạ)]

An Mộc đọc xong, tức khắc tròn tròn mắt!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 407: Ở bên nhau đi! Ở bên nhau đi!

Editor: Quý Quý

Trên weibo dường như vừa bị nổ bom.

Trừ mấy cái bình luận đầu, những cái sau đều đi quá xa so với chủ đề.

[Thiên Tướng Giáng Xuống Liền Chết Với Người, “Mẹ kiếp, Dung Ảnh đế, anh đang tỏ tình sao? Đúng không đúng không?”]

[Muốn Kinh Bi Tôi Mời Xếp Hàng, “Quá lãng mạn, Đường Hạ, mau mau chấp nhận Dung Ảnh đế đi!”]

Mấy trăm cái bình luận tiếp theo cũng đều giống như thế này, thậm chí mấy nghệ sĩ có quan hệ tốt với An Mộc đều xúm vào xem náo nhiệt.

[Ngô Tư Tư, “‘Chìm nổi’ kết thúc đã ba tháng rồi mà sao Dung Ảnh đế anh còn chưa cura đồ được Đường Hạ vậy? Đúng là quá kém! @Dung Trạch @Đường Hạ”]

[Đào Nhạc Hạo, “Đường Hạ cự tuyệt người ta lần thứ N rồi, xem ra con đường truy thê của Dung Ảnh đế của chúng ta không có tương lai rồi! [@Ngô Tư Tư, “‘Chìm nổi’ kết thúc đã ba tháng rồi mà sao Dung Ảnh đế anh còn chưa cura đồ được Đường Hạ vậy? Đúng là quá kém! @Dung Trạch @Đường Hạ”]]

[Tạ Nghi, “Chi e trong làng giải trí này chỉ có nhan sắc và diễn xuất của Đường Hạ mới có thể làm Dung Ảnh đế rung động mà thôi, chúc hai người sớm về bên nhau! @Đường Hạ”]

Các minh tinh tai to mặt lớn đều nhảy lên Weibo phát ngôn hùng hồn thế này, lướt bình luận phía sau tăng lên mấy ngàn, đa số đều tỏ ra không thể tin nổi, nhưng rất nhanh sau đó liền có fan photoshop ghét ảnh của bọn họ mặc áo cưới rồi đăng lên, rồi mọi người ào ào ca tụng bọn họ xứng đôi!

Vì thế những bài báo đưa tin về Dung Trạch và Đường Hạ, cầu mong hai người sớm về bên nhau mọc lên như nấm mọc sau mưa.

An Mộc nhìn mà dở khóc dở cười.

Kéo xuống một chút rồi cuộc cũng thấy có người nói đến sự kiện người thứ 3.

[Phụ Nữ Trang Điểm Vì Người Thương, “Ngẫu nhiên, mấy ngày vừa rồi vẫn là cảm thấy Đường Cảnh không xứng với nữ thần, hôm nay nam thần ra mặt tuyên bố. Được rồi, tuy nam thần bị người ta cướp mất thì cực kỳ không vui, nhưng cũng không thể chấp nhận việc Đường Hạ bị người ta vu cho cái danh kẻ thứ 3. Nam thần lại theo đuổi cô ấy kiên trì như vậy, cô ấy đâu óc có vấn đề mới không nhận lời nam thần! Từ khả năng kinh tế, địa vị đến dung mạo tính tình, nam thần ăn đứt tên mặt than Đường Cảnh cả tỷ lần có được không!”]

Bình luận này trong nháy mắt được hơn 1 vạn lượt thích, hơn 1 ngàn lượt repost, đa số đều đồng ý với ý kiến này.

Giống như Dung Trạch đã nói, là mắt mình mù, hay là người khác mù?

Làng giải trí luôn luôn đổi mới, nhất là nhóm fan của các thiếu nam thiếu nữ, mỗi năm một khác, nhóm diễn viên lớn tuổi không thể mãi theo dòng phim thực lực mà không chuyển sang dòng phim thần tượng.

Dù địa vị trong ngành cao, nhưng cũng không thể so được với các tiểu thị tươi trẻ trung hưng hực năng lượng được.

Giống như Ảnh đế Tạ Nghi, fan của anh chỉ tầm chưa với 1 nghìn vạn, nhưng fan Đường Cảnh có tận mấy ngàn vạn! Loại tranh đấu trên internet này, Tạ Nghi căn bản không phải là đối thủ của Đường Cảnh.

Nhưng hiện tượng này trong làng giải trí lại không thể chạm được đến Dung Trạch!

Anh vào nghề từ nhỏ, đi còn đường đầy hoa đến tận bây giờ, dù đã quá nổi tiếng, riêng gương mặt không tuổi của anh đã đủ biến anh thành một LadyKiller!

Hơn nữa, vài năm tới Dung Trạch hoàn toàn có thể đạt được đến đẳng cấp của Hạ Tâm Băng, trong khi anh còn chưa đến 30 tuổi!

Cho nên, dù cho Dung Trạch có không đáng tin, nhưng anh còn có một gương mặt vạn người mê, có quan hệ xã hội xuất chúng, trong làng giải trí này có thể vô tư tùy hứng!

An Mộc nhìn mấy bài đăng trên weibo chỉ biết cười khò.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 408: Nhà hàng Hoàng Gia, không gặp không về

Editor: Quý Quý

Một bài đăng của anh thu hút sự chú ý của dư luận, chỉ có một số ít fan trung thành của Đường Cảnh và Hứa Lộ, còn lại đều nghiêng về phía bọn họ.

Kết quả này An Mộc thực sự không ngờ đến.

Chuyện này còn khiến mình muốn sút đầu mẻ trán, một bài đăng của Ảnh đế người ta lại lập tức trả lại sự trong sạch cho mình.

Chỉ là... nghĩ đến sau này chỉ e cứ xuất hiện ở chỗ nào đều bị liên tưởng đến Dung Trạch, cô liền thấy đau cả đầu.

Cầm điện thoại, chứng kiến hàng loạt bài báo được đăng lên, cô thực sự không biết nói gì để chống đỡ.

Đang lúc rối rắm thì điện thoại rung lên, tin nhắn riêng từ weibo, hơn nữa còn là của Dung Ảnh đế!!

“Dung Trạch: Đường Hạ, tôi vừa giúp em giải quyết một cái đại phiền toái, em lấy gì cảm ơn tôi đây?”

An Mộc.....

Đúng là người ta vô cùng chiều chuộng mình, An Mộc thở dài nhún vai.

“Đường Hạ: Haha, cảm tạ Ảnh đế đại nhân.”

“Dung Trạch: Chuyện nhỏ thôi mà, sớm muộn tôi sẽ làm cho em nhận ra được tôi còn thích hợp với em hơn so với anh ta. Để cảm ơn tôi, hẳn em phải mời tôi ăn bữa cơm chứ?”

“Đường Hạ: Có thể, có thời gian nhất định sẽ mời anh ăn cơm.”

Mấy câu này chỉ là xã giao thôi, nhưng hình như An Mộc quên mất mình đang nói chuyện với người thế nào rồi.

Mắt cô sáng lên nhìn tin nhắn mới.

“Dung Trạch: Được, tối nay 6h, nhà hàng Hoàng Gia, không gặp không về.”

An Mộc:.....

Người ta đã nói thế cô làm sao từ chối được đây? Đương nhiên là không thể!

“Đường Hạ: Được, không gặp không về.”

Trong biệt thự của mình tại đế đô, Dung Trạch đặt điện thoại xuống, nói với cố vấn trang phục của mình, “Tối nay giúp tôi chọn một bộ phù hợp nhất cho buổi hẹn hò.”

Mặt mày hớn hờ lại nói, “Đường Hạ cuối cùng đồng ý cho tôi một cái hẹn, tôi lại có cơ hội rồi!”

Trợ lý bên cạnh nhìn vẻ mặt của Dung Trạch, cũng không muốn khích lệ anh, nhưng Dung Ảnh để à, anh xác định đây là hẹn hò sao, rõ ràng là anh mặt dày cầu xin người ta mà!

An Mộc vì tối nay phải mời Dung Trạch ăn cơm, đang muốn tìm một cái cơ thích hợp sao cho Phong Kiều đồng ý.

Đề điện thoại xuống, đi xuống nhà thì thấy Phong Kiều đang ăn điểm tâm.

Sắc mặt của anh cũng không có gì khác thường, nhưng An Mộc vẫn lơ mờ nhận ra anh có vẻ không vui.

Phong Kiều đúng là đang không vui, rất không vui.

Cô là người yêu anh, nếu không phải cô ngăn cản, anh sớm đã ra tay rồi. Đương nhiên anh cũng đã ra tay rồi, nhưng hiệu quả còn chưa xuất hiện, vậy là lại bị Dung Trạch nhanh chân tranh trước!

Nhưng anh cũng biết, chuyện này không liên quan đến việc kia của An Mộc.

Đang ăn thì nhận ra cô nhóc đang sầu nào chăm chú nhìn mình thì lại cảm thấy buồn cười.

Trong mắt cô nhóc này mình đáng sợ như vậy sao?

Phong Kiều ho khan một tiếng, mở miệng nói, “Xuống đây ăn đi.”

An Mộc nghe vậy liền có chút hốt hoảng, xong rồi, cô chỉ nhòai người nhìn một cái đã bị phát hiện??

Cô cúi đầu, chân tay luống cuống, mắt nhìn mũi giày, đi từng bước xuống ngoan ngoan đứng trước mặt Phong Kiều, “Phong Kiều...”

Giọng điệu này làm cho người nghe nổi cả da gà.

Phong Kiều nâng mắt nhìn cô một cái, thản nhiên “Ừ” một tiếng, sau đó chỉ vào ghế đối diện, “Ngồi xuống.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 409: An Mộc cô cũng có vệ sĩ!

Editor: Quỷ Quỷ

An Mộc ngoan ngoãn ngồi xuống, nhìn bữa sáng trên bàn, lại cảm thấy không có khẩu vị lắm, ngẩng đầu nhìn Phong Kiều, thấy anh có vẻ bức mình, lập tức cúi đầu, “Ừm...”

“Chuyện trên weibo,” Phong Kiều đột nhiên mở miệng, nét cười bên môi có chút gượng gạo. An Mộc nhận ra, quả nhiên anh đã biết!

Không biết anh định nói gì?

Đang lúc rối rắm thì anh lại nói, “Lần sau không được giải quyết như vậy nữa!”

Lần sau không được giải quyết như vậy nữa?

Hai mắt cô sáng ngời, có nghĩ là anh đã bỏ qua cho rồi?

Cô lập tức thở phào, nhưng rồi lại tròn mắt.

Chính vì chuyện weibo lần này nên anh mới nhắm một mắt mở một mắt cho qua, nếu để anh biết mình sắp đi ăn với Dung Trạch, người đàn ông bụng dạ hẹp hòi này không ăn mắt mình mới gọi là lạ!

Vốn muốn báo trước với anh, giờ lập tức im bật.

Thực ra cô rất sợ Phong Kiều không đồng ý cho mình đi.

Dù sao Dung Trạch cũng đã giúp đỡ mình rất nhiều, thêm chuyện lần này, gặp mặt mời người ta bữa cơm để cảm ơn cũng không quá đáng, quan trọng là,

tôi nay cô nhất định phải nói rõ ràng với Dung Trạch, rằng mình tuyệt đối chung thủy với người yêu, không hề có ý định sẽ yêu ai khác!

Nghĩ vậy An Mộc cảm thấy cũng hợp tình hợp lý, lập tức thẳng lưng lên ăn điểm tâm.

Nhưng Phong Kiều không đưa cô đi học ngay, ngược lại còn nhìn đồng hồ, một lúc sau thì chuông cửa vang lên.

Người giúp việc mở cửa liền nhìn thấy một cô gái tầm 24-25 tuổi, mặc áo khoác màu đỏ, dáng người xinh xắn, mái tóc dài rối tung sau lưng, cả người toát ra khí chất phong tình vạn chủng.

Cô gái đi vào đi thẳng đến trước mặt Phong Kiều, mở miệng nói, “Phong tổng.”

Sau đó cô gái nhìn An Mộc liếc mắt một cái.

An Mộc thấy đối phương nhìn mình, có vẻ như cô gái ngạc nhiên về sự xuất hiện của mình, nhưng rất nhanh sau đó cô gái thu hồi ánh mắt, nhìn thẳng Phong Kiều, dường như chờ anh ra chỉ thị.

An Mộc thầm gật gù.

Thủ hạ của Phong Kiều, quả nhiên không giống người bình thường.

Nhưng cô gái này vô cùng xinh đẹp gọi cảm, cũng không biết giữ vai trò gì dưới trướng Phong Kiều.

Cô gật gật đầu với đối phương, cho rằng Phong Kiều có việc cần giao, đang định lên lầu chờ anh đưa đi học, chợt nghe anh nói, “Đây là Đường Hạ”

An Mộc dừng bước, không hiểu sao Phong Kiều lại giới thiệu cô, liền nhìn cô gái mỉm cười.

Cô gái cũng nở nụ cười, một nụ cười, trăm vẻ đẹp phát sinh, “Xin chào, tên tôi là Âu Dương Sát Sát.”

Giọng nói của cô gái cũng được coi là kiều mỹ.

An Mộc: “Hả?”

Tuy biết như vậy là rất không lịch sự, nhưng tên cô là gì cơ? Âu Dương... gì cơ?

“Sát trong giết người, Âu Dương Sát Sát.” Cô gái kiên nhẫn giải thích.

An Mộc: ...

An Mộc ngây người.

Về ngoài của cô gái vô cùng xuất chúng, nói cô là một tiểu minh tinh quyền rũ cũng không ngoa, nhưng cái tên này...

Cô rất nhanh liền hiểu ra.

Phong Kiều trực tiếp nói, “Về sau cô ấy chính là vệ sĩ của em”

Lúc này An Mộc đã lĩnh ngộ được sâu sắc câu nói không thể nhìn vào tướng mạo con người mà đánh giá!

Nhìn qua gọi cảm quý khí mười phần, khí chất ngôi sao đầy mình, hóa ra lại là một vệ sĩ!

An Mộc cũng hoài nghi, cô thực sự sẽ có ngày đi đánh nhau sao?

Đương nhiên, người Phong Kiều tìm tuyệt đối không tầm thường!

An Mộc lập tức gật đầu.

Phong Kiều nhìn Âu Dương Sát Sát, “Tôi giao người cho cô, về sau cô ấy có bất cứ tổn hại gì tôi sẽ hỏi tội cô.”

Âu Dương Sát Sát bĩu môi, lại gật mình nhìn Phong Kiều, đứng thẳng người, nghiêm túc mở miệng, “Vâng, Phong tổng.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110. Vệ Sĩ Quyền Lực

Editor: Quỷ Quỷ

An Mộc cảm thấy kỳ quái, động tác bữu mỗi vừa rồi của Âu Dương Sát Sát cô không hề nhìn nhầm!

Cho nên, thuộc hạ của Phong Kiều dám bắt kính với anh như vậy sao?

Phong Kiều lại coi như không thấy, ném một chùm chìa khóa cho Âu Dương Sát Sát, “Từ nay về sau cô phụ trách sự an toàn của cô ấy, đây là xe của cô.”

Cái cách Phong Kiều ném chìa khóa có chút quý dị, góc độ cũng có chút xảo quyết, nhưng Ân Dương Sát Sát cũng đưa tay ra rất nhanh, chùm chìa khóa rơi trọn vào tay cô, sao đó cúi đầu liếc mắt một cái, đôi mắt tròn tròn lên.

“Màu đen?”

Phong Kiều nhú mày.

Âu Dương Sát Sát cắn cắn môi, cố gắng đấu tranh cho mình, “Tôi thích màu đỏ, người đẹp như tôi không phải là hợp với xe màu đỏ nhất sao?”

An Mộc:.....

Vệ sĩ của cô nếu lái xe màu đỏ không phải quá nổi bật rồi sao?

Phong Kiều ném một ánh nhìn sang, Âu Dương Sát Sát rung mình một cái, “Tôi lái, tôi lái không phải là được rồi sao?”

Lúc này anh mới quay đi.

An Mộc nhìn, nhớ tới Thượng Quan Vũ và Vệ Uy đối với Phong Kiều nói gì nghe nấy, cũng không phải kiêu bằng mặt nhưng không bằng lòng, nhìn lại Âu Dương Sát Sát này, sao cô cứ cảm thấy cô ấy cứ là lạ chỗ nào ấy!

Nếu không hiểu Phong Kiều, An Mộc thậm chí cũng sẽ hoài nghi Âu Dương Sát Sát là tình nhân của Phong Kiều!

Trên đường đến trường, An Mộc vẫn ngồi xe Phong Kiều, Âu Dương Sát Sát lái chiếc xe màu đen theo sau.

Đến trường, Âu Dương Sát Sát tìm chỗ đỗ xe, lúc quay lại thấy Phong Kiều và An Mộc đang lưu luyến chia tay.

Thấy Âu Dương Sát Sát, Phong Kiều dặn dò, “Tôi nay tôi có chút việc, sau khi tan học cô đưa An Mộc về nhà.”

Âu Dương Sát Sát gật gật đầu.

Phong Kiều lái xe rời đi, Âu Dương Sát Sát liền theo sau An Mộc đi vào trường.

An Mộc cảm thấy, Phong Kiều có chút ngạc nhiên, nhưng nhớ đến bộ dáng Đặng Vi hôm qua, cô biết Phong Kiều lo lắng cho cô cũng không phải không có lý.

An Mộc nhìn Âu Dương Sát Sát, “Năm nay cô bao nhiêu tuổi?”

Âu Dương Sát Sát bữu môi nở nụ cười, “26! Cô nhìn thật bé, vẫn còn thành niên nhỉ?”

An Mộc đầu đầy vạch đen, cô sắp 20 tuổi rồi đó!

Âu Dương Sát Sát còn cố tình nói, “Chắc chắn, chúng tôi hay đoán sau này Phong Kiều sẽ thích kiểu phụ nữ như thế nào, không ngờ khẩu vị của anh ta nặng như vậy, thích trẻ vị thành niên?”

An Mộc đen mặt lại, con người này, sao lại ngông nghênh đối với Phong Kiều như vậy?

An Mộc không thể nghe người khác nói xấu Phong Kiều, “Tôi là người trưởng thành rồi!”

Âu Dương Sát Sát nhìn cô một cái, “À, ừ..”

Trả lời kiểu gì vậy?

An Mộc cảm thấy bà cô vệ sĩ này đúng là quái nhân, liền đi lên trước.

Âu Dương Sát Sát không hề cảm thấy mất mặt, liền đi theo sau An Mộc, không xa không gần.

Ánh mắt mọi người xung quanh đều dồn vào cô.

Là một thần tượng, đi trong sân trường đương nhiên sẽ có rất nhiều ánh mắt chăm chú nhìn theo, nhưng bình thường đám người này sẽ cách mình xa xa một chút, sao hôm nay...

Một nữ sinh đi tới lấp bắp nhìn cô, mãi sau mới mở miệng, “Đường Hạ, tôi có thể nói với bạn mấy câu không?”

An Mộc dừng bước, nhìn về mặt của cô gái thì mỉm cười, “Đương nhiên có thể.”

Trên mặt thì bình tĩnh, nhưng trong lòng sớm đã kích động muốn điên rồi.

Đây chắc chắn là fan của mình, aaaaaaaaaa, cô cũng muốn được chặn lại xin chữ ký á~~

Không nên trách cô nữ sinh này lại sợ hãi như vậy, thật sự là...

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 411: JQ không còn chỗ trống

Editor: Cà Chua.

Ôi, được lắm, từ khi vào nghề đến giờ, Hoa Nghị vẫn không coi trọng cô cho lắm, cho nên cơ hội để cô xuất hiện trước công chúng là rất ít, cũng không tổ chức họp mặt fan bao giờ, hay việc ký tên cho fan cũng vậy.

Cho nên khi An Mộc cầm bút ký cho một người fan này, trong lòng còn có chút bối rối.

Nhưng giây tiếp theo, cô gái đó nói một câu làm cho An Mộc không thể nhịn nổi cười, cô ấy nói: “Đường Hạ, cô và diễn viên Dung thực sự là... người yêu sao?”

An Mộc:.....

Trán nổi lên một đường gân xanh, rất lâu sau mới nghẹn họng nói ra hai chữ.

“Không phải.”

“Vậy là diễn viên Dung theo đuổi cô sao?”

An Mộc:.....

“Tại sao cô không nhận lời của diễn viên Dung? Người đàn ông tốt như vậy, tại sao cô lại từ chối anh ấy?”

An Mộc:.....

Mọi người xung quanh đều xúm lại chỗ này.

“Đường Hạ, chẳng phải cô chưa có người yêu sao?”

“Đường Hạ, cùng diễn viên Dung ở bên nhau đi!”

An Mộc:.....

Vất vả mới thoát khỏi đám người đó, tiến vào phòng học, mọi người trong phòng học đồng loạt dừng ánh mắt trên người cô.

An Mộc cảm thấy không thể bước thêm bước nào nữa, toàn thân cô cứng đờ, căng da đầu lên tìm một chỗ để ngồi xuống. Lư Tinh vội vàng tiến lại gần: “A a a, Đường Hạ, cô.....”

An Mộc vội vàng lên tiếng: “Không cần nhắc đến sự việc với diễn viên Dung đâu, tôi không phải bạn gái của diễn viên Dung, chúng tôi không có quan hệ gì hết!”

Lư Tinh cứng họng, cuối cùng vẫn không nhịn được liền nói: “Tại sao cô lại không nhận lời diễn viên Dung?”

An Mộc:.....

Xung quanh lớp học lại xúm lại, mồm năm miệng mười dò hỏi, khuyên bảo, tất cả đều nói tới một chuyện, diễn viên Dung hoàn mỹ như vậy, tại sao cô lại từ chối anh ấy?

An Mộc bị hỏi đến khi sứt đầu mẻ trán, rốt cuộc cũng vào giờ học, sau khi giáo viên vào lớp, các bạn học lúc này mới vào đúng vị trí, An Mộc cuối cùng cũng nhẹ nhàng thở ra, nhưng mọi chuyện có vẻ vẫn chưa êm đẹp, giáo viên hàn huyên mấy câu đơn giản, rồi đột nhiên lại nhìn về phía An Mộc: “Đường Hạ, cô cùng diễn viên Dung đang ở bên nhau sao? Tình yêu sâu đậm quá ~ “

An Mộc: ..... Tại sao ngay cả giáo viên trong trường cũng kì quái như vậy, ô ô ô, trả lại nơi bình yên cho tôi ...

*

Tòa nhà làm việc của FAE.

Phong Kiều đang ngồi trong văn phòng.

Vệ Uy đang báo cáo về tình hình công tác, chờ Vệ Uy nói xong, Phong Kiều đột nhiên mở miệng, “Việc anh đang làm tiến triển thế nào rồi?”

Vệ Uy rũ mắt, gật đầu, “Đều tốt, chỉ là ....”

“Thiếu gia, anh xác định muốn từ bỏ bọn họ sao? Nói cho cùng thì công ty Vì Phùng bọn họ cũng đem lại không ít lợi nhuận đâu.”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng, “Tôi còn đề ý đến số tiền đó sao? Hơn nữa, tôi không từ bỏ bọn họ, tôi từ bỏ cô ấy!”

Vệ Uy gật đầu dứt khoát.

Đồng thời trong lòng cảm thán một câu, nếu không phải vì Đường Cảnh và An Mộc có quan hệ bạn bè rất tốt, chỉ sợ thiếu gia sẽ không dễ dàng buông tha cho Đường Cảnh.

Xem ra, nếu cô An ở trong địa vị của thiếu gia cũng sẽ làm như thế!

Vệ Uy đi ra ngoài.

Kinh tế của FAE không tập trung ở trung tâm của công ti mẹ.

Trong công ti mẹ chỉ có mấy công ti con tồn tại, vì những công ti quản lí minh tinh có lượng chú ý và theo dõi rất lớn, vậy nên công ti quản lí FAE có tòa nhà đặc biệt của riêng mình.

Trong lúc này, trong một góc toàn nhà, hai gã nhân viên công tác đang nói chuyện phiếm.

“Anh biết không? Tôi mới nghe nói, thì ra Đường Cảnh và Hứa Lộ, là tình cảm giả thôi! Công ti bọn họ cố tình tạo sự chú ý.”

“Tin này là thật hay giả? Bọn họ không phải tình nhân thì làm sao Đường Hạ lại chen chân vào được?”

“Ôi, anh thì biết cái gì? Tôi quản lí hồ sơ bên trong nên tôi biết rõ, thực ra Đường Cảnh và Đường Hạ từ nhỏ là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, khi còn nhỏ hình như cũng từng có hôn ước, đáng tiếc lại bị Hứa Lộ đảo ngược, chen chân làm người thứ ba, có một thân phận khác!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cực Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 412: Cô, là tình nhân của Phong Kiều?

Editor: Quỷ Quỷ

“Cái gì? Đường Cảnh có hôn thê, vậy mà công ty lại lấy mang hình tượng tình nhân với Hứa Lộ ra quảng bá?”

“Chắc chắn, đầu năm nay, muốn nổi tiếng thì chuyện này tính là cái gì?”

Các đó không xa, có một thanh niên sáng sủa, đeo kính, tránh ở góc tường đúng lúc nghe được những lời này, liền neho mắt lại, chắc chắn, chuẩn bị rời FAE không ngờ lại nghe được loại tin tức này!

Chỉ cần tuần tin này ra ngoài, còn phải sợ không hạ bệ được Đường Cảnh?

Thanh niên đắc ý rồi đi, anh ta vừa mới đi khỏi, hai nhân viên liền dừng nói chuyện, một người gọi cho Vệ Uy, “Xong việc rồi.”

*

Tầng cao nhất của FAE, Vệ Uy cúp điện thoại, liền gọi cho đại diện công ty bên kia, “Ngô Hạo muốn đổi nghề, bị người ta phát hiện, anh chú ý một chút, nếu anh ta tuôn ra lời dèm pha nào phải xử lý kịp thời.”

Người đại diện sừng sốt, “Thư ký Vệ, phải xử lý các tin đồn bị tung ra sao?”

Vệ Uy ừ một tiếng.

Đôi phương cũng cảm thấy khó hiểu cúp điện thoại.

*

Trong trường, cuối cùng An Mộc cũng có thể yên tĩnh cho tới trưa.

Vì chiều còn có lớp, cho nên An Mộc tới nhà ăn trong trường để ăn cơm.

Bình thường đều là An Mộc đi cùng Lư Tinh và mấy nữ sinh khác, nhưng hôm nay có Âu Dương Sát Sát, An Mộc liền mời cô cùng đi ăn.

Lư Tinh nhìn các cô đều cảm thấy tò mò, “Đường Hạ, cô ấy là ai vậy? Xinh đẹp như vậy, nhưng sao tớ không hề nhớ ra cô ấy? Cô ấy từng đóng phim nào?”

An Mộc lắc đầu, “Cô ấy không phải người trong ngành.”

Lư Tinh tò mò hơn, vốn nghĩ Âu Dương Sát Sát là bạn trong giới ngôi sao theo An Mộc đến đây, Lư Tinh nhìn Âu Dương Sát Sát, “Vậy cô đang làm gì?”

Âu Dương Sát Sát sầm mặt, “Mắc mớ gì đến cô?”

Nói xong cô liền đi lên phía trước, vô cùng cao ngạo

Lư Tinh bị lời của cô dọa cho sợ, lập tức lui về phía sau nhìn An Mộc về mặt khổ sở “Tớ vừa đắc tội vớ khách của cậu.”

An Mộc cũng sầm mặt xuống, Âu Dương Sát Sát này, sao lại không khách khí như vậy chứ?

Hơn nữa... bộ dáng kia của cô, nói cô là vệ sĩ của An Mộc thì ai tin chứ?

An Mộc vỗ vỗ tay Lư Tinh, thấp giọng giải thích, “Cô ấy là vệ sĩ tớ mời đến.”

An Mộc tuy không thoải mái, nhưng chưa bao giờ tùy tiện trở mặt với người khác, hơn nữa Âu Dương Sát Sát là người của Phong Kiều, cũng phải nể mặt anh, cho nên cố gắng áp chế cơn giận, đuổi theo Âu Dương Sát Sát, “Cô muốn ăn gì?”

Âu Dương Sát Sát cũng không khách khí, “Gọi đồ ăn ngon nhất đến đây là được.”

Nói xong, cô ngồi xuống bàn ăn nhìn An Mộc, “Tôi muốn hai món nặn hai món nhặt, một bát cơm, thêm một bát canh nữa.”

An Mộc:...

Đành “nhận lệnh” đi theo đám Lư Tinh lấy cơm, mang đồ ăn đến cho Âu Dương Sát Sát, Âu Dương Sát Sát chỉ liếc mắt một cái, liền kêu lên, “Này, đây là cái gì? Có thể ăn sao?”

Nói xong còn soi mói đồ ăn với vẻ mặt ghét bỏ, “Đây là thịt sườn sao? Sao tôi chỉ thấy một đồng cà rốt, thịt đậu? Còn cái này, rau này không rửa sao? Canh này sao lại nhạt màu như vậy, canh cái gì chứ? Cơm thì nhão nhoét...”

Âu Dương Sát Sát đẩy đồ ăn về phía trước, “Đây mà gọi là cơm à, cảm lợn thì có! Tôi vẫn là nên đi Linh Lung Các ăn đồ ngoại thôi.”

Sau đó, vươn tay đếm số người cùng ăn cơm, sau đó lầm bầm, “5 người, vậy tôi sẽ gọi 6 suất theo một bát canh là được rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 413: Chỉ tại Phong Kiều, anh là là đồ Khốn kiếp

Editor: Quý Quý

Nói xong liền thuận thực gọi đặt cơm.

An Mộc:.....

Lư Tinh:.....

Cả đám nữ sinh tròn mắt há mồm nhìn Âu Dương Sát Sát.

Lư Tinh mở miệng trước, “Linh Lung Các?”

Linh Lung Các chuyên các món ngoại, nhưng bọn họ chỉ phục vụ những khách hàng cao cấp thôi!

Âu Dương Sát Sát rất nhanh đã gọi xong, nhìn mọi người, “Tầm 1h sau sẽ đến, mọi người đừng ăn, đợi chút đi.”

Lư Tinh không tin nổi chỉ vào mình, “Tôi, tôi cũng có sao?”

Âu Dương Sát Sát nghi hoặc, “Sao không?”

Lư Tinh:”..... Vừa rồi không phải tôi đã chọc giận cô mất hứng sao?”

Âu Dương Sát Sát không hiểu, “Lúc nào cơ?”

Lư Tinh...

Âu Dương Sát Sát nghĩ nghĩ một chút, rốt cuộc cũng nghĩ ra, “À, không phải cô, câu nói kia của cô làm tôi nhớ đến một người từng chọc giận tôi, tôi làm sao có thể giận chó đánh mèo sang cô chứ? Nếu muốn trách thì trách cái tên Phong Kiều kia, nếu không phải tại anh ta làm sao tôi phải...”

“Khụ khụ!” Tuy rất muốn biết chuyện trước kia của Âu Dương Sát Sát, nhưng An Mộc cũng không thể không ngăn lại, chuyện với Phong Kiều sao có thể nói ra chứ?

May mắn thay đám Lư Tinh không biết Phong Kiều là ai, hơn nữa cũng cảm thấy Âu Dương Sát Sát cũng rất kỳ quái, không dám hỏi han gì nhiều.

Một lát sau đồ ăn được Linh Lung Các mang đến, món ăn tinh xảo ngon miệng, làm cho mối quan hệ của Âu Dương Sát Sát với mọi người cũng được gần gũi hơn một chút.

Ăn xong, Lư Tinh nhìn thấy hoa tai của Âu Dương Sát Sát, “Cái này thật là đẹp mắt.”

Âu Dương Sát Sát thuận miệng nói, “Kim cương đó, khối lượng không cao lắm.”

Lư Tinh, “... Ý cô nói cái này không phải thủy tinh mà là kim cương?”

Âu Dương Sát Sát hơi không hiểu, “Đúng vậy.”

Lư Tinh:..... Kim cương to như vậy rất nhiều tiền đó! Bao nhiêu người cả đời cũng không có nổi một chiếc nhẫn kim cương như vậy, nhưng Âu Dương Sát Sát lại đính tận 3 viên kim cương lên một bên tai!

Lư Tinh kéo áo An Mộc, “An Mộc, lương vệ sĩ của cậu là bao nhiêu vậy?”

Đồ ăn của Linh Lung Các, chắc chắn không ít hơn hai ngàn!

Vệ sĩ gì mà có được đãi ngộ lớn như vậy!

An Mộc đầu đầy vạch đen, “Tôi cũng không biết nữa.”

Lương của Âu Dương Sát Sát chắc là do Phong Kiều trả.

Đại tiểu thư này đúng là người thường thuê không nổi!

Trong khoảng thời gian tiếp xúc, An Mộc cũng coi như hiểu được một chút về Âu Dương Sát Sát, điều kiện gia đình cô chắc rất tốt, từ nhỏ sống trong nhung lụa, tâm địa không xấu, nhưng tính tình phóng khoáng lại thẳng thắn.

Cũng không biết người có xuất thân như vậy vì sao lại ở dưới trướng Phong Kiều rồi giờ lại làm vệ sĩ cho mình?

Đám người đi vào phòng học, Âu Dương Sát Sát vẫn ngồi cạnh An Mộc.

Tiết 1 kết thúc, thời gian giải lao là 10 phút.

Tất cả mọi người đều lấy điện thoại ra xem.

Đột nhiên, một tiếng hét truyền đến tai An Mộc!

“Trời ạ! Không ngờ hóa ra chuyện là như vậy!”

“Mọi người mau vào xem weibo của Ngô Hạo đi! Mau lên!”

An Mộc bình thường đối với mấy loại lá cái này không hứng thú lắm cho nên chẳng buồn nhúc nhích.

Nhưng một lát sau, cô liền phát hiện có gì đó không bình thường, sao cả lớp đều dồn mắt về phía cô?

Trời ạ...chẳng lẽ lại bị người ta thổ lộ?

An Mộc đầu đầy vạch đen, cô không biết ai là Ngô Hạo!

Lư Tinh ở bên cạnh nói, “Đường Hạ mau xem weibo, có liên quan đến cậu đó!”

An Mộc lúc này mới cầm điện thoại, vừa vào weibo quả nhiên lập tức nhìn thấy một trần cuồng phong oanh tạc, ID của cô được nhắc đến N lần..

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 414: Phong Kiêu ra tay là biết ngay!

Editor: Quý Quý

Cô vào weibo của Ngô Hạo liền nhìn thấy bài đăng.

“Ngô Hạo V: Thực sự là nhìn không vừa mắt sự kiện người thứ 3 mấy ngày gần đây, tôi không thể chịu nổi Đường Cảnh, anh ta thực sự âm hiểm giả dối, nhân phẩm không dám tán thưởng, thật ra Đường Hạ vốn không phải là người thứ 3. Đường Cảnh và Đường Hạ là anh em họ, hai người từ nhỏ đã là thanh mai trúc mã, còn có hôn ước với nhau, chính Đường Cảnh vì tiền đồ của mình mà vứt bỏ Đường Hạ mà đến với Hứa Lộ. Người thứ 3 thật sự không phải Đường Hạ mà là Hứa Lộ!”

Bài đăng này chỉ trong chốc lát đã trở nên vô cùng phổ biến trên internet.

Đường Hạ thời gian trước bị chỉ trích hóa ra là người vô tội, mà người vốn là bị hại - Hứa Lộ, mới là người thứ 3!

Sau sự kiện Đường Hạ là người thứ 3 lúc đó hứng chịu bao nhiêu gạch đá.

Fan Hứa Lộ công kích miệt thị cô, cái gì mà “Cút đi đồ cave!”, “Hoa sen trắng”, “Đồ lăng lợ” xuất hiện ầm ầm, thậm chí còn hơn là những người chửi An Mộc rằng “Cả nhà cô sẽ không được chết tử tế.”

Fan Đường Hạ không ổn định, bị fan Hứa Lộ áp đảo.

Hơn nữa Đường Hạ cũng không hề đứng ra đính chính hay giải thích cho mình, làm fan Hứa Lộ càng kiêu ngạo, fan Đường Hạ còn vô cùng tức giận.

Sau đó, sáng hôm nay Dung Ảnh để lên tiếng, fan Đường Hạ cũng cảm thấy hãnh diện, Dung Ảnh để người ta theo Đường Hạ đến tận Đê đồ để theo đuổi Đường Hạ, sao Đường Hạ lại có thể theo Đường Cảnh chứ?

Nhưng fan Hứa Lộ vẫn giả vờ chống lại, “Không chừng cô ta chỉ thích Đường Cảnh thôi”, “Hóa ra là con hồ ly tinh, câu dẫn Đường Cảnh thì thôi đi, nay còn quyến rũ cả Dung Ảnh đấy”.

Fan Đường Hạ cũng phản pháo, “Mấy người ăn không được nho còn nói nho chua”, “Chẳng qua là ghen tị còn gì.”

Thực ra, chuyện người thứ 3 cũng không được coi là minh bạch, Đường Hạ trong sạch nhưng giữ im lặng, chỉ càng khiến cho nhiều người hơn lựa chọn tin tưởng cô mà thôi.

Nhưng hiện tại.

Ngô Hạo này không biết tìm đâu ra ảnh chụp trước đây của An Mộc và Đường Cảnh, là bằng chứng đáng tin nhất cho bài đăng làm cho tình thế lập tức xoay chuyển!

Nửa giờ sau thì bài đăng được gỡ xuống càng khiến dư luận mau chóng bị thuyết phục.

Hóa ra, Đường Hạ người ta vốn không hề là người thứ 3, Đường Hạ là thanh mai trúc mã với Đường Cảnh, còn có hôn ước, nhưng Hứa Lộ chen chân vào mới làm cho người ta phải bỏ đi!

Dư luận luôn thiên vị cho người đàn ông, cho nên đối tượng bị công kích số một hiện giờ biến thành Hứa Lộ.

Fan Đường Hạ ban sáng còn hân diện, nay lập tức hùng hùng hổ hổ trực tiếp tính sổ Hứa Lộ!

Fan Hứa Lộ chỉ có thể yếu ớt giải thích vài câu, vốn không thể phản bác lại!

An Mộc xem bình luận trên weibo, thấy sự kiện người thứ 3 này giống như một chiến dịch, đầu tiên bị chỉ trích không kịp trở tay, sau đó thử phản kháng một chút, mà hiện giờ mới có thể triệt để công kích, toàn thắng!

Trong An Mộc trào dâng cảm giác thống khoái vô cùng.

Nhưng sau đó mới phát hiện...

Ngô Hạo này là của FAE, nhưng lại công khai chuyện xấu của nghệ sĩ trong công ty mình sao?

Hai giờ sau anh ta lại đăng trạng thái.

“Ngô Hạo V: Tôi chỉ nói ra một sự thật, không ngờ rằng công ty đàn áp quyền tự do ngôn luận của tôi, haha, nhưng tôi không hối hận, vũng nước này rất đục, cũng phải có người đi tiên phong.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 415: Tình thế đảo ngược, Hứa Lộ mới thực sự là người thứ ba

Editor: Cà Chua.

Sau khi Ngô Hạ phát tán tin tức này lên Weibo, mấy ngày sau liền không có tin tức gì.

Một tháng sau, Ngô Hạo lại một lần nữa xuất hiện trên Weibo, nói bản thân không chịu nổi sức ép nữa, muốn giải ước với FAE.

Tin này vừa phát lên Weibo, các fan sôi nổi tỏ vẻ tán đồng.

Càng có một số người ở công ti giải trí Ánh Sao ngờ ý muốn bồi thường tiền hợp đồng của Ngô Hạo với FAE, sau đó tiếp nhận Ngô Hạo.

Khi đó, An Mộc liền hiểu ra, Ngô Hạo thực chất chỉ là đang tìm một cơ hội, muốn rời khỏi FAE một cách thật đường hoàng mà thôi: Chỉ vì nói lời thật mà chịu nhiều sức ép, cho nên tôi đi ăn ở nơi khác cũng không thể trách tôi được ~

Ngô Hạo đương nhiên đã thu hút thành công sự ủng hộ cùng với lượt theo dõi từ các fan.

Nhưng, Phong Kiều sẽ yên phận khoanh tay chịu trôi như thế sao?

Có gan lợi dụng FAE, rồi lại muốn đi ăn ở chỗ khác mà quay lưng lại, tuyệt đối không phải phong cách của anh ta.

Ngô Hạo vừa tỏ vẻ đáng thương, FAE ngay lập tức nhận được những con báo dư luận, đoạn phim quay hình Ngô Hạo đi cùng với người quản lý của công ti giải trí Ánh Sao nhanh chóng bị phát tán lên mạng.

Điều đó lập tức chứng minh, trước đó, Ngô Hạo đã có quan hệ ngầm với công ti giải trí Ánh Sao!

FAE tàn nhẫn mà nói: Ánh Sao muốn đào người từ bọn họ, cứ việc, người như thế FAE không tiếc, còn phí hợp đồng, hãy cứ để công ti coi đó là một tổn thất kinh tế!

Thời điểm Ngô Hạo kí hợp đồng cùng FAE, trên giấy thì viết đó là một hợp đồng bí mật, Ngô Hạo đem những bí mật của công ti ra ngoài là đã vi phạm hợp đồng ngay lúc đó.

Sự tình náo loạn, người phụ nữ gao cội nhất của Ánh Sao, Hạ Tâm Băng sau khi biết chuyện tỏ thái độ sẽ không nhận người như vậy vào công ti, còn gọi cho Phong Kiều hỏi về vụ bồi thường hợp đồng.

Tiếp đó chuyện truyền xuống dưới, đến tai các nhân viên liên quan, kì thật người chịu tổn thất lớn nhất chỉ có một, đó là Hứa Lộ.

Đương nhiên đây đều là những lời đồn.

Mà giờ phút này, nói đến những sự tình bên trong FAE, An Mộc đương nhiên biết rõ, mọi chuyện đều đã được Phong Kiều sắp xếp ổn thỏa!

Nghĩ đến đây, trái tim liền không giấu nổi ngọt ngào, trộm cảm lấy di động, gửi cho Phong Kiều một tin nhắn: Em yêu anh.

Trong đó nghiêng đầu cười ngây ngô như một đứa trẻ.

Ngay sau đó đã nhận được tin nhắn lại của Phong Kiều: Tôi về lại ân ái.

An Mộc:.....

Tại sao trong thời khắc ngọt ngào như vậy anh ta phải nói đến chuyện này với một giọng điệu như thế!

Rất lâu sau mới tan học, trong lòng An Mộc lại thấy cồn cào.

Nhìn Âu Dương Sát Sát, sau đó lại nhìn Âu Dương Sát Sát, An Mộc rụt cổ lại.

Xong đời rồi!

Cô đột nhiên nhớ tới chốc nữa sẽ đi ăn cùng Dung Trạch, lại đi cùng Âu Dương Sát Sát, như vậy chẳng phải Phong Kiều cũng sẽ biết chuyện sao?

A a a a!

Tại sao Phong Kiều lại bảo Âu Dương Sát Sát đi theo cô đúng hôm nay chứ.

An Mộc đang không biết làm sao, xe cuối cùng cũng đã dừng lại ở bãi đỗ.

Ngồi trên ghế lái, Âu Dương Sát Sát quay sang dò hỏi: "Đi về nhà hả?"

An Mộc nhìn cô ấy, ho khan một tiếng, "Hay là, cô đi về trước đi, tôi muốn đi dạo một chút."

Âu Dương Sát Sát buồn cười liếc nhìn An Mộc một cái, vuốt vuốt tóc, "Cô biết nhiệm vụ của tôi là gì không?"

An Mộc: Ồi, ngờ khí, phong thái hiện tại làm cho mình cảm thấy bản thân như một đứa trẻ cần được trông nom cẩn thận vậy!

An Mộc thở dài, biết chắc Phong Kiều đã dặn dò Âu Dương Sát Sát phải phục vụ mọi yêu cầu của mình.

Cô cắn môi, cuối cùng lên tiếng, "Cô có thể không cần nói những việc tôi làm cho Phong Kiều được không?"

Âu Dương Sát Sát giống như vừa nghe thấy chuyện gì buồn cười, "Tôi không phải người giám thị suốt ngày đi theo anh ta, sao phải nói cho anh ta biết?"

"Sao?" Lúc này đến lượt An Mộc kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 416: Quản lý kì quái: Cô đá Phong Kiều đi!

Editor; Cà Chua.

Âu Dương Sát Sát bĩu môi, "Anh ta chỉ nói tôi bảo vệ an toàn cho cô, cho nên cô hành hung, tôi sẽ không nói cho anh ta, cùng lắm, cô là chủ muốn sai tôi làm gì thì sai đi?"

An Mộc biết cô ấy là cận vệ, bản thân đúng là có quyền nói với cô ấy mình muốn anh ta làm gì, cô ho khan một tiếng, mở miệng nói: "Cái kia, Dung Trạch muốn tôi đi....."

"Ha!" Âu Dương Sát Sát còn chưa nghe xong lời nói, ánh mắt sáng lên, hưng phấn kêu lên một tiếng, "Nói cách khác, cô muốn hẹn hò cùng diễn viên

Dung hả?”

An Mộc nhìn thấy bộ dạng hưng phấn của cô ấy, thầm nghĩ thì ra người này cũng là một fan của diễn viên Dung sao?

Đang muốn cho cô ta cơ hội tốt, ví dụ như đến xin chữ ký hay ôm để chụp ảnh gì đó, lại nghe được Âu Dương Sát Sát nói tiếp, “Nói như vậy, cô phải cho Phong Kiều đội mũ xanh à?! Quả thực quá tuyệt vời! An Mộc cô yên tâm, tôi tuyệt đối sẽ không nói cho anh ta bất kì điều gì!”

Nói xong câu đó, lại ngược lên chửi bới Phong Kiều: “Nói chứ, diễn viên Dung cũng rất phi phàm, hơn nữa sao với anh ta chắc chắn là ôn nhu, giàu tình cảm hơn, đầu năm nay muốn tìm bạn trai có thể tìm đến Phong Kiều, nhưng nếu để kết hôn thì phải tìm đến diễn viên Dung, cô phải suy xét đối với anh ta kĩ lưỡng một chút, phải cho diễn viên Dung một cơ hội nha ~ “

Nói xong câu đó lại mở miệng tiếp tục, “Nói chứ, nghe nói gia đình Phong Kiều rất phức tạp phải không? Tính cách của cô đơn giản như vậy, thật sự không thích hợp để gả cho anh ta, cô nhìn xem, một người rộng lượng như bà Phong cũng bị chọc tức đến nổi bỏ nhà ra đi.”

Âu Dương Sát Sát nói xong câu này, An Mộc cảm tưởng như chuyện về gia đình Phong Kiều cái gì cô ấy cũng biết.

Cô ho khan một tiếng: “Cho nên.....?”

Âu Dương Sát Sát quay đầu nhìn về phía An Mộc, “Cho nên cô phải nhanh chóng bỏ chạy, đá bay Phong Kiều đi! Tôi thật muốn nhìn xem loại người kiêu ngạo không ai bì nổi này khi bị đá sẽ có bộ dạng gì! Ha ha ha!”

An Mộc..... Một cảm giác bất lực.

Phong Kiều, bị người quản lí của tôi chửi bới như vậy là do anh sao?

An Mộc không cao hứng, “Kỳ thật tôi cảm thấy Phong Kiều đặc biệt tốt, tuy rằng hơi xấu xa một chút, nhưng cái nổi bật của anh ta là nghĩa khí, hơn nữa lại vô cùng chính trực.”

“Nghĩa khí á? Từ này có thể dùng cho một tên biến thái như vậy sao?” Âu Dương Sát Sát kinh hãi.

An Mộc nhìn, tức khắc cảm thấy nhặt nhẻo, Âu Dương Sát Sát rốt cuộc là bị làm sao, tại sao lại có thành kiến với Phong Kiều đến vậy?

An Mộc không nói gì, cảm thấy nếu có nói thêm gì nữa, lại càng làm bản thân thêm tức điên.

Xe nhanh chóng đến khách sạn đại hoàng gia.

An Mộc vừa tiến vào, liền có người phục vụ bước tới, “Cô Đường, chào mừng cô đã tới, mời cô đi về phía này.”

Khách sạn hoàng gia thoáng lộ ra một phong cách đẹp để quý phái, có lối đi riêng cho khách VIP, không cần lo lắng sợ bị paparazzi bắt gặp.

An Mộc cùng Âu Dương Sát Sát đi theo người phục vụ đến trước cửa phòng.

An Mộc dừng chân, thoáng nhìn qua Âu Dương Sát Sát, vốn tưởng rằng cô ta là người quản lí, sẽ bước vào kiểm tra một chút tình hình trong phòng, nhưng không ngờ Âu Dương Sát Sát nhường này, “Đi vào nhé?”

An Mộc:...Được thôi, quả nhiên cô đã xem nhiều phim điệp viên rồi.

An Mộc đi vào, Dung Trạch liền đứng lên, trên mặt biểu cảm như đang được gãi đúng chỗ ngứa mỉm cười, cử chỉ vô cùng khéo léo, một chút cũng không sai sót, nhưng khi lên tiếng lại mất đi hình tượng tốt đẹp đó, “Đường Hạ, tôi có phải mạnh hơn nhiều so với người bạn trai kia của cô không?”

An Mộc:.....

Cùng lúc đó, một thân hình mặc bộ đồ tây màu đen, khí chất hoàn toàn giống với Phong Kiều đi theo nhân viên phục vụ theo lối cho khách VIP đi tới hướng phòng.

Anh ta đi tới, lúc lướt qua An Mộc, bỗng chốc khựng lại.

Phòng khách sạn không đóng chặt, chỉ cần liếc mắt một cái, anh liền biết ngay đó là An Mộc!

Chỉ là cô gái nhỏ này sao lại ở đây?

Phong Kiều đôi mắt hẹp dài nhủ lại.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 417: Thông đồng làm chuyện xấu

Editor: Quỳ Quỳ

“Phong tổng?” Nhân viên phục vụ đi trước dẫn dắt Phong Kiều, dừng bước quay lại nhìn anh nghi hoặc.

Khỏe môi Phong Kiều nhếch lên, tươi cười vừa đẹp đẽ vừa quý dị, làm người ta nhìn vào hoa cả mắt.

Khi nhân viên phục vụ hoàn hồn lại thì Phong Kiều lên tiếng, “Cô đi nói cho bọn họ biết, bữa cơm tối nay hủy bỏ.”

Sau đó xoay người đi tới phong bao của An Mộc và Dung Trạch.

Trong phòng,

Dung Trạch vừa dứt lời, khỏe miệng An Mộc khẽ giật giật.

Dung Trạch lịch sự kéo ghế cho An Mộc, cô ngồi xuống rồi anh mới quay lại nói với Âu Dương Sát Sát, “Đồ ăn đã gọi rồi, chúng tôi không cần phục vụ nữa, cô có thể đi ra ngoài, có việc gì tôi sẽ gọi.”

An Mộc:.....không phải Dung Trạch đang nghĩ Âu Dương Sát Sát là nhân viên phục vụ chứ?

Dung Ảnh đế, ít nhất anh cũng nên nhìn vào quần áo chứ, bộ đồ Âu Dương Sát Sát đang mặc không phải là đồng phục của nhà hàng mà!

Nhớ tới tính tình quái dị của Âu Dương Sát Sát, An Mộc quay đầu, quả nhiên nhìn thấy mặt cô ấy tái mét.

An Mộc muốn giải thích một chút, nhìn Dung Trạch rồi lại nhìn Âu Dương Sát Sát, một câu cũng chưa nói nổi.

Âu Dương Sát Sát tự mình kéo ghế rồi ngồi xuống, “Dung Ảnh đế, tên tôi là Âu Dương Sát Sát.”

Dung Trạch kinh ngạc, “Tên này thật kỳ quái, cô không hề ngốc, sao tên lại là ngốc ngốc?”

Gân xanh trên trán Âu Dương Sát Sát giật giật, quay đầu nhìn An Mộc, “Anh ta đúng là Dung Ảnh đế sao, Dung Ảnh đế không phải có thêm một anh em trai sinh đôi nào đầu óc bả đậu chứ?”

An Mộc:.....

Dung Trạch cũng không phải kẻ ngốc, đương nhiên nghe ra sự mỉa mai trong câu nói của Âu Dương Sát Sát, lập tức nổi giận, “Cô mới đầu óc bả đậu, cả nhà cô đều đầu óc bả đậu ấy.”

Âu Dương Sát Sát nhìn An Mộc liếc mắt một cái, tư thái cao quý trang nhã, khinh thường không thèm nói chuyện.

An Mộc ho khan một tiếng, giải thích, “Đây là Âu Dương Sát Sát, vệ sĩ của tôi.”

Nói xong câu đó, An Mộc lại cảm thấy có gì đó không đúng.

Rõ ràng Âu Dương Sát Sát là vệ sĩ của cô, nhưng vì sao cô ấy vừa liếc mình thì mình lại đứng ra giới thiệu cô ấy với Dung Trạch? Cứ như mình mới là người hầu của Âu Dương Sát Sát vậy!

Nhận là là vệ sĩ của An Mộc, Dung Trạch gật gật đầu, “Đúng, em đúng là cũng nên có một vệ sĩ, thân con gái một mình ra ngoài đường không an toàn.”

Sau đó, Dung Trạch ngồi xuống đối diện An Mộc, hoàn toàn coi Âu Dương Sát Sát là bóng đèn.

An Mộc nói, “Dung tiên bối, cảm ơn anh đã giúp tôi trên weibo.”

Dung Trạch phẩy tay, bộ dáng chả có gì, “Cũng không phải chuyện to tát gì, nhưng Đường Hạ à, bạn trai em cũng thật nhu nhược! Em bị đánh vào scandal lớn như vậy, anh ta vẫn còn thờ ơ được, haha, bạn trai như vậy có cũng như không, em nói đúng không?”

An Mộc đầu đầy vạch đen, “Dung tiên bối...”

“Đúng!” Âu Dương Sát Sát đột nhiên mở miệng, ánh mắt nhìn Dung Trạch đầy sự đồng tình như tìm được tri kỷ, “Không ngờ Dung Ảnh đế người ngòm chả ra sao nhưng ánh mắt cũng thật tốt, bạn trai cô ấy chính là đồ tồi!”

Dung Trạch nghe đến đó, hai mắt cũng sáng ngời lên, “Đúng vậy, Đường Hạ, em xem, đến vệ sĩ của em cũng nói như vậy, em đừng ở bên anh ta nữa, quan tâm đến anh đây này!”

Âu Dương Sát Sát ra sức găt đầu, “Đường Hạ cô xinh đẹp như vậy, găt cho anh ta thật sự là đáng tiếc! Đản ông gì mà bụng dạ hẹp hòi, tâm ngoan thủ lạt, bá đạo độc đoán, lại còn không thông tình đạt lý, cô trăm ngàn lần đừng lấy anh ta, cứ nghe tôi đi... Dung Ảnh để còn hơn anh ta nhiều!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 418: Máy người..đang nói cái gì vậy?

Editor: Quý Quý

Hai người này anh một lời tôi một lời, An Mộc lập tức sa sầm mặt mày.

Máy người dám chửi bới người đàn ông của tôi trước mặt tôi như vậy sao?

An Mộc ho khan một tiếng, “Dung tiên bối, tôi và bạn trai tôi tình cảm rất tốt đẹp, anh không cần nói gì nữa.”

Dung Trạch nóng nảy, “Ài Đường Hạ, nhưng anh ta là con rùa đen rứt cô, vì em cũng không dám lộ diện, hơn nữa găt cho anh ta thì có gì tốt? Cả ngày lạnh như băng, hé được cái mặt than ra thì làm cho người ta phát ngáy...”

Âu Dương Sát Sát cảm thấy không đúng lắm, gương mặt Phong Kiều tuy biểu cảm thật sự rất tệ, nhưng còn lâu mới đạt đến trình độ mặt than! Nhưng miễn có cơ hội chửi bới Phong Kiều, cô tuyệt đối không bỏ qua, vì thế liên tục găt đầu, “Đúng vậy, Đường Hạ, cô trăm ngàn lần đừng lấy anh ta, tôi nói cho cô hay, cái loại người như anh ta...”

“Máy người đang nói cái gì vậy?” Trời ạ, một giọng nói quan thuộc vang lên từ cửa.

Âu Dương Sát Sát còn chưa nói xong, toàn thân liền cứng đờ, chậm rãi quay đầu ra, nhìn thấy Phong Kiều đứng ở cửa thì lập tức nhảy dựng lên, lập tức nhảy đến góc sáng sủa, cúi đầu, ngoan ngoãn im lặng như không hề tồn tại, cứ như cái người ban nãy ngồi đó hung hăng không phải là cô vậy.

An Mộc nhìn bộ dáng này lập tức cười rộ lên.

Nghe Âu Dương Sát Sát một câu Phong Kiều không tốt hai câu Phong Kiều xấu xa, cứ tưởng cô và Phong Kiều có huyết hải thâm thù thế nào, ai ngờ lúc này rõ ràng là cô rất e sợ anh!

Quay đầu liền nhìn thấy anh đang đứng dựa vào cửa, hai tay đút túi quần, tâm mắt dường như nhàn nhạt liếc qua trong phong một vòng, ánh mắt ấy đảo qua Âu Dương Sát Sát, cơ thể cô ấy không kim được mà khẽ run lên.

Còn trong mắt cô lúc này, chỉ có Phong Kiều.

Rõ ràng thời gian này đều ở bên nhau hàng ngày, sao mới chỉ có một lúc không nhìn thấy mà lại nhớ nhung như vậy?

Nhưng mà...

Tình huống lúc này

A!

An Mộc đứng bật dậy, Phong Kiều anh trăm ngàn lần đừng hiểu lầm!!

An Mộc đứng lên, Dung Trạch cũng miễn cưỡng đứng lên, giọng nói có chút mất hứng, “Phong tổng? Sao anh lại ở đây?”

Phong Kiều nhìn An Mộc một chút, nghĩ cô chột dạ, cộng thêm bối rối miệng đắng lưỡi khô, đúng lúc An Mộc ra sức cầu nguyện Phong Kiều đừng nói ra mối quan hệ của bọn họ trước mặt Dung Trạch thì anh lên tiếng, “Tôi có một cuộc hẹn ở đây.”

Dung Trạch lập tức mở miệng đuổi khách, “Vậy anh mau đi đi.”

Phong Kiều đi vào trong, “Ừ, ăn xong rồi.”

Dung Trạch,”.....Nhanh vậy sao?”

Nhìn đồng hồ lại càng thêm kinh ngạc, “Chẳng lẽ các anh ăn cơm từ 4h chiều sao?”

An Mộc:.....

Dung Ảnh đế, đầu óc anh có thể bình thường một chút có được không!

Phong Kiều không đáp, nhìn hai người bọn họ, “Các người đây là?”

Dung Trạch quả nhiên đòi sự chú ý, “Chúng tôi hẹn hò.”

An Mộc mau miệng giải thích, “Là Dung tiên bố giúp đỡ tôi, tôi mời anh ấy ăn cơm để cảm ơn.”

Dung Trạch lập tức tỏ vẻ bị tổn thương.

An Mộc không đành lòng nhìn thẳng.

Giọng nói của Phong Kiều thật kỳ quái, “Ồ! Hóa ra là mời cơm để cảm ơn?”

Dung Trạch lập tức đứng thẳng người, “Đương nhiên không phải, sao có thể để cho phụ nữ mời chứ? Bữa cơm này là tôi mời!”

An Mộc:.....

Trong lòng cô lúc này vô cùng bất ổn, muốn giải thích như không thể nói gì, chỉ biết nhìn Phong Kiều cầu xin tha thứ

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 419: Đối chọi gay gắt, Dung Ảnh đế và Đại Ma Vương PK

Editor: Quỳ Quỳ

Phong Kiều càng lúc càng tới gần, đi thẳng về phía An Mộc.

An Mộc nóng ruột, cái tên này, không phải cứ thế mà lời mình đi đấy chứ?

Như vậy mối quan hệ của cô và Phong Kiều sẽ lộ mất!

An Mộc nhìn về phía Âu Dương Sát Sát, không biết nếu Phong Kiều động thủ với cô ấy thì liệu cô ấy có giúp mình?

Nhưng nhìn cái bộ dáng sợ hãi kia đang cố tỏ ra mình không tồn tại, An Mộc cảm thấy không nên đặt hy vọng vào cô ấy.

Cô mím môi, nhìn ánh mắt Phong Kiều có chút u ám.

Thôi, chính mình vẫn nên chủ động tóm lấy anh rồi rời khỏi đây, hi vọng làm như vậy, Phong Kiều sẽ nhận ra rằng cô đã thức thời mà không “trùng phạ” nặng!

Lúc cô định vươn tay tóm lấy anh, Phong Kiều đột nhiên xoay người ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh cô.

An Mộc kinh ngạc nhìn anh, Dung Trạch mắt hứng lên tiếng, “Phong tổng, không phải anh phải tiếp khách sao?”

Phong Kiều nhú mày, “Ừm.”

“Vậy anh đến đây làm gì?”

Phong Kiều nhìn An Mộc liếc mắt một cái, “Ừm, dù sao chuyện kẻ thứ 3 kia cả hai đương sự đều là nghệ sĩ công ty tôi, thân là tổng giám đốc FAE, hôm nay nếu đã gặp...Đường tiểu thư, tôi vẫn nên nán lại, giải thích thay bọn họ một chút.”

Anh thốt ra 3 từ Đường tiểu thư còn mang theo ý ám chỉ khác, An Mộc nghe mà rung mình, cảm giác chân tóc dựng đứng như bị điện giật.

Dung Trạch đầu đầy vạch đen, “Đây là bữa tối cảm ơn của Đường Hạ dành cho tôi, anh muốn giải thích thì hẹn ngày khác đi.”

Phong Kiều nhìn An Mộc liếc mắt một cái, “Vậy Đường tiểu thư có ý kiến gì về việc tôi ở đây không?”

Dung Trạch nhìn cô chờ mong.

An Mộc thực sự dở khóc dở cười, nhưng trước mặt Phong Kiều cô còn dám ý kiến sao?

“Khụ khụ, có câu muốn mời không bằng ngẫu nhiên gặp gỡ, nếu đã gặp thì ngồi chung cũng không sao.”

An Mộc vừa mở miệng Dung Trạch đã mất hứng không nói gì thêm.

Một bàn ba người, không khí vô cùng quỷ dị.

Dung Trạch ngồi xuống rồi nhìn quanh, sao lại thiếu mất một người?

Anh quay đầu, nhìn thấy Âu Dương Sát Sát đang thu mình trong góc, liền vẫy tay với cô, “Âu Dương tiểu thư, cùng ngồi đi!”

Âu Dương Sát Sát lắc đầu lia lịa, “Không, tôi không đói.”

Nói xong liền nhìn Phong Kiều, “Tôi ra ngoài chờ.”

An Mộc.....

Đồ ăn được bưng lên, đây là nhà hàng Hoàng Gia, chắc chắn là đồ ăn Trung Quốc.

Dung Trạch gọi tổng cộng 8 món chính, 8 món ăn kèm, 8 món tráng miệng.

Trang trí lẫn hương vị đều là cực phẩm, nhưng An Mộc lại không hề thấy hứng thú, vì...

Dung Trạch gấp cho cô một miếng cá muối, “Đường Hạ, em nếm thử cái này đi, rất ngon.”

An Mộc còn chưa động đũa, bát đã bị người khác mang đi, Phong Kiều đổi bát của anh sang cho cô, “Tôi thích ăn nhất cái này, Đường tiểu thư, mời cô nếm thử món gà hầm nấm này, thịt gà trơn mềm, nấm đại tươi nâng hương vị món ăn lên mười phần, vô cùng ngon miệng.

Nói xong liền liếc mắt nhìn An Mộc.

An Mộc lập tức mở miệng, “A, món tôi thích nhất đây rồi!”

Nói xong liền vội vàng há miệng, “Ngon quá ngon quá!”

Dung Trạch vô cùng buồn bực, rõ ràng là mình mời khách, nhưng sao lại có người mặt dày như vậy chen vào đây mượn hoa hiến Phật!

Dung Trạch tiếp tục gấp đồ ăn cho An Mộc, “Đường tiểu thư, cái này...”.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 420: Thủ đoạn xấu xa của Đại Ma Vương

Editor: Quý Quý

Cảm nhận được ánh mắt người bên cạnh dần trở nên sắc lạnh, An Mộc lập tức từ chối, “Dung tiên bối, tự tôi có thể gấp được...nhà tôi có thói quen chăm chú ăn chứ không nói chuyện, anh xem...”

Dung Trạch đành phải ngậm miệng.

An Mộc rốt cuộc cũng thấy yên tĩnh một chút.

Mãi mới ăn xong được bữa cơm, thì lại xảy ra vấn đề.

“Tôi đi trả tiền.”

Kết quả là....

“Đề tôi, tôi đi, hôm nay là tôi hẹn em, sao có thể để cho em trả tiền?” Dung Trạch nói.

“Vốn là tôi tới để giải thích với Đường tiểu thư, cho nên nhất định phải nể mặt tôi.” Phong Kiều nói.

Dung Trạch quay đầu, “Phong tổng muốn trả thì trả sau đi, hiện tại là buổi hẹn hò của chúng tôi.”

Phong Kiều mỉm cười, “Quầy rầy bữa ăn của hai người thật là xấu hổ, cho nên bữa này để tôi mời.”

“Không được, là tôi mời!”

“Tôi mời.”

“Tôi mời! Đây là cuộc hẹn của tôi và Đường Hạ!”

“Tôi...”

Phong Kiều còn chưa nói xong, An Mộc liền cắt ngang, “Không phải chỉ là bữa cơm thôi sao?”

Phong Kiều liếc nhìn cô một cái, “Nếu Dung Ảnh để đã muốn mời khách, vậy phiền anh rồi.”

Dứt lời, bỏ sung thêm một caai, “Đương nhiên, Dung Ảnh để đã mời Đường Hạ rồi.”

An Mộc lập tức hiểu ý.

Ý Phong Kiều là, vì đã mời rồi nên không cần dựa vào lý do này để gặp lại nữa.

Dung Trạch cười haha, “Chúng tôi đều là người trong ngành, tôi tùy tiện mời Đường Hạ ăn cơm cũng chẳng có vấn đề gì, đúng không?”

Nói xong liền gọi người phục vụ, đưa cho phục vụ một tấm thẻ, “Tính tiền.”

Phong Kiều nhìn gương mặt gọi đôn của Dung Trạch, đột nhiên đứng lên, “Tôi ra ngoài một chút.”

Nói xong liền đi ra ngoài.

Âu Dương Sát Sát đứng dựa lưng vào cửa, đang chán muốn chết, đột nhiên nghe thấy tiếng bước chân quen thuộc, lập tức đứng thẳng dán lưng vào vách tường, bày ra bộ dáng tận chức tận trách, cố gắng tỏ ra vô hình.

Nhưng lúc Phong Kiều đi qua cô lại nhả ra một câu, “Về rồi phải học được bản piano ‘Ánh trăng’ trong 1 tháng!”

Âu Dương Sát Sát ngẩng phát đầu, vội vàng nói, “Dựa vào cái gì chứ!”

Trên đời này thứ kém cỏi nhất của Âu Dương Sát Sát chính là âm nhạc! Còn nhạc cụ cô ghét nhất chính là đàn piano!

Phong Kiều lạnh lạnh nhìn cô liếc mắt một cái, “Vì cô là vệ sĩ của Đường Hạ.”

Âu Dương Sát Sát tức giận thở gấp, tuy không dám nhìn thẳng vào Phong Kiều nhưng vẫn không nhịn được cãi lại, “Đã là vệ sĩ thì liên quan gì đến piano?”

Phong Kiều cười như không cười, “Ồ... tôi thấy một vệ sĩ nhiều chuyện như cô thật là rảnh rồi.”

Âu Dương Sát Sát nghe thấy hai chữ ‘nhiều chuyện’, nhất thời im bất, sắc mặt trắng bệch, thân thể gồng lên, bao nhiêu lời mình vừa nói anh ta đều nghe thấy hết!

Phong Kiều không thèm để ý đến cô nữa, đi theo người phục vụ vừa cầm lấy thẻ thanh toán.

Người phục vụ tới chỗ thu phí, đang định quẹt thẻ thì đã nghe thấy một giọng nói, “Quẹt cái này.”

Người phục vụ ngẩng đầu lên liền nhận ra là Phong Kiều, anh đưa ra một chiếc máy quẹt thẻ.

Người phục vụ sững sốt, “Anh Phong, đây là máy làm máy khử từ, anh...”

“Tôi biết đây là máy khử từ.” Phong Kiều trực tiếp chặn miệng người phục vụ.

Người phục vụ lập tức hiểu ra, “Vậy chiếc thẻ này đã được khử từ sao?”

Phong Kiều gật đầu.

Phong Kiều vừa trở lại phòng, người phục vụ liền đi vào trong, tới trước mặt Dung Trạch, “Anh Dung, thật xin lỗi, thẻ của anh không thanh toán được.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 421: Đường Hạ, cô và Phong tổng có quan hệ như thế nào?!

Editor: Cà Chua.

“Xoát không được sao?” Dung Trạch thực sự kinh ngạc, “Tại sao lại không xoát được?”

Người phục vụ cười gượng: “Cái này, chúng tôi không biết.”

Dung Trạch cầm chiếc thẻ kiểm tra lại, “Chẳng lẽ lại tiêu hết tiền rồi?”

Nói xong anh ta liền lấy ví tiền ra, móc ra một chiếc thẻ khác, “Thử cái này xem.”

Chỉ trong chốc lát, người phục vụ lại một lần nữa tiến lại: “Dung Trạch, thực sự xin lỗi, cũng không xoát được.”

Mặt Dung Trạch lập tức đỏ lên, “Sao lại không xoát được nhỉ?”

Dung Trạch ngày thường đều mang theo thẻ, cả hai cái thẻ này tại sao lại cũng một ngày hết tiền vậy?!

Dung Trạch đứng lên, “Tôi đi theo cô kiểm tra xem.”

An Mộc cảm thấy có chút gì đó không ổn, nhìn Phong Kiều, vẻ mặt điềm nhiên, không nhìn ra bất cứ biểu cảm chơi xấu nào, nhưng An Mộc chắc chắn đó là anh ta, chuyện này chắc chắn có Phong Kiều nhúng tay vào!”

An Mộc cười gượng, thấy phòng không còn ai, bèn cầm lấy tay Phong Kiều, “Phong Kiều ~ “

Phong Kiều rút tay mình ra, điềm đạm mở miệng: “Cô Đường làm gì thế?”

An Mộc cười hắc hắc, “Tôi và Dung lão sư không có gì hết, anh ta đã lên Weibo nói giúp cho tôi mà, vậy nên tôi đã từ chối khéo, tôi, vừa rồi tôi đều nói, tôi thích bạn trai của tôi, anh ta hoàn toàn không có cơ hội.”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng, nếu không vì những lời này, em nghĩ là em sẽ an ổn mà ngồi ở đây sao?

Nhìn thấy bộ dạng cố gắng lấy lòng mình của cô gái nhỏ đó, Phong Kiều đột nhiên cảm thấy cứ như vậy cũng không tồi.

Phong Kiều tiếp tục hừ lạnh một tiếng.

An Mộc đứng đưa cánh tay anh ta: “Chú út? Phong Kiều? Anh đừng giận mà... Đừng giận có được không...”

Bộ dạng làm nũng kia làm cho ánh mắt Phong Kiều trầm xuống.

Anh ta đột nhiên mở miệng: “Em đề cao tôi như vậy mà lại giấu tôi đi hẹn hò với người đàn ông khác là sao?”

An Mộc nghe những lời này cảm thấy không đúng, nhưng không biết không đúng ở chỗ nào, cuối cùng cũng thuận theo, gật đầu: “Biết sai rồi.”

“Sai rồi là phải chịu phạt.”

An Mộc đột nhiên cảm thấy không ổn, “Phạt cười ngựa sao?”

“Em nói xem?”

Câu này vừa nói ra, Phong Kiều ôm eo An Mộc, trực tiếp đem cô ôm vào lòng. An Mộc còn chưa phục hồi tinh thần, mặt vẫn đang buồn bã, môi đã bị anh ta chiếm lấy.”

“Ừm ừm...” Âm thanh kháng cự đã bị Phong Kiều nuốt trọn, tâm trí An Mộc quả là dở khóc dở cười, lại vô cùng bất an.

Dung Trạch chắc chắn sẽ sớm quay lại, nếu như anh ta thấy được thì phải làm sao?!

An Mộc dùng sức giãy giụa, nhưng cô tình, Phong Kiều luôn kiểm soát cô, đầu lưỡi linh hoạt chuyển động, môi lưỡi nhịp nhàng, trong phòng vang lên một âm thanh ẩm ướt....

Cũng không biết qua bao lâu, An Mộc cuối cùng cũng được buông ra.

Cô từng hơi hít thở không khí, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lựng, thở dồn dập, vừa được buông ra, liền tức khắc vươn tay tì vào ngực Phong Kiều: “Tôi sắp

không thở nổi rồi!”

Phong Kiều trên môi thấp thoáng ý cười, lúc này bộ dạng mới trở nên chân chính hiền lành, không hề lưu manh như vừa nãy.

An Mộc nhẹ nhàng thở ra, to gan thật, vừa nghĩ, tròng mắt đảo qua đảo lại: “Phong Kiều, sao anh không tức giận?”

Phong Kiều nhúng mày, bản thân anh không bao giờ để lộ cảm xúc ra ngoài, ngay cả Vệ Uy cũng rất khó nhìn ra anh đang nghĩ gì nhưng không hiểu sao cô gái nhỏ này luôn có thể nhìn được tâm tính anh.

Phong Kiều rũ mắt: “Làm sao?”

An Mộc cười hắc hắc, “Anh vừa rồi nói với Dung Trạch kết thúc bữa tiệc, kỳ thật không có ý gì sao?”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng, đang định nói gì đó thì cửa phòng đột nhiên mở ra, Dung Trạch nhìn tư thế của hai người tức khắc kinh ngạc, tròn tròn mắt, “Cô, hai người?!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 422: Dung ảnh để mất mặt

Editor: Tuna

Dung Trạch đi theo người phục vụ đến trước quầy, đem tất cả thẻ cà thẻ hết một lần, nhưng đều xuất hiện lỗi ko trừ được.

Dung Trạch tức điên, muốn trả bằng tiền mặt:

“Bao nhiêu tiền?”

Người phục vụ khách khí mở miệng:

“Tổng cộng là bốn ngàn năm trăm tám.”

Dung Trạch lấy ra một sấp tiền mặt, ném cho người phục vụ.

Người phục vụ đếm đếm, xấu hổ mở miệng:

“Dung tiên sinh, đây là ba ngàn tám.”

Dung Trạch:.....

Dung Trạch đem tiền lấy bỏ vào túi lại:

“Vậy ghi sổ đi.”

Người phục vụ khách khí mở miệng:

“Dung tiên sinh, thật ngại quá, gần đây nhà hàng đang sửa chữa, tương đối hỗn loạn, tạm thời không thể ghi sổ được.”

Dung Trạch:.....

Thật sự là không nể mặt, Dung Trạch chỉ có thể hừ lạnh một tiếng:

“Cô chờ một chút.”

Nói xong, anh ta liền hướng về phía phòng mà đi, bữa cơm này không chừng phải để cho Đường Hạ mời rồi, đúng là mất mặt, thật sự quá mất mặt!

Anh vội vã đi vào, lập tức liền đẩy ra cửa phòng.

Trong phòng, An Mộc ngồi trên đùi Phong Kiều, Dung Trạch nhìn thấy liền sững sốt, hai người họ..., tình huống này là như thế nào?

Lòng An Mộc, cũng đột nhiên nhảy lên, không nghĩ tới thế nhưng sẽ là như thế này!

Cô nhảy dựng khỏi người Phong Kiều, mặt đỏ tai hồng mở miệng:

“Phong tiên sinh, cảm ơn anh. Nếu không phải có anh, không chừng tôi đã ngã sấp mặt rồi!”

Phong Kiều nghe thấy cái có của cô, khoe môi khẽ cười, lông mày nhướng lên.

An Mộc liền hung hăng trừng mắt nhìn anh một cái, đều tại anh một hai phải ở cái này địa phương hôn em, nhìn xem, bị phát hiện rồi! Còn không mau phối hợp với em!

Phong Kiều không nhịn được mà bật cười, lúc này mới không nhanh không chậm phối hợp mở miệng:

“Không cần cảm ơn.”

Dung Trạch nghe được lời bọn họ, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, tuy rằng vừa mới vào cửa thời điểm, rõ ràng cảm thấy An Mộc cùng Phong Kiều là mặt đối mặt đang ở thân thiết nói chuyện, nhưng..... Chắc là mình nhìn lầm rồi.

Cũng phải, An Mộc đâu phải cái loại người chơi trò đi cửa sau, mình cũng đã gặp qua bạn trai của cô ấy rồi.

Dung Trạch không hề nghi ngờ.

Mà ngay lúc anh ta còn chưa hết thắc mắc, Phong Kiều đã nhanh chóng chuyển đề tài:

“Có thể đi rồi sao?”

Mặt Dung Trạch, cùng với những lời này lập tức liền nóng rất lên, anh ho khan một tiếng, nhìn về phía An Mộc:

“Cái kia, hay là bữa cơm này, em mời khách, cái kia, tôi.....”

An Mộc lập tức gạt đầu:

“Không thành vấn đề, không thành vấn đề.”

Nhưng Phong Kiều bên cạnh lại cắn cắn mở miệng:

“Dung anh để cũng là kẻ có tiền, như thế nào sẽ không có tiền trong người? Hơn nữa, tất cả thẻ mà cậu sở hữu đều không cả được? Cũng quá trùng hợp đi? Tôi cảm thấy, anh muốn ăn không, có thể nói thẳng mà!”

Dung Trạch:.....

An Mộc:.....

Người người đàn ông này, thật đúng là độc miệng!

Dung Trạch xấu hổ đến phùng mang trợn má, mà Phong Kiều lại nhẹ nhàng đi trả tiê, sau đó liền rời đi, trước khi đi, Phong Kiều còn liếc Âu Dương Sát Sát một cái, Âu Dương Sát Sát lập tức rung mình.

Tốt rồi, vừa nãy khi nhìn thấy Dung Trạch đến, cô thật sự là có ý không nhắc nhở hai người trong phòng!

Âu Dương Sát Sát ngoan ngoãn đi theo phía sau An Mộc, bốn người đi khỏi nhà hàng Hoàng Gia, Dung Trạch lại nhìn về phía An Mộc:

“Để tôi đưa em về nhà trước nhé.”

Phong Kiều liếc An Mộc một cái, An Mộc lập tức xua tay:

“Không cần không cần, tôi có..... Bảo tiêu rồi!”

Dung Trạch hôm nay không trả tiền đã rất mất mặt rồi, cho nên khi nghe được cô nói không cần đưa cô về nhà, cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức gạt đầu:

“Vậy tôi tiễn em một đoạn.”

An Mộc gạt đầu, sau khi cô cùng Âu Dương Sát Sát rời đi, lúc này Phong Kiều cùng Dung Trạch mới mạnh ai người nấy đi.

Sau đó Âu Dương Sát Sát liền ngừng xe ở ven đường, An Mộc nhảy qua xe Phong Kiều, lúc này mới chậm rãi chạy về biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 423: Thân phận thật sự của Hạ Thính Âm

Editor: Tuna

Âu Dương Sát Sát đem An Mộc đưa vào biệt thự, không nói hai lời trực tiếp rời đi.

Nhiệm vụ hiện tại mỗi ngày của Âu Dương Sát Sát, chính là mỗi ngày buổi sáng lại đây, buổi tối lại đem cô an toàn đưa về biệt thự.

An Mộc cùng Phong Kiều xuống xe xong liền tiến vào biệt thự.

Mới 8 giờ rưỡi tối, Hạ Thính Âm vẫn còn chưa ngủ, thấy hai người, cô bé liền hưng phấn chạy tới.

Trải qua khoảng thời gian này tiếp xúc này, An Mộc phát hiện ban nhỏ này tuy rằng nói chuyện làm người ta không thích, nhưng thật ra lại thập phần ngoan ngoãn khả ái, tỷ như vào ban ngày, để cô bé ở nhà với bảo mẫu, nhưng cô bé chưa bao giờ quậy loạn.

Chỉ là sắc mặt cô bé ngày càng tái nhợt, càng ngày An Mộc càng thấy con bé mỏng manh tựa như tờ giấy vậy.

“Mọi người đã trở lại?”

Hạ Thính Âm dùng đôi mắt thương lượng, giống như đứa nhỏ đã một ngày không gặp cha mẹ vậy, nhưng tiếp theo liền không cao hứng mở miệng:

“Mọi người không trở về ăn cơm.”

An Mộc vỗ vỗ đầu cô bé, Hạ Thính Âm liền bĩu môi sườn nghiêng người, bộ dáng ngạo kiều lại đáng yêu.

“Một người ăn cơm buồn sao?”

“Nào có!” Hạ Thính Âm mạnh mẽ nói:

“Tôi chỉ là có lòng tốt, đồ ăn bên ngoài rất không sạch sẽ, cẩn thận ăn vào sẽ không tốt!”

“Đa tạ quan tâm.”

“Ai quan tâm chị! Tự mình đa tình.”

Hạ Thính Âm phiết miệng nói.

An Mộc nhìn cô bé cười, nụ cười làm sắc mặt Hạ Thính Âm hồng nhuận, sau đó cô bé quay đầu chạy.

An Mộc nhìn bóng dáng của cô nhóc, cười ha ha, quay sang nói với Phong Kiều:

“Đứa nhỏ này, chơi thật là vui a.”

Phong Kiều nhìn bộ dáng cô kiên nhẫn cùng Hạ Thính Âm chơi đùa, khóe môi cũng gợi lên tới:

“Thì ra em thích con nít sao.”

An Mộc không cần nghĩ ngợi mở miệng:

“Đúng vậy, em thực rất thích con nít, thật ra bọn nhỏ suy nghĩ rất đơn giản, cho dù là khóc nháo, thì cũng chỉ là mong được chú ý mà thôi.”

“Chúng ta đây có thể sinh một đứa.”

Những lời này nói ra, trong phòng tức khắc một mảnh an tĩnh.

An Mộc cúi đầu, không có đáp lại những lời này.

Mặt Phong Kiều dần nhẵn lại.

An Mộc cắn môi:

“Phong Kiều, em thấy mình không thể phụ trách được trách nhiệm đối với đứa nhỏ, hơn nữa em năm nay mới mười chín tuổi, thật sự quá sớm.”

Tuổi tốt nhất để mang thai, kỳ thật là 24 tuổi.

Huống hờ hiện tại sự nghiệp của cô đang lên, sao có thể dừng bước chân lại, đi mang thai sinh con?

Phong Kiều bên môi tươi cười, không hề như vậy lộng lẫy, xem An Mộc một trận áy náy.

Cô cúi thấp đầu, co quắp nhìn chân mình:

“Phong Kiều, em. ....”

“Ài!” Một tiếng thở dài từ trong miệng Phong Kiều phát ra.

An Mộc đầu sắp rũ đến ngực rồi.

Đột nhiên, Phong Kiều đem cô kéo vào trong lòng ngực.

An Mộc kinh ngạc ngẩng đầu, Phong Kiều liền mở miệng:

“Vấn đề này, chúng ta đã nói qua, anh sẽ không ép em.”

An Mộc nhẹ nhàng thở ra.

Nghĩ đến sắc mặt tái nhợt của Hạ Thính Âm, cô lại nhú mày:

“Vẫn chưa tìm được thật thích hợp sao?”

Phong Kiều lắc đầu:

“Em cũng biết, chuyện này không giống, xác suất thành công phụ thuộc vào độ tương thích, chúng ta tìm thật, còn không bằng tìm cha mẹ cho cô bé.”

“Vậy thân phận của con bé, đã điều tra ra chưa?”

An Mộc lại hỏi.

Trong nhà đột nhiên thêm một đứa nhóc sáu, bảy tuổi, An Mộc cũng cảm thấy không thích hợp.

Trong khoảng thời gian này tiếp xúc, tuy rằng Hạ Thính Âm nguy trang rất tốt, nhưng An Mộc cùng Phong Kiều đều biết, con bé không phải xuyên qua, đứa nhỏ này, chỉ là sợ bọn họ không chịu nhận nó thôi.

Phong Kiều lắc lắc đầu, thấy bộ dáng An Mộc thất vọng, mở miệng nói:

“Sẽ rất nhanh thôi.”

An Mộc lúc này mới yên lòng.

Qua mấy ngày, An Mộc liền nhận được điện thoại của Ngôn Phi Thần, muốn cô đi công ty chọn phim.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 424: Nhân viên Hoa Nghị biến động, Ngôn Phi Thần bị giáng chức

Editor: Tuna

Thời điểm An Mộc đi vào Hoa Nghị, rõ ràng cảm giác được, có chút không thích hợp.

Nhân viên công tác chung quanh nhìn vào mắt của cô, mang theo chút thương hại, cô không rõ nguyên do, ngồi thang máy trực tiếp đến văn phòng của Ngôn Phi Thần, nhưng tới rồi mới phát hiện, nơi đó, đã trống tuếch, văn phòng cực lớn, nhưng không ai dùng.

An Mộc kinh ngạc nóng nảy, kéo lại nhân viên công tác dò hỏi.

“Ngôn lão sư đâu?”

Ngôn Phi Thần nếu muốn cô tới công ty tuyển phim, thì chắc chắn phải còn ở công ty, nhưng mà văn phòng, là chuyện như thế nào?

“A, ngôn lão sư đổi văn phòng, ở phòng 1204, cô qua bên đó tìm ông ấy đi.”

An Mộc sững sốt:

“Đang tốt mà, vì cái gì muốn đổi văn phòng?”

“Cái này..... Cô đi xem sẽ biết.”

An Mộc nhìn về mặt nhân viên có điều khó nói, lo lắng ruột ản thang máy đi lầu 12.

Khi thang máy đến, có hai người đang nói chuyện phim bên trong.

“Cô nói xem, ngôn lão sư có phải hay không không được?”

“Đổi đầu với Đặng tổng, khẳng định không được rồi.”

“Ngôn lão sư cùng Đặng tổng thật là cái loại này quan hệ?”

“Còn có thể giả sao? Chúng ta rất nhiều người đều thường xuyên nhìn thấy ngôn lão sư sau khi tan tầm, liền lên xe Đặng tổng rồi đi.....”

“Nhưng mà từ khi Hoa Nghị thành lập, Ngôn lão sư đã ở đây rồi, bây giờ Đặng tổng đối xử với ông ấy như vậy, có phải hay không.....”

“Hừ, ít nói nói mấy câu đi, làm tốt chuyện của mình, lãnh đúng lương, chuyện đấu tranh của cấp trên, chúng ta không nên biết.”

Hai người im tiếng không nói nữa.

Mà An Mộc, nghe đến đây người.

Mới mấy ngày không có tới, Ngôn Phi Thần thế nhưng liền..... Bị chèn ép đến tầng 12 sao?!

An Mộc trào một cái đã bắt được nhân viên công tác, nôn nóng dò hỏi:

“Tầng 24 mới là văn phòng của tổng quản lý nghệ sĩ mà, Ngôn lão sư tại sao lại dời xuống tầng 12, ông ấy có nói gì không?”

Một người khác nhìn thấy là Đường Hạ, thờ dãi:

“Cô cho rằng Ngôn lão sư vì cái gì sẽ đi lầu 12?”

An Mộc sững sốt:

“Vì cái gì?”

“Bởi vì tổng giám nghệ nhân bây giờ, không phải là của Ngôn lão sư!”

“Cái gì?”

An Mộc không thể tưởng tượng mở to hai mắt nhìn:

“Đó là ai?”

“Lý Văn Siêu.”

An Mộc càng thêm kinh ngạc:

“Vì cái gì?”

Nhân viên công tác giải thích nói:

“Thật ra nghệ sĩ có máu mặt nhất công ty chúng ta vẫn luôn là người của Ngôn lão sư, nhưng mà sau khi hủy hợp đồng với Lưu Từ Kỳ bóng hồng lớn nhất bây giờ chính là Chu Chu, mà Lý Văn Siêu, là người đại diện của Chu Chu, cho nên, tổng giám vị trí đương nhiên là cho ông ta rồi.”

An Mộc tức khắc cảm thấy thở không thông:

“Nhưng mà Ngôn lão sư đã vì công ty mà bồi dưỡng không ít nghệ nhân? Vị trí tổng giám sao lại mất chứ?”

Ngôn Phi Thần kỳ thật mang ra tới rất nhiều nghệ sĩ tên tuổi, nhưng sau khi những người đó có tên tuổi rồi, ông liền đưa cho cấp dưới quản lý.

Ngay cả Chu Chu, lúc trước cũng là theo Ngôn Phi Thần ra mắt!

Nhưng hiện tại thế nhưng.....

Lầu 12 là nơi dành cho nhân viên làm công, Ngôn Phi Thần bởi vì là người đại diện, cho nên có một căn phòng riêng.

Nhưng nếu so sánh với căn phòng ở lầu 24 thì vẫn còn thua xa lắm, chỗ này cũng chỉ có 10 mét vuông, thật đúng là quá đơn sơ.

Ngôn Phi Thần thân hình ôn hòa trước sau như một, có thể trước đây luôn là ăn mặc quần áo hưu nhân, khác với những người đại diện mặc tây trang kia, nhưng mà hôm nay lại mặc vào tây trang.

An Mộc nhìn, cái mũi chính là đau xót.

Hoa Nghị cấp bậc rõ ràng, cấp dưới mặc quần áo gì đều có yêu cầu, lúc trước Ngôn Phi Thần không bám vào khuôn mẫu, là bởi vì ông thân phận địa vị uy vọng ở nơi đó, nhưng hiện tại.....

An Mộc hốc mắt lập tức liền đỏ, cô đi vào văn phòng, nghẹn ngào mở miệng:

“Ngôn lão sư.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 425: Ngôn lão sư, tôi nhất định sẽ làm được!

Editor: Cà Chua.

Ngôn Phi Thần nghe được giọng nói liền ngẩng đầu nhìn An Mộc, biểu cảm trên mặt vẫn không thay đổi, chỉ vào chiếc ghế dựa phía đối diện, “Ngồi đi.”

Nói xong, lại tự giễu thêm một câu, “Không có sofa, cô đành phải chấp nhận ngồi tạm ghế nhựa nhé.”

An Mộc tức khắc cảm thấy thật chua xót, thậm chí trách bản thân.

Nếu không phải vì mình, Ngôn Phi Thần sẽ không cãi nhau cùng Đặng Uyên, sẽ không bị Đặng Uyên chèn ép đến mức chức vụ quản lý diễn viên cũng không được đảm nhiệm.

An Mộc cô sao lại phiền phức như thế chứ, đi đến đâu cũng gây phiền toái cho người khác là sao.

Ngôn Phi Thần nhìn bộ dạng của cô, không nhịn được cười, “Cô trung bộ mặt này ra, ai vừa đối xử không phải với cô à?”

An Mộc lắc đầu, nhìn bộ dạng thoải mái của Ngôn Phi Thần đột nhiên lại thấy vô cùng khâm phục, anh không ham danh vọng, lại còn tận tụy và có tâm huyết với nghề, lại nhìn đến mình thật là dễ xúc động, tức khắc khịt mũi, nghiêng tức mở miệng, “Ngôn lão sư, tôi sẽ nhanh chóng lên đến hàng ngũ các minh tinh đệ nhị, sẽ nhanh chóng bước trên thảm đỏ danh giá, làm cho anh tất bật suốt 24 giờ một ngày không thôi!”

Ngôn Phi Thần nghe nói như thế, hơi sững sờ, nhìn khuôn mặt non nớt của An Mộc, không nói gì.

Anh cúi đầu, lấy từ trong ngăn kéo ra ba kịch bản đưa cho An Mộc, “Cô xem xét kỹ ba kịch bản này đi, chọn lấy một kịch bản, trong vòng ba ngày cho tôi câu trả lời.”

An Mộc nhìn bộ dạng anh ta, biết những lời mình nói thực sự buồn cười, hiện tại cô chỉ là một nữ vai phụ xuất sắc nhất, làm sao có đủ tư cách để nói những lời nói như thế chứ?

An Mộc cầm kịch bản, cúi đầu, buồn rầu ừ một tiếng, sau đó đi ra ngoài.

Ngôn Phi Thần đột nhiên lại lên tiếng, “Chọn lựa cho kỹ một chút, ba kịch bản này có thể đưa cô lên đến hàng ngũ các minh tinh đệ nhị!”

An Mộc nghe nói như thế, tức khắc trong lòng vui vẻ hẳn lên, “Được, Ngôn lão sư yên tâm đi!”

Nói xong liền rời đi đầy hứng khởi.

Bóng dáng cô vừa rời khỏi văn phòng, sắc mặt Ngôn Phi Thần lại tối sầm xuống.

Con người rũ xuống, nhìn một lượt đồ đạc trên bàn làm việc, chợt buồn cười lắc đầu, cô ấy cho rằng, không có cô ấy thì anh và Đặng Uyên sẽ không đi đến nước này sao?

*

An Mộc về đến nhà, liền giờ kịch bản ra nghiên cứu.

Ba kịch bản này đều là những phim nói về tuổi thanh xuân, >, >, còn bộ còn lại, An Mộc cũng chưa đọc tên, bởi vì nhìn thoáng qua cũng thấy quá cũ kĩ.

An Mộc quyết định lựa chọn giữa > và > để mong trúng tuyển một bộ.

Nội dung kịch bản

An Mộc tuy vậy lại đặc biệt thích > cốt truyện tuy không mới, nhưng > lại là một câu chuyện tình yêu đáng quý, rồi lại nhìn sang như nước năm xưa, đột nhiên cảm thấy rất thích diễn biến tâm trạng của nữ chính trong đó, phân vân một hồi lâu, cô nhắc máy gọi cho Ngôn Phi Thần, “Ngôn lão sư, tôi chọn >.”

Ngôn Phi Thần không có ý kiến gì về lựa chọn của cô, chỉ lên tiếng nói đã biết.

Khi quyết định kịch bản, Ngôn Phi Thần sẽ cùng đạo diễn thảo luận về vấn đề thù lao.

Những chuyện này An Mộc đều không có can hệ, chỉ ở nhà nghiên cứu thật kĩ kịch bản.

Mấy ngày sau, nhận được thông báo của Ngôn Phi Thần, bảo cô đến phim trường, chụp một bộ ảnh mở màn.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 426: Oan gia ngõ hẹp, An Mộc bị cướp vai

Editor: Cà Chua.

Thân là một minh tinh, hình ảnh trên sân khấu nhất thiết phải có.

An Mộc hiện tại dù không có ý định lên trang bìa tạp chí nhưng mục tin tức của Weibo cũng như Baidu đều cần phải cố gắng giữ thể diện.

An Mộc cùng Âu Dương Sát Sát đi vào trong trung tâm quay chụp, nhưng cũng không nghĩ đến cái vòng luẩn quẩn này lại buồn cười như vậy, bộ họ đụng phải Lưu Từ Kỳ.

Kỳ thật, ngay sau khi An Mộc giành được giải nữ vai phụ xuất sắc nhất, trên mạng liền có ngay người đem cô và Lưu Từ Kỳ ra so sánh.

Lưu Từ Kỳ cũng từng là người do Ngôn Phi Thần dẫn dắt, giải thưởng Bách Hoa dành cho nữ vai phụ xuất sắc hay nữ vai chính xuất sắc cô ta đều đã giành được.

Trên mạng có một số người nói con đường thành danh của Đường Hạ bắt chước Lưu Từ Kỳ.

Lưu Từ Kỳ cũng đem giải thưởng nữ vai phụ xuất sắc ấy vào nghề, sau đó sự nghiệp diễn viên từng bước thăng hoa.

Trên mạng cũng có người mắng cô ta không biết điều, cuối cùng lại quay lưng với Ngôn Phi Thần.

Còn có người nói, thành tựu của Đường Hạ sau này nhất định sẽ cao hơn Lưu Từ Kỳ, vì Đường Hạ rút cuộc cũng bắt đầu sớm hơn!

Dù sao An Mộc nhìn thấy cái mục đó cũng không thoải mái chứ đừng nói tới Lưu Từ Kỳ.

Nếu thành tựu của An Mộc thực sự hơn Lưu Từ Kỳ, thực sự đã chứng minh cô ta thực sự không biết điều!

Lưu từ Kỳ từ xa nhìn An Mộc, cũng không giống cái nhìn đố kỵ của hai người bán hàng cạnh nhau mà bán cùng một mặt hàng, ngược lại đi tới nói chuyện phiếm vài câu với An Mộc, nhân tiện còn khách khí khiêm nhường: “Hay là cô Đường chụp trước đi?”

An Mộc ha hả cười, loại giọng nói gài bẫy này thật là buồn cười.

Nếu cô bước lên chụp trước thật, ngày mai thông tin này không tôn trọng tiền bối, không tuân theo luật lệ trong giới chen ngang làm hỏng thanh danh sẽ

lập tức truyền bá trên mạng.

Loại sự việc cần nể mặt này, không thích nhưng ngoài mặt cũng phải xã giao, An Mộc mỉm cười lên tiếng, “Không cần đâu, cô Lư là tiền bối, lại là người tới trước, cô lên trước đi.”

Lư Từ Kỳ nhướn mày gật đầu.

Lư Từ Kỳ khi chụp hình hoàn toàn thông thả, cô ta luôn nói mình thể này chưa đủ thể hiện, thể kia chưa đủ thể hiện, chụp đi chụp lại, lại còn nói rõ phiên An Mộc chờ đến buổi tối.

Chờ đến khi Lư Từ Kỳ quay chụp xong cũng đã hết ngày, đã 6 giờ chiều.

Lư Từ Kỳ tươi cười nhìn An Mộc, đột nhiên mở miệng, “Hy vọng cô Đường có thể nhờ > mà giành được giải thưởng nữ chính xuất sắc nhất.”

An Mộc sững sốt.

Lư Từ Kỳ sao lại biết cô chuẩn bị tham gia quay >?

Cô nhớ rõ Ngôn Phi Thần đã nói với mình thông tin này trước mắt vẫn giữ bí mật mà!

Thôi thì, đối phương đã chắc chắn như vậy, cô cũng không nên nói quá sâu, lập tức gật đầu, “Cảm ơn lời chúc của cô Lư.”

Lư Từ Kỳ liếc mắt nhìn cô một cái, ánh mắt có chút quái dị, cười lạnh một cái rồi rời đi.

Giờ chụp ngày hôm nay, đến 10 giờ tối mới kết thúc.

Cô mệt mỏi vô cùng, vừa về đến nhà lập tức ngã luôn vào giường ngủ.

Chiều hôm sau, An Mộc lại nhận được điện thoại của Ngôn Phi Thần, “> không được rồi, bọn họ đã kí hợp đồng với Lư Từ Kỳ.”

An Mộc cảm thấy toàn bộ đại não đều đóng băng, đây là sự việc gì thế?

Ngôn Phi Thần dừng lại một chút, tuy không đành lòng đã kích An Mộc nhưng nhất thiết phải nói ra những lời thật lòng: “Cô chỉ là một người mới, trước mắt vừa mới tham gia vào hàng ngũ những minh tinh sáng giá, tuy rằng đã có giải thưởng, có một chút quyền lợi trong giới, nhưng cuối cùng là do cô ấy vẫn còn đề bụng chuyện năm xưa. Lư từ Kỳ là diễn viên gạo cội, đến xếp hạng cũng ở địa vị già dặn hơn cô, hơn nữa.... cô ấy nguyện ý lấy thù lao thấp, chỉ bằng với mức thù lao của chúng ta, đi thử vai bộ phim này.”

An Mộc nghe đến đó thật là muốn chửi: mẹ kiếp!

Cùng một thù lao nhưng không cùng đẳng cấp, đạo diễn và nhà làm phim đương nhiên sẽ chọn Lư Từ Kỳ!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 427: Chọn lại lần nữa, mối tình đầu 55 ngày!

Editor: Tuna

Này Lư Từ Kỳ là có bệnh đúng không?

An Mộc rút cuộc cũng đã rõ ràng tại sao ngày hôm qua Lư Từ Kỳ lại nhìn mình bằng ánh mắt rất quái dị, cái câu chúc mừng của cô ta phỏng chừng cũng là đang nghi ngờ, không biết rằng mình có đi thử vai của ‘Như nước năm xưa không’!

Nhưng là!

Thông tin bên trong Hoa Nghị đều là tin mật, Lư Từ Kỳ như thế nào lại biết ‘Như nước năm xưa’?

An Mộc lắc lắc đầu, đêm này đó ý tưởng vút bỏ, lúc này mới dò hỏi:

“Chúng ta phải làm sao bây giờ?”

Những lời này, làm Ngôn Phi Thần hơi hơi sững sốt.

An Mộc nói chính là chúng ta.....

Nguyên lai, cô là đem chính mình cùng bọn họ đặt ở một chỗ?

Ngôn Phi Thần lắc lắc đầu:

“Bọn họ đã ký hợp đồng, hơn nữa đã bắt đầu kế hoạch quay, chúng ta đã không còn cơ hội, tôi thấy, hay là cô chọn lại một cái khác đi.”

Chọn lại?

An Mộc cắn môi, nghĩ tới bị cô nhện đau bỏ những thứ yêu thích buông bỏ 《 mỗi tình đầu 55 ngày 》.

Này một cái tiêu chuẩn văn nghệ thanh xuân điện ảnh.

An Mộc cắn răng, “Ngôn lão sư, ngài cảm thấy 《 mỗi tình đầu 55 ngày 》 thế nào?”

Ngôn Phi Thần nhấp nhấp môi:

“Kỳ thật tôi vẫn luôn muốn cho cô chọn nó, chỉ là 《 mỗi tình đầu 55 ngày 》, cái này nội dung càng thêm duy mỹ, hơn nữa phi thường khảo nghiệm kỹ thuật diễn.”

An Mộc thở dài:

“Chính là bối cảnh nước Anh, không tốt bằng 《 như nước năm xưa 》, cũng không biết có thể đánh tới giải thưởng hay không.”

Lời này nói ra, Ngôn Phi Thần dừng một chút:

“Kỳ thật, một chút cũng không đáng tiếc. Cô là hướng đến giải thưởng nữ chính tốt nhất, 《 mỗi tình đầu 55 thứ 》 càng thích hợp hơn, tuy rằng 《 như nước năm xưa 》 có bối cảnh điện ảnh rất tốt, nhưng là không nhất định có thể vọt tới nữ chính tốt nhất.”

Một câu nói của Ngôn Phi Thần làm An Mộc đột nhiên tỉnh ngộ.

Đúng vậy!

Cô muốn hướng đến chính là giải nữ chính xuất sắc nhất, cho nên chỉ cần chọn lựa khiêu chiến kỹ thuật diễn mới đúng, cô suy xét cái gì mà bối cảnh chuyện xưa!

Tại sao ban đầu cô lại u mê như vậy?

An Mộc tức khắc tràn đầy sức chiến đấu, tinh thần sáng láng lên:

“Chúng ta đây liền lựa chọn 《 mỗi tình đầu 55 ngày 》 đi!”

Đối diện bỗng nhiên không có thanh âm.

An Mộc nghi hoặc:

“Ngôn lão sư?”

Ngôn Phi Thần bỗng nhiên cười:

“Được.”

An Mộc cảm thấy có chút quái quái:

“Có phải là đã có chuyện gì xảy ra không?”

Ngôn Phi Thần cười nói:

“Có thể có chuyện gì? Vậy cô đem kịch bản nghiên cứu kĩ càng một chút, soạn xong hợp đồng này nọ linh tinh, liền có thể chuẩn bị đóng phim.”

An Mộc trong lòng có một loại cảm giác bất an, nhưng cụ thể là bất an vì cái gì, cũng không nói lên được, dứt khoát gạt đầu:

“Được.”

***

Ngôn Phi Thần treo điện thoại, tầm mắt ở trong văn phòng nhìn quét một vòng, trợ lý Mễ Kỳ đang nhìn trộm anh, thấy ánh mắt anh hướng đến đây, tức

khắc sợ tới mức cúi đầu.

Nhưng nửa ngày không nhận thấy Ngôn Phi Thần có chuyện, lại ngẩng đầu lên, lúc này mới phát hiện, Ngôn Phi Thần đang nhìn cô.

Mễ Kỳ cắn cắn môi, rốt cuộc nhìn không được, mở miệng, “Ngôn lão sư, 《mối tình đầu 55 ngày》 công ty không phải phải cho Chu Chu rồi sao? Tôi nghe nói bọn họ đã thương lượng tốt rồi, còn lập tức muốn ký hợp đồng nữa.”

Ngôn Phi Thần liếc cô một cái, làm Mễ Kỳ trong nháy mắt cúi đầu.

Ngữ điệu nhàn nhạt của Ngôn Phi Thần truyền đến:

“Cô là nghe ai nói? Hơn nữa người khác có thể đoạt đi vai của chúng ta thì chúng ta vì cái gì không thể đoạt vai của người khác? Hơn nữa chỉ cần chưa có ký hợp đồng, ai cũng đều có cơ hội.”

Nói xong, anh đứng lên, thuận tay cầm lấy đĩa phim “Chìm nổi” mà An Mộc đóng, còn có mấy đĩa do Chu Chu đóng, đi ra ngoài.

Mễ Kỳ theo sát ở phía sau anh:

“Ngôn lão sư, ngài đi chỗ nào a?”

Ngôn Phi Thần dừng một chút, mở miệng:

“Nên đi chỗ nào thì đi chỗ đó.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 428: Em có biết tại sao em có thể kí được bản hợp đồng nay không?

Editor: Tuna

Ngôn Phi Thần lái xe, mang theo Mễ Kỳ, đi tới một quán cà phê.

Trong quán cà phê, một người đàn ông tầm năm mươi tuổi ngồi ở một góc, tây trang gầy da, gương mặt nặng nề, nhìn qua có vẻ như là không thích nói chuyện.

Ngôn Phi Thần trực tiếp đi qua:

“Đạo diễn Thạch, ngài khỏe chứ?.”

Người này, chính là đạo diễn của 《mối tình đầu 55 ngày》, Thạch Tiểu Phong.

Thạch Tiểu Phong ngẩng đầu nhìn Ngôn Phi Thần:

“Nguyên lai là cậu.”

Ngôn Phi Thần gật đầu, ngồi đối diện ông ta:

“Lần này tôi đến, là về chuyện nữ chính của 《mối tình đầu 55 ngày》, công ty chúng tôi.....”

“Công ty của mấy người không phải đã đề cử Chu Chu cho tôi sao?”

Thạch Tiểu Phong nói chuyện không chút cầu thả.

Ngôn Phi Thần dừng một chút:

“Đó là bọn họ đề cử, mà tôi tới nơi này, là vì Đường Hạ.....”

“Đường Hạ?”

Thạch Tiểu Phong nhướng mày, cười lạnh một chút:

“Chính là cái kia Đường Hạ lựa chọn 《 như nước năm xưa 》 của Lưu vệ đông, khinh thường 《 mối tình đầu 55 thứ 》 của tôi?”

Ngôn Phi Thần nghẹn lời.

Nghe nói như thế, anh liền biết, Lưu Tử Kỳ khẳng định là đã nói gì đó cho Thạch Tiểu Phong.

Thạch Tiểu Phong hừ lạnh một tiếng:

“Tôi là nể mặt giao tình trước kia nên hôm nay mới tới gặp cậu, nhưng nếu là vì Đường Hạ, có chút quá không coi ai ra gì rồi”.

Thạch Tiểu Phong là cái đạo diễn kiêu ngạo, mà cho dù là bất kì ai, khi biết mình bị một tiểu minh tinh mới vào nghề chê, không giận mới là lạ.

Ngôn Phi Thần dừng một chút, đột nhiên mở miệng:

“Ông đã từng đáp ứng với tôi, tôi có thể đòi hỏi một việc, đúng chứ?”

Thạch Tiểu Phong ngược mắt nhìn hẩn một cái:

“Nhưng tôi cũng từng nói qua, chuyện công bất lượng tư.”

Ngôn Phi Thần cười, đem đĩa trong tay đưa qua:

“Tôi chỉ là hy vọng, ông có thể nhìn xem hai bộ phim này, một cái là Đường Hạ đóng, một cái là Chu Chu đóng, tôi tin tưởng sau khi ông xem xong chính ông cũng liền rõ ràng là mình nên chọn ai.”

Thạch Tiểu Phong sững sốt.

Ông nhìn đĩa phim trong tay Ngôn Phi Thần, khẽ nhướn mày:

“Khả năng diễn xuất của cô Đường Hạ này, liền tốt đến như vậy? Tôi không tin, một cô bé mười chín tuổi, ngâm mình ở vai mật tử lớn lên, đều không có trải qua nhân sinh khổ đoán, cô ta biết cái gì gọi là kỹ thuật diễn xuất sao?”

Ngôn Phi Thần tiếp tục đem đĩa phim đẩy về phía trước.

Thạch Tiểu Phong tiếp nhận tới, hai người liền rời khỏi quán cà phê, trước cửa, Thạch Tiểu Phong nhìn về phía Ngôn Phi Thần:

“Cậu liền như vậy tin tưởng Đường Hạ?”

Ngôn Phi Thần nhướn mày:

“Tôi không phải tin tưởng cô ta, tôi là tin tưởng ánh mắt của mình.”

*

Vài ngày sau, An Mộc được gọi đến để kí hợp đồng với Thạch Tiểu Phong.

《 mối tình đầu 55 ngày 》 dùng một tháng để lập kế hoạch, hai tháng để quay, hậu kỳ cắt dựng hai tháng. Thạch Tiểu Phong muốn bộ phim này hoàn thành trước thất tịch.

Sau khi xác định kí hợp đồng, An Mộc nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng không có lại lần nữa bị người tiết lộ! Nghĩ đến tương lai lại có thể làm việc mình thích, quả thực là hưng phấn đến không nhịn được.

Loại cảm giác này, vẫn luôn liên tục đến..... nhưng cô phát hiện, cái cách mà Mễ Kỳ nhìn cô có chút kì lạ.

Âu Dương Sát Sát đi theo phía sau An Mộc, mà Mễ Kỳ lại đi song song, hôm nay ký kết hợp đồng là chuyện nhỏ, Ngôn Phi Thần không cần tự mình đến, nhưng bộ dáng của Mễ Kỳ.....

An Mộc dừng lại bước chân, “Mễ Kỳ, có phải có chuyện gì khó nói không, chị cứ nói thẳng ra đi.”

Mễ Kỳ ho khan một tiếng:

“Đường Hạ, kỳ thật cũng không có gì, Ngôn lão sư không cho chị nhiều lời.....”

Đôi mắt An Mộc nhìn chằm chằm nhìn về phía Mễ Kỳ, “Mễ Kỳ, chị đã khai đầu, em không tin chị sẽ không nói.”

Mễ Kỳ hơi khốn đốn, lúc này mới mở miệng:

“Kỳ thật tôi chỉ là nhìn không được. Đường Hạ, em có biết em làm sao có thể kí được hợp đồng phim《mối tình đầu 55 ngày》không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 429: Em trả vai diễn này lại cho Chu Chu đi!

Editor: Quý Quý

An Mộc lắc lắc đầu.

Mễ Kỳ cắn chặt răng, “Em có biết lúc em chọn ‘Tựa thủy lưu niên’, công ty đã quyết định để Chu Chu đóng ‘Tình đầu thứ 55’ rồi, bọn họ đã ký hợp đồng rồi, sao đó em lại muốn đóng ‘Tình đầu thứ 55’, thầy Ngôn... đã hi sinh vì em rất nhiều, tóm lại, vì chuyện đoạt vai diễn mà thầy Ngôn và Đặng tổng lại trở mặt với nhau.”

An Mộc nghe vậy, kinh ngạc tròn hai mắt.

Lúc ấy cô nói chọn “Tình đầu thứ 55” đã cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng sau đó Ngôn Phi Thần lại ra vẻ như không có việc gì, cũng khiến cô tin rằng thật sự không có chuyện gì.

Nhưng lúc này Mễ Kỳ lại nói cho cô hay Ngôn Phi Thần một lần nữa vì cô mà trở mặt với Hoa Nghi?

An Mộc dừng bước, “Chuyện này rốt cuộc là thế nào! CHỊ nói thẳng cho em biết đi!”

Mễ Kỳ hít sâu một hơi, “Vốn dĩ cả em và Chu Chu cùng tham gia vào bộ phim đó đều không có vấn đề gì, nhưng chắc em không biết, đạo diễn Thạch Tiểu Phong không biết nghe tin ở đâu biết em ngay từ đầu không chọn phim của anh ta nên anh ra rất không vui, cho nên từ chối em, chỉ chọn Chu Chu. Nhưng sau đó lại...”

“Sau đó làm sao?”

Mễ Kỳ dừng lại một chút, “Thầy Ngôn và đạo diễn Thạch Tiểu Phong đã từng có giao tình, năm đó anh ta đã đồng ý đáp ứng một yêu cầu của thầy Ngôn.”

An Mộc kinh ngạc mở to hai mắt, “Ý chị là....Ngôn tiên bối đề xuất với đạo diễn Thạch cho em vào vai chính?”

Mễ Kỳ gật đầu, “Đúng.”

Mễ Kỳ thờ dài, trong mắt hiện lên tia tối tăm, “Cũng không biết ai đem chuyện này nói cho Đặng tổng, Đặng tổng tức giận nói thầy Ngôn không để ông ta vào trong mắt, trước mặt toàn thể nhân viên chỉ trích thầy Ngôn, hơn nữa, hơn nữa...”

An Mộc thúc giục, “Hơn nữa cái gì?”

“Em có biết vì sao thầy Ngôn không đến buổi ký hợp đồng không? Bởi vì thầy ấy mới chọn hai nghệ sĩ đến đây, Lý Văn Siêu phải thầy đến sân bay đón.”

An Mộc tròn mắt!

Loại việc ra sân bay đón người là việc của trợ lý, hoặc trợ lý của người đại diện!

Ngay cả Mễ Kỳ đi theo Ngôn Phi Thần thực tập một năm, hiện tại lại không làm việc này.

Lý Văn Siêu...sao anh ta dám!

Ngôn tiên bối từng là cấp trên của anh ta!

An Mộc tức giận ngực phập phồng thờ phỉ phò, chỉ cần nghĩ đến tình cảnh hiện tại của Ngôn Phi Thần, cảm thấy vô cùng đau lòng.

Thầy Ngôn...

Hốc mắt cô đỏ lên.

Mễ Kỳ nhìn An Mộc, cúi đầu, “Nói cho cùng, đều là do thầy Ngôn đoạt vai diễn của Chu Chu, nhưng Chu Chu lại là người tình mới của Đặng tổng...”

An Mộc nghe vậy liền sắc bén nhìn Mễ Kỳ, ánh mắt này lập tức làm Mễ Kỳ có chút xấu hổ.

Cô cười lạnh, “Chị có ý gì?”

Mễ Kỳ không dám nhìn vào mắt cô.

An Mộc ép hỏi, “Chị nói đi!”

Mễ Kỳ ngẩng đầu lên, “Chị muốn nói, thầy Ngôn đã bỏ ra nhiều vốn như vậy, em trả lại vai diễn cho Chu Chu, có lẽ Đặng tổng sẽ nghĩ thầy Ngôn chịu thua, hai người có thể hòa hảo lại, hơn nữa bởi vì em, thầy Ngôn và Đặng tổng đã xung đột bao nhiêu lần rồi?”

Lời vừa nói ra, Âu Dương Sát Sát đứng sau An Mộc cười rộ lên.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 430: Sói con đội lốt cừu

Editor: Quý Quý

An Mộc và Mễ Kỳ đồng thời quay đầu, Âu Dương Sát Sát bộ dáng tự tại, hai tay đút túi quần, nhàn nhả đứng sau An Mộc. Ra dáng đại tiểu thư, ánh mắt đều đặt lên đỉnh đầu, “Không có gì, chỉ là cảm thấy ‘Chồn cáo chúc tết gà,...’”

Về sau Âu Dương Sát Sát chưa nói hết.

An Mộc không để ý đến cô, chỉ chăm chú nhìn Mễ Kỳ.

Trong lòng có chút lạnh giá.

Cô biết thầy Ngôn trước rồi mới biết Mễ Kỳ.

Tuy thầy Ngôn đối với Mễ Kỳ cũng không đến tấc tận chức tận trách, nhưng cũng dạy dỗ cô rất nhiều, hơn nữa vốn là trợ giảng của thầy Nghiêm, chưa từng bị chèn ép bởi những người đại diện khác.

Không ngờ Mễ Kỳ lại...

Haha, An Mộc cười lạnh trong lòng.

Đầu tiên Mễ Kỳ nói đến vai diễn kia, nói thầy Ngôn là vì hứa hẹn năm xưa giúp cô lần này.

Nếu An Mộc là người cao ngạo, nhất định từ bỏ không ký hợp đồng nữa.

Sau đó cô ấy còn nói mình trả lại vai diễn cho Chu Chu, haha...

Thực sự coi mình là trẻ con không biết cái gì sao?

An Mộc mím môi, “Chị Mễ Kỳ, thực sự là như vậy sao?”

Âu Dương Sát Sát đứng sau An Mộc nhàn nhạt nhìn, không ngờ An Mộc này được Phong Kiều nâng niu, thực sự lại ngây thơ đáng yêu như vậy!

Mình cũng đã nhắc nhở cô, mà vẫn còn chưa nhận ra đó là cái bẫy sao?

Mình có nên nhấn thêm lần nữa không?

Chưa nói đến nhắc nhở, cô ấy mất hứng, Phong Kiều chắc chắn không vui.

Nhưng, thời gian này ở bên An Mộc, Âu Dương Sát Sát cảm thấy cô nhóc này rất dễ chơi, không nhắc nhở thì là có chút không đành lòng.

Ngay lúc Âu Dương Sát Sát đang suy nghĩ, Mễ Kỳ cười xấu hổ, “Đó chỉ là suy nghĩ của chị.”

“Ồ.” An Mộc mở miệng, ngay lúc Âu Dương Sát Sát định nói thêm, thì An Mộc đã nói, “Nhưng em lại không cho là như vậy.”

Cô nhìn Mễ Kỳ, “Thầy Ngôn vì em mà làm nhiều chuyện như vậy, nếu em không làm cho thật tốt, chẳng phải sẽ làm thầy mất mặt sao? Cho dù không vì

thể diện của thầy, em cũng muốn diễn thật tốt, đạt được thành tích cao thầy cũng sẽ được nở mày nở mặt.”

Mẽ Kỳ sừng sốt, “Nhưng thầy và Đặng tổng...”

“Bọn họ làm sao?” An Mộc chớp mắt ngây thơ.

Mẽ Kỳ:.....

Đột nhiên cảm thấy mình đang đàn gảy tai trâu.

Chuyện của Ngôn Phi Thân và Đặng tổng toàn bộ công ty đều biết, chẳng lẽ Đường Hạ lại không biết?

Nhìn về mặt hồn nhiên của đối phương, Mẽ Kỳ thực sự cảm thấy một quyền đánh vào bông, ngực đau ê ẩm.

Nghĩ đến việc Chu Chu đồng ý với mình rằng nếu có thể khuyên An Mộc không ký hợp đồng thì sẽ cho mình 10 vạn đồng, Mẽ Kỳ cảm thấy thật khổ sở!

An Mộc phớt lờ sắc mặt của Mẽ Kỳ, đến chỗ đạo diễn Thạch Tiểu Phong, ký hợp đồng xong liền rời đi.

Trên đường về nhà, Âu Dương Sát Sát chốc lại nhìn An Mộc liếc mắt một cái.

Đến lần thứ 3 cuối cùng An Mộc cũng lên tiếng, “Đại tiểu thư, cô nhìn cái gì?”

Âu Dương Sát Sát thờ dãi, “Tôi còn tưởng cô chỉ là một con cừu nhỏ, không ngờ lại là sói con đột lột cừu nhỏ.”

An Mộc:.....

Âu Dương Sát Sát lầm bầm, “Cũng đúng, loại người âm hiểm giả dối như Phong Kiều sao có thể để ý một người phụ nữ là một tờ giấy trắng chứ? Hôm nay cô đem Mẽ Kỳ ra đùa bỡn, sao không vạch trần cô ta?”

An Mộc chớp chớp mắt, “Sao phải vạch trần cô ta? Thầy Ngôn không phải người ngu ngốc, để cho cô ta ở bên cạnh nhất định thầy có ý định của mình.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 431: Tôi và anh ta có mối hận muôn đời!

Editor: Cà Chua.

Âu Dương Sát Sát lắc đầu, “Tác phong hành xử của cô và Phong Kiều thật là một chút cũng không có tương đồng.”

An Mộc tò mò, “Phong Kiều là tác phong gì?”

Âu Dương Sát Sát nhìn thoáng qua, ho khan một tiếng: “Nếu là anh ta, chắc chắn sẽ sạch sẽ lưu loát xuống tay, không để ý hậu quả. Hơn nữa, con người của anh ta không có nhân tính, tính tình lại cổ quái...”

An Mộc nghe không nổi nữa, “Phong Kiều Kỳ thật khá tốt, tại sao cô lại không thích anh ta vậy?”

Âu Dương Sát Sát nghe được những lời bênh vực này, đột nhiên kích động, đạp phanh gấp, xe kéo một tiếng thực chói tai do ma sát của bánh xe với mặt đường, cả người An Mộc cũng theo quán tính chúi về phía trước, may mắn là đã thắt dây an toàn, không thì hậu quả thực không dám tưởng tượng!

An Mộc vỗ vỗ ngực thở phào: “Cô về sau lái xe...”

“Được sao?! Từ khi sinh ra tôi chưa từng nghĩ những lời nói như vừa rồi lại được gán lên người anh ta! Cô có thể nói anh ta không tốt, cô có thể nói anh ta nham hiểm, cô có thể nói anh độc ác, sao cô có thể nói anh ta tốt được? dù cho những từ này khá gần nghĩ nhau, nhưng anh ta không thể đi với chữ tốt được!”

Âu Dương Sát Sát kích động lên tiếng, lớn giọng phản bác An Mộc, làm An Mộc một phen trợn mắt há mồm.

Chờ cho Âu Dương Sát Sát nói xong, An Mộc lúc này mới nuốt nước miếng, “Sát Sát, cô và anh ta... có thù oán à?”

Âu Dương Sát Sát nghe vậy hừ lạnh một tiếng: “Đương nhiên!”

An Mộc lại hoảng sợ, nghĩ thầm Phong Kiều tại sao lại không đáng tin như vậy, tìm một người có thù oán với anh ta để bảo vệ cho mình?

Đầu óc anh ta có vấn đề sao?

An Mộc ho khan một tiếng: “Thù gì thế?”

“Mối hận muôn đời!”

“Cái gì!” An Mộc cảm thấy thật may mắn khi đang không uống nước, nếu không sẽ phun hết vào mặt Âu Dương Sát Sát!

An Mộc đã sớm muốn biết Âu Dương Sát Sát đối với Phong Kiều có mối thù nghiêm răng nghiêm lợi gì, nhưng lại tỏ ra cực kì sợ hãi, là chuyện gì đã xảy ra?!

Vì thế An Mộc nhân cơ hội dò hỏi, “Sao lại như vậy?”

Âu Dương Sát Sát nghiêm rắng, hừ lạnh một tiếng, lại khởi động xe, nhìn về phía trước không nói gì nữa.

An Mộc biết nếu chịu khó nài nỉ, cô ấy sẽ nói, vì thế dò hỏi, “Sát Sát, tôi thấy hành động của cô không giống như xuất thân từ một người quản lí bảo vệ, trước đây cô làm gì?”

Âu Dương Sát Sát tức giận mở miệng: “Tôi nói tôi đã là một đại tiểu thư cô có tin không?”

“Tôi tin.”

An Mộc không chút do dự lên tiếng, Âu Dương Sát Sát này toàn thân cao quý, ngừ khí rất dũng mãnh, không phải đại tiểu thư mới là chuyện lạ!

Trong một gia đình bình thường thực sự không thể làm nên một loại khí phách như vậy.

Âu Dương Sát Sát hừ lạnh một tiếng, “Cô có biết Âu Dương võ quán ở Hồng Công không?”

Ách.....

An Mộc lắc đầu: “Không biết.”

Âu Dương Sát Sát:.....

Âu Dương Sát Sát lên tiếng: “Âu Dương võ quán, chính là do ông nội của ông nội của ông nội của ông nội tôi đứng lên làm chủ, ở Hồng Công, có danh khí rất lớn! Hơn nữa võ công của nhà Âu Dương tôi chỉ truyền đạt chính tông.”

“Oa, nghe có vẻ lợi hại quá.”

Âu Dương Sát Sát:.....Ở Hồng Công chỉ cần nhắc đến Âu Dương võ quán, là lập tức được chú ý, tại sao khi An Mộc nhắc tới cô lại chẳng có cảm giác kiêu ngạo gì nhỉ?!

Âu Dương Sát Sát có vẻ hơi bực mình.

An Mộc ho khan một tiếng, “Cho nên, Sát Sát, cô là người của Âu Dương võ quan sao?”

Âu Dương Sát Sát lúc này mới ngẩng đầu lên, “Tôi là đại tiểu thư của Âu Dương võ quán.”

An Mộc mở to mắt, làm bộ dạng ngơ ngơ: “Vậy thì cô thật là lợi hại!”

Âu Dương Sát Sát gật đầu, “Đương nhiên, nhà Âu Dương chúng tôi trên giang hồ chính là phái võ số một, võ thuật nhà chúng tôi ngay cả những người có võ công cao cường nhất đều phải kêu một tiếng: tốt!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 432: Thân phận thật sự của Âu Dương Sát Sát, sợ đến ngây người

Editor: Tuna

An Mộc vẽ mặt biểu tình không ngại học hỏi kẻ dưới:

“Ngôi sao sáng hoàng là ai?”

Âu Dương Sát Sát.....

Âu Dương Sát Sát vừa mới thản nhiên dâng lên kiêu ngạo, lại một lần té rớt:

“Tóm lại chính là nhân vật rất lợi hại rất lợi hại.”

An Mộc nga một tiếng, gật gật đầu, tuy rằng không quá minh bạch hiểu thế giới của Âu Dương Sát Sát, chính là cũng biết không thích hợp:

“Nếu nhà các ngươi lợi hại như vậy, ngươi như thế nào lại làm bảo tiêu cho Phong Kiều?”

Vừa nói đến cái này, Âu Dương Sát Sát liền khó thở:

“Là vì ba của tôi đánh cược, sau đó bại bởi Phong Kiều!”

“A?!” An Mộc chấn kinh rồi.

Âu Dương Sát Sát tức muốn học máu:

“5 năm trước, Phong Kiều vẫn là cái tên tiêu tử hai mươi ba tuổi đầu. ....”

“Sát sát, khi đó cô cũng không lớn.”

An Mộc nhắc nhở nói.

Âu Dương Sát Sát.....

Âu Dương Sát Sát trần thuật ngữ khí rất cuộc bình tĩnh, không có một chút phập phồng:

“Chính là Phong Kiều giả heo ăn thịt hổ, đi tới Âu Dương võ quán chúng tôi thách đấu, ba ba tôi xem anh ta như vậy gây yếu cho rằng rất kém cỏi, kết quả anh ta lại nói là khinh thường cùng ta ba ba đánh nhau. Ba tôi lại là người cuồng võ, thật vất vả nghe được có người nói ông đánh không lại, liền một hai phải cùng Phong Kiều đánh, Phong Kiều nói. ....”

Âu Dương Sát Sát một đôn, nghĩ đến năm đó Phong Kiều cái loại này tà nịnh cười xấu xa, khinh phiêu phiêu ngữ khí, học theo ngữ khí của anh mở miệng nói:

“Âu Dương lão gia tử là trên giang hồ thái sơn bắc đẩu, tôi chỉ là cái vô danh tiểu tốt, đánh với người, thua là bình thường, thắng ngược lại không bình thường, cho nên, tôi sao lại không dám đánh?”

Sau đó, hai ba câu kích thích Âu Dương lão gia tử nói ra tàn nhẫn lời nói:

“Nếu ta thua, cả nhà ta sẽ xách giày cho ngươi!”

Kết quả..... Âu Dương lão gia tử liền thật sự thua.

Âu Dương Sát Sát nhắc tới nơi này liền hận đến nghiến răng nghiến lợi:

“Rõ ràng lợi hại không ai bằng, lại cố tình trang nhu nhược cùng gió thổi qua liền đổ giống nhau, hừ! Nhà của chúng tôi phải xách giày cho anh ta, còn không phải là làm người hầu sao?”

“Chính là, ba ba tôi còn phải mở võ quán, anh trai tôi đã kết hôn sinh con, cho nên sau khi thua, ba ba liền nói để cho tôi tới làm bảo tiêu cho anh ta, đại biểu cho cả nhà.”

Kết quả là, Âu Dương Sát Sát này là Âu Dương gia đại tiểu thư, liền thành Phong Kiều bảo tiêu.

An Mộc nghe, chỉ cảm thấy..... Phong Kiều thật đúng là phúc hắc a phúc hắc a!

Nhưng là!

Sát Sát, cô xác định chuyện cô nói chính là chuyện ở thời hiện đại sao, không phải kịch bản, hoặc là cổ đại?

Hơn nữa, Âu Dương Sát Sát vừa rồi nói cái gì?

“Không phải cô nói, cô cùng Phong Kiều có thù đoạt chồng sao?”

Âu Dương Sát Sát nói tới đây, hốc mắt đỏ lên, nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng:

“Tôi vốn dĩ có một tên thanh mai trúc mã, chúng tôi từ tiểu liền cùng nhau đi học, cùng nhau tan học, khi chúng tôi hai mươi tuổi liền đính hôn, nhưng bởi vì tôi phải làm bảo tiêu cho anh ta, hôn lễ chỉ có thể hủy bỏ, hơn nữa cửa hôn sự này, tám phần cũng là không được!”

An Mộc nghe, cảm thấy có chút đau đầu, nếu thật là Âu Dương Sát Sát nói như vậy nói, Phong Kiều đích xác có điểm bá đạo.

Chính là, Phong Kiều lại không phải coi trọng Âu Dương Sát Sát, nhưng cũng đem cô nương người ta về rồi sao?

An Mộc không tin, Phong Kiều liền thiếu một cái bảo tiêu, cô đột nhiên nghĩ tới một cái khả năng:

“Bạn nam kia của cô, có thể hay không là nhân phẩm không tốt a?”

Vì không cho Âu Dương Sát Sát gả cho người không tốt, cho nên Phong Kiều mới không thả người?

Âu Dương Sát Sát trùng An Mộc một cái:

“Trần Quan Bân, có nghe qua không?”

“Đương nhiên nghe nói qua!”

An Mộc gật đầu.

Trần Quan Bân chính là đại phú hào lớn nhất Hồng Kông, soái khí nhiều tiền, nhưng lại là một tên chung tình, cũng không lạm tình.

An Mộc kinh ngạc:

“Vị hôn phu của cô không phải là Trần Quan Bân đi?!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 433: Hạ Thính Âm: Thật ra là mẹ có cần em hay không?

Editor: Tuna

Âu Dương Sát Sát trùng An Mộc một cái:

“Tiểu yêu nhiều chuyện.”

An Mộc:.....

“Kia chính là Trần Quan Bân a Trần Quan Bân a! Tôi nhiều chuyện cái gì chứ? Đây là người chỉ có thể nhìn thấy trên mạng sao!”

Âu Dương Sát Sát tò mò liếc mắt nhìn An Mộc một cái:

“Chẳng lẽ cô không biết, Phong Kiều cũng là người chỉ tồn tại trên mạng sao?”

An Mộc:.....

Được rồi, cô vẫn là người mang tư tưởng của dân thường a, lại quên mất, chính mình hiện tại cũng là người của Phong Kiều.

Ách.....

Kỳ thật, bởi vì trước nay không tiếp xúc qua thế giới của Phong Kiều, cho nên An Mộc vẫn luôn cũng không biết Phong Kiều rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại.

Nhưng là!

Có thể khiến vị hôn thê của Trần Quang Bân làm làm bảo tiêu cho mình, mũi An Mộc cũng sắp nở phồng rồi!

Cô ngửa đầu, ưỡn ngực, cảm thấy chính mình thật đúng là cao quý càng thêm cao quý!

Âu Dương Sát Sát bĩu môi:

“Cho nên, nếu như Phong Kiều ban đầu là có ý tốt cho đường hôn sự của tôi thì ngay từ đầu anh ta đã không chen vào chuyện của chúng tôi rồi! Trần Quan Bân người ta đến bây giờ, còn chưa có cưới vợ đâu.”

Nếu theo lời Âu Dương Sát Sát nói, Phong Kiều cũng có chút vô tình!

Nhưng cô lại suy nghĩ một chút đến cách Phong Kiều đối xử với những người bên cạnh mình. ....

An Mộc lại cảm thấy có chút không ổn.

Thật ra Phong Kiều đối xử với người bên cạnh anh rất tốt, tuy rằng nhìn qua có chút hung hăng, nhưng thật ra anh cũng rất bênh vực người của mình, cho nên, trong chuyện này hẳn là phải có nguyên nhân khác?

An Mộc không thêm nghĩ, thế giới của Phong Kiều quá phức tạp, cô nhìn cũng không hiểu!

Trở lại biệt thự, Âu Dương Sát Sát liền rời đi.

An Mộc tiến vào biệt thự, không không nghe thấy âm thanh của bạn nhỏ Hạ Thính Âm trên sofa thì có chút nghi hoặc:

“Dì, Hạ Thính Âm đâu rồi?”

Bảo mẫu nghe nói như thế, liền chỉ chỉ lên phòng của Hạ Thính Âm:

“Hôm nay cả ngày đều ở trên lầu, hình như là không cao hứng lắm.”

Không rất cao hứng?

An Mộc nghi hoặc, dò hỏi:

“Có biết là không vui do chuyện gì không?”

Bảo mẫu nhìn nhìn trên lầu, nhỏ giọng nói với An Mộc:

“Lúc sáng xem TV, xem cái tiết mục gì mà, gọi là cái gì mà 《 Mẹ đi đâu rồi 》, tiểu thư xem xong liền không vui, sau đó đi trên lầu, sau đó thì không xuống nữa.”

An Mộc bừng tỉnh, bạn nhỏ này chắc là nhớ mẹ rồi!

Cô lên lầu, đi vào phòng của Hạ Thính Âm, lặng lẽ mở cửa phòng, liền nhìn thấy Hạ Thính Âm đang nằm ở trên giường, cả người cuộn tròn như con sâu nhỏ.

Thân hình nhỏ nhắn, gầy yếu không ra hình, cô bé cứ như vậy nằm trên giường, đáng vẻ nhìn qua làm người ta cảm thấy thật đau lòng.

Không biết vì cái gì, An Mộc nhìn cô, đột nhiên liền nghĩ đến cảnh khi mình còn nhỏ, lúc bị nhốt lại trong phòng, trong lòng, liền cảm thấy trong lòng nhói đau.

An Mộc hồi phục tâm tình lại một lúc, lúc này mới tiến lên một bước, đi đến trước mặt Hạ Thính Âm, ngồi bên mép giường của cô:

“Bảo mẫu nói, hôm nay nhóc không chịu xuống lầu? Nằm trên này cả ngày làm gì a?”

Hạ Thính Âm không nói lời nào.

An Mộc liền nhìn nhìn bên cạnh, thấp giọng mở miệng:

“Có phải nhóc đang nhớ mẹ hay không?”

Hạ Thính Âm thân hình cứng đờ, nhưng vẫn như cũ, không nhúc nhích.

An Mộc thở dài:

“Thật ra, nhớ mẹ cũng không có gì phải mất mặt, chị lúc nhỏ cũng rất thường xuyên nhớ mẹ. Con nít mà, chúng ta. ....”

“Tôi mới không phải con nít!”

Hạ Thính Âm rút cuộc rầu rĩ mở miệng, tiếp theo từ trên giường ngồi dậy, hai mắt cô sưng như hai quả hạch đào, nhìn đáng vẻ này, chắc là hôm nay đã khóc rất thảm.

An Mộc vươn tay, một tay đem cô nhóc ôm chặt vào lòng ngực.

Bé gái mới sáu bảy tuổi, Hạ Thính Âm lại còn là đứa nhỏ gầy gò, bị An Mộc ôm chặt lấy, quật cường giữa một chút, nhưng tránh cũng không thoát, sau đó liền cảm nhận được cái ôm của An Mộc thực ra cực kì ôn nhu.

Cô nhóc mệnh mông nhìn An Mộc, trong lòng đột nhiên sinh ra một loại ý tưởng:

Nếu, nếu Đường Hạ là mẹ của mình thì tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 434: Chị, mẹ em là...

Editor: Quý Quý

Ý nghĩ này vừa xoẹt qua, Hạ Thính Âm rù mắt xuống.

“Thính Âm, em có thể nói cho chị biết, mẹ em là ai? Bọn chị có thể đưa em về nhà.”

Hạ Thính Âm liền cứng đờ người.

Cô bé cúi đầu, “Nhưng mẹ em không thích em.”

An Mộc nở nụ cười, “Ngốc, mẹ em sao có thể không thích em chứ? Trên đời này làm gì có mẹ nào lại không yêu thương con của mình chứ?”

Lời vừa nói ra, An Mộc liền nghĩ tới Hạ Tâm Băng, sao bản thân cô lại có thể thốt ra được những lời này chứ.

Hạ Thính Âm ngẩng đầu lên nhìn An Mộc, “Mẹ chị yêu chị lắm đúng không?”

An Mộc khựng lại, sau đó mỉm cười, “Yêu chứ, mẹ chị sao có thể không yêu chị? Chị còn nhớ hồi đó mẹ thường xuyên hoa đội đầu cho chị, bọn chị còn mặc váy công chúa đi học đàn piano.”

Hạ Thính Âm sững sốt, “THật vậy sao? Nhưng mẹ em không hề muốn ở bên em!”

An Mộc dường như không nghe ra ý tứ trong lời nói của cô bé, “Đúng vậy, bà là người mẹ tốt nhất trên đời, đáng tiếc rằng, người mẹ tốt như vậy chị vĩnh viễn không thể gặp lại nữa.”

Hạ Thính Âm nghi hoặc hỏi, “Sao lại không gặp lại nữa?”

Chị cần đi tìm là gặp được mà!

Thậm chí, trong khu này Hạ Tâm Băng cũng có một căn biệt thự!

An Mộc thờ dài, “Ba mẹ chị đã qua đời vì tai nạn xe cộ năm chị 10 tuổi.”

Hạ Thính Âm sững sốt, “Hả?”

An Mộc hé miệng, “Cho nên em thấy đấy, chị còn thảm hơn em, chị muốn tìm ba mẹ nhưng không biết đi đâu mà tìm, còn em không thể vì mẹ bận đi làm không rảnh chăm sóc em thì liền giờ tính công chúa ra biết không?”

Vươn tay xoa đầu cô bé, “Chị biết thân phận của em rất đặc biệt, cho nên chú Phong Kiều cũng không tra ra được. Nhưng em có nghĩ tới ba mẹ sẽ em sẽ lo lắng cho em nhiều thế nào không? Em ở đây đã được 1 tháng rồi, bọn họ sẽ thấp tha thấp thỏm đến mức nào chứ?”

“Bọn họ còn lâu mới vậy!” Hạ Thính Âm lập tức bật khóc, “Chị em nói, bọn họ không hề lo lắng cho em, bọn họ còn sống vui vẻ hàng ngày! Huhu bọn họ không quan tâm đến em không quan tâm đến em!”

An Mộc vô cùng kinh ngạc, “Sao có thể? Chị em gọi cho em? Là chị em nói như vậy?”

Hạ Thính Âm gật gật đầu.

An Mộc nhú mày, “Vậy em nói cho chị biết ba mẹ em rốt cuộc là ai, chị đi thăm giúp em được không?”

Hạ Thính Âm gật gật đầu, “Mẹ em là...”

Còn chưa nói xong liền im bặt.

Nếu cô nói cho An Mộc biết mẹ mình chính là Hạ Tâm Băng, có phải ngay cả chị ấy cũng không cần mình nữa không?

Không được!

Hạ Thính Âm nắm chặt lấy cánh tay An Mộc, “Mẹ em không quan tâm đến em, chị An Mộc, em không gọi chị là dì nữa, chị đừng đuổi em đi.”

Nghe Hạ Thính Âm cầu xin, An Mộc thực sự cảm thấy rất đau lòng.

Đứa nhỏ ngoan ngoãn như vậy, ba mẹ cô bé rốt cuộc vì cái gì mà không cần nó nữa?

*

Đế đô, nhà họ Phí.

Gương mặt ung dung cao quý luôn luôn lạnh lùng của Hạ Tâm Băng, giờ phút này đã xuất hiện vết nứt.

Bà ngồi trên sofa, ánh mắt thần thoi, ngẩng người nhìn về phía trước.

Bên cạnh là một cô bé tầm 15-16 tuổi đang dựa sát vào người bà, hai tay ôm chặt cánh tay của bà, vẻ mặt nôn nóng, nhưng vì giờ phút này không khí trong nhà vô cùng áp lực, cho nên không ai chú ý đến sự bất thường của cô.

Phạch...”

Hạ Tâm Băng đứng phắt dậy vội vàng đi ra ngoài. Mới đi đến cửa, liền nhìn thấy một người đàn ông cao lớn đi tới.

Hạ Tâm Băng run rẩy mở miệng, “Tìm được rồi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 435: Phí Đăng, đi tìm Phong tiên sinh để nhờ cậy đi!

Editor: Cà Chua.

Cặp mắt tuyệt đẹp kia tràn ngập lo lắng chờ mong.

Phí Đăng nhìn đôi mắt đỏ, nắm chặt tay, muốn nói gì đó nhưng cuối cùng chỉ biết thở dài, lắc đầu.

Hai chân Hạ Tâm Băng mềm nhũn, lập tức ngã xui trên mặt đất.

“Tâm Băng!” Phí Đăng vội tiến lên hai bước ôm chặt bà, lo lắng hét lên một tiếng, tiếp theo liền nhanh chóng đem bà đặt lên sofa.

Bên cạnh, một thiếu nữ tầm mười lăm mười sáu tuổi nhanh chóng đỡ lấy cánh tay Hạ Tâm Băng, “Mẹ, mẹ, mẹ làm sao thế? mẹ tỉnh lại đi!”

Hạ Tâm Băng hé mở mắt phục hồi tinh thần, bà lập tức đẩy người con gái ra, nắm lấy tay Phí Đăng, “Tại sao lại không tìm thấy, rốt cuộc là ở đâu?!”

Người con gái tầm mười bốn mười lăm tuổi lao đảo lùi về phía sau vài bước, lúc này mới đứng vững, kinh ngạc nhìn về phía mẹ mình trên sofa.

Cô nắm chặt tay, trong ánh mắt hiện lên một tia oán hận.

Chỉ cần Phí Nghe Âm kia còn ở nhà, cô vĩnh viễn cũng không thể nghĩ tới chuyện được ba mẹ chú ý tới, ba mẹ vẫn sẽ bỏ qua mình, không thêm để mắt đến mình.

Phí Đăng thở dài.

Trong hốc mắt Hạ Tâm Băng, những giọt nước mắt liền không kìm được, nhỏ xuống.

Bà nắm chặt tay Phí Đăng, “Con bé đang có bệnh, con bé đang có bệnh đấy!”

Sao lại có thể biến mất như vậy! Phí Đăng, đi tìm lại đi, tìm lại một lần nữa được không? Hay là, chúng ta truyền thông tin này ra ngoài đi.”

Lời vừa nói ra, thiếu nữ bên cạnh tức khắc mở miệng, “Không được!”

Giọng nói quá sắc bén, ngữ khí quá vội vàng, nhanh chóng khiến Hạ Tâm Băng và Phí Đăng lập tức hạ ánh mắt trên người cô.

Người con gái lúc này mới hiểu được, bản thân đang có biểu hiện bất thường, cô nhanh chóng mở miệng, “Ba, mẹ, nếu truyền thông tin kêu gọi bên ngoài, những người xấu tuyệt đối sẽ không bỏ qua em gái!”

Phí Đăng cũng chột ngưng mi.

Ở vị trí này đã lâu, kỳ thật bọn họ cũng có không ít kẻ địch, cũng rất sợ một khi đưa thông tin này ra ngoài, sẽ bị kẻ địch tìm được Hạ Nghe Âm trước, sau đó.....giết chết!

Vậy nên Hạ Nghe Âm đã biến mất một tháng, nhưng bọn họ chỉ có thể ngầm tìm người, không dám lộ ra ngoài.

Hạ Tâm Băng nghe vậy, thân thể lại mềm nhũn, ngã xuống sofa.

Bà lặng lẽ nhìn chăm chú lên trần nhà, không nói một lời nào.

Rất lâu sau, bà rút cuộc cũng mở miệng, “Phí Đăng, đến nhờ Phong Kiều hỗ trợ đi, anh ta có tiếng nói rộng rãi, nếu anh ta ra tay...”

Phí Đăng vô cùng chấn động, rất lâu sau mới cười khỏ, “Kỳ thật trong lòng bà, tôi rút cuộc cũng không bằng anh ta.”

Hạ Tâm Băng nghe vậy lại không nói gì thêm.

Mỗi ngày không thấy Nghe Âm, bà lại nghĩ đến việc tìm đến Phong Kiều, nhưng vì mặt mũi của Phí Đăng, bà vẫn không nói ra, nhưng hiện tại....

Nếu trì hoãn một thời gian nữa, Nghe Âm của bà lại thêm một chút nguy hiểm!

Càng nghĩ bà lại càng thấy hết cách!

Gần đây vì quá bận rộn nên Nghe Âm của bà mất tích đến nửa tháng sau bà mới nhận ra.

Lúc đầu, bà cho rằng Nghe Âm do giận dỗi nên mới đến nhà người quen, nhưng mấy ngày sau vẫn không tìm thấy, Hạ Tâm Băng mới thấy vô cùng nóng ruột.

Hạ Tâm Băng thở dài, rút cuộc cũng nhìn sang bên cạnh chờ đợi con gái lớn, “Con à, mẹ vẫn chưa nói cho con và em biết, thật của em con đã yếu lắm rồi, không còn chờ đợi được nữa, con hãy thử nghĩ kĩ lại xem, em con trước khi đi có nói gì không, nó có nói muốn đến đâu không?”

Phí Phẩm Trúc nghe nói như thế, nhanh chóng mở miệng, “Mẹ, mẹ nói gì cơ? Em gái bị làm sao cơ?”

Phí Đăng bên cạnh mở miệng, “Ba mẹ vẫn luôn giấu các con là mong Nghe Âm có thể vui vẻ sống qua ngày, em gái con thật sự, thật của nó đã vô cùng yếu rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 436: Không thấy Hạ Nghe Âm!!!

Editor: Cà Chua.

Phí Phẩm Trúc khiếp sợ mở to hai mắt nhìn, giọng nói bén nhọn không chút kiên nhẫn, “Tại sao lại như vậy? Nhưng, nhưng con đã nói như vậy nhiều lần nhưng Hạ Nghe Âm không nói sẽ đi đâu mà!”

Hi vọng của Hạ Tâm Băng lại mất đi vài phần.

Phí Phẩm Trúc ở phòng khách tiếp hai người trong chốc lát, lúc này mới lên lầu.

Lên đến lầu rồi, cô đóng cửa lại, đợi một lúc lâu thấy dưới lầu không có động tĩnh gì, lúc này mới lấy một cái di động ra, bấm một dòng số điện thoại.

Điện thoại vừa vang lên đã có người nghe máy.

“A lô?”

“Chị, là em!” Phi Phẩm Trúc thấp giọng lên tiếng, “Chị à, thật của Nghe Âm thực sự suy kiệt rồi, thì ra lần đó em đã không nghe làm!”

“Ày, tôi đã biết mà. Cô nói ra chỗ ở của cô ấy hiện tại chưa?”

Phi Phẩm Trúc lắc đầu, “Chưa, em mới là người không muốn cô ấy trở về, lại làm cho em phải hiến thân cho cô ấy! Điều là chị, tại sao lại chỉ muốn thân của em?”

“Đúng, cô tuyệt đối đừng nói, nếu có thời gian thuận tiện hãy tranh thủ dọn dò Hạ Nghe Âm, cũng đừng nói câu lơ miêng. Nếu không Hạ Nghe Âm trở lại thì chị có muốn thân của cô thôi. Điều là chị, cô ấy vẫn là chị cả chứ.”

Phi Phẩm Trúc trừng mắt, “Nhưng, nếu bọn họ không phát hiện ra bệnh của Hạ Nghe Âm thì làm sao? Em có cần điện thoại nhắc nhở một chút không?”

“Tuyệt đối đừng! Cô nghĩ Hạ Nghe Âm biết bệnh của chính mình còn không chạy ngay về nhà sao?”

“Nhưng. ....” Phi Phẩm Trúc hơi chần chừ, dù sao cô thân cũng là em.

“Được rồi cô đừng có gấp gáp, nếu em gái cô quá thật vì bệnh nặng mà tử vong, thì vẫn là chết ở nhà An Mộc, cô nói xem, mẹ cô sẽ thế nào?”

Phi Phẩm Trúc tương tượng một chút về hậu quả, ánh mắt lập tức sáng rực lên, sắc mặt đắc thắng vui sướng: “Mẹ chắc chắn sẽ hận cô ta tới chết.”

“Đúng vậy, về sau, mẹ cô chỉ của riêng cô mà thôi.”

Phi Phẩm Trúc bị mấy lời này làm cho mê hoặc, nhanh chóng gạt đầu.

*

Biệt thự nhà Phong gia.

An Mộc cho Hạ Nghe Âm ngủ xong đi ngang qua, liền vào thư phòng, Phong Kiều lúc này đang tăng ca bên trong.

Cô liền đi đến bên cạnh Phong Kiều, tuy rằng không ý thức được sẽ cắt ngang anh, vẫn dò hỏi: “Thật của Nghe Âm tìm hiểu đến đâu rồi?”

Phong Kiều ngược mắt liếc cô một cái, “Đã được hai ngày nay rồi.”

An Mộc gạt đầu thờ dãi, “Cô bé cũng đáng thương quá.”

Phong Kiều nghe thấy những lời này, buông đôi tay đang làm việc ra, duỗi tay với tới, ôm An Mộc vào lòng: “Không sao đâu, có tôi ở đây rồi.”

An Mộc cắn môi gạt đầu, “Nhưng. ....”

“Xem ra tôi làm còn chưa đủ, làm em còn thừa thời gian và sức lực để miên man suy nghĩ nhĩ. ....” Dứt lời, Phong Kiều liền cúi đầu, hôn cô, làm cho tâm trí An Mộc lập tức chạy bay.

Một nụ hôn đáp xuống, anh một phen đẩy những vấn đề trên bàn sang một bên, bế An Mộc lên bàn, sau lưng là mặt bàn lạnh băng, phía trước là thân hình nóng bỏng, mãnh liệt kẹp chặt, An Mộc chỉ cảm thấy cơ thể nắn cảm đến mức tận cùng, một cảm giác hưng phấn sinh ra từ phía bụng nhỏ.

Tiếp theo, bàn tay to của anh một phen kéo áo ngủ của cô ra, lộ ra cơ thể kiêu nộn trắng muốt, bàn tay lần từ trên xuống dưới, cuối cùng dừng ở một chỗ bí mật.

Người đàn ông lấy một ngón tay thọc vào, chỗ mẫn cảm của An Mộc, bị chà xát mạnh mẽ, thân hình tức rắc run lên, hai chân không còn giữ nguyên vị trí, “Ừm. ....!”

Cô dùng sức đẩy tay anh ra, khuôn mặt đỏ ửng: “Đừng, Phong Kiều, đừng dùng tay. ....”

Phong Kiều cười xấu xa, “Được.”

Lấy ngón tay ra, anh ta nhanh chóng cời quần áo trên người mình, dùng trực tiếp thân hình đè lên. ....

Cuối cùng đêm nay, An Mộc đúng là không có sức lực để miên man suy nghĩ, nặng nề ngủ đến ngày hôm sau.

Ngày hôm sau, An Mộc, đang đi học đột nhiên nhận được điện thoại từ bảo mẫu trong nhà, “Cô An, không thấy, không thấy Hạ Nghe Âm!”

An Mộc đứng phắt dậy, “Bà nói cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 437: Đùng hoảng, có anh ở đây, hãy tin anh

Editor: Quý Quý

Phản ứng của An Mộc quá kích động, làm toàn bộ sự chú ý trong lớp dồn hết về phía cô.

An Mộc hít sâu một hơi, nói với giáo viên, “Thật xin lỗi thưa thầy, nhà em có việc gấp.”

Nói xong, liền cầm điện thoại đi thẳng ra khỏi phòng học.

Đứng ở hàng hiên, cô hỏi: “Chuyện là thế nào?”

Bảo mẫu đã khóc đến mức không thể nói năng lưu loát, “Tôi đưa Hạ tiểu thư ra ngoài mua đồ ăn, nhưng vừa mới quay đầu cô ấy đã không thấy tăm hơi đâu rồi.”

An Mộc chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng!

Hạ Thính Âm còn có bệnh!

Nếu thực sự tìm không thấy, cơ thể của cô bé ở bên ngoài lâu như vậy sao có thể chịu nổi!

An Mộc bắt đầu chạy đi, lý trí còn lại trong cô khiến giọng nói của cô trấn định, “Đã tìm hết xung quanh chưa?”

Bảo mẫu nức nở, “Đã tìm rồi, tôi không nghĩ cô ấy có thể không đi xa được, đã tìm khắp chợ mấy lần nhưng không thấy, tôi đã đi hỏi rất nhiều người, họ đều nói cô bé chạy đuổi theo một người phụ nữ.”

Chạy đuổi theo một người phụ nữ?

An Mộc sợ ngây người, chẳng lẽ Hạ Thính Âm bị bắt cóc?

Cô hít sâu một hơi, tự nhủ với mình không được hoảng hốt, đừng loạn, nhưng mãi mà không bình tĩnh lại được, “Tôi lập tức đến đó.”

Cúp điện thoại, cô nhảy lên xe của Âu Dương Sát Sát, “Đến khu chợ gần biệt thự.”

Âu Dương Sát Sát nhìn bộ dáng này của cô, không nói hai lời lập tức lái xe.

An Mộc gọi cho Phong Kiều trước tiên.

Cuộc gọi nhanh chóng được nhận, giọng nói của Phong Kiều truyền đến, “Alo?”

Hốc mắt An Mộc liền đỏ lên, “Phong Kiều, Thính Âm...”

“Ừ, anh đã tra ra được thân phận của cô bé.” Phong Kiều cúi đầu nhìn xuống bàn làm việc, Vệ Uy vừa mới có được một tư liệu điều tra nóng hổi.

Thật không ngờ, thật không ngờ, Hạ Thính Âm, à không, phải là Phí Thính Âm, lại là con gái của Phí Đăng và Hạ Tâm Băng!

Thân phận của cô bé?

Nhưng giờ người ở đâu còn chưa biết thì thân phận để mà làm gì?

An Mộc dường như bật khóc, “Phong Kiều, Thính Âm biến mất rồi, con bé bị mất tích rồi...”

Phong Kiều sững người, lập tức mở miệng an ủi, “Nghe anh nói...”

Trong giọng nói của anh luôn có một cảm giác gì đó có thể khiến người ta trấn tĩnh lại, cô rất muốn nghe lời nhưng thực sự không thể bình tĩnh được.

“Đùng hoảng,” Phong Kiều gần từng tiếng, “Người sẽ tìm được, tin tưởng anh.”

An Mộc gạt đầu nức nở, “Con bé có bệnh, em chỉ sợ nó bị người xấu bắt đi.”

Trên TV, những đứa nhỏ bị bắt cóc hầu như không thể tìm được trong thời gian ngắn, mà nếu không nhanh chóng tìm thấy, tính mạng của Hạ Thính Âm sẽ nguy mất!

“Anh biết, cho nên nhất định sẽ tìm được trong hôm nay, em hãy bình tĩnh lại trước đã, không nên vội vàng, Âu Dương Sát Sát có ở bên em không?”

An Mộc ngơ ngác giống một đứa nhỏ, chưa bao giờ gặp phải chuyện lớn thế này, gật gật đầu, “Có.”

“Em đưa điện thoại cho cô ấy.”

An Mộc đưa điện thoại cho Âu Dương Sát Sát.

Âu Dương Sát Sát bĩu môi, cầm lấy điện thoại, “Alo?”

“Chăm sóc tốt cho cô ấy, nếu cô ấy xảy ra chuyện gì tôi sẽ hỏi tội cô!”

Âu Dương Sát Sát nghe ra được sát khí nồng nặc từ đầu bên kia truyền tới, tuy không hề tình nguyện nhưng cũng gật đầu, “Được.”

Trả điện thoại lại cho An Mộc, Âu Dương Sát Sát trong lòng khinh bỉ: Tôi đây là vệ sĩ chứ không phải bảo mẫu!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 438: Phí Đẳng đến!

Editor: Tuna

An Mộc hít sâu một hơi, gật đầu.

Treo điện thoại, An Mộc cũng cảm thấy mình có chút yếu ớt, cô cắn môi, từ nhỏ đến lớn bao nhiêu cực khổ cũng đã chịu qua rồi, nhưng bây giờ tại sao lại đi mềm lòng với Hạ Thính Âm?

Có lẽ..... Là bởi vì ở trên người cô nhóc, cô có thể thấy được loại khác vọng tình mẹ như mình lúc nhỏ đi?

Bởi vì mình từng trải qua cực khổ, cho nên, cô không muốn làm cho Hạ Thính Âm phải trải qua loại cực khổ giống cô.

Rất mau, cô đã đến nơi mà Hạ Thính Âm bị lạc, lúc cô đến, Phong Kiều đã tới rồi, thân hình cao lớn đứng ở chỗ đó, đây là chợ bán thức ăn, có chút không hợp lắm.

Mọi người chung quanh, thấy anh thì liền làm như là thấy tà vậy, một đám người liền đồ ăn đều không bán, nhìn chằm chằm anh.

Phong Kiều đang thấp giọng cùng bảo mẫu nói cái gì đó, bảo mẫu dùng tay che miệng sợ hãi.

Phong Kiều thấy là hỏi cũng không ra được chuyện gì có liên quan, quay đầu nhìn chung quanh, không lâu sau, Vệ Uy liền trở lại:

“Lão đại, bên ngoài chợ bán thức ăn, chúng tôi phát hiện có gắn camera.”

Vệ Uy phái người giao thiệp với nhân viên khách sạn, đem nội dung trên camera đi điều tra, tình hình phát hiện, Hạ Thính Âm là bị một người phụ nữ dụ dỗ đi!

Hạ Thính Âm không có giấy giả, chắc chắn là người phụ nữ kia đã nói điều gì đó khiến cô bé tin nhiệm, mà hai người cùng nhau đi đến góc không ai chú ý, người phụ nữ đột nhiên lấy ra một cái khăn tay bịt mũi Hạ Thính Âm, Hạ Thính Âm liền ngất xỉu, tiếp theo đó người phụ nữ trực tiếp đem Hạ Thính Âm bế lên, trong mắt người khác, thì chính là hình ảnh mẹ ôm con bình thường, sau đó lên xe đi.

Chiếc xe kia cũng chỉ là loại xe bình thường, màu trắng, không có bất luận cái gì đặc sắc, biển số xe sau khi kiểm tra, cũng là giả.

Nhìn đến cái nội dung ghi hình này, An Mộc liền biết, Hạ Thính Âm bị lừa bán!

Nhưng là có manh mối, Phong Kiều lại càng đẩy mạnh hành động.

An Mộc cũng không biết anh đang nói gì, chỉ là thấy anh gọi điện thoại, không bao lâu, liền thấy mấy chiếc xe đen xuất hiện.

Xe hơi dừng lại, một người đàn ông trầm ổn tầm năm mươi tuổi bước xuống, cùng nói chuyện với Phong Kiều vài câu, Phong Kiều đem chứng cứ giao cho đối phương.

Sau đó, Phong Kiều liền đi về hướng An Mộc:

“Chúng ta đi thôi.”

Từ đầu đến cuối, Phong Kiều đều không có để An Mộc cùng người đàn ông tiếp xúc qua.

An Mộc vẫn luôn ở bên trong xe với Âu Dương Sát Sát, nhìn đến tình hình như thế:

“Này sao lại thế này?”

Phong Kiều chỉ chỉ người đàn ông kia:

“Đó là ba của Hạ Thính Âm, hiện tại anh đem manh mối giao cho anh ta, tin chắc anh ta rất nhanh là có thể tìm được Hạ Thính Âm.”

Nói xong câu đó, khóe môi Phong Kiều câu lên, xả ra một tràng cười lạnh:

“Ồ Kinh đô, người này lá gan cũng thật lớn, cũng dám đưa tay đuổi đến trên đầu chúng ta.”

An Mộc nghe nói đó là ba của Hạ Thính Âm, vì thế cường điệu trừng hai mắt.

Người đàn ông kia lớn lên khí vũ hiên ngang, cao lớn uy mãnh, thành thực lại có mị lực, người ba như vậy, thấy thế nào cũng không giống như là không cần con của mình, cho nên..... Hạ Thính Âm đến tốt cùng là vì cái gì mà lại chạy trốn?

Cho đến tận lúc đẫy về nhà cùng Phong Kiều, An Mộc cũng trước sau đứng ngồi không yên, thẳng đến sáu giờ tối, Phong Kiều nhận được điện thoại, bên kia thông tri người khác đã tìm được rồi, An Mộc lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Ngắm lại Hạ Thính Âm ở nhà mình ở hơn một tháng thời gian, hiện tại rốt cuộc trở lại nhà của con bé rồi, An Mộc thật là nhẹ nhàng thở ra.

Chính là.....

“Cái con nhóc không lương tâm này.”

An Mộc hận đến nghiến răng:

“Tìm được rồi cũng không biết gọi cho tôi một cái, ít nhất cũng phải nói cho mình biết ba mẹ nhóc là ai chứ? Để cho người ta yên tâm chút chứ.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 439: Ông ấy là chồng của mẹ, không phải chồng của con!

Editor: Tuna

An Mộc oán giận, Phong Kiều ở bên cạnh, kinh ngạc bật cười.

Sau khi An Mộc oán giận vài câu, lại nhìn nhìn vào bên trong biệt thự, Hạ Thính Âm về nhà, bảo mẫu cũng tạm thời không cần nữa, chỉ cần người giúp việc là tốt rồi, vốn dĩ trong biệt thự có đến bốn người, bây giờ đột nhiên thiếu đi một nửa, An Mộc đột nhiên cảm thấy có chút quạnh quẽ.

Ngay lúc An Mộc đang cảm xúc phập phồng, Phong Kiều đột nhiên tiến đến thì thầm bên tai cô:

“Em muốn biết cha mẹ của Hạ Thính Âm là ai sao?”

An Mộc gật đầu:

“Đúng vậy, em rất muốn biết Hạ Thính Âm có ổn hay không.”

Phong Kiều nhìn cô, khóe môi câu lên:

“VẬY em cầu xin anh đi.”

Ánh mắt An Mộc sáng lên, tức khắc túm chặt cánh tay Phong Kiều:

“Phong Kiều, chú ý, anh nói cho em nghe đi, cha mẹ con bé là ai a ~”

Phong Kiều nhìn bộ dáng này của An Mộc, chỉ cảm thấy buồn cười, anh hẹp dài mắt nhũn lại, bàn tay to ôm lấy eo của cô:

“Tiếp tục cầu anh đi.”

An Mộc chớp chớp mắt, cảm thấy người đàn ông này thật sự là quá keo kiệt, có cái tên cũng không chịu nói cho cô, cô bĩu môi, dựa vào trên người của anh, bàn tay nhỏ nhắn đem cúc áo somi của anh cởi bỏ từng cúc một, lộ ra da thịt sắc mặt của người đàn ông, cô liền với vào, ở anh trước ngực anh vẽ một vòng:

“Anh không thể nói cho em sao ~”

Đôi mắt Phong Kiều trầm xuống, hầu kết gật gật.

“Nói cho em, sau đó thì thế nào?”

An Mộc cười hi hi mở miệng:

“Em đi điều tra cẩn thận một chút, nếu Hạ Thính Âm sống tốt thì không sao, còn nếu không tốt, hừ, em liền đem cô bé đón về!”

“Đón về?”

Phong Kiều mặt mày nghiêm túc lại, bàn tay to ở bên hông cô bắt đầu hoạt động:

“Đón về, để tiếp tục làm bóng đèn của chúng ta sao?”

Nói xong câu đó, anh trực tiếp đứng lên, đem An Mộc bế lên, sau đó liền hướng trên lầu mà đi, bên môi tươi cười, càng thêm tà tính:

“Nếu như vậy, anh đây càng không thể nói cho em biết cha mẹ con bé là ai rồi. ....”

An Mộc mở to hai mắt nhìn:

“Anh, anh nói như thế mà được à, anh. .... uhmm!”

Câu nói kế tiếp, chưa kịp xuất ra liền bị Phong Kiều nuốt xuống, đêm nay, Phong Kiều ước chừng muốn cô rất nhiều lần, thẳng cho đến khi An Mộc mệt đến ngất đi.

Phong Kiều ôm An Mộc đi rửa sạch một chút, lúc này mới đem cô đặt ở trên giường, nhìn cô ngủ say cái miệng nhỏ khê nhếch, hô hấp cân xứng, bên môi tươi cười liền càng thêm lộng lẫy một ít.

Anh lặng lẽ đứng dậy, không phát ra một tiếng động đi ra ngoài, tới phòng khách, cầm lấy di động ở trên sofa, lúc này mới phát hiện, thế nhưng có vài cuộc gọi nhỡ.

Vài cuộc là của Phong Hầu, vài cuộc của Phí Đăng, còn có mấy cuộc, là Đặng Hi Thần.

Phong Kiều trước tiên gọi lại cho Đặng Hi Thần.

“Mẹ, có chuyện gì sao?”

Đặng Hi Thần “Xì ~” một tiếng:

“Không có việc gì thì tôi đây liền không thể gọi cho cậu sao?”

Phong Kiều câu môi, đứng ở trên ban công, mắt hẹp dài, hướng đến nơi xa xăm.

Biệt thự của bọn họ, ở phía tây kinh đô, khung cảnh tuyệt đẹp, núi non vây quanh, trong bóng đêm, có thể nhìn thấy dáng hình xa xăm của núi non, so với nội thành ồn ào, ngoại thành vẫn là tương đối yên tĩnh.

Anh không nói lời nào, Đặng Hi Thần đợi vài giây liền nhịn không được:

“Ài, mẹ thấy ba con lén lút gọi bao nhiêu là cuộc điện thoại, con nói xem, ông ta lại đang làm gì a?”

Nụ cười trên môi Phong Kiều phai đi một ít:

“Ông ấy là chồng của mẹ, không phải là chồng của con.”

Đặng Hi Thần tức khắc “Phĩ” một tiếng:

“Lời như vậy mà con cũng nói ra được? Thật đúng là có vợ đã quên mẹ!”

Phong Kiều nhường mày:

“Mẹ, còn có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì liên không thể gọi điện thoại sao? Con cả ngày liên vội vội vàng vàng cái gì a? A, cũng chưa có thấy con chủ động gọi qua cho mẹ đâu!”

Phong Kiều trực tiếp mở miệng:

“Vội vàng xây dựng thế hệ sau.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 440: Bà ấy là vợ của ba, hay là vợ của con?

Editor: Tuna

“A?”

Đặng Hi Thần nghe nói như thế, lập tức kích động:

“Ai nha, có phải mẹ quấy rầy mấy đứa rồi không? Chắc chắc, con không có bị giật mình đúng không? Nếu ngay thời điểm máu chốt mà đàn ông bị dọa sợ, không chừng cái kia sẽ không dùng được nữa đâu, ha ha ha, thôi, mẹ tắt máy đây, tắt đây! Người nhanh chóng một chút, đừng làm cho Mộc Mộc người ta chờ lâu!”

Phong Kiều:..... Đây là mẹ ruột của anh sao?!

Phong Kiều một câu cũng không nói, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Anh không có vội vã gọi lại cho hai người kia, quả nhiên, đợi hai phút, điện thoại của Phong Hầu liền gọi đến:

“Khụ khụ, mẹ con đã nói cái gì rồi?”

Phong Kiều mở miệng:

“Bà ấy là vợ của ba, hay là vợ của con đây?”

Phong Hầu liền ghen lời:

“Cái thằng hỗn láo này, ta chỉ muốn hỏi là bà ấy đã nói cái gì!”

Phong Kiều không mở miệng.

Phong Hầu liền cảm thấy có chút chột dạ:

“Cái kia, ba cùng Hạ Tâm Băng có chút khúc mắc, con xem, vì tị hiềm, ba đều mặc kệ chuyện nhà của cô ta.”

“Cho nên, cha liền đem cái đồng hồ hỗn độn này giao lại cho con?”

Phong Hầu khốn đốn:

“Cái gì mà hỗn độn? Phí Đăng tuy rằng là đối thủ của chúng ta, nhưng cũng có thể coi là bằng hữu, ngẫu nhiên giúp đỡ một chút, lấy thiện làm vui mà!”

“Cái từ “thiện” này có liên quan đến cha sao?”

“.....”

Trong điện thoại truyền đến tiếng thở dốc của Phong Hầu, rõ ràng bị anh làm cho tức giận không nhẹ:

“Thật không biết miệng lưỡi của con là do ai di truyền a! Còn có, con ngàn vạn lần đừng nói cho mẹ con biết, Hạ Tâm Băng gọi cho ta, có biết chưa?!”

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng:

“Đây là thái độ cầu xin người khác sao?”

“Cái thằng hỗn láo này, ta là cha của con a!”

“..... Còn có việc sao?”

Phong Hầu dừng một chút, ho khan một tiếng:

“Cái kia, con nhóc nhà cô ta đã tìm được rồi sao?”

“Ba nói xem?”

Phong Hầu lại nghẹn lời:

“Con không thể nói chuyện hoang với ba sao! Ta nghe cô ta nói, cả nhà cô ta tìm nửa tháng còn không có tìm được, chỉ sợ tìm không được, con. ....”

“Tìm được rồi.”

Ba chữ của Phong Kiều, liền ngăn câu nói tiếp theo của Phong Hầu.

Phong Hầu cả người đều tròn tròn mắt:

“Tìm được rồi? Tiểu tử thúì, con khi nào thì lợi hại như vậy?”

Phong Kiều sẽ không nói cho ông ấy biết, tất cả đều là trùng hợp, chỉ là cười lạnh một chút:

“Hiện tại biết thủ đoạn của con rồi, cho nên, ba tốt nhất thành thành thật thật bồi mẹ con, đừng tưởng rằng làm chuyện gì con cũng không biết.”

Lời uy hiếp của con trai không khỏi làm Phong Kiều có chút rung mình.

Không phải sợ Phong Kiều, mà là sợ chính mình nào một ngày làm cái gì không nên làm, sau đó Đặng Hi Thần biết đến chuyện này sẽ không để ý tới mình!

Phong Hầu nói giận:

“Con nha nếu là muốn cho ta cùng con hảo hảo sinh hoạt, cũng đừng có con mẹ nó tìm việc phiền phức cho ta!”

Phong Kiều khinh bỉ nói:

“Con chỉ là nói thôi, cha kích động như vậy làm gì? Chẳng lẽ, cha có cái gì chuyện ngu xuẩn gạt mẹ con?”

Phong Hầu:..... Cái thằng yêu nghiệt rốt cuộc là từ đâu tới? Ông trời a, thỉnh ông cho tôi trở lại hai mươi tám năm trước, đem thằng nhóc chết tiệt này nhét trở lại bụng của mẹ nó, để ông có thể có một đứa con ngoan ngoãn có được không!

Phong Hầu không nói hai lời, ngắt điện thoại, ngồi ở thư phòng, nghĩ đến sự tình hôm nay, đối với thằng con của mình càng thêm khâm phục.

Phải biết rằng ở bên ngoài tùy tiện thế nào cũng được, nhưng chỗ này là kinh đô.

“Trong nước, liền tính bọn họ có năng lực một ngày liền tìm ra một người, cũng muốn che dấu thực lực, miễn cho quá nhiều nhóm quan lớn ở kinh đô.

Nhưng đứa con trai này, thế nhưng lặng yên không một tiếng động liền đem người tìm được rồi?

Anh tức khắc cảm thấy lòng còn sợ hãi, chạy nhanh gọi trợ lý của mình:

“Ta gần đây nhất, có hay không làm ra gì chuyện ngu xuẩn?”

Trợ lý:.....

Phong Kiều ngắt điện thoại của Phong Hầu, nghĩ nghĩ, lại đánh một cuộc gọi cho Phí Đằng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 441: Nghi ngờ, ai là người đứng sau màn ra tay độc ác này?

Editor: Cà Chua.

Phí Đăng nhanh chóng nghe máy, giọng nói không có cảm giác hào hứng của một người vừa tìm được con gái, ngược lại vô cùng bình tĩnh, như là hiển nhiên Phí Đăng đang đợi điện thoại.

Điện thoại vừa được bắt, Phong Kiều dò hỏi: “Con gái anh tỉnh chưa?”

Phí Đăng trả lời, “Tỉnh rồi, sự việc hôm nay cảm ơn anh, Phí gia chúng tôi nợ anh một ân tình.”

Phong Kiều không để ý tới ân tình này, ngược lại nói, “Cô bé có nói một tháng qua đã ở đâu không?”

Phí Đăng thờ dãi, “Dù sao cũng là một cô gái nhỏ, chỉ nói là cùng một người chú xa lạ ở cùng, cũng không biết mình đã ở đâu.”

Phong Kiều ồ lên một tiếng, không định nói cho đối phương rằng cô bé đã ở cùng mình suốt thời gian qua, chỉ là... Phí Nghe Âm tại sao không mang thân phận của An Mộc ra để nói?

Phong Kiều nhíu mày, không nói, cũng đỡ một chuyện phiền phức!

Quan hệ của anh và An Mộc, trước mắt cũng không nghĩ tới việc công khai.

Phí gia không hẳn là kẻ thù, nhưng đối với anh cũng không tính là bằng hữu, không cần thiết phải nói cho họ biết.

Phong Kiều gọi cuộc gọi này chỉ vì muốn xác nhận xem Phí Nghe Âm có nói ra chuyện giữa mình và An Mộc không, hiện tại đã rõ, không còn việc gì khác, liền cùng Phí Đăng nói chuyện phớt lờ vài câu sau đó gác điện thoại.

Sau đó liền ném di động sang bên cạnh, ngón tay đặt trên bàn phím ngập ngừng tựa hồ như đang chờ đợi cái gì đó.

Nửa giờ sau, di động lại vang lên, lần này là Vệ Uy.

“Thiếu gia, sự tình đã rõ rồi.” Vệ Uy trả lời thật ngắn gọn, “Bất cóc Phí Nghe Âm là một nhóm tội phạm chuyên môn lừa bán phụ nữ và trẻ em, nhưng lúc này sự việc còn có một chút vấn đề. Theo như lời bọn họ, bọn họ bắt cóc Phí Nghe Âm là nghe theo chỉ thị của một người.”

“Là ai?”

“Không biết, người kia chỉ đạo bọn họ thông qua điện thoại, không có ghi âm lại, cũng không có biện pháp nào phát hiện giọng nói, đối phương là nam hay nữ cũng không biết, đến nỗi thù lao...hắn chuyển trước cho đối phương mười vạn tiền mặt, số tiền rút ra cũng rất vụn vặt, hắn lấy ra từ nhiều ngân hàng. Người này làm việc vô cùng cẩn thận, không lưu lại bất kì chứng cứ gì.”

Phong Kiều tức khắc nheo mắt, “Hắn bắt cóc Phí Nghe Âm là nhằm vào ai?”

Vệ Uy lại lần nữa rũ mắt: “Không biết, hắn chỉ là một tội phạm bất cóc Phí Nghe Âm, những chỉ thị đằng sau đều không có.”

Vệ Uy dừng một chút, “Đám người kia không biết thân phận của Phí Nghe Âm, nhưng có thể dễ dàng nói ra địa chỉ của Phí Nghe Âm, chuyện này, chắc chắn là đáng lưu ý, nhưng theo tôi được biết, Phí Nghe Âm sau khi được anh và cô An nhận nuôi dưỡng, vẫn luôn không bước chân ra cửa. Hơn nữa Hạ Tâm Băng cùng Phí Đăng bên kia vì bảo hộ hai cô con gái của mình, hai người kia căn bản không công khai tin tức của hai cô bé này, đây cũng là do tôi điều tra kĩ về thân phận của Phí Nghe Âm mới phát hiện ra thông tin này. Thiếu gia, chuyện này thật sự rất kì quái!”

Nếu người mà đối phương nhằm vào chính là Phí Nghe Âm, tại sao lại chọn thời điểm cô ấy rời khỏi nhà lâu như vậy để bắt cóc? Hơn nữa đối phương có biết Phí Nghe Âm thực sự đang ở cùng Phong Kiều trong lúc đó không?

Phong Kiều gõ gõ mặt bàn, bỗng nhiên cười lạnh, “Nếu hiện tại không biết là ai, liền như vậy thử suy ra hậu quả xem, nếu Phí Nghe Âm bị bắt cóc thành công, bán được bao nhiêu, vậy kết quả là cái gì?”

Vệ Uy sững sờ: “Kết quả sao? Phí Đăng sớm muộn gì cũng điều tra ra Phí Nghe Âm đã ở cùng anh, cho nên...Bọn họ đang muốn châm ngòi vào quan hệ giữa anh và Ánh Sao? Nhưng chúng ta là công ti lớn đầu sỏ, châm ngòi cũng không hợp lí lắm!”

Ánh Sao cùng FAE bản thân trước giờ là quan hệ cạnh tranh chứ không thực sự hòa hợp, Đặng Hi Thần của FAE cùng lão nương của Ánh Sao, Hạ Tâm Băng không hợp. hai công ti này vẫn luôn duy trì quan hệ bằng mặt chứ không bằng lòng.

Cho nên lần trước, người của Ánh Sao dám tới FAE tìm người.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 442: Hạ Thính Âm tự mình nói ra

Editor: Tuna

Rõ ràng là sự tình đơn giản, nhưng cố tình, bọn họ vẫn nghĩ không rõ rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Phong Kiều xác định, anh cùng An Mộc ở tại cái này biệt thự phụ cận, trang bị cũng đủ nhân thủ cùng bảo mật thi thố, sẽ không ai biết.

Mười tám đời tổ tông của bảo mẫu cũng bị đào ra hết, không có khả năng bán đứng bọn họ, như vậy khả năng duy nhất chính là Hạ Thính Âm tự mình nói ra!

Nhưng Hạ Thính Âm sẽ nói cho ai biết nơi ở của cô bé?

Phong Kiều vươn tay, xoa xoa thái dương, không nói gì.

*

Sáng sớm hôm sau, An Mộc là bị một cuộc điện thoại đánh thức.

Hôm qua cô đã đại chiến cả đêm, cô mệt đến tinh thần lực vong, cho nên trong lúc mơ màng vươn cánh tay, trên đầu giường lung tung sờ sờ, lúc này mới cảm thấy di động, mới vừa nghe, ăo một tiếng.

Đối diện liền vang lên âm thanh chói tai, mang theo đặc điểm nói chuyện cấp tốc của Diệp Đồng Đồng:

“An Mộc – tớ đang ở kinh đô – kí túc xá của cậu ở đâu a – bọn tớ đang ở công trường – sẽ đến tìm cậu”

Một chuỗi lời nói một hơi nói xong, đều không mang theo thờ dốc cộng thêm dấu chấm câu!

Não An Mộc cũng sắp ngốc ra rồi:

“Đồng đồng?”

“Ừ, nghe thấy giọng của cậu - còn không có rời giường a - này đều 10 giờ - cậu không đi học sao?”

An Mộc cảm thấy di động nhìn thoáng qua, quả nhiên 10 giờ!

Nghĩ đến hôm nay buổi sáng còn có tiết, cô tách từ trên giường nhảy dựng lên, nhưng hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa ngã quỵ trên mặt đất.

“Đồng đồng a, tớ, tớ qua liền, các cậu ở cửa trường học chờ tớ a!”

An Mộc cảm thấy có chút không nói nên lời, vì cái gì mỗi một lần có người tới kinh đô tìm cô, đều là đi trường học?

Bất quá, chợt cô liền minh bạch.

Thân là học sinh, cô hẳn là phải trọ ở trường, bọn họ không đi trường học thì đi chỗ nào tìm cô?

Nhanh chóng rửa mặt xong, mặc xong quần áo, An Mộc liền chạy xuống lầu.

Âu Dương Sát Sát đã sớm tới, đang ở trên sofa phòng khách xem TV, nhìn thấy An Mộc hoảng loạn xuống dưới, chậm rì rì tắt TV, đi ra ngoài khỏi động xe.

Xe vừa mới khởi động xong, liền nhìn thấy An Mộc mang một cái cặp sách trong tay cầm vài miếng bánh mì, xông thẳng lại đây, nhảy lên xe.

Khóe miệng Âu Dương Sát Sát giật giật một chút, thân là truyền nhân võ quán Âu Dương, cô còn chưa từng biết mùi vị của ngũ nướng là như thế nào, phải biết rằng, từ lúc năm tuổi, cô mỗi buổi sáng đều phải tập đứng tấn!

Xe chạy đến cửa trường học, An Mộc liền nhìn thấy Diệp Đồng Đồng chờ ở cửa cùng với.....Mạnh Mạnh.

Diệp Đồng Đồng vóc người nhỏ xinh, còn chưa đến 1m6, nhưng lớn lên phần trang ngọc trác, gương mặt mang theo chút tư vị trẻ con, là loại người ngay ngô từ trong trứng, rất có tư vị, làm người ta liếc mắt một cái là có thể chú ý tới cô ấy.

Mạnh Mạnh thì chạy theo xu hướng ngọc nữ thanh thuần, ngày mùa đông mặc áo khoác màu trắng cùng quần bó, đúng là thời trang phang thời tiết.

An Mộc nhảy xuống xe, nhìn thấy Diệp Đồng Đồng cô rất vui sướng, nhưng lại bởi vì thấy Mạnh Mạnh mà giảm bớt, cô bước đến phía trước, liền thờ dài.

Cái cô ngọc Diệp Đồng Đồng này, đến bây giờ cũng chưa thấy rõ ràng con người Mạnh Mạnh sao?

An Mộc đi qua đi, cùng Diệp Đồng Đồng tới một cái ôm, khách khí xa cách gật gật đầu đối với Mạnh Mạnh, sau đó liền nhìn Diệp Đồng Đồng hỏi:

“Sao cậu lại tới đây?”

Diệp Đồng Đồng về mặt vui sướng:

“Là công ty gọi bọn tớ tới, gần đây công ty muốn lập một nhóm nữ, nên gọi tớ cùng Mạnh Mạnh tới cùng nhau phỏng vấn.”

“Là ‘Thời đại thiếu nữ’ sao?”

Ánh mắt An Mộc sáng lên.

Hoa Nghị gần đây có một hạng mục lớn, muốn thành lập một nhóm nữ, học theo hình thức của Hàn Quốc, muốn chi tiền để bồi dưỡng cho các cô ấy, chỉ là Hoa Hạ không giống một chút, không tạo thành một nhóm mười mấy người, mà chỉ có bốn người thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngọc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 443: Aizz, làm người nổi tiếng cũng thật là phiền phức!

Editor: Tuna

An Mộc biết đến ‘Thời đại thiếu nữ’ vẫn là do Mễ Kỳ lăm mồm nói ra.

Nhóm người ‘Thời đại thiếu nữ này’ không chỉ ra đĩa nhạc mà hơn nữa công ty còn tìm người có chuyên môn phụ trách giúp họ làm một bộ phim tựa đề là “Thời đại thiếu nữ”, chủ yếu nói về thanh xuân của những con người làm nghệ thuật.

Diệp Đồng Đồng cùng Mạnh Mạnh đều là một người thì khờ khạo, một người thì thanh thuần, đích thực rất phù hợp với tiêu chuẩn tuyển người của ‘Thời đại thiếu nữ’.

Cũng không biết là..... cả hai đều trúng tuyển? Hay chỉ trúng có một người?

An Mộc đau đầu nhìn Diệp Đồng Đồng đơn thuần, đau đầu vì kiếp sống giải trí của cô, cô ấy ngọc như vậy, có thể không bị chơi luật ngầm sao?

A, không đúng, phỏng chừng đến lúc đó chính cô ngọc đó còn không biết là mình đã hơi luật ngầm!

An Mộc hít sâu một hơi, bất quá, cũng là vì cô ấy ngọc như vậy, nên hai người mới có thể cùng nhau lớn lên, cùng làm bạn tốt?

Xem ra, cô về sau vẫn phải đảm đương cái chức bà di ròi, quản giáo cô con gái vàng của Diệp gia cho tốt!

An Mộc tính toán chờ quay đầu lại liền đi công ty hỏi thăm một chút:

“Thời đại thiếu nữ” có yêu cầu tuyển chọn đặc biệt không, tuy rằng cô khinh thường việc đi cửa sau, nhưng mà! Thời đại này rồi, nếu người ta dùng quan hệ, mà mình không đi xử lý, thì rốt cuộc vẫn là có hại a.

An Mộc không đi thăm Diệp Đồng Đồng, chỉ là nhìn về phía Mạnh Mạnh:

“Đã lâu không gặp.”

Mạnh Mạnh duỗi tay, điệu đà vuốt vuốt tóc, nói chuyện vẫn khó nghe như vậy:

“Đường Hạ, cô không được dạy dỗ sao?”

Nói xong, tầm mắt cô ta liền hướng về Âu Dương Sát Sát đang phía sau An Mộc:

“Vị này chính là?”

Hiển nhiên thực kinh ngạc.

An Mộc nhìn bộ dáng ra vẻ này, nhìn lại con buồn nôn của mình, giới thiệu nói:

“Đây là bằng hữu của tôi.”

Mạnh manh tức khắc nhiệt tình tiến đến bên người Âu Dương Sát Sát:

“Cô cũng là người của học viện điện ảnh Kinh đô? Nhìn cô có vẻ lớn tuổi hơn tôi? Đã ra mắt rồi sao? Lớn lên cũng thật xinh đẹp.”

Âu Dương Sát Sát lui về phía sau một bước, ngoại trừ trước mặt An Mộc cô phải sửa đi tính tình đại tiểu thư, còn ở người khác vẫn là bộ dáng lạnh lùng cao ngạo:

“Xin lỗi, ta là bảo tiêu của Đường tiểu thư.”

Nghe được hai chữ bảo tiêu, Mạnh Mạnh tức khắc buông lỏng cánh tay cô ra, thật giống như Âu Dương Sát Sát là người mắc bệnh truyền nhiễm vậy.

Biến sắc mặt cực nhanh, đến cả Diệp Đồng Đồng đều cũng nhận ra.

Mạnh Mạnh trẻ môi, nhìn về phía An Mộc:

“Đường Hạ, cô bây giờ cũng tự xem mình là Uyển Nhi tiểu thư rồi nha, còn có cả bảo tiêu.”

Lời nói, nghe thế nào cũng thấy chua chua.

An Mộc cười tủm tỉm nhìn cô ta:

“Đúng vậy, công ty còn làm trang bị cho tôi trợ lý, cổ vấn trang phục, cổ vấn hình tượng, còn có PR, chính là tôi không thích nhiều người như vậy đi theo sau, aizz, người nổi tiếng cũng thật là phiền ha!” Tức cho chết cô đi!

Quả nhiên, lời này càng nói, sắc mặt Mạnh Mạnh càng khó coi.

An Mộc nhìn, miễn bàn đến cô đang nghĩ gì đi, đương nhiên là sáng khoái muốn chết luôn.

Cô giả mù sa mưa, tôi liền khoe khoang cho cô xem!

Cô biết, Mạnh Mạnh kỳ thật vẫn luôn khinh thường cô.

Cô không phải học sinh của học viện điện ảnh, nhưng lại tiến vào giới giải trí sớm hơn bọn họ, hơn nữa khi cô tạm nghỉ một năm sau khi thi đậu học viện điện ảnh tốt nhất nước, Mạnh Mạnh vẫn luôn hâm mộ cùng ghen tị!

An Mộc thân thiết tay nắm tay với Diệp Đồng Đồng, đi dạo một vòng ở vườn trường, lại mời bọn họ ăn cơm, học sinh trong trường nhìn thấy An Mộc, đều thấp phần tôn kính, hơn nữa ngay cả đi bán cơm ở nhà ăn, đều phá lệ hậu ái An Mộc, cho cô đồ ăn nhiều hơn so với người khác, sắc mặt Mạnh Mạnh, đương nhiên là càng khó coi!

Tối rồi buổi tối, khi sắp chia tay, An Mộc lơ đãng dò hỏi:

“Các cậu hiện tại đang ở chỗ nào?”

Mạnh Mạnh trả lời:

“Công ty có an bày cho chúng tôi một chung cư hai phòng, tôi cùng Diệp Đồng Đồng tạm thời ở tại chỗ đó.”

Hai người các cô ở chung một chỗ? Chuyện này đương nhiên không phải chuyện tốt rồi, nghĩ đến trước kia, thời điểm Ngôn Phi Thần phỏng vấn, Mạnh Mạnh có thể tạt bát cả phê lên trên người Diệp Đồng Đồng, bây giờ sợ là vì tiền đồ, Mạnh Mạnh cô ta có thể bất chấp tất cả!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiêu: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 444: Ngắm mỹ nam dưới ánh đèn

Editor: Quỷ Quỷ

An Mộc đảo mắt, túm lấy Diệp Đồng Đồng “Tôi nay về chỗ trọ ngủ đi, chúng ta lâu không gặp, nhân dịp này chúng ta lại thấp đèn nói chuyện xuyên đêm.”

Đầu tiên, cứ tách ra trước đã.

Diệp Đồng Đồng không nghĩ nhiều, lập tức gật đầu.

Mạnh Mạnh sa sầm mặt xuống, ngoài cười nhưng trong lòng không cười nói, “Đường Hạ, cậu cũng không mời tôi sao? Một mình tôi ở trong nhà trọ đáng sợ lắm!”

An Mộc áy náy nhìn Mạnh Mạnh, “Chỗ tôi ở chỉ có một phòng thôi, chỉ có một cái giường, chúng ta 3 người không đủ đâu.”

Mạnh Mạnh vẫn không buông tha, “Tôi có thể ngủ trên sofa.”

An Mộc cụp mắt cúi đầu, “Thật ngại quá, nhà tôi không có sofa.”

Mạnh Mạnh khó thở, “Đến vệ sĩ cậu cũng có mà còn nói trong nhà cậu không có nổi một cái sofa?”

An Mộc bật cười, “Cậu thật buồn cười, đầu năm nay tôi cuối cùng cũng có chút danh tiếng, nhận được chút thù lao, thuê vệ sĩ rồi đương nhiên cũng không đủ tiền đi thuê phòng.”

Diệp Đồng Đồng nghe xong liền nóng nảy, “An Mộc, cậu thiếu tiền sao không gọi tớ mà đến tận Đê đô để chịu khổ chứ?”

An Mộc:.....

Mạnh Mạnh đen mặt lại, An Mộc cố tình không thỏa hiệp, cuối cùng Mạnh Mạnh cũng chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, nhò giọng mắng, “Có gì đặc biệt hơn người cơ chứ?”

Nói xong liền gọi xe rời đi.

Đến khi Mạnh Mạnh đi rồi, Diệp Đồng Đồng chưa hết nghi hoặc, “Có phải cô ấy rất không vui không?”

An Mộc:.....Bạn Diệp, chúng ta cũng không cần diễn sâu thêm nữa đâu!

An Mộc đưa Diệp Đồng Đồng về biệt thự, nhìn thấy căn phòng lớn của An Mộc, Diệp Đồng Đồng há hốc mồm.

“Này An Mộc, nhà cậu không phải chỉ có một phòng sao? Rõ ràng nhà cậu có sofa kìa!”

An Mộc:...

Âu Dương Sát Sát cũng không thể nhẫn nại nhìn thẳng.

An Mộc và Diệp Đồng Đồng dù sao cũng lâu ngày không gặp, hai người ngồi cạnh nhau nói chuyện phiếm, chớp mắt đã 11h đêm, nghe thấy tiếng mở cửa phòng, An Mộc mới dời sự chú ý đi chỗ khác.

Quay đầu liền nhìn thấy Phong Kiều một thân âu phục đi vào, dung nhan tuấn mỹ, nhìn thấy trong phòng có nhiều hơn một người thì hơi sững lại.

An Mộc đứng bật dậy, giới thiệu với Phong Kiều, “Đây là bạn em, Diệp Đồng Đồng!”

Diệp Đồng Đồng nhìn thấy Phong Kiều, ánh mắt mê mang, “Xin chào, tôi là bạn của An Mộc, cảm ơn anh đã chăm sóc cho cô ấy suốt thời gian vừa qua!”

An Mộc:.....

Ánh mắt Phong Kiều liếc An Mộc một cái, cô liền hoảng sợ rồi mới nhận ra, mình dẫn người tới qua đêm nhưng chưa hề xin phép anh!

Còn chưa nói biệt thự này vốn là của Phong Kiều, cho dù là vợ chồng, mời bạn đến nhà ngủ nhưng cũng phải chào hỏi trước a!

An Mộc cẩn thận liếc Phong Kiều một cái, sợ anh không vui, trước mặt bạn mình không lưu lại cho mình chút mặt mũi, nhưng không ngờ...Phong Kiều chỉ nhìn cô rồi gật gật đầu với Diệp Đồng Đồng, sau đó đi thẳng lên lầu.

Thái độ có chút lạnh nhạt, cơ mà...

Đối với con người bá đạo như anh, không mở miệng nói Diệp Đồng Đồng cut khỏi đầu đã rất rất tốt rồi!

An Mộc đưa Diệp Đồng Đồng đến phòng dành cho khách, nhìn cô đi ngủ rồi mới lặng lẽ quay về phòng mình.

Mở cửa, lập tức nhìn nhìn vào trong, thấy Phong Kiều đã tắm rửa xong, lúc này khăn tắm vẫn quấn ngang hông, dựa vào đầu giường cầm ipad xem tư liệu.

Đèn ngủ ánh sáng vàng chiếu lên gương mặt anh.

Người ta nói “Dưới đèn nhìn mỹ nhân”, nhưng người đàn ông này dưới ánh đèn cũng mê hoặc dị thường, cao lớn uy mãnh.

An Mộc chăm chú quan sát đối phương, cuối cùng cũng nhếch môi cười.

Phù...

An Mộc nhẹ nhàng thở ra, xem ra Phong Kiều không hề tức giận.

Cô ngoan ngoãn đi vào, đi tới trước mặt Phong Kiều cúi đầu, “Phong Kiều, thật xin lỗi...”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 445: Tôi hôn xược với mỗi em thôi

Editor: Cà Chua.

Phong Kiều ngẩng đầu, nhượng mày.

An Mộc cúi đầu, “Tôi không nên làm trái lời anh, làm cho Đồng Đồng Trụ đi vào, chuyện này tôi sai rồi.”

Khóe môi Phong Kiều cong lên một nụ cười thâm thúy, “Đây cũng là nhà em, cái gì mà nên hay không chứ?”

Đây cũng là nhà em...

Nhà.....

Lời nói này đột nhiên làm An Mộc cảm thấy ảm áp vô cùng.

Nhìn những đồ vật xung quanh.

Bất giác thấy trong đó, những đồ vật của cô đã chiếm toàn bộ không gian trong phòng.

Vì trước kia thường xuyên giả bộ xấu xí nên An Mộc rất thích những đồ vật đẹp.

Búp bê Tây Dương màu hồng, hoa kẹp tóc, trên bàn còn có một con khí gôm cực kì tinh xảo, còn có một bức ảnh.....hai người mặc quần áo cosplay, phóng to, treo một bức trên tường, một bức nhỏ hơn để ở trên tủ đầu giường.

Ở trên giá treo quần áo còn có bộ đồ tây của anh, trong buồng vệ sinh còn có đồ rửa mặt của anh, Phong Kiều không thích đồ trang trí nhưng trên bàn lúc nào cũng có một chiếc bút máy và một quyển sổ nhỏ, là thứ để anh ghi chép lại những việc cần nhớ hằng ngày.

Phòng ngủ chính này, từng chi tiết đều có mặt trong sinh hoạt hằng ngày của cô và anh, vậy nên, căn phòng này chính là nhà của bọn họ.

An Mộc nhếch miệng cười, “Phong Kiều, anh thật tốt.”

Phong Kiều nghiêng đầu, bộ dạng lại vô cùng ngây thơ chất phác, “Em khen tôi như vậy, muốn tôi tốt hơn thế này sao?”

Nói xong, anh đứng lên.

An Mộc tức khắc chạy nhanh vào phòng tắm, “Ha ha ha, hôm qua anh đã đem phần của ngày hôm qua dự chi rồi, không thể hôm nay cũng đối xử không tốt với tôi như thế được!”

Hôm qua nhiều lần như vậy, đến cuối cùng An Mộc liên tục cầu xin tha thứ, hơn nữa còn nghiêm túc nói Phong Kiều dừng lại!

Phong Kiều lại nói, vậy dừng luôn phần của ngày mai!

Cuối cùng An Mộc bị anh làm cho sức cùng lực kiệt, giờ phút này thấy ánh mắt anh ta có một tia giảo hoạt, An Mộc không chạy mới là đồ ngốc.

Khóa trái cửa phòng tắm lại, liền nghe được tiếng đập cửa, “Mở cửa.”

“Không mở!”

“Ngoan đi. ....anh sẽ tắm cho em nhé.”

An Mộc đỏ mặt, “Không cần!”

“Vậy chúng ta cùng nhau tắm nhé?”

Tắm yên ương?

Mặt An Mộc đã nóng đỏ như thiêu, “Tại sao da mặt anh lại dày như thế!”

Phong Kiều dừng việc gõ cửa lại, “Em không mở cửa sao?”

“Không mở!”

“Chắc chưa? Cho em một cơ hội cuối, không mở cửa, lát nữa đừng xin tha thứ!”

An Mộc yếu đuối mở miệng, “Nhưng hôm nay chỉ một lần thôi có được không?”

“....Được.”

An Mộc mở cửa.

Phong Kiều tựa lưng hổ lao vọt vào nhà tắm, xả nước bồn tắm, ánh mắt liền nhanh chóng dán vào người An Mộc.

Hơi nước mờ mịt căn phòng, An Mộc nắm chặt lấy quần áo mình, trái tim thỉnh thoảng nhảy trong lồng ngực.

Phong Kiều từng bước một tiến về phía trước, thân hình cao lớn chèn ép An Mộc, “Em vẫn không nhúc nhích, muốn tôi cời đồ giúp em sao?”

“Đương nhiên không phải!” An Mộc hoảng sợ, nhanh chóng cời đồ, nhảy vào bồn tắm.

Cô vừa đưa mình yên vị vào bồn tắm, liền cảm giác nước trong bồn đang dâng đến ngực, đột nhiên nhanh chóng dâng lên đến tận cổ, quay sang đã thấy Phong Kiều bước vào, ngồi phía sau cô, đôi tay nhẹ nhàng xoa xoa làn da trước ngực, cảm giác vô cùng quyến rũ!

An Mộc nhìn, nuốt nước miếng đánh ực, cô vừa khẽ động dậy, bên hông đã bị Phong Kiều túm lấy, tiếp theo anh cúi đầu, hung hăng cắn một cái vào cổ cô.

An Mộc cảm thấy toàn thân như bị điện giật, trong chốc lát không còn ý thức được nhiều nữa.

“Hôm nay chúng ta sẽ thử trong nước nhé.” Bên tai cô, lời nói của anh vừa rơi xuống, cả người An Mộc lập tức bị nâng lên, sau đó lại ngồi trong lòng anh yên vị, chỗ nào đó của anh cọ xát vào nơi mẫn cảm nhất trên cơ thể, sau đó bàn tay anh đưa xuống, xoa nắn vài cái, sau đó hung hăng tấn công xuống vùng dưới.

Trong phòng tắm, tiếng nước xôn xao vang lên, hỗn loạn trong tiếng rên rỉ và tiếng thở dốc.

Sau đó....

“Phong Kiều, anh nói chỉ làm một lần thôi mà!”

“A, mỗi lần tôi ra, tính đó là một lần.”

An Mộc:....”Hỗn xược!”

“Tôi chỉ hỗn xược với mỗi em thôi.”

An Mộc:....

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 446: Thiếu nữ thời gian Mạnh Mạnh trúng cử?!!

Chương 770. Thiếu nữ thời gian, Mạnh Mạnh trung cử...

Editor: Cà Chua.

Mấy ngày liên tiếp An Mộc không lúc nào có thời gian rảnh, luôn phải lo việc của Hoa Nghị.

Cô phát hiện “Thiếu nữ thời gian” mặt khác đã có ba nhân viên trùng cử, một người đi theo hình ảnh gọi cảm, một người theo phong cách mạnh mẽ cá tính, một người đi theo phong cách kiêu sa, còn lại cái này, khả năng trùng của Diệp Đồng Đồng tính ra là rất cao.

Hơn nữa Ngôn Phi Thần nói, trong một tổ hợp, không thể có hai hình ảnh giống nhau, có nên Mạnh Mạnh chắc chắn sẽ bị loại ra.

Đầu năm nay, ngọc nữ thanh thuần thực sự quá nhiều, Mạnh Mạnh ở trong số đó thật sự là không có chút nào nổi bật.

Quả nhiên, “Thiếu nữ thời gian” cuối cùng tuyển chọn kết quả còn không thông báo trước thời điểm, An Mộc nhận được tin liền đi từ chỗ Ngôn Phi Thần lão sư ra, Diệp Đồng Đồng trùng cử!

An Mộc hưng phấn không hết, lời Diệp Đồng Đồng muốn đi ăn mừng, thậm chí đã ở tiệm cơm Tây định rồi. liền chờ tới khi hội nghị buổi chiều diễn ra, thông báo Diệp Đồng Đồng trùng cử. Nhưng trong hội nghị, Đặng Uyên, Đặng Tổng lên tuyên bố kết quả lại là.....Mạnh Mạnh trùng cử, Diệp Đồng Đồng bị loại!

Diệp Đồng Đồng nhận được tin này, cả người đều ngây dại.

Mất mở to, bộ dạng mờ mịt thất thần.

An Mộc nhìn vẻ mặt đó của Diệp Đồng Đồng giận sôi máu, hơn nữa còn đang thắc mắc tại sao ở thời điểm nhạy cảm như vậy, bên trong công ti đã truyền ra ngoài một tin tức như thế.

Tất cả mọi người đều nói.....Mạnh Mạnh được giao một vai Phú Nhị Đại Nam quý phái, cô ấy quý phái ra mặt, nên Đặng Uyên mới cho cô ta cơ hội.

An Mộc nghe được điều đó có phản hồi ngạc nhiên, thời điểm vừa đến thủ đô mấy ngày Mạnh Mạnh đã nhanh chóng có bạn trai!

Đúng là không thể trông mặt mà bắt hình dong.

Hội nghị kết thúc, Mạnh Mạnh liền mang bộ dạng đắc ý tươi cười đi tới, “Đường Hạ, Đồng Đồng, buổi tối tôi mời mọi người tới chung vui, mọi người cũng tới chúc mừng tôi một chút được không?”

Diệp Đồng Đồng còn đang muốn từ chối, Mạnh Mạnh đã cười hi hi mở miệng: “Sao thế, Đồng, Đồng, cô không vì tôi mà cảm thấy muốn đến sao?”

Diệp Đồng Đồng ngậm miệng lại.

An Mộc nhìn rõ ràng là Mạnh Mạnh đang mang bộ dạng tiểu nhân đắc chí, rõ ràng biết Diệp Đồng Đồng đang không thoải mái mà còn ép cô ấy như vậy, tức khắc bức mình, cười nhạt: “Nếu cô mời khách ăn mừng, tôi đây cần phải ngồi vào vị trí nổi bật nhất để chúc mừng cô rồi.”

Mạnh Mạnh nhanh nhẩu: “Không thành vấn đề, vị trí để tùy cô chọn!”

An Mộc cong môi, “Vậy đến khách sạn Hoàng Gia đi.”

Mạnh Mạnh nghe thấy bốn chữ đó khuôn mặt tươi cười tức khắc cứng lại.

“Sao thế, cô không thích à?”

Mạnh Mạnh cắn răng, “Đương nhiên là không rồi, đi thôi!”

Ba người tới khách sạn Hoàng Gia, An Mộc chuyên môn chọn đồ ăn đắt nhất, một bàn đồ ăn ước chừng mấy vạn tiền, làm Mạnh Mạnh vô cùng xót ruột.

Nhưng đang ăn cơm, Mạnh Mạnh đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại, tức khắc mặt mày hớn hờ, trên mặt còn lộ ra vẻ mặt tươi cười vô cùng ôn nhu: “Anh có thể tới đón em sao?”

“Thật sao? Ở khách sạn Hoàng Gia.”

Gác điện thoại, Mạnh Mạnh liền có một bộ dạng khoe khoang, “Bạn trai tôi chắc nữa sẽ đến đón tôi, bằng không lát nữa anh ta sẽ đưa hai người về nhé!”

Đôi mắt An Mộc nhíu lại, đây là nơi bọn họ công khai tình cảm sao!

Đây là loại muốn khoe khoang trước mặt người yếu thế, cũng chỉ là nhà giàu bụng phệ mới nổi thôi mà, ba người vừa đi đến cửa, liền nhìn thấy một chiếc Bentley tiến lại, tiếp theo một thân hình cao gầy, một người đàn ông sáng sủa đi tới.

An Mộc tức khắc thấy trong lòng không được thoải mái.

Mạnh Mạnh nếu như vớ phải một người không ra gì còn là cho Diệp Đồng Đồng cảm thấy có chút công bằng, nhưng gặp được người này cô ta cũng gọi là có chút may mắn. nhìn chàng trai kia xem, rõ ràng là một soái ca mà!

Đang trong lúc không thoải mái, tên soái ca kia đi vào, Mạnh Mạnh nhanh chóng tiến lên hai bước, khoác tay chàng trai, dương dương cao ngạo, chàng trai kia sau đó đến gần, nhủ thầm: “Chào hai người, tôi tên là Thượng Quan Vũ.”

An Mộc:...

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 447: Vạn bất đắc dĩ, Thượng Quan Vũ đau thương thôi thúc!

Editor: Tuna

Mạnh Mạnh thập phần đắc ý.

Kỳ thật theo lý thuyết, cô cũng chỉ là một tiểu minh tinh chưa ra mắt, muốn bằng thượng một người cao phú soái đã rất khó, chính là, cô chính là vận khí tốt không phải sao?

Chẳng qua là trà trộn vào một cái hội nghị cao cấp, liền đụng vào Thượng Quan Vũ.

Mà Thượng Quan Vũ, chỉ cùng mình nói hai lời, liền đối nhất kiến chung tình với cô, thậm chí còn chủ động an bày nơi chốn cho cô.

Mạnh Mạnh đời này, còn chưa từng ở qua biệt thự a!

Đặc biệt là, hôm nay biết được cô cùng bằng hữu tới chúc mừng mình tiến vào “Thiếu nữ thời gian”, thế nhưng muốn lái xe tới đón cô!

Mạnh Mạnh đột nhiên có cảm giác giống như là một bước lên mây vậy.

Đầu cô khẽ nhếch, nhìn Diệp Đồng Đồng cùng An Mộc, rất có một loại dương mi thổ khí cảm giác.

Đặc biệt là An Mộc!

Tuổi còn trẻ liền ra mắt, lại còn được xuất hiện trong ‘Chìm nổi’ của Lý Đông Thịnh, một lần là nổi tiếng, ở thành phố C, đều có thể nghe được tiến thảo luận của mọi người với cô.

Nhưng cho dù nổi thì thế nào?

Cho dù có là minh tinh đứng đầu, còn không bằng chính mình bằng thượng một cái phú nhị đại đâu!

Theo cô quan sát, sản nghiệp trong nhà Thượng Quan Vũ, chính là nhiều không kể xiết, hơn nữa anh lại là con trai độc nhất, còn chưa cưới vợ, xem mức độ anh đối chính mình vừa ý, chẳng lẽ mình thật sự phải gả nhập hào môn?!

Mạnh Mạnh kéo Thượng Quan Vũ cánh tay tay, càng thêm dùng sức.

Đặc biệt là khi nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của An Mộc, lại như cũ trông mắt co rút lại, rõ ràng bộ dáng thực khiếp sợ, Mạnh Mạnh càng là hưng phấn.

Cô đã thanh đà khí mở miệng:

“Thân ái, em giới thiệu cho anh một chút, đây đều là bằng hữu của em”

“Cái này là Diệp Đồng Đồng.”

“Vị này chính là Đường Hạ.”

Thượng Quan Vũ đối An Mộc vron tay:

“Nhận thức Đường tiểu thư, cũng thật cao hứng.”

An Mộc nheo nheo mắt, cười lạnh một chút, cố ý giống như không thấy cánh tay kia, vẫn ôm cánh tay Diệp Đồng Đồng, chầm chọc mĩa mai mở miệng:

“Đồng đồng, chúng ta về nhà đi.”

Mạnh Mạnh sắc mặt trầm xuống, đang muốn tức giận, lại phát hiện Thượng Quan Vũ thể nhưng cười tủm tỉm đem tay anh tự thu lại, còn sờ sờ đầu tóc, che dấu vẻ xấu hổ vừa rồi.

Mạnh Mạnh rõ ràng nhận thấy được, Thượng Quan Vũ đối An Mộc bất đồng, lập tức cảm ở hai người trung gian:

“Thân ái a ~ anh là tới đón em về nhà sao? Chúng ta đi thôi.”

Thượng Quan Vũ chân chó đối An Mộc cười:

“An, Đường tiểu thư, có muốn tôi đưa cô..... Nhóm các cô trở về sao?”

An Mộc ngoài cười nhưng trong không cười mở miệng:

“Nga, không cần, chúng tôi có xe.”

Lời này vừa nói ra, Âu Dương Sát Sát lái xe đến, Âu Dương Sát Sát hạ cửa sổ xe, cũng không thèm nhìn tới Thượng Quan Vũ, trực tiếp đối An Mộc mở miệng:

“Lên xe.”

An Mộc cùng Diệp Đồng Đồng lên xe rồi đi.

Thượng Quan Vũ thấy Âu Dương Sát Sát, khiếp sợ tốt đỉnh, anh thậm chí hoài nghi chính mình nhìn lầm rồi, dò hỏi Mạnh Mạnh

“Người tài xế vừa rồi, em nhận thức sao?”

Mạnh Mạnh hoảng sợ, Âu Dương Sát Sát đích thực lớn lên rất xinh đẹp, Thượng Quan Vũ sẽ không coi trọng cô ta đi?

Mạnh Mạnh ha hả cười:

“Cô ấy là bảo tiêu của Đường Hạ.”

“Bảo tiêu?” Thượng Quan Vũ tức khắc hít hà một hơi.

Ông trời của tôi a!

Âu Dương Sát Sát từ khi đi theo lão đại, người này trong nhóm bọn họ, luôn tỏ ra vẻ tiểu thư cao ngạo a!

Bọn họ là nam nhân, đương nhiên là sẽ không đấu khẩu với nữ nhân rồi, vẫn luôn không cùng cô chấp nhặt, ách, thôi được, kỳ thật là bọn họ đánh không lại cô ta, chính là như vậy!

Khi nào Âu Dương đại tiểu thư, lại đi làm bảo tiêu cho người ta??

Thượng Quan Vũ tức khắc cảm thấy, mình đã xem nhẹ địa vị của chị dâu trong lòng lão đại rồi!

Thượng Quan Vũ đem Mạnh Mạnh đuổi về biệt thự, sau đó liền tính toán lái xe đi tìm An Mộc nhìn xem tình huống.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 448: Vạn bất đắc dĩ, Thượng Quan Vũ đau thương thôi thúc (2)

Editor: Tuna

Sau khi cô rời đi, Mạnh Mạnh kéo tay Thượng Quan Vũ:

“Anh yêu ~ có phải anh coi trọng Đường Hạ không?”

Thượng Quan Vũ tức khắc kinh hãi:

“Sao có thể!”

Đó là chị dâu của anh a!

Mạnh Mạnh nghi hoặc:

“Đường Hạ xinh đẹp như vậy, nếu anh coi trọng cô ấy thì cũng không có gì lạ a ~”

Thượng Quan Vũ chỉ cần nghĩ đến bộ dáng cười như không cười của lão đại, toàn thân liền toát ra một thân mồ hôi lạnh:

“Em nói bừa cái gì vậy? NGười xinh đẹp thiếu gì, sao anh có thể thích cô ấy!”

Mạnh Mạnh xem bộ dáng anh kích động, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, thả lỏng.

Thượng Quan Vũ lái xe, đi tới biệt thự tư nhân của Phong Kiều.

Anh không dám đi vào biệt thự, sợ bị lão đại nhìn thấy hành hung, đành phải ở bên ngoài đi bộ.

Đi bộ một vòng, liền nhìn thấy Âu Dương Sát Sát lái xe về tới, tức khắc chạy đến đứng ở giữa lộ!

Kết!

Xe Âu Dương Sát Sát, khó khăn lắm mới ngừng ở trước mặt Thượng Quan Vũ, hung hăng đạp phải hai chân anh, làm Thượng Quan Vũ lui về phía sau hai bước, ôm đầu gối gào lên.

Âu Dương Sát Sát quay cửa kính xe xuống.

Thượng Quan Vũ tức khắc kinh hô:

“Con mẹ nó, Âu Dương Sát Sát, cô cố ý đúng không?”

Âu Dương Sát Sát tung vai:

“Ta chính là cố ý đó.”

Thượng Quan Vũ:.....

Âu Dương Sát Sát mở miệng:

“Vào buổi tối, một người đàn ông không rõ lai lịch đứng chặn đầu xe của tôi, tôi chỉ là một cô gái nhu nhược, lỡ như bị anh hại làm sao bây giờ? Cho nên vừa rồi không đem anh đâm chết là đã không tồi rồi!”

Thượng Quan Vũ:..... Ai dám hại cô!

Âu Dương Sát Sát dựa vào ở cửa sổ xe:

“Anh tìm tôi làm gì?”

Thượng Quan Vũ tiến đến bên người Âu Dương Sát Sát:

“Hắc, cô sao lại làm bảo tiêu cho chị dâu nhỏ đây?”

Âu Dương Sát Sát liếc anh một cái:

“Tôi thấy, anh vẫn là rất quan tâm tiểu tình nhân kia của anh đi.”

Thượng Quan Vũ nghe nói như thế, tức khắc hắc hắc cười:

“Cô không biết rồi, tôi a, đã đắc tội lão đại cùng chị dâu, cho nên bây giờ đem tình nhân nhỏ bé của mình đến xin lỗi?”

Âu Dương Sát Sát nhướn mày:

“Xin lỗi?”

Thượng Quan Vũ tức khắc gặt đầu:

“Đúng vậy, tôi đã hỏi qua, cái cô Mạnh Mạnh kia nguyên thì ra là người cùng thành phố với chị dâu, còn là bạn của cô ấy, tôi cũng chiều cô ta một chút, không phải chị dâu sẽ rất vui sao? Vui về rồi, không chừng liền không so đo sai lầm trước kia nữa ~”

Đôi mắt quyền rũ Âu Dương Sát Sát, trên dưới quét Thượng Quan Vũ một vòng, chợt câu môi cười nói:

“Thì ra là như thế này.”

Thượng Quan Vũ thò qua tới:

“Cho nên, tối nay có phải chị dâu đã rất vui không?”

Âu Dương Sát Sát nghĩ thầm, không bị anh chọc tức đến hộc máu đã là không tệ rồi!

Chính là nhìn nhìn Thượng Quan Vũ, nghĩ đến những tiểu minh tinh bị anh đùa giỡn, cô liền đóng kính xe lại:

“Vua nịnh nọt, không có việc gì nữa, tôi đi trước.”

Thượng Quan Vũ đi phía trước một bước, bắt lấy xe:

“Chị dâu rốt cuộc là có vui hay không a? Cô xem, cô ấy có thể tha cho tôi không?”

Âu Dương Sát Sát:..... Không ghét anh thêm là đã không tệ rồi!

Cô trực tiếp đề máy, khai đủ mã lực, xe rít một tiếng, thối mạnh Thượng Quan liền xông ra ngoài.

Thượng Quan Vũ bị xe đá văng ra, tiếp theo đứng lên vỗ vỗ quần áo, hướng về phía đuôi xe Âu Dương Sát Sát mắng:

“Mẹ nó! Quả nhiên khó lòng nhất là phụ nữ cùng tiểu nhân!”

Mà bên kia, An Mộc cùng Diệp Đồng Đồng về tới biệt thự, An Mộc liền tức đến thờ dốt, Diệp Đồng Đồng khuyên giải an ủi:

“Đừng nóng giận – tớ đều không tức giận – cậu giận cái gì?”

Nhìn bộ dạng không chút cầu tiến của Diệp Đồng Đồng, An Mộc liền càng tức.

Cô ở trong phòng đi qua đi lại, Thượng Quan Vũ, tên hỗn đản này!

Lừa mình một lần cũng thôi đi, lại còn muốn đối nghịch với mình, anh ta là nhìn cô không vừa mắt đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 449: Vạn bất đắc dĩ, Thượng Quan Vũ đau thương thôi thúc (3)

Editor: Tuna

Đang muốn gọi điện thoại cho Thượng Quan Vũ, nhưng có tình giờ phút này An Mộc giận đến nỗi không muốn để ý đến hắn.

Nghĩ nghĩ, An Mộc lấy ra di động, gọi điện thoại cho Phong Kiều?

Nhìn nhìn thời gian, lúc này, Phong Kiều còn chưa có về, khẳng định là đang tăng ca, rất bận, cô không thể ảnh hưởng đến hắn.

Như vậy.....

An Mộc gọi cho Vệ Uy, điện thoại rất nhanh có người nghe, thanh âm Vệ Uy vẫn lạnh nhạt trước sau như một, chỉ là lời nói thực tôn kính:

“An tiểu thư, xin hỏi có chuyện gì sao?”

An Mộc hơi khựng, điện thoại được bắt rồi, mới phát hiện hành vi của mình quá ấu trĩ, cô ho khan một tiếng:

“Cái kia, chuyện là như này, ừm, công ty tôi có một nhóm nữ gọi là ‘ Thời đại thiếu nữ’, cái kia.....”

Vệ Uy thấy An Mộc nói chuyện khách khách khí khí, liền mở miệng:

“An tiểu thư muốn gia nhập, cho nên muốn tôi hỗ trợ?”

“Khụ khụ!”

An Mộc lập tức ho khan ra tiếng, cái tên Vệ Uy này, nói chuyện sao lại trực tiếp thế:

“Không phải tôi muốn, là cho bạn của tôi. Cô ấy tên là Diệp Đồng Đồng.....”

“Àn, Hoa Nghị hẳn là sẽ cho FAE chúng ta cái này mặt mũi, chuyện này để tôi đi hỏi một chút.”

Thanh âm Vệ Uy như cũ bình đạm.

An Mộc nghĩ thầm Hoa Nghị khẳng định sẽ cho các người mặt mũi, mặt mũi Thượng Quan Vũ cũng đã cho! Bất quá chuyện này vẫn là nói rõ ràng tốt hơn:

“Là như thế này, kỳ thật là bạn tôi đã trúng cử, nhưng mà Thượng Quan Vũ đột nhiên ra tay, làm cho bạn tôi bị đẩy ra. Tôi không phải muốn đi cửa sau, tôi là muốn cho mọi người quân Thượng Quan Vũ lại, tay anh ta đuổi quá dài rồi, nếu anh ta xem tôi không vừa mắt, hoàn toàn có thể nhắm vào tôi, không cần nhắm vào bạn tôi.”

Mạnh Mạnh lại không phải người đẹp như thiên tiên, cả tính cách, cũng không phải tốt đẹp gì, Thượng Quan Vũ đã lạc vào chốn bồng lai nhiều năm như vậy, sao có thể thật sự có hảo cảm với Mạnh Mạnh?

An Mộc nghĩ tới nghĩ lui, là cảm thấy Thượng Quan Vũ là nhắm vào mình.

Giống như là lần trước, anh ta không phải cũng bởi vì không thích mình, cho nên giả truyền thánh chỉ, làm mình cùng Phong Kiêu thiếu chút nữa chia tay sao?

Hừ, cô đã một lần bỏ qua cho Thượng Quan Vũ, không nghĩ tới lúc này đây anh ta lại khiêu khích mình!

Vệ Uy nghe nói như thế, hơi chút sùng sốt:

“Có phải hay không hiểu lầm cái gì?”

Thượng Quan Vũ khiêu khích An Mộc? Anh ta là chê sống dai sao?!

An Mộc hừ lạnh một tiếng, “Chính là như vậy, anh ta nếu là cảm thấy tôi không xứng với Phong Kiêu, hoàn toàn có thể hướng về phía tôi mà công kích!”

Vệ Uy mặt không biểu tình, chỉ là trong ánh mắt hiện lên một tia bốn cột:

“Ách, được, An tiểu thư xin yên tâm, chuyện này tôi sẽ cho cô một cái công đạo.”

Treo điện thoại, An Mộc lúc này mới cảm thấy tâm tình khá hơn nhiều.

Không tới năm phút đồng hồ, Diệp Đồng Đồng liền nhận được điện thoại của Hoa Nghị, thông báo cô được tuyển nhập “Thời đại thiếu nữ”.

An Mộc cảm thán, Vệ Uy không hổ là thư kí bên người Phong Kiêu, nhìn xem, thái độ làm việc, hiệu suất làm việc, quả nhiên là gần đèn thì sáng gần mực thì đen!

Sự tình hoàn mỹ giải quyết, An Mộc lúc này mới cảm thấy yên tâm.

Bất quá nghĩ đến Thượng Quan Vũ, An Mộc vẫn là cảm thấy một bụng tức giận.

Buổi tối Phong Kiêu trở về, An Mộc liền cười hi hi thò lại gần, chủ động giúp anh đem cất túi văn kiện, lại ân cần cời tây trang của anh ra, treo ở trên giá áo, cúi đầu, lại đem dép lê lấy ra tới cho anh mang vào.

Phong Kiêu được hầu hạ tuy rằng thoải mái, nhưng lại cảm thấy kinh ngạc.

Ngày thường, vật nhỏ này chính là ghét nhất hầu hạ người khác, thời điểm mỗi ngày anh trở về, vật nhỏ đều nằm ở trên sofa xem TV, vẫy vẫy tay với mình coi như là tiếp đón, hôm nay ..... Mặt trời mọc từ hướng Tây sao?

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Chương 450: Vạn bất đắc dĩ, Thượng Quan Vũ đau thương thôi thúc (4)

Editor: Tuna

Phong Kiều bất động thanh sắc, tiếp tục quan sát.

Liên nhìn thấy An Mộc thay giày cho anh xong, liền đứng đó, hai tay trên bụng, tạo dáng như người phục vụ ở khách sạn năm sao:

“Phong Kiều, nước tắm cho ngài đã chuẩn bị tốt rồi, mau đi tắm rửa đi.”

Phong Kiều cảm thấy quý dị, nhưng vẫn ngoan ngoãn đi tắm rửa.

Tắm xong anh xuống dưới nhà, khoe miệng Phong Kiều liền giật giật, An Mộc lấy bao văn kiện của anh làm rách, tây trang cũng...

An Mộc từ giắt một vòng lên tây trang của anh, còn giả bộ kinh ngạc cùng sợ hãi:

“Ai nha, Phong Kiều, em làm hỏng mất rồi, thực xin lỗi, thực xin lỗi, lần sau cũng không dám nữa!”

Phong Kiều nhướn mày, một bộ quần áo mà thôi, anh thật ra cũng không đau lòng, nhưng bộ dáng của vật nhỏ này, đến tột cùng là muốn làm gì?

An Mộc thấy anh như cũ không có phản ứng, cắn cắn môi:

“A, bò bít tết cắt xong rồi, có thể ăn rồi!”

Phải chăm anh thật tốt mới được, cô còn có việc phải nhờ anh mà.

Chăm anh sao, ừm, anh chính là thích ăn bò bít tết cô làm nhất!

Phong Kiều thấy bò bít tết trên bàn, tức khắc giật giật khoe miệng.

An Mộc đã kéo ghế dựa ra:

“Mời ngồi!”

Phong Kiều ho khan một tiếng:

“Vì sao lại ăn bò bít tết?”

An Mộc chớp mắt một chút:

“Không phải người ta đang làm hiền thê lương mẫu sao!”

Phong Kiều nhướn mày, tiến lên một bước, ôm cô eo:

“Hôm nay em làm sao vậy?”

An Mộc rớt cuộc chu miệng:

“Hừ, có người nhìn em không vừa mắt, em đương nhiên muốn hiền huệ một chút, miễn cho bị anh em của anh nhằm vào!”

Phong Kiều đã hiểu, đây là có người chọc tới cô.

Mắt trầm xuống, anh nặng nề mở miệng:

“Rốt cuộc là chuyện như thế nào?”

“Thượng Quan Vũ a, gần đây rất thích kiểm chuyện với em! Em cũng không dám nói cho anh, cho nên chỉ có thể lấy lòng anh, miễn cho anh ta cảm thấy em không xứng với anh.”

Nào cô đang hoạt động hết công suất, ở trong đầu, hiện tại đang chiếu toàn cảnh một vị trung thần không vừa mắt một vị tàn thiếp của quân vương, hơn nữa cảm thấy năng xuất thân quá thấp, không thích hợp làm hoàng hậu của đế vương, bây giờ, chính là thời kì cô cùng cái vị trung thần kia tranh đoạt!

Phong Kiều kinh ngạc, Thượng Quan Vũ luôn luôn nhất như chuột, bằng không sau khi gây chuyện kia ở thành phố C anh ta cũng sẽ không trực tiếp chạy đến nước ngoài ngay người hai ba tháng mới dám đã trở lại, nhưng thẳng nhóc này một vừa trở lại, liền trêu chọc vật nhỏ?

Phong Kiều hừ lạnh một tiếng, xem ra, Thượng Quan Vũ thật đúng là ngứa da:

“Yên tâm, anh ngày mai sẽ giúp em thu thập anh ta.”

An Mộc lúc này mới khôi phục lại bình thường, vừa rồi đem oán khí phát tiết ở trên quần áo của Phong Kiều, lúc này tâm tình cũng bình tĩnh, không có biện pháp, ai bảo cô thắng tuyệt đối chỉ?

Vừa cao hứng, liền hưng phấn, lúc này đây là thật sự lấy lòng:

“Mau ăn bò bít tết đi! Em hôm nay là cổ tinh vì anh mà làm nga ~”

Phong Kiều:.....

Dưới ánh mắt chăm chú của cô, Phong Kiều đem bò bít tết nuốt xuống đi, sau đó lại rót hai bình nước khoáng, thời điểm lên giường ngủ, còn cảm thấy cổ họng vẫn còn mặn.

Vốn dĩ chỉ tức giận ba phần với Thượng Quan Vũ, lúc này trực tiếp lên tới mười phần!

Mà ở chung cư xa xa, Thượng Quan Vũ đang trong mộng đẹp được lão đại cùng chị dâu tha thứ, trong lúc ngủ mơ đột nhiên đánh cái rùng mình.

Ngày hôm sau, Thượng Quan Vũ liền tin tưởng tràn đầy đi đến FAE.

Vệ Uy nhìn đến anh, liếc liếc mắt một cái, cúi đầu, nhàn nhạt mở miệng:

“Đã trở lại?”

Thượng Quan Vũ vẻ mặt khoe khoang:

“Ừm, lão đại ở văn phòng?”

Vệ Uy gật đầu:

“Tôi khuyên cậu đừng đi vào.”

Thượng Quan Vũ vẫy vẫy tay, “Đừng lo lắng, tôi đây đã lấy lòng chị dâu, lão đại khẳng định không giận tôi!”

Nói xong, liền đẩy cửa tiến vào văn phòng.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 451: Trời xui đất khiến, Thượng Quan Vũ thăm rồi (5)

Editor: Cà Chua.

Vừa đẩy cửa phòng ra, đã thấy một chiếc bút máy lao về phía mình.

Chiếc bút máy vẫn chưa mở nắp, trực tiếp phi thẳng vào giữa hai chân anh ta!

“A a a!”

Trong văn phòng, truyền ra những tiếng hét thê thảm chói tai giống như đang giết một con heo.

Thượng Quan Vũ tư thế cực kì đáng khinh che kín đũng quần mình, cả người dúm lại, vẻ mặt vạn phần thống khổ nhìn Phong Kiều. “Lão đại, anh, anh

làm gì vậy?”

Phong Kiều ngẩng đầu, ý cười trên môi anh ta làm người khác cảm thấy run sợ, những lời oán giận tiếp theo định nói ra, Thượng Quan Vũ cũng nuốt lại trong lòng.

Phong Kiều chậm rãi mở miệng: “Tôi thấy anh ngay cả em trai cũng không dạy được nên tôi thay anh giáo huấn nó.”

Về mặt Thượng Quan Vũ vô cùng khổ sở: “Lão đại, tôi gần đây có tán gái đâu.”

Thượng Quan Vũ cảm thấy thật là oan uổng mà, Mạnh Mạnh quá ngây thơ yếu đuối, không phải là loại người anh ta thích, cho nên anh chỉ tìm cho cô ấy một chỗ trong chung cư, cũng chưa bao giờ có ý xuống tay với cô ấy!

Phong Kiều nhướn mày, cười như không cười, “Vậy, ý của anh là tôi nói oan cho anh?”

Thượng Quan Vũ tức khắc hoảng sợ, “Không có, lão đại nói có, thì chính là có!”

Phong Kiều lúc này mới cong môi, “Vậy à.”

Thượng Quan Vũ vô cùng đau, mặt trắng bệch, cong eo, vẫn ôm đũng quần đi vào, “Lão đại, tôi biết ở thành phố C làm chuyện này là không đúng, nhưng chính anh cũng quá là ê a đi, mỗi lần đi qua đều ở lại hai ba tháng...”

Nói chưa dứt lời, Phong Kiều vừa ngẩng đầu, Thượng Quan Vũ tức khắc không hề oán giận, nhưng cuối cùng vẫn không chịu nổi, vẫn giữ nguyên khuôn mặt khóc tang, “Lão đại, rốt cuộc phải thế nào anh mới buông tha cho tôi!”

Phong Kiều nghĩ đến cảnh ăn bò bít tết hôm qua, trong ánh mắt liền xuất hiện tia bồn chồn, “Vậy, chỉ cần anh ăn được một miếng bò bít tết dài rộng một trăm phân, tôi sẽ buông tha cho anh.”

Ánh mắt Thượng Quan Vũ sáng lên, chẳng lẽ lão đại đối đầu với mình nhiều nên trong lòng cảm thấy áy náy, muốn đền bù cho mình?

Cách thức trừng phạt này thật là hiếm thấy!

Cùng lắm....

Thượng Quan Vũ về mặt cảnh giác, “Tại sao không phải là một bữa cơm dài một trăm phân?”

Phong Kiều liếc mắt nhìn anh ta, “Tôi làm cho anh no đến chết, mẹ anh chắc hẳn cũng sẽ trừ eo tôi đến chết.”

Thượng Quan Vũ:....Lão đại còn có cả tình huynh đệ!

Bất quá, Thượng Quan Vũ muốn xác nhận, “Vậy, ăn một miếng bò bít tết như thế, những sự việc trước đây đều vì thế mà xóa bỏ sao?”

Phong Kiều gật đầu.

Thượng Quan Vũ tức khắc ngẩng đầu ưỡn ngực, “Không thành vấn đề!”

Sau đó....Thượng Quan Vũ liền thâm thiết phát hiện ra, anh ta không nhất thiết phải chết vì no, mà có thể chết vì ngán!

Một ngày ba bữa cơm tất cả đều là bò bít tết, còn là bò bít tết đặc thù, không lẫn một thứ gì khác!

Đến ngày thứ ba, Thượng Quan Vũ mới được Vệ Uy tốt bụng nói cho biết rốt cuộc thực ra, anh đã làm sai điều gì.

Chuyện là, An Mộc dẫn Diệp Đồng Đồng tới Hoa Nghị tham gia “Thiếu nữ thời gian” để ứng tuyển huấn luyện, Thượng Quan Vũ liền trực tiếp vọt tới trước mặt An Mộc, “Chị dâu nhỏ, tôi có chuyện muốn nói!”

An Mộc nhìn Thượng Quan Vũ, ngẩng cao đầu, đôi mắt sáng đầy khí phách.

Anh không thích tôi, tôi cũng không thích anh nhé!

Nếu tôi không phải chuẩn bị gả cho lão đại nhà các anh, các anh sẽ đối xử với tôi như thế này chắc!

An Mộc cao ngạo gật đầu, dẫn Thượng Quan Vũ vào văn phòng bên cạnh.

Thượng Quan Vũ khóc lóc thâm thiết, “Chị dâu nhỏ, tôi coi Mạnh Mạnh như một người bạn, nên mới ra tay thay mặt cô ấy xin lỗi cô, chị dâu nhỏ, tôi sai rồi, hãy tha thứ cho tôi đi, ô ô ô.....”

Mỗi ngày ăn bò bít tết, anh ta giống như sắp phun ra vậy!

An Mộc nghe những lời này đều ngây người, “Sao?”

Thượng Quan Vũ là một người đàn ông ra dáng mà trước mặt một người con gái như cô lại lúi lúi kéo kéo, làm ra những biểu cảm làm nũng, cuối cùng An Mộc cũng đồng ý giúp anh ta nói những lời hay trước mặt Phong Kiều.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 452: Sai lầm ngẫu nhiên, Thượng Quan Vũ xui xẻo (6)

Editor: Cẩm Lý Ngr

Khụ khụ!

Dẫu sao là do mình hiểu lầm cậu ta mới khiến cho cậu ta trở nên thê thảm như vậy không phải sao?

Tiền Thượng Quan Vũ đi, lúc này An Mộc mới dẫn Diệp Đồng Đồng đi đến sân huấn luyện Girl's Generation. Diệp Đồng Đồng đến báo danh rồi huấn luyện chung với ba người khác.

Girl's Generation là một girl group, cần ra đĩa nhạc trước, cho nên lúc này bọn họ phải luyện thanh.

Nhìn bộ dáng Diệp Đồng Đồng rất là nghiêm túc, An Mộc có cảm giác như là nhà có con gái mới lớn vậy!

Đang cảm thán, chợt nghe thấy có tiếng giày cao gót bước đi trên hành lang, tiếng chân vang lên lục cục, ở một nơi như Hoa Nghị thể này có vẻ rất là đột ngột.

An Mộc đang suy nghĩ rốt cục là người nào, liền thấy một bóng người lao về phía cô.

- Đường Hạ! - Mạnh Manh đột nhiên xuất hiện ở lối rẽ, la to một câu, An Mộc liền nhìn qua, sau đó...

“Bốp!”

Một bàn tay của Mạnh Manh hung hăng tát lên mặt An Mộc, lại không ngờ rằng giữa chừng bị Âu Dương Sát Sát trực tiếp kéo cổ tay lại.

Âu Dương Sát Sát rõ ràng dễ dàng ngăn lại đối phương, nhưng Mạnh Manh cũng rốt cục không thể tiếp cận An Mộc được.

Sắc mặt Mạnh Manh rất dữ tợn, cực kỳ khó coi, cô ta giẫy dụa ném túi xách của mình về phía An Mộc:

- Con cave! Mày dám quyến rũ Thượng Quan Vũ! Mày dụ dỗ bạn trai tao!

An Mộc nghiêng người, túi xách liền rơi xuống sàn nhà.

An Mộc nhú mày nhìn Mạnh Manh.

Âu Dương Sát Sát dùng sức một chút, đẩy cô ta ra, tiếp đó lưu loát xoay người đứng ở trước mặt An Mộc, ánh mắt lạnh lùng nhìn Mạnh Manh.

- Cô dám động thủ nữa xem!

Tuy rằng là một cô gái, nhưng lời nói này lại tự nhiên mang theo một luồng sát khí, khiến Mạnh Manh ngậy đại hết cả người.

Cô ta cắn môi, nước mắt rơi xuống, bộ dáng điềm đạm đáng yêu, không dám động thủ, nhưng lại chỉ vào An Mộc ra sức mắng:

- Con hồ ly tinh không biết xấu hổ này! Rõ ràng mày biết Thượng Quan Vũ là bạn trai của tao! Mày quen anh ấy cũng do tao giới thiệu, nhưng ai biết đầu được mày lại chơi xỏ tao như vậy! Đường Hạ, mày là đồ khôn nạn, kỹ nữ! Mày cấu kết với Thượng Quan Vũ, đuổi tao ra khỏi Girl's Generation. Mày là đồ hèn hạ! Không công bằng!

- Công bằng? - Nghe thấy hai chữ này, An Mộc suýt nữa cười ra tiếng.

Cái tên này thật là đã ăn cướp còn la làng!

An Mộc không ngại nhắc nhở cô ta:

- Tôi chỉ nói với Thượng Quan Vũ là không cần nhúng tay vào việc tuyển người của Hoa Nghị, đúng là vì cho Đồng Đồng một cái công bằng!

Mạnh Manh cười lạnh:

- Thôi đi! Lần này tao thua, nhưng không phải là thua Diệp Đồng Đồng, mà là thua cho con cave mày thôi! Tao thua mày ở trên giường!

Cô ta bước lên một bước, nhặt túi xách của mình lên.

- Đường Hạ, đừng tưởng có khuôn mặt đẹp là giỏi! Thượng Quan Vũ có thể bội tình bạc nghĩa với tao, sớm muộn gì cũng sẽ chán ghét mày!

Bỏ lại một câu đe dọa, cô ta liền xoay người chạy.

An Mộc nhìn bóng lưng Mạnh Manh, chỉ cảm thấy... Vụ hiểu lầm này thật là đáng buồn cười!

Nhưng đến buổi tối, An Mộc liền dờ khóc dờ cười.

Sau khi Mạnh Manh rời đi, rất nhanh ở trong một tòa soạn báo nhỏ, liền chỉ ra scandal lần thứ N của An Mộc.

Mà nhân vật scandal lần này, chính là Thượng Quan Vũ.

Còn có một tấm ảnh An Mộc và Thượng Quan Vũ cùng nhau đi vào văn phòng ở Hoa Nghị.

Tin tức trên báo là: Đường Hạ không chấp nhận Dung ảnh đế, hóa ra là muốn gả cho nhà giàu?

Đầu năm nay, phòng cháy phòng trộm phòng bạn thân, mình tình chưa debut Mạnh Manh bị bạn thân Đường Hạ thọc dao sau lưng, cướp mất bạn trai.

Tiểu biên chỉ có thể nói, Đường Hạ, năm nay scandal của cô thật là quá nhiều! Hơn nữa không chỉ là thanh mai trúc mã, ngay cả Dung ảnh đế lẫn cao phú soái đều ăn hết sao?

Đây là một thế giới chỉ nhìn mặt, trị số nhan sắc quyết định hết thảy!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 453: Sai lầm ngẫu nhiên, Thượng Quan Vũ xui xẻo (7)

Editor: Cẩm Lý Ngư

Lần trước sự kiện “kẻ thứ ba” của An Mộc, khiến cho Dung ảnh đế trực tiếp đăng weibo bị đánh mặt.

Cho nên hiện tại, những chuyện liên quan đến Đường Hạ, các tòa soạn báo lớn đều phải thận trọng, không dám viết bậy bạ.

Huống chi...

Cho dù là ai, giữa Dung ảnh đế và Thượng Quan Vũ, khẳng định cũng sẽ lựa chọn Dung ảnh đế.

Có người thô sơ làm khảo sát, mấy năm nay thù lao của Dung ảnh đế hoàn toàn không thua kém nhà giàu.

Huống hồ, sau khi Dung ảnh đế đăng một cái weibo như vậy, nếu các tòa soạn báo vẫn viết An Mộc coi trọng người khác, vậy thì không phải là đang đánh mặt Dung ảnh đế sao?

Ở trong giới, Dung Trạch có địa vị phi phàm, rất nhiều tòa soạn báo đều không coi trọng chuyện này.

Cho nên cứ như vậy bình tĩnh không gợn sóng yên lặng trôi qua.

Chẳng qua, ở chỗ An Mộc không có bị liên lụy đến, nhưng có người, cuộc sống càng ngày càng bi thảm.

Bởi vì bị truyền bá scandal với chị dâu, gần nhất người nào đó không chỉ phải ăn đủ 100 bữa beefteak, thậm chí đã bị Phong Kiều hạ đạt mệnh lệnh cuối cùng.

- Tất yếu kết hôn!

Thượng Quan Vũ giờ chân:

- Vì sao?

Đôi mắt hẹp dài của Phong Kiều thoáng lướt nhìn, thản nhiên nói:

- Bởi vì kết hôn rồi, scandal sẽ tự sập đổ.

Thượng Quan Vũ: ... Vì sao người bị thương luôn là tôi?!!

Giáo huấn Thượng Quan Vũ, một bên khác, Vệ Uy trầm mặt đi vào văn phòng:

- Sếp, bên Bồ Nhượng Á có tình huống.

Dứt lời, Phong Kiều liền mở ra máy tính, quả nhiên Lăng Hi đang gửi lời mời hội nghị video.

Phong Kiều tiếp nhận.

Lăng Hi đầy mặt âm trầm:

- Sếp, bọn họ quả nhiên không thành thật, hóa ra giam chúng ta chỉ vì kéo dài thời gian. Ngài xem bây giờ phải làm sao đây?

Phong Kiều hơi rùng rợn, một lúc sau mới cười lạnh một chút:

- Tôi đi qua.

Lăng Hi sùng sốt:

- Gì cơ?

Phong Kiều lại lập tức phân phó Vệ Uy:

- Chuẩn bị máy bay trực thăng, liên hệ với trong nước một chút, dọn ra một tuyến đường hàng không an toàn cho tôi!

Vệ Uy không nói hai lời gật đầu.

Bên cạnh Thượng Quan Vũ gãi gãi đầu, cười nhỉnh nói:

- Sếp lớn, ngài thật là lợi hại, giống trống kua chiêng làm cho đám người trong nước kia biết ngài ra nước ngoài, đợi đến khi bọn họ giao dịch với đối phương, không dám phản ổn thỏa, lại đến tìm ngài, chúng ta liền có thể làm bộ làm tịch một chút!

Đến lúc đó cứ nói ra nước ngoài rồi, dù sao tuyến đường hàng không là do bọn họ sắp đặt, bọn họ đương nhiên sẽ biết rõ ràng.

Phong Kiều liếc Thượng Quan Vũ một chút, không nói gì, chỉ là không biết sao trong lòng có một chút luyến tiếc.

Anh ra nước ngoài rồi, cũng không biết vật nhỏ ở trong biệt thự một mình có thể cô đơn hay không?

Nghĩ vậy, rõ ràng nên sắp xếp mọi việc trong công ty trước khi rời đi, nhưng anh lại đột nhiên cảm giác không làm được bất cứ việc gì cả, dứt khoát đứng dậy, cầm tây trang, lái xe về biệt thự.

Gần nhất An Mộc nhận quay quảng cáo cho một công ty nước uống trà lạnh, tương đối chăm chỉ chạy đến công ty Hoa Nghi.

Nhưng rất khéo, hôm nay sau khi kết thúc công việc buổi chiều, nhìn thời gian không sớm không muộn, cô liền dứt khoát về nhà.

Cho nên khi Phong Kiều vào cửa nhà, An Mộc đang khoanh chân ngồi trên sofa chơi game Temple Run trên iPad. Cửa vừa phát ra tiếng vang, cô bị dọa đến run tay, tiếp theo một giọng nam thét chói tai vang lên từ iPad, biểu hiện cô đã Game Over.

An Mộc bĩu môi, quay đầu nhìn Phong Kiều:

- Em vất vả lắm mới chạy được 100.000 m!

Nghe cô oán giận, Phong Kiều bỗng bật cười, trái tim lơ lửng đột nhiên được lấp đầy.

Anh cởi áo khoác tây trang, thay dép lê, vào phòng vệ sinh rửa tay, xong rồi mới chậm chạp đi ra. Anh thả lỏng caravat, rõ ràng hành động rất bình thường, nhưng lại khiến người ta cảm giác mỉa mai hoặc chứng sinh.

An Mộc nhìn thấy, không nhìn được ánh mắt đăm đăm, lóe ra hình trái tim.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 454: Thời gian ảm áp của An Mộc và Phong Kiều

Editor: Cẩm Lý Ngư

Mỗi lần thấy Phong Kiều đẹp trai như vậy, An Mộc liền cảm thấy đáng tiếc khuôn mặt kia, đẹp đến mức đó lại không đi đóng phim, thật là quá lãng phí!

Lúc An Mộc đang ngẩn người, Phong Kiều đã ngồi bên cạnh cô, vươn ra ngón tay thon dài lấy iPad, nhìn trò chơi trên màn hình, nhú mày:

- Đây là trò chơi gì vậy?

Thiếu năng trí tuệ. Thật là iPad của anh sao?

An Mộc hưng phấn chỉ vào game nói:

- Trò chơi này rất là khó chơi, nhất là càng về sau, tốc độ quá nhanh, em vẫn không thể đột phá 10 km được, vừa rồi chuẩn bị sắp sửa tiếp cận...

An Mộc nói đến đây, nhìn Phong Kiều, con ngươi lẩn một vòng:

- Anh chơi giúp em đi!

Nói xong mở ra, đưa cho Phong Kiều.

Phong Kiều vốn không muốn chơi, nhưng thấy An Mộc ngóng trông nhìn mình, đành phải mở game ra, trước hết khởi động một chút. Chạy đến 50.000 m xuất hiện một gốc cây, anh không biết đó là cái gì, vì thế Game Over.

An Mộc thấy thế còn bĩu môi, cười nhạo anh:

- Mỗi lần em đều có thể chạy được bảy tám mươi nghìn mét. Anh xem này, ở đây phải nhảy, đừng đến cái này thì ngồi xuống, chỗ này...

An Mộc giải thích sơ qua một chút, Phong Kiều liền bắt đầu chơi lần thứ hai.

Game start, Phong Kiều tư thái nhàn nhã chạy, thậm chí vừa chơi game vừa nói chuyện với An Mộc:

- Hôm nay cảm giác như thế nào?

An Mộc không chơi game, nhưng lại khẩn trương nhìn chăm chăm vào iPad, tựa hồ rất sợ Phong Kiều ngã xuống:

- ... Tạm tạm. Ai ai, mau ngồi xuống!

Ngón tay thon dài của Phong Kiều trượt xuống dưới, nhân vật game vừa vịn ngồi xuống ở điểm cuối cùng, chạy qua thân cây.

An Mộc bị dọa đến mức trái tim đập nhanh:

- Vừa rồi thật là nguy hiểm! Ai nha, nhảy lên!

Phong Kiều nghe theo cô chỉ huy, lại chậm rãi nhảy lên cao.

An Mộc nhìn, suýt nữa khóc, rõ ràng đây là một trò chơi tốc độ, nhưng vì sao Phong Kiều chơi lại có cảm giác rất nhàn nhã?

Tốc độ nhanh như vậy, anh thật sự có thể như cá gặp nước sao?

Tốc độ càng ngày càng nhanh, càng ngày càng nhanh, cuối cùng nhanh đến mức An Mộc cảm giác ứng phó không nổi, nhưng cố tình Phong Kiều còn đang chơi, cho đến khi An Mộc lơ đãng liếc nhìn số chặng đường đã đi, lúc này mới phát hiện...

- Trời ơi! Năm triệu! - An Mộc kinh hô một tiếng, lại phát hiện tốc độ đã nhanh đến mức An Mộc không thể nhìn rõ, nhưng cố tình Phong Kiều vẫn thành thạo như trước.

Cứ chạy cứ chạy, đến bảy triệu, An Mộc kích động không cẩn thận đụng vào cánh tay Phong Kiều. Nguyên bản Phong Kiều có thể cứu lại, nhưng nghĩ đến ngày mai phải đi, hôm nay không thể cứ chơi như vậy, liền dứt khoát thuận thuê game over.

Nhưng không nghĩ đến An Mộc lại tự trách:

- A a a a, năm triệu cứ như vậy bị em sơ sẩy đụng mất!

Phong Kiều muốn nói không sao, liền thấy An Mộc đau lòng đưa iPad cho anh:

- Không sao, anh lại tiếp tục nữa đi, khẳng định có thể chạy càng tốt!

Phong Kiều yên lặng nhìn thời gian. Anh đã chạy suốt nửa giờ rồi.

Phong Kiều nói:

- Em chơi một lát đi.

An Mộc vội vàng vẫy tay, uể oải nói:

- Em chơi không tốt.

Phong Kiều: ... Cho nên, bởi vì em chơi không tốt, muốn để cho người khác hơi rồi em nhìn xem sao?

An Mộc đầy mặt hưng phấn:

- Nhanh lên nhanh lên! Kỳ thật em rất thích chơi trò chơi, nhưng vẫn chơi không tốt. Phong Kiều, anh thật là quá lợi hại!

Phong Kiều nghe được mấy chữ “Anh thật là quá lợi hại”, cho dù biết rõ An Mộc chỉ là xu nịnh mình, nhưng vẫn cảm giác đặc biệt kích động hưng phấn.

Được rồi, trước kia vì cổ vũ anh học tập, ma ma lần nào cũng dùng cách khích lệ. Anh chưa bao giờ nói cho người khác biết, mỗi khi anh cảm về nhà 100 điểm, ma ma khen anh “Con trai mẹ thật là quá lợi hại”, kỳ thật anh cảm giác ma ma rất hài hước, rất ngây thơ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 455: Ở nhà ngoan ngoãn chờ tôi trở về

Editor: Cà Chua.

Khi lớn lên, những lời thế này càng không có ai nói.

Cũng có lần anh lên mạng có thấy một vài bài viết nói về những câu nói có thể khích lệ người đàn ông, những lời này trước kia anh đều cảm thấy buồn cười không thể nhận được, nhưng không nghĩ đến lúc này....

Anh lại cảm thấy vô cùng vui sướng!

Phong Kiều rốt cuộc không nề phiền hà, bắt đầu chơi tiếp lần thứ hai.

Trong lúc đó, có những câu đối thoại hỗn loạn như sau.

“A a, Phong Kiều, động tác vừa rồi thật là lợi hại! Tôi cũng chưa nhìn rõ lắm, anh làm lại đi!”

“A a, tại sao tôi chỉ có thể chạy mười vạn, anh chỉ cần một chút đã chạy được trăm vạn?”

Lúc này đây, Phong Kiều mới mở miệng, “Bởi vì em ngốc!”

“Anh mới ngốc ấy! Từ nhỏ đã có rất nhiều người khen tôi đáng yêu!” An Mộc nói xong câu đó, lại thở dài, “Đáng tiếc, chỉ là tôi không có tài năng chơi điện tử thiên phú.”

Trong khóe mắt Phong Kiều như thấy được vẻ mặt đáng tiếc của An Mộc, cong khóe môi cười.

Lúc này đây, anh đã chạy được một giờ rồi, tổng cộng cũng chạy được một ngàn tiền xu, là anh thấy An Mộc vô cùng kích động, nên cũng nóng lòng muốn thử, vì thế đang chạy thì dừng giữa đường, nhìn An Mộc, sau đó.....kết thúc.

Tiếp sau đêm nay....

“Phong Kiều, Kiều Kiều ~ lại nữa sao, lại muốn à!”

“Anh mà không chơi đến tốc độ như vừa rồi, tôi sẽ gọi tên xấu của anh ra!”

Phong Kiều....

Hai người chơi đến nửa đêm, cuối cùng An Mộc cũng ngã vào sofa ngủ.

Một mạch đến ngày hôm sau, Phong Kiều đã rời đi, cô vẫn còn đang ngủ, cuối cùng cô cũng tỉnh dậy, gọi điện cho Phong Kiều, mới biết được, hôm nay Phong Kiều đi công tác! Hơn nữa, đã ngồi trên máy bay, sẽ bay ngay lúc này!

“Bao giờ anh về?” An Mộc theo bản năng liền hỏi ra vấn đề mình quan tâm nhất, hồn nhiên không nói những câu làm nũng.

“Nhanh nhất thì cũng một tuần.”

“Một tuần sao!” Hai người sau khi xác định quan hệ, chưa từng xa nhau quá lâu như vậy!

An Mộc có phần hơi buồn, gật đầu. Bộ phim điện ảnh của cô > cũng đã phải bắt đầu quay, ít nhất có hai tháng phải quay ở xa.

“Ở nhà ngoan ngoãn chờ anh về.”

“Vậy khi nào anh về, phải mua quà cho tôi!”

“Được rồi.”

Phong Kiều rút cuộc lưu luyến không thể bỏ điện thoại, lúc này mới thấy mọi người trên máy bay đang đồng loạt nhìn anh, anh nhìn đồng hồ, nhận thấy thời gian máy bay cất cánh đã qua mười phút rồi.

Phong Kiều rời đi, Diệp Đồng Đồng phải đi huấn luyện, hiện tại cũng đang ở cùng phòng cùng ba người nữ khác, toàn bộ biệt thự chỉ còn mình An Mộc.

Cô buồn rầu mò dậy ăn sáng, buồn rầu cảm lấy ví, trong lòng lại nghĩ ngợi, lúc này mới thật sự phản ứng lại, nghĩ xem bao lâu nữa thì > bắt đầu quay, cũng chỉ còn một tháng nữa là đến ngày.

Âu Dương Sát Sát lái xe, An Mộc tiến vào công ti Hoa Nghị liền đi tới phòng Ngôn Phi Thần.

Nhưng không ngờ vừa mở cửa phòng ra, đã thấy Mễ Kỳ ngồi ở vị trí của Ngôn Phi Thần, nói rằng Phi Thần không có ở công ti!

An Mộc sững sốt, “Có chuyện gì thế?”

Mễ Kỳ cười, “Không có gì mấy, Ngôn lão sư bị loại chức! Từ hôm nay trở đi, mọi người đều là nghệ nhân của tôi.”

Nói xong câu đó, cô liền chỉ vào chiếc ghế nhựa bên cạnh ý bảo An Mộc ngồi xuống, lúc này mới mở miệng, “> bên kia, tôi đã liên hệ với đạo diễn Thạch Tiểu Phong, cô rời khỏi vị trí này, nhường chỗ cho Chu Chu. Hơn nữa mấy cái quảng cáo này, muốn cô đi quay thử một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 456: Nguy rồi! Ngôn Phi Thần đã xảy ra chuyện! (1)

Editor: Cà Chua.

Lời nói của Mễ Kỳ rất hùng hồn, đương nhiên trong lúc Ngôn Phi Thần không có ở đây, sẽ thường xuyên cùng cô giải thích kĩ hơn.

Ví dụ như những công việc liên quan đến quảng cáo.

Ngôn Phi Thần rất ít khi để cô nhận, bởi vì “. ....Cô hiện tại vẫn chưa có tiếng nói, cần trau dồi thêm, để cô xuất hiện qua nhiều trước công chúng, sẽ ảnh hưởng không tốt tới những bước phải triển sau này, hơn nữa, chỉ nên chọn những quảng cáo có nội dung tích cực, chúng ta cần chất lượng chứ không cần số lượng.”

Thế nhưng hiện tại, An Mộc không có thời gian để để ý đến vấn đề anh ta không cho cô quay quảng cáo.

Cô khiếp sợ nhìn Mễ Kỳ, “Cô nói cái gì?”

Mễ Kỳ nhướn mày, cười cười, gõ vài chữ trên máy tính, tiếp theo xoay màn hình ra, ý bảo An Mộc tới xem, An Mộc nhìn về phía màn hình, thấy một tiêu đề rõ ràng trên mạng: Tin nóng! Tổng giám đốc Hoa Nghị, nghệ sĩ Ngôn Phi Thần, đã từng là một nam thần quốc dân, dùng điều đó để lôi kéo, có được tất cả những nữ minh tinh sáng giá! Nhiều năm qua, những nữ minh tinh bị anh ta sử dụng quy tắc ngầm nhiều không kể xiết!

Tiêu đề được in đậm, chữ to bắt mắt, làm cho An Mộc trong nháy mắt mở to hai mắt nhìn!

Xem đi xem lại dòng chữ đó, muốn chỉ ra Ngôn Phi Thần dối trá đến cỡ nào, che giấu tốt đến cỡ nào, hơn nữa những diễn viên nữ cấp dưới trong công ty đều bị ảnh hưởng bởi trò quy tắc ngầm của anh ta!

Lại có thêm minh tinh cấp dưới của anh ta ra mặt chỉ trích, Ngôn Phi Thần đã từng ép bọn họ đi bôi rượu, thậm chí bôi ngu cho đối tác, nếu không liên không cho bọn họ cơ hội hợp đồng, thậm chí còn làm cho bọn họ thân bại danh liệt!

Cuối cùng chỉ ra, Lưu Từ Kỳ sẽ dĩ cật hợp đồng với Ngôn Phi Thần chính là bởi cô ta không chịu nổi sự quấy rầy của anh!

Trên màn hình từng chữ từng chữ, nói ra vô cùng đáng thương và có phần cam chịu, nhẫn nhục, nhưng thực chất giống như vạch trần bộ mặt lòng lang dạ sói bên trong tấm màn lương thiện bên ngoài của Ngôn Phi Thần!

An Mộc nhìn, tròn mắt càng lúc càng mở to!

Ngôn Phi Thần là người như thế nào, qua bao nhiêu chuyện xảy ra cô đã biết rõ.

Tin tức kia chắc chắn là bịa đặt!

An Mộc cắn môi, trong nháy mắt chỉ cảm thấy tức giận cực độ!

Mễ Kỳ cười lạnh, “Đây vẫn chỉ đơn thuần là chiêu trò lăng xê trên mạng, lát nữa sẽ có các trang báo lớn, các tạp chí lớn sẽ có mục đặc biệt để đưa tin chuyện này.”

An Mộc nổi da gà mở to hai mắt nhìn.

Sẽ còn có những nguồn tin khác đưa tin này sao?

Cô nắm chặt tay, “Đăng tổng có biết chuyện này không?”

Đăng Uyên sao có thể đối với Ngôn lão sư như vậy?!

Nụ cười của Mễ Kỳ càng thêm quỷ dị, “Đăng tổng nếu không biết thì cô nói xem, ai cung cấp những thông tin này cho những trang báo?”

An Mộc trong nháy mắt đã hiểu ra, chuyện này là hậu quả của việc tranh đoạt quyền lợi giữa Đăng Uyên và Ngôn Phi Thần!

Những quyết định quan trọng của công ty, Đăng Uyên và Ngôn Phi Thần luôn bị đưa ra so sánh, vậy nên bắt đầu dùng trò không minh bạch này để đối phó với Ngôn Phi Thần sao?!

Hắn một chút cũng không để ý đến .....tình nghĩa từ trước tới giờ giữa hắn và Ngôn Phi Thần sao?!

An Mộc đột nhiên cảm thấy vô cùng chán nản.

Nếu mình là Ngôn Phi Thần, nếu mình vì Đăng Uyên hi sinh sự nghiệp, hi sinh nhiều năm tuổi trẻ như vậy, đến cuối cùng lại nhận được kết cục này, chắc chắn sẽ phát điên lên mất!

An Mộc đột nhiên quay đầu, trực tiếp đi thẳng ra bên ngoài, cô muốn chạy nhanh đi tìm Ngôn Phi Thần, cô muốn thật nhanh tìm được Ngôn Phi Thần để xem anh ta hiện tại ra sao!

Ngôn lão sư lúc này chắc chắn đang vô cùng khổ sở!

Cô lấy di động ra, gọi điện cho Ngôn Phi Thần, nhưng lại nhận ra điện thoại của anh ta lúc này đang tắt máy!

Nghĩ ngợi một chút An Mộc bỗng nhận ra thời gian lâu như vậy rồi mà rốt cuộc cô cũng không hiểu Ngôn Phi Thần được là bao.

Ngôn lão sư hiện tại sẽ ở đâu?

Nơi anh ta ở là chỗ nào?

An Mộc vừa lao ra khỏi công ty Hoa Nghị, bên ngoài tức khắc truyền đến những tiếng chụp ảnh “tách, tách, tách” tiếp theo một đám phóng viên ủa đến!

“Đường Hạ, xin hỏi cô có suy nghĩ gì về sự việc Ngôn Phi Thần bị vạch trần trong vấn đề quy tắc ngầm?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 457: Tin nóng! Ngôn Phi Thần xảy ra chuyện!

Editor: Cẩm Lý Ngu

- Đường Hạ, Ngôn Phi Thần quy tắc ngầm nghệ sĩ trong công ty, cô có bị ảnh hưởng hay không?

- Đường Hạ, xin hỏi Ngôn Phi Thần có quy tắc ngầm cô hay không? Cô có thể nhận được vai nữ phụ trong « Trầm Phù » có phải là do ngủ với Ngôn Phi Thần hay không?

- Đường Hạ, cô cảm thấy con người của Ngôn Phi Thần như thế nào?

- ...

Một đám phóng viên hoàn toàn bao vây xung quanh An Mộc.

An Mộc nhìn quanh, có đến tận hai mươi mấy người.

Trong lòng bức tức, cô giận đến mức cả người run lên:

- Nói bậy, các người đang nói bậy, các người...

- Nói bậy? Đường Hạ, cô đang nói chuyện thay cho Ngôn Phi Thần sao? Nhiều nghệ sĩ ký tên nói gã ta quy tắc ngầm như vậy, cô lại nói chuyện thay cho gã ta? Hay là... Cô thích bị gã ta ngủ?

Ánh mắt An Mộc sắc bén nhìn về phía phóng viên vừa nói chuyện, nắm chặt tay tiến lên một bước:

- Anh đang nói cái gì?

Phóng viên kia bị ánh mắt của cô dọa đến mức lui về sau một bước, lại ngửa đầu nói:

- Cho nên Đường Hạ, cô đang thẹn quá thành giận sao? Bởi vì tôi nói đúng?

Đột nhiên An Mộc cảm giác có chút vô lực.

Đám paparazzi bám dai như đĩa này căn bản chính là muốn kéo Ngôn Phi Thần xuống dưới, làm cho cô hoàn toàn không có cơ hội giải thích.

Lúc này An Mộc thật là có cảm giác tú tài gặp binh, có lý nói không rõ. (*)

(*) Tú tài gặp binh, có lý nói không rõ: Đây là một câu thành ngữ của Trung Hoa, ý nghĩa là “Người tú tài thì thích nói đạo lý, còn binh lính thì chỉ thích dùng vũ lực giải quyết vấn đề. Tú tài gặp phải binh lính, có nói đạo lý bọn họ cũng sẽ không nghe. Cho nên câu này còn có nghĩa là “Đàn gậy tai trâu”.

Nói chuyện giúp Ngôn Phi Thần, chính là thích bị anh ta ngủ; không nói chuyện giúp anh ta, lại là chứng minh tội danh của Ngôn Phi Thần...

Đúng lúc cô đang sốt đầu mẻ trán, từ trong Hoa Nghị lại đi ra một nữ ngôi sao.

Đeo kính đen, xung quanh đều có người nhường đường, khí tràng mười phần, chính là Chu Chu.

Chu Chu vừa xuất hiện, đám phóng viên xung quanh An Mộc nhất thời bỏ qua cô, chạy về phía Chu Chu.

- Chu Chu, xin hỏi cô có cái nhìn như thế nào về việc Ngôn Phi Thần quy tắc ngầm ở trong công ty?

- Chu Chu, xin hỏi công ty cô sẽ trừng trị loại người nguy hiểm từ lòng lang dạ sói này như thế nào?

- Chu Chu, xin hỏi...

An Mộc chợt thở phào nhẹ nhõm.

Cô muốn giúp Ngôn Phi Thần rửa tội, nhưng cô biết, lúc này nói gì cũng không có tác dụng, thừa lúc này, Âu Dương Sát Sát đã lái xe lại đây. An Mộc

đang đi lên xe, lại chợt nghe thấy thanh âm đằng sau.

- Mọi người yên lặng một chút.

Cô dừng lại bước chân, quay đầu.

Chu Chu tháo kính đen xuống, lộ ra khuôn mặt trang điểm kỹ càng, phóng viên xung quanh lập tức yên lặng, nhìn chăm chú vào Chu Chu.

Chu Chu mỉm cười:

- Người như vậy, đương nhiên đã bị công ty xóa tên! Trước kia Đặng tổng bị gã ta che giấu, hiện tại đã biết chân tướng mọi việc, đương nhiên không có khả năng làm cho gã tiếp tục ở lại công ty hãm hại người khác.

Lời vừa nói xong, An Mộc nắm chặt bàn tay, hung tợn trừng Chu Chu.

- Chu Chu tiểu thư, ngài nói như vậy, tức là công ty đã thừa nhận tội ác của Ngôn Phi Thần. Xin hỏi, ngài có bị ảnh hưởng không?

Nhất thời Chu Chu lộ ra chút ủy khuất:

- Trước kia Ngôn Phi Thần ỷ vào uy danh với mạng lưới quan hệ, thường xuyên lấy tài nguyên của công ty cho nghệ sĩ của mình dùng.

Kèm theo câu nói này, lập tức có người hỏi:

- Chu Chu tiểu thư là đang ám chỉ chuyện tuyển diễn viên cho bộ phim « Mối tình đầu thứ 55 » trước đó sao?

Chu Chu mỉm môi cười, không nói gì, xem như cam chịu.

Lại có người hỏi:

- Xin hỏi vì sao Ngôn Phi Thần lại có nhiều tài nguyên như vậy?

Chu Chu cười bốn cợt:

- Tôi không biết đâu. Nhưng mà... Tôi nghe nói Ngôn lão sư là nam nữ đều được nga ~

Một câu nói, vậy mà lại nói Ngôn Phi Thần là song tính luyến!

An Mộc thật là giận đến mức cả người run rẩy.

Chửi bới Ngôn Phi Thần, hoàn toàn bỏ qua Đặng Uyên, chính là biện pháp của đám người này!

An Mộc mạnh quay đầu, đi về phía Chu Chu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cực Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 458: Tin nóng! Ngôn Phi Thần xảy ra chuyện! (3)

Editor: Cẩm Lý Ngr

Đúng lúc này, đột nhiên cổ tay bị kéo lại.

An Mộc quay đầu, liền thấy Âu Dương Sát Sát đứng ở phía sau cô:

- Em định làm gì vậy?

Đôi mắt An Mộc đỏ rực:

- Ngôn lão sư căn bản không phải là người như vậy! Bọn họ rất quá phận!

Âu Dương Sát Sát nhún mày:

- Nhưng mà em cứ đi lên như vậy có ý nghĩa gì sao?

Có ý nghĩa sao?

An Mộc lập tức sững sờ.

Âu Dương Sát Sát thở dài:

- Em cứ đi lên như vậy, bọn họ cũng không tin lời em nói, ngược lại còn đổ thừa cho em. Không giúp Ngôn Phi Thần rửa tội được, ngược lại còn bôi đen bản thân mình, em làm gì đâu?

An Mộc lập tức liền hực hơi, nhưng giây tiếp theo, cô lại ngẩng đầu lên:

- Hiện tại quan trọng nhất là, tìm được Ngôn lão sư!

Âu Dương Sát Sát nhú mày, bất mãn nói:

- Tâm lý đàn ông thật là yếu ớt. Chỉ là chút chuyện trong sự nghiệp mà thôi, có nhất thiết phải tắt máy không tiếp điện thoại sao?

An Mộc lắc đầu:

- Không chỉ là sự nghiệp.

Ngôn Phi Thần vẫn luôn là một người có tâm lý cường đại, chỉ là chuyện trên sự nghiệp không có khả năng khiến anh gục ngã. Lần này lại làm rùa rút đầu, tắt điện thoại không xuất hiện, nhất định là vì Đặng Uyên.

Gã đàn ông này, thật là quá tuyệt tình!

An Mộc chỉ là suy nghĩ, lúc này Ngôn Phi Thần rất có khả năng đang ở trong góc nào đó yên lặng khóc một mình liên đau lòng không thôi.

Lên xe, Âu Dương Sát Sát hỏi cô:

- Đi đâu?

An Mộc: ...

Cô cúi đầu, không biết đi đâu.

Cầm di động, một lần lại một lần gọi điện thoại cho Ngôn Phi Thần, hơn nữa nhấn lại voice messenger: Ngôn lão sư, là em đây, khởi động lại máy rồi nhớ gọi điện thoại lại cho em.

An Mộc trở lại biệt thự, mờ mịt nhìn về phía trước.

Phong Kiều không ở trong nước, cô không có bất kỳ người nào để thương lượng.

Mà Ngôn lão sư, rốt cuộc anh đang ở chỗ nào?

*

An Mộc một đêm không ngủ, vẫn chú ý tin tức trên internet.

Ngôn lão sư không hổ từng là quốc dân nam thần, tuy rằng đã lui về sau màn gần 10 năm, nhưng chuyện này vừa xuất hiện, nhất thời liền trèo lên top 1 hot searches.

Trên internet, khắp nơi tràn ngập мэng chửi.

Thậm chí có người lấy ra các sự kiện từ khi Ngôn lão sư debut tới nay để bới móc.

Quá khứ của ai mà không có một chút dơ bẩn?

Năm đó có nữ ngôi sao không nổi tiếng bởi vì đặc tội Ngôn Phi Thần bị đào ra, có người tiết lộ, kỳ thật nữ ngôi sao này bị phong sát không phải vì công khai bày tỏ có quan hệ với Ngôn Phi Thần, mà là vì ngôi sao này công khai bày tỏ từng bị Ngôn Phi Thần gây rối, Ngôn Phi Thần mới phong sát cô ta.

Đổi trắng thay đen, đắp nặn Ngôn Phi Thần thành một tên háo sắc cực độ.

Thậm chí có người nói, Ngôn Phi Thần đều chơi cả vị thành niên! Nam nữ ăn hết, không quản già trẻ! Độ hot không thua kém “Scandal ảnh nude” năm đó!

Trong nháy mắt, Ngôn Phi Thần thành chuột chạy qua đường mỗi người phỉ nhổ, мэng nhiee đầy màn hình!

Mà ở trong những lời mắng chửi đó, An Mộc phát hiện chỉ cần có người nói một câu giúp đỡ Ngôn Phi Thần, liền sẽ bị người xung quanh công kích!

Có một cái ID là Quốc Dân Nam Thần, vừa thấy liền biết là fan trung thành của Ngôn Phi Thần, ở trên internet nhấn lại:

Quốc Dân Nam Thần: Ngôn Phi Thần căn bản không phải là người như vậy! Chuyện này vừa thấy liền biết là có người bôi đen ảnh, sao mọi người lại đối xử với anh ấy như vậy?

Bình luận này vừa phát, nhất thời bị mấy ngàn người công kích nhân thân, ngôn ngữ ác độc ùn ùn, trong đó hoang đường nhất là...

- Tao thấy mày là bị ngu qua đi? Cho nên còn nhớ mãi không quên?

- Chắc chắn chắc, còn chưa từng thấy người nào tiện như vậy, bị ngu còn không biết bảo vệ mình, lại còn thông đồng với gã ta!

- Tao thấy mày bị bệnh rồi, bệnh này gọi là chứng bị ngược!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 459: Ngôn lão sư, anh đang ở đâu?!

Editor: Cẩm Lý Ngu

- Ngu ngốc, người như vậy mà còn bảo vệ, mắt mày mù à? Hay là đây mới là real love của mày?

- Người ta Phi thần còn chưa nói gì đâu, mày đã hấp tấp chạy ra, có phải cục hoa chặt hay không? XXX! Không nói sớm, ông mày mặc dù không đẹp trai bằng Ngôn Phi Thần, nhưng mà ưu điểm là đưa chuột tương đối sạch sẽ, không vạ nhân cười như nó!

...

Một đồng bình luận khó coi, khiến An Mộc nhìn liền sột ruột.

Cô vừa quan sát tình hình chiến đấu trên internet, vừa nhìn chăm chăm vào di động của mình.

Cứ cách 5 phút, cô lại gọi điện thoại cho Ngôn Phi Thần. Điện thoại tắt máy, cô liền nhấn lại, nội dung đều giống nhau, chính là khiến cho anh nhìn thấy tin nhắn thì gọi điện thoại lại cho cô.

Mãi cho đến bình minh, rạng sáng 6h, bên ngoài bầu trời còn u ám, An Mộc mệt đến mức gật đầu liên tục.

Oành!

Rốt cục cô bị đụng đầu vào bàn, lần này thì hoàn toàn thanh tỉnh.

Cô máy móc lặp lại cảm di động, gọi một cú điện thoại, nhưng không ngờ rằng lần này lại gọi được!

An Mộc lập tức không buồn ngủ, vạ phần vui sướng, điện thoại vang một lúc lâu, bên kia cũng không có người nhắc máy, cuối cùng là giọng nói tin tức: “Xin lỗi, thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được, xin quý khách vui lòng gọi lại sau. Sorry...”

An Mộc cắn răng, rốt cục nhìn thấy một tia hi vọng, cô sẽ không buông tha đâu.

Ngắt máy, lại lần nữa gọi điện, tiếng chuông vang lên, giọng nói nhắc nhở.

Lại ngắt máy, lại gọi qua...

An Mộc gọi suốt năm phút, đúng lúc cô cho rằng lần này vẫn không có người tiếp muốn ngắt máy gọi lại lần nữa, đầu dây bên kia rốt cục nhắc máy.

- Alo... - Thanh âm Ngôn Phi Thần khàn khàn, chỉ nghe thanh âm này liền khiến người ta cảm giác hết sức suy yếu.

An Mộc lập tức đỏ mắt:

- Ngôn lão sư, em là Đường Hạ, anh...

- Oh, là em à! - Đôi điện nói xong câu đó, An Mộc liền nghe thấy tiếng ực ực nuốt thứ gì đó, tiếp là thanh âm mơ hồ không rõ của Ngôn Phi Thần truyền đến - Em cố chấp thật đấy. Đây là cuộc điện thoại thứ 261 bị lỡ...

An Mộc không quan tâm.

- Ngôn lão sư, anh sao vậy? Anh đang ở đâu?

- Ha ha, đừng sốt ruột, không sao đâu, em yên tâm. Điện ảnh khẳng định sẽ không chạy. Thạch Tiểu Phong đã nói là giữ lời, sẽ không đột nhiên đổi người đâu.

An Mộc sừng sốt, qua năm giây mới hiểu được, Ngôn Phi Thần cho rằng cô gọi điện cho anh là vì bộ điện ảnh « Mỗi tình đầu thứ 55 » sao?

- Ngôn lão sư, em...

- Còn có việc sao? - Ngữ khí của Ngôn Phi Thần thập phần không khách khí, hoàn toàn không ôn hòa như trước kia, hiện ra rất khó chịu.

An Mộc sững sờ.

Ngôn Phi Thần cười lạnh một tiếng:

- Không có việc gì thì cúp máy.

Lời này vừa dứt, không chờ An Mộc nói chuyện liền cắt đứt cuộc gọi.

An Mộc nhìn di động, cảm giác cực kỳ tức giận.

Ngôn lão sư là có ý gì?

Cô lại gọi điện qua, nhưng đối phương lại đã tắt máy.

An Mộc khó chịu đứng dậy, đi xuống lầu vào nhà bếp, pha một ly cà phê hòa tan cho mình. Bưng cà phê, thông qua cửa sổ trong suốt nhìn ra ngoài, trong bóng đêm mờ lung, cả tòa biệt thự rất là yên tĩnh.

Đặng Uyên với Ngôn Phi Thần cãi cọ đến mức này, đã là không chết không ngừng.

Bối đen Ngôn Phi Thần đến trình độ này hoàn toàn chính là muốn khiến cho hấn thân bại danh liệt.

Hai người, cho dù không phải tình nhân, nhưng nhất thiết phải đuổi tận giết tuyệt như vậy sao?!

An Mộc ghen một hơi trong lòng, vốn cho rằng mình sẽ không ngủ được, nhưng không ngờ rằng uống cà phê rồi lại nằm ngủ trên sofa.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 460: Nguyên nhân Ngôn Phi Thần bị xa lánh!

Editor: Cẩm Lý Ngu

Chín giờ sáng, An Mộc bị tiếng chuông di động đánh thức.

Cô hoảng sợ, theo bản năng nhảy dựng lên cầm di động, tưởng là Ngôn Phi Thần, nhưng không ngờ lại là Mễ Kỳ.

An Mộc cau mày, nghĩ đến bộ dáng hà hê của Mễ Kỳ liền cảm thấy chán ghét, hít vào một hơi thật sâu, lúc này mới nghe máy: “Alo?”

Thanh âm Mễ Kỳ, bỗng nhiên lại thập phần nhẹ nhàng cùng lấy lòng:

- Đường Hạ a, hôm nay đến công ty một chuyến, chị có việc gấp muốn nói cho em biết.

An Mộc nghe thanh âm này liền cảm giác không đúng.

- Chuyện gì?

- Ai nha, hôm qua là chị nghĩ sai rồi, không nên gọi em quay quảng cáo gì cả. Dù sao hôm nay em cứ đến công ty đi.

An Mộc cũng muốn đi công ty xem Đặng Uyên nói như thế nào, muốn nhìn xem đến tột cùng là vì sao, đối với người yêu sánh vai cùng nhau mười năm, lại có thể tâm ngoan thủ lạt như vậy.

Thuận tiện, cô muốn thông qua công ty, tìm một ít tư liệu về Ngôn Phi Thần, ví dụ như địa chỉ gia đình.

Cho nên An Mộc “Uhm” một tiếng.

Âu Dương Sát Sát lái xe, đưa cô đến Hoa Nghị.

Vừa bước vào Hoa Nghị, An Mộc liền phát hiện khắp nơi đều là tiếng nhỏ giọng bàn bạc.

Bước vào thang máy, hai nhân viên công tác đứng ở sau lưng cô còn đang nhỏ giọng nói:

- ... Đây là chuẩn bị kết hôn, cho nên muốn dọn sạch đường cho mình?

- Ai, chỉ là đáng thương Ngôn lão sư, nhìn như thế nào đều là bị từ bỏ...

- Đặng tổng thật sự là có chút...

- Xuyt! Cũng dám nói lời ổng tiếng ve, không muốn làm việc trong công ty?

Một người khác nhất thời im lặng không nói.

An Mộc nghe không hiểu ra sao, quay đầu nhìn hai người:

- Vừa rồi hai người nói gì? Ai sắp kết hôn?

Một người nhất thời nói:

- Còn ai vào đây nữa, Đặng tổng chứ ai!

An Mộc nắm chặt tay, đột nhiên nghĩ đến trong điện thoại, Ngôn Phi Thần mất tích, lập tức kinh hô lên tiếng:

- Anh ta kết hôn với ai?

- Nghe nói là đại tiểu thư của công ty giải trí Lâm Tịch.

Trong nháy mắt, An Mộc đều hiểu hết tất cả.

Hoa Nghị muốn hợp tác với Lâm Tịch, cho nên Đặng Uyên liền muốn liên kết hôn nhân. Sau đó, làm tình nhân của anh ta, Ngôn Phi Thần liền trở thành chương ngại vật? Vì thế không chút do dự, không lưu tình cảm đuổi Ngôn Phi Thần đi?

An Mộc nhất thời tức giận đến thở dốc. Đặng Uyên, cái tên Trần Thế Mỹ này!

An Mộc hận không thể lập tức xông đến trước mặt gã ta, đánh gã một trận!

Đình!

Thang máy đến.

Hai nhân viên công tác cảm nhận được khí lạnh từ trên người An Mộc, một đám nghiêng thân thể, men theo góc tường rời đi.

Mà An Mộc, sau khi hít thở sâu vài cái, nghĩ đến mình còn đang quay chụp quảng cáo trà lạnh, chỉ có thể ra thang máy, đi đến văn phòng của Ngôn Phi Thần, hiện tại phải nói là văn phòng của Mễ Kỳ.

Trong văn phòng.

Mễ Kỳ đang gọi điện thoại.

- Alo, chào ngài, Hoàng đạo. Tôi là Mễ Kỳ a.

Thanh âm Hoàng đạo rất kỳ lạ.

- Mễ Kỳ là ai?

Mễ Kỳ: ...

- Tôi là thư ký của Ngôn lão sư. Là thế này, tôi nghe nói ngài đang có kế hoạch quay điện ảnh mới. Ở chỗ tôi có chọn người, ngài xem...

- Muốn nhân vật, báo danh trước, thông qua sơ thẩm chúng tôi sẽ thông báo mọi người đi thử vai. Còn nữa, đây là số điện thoại tư nhân của tôi. Tôi không muốn ở trên điện thoại này nhìn thấy cô gọi đến, hiểu chưa?

Mễ Kỳ nghe, giật đến ngón tay phát run, nhưng lại không thể không đáp lại.

- Hiểu được.

Đầu bên kia trực tiếp ngắt cuộc gọi.

Mễ Kỳ giận dữ ném đi động lên bàn.

Cô cứ cho rằng!

Cứ cho rằng công tác với Ngôn Phi Thần lâu như vậy, mạng lưới quan hệ của Ngôn Phi Thần, cô đã thăm dò rõ ràng. Nhưng không ngờ tới, rõ ràng trước kia Ngôn Phi Thần nói chuyện điện thoại với Hoàng đạo, ngữ khí càng không khách khí, nhưng Hoàng đạo lại nguyện ý cho gả ta một cơ hội.

Đến lượt mình, lại biến thành công chính nghiêm minh!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 461: Sự việc về Ngôn Phi Thần lại phát triển (1)

Editor: Cà Chua.

Đến lúc này, Mễ Kỳ mới phát hiện, sức hút của cá nhân Ngôn Phi Thần quả nhiên không giống người thường.

Nhưng chấp nhận nhận thua như vậy sao?

Đương nhiên không được!

Hoa Nghị coi trọng mình như vậy là bởi vì mình có thời gian đi theo học hỏi Ngôn Phi Thần nhiều hơn người khác, nếu như họ biết, mình đi theo Ngôn Phi Thần lâu như vậy mà chưa học tập được cái gì thì ngày tốt của cô bao giờ mới tới.

Mễ Kỳ nhăn mày, đạo diễn bên kia nếu không thông, nhưng cô có thể đi con đường diễn viên bên này!

Cô nhớ rõ Ngôn Phi Thần đã từng nói, hiện tại những diễn viên dưới trướng anh ta, tiền đồ của Đường Hạ là xán lạn nhất. Nghĩ lại, nhan sắc cùng kỹ thuật diễn của Đường Hạ, Mễ Kỳ khẳng định, chỉ sợ bản thân chưa kịp ra tay, cô ấy có thể dựa vào nhan sắc, cùng với sự chiều chuộng của diễn viên Dung đối với Đường Hạ, Đường Hạ thăng tiến căn bản chỉ là vấn đề thời gian!

Tưởng tượng như vậy Mễ Kỳ liền cảm thấy thái độ của mình nói chuyện cùng Đường Hạ hôm qua quả thực quá kém.

Bất luận như thế nào, cô cũng phải nắm chặt Đường Hạ trong tay!

May mắn sáng nay mình đã tỉnh táo gọi cho Đường Hạ, bảo cô ấy tới đây.

Đang trầm nghĩ, cửa văn phòng mở ra.

Mễ Kỳ nhìn thấy An Mộc tiến vào, vô cùng ân cần đứng lên, còn rót một ly trà cho cô, tiếp theo ngồi đối diện cô, “Đường hạ, cô xem, Ngôn lão sư xảy ra chuyện, kỳ thật tôi cũng rất áy náy. Nhưng chúng ta không thể vì một người ngoài mà làm trì trệ công tác bên trong được phải không?”

An Mộc nhìn thái độ Mễ Kỳ hôm nay hoàn toàn không giống hôm qua, nhún mày, “Cô muốn nói gì?”

Mễ Kỳ cười, “Kỳ thật cũng không có gì, chỉ là muốn nói chuyện cùng cô thôi.”

Mễ Kỳ nói chuyện từng câu từng chữ cẩn trọng, thành thực lão luyện giống như đã tập từ trước, “Đường Hạ, cô đã ký hợp đồng cùng Hoa Nghị, chuyện này không thể tùy tiện quên mất, cô không thể vì thay đổi người đại diện mà từ bỏ con đường trong giới giải trí mà lặn tằm đúng không? Mà tôi hiện giờ cũng coi như một người đại diện chính quy, những năng lực của Ngôn lão sư trước giờ tôi học hỏi được cũng không ít.”

Nói tới đây cô ta dừng lại một chút, “Hai người chúng ta, nếu hợp tác ăn ý thì anh ta nhất định sẽ rất vui sướng, tôi đặt rất nhiều kỳ vọng vào cô, về sau có rất nhiều cơ hội muốn ưu tiên cho cô, thật sự Ngôn lão sư có rất nhiều cơ hội tốt, cũng đều đem đến cho người khác, cô cũng biết cô không phải nghệ sĩ duy nhất dưới trướng anh ta.

An Mộc đương nhiên biết, Ngôn Phi Thần lão sư là người đại diện lợi hại như vậy, dưới trướng đâu chỉ có một nghệ sĩ.

Nhưng An Mộc cũng biết, Ngôn Phi Thần kỳ vọng rất lớn vào cô, đối với cô không giống đối với những người khác.

An Mộc cảm thấy nói chuyện cùng Mễ Kỳ lúc này vô cùng buồn cười.

Cô muốn phản bác, Mễ Kỳ lại lần nữa mở miệng, “Cô xem, tôi vì cô mà đã sắp xếp một loạt những dự định tiếp theo. Trước kia cô đi theo Ngôn lão sư, chỉ sợ không có được nhiều cơ hội để tham gia những tiết mục giải trí như vậy, lúc này, tôi đã tranh thủ giành cho cô một cơ hội ở >.”

“>, tôi không nói cô cũng biết là một chương trình giải trí số một của Chanh Đài, chưa nói đến xếp hạng và doanh thu, nhưng chắc chắn sẽ làm cho cô được rất nhiều người biết đến. Lại còn có chuẩn bị cho chương trình > phỏng vấn. Thế nào, trước kia cô hợp tác với Ngôn lão sư, không phải là tự vùi dập sao?”

Mễ Kỳ chậm rãi mở miệng, trong giọng nói tràn ngập quyền rũ, tựa hồ như muốn giữ An Mộc lại.

Mỉ mắt An Mộc rũ xuống.

Đối với một minh tinh muốn nhanh chóng nổi tiếng mà nói, những sắp xếp của Mễ Kỳ chắc chắn vô cùng thuận lợi, có thể nói đó là con đường duy nhất để nổi tiếng ngay lập tức.

Nhưng, con đường rộng lớn, lí tưởng của cô, chỉ có Ngôn lão sư là hiểu rõ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiếu: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 462: Vụ việc Ngôn Phi Thần lại thăng cấp (2)

Editor: Cẩm Lý Ngư

An Mộc rũ mi mắt, để người khác không nhìn rõ trong đôi mắt phượng thâm thúy của cô đang tràn ngập cảm xúc như thế nào.

Đang lúc Mễ Kỳ thấp thỏm bất an, An Mộc ngẩng đầu lên cười hỏi:

- Vậy còn « Mối tình đầu thứ 55 » thì sao?

Mễ Kỳ thờ phào nhẹ nhõm, chỉ cần có yêu cầu tức là có hi vọng, cô cười cười:

- Chuyện này... - Nói đến đây, cô hơi dừng lại - Chuyện này, phải xem biểu hiện của em.

Kỳ thật, hôm qua cô có mặt mờ tỏ về với đạo diễn Thạch Tiểu Phong, ý là muốn đổi An Mộc, làm cho Chu Chu thay thế. Nhưng không ngờ Thạch Tiểu Phong vừa mở miệng liền cự tuyệt, hơn nữa biểu lộ chỉ cần Đường Hạ.

Nhưng nếu An Mộc để ý bộ điện ảnh này, như vậy Mễ Kỳ liền đặt điện ảnh ở cuối cùng để kiểm chế An Mộc.

Mễ Kỳ biết, An Mộc luôn luôn là một nghệ sĩ rất có chủ kiến. Ở trong giới này, phòng chừng chỉ có Ngôn Phi Thần mới có thể áp chế được cô ta.

Mễ Kỳ cười:

- Chờ em lên “Chủ nhật vui vẻ”, chúng ta lại đến nói chuyện điện ảnh được không?

An Mộc cười:

- Được.

*

Từ khi rời khỏi Hoa Nghi, An Mộc vẫn tương đối im lặng.

Âu Dương Sắt Sắt đi theo bên cạnh cô, nhận thấy cảm xúc của cô suy sụp, vốn không muốn nhiều chuyện, nhưng bộ dáng của An Mộc thật là nửa chết nửa sống, đến cùng khiến cô không nhìn được, lên tiếng an ủi:

- Em đừng áy náy. Chuyện của Ngôn Phi Thần vốn không có quan hệ gì với em. Em không thể vì anh ta mà hi sinh sự nghiệp của mình. Chỉ cần là người bình thường, đều sẽ lựa chọn làm như vậy. Huống hồ em lại không làm chuyện gì có lỗi với anh ta.

An Mộc nghe vậy, ngẩng đầu nhìn Âu Dương Sắt Sắt, hơi mở miệng, không nói gì.

Đoạn thời gian gần đây, cô vội vàng chạy quảng cáo trà lạnh, cho nên xin tạm nghỉ ở trường học, không đi học. Hôm nay dứt khoát về thẳng biệt thự.

Vừa vào biệt thự, cô liền mở máy tính, xem tiến triển sự kiện “Ngôn Phi Thần quy tắc ngầm” trên internet.

Trời không phụ người có lòng, rốt cuộc sau vài giờ, có người upload một tổ ảnh chụp Ngôn Phi Thần uống rượu ở quán bar!

Càng có người nói, Ngôn Phi Thần bị tuôn ra bộ mặt chân thật, dứt khoát không mang mặt nạ nữa, không chỉ dây dưa với gái gú ở quán bar, thậm chí còn dây dưa với đàn ông, hoàn toàn không hề có kỳ hình tượng của mình chút nào!

Trên ảnh chụp, hình tượng của Ngôn Phi Thần cực kỳ suy sút, râu mọc đầy mặt, cô đơn lại yên ắng.

An Mộc lại miễn cưỡng nhận ra tin tức mà cô muốn từ trên ảnh chụp, tên của quán bar, đó là “Bounce”.

An Mộc bật dậy, kéo lấy Âu Dương Sắt Sắt liền xông ra ngoài.

*

Bounce.

Lúc này trời đã chạng vạng, người trong quán bar dần dần đông hơn.

Trong sàn nhảy mọi người vận vẹo thân thể, cùng với tiếng âm nhạc đinh tai nhức óc, nhân viên phục vụ bưng rượu nước đi qua đi lại, thùng loa rung động.

An Mộc với Âu Dương Sắt Sắt cúi đầu, bịt tai, chen lấn vào bên trong.

An Mộc nhanh chóng căn cứ vào ảnh chụp, tìm đến vị trí của Ngôn Phi Thần.

Lúc này, Ngôn Phi Thần tựa hồ đã tỉnh lại từ trong men say, lại bắt đầu một đợt say rượu mới.

Chỉ cần có nhân viên phục vụ đi qua trước mặt anh, anh sẽ gọi một ly, sau đó uống một hơi cạn sạch, rồi nhìn vào sàn nhảy, cười ngốc nghếch.

Nhìn Ngôn Phi Thần như vậy, An Mộc cảm giác rất xót xa.

Ngôn lão sư luôn luôn mặc một bộ trang phục nhẹ nhàng, ôn nhu sẵn sàng, tao nhã bất phàm.

Khi nào thì những từ như “Lôi thôi”, “Điên cuồng” lại liên quan đến anh?

Nhưng lúc này, đến cùng là gặp phải đã kích như thế nào, mới khiến anh lưu lạc đến tình trạng này!

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 463: Vụ việc Ngôn Phi Thần lại thăng cấp (3)

Editor: Cẩm Lý Ngư

An Mộc bước lên một bước, đi đến trước mặt Ngôn Phi Thần, cô cúi đầu, bắt lấy cánh tay anh, lớn tiếng kêu:

- Ngôn lão sư!

Ngôn Phi Thần sững sốt, quay đầu nhìn An Mộc, chỉ ngây ngốc cười hi hi, vừa mở miệng, mùi rượu nồng đậm xông vào mũi, anh nói, lại không biết khiến người ta nên khóc hay cười:

- Cô là ai?

An Mộc biết anh say, say không nhẹ chút nào.

Cô không nói thêm, kéo lấy tay anh:

- Chúng ta đi thôi!

Ngôn Phi Thần nghe thấy chữ “đi”, nhát thòi vung tay:

- Tôi không đi, tôi sẽ không đi đâu hết! Tôi muốn ở lại chỗ này, tôi muốn uống rượu!

Vừa nói xong, một nhân viên phục vụ đi ngang qua trước mặt anh, anh vươn tay cầm lấy một ly rượu cocktail, ngửa đầu uống sạch.

Sau đó đi về phía sàn nhảy.

- Đi, chúng ta khiêu vũ đi! Cô biết không? Tôi thích nhất là múa dẻo! Ha ha, tôi nhảy rất đẹp cô biết không?

Anh bước về phía trước một bước, sau đó chột mềm người, ngã xuống sofa.

Cực kỳ chặt vật!

An Mộc nhìn, hốc mắt chưa xót.

Cô đương nhiên biết, năm đó Ngôn lão sư là quốc dân nam thần, không chỉ đóng phim lợi hại, ca hát dễ nghe, ngay cả khiêu vũ đều rất hấp dẫn!

Nhưng là, người đàn ông năm đó tùy ý tiêu sái, hăm hở tiến lên, lại vì tình yêu mà lưu lạc đến tình trạng này.

Cô không thể nhìn anh tiếp tục đọa lạc. Hơn nữa, uống nhiều rượu như vậy sẽ chết người.

Mà Ngôn Phi Thần, bởi vì uống rất nhiều, gục trên sofa, gãy dựa lại không đứng dậy được.

Anh cười ha ha ngây ngô, bộ dáng buồn cười lại đáng thương, khiến cho mọi người trong quán bar đều cười vang, càng có một người đàn ông bước lên một bước.

- Hey yo, đây không phải là quốc dân nam thần sao?

Nói xong, liền vươn tay lau lên mặt anh, trên mặt còn hiện rõ chút lời nhục mạ chưa nói ra.

An Mộc mang kính râm, trang điểm, không sợ bị nhận ra, thấy vậy càng là nổi giận, trực tiếp ám chỉ cho Âu Dương Sát Sát. Âu Dương Sát Sát tiến lên trước, đẩy gã đàn ông kia ra, lại vươn tay, bắt lấy cánh tay Ngôn Phi Thần, dường như là đè lên huyết vị nào đó. Ngôn Phi Thần vốn muốn gãy dựa, nhát thòi liền cả người mềm nhũn, không ngọ nguậy nữa.

Sau đó...

Sau đó ở trong mắt kính dị của An Mộc, Âu Dương Sát Sát dễ dàng đỡ lấy một bên Ngôn Phi Thần, nhẹ nhàng như là xách một con gà con vậy, vác anh ta ra quán bar, lên xe.

Ngôn Phi Thần vừa lên xe liền ngủ, cả người dựa vào ghế sau xe, trong xe nhất thời tràn ngập mùi rượu.

Âu Dương Sát Sát bịt mũi, mở cửa kính xe:

- Tiền rửa xe em phải chi trả cho chị đấy!

An Mộc gật đầu:

- OK, không vấn đề.

Âu Dương Sát Sát liền ngậy thơ hỏi:

- Bây giờ chúng ta đi đâu?

An Mộc cũng mở to mắt.

Ngôn Phi Thần say đến mức này, khẳng định là không thể về nhà anh ta được nữa. Nhưng An Mộc càng không có khả năng mang một người đàn ông khác về nhà của cô và Phong Kiều.

Giờ khắc này, An Mộc lại lần nữa cảm thán, ở kinh đô mà không có một ngôi nhà của mình thật là rất không tiện lợi.

Cô thăm dò nhìn Âu Dương Sắt Sắt:

- Không thì...

- Tuyệt đối không được! - Âu Dương Sắt Sắt hừ lạnh một tiếng - Nếu về sau làm cho Trần Quan Bản biết nhà của chị có một người đàn ông khác đi vào, hai chúng ta liền triệt để chơi xong.

An Mộc ừ xù, nếu đi khách sạn không phải là cho paparazzi tin tức sao?

Vệ Uy với Phong Kiều đi công tác. Trước khi đi Phong Kiều cũng nói, có việc tìm Thượng Quan Vũ.

Quả nhiên, điện thoại vừa vang, bên kia liền nhắc máy. Thanh âm của Thượng Quan Vũ mới nghe hưng phấn lại kích động:

- Chị dâu? Có việc gì cần em phục vụ sao?

Ngữ khí kiểu “Nhanh làm phiền em đi”, khiến An Mộc hết chỗ nói rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 464: Vụ việc Ngôn Phi Thần lại thăng cấp (4)

Editor: Cẩm Lý Ngư

An Mộc hỏi:

- Cậu có phòng trống nào ở Bắc Kinh không?

Thượng Quan Vũ sừng sốt:

- Có a, làm gì?

- Có thể cho chị mượn một phòng ở hai ngày được không? - An Mộc dừng một chút, nhắc nhở - Bí ẩn chút.

Thượng Quan Vũ nhất thời kinh ngạc:

- Chị dâu, chị muốn kim ốc tàng kiều sao? Không được đâu, sếp lớn trở về sẽ lộ da em mất!

An Mộc: ...

An Mộc đang muốn nói chuyện, Âu Dương Sắt Sắt trực tiếp đoạt lấy điện thoại:

- Một tòa biệt thự, 20 phút sau dùng luôn, nhanh lên!

Nói xong liền cúp điện thoại, ném cho An Mộc.

An Mộc: ...

Cách làm của Âu Dương Sắt Sắt đơn giản thô bạo, nhưng quả nhiên có tác dụng. Vừa cúp điện thoại, liền có một địa chỉ gửi đến di động của cô.

Âu Dương Sắt Sắt chờ An Mộc, thông qua chỉ đường trên di động đi đến biệt thự vùng ngoại ô, đã thấy Thượng Quan Vũ chờ ở đó.

- Em chỉ ngẫu nhiên đến đây ở mấy ngày. - Giải thích xong câu này, nhìn thấy An Mộc với Âu Dương Sắt Sắt nâng một người đàn ông đi tới, nhất thời kinh ngạc - Chị dâu, chị thật sự kim ốc tàng kiều sao?

An Mộc không để ý đến cậu ta, cùng Âu Dương Sắt Sắt khiêng Ngôn Phi Thần ném đến sofa trong phòng khách.

Ngôn Phi Thần nằm ở đó, hoàn toàn không động đậy, cả người cứng đờ.

Thượng Quan Vũ vào phòng, vây quanh Ngôn Phi Thần đi hai vòng, ngón tay sờ cảm mấy cái.

- Chắc chắn, khuôn mặt này thật là quen thuộc. Nếu như em nhớ không lầm hẳn là quốc dân nam thần nam nữ ăn hết kia đi? Không ngờ có thể nghèo túng đến mức này. Thật là đáng tiếc.

An Mộc không để ý cậu ta, đi đến trên lầu, tìm một chiếc chăn đắp lên người Ngôn Phi Thần, sau đó vào nhà bếp nấu cháo.

Ngôn Phi Thần liên tục say rượu mấy ngày, dạ dày nhất định là chịu không nổi, đợi đến lúc tỉnh lại uống chút cháo sẽ thoải mái một chút.

Cháo nấu xong, An Mộc liền trở lại, ngồi trên sofa nhìn Ngôn Phi Thần cau mày, bởi vì uống rất nhiều rượu nên khó chịu lăn qua lộn lại, ngủ không ổn định.

An Mộc không có trở về chung cư được phòng ngự kỹ càng. Âu Dương Sát Sát thân là một vệ sĩ có trách nhiệm, khẳng định là phải ở bên cạnh cô chăm sóc cô.

Mã Thượng Quan Vũ cũng không chịu đi, mang tiếng là muốn ở lại giúp sếp lớn nhìn chị dâu, để tránh thật sự hồng hạnh xuất tường.

Ba người canh giữ Ngôn Phi Thần, mãi cho đến rạng sáng năm giờ, Ngôn Phi Thần rốt cuộc có phản ứng. Ban đầu là co rút, sau đó mạnh ngồi dậy, quay đầu, nôn xuống dưới sofa.

Nhưng bởi vì anh đã quá lâu chưa ăn cơm, nên lúc này chỉ nôn ra toàn nước rượu với dịch dạ dày, hoàn toàn không có một chút thực vật.

An Mộc vốn liền ở trên một chiếc sofa khác trông chừng anh, thấy vậy nhanh chóng tiến lên giúp anh vỗ lưng.

Ngôn Phi Thần nôn khan một lúc mới dừng lại. Sắc mặt của anh tái nhợt, mi mắt hơi sưng lên, một người vốn luôn sạch sẽ, bây giờ lại lờ lờ không ra dáng.

Chớp mắt mấy cái, mới rốt cuộc mở ra một khe hở. Nhìn thấy An Mộc hơi hơi nghiêng người, lại nhắm mắt lại.

Thấy bộ dáng của anh như là không muốn nói chuyện, An Mộc thở dài.

Vào phòng bếp múc một bát cháo đưa cho anh:

- Ngôn lão sư, uống chút cháo đi.

Ngôn Phi Thần vẫn nhắm mắt, không nói lời nào.

An Mộc thấy anh có vẻ tốt hơn một chút, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thời gian đã đến chín giờ. Hôm nay An Mộc phải đến công ty, thương lượng lời kịch trên game show “Chủ nhật vui vẻ”.

Bởi vì “Chủ nhật vui vẻ” là một tiết mục truyền hình trực tiếp, cho nên trước đó phải thống nhất lời kịch, cùng với vấn đề có liên quan đến showbiz, đều sẽ giao cho người đại diện.

Mễ Kỳ đi theo Ngôn Phi Thần lâu như vậy, vẫn có một chút năng lực. Cô khoanh mấy cái đề mục trọng điểm cho An Mộc, để cho cô suy xét xem nên trả lời như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiêu: Có Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 465: Giậu đồ bìm leo! Xát muối lên miệng vết thương!

Editor: Cà Chua.

An Mộc cảm đề mục, lúc phải quay về biệt thự, nghe được mấy nhân viên công tác phía trước cảm đi động đang lái nhái gì đó.

An Mộc mơ hồ nghe được cái gì “Weibo”, “Quy tắc ngầm”, “Lưu Từ Kỳ” gì đó, cô chau mày, hiện tại đang là thời điểm nhạy cảm đối với Ngôn Phi Thần, khiến cho cô khi nghe được những lời này liền lập tức cũng nhạy cảm.

Đi xuống cầu thang, lên xe của Âu Dương Sát Sát, hướng đi tới biệt thự Quan Vũ ngồi chờ, cô tiện tay cầm lấy di động, đăng nhập vào Weibo.

Từ khóa được tìm kiếm nhiều nhất trên Weibo vẫn là Ngôn Phi Thần và quy tắc ngầm, đã sau vài tuần, sức nóng của chuyện này vẫn chưa có dấu hiệu suy giảm, hơn nữa dường như còn đang bùng nổ hơn!

Bởi vì!

Từ sự việc quy tắc ngầm liên quan đến Ngôn Phi Thần tới nay, những tin tức được đưa lên mạng đều là do phóng viên suy đoán, mấy minh tinh lên tiếng đề tăng phần thuyết phục cũng chỉ là do mấy người thù hạ của Ngôn Phi Thần vô thường vô phạt nói ra.

Nhưng hiện tại, trên Weibo, Luru Từ Kỳ lại phát biểu thái độ về chuyện này!

Nguyên nhân là có người gửi bình luận đến Luru Từ Kỳ dò hỏi xem cô đối với sự việc quy tắc ngầm của Ngôn Phi Thần thấy thế nào, tất cả mọi người đều cho rằng Ngôn Phi Thần muốn sử dụng quy tắc ngầm với cô, cho nên cô giận mà hủy hợp đồng, Luru Từ Kỳ phản hồi lại như thế này:

[Luru Từ Kỳ: Đối với chuyện này, tôi không hề ngạc nhiên, trước kia tôi hủy hợp đồng với anh ta cũng đã nghĩ đến anh ta sẽ có ngày hôm nay. Ngôn Phi Thần là nghệ sĩ cũng như người đại diện, vô cùng tài ba, nhưng về nhân phẩm thì lại không ra gì.]

Một câu, tuy rằng không chính xác nhắm vào một chuyện cụ thể nào đó, nhưng lại gián tiếp thừa nhận những suy đoán không có căn cứ kia!

Hơn nữa ngay từ đầu cô ta và Ngôn Phi Thần đã có nhiều xích mích, bắt đầu mượn gió bẻ măng, giống như Chu Chu dù gì cũng có một chút uy của Đặng Uyên ở Hoa Nghi, không thể không xuất hiện mà không có theo sau một nhóm minh tinh ở công ti.

Tất cả mọi người trên Weibo đều khiển trách Ngôn Phi Thần có hành vi không đúng, thật sự là một vết nhơ trong giới giải trí!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người trên mạng đều thần hồn nát thần tính.

Nhóm minh tinh không có ai dám nói đỡ cho Ngôn Phi Thần một lời, bởi vì chỉ có một fan nói nói đỡ cho anh ta một câu cũng đã bị chịu một pha công kích vô cùng dữ dội.

Mọi người lên Weibo mắng Ngôn Phi Thần dường như đã trở thành phong trào, dường như không mắng anh ta một hai câu thì sẽ mặc định là cùng phe với anh ta.

Tốc độ lan truyền trên mạng cực nhanh, chỉ qua vài giờ đồng hồ, việc mắng Ngôn Phi Thần đã lan truyền toàn bộ Internet.

Trên mạng khắp nơi đều nhìn thấy những kí tự nóng: Ngôn Phi Thần, quy tắc ngầm, và những từ ngữ vô cùng cay nghiệt.

An Mộc biết, chuyện này đều là Đặng Uyên đứng sau gây nên, nếu không, một người đại diện là một nam thần đã lùi về phía sau màn ảnh lại có khả năng ảnh hưởng công chúng đến mức này!

Nhưng!

Luru Từ Kỳ thực sự vô cùng quá đáng!

Năm đó cô ta và Ngôn Phi Thần làm việc không hợp, cô hủy hợp đồng cùng Ngôn Phi Thần anh ta cũng chưa từng nói đến cô ta một câu không tốt, nhưng năm đó cô lại đem trách nhiệm đổ hết lên đầu Ngôn Phi Thần, thế nhưng hiện tại lại bắt đầu. ....

Xe nhanh chóng đến biệt thự.

Về mặt An Mộc chùng xuống, bước từ trong xe ra, vừa vào đến cửa đã thấy nồng nặc mùi rượu.

Ngôn Phi Thần không biết đã tìm thấy rượu vang đỏ ở đâu, đang ôm bình rượu uống ừng ực từng hơi một.

An Mộc thấy vậy tức khắc chôn chân tại chỗ.

Cô đột nhiên tiến lên một bước, một tay giành lấy bình rượu, “Ngôn lão sư, trên mạng đem anh ra mắng thành ra như vậy, anh còn ở đây uống say, anh thấy can tâm sao?!”

Ngôn Phi Thần nheo mắt, thân hình xơ xác lảo nháy trên sofa, say khướt mở miệng, “Can tâm thì sao? Không can tâm thì sao? Tôi muốn uống, đưa rượu đây. ....”

Nhìn bộ dạng của anh ta, An Mộc đột nhiên đứng lên, trực tiếp túm chặt cánh tay anh ta, dùng hết sức lực, kéo anh ta vào trong phòng tắm, cô buông tay, Ngôn Phi Thần tức khắc ngã trên mặt đất, anh ngã ngồi trên mặt đất, lưng dựa vào vách tường, trong miệng vẫn không ngừng kêu, “Uống rượu, uống rượu, ...”

An Mộc khó thở, lập tức mở vôi hoa sen!

Làn nước lạnh băng trực tiếp xối liên tục xuống người Ngôn Phi Thần!

Ngôn Phi Thần giật nảy mình, lúc này mới tỉnh táo lại!

Chương 466: Ngôn lão sư, tôi biết rồi!!

Editor: Cà Chua.

An Mộc tắt vòi hoa sen, “Ngôn lão sư, anh tỉnh rồi sao?”

Ngôn Phi Thần mở to mắt nhìn cô một cái, chỉ nói một chữ: “Rượu. . .”

“Xôn xao!” nước lạnh băng lại tiếp tục tưới lên người anh ta.

Một lát sau, An Mộc tắt vòi hoa sen, “Anh tỉnh chưa?”

Ngôn Phi Thần mở to mắt, quần áo đã ướt đẫm, dính chặt vào người, tóc cũng nhỏ xuống từng giọt nước, một chân anh ta cong lên, duỗi thẳng người, cong môi: “Rượu.”

An Mộc đem vòi phun ném một cái trên mặt đất, một tiếng động lớn vang lên, cô tiến lên một bước, ngồi xổm trên mặt đất, hai tay nắm lấy bả vai Ngôn Phi Thần, “Ngôn lão sư! Vì một người đàn ông mà anh lại ngược đãi bản thân như vậy sao?! Anh không còn cha mẹ sao? Anh có nghĩ đến bộ dạng hiện tại của anh sẽ chỉ làm cho ba mẹ anh đau lòng, làm cho kẻ thù của anh càng hả hê sao!”

Ngôn Phi Thần cười lạnh: “Cô thì biết cái gì?”

Dứt lời, lại bổ sung một câu: “Cha mẹ tôi đều đã chết rồi.”

An Mộc khựng lại, rồi lại vô cùng tức giận gầm lên một tiếng: “Ngôn Phi Thần!”

Tiếp theo đứng lên, chỉ thẳng vào mặt anh ta, đau lòng nắc: “Tôi đã từng coi anh là thần tượng, những bộ phim anh đóng tôi đều đã xem! Anh là đại anh hùng trong lòng tôi, không gì là không thể làm được, nhưng lúc này lại mang bộ dạng người không ra người quỷ không ra quỷ thế này!”

“Ngôn Phi Thần, là một người đàn ông dám yêu cũng phải dám hận! Yêu không được, chấp nhận buông tay! Hung hăng đánh trả đi, nói cho bọn họ biết, anh không phải người dễ bắt nạt, không phải là người dễ gục ngã! Nếu tôi là anh, tôi sẽ cướp những đồ vật tôi xứng đáng được có về tay tôi, tôi phải sống tốt, để làm cho những người khinh thường tôi phải hối hận!”

An Mộc thực sự vô cùng uất hận, những lời này nói ra đều từ tận tâm can, lời lẽ sắc bén vô cùng kiêu ngạo.

Ngôn Phi Thần ngẩng đầu nhìn cô.

Phong tắm đột nhiên đóng băng.

Cũng không biết trong bao lâu, thân thể Ngôn Phi Thần giật giật cứng đờ, giãy giụa từ trên mặt đất đứng lên, trào phúng nở miệng: “Như vậy, cô còn có thể ở lại bên một người như tôi sao?”

An Mộc không biết chính xác ai gây ra chuyện này, nhưng theo bản năng cho rằng không ai khác đó chính là Đặng Uyên, tức khắc cảm thấy tức giận, “Hắn ta đối với anh quan trọng như vậy sao?! Người đó có thể vứt bỏ anh một cách tuyệt tình như vậy, tại sao anh còn có chấp như thế!”

Ngôn Phi Thần lắc đầu, “Cô không hiểu đâu, ha ha, cô không thể hiểu. . .”

Cơ thể anh ta lao đảo, đi ra ngoài, chân đi, miệng nói, “Tôi nhìn bình luận trên mạng, làm gì có ai để ý?”

Không cần nói thêm, An Mộc lập tức đã hiểu.

Ngôn Phi Thần xem bình luận, không thấy có bất cứ ai nhắc đến mình, tâm trí tức khắc nguội lạnh.

An Mộc đứng thẳng người, “Ngôn lão sư, tôi để ý!”

Ngôn Phi Thần đờ người, lại không thể thốt ra câu gì, đi ra ngoài, “Nhưng tôi không để bụng, thật đấy.”

An Mộc nhìn bóng dáng đó của anh ta, nắm chặt tay.

Đi ra ngoài, Ngôn Phi Thần đã lấy một bộ đồ của Thượng Quan Vũ thay ra, ngồi trên sofa, trong tay cầm một chai rượu vang đỏ.

Nhưng lúc này, An Mộc không có ý định ngăn anh ta, chỉ đứng lặng nhìn con người ấy, hạ quyết tâm.

*

Ngày hôm sau, lúc An Mộc rời khỏi biệt thự, Ngôn Phi Thần vẫn đang say rượu.

Âu Dương Sát Sát lái xe, hai người tới sân bay trước, sau đó tiếp tục đến các tỉnh đài của Giang Nam, phỏng vấn liên tục.

Mễ Kỳ nắm chặt tay An Mộc, “Đường Hạ, cô nhất định phải nhớ kỹ, khi được hỏi về chuyện của Ngôn Phi Thần, chỉ cần nói cô không biết, rõ chưa? Chỉ cần cô nghe lời, > sẽ chính là cô!”

An Mộc nhìn cô ấy, mặt vô cảm gật đầu.

Chương trình phát sóng trực tiếp bắt đầu, Mễ Kỳ nhẹ nhàng từng bước đi tới phòng phát sóng trực tiếp, lại cảm thấy mí mắt nháy nháy vài cái dường như có một đự cảm không lành.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 467: Cuối tuần khoái lạc!

Editor: Tuna

《 Cuối tuần khoái lạc 》 là một chương trình giải trí, lấy việc chọc ghẹo, đùa giỡn cùng minh tinh là chính.

Người dẫn chương trình Thiên Minh là một người đàn ông thập phần có hàm dưỡng, bằng cấp rất cao, lời nói của anh ta hài hước, bạn tốt rất nhiều, cộng sự Bạch Chi khôì hài hoạt bát, hai người phối hợp, thường xuyên có thể nói là khiến cho người ta ôm bụng cười ngắn cười dài.

Hai người cũng rõ ràng là anh chị có tiếng của đài Giang Nam.

An Mộc trước kia rất thích xem tiết mục này, bởi vì này đương tiết mục cũng không phù hoa, hơn nữa có đôi khi lời nói của Thiên Minh nói ra, khiến người ta tỉnh ngộ.

Vì rất thích hai người MC, nên lúc chuẩn bị làm chương trình An Mộc cũng không câu nệ nhiều, ở cánh gà cùng hai người họ đùa giỡn.

Hai vị MC, còn có 5 người khách mời cao cấp, cho nên cơ hội lộ mặt của An Mộc cũng không nhiều lắm.

Khi lên sóng, hết thầy đều thực thuận lợi.

An Mộc không đoạt camera, nhưng là đến phiên cô nói chuyện, cũng không kiêu ngạo không siểm nịnh, tư thái không lấy lòng, cũng không khiêm tốn, càng không kiêu ngạo tự mãn.

Thiên Minh nhìn cái cô nhóc này, trong lòng liền thích, hơn nữa khoảng thời gian trước ở đài Giang Nam chiếu phim《 Đông Hoa công chúa 》, Thiên Minh đã sớm biết trong ngành có một người như vậy, giờ phút này xem bộ dáng của cô, phát hiện trên người cô ấy mang theo phong thái của ngôi sao tầm cỡ quốc tế.

Loại người này, phát triển trogn tương lai không thể khinh thường.

Thiên Minh nhìn người luôn rất chuẩn, cho nên khi đối đãi An Mộc, liền phá lệ khách khí cùng chiếu cố.

Năm cái khách mời, ba nam hai nữ, một cô gái khác đó chính là Chu Chu, Chu Chu thấy Thiên Minh chiếu cố An Mộc, nhện không được ghen ghét nói một câu:

“Thiên lão sư, xem anh chiếu cố Đường Hạ coi kìa, không biết là chiếu cố người mới hay là tiềm quy tắc đâu ~”

Một câu nói ra, toàn bộ tiết mục sừng sốt.

Thiên Minh đã dẫn nhiều chương trình như vậy, đã sớm thích ứng với các loại tình huống phát sinh đột ngột, nghe nói như thế, tức khắc cười ha ha lên:

“Chu tiểu thư thật là thích đùa quá, Đường tiểu thư là cô bé xinh đẹp ngoan ngoãn như vậy, tôi tin tưởng chỉ cần là người đã từng tiếp xúc với cô ấy, đều sẽ thích tính cách hoạt bát sáng sủa đầy sức sống này.”

Bạch Chi ở bên cạnh phá đám:

“Đúng vậy, Thiên lão sư anh hiện tại thiếu nhất chính là sức sống.”

Nói xong, đối với màn ảnh làm mặt quỷ:

“Ai nha, tôi là không cẩn thận nói lỡ miệng, Thiên lão sư của chúng ta năm nay chỉ mới trong mười tám, hằng năm đều chỉ là trai mười tám thôi!”

Thiên Minh tức khắc mếu mặt:

“Tiểu Bạch cô thật sự là rất quá đáng! Thế nhưng ở trước mặt mọi người vạch trần bí mật tuổi tác của tôi, tôi muốn lên án, cẩn thận đài truyền hình khấu trừ tiền lương của cô!”

Lời này nói ra, người xem phía dưới tức khắc cười thành một đoàn.

Bạch Chi cũng cười thờ hồn hể, lời kéo tay An Mộc dò hỏi:

“Đường Hạ năm nay bao lớn rồi? Nhìn hảo thật là trẻ trung a.”

An Mộc thuận thế mở miệng:

“Em năm nay vừa vặn lớn hơn Thiên lão sư một tuổi, năm nay em đã mười chín.”

Một câu nói ra, mọi người lại cười một trận.

Trêu chọc tuổi tác của Thiên Minh, cũng giảm bớt sự xấu hổ lúc này Chu Chu mang đến, Thiên Minh cùng Bạch Chi liền phối hợp, như có như không bắt đầu làm nhặt sự tồn tại của Chu Chu.

Đây là quyết đoán của người làm anh chị, vô hình trung là có thể dựa theo tâm ý chính mình, không chế toàn bộ trường quay.

Vì thế nội dung mặt sau, cảm giác tồn tại của Chu Chu càng lúc càng thấp.

Nhưng sau khi Chu Chu nhắc đến ba chữ tiềm quy tắc, liền đem đề tài dẫn đường đến việc Ngôn Phi Thần chơi tiềm quy tắc.

《 Cuối tuần khoái lạc 》 sẽ nhanh chóng chạy theo dòng bình luận, cuối cùng rốt cuộc Thiên lão sư cũng nhắc đến vấn đề này:

“Gần đây trên mạng có một tin tức về tiềm quy tắc rất nóng hổi, không biết mọi người có ý kiến gì về chuyện này không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cung Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 468: An Mộc khiến toàn hội trường khiếp sợ! (1)

Editor: Ngan Tĩnh

Những lời này vừa rơi xuống, thân thể An Mộc lập tức căng thẳng.

Cô ngồi ngay ngắn lại.

Mà Mễ Kỳ đứng dưới đài dùng sức nhìn chăm chăm An Mộc, không ngừng dùng vẻ mặt tỏ thái độ, miệng còn không ngừng làm khẩu hình [Mỗi tình đầu thứ 55] để uy hiếp cô.

Nhưng An Mộc lại lại làm như không nhìn thấy được, rũ mi mắt nhìn gầy của mình.

Vài vị minh tinh đều tỏ vẻ, bọn họ cũng không hiểu biết, nhưng bọn họ tuyệt đối ngăn chặn tiềm quy tắc trong giới giải trí.

Chu Chu thấy cuối cùng lại có cơ hội cho mình mở miệng nói chuyện, liền không khách khí trực tiếp nghiêng đầu nhắm về phía An Mộc, “Thật ra nói đến chuyện này, người có quyền lên tiếng nhất trong chúng ta chính là Đường Hạ”

Một câu, khiến cho tất cả ánh mắt của người xem ở hội trường đều đồng loạt hướng về phía Đường Hạ.

Mễ Kỳ nắm chặt nắm tay, nhũ mào, trán nhăn đến mức có thể kẹp chết một con ruồi. Ánh mắt hung tợn kia trừng An Mộc, giống như đang cảnh cáo cô, “Nếu cô dám nói bậy, vậy cô xong đời rồi!”

Cuối cùng An Mộc ngẩng đầu lên, đôi mắt phượng trong trẻo sắc bén nhìn trả lại Mễ Kỳ ở phía dưới.

Trên đài, Thiên Quang và Bạch Chi liếc mắt nhìn nhau, rồi lại nhìn Đường Hạ, trong mắt có chút thương tiếc.

Một hậu bối trẻ tuổi có tiền đồ như vậy, bọn họ nguyện ý đầu tư.

Nhưng bọn họ cũng biết, người trẻ tuổi như vậy rất dễ nói sai, đặc biệt công ty hoặc người nào đó.

Bạch Chi lập tức giải vây cho An Mộc, “Đường tiểu thư cũng đều bị dọa cho choáng váng, chúng ta vẫn là không nên hỏi vấn đề này với cô ấy. Thiên tiên bối anh cũng thật là, nói cái gì không tốt lại nói đến chuyện này.

Thiên Quang lập tức cười hai tiếng, muốn chuyển đề tài.

Đôi mắt An Mộc nhìn chằm chằm Mễ Kỳ, phát hiện cô ta nhẹ nhàng thở ra, nụ cười trên mặt cũng tự nhiên hơn nhiều.

Sau đó, An Mộc liền cười.

Nụ cười của cô, quý mị, lại sạch sẽ, giống như đang trào phúng tất cả chuyện bất bình trên thế gian.

Rất lâu sau, Mễ Kỳ vẫn không thể quên được nụ cười này của cô.

Sau đó, An Mộc ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Quang, “Thiên tiên bối, Bạch tiên bối, Chu tiểu thư nói rất đúng. Chuyện này, tôi nghĩ trong những người ở đây, tôi là người có quyền lên tiếng nhất”

Một câu roi xuống, hội trường nháy mắt tĩnh lặng!

Tất cả mọi người đều không thể tin nhìn về phía cô. Mễ Kỳ đứng dưới đài, vừa mới buông lỏng trái tim đầy lo lắng, lập tức nghẹn lại, mạnh mẽ đứng lên.

“Đường Hạ!”

Đáng tiếc, khoảng cách khá xa, hơn nữa trên đài còn có âm hiệu, cho dù âm thanh phía dưới lớn đến chừng nào cũng không ảnh hưởng gì.

Mà trên đài, Thiên Quang mở miệng, đang định nói sang chuyện khác, liền cứ dừng lại như vậy. Anh ngờ ngác nhìn cô gái trẻ tuổi không biết sợ, lần đầu tiên có loại cảm giác nghẹn lời.

Mà Bạch Chi, cuối cùng uồ vẫn nhỏ một chút, bị dọa đến sững người.

An Mộc mở miệng nói chuyện. Cô thẳng người, cameras không quay chính diện của cô, cô liền quay đầu, đối diện với cameras.

Đôi mắt của cô, nhìn thẳng về phía cameras, xuyên qua màn hình TV, nhìn thẳng vào mắt khán giả đang xem.

Giọng nói của cô, mang theo một loại kỳ dị khiến cho người tĩnh tâm xuống, để nghe cô nói. Khán giả khắp nước đang xem đài, nhìn cặp mắt kia, lại có cảm giác mừng mừng hụt hụt, muốn nghe cô nói gì.

Sau đó, An Mộc chậm rãi mở miệng, từng chữ rõ ràng.

“Những lời mắng chửi Ngôn Phi Thần tiên bối trên mạng trong khoảng thời gian này đã đến mức trông già hóa cuộc rồi. Hiện tại tôi chỉ muốn nói, Ngôn tiên bối không phải là loại người như vậy. Ít nhất, Ngôn tiên bối mà tôi quen biết, chưa bao giờ dính vào quy tắc nghệ sĩ!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cùng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 469: An Mộc khiến toàn hội trường khiếp sợ (2)

Editor: Ngan Tịnh

“Ngôn tiên bối mà tôi quen biết, là một người rất nghiêm túc, rất có trách nhiệm, luôn đặt nặng lợi ích của nghệ nhân hơn cả lợi ích của mình. Anh ấy là một người đại diện tuyệt đối có trách nhiệm hơn nữa tuyệt đối tài giỏi.

Anh ấy cho dù là nghệ sĩ như trước kia, hay là người đại diện như hiện tại cũng đều rất nghiêm túc, khiến cho tôi kính nể anh ấy từ tận đáy lòng.

Cho nên, tôi biết, một khi tôi đứng ra nói giúp anh ấy, có lẽ tôi liền sẽ bị công ty phong sát, có lẽ sẽ bị mọi người thoái mạ, kiếp nghệ sĩ cũng có thể bị ngăn chặn từ đây”

Cô dừng lại một chút, hốc mắt dần dần ướt át, ngữ khí mang theo một chút sôi nổi, lại cố tình nói ra rất trấn định bình tĩnh. Cái loại giọng nói này, có một ý vị như muốn thức tỉnh người khác.

“Tôi cũng biết, mọi người có lẽ sẽ có rất nhiều lời nói ác độc chờ để công kích tôi, cũng có thể sẽ nói tôi diễn kịch. Nhưng là, Hoa Hạ có một câu gọi là ‘tri ân báo đáp’.

Tôi từ lúc mới xuất đạo, đã đi theo Ngôn tiền bối. Ngôn tiền bối đối với sự phát triển của tôi đã nỗ lực rất nhiều. Vậy nên, ngay thời điểm anh ấy bị người chế nhạo, tôi chỉ muốn vâng theo trái tim mình, đưa ra quyết sách chính xác nhất”

An Mộc đứng lên, thân thể cô thẳng tắp, đột nhiên khom lưng chín mươi độ, cúi đầu một cái với vạn quần chúng nhân dân đang ngồi trước màn hình TV, “Cho nên tôi hy vọng lúc mọi người khiển trách Ngôn tiền bối, đầu tiên hãy xác định xem nó có thật hay không trước. Trên mạng thật thật giả giả, giả giả thật thật, thật sự làm loạn tâm hoa mắt người khác. Mà nếu lúc đó mọi người không có cách xác định thật giả, như vậy xin hãy hỏi nó...”

Cô vươn tay, chọc chọc ngực trái của mình.

“Các bạn không hiểu biết Ngôn tiền bối, nhưng tôi tin tưởng, đại đa số người đã từng xem qua phim ảnh ấy diễn, vậy thì hãy đi xem lại những nhân vật đó. Sau đó hãy suy nghĩ thật kỹ, nhiều năm như vậy, nghệ sĩ dưới tay Ngôn tiền bối đi đi ở ở, tôi xin hỏi một câu, Ngôn tiền bối đã từng làm một chuyện có lỗi với những nghệ sĩ đó chưa?”

Một câu hỏi, trực tiếp khiến cho tất cả người xem đều ngây ngốc.

Đúng vậy, trên mạng thường xuyên nghe nhiều lời đồn như nghệ nhân và nghệ sĩ không hợp, người đại diện liên tuột ra nội tình, nhưng Ngôn Phi Thần trước nay chưa từng có!

“Cảm ơn mọi người!”

Cuối cùng An Mộc khom lưng một cái, đáp tạ toàn trường.

[Ngày cuối tuần vui vẻ] kỳ này, ratings vọt lên mức số trước nay chưa từng có.

Mà số liệu thống kê ra, lúc An Mộc thỉnh linh nhắc đến sự kiện Ngôn Phi Thần, liền tới cực điểm.

Những tiết mục sau đó đều có chút loạn, hơn nữa kỳ này hạng mục nói chuyện xong, sau đó An Mộc cũng không có xuất hiện.

Toàn bộ internet sôi trào.

Cái tên Đường Hạ, cũng lập tức được nhiều người truy cập.

Không phải bởi vì cô ra mặt nói giúp cho Ngôn Phi Thần, mà là vì thái độ chân thành kia của cô. Cái loại ánh mắt đó, khiến người khác không có cách nào liên hệ với ánh mắt hay chủ ý xấu xa.

Nhóm fan náo loạn của Đường Hạ, cũng sôi trào.

Bọn họ liền lập tức tỏ vẻ tuyệt đối tin tưởng cách làm người của Ngôn Phi Thần.

Những người còn lại, cũng đều trở nên do dự.

Sau khi sự kiện Ngôn Phi Thần bùng nổ, cũng không phải không có người nói chuyện giúp anh. Nhưng đều là trên mạng, hơn nữa còn dùng tài khoản khác. Vừa mới tỏ vẻ một chút, liền bị thủy quân bao phủ.

Đây là lần đầu tiên, có người dùng chính mình, thậm chí ở trên tiết mục giải trí có ratings cao nhất, công khai tỏ vẻ tin tưởng Ngôn Phi Thần!

An Mộc vốn dĩ diễn [Đông Hoa công chúa] cùng [Chìm nổi] đã có chút nổi tiếng, hiện tại càng nổi bật. Sau sự kiện Ngôn Phi Thần này, nhiệt độ cũng ngày càng cao!

Mà dần dần, sau nháy mắt sự kiện bị oanh động, lại lắng đọng xuống dưới thì trên mạng lại chia làm hai phe. Thái độ đối với An Mộc, cũng có hai loại hoàn toàn khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ông Trùm Giải Trí Bí Mật Cưng Chiều: Cô Vợ Ngốc Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 470: Thì ra vật nhỏ của anh, là một nữ thần chính nghĩa?

Editor: Ngan Tịnh

Có rất nhiều người cảm thấy, An Mộc là thật tình, nghe theo tim mình, đối với cách làm của cô tỏ vẻ có thể lý giải.

Còn có một bộ người lại cảm thấy, cô đang giả mù sa mưa. Chuyện tình Ngôn Phi Thần còn chưa sáng tỏ, cô lại mượn cơ hội này phát hỏa một phen. Trên mạng bắt đầu có người mắng cô dối trá